ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ

ΠΡΩΤΗΝ ΣΥΝΟΔΟΝ

ΤΗΣ

ΤΡΙΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

1851.

002
ΠΡΒ
ΠΕΡ.Γ
ΣΥΝ.Α
1850-1851
Τ.1

14

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

ΕΝ ΤΗ Α'. ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΣΥΝΟΔΩ ΤΗΣ Γ'. ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α.

Τῆς 30 Οκτωβρίου 1850.

Σήμερον τὴν τριακοστὴν Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἔτους, συνελθόντων τῶν τε φερόντων τὰ εἰσιτήρια βουλευτῶν καὶ τῶν γερουσιαστῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ κατὰ τὴν ἐννάτην π. μ. ὥραν ὑπὸ τοῦ ἐκδοθέντος προγράμματος προσδιορισθεῖσαν, παρέστη ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν μετὰ τῶν βοηθούντων αὐτῷ ἱερέων καὶ διακόνων, καὶ ἀφοῦ ἔψαλεν ἁγιασμὸν, ἡγίασε τούς τε βουλευτὰς καὶ γερουσιαστὰς καὶ τὴν τοῦ βουλευτηρίου αἴθουσαν· ἀκολούθως ἐδόθη ὑπὸ τῶν προσελθόντων ΚΚ. βουλευτῶν ὁ ἐν τῷ ἀριθ. 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενος ὅρκος, κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῆς ὁρκωμοσίας αὐτῶν, τὸ ἐν τῷ τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης συνεδριάσεως προσαρτώμενον.

Ἀνηγορεύθη μετὰ ταῦτα προσωρινὸς μὲν πρόεδρος κατὰ τὸ 1 ἄρθ. τοῦ κανονισμοῦ ὁ τῶν παρόντων πρεσβύτερος Κ. Ἀνδρέας Μεταξᾶς, βουλευτὴς ἐξ Ἀττικῆς, προσωρινοὶ δὲ γραμματεῖς οἱ ΚΚ. Δ. Γ. Φιλάρετος, βουλευτὴς ἐκ Μεγαρίδος, Α. Πέπας, βουλευτὴς ἐξ Ἑρμιονίδος καὶ Α. Χ. Ἀναργύρου, βουλευτὴς ἐκ Πετσῶν.

Ἀποσυρθέντων κατόπιν τῶν ΚΚ. γερουσιαστῶν, διετάχθη ὑπὸ τοῦ προέδρου ἡ κλήρωσις τῆς ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ καὶ τοῦ προγράμματος ὁριζομένης δεκαμελοῦς ἐπιτροπῆς, τῆς ὑποδεχθησομένης μετὰ τοῦ προσωρινοῦ προεδρείου καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τῆ-

ίας, τὴν Α. Μ. τὴν Βασίλισσαν. Κληρώσεως δὲ γενομένης ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ΚΚ. Δημ. Καλλιφρονᾶ καὶ Δ. Δρόσου, παρόντων καὶ τῶν γραμματέων, ἔλαχον οἱ ΚΚ. Α. Παπαδημητριάδης, βουλευτὴς ἐκ Ναυπακτίας, Νάκος Πανουριᾶς, βουλευτὴς ἐκ Παρνασσίδος, Χ. Κικίδης, βουλευτὴς ἐκ Χαλκίδος. Ἀθαν. Καστανᾶς, βουλευτὴς ἐκ Τριχωνίας, Δημήτ. Δρόσος, βουλευτὴς ἐκ Τήνου, Ζ. Ζαρειφόπουλος, βουλευτὴς ἐξ Ὀλυμπίας, Σταῦρος Βλάχος, βουλευτὴς ἐξ Ἀττικῆς, Γ. Ἀποστολίδης, βουλευτὴς ἐκ Χαλκίδος, Γ. Α. Ῥάλλης, βουλευτὴς ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Ἰω. Δαμιανός, βουλευτὴς ἐξ Ὕδρας.

Ἐπανελθόντων ἔπειτα τῶν ΚΚ. γερουσιαστῶν, εἰσῆλθον ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ οἱ ἐν τῷ προγράμματι ἀναφερόμενοι ὑπάλληλοι, καὶ εἰς τὸ θεωρεῖον αὐτῶν οἱ κεκλημένοι τῶν ξένων δυνάμεων ΚΚ. ἀντιπρόσωποι.

Μετὰ ταῦτα, ἐν ὥρᾳ 11 π. μ. καθ' ἣν τὸ πρόγραμμα εἶχεν ὁρίσει τάξιν, ἐξῆλθε τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς μετὰ τῶν παρ' αὐτῆς καὶ τῆς Γερουσίας κληρωθεισῶν ἐπιτροπῶν εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ βουλευτηρίου πρὸς ὑποδοχὴν τῆς Α. Μ., ἥτις, ἀναβᾶσα ἐπὶ τοῦ πρὸς τοῦτο προητοιμασμένου θρόνου καὶ καθήσασα, ἐχαιρέτησε τοὺς ΚΚ. βουλευτὰς καὶ γερουσιαστάς, ἔχουσα δὲ ἐκ δεξιῶν τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς καὶ τὰς ἐπιτροπὰς τῶν δύο Σωμάτων, καὶ ἐξ εὐωνύμων τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, τοὺς ὑπασπιστάς, Διαγγελεῖς καὶ τὰς Δεσποίνας τῆς αὐλῆς, ἀνέγνω τὸν ἑξῆς λόγον.

«*Κύριοι Βουλευταὶ καὶ Κύριοι Γερουσιασταί!*

Ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ὑψίστου συνερχόμενοι καὶ αὖθις ἐνταῦθα, ἃς ἀναπέμψωμεν αὐτῷ τὰς θερμὰς δεήσεις μας ἐπικαλούμενοι τὴν θείαν αὐτοῦ ἀντίληψιν.

Χαίρω ἐγκαρδίως, λαμβάνουσα ἤδη εὐκαιρίαν νὰ δηλώσω πανδήμως, ὅτι τὸ Ἔθνος ἐπλήρωσεν ἐντελῶς τὰς εὐχάς, ἃς ὁ Βασιλεὺς ἐξέφρασε πρὸς αὐτὸ κατὰ τὴν ἡμέραν, ὅτε ἀπεχαιρέτησε τὰς Βουλάς. Ἐνῷ ἡ τοιαύτη διαγωγὴ τιμᾷ τὸ Ἔθνος, θέλει εὐχαριστήσει τὰ μέγιστα καὶ τὴν πατρικὴν καρδίαν τοῦ Βασιλέως.

Ἡ εἰλικρινὴς συνδρομή, τὴν ὁποίαν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας τοῦ Βασιλέως εὗρον εἰς πάσας τὰς τάξεις τοῦ Ἔθνους, αὐξάνει τὴν πρὸς τοῦτο ἀγάπην Μου. Ὁ Βασιλεὺς ἐπανερχόμενος μετ' ὀλίγον εἰς τοὺς κόλπους τῆς Πατρίδος, θέλει ἔχει νέας ἀφορμὰς ἐμπιστοσύνης καὶ ἀγάπης πρὸς τοὺς προσφιλεῖς Αὐτοῦ ὑπηκόους.

Εὐχαρίστως σᾶς ἀναγγέλλω, ὅτι αἱ σχέσεις τῆς Κυβερνήσεώς Μου πρὸς τὰς ξένας Δυνάμεις διατελοῦσιν ἀείποτε φιλικαί.

Κύριοι! Μετ' ὀλίγον ἄρχεσθε τῶν ἐμβριθῶν ἐργασιῶν σας· εἰς τὴν περίστασιν ταύτην μίαν καὶ μόνην εὐχὴν ἔχω νὰ σᾶς ἐκφράσω. Ἀφιερωθῆτε πάντες μὲ αὐταπάρνησιν εἰς τὰ κοινὰ τῆς Πατρίδος συμφέροντα, καὶ συνδράμετε προθύμως τὴν Βασιλικὴν Κυβέρνησιν εἰς πᾶν κοινωφελὲς αὐτῆς σχέδιον, λαμβάνοντες μόνον ὁδηγὸν τῶν σκέψεων καὶ πράξεών σας, τοῦ Κράτους τὴν εὐημερίαν, καὶ πρόοδον.

Ἂς προβῶμεν ἤδη μετὰ ζήλου εἰς τὸ ἔργον, εἰς ὃ ἐκλήθημεν, καὶ ἂς ἐλπίσωμεν, ὅτι ὁ Ὕψιστος θέλει ἐπισκιάσει ἡμᾶς μὲ τὴν κραταιὰν αὐτοῦ προστασίαν.

Κηρύττω τὴν ἔναρξιν τῆς Α. Συνόδου τῆς Γ'. Βουλευτικῆς Περιόδου.»

Μετὰ τὸ τέλος δ' αὐτοῦ ἀπήγγειλε τὸ «κηρύττω τὴν ἔναρξιν τῆς α. Συνόδου τῆς Γ'. Βουλευτικῆς περιόδου,» τὰς λέξεις δὲ ταύτας ἐπανέλαβε καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ λόγου, οἱ μὲν ἐν τῇ αἰθούσῃ ΚΚ. βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ ἀνευφήμησαν τρὶς ὑπὲρ τῶν Α. Α. Μ. Μ. ἡ δὲ Βασίλισσα, προπορευομένων τῶν ἐπιτροπῶν ἑκατέρων τῶν Σωμάτων, τοῦ προσωρινοῦ προεδρείου τῆς βουλῆς, τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, τῶν ὑπασπιστῶν, Διαγγελέων καὶ Δεσποινῶν, ἐξῆλθε τῆς αἰθούσης ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀνευφημιῶν τῶν παρεστώτων.

Ἀκολούθως δὲ διελύθη ἡ Συνεδρίασις περὶ τὴν μεσημβρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΙΧΤΑΞΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀναργύρειος Χ. Ἀναργύρου.
Ἀνδρέας Ἤπας.
Δημ. Γ. Φιλάρετος.

Πρωτόκολλον ὁρκωμωσίας.

Σήμερον τὴν τριακοστὴν Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἔτους, προσελθόντες ἐν τῷ βουλευτηρίῳ οἱ ἐφωδιασμένοι μὲ τὰ εἰσιτήρια τῶν Νομαρχῶν Κ. Κ. βουλευταί, ὤμοσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 57 τοῦ Συντάγματος διαγραφόμενον ὅρκον ὡς ἀκολούθως.

» Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

...ιο συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον ὑπεγράφη ὑπό τε τῶν ὁρκισθέντων βουλευτῶν, τοῦ Ἀρχιερέως καὶ τοῦ Προεδρείου.

Ι. Κ. Δαμιανὸς	Π. Κ. Τσαμάλας	Γ. Α. Ῥάλλης
Χ. Χριστόπουλος	Δ. Δρόσος	Ιω. Δ. Κριεζῆς
Α. Πάϊκος	Σ. Λογοθετόπουλος	Ζ. Μαραγκὸς
Α. Μεταξᾶς	Δ. Σ. Μητσάκης	Α. Δεδόπουλος
Ν. Πανουριᾶς	Γ. Ι. Στάϊκος	Ιω. Π. Φαρμάκης
Μ. Σωλομὸς	Ι. Σαγρέδος	Στ. Βλάχος
Γ. Σκοῦφος	Σταμ. Μήτσας	Α. Παπαδημητριάδης
Ζ. Ζαρειφόπουλος	Γ. Γουλιμῆς	Α. Χ. Ἀναργύρου
Α. Καστανᾶς	Ν. Σισμάνης	Δ. Καλλιφρονᾶς
Δ. Γ. Φιλάρετος	Α. Α. Γιουρδῆς	Α. Ζ. Μάμουκας
Γ. Ἀποστολίδης	Χρ. Κικίδης	Α. Πέπας

Ἀθηνῶν ΝΕΟΦΥΤΟΣ

Ὁ Προσ. Πρόεδρος

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ἀνάργ. Α. Χ. Ἀναργύρου.

Ἀνδρέας Πέπας.

Δ. Γ. Φιλάρετος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Β'.

Τῆς 13 Νοεμβρίου 1850.

Συνελθόντων περὶ τὴν δωδεκάτην τῶν ΚΚ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ προσωρινὸς πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις προσελθόντες οἱ μήπω ὁρκισθέντες βουλευταὶ ἔδωκαν τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθ. τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ὁρκοδοσίας.

Ἀκολούθως ἐγένετο, προτάσει τοῦ προέδρου, ὑπό τε τῶν προσωρινῶν Γραμματέων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Ἰω. Σαγρίδου καὶ Ν. Μπούκουρα, ἡ μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων· ἔλαχον δὲ τὰ ὀνόματα τῶν ΚΚ. βουλευτῶν κατὰ τὴν ἐφεξῆς τάξιν.

Α.	Β.	Γ.
Ι. Δαμιανὸς	Σ. Στεφανόπουλος	Α. Δεδόπουλος
Ζ. Ζαρειφόπουλος	Γ. Ῥάλλης	Γ. Τσόκρης
Α. Καστανᾶς	Δ. Τσόκρης	Εὐστ. Παρίσης
Α. Μάμουκας	Α. Αὐγερινὸς	Δ. Χρηστίδης
Σ. Βλάχος	Γ. Πανοπριστόπουλος	Γ. Ι. Στάϊκος
Σωλομὸς	Γρ. Κορφιωτάκης	Α. Γιουρδῆς

Χ. Ἀντωνόπουλος	Χ. Ἀναργύρου	Α. Μεταξᾶς
Ἀνδρ. Πάϊκος	Δ. Δρόσος	Ν. Μοσχούλας
Α. Πέπας	Γ. Λογιωτατίδης	Δ. Σακελλαριάδης
Π. Κ. Τσαμάλας	Π. Πατρινὸς	Δ. Μητσάκης
Δ.	Ε.	Ϛ.
Ἰω. Φαρμάκης	Σ. Μαυροδήμος	Ν. Πανουριᾶς
Γ. Σκοῦφος	Ι. Εὐγενίδης	Σ. Πράτσικας
Α. Δανόπουλος	Δ. Βιλαέτης	Δ. Καλλιφρονᾶς
Ι. Κλίμακας	Ι. Κριεζῆς	Π. Καλαμαγδάρτης
Ι. Σαγρέδος	Ν. Μπούκουρας	Σ. Μῆλιος
Σ. Μήτσας	Π. Δελιγιάννης	Παππαδημητριάδης
Δ. Γ. Φιλάρετος	Εὐς. Οἰκονομόπουλος	Φ. Μαῦρος
Γ. Περωτῆς	Χ. Χριστόπουλος	Χ. Κικίδης
Ν. Δελιγιάννης	Δ. Ζῶτος	Σ. Λογοθετόπουλος
Γ. Γουλιμῆς	Α. Παπαϊωάννου	Γ. Ἀποστολίδης
	Ζ.	
Δ. Κουμανιώτης	Δ. Δημητρακόπουλος	Κ. Ἀξελὸς
Ζ. Μαραγγὸς	Ν. Μπούτουνας	Κ. Δαμπρουνόπουλος
Ν. Σισμάνης	Ι. Βάχλας	Κ. Δαγρὲς

Προταθέντος ἔπειτα νὰ ζητηθῇ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ἡ ὅσον ἐνεστι ταχυτέρα προσαγωγὴ τῶν παρ' αὐτῷ ὑπαρχόντων πρακτικῶν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ὅπως ἐπιληφθῇ τὸ Σῶμα τῆς τακτικῆς ἐξελέγξεως, τοῦτο μὲν ἀνετέθη εἰς τὸ προεδρεῖον, ἐγένετο δὲ διὰ τῶν γραμματέων καὶ ὑπὸ τὸν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Σ. Βλάχου καὶ Γ. Περωτοῦ ἡ εἰς τὰ τμήματα διὰ κληρώσεως παραπομπὴ ἑκάστης τῶν ἐκλογῶν. Οὕτω δ' ἐξήχθη ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος ὅτι εἰς μὲν τὸ Α'. τμῆμα ἔλαχεν ἡ ἐξέλεγξις τῶν ἐκλογῶν Εὐρυτανίας, Κορινθίας, Νάξου, Τριχωνίας καὶ Χαλκίδος· εἰς δὲ τὸ Β'. ἡ τῆς Αἰτωλίας, Λοκρίδος, Ναυπλίας καὶ Τήνου· εἰς τὸ Γ'. ἡ τῆς Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, Θηβῶν, Μεγαλοπόλεως καὶ Σύρου· εἰς τὸ Δ'. ἡ τῆς Ἐρμιονίδος, Καλαμῶν, Ναυπακτίας καὶ Πατρῶν· εἰς τὸ Ε'. ἡ τῆς Ἀττικῆς, Καρυστίας, Ὀλυμπίας καὶ Ὕδρας· εἰς τὸ ΣΤ'. ἡ τῆς Αἰγίνης, Ἠλείας, Μεγαρίδος καὶ Πετζῶν· εἰς δὲ τὸ Ζ'. ἡ τοῦ Ἄργους, Καρυταίνης, Πανεπιστημίου καὶ Παρνασσίδος. Ἐπειδὴ ὅμως ἐκλογαί τινες ἔτυχον εἰς τμήματα, εἰς ἃ ἀνήκουσι μέλη αὐτῶν ἐγένετο κατὰ τὸ Δ ἄρθ. τοῦ κανονισμοῦ, ἡ εἰς τὰ ἑπόμενα παραπομπὴ αὐτῶν, ὡς ἐφεξῆς.

Α'. Εὐρυτανία, Κορινθία, Νάξος, Χαλκὶς, Καρύταινα.

Β'. Τριχωνία, Αἰτωλία, Λοκρὶς, Ναυπλία.

Γ'. Ἐπιδ. Λιμηρὰ, Θῆβαι.

Δ'. Σύρος, Πάτραι, Μεγαλόπολις.

Ε'. Τῆνος, Ἑρμιονὶς, Καλάμαι, Ναυπακτία, Ἀττική.

Ϛ'. Καρυστία, Ὀλυμπία, Αἴγινα, Ἠλεία, Μεγαρὶς, Πέτσαι, Ὕδρα.

Ζ'. Ἄργος, Πανεπιστήμιον, Παρνασσίς.

Ἀκολούθως ἀποχωρήσαντα ἐπὶ μικρὸν τὰ τμήματα εἰς τὰ οἰκεῖα δωμάτια πρὸς ἐκλογὴν τῶν προέδρων καὶ γραμματέων αὐτῶν, ἐπανελθόντα ἀνήγγειλαν, ὅτι ἐξελέξαντο κατὰ τὴν ἀλφαβητικὴν αὐτῶν τάξιν προέδρους μὲν τοὺς ΚΚ. Α. Κάστανᾶν, Δ. Τσόκρην, Α. Μεταξᾶν, Ἰω. Κλίμακαν, Ν. Μπούκουραν, Δ. Καλλιφρονᾶν καὶ Κ. Ἀξελόν· γραμματεῖς δὲ τοὺς ΚΚ. Α. Πέπαν, Α. Αὐγερινόν, Εὐστ. Παρίσην, Γ. Περωτῆν, Χ. Χριστόπουλον, Π. Καλαμογδάρτην καὶ Κ. Λαμπρυνόπουλον.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος συστήσας εἰς τὰ τμήματα τὴν ταχεῖαν ἐξέλεγξιν τῶν προκειμένων ἐκλογῶν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1. Μ. Μ.

Ὁ Προεδρεύων Πρόεδρος
Α. ΚΑΣΤΑΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀνάργυρος Χ. Ἀναργύρου.
Ἀνδρέας Πέπας.
Δημ. Γ. Φιλάρετος.

Πρωτόκολλον ὁρκομωσίας.

Σήμερον τὴν δεκάτην τρίτην Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἔτους, προσελθόντες ἐν τῷ βουλευτηρίῳ οἱ ἐφωδιασμένοι μὲ τὰ εἰσιτήρια τῶν Νομαρχῶν Κ. Κ. βουλευταὶ ὥμοσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον ὅρκον ὡς ἀκολούθως

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Διὸ συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον ὑπεγράφη ὑπό τε τῶν ὁρκισθέντων βουλευτῶν, τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ Προεδρείου.

Οἱ ὁρκιζόμενοι βουλευταὶ

Εὐς. Οἰκονομόπουλος	Κ. Ἀξελός	Δ. Χρηστίδης
Ἀν. δ. Αὐγερινὸς	Δ. Κουμανιώτης	Π. Δελιγιάννης
Κωνς. Δαγρὲς	Σιδέρις Πράπσκας	Σ. Μίλιος
Ν. Μπούτουνας	Γρ. Ν. Κορφιωτάκης	Δ. Τσόκρης
Ν. Δ. Μουσχούλας	Γ. Λογιωτατίδης	Φρ. Κ. Μαῦρος
Γ. Παγκριφτόπουλος	Χ. Σ. Ἀντωνόπουλος	Ν. Δελιγιάννης
Ἰω. Βάγλας	Περ. Καλαμογδάρτης	Εὐς. Μ. Παρίσης
Α. Π. Ἰωάννου	Γ. Τσόκρης	Δημ. Ζῶτος
Γ. Α. Περωτῆς	Ν. Μπούκουρας	Α. Σ. Δανόπουλος
Στάμος Μαυροβήμου	Δ. Π. Δημητρακόπουλος	Σ. Χ. Στεφανόπουλος
Ι. Κλίμακας		Κωνς. Λαμπρυνόπουλος
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	Δ. Σακελλαριάδης	Ἰω. Εὐγενίδης
Π. Δ. Πατρινὸς		

Ὁ ἱερεὺς
Παΐσιος

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀνάργ. Α. Χ. Ἀναργύρου.
Ἀνδρέας Πέπας.
Δ. Γ. Φιλάρετος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ'.

Τῆς 18 Νοεμβρίου 1850.

Συνελθόντων περὶ τὴν ἑνδεκάτην π. μ. τῶν ΚΚ. βουλευτῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ βουλευτηρίου, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Κατὰ πρῶτον παρελθὼν ὁ βουλευτὴς Λεβαδείας Παναγιώτης Λαζαρῆς, ἔδωκε τὸν παρὰ τοῦ 57 ἄρθ. τοῦ Συντάγματος ἀπαιτούμενον βουλευτικὸν ὅρκον κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης συνεδριάσεως προσαρτώμενον τῆς ὁρκωμοσίας πρωτόκολλον.

Γενομένης ἀκολούθως κληρώσεως τοῦ τε ἄρτι ὁρκισθέντος καὶ τῶν προωρκισμένων βουλευτῶν, ὧν τὸ τῆς ὁρκωμοσίας πρωτόκολλον προσαρτᾶται ἐν τῷ τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης συνεδριάσεως, ἔλαχον ὁ Πέτρος Καμπάνης εἰς τὸ Ζ'. τμῆμα, ὁ δὲ Π. Λαζαρῆς εἰς τὸ Α'., ὁ Ἀν. Παπαθανασίου εἰς τὸ Β'., ὁ Δ. Ὀρεινὸς εἰς τὸ Γ'. ὁ Ἀντ. Γεωργαντᾶς εἰς τὸ Δ'., ὁ Βασ. Σκαλτσοδῆμος εἰς τὸ Ε'., καὶ ὁ Λεωνίδας Ἐμπειρίκος εἰς τὸ Ϛ'.

Ἐκληρώθησαν μετὰ τοῦτο αἱ ἐκλογαὶ Λεβαδείας, Μαντινείας, Ἄνδρου, Αἰγιαλείας, Δωρίδος καὶ Μεσσήνης, καὶ ἔλαχον ἡ τῆς Λεβαδείας εἰς τὸ Δ'. τμῆμα, ἡ τῆς Μαντινείας εἰς τὸ ΣΤ'. ἡ τῆς Ἄνδρου εἰς τὸ Β'., ἡ τῆς Αἰγιαλείας εἰς τὸ Α'., ἡ τῆς Δωρίδος εἰς τὸ Ε'., ἡ τῆς Μεσσήνης εἰς τὸ Γ'.

Γενομένης δὲ τῆς κατὰ τὸ 4 ἄρθρ. τοῦ κανονισμοῦ ἀπαιτουμένης ἀναγωγῆς, παρεπέμφθησαν ἡ τῆς Λεβαδείας εἰς τὸ Ε. καὶ ἡ τῆς Δωρίδος εἰς τὸ ΣΤ., αἱ δὲ λοιπαὶ ἔμειναν εἰς ἃ ἀρχῆθεν ἔλαχον.

Ἔπειτα ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν εἰς τὴν βουλὴν, ὅτι ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα διέταξε πένθος ὀκτὼ ἡμερῶν, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 17 Νοεμβρ. ἕνεκα τῆς ἀποβιώσεως τῆς Α. Β. Γ. τοῦ ἀρχιδουκὸς Φερδινάνδου Καρόλου τῆς Αὐστρίας Ἔστε, πρὸς γνῶσιν τῶν εἰς τὴν αὔλην παρουσιασθησομένων.

Μετὰ ταῦτα παρελθόντες οἱ εἰσηγηταὶ τῶν διαφόρων τμημάτων ἀνέγνωσαν τὰς παρεσκευασμένας αὐτῶν ἐκθέσεις ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν. 1) τῆς Μεγαλοπόλεως· 2) τῆς Ὀλυμπίας· 3) τῆς Ὕδρας· 4) τῆς Εὐρυτανείας· 5) τῆς Νάξου· 6) τῆς Ναυπακτίας· 7) τῆς Ἐρμιονίδος· 8) τῶν Καλαμῶν· 9) τῆς Μεγαρίδος· 10) τῶν Πετσῶν· 11) τοῦ Ἄργους· 12) τῆς Τριχωνίας· 13) τοῦ Πανεπιστημίου· 14) τῆς Παρνασίδος· 15) τῶν Πατρῶν· 16) τῆς Τήνου· 17) τοῦ Μεσολογγίου· 18) τῆς Γορτυνος καὶ 19) τῶν Θηβῶν· ἔχουσι δὲ αἱ ἐκθέσεις οὕτως.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Δ΄. τμῆμα συνελθὸν ἐν δωματίῳ τοῦ βουλευτηρίου, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ διεξῆλθε μετὰ προσοχῆς τ' ἀπαρτίζοντα τὴν προκειμένην ἐκλογὴν ἔγγραφα, ἀφοῦ προηγουμένως ἐπεξειργάσθησαν ὑπὸ τριῶν ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ κατὰ τὸν κανονισμόν· ἐξάγονται δὲ τὰ ἀκόλουθα.

Ἡ ἐπαρχία Μεγαλοπόλεως σύγκειται ἀπὸ τρεῖς δήμους, τὸν τῆς Μεγαλοπόλεως, τῆς Λυκοσούρας καὶ τῆς Φαλαισίας· ἔχει πληθυσμὸν 12,895 καὶ ἔχοντας δικαίωμα ψήφου 4092.

Ἐνεργηθεισῶν τῶν κατὰ τὸν νόμον ἀπαιτουμένων προπαρασκευαστικῶν ἐργασιῶν καὶ ἐκδοθέντος τοῦ τακτικοῦ προγράμματος, ἡ ψηφοφορία ἤρξατο τὴν εἰκοστὴν τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου καὶ ἐτελείωσε τὴν 27· ἐψηφοφόρησαν δὲ

Εἰς τὸν δῆμον Μεγαλοπόλεως	608
Τῆς Λυκοσούρας	1776
Καὶ τῆς Φαλαισίας	740
Τὸ ὅλον	3,124

Ἐξ ὧν ἔλαβον.

Δ. Σακελλαριάδης ψήφους	2,883
Ν. Μπούτουνας	2,883
Γ. Κεφάλας	441
Α. Τσάκας	441

Κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ψηφοφορίας εἰς μόνον τὸν δῆμον Φαλαισίας ἔλαβον χώραν αἱ ἀκόλουθοι παράνομοι πράξεις.

Τὴν πρώτην, δευτέραν καὶ τρίτην ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας ἡ κάλπη ἐφορεύθη νομίμως· τὴν τετάρτην ἠρνήθησαν νὰ λάβουν μέρος ὁ πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς Ζέρβας καὶ δύω ἕτερα μέλη αὐτῆς, Ἀρβανίτης καὶ Κουλόχερας, καθὼς καὶ ὁ Α. Κεφάλας, ὅστις εἶχεν ἐνεργήσει ὡς πρωτοκολλιστής· ἀπωλέσθησαν δὲ καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας τῶν τριῶν τούτων ἡμερῶν. Τὰ ὑπόλοιπα δύω μέλη Τζαμουράνης καὶ Παπαχρατηγόπουλος, ἐκάλεσαν δι' ἐγγράφου των τρεῖς ἄλλους, Καμπουράκην, Μπαλαβέρην καὶ Οἰκονομίδην, διὰ νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν ἐφορείαν τῆς κάλπης, ὡς μέλη δῆθεν παραπληρωματικά. Μὴ προσελθόντων δὲ τούτων, ἐκάλεσαν ἄλλους, τὸν Ἀήξην καὶ τὸν Μανιάτην, ἐξ ὧν φαίνεται, ὅτι προσῆλθε μόνος ὁ Ἀήξης, ὑπογραφόμενος εἰς τὰς ἀκολούθους πράξεις ὡς ἀγράμματος, καὶ οὕτω προέβησαν εἰς τὴν ψηφοφορίαν· τὰ δὲ ἀπολεσθέντα, ὡς ἐξετέθη, πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας τῶν πρώτων τριῶν ἡμερῶν, ἀνεπληρώθησαν ὑπὸ τῶν ῥηθέντων δύο μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς δι' ἑνὸς πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον ὠνόμασαν συμπληρωματικόν· ἐξῆρον δὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ψηφοφορησάντων, καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν, ἀναβαινόντων, ὡς λέγει, εἰς 147 προφητικῶς.

Διὰ ταῦτα τὸ τμῆμα σκεφθέν.

Ὅτι ἡ ψηφοφορία τοῦ δήμου Φαλαισίας, ἐνεργηθεῖσα ὑπὸ τὴν ἐφορείαν δύο μόνον μελῶν τῆς νομίμου ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, δὲν δύναται νὰ λάβῃ νόμιμον κῦρος. Τὸ δὲ προσληφθὲν μέλος ὁ Ἀήξης, καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι συνέπραξε πραγματικῶς, δὲν ἀναπληροῖ νομίμως τὴν ἔλλειψιν, καθόσον ὁ νόμος δὲν παραδέχεται ἀναπληρωτικὰ ἢ συμπληρωματικὰ μέλη τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν.

Ὅτι ψηφοφορησάντων καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν 3,124, ἡ ἀπόλυτος πλειονοψηφία ἀπαρτίζεται διὰ ψήφων 1563, ὁ δὲ Δ. Σακελλαριάδης καὶ Ν. Μπούτουνας ἔλαβον ἀπὸ τοὺς δύο δήμους, αἱ ψηφοφορίαι τῶν ὁποίων διεξήχθησαν νομίμως, ἀνὰ 1,983 ψήφους ἕκαστος· ἐὰν δὲ, ἀκυρουμένης τῆς ψηφοφορίας τοῦ δήμου Φαλαισίας, ἐπαναληφθῇ αὕτη, καὶ ὑποτεθῇ ὅτι ὅλαι αἱ ψῆφοι τῶν δήμων τούτων, συνισταμένων κατὰ τὸν ὁριστικὸν κατάλογον εἰς 1560 θὰ δοθῶσιν ὅλαι εἰς τοὺς ἀντιπάλους τούτων, Κεφάλαν καὶ Τσάκαν, τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ἀπολύτως ἀδύνατον, οὗτοι δὲν φθάνουν τοὺς ἐπιτυχόντας, καθότι ἀπὸ τὰς κῦρος

έχούσας ψηφοφορίας ἔλαβον ψήφους μόνον 401. προστιθεμένων καθ' ὑπόθεσιν καὶ τῶν ψήφων 1560 ἔχουν τὸ ὅλον 1961.

Γνωμοδοτεῖ ὁμοψήφως.

Ἡ Βουλὴ ν' ἀποφανθῇ ὡς ἄκυρον τὴν ψηφοφορίαν τοῦ δήμου Φαλαισίας· ἔγκυρον δὲ καὶ νομίμως διεξαχθεῖσαν τὴν ψηφοφορίαν τῶν δήμων Μεγαλοπόλεως καὶ Αυκοσούρας· νὰ κηρύξῃ δὲ νομίμους βουλευτὰς τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως, τοὺς Δημ. Σακελλαριάδην καὶ Νικ. Μπούτουναν, ὡς λαβόντας τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, καὶ ἔχοντας τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα. »

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Νοεμβρίου 1850.

Ὁ εἰσηγητὴς Α. Σ. Δανόπουλος.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Τὸ ἕκτον μῆμα τῆς Βουλῆς ἐξετάσαν κατὰ τὸν κανονισμὸν τὰ ἔγγραφα τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ὀλυμπίας παρατηρεῖ ὅτι.

Ἡ ἐπαρχία Ὀλυμπίας σύγκειται ἐκ δήμων ἓξ, ἤτοι Ἀνδριτσαίνης, Βώλακος, Ἀλιφέρης, Σκυλοῦντος, Ἀρήνης καὶ Φυγαλίας.

Ὅτι κατὰ τὸ ἐκδοθὲν ἀπὸ τὸν Κ. Νομάρχην πρόγραμμα ἡ ψηφοφορία ἤρξατο τὴν προσδιορισθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἡμέραν, καὶ ἐξηκολούθησεν ἄνευ διακοπῆς εἰς ὅλους τοὺς δήμους μέχρι συμπληρώσεως τῶν ὀκτὼ ἡμερῶν.

Ὅτι μετὰ τὸ τέλος τῆς ψηφοφορίας αἱ κάλπαι συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας καὶ ἡ διαλογὴ τῶν ψηφοδελτίων ἐγένετο κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένην τάξιν παρόντος τοῦ Ἐπάρχου, ἀντιπροσωπεύοντος τὸν Κύριον Νομάρχην.

Ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων ἐπέδωκε τὰς ἑξῆς ψήφους εἰς τὰ ἑπόμενα ὀνόματα ἐκ τῶν ψηφοφορησάντων πολιτῶν.

Εἰς τὸν Κ. Χαράλαμπον Χριστόπουλον . .	ψήφ.	4086
Εἰς τὸν Κ. Ζαφείριον Ζαρειρόπουλον . .	»	4079
Εἰς τὸν Κ. Νικόλαον Α. Μοσχούλαν . . .	»	4071
Εἰς τὸν Κ. Ἀναγνώστην Κανελλόπουλον . .	»	1307
Εἰς τὸν Κ. Κωνσταντῖνον Ζαρειφόπουλον . .	»	1300
Καὶ εἰς τὸν Κ. Γεώργιον Ἀλεξόπουλον . .	»	1288.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν πραγματικῶς ψηφοφορησάντων ἔφθασε τοὺς 5317. κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Κατὰ τῆς ἐκλογῆς αὐτῆς ἐγένοντο ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς διαλογῆς ἐνστάσεις, ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῆς ψηφοφορίας ἠκολούθησαν ἐπεμβάσεις ὑπέρ τινων προσώπων, ἀλλ' ἡ ὁλομέλεια τοῦ συλλόγου τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἀντέταξε τὰ ἐναντία κηρύξασα ὅλας ἀνυπάρκτους τας ἐνστάσεις.

Ἐξωδίκως δὲ ἐγένετο ἐπίσης ἔνστασις, ὅτι ἡ κλήρωσις τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς Ἀνδριτσαίνης ἐγένετο εἰκονική, καὶ ὅτι ὑπῆρχεν ἐκλελεγμένη ἑτέρα ἐπιτροπή, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐν τοῖς πρακτικοῖς εὑρισκομένης πρωτοτύπου πράξεως καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων, δι' ὧν βεβαιοῦται, ὅτι οὐδὲ εἰκονικότης ἔλαβε χώραν, καὶ δημοσίως τὸ δημοτικὸν συμβούλιον συνεδρίασεν, ἀποδεικνύεται ἡ ἔνστασις ὅλως ἀνίσχυρος καὶ ἀνυπόστατος, ταῦτὸ δὲ προσέτι βεβαιοῦται ἐκ τοῦ ὅτι εἰς τὸν δῆμον Ἀνδριτσαίνης οἱ ἐνιστάμενοι ἔλαχον περισσοτέρας ψήφους, καὶ ὅτι συνυπέγραφον καὶ συνωμολόγουν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς ψηφοφορίας, κατὰ πᾶσαν ἐσπέραν περὶ τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀκριβείας μεθ' ὧν ἡ ψηφοφορία ἐνηργεῖτο καὶ περὶ τῆς ἀσφαλοῦς τηρήσεως τῆς κάλπης.

Ἐπειδὴ ἐξ ὅλων αὐτῶν καὶ ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Κ. Νομάρχου ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ Ὀλυμπίας διεξήχθη καθ' ὅλους τοὺς νομίμους τύπους, οἱ δὲ ἀναδειχθέντες βουλευταὶ ἔχουν τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Τὸ τμῆμα γνωμοδοτεῖ παμψηφεὶ, νὰ κηρυχθῇ ἡ ἐκλογὴ τῆς Ὀλυμπίας νόμιμος καὶ ὡς κῦρος ἔχουσα καὶ ν' ἀναγνωρισθῶσι νόμιμοι βουλευταὶ οἱ λαβόντες τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν Κ. Χαρ. Χριστόπουλος Ζαφ. Λ. Ζαρειφόπουλος καὶ Νικόλαος Α. Μοσχούλας. Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ βουλευτικῷ καταστήματι τὴν 15 Νοεμβρίου 1850. »

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Τὰ Μέλη

Ν. Πανουριὰς.	Φρ. Κ. Μαῦρος.
Γ. Ἀποστολίδης.	Α. Παπαδημητριάδης.
Σ. Λογοθετόπουλος.	Σιδέρις Πράτσικας.
Σ. Μίλιος.	

Ὁ εἰσηγητὴς Περικλῆς Καλαμογδάρτης.

Πρὸς τὴν Βουλήν!

« Ἡ εἰσαγομένη ἐκλογὴ εἶναι τῆς Ὕδρας.

Ἡ ἐκλογὴ αὕτη ἀπὸ τὴν ἀρχήν της μέχρι τέλους δὲν παρουσιάζει τὴν παραμικρὰν νόθευσιν, οὔτε ἔνστασις τοιαύτη ὑπάρχει. Ὅλα τὰ ἔγγραφα παρετηρήθησαν μὲ τὴν μεγαλειτέραν λεπτομέρειαν. Ὑπάρχουν ὀλίγαι μόνον ἐνστάσεις, ἀπὸ ὀλίγους πολίτας

ὑπογεγραμμέναι, διαμαρτυρουμένους καὶ παραπονουμένους ὅτι ἀπειλήθησαν καὶ παρεβιάσθησαν ἐν καιρῷ τῆς ἐκλογῆς, ἀλλὰ καὶ ἂν ἦτον δυνατὸν νὰ πιστεύσῃ τὸ τμῆμα, ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῆς Ὕδρας ἠδύνατο νὰ παραβιασθῇ ἀπὸ τόσον μικρὸν ἀριθμὸν στρατιωτῶν, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς εὑρίσκοντο ἐκεῖ, αἱ ἐνστάσεις αὗται δὲν ἀναφέρουν τοιαῦτα περιστατικὰ ὁποῖα ἦτον ἀρκετὰ νὰ φέρουν τὸ ἐναντίον ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας· ἄλλως τε, καὶ ἡ πλειοψηφία τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἀπορρίπτει τὰς ἐνστάσεις αὐτάς. Ἡ ψηφοφορία ἐξηκολούθησε νομίμως τὰς ὀκτὼ ἡμέρας. Ἀλλὰ παρετήρησε τὸ τμῆμα ὅτι ὁ Κ. Δήμαρχος δὲν παρευρέθη ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας εἰς τὸν ναὸν ὅπου ἐνηργεῖτο, μ' ὅλον ὅτι προσεκλήθη ἁρμοδίως· ὑπῆρχεν ὅμως πάντοτε ὁ πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τῶν πλειονοψηφούντων μελῶν, καὶ προσέτι πατὲ μὲν ὁ ἴδιος Κ. Ἔπαρχος, ποτὲ δὲ ὁ ἀντιπρόσωπός του, οἱ ὁποῖοι ὁμοῦ μ' ἄλλους διαφόρους πολίτας ἐσφράγιζον καὶ ἀπεσφράγιζον ἑκάστοτε τὴν κάλπην. Ἐψηφοφόρησαν πραγματικῶς ἐννεακόσιοι εἴκοσι ὀκτὼ, κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῆς διαλογῆς· ἐξ αὐτῶν ἔλαβεν :

Ὁ Κ. Ἰ. Δαμιανὸς	ψήφ. . .	897
Ὁ Κ. Δ. Γιουρδῆς	» . .	895
Ὁ Κ. Ἰ. Κριεζῆς	» . .	892
Ὁ Κ. Α. Κουντουριώτης . .	» . .	27
Ὁ Κ. Δ. Κουντουριώτης . .	» . .	25 καὶ
Ὁ Κ. Ν. Βούλγαρης	» . .	20.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, τὸ ἕκτον τμῆμα παραδέχεται παμψηφεὶ τοὺς Κ. Ἰωάννην Δαμιανὸν, Λάζαρον Γιουρδῆν, καὶ Ἰωάννην Κριεζῆν, ὡς νομίμως ἐκλεχθέντας βουλευτὰς τῆς Γης βουλευτικῆς Περιόδου, καὶ ἔχοντας τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ βουλευτικῷ καταστήματι τὴν **15** Νοεμβρίου **1850.** »

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Τὰ Μέλη

Ν. Πανουριᾶς	Φρ. Κ. Μαῦρος
Γ. Ἀποστολίδης	Σ. Λογοθετόπουλος
Σιδέρις Πράτσικας	Σ. Μίλιος
Α, Παπαδημητριάδης.	

Ὁ Εἰσηγητὴς
Περικλῆς Καλαμογδάρτης.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ τῆς Βουλευτικῆς ἐκλογῆς Εὐρυτανίας.

Πρὸς τὴν Βουλήν!

« Τὸ Α. τμῆμα διελθὸν τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας ἔγγραφα, συγκειμένης ἐξ ἑπτὰ δήμων, ἐξάγει, ὅτι ἡ ψηφοφορία ἐνηργήθη ἐν τάξει καὶ ἡσυχίᾳ, ψηφοφορησάντων **5,643** ψηφοφόρων καὶ λαχόντων τὴν πλειονοψηφίαν τῶν

Κυρίων Δ. Ζώτου διὰ ψήφων		**4,514**
» Γ. Γιολδάση »		**4,477**
» Γ. Κ. Βελῆ »		**4,473**

Καθόλου δὲ τὸ διάστημα τῆς ψηφοφορίας δὲν παρουσιάσθη οὐδεμία ἔνστασις.

Μετὰ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων ἐπαρουσίασαν πολύφυλλον ἔνστασιν ὁ Ν. Γρανίτσας καὶ Ἰ. Γουβέλης ἀποτυχόντες ὑποψήφιοι, ἰσχυριζόμενοι, ὅτι ὁ ἔπαρχος καὶ ὁ ταμίας χαριζόμενοι εἰς τοὺς ἀποτυχόντας κατεδίωξαν κομματάρχας τῶν ἐνισταμένων ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου, ὅτι ἡ κλήρωσις τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς Ἀπεραντίων ἐγένετο εἰκονική, καὶ ὅτι αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν Δήμων Κτημενίων, Ἀγραίων καὶ Καλλιδρομιτῶν παρεγέμισαν τὰς κάλπας· ὅτι ὁ ἔπαρχος ἐδείκνυε φιλίαν πρὸς τὸν Ζῶτον, καὶ ἠπείλει τοὺς ἐναντίους αὐτοῦ ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου ὅτι θὰ τοὺς καταδιώξῃ πρὸς πληρωμὴν τῶν καθυστερούντων πρὸς τὸ δημόσιον, καὶ ὅτι ὁ Ἐνωμοτάρχης καὶ ὁ ἔπαρχος ἐνήργησαν τρομερὰς παραβιάσεις. Ἡ μὲν πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς συγκειμένη ἐξ εἰκοσιπέντε μελῶν ἀπέρριψε τὰς ἐνστάσεις ταύτας, ἡ δὲ μειοψηφία συγκειμένη ἐκ δέκα μελῶν συνέταξεν ἰδιαιτέραν ἔκθεσιν κηρύττουσαν ἄκυρον τὴν ἐκλογὴν, τὴν δὲ πρᾶξιν αὐτῆς ἐπαρουσίασεν ὁ ἀποτυχὼν Χατσόπουλος πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. ἀναφορᾶς τοῦ ἐπάρχου πρὸς τὸν Νομάρχην, συνοδευούσης τὰ ἔγγραφα, ἐξάγεται, ὅτι καθόλην τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας οὐδεμία ἐγένετο καταδίωξις ἐναντίον τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου.

Ὡς πρὸς τὴν περὶ ἀτάκτου κληρώσεως τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς Ἀπεραντίων, τὸ τμῆμα παρατηρεῖ ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας τοῦ δήμου τούτου διενεμήθη ἐξ ἴσου σχεδὸν εἰς ἀμφότερα τὰ συναγωνισθέντα μέρη, καὶ ὅτι ὅλαι αἱ ψῆφοι τῶν ψηφοφορησάντων εἰς τὸν δῆμον τοῦτον, ἂν ἀποδοθῶσιν εἰς τοὺς ἐνισταμένους, δὲν μεταβάλλουσι τὸ ἀποτέλεσμα,

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἔνστασιν, ὅτι παρεγεμίσθησαν αἱ κάλπαι τῶν δήμων Κτημενίων, Ἀργαίων καὶ Καλλιδρομιτῶν, ἐξάγεται τὸ ἐναντίον ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς ψηφορίας, ἐξ ὧν βεβαιοῦται, ὅτι καθ' ἑκάστην ἐγένετο τακτικὴ σφράγισις καὶ ἀποσφράγισις τῆς κάλπης, τὰ δὲ πρακτικὰ ταῦτα δὲν κατηγοροῦνται ὡς πλαστά, φέρουν δὲ ἐκτὸς τῶν ὑπογραφῶν τῶν ἐπιτροπῶν, καὶ τὰς ὑπογραφὰς διαφόρων ψηφοφόρων. Ὅτι αἱ περὶ παραβιάσεων ἐνστάσεις εἶναι ἀβάσιμοι, διότι οὐδεὶς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ψηφορίας ἐπέφερε τὸ ἐλάχιστον παράπονον, ὥστε καθίσταται ἀδύνατον νὰ πιστεύσῃ τις, ὅτι ἐγένοντο τοσαῦται παραβιάσεις, ἄνευ παραπόνου καθ' ὅλην τῆς ψηφορίας τὴν διάρκειαν. Ἐπομένως τὸ τμῆμα θεωρεῖ τὰς ἐνστάσεις ταύτας ἀβασίμους καὶ παραδέχεται τὴν σκέψιν τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς Εὐρυτανίας εἶναι φυσικὴ συνέπεια τοῦ ἰσχυροῦ συνδυασμοῦ τῶν ἐκλεχθέντων.

Γνωμοδοτεῖ παμψηφεί.

Νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ ὡς νόμιμον τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν Εὐρυτανίας, καὶ τοὺς ΚΚ. Δημήτριον Ζῶτον, Γεώργιον Γιολδάσην καὶ Γ. Κ. Βελῆν ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα Βουλευτάς αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Νοεμβρίου 1850.

Ὁ Εἰσηγητὴς Ι. Κ. ΔΑΜΙΑΝΟΣ. »

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Τὸ πρῶτον τμῆμα διελθὸν συμφώνως μὲ τὸν κανονισμὸν τῆς Βουλῆς τὰ ἀφορῶντα τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν Νάξου ἔγγραφα, εὗρεν ὅλας τὰς προκαταρκτικὰς ἐργασίας τακτικωτάτας, καὶ οὐδεμίαν ἀπήντησεν ἔνστασιν εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφορίας, ἐκτὸς τοῦ δήμου Βίβλου, ὅπου ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ συνῆλθε τὰς δύω πρώτας ἡμέρας καὶ ἀκολούθως ἡ πλειονοψηφία αὐτῆς ἀπεσύρθη ἰσχυριζομένη ὅτι παρεβιάζοντο οἱ ψηφοφόροι ἐκ τῆς μικρᾶς ἐν τῇ νήσῳ ἐνόπλου δυνάμεως, συγκειμένης ἐξ ἑνὸς ἀξιωματικοῦ, τριῶν στρατιωτῶν, ἑνὸς ἐνομωτάρχου καὶ ἑνὸς χωροφύλακος, ὡς ἐκ τούτου διεκόπη ἡ ψηφορία, καὶ ὁ ἔπαρχος ἀφ' οὗ ἀνωφελῶς ἐπροσκάλεσε πολλάκις τὴν ἀποσυρθεῖσαν πλειονοψηφίαν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπροσκάλεσε τὸν δήμαρχον πρὸς νέαν κλήρωσιν, καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐκλήρωσε τρία μέλη πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἀποσυρθέντων, τὰ ὁποῖα ὁμοῦ μὲ τὰ δύω μέλη τῆς πρώτης ἐπιτροπῆς ἐπανέλαβον τὰς ἐργασίας των, καὶ ἡ ψηφορία διήρκεσεν ὀκτὼ ὁλοκλήρους ἡμέρας.

Ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς ψηφορίας καὶ ἐκλογῆς ἐξάγεται, ὅτι ἐψηφοφόρησαν 4110 ψηφοφόροι· ἔλαβον δὲ

Ὁ Δ. Δημητρακόπουλος	ψήφ.	3453
Ὁ Γ. Κάνδιας	»	3412
Ὁ Φ. Κ. Μαῦρος	»	3410

Ἐκ τῶν ἀνταγωνισθέντων δὲ

Ὁ Σ. Μαυρογένης	ψήφους	700
Ὁ Βαρότσης	»	688
Ὁ Δαμκράλης	»	675

Μετὰ τὴν διαλογὴν παρουσιάσθη ἐξώδικος ἔνστασις διαφόρων πολιτῶν ἰσχυριζομένη ὡς πρὸς τὸν δῆμον μὲν Τραγαίας, ὅτι, ὡς ἐκ τῆς ἐπελθούσης βίας, ἀπεσύρθησαν οἱ ψηφοφόροι· ἀλλ' οὐδεμία προσάγεται ἀπόδειξις πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἐνστάσεως· ἐκ τῶν πρακτικῶν δὲ τῆς ψηφορίας βεβαιοῦται, ὅτι ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη ἐν τάξει, ἄνευ ἐνστάσεως, ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος δὲ ἐξελέγχεται τὸ ἀβάσιμον τῆς ἐνστάσεως, διότι ἐκ τῶν ἐν τῷ ὁριστικῷ καταλόγῳ 1833 ψηφοφόρων ἐψηφοφόρησαν 1682.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον δὲ Βίβλου, ὅτι διὰ τῆς βίας παρεβιάσθησαν οἱ ψηφοφόροι νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τῶν ἐπιθόξων βουλευτῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν πρακτικῶν, τακτικώτατα συντεταγμένων, βεβαιοῦται, ὅτι ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη ἐν τάξει, ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος δὲ ἀποδεικνύεται καὶ τῆς ἐνστάσεως ταύτης τὸ ἀβάσιμον, διότι ἐκ τῶν 1300 ψηφοφόρων, τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸν ὁριστικὸν κατάλογον, ἐψηφοφόρησαν μόνον 205.

Χθὲς δὲ παρουσιάσθη ἀναφορὰ πρὸς τὴν βουλὴν ἐκ μέρους τῶν λαχόντων, περιέχουσα τὰ αὐτὰ σχεδὸν καὶ διάφορα ἔγγραφα καὶ ἰδίως δύω καταλόγους δημοτῶν Τραγαίας ἀπάντων δῆθεν ὡς ἀποβιωσάντων, ἐπικυρωμένων παρὰ τοῦ δημάρχου Τραγαίας Μαρκοπολίτου, καὶ διάφορα συμβόλαια ψηφοφόρων ἐμφανισθέντων ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου καὶ δηλωσάντων, ὅτι ψηφοφοροῦν ὑπὲρ τῶν ἐπιλαχόντων.

Καθόσον ἀφορᾷ τοὺς καταλόγους τῶν ἀποβιωσάντων ἡ ἀποδημούντων, τὸ τμῆμα παρατηρεῖ, ὅτι οὗτοι δὲν ἔχουσιν ἀποδεικτικὴν ἰσχύν, ἡ δὲ ἐπ' αὐτῶν ἐπικύρωσις τοῦ δημάρχου δὲν φέρει οὐδεμίαν πίστιν, διότι ὁ αὐτὸς δήμαρχος Μαρκοπολίτης, παρευρισκόμενος καθεκάστην εἰς τὴν ψηφορίαν τοῦ δήμου Τραγαίας, ὑπέγραφε τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφορίας ἄνευ ἀντιρρήσεως. Τὴν τελευταίαν δὲ ἡμέραν ὑπέγραψε πρᾶξιν δι' ἧς αὐτός τε καὶ ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ βεβαιοῦν, ὅτι ἡ ψηφορία ἐγένετο ἐν τάξει, νομιμότητι καὶ ἡσυχίᾳ.

Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὰ παρουσιασθέντα συμβόλαια, τὸ τμῆμα φρονεῖ, ὅτι οὐδὲ κἂν ὑπ' ὄψιν πρέπει νὰ ληφθῶσιν, διότι ὁ τρόπος οὗτος τῆς ψηφοφορίας ἀντιβαίνει εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου.

Τὸ τμῆμα φρονοῦν, ὅτι ὅλαι αἱ παρουσιαζόμεναι ἐνστάσεις εἶναι ἀβάσιμοι ἡ δὲ ἐκλογὴ διεξήχθη ἐν τάξει·

Γνωμοδοτεῖ παμψηφεί·

Νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Νάξου ὡς νόμιμον, καὶ τοὺς Κ. Δ. Δημητρακόπουλον, Γ. Κάνδιαν καὶ Φ. Κ. Μαῦρον, ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, βουλευτὰς αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Νοεμβρίου 1850.

Ὁ εἰσηγητὴς Ἰω. Δ α μ ι α ν ὸ ς.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Ε. τμῆμα διεξελθὸν καὶ βασανίσαν μετ' ἐπιστασίας ὅλα τὰ ἔγγραφα τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ναυπακτίας, ἐπείσθη, ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὕτη ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἐνηργήθη σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου, καὶ ἐκ 3136 πραγματικῶς ψηφοφορησάντων, ἔλαβον ὁ μὲν Κ. Ἰωάννης Φαρμάκης 1791, ὁ δὲ Ἀντώνιος Παπαδημητριάδης 1788 καὶ ὁ Νικόλαος Σισμάνης 1756.

Ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἐγένοντο αἱ ἑξῆς ἐνστάσεις ἀ. ὅτι στρατιῶται ἐκ τοῦ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Φαρμάκη Γ'. τάγματος παρευρεθέντες κατὰ τὴν ἐκλογὴν παρεβίασαν τοὺς πολίτας ἐξασκοῦντας τὰ ἐκλογικά δικαιώματά των καὶ β'. ὅτι ἡ κάλπη τοῦ δήμου Προσχίου παρεγεμίσθη ἀπὸ τοὺς ἐπιτυχόντας.

Ὡς πρὸς τὴν πρώτην ἔνστασιν παρατηρεῖ τὸ τμῆμα, ὅτι ἐκ τῶν ὑπ' ὄψιν ἐπισήμων ἐγγράφων ἀποδεικνύεται ἀνίσχυρος ἡ διαθρυλλουμένη παραβίασις, διότι 12 στρατιῶται, ἐν ἀδείᾳ διαμένοντες εἰς τὰς ἑστίας των, δὲν ἠδύναντο νὰ παραβιάσωσι τοὺς ἐκλογεῖς ὁλοκλήρου ἐπαρχίας· ἄλλως τε οὐδεμία ῥητὴ ἀναφέρεται παραβίασις.

Ὡς πρὸς τὴν δευτέραν ἔνστασιν παρατηρεῖ τὸ τμῆμα, ὅτι οἱ ἐνιστάμενοι πίπτουσιν εἰς ἀντιφάσεις, διότι οἱ ἴδιοι φαίνονται ὑπογεγραμμένοι εἰς ἐπισήμους τινας πράξεις, αἵτινες πιστοποιοῦσιν, ὅτι καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ δήμου τούτου ἐνηργήθη κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, καὶ κατὰ τὴν διαλογὴν αἱ σφραγῖδες τῆς κάλπης αὐτῆς εὑρέθησαν ἀλύμαντοι καὶ καλῶς ἔχουσαι.

Διὰ ταῦτα τὸ τμῆμα γνωμοδοτεῖ, νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ ὡς νομίμως ἐκλεχθέντας τοὺς λαβόντας τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν καὶ ἔχοντας τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα Κ. Κ. Ἰωάν. Φαρμάκην, Ἀντώνιον Παπαδημητριάδην καὶ Νικόλαον Σισμάνην.

Ὁ Πρόεδρος

Ν. Μπούκουρας	Ἰω. Γ. Κριεζῆς
Α. Παπαϊωάννου	Εὐστ. Οἰκονομόπουλος.
Ι. Εὐγενίδης	Στάμος Μαυροδήμου
Δημ. Α. Ζῶτος.	

Ὁ εἰσηγητὴς Λύσανδρος Β ι λ α έ τ η ς.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ πέμπτον τμῆμα τῆς βουλῆς τῆς γ'. περιόδου συνελθὸν σήμερον τῇ 15 τ. μ. ἐν τῷ οἰκείῳ δωματίῳ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Ἑρμιόνης συγκειμένης ἐκ τῶν δήμων

Κρανιδίου ἔχοντος ψηφοφόρους . . 1232,
Ἑρμιόνης » » . . 557,

Ἐξ ὧν ἐψηφοφόρησαν εἰς μὲν τὸν δῆμον Κρανιδίου 521,

Ἤτοι ὑπὲρ τοῦ Κ. Ἀνδρ. Πέπα	521		521.
» Σταμ. Μήτσα	512		
» Ἀγγέλου Γουζούαση .	6		
» Ἀνδρέου Ζέρβα	3		
Εἰς δὲ τὸν δῆμον Ἑρμιονίδος			
ὑπὲρ τοῦ Ἀν. Πέπα	448		448.
» Σταμ. Μήτσα . . .	458	458.	
» Ἀγγέλου Γουζούαση .	9		
» Ἀνδρ. Ζέρβα . . .	3		
	15.	6. 970.	969.

Διεξελθὸν ἑπομένως μετ' ἐπιστασίας τὰ ἀφορῶντα τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων καὶ τὴν σύστασιν τῶν ἐπιτροπῶν καὶ τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου κτλ. ἔγγραφα, ὡς καὶ τὰς γενομένας ἐνστάσεις κλπ. καὶ

Θεωρῆσαν,

Ὅτι τὰ μὲν ἐνηργήθησαν σύμφωνα μὲ τὸν περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν Νόμον, αἱ δὲ ἐνστάσεις, ὅτι εἰσὶ πάντη ἀβάσιμοι καὶ ἀνυπόστατοι, ὡς καὶ ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται, καὶ ὅτι οἱ Κύριοι Ἀνδρέας Πέπας καὶ Σταμάτιος Μήτσας ἔχοντες τὰ παρὰ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα ἐξελέχθησαν νομίμως βουλευταί.

Γνωμοδοτεῖ·

Ἡ ἐκλογὴ Ἐρμιόνης, ὡς κῦρος ἔχουσα, νὰ ἐπικυρωθῇ παρὰ τῆς βουλῆς, καὶ ν' ἀναγορευθῶσι νόμιμοι βουλευταὶ αὐτῆς οἱ Κύριοι Ἀνδρέας Πέπας καὶ Σταμ. Μήτσας.

Ν. Μπούκουρας, Α. Π. Ἰωάννου, Ἰω. Εὐγενίδης, Εὐστ. Οἰκονομοπουλος, Στάμος Μαυροδήμου, Χ. Χριστόπουλος.

Ὁ εἰσηγητὴς Δημ. Ζ ῶ τ ο ς. »

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Τὸ Ε'. τμῆμα τῆς βουλῆς τῆς Γ'. περιόδου,

Συνελθὸν σήμερον τὴν 18 τ. μ. ἐν τῷ οἰκείῳ δωματίῳ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Καλαμῶν συγκειμένης ἐκ τῶν δήμων

Καλαμῶν ἔχοντος	ψηφοφόρους	. . .	1,240
Ἄρειος	»	»	2,415
Ἀμφείας	»	»	1,041
Ἀλαγωνίας	»	»	1,000
Θουρίας	»	»	5,045
		Τὸ ὅλον	10,741.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων εἰς δύω ἐκ τῶν ἀνωτέρω δήμων, τὸν τοῦ Ἄρειος καὶ τὸν τῆς Θουρίας, ἀπετελέσθη διὰ τῆς ἐγγραφῆς ἑτεροδημοτῶν, δηλωσάντων τὴν εἰς τοὺς δήμους αὐτοὺς ἐξάσκησιν τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων,

Ἤτοι εἰς μὲν τὸν δῆμον Ἄρειος ἐνεγράφησαν τοιοῦτοι 1,471

Εἰς δὲ τὸν τῆς Θουρίας . . . . . 3,828.

Ἀρξαμένης δὲ τῆς ψηφοφορίας τῇ 8 Ὀκτωβρίου, καὶ λῆξάσης τῇ τ. ε. ἐψηφοφόρησαν, κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς διαλογῆς,

Εἰς μὲν τὸν δῆμον Καλαμῶν 867,

Ἐξ ὧν ἔλαβον

Ὁ μὲν Γρηγόριος Ν. Κορφιωτάκης	ψήφους	.	488
Ὁ δὲ Γ. Α. Περωτὴς	. . . . .		465
Ὁ Κωνς. Νταγρὲς	. . . . .		378
Ὁ Θ. Κυριακὸς	»	» . .	451
Ὁ Ι. Ζάρκος	»	» . .	448
Ὁ Ἀθ. Δανηλόπουλος	»	» . .	367
καὶ ὁ Π. Μπενάκης	»	» . .	1

Εἰς τὸν δῆμον Ἄρειος ἐψηφοφόρησαν	. . . . .		1,522,
Ἐξ ὧν ἔλαβον ὁ Ι. Ζάρκος	. . . .	1,487	
Ὁ Ἀθασ. Δανηλόπουλος	»	1,488	
Ὁ Θ. Κυριακὸς	»	1,374	
Ὁ Π. Ι. Κυριακὸς	» » . .	55	
Ὁ Χ. Πανταζόπουλος	» » . .	31	
Ὁ Γ Α. Περωτὴς	» » . .	35	
Κωνς. Νταγρὲς	» » . .	35	
καὶ ὁ Γ. Ν. Κορφιωτάκης	» » . .	32	
Εἰς τὸν τῆς Ἀμφείας	. . . . .		886,
ἐξ ὧν ἔλαβον			
Ὁ Γ. Α. Περωτὴς	» » . . .	880	
Ὁ Κωνς. Νταγρὲς	» » . . .	886	
Ὁ Γ. Ν. Κορφιωτάκης	» » . . .	873	
Ὁ Ἀθ. Δανηλόπουλος	» » . . .	9	
καὶ ὁ Ι. Ζάρκος	» » . . .	6	
Εἰς τὸν τῆς Ἀλαγανίας	. . . . .		994,
ἐξ ὧν ἔλαβον			
Ὁ Γ. Α. Περωτὴς	» . .	993	
Ὁ Γρ. Ν. Κορφιωτάκης	» » . . .	994	
Ὁ Κωνς. Νταγρὲς.	» » . . .	975	
καὶ ὁ Θ. Κυριακὸς	» » . . .	19	
Καὶ εἰς τὸν δῆμον Θουρίας ἐψηφοφόρησαν	. . . .		2,468,
ἐξ ὧν ἔλαβον			
Ὁ Γ. Α. Περωτὴς	» . .	2,468	
Ὁ Γρ. Ν. Κορφιωτάκης	» » . .	2,468	
Ὁ Κωνς. Νταγρὲς	» » . .	2,466	
καὶ ὁ Θ. Κυριακὸς	» » . .	2	

Κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφορησάντων ἀνέβη εἰς ἓξ χιλιάδας ἑπτακοσίας τριάκοντα καὶ ἑπτά, ἀριθμὸς 6.737, ἐξ ὧν ἔλαβον,

Ὁ Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης	» » . .	4,855	
Ὁ Γ. Α. Περωτὴς	» » . .	4.841	
Ὁ Κωνς. Νταγρὲς	» » . .	4,740	
Ὁ Ι. Ζάρκος	» » . .	1,941	
Ὁ Θ. Κυριακὸς	» » . .	1,846	
καὶ ὁ Κ. Α. Δανηλόπουλος	» » . .	1,864·	

Ἔτυχον δὲ τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας

Οἱ Κ. Κ. { Γρηγ. Ν. Κορφιωτάκης
Γ. Α. Περωτὴς
Κωνς. Νταγρές.

Διεξελθὸν ἑπομένως μετ' ἐπιστασίας τὰ ἀφορῶντα τὴν σύν-
ταξιν τῶν καταλόγων, τὴν σύστασιν τῶν ἐπιτροπῶν καὶ τοῦ
ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου κλπ. ἔγγραφα, ὡς καὶ τὰς γενομένας
ἐνστάσεις κλπ. καὶ θεωρῆσαν,

Ὅτι τὰ μὲν ἐνηργήθησαν σύμφωνα μὲ τὸν περὶ ἐκλογῆς τῶν
βουλευτῶν νόμον, αἱ δὲ φαινόμεναι ὡς οὐσιώδεις καὶ κύριαι
ἐνστάσεις, καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὸν δῆμον Ἀλαγωνίας διὰ τὴν
κλήρωσιν τῆς ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, εἰσὶ
πάντῃ ἀβάσιμοι καὶ ἀνυπόστατοι, διὰ τὸν λόγον, ὅτι, ὡς ὁ
πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου τούτου ἐκθέτει
διὰ τῆς ἀπὸ 5 Ὀκτωβρίου 1850 ἀναφορᾶς του πρὸς τὸν νο-
μάρχην Μεσσηνίας, καὶ ἐξ ἄλλων περιστατικῶν ἀποδεικνύεται,
νόμιμος καὶ πραγματικὴ κλήρωσις ἐγένετο τὴν 28 τοῦ Σεπτεμ.
καὶ ἀνεδείχθησαν κατ' αὐτὴν μέλη νόμιμα τὰ ἐφορεύσαντα τὴν
ψηφοφορίαν.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰς κατὰ τοῦ καταλόγου τῶν ψηφοφόρων
Θουρίας ἐνστάσεις διὰ τὴν ἐγγραφὴν ἑτεροδημοτῶν, παρατηρεῖ
τὸ τμῆμα, ὅτι τὸ αὐτὸ φαίνεται καὶ εἰς τὸν δῆμον τοῦ Ἄρειος
καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς περιστάσεις, καὶ γνωμοδοτεῖ ν' ἀφαιρεθῶσιν
ἐξ ἀμφοτέρων τῶν δήμων τούτων, ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων
ἑτεροδημοτῶν, ὡς μὴ ἀποδεικνυομένου, ὅτι νομίμως ἐδήλωσαν
τὴν μεταφορὰν τοῦ ἐκλογικοῦ των δικαιώματος ἀπὸ δήμου εἰς
δῆμον. Τούτου δὲ, καίτοι γενομένου χάριν τακτοποιήσεως τῶν
καταλόγων τῶν δύω τούτων δήμων, δὲν ἀλλοιοῦται παντάπασι
τὸ ἀποτέλεσμα, καθότι οἱ Κ. Κ. Γρ. Ν. Κορφιωτάκης Γ. Α.
Περωτὴς καὶ Κωνς. Νταγρὲς ἀναφαίνονται λαβόντες τὴν
ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν τῶν ψηφοφορησάντων, καὶ ὅτι νομίμως
ἐξελέχθησαν, ἔχοντες καὶ τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα
προσόντα, ὅθεν γνωμοδοτεῖ·

Ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Καλαμῶν, ὡς κῦρος ἔχουσα, νὰ ἐπι-
κυρωθῇ παρὰ τῆς βουλῆς, καὶ ν' ἀναγορευθῶσι νόμιμοι βου-
λευταὶ αὐτῆς οἱ ΚΚ. Γρ. Ν. Κορφιωτάκης, Γ. Α. Περωτὴς
καὶ Κωνς. Νταγρές.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Νοεμβρίου 1850.

Α. Π. Ἰωάννου	Εὐς. Οἰκονομόπουλος
Χ. Χριστόπουλος	Ν. Μπούκουρας
Ἰω. Εὐγενίδης	Ἀλέξανδρος Βιλαέτης
Στάμος Μαυροδήμου	

Ὁ Εἰσηγητὴς Δημήτριος Ζῶτος.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ ἔκτον τμῆμα λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τὰ ἀφορῶντα
τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Μεγαρίδος, ἐχούσης πληθυσμὸν ἐπέ-
κεινα τῶν δέκα χιλιάδων ψυχῶν, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν εἴκοσι, καὶ
ψηφοφόρους κατὰ τοὺς ὁριστικοὺς καταλόγους, τῶν τεσσάρων
δήμων, κηρυχθέντας ἐννόμως τοιούτους, ὡς ἑρεξῆς· 1. ἐκ τοῦ
δήμου Μεγάρων 730, 2. ἐκ τοῦ τῆς Σαλαμῖνος 680, 3. ἐκ
τοῦ τῆς Ἐλευσῖνος 780 καὶ 4. ἐκ τοῦ τῆς Εἰδυλλίας 509, ἐξ
ὧν ἐψηφοφόρησαν πραγματικῶς, εἰς τὸν πρῶτον 626, εἰς τὸν
δεύτερον 443, εἰς τὸν τρίτον 648 καὶ εἰς τὸν τέταρτον τῆς
Εἰδυλλίας 459, ἤτοι τὸ ὅλον 2176· ἐκ τούτων δὲ ὑπὲρ μὲν τοῦ
Δημητρίου Γ. Φιλαρέτου ἐψηφοφόρησαν 1979, ὑπὲρ δὲ τοῦ
Ἀναγνώστου Δεδοπούλου 1842 καὶ ὑπὲρ ἄλλων ὀλιγώτεροι.
ἀφοῦ προηγουμένως κατὰ τὸν κανονισμὸν προεπεξειργάσθησαν
ἐκ τῶν μελῶν των καὶ ἐβασανίσθησαν ἑπομένως ἱκανῶς παρ'
αὐτῶν, ἐξάγει ὅτι, ὅλαι αἱ ἐργασίαι ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ
καταλόγου μέχρι τῆς διαλογῆς, ἐγένοντο ἐν τάξει καὶ νομιμό-
τητι, ὡς βεβαιοῦται ἐκ τῆς ἀλληλουχίας τῶν παρόντων ἐγ-
γράφων.

Ὅτι εἰς τοὺς δήμους Μεγάρων, Σαλαμῖνος καὶ Εἰδυλλίας, καθ'
οὓς ἐψηφοφόρησαν 1528, οὐδεμία ἐνστασις ἐγένετο καθ' ὅλον
τὸ διάστημα τῆς ψηφοφορίας, καὶ ἐν τῇ διαλογῇ, οὐδὲ ἄλλο
παράπονον μέχρι τοῦδε παρουσιάσθη· εἰς δὲ τὸν δῆμον Ἐλευ-
σῖνος, καθ' ὃν ἐψηφοφόρησαν 642, ἐγένετο κατὰ τὴν ψηφοφο-
ρίαν ἔνστασις ἀπό τινος ψηφοφόρου, ἐκθέσαντος, ὅτι ἡ ἐφορευ-
τικὴ ἐπιτροπὴ ἐσχηματίσθη εἰκονική, καὶ ὅτι τὸ πρωτόκολλον
τῆς ψηφοφορίας ἐκρατεῖτο ἀτάκτως καὶ λοιπὰ, καὶ ἐπ' αὐτῆς
ἐγένετο ἀντίρρησις ὑπό τινος ἄλλου, καὶ παρατηρήσεις τῆς
ἐπιτροπῆς, ἀποδεικνυούσης διὰ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων τῆς
ἐκλογῆς, τὸ ὅλως ἀνυπόστατον καὶ ἀβάσιμον τῆς εἰρημένης ἐν-
στάσεως, μὲ τὰς ὁποίας συμφωνεῖ καὶ τὸ τμῆμα, τοσούτῳ μᾶλλον
καθ' ὅσον οὐδεμίαν ἐπιρροὴν ἔχει καὶ τὸ ὅλον τῆς ψηφοφορίας
τοῦ αὐτοῦ δήμου ἀπέναντι τῶν τριῶν ἄλλων δήμων.

Ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ στέλλῃ δύο βουλευτὰς κατὰ τὸν Νόμον, οἱ δὲ ἐκλεχθέντες ἔχουσι τὰς παρὰ
τοῦ Νόμου ἰδιότητας, καὶ ὅτι ἐν γένει ἡ βουλευτικὴ αὕτη ἐκλογὴ
ἐνεργηθεῖσα ἐν πλήρει νομιμότητι καὶ τάξει, περιβάλλεται μὲ
ὅλους τοὺς νομίμους τύπους.

Διὰ ταῦτα γνωμοδοτεῖ ἵνα κηρυχθῇ ὑπὸ τῆς βουλῆς ἡ ἐκλογὴ αὕτη νόμιμος, καὶ ἀναγορευθῶσι νόμιμοι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Μεγαρίδος οἱ οὕτως ἐκλεχθέντες, Δημ. Γ. Φιλάρετος καὶ Ἀναγν. Δεδόπουλος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Νοεμβρίου 1850.

Τὰ μέλη.

Δ. Καλλιφρονᾶς.	Ν. Πανουριᾶς	Φρ. Κ. Μαῦρος
Σ. Λογοθετόπουλος	Σιδέρις Πράτσικας	Π. Καλαμογδάρτης
Σ. Μίλιος	Γ. Ἀποστολίδης.	

Ὁ εἰσηγητὴς Α. Παπαδημητριάδης. »

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Τὸ ἕκτον τμῆμα λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Πετσῶν, ἐχούσης ψηφοφόρους κατὰ τὸν ἐννόμως κηρυχθέντα ὁριστικὸν κατάλογον 2573, ἐξ ὧν ἐψηφοφόρησαν πραγματικῶς 787, καὶ ὑπὲρ μὲν τοῦ Νικολάου Ἀναγ. Χ. Ἀναργύρου 741, ὑπὲρ δὲ τοῦ Ἀναργύρου Ἀνδρέου Χ. Ἀναργύρου 738, καὶ ὑπὲρ ἄλλων ὀλιγώτεροι. ἀφοῦ προηγουμένως κατὰ τὸν καισισμὸν προεπεξειργάσθησαν ἐκ τῶν μελῶν του, καὶ ἐβασανίσθησαν ἐπομένως ἱκανῶς παρ' αὐτῶν, ἐξάγει,

Ὅτι ὅλαι αἱ ἐργασίαι ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ καταλόγου μέχρι τῆς διαλογῆς ἐγένοντο ἐν πλήρει νομιμότητι καὶ τάξει, ὡς βεβαιοῦται ἐκ τῆς ἀλληλουχίας τῶν παρόντων ἐγγράφων.

Ὅτι καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ψηφοφορίας ἐγένετο μία μόνη ἔνστασις ἀπό τινας ψηφοφόρους κατὰ τῆς γενομένης ἐκλογῆς, ἐκθεσάντας, ὅτι ἐδωροδοκήθησαν δῆθεν οἱ ψηφοφόροι ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀναδειχθέντων βουλευτῶν καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐγένετο ἀντίρρησις ὑπὸ πολλῶν ἄλλων ἐπέκεινα τῶν ἐνενηκοντα, καὶ παρατηρήσεις τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀποδεικνυούσης διὰ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων τῆς ἐκλογῆς τὸ ὅλως ἀβάσιμον καὶ ἀνυπόστατον τῆς εἰρημένης ἐνστάσεως, μὲ τὰς ὁποίας συμφωνεῖ καὶ τὸ τμῆμα· ὅτι ἡ ἐπαρχία Πετσῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ στέλλῃ δύο βουλευτὰς κατὰ τὸν Νόμον, οἱ δὲ ἐκλεχθέντες ἔχουσι τὰς παρὰ τοῦ Νόμου ἰδιότητας, καὶ ὅτι ἐν γένει ἡ βουλευτικὴ αὕτη ἐκλογὴ ἐνεργηθεῖσα ἐν πλήρει νομιμότητι καὶ τάξει, περιβάλλεται μὲ ὅλους τοὺς νομίμους τύπους.

Διὰ ταῦτα γνωμοδοτεῖ ἵνα κηρυχθῇ ὑπὸ τῆς βουλῆς ἡ ἐκλογὴ αὕτη νόμιμος, καὶ ἀναγορευθῶσι νόμιμοι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Πετσῶν, οἱ οὕτως ἐκλεχθέντες, Νικόλαος Ἀναγν. Χ. Ἀναργύρου καὶ Ἀνάργυρος Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου.

Τὰ μέλη.

Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν. Πανουριᾶς	Φρ. Κ. Μαῦρος
Σ. Λογοθετόπουλος	Σιδέρις Πράτζικας	Περ. Καλαμογδάρτης
Γ. Ἀποστολίδης	Σ. Μίλιος.	

Ὁ εἰσηγητὴς Α. Παπαδημητριάδης. »

Πρὸς τὴν βουλήν.

« Τὸ ἕβδομον τμῆμα λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆ Βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ἄργους ἐξέτασεν ὅτι, τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν ἐπαρχίαν ταύτην δήμων Ἄργους, Ἰναχίας, Ὑσιῶν, Ἀλαίας, Αυρκείας καὶ Μυκηνῶν, οἱ πραγματικῶς ψηφοφορήσαντες κατὰ τὰ πρακτικὰ τῶν ἐφορευτικῶν τῆς κάλπης ἐπιτροπῶν εἶναι 3620, ἐξ ὧν ὁ Δημήτριος Τσόκρης ἔλαβε ψήφους 3614, ὁ Ἀνδρέας Δανόπουλος ψήφους 3614 καὶ ὁ Γεώρ. Τσόκρης 3589 καὶ ἄλλοι τινες ἔλαβον ἑνέα καὶ μέχρι μιᾶς.

Ἡ ἐκλογὴ καθ' ὅλους τοὺς δήμους διεξήχθη νομίμως· ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας, καὶ ἐπὶ τῆς διαλογῆς δὲν ἐγένετο οὐδεμία ἔνστασις· ἐπὶ τῶν πρακτικῶν δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ἔλλειψις ἢ ἄλλη παρατυπία.

Διὰ ταῦτα τὸ τμῆμα γνωμοδοτεῖ παμψηφεί· οἱ λαβόντες τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν Κ. Δημήτριος Τσόκρης, Ἀνδρέας Δανόπουλος καὶ Γεώργ. Τσόκρης νὰ κηρυχθῶσιν νόμιμοι βουλευταί.

Ἐγένοντο ἐν τῷ Βουλευτ. καταστήματι τὴν 14 Νοεμβρ. 1850.

Ὁ εἰσηγητὴς Ι. Βάχλας. »

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Τὸ ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίας Β'. τμῆμα λαβὸν ὑπ' ὄψιν ἅπαντα τὰ ἔγγραφα τῶν τεσσάρων δήμων, Ἀγρινίου, Ἀμβρακίας, Παυρίας καὶ Θέρμου, ἐξ ὧν σύγκειται ἡ ἐπαρχία αὕτη, παρετήρησεν, ὅτι καθ' ὅλους τοὺς ἀνωτέρω δήμους ἐτηρήθησαν αἱ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμεναι διατυπώσεις, κατά τε τὴν ἔκθεσιν τῶν βουλευτικῶν καταλόγων, τὴν ἐκδίκασιν τῶν παραπόνων καὶ τὴν ψηφορίαν. Μετὰ τὸ πέρας δὲ τῆς διαλογῆς παρεδόθη ὑπό τινων πολιτῶν ἔνστασις τις ἰσχυριζομένων, ἀ. ὅτι εἰς τὰς κληρώσεις

τῶν ὁρκωτικῶν δικαστηρίων καὶ τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν δὲν ἐτηρήθησαν αἱ ἀπαιτούμεναι ἀπὸ τὸν περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμον διατυπώσεις. β'. ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας πολλοὶ τῶν πολιτῶν ἀπεκλείσθησαν νὰ ψηφοφορήσωσι, καὶ τελευταῖον, ὅτι ὁ ἕτερος τῶν βουλευτῶν Κ. Γεώργιος Ἰω. Στάϊκος δὲν ἔχει τὴν νόμιμον ἡλικίαν. Ἀλλ' ἀπὸ τὰς πράξεις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ἑκάστου δήμου βεβαιοῦται, ὅτι αἱ κληρώσεις ἐνηργήθησαν σύμφωνα μὲ τὸν νόμον, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας προκύπτει, ὅτι καθ' ὅλην τὴν ὀκταήμερον διάρκειαν αὐτῆς ἐτηρήθη ἡ τάξις, καὶ οἱ πολῖται ἐψηφοφόρουν ἐλευθέρως, ὥστε καὶ τὸ ἀ. καὶ τὸ β'. μέρος τῶν ἰσχυρισμῶν εἶναι ὅλως ἀβάσιμον· ὡς πρὸς τὴν προτεινομένην ἀνηλικιότητα τοῦ βουλευτοῦ Γ. Ι. Στάϊκου, ἡ τοιαύτη ἔνστασις εἶναι ἀβάσιμος, καθότι δὲν στηρίζεται εἰς καμμίαν ἀπόδειξιν· ἀπ' ἐναντίας ἐκ τῶν γενομένων κατόπι τῆς ἐνστάσεως ταύτης ἐξετάσεων, ἀπεδείχθη ἔκ τε τῆς μαρτυρίας τοῦ ἀναδόχου αὐτοῦ, τοῦ ἱερέως καὶ ἄλλων εὐϋπολήπτων πολιτῶν, ὅτι ὁ διαληφθεὶς Στάϊκος συνεπλήρωσεν ἤδη τὸ τριακοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ὥστε ἡ ἔνστασις αὕτη θεωρεῖται ἀνυποστήρικτος καὶ ἀβάσιμος.

Διὰ ταῦτα γνωμοδοτεῖ νὰ κηρυχθῇ ἔγκυρος ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίας καὶ ν' ἀναγνωρισθῶσι νόμιμοι αὐτῆς βουλευταὶ οἱ Κ. Κ. Γεώργ. Ἰω. Στάϊκος καὶ Ἀθανάσιος Καστανᾶς, ἔχοντες τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Νοεμβρίου 1850.

Ὁ εἰσηγητὴς Γρ. Ν. Κορφιωτάκης.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ ἕβδομον τμῆμα ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς γ'. βουλευτικῆς περιόδου τοῦ Πανεπιστημίου Ὄθωνος ἐκθέτει διὰ τοῦ εἰσηγητοῦ αὐτῆς, ὅτι ἡ προκειμένη ἐκλογὴ ἐγένετο κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις· βεβαιοῦται δ' αὕτη ἐξ ἐπισήμου πρακτικοῦ, κουρευμένου διὰ τῶν ὑπογραφῶν 27 ἐκλογέων, λαβόντων μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην.

Κατὰ τὸ ἐπίσημον αὐτὸ ἔγγραφον, βουλευτὴς τοῦ Πανεπιστημίου ἐξελέχθη ὁ Κ. Γ. Α. Ῥάλλης διὰ ψήφων 15 ἐπὶ 27· οὐδεμία ἔνστασις ἐγένετο ἐν τῷ ἁρμοδίῳ χρόνῳ, ὡς διαγράφει τὸ ἄρθρον 20 τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν Νόμου, ἡ δὲ

διάταξις αὕτη εἶναι γενικὴ, ἐφαρμοζομένη καὶ εἰς τὴν προκειμένην ἐκλογήν· ἐγένετο μόνον ἔνστασις ἐξώδικος ὑπὸ τοῦ Κ. Π. Ἀργυροπούλου, ὅτι ὄπισθεν τέσσαρες ἐκ τῶν ἐκλογέων δὲν ὡρκίσθησαν τὸν ὅρκον τοῦ πολίτου, κατὰ τὸν ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1846 Νόμον.

Ἡ ἔνστασις αὕτη δὲν στηρίζεται πρὸ πάντων εἰς τὰς ἀπαιτουμένας ἀποδείξεις, ἃς ὤφειλεν ὁ ἐνιστάμενος νὰ φέρῃ, διὰ νὰ εὐδετερώσῃ καὶ τὴν πρόληψιν περὶ τῆς ὁρκίσεως αὐτῶν, τὴν ὑπάρχουσαν ὡς ἐκ τοῦ διορισμοῦ των εἰς δημόσιον ὑπηρεσίαν, τὰ ἔργα τῆς ὁποίας δὲν ἠδύναντο νὰ δεχθῶσι, πρὶν ἢ ὁρκισθῶσι, κατὰ τὴν ῥητὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ αὐτοῦ Νόμου.

Τὰ ὁποῖα φέρει ὁ ἐνιστάμενος ἐκμαρτύρια τῶν Κ. Κ. δημάρχων οὐδὲ τὴν πρόληψιν ταύτην κατασφέρουν, οὐδ' ἀποδεικνύουν τὸν ἰσχυρισμόν του, διότι ἀ. εἶναι πιστοποιήσεις ἀρνητικαὶ, καὶ διὰ νὰ ἔχωσι σημασίαν τινα, ἔπρεπε νὰ ληφθῶσι τοιαῦται ἀφ' ὅλας τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς καὶ β'. οἱ δύο τῶν καθηγητῶν εὑρίσκοντο κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκδόσεως τοῦ Νόμου ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, σπουδάζοντες, καὶ ἔπρεπε νὰ προσαγάγῃ τοιαύτας πιστοποιήσεις τῶν ἑλληνικῶν προξενικῶν ἢ πρεσβευτικῶν ἀρχῶν τῶν τόπων, ὅπου οἱ ἀνωτέρω διέμενον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νόμου, τοῦ ὁποίου τὴν ἐπιτακτικὴν διάταξιν εἰκάζονται ἐκπληρώσαντες οἱ εἰρημένοι καθηγηταὶ, ὡς εἰκάζεται καὶ πᾶς ἄλλος ἐκλογεὺς, παρ' οὗ δὲν ζητεῖται ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας ἡ ἀπόδειξις, ὅτι ὡρκίσθη, ἀλλὰ γίνεται δεκτὸς νὰ ψηφοφορήσῃ μὲ μόνον τὸ τεκμήριον, τὸ ὁποῖον καλύπτει πάντα Ἕλληνα, ὅτι ἔδοσε τὸν διαληφθέντα ὅρκον, καὶ ἰδίως τὸν ὑπάλληλον, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει καὶ ἡ πρόληψις τῆς ὁρκίσεως, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καὶ καθόσον εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι καὶ οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος καθηγηταὶ ἐξελέξαντο ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ὑπαλλήλου, καὶ οὐχὶ ὡς ἁπλοῖ πολῖται. Εἰς δὲ τὸ ὅρκον αὐτὸν τοῦ ὑπαλλήλου ὑπάρχουν αἱ αὐταὶ ἐγγυήσεις καὶ διαβεβαιώσεις, καὶ αἱ ἐνώπιον Θεοῦ διαβεβαιώσεις, γενόμεναι ἅπαξ, δὲν χρῄζουσιν ἐπαναλήψεων· ἐπὶ τέλους ὑπάρχει βεβαιότης περὶ τῆς ὁρκίσεως τῶν δύω καθηγητῶν· ἐν δὲ τοιαύτῃ περιπτώσει, καὶ ἂν ἀφαιρέσωμεν τοὺς δύω ἐκ τῶν ψηφοφορησάντων ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου, ἡ ἀφαίρεσις αὕτη δὲν ἔχει ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος, διότι μένουν ψῆφοι 13 ἐπὶ 25, τουτέστιν ἡ ἀπόλυτος πλειονοψηφία ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου.

Διὰ ταῦτα, καὶ ἐπειδὴ ὁ ἐκλεχθεὶς ἔχει τὰ νόμιμα προσόντα,

Τὸ ἕβδομον τμῆμα γνωμοδοτεῖ παμψηφεὶ, ν' ἀπορριφθῇ ἡ ἔνστασις, καὶ ν' ἀναγνωρισθῇ ὁ Κ. Γ. Α. Ῥάλλης νόμιμος βουλευτὴς τῆς γ'. περιόδου τοῦ Πανεπιστημίου Ὄθωνος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Νοεμβρίου 1850.

Ὁ εἰσηγητὴς Κ. Λ. Ἀξελός. »

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Τὸ ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Παρνασίδος ἕβδομον τμῆμα τῆς Βουλῆς, λαβὸν ὑπ' ὄψιν του τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς παρετήρησεν, ὅτι ὅλαι αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἐκλογὴν πράξεις ἐγένοντο μὲ ὅλην τὴν νομιμότητα, αἱ δὲ δεθεῖσαι ἐνστάσεις εἶναι ὅλως ἀβάσιμοι, ὡς μὴ στηριζόμεναι εἰς πραγματικὰ γεγονότα· διὰ δὲ τὰ εὑρεθέντα περιπλέον διακόσια δικαπέντε ψηφοδέλτια μὴ μονογεγραμμένα (κατὰ τοὺς ἐνισταμένους) ὅτι καὶ ταῦτα ἂν ἀφαιρεθῶσι, πάλιν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς δὲν μεταβάλλεται.

Διὰ ταῦτα τὸ τμῆμα γνωμοδοτεῖ παμψηφεὶ τὸ ἔγκυρον καὶ ἔννομον τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Παρνασίδος, διὰ ν' ἀναγνωρισθῶσι νόμιμοι βουλευταὶ αὐτῆς οἱ Κ. Κ. Νάκος Πανουριᾶς, Παππακώνστας Τσαμάλας καὶ Σπυρίδων Λογοθετόπουλος, λαβόντες τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν καὶ ἔχοντες τὰ παρὰ τοῦ Νόμου προβλεπόμενα προσόντα.

Ἀθῆναι, τὴν 18 Νοεμβρίου 1850.

Ὁ εἰσηγητὴς Κωνς. Νταγρές. »

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Τὸ τέταρτον τμῆμα τῆς Βουλῆς ἔχει τὴν τιμὴν νὰ εἰσαγάγῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὴν ἐκλογὴν τῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν, ἀφ' οὗ κατὰ τὸν Κανονισμὸν ἐπεξειργάσθη αὐτήν. Καὶ εἰς τοὺς πέντε δήμους ἐξ ὧν σύγκειται ἡ ἐπαρχία, αἱ ἐκλογικαὶ ἐργασίαι ἐνηργήθησαν καθ' ὅλους τοὺς νομίμους τύπους.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν πραγματικῶς ψηφοφορησάντων ἀναβαίνει εἰς **5294**.

Γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων ἐν γένει, ἀνεδείχθησαν βουλευταὶ ὁ Κ. Παναγιώτης Πατρινὸς διὰ ψήφων **5287**, ὁ Κ. Περικλῆς Καλαμογδάρτης διὰ ψήφων **5286**, ὁ Κ. Δημήτριος Κουμανιώτης διὰ ψήφων **5279** καὶ ὁ Κ. Σιδέρης Πράτσικας διὰ ψήφων **5272**.

Μία μόνη ἔνστασις εἰς τὸν δῆμον Πατρῶν κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας ἐγένετο παρὰ τῶν Κ. Γ. Φραγκίσκου καὶ Α. Ἀντωνοπούλου, ὅτι, ἔχοντες αὐτοὶ σκοπὸν νὰ ἐξασκήσωσι τὰ πολιτικά των δικαιώματα κατὰ τὴν τρίτην βουλευτικὴν περίοδον, ἀπέχουσιν ὅμως τοῦ δικαιώματος τούτου διὰ τὸν λόγον ὅτι αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ ἐπεμβαίνουσι διὰ παρανόμων μέσων ὑπὲρ τῶν Κ. Πράτσικα, Καλαμογδάρτου, Πατρινοῦ καὶ Κουμανιώτου· ἡ ἔνστασις αὕτη ὡς ἀδικαιολόγητος ἀπορρίπτεται παρὰ τῆς ἀρμοδίου ἐπιτροπῆς.

Τὸ τέταρτον τμῆμα θεωρῆσαν, ὅτι τὰ παράπονα τῶν ἐνστάσεων εἶναι ἀνίσχυρα καὶ οὔτε πιθανότητα τινα παρέχουσι, καὶ παρατηρῆσαν, ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὕτη περιβάλλεται μ' ὅλους τοὺς νομίμους τύπους,

Γνωμοδοτεῖ,

Ν' ἀποφασισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὡς νομίμως ἐξαχθεῖσα καὶ κῦρος ἔχουσα ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν οἱ δὲ Κ. Κ. Π. Πατρινὸς, Π. Καλαμογδάρτης, Δ. Κουμανιώτης καὶ Σιδέρης Πράτσικας, ὡς ἔχοντες τὰ νόμιμα προσόντα, νὰ ἀναγνωρισθῶσιν οἱ νόμιμοι τῆς ἐπαρχίας ταύτης βουλευταί.

Ἐγένετο τὴν 15 Νοεμβρίου 1850 ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Βουλῆς.

Ὁ εἰσηγητὴς Γ. Σκοῦφος. »

Πρὸς τὴν Βουλήν !

« Τὸ Ε. τμῆμα τῆς Βουλῆς συνελθὸν εἰς πλήρη συνεδρίασιν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Τήνου, ἀφοῦ προηγουμένως ἐπεξειργάσθησαν ὑπὸ τριῶν ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, καὶ διεξελθὸν αὐτὰ ἀκριβῶς ἐξάγει ὅτι, πρὸ τῆς ὁριστικότητος τῶν καταλόγων ὅλων τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν ἐπαρχίαν ταύτην δήμων, τεσσάρων ὄντων, ἐγένοντο διάφοροι ἐνστάσεις καὶ ἀντιρρήσεις ὡς πρὸς τὴν ἐγγραφὴν, παραλειφθέντων ψηφοφόρων, καὶ τὴν διαγραφὴν ἀνικάνων καὶ τεθνεώτων ἐκ τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων, ἀλλ' ὅλα ταῦτα ἐξεδικάσθησαν ὑπὸ τῶν νομίμως συστηθέντων ὁρκωτῶν δικαστηρίων καὶ ἐκηρύχθησαν ὁριστικοὶ οἱ ἐκλογικοὶ κατάλογοι· μετὰ τὴν οὕτω πως ὁριστικότητα τῶν καταλόγων, (ἥτις ἐγένετο καθ' ὅλα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν Νόμου), ἐνηργήθη ἡ ψηφοφορία εἰς ὅλους τοὺς δήμους τῆς ἐπαρ-

χίας ταύτης σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα τοῦ Κ. Νομάρχου Κυκλάδων· κατὰ δὲ τὸ ὀκταήμερον τῆς ψηφοφορίας διάστημα οὐδεμία παράβασις ἐγένετο, ἀλλ' οὔτε ἐνστασίς τις ἐφέρθη ὑπό τινος κατὰ τῆς ἐνεργηθείσης ψηφοφορίας· γενομένης δὲ διαλογῆς ἐφ' ὅλων τῶν καλπῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης εἰς τὸν ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς ἐπαρχίας προσδιωρισμένον Ναὸν, καὶ ἐνώπιον τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένων προσώπων, ἐξήχθη τὸ ἑξῆς ἀποτέλεσμα.

Ἐκ δύο χιλιάδων πεντακοσίων ἑβδομήκοντα ψηφοφορησάντων εἰς τοὺς τέσσαρας τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς δήμους ἔλαβον ψήφους ὁ Ἰωάννης Σαγρέδος

Ἐκ τοῦ δήμου Τηνίων ὀκτακοσίας ὀκτὼ . . .	ἀριθ.	808
» » Σωσθενίων πεντακοσίας τριάκοντα πέντε .		535
» » Πανορμιτῶν διακοσίας τριάκοντα τρεῖς .		233
» » Περαιωτῶν ἑπτακοσίας δέκα ἑπτά . .		717
Τὸ ὅλον δύο χιλιάδας διακοσίας ἐννενήκοντα τρεῖς	ἀριθ.	2293

Ὁ Δημήτριος Δρόσος.

Ἐκ τοῦ δήμου Τηνίων ὀκτακοσίας δέκα ὀκτὼ		818
» » Σωσθενίων πεντακοσίας τριάκοντα πέντε .		535
» » Πανορμιτῶν διακοσίας δέκα τρεῖς . .		213
» » Περαιωτῶν ἑπτακοσίας δέκα ἑπτά . .		717
Τὸ ὅλον δύο χιλιάδας διακοσίας ὀγδοήκοντα τρεῖς .		2283

Ὁ Εὐστράτιος Παρίσης.

Ἐκ τοῦ δήμου Τηνίων ὀκτακοσίας εἴκοσι ἑπτά . . .		827
» » Σωσθενίων πεντακοσίας τριάκοντα μία .		531
» » Πανορμιτῶν διακοσίας ἑξήκοντα πέντε .		265
» » Περαιωτῶν ἑπτακοσίας δέκα ἑπτά . .		717
Τὸ ὅλον δύο χιλιάδας τριακοσίας τεσσαράκοντα . .		2340

Ὁ Παναγ. Ψάθης.

Ἐκ τοῦ δήμου Τηνίων τριάκοντα δύο		32
» » Πανορμιτῶν τριακοσίας δέκα		310
» » Σωσθενίων μίαν		1
		343

Ὁ Νικόλαος Νάζος.

Ἐκ τοῦ δήμου Σωσθενίων μίαν		1
» » Πανορμιτῶν ἑκατὸν ἑξήκοντα		160
Τὸ ὅλον ἑκατὸν ἑξήκοντα μίαν		161

καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρας, ὥστε ἔλαχον τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας, οἱ Κύριοι Εὐστράτιος Παρίσης, Ἰωάννης Σαγρέδος καὶ Δημήτριος Δρόσος· καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐπαρχία Τήνου ὡς πρὸς τὸν ὁποῖον ἔχει πληθυσμὸν δικαιοῦται νὰ ἐκλέξῃ τρεῖς βουλευτὰς, ἐπειδὴ ἡ ἐνεργηθεῖσα ἐκλογὴ διὰ τὴν τρίτην βουλευτικὴν περίοδον ἐνηργήθη καὶ διεξήχθη νομίμως, ἔχουν δὲ τὰ προσόντα οἱ λαχόντες τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν ὡς βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης,

Γνωμοδοτεῖ,

Νὰ κηρυχθῇ ἔγκυρος ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Τήνου καὶ ν' ἀναγνωρισθῶσι νόμιμοι βουλευταὶ οἱ Κύριοι Εὐστράτιος Παρίσης, Ἰωάννης Σαγρέδος καὶ Δημήτριος Δρόσος.

Ἐγένετο ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ βουλευτηρίου· τὴν **17** Νοεμβρίου **1850.**

Ν. Μπούκουρας.	Χ. Χριστόπουλος.
Δ. Ζώτος.	Α. Π. Ἰωάννου.
Ι. Εὐγενίδης.	Στ. Μαυροδῆμος.
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης.	Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς.

Ὁ εἰσηγητὴς Εὐστ. Οἰκονομόπουλος.»

Πρὸς τὴν Βουλὴν

«Τὸ Β'. τμῆμα ἐξέτασε τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου τὰ ἔγγραφα, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξάγεται, ὅτι οἱ ἐκλογεῖς τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἦσαν, τοῦ μὲν δήμου Μεσολογγίου **1,222**
Τοῦ Αἰτωλικοῦ **834**
Τῆς Ὀλενείας **496**
Τῆς Μακρυνείας **781**
Τὸ ὅλον **3,333**

Ἐψηφοφόρησαν δὲ
Εἰς μὲν τὸν δῆμον Μεσολογγίου **741**
Εἰς τὸν τοῦ Αἰτωλικοῦ **646**
Εἰς τὸν τῆς Ὀλενείας **452**
Καὶ εἰς τὸν τῆς Μακρυνείας **699**
Τὸ ὅλον **2, 541**

Ὁ Κύριος Ἀλ. Μαυροκορδάτος ἔλαβε ψήφους **2,366**
Ὁ Κύριος Γεώργιος Γουλιμῆς **2,125**
καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρας.

Ἡ ἐκλογὴ αὕτη ἐνηργήθη τακτικῶς καὶ νομίμως καὶ οὐδεμία κατ' αὐτῆς παρουσιάσθη ἔνστασις.

Διὰ ταῦτα τὸ τμῆμα γνωμοδοτεῖ παμψηφεὶ νὰ κηρυχθῶσι νόμιμοι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου οἱ Κ. Κ. Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος καὶ Γεώργιος Γουλιμῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Νοεμβρίου 1850.

Ὁ εἰσηγητὴς Δ. Δρόσος. »

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Τὸ Α'. τμῆμα τῆς Βουλῆς συνελθὸν σήμερον τῇ 18 Νοεμβρίου 1850 ἐν τῷ βουλευτικῷ καταστήματι, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ διεξῆλθε μετὰ προσοχῆς τὸν φάκελλον τῶν πρακτικῶν τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Γόρτυνος, ἀφ' οὗ προηγουμένως τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἐπεξειργάσθησαν ὑπὸ τριῶν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ τμήματος, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς.

Εἰς τὴν εἰρημένην ἐπαρχίαν εἰσὶν ἕνδεκα δῆμοι, οἱ Ἡραίας, Νυμφασίας, Θαλπούσης, Κλείτορος, Τρυπαίων, Τευθίδος, Ἐλευσῖνος, Μυλάοντος, Τρικολώνων, Θεισώας καὶ Γόρτυνος.

Κατὰ τοὺς ὁριστικοὺς καταλόγους ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων τῆς ἐπαρχίας εἶναι κατὰ δῆμον ὡς ἑρεξῆς,

Εἰς τὸν δῆμον Ἡραίας	ψηφοφόροι	1586	ἐκ τούτων ἐψηφ.	1576
Νυμφασίας	»	1353	»	1296
Θαλπούσης	»	605	»	572
Κλείτορος	»	788	»	588
Τρυπαίων	»	786	»	669
Τευθίδος	»	1327	»	1274
Ἐλευσῖνος	»	1045	»	893
Μυλάοντος	»	836	»	734
Τρικολώνων	»	1075	»	1043
Θεισώας	»	1571	»	1559
Γόρτυνος	»	1827	»	1714
Τὸ ὅλον τῶν ψηφοφορησάντων				11,917

Ἐκ τούτων τῶν 11917 ψήφων ἔλαχον οἱ Κύριοι

Η. Δελιγιάννης	7888
Ν. Μπούκουρας	7865
Ἀάμπρος Φωϊλός	7841
Κωνστ. Δαμπρυνόπουλος	7830
Κωνστ. Πλαπούτας	4195

Θεόδωρος Δελιγιάννης	4116
Δημ. Ν. Μπούκουρας	4115
Γεώργιος Ἀντωνόπουλος	4095
καὶ Χαράλ. Σακελλαριάδης	74

Ὅλαι αἱ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκλογῆς ἐργασίαι ἐγένοντο ἐν νομιμότητι.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν 8 ἡμερῶν, καθ' ἃς ἐνηργήθη ἡ ψηφοφορία, οὐδεμία ἔνστασις ἐγένετο εἰς ἐννέα ἐκ τῶν ἀνωτέρω δήμων, δηλονότι εἰς τοὺς Ἡραίας, Νυμφασίας, Θαλπούσης, Κλείτορος, Τροπαίων, Τευθίδος, Ἐλευσῖνος, Τρικολώνων καὶ Θεισώας. Εἰς δὲ τοὺς δήμους Γόρτυνος καὶ Μυλάοντος παρατηροῦνται τὰ ἑξῆς.

Εἰς τὸν δῆμον Γόρτυνος, ἀ. δύο ἐνστάσεις ἐγένοντο, ἡ μὲν παρὰ τοῦ Παναγιωτάκη Παλαμίδου ἀπαιτήσαντος τὸ νὰ ὁλογραφῇ καὶ οὐχὶ νὰ μονογραφῇ τὰ ψηφοδέλτια ὁ πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς· ἡ δὲ παρὰ τοῦ Ἀν. Μπαλασοπούλου ἀπαιτήσαντος τὸ νὰ μονογραφηθῇ καὶ ἀριθμηθῇ κατὰ σελίδα τὸ τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέῤῥιψεν ἀμφοτέρων αὐτῶν τὰς ἐνστάσεις, ἀπορριφθεῖσα ἀπαράδεκτον μὲν τὴν τοῦ Παναγιωτάκη Παλαμίδου, ἀνυπόστατον δὲ τὴν τοῦ Α. Μπαλασοπούλου, διότι τὸ πρωτόκολλον καὶ ἀριθμημένον καὶ μονογραφημένον ἦτο κατὰ σελίδα ἀπὸ τὸν πρόεδρον, ἐξ αὐτῆς τῆς πρώτης ἡμέρας τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς· ϐ'. τῇ 5 τῆς ψηφοφορίας ἡμέρᾳ, ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἠρνήθη νὰ δώσῃ δικαίωμα εἰς τινας ἐκλογεῖς, ἐναντίον τῆς γνώμης τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἀπεχώρησεν. Ἐν δὲ τῷ διαστήματι τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ, ἐψηφοφόρησαν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν δώδεκα. Τὴν ἐπιοῦσαν τὰ μέλη τὸν προσεκάλεσαν ἐγγράφως καὶ προσῆλθεν· ἡ δὲ ψηφοφορία ἐξηκολούθησε παρόντος καὶ προεδρεύοντος αὐτοῦ, μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας, καθ' ἣν ἀπὸ πρωΐας δὲν ἐνεφανίσθη, καὶ προσκληθεὶς ἐγγράφως, ἠρνήθη νὰ παραλάβῃ κἂν τὸ ἔγγραφον.

Εἰς δὲ τὸν ἕτερον δῆμον τοῦ Μυλάοντος παρατηρεῖται :

ἀ. Ὅτι κατὰ τὰς παρομονὰς τῆς ψηφοφορίας, δηλονότι τῇ 12 Ὀκτωβρίου, ὁ δήμαρχος ἐσχημάτισεν εἰκονικὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν, ἀναδείξας ἑαυτὸν πρόεδρον. Προετοιμάσας δὲ καὶ κάλπην ἰδίαν, προέβη εἰς ψηφοφορίαν καὶ προειδοποίησε περὶ τούτου τὸν ἔπαρχον· ἀλλ' ὁ ἔπαρχος ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ τὴν περὶ τῆς κληρώσεως τῆς ἐπιτροπῆς πρᾶξιν τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, τὴν ὁποίαν, ὡς μὴ ἔχων ὁ Δήμαρχος, οὐδέποτε ἀπέστειλε

πρὸς τὸν ἔπαρχον· καὶ 6'. ὅτι ἐπειδὴ τῆς καθαυτὸ ἐπιτροπῆς, τῆς ἐχούσης τὴν παρὰ τοῦ Νομάρχου ἀποσταλεῖσαν κάλπην τρία ἐκ τῶν μελῶν της δὲν ἐνεφανίσθησαν ἄνευ τινὸς λόγου τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς ψηφοφορίας, ῥαδιουργηθέντα παρὰ τοῦ Δημάρχου, καθὰ ἐκθέτει ὁ ἔπαρχος, διὰ τοῦτο συμπαρελήφθησαν ἀντ' αὐτῶν τρεῖς ἐκ τῶν κατὰ τὴν κλήρωσιν ἐπιλαχόντων, καὶ οὕτως ἡ ἐπιτροπὴ προέβη εἰς τὰ ἔργα της.

Κατὰ τὴν διαλογήν, εἰς δύο μόνον ἐκ τῶν ἕνδεκα δήμους ἐγένοντο ἐνστάσεις. Α'. Εἰς τὸν δῆμον Τροπαίων, ὁ Γ. Ἀντωνόπουλος ἔκαμεν ἔνστασιν, ὅτι κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ἐγένοντο παραβιάσεις· ἀλλ' ἐκ συμφώνου αἱ ἐπιτροπαὶ ἀπέῤῥιψαν αὐτὴν τὴν ἔνστασιν ὡς ἀνυπόστατον· καὶ Β'. Εἰς τὸν δῆμον Μιλάοντος ἐδόθη ἔνστασις παρὰ τῶν Παναγ. Παπαθανασοπούλου καὶ Δημητρίου Βάβαλη, οἵτινες ἐζήτησαν νὰ γένῃ ἡ διαλογὴ ἐπὶ τῆς νόθου κάλπης. Ἀλλ' αἱ ἐπιτροπαὶ ἀπέῤῥιψαν καὶ ταύτην τὴν ἔνστασιν ἀποφηνάμεναι νὰ γένῃ, ὡς καὶ ἐγένετο, ἡ διαλογὴ ἐπὶ τῆς νομίμου τῆς παρὰ τοῦ Νομάρχου ἀποσταλείσης.

Ἐξωδίκως, παρακαίρως καὶ μετὰ τὴν διαλογὴν ἐδόθησαν κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἀναφοραί,

ά. Τῇ 22 Ὀκτωβρίου οἱ Δ. Καραβέλλας, Π. Στασινόπουλος καὶ ἄλλοι εἴκοσι τὸν ἀριθμὸν ἐκθέτουσιν ὅτι, κατὰ τὴν ψηφοφορίαν τοῦ δήμου Θεισόας ἐγένοντο πολλαὶ παρανομίαι, ἴσον ἀλλαγὴ ψηφοδελτίων παραβιάσεις κλ. καὶ ὅτι 835 μόνον ἐκλογεῖς ἐψηφοφόρησαν καὶ οὐχὶ 1559. Σημειοῦσθω ἐνταῦθα πρὸς φωτισμὸν τῆς Βουλῆς, ὅτι ὁλόκληρον σχεδὸν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας τοῦ δήμου τούτου εἶναι ὑπὲρ τῶν ἐπιλαχόντων.

β'. Τῇ 28 Ὀκτωβρίου. Οἱ Π. Παπαθανασόπουλος καὶ Δ. Βάβαλης ἐκθέτουσι δι' ἀναφορᾶς των αὐτὰ ἐκεῖνα ὅσα καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς διαλογῆς εἶχον ἐκθέσει ἐνώπιον τῶν ἐπιτροπῶν, ὡς προείρηται.

γ'. Τῇ 24 Ὀκτωβρίου. Τριακόσιοι ὀγδοήκοντα ἑπτὰ κάτοικοι Λαγκαδίων τοῦ δήμου Τευθίδος ἐκθέτουσι δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὴν Βουλὴν παράπονα κατὰ τοῦ Π. Δελιγιάννη, ὡς παραβιάσαντος διὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τοὺς κατοίκους.

δ'. Τῇ 25 Ὀκτωβρίου. Εἴκοσι κάτοικοι Λαγκαδίων παραπονοῦνται, ὅτι ἐψηφοφόρησαν οὐχὶ οἱ ἴδιοι ἀλλ' ἄλλοι ἀντ' αὐτῶν.

ε. Τῇ 27 Ὀκτωβρίου. Ὁ Θεόδωρος Π. Δελιγιάννης ἐκθέτει, ὅτι ἡ μὲν ψηφοφορία τοῦ δήμου Τευθίδος ἐνηργήθη ὑπὸ τὸ κράτος τῆς βίας, τὸ δ' ἀποτέλεσμα αὐτῆς δὲν εἶναι τὸ ἐκ τῆς διαλογῆς φαινόμενον, ὡς νοθευθείσης τῆς κάλπης· καὶ ὅτι δὲν

συνεχωρήθη εἰς τὴν μερίδα του νὰ φρουρήσῃ καὶ αὐτὴ τὴν κάλπην.

ς'. Τῇ 25 Ὀκτωβρίου· ἀναφορὰ διακοσίων περίπου κατοίκων τοῦ δήμου Τροπαίων πρὸς τὴν Βουλὴν παραπονουμένων, ὅτι ἐγένοντο εἰς αὐτοὺς παραβιάσεις ἀπὸ τοὺς εἰσπράκτορας, τοὺς ταμίας, τοὺς χωροφύλακας· ὅτι ἡ κάλπη τοῦ δήμου των ἐνοθεύθη καὶ ὅτι μόνον εἰς τὸν Θεόδωρον Π. Δελιγιάννην ἔχουσιν ἐμπιστοσύνην.

ζ'. Τῇ 23 Ὀκτωβρίου. Ἀναφορὰ τριῶν μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς κάλπης τοῦ δήμου Τροπαίων πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθετόντων, ὅτι κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ἐγένοντο παρανομίαι. Σημειωτέον, πρὸς φωτισμὸν τῆς Βουλῆς, ὅτι τῶν ἀνενεχθέντων τούτων τριῶν αἱ ὑπογραφαὶ ὑπάρχουσι τακτικῶς καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας εἰς τὸ πρωτόκολλον· τοῦ μὲν ἑνὸς ἔκτυπος, τῶν δ' ἄλλων δύο δι' ἄλλης χειρός· τὸ αὐτὸ παρίσταται καὶ ἐν τῷ γενικῷ πρωτοκόλλῳ τῆς διαλογῆς τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας.

η. Τῇ 20 Ὀκτωβρίου. Ἀναφορὰ τοῦ Ν. Λαγοπούλου, δι' ἧς παραπονούμενος καὶ διαμαρτυρούμενος κατὰ τῆς ἐκλογῆς, διαβεβαιοῖ, ὅτι δὲν θέλει οὔτε δύναται νὰ συμμετάσχῃ εἰς παρανομίας. Ταῦτα δὲ λέγει ἐνῷ αὐτὸς οὗτος ὁ Ν. Λαγόπουλος κατ' αὐτὴν ἐκείνην τὴν ἡμέραν καθ' ἣν γράφει τὴν ἀναφοράν του, προέδρευε τὴν ἐπιτροπὴν καὶ εἶναι ὑπογεγραμμένος εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Παρεκτὸς τούτων εἶναι καὶ ἄλλαι τινες ἀναφοραὶ μὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα γεγραμμέναι καὶ περὶ τῶν αὐτῶν ἀντικειμένων πραγματευόμεναι.

Τὸ τμῆμα, ἐξ ἑνὸς μὲν θεωροῦν, ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη καὶ ἀπεπερατώθη σύμφωνα μὲ τὸν νόμον, ὅτι εἰς δύο μόνον δήμους ἐγένοντο ἐνστάσεις ἐν καιρῷ, τὰς ὁποίας ὁμοψήφως αἱ ἐπιτροπαὶ ἀπέῤῥιψαν ὡς ἀνυποστηρίκτους καὶ ἀνυποστάτους καὶ τέλος ὅτι, ὅλαι αἱ ἐξωδίκως καὶ παρακαίρως διευθυνθεῖσαι πρός τε τὴν Βουλὴν καὶ πρὸς τὰς ἄλλας ἀρχὰς ἀναφοραί, περιστρέφονται εἰς παράπονα γενικὰ, ἀντιφατικὰ πρὸς αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ μηδεμίαν φέροντα πρὸς στηριγμὸν των ἀπόδειξιν, ἐξ ἑτέρου δὲ παρατηροῦν, ὅτι τῆς ἐκλογῆς, ὡς εἴρηται, ἐνεργηθείσης καὶ ἀποπερατωθείσης κατὰ τὸν νόμον, οἱ Κύριοι Π. Δελιγιάννης, Ν. Μπούκουρας, Λάμπρος Ῥοΐλὸς καὶ Κωνστ. Λαμπρυνόπουλος ἔτυχον τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας καὶ ἔχουσι τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα,

Γνωμοδοτεῖ

Ν' ἀποφασισθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς, ὡς νομίμως διεξαχθεῖσα καὶ κῦρος ἔχουσα ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Γόρτυνος καὶ νὰ κηρυχθῶσι νόμιμοι αὐτῆς βουλευταὶ οἱ εἰρημένοι κύριοι Π. Δελιγιάννης, Ν. Μπούκουρας, Λάμπρος Ροΐλὸς καὶ Κωνστ. Λαμπρυνόπουλος.

Ὁ εἰσηγητὴς Α. Ζ. Μάμουκας.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Τὰ μέλη τοῦ τρίτου τμήματος συνελθόντα εἰς συνεδρίασιν ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ τμήματος καὶ ἀκούσαντα τὴν εἰσήγησιν τῆς διορισθείσης τριμελοῦς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐπεξεργασίαν τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν,

Παρατηροῦσιν, ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη σύγκειται ἀπὸ τοὺς δήμους, **1** Θηβῶν, **2** Θίσβης, **3** Πανάγρας, **4** Αὐλίδος, **5** Πλαταιῶν **6** Ἀκραιφνίου καὶ **7** Θεσπιῶν·

Ὅτι οἱ ἐκλογικοὶ κατάλογοι τῶν δήμων τούτων ἐξετέθησαν ἐγκαίρως, ἀνεθεωρήθησαν καὶ κατέστησαν ὁριστικοί, συστηθέντων τῶν ὁρκωτικῶν δικαστηρίων συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἐκλογικοῦ Νόμου·

Ὅτι ἐκ τοῦ συνόλου καὶ τῆς ἀλληλουχίας τῶν πράξεων ἐξάγεται ἡ ἔννομος διὰ κληρώσεων σύστασις τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν·

Ὅτι ἐτηρήθη ἡ ὑπὸ τοῦ προγράμματος προσδιορισθεῖσα ὀκταήμερος πρὸς ψηφοφορίαν προθεσμία, καὶ ἐψηφοφόρησαν ἐκλογεῖς

εἰς τὸν δῆμον	Θηβῶν	684
»	Θίσβης	560
»	Πανάγρας	205
»	Αὐλίδος	196
»	Πλαταιῶν	435
»	Ἀκραιφνίου	219
»	Θεσπιῶν	615
	Τὸ ὅλον	2914·

Ὅτι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐκλογῆς αἱ κάλπαι τῶν δήμων ἐφυλάχθησαν μὲ ἀκρίβειαν συμφώνως μὲ τὸν Νόμον καὶ μετετέρθησαν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας ἀσφαλῶς, ἔνθα ἐνηργήθη ἡ διαλογὴ ὑπὸ τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν.

Ὅτι οὐδεμία ἐπαρουσιάσθη ἔνστασις, οὔτε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκλογῆς, οὔτε κατὰ τὴν διαλογήν, οὔτε ἐξωδίκως εἰς τὴν Βουλήν.

Σκεφθέν

Ἐπειδὴ ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἐκλογικοῦ Νόμου, καὶ οὐδεμία ἐπαρουσιάσθη ἔνστασις ἢ παράπονον κατ' αὐτῆς,

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ψηφορορησάντων ἔλαβον ψήφους οἱ Κ. Ἰωάν. Κλίμακας καὶ Σπ. Μίλιος.

Ἀπὸ τὸν δῆμον	Πλαταιῶν ἀνὰ	428
»	Τανάγρας	202
»	Αὐλίδος	197
»	Θίσβης	557
»	Θεσπιῶν	615
»	Ἀκραιφνίου	218
»	Θηβαίων	680
	Τὸ ὅλον	2897

Διὰ ταῦτα γνωμοδοτεῖ

α'. Νὰ παραδεχθῇ ἡ βουλὴ ὡς κῦρος ἔχουσαν τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν.

β'. Νὰ παραδεχθῇ ὡς νομίμους βουλευτὰς αὐτῆς καὶ ὡς ἔχοντας τὰ προσόντα τοὺς ΚΚ. Ἰω. Κλίμακαν καὶ Σπ. Μίλιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Νοεμβρίου 1850.

Ὁ εἰσηγητὴς Εὐρ. Μ. Παρίσης.»

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐκθέσεων, ὁ πρόεδρος ἠρώτησε τὴν βουλὴν ἂν εἶναι γνώμη νὰ τυπωθῶσι καὶ διανεμηθῶσιν αἱ ἐκθέσεις αὗται εἰς τοὺς βουλευτάς, καὶ μετὰ ταῦτα νὰ συζητηθῶσι· πολλῶν δὲ λεγόντων, ὅτι εἶναι περιττὴ ἡ τύπωσις, διότι οὐδ' ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ἀπαιτεῖται· λαβών τις τὸν λόγον ἀνέπτυξεν, ὅτι εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι τὸ 4 ἄρθρ. τοῦ κανονισμοῦ τῆς βουλῆς τὸ διαλαμβάνον περὶ τῆς παρουσιάσεως τῶν ἐκθέσεων τῶν τμημάτων εἰς τὴν βουλὴν, ἀποσιωπᾷ τὸ περὶ τῆς τυπώσεως αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ σχετικῶν διατάξεων τοῦ κανονισμοῦ ἐξάγεται, ὅτι ἡ ἀποσιώπησις αὕτη προέρχεται, διότι ἐννοεῖται, ὅτι τὰ περὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν εἰσηγητικῶν τῶν τμημάτων ἐπιτροπῶν ὁριζόμενα ἐν τῷ 36 ἄρθ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα· διότι ἄλλως ἐὰν ἀφαιρέσωμεν τὴν τύπωσιν τῶν ἐκθέσεων, καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις, εἰς ἃς ῥητῶς ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ δὲν ὁρίζεται, θέλομεν καταντήσει εἰς πολλὰ ἄτοπα· διότι καὶ ἐν τῷ 62 καὶ 63 ἄρθρῳ τοῦ κανονισμοῦ, τὰ ὁποῖα πραγματεύονται περὶ τῆς συστάσεως τῶν ἐπιτροπῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ, καὶ τῆς παρουσιάσεως ἰδιαιτέρων ἐκθέσεων εἰς τὴν βουλὴν, δὲν ὁρίζεται ἡ τύπωσις τῶν ἐκθέσεων, ἀλλ' ἐν τοσούτῳ οὐδεὶς δύναται νὰ δια-

φιλονεικήσῃ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ τυπωθῶσιν αἱ περὶ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ ἐκθέσεις. Ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ 72 ἄρθρῳ, ὅπου γίνεται λόγος περὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς καὶ τῆς παρουσιάσεως τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεών της πρὸς τὴν βουλὴν δὲν διατάττει παντάπασι τὴν τύπωσιν τῶν ἐκθέσεων, καὶ ὅμως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διϊσχυρισθῇ τις, ὅτι δὲν εἶναι χρεία νὰ τυπωθῶσιν αἱ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐκθέσεις, ἐξ ὧν οὐχὶ μόνον οἱ βουλευταὶ πρέπει νὰ ἴδωσι περὶ τίνος μέλλουσι νὰ σκεφθῶσιν, ἀλλὰ καὶ οἱ πολῖται ἐπιθυμοῦσι νὰ μάθωσι τὴν περὶ τῶν ὑποθέσεων καὶ αἰτήσεών των γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς. Παρομοίως καὶ ἐπὶ τοῦ 80 ἄρθρ. τοῦ κανονισμοῦ, ἐν ᾧ ὁρίζεται τί γίνεται ὁσάκις ζητηθῇ ἄδεια παρὰ τῆς βουλῆς πρὸς καταδίωξιν βουλευτοῦ τινος, δὲν προσδιορίζει, ὅτι ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς πρέπει νὰ τυποῦται, ἀλλ' οὐχ ἧττον εἶναι ἀναντίῤῥητον, ὅτι πρέπει νὰ τυπωθῇ καὶ νὰ διανεμηθῇ εἰς τοὺς βουλευτὰς διὰ ν' ἀποφασίσωσιν ἐν γνώσει περὶ τοῦ προκειμένου. Ἡ αὐτὴ ἀποσιώπησις τῆς τυπώσεως παρατηρεῖται καὶ ἐν τῷ 101 ἄρθρῳ, ἔνθα πρόκειται περὶ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς βουλῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς παρουσιάσεως αὐτοῦ εἰς τὴν βουλήν· ὥστε συνάγεται, ὅτι ἀφοῦ ἅπαξ ὁ κανονισμὸς ὥρισεν ἐν μὲν τῷ 36 ἄρθ. ὅτι «ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς τῶν τμημάτων τυπόνεται καὶ διανέμεται εἰς ἕκαστον βουλευτήν,» ἐν δὲ τῷ 54, ὅτι «αἱ ἐκθέσεις τῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἀναπτύξεις τῶν συζητητέων προτάσεων τυπόνονται δαπάνῃ τῆς βουλῆς,» ἐν δὲ τῷ 61, ὅτι «ἡ ἔκθεσις, διαλαμβάνουσα τὴν γνώμην καὶ τοὺς λόγους τῆς μειονοψηφίας, τυποῦται καὶ διανέμεται εἰς τοὺς βουλευτάς,» ἐνόμισε περιττὸν νὰ ἐπαναλαμβάνῃ εἰς τὴν περιγραφὴν ἑκάστης ἐκθέσεως τὴν ἀνάγκην τῆς τυπώσεως, ὡς αὐτοφανῆ. Ἔπειτα πρὸς τίνα λόγον φοβούμεθα τὸ φῶς καὶ πῶς δυνάμεθα ν' ἀποφασίσωμεν ἐν γνώσει ἐὰν δὲν λάβωμεν τυπωμένας τὰς ἐκθέσεις καὶ μελετήσωμεν αὐτὰς, καὶ τεθῶμεν εἰς θέσιν νὰ φέρωμεν ἐπ' αὐτῶν τὰς προσηκούσας παρατηρήσεις; Διὰ ταῦτα ὑποστηρίζει τὴν τύπωσιν τῶν ἐκθέσεων.

Ἀντέταξεν ἕτερος, ὅτι οὔτε τὸ φῶς φοβεῖται, οὔτε τὴν ἐλευθέραν συζήτησιν νὰ διακωλύσῃ ἐπιθυμεῖ, ἀλλὰ τὸν χρόνον ὡς πολυτιμωτάτην οὐσίαν θεωρῶν, καὶ τὸν κανονισμὸν τῆς βουλῆς ὡς νόμον ἑρμηνευτέον κατὰ τὰς παραδεδεγμένας ἀρχὰς ὑπ' ὄψιν ἔχων, γνωμοδοτεῖ τὴν μὴ τύπωσιν τῶν ἐκθέσεων· διότι ὁ κανονισμὸς δὲν ἔθεσεν ὡς γενικὴν διάταξιν τὴν τύπωσιν τῶν ἐκθέσεων τῶν τμημάτων, ἀλλ' εἰδικὰς μόνον διατάξεις ἐπὶ ῥητῶν περι-

πτώσεων περὶ τυπώσεως ἔκαμεν, ὥστε οὐδεὶς κανὼν ἑρμηνευτικῶς ἐπιτρέπει τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ νόμου νὰ γενικεύσωμεν· ἀλλ' αὐταὶ μὲν ὅπου ὑπάρχουσι καλῶς ἔχουσι, δὲν εἶναι δ' ἀνάγκη νὰ ἐπεκταθῶσι καὶ εἰς ἄλλας περιςάσεις, αἵτινες εἶναι πάντῃ διάφοροι, π. χ. τὸ 61 ἄρθ. τοῦ κανονισμοῦ πραγματευόμενον περὶ τῶν ἐπὶ νομοσχεδίων ἐκθέσεων τῶν εἰσηγητικῶν ἐπιτροπῶν διατάττει τὴν ἐκτύπωσιν αὐτῶν, ἐνῷ ἐν τῷ 4 ἄρθρῳ τῷ περὶ τῶν ἐκθέσεων τῶν εἰσηγητῶν τῶν τμημάτων ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν, τὸ ὁποῖον καὶ προηγεῖται, οὐδένα λόγον περὶ τυπώσεως ποιεῖ· ὀφείλομεν λοιπὸν νὰ σεβασθῶμεν τὸν κανονισμὸν ὡς σῶμα, καὶ νὰ μὴ θελήσωμεν νὰ τὸν ἐφαρμόσωμεν κατ' ἰδίαν εἰκασίαν· ἀλλ' ἡ ἐνταῦθα παράλειψις τῆς τυπώσεως ἔχει καὶ τινα λόγον· διότι, ἐὰν τις θέλῃ νὰ διερευνήσῃ ἐκλογήν τινα, πρέπει νὰ παρατηρήσῃ καὶ διεξέλθῃ τὰ ἀφορῶντα αὐτὴν ἔγγραφα, ἄλλως οὐδ' ἡ τύπωσις τῆς ἐκθέσεως δύναται νὰ ὠφελήσῃ αὐτήν. Ἐὰν λοιπὸν εἰς τινα ἐκλογὴν οὐδεμία ἔνςασις ὑπάρχῃ, ἡ τύπωσις τῆς ἐπ' αὐτῆς ἐκθέσεως καὶ διανομὴ οὐδὲν ἄλλο ἐςὶν ἢ χρόνου παρανάλωμα. Αἱ δ' ἐνστάσεις τοῦ προαγορεύσαντος περὶ τῆς μὴ διατάξεως τῆς τυπώσεως καὶ τῶν ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς, καὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν εἶναι ἀβάσιμοι, διότι ὁ μὲν προϋπολογισμὸς εἶναι νόμος, καὶ αἱ περὶ τούτου ἐκθέσεις ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων ἐκθέσεων, αἱ δ' ἀναφοραὶ δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς προτάσεις ὑπαγόμεναι εἰς τὸ 54 ἄρθρον, καθ' ὃ ἡ βουλὴ δύναται νὰ διατάξῃ τὴν τύπωσιν ὁσάκις τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον. Διὰ ταῦτα ἐσυμπέρανεν ὅτι, ἡ βουλὴ φειδομένη τοῦ χρόνου, πρέπει ν' ἀπορρίψῃ τὴν περὶ τυπώσεως τῶν ἐκθέσεων γνώμην.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι, παραδεχόμενος ὅσα ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας ἐξέθηκε, προσθέτει μόνον, ὅτι αἱ ἐκθέσεις τῶν τμημάτων, περὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ τυπωθῶσι διὰ νὰ δύναται ἕκαστος βουλευτὴς νὰ μελετήσῃ αὐτὰς καὶ νὰ λύσῃ τὰς ἐπ' αὐτῶν ὑπαρχούσας ἀμφιβολίας του, παραλληλίζων αὐτὰς πρὸς τὰ ἔγγραφα ἑκάστης ἐκλογῆς, καὶ οὕτω νὰ σχηματίζῃ ἐν γνώσει τὴν πεποίθησίν του· λέγονται π. χ. πολλὰ περὶ πολλῶν ἐκλογῶν, καὶ εἶναι ἀνάγκη ἕκαστος βουλευτὴς νὰ λάβῃ καὶ τὸν ἀποχρῶντα χρόνον, καὶ τὰ μέσα τοῦ νὰ δυνηθῇ νὰ πεισθῇ περὶ τοῦ βασίμου ἢ μὴ τῶν γενομένων ἐνστάσεων, διότι ἄλλως θέλει ἀποφασίσει ἔκαρος, ἐν ἀγνοίᾳ ἀκολουθῶν, τὴν γνωμοδότησιν τῶν ἐξετασάντων ἑκάστην ἐκλογήν, καὶ θέλει μένει εἰς τὸ αὐτὸ σκότος καὶ τὸ κοινὸν καὶ ὁ τύπος. Δὲν πρέπει δὲ νὰ δείξωμεν

ἐνταῦθα ὅλην ἡμῶν τὴν ταχύτητα, διότι δὲν πρόκειται περὶ μικροῦ, ἀλλὰ περὶ τῆς νομίμου μορφώσεως τοῦ νομοθετικοῦ σώματος, ὅταν δὲ τὸ σῶμα δὲν καταρτισθῇ νομίμως, ἡ βάσις θέλει εἶσθαι σαθρά.

Ἀντέταξεν ἕτερος, ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς ῥιζοσπαστικῆς τοῦ χρόνου εἶναι μεγάλη καὶ ἡ περὶ ταύτης φρόντις δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ οὐδ' ὡς τοῦ λόγου ἀπαγόρευσις, οὐδ' ὡς ὑπεκφυγὴ τοῦ ῥωτὸς, διότι παρὰ τῆς παρούσης βουλῆς προσδοκῶνται ἔργα καὶ πράγματα, δυνάμενα νὰ βελτιώσωσι τὰ τῆς πολιτείας ἡμῶν, καὶ νὰ δώσωσι τὴν προσήκουσαν ἀρωγὴν εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Διὰ ταῦτα καὶ ἐπειδὴ ἡ περὶ τυπώσεως τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐκθέσεων γνώμη δὲν ῥιζοῦται εἰς τὸν κανονισμὸν πρέπει ν' ἀπορριφθῇ.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσαντος, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐφαρμώσῃ ἡ παροῦσα βουλὴ τὸν κανονισμὸν καλλίτερα παρὰ τὴν βουλὴν τῆς Α. περιόδου, ἥτις καὶ τὸν συνέταξε, καὶ ὅτι ἐντοσούτῳ καὶ εἰς τὴν Α. καὶ εἰς τὴν Β'. βουλευτικὴν περίοδον αἱ περὶ ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν ἐκθέσεις ἐτυπώθησαν καὶ διενεμήθησαν, ἀντέλεξεν ἕτερος, ὅτι ὁ κανονισμὸς τῆς βουλῆς εἶναι μεταφρασμένος σχεδὸν ἀπαραλλάκτως ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ κανονισμοῦ. Κατ' αὐτὸν δὲ αἱ περὶ τῶν ἐξελέγξεων τῶν ἐκλογῶν ἐκθέσεις δὲν τυπόνονται παρ' ἡμῖν, ἡ μὲν Α'. Βουλευτικὴ περίοδος συνέταξε τὸν κανονισμὸν μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐκλογῶν, ἡ δὲ δευτέρα τυπικῶς, οὕτως εἰπεῖν, παρηκολούθησε τὴν πρώτην, ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι ὁ κανονισμὸς δὲν ἀπαιτεῖ τὴν τύπωσιν τῶν περὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν ἐκθέσεων· καθ' ὅσον μάλιστα ὁ θέλων νὰ βεβαιωθῇ περὶ τῆς νομιμότητος ἢ μὴ ἐκλογῆς τινος, δὲν δύναται νὰ κατορθώσῃ τοῦτο διὰ τῆς ἐκθέσεως, ἀλλὰ πρέπει νὰ λάβῃ καὶ μελετήσῃ ὅλον τὸν φάκελλον τῶν ἐγγράφων αὐτῆς. Ὅταν λοιπὸν παρουσιάζηται ἐπί τινος ἐκλογῆς ἐνστασίς τις δύναται ἕκαστος νὰ ζητῇ τὴν ἀναβολὴν, καὶ γενομένης ταύτης δεκτῆς, νὰ φωτίζηται ἐκ τῆς μελέτης καὶ διερευνήσεως τῶν ἐκλογικῶν ἐγγράφων.

Μετὰ τινα μικρὰν περὶ τὰ αὐτὰ περιστραφεῖσαν συζήτησιν, ὁ πρόεδρος ἠρώτησε τὴν βουλὴν ἂν παραδέχηται τὴν μὴ τύπωσιν τῶν περὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν ἐκθέσεων τῶν τμημάτων, ἡ δὲ βουλὴ ἀπεφήνατο δι' ἀναστάσεως, ὅτι παραδέχεται νὰ μὴ τυπωθῶσιν αὗται.

Ἐπομένως ὁ πρόεδρος ὥρισας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως γενησομένης τὴν 20 ἐνεστῶτος ἡμέραν δευτέραν

θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τῶν σήμερον ἀναγνωσθεισῶν ἐκθέσεων καὶ ἡ ἀνάγνωσις τῶν παρασκευαζομένων, ἐκήρυξεν διαλελυμένην τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 1 μ. μ.

Ὁ Πρ. Πρόεδρος
Α. ΚΑΣΤΑΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Πέπας.
Ἀνάρ. Χ. Ἀναργύρου.

Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Σήμερον τὴν δεκάτην ἕκτην Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἔτους προσελθόντες ἐν τῷ βουλευτηρίῳ οἱ ἐφωδιασμένοι μὲ τὰ εἰσιτήρια τῶν Νομαρχῶν ὑποσημειούμενοι Κ. Κ. βουλευταὶ, ὤμοσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 57 τοῦ Συντάγματος διαγραφόμενον ὅρκον, ὡς ἀκολούθως.

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπό τε τῶν ὁρκισθέντων, τοῦ προεδρείου καὶ τοῦ ἱερέως.

Οἱ ὁρκισθέντες βουλευταὶ

Αντ. Γεωργαντᾶς	Μ. Σκαλτσοδήμος	Α. Παπαθανασίου
Π. Δ. Καμπάνης	Λ. Α. Ἐμπειρίκος	Δ. Ὀρεινός.

Ὁ ἱερεὺς
Παΐσιος.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΚΑΣΤΑΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀνάργ. Α. Χ. Ἀναργύρου.
Ἀνδρέας Πέπας.
Δ. Γ. Φιλάρετος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Δ'.

Τῆς 20 Νοεμβρίου 1850.

Συνελθόντων περὶ τὴν δωδεκάτην τῶν ΚΚ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Προσελθόντες ἐν πρώτοις οἱ νεωστὶ ἀφιχθέντες καὶ μήπω ὁρκισθέντες βουλευταὶ ΚΚ. Η. Δωΐλας, Θ. Πετρινός, Κ. Μανέτας, Π. Βάρβογλης, Ἑλ. Καλογερᾶς, Ν. Α. Ἀναργύρου, Γ. Παπασπυρόπουλος, Α. Κουμουνδουράκης, Χρ. Οἰκονομίδης καὶ Δ. Πολυχρονόπουλος, ἔδωκαν τὸν παρὰ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης συνεδριάσεως προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ὁρκωμοσίας.

Γενομένης ἀκολούθως κληρώσεως ὑπό τε τοῦ γραμματίως καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Γρ. Κορφιωτάκη καὶ Εὐστ. Παρίση, ὅπως ὑπαχθῶσιν εἰς τὰ διάφορα τμήματα οἱ ἀνωτέρω ὁρκισθέντες, ἔλαχον ὡς ἐφεξῆς· οἱ ΚΚ. Ἡλ. Δωΐλας καὶ Π. Βάρβογλης εἰς τὸ Ζ΄. οἱ ΚΚ. Ν. Α. Ἀναργύρου καὶ Α. Κουμουνδουράκης εἰς τὸ Α. οἱ ΚΚ. Χρ. Οἰκονομίδης καὶ Θ. Πετρινός εἰς τὸ Β΄. ὁ Κ. Κ. Μανέτας εἰς τὸ Γ΄. ὁ Κ. Ἑλ. Καλογερᾶς εἰς τὸ Δ΄. ὁ Κ. Γ. Παπασπυρόπουλος εἰς τὸ Ε΄. καὶ ὁ Κ. Δ. Πολυχρονόπουλος εἰς τὸ ΣΤ΄.

Προσελθόντες ἔπειτα οἱ εἰσηγηταὶ τῶν τμημάτων τῶν ἐξελεγξάντων τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς Κορινθίας, Ναυπλίας, Ἠλείας, Σύρου, Χαλκίδος καὶ Ἀττικῆς, ἀνέγνων κατὰ σειρὰν τὰς ἐπὶ τούτων ἐκθέσεις, ἐχούσας οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Α. τμῆμα συνελθὸν ἐν τῷ Βουλευτικῷ καταγήματι, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ διεξῆλθε μετ' ἀκριβείας τὰ ἀφορῶντα τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας ἐγγραφα ἐπεξεργασθέντα προηγουμένως ὑπὸ τριῶν μελῶν τοῦ τμήματος κατὰ τὸν κανονισμόν. Ἐκ δὲ τῆς γενομένης ἐξελέγξεως ἐξάγονται τὰ ἑξῆς. Ὅτι οἱ βουλευτικοὶ καταλογοι ἐξετέθησαν κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν Νόμου καὶ ἐκηρύχθησαν ἐκτελεστοὶ παρὰ τῶν ὁρκωτικῶν δικαστηρίων· μὴ γενομένης κατ' οὐδενὸς δήμου ἐννόμως ἢ ἐξωδίκως ἐνστάσεως, ὥστε ἅπασαι αἱ προκαταρκτικαὶ βουλευτικαὶ ἐργασίαι τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας μέχρι τῆς ὁριστικότητος τῶν καταλόγων διεξήχθησαν ἐννόμως.

Μετὰ ταῦτα οἱ δήμαρχοι διαταχθέντες προέβησαν εἰς τὴν κλήρωσιν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν· ἐξώδικός τις ἔνστασις δοθεῖσα πρὸ καιροῦ εἰς τὴν Βουλὴν ἀναφέρει, ὅτι δῆθεν εἰς τοὺς δήμους Σολυγείας, Φενεοῦ, Νεμέας καὶ Κλεωνῶν εἰκονικῶς πως ἐγένοντο αἱ κληρώσεις τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν· ἀλλ' οὐδ' ἔνδειξις ὑπάρχει περὶ τῆς εἰκονικότητος τῶν πράξεων τούτων. Δὲν φαίνεται δὲ βεβαία ἡ ἔνστασις αὕτη, καὶ τοι ἐξώδικος, καὶ ὡς τοιαύτη ἀπορριπτέα· καὶ διὰ τοῦτο, διότι οὐδεὶς τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς κλήρωσιν ἀνέφερεν, ὅτι δὲν συμπεριελήφθη εἰς τὴν κλήρωσιν ἂν καὶ ἀπὸ τῆς κληρώσεως τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν παρῆλθεν οὐκ ὀλίγος χρόνος, ἀφ' ἑτέρου αἱ πράξεις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων παρέχουσι ἔννομον καὶ ἀποχρῶσαν ἀπόδειξιν περὶ κατὰ τῆς τύπους κληρώσεως τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἐξάγεται πρὸς δὲ τὸ ἀνυπόστατον τῆς εἰρημένης ἐνστάσεως καὶ ἐκ τούτου· εἰς τοὺς εἰρημένους δήμους φαίνεται, ὅτι αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ δὲν ἀνήκουν ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς ἐπιτυχόντας, διότι εἰς τὸν δῆμον Σολυγείας ἓν μέλος δὲν ἠθέλησε νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ψηφοφορίαν εἰς δὲ τὸν δῆμον Φενεοῦ δύο· οὕτω καὶ εἰς τοὺς ἄλλους.

Ἡ ψηφοφορία ἤρξατο εἰς ὅλους τοὺς δήμους τὴν 12 Ὀκτωβρίου ε. ε. κατὰ τὸ περὶ τούτου πρόγραμμα τοῦ Νομάρχου καὶ ἐξηκολούθησεν ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας, ἐκτὸς τῆς εἰς τὸν δῆμον Φενεοῦ ἥτις διεκόπη ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας· ἐπειδὴ εἷς τῶν ἐπιλαχόντων βουλευτῶν μεταβὰς εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας μὲ ἐνόπλους τινὰς διετάραξε τὴν ἡσυχίαν· ἀνεπληρώθησαν δὲ αἱ τρεῖς αὗται ἡμέραι, ἀποκατασταθείσης τῆς ἡσυχίας.

Καθ' ὅλον δὲ τὸ διάστημα τῆς ψηφοφορίας οὐδεμία ἔνστασις φαίνεται εἰς τὰ πρωτόκολλα τῆς ψηφοφορίας ἢ ἄλλη ἐξώδικός τις ἔνστασις· ἡ δὲ ἀρτίως δοθεῖσα πρὸς τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς ἀναφέρει, ὅτι δῆθεν ἔλαβον χώραν παρανομίαι ἀπὸ τὰς ἐφορευτικὰς ἐπιτροπὰς τῶν δήμων Κλεωνῶν, Νεμέας, Φενεοῦ καὶ Ζαχόλης, πρὸς τὰς ὁποίας δημόται τοῦ αὐτοῦ δήμου μὴ ἔχοντες ἐμπιστοσύνην, ἐκ μὲν τοῦ δήμου Φενεοῦ 1235, ἐκ δὲ τοῦ δήμου Ζαχόλης 170, ἐκ δὲ τοῦ δήμου Νεμέας 223, τὸν ὅλον 1628, προσέφυγον εἰς τὸν δῆμον Τρικάλων καὶ ἐψηφοφόρησαν οἱ μὲν τῆς Νεμέας τὴν 16 Ὀκτωβ. οἱ δὲ τῆς Ζαχόλης τὴν 18, οἱ δὲ τοῦ Φενεοῦ τὴν 19.

Ἐκ δὲ τοῦ δήμου Κλεωνῶν 550 δημόται προσέφυγον εἰς τὸν δῆμον Σικυῶνος καὶ ἐψηφοφόρησαν. Τὸ ὅλον δὲ τῶν ψηφοφορησάντων ἑτεροδημοτῶν, κατὰ τοὺς διϊσχυρισμοὺς τῶν ἐπιλαχόντων καὶ ὑπὲρ τούτων, ὑπερβαίνει τὸν ἀριθμὸν 2178 ψηφοφόρων.

Β΄. Νὰ καταλογισθῶσιν ὑπὲρ τῶν ἐπιλαχόντων ὅλα τὰ ἐν ταῖς κάλπαις Τρικάλων καὶ Σικυῶνος ψηφοδέλτια ἀναβαίνοντα εἰς τὸν ἀριθ. 4400, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἑτεροδημοτῶν.

Γενομένης δὲ διαλογῆς ἐπὶ τῶν κάλπῶν τῶν ἑνδεκα δήμων, ἐξ ὧν συνίσταται ἡ ἐπαρχία Κορινθίας παρόντων τῶν μελῶν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, τῆς μὲν

πλειονοψηφίας ανηκούσης εἰς τοὺς ἐπιτυχόντας, τῆς δὲ μειονοψηφίας εἰς τοὺς ἀποτυχόντας, ἥτις δὲν ἠθέλησε νὰ ὑπογράψῃ εἰς τὰ τῆς διαλογῆς πρακτικά.

Εἰς μὲν τὸν δῆμον Κορίνθου ἐψηφοφόρησαν.	672
Ὁ δὲ βουλευτικὸς κατάλογος φέρει	
Ψηφοφόρους 940	
Εἰς δὲ τὸν δῆμον Περαχώρας	638
Ὁ δὲ κατάλογος 533	
Εἰς δὲ τὸν τῆς Σολυγείας	908
Ὁ δὲ κατάλογος 913	
Εἰς δὲ τὸν τῶν Κλεωνῶν	835
Ὁ δὲ κατάλογος 552	
Εἰς δὲ τὸν τῆς Νεμέας	616
Ὁ δὲ κατάλογος 636	
Εἰς δὲ τὸν τοῦ Φενεοῦ	1398
Ὁ δὲ κατάλογος 1443	
Εἰς δὲ τὸν τῆς Ζαχόλης	1331
Ὁ δὲ κατάλογος 1363	
Εἰς δὲ τὸν τῆς Πελλήνης	776
Ὁ δὲ κατάλογος 881	6802
	7451

Τῶν δὲ δήμων Στυμφαλίας, Τρικάλων καὶ Σικυῶνος αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ εἰς τὴν ἀποτυχοῦσαν μερίδα δὲν παρέδωκαν οὐδὲν ἐκλογικὸν ἔγγραφον ἀφορῶν τοὺς δήμους τούτους· ἕνεκα τούτου ἐζητήθησαν παρὰ τοῦ ἐπαρχείου ἀντίγραφα τῶν ὁριστικῶν βουλευτικῶν καταλόγων τῶν δήμων τούτων, ἐξ ὧν ἐξήχθη, ὅτι ὁ τοῦ δήμου Στυμφαλείας κατάλογος ἐμπεριέχει ψηφοφόρους **1382**. Εἰς δὲ τὴν κάλπην Στυμφαλίας εὑρέθησαν ψηφοδέλτια **1144** ἅτινα κατελογίσθησαν εἰς τὴν ἀποτυχοῦσαν μερίδα· ἐγένετο δὲ ἔνστασις ὑπὸ τοῦ δημαρχοῦντος παρέδρου Βουδούρη ὑπογράφοντος εἰς τὰς καθημερινὰς ἐκθέσεις τῆς σφραγίσεως καὶ ἀποσφραγίσεως, ὅτι μόνον **526** ψηφοδέλτια ἐρρίφθησαν ὑπὸ τῶν ψηφοφόρων εἰς τὴν κάλπην, τὰ δὲ λοιπὰ ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς Α. Οἰκονομοπούλου διὰ νὰ μὴν ἀποδειχθῇ ἡ νόθευσις τῶν πρακτικῶν, δὲν παραδίδουσιν αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ τῆς μειονοψηφίας τὰ ἐκλογικὰ ἔγγραφα.

Ὁ δὲ τοῦ Δήμου Τρικάλων Βουλευτικὸς, κατάλογος ἐμπεριέχει ψηφοφόρους **1433**.

Ὁ δὲ τοῦ δήμου Σικυῶνος **841** ἀμφοτέρων δὲ τῶν καλπῶν τῶν δήμων τούτων ἐβεβαιώθη, ὅτι αἱ σφραγίδες ἦσαν βεβλαμμέναι. Γενομένης δὲ διαλογῆς ἐπὶ τῶν καλπῶν τῶν δήμων Τρικάλων καὶ Σικυῶνος, καὶ εὑρεθέντων ψηφοδελτίων περισσοτέρων τῶν ἐγγεγραμμένων ψηφοφόρων εἰς τοὺς βουλευτικοὺς καταλόγους καὶ ἀνηκόντων ἀπάντων εἰς τοὺς ἐπιλαχόντας, αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐγνωμοδότησαν νὰ καταλογισθῶσι μόνον **1433** ψηφοδέλτια ἐκ τῆς κάλπης τοῦ δήμου Τρικάλων ὅσους ἔχει ψηφοφόρους καὶ ὁ βουλευτικὸς κατάλογος τοῦ δήμου τούτου. *Τὰ δὲ τῆς κάλπης Σικυῶνος ψηφοδέλτια νὰ μὴ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν.*

Δὲν φαίνονται ὅμως σημειούμεναι αἱ ψῆφοι αὗται εἰς τὸν πίνακα τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς.

Τοῦ δὲ δήμου Σικυῶνος ἐγνωμοδότησαν αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ νὰ μὴ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, διότι αἱ σφραγίδες τῆς κάλπης ἐφαίνοντο διαρρήδην βεβλαμμέναι.

Κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα δὲ τῆς διαλογῆς τῆς πλειονοψηφίας τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἔλαβον,

Ὁ μὲν Νικόλαος Δελιγιάννης ἐκ τοῦ δήμου Κορίνθου ψήφους	466
Σολυγείας	908
Περαχώρας	304
Κλεωνῶν	835
Νεμέας	614
Φενεοῦ	1367
Ζαχόλης	1287
Πελλήνης	253
Στυμφαλίας	140
Τὸ ὅλον	6171
Ὁ δὲ Γεώργιος Πανοπριφτόπουλος ἐκ μὲν τοῦ δήμου Κορίνθου ψήφους	397
Περαχώρας	192
Σολυγείας	908
Κλεωνῶν	835
Νεμέας	611
Φενεοῦ	1364
Ζαχόλης	1278
Πελλήνης	237
Στυμφαλίας	139
Τὸ ὅλον	5961

Ὁ δὲ Εὐστάθιος Οἰκονομόπουλος ἐκ μὲν τοῦ δήμου Κορίνθου

ψήφους	397
Σολυγείας	908
Περαχώρας	188
Κλεωνῶν	835
Πελλήνης	237
Στυμφαλίας	140
Ζαχόλης	1278
Φενεοῦ	1364
Νεμέας	611
Τὸ ὅλον	5958

Ὁ δὲ Γεώργιος Παπασπυράπουλος ἐκ μὲν τοῦ δήμου Κορίνθου ἔλαβε ψήφους

	346
Περαχώρας	185
Σολυγείας	908
Κλεωνῶν	835
Νεμέας	611
Φενεοῦ	1364
Ζαχόλης	1279
Τὸ ὅλον	5528

Ὁ δὲ Εὐθύμιος Κανελλόπουλος ἐκ μὲν τοῦ δήμου Κορίνθου ἔλαβε ψήφους

	322
Περαχώρας	186
Νεμέας	5
Φενεοῦ	34
Ζαχόλης	53
Πελλήνης	525
Στυμφαλίας	1144
Τὸ ὅλον	2269

Ὁ δὲ Χρῆστος Ῥάγκος ἐκ μὲν τοῦ δήμου Κορίνθου ἔλαβε

ψήφους	280
Περαχώρας	131
Νεμέας	5
Φενεοῦ	45
Πελλήνης	529
Στυμφαλίας	1144
Τὸ ὅλον	2168

Ὁ δὲ Ἰωάννης Γιουρούκος ἐκ μὲν τοῦ δήμου Κορίνθου ἔλαβε

ψήφους	266
Περαχώρας	129
Νεμέας	5
Φενεοῦ	34
Ζαχόλης	52
Πελλήνης	532
Στυμφαλίας	1142
Τὸ ὅλον	2162

Ὁ δὲ Παναγῆς Οἰκονομόπουλος ἔλαβε ψήφους ἐκ μὲν τοῦ δήμου Κορίνθου

	207
Περαχώρας	65
Νεμέας	2
Φενεοῦ	34
Ζαχόλης	49
Πελλήνης	510
Στυμφαλίας	1142
Τὸ ὅλον	2009

Ἐπειδὴ αἱ προκαταρτικαὶ ἐργασίαι μέχρι τῆς ὁριστικότητος τῶν βουλευτικῶν καταλόγων ὅλων τῶν δήμων διεξήχθησαν συμφώνως μὲ τὰς περὶ τούτου διατάξεις τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν Νόμου, μὴ γενομένης μηδεμιᾶς ἐνστάσεως κατὰ τῶν καταλόγων τούτων.

Ἐπειδὴ ἡ γενομένη πρὸς τὴν βουλὴν ἐξώδικος ἔνστασις ὡς πρὸς τὰ παρανόμους κληρώσεις τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν τῶν δήμων Φενεοῦ, Νεμέας, Κλεωνῶν καὶ Ζαχόλης εἶναι ἀβάσιμος διὰ τοὺς ἐκτεθέντας λόγους.

Ἐπειδὴ ὁ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν Νόμος δὲν περιέχει τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν εἰς τοὺς μὴ ἐγγεγραμμένους ἐν τοῖς ὁριστικοῖς βουλευτικοῖς καταλόγοις.

Ἐπειδὴ θεωρεῖται δύσκολον ἐν καιρῷ γεωργικῶν ἐργασιῶν 1235 κάτοικοι διαφόρων χωρίων τοῦ αὐτοῦ δήμου ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ νὰ συνέλθωσι, νὰ συναποφασίσωσι, νὰ συνυπογράψωσιν εἰς τὴν αὐτὴν ἀναφορὰν καὶ νὰ μεταβῶσι νὰ ψηφοφορήσωσιν εἰς ἄλλον δῆμον ἀπέχοντα οὐκ ὀλίγας ὥρας, ὡς δηλοῦται ἀπὸ τὴν προσαχθεῖσαν παρὰ τῶν ἐπιλαχόντων ἀναφορὰν, εἰς ἣν φαίνονται 1235 δημόται Φενεοῦ ὡς συνελθόντες, ὡς συναποφασίσαντες, ὡς συμμεταβάντες αὐθημερὸν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Τρικάλων, κατὰ τὸν διϊσχυρισμὸν τῶν ἐπιλαχόντων, καὶ ὡς

συμψηφορήσαντες, γινώσκοντες πάντες οὗτοι νὰ ὑπογράφωνται.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν γενομένων δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀνακρίσεων ἐξάγεται, ὅτι αἴτιος τῆς διαταράξεως τῆς ἡσυχίας εἰς τὸν δῆμον Φενεοῦ θεωρεῖται εἷς τῶν ἐπιλαχόντων, καὶ ὅτι εἶχ δὲν ἔλαβε χώραν, οὔτε 1235 ψηφοφόρους εἶναι πιστευτὸν, ὀλίγα τινα μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, μὴ ὑπαρχούσης ἐνόπλου δυνάμεως, ἐκτὸς τεσσάρων ἢ πέντε στρατιωτῶν, νὰ ἐκφοβίσωσι εἰς τρόπον τοιοῦτον, ὥστε νὰ μεταβῶσι συνάμα μακρὰν τοῦ δήμου των πρὸς ψηφοφορίαν ἐν καιρῷ τῶν γεωργικῶν ἐργασιῶν των.

Ἐπειδὴ καὶ εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας καὶ διαλογῆς ὅλων τῶν δήμων δὲν φαίνεται οὐδεμία ἔνστασις, ἡ δὲ ἀρτίως δοθεῖσα πρὸς τὴν Βουλὴν εἶναι ἀνυπόστατος διὰ τοὺς ἐκτεθέντας λόγους.

Ἐπειδὴ αἱ καθημεριναὶ πράξεις τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν κατακεχωρημέναι εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας, ἀποδεικνύουσιν, ὅτι ἐψηφοφόρησαν σύμπαντες οἱ τοῦ δήμου Φενεοῦ, Νεμέας Ζαχόλης καὶ Κλεωνῶν ψηφοφόροι ἐκεῖνοι αἴτινες, οἱ ἀποτυχόντες λέγουσιν, ὅτι ἐψηφοφόρησαν εἰς τοὺς δήμους Τρικάλων καὶ Σικυῶνος, τὰ δὲ τοιαῦτα πρακτικὰ παρέχουσι πλήρη πίστιν, ὡς στηριζόμενα εἰς τὸν Νόμον, καὶ καθ' ὧν δὲν ἐγένετο ἔννομος ἔνστασις οὐδεμία.

Ἐπειδὴ ἐὰν καταλογισθῶσιν ἐπ' ὀνόματι καὶ τοῦ Εὐθυμίου Κανελλοπούλου λαβόντος ψήφους περισσοτέρας τῶν λοιπῶν ἐπιλαχόντων αἱ μὴ σημειωθεῖσαι ψῆφοι 1433 τοῦ δήμου Τρικάλων καὶ 841 τοῦ δήμου Σικυῶνος, ὑποτιθεμένων ὡς ψηφορησάντων ἁπάντων τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τοῖς ὁριστικοῖς καταλόγοις ψηφοφόρων, ὑπὲρ τῶν ἐπιλαχόντων πάλιν θέλει ἔχει ψήφους ὀλιγωτέρας 1358 τοῦ Γεωργίου Παπασπυροπούλου 4543, ἔχοντος τὰς ὀλιγωτέρας ψήφους τῶν ἐπιτυχόντων.

Αἱ ἐφορευτικαὶ ὅθεν ἐπιτροπαὶ δυνάμει καὶ οὐχὶ ἐνεργείᾳ θεωροῦσαι τὴν εἰς τοὺς δήμους Τρικάλων καὶ Σικυῶνος *ἰσαρίθμους ψήφους ἐπ' ὀνόματι* ψηφοφορίαν, καὶ τοι γενομένης βεβαιώσεως, ὅτι αἱ σφραγῖδες τῶν κάλπων τῶν δήμων τούτων ἦσαν βεβλαμμέναι, ὤφειλον νὰ καταλογίσωσι, ἐπ' ὀνόματι τῶν ἐπιλαχόντων ψήφους ἰσαρίθμους μὲ τοὺς ἐν τοῖς ὁριστικοῖς βουλευτικοῖς καταλόγοις ἐγγεγραμμένους ψηφοφόρους, τὰ δὲ λοιπὰ ψηφοδέλτια ν' ἀπορρίψωσιν.

Ὑποτιθεμένων δὲ ὡς ψηφορησάντων ἁπάντων τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τοῖς ὁριστικοῖς βουλευτικοῖς καταλόγοις ψηφοφόρων τῶν δήμων Τρικάλων καὶ Σικυῶνος, ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν ψηφοφορησάντων καθ' ὅλους τοὺς ἕνδεκα δήμους τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας ἀναβαίνει εἰς δέκα χιλιάδας καὶ διακοσίους ἑβδομήκοντα. Οἱ Κ.Κ. ὅθεν Νικόλαος Δελιγιάννης λαβὼν ψῆφ. **6171**

Γεώργιος Πανοπριστόπουλος . . . . . » **5967**

Εὐστάθιος Οἰκονομόπουλος . . . . . » **5958**

Γεώργιος Παπασπυρόπουλος . . . . . » **5901**

ἔτυχον τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας καὶ ἔχουσι τ' ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸν ὑπάρχοντα πληθυσμὸν ἡ ἐπαρχία Κορινθίας ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποστέλλῃ τέσσαρας βουλευτάς,

Διὰ ταῦτα γνωμοδοτεῖ παμψηφεί.

Α'. Νὰ κηρυχθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς ὡς νομίμως διεξαχθεῖσα καὶ κῦρος ἔχουσα ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας.

Β'. Νὰ κηρυχθῶσιν ὡς νόμιμοι βουλευταὶ οἱ Κ.Κ. Νικόλαος Δελιγιάννης, Γεώργιος Πανοπριστόπουλος, Εὐστάθιος Οἰκονομόπουλος καὶ Γεώργιος Παπασπυρόπουλος ἔχοντες τὰ παρὰ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Νοεμβρίου 1850.

Ὁ Εἰσηγητὴς Ἀνδρ. Πέπας.

Πρὸς τὴν Βουλήν!

«Τὸ Β'. τμῆμα τῆς Βουλῆς μετ' ἐπιστασίας διεξελθὸν τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίας παρατηρεῖ, ὅτι αἱ κατὰ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας ἐνστάσεις περιστρέφονται εἰς δύο τινά· ἅ ὅτι κατὰ τοὺς δήμους Ναυπλίας καὶ Ἐπιδαύρου παρεβιάσθη ὑπὸ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως ὑπὲρ τῶν κυρίων Κωνστ. Ἀξελοῦ καὶ Χρήστου Ἀντωνοπούλου ἡ ἐλευθέρα τῶν ἐκλογέων θέλησις καὶ β'. ὅτι τὸ παριστώμενον ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας κατὰ τὸν δῆμον Μηδείας εἶναι εἰκονικὸν καὶ οὐχὶ ἀπόρροια τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν ἐκλογέων.

Περὶ τοῦ πρώτου λόγου οἱ ἐνιστάμενοι οὐδεμίαν ἀποχρῶσαν προσήγαγον ἔνδειξιν, περὶ δὲ τοῦ εἰκονικοῦ τοῦ παρουσιαζομένου ἀποτελέσματος τῆς κατὰ τὸν δῆμον Μηδείας ψηφοφορίας στηρίζουσι τὸν ἰσχυρισμόν των εἰς τὸ ὅτι αὐτὴ ἐφορεύθη ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἄλλης παρὰ τὴν νομίμως κληρωθεῖσαν, καὶ ὅτι τριακόσιοι δώδεκα ἐκλογεῖς τοῦ δήμου τούτου πρὸς διαφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων των προσέφυγον εἰς Ναύπλιον καὶ ἐψηφοφόρησαν κατ' ἰδίαν ἔν τινι κάλπῃ παρακατατεθειμένῃ εἰς ἰδιωτικὴν οἰκίαν καὶ ἐπιφερούσῃ τὴν σφραγῖδα τῆς δημαρχίας Ναυπλίας.

Τὸ τμῆμα ἐπὶ τούτων παρατηρεῖ, ὅτι ὁ λόγος περὶ παραβιάσεως τῶν ἐκλογέων ὑπὸ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως κατὰ τοὺς δήμους Ναυπλίας καὶ Ἐπιδαύρου δὲν εἶναι βάσιμος.

α'. Διότι τὰ 4 μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἀνήκουν εἰς τὴν ἀντίθετον τῶν ἐπιτυχόντων μερίδα, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὴν ἐν καιρῷ τῆς διαλογῆς ἀπομάκρυνσίν των, καὶ ἐν ᾧ τινὲς ἐκ διαλειμμάτων ἔκαμαν ἀσημάντους τινὰς ἐνστάσεις ἐπὶ ψηφοφορίας οὐδένα λόγον κατὰ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως ἔφερον.

β'. Διότι ἡ τοῦ αὐτοῦ δήμου ἐπιτροπὴ διὰ πράξεώς της ἀπὸ 30 παρελ. μ. μετὰ τὸ πέρας τῆς ψηφοφορίας παραδοῦσα τὴν κάλπην καὶ εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Μοιράρχου ἀναφέρει περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἀπολαμβάνει δικαίως τὴν ἐξαίρετον ὑπόληψιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐν ᾧ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἡ ἔνοπλος δύναμις προέβη εἰς παραβιάσεις, ἐν αὐτῇ τῇ πρωτευούσῃ τῆς Μοιραρχίας δὲν ἤθελεν ἀπολαμβάνει ὁ σχετικὸς Μοίραρχος τοιαύτην ἐμπιστοσύνην.

γ'. Διότι ἀνώτερος ἀξιωματικὸς, ἀποσταλεὶς εἰς Ναύπλιον ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν διὰ νὰ ἐξετάσῃ περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν κτλ. κατὰ τὴν ψηφοφορίαν, ἐξέθεσεν, ὅτι ἡ καταγγελία ὑπάρχει πάντῃ ἀνυπόστατος, καὶ ἐπομένως ἀπόῤῥοια τῆς κατὰ τὴν ἐκλογὴν ἀποτυχίας τῶν καταγγελλόντων.

δ'. Διότι ἐν ᾧ τὰ τρία μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Ἐπιδαύρου ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀντίθετον τῶν ἐπιτυχόντων μερίδα, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὴν ἐν καιρῷ τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων ἀπομάκρυνσίν των, μολονοτοῦτο ἡ ὁλομέλεια τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου τούτου διὰ δύο πράξεών της ἐν τῷ μέσῳ καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς ψηφοφορίας βεβαιοῖ, ὅτι ἡ τάξις καὶ ἡσυχία διετηρήθη καὶ ἡ ἐκλογὴ ἐγένετο ἀπαραβίαστος καὶ νόμιμος, καὶ ὅτι ἡ τήρησις αὕτη ὀφείλεται τὸ πλεῖστον εἰς τὸν ἐνωμοτάρχην Κύριον Π. Κλήρην, δείξαντα μὲ τοὺς ὑπ' αὐτὸν στρατιώτας ἄμεμπτον διαγωγὴν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐκλογῆς.

Ἐπὶ τοῦ δευτέρου λόγου περὶ ἐφορεύσεως τῆς ψηφοφορίας τοῦ δήμου Μηδείας ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀναριθμοδίου, παρατηρεῖ τὸ τμῆμα ὅτι, καθ' ἃ ἐξάγεται ἐκ τῶν διαφόρων ἐγγράφων, ὁμολογεῖται, ὅτι ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου ἐκληρώθη ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἀλλ' ἀμέσως μετὰ τὴν κλήρωσιν ὑπεξηρέθη ἡ συνταχθεῖσα πρᾶξις.

Ἐπειδὴ ἀφ' οὗ ὑπεξηρέθη τὸ πρακτικὸν τῆς κληρώσεως τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς οὐδὲν νόμιμον μέσον ὑπελείπετο πρὸς πίστωσιν τῆς γενομένης κληρώσεως, καὶ οὐδεμία πρᾶξις δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου διατασσομένην ταύτην διατύπωσιν· διάφοροι δὲ ἐκλογεῖς ἀνερέθησαν ἀμφισβητοῦντες τὴν ταυτότητα τῶν δηθὲν κληρωθέντων πρώτων μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς· τὸ συμβούλιον διὰ νὰ μὴ προχωρήσῃ εἰς ψηφοφορίαν, τῆς ὁποίας ἡ νομιμότης καὶ ἐκ τῶν διατρεξάντων ἠδύνατο ν' ἀμφισβητηθῇ, ἠναγκάσθη νὰ ἐνεργήσῃ νέαν κλήρωσιν ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐπροσβάλλετο παρὰ τῶν ἀποτυχόντων, χωρὶς νὰ ἀποδεικνύωσιν ὅμως οὗτοι τοὺς λόγους τῆς δηθὲν εἰκονικότητος αὐτῆς. Ἐκ τούτων ἐξάγεται, ὅτι ἡ ψηφοφορία ἐφορευθεῖσα ὑπὸ ἐπιτροπῆς νομίμως κληρωθείσης οὐδεμίαν παρέχει ὑπόνοιαν κατὰ τοῦ παρουσιαζομένου ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Μηδείας, καὶ ἐπομένως ὁ κύριος λόγος τῶν ἐνισταμένων ὑπάρχει ἀβάσιμος.

Τὸ τμῆμα φρονεῖ πάντῃ περιττὸν νὰ κάμῃ ἐκτεταμένην παρατήρησιν ἐπὶ τοῦ ἑτέρου τῶν ἐνισταμένων λόγου, ὅτι δημόται Μηδείας ἐψηφοφόρησαν εἰς ἰδιωτικὴν οἰκίαν εἰς Ναύπλιον ἔν τινι κάλπῃ ἐπιφερούσῃ τὴν δημαρχικὴν σφραγῖδα Ναυπλίας.

α'. Διότι δὲν πείθεται, ὅτι ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἐπετράπη ψηφοφορία εἰς τόπον καὶ ὥραν ἑτέραν παρὰ τὴν τοῦ νομαρχιακοῦ προγράμματος προσδιωρισμένην καὶ

β'. Ἐκτὸς τούτου κάλπη μὴ φέρουσα τὰ προσόντα ἐπισημότητος, καὶ ψηφοφορία ἐφορευθεῖσα ὑπὸ μὴ ἀναγνωριζομένης ἐπιτροπῆς, οὐχὶ μόνον οὐδ' ἐλαχίστην πιθανότητα τῆς πραγματικότητος τῆς ψηφοφορίας παρέχουσιν, ἀλλὰ καὶ ποινικὴν καταδίωξιν ἐπάγουσι κατὰ τῶν αὐτοχειροτονήτων μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ κατὰ τοῦ σφραγίσαντος τῇ δημαρχικῇ σφραγῖδι καὶ ἀντιποιηθέντος νομαρχιακὰ καθήκοντα δημάρχου Ναυπλιέων.

Ταῦτα μὲν περὶ τῶν κατὰ τῆς ψηφοφορίας ἐνστάσεων· κατὰ δὲ τῆς διαλογῆς ὑπάρχει ἔνστασις, ὅτι αὕτη ἐνηργήθη ὑπὸ μόνον ὀκτὼ μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐν ᾧ τὸ σύνολον αὐτῆς ἦτο δεκαπέντε μέλη. Ἡ ἔνστασις αὕτη περιστρεφομένη, ὡς φαίνεται, νὰ καταδείξῃ ἔλλειψιν τύπου καὶ μὴ προβλέπουσα τὸν ἀκριβῆ καταλογισμὸν τῶν ἐξαχθέντων ψηφοδελτίων, ἴσως καθίσταται περιττὸν νὰ γένῃ ἀντικείμενον ἰδίου λόγου· μολονοτοῦτο παρατηρεῖ τὸ τμῆμα, ὅτι ἡ περίστασις αὕτη ἔλαβε χώραν, διότι τρία μέλη τοῦ δήμου Ἐπιδαύρου καὶ τέσσαρα τῆς Ναυπλίας ῥαδιουργηθέντα ἴσως ὑπὸ τῶν ἀποτυχόντων ἐκρύβησαν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀναβληθῇ ἡ διαλογή· ὁ Νομάρχης ὅμως ὀρθῶς ποιῶν προέβη εἰς τὴν διαλογὴν ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ὀκτὼ

μελῶν ἀπαρτιζόντων τὴν πλειονοψηφίαν, διότι δὲν ἔπρεπε νὰ ἀναβάλληται ἡ ἀπαίτησις τοῦ νόμου διὰ τὴν δυστροπίαν μελῶν τινων τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς· ἄλλως κατὰ τῆς οὐσίας τῆς διαλογῆς δὲν ἐγένετο ἔνστασις, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη.

Ἐν τούτοις κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας καὶ διαλογῆς, δύο χιλιάδων καὶ διακοσίων ὀγδοήκοντα τριῶν ἐκλογέων ψηφοφορησάντων κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Ναυπλίας ἔλαβον

Ὁ μὲν Κ. Κωνστ. Ἀξελὸς	ψήφ.	1451
Ὁ δὲ Κ. Χρῆστ. Ἀντωνόπουλος	»	1371
» Νικόλ. Μαράτος	»	885
» Μιχαὴλ Ἰατρός	»	827
» Χρῆστος Ἀξελός	»	1
» Ἰωάν. Ἰατρίδης	»	2
» Ἰωάν. Εὐσταθίου	»	1
» Ἰωάν. Ἀξελός	»	1

ὥστε τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν ἔλαχον οἱ Κ. Κωνστ. Ἀξελὸς καὶ Χρῆστος Ἀντωνόπουλος· ἡ δὲ ἐπαρχία Ναυπλίας ἔχει τὸν ἀπὸ τὸν νόμον ἀπαιτούμενον πληθυσμὸν νὰ δώσῃ δύο βουλευτάς, οἱ δὲ ἐκλεχθέντες ἔχουσι τὰ προσόντα τοῦ βουλευτοῦ.

Διὰ ταῦτα τὸ τμῆμα γνωμοδοτεῖ κατὰ πλειονοψηφίαν· νὰ κυρώσῃ ἡ βουλὴ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίας ὡς νόμιμον καὶ παραδεχθῇ βουλευτὰς αὐτῆς τοὺς Κυρίους Κωνστ. Ἀξελὸν καὶ Χ. Ἀντωνόπουλον, ἔχοντας τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα καὶ λαβόντας τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν τῶν ψηφοφορησάντων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβρίου 1850.

Ὁ Εἰσηγητὴς Γ. Πανοπριφτόπουλος.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Τὸ ἕκτον τμῆμα διεξελθὸν ὅλα τὰ ἔγγραφα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας, παρετήρησεν, ὅτι, ἡ ἐπαρχία αὕτη σύγκειται ἀπὸ ὀκτὼ δήμους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐψηφοφόρησαν τὸ ὅλον 8,716, ἐξ αὐτῶν ἔλαβον ψήφους οἱ Κ. Μ. Σισίνης, 5,644, Σ. Στεφανόπουλος 5,603, Αὐσανδρος Βιλαέτης 5,547 καὶ Α. Αὐγερινὸς 5,530· καὶ οἱ Α. Κρεστενίτης 3,192, Α. Παπασταθόπουλος 3,168, Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς 3,097 καὶ ὁ Κ. Γρηγόριος Χατζηγιάννης 2,637· κατὰ συνέπειαν δὲ ἔλαβον καὶ τὰ εἰσιτήρια ἀπὸ τὸν Νομάρχην οἱ τέσσαρες πρῶτοι Κύριοι. Κατὰ τῆς ἐκλογῆς αὐτῆς ἐν γένει, ἰδίως δὲ εἰς τοὺς τέσσαρας δήμους, ἔγειναν διάφοροι ἐνστάσεις μὲ

πολλὰς λεπτομερείας, ἀλλὰ κατὰ τῶν οὐσιωδεστέρων αὐτῶν ἐνστάσεων ὑπάρχουν ἄλλαι τόσαι ἀντιρρήσεις, ἀκυροῦσαι ἓν πρὸς ἓν ὅλα τὰ ἀναφερόμενα· ἀποδίδουσι μάλιστα εἰς τοὺς ἐνισταμένους τὰ αὐτὰ, ὅσα καὶ οὗτοι ἀποδίδουσιν εἰς τοὺς ἐναντίους των, ὥστε τὸ τμῆμα δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξάξῃ παρὰ ἀπὸ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων ὅπου φαίνεται, ὅτι εἰς ὅλους τοὺς δήμους ὁ Κύριος Λυκοῦργος Κρεστενίτης καὶ οἱ συνυποψήφιοί του ἔλαβον ἀρκετὰς ψήφους, εἰς μερικοὺς δήμους μάλιστα καὶ τὴν πλειονοψηφίαν, ὥστε εἶναι ἀπόδειξις τρανωτάτη, ὅτι ἡ ἀναφερομένη ἐπέμβασις δὲν ἠδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς πραγματικοὺς φίλους τοῦ Κ. Κρεστενίτου νὰ τῷ δώσωσιν τὰς ψήφους· εἰς ἕνα μόνον δῆμον τῆς Λαμπίας, ὅπου αἱ ἀρχαὶ τοῦ δήμου ἐκείνου φαίνεται, ὅτι ἔλαβον ἐνεργητικώτερον μέρος πραγματικῶς, ὁ Κ. Α. Κρεστενίτης καὶ οἱ συνυποψήφιοί του δὲν ἔλαβον οὐδεμίαν ψῆφον κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῆς διαλογῆς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν δῆμον ἐκεῖνον οἱ φίλοι τοῦ Κ. Κρεστενίτου, καὶ ἀφωσιωμένοι εἰς αὐτὸν εὑρῆκαν τὸ νὰ τῷ δώσωσι τὰς ψήφους των, 753 πολῖται ἐπαρουσιάσθησαν εἰς συμβολαιογράφον, καὶ δι' αὐτοῦ ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν των· ἡ συμβολαιογραφικὴ αὕτη πρᾶξις ὑπάρχει μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐγγράφων, ἀλλὰ μολονότι ἡ βουλὴ γνωρίζει κατὰ πόσον αἱ οὕτω πως δηλούμεναι ψῆφοι ἔχουσιν ἰσχύν, μόλα ταῦτα καὶ αἱ ψῆφοι προστιθέμεναι εἰς τὰς ψήφους τοῦ Κυρίου Κρεστενίτου καὶ ἀφαιρούμεναι ἀπὸ ἐκείνας τοῦ Κ. Αυσάνδρου καὶ τῶν συνυποψηφίων του δὲν εἶναι ἀρκεταὶ διὰ νὰ ἀπαρτίσωσι τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν ὑπὲρ τοῦ Κ. Κρεστενίτου καὶ τῶν συνυποψηφίων του, ἐν ᾧ ἀπεναντίας ὁ Κ. Λύσανδρος Βιλαέτης καὶ οἱ συνυποψήφιοί του πάντοτε μένουν μὲ τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν.

Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους τὸ ἕκτον τμῆμα γνωμοδοτεῖ νὰ παραδεχθῶσιν ἔννομοι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας οἱ Κ. Κ. Μ. Σισίνης, Στ. Στεφανόπουλος, Α. Βιλαέτης καὶ Α. Αὐγερινὸς, ἔχοντες καὶ τὰ ἀπαιτούμενα ἀπὸ τὸν Νόμον προσόντα.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Ὁ εἰσηγητὴς
Α. Παπαδημητριάδης.

Τὰ μέλη

Ν. Πανουριᾶς.
Σ. Πράτσικας.
Χ. Ι. Κικκίδης.
Σ. Λογοθετόπουλος.
Π. Καλαμογδάρτης.
Γ. Ἀποστολίδης.
Α. Α. Ἐμπειρίκος.
Φρ. Κ. Μαῦρος».

Πρὸς τὴν Βουλήν!

«Συνελθόντα ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ δωματίῳ τῆς Βουλῆς τὰ μέλη τοῦ Δ'. Τμήματος σήμερον τὴν 15 Νοεμβρίου 1850, ἔλαβον ὑπ' ὄψιν σύμπαντα τὰ ἔγγραφα τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τῆς ἐπαρχίας Σύρου, ἐχούσης τρεῖς δήμους, ἤτοι τὸν τῆς Ἑρμουπόλεως, Σύρου καὶ Μυκώνου, εἰς οὓς ἐψηφοφόρησαν ὡς ἕπεται·

	Ἑρμουπόλεως.	Σύρου.	Μυκώνου.	Τὸ ὅλον
Ὑπὲρ τοῦ Δ. Χρηστίδου	1,198	458	700	2,356.
» Ἀνδρέου Μάμουκα	1,189	444	700	2,333.
» Μιχαὴλ Σωλομοῦ	1,175	435	701	2,311.
» Ζαννῆ Μαραγκοῦ	1,181	448	698	2,327.

Ἔλαβον δὲ καὶ ἄλλοι ψήφους, τῶν ὁποίων ὁ ἀνώτερος ἀριθμὸς ἀναβαίνει εἰς 215.

Κατὰ δὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας τῆς διαλογῆς τὸ ὅλον τῶν ψηφοφορησάντων ἀναβαίνει εἰς 2,551 καὶ οἱ Κ. Δημήτριος Χρηστίδης, Ἀνδρέας Μάμουκας, Μιχαὴλ Σωλομὸς καὶ Ζαννῆς Μαραγκὸς ἔτυχον τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας. Ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὰς δοθείσας ἐνστάσεις, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας τῶν δήμων Ἑρμουπόλεως καὶ Σύρου, ἀλλ' οὐδεμία ἐξ αὐτῶν εἶναι ἔλλογος καὶ νόμιμος, καθ' ὅσον μάλιστα προκύπτει, ὅτι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας διετηρήθη τάξις καὶ ἡσυχία, καὶ ἕκαστος τῶν πολιτῶν ἔμενεν ἐλεύθερος καὶ ἀνεπηρέαστος νὰ ψηφοφορήσῃ κατὰ τὴν πεποίθησίν του.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ὅτι οἱ δύο ἐκ τῶν ἐκλεχθέντων βουλευτῶν, ἤτοι ὁ Δημήτριος Χρηστίδης καὶ Ἀνδρέας Μάμουκας δὲν ἔχουν τὰ προσόντα εἶναι ὅλως ἀβάσιμον καὶ ἀνίσχυρον· ἐπομένως τόσον οἱ δύο ἀνωτέρω καθὼς καὶ οἱ ἕτεροι Σωλομὸς καὶ Μαραγκὸς ἔχοντες τὰ παρὰ τοῦ Νόμου προσόντα ἐξελέχθησαν νομίμως βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Σύρου, ὡς ἐκλεχθέντες καὶ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν περίοδον,

Γνωμοδοτεῖ:

Νὰ ἐπικυρωθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Σύρου καὶ νὰ ἀνακηρυχθῶσι νόμιμοι βουλευταὶ αὐτῆς οἱ Κ. Δημ. Χρηστίδης, Ἀνδρέας Μάμουκας, Μιχαὴλ Σωλομὸς καὶ Ζαννῆς Μαραγκός.

Ὁ Εἰσηγητὴς Γ. Α. ΠΕΡΩΤΗΣ.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Α'. τμῆμα διελθὸν τὰ ἀφαιρώντα τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Χαλκίδος ἔγγραφα ἐκθέτει, ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη σύγκειται ἐκ τεσσάρων δήμων, ἤτοι τῶν Χαλκιδέων, τῶν Κορωνυλέων, τῶν Αἰλαντείων καὶ τῶν Αἰγαίων.

Ὅτι αἱ προκαταρκτικαὶ πράξεις τῆς ἐκλογῆς ἐνηργήθησαν νομίμως.

Ὅτι κατὰ τοὺς ὁριστικοὺς καταλόγους οἱ ψηφοφόροι τῶν εἰρημένων δήμων ἀναβαίνουν εἰς 5,299, ἤτοι

Τοῦ δήμου Χαλκιδέων εἰς	2987
Τοῦ τῶν Κορωνυλέων »	746
Τοῦ τῶν Αἰλαντείων	1067
Τοῦ τῶν Αἰγαίων	499

Ὅτι ἡ ψηφοφορία ἐγένετο εἰς τὸν διὰ τοῦ προγράμματος προσδιορισθέντα χρόνον καὶ τόπον· ἐψηφοφόρησαν δὲ εἰς μὲν τὸν δῆμον Χαλκιδέων

Εἰς τὸν Αἰλαντείων	1069
Εἰς τὸνΚορωνυλέων	1021
Εἰς τὸν Αἰγαίων	690
Τὸ ὅλον	318
	3098

Ὅτι ἔλαβον ψήφους κατὰ τὰ πρακτικὰ τῶν διαλογῶν

Ὁ μὲν Δημ. Μητσάκης	1760
Ὁ Γεώργιος Ἀποστολίδης	1653
Ὁ Χρῆστος Κικιλὸς	1591
Ὁ Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	1317
Ὁ Ἀναγνώστης Μαντζάρης	1228
Ὁ Δημ. Καφετζόπουλος	1156

Ὅτι κατὰ μὲν τὴν ψηφοφορίαν ἐγένετο ἔνστασις εἰς τὸν δῆμον Κορωνυλέων, ὅτι ἡ κλήρωσις τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου τούτου δὲν ἐγένετο νομίμως· κατὰ δὲ τὴν διαλογὴν ἐγέναντο αἱ ἑξῆς ἐνστάσεις.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Χαλκιδέων.

Ὅτι ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ τοποθετηθεῖσα εἰς τὴν γωνίαν τοῦ ναοῦ, περιφραχθεῖσα διὰ διφράκτου ἐπέτρεπεν εἰς μόνους τοὺς ψηφοφόρους τὴν ἐντὸς τοῦ διφράκτου εἴσοδον καὶ

Ὅτι κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ἐγένοντο ἐπεμβάσεις καὶ παραβιάσεις ἀπὸ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, παρευρισκομένους ἐν τῷ ναῷ.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Λιλαντείων.

Ὅτι ἅπαντα τὰ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἀγράμματα, καὶ τὰ ψηφοδέλτια ἀντὶ νὰ μονογράφωνται, ἐσφραγίζοντο διὰ τοῦ φέροντος τὴν ὑπογραφὴν τοῦ προέδρου σφραγιστῆρος χωρὶς νὰ προηγηθῇ περὶ τούτου ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς.

Ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἤλλαξε τὰ ψηφοδέλτια διαφόρων ψηφοφόρων.

Ὅτι τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας ἀπηγορεύθη ἡ ἐλευθέρα σφράγισις τῆς κάλπης.

Ὅτι μόνον 500 περίπου ἐψηφοφόρησαν· εἰς δὲ τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας φαίνονται ὡς ψηφοφορήσαντες πλέον τῶν χιλίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἀποβιώσαντες.

Ὅτι τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας ἡ σφράγισις τῆς κάλπης παρετάθη ἐπὶ δύο ὥρας.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Αἰγαίων.

Ὅτι μετὰ τὴν ψηφοφορίαν ἡ κάλπη μετεφέρετο εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δημάρχου, ἐνῷ ἔπρεπε νὰ μένῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς ψηφοφορίας.

Ὅτι ἀποπερατωθείσης τῆς ψηφοφορίας, ἡ κάλπη μετεφέρθη εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας ὑπὸ τῶν δύο μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς· ἐτοποθετήθη εἰς ἰδιωτικὴν οἰκίαν καὶ μετὰ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν μετεφέρθη ἐν τῷ ναῷ. Ἐκ τούτων δὲ καὶ ἐκ τοῦ ὅτι τὰ περισσότερα εὑρέθησαν γεγραμμένα ἀπὸ τὸν γραμματέα τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς φαίνεται, ὅτι ἔλαβε χώραν νόθευσις.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Κορωνυλέων.

Ὅτι ἐκ τῶν φαινομένων ὡς ψηφοφορησάντων ἄλλοι μὲν δὲν ἐψηφοφόρησαν, ἄλλοι δὲ ἐψηφοφόρησαν ὑπὲρ τῶν ἐπιλαχόντων διασθέντες.

Ἐπὶ τῶν εἰρημένων ἐνστάσεων τὸ τμῆμα παρατηρεῖ,

Ὡς πρὸς τὰς ἀφορώσας τὸν δῆμον Κορονυλέων.

Ὅτι ὡς ἀποδεικνύεται ἐξ ἐπισήμου πράξεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ εἰρημένου δήμου, τὸ συμβούλιον τοῦτο συνεκροτήθη νομίμως, καὶ ἡ κλήρωσις τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐγένετο κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις.

Ὅτι ὁ περὶ παραβιάσεως τῶν ψηφοφόρων ἰσχυρισμὸς τῶν ἐνσταμένων εἶναι ἀνυπόστατος, διότι, ὡς βεβαιοῖ ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπή, ἡ ψηφοφορία ἐνηργήθη ἐν τάξει, ἐκτός τινος παραβιάσεως.

Ὡς πρὸς τὰς ἀφορώσας τὸν δῆμον Χαλκιδέων.

Ὅτι ὁ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμος ὁρίζει μὲν ἡ ψηφορία νὰ γίνηται ἐν τῷ ναῷ, ἄλλως δὲν προσδιορίζει εἰς ποῖον μέρος τοῦ ναοῦ νὰ συνεδριάζῃ ἡ ἐπιτροπή, ὥστε εἶναι ἀδιάφορον εἰς ὁποιονδήποτε μέρος συνεδρίασεν αὐτή.

Ὅτι τὸ διὰ διῤῥάκτου περίφραγμα ἐγένετο πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς κάλπης, καὶ οὐδὲν πρόσκομμα ἔφερεν εἰς τὴν ψηφοφορίαν, οὔσης ἐλευθέρας τῆς ἐν τῷ ναῷ εἰσόδου.

Ὅτι ὁ περὶ παραβιάσεως τῶν ψηφοφόρων ἰσχυρισμὸς τῶν ἐνισταμένων εἶναι μὴ βάσιμος, διότι, ὡς βεβαιοῖ ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπή, ἡ ψηφορορία ἐνηργήθη ἐν τάξει ἄνευ τινὸς παραβιάσεως.

Ὡς πρὸς τὰς ἀφορώσας τὸν δῆμον Λιλαντείων.

Ὅτι ἀπὸ τὸν περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμον δὲν ἀπηγορεύθη τὸ νὰ ἦναι μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἀγράμματα, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἔχωσι τὰ ἐν αὐτῷ διαλαμβανόμενα προσόντα, ἀφ' οὗ δὲ ἅπαντα τὰ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἦσαν ἀγράμματα, ἦτον ἀνέφικτος ἡ μονογραφὴ τῶν ψηφοδελτίων, ἑπομένως καλῶς ἐτέθη εἰς αὐτὰ ἡ φέρουσα τὴν ὑπογραφὴν τοῦ προέδρου σφραγὶς ἰσοδυναμοῦσα μὲ μονογραφήν, περὶ τῆς ταυτότητος τῆς ὁποίας οὐδεμία παρατήρησις ἢ ἔνστασις ἐγένετο, καὶ δὲν ἀπῃτεῖτο νὰ προηγηθῇ περὶ τούτου πρᾶξις τῆς ἐπιτροπῆς.

Ὅτι γενομένης δημοσίως, παόντων πολλῶν, τῆς ψηφοφορίας, δὲν δύναται νὰ ὑποτεθῇ, ὅτι ἔλαβε χώραν ἀλλαγὴ ψηφοδελτίων ἐκ μέρους τοῦ προέδρου, καθ' ἣν μάλιστα στιγμὴν ἐνεχειρίζοντο εἰς αὐτὸν πρὸς μονογραφήν, ὡς διατείνονται οἱ ἐνιστάμενοι.

Ὅτι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας ἦτον ἐλευθέρα ἡ σφράγισις τῆς κάλπης ὡς βεβαιοῦται ἐκ τῶν πρακτικῶν.

Ὅτι, ὡς ἐκ τῶν ἰδίων πρακτικῶν βεβαιοῦται, πάντες οἱ ἐν αὐτοῖς σημειούμενοι, ἐψηφορόρησαν αὐτοπροσώπως, καὶ οὐδεμία ἔνστασις περὶ τῆς ταυτότητός των ἐγένετο, ἄλλως τε, ἐνεργηθείσης δημοσίως τῆς ψηφορορίας, καὶ μενούσης τῆς κάλπης, καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἐν τῷ ναῷ, εἶναι ὅλως ἀπίθανον ὅτι, ὡς διατείνονται οἱ ἐνιστάμενοι, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ψηφορορίας ἐρρίφθησαν ἐν τῇ κάλπῃ 500 περίπου ψηφοδέλτια χωρὶς νὰ προσέλθωσιν ἐν τῷ ναῷ ψηφοφόροι.

Ὅτι ὡς ἐκ τῶν αὐτῶν πρακτικῶν προκύπτει, κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ψηφορίας ἡ σφράγισις τῆς κάλπης ἐγένετο κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν διὰ τοῦ προγράμματος ὥραν.

ὡς πρὸς τὰς ἀφορώσας τὸν δῆμον Αἰγαίων.

Ὅτι ὡς προκύπτει ἀπὸ τὰς ἐκθέσεις περὶ σφραγίσεως καὶ ἀποσφραγίσεως τῆς κάλπης, αὕτη ἐσφραγίζετο, ἐτίθετο ἐντὸς κιβωτίου καὶ ἔμενεν ἐν τῷ ναῷ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας.

Ὅτι μετεφέρθη μὲν ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς ἐπαρχίας ἀπὸ τὰ δύο μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ τῇ συναινέσει ὅλων τῶν μελῶν αὐτῆς· ἅπαντα δὲ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐβεβαίωσαν τὸ ἀλύμαντον τῆς σφραγίδος, ὥστε ἡ περὶ νοθεύσεως ἔνστασις τῶν ἐνισταμένων στηριζομένη εἰς ἁπλᾶς εἰκασίας εἶναι ἀνυπόστατος.

Ὅθεν διὰ τοὺς προεκτεθέντας λόγους τὸ τμῆμα θεωρεῖ ὡς μὴ βασίμους τὰς γενομένας ἐνστάσεις, καὶ γνωμοδοτεῖ νὰ κηρυχθῇ παρὰ τῆς βουλῆς ἔγκυρος καὶ νόμιμος ἡ προκειμένη ἐκλογή, καὶ νὰ παραδεχθῶσιν ὡς νόμιμοι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Χαλκίδος οἱ Κύριοι Δημήτρ. Μητσάκης, Γεώργιος Ἀποστολίδης καὶ Χρῆστος Κικίδης λαβόντες τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, καὶ ἔχοντες τὰ παρὰ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Νοεμβρίου 1850.

Ὁ Εἰσηγητὴς Χ. Σ. Ἀντωνόπουλος.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Ε. τμῆμα τῆς Βουλῆς συνεδριάσαν σήμερον ἐν τῷ προσδιωρισμένῳ δι' αὐτὴν δωματίῳ, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν του τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς, τὰ ὁποῖα εἶχον προεξετασθῆ κατὰ τὸν κανονισμὸν ὑπὸ εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὑπ' αὐτῆς εἰσήχθη εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ σώματος τὸ περιεχόμενον αὐτῶν.

Ἐξ ὅσων δὲ παρετήρησεν ἐξάγει, ὅτι γενομένης τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν καταλόγων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τοῦ **1849** καὶ καταστάντων ὁριστικῶν διὰ τῆς ἐκτελέσεως ὅλων τῶν περὶ ὁριστικότητος τῶν βουλευτικῶν καταλόγων διατάξεων τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν Νόμου, ἐγένετο ἡ κλήρωσις τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν.

Ἐκδοθέντος δὲ τοῦ περὶ ἐνάρξεως τῆς ψηφοφορίας Νομαρχιακοῦ προγράμματος, ἤρξατο ἐν τάξει ἡ ψηφοφορία καὶ προέβη μέχρι συμπληρώσεως τῶν ἀπὸ τοῦ Νόμου ἀπαιτουμένων πρὸς ψηφοφορίαν ὀκτὼ ἡμερῶν. Μετὰ ταῦτα μετεφέρθησαν αἱ κάλπαι ἅπασαι τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς εἰς τὴν πρωτεύουσαν αὐτῆς, ὅπου ἐγένετο ἡ διαλογή.

Κατὰ τὰ πρωτόκολλα τῶν ψηφοφορησάντων καὶ τὸ πρωτόκολλον τῆς διαλογῆς, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κατὰ τοὺς ἑπτὰ δήμους τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς ψηφοφορίας ὑπῆρξε τὸ ἑξῆς:

Ψηφοφορήσαντες, **5301**· ἐξ αὐτῶν ἔλαβον οἱ Κ. Κ.

Ἀνδρέας Μεταξᾶς	**4827**
Γ. Σκοῦφος	**4312**
Στ. Βλάχος	**3208**
Δημ. Καλλιφρονᾶς	**3131**
Ν. Στεφανίδης	**1064**

καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρας.

Ἕπεται δὲ ἐκ τούτου ὅτι οἱ λαχόντες τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν ὡς βουλευταὶ εἰσὶν οἱ τέσσαρες πρῶτοι.

Ἐν καιρῷ τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων ἐγένοντο ἐνστάσεις ὑπὸ τοῦ Κ. Στεφανίδου ἑνὸς τῶν ἐπιδιωκόντων τὴν βουληφορίαν, ὅτι ἐν τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηνῶν ἐψηφοφόρησαν ἄνθρωποι μὴ ἔχοντες τὸ δικαίωμα καὶ ὅτι ἀπεκλείσθησαν ἀπὸ τὸ ὁρκωτικὸν δικαστήριον οἱ ψηφοφόροι τοῦ νεοσυστηθέντος δήμου Ἀμαρουσίου, ὅτι ἡ κάλπη τοῦ Πειραιῶς ἐνοθεύθη κατὰ τὰς τελευταίας τῆς ψηφοφορίας ἡμέρας, καθόσον φαίνονται ψηφοφορήσαντες ἄνθρωποι ἀποδημοῦντες ἐκεῖθεν, ὅτι ἡ κάλπη τοῦ δήμου Λαυρίου ἐπίσης ἐνοθεύθη, τεκμαιρομένου τούτου ἐκ τοῦ ὁμοιομόρφου τῶν ψηφοδελτίων.

Ἐνστάσεις ἐπίσης παρουσιάσθησαν ὑπὸ τοῦ Κ. Σωτ. Καλλιφρονᾶ, ὅτι ὅλα τὰ ἐν τῇ κάλπῃ τοῦ δήμου Μαραθῶνος ψηφοδέλτια εἰσὶ νόθα, καθότι καὶ ψηφοφορία ἄνευ καταλόγου ψηφοφόρων ἐγένετο καὶ ἀνήλικες καὶ μὴ ἔχοντες δικαίωμα ἐψηφοφόρησαν, ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας τοῦ δήμου Πειραίας δὲν εἶναι γνήσιον, καθότι διεκόπη ἡ ψηφοφορία τὴν πρώτην καὶ τρίτην ἡμέραν ἐπὶ σκοπῷ ἐκπτοήσεως τῶν πολιτῶν καὶ παραβιάσεως τῆς συνειδήσεώς των.

Τελευταῖον ὁ Κ. Π. Κυριακὸς κατεχώρησεν ἔνστασιν κατόπιν τῆς τοῦ Κ. Καλλιφρονᾶ δι' ἧς ἰσχυρίζεται, ὅτι ἐνῷ εἰς τὸν δῆμον Πειραίας ἐνηργεῖτο μεθ' ὅλης τῆς τάξεως ἡ ψηφοφορία, αἴφνης ἐφάνη ἐν τῷ μέσῳ ὑπάλληλος τῆς ἐξουσίας διάζων τοὺς κατοίκους νὰ ψηφοφορήσουν ὑπὲρ τῶν Κ. Κ. Δημ. Καλλιφρονᾶ καὶ Στ. Βλάχου καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου ἐδόθησαν εἰς τοὺς Κ. τούτους ψῆφοι πλέον τῶν **180**.

Ἐπὶ ἁπασῶν τῶν ἐνστάσεων τούτων ἡ ὁλομέλεια τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν συνέταξε πρᾶξιν δι' ἧς ἀπορρίπτει αὐτὰς ὡς ἀνυποστάτους.

Τὸ τμῆμα σκεφθὲν ἐφ' ὅλων τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων περιστατικῶν παρατηρεῖ ὅτι: Ἐπειδὴ ἅπασαι αἱ προκαταρκτικαὶ πράξεις ὡς πρὸς τὴν ὁριστικότητα τῶν καταλόγων ἐγένοντο ἐν τάξει.

Ἐπειδὴ ἡ ψηφοφορία καὶ ἡ διαλογὴ καθ' ἃ παριστάνουσι τὰ ὑπ' ὄψιν τοῦ τμήματος ἐληθέντα ἔγγραφα ἐγένοντο ἐπίσης ἐν τάξει, αἱ δὲ κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἐνστάσεις, ὅπως ἐκ τῶν πρακτικῶν ἐκτίθενται, δὲν πείθουσι τὸν σύλλογον τοῦ τμήματος περὶ τῆς βασιμότητος αὐτῶν. Ἐπειδὴ ἡ παράλειψις 40 περίπου ψηφοφόρων ἐκ τοῦ νεοσυστηθέντος δήμου Ἀμαρουσίου δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἐπιρροὴν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα· καὶ ἐπειδὴ οἱ πλειονοψηφήσαντες ἔχουσι τὰ παρὰ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, ἡ δὲ ἐπαρχία Ἀττικῆς δικαιοῦται ὡς ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ της νὰ ἐκλέξῃ τέσσαρας βουλευτάς.

Γνωμοδοτεῖ:

Νὰ παραδεχθῇ ὑπὸ τῆς βουλῆς ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς ὡς κῦρος ἔχουσα καὶ ν' ἀναγνωρισθῶσιν ὡς νόμιμοι βουλευταὶ οἱ Κ. Κ. Ἀνδρέας Μετζάς, Γ. Σκοῦρος, Στ. Βλάχος καὶ Δημ. Καλλιφρονᾶς.

Ἐγένετο κτλ. τὴν 20 Νοεμβρίου 1850.

Ν. Μπούκουρας	Χ. Χριστόπουλος
Στέφ. Μαυροζώμος	Α. Π. Ἰωάννου
Α. Σκαλτσοδήμος	Ι. Εὐγενίδης
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	Δημ. Ζώτος. »

Ἀναγγείλαντος τοῦ προέδρου, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τῶν μέχρι τοῦδε εἰσαχθεισῶν ἐκθέσεων ἐπὶ διαφόρων βουλευτικῶν ἐκλογῶν, οἱ μὲν ἐπρότειναν νὰ συζητηθῶσιν αὗται κατὰ σειρὰν τῆς ἀναγνώσεώς των, ὡς μὴ ἐξελεχθεῖσαι οὐδ' εἰσαχθεῖσαι ὑπὸ τῶν τμημάτων εἰς τὴν βουλὴν κατὰ κλῆρον· ἄλλοι δὲ ἀντέτειναν διϊσχυριζόμενοι, ὅτι ἡ ἔπρεπε, κατὰ τὸν κανονισμόν, νὰ γίνῃ ὑπὸ τῶν τμημάτων ἡ διὰ κλήρου ἐξέλεγξις καὶ ἀνάγνωσις, ἢ πρέπει κἂν νὰ ὁρισθῇ ἡ κατὰ τάξιν συζήτησις διὰ κλήρου.

Κατὰ τούτων εἷς μὲν παρετήρησεν, ὅτι, ἂν καὶ ὁ κανονισμὸς ὁρίζει τὴν διὰ κλήρου ἐξέλεγξιν πάσης ἐκλογῆς, οὐδέποτε ὅμως οἱ συντάξαντες τὸν κανονισμὸν ὑπέθεσαν, ὅτι αἱ μὲν κατὰ πρῶτον εἰσαγόμεναι ἀσφαλέστερον θέλουσιν ἐπικυρωθῆναι, αἱ δὲ τελευταῖαι θέλουσι διακινδυνεύει, καὶ ὅτι ἐκτὸς τούτου, τὰ τμήματα δὲν ἔλαβον ταύτας ὑπ' ὄψιν κατὰ προτίμησιν, ἀλλὰ διένειμαν αὐτὰς πρὸς τοὺς ταχυτέρους, ὅπως ταχύτερον συνταχθῶσι καὶ αἱ

ἐκθέσεις· διὸ τακτικὸν εἶναι καὶ νὰ συζητηθῶσιν ὡς εἰς τὸ σῶμα εἰσήχθησαν· διότι ἄλλως, ἂν ἓν καὶ μόνον ὑπῆρχε τμῆμα, ἠδύνατο νὰ ἦναι εὔλογος ὁ διαταγμὸς τῶν ἐνισταμένων, ἑπτὰ ὅμως ὑπαρχόντων τμημάτων, καὶ συγχρόνως προσερχομένων τῶν εἰσηγητῶν αὐτῶν, ἀγνοεῖται τίς τούτων ἤθελε προηγηθῇ καὶ ὅτι τελευταῖον πᾶσα ἀντίρρησις θέλει παρεξηγηθῇ, καὶ διὰ τοῦτο ἡ κατὰ κλῆρον συζήτησις δὲν συνάδει μὲ τὸν κανονισμόν.

Ἄλλος δ' ἀντέταξεν, ὅτι οὐδεμία παραβίασις τοῦ κανονισμοῦ συμβαίνει, ἀφ' αἱ ἐκλογαὶ οὕτως ἐξελεγχθεῖσαι, εἰσήχθησαν πρὸς τὴν βουλὴν ἄνευ τινὸς παρατηρήσεως περὶ τῆς σειρᾶς τῆς ἀναγνώσεως αὐτῶν· καὶ ὅτι ἀνήκει μὲν εἰς τὰ τμήματα ἡ διὰ κλήρου ἐξέλεγξις πάσης ἐκλογῆς καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν εἰσάγονται αὗται εἰς συζήτησιν, ἀλλ' ὡς τὰ τμήματα ἐθεώρησαν, ὅτι δύνανται νὰ εἰσαγάγωσι ταύτας κατὰ προτίμησιν, οὕτω καὶ ἡ βουλὴ δύναται νὰ συζητήσῃ κατὰ προτίμησιν οἱανδήποτε τῶν ἐκλογῶν· καὶ ὅτι, ἐνῷ τοῦτο εἶναι δικαίωμα τῆς βουλῆς μηδόλως εἰς τὸν κανονισμὸν ἀντικείμενον, ἂν δὲν ἐνεργηθῇ ἤδη, εὐλόγως δύνανται νὰ ὑπονοήσωσιν ἐκεῖνοι, ὅσων αἱ ἐκλογαὶ ὑπελείφθησαν τελευταῖαι, ὅτι πρός σκοπόν τινα ἐγένετο.

Μετά τινα παρατηρήσαντα, ὅτι ἂν καὶ ὁ κανονισμὸς δὲν ὁρίζει τὴν ἐνώπιον τῆς βουλῆς κλήρωσιν, πρῶτος ὅμως ὑποχωρῶν δέχεται ταύτην, ἵνα μὴ συμβαίνωσιν ἀνωφελεῖς συζητήσεις· ἡ βουλὴ παρεδέχθη νὰ ταχθῇ διὰ κλήρου ἡ κατὰ σειρὰν συζήτησις ἑκάστης τῶν ἐκλογῶν, καὶ οὕτω γενομένης κληρώσεως ὑπό τε τοῦ γραμματέως καὶ τῶν ψηφολεκτῶν. Γ. Περωτοῦ καὶ Α. Δανοπούλου, ἔλαχον αὗται ὡς ἑρεξῆς·

1) Τῆς Παρνασίδος· 2) τῆς Μεγαλοπόλεως· 3) τοῦ Μεσολογγίου· 4) τῆς Γόρτυνος· 5) τῆς Ὀλυμπίας· 6) τῆς Ἠλείας· 7) τῆς Ἀττικῆς· 8) τῶν Θηβῶν· 9) τῆς Νάξου· 10) τῆς Κορινθίας· 11) τοῦ Ἄργους· 12) τῆς Ἐρμιονίδος· 13) τῆς Ὕδρας· 14) τῆς Ναυπακτίας· 15) τῆς Εὐρυτανίας· 16) τῶν Καλαμῶν· 17) τῆς Τήνου· 18) τῆς Μεγαρίδος· 19) τῆς Τριχωνίας· 20) τῆς Σύρου· 21) τῆς Χαλκίδος· 22) τῶν Πατρῶν· 23) τῆς Ναυπλίας· 24) τῶν Πετσῶν καὶ 25) τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ἀποτελέσματος, προὐτέθη ἡ κατὰ τὴν ἀνωτέρω σειρὰν συζήτησις τῶν ἐκλογῶν τούτων· μηδεμιᾶς δὲ γενομένης ἐπ' αὐτῶν ἀντιρρήσεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα *διακεκριμένως* ἐπὶ μιᾶς ἑκάστης, παρεδέχθη δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῶν ἐκθέσεων τῶν τμημάτων, ἑκάστην τούτων ἔγκυρον, καὶ κατὰ συνέπειαν ἀνεγνωρίσθησαν κατὰ τὴν

προσημειωθεῖσαν τάξιν τῆς κληρώσεως νόμιμοι βουλευταὶ οἱ Κ. Κ. 1) Ν. Πανουριᾶς, Παππᾶ Κώνστας Τσαμάλας καὶ Σ. Λογοθετόπουλος· 2) Ν. Μπούτουνας καὶ Δ. Σακελλαριάδης· 3) Α. Μαυροκορδάτος καὶ Γ. Γουλιμῆς· 4) Π. Δελιγιάννης, Ν. Μπούκουρας, Κ. Λαμπρυνόπουλος καὶ Α. Ροΐλός· 5) Χ. Χριστόπουλος, Ζ. Α. Ζαρειφόπουλος καὶ Ν. Μοσχούλας· 6) Μ. Σισίνης, Α. Βιλαέτης, Σ. Στεφανόπουλος καὶ Α. Αὐγερινός· 7) Ἀν. Μεταξᾶς, Γ. Σκοῦρος, Σ. Βλάχος καὶ Δ. Καλλιφρονᾶς· 8) Σ. Μήλιος καὶ Ἰω. Κλίμακας· 9) Δ. Δημητρακόπουλος, Γ. Κάνδυας καὶ Φ. Μαῦρος· 10) Ν. Δελιγάννης, Εὐστ. Οἰκονομόπουλος, Γ. Πανοπριφτόπουλος καὶ Γ. Παπασπυρόπουλος· 11) Δ. Τσόκρης, Α. Δανόπουλος καὶ Γ. Τσόκρης· 12) Α. Πέπας καὶ Σ. Μήτσας· 13) Ἰωάννης Δαμιανὸς, Δ. Α. Γιουρδῆς καὶ Ἰω. Γ. Κριεζῆς· 14) Ἰω. Φαρμάκης, Α. Παπαδημητριάδης καὶ Ν. Σιαμάνης· 15) Γ. Κ. Βελῆς, Δ. Ζῶτος καὶ Γ. Ι. Γιολδάσης· 16) Γρ. Κορφιωτάκης, Γ. Περωτῆς καὶ Κ. Νταγρές· 17) Εὐστ. Παρίσης, Ἰω. Σαγρέδος καὶ Δ. Δρόσος· 18) Δ. Γ. Φιλάρετος καὶ Ἀναγ. Δεδόπουλος· 19) Γ. Ἰω. Στάϊκος καὶ Α. Καστανᾶς· 20) Δ. Χρηστίδης, Α. Μάμουκας, Ζ. Μαραγκὸς καὶ Μ. Σολομός· 21) Δ. Μητσάκης, Χρ. Κικίδης καὶ Γ. Ἀποστολίδης· 22) Π. Καλαμογδάρτης, Δ. Κουμανιώτης, Σ. Πράτσικας καὶ Π. Πατρινός· 23) Κ. Ἀξελὸς καὶ Χ. Σ. Ἀντωνόπουλος· 24) Α. Χ. Ἀναργύρου καὶ Ν. Α. Ἀναργύρου· 25) Γ. Α. Ῥάλλης.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ ἀνάγνωσις τῶν παρασκευασθησομένων ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐκλογῶν ἐκθέσεων καὶ ἡ ἐφ' ἑκάστης τούτων συζήτησις, διέλυσε περὶ ὥραν 2 μ. μ. τὴν συνεδρίασιν.

Ὁ Προεδρεύων
Α. ΚΑΣΤΑΝΑΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Α. Πέπας.
Ἀνάρ. Χ. Ἀναργύρου.

Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἔτους, προσελθόντες ἐν τῷ βουλευτηρίῳ οἱ μὲ εἰσιτήρια τῶν Νομαρχῶν ἐφωδιασμένοι βουλευταὶ, ὡμοσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 57 τοῦ Συντάγματος διαγραφόμενον ὅρκον, ὡς ἀκολούθως.

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος » νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν

» εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ » ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπό τε τῶν ὁρκισθέντων, τοῦ προεδρείου καὶ τοῦ ἱερέως.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΚΑΣΤΑΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀνδρέας Πέπας.

Οἱ ὁρκισθέντες βουλευταὶ

Ἠλ. Δωΐλας, Ν. Χ. Ἀναργύρου, Δ. Πολυχρονόπουλος, Γ. Παπασπυρόπουλος, Κ. Μανέτας, Θ. Πετρινός, Ἐλ. Καλογερᾶς, Α. Κουμουνδούρης, Παναγ. Βάρβογλης, Χρῆστος Οἰκονομίδης.

Ὁ ἱερεὺς
Παΐσιος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ε.

Τῆς 21 Νοεμβρίου 1850.

Συνελθόντων περὶ τὴν 1. Μ. Μ. τῶν ΚΚ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Προσελθόντες δ,τε ἐξ Εὐρυτανίας βουλευτὴς Γ. Κ. Βελῆς καὶ ὁ ἐκ Λακεδαίμονος Ἐμμ. Μελετόπουλος, ἔδωκαν τὸν παρὰ τοῦ 57 ἄρθ. τοῦ συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τῷ τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ὁρκοδοσίας.

Γενομένης δ' ἐπειτα ὑπό τε τοῦ γραμματέως καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Σ. Στεφανοπούλου καὶ Δ. Σακελλαριάδου τῆς εἰς τὰ τμήματα κληρώσεως τῶν ῥηθέντων, ὁ μὲν Γ. Κ. Βελῆς ἔλαχεν εἰς τὸ Γ'. τμῆμα, ὁ δὲ Ἐμμ. Μελετόπουλος εἰς τὸ Δ',

Γενομένης ὡσαύτως κληρώσεως ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας περὶ τῆς εἰς τὰ τμήματα παραπομπῆς τῶν κατωτέρω ἐκλογῶν, ἔλαχον ἡ τοῦ Ξηρομέρου εἰς τὸ ΣΤ'. ἡ τοῦ Βάλτου εἰς τὸ Ζ'. ἡ τῆς Τριφυλλίας εἰς τὸ Ε. καὶ ἡ τῆς Λακεδαίμονας εἰς τὸ Δ'. ἥτις ἀνήχθη, κατὰ τὸ 4 ἄρθρ. τοῦ κανονισμοῦ, εἰς τὸ Ε. ὡς κληρωθέντος εἰς τὸ Δ'. μέλους, εἰς ὃ ἀνήκει ἡ ἐκλογή.

Προσελθόντες ἔπειτα οἱ εἰσηγηταὶ διαφόρων τμημάτων, ἀνέγνων κατὰ τὴν ἐρεξῆς σειρὰν τὰς ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν Ἀνδρου, Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, Μεσσήνης, Καρυστίας καὶ Μαντινείας ἐκθέσεις αὐτῶν, ἐχούσας οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν!

«Τὸ Ε'. τμῆμα τῆς βουλῆς ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐπεξειργάσθη τὰ ἔγγραφα τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ἄνδρου.

Κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἔγειναν αἱ ἑξῆς ἐνστάσεις·

α.) Ὅτι ἐσχηματίσθησαν παρανόμως ὅλαι αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαί, μὴ τεθέντων εἰς τὰς κληρωτίδας, τοῦ μὲν δήμου Ἄνδρου, τῶν ὀνομάτων τοῦ Γεωργίου Σπυρίδωνος, καὶ Πέτρου Μ. Καίρη, χρηματισάντων ἐνόρκων τοῦ δήμου Κορθίου, τῶν τοῦ Νικολάου Ι. Δαπόντε, κληρωθέντος, ἀλλὰ μὴ ἐκτελέσαντος τὰ ἔργα ἐνόρκου, καὶ Μιχαὴλ Ἀουλούδη, δημοτικοῦ παρέδρου· καὶ τοῦ δήμου Γαυρίου, τῶν τοῦ Δημητρίου Μ. Λωρέντζου Καΐρη, καὶ τοῦ Ζαννῆ Π. Καμπάνη, ἐπαρχιακῶν συμβούλων.

β.) Ὅτι τὰ εἰς τὴν κληρωτίδα τοῦ δήμου Κορθίου τεθέντα κληροδέλτια ἦσαν κατεσκευασμένα ἐκ δύο ποιοτήτων χάρτου, μόνον διὰ τῆς ἀρῆς διακρινομένων.

γ.) Ὅτι ἄνευ νομίμου κωλύματος παρεβιάσθη ἡ ἐνέργεια τοῦ προγράμματος τῆς ἐκλογῆς.

δ. Ὅτι ὁ κατάλογος τοῦ δήμου Γαυρίου εἶναι κατὰ μέγα μέρος ἰδανικός.

ε.) Ὅτι παρεβιάσθη ἡ μυστικότης τῆς ψηφοφορίας, ἐπειδὴ ἀναγκάσθησαν οἱ ἐκλογεῖς, καὶ ἐψηφοφόρησαν ἄνθρωποι μὴ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν κατάλογον τοῦ δήμου Ἄνδρου.

ς.) Ὅτι ὁ Λεωνίδας Ἐμπειρίκου, διοικητικὸς διατελῶν ὑπάλληλος, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι.

Ἐπὶ τῆς ά. ἐνστάσεως,

Τὸ τμῆμα παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἔνστασις παραλείψεως ἐχόντων δικαίωμα κληρώσεως δὲν ἐγένετο κατὰ τὰς δημοσίας περὶ κληρώσεως συνεδριάσεις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, καὶ ἀπόδειξις καμμία δὲν παρουσιάζεται, ὅτι οἱ παραλειφθέντες ἔχουν τὰ νόμιμα προσόντα, ἢ ὅτι ἔχοντες ταῦτα ἀληθῶς παρελείφθησαν, ὡς καὶ αἱ ἐπιτροπαὶ περὶ τούτου ἀπεφάνθησαν.

Ἐπὶ τῆς β. Ὅτι τὰ κληροδέλτια, θεωρηθέντα ἐν τῷ τμήματι, δὲν ἔχουσι τὴν εἰς αὐτὰ ἀποδιδομένην διαφοράν, οὐδὲ ἦτον ἑπομένως δυνατὴ διάκρισις αὐτῶν διὰ τῆς ἀρῆς.

Ἐπὶ τῆς γ'. Ὅτι ἀνεβλήθη μὲν ἡ ψηφοφορία εἰς τὸν δῆμον Ἄνδρου ἐπὶ μίαν ἡμέραν, καὶ τὸν δῆμον Κορθίου ἐπὶ δύο ἡμέρας ἕνεκα ἀσθενείας καὶ ἀπουσίας τῶν πλειοτέρων μελῶν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ἀνεπληρώθη ὅμως ἡ ἀναβολὴ αὕτη, παραταθείσης τῆς ψηφοφορίας εἰς τὸν δῆμον τῆς Ἄνδρου ἐπὶ μίαν ἡμέραν, καὶ εἰς τὸν τοῦ Κορθίου ἐπὶ δύο ἡμέρας.

Ἐπὶ τῆς δ'. Ὅτι ὁ περὶ ἰδανικότητος τοῦ καταλόγου τοῦ δήμου Γαυρίου ἰσχυρισμὸς δὲν ἀποδεικνύεται ἀποχρώντως, καὶ τούτου ὅμως ἀποδεικνυομένου, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς δὲν δύναται νὰ μεταβληθῇ διὰ τὴν μικρότητα τῶν ψήφων, τὰς ὁποίας οἱ ἀποτυχόντες ἔλαβον.

Ἐπὶ τῆς ε. Ὅτι ἡ περὶ παραβιάσεως τῆς μυστικότητος τῆς ψηφοφορίας περὶ πειθαναγκάσεως τῶν ἐκλογέων κτλ. ἔνστασις εἰς οὐδεμίαν στηρίζεται ἀπόδειξιν.

Ἐπὶ τῆς ς'. Ὅτι ὁ Λεωνίδας Ἐμπειρίκου διατελῶν ἰατρὸς τοῦ δημοτικοῦ λοιμοκαθαρτηρίου, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ διοικητικὸς ὑπάλληλος, καὶ ἐξ ἐκείνων μάλιστα τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, τοὺς ὁποίους ὁ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν Νόμος ἐξαιρεῖ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγεσθαι.

Διὰ ταῦτα τὸ τμῆμα θεωρεῖ ἀνυποστάτους ὅλας ταύτας τὰς ἐνστάσεις.

Καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν ἐψηφοφόρησαν 3007, ἐξ ὧν ἔλαβον

Ὁ Δημήτριος Γιαννούλης	ψήφους	2923
Ὁ Λεωνίδας Α. Ἐμπειρίκου	»	2892
Ὁ Πέτρος Δ. Καμπάνης	»	2680
Ὁ Μιχ. Μπίστης	»	356
Ὁ Α. Δημητριάδης	»	143

καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρας

Ἐπειδὴ οἱ πρῶτοι τρεῖς ἔλαβον τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, τὸ τμῆμα γνωμοδοτεῖ παμψηφεὶ νὰ θεωρηθῶσι νόμιμοι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Ἄνδρου οἱ Κ. Κ. Δ. Γιαννούλης, Λεων. Ἐμπειρίκος καὶ Πέτρος Καμπάνης, ἔχοντες τὰ νόμιμα τοῦ βουλευτοῦ προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Νοεμβρίου 1850.

Ὁ εἰσηγητὴς Δ. Δροσος.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ τρίτον τμῆμα ἐπεξεργασάμενον τὰ ἐκλογικὰ ἔγγραφα τῆς ἐπαρχίας Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς συγκειμένης ἐκ πέντε δήμων, παρατηρεῖ, ὅτι αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι τῆς ἐκλογῆς μέχρι τῆς ὁριστικότητος τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων ἐνηργήθησαν συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμου, μηδεμιᾶς κατὰ τῆς νομιμότητος αὐτῶν ὑπαρχούσης ἐνστάσεως. Ἡ ψηφοφορία κατὰ τοὺς δήμους Ἀσωποῦ, Ἕλους καὶ Ζάρακος ἤρχισε τὴν προσδιωρισμένην διὰ τοῦ προγράμματος τῆς Νομαρχίας ἡμέραν, ἤτοι τὴν 19 Ὀκτωβρίου, καὶ ἀπεπερατώθη τὴν 26

διαρκέσασα ὀκτὼ κατὰ συνέχειαν ἡμέρας. Εἰς τὸν δῆμον Μονεμβασίας ἕνεκα τῆς μὴ συμπληρώσεως τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν, ὡς ἐκτίθεται ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς ψηφοφορίας, ἤρχισε τὴν δευτέραν ἡμέραν, ἤτοι τὴν 20 Ὀκτωβρίου, καὶ παρετάθη διὰ προγράμματος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς μέχρι τῆς 27, διαρκέσασα οὕτω κατὰ τὸν Νόμον ὀκτὼ κατὰ συνέχειαν ἡμέρας. Εἰς τὸν δῆμον Βοιῶν ὡσαύτως διὰ τὴν μὴ συμπλήρωσιν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, προελθοῦσαν ἐκ τῆς ἐλλείψεως καὶ ἀσθενείας τῶν τριῶν μελῶν αὐτῆς, ἤρχισε τὴν δευτέραν ἐπίσης ἡμέραν, ἤτοι τὴν 20 Ὀκτωβρίου, καὶ διεκόπη κατὰ τὴν ἕκτην ἡμέραν, ἕνεκα τῆς μὴ συμπληρώσεως διὰ τοὺς ἰδίους ὡς ἀνωτέρω λόγους τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς· ἐπαναληφθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ἑβδόμην ἐξηκολούθησε μέχρι τῆς 26, καθ' ὅλους δὲ τοὺς δήμους ἐνηργήθη ἐν πλήρει νομιμότητι καὶ ἀκριβείᾳ καὶ ἡ ὀπὴ τῆς κάλπης δημοσίως ἐσφραγίζετο καὶ ἀπεσφραγίζετο, βεβαιουμένης πάντοτε τῆς καλῆς αὐτῆς καταστάσεως παρὰ τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, τῶν δημάρχων καὶ ἄλλων πολιτῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ἀποτυχοῦσαν μερίδα. Ἐνστάσεις δὲ ἐδόθησαν κατὰ τὸν δῆμον Ζάρακος αἱ ἀκόλουθοι κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας, ὅτι 99 ὀνομαστὶ ἀναφερόμενοι ἐψηφοφόρησαν χωρὶς νὰ ἔχουν τὴν νόμιμον ἡλικίαν, 2 χωρὶς νὰ ἦναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν κατάλογον, καὶ ὅτι 2 παρεβιάσθησαν νὰ ψηφοφορήσουν ὑπὲρ τῶν ἐπιτυχόντων ὑποψηφίων Κ.Κ. Εὐγενίδου καὶ Καλογερᾶ, καὶ ὅτι ἐρρίφθησαν ψηφοδέλτια εἰς τὴν κάλπην ἐκλογέων μὴ ἐμφανισθέντων· κατὰ δὲ τοὺς ἄλλους δήμους οὐδεμία ἔνστασις ἐπαρουσιάσθη, εἰμὴ ἐπουσιώδεις τινὲς παρατηρήσεις εἰς τὰς ἐφορευτικὰς ἐπιτροπὰς τῶν δήμων Μονεμβασίας καὶ Βοιῶν.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκλογῆς εἰς ὅλους τοὺς δήμους μετεφέρθησαν αἱ κάλπαι ἀσφαλῶς εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ὅπου ἐνώπιον τοῦ συλλόγου τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἐπάρχου ἐγένετο ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων, ἀφοῦ προηγουμένως ἐβεβαιώθη ἡ καλὴ κατάστασις τῆς σφραγίσεως τῶν καλπῶν. Ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος δὲ τῆς διαλογῆς ἐράνη ὅτι ἔλαβον ψήφους

Ὁ μὲν Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	1690
Ὁ δὲ Ἰωάννης Εὐγενίδης	1562
μετ' αὐτοὺς δὲ ὁ Νικόλαος Καρκίτσος	826
καὶ ὁ Ἰω. Ἀποστολίδης	722

καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρας.

Κατὰ δὲ τῆς διαλογῆς οὐδεμία ὑπάρχει ἔνστασις.

Τὸ τμῆμα παρατηρεῖ ὡς πρὸς τὴν μὴ ἐξακολούθησιν τῆς ψηφοφορίας εἰς τὸν δῆμον Βοιῶν ἐπὶ δύο ἡμέρας διακοπείσης κατὰ τὴν πρώτην καὶ ἕκτην, ὅτι ἐκ τούτου οὐδεμία βλάβη προῆλθε, διότι κατὰ μὲν τὴν πρώτην ἡμέραν οὐδεὶς προσῆλθε νὰ ψηφοφορήσῃ, κατὰ δὲ τὴν ἕκτην δύο μόνον, ὡς βεβαιοῦται ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ, ἐκ τῶν συνελθόντων δύο μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐκ τῶν ἐμφανισθέντων ἐκλογέων οἱ ὁποῖοι καὶ ἐψηφοφόρησαν κατὰ τὴν ἑπομένην ἡμέραν ὡς καταδεικνύεται. Πιθανολογεῖται δὲ, ὅτι δὲν ἐπέφερε κανὲν ἀδίκημα ἡ ἔλλειψις αὕτη, καθ' ὅσον οὐδὲ ἔνστασίς τις ἐγένετο περὶ τούτου, ἀλλὰ, καὶ ἂν ὑποτεθῇ, ὅτι καὶ ὅλοι οἱ μὴ ψηφοφορήσαντες ἐμποδίσθησαν ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως ταύτης, καὶ ὅτι ἀνῆκον εἰς τοὺς ἀποτυχόντας ἀνεξαιρέτως ὑποψηφίους, πάλιν καὶ εἰς τοιαύτην περίστασιν οἱ Κύριοι Καλογερᾶς καὶ Εὐγενίδης ἔχουν ἀπόλυτον ὑπὲρ αὐτῶν πλειοψηφίαν μεγάλην.

Ἡ ἔνστασις κατὰ τὸν δῆμον Ζάρακος καταφαίνεται πάντῃ παράλογος, διότι, ὡς ἐκθέτει καὶ ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ, οἱ ἐννενήκοντα ἐννέα ψηφοφορήσαντες προτεινόμενοι ὡς ἀνήλικες ἐμπεριέχονται εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον, καθὼς καὶ εἰς ἐκεῖναν ἀκόμη τῆς παρελθούσης περιόδου, καὶ οἱ δύο ἄλλοι ἐμπεριέχονται εἰς τὸν κατάλογον ἐναντίον τοῦ διϊσχυρισμοῦ των. Εἶναι δὲ ἀνυποστήρικτος ὁ διϊσχυρισμός των, ὅτι ἐρρίφθησαν εἰς τὴν κάλπην ψηφοδέλτια μὴ ἐμφανισθέντων ἐκλογέων, καὶ καταδεικνύεται ψευδὴς ἐκ τῆς ἀποδείξεως, τοῦ ὅτι οἱ ἴδιοι παρευρισκόμενοι πάντοτε εἰς τὴν ψηφοφορίαν δὲν ἔκαμον ἐγκαίρως τοιαύτην ἔνστασιν, ἀλλὰ πάντοτε ἐβεβαίουν διὰ τῆς ὑπογραφῆς των τὴν καλὴν κατάστασιν τῆς σφραγίσεως τῆς ὀπῆς τῆς κάλπης· ἐπίσης ἀνυποστήρικτος εἶναι καὶ ὁ ἄλλος διϊσχυρισμός των, ὅτι παρεβιάσθησαν δύο νὰ ψηφοφορήσουν ὑπὲρ τοῦ Εὐγενίδου καὶ Καλογερᾶ. Ἐκ τούτων ὅλων καταφαίνεται, ὅτι ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη μ' ὅλην τὴν ἀκρίβειαν καὶ νομιμότητα, καὶ ὅτι ὡς βουλεύται ἀνεδείχθησαν οἱ λαβόντες τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, Ἐλευθέριος Καλογερᾶς καὶ Ἰωάννης Εὐγενίδης, τῶν ὁποίων τὴν παραδοχὴν εἰς τὴν Βουλὴν γνωμοδοτεῖ τὸ τμῆμα ὡς νομίμως ἐκλεχθέντων καὶ ἐχόντων τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Νοεμβρίου 1850.

Ὁ εἰσηγητὴς Εὐστρ. Μ. Παρέσης.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Τὸ ς΄. τμῆμα τῆς Βουλῆς συνελθὸν ἐν τῷ πρὸς διάσκεψιν αὐτοῦ δωματίῳ διὰ νὰ διασκεφθῇ ἡ γνωμοδοτήσῃ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας, ἀφοῦ προηγουμένως ἐπεξειργάσθη ταύτην ὑπὸ τριῶν μελῶν αὐτοῦ κατὰ τὸν κανονισμὸν, κ' ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐμελέτησε τὰ ἐκλογικὰ ἔγγραφα, ἐκθέτει τὰ ἀκόλουθα.

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μαντινείας ἀφοῦ ὑπὸ τοῦ Νομάρχου διετάχθη ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ καὶ τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς, διήρκεσε τας ὀκτὼ κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτικῶν νόμον ἡμέρας, καθ' ἃς ἐψηφορόρησαν καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν ἐκλογεῖς **7746** καὶ ἔλαβε ψήφους ὁ Ἡλίας Δαΐλας **4303**, Θ. Μ. Πετρινὸς **4182** Κ. Μανέτας **4053**, Π. Βάρβογλης **4034**, Ῥήγας Παλαμίδης **3570**, Γιαν. Ταμπακόπουλος **3532**, Γεώργιος Θερινὸς **3222**, καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρας. Κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἀπαρτιζομένης ἀπὸ ἐννέα δήμους, ἤτοι τὸν δῆμον Τριπόλεως, Κορυθίου, Βαλτετσίου, Φαλάνθου, Νάσσων, Τεγαίας, Μαντινείας, Καλτεζῶν καὶ Ὀρχομενοῦ· καθόσον μὲν ἀποβλέπει τοὺς πρώτους πέντε δήμους οὐδεμία παρ' οὐδενὸς ἐγένετο ἔνστασις, ἐκτὸς μόνον τοῦ ὅτι, εὑρεθέντων εἰς τὰς κάλπας τινῶν ἐξ αὐτῶν πλειοτέρων ψηφοδελτίων παρὰ τοὺς ἐμφαινομένους ὅτι ἐψηφορόρησαν, τὰ ὁποῖα καθ' ὅλους τούτους τοὺς δήμους δὲν ὑπερβαίνουσι τὰ πεντήκοντα σχεδὸν, οἱ ἐπιλαχόντες ἐζήτησαν δι' ἐνστάσεών των νὰ ἐκπεσθῶσιν ἀπὸ τὴν μερίδα τῶν ἐπιτυχόντων· καθόσον δὲ ἀποβλέπει τοὺς τέσσαρας τελευταίους, ἐνηργήθησαν ἐνστάσεις κατὰ μὲν τοὺς δήμους Τεγέας καὶ Μαντινείας ἐκ μέρους τῶν ἐπιλαχόντων, κατὰ δὲ τοὺς δήμους Καλτεζῶν καὶ Ὀρχομενοῦ ἐκ μέρους τῶν ἐπιτυχόντων, ἰσχυριζομένων τῶν μὲν πρώτων, ὅτι εἰς τοὺς δήμους, περὶ ὧν αἱ ἐνστάσεις των, ἐρρίφθησαν ψηφοδέλτια ὑπερβαίνοντα τὸν ἀριθμὸν τῶν πραγματικῶς ψηφοφορησάντων καὶ στηριζόντων τὰς ἐνστάσεις των ταύτας εἰς σημειώσεις τάς ὁποίας οἱ ἀπεσταλμένοι των ὡς ἐπιτηρηταὶ εἶχον κρατήσει κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας εἰς τινα σημεῖα, τὰ ὁποῖα κατ' αὐτοὺς ἐνυπῆρχον εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας, ἤτοι διάφορον μελάνην, ἐκβεβιασμένην γραφὴν καὶ τὰ ὅμοια, καὶ προσέτι καθόσον μὲν ἀποβλέπει τὸν δῆμον Τεγέας εἰς τὸ ὅτι κατὰ τὴν πρώτην τῆς ψηφοφορίας ἡμέραν σφραγισθεῖσα μόλις ἡ κάλπη ἀπεσφραγίσθη παρὰ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, διότι προσελθόντες ψηφοφόροι τινὲς τὸν ἀριθ. **28** ἀπῄτησαν ἐπιμόνως νὰ τοὺς δοθῇ εὐκαιρία νὰ ψηφοφορήσωσι, διατεινόμενοι, ὅτι δὲν εἶχον παρέλθει αἱ διὰ τοῦ προγράμματος προσδιωρισμέναι δι' ἑκάστην ἡμέραν πρὸς ψηφοφορίαν ὧραι· καθόσον δὲ ἀποβλέπει τὸν δῆμον Μαντινείας, διότι ἡ κάλπη δὲν ἀπεσφραγίσθη πρὸς ψηφοφορίαν κατὰ τὴν τετάρτην καὶ πέμπτην ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας, καὶ διότι κατὰ τὴν διαλογὴν, τινὰ ἐκ τῶν ψηφοδελτίων εὑρέθησαν συνημμένα πρὸς ἄλληλα, καὶ τοῦτο ἀποδεικνύει, ὅτι ταῦτα ἐρρίφθησαν ἀθρόα ἐν αὐτῇ· τῶν δὲ δευτέρων ἰσχυριζομένων ὡσαύτως τὰ ὅμοια ὡς πρὸς τὴν ὑπερπλήρωσιν τῶν καλπῶν, καὶ στηριζόντων τὰς ἐνστάσεις των εἰς τὰς αὐτὰς σημειώσεις τῶν ἀπεσταλμένων των, εἰς τὰ αὐτὰ δείγματα τὰ ἐπὶ τῶν πρακτικῶν τῆς ψηφοφορίας εὑρισκόμενα καὶ εἰδικώτερον, καθόσον μὲν ἀποβλέπει τὸν δῆμον Καλτεζῶν, ὅτι τὰ ἐν τῇ κάλπῃ εὑρεθέντα ψηφοδέλτια ὑπερβαίνουσι καὶ αὐτὸν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῷ ὁριστικῷ καταλόγῳ σημειουμένων ψηφορόρων, ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν σημειουμένων εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφορορίας τῶν ψηφοφορησάντων, φθάνοντες σχεδὸν τὸν ἀριθμὸν **145** κατὰ τὸν παρουσιαζόμενον παρ' αὐτῶν κατάλογον, ἦσαν ἀπόντες, ἀποδεδιωκότες καὶ ἀσθενεῖς ἕνεκα ἐπισκηψάσης ἐπιδημικῆς νόσου εἰς τὸν δῆμον τοῦτον, καὶ ὅτι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ὑπερπληρώσῃ τὴν κάλπην διὰ προσθέτων ψηφοδελτίων ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ, μονομερὴς οὖσα ἠρνήθη εἰς τοὺς ἀπεσταλμένους τῶν ἐνισταμένων, ἀκόμη καὶ εἰς τὸν ἴδιον ὑποψήφιον Κ. Π. Βάρβογλην, ὄχι μόνον τὴν ἐνέργειαν ἐνστάσεων κατὰ τὸν νόμον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἁπλῆν παρατήρησιν τῶν πρακτικῶν τῆς ψηφοφορίας· καθόσον δὲ ἀποβλέπει τὸν δῆμον τοῦ Ὀρχομενοῦ εἰδικώτερον, ὅτι ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ δὲν συνίστατο ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ἀπὸ τὰ ἄτομα, τὰ ὁποῖα ἐξῆλθον τῆς κληρωτίδος, ἀλλ' ἠλλοιώθη, ἀφαιρεθέντων δύω ἐξ αὐτῶν καὶ προστεθέντων δύω ἑτέρων διὰ γ' ἀποβῇ αὕτη μονομερὴς, ὡς ἐμφαίνεται ἀπὸ μαρτυρικῶν ἐγγράφων τῆς πλειονοψηφίας τοῦ συνεδριάσαντος κατὰ τὴν κλήρωσιν δημοτικοῦ συμβουλίου, ὅτι πολλοὶ τῶν ψηφορόρων τῆς μερίδος τῶν ἐνισταμένων, ἀναβαίνοντες εἰς **164** τὸν ἀριθμὸν, ἀπεκλείσθησαν τῆς ψηφοφορίας ἀπὸ τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐψηφορόρησαν προλαβόντως, καὶ ὅτι ἐκτὸς τῶν ἀποκλεισθέντων τούτων ψηφορόρων καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀπεκλείσθησαν διὰ λόγους ἄλλους, ὥστε οἱ πραγματικῶς ψηφοφορήσαντες μόλις ἔφθασαν τὸν ἀριθμὸν **364**· ἐπὶ πάντων τούτων τὸ τμῆμα σκεπτόμενον παρατηρεῖ.

Α'. Καθ' ὅσον ἀποβλέπει τὰ εἰς τὰς κάλπας τῶν πέντε πρώ-

των δήμων εὑρεθέντα ὀλιγάριθμα πλεονάζοντα ψηφοδέλτια, ὅτι ἡ περὶ τῆς ἀφαιρέσεως ἀπὸ τὴν μερίδα τῶν ἐπιτυχόντων τῶν ἐκ τῶν τοιούτων ψηφοδελτίων προερχομένων ψήφων ἔνστασις τῶν ἐπιλαχόντων εἶναι καθ' ὁλοκληρίαν ἀνυπόστατος, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι τὸ τοιοῦτον δύναται κατὰ φυσικὸν λόγον νὰ συμβῇ ἕνεκα τῆς αὐθορμήτου προσελεύσεως ψηφοφόρων, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας ὁ γραμματεὺς ἐνδέχεται νὰ παραλείψῃ ἐν τῷ μεταξὺ τὴν γραφὴν εἰς τὸ πρωτόκολλον ψηφοφόρων τινῶν, καθίσταται ἀπ' ἐναντίας δυσδιάκριτον καὶ ἐν ὑποθέσει ὅτι ταῦτα ἐρρίφθησαν ἐν σκοπῷ ὑπὲρ τίνος ἐγένετο τοῦτο!

Β'. Καθ' ὅσον ἀποβλέπει τοὺς δήμους Τεγέας καὶ Μαντινείας.

Ἐπειδὴ αἱ ἐνστάσεις τῶν ἐπιλαχόντων δὲν στηρίζονται εἰς οὐδεμίαν βάσιμον καὶ ἰσχυρὰν ἀπόδειξιν, ἀπεναντίας δὲ ἐξασθενοῦνται ἐκ τοῦ ὅτι εἰς ἀμφοτέρους τούτους τοὺς δήμους ὑπῆρχον ἐπιτηρηταὶ τῶν ἐνισταμένων, οἵτινες, ὡς ἐκ τῶν πρακτικῶν ἐμφαίνεται, παρίσταντο καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας καὶ προσυπέγραφον εἰς τὰς πράξεις τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καθ' ἑκάστην μέχρι τέλους τῆς ἑβδόμης ψηφοφορικῆς ἡμέρας, ἐπιβεβαιοῦντες τὴν νομιμότητα, τάξιν καὶ ἡσυχίαν τῆς ἐκλογῆς, σφραγίζοντες τακτικῶς τὰς κάλπας μέχρι τέλους τῆς ψηφοφορίας καὶ ἐπιβεβαιοῦντες τὸ ἀλύμαντον τῶν σφραγίδων ἑκάστοτε μέχρι τῆς ἐν τῷ καταστήματι ἀποσφραγίσεως αὐτῶν, ὡς ἐπιβεβαιοῦται ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τῆς διαλογῆς.

Ἐπειδὴ ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, καθ' ὅσον μὲν ἀποβλέπει τὸν δῆμον Τεγέας ὑπῆρχεν ὡς μέλος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἄνθρωπος φίλος καὶ ὁμόφρων τῶν ἐνισταμένων, ὁ Δημήτριος Δήμιζας, ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ πρωτόκολλον τοῦ συνόλου τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, συγκρινόμενον μὲ ἐκεῖνο τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Τεγέας, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἦτον ἐντελῶς ἀδύνατον νὰ λάβῃ χώραν προσθήκη τις ψηφοδελτίων ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον. Ἐκτὸς δὲ τούτου καὶ ἡ διηνεκὴς παράστασις τῆς ἐνόπλου δυνάμεως καὶ ἡ ἐπιτήρησις ἐκ μέρους αὐτῆς ἐξαλείφει πᾶσαν ἰδέαν καταχρήσεως, ἡ δὲ περὶ ἀποσφραγίσεως τῆς κάλπης κατὰ τὴν πρώτην τῆς ψηφοφορίας ἡμέραν περίστασις διὰ τὸ τέλος τοῦ νὰ ψηφοφορήσωσι προσελθόντες δημόται δὲν δύναται διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους νὰ ἐνοχοποιήσῃ τὴν γνησιότητα τῆς ἐκλογῆς ἢ τόσῳ πλέον, καθ' ὅσον καὶ οἱ ἴδιοι ἐνισταμένοι ὁμολογοῦσιν ἐγγράφως, ὅτι ἡ ἐφορευτικὴ τοῦ δήμου τούτου ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ὑποψίας πρὸς τὸν ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῆς Νομαρχίας ἀποσταλέντα

ὑπάλληλόν της κατ' αἴτησιν τῶν ἐνισταμένων νὰ παραχωρηθῇ πρὸς αὐτὴν ἑτέρα κάλπη πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς ψηφοφορίας, ὅπερ ἡ Νομαρχία ἐνόμισε περιττὸν, πεισθεῖσα εἰς τὸ εἰλικρινὲς καὶ ἀθῶον τοῦ γεγονότος τούτου.

Καθ' ὅσον δὲ ἀποβλέπει τὸν δῆμον Μαντινείας, ἡ περίστασις τοῦ ὅτι πραγματικῶς δὲν ἀπεσφραγίσθη ἡ κάλπη κατὰ τὰς δύω προμνημονευθείσας ἡμέρας δὲν δύναται νὰ ἐνοχοποιήσῃ τὸ κῦρος τῆς ἐκλογῆς, καθ' ὅσον ὑπάρχει βεβαιωμένον καὶ ἀπὸ τοὺς ἰδίους τῶν ἐνισταμένων ἐπιτηρητὰς, ὅτι κατὰ τὰς δύο ταύτας ἡμέρας οὐδεὶς τῶν δημοτῶν προσῆλθε πρὸς ψηφοφορίαν· τοῦτο δὲ καθίστησι πιθανὸν τὸν ἰσχυρισμὸν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἰσχυριζομένης δι' ἐγγράφου της ἰδιαιτέρου, ὅτι ἂν καὶ ἀπεμακρύνθησαν τοῦ τόπου τῆς ψηφοφορίας τὰ τρία τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς μέλη διὰ λόγους ἰσχυροὺς καὶ ἀκατανικήτους, εἶχε ληφθῇ ὅμως τὸ μέτρον τοῦ νὰ συνέλθωσιν ἀμέσως τὰ μέλη ταῦτα πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς ἐπιτροπῆς ἅμα προσήρχοντο ψηφοφόροι. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ ἐν τοῖς πρακτικοῖς τακτικὴ καὶ ἀδιάκοπος προσυπογραφὴ τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀπεσταλμένης στρατιωτικῆς δυνάμεως, οὐδετερόνει πᾶσαν περὶ καταχρήσεως ἰδέαν, καὶ τόσῳ πλέον καθ' ὅσον ὁ στρατιωτικὸς οὗτος, καί τοι ὑπογεγραμμένος, ὡς εἴρηται, εἰς ὅλας τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τὰς πράξεις, ἐξετασθεὶς ἔπειτα παρὰ τοῦ μοιράρχου Ἀρκαδίας, κατέθεσεν ἐναντία, ἀποδεικνύει διὰ τούτου, ὅτι μὴ ὢν συμπαθὴς ἐξ ἀρχῆς πρὸς τοὺς ἐπιτυχόντας, δὲν ἤθελε συγχωρήσει παντάπασι τὴν ἐνέργειαν μηδεμιᾶς καταχρήσεως, ἀλλ' ἤθελεν ἐμποδίσει αὐτὴν, ἢ τοὐλάχιστον ἤθελε καταγγείλει ἐγκαίρως πᾶσαν τοιαύτην, οὐδέποτε δὲ ἤθελεν ὑπογράψει εἰς τὰ πρακτικὰ ἐπιβεβαιῶν τὸ κῦρος καὶ τὴν νομιμότητα τῆς ἐκλογῆς. Τὸ δὲ περὶ εἰσαγωγῆς συνημμένων πολλῶν συναμα ψηφοδελτίων ἐν τῇ κάλπῃ δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὄχι μόνον διὰ τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθέντας λόγους, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἀρκούντως δικαιολογεῖ τὸ περιστατικὸν τῆς ἐπικυρώσεως τινῶν ἐν τοιαύτῃ καταστάσει εὑρεθέντων ἐν τῇ κάλπῃ.

Ἐπειδὴ καθ' ὅσον ἀποβλέπει τοὺς δήμους Καλτεζῶν καὶ Ὀρχομενοῦ, μολονότι οἱ ἐνισταμένοι ἐπιτυχόντες στηρίζουσι τὰς ἐνστάσεις των εἰς λόγους ἰσχυροτέρους κατὰ πολὺ καὶ εἰς ἐνδείξεις μᾶλλον προφανεῖς, μολαταῦτα καὶ παραδεχομένων ὡς βεβαίων τῶν ἐνστάσεων τῶν ἐπιτυχόντων ὡς πρὸς τοὺς δήμους Καλτεζῶν καὶ Ὀρχομενοῦ, ἡ τοιαύτη παραδοχὴ καθίστα-

ται περιττή, ἀφ' οὗ ἤδη οἱ ἐπιτυχόντες ἐκ τῶν ἐνόντων πλειονοψηφοῦν.

Διὰ ταῦτα τὸ τμῆμα λαβὸν ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ ἐπαρχία τῆς Μαντινείας ὡς ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ της ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξῃ τέσσαρας βουλευτάς, οἱ δὲ ἐκλεχθέντες ἔχουσι παντα τὰ προσόντα τοῦ ἐκλεξίμου, γνωμοδοτεῖ νὰ κηρυχθῇ καὶ ἀναγνωρισθῇ ὡς ἐνεργηθεῖσα νομίμως ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας καὶ νὰ κηρυχθῶσι καὶ ἐπικυρωθῶσιν ὡς νόμιμοι αὐτῆς βουλευταὶ οἱ Κ. Κ. Ἠλίας Δωΐλας, Θ. Πετρινὸς, Κ. Μανέτας καὶ Π. Βάρβογλης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Νοεμβρίου 1850.

Ὁ Πρόεδρος Ν. Πανουριᾶς	Α. Παπαδημητριάδης
Σιδέρης Πράτσικας	Γ. Ἀποστολίδης
Δ. Πολυχρονόπουλος	Λ. Α. Ἐμπειρίκης
Χ. Ι. Κικίδης	Περικλῆς Καλαμογδάρτης.

Προκειμένης δὲ τῆς συζητήσεως αὐτῶν, ἐγένετο ὑπό τε τοῦ γραμματέως καὶ τῶν ψηφαλεκτῶν Γ. Περωτοῦ καὶ Π. Καλαμογδάρτου κλήρωσις τῆς κατὰ σειρὰν συζητήσεως αὐτῶν, καθ' ἣν ἔλαχον· α') τῆς Καρυστίας, β') τῆς Μαντινείας, γ') τῆς Ἄνδρου, δ') τῆς Μεσσήνης καὶ ε') τῆς Ἐπιδ. Αιμηρᾶς.

Προτεθείσης οὕτω τῆς ἐκλογῆς Καρυστίας, λαβὼν τὸν λόγον, παρετήρησέ τις, ὅτι ἀπολύτως μὲν δὲν ἀποραίνεται κατὰ τῆς ἐκλογῆς Καρυστίας, ὡς μὴ εὑρίσκων τι ἐπιλήψιμον ἐν αὐτῇ. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ἐπιλαχὼν ὡς τρίτος βουλευτὴς Β. Νικολαΐδης ἠσθένει κατὰ τὴν γενομένην διαλογὴν, καὶ ἐκ τούτου ἡ διαλογὴ δὲν ἐνηργήθη ἐν τάξει, καὶ τινα ψηφοδέλτια δὲν ἐνεγράφησαν εἰς τὴν μερίδα αὐτοῦ, φρονεῖ, ὅτι, τούτου ἕνεκα, ὑπελείφθη ὡς ἐπιλαλαχὼν· διὸ ἀποδεχόμενος τοὺς δύω πρώτους προτείνει μᾶνον νὰ ζητηθῶσιν ἀριθμῶς τὰ ἀφορῶντα τὴν προκειμένην ἐκλογὴν ψηφοδέλτια, ὅπως παρατηρήσῃ αὐτὰ ἡ βουλὴ, καὶ ἂν μὲν διὰ τῶν ψηφοδελτίων τούτων ἐξαχθῇ, ὅτι ἔλαχε τῶν ἀπαιτουμένων ψήφων, νὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς Γ'. βουλευτὴς Καρυστίας· εἰ δ' ἄλλως, νὰ διαταχθῇ ἡ τῆς ψηφοφορίας ἐπανάληψις, καθ' ὅσον ἀφορᾷ μόνον τὸν τρίτον ὑπολειπόμενον βουλευτήν.

Ἐπὶ τούτοις, συναινούσης τῆς βουλῆς, ἠρώτησε πρῶτον ὁ Πρόεδρος, ἂν ἡ βουλὴ παραδέχηται νόμιμον τὴν ἐκλογὴν Καρυστίας καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς δύω πρώτους αὐτῆς βουλευτάς, ἀποφηναμένης δὲ τῆς βουλῆς δι' ἀναστάσεως καταφατικῶς, ἐκηρύχθησαν ὑπὸ τοῦ προέδρου νόμιμοι βουλευταὶ οἱ δύω πρῶτοι Ἰω. Βάχλας

καὶ Ἀναγν. Παπαϊωάνου. Ἐρωτηθεῖσα δὲ μετὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῆς γενομένης προτάσεως περὶ προσαγωγῆς τῶν ψηφοδελτίων τοῦ ἐπιλαχόντος ὡς τρίτου βουλευτοῦ, παρεδέχθη τὴν πρότασιν δι' ἀναστάσεως.

Προτεθείσης ἔπειτα εἰς συζήτησιν τῆς ἐκλογῆς Μαντινείας, καὶ μηδεμιᾶς γενομένης ἐπ' αὐτῆς ἀντιρρήσεως, ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐκθέσεως, ἔγκυρον αὐτὴν δι' ἀναστάσεως, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐκηρύχθησαν νόμιμοι βουλευταὶ αὐτῆς οἱ ΚΚ. Ἠλ. Δωΐλας, Θ. Πετρινὸς, Κ. Μανέτας καὶ Π. Βάρβογλης. Ἐπίσης δὲ μηδεμιᾶς γενομένης ἀντιρρήσεως καὶ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἄνδρου, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη καὶ ταύτην ἔγκυρον δι' ἀναστάσεως, καὶ ἀνεγνωρίσθησαν νόμιμοι αὐτῆς βουλευταὶ οἱ ΚΚ. Δημ. Γιαννούλης, Λ. Ἐμπειρίκος καὶ Π. Καμπάνης.

Ἐπὶ δὲ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Μεσσήνης, εἷς μὲν ἐπρότεινε τὴν ἐπὶ ἄλλην ἡμέραν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως, ὡς ἔχων ἀνάγκην νὰ διεξέλθῃ τὰ ἔγγραφα καὶ ἐπιφέρῃ παρατηρήσεις τινάς· ἄλλος δέ τις ἀντέτεινε, ὅτι πρέπει νὰ ἐρωτηθῇ ἡ βουλὴ, ἂν ἡ ἀνωτέρω πρότασις ὑποστηρίζηται καὶ ὑπ' ἄλλου. Οὕτω δ' ἐρωτήσαντος τοῦ προέδρου ἐὰν ὑποστηρίζηται καὶ ὑπό ἄλλου ἡ πρότασις, καὶ μηδενὸς ἄλλου ὑποστηρίζοντος αὐτὴν, ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἔπειτα ἂν παραδέχηται ἔγκυρον τὴν ἐκλογὴν τῆς Μεσσήνης, παρεδέχθη ταύτην, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐκθέσεως, δι' ἀναστάσεως, καὶ ἐπομένως ἐκηρύχθησαν νόμιμοι βουλευταὶ αὐτῆς οἱ ΚΚ. Α. Κουμουνδουράκης, Χρῆστος Οἰκονομίδης καὶ Κωνστ. Αυμπερόπουλος.

Τέλευταῖον, προτεθείσης καὶ τῆς ἐκλογῆς Ἐπιδ. Λιμηρᾶς, καὶ μηδεμιᾶς γενομένης ἀντιρρήσεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη, κατὰ τὴν ἐν τῇ ἐκθέσει γνωμοδότησιν τοῦ τμήματος, καὶ τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς ταύτης δι' ἀναστάσεως, μεθ' ἃ ἐκηρύχθησαν νόμιμοι βουλευταὶ οἱ ΚΚ. Ἐλ. Καλογερᾶς καὶ Ἰω. Βογενίδης.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης εἶναι ἡ ἀνάγνωσις νέων ἐκλογικῶν ἐκθέσεων καὶ ἡ ἐπὶ τούτων συζήτησις τῆς βουλῆς, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 1/2 Μ. Μ.

Ὁ Προεδρεύων Πρόεδρος
Α. ΚΑΣΤΑΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀνάργυρος Χ. Ἀναργύρου.
Ἀνδρέας Πίππας,
Δημ. Γ. Φιλάρετος.

Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἔτους, προσελθόντες ἐν τῷ βουλευτηρίῳ οἱ κατωτέρω Κ. Κ. βουλευταὶ, ὤμοσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 57 τοῦ Συντάγματος διαγραφόμενον ὅρκον ὡς ἀκολούθως.

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπό τε τῶν ὁρκισθέντων, τοῦ προεδρείου καὶ τοῦ ἱερέως.

Οἱ ὁρκισθέντες βουλευταὶ

Γ. Κ. Βελῆς. Ἐμ. Μελετόπουλος. Ὁ ἱερεὺς Παΐσιος.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΚΑΣΤΑΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Γ. Φιλάρετος.
Ἀνάργ. Α. Χ. Ἀναργύρου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ'.

Τῆς 25 Νοεμβρίου 1850

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κυρίων βουλευτῶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐνῷ δὲ ἔμελλον νὰ δώσωσι τὸν βουλευτικὸν ὅρκον οἱ τὰ εἰσιτήρια φέροντες βουλευταὶ τῶν Καλαβρύτων, παρελθών τις τῶν βουλευτῶν παρέδωκεν εἰς τὸ προεδρεῖον ἀναφορὰν ἐκ μέρους τῶν ἀποτυχόντων βουλευτῶν Καλαβρύτων, καὶ προέτεινε ν' ἀναγνωσθῇ αὕτη, πρὶν ἢ δώσωσιν οἱ ἐμφανισθέντες βουλευταὶ τὸν ὅρκον διότι, κατὰ τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα, οἱ προσελθόντες βουλευταὶ δὲν ἔχουσι τακτικὰ εἰσιτήρια.

Ἀπήντησέ τις τῶν γραμματέων, ὅτι οἱ ἤδη προσερχόμενοι βουλευταὶ Καλαβρύτων ἐπέδειξαν προηγουμένως εἰς τὸ προεδρεῖον τὰ εἰσιτήριά των ἐκδεδομένα ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας, τοῦτο δὲ ἰδὼν ταῦτα καὶ ἔχον ὑπ' ὄψιν τὸ 24 ἄρθρον τοῦ περὶ

ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμου, ἐνέγραψεν αὐτοὺς σήμερον εἰς τὸν κατάλογον τῶν βουλευτῶν, καὶ ἤδη μέλλουσι νὰ διώσωσι τὸν βουλευτικὸν ὅρκον, ὅστις δὲν προδικάζει παντάπασι τὴν ἐκλογήν, ἀλλὰ δίδοται πάντοτε ὑπὸ τῶν ἐχόντων τὰ εἰσιτήρια βουλευτῶν. Ἐὰν δὲ ὑπάρχωσιν ἐνστάσεις κατὰ τῆς νομιμότητος τῆς ἐκλογῆς καὶ τοῦ ἀτάκτου τῶν εἰσιτηρίων, ἅπασαι αὗται παραπέμπονται εἰς τὸ ἐξελέγξον τὴν ἐκλογὴν τμῆμα, τὴν ἔκθεσιν τοῦ ὁποίου μέλλει νὰ ἐπικυρώσῃ ἢ ν' ἀκυρώσῃ ἡ βουλὴ ἀκολούθως. Διὰ ταῦτα ὑποστηρίζει, ὅτι πρέπει νὰ ὁρκισθῶσιν ἤδη οἱ προσελθόντες βουλευταὶ Καλαβρύτων, ἡ δ' ἀναφορὰ ἡ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ παρουσιασθεῖσα νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ τμῆμα.

Ἄλλος ἀντέταξεν, ὅτι ἡ τῶν εἰσιτηρίων ἐξέλεγξις δὲν ἀνήκει μόνον εἰς τὸ προεδρεῖον ἀλλ' εἰς ὅλην τὴν βουλήν, καὶ ὅταν μὲν κατὰ τῶν εἰσιτηρίων οὐδεμία ἀντίρρησις ὑπάρχῃ, ἀρκεῖ μόνη ἡ τοῦ προεδρείου ἐπιθεώρησις, ὅταν ὅμως ἐγείρηταί τις ἀμφιβολία περὶ τῆς ὑπάρξεως τακτικῶν εἰσιτηρίων, δύναται ἡ βουλὴ ν' ἀπαιτήσῃ ταῦτα, καὶ νὰ διακωλύσῃ τὸν ὅρκον μέχρις οὗ ἐπιδειχθῶσιν ἔχοντα τὸν παραδεδεγμένον τύπον. Τῆς δὲ προκειμένης ἐκλογῆς τῶν Καλαβρύτων φαίνεται, ὅτι οὔτε ἡ διαλογὴ ἀπεπερατώθη, διότι ὑπάρχουσι κάλπαι δήμων τινῶν αὐτῆς ἐν τῷ γραφείῳ τῆς βουλῆς, καὶ τῶν βουλευτῶν τὰ εἰσιτήρια δὲν περιέχουσιν, ὅτι οἱ ἐκλεχθέντες βουλευταὶ ἔλαβον τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν τῆς ὅλης ἐπαρχίας, ἀλλὰ δήμων μόνον ῥητῶς κατονομαζομένων. Προτείνει λοιπὸν ν' ἀναβληθῇ ὁ ὅρκος τῶν προσελθόντων βουλευτῶν μέχρις οὗ ἀποπερατωθῇ ἡ διαλογὴ καὶ ἐκδοθῶσι τακτικὰ εἰσιτήρια.

Ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι παραδόξως κατηντήσαμεν εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, ἐνῷ περὶ οὐδενὸς ἄλλου πρόκειται εἰμὴ περὶ τῆς παρουσιασθείσης ἀναφορᾶς, τῆς ὁποίας τὴν ἀνάγκην ἢ τὴν εἰς τὸ τμῆμα παραδοχὴν πρέπει ν' ἀποφασίσῃ πρὸ πάντων ἡ βουλή, διὰ νὰ λυθῇ μετὰ τοῦτο καὶ τὸ περὶ τοῦ ὅρκου τῶν προσελθόντων βουλευτῶν ζήτημα.

Πρὸς ταῦτα ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος, ὅτι τὰ περὶ ἀναγνώσεως ἢ μὴ τῆς ἀναφορᾶς δὲν δύνανται νὰ γείνωσιν ἀντικείμενα συζητήσεως, διότι ὁ παρουσιάσας τὴν ἀναφορὰν βουλευτὴς δύναται νὰ εἴπῃ ἀπὸ τοῦ βήματος πάντα τὰ ἐν αὐτῇ ἐμπεριεχόμενα.

Οὕτω λοιπὸν παρελθὼν ὁ τὴν ἀναφορὰν καθυποβαλὼν ἐξήγησεν, ὅτι οἱ ἀνταγωνιζόμενοι πρὸς τοὺς μέλλοντας νὰ ὁρκισθῶσι βουλευτὰς Καλαβρύτων, λέγουσιν ἐν τῇ ἀναφορᾷ αὐτῶν, ὅτι τὰ

εἰσιτήρια τῶν προσελθόντων βουλευτῶν δὲν εἶναι ταχτικά, διότι δὲν ἔχουσι τοὺς τύπους τῶν λοιπῶν εἰσιτηρίων, καὶ δὲν λέγουσιν ὅτι οἱ βουλευταὶ ἐξελέχθησαν δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῆς ἐπαρχίας, ἀλλὰ τῶν δεῖνα καὶ δεῖνα δήμων, ἐν οἷς καταλογίζεται καὶ ὁ δῆμος Νωνάκριδος, τοῦ ὁποίου ἡ κάλπη εὑρίσκεται ἐνταῦθα. Διὰ ταῦτα ὑποστηρίζει καὶ αὐτὸς τὴν γνώμην τοῦ νὰ μὴ ὁρκισθῶσιν οἱ προσελθόντες, μέχρις οὗ παρουσιάσωσι ταχτικὰ εἰσιτήρια.

Ἀντέταξεν ἄλλος, ὅτι ἡ περὶ μὴ ὁρκίσεως τῶν φερόντων τὰ εἰσιτήρια βουλευτῶν Καλαβρύτων ἔνστασις εἶναι ἀβάσιμος, διότι δὲν πρόκειται σήμερον ν' ἀποφασίσῃ ἡ βουλὴ περὶ τοῦ νομίμου ἢ μὴ τῆς ἐκλογῆς, καὶ τοῦ ταχτικοῦ ἢ ἀτάκτου τῆς ἐκδόσεως τῶν εἰσιτηρίων, ὥστε δὲν δύναται νὰ λάβῃ ἤδη ὑπ' ὄψιν τὰς ἐνστάσεις ταύτας, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θέλει συζητηθῇ ἡ τοῦ τμήματος ἔκθεσις, ἐπὶ τῆς ὁποίας μέλλει νὰ φέρῃ τὴν περὶ τῆς ἐκλογῆς Καλαβρύτων ὁριστικὴν ἀπόφασίν της ἡ βουλή.

Διότι, ἂν ἐλαμβάνοντο ὑπ' ὄψιν αἱ κατὰ τῶν ἐκλογῶν ἐνυπάρχουσαι ἐνστάσεις πρὶν ἢ λάβωσι τὸν ὅρκον οἱ βουλευταί, δὲν ἤθελε κατορθωθῇ νὰ συνέλθῃ ποτὲ ἡ βουλή. Ἐπειδὴ καὶ κατὰ τῶν νομιμωτάτων ἐκλογῶν ὑπάρχουσι πάντοτε πολλαὶ ἐνστάσεις, δὲν δυνάμεθα λοιπὸν νὰ στερήσωμεν τοῦ ὅρκου τοὺς προσερχομένους βουλευτὰς καὶ φέροντας τὰ εἰσιτήρια τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἥτις ὑποτίθεται τοὐλάχιστον ἐκ προλήψεως, ὅτι πεισθεῖσα περὶ τοῦ νομίμου τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς, καὶ περὶ τοῦ ἀληθοῦς ἀποτελέσματος τῆς διαλογῆς ἔδωκεν εἰς τοὺς νομίμως ἐκλεχθέντας τὰ εἰσιτήρια.

Μετά τινας ἀναπτύξαντας, ὅτι ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων δύο ἐνστάσεων ἡ μὲν κατὰ τῆς νομιμότητος τῆς ἐκλογῆς πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ ἐξελέξοντος αὐτὴν τμήματος, καὶ ἀκολούθως νὰ συζητηθῇ ὑπὸ τῆς βουλῆς, ἡ δὲ περὶ τοῦ ἀτάκτου τῶν εἰσιτηρίων εἶναι ἀνυποστήρικτος, διότι δὲν διαγράφεται ὑπὸ τοῦ νόμου κανονικὸς τύπος, καθ' ὃν πρέπει ὁ Νομάρχης νὰ εἰδοποιῇ τοὺς ἐκλεχθέντας βουλευτάς, ὥστε ἡ διαφορὰ τῆς ἐκφράσεως εἰσιτηρίου τινὸς πρὸς ἄλλα δὲν ἀποδεικνύει, ὅτι εἶναι ἄτακτον τοῦτο, κοινῇ συναινέσει τῆς βουλῆς παρελθόντες οἵ, τε περὶ ὧν ὁ λόγος βουλευταὶ τῶν Καλαβρύτων καὶ ἄλλοι, μετὰ εἰσιτηρίων, ἔδωκαν τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης συνεδριάσεως προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον.

Βὶτα κληρωθέντες ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεκτῶν Ζώτου καὶ Περωτοῦ οἱ ὀμόσαντες βουλευταὶ ἔλαχον ὡς ἀκολούθως· ὁ Λεωνίδας Χρυσανθόπουλος εἰς τὸ Α'. Τμῆμα, ὁ Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος εἰς τὸ Β'., ὁ Θρασύβουλος Ζαΐμης εἰς τὸ Γ'., ὁ Δ. Σκυλοδῆμος εἰς Δ'., ὁ Ἀνδρέας Ἴσκος εἰς τὸ Ε'., ὁ Δημήτριος Γιαννούλης εἰς τὸ Ϛ'. καὶ ὁ Ἠλίας Παπαδαῖος εἰς τὸ Ζ'.

Κληρωθεῖσα δὲ καὶ ἡ ἐκλογὴ Καλαβρύτων ἔλαχεν εἰς τὸ Α'. Τμῆμα.

Ἔπειτα παρελθόντες οἱ εἰσηγηταὶ τῶν τμημάτων ἀνέγνωσαν τὰς ἐκθέσεις ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν τῶν ἐπαρχιῶν Λεβαδείας, Δωρίδος καὶ Βάλτου, αἵτινες κληρωθεῖσαι ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεκτῶν Δ. Πολυχρονοπούλου καὶ Γ. Σκούφου πρὸς συζήτησιν ἔλαχον ὡς ἀνωτέρω. Μηδεμιᾶς δ' ἀντιρρήσεως κατὰ τῶν ἐκθέσεων ὑπαρχούσης, ἡ βουλὴ παρεδέχθη ἑκάστην τῶν γνωμοτήσεων τῶν ῥηθεισῶν ἐκθέσεων δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, καὶ οὕτω ἐκηρύχθησαν νόμιμοι βουλευταὶ τῆς μὲν ἐπαρχίας Λεβαδείας ὁ Π. Ἀζαρῆς καὶ Α. Γεωργαντᾶς, τῆς δὲ Δωρίδος ὁ Βασίλειος Σκαλτσοδῆμος καὶ Ἀναγνώστης Παπαθανασίου καὶ τοῦ Βάλτου ὁ Ἀνδρέας Ἴσκος καὶ ὁ Δ. Σκυλοδῆμος.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

α Τὸ Ε'. τμῆμα τῆς Βουλῆς τῆς Γ'. περιόδου.

Συνελθὸν σήμερον τῇ 22 τοῦ Νοεμβρίου ἐν τῷ οἰκείῳ δωματίῳ, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Λεβαδείας, συγκειμένης ἐκ τῶν δήμων Λεβαδείας, Πέτρας, Ὀρχομενοῦ, Χαιρωνείας καὶ Ἀραχόβης, ἐξ ὧν ἐψηφοφόρησαν

Εἰς τὸν δῆμον Λεβαδείας	939
Εἰς τὸν δῆμον Πέτρας	801
Εἰς τὸν δῆμον Ὀρχομενοῦ	477
Εἰς τὸν δῆμον Χαιρωνείας	588
καὶ εἰς τὸν δῆμον Ἀραχόβης	746
Τὸ ὅλον	3551

Ἐξ ὧν ἔλαβον

Ὁ Κύριος Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	1925
Ὁ Κ. Παναγ. Ἀζαρῆς	1913
Ὁ Κ. φίλων Ἰω. Φίλωνος	1683
Ὁ Κ. Δεονάρδος Ἀποστολάκης	1670

Διεξελθὸν ἑπομένως μετ' ἐπιστασίας τὰ ἀφορῶντα τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων καὶ τὴν σύστασιν τῶν τε ἐπιτροπῶν καὶ τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου κτλ. ἔγγραφα, ὡς καὶ τὰς γενομένας ἐνστάσεις, καὶ θεωρῆσαν, ὅτι τὰ μὲν ἐνηργήθησαν σύμφωνα μὲ τὸν περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμον, ἐκ δὲ τῶν ἐνστάσεων δύο μόνον ἐπέσυρον κατά τι τὴν προσοχὴν τοῦ τμήματος. 1, Ὅτι εἰς τὸν δῆμον Ἀραχόβης καὶ Πέτρας ἐνεγράφησαν εἰς τοὺς βουλευτικοὺς καταλόγους νέοι, μὴ ἔχοντες τὴν νόμιμον ἡλικίαν, καὶ πρὸς ἀπόδειξιν τούτου οἱ ἐνιστάμενοι παρουσιάζουσιν ἀποσπάσματα τῶν στρατολογικῶν καταλόγων καὶ 2, ὅτι ὁ Κ. Παναγιώτης Λαζαρῆς, ὢν πρὸ χρόνων κάτοικος καὶ δημότης Ἀθηνῶν, δὲν μετέφερεν ἐγκαίρως τὰ πολιτικά του δικαιώματα εἰς τὸν δῆμον τῆς γεννήσεώς του Ἀραχόβης.

Ὡς πρὸς τὴν πρώτην ἔνστασιν.

Ἐπειδὴ οἱ στρατολογικοὶ κατάλογοι, ὡς γνωστὸν, συντάσσονται ἀπροσέκτως παρὰ τῶν δημάρχων, καὶ δὲν δύναται νὰ ἔχωσι κῦρος ἀπρόσβλητον ὡς πρὸς τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἡλικίας. Ἐκτὸς δὲ τούτου οἱ βουλευτικοὶ κατάλογοι, ἐπεξεργασθέντες νομίμως παρὰ τῶν ἐπιτροπῶν, καὶ κυρωθέντες νομίμως παρὰ τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου, εἰσὶν ἀπρόσβλητοι καὶ ὁριστικοί.

Ὡς πρὸς τὴν δευτέραν ἔνστασιν.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Παναγιώτης Λαζαρῆς γέννημα καὶ θρέμμα τοῦ δήμου Ἀραχόβης, ἐκατοίκησε τοσαῦτα ἐκεῖ ἔτη, ἔχει σύμπασαν τὴν περιουσίαν του ἐντὸς τοῦ δήμου Ἀραχόβης, ὅπου κατοικοῦσι καὶ οἱ ἀδελφοί του καὶ οἱ συγγενεῖς του, τακτικῶς δ' ἐνεγράφετο εἰς τοὺς βουλευτικοὺς καταλόγους τοῦ δήμου ἐκείνου, ὡς φαίνεται καὶ εἰς τὸν ἐφετεινὸν κατάλογον ὑπ' αὔξοντα ἀριθμὸν 809. Εἰς δὲ τὸν δῆμον Ἀθηνῶν πώποτε δὲν ἐζήτησε τὴν ἐγγραφήν του. Ἐπειδὴ ὅθεν ἀφιλονεικήτως εἶναι αὐτόχθων τοῦ δήμου Ἀραχόβης, καὶ ἐγκαίρως ὑπάρχει ἐγγεγραμμένος εἰς τοὺς βουλευτικοὺς καταλόγους τῆς ἐπαρχίας Λεβαδίας, κατὰ τὴν ἀπὸ 3 Μαΐου 1850 ἀπόφασιν τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου, τοῦ ἐπιθεωρήσαντος τὸν βουλευτικὸν κατάλογον τοῦ 1850 τοῦ δήμου Ἀραχόβης, ἔχει ἑπομένως τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Διὰ ταῦτα γνωμοδοτεῖ

Ἡ ἐκλογὴ Λεβαδείας, ὡς κῦρος ἔχουσα, νὰ ἐπικυρωθῇ, καὶ γ' ἀναγορευθῶσι παρὰ τῆς βουλῆς νόμιμοι βουλευταὶ αὐτῆς

οἱ Κύριοι Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς καὶ Παναγιώτης Λαζαρῆς, ὡς ἔχοντες τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Νοεμβρίου 1850.

Ὁ Πρόεδρος

Ν. Μπούκουρας	Ἰω. Γ. Κριεζὴς
Δημήτρ. Α. Ζῶτος	Λύσανδρ. Βιλαέτης
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Α. Π. Ἰωάννου
Στάμος Μαυροδήμου	Γ. Παπασπυρόπουλος
	Χ. Χριστόπουλος.

Ὁ εἰσηγητὴς Ἰω. Εὐγενίδης.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Τὸ ἕκτον τμῆμα συνελθὸν καὶ ἐπεξεργασθὲν τὰ ἔγγραφα τῆς ἐκλογῆς Δωρίδος, παρετήρησε μ' εὐχαριστησίν του, ὅτι κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης οὐδεμία ἔνστασις ἐγένετο παραδειγματικὴ τῷ ὄντι ἡ ἐκλογὴ αὕτη ἀφ' ὅτου ἤρχισεν ἡ κλήρωσις τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν, διὰ τὰ παράπονα δηλ. τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου, τῆς ἐφορευτικῆς ἐπὶ τῆς κάλπης, καὶ ἐν γένει μέχρι τέλους τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων ἡ παραμικρὰ νόθευσις δὲν ἠκολούθησεν, ἡ ἐλαχίστη βία δὲν ἐπράχθη, οὔτε ἓν παράπονον δὲν ἠκούσθη.

Ἐψηφοφόρησαν δύο χιλιάδες ὀκτακόσιοι δώδεκα τὸ ὅλον εἰς τοὺς τέσσαρας δήμους ἐξ ὧν σύγκειται ἡ ἐπαρχία αὕτη, καὶ ἐξ αὐτῶν ἔλαβον ψήφους ὁ Κ. Βασίλειος Σκαλτσοδήμος δύο χιλιάδας ἑπτακοσίας τριάκοντα ὀκτώ, ἄλλας τόσας ὁ Κ. Ἀναγνώστης Παπαθανασίου, ἑβδομήκοντα τέσσαρας μόνον ὁ Κ. Ἀναγνώστης Μαργέλος καὶ ἄλλας τόσας ὁ Κ. Γ. Πράπας. Ὑπάρχουσης ὅθεν κατὰ τὸν Νόμον τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν ψηφοφορησάντων ὑπὲρ τῶν ΚΚ. Βασιλείου Σκαλτσοδήμου καὶ Ἀναγνώστη Παπαθανασίου, τὸ τμῆμα γνωμοδοτεῖ παμψηφεὶ νὰ παραδεχθῶσιν ὡς νομίμως ἐκλεχθέντες βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Δωρίδος, καὶ ἔχοντες τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα οἱ ἀνωτέρω δύο Κύριοι Βασίλειος Σκαλτσοδήμος καὶ Ἀναγνώστης Παπαθανασίου.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ βουλευτικῷ καταστήματι τῇ 25 Νοεμβρίου 1850.

Ν. Πανουριᾶς	Σιδέρης Πράτσικας
Α. Α. Ἐμπειρίκος	Γ. Ἀποστολίδης
Σ. Λογοθετόπουλος	Χ. Ι. Κικίδης
Δ. Πολυχρονόπουλος	Φρ. Κ. Μαῦρος.

Ὁ εἰσηγητὴς Περικλ. Καλαμογδάρτης.

Ἔκθεσις ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Βάλτου.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ ἕβδομον τμῆμα τῆς Βουλῆς συνελθὸν καὶ λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τὰ ἀφορῶντα τὴν γενομένην ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Βάλτου, ἐκθέτει, ὅτι ἡ ἐπαρχία Βάλτου σύγκειται ἀπὸ τοὺς δήμους, Ἀμβρακίας, Ἰδομένης καὶ Θυάμου, καὶ ἔχει ἐκλογεῖς ἐκ μὲν τοῦ πρώτου **1101**, ἐκ δὲ τοῦ δευτέρου **1308** καὶ ἐκ τοῦ τρίτου **1131**. Ἐξ αὐτῶν ἐψηφοφόρησαν, εἰς μὲν τὸν δῆμον Ἀμβρακίας **500**, εἰς δὲ τὸν δῆμον Θυάμου **1057** καὶ εἰς τὸν δῆμον Ἰδομένης· **1002** τὸ ὅλον τῶν ψηφορησάντων συμποσοῦται εἰς **2559**, ἐξ ὧν ἔλαβον ὁ Ἀνδρέας Ἴσκου **2557**, ὁ Δημητρ. Σκυλοδήμου **2442**, ὁ Ἰωάννης Καραγιαννόπουλος **119** καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρας.

Διεξελθὸν τὸ αὐτὸ τμῆμα τὰ πρακτικὰ παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἐκλογὴ διήρκεσεν ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας κατὰ τὸ τοῦ νομάρχου πρόγραμμα, καὶ ὅτι ἐνηργήθη ἡ ψηφοφορία καθ' ὅλην τὴν τάξιν καὶ νομιμότητα.

Εἰς τὰ πρακτικὰ τοῦ δήμου Ἀμβρακίας φαίνεται, ὅτι ἐγένετο ἔνστασις ἐκ μέρους τοῦ ψηφοφόρου Δημητρίου Γεωργίου κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Δημητρίου Σκυλοδήμου ὅτι οὗτος ψηφοφορούμενος ὑπάγεται εἰς τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμου, διατελῶν στρατιωτικὸς ὑπάλληλος, καθὸ διοικητὴς τοῦ 9 τάγματος τῆς ὁροφυλακῆς ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας, εἰς ἣν ἐκλέγεται. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ τῶν αὐτῶν πρακτικῶν τῆς ψηφοφορίας ἀποδεικνύεται, ὅτι ὁ εἰρημένος πρὸ 7 μηνῶν εἶχε παραιτηθῆ, ὅθεν ἡ γενομένη ἔνστασις ἀποβαίνει ἀβάσιμος.

Διὰ ταῦτα τὸ τμῆμα γνωμοδοτεῖ παμψηφεὶ τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Βάλτου, πρὸς τὸ τέλος τοῦ ν' ἀναγνωρισθῶσιν ἀπὸ τὴν βουλὴν νόμιμοι αὐτῆς βουλευταὶ, οἱ Κ. Κ. Ἀνδρέας Ἴσκου καὶ Δημήτριος Σκυλοδήμου.

Ἐγένετο τὴν 25 Νοεμβρίου ἐν τῷ δωματίῳ **1850**

ὁ Εἰσηγητὴς

Κων. Νταγρῆς.»

Παρετηρήθη ἀκολούθως ὑπό τινων, ὅτι καθυστεροῦσιν ἐπὶ πολὺ αἱ ἐκθέσεις τῶν τμημάτων ἐπί τινων ἐκλογῶν π. χ. τῆς Λοκρίδος, τῆς Αἰγιαλείας, κ. λ. π. καὶ πρέπει νὰ προσκληθῶσιν ὑπὸ τοῦ προεδρείου οἱ τῶν τμημάτων πρόεδροι ἵνα ἐπισπεύσωσι καὶ ταύτας, διότι οἱ ἐκ τούτων βουλευταὶ παραπρογοῦνται κατὰ

τῆς βραδύτητος ταύτης, καὶ δικαίως· καθότι ἀφοῦ ἐξηλέγξαμεν κατεσπευσμένως τὰς μέχρι τοῦδε ἐκλογὰς, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ παρατείνωμεν τὴν ἐκείνων ἐξέλεγξιν· Ἐκτὸς δὲ τούτου ὑπάρχει καὶ ἕτερος λόγος, ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ προβῶμεν εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας πρὶν ἐξελεγχθῶσιν ὅλαι αἱ μέχρι τοῦδε εἰσαχθεῖσαι εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἐκκρεμεῖς οὖσαι ἐκλογαί.

Τὸ προεδρεῖον συνῆνεσεν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῶν τμημάτων πρὸς ἐπίσπευσιν τῆς τῶν ἐκκρεμῶν ἐκλογῶν ἐξελέγξεως, καὶ ἀναγγείλαν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως, γενησομένης τὴν 27 λήγοντος, θέλει εἶσθαι ἡ ἀνάγνωσις καὶ συζήτησις τῶν παρασκευασθησομένων ἐκθέσεων καὶ αἱ ἀρχαιρεσίαι, ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΚΑΣΤΑΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ἀνάργ. Α. Χ. Ἀναργύρου.

Ἀνδρ. Πέπας.

Δ. Γ. Φιλάρετος.

Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν πέμπτην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἔτους προσελθόντες ἐν τῷ βουλευτηρίῳ οἱ κατωτέρω ΚΚ. βουλευταὶ ὤμοσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 57 τοῦ Συντάγματος διαγραφόμενον ὅρκον ὡς ἀκολούθως.

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος, νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου.»

Συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπό τε τῶν ὁρκισθέντων, τοῦ προέδρου καὶ τοῦ ἱερέως.

Οἱ ὁρκισθέντες βουλευταὶ

Θ. Α. Ζαΐμης, Ἠλίας Παπαδαῖος, Χ. Σ. Θεοχαρόπουλος, Λεωνίδας Χρυσανθόπουλος, Ἀνδρέας Ἴσκος, Δημ. Γιαννούλη, Δ. Σκυλοδήμος.

Ὁ ἱερεὺς

Πατσιος

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΚΑΣΤΑΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ἀνάργ. Α. Χ. Ἀναργύρου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ζ'.

Τῆς 27 Νοεμβρίου 1850.

Συνελθόντων τῶν Κυρίων βουλευτῶν περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐχορηγήθη κατὰ πρῶτον ἀκταήμερος ἀπουσίας ἄδεια εἰς τὸν βουλευτὴν Ζ. Μαραγκὸν· εἶτα προσελθόντες τρεῖς ἔχοντες εἰσιτήρια βουλευταὶ ἔδωκαν τὸν παρὰ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης συνεδριάσεως προσαρτώμενον τῆς ὁρκωμοσίας πρωτόκολλον. Κληρωθέντες δὲ οἱ ὁμόσαντες ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν βουλευτῶν Κ. Ἀξελοῦ καὶ Π. Καλαμογδάρτου, ἔλαχον ὁ μὲν Ν. Ἀνδρικόπουλος εἰς τὸ ε'. τμῆμα, ὁ Κώνστας Δαρειώτης εἰς τὸ ς'. καὶ ὁ Ἀναγνώστης Τατόπουλος εἰς τὸ ζ'.

Κληρωθεῖσα δὲ καὶ ἡ ἐκλογὴ τῆς Πυλίας ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν ἔλαχεν εἰς τὸ δ'. τμῆμα.

Ἀκολούθως παρελθόντες οἱ εἰσηγηταὶ τῶν τμημάτων ἀνέγνων τὰς ἐκθέσεις περὶ τῶν ἐκλογῶν τῶν ἐπαρχιῶν Λοκρίδος, Τριφυλίας, Αἰγίνης καὶ Αἰγιαλείας, ἐχούσας οὕτως.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Β'. τμήματος ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Β'. Τμῆμα τῆς Βουλῆς λαβὸν ὑπ' ὄψιν ἅπαντα τ' ἀφορῶντα τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος ἔγγραφα καὶ διεξελθὸν ταῦτα μετ' ἐπιστασίας, παρετήρησεν, ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὕτη διεξήχθη μεθ' ὅλης τῆς νομιμότητος καὶ ἀκριβείας, καὶ ὅτι μία καὶ μόνη ἔνστασις ἔλαβε χώραν κατὰ τῆς κάλπης τοῦ δήμου Λαρύμνης· ἀλλὰ καὶ αὕτη τὴν ἐπισῦσαν ἀνεκλήθη ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐνισταμένων.

Ὅτι τὸ ὅλον τῶν ψηφορορησάντων συμποσοῦται εἰς ψηφορόρους **4147** ἐξ ὧν ἔλαβον

Ὁ μὲν Στάμος Μαυροδῆμος ψήφους	**3000**
Ὁ Α. Πάϊκος	**2659**
Ὁ Δ. Στέφανος	**1283**
Ὁ Σαντᾶς	**1164**

καὶ ἄλλοι ὀλίγας τινάς.

Κατὰ τὸ ἀνωτέρω δ' ἀποτέλεσμα οἱ λαβόντες τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν εἰσὶν οἱ Κύριοι Στάμος Μαυροδῆμος καὶ Α. Πάϊκος.

Διὰ ταῦτα γνωμοδοτεῖ παμψηφεί, νὰ κηρυχθῇ ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος ἔγκυρος καὶ νὰ παραδεχθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὡς νόμιμος βουλευτὴς αὐτῆς καὶ ἔχων τὰ παρὰ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα ὁ Κ. Στάμος Μαυροδῆμος· καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὸν ἕτερον ἐπίδοξον βουλευτὴν Κ. Α. Πάϊκον παρατηρεῖ, ὅτι γενομένων ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τεσσάρων ἐνστάσεων ἐκ διαφόρων πολιτῶν τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος, ἐν μέρει κατὰ τῆς ἐκλογῆς, ἐν γένει δὲ κατὰ τῶν προσόντων τοῦ Κ. Παΐκου παρατηρεῖ ὅτι, καὶ τῷ ὄντι ἂν ὁ Κ. Πάϊκος εἶχε τὰ ἀπὸ τοὺς § **12** καὶ **3** τοῦ ἄρθρου **27** τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν Νόμου προσόντα, πάλιν δὲν ἀποδεικνύει ὅτι ἐκατοίκησεν ἐπὶ ἓν ἔτος εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην· ἡ δὲ ἀπόδειξις ὅτι ἐνεγράφη δημότης τῆς νέας Πέλλης ἀπὸ τὸν μῆνα Μάϊον τρέχοντος ἔτους δὲν ἀρκεῖ.

Α'. Διότι ὁ Νόμος ἀπαιτεῖ κατοικίαν καὶ οὐχὶ ἁπλῆν ἐγγραφὴν εἰς τὸ δημοτολόγιον, καὶ

Β'. Διότι καὶ ὡς κατοικία ἂν ἠδύνατο νὰ ἐκληφθῇ ἡ ἐγγραφὴ αὕτη, πάλιν δὲν παρῆλθεν ἀπὸ αὐτῆς ἡ διάρκεια ἑνὸς ἔτους, ὡς ὁ Νόμος ὁρίζει καὶ διὰ τοὺς αὐτόχθονας ὁποιασδήποτε ἐπαρχίας καὶ διὰ τοὺς ἀγωνιστάς, ἢ ἐλθόντας καὶ διαμείναντας μέχρι τέλους **1827**, ἢ τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὰς μετὰ ταῦτα μάχας μέχρι τέλους τοῦ **1829**.

Ὅτι ὀλιγώτερον δὲν ἔχει ὁ Κ. Πάϊκος τὰ προσόντα τοῦ **5** § ἐδαφ. **3** τοῦ ἄρθρ. **27** εἰς ὃν προδήλως ὑπάγεται, καθόσον στερεῖται κατοικίαν τριῶν ἐτῶν ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας ἀφ' ἧς ἐξελέχθη, καὶ δὲν ἀποδεικνύει ὅτι ἀπέκτησεν αὐτόθι δεκακισχιλίων δραχ. πραγματικὴν ἀκίνητον περιουσίαν.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους τὸ τμῆμα γνωμοδοτεῖ κατὰ πλειονοψηφίαν νὰ μὴ γένῃ δεκτὸς ὁ Κ. Πάϊκος ὡς βουλευτὴς τῆς Λοκρίδος καὶ νὰ διαταχθῇ νέα ἐκλογὴ σύμφωνα μὲ τὸν Νόμον.

Ἡ μειονοψηφία παρατηρεῖ ὅτι, ὁ Κ. Πάϊκος λαβὼν μέρος κατὰ τὸν ἀγῶνα καὶ ἐγγραφεὶς εἰς τὸν παρουσιασθέντα ἐν τῷ τμήματι πρωτότυπον κατάλογον τῶν ἐν τῇ νέᾳ Πέλλῃ συνοικισθέντων Μακεδόνων κατὰ τὸ **1838**, καὶ λαβὼν γῆπεδον ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Μακεδόνες, ἐκλεχθεὶς μάλιστα κατὰ τὸ **1845** μέλος τῆς ἐπὶ τοῦ συνοικισμοῦ ἐπιτροπῆς καὶ ἐγγραφεὶς δημότης νέας Πέλλης κατὰ τὴν 10 Μαΐου ε. ε. ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ δήμου νέας Πέλλης, φρονεῖ ὅτι ἔχει τὰ ἐν τῷ § **2**

τοῦ ἐδ. 3 τοῦ ἄρθρ. 27 τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμου προσύντα.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρίου 1850.

Ὁ εἰσηγητὴς Α. Δ. Αὐγερινός.»

ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Τριφυλίας.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Ἑ. τμῆμα τῆς βουλῆς συνελθὸν εἰς συνεδρίασιν ἐν τῷ δωματίῳ τῶν συνεδριάσεών του, καὶ ἐξετάσαν κατὰ τὸν κανονισμὸν τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Τριφυλίας ἔγγραφα παρατηρεῖ.

Ὅτι εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην ἔχουσαν ἓξ δήμους, ἤτοι Ἐράνης, Φλεσιάδος, Αὐλῶνος, Δωρίου, Τριπόλης καὶ Κυπαρισσίας, διεξήχθησαν ἐν τάξει ἅπασαι αἱ προπαρασκευαστικαὶ ἐργασίαι μέχρι τῆς ὁριστικότητος τῶν καταλόγων, καὶ οὐδεμία ἐγένετο κατ' αὐτῶν ἔνστασις.

Ὅτι, κηρυχθείσης τῆς ἐνάρξεως τῆς ψηφοφορίας διὰ τοῦ Νομαρχιακοῦ προγράμματος, ἐξελέχθησαν αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ αἵτινες παραλαβοῦσαι διὰ τῶν δημάρχωντὰς δι' ἕνα ἕκαστον δῆμον ὑπὸ τοῦ νομάρχου προσδιορισθείσας κάλπας, ἐπεστάτησαν εἰς τὴν ψηφοφορίαν, ἥτις ἤρξατο κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν, καὶ ἐξηκολούθησε καθ' ὅλον τὸ ὀκταήμερον διάστημα ἄνευ διακοπῆς.

Ὅτι περαιωθείσης τῆς ψηφοφορίας καθ' ὅλους τοὺς δήμους, συνεκεντρώθησαν ἅπασαι αἱ κάλπαι εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, καὶ παρόντος τοῦ ἐπάρχου ἀντιπροσωπεύοντος τὸν νομάρχην, ἐγένετο ἐν τάξει ἡ διαλογή.

Ὅτι, εἰς τὰ πρωτόκολλα τῆς διαλογῆς μειονοψηφία τις τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, καὶ τοι συνυπογράφουσα μετὰ τῆς πλειονοψηφίας περὶ τοῦ ἀλυμάντου τῶν σφραγίδων τῶν καλπῶν, ἐσημείωνεν, ὅτι ἐπιφυλάσσεται μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαλογῆς νὰ ἐπιφέρῃ ἰδίᾳ τὰς ἐνστάσεις της κατά τινων καλπῶν.

Ὅτι, περαιωθείσης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἐκ τῶν ψηφοφορησάντων καθ' ὅλους τοὺς δήμους **7664** πολιτῶν, ἔλαβον ψήφους

οἱ Κ. Κ. Δ. Πολυχρονόπουλος	7552
Κυριάκος Ν. Πονηρόπουλος	4987
Ἀναγνώστης Παπακτσώρης	4543
Γ. Α. Σπέντζας	2870
Ἀναστάσιος Μανοῦσος	2500
Μήτρος Ἀναστασόπουλος	263

καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρας.

Εἰς τὸν φάκελλον τῶν ἐγγράφων τῆς παρούσης ἐκλογῆς εὑρέθη ἔκθεσις ἐπιγραφομένη πρὸς τὴν βουλὴν καὶ φέρουσα ὑπογραφὰς ὀκτὼ μελῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἐκ τῶν τριάκοντα, ἐν ᾗ σημειοῦνται αἱ ἐξῆς ἐνστάσεις κατὰ τῆς συστάσεως τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν Τριπόλης καὶ Αὐλῶνος, καὶ κατὰ τῆς γνησιότητος τῶν ἐν ταῖς κάλπαις τῶν δήμων τούτων ψηφοδελτίων, ὅτι δῆθεν, ἐνῷ αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ εἶχον νομίμως κληρωθῆ, πρὸ τῆς προκηρύξεως τῶν ἐκλογῶν, διετάχθη διοικητικῶς νέα κλήρωσις τοιούτων, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ σχηματισθῶσιν εἰκονικῶς καὶ νὰ νοθευθῶσιν αἱ κάλπαι· τεκμαίρεται δὲ ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς νοθεύσεως ἐπραγματοποιήθη, καθότι τὰ ἐξαχθέντα ἐκ τῶν καλπῶν τούτων ψηφοδέλτια εἰσὶν ὅμοια καὶ σημειοῦνται ἐν αὐτοῖς τὰ αὐτὰ ὀνόματα.

Τὸ τμῆμα λαβὸν ταῦτα πάντα ὑπ' ὄψιν καὶ σκεφθὲν ὅτι, ἐπειδὴ κατὰ τῆς ὁριστικότητος τῶν καταλόγων οὐδεμία ἔνστασις ἐγένετο,

Ἐπειδὴ ἡ ἐξώδικος γενομένη κατὰ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν Τριπόλης καὶ Αὐλῶνος ἔνστασις στηρίζεται εἰς ἐσφαλμένην ἐξήγησιν τοῦ Νόμου, καθότι, καθὼς ἐξάγεται ἐκ τῆς οἰκονομίας τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμου, αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐκλέγονται κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἐνάρξεως τῆς ψηφοφορίας, τὴν ὁποίαν μόνη ἡ κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προκηρύσσῃ, ὡς καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν φρονίμως ποιοῦν, ἐδήλωσε διὰ τῶν ἀπὸ 20—25 Μαΐου καὶ 10 Ἰουνίου τ. ε. ἐγκυκλίων του, ὁ δὲ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην σχηματισμὸς τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν τῶν εἰρημένων δήμων ἐγένετο ἐννόμως, συμμορφωθέντων τῶν δημοτικῶν τούτων συμβουλίων μὲ τὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐντολήν, διὰ τῆς ἀπὸ 9 Σεπτεμβρίου τ. ε. ἐγκυκλίου του, ἥτις προεκήρυσσε δυνάμει Β. Διατάγματος τὴν ἔναρξιν τῆς ψηφοφορίας, καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς ὁποίας ἐσχηματίσθησαν ἅπασαι αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ τοῦ Κράτους·

Ἐπειδὴ τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὄντων ἁπάντων σχεδὸν τῶν ψηφοδελτίων τῶν δήμων τούτων ὁμοιομόρφων ἔπεται, ὅτι ἐγένετο νόθευσις, δὲν εἶναι ὀρθὸν, καὶ ὡς τοιοῦτον ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς βουλῆς διὰ τῆς ἐπικυρώσεως ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε ἐξελεγχθεισῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, καθ' ὧν ὑπῆρχεν ὁμοία καὶ ἀπαράλλακτος ἔνστασις.

Ἐπειδὴ, καθὰ ἐξάγεται ἐκ τῶν πρακτικῶν, ἡ διαλογὴ ἐγένετο ἐν τάξει· ἐπειδὴ ἡ ἐπαρχία Τριφυλίας ἔχουσα τὸν ἀπαιτούμενον

πληθυσμὸν δικαιοῦται ν' ἀποστείλῃ τρεῖς βουλευτάς, οἱ δὲ ὡς τοιοῦτοι ἐκλεχθέντες ἔχουσι τὰ παρὰ τοῦ νόμου ὁριζόμενα προσόντα,

Γνωμοδοτεῖ.

Νὰ κηρυχθῇ ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Τριφυλίας ὡς κῦρος ἔχουσα, καὶ ν' ἀναγνωρισθῶσιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς οἱ ἐκλεχθέντες Κ.Κ. Δ. Πολυχρονόπουλος, Κυριάκος Ν. Πονηρόπουλος καὶ Ἀναγνώστης Παπατσώρης ὡς νόμιμοι αὐτῆς βουλευταί.

Ἐγένετο ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ τὴν 27 Νοεμβρίου 1850.

Λύσανδρος Βιλαΐτης	Χ. Χριστόπουλος
Ν. Μπούκουρας	Β. Σκαλτσοδήμος
Εὐς. Οἰκονομόπουλος	Ἰω. Εὐγενίδης
Στάμος Μαυροδήμου	Γ. Παπασπυρόπουλος
Δημήτριος Ζῶτος	Ἀνδρέας Ἴσκος.»

Α. Π. Ἰωάννου.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ ἕκτον τμῆμα, διεξελθὸν ἅπαντα τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Αἰγίνης, ἐχούσης τὸ δικαίωμα νὰ στέλλῃ ἕνα βουλευτήν, καὶ θασανίσαν αὐτὰ ἐπιμελῶς ἐξάγει τὰ ἀκόλουθα·

Ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη σύγκειται ἀπὸ δύω δήμους Ἀγκιστρίου καὶ Αἰγίνης, καθ' οὓς ἐψηφοφόρησαν εἰς μὲν τὸν πρῶτον 55, εἰς δὲ τὸν δεύτερον 607, ἐξ ὧν ὑπὲρ μὲν τοῦ Γεωργίου Λογιωτατίδου 495, ὑπὲρ δὲ τοῦ Ἀντωνίου Βενιζέλου 171.

Ὅτι κατὰ τὴν ψηφοφορίαν καὶ μετὰ, εἰς τὸν δῆμον Αἰγίνης ἔγειναν διάφοροι ὑπὸ διαφόρων ἐνστάσεις, περὶ τοῦ ὅτι ἐνοθεύθη ἡ κάλπη τοῦ αὐτοῦ δήμου, καὶ ἠτήσαντο δι' αὐτῶν τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς ταύτης.

Ὅτι κατὰ συνέπειαν εὑρέθησαν ὅλα τὰ ἐξαχθέντα ἐκ τῆς κάλπης τοῦ αὐτοῦ δήμου ψηφοδέλτια ἀμονογράφητα· ἡ δὲ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ δικαιολογεῖ διὰ πράξεώς της τοῦτο, ὡς ἐκ λάθους καὶ ἀγνοίας ἐπακολουθῆσαν.

Ὅθεν, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐμπεριεχομένων εἴς τε τὰς ἐκθέσεις τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τὰς ἐνστάσεις ἂν καὶ δὲν ἀποδεικνύεται τι βέβαιον καὶ ἀποχρῶν νὰ πείσῃ τὴν πεποίθησιν τοῦ τμήματος νὰ θεωρήσῃ νόθον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κάλπης τοῦ δήμου Αἰγίνης ἕνεκα τῆς μὴ μονογραφήσεως τῶν ψηφοδελτίων ἐκ μέρους τοῦ προέδρου τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀρνηθέντος τὴν μονογράφησιν λόγῳ, ὅτι δὲν ὁρίζεται εἰς τὸν Νόμον.

Μ' ὅλα ταῦτα ἡ ἔλλειψις αὕτη τῆς μὴ μονογραφήσεως τῶν ψηφοδελτίων θεωρεῖται ὡς λόγος ἀκυρότητος καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν δῆμον Αἰγίνης, εἰς ὃν εἴτε ἐξ ἀγνοίας εἴτε ἄλλως πως ἔλαβε χώραν ἡ παρανομία αὕτη.

Διὰ ταῦτα τὸ τμῆμα γνωμοδοτεῖ· 1. Ἵνα κηρυχθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἄκυρος ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ τοῦ δήμου Αἰγίνης ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ ἐπαναληφθῇ αὕτη εἰς μόνον τὸν αὐτὸν δῆμον.

2. Ἵνα κηρυχθῇ ἔγκυρος ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ τοῦ δήμου Ἀγκιστρίου, εἰς ὃν ἐψηφοφόρησαν 55 μόνον ὑπὲρ τοῦ Γεωργ. Λογιωτατίδου.

Τὰ μέλη τοῦ τμήματος.

Δ. Καλλιτρονᾶς	Φραγ. Μαῦρος
Περικ. Καλαμογδάρτης	Σιδέρης Πράτσικας
Ν. Πανουριᾶς	Γ. Ἀποστολίδης
Δ. Πολυχρονόπουλος	Χ. Ι. Κυκίδης.»

Λ. Α. Ἐμπειρίκος.

Ὁ εἰσηγητὴς Λ. Π. Δημητριάδης.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ β'. τμῆμα τῆς Βουλῆς λαβὸν ὑπ' ὄψιν καὶ διεξελθὸν μετ' ἐπιστασίας τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλείας παρατηρεῖ ὅτι, ἡ ἐπαρχία αὕτη συγκειμένη ἀπὸ τρεῖς δήμους, ἤτοι τὸν τοῦ Αἰγίου, Βουρῶν καὶ Αἰγείρας, ἔχει ἀριθμὸν ψηφοφόρων κατὰ τοὺς ὁριστικοὺς καταλόγους 2802, ἤτοι ὁ μὲν δῆμος Αἰγίου 1415, ὁ τῶν Βουρῶν 419, καὶ ὁ τῆς Αἰγείρας 968, ἐξ ὧν κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας ἐψηφοφόρησαν εἰς μὲν τὸν πρῶτον δῆμον 1116, εἰς τὸν δεύτερον 316 καὶ εἰς τὸν τρίτον 913· ὅτι ἡ ἐκλογή, ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐγγράφων, ἐνηργήθη κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, διότι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς οὐσιωδεστέρας τῶν ἐνστάσεων ἀφορώσας τὴν κλήρωσιν τῶν ἐπιτροπῶν κατὰ τοὺς δήμους Βουρῶν καὶ Αἰγείρας ὡς πρὸς τὸν α. εἶπετο νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ κλήρωσις ἀφ' οὗ, ὡς ἐξάγεται ἐκ διαφόρων ἐγγράφων, αὕτη παρατάθη ὡς δολίως ἐνεργηθεῖσα, εἰς δὲ τὸν δεύτερον εἶπετο ἐπίσης καὶ ἕνεκα τοῦ κατεπείγοντος τῆς ἐκλογῆς νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν συνεδρίασιν παραπληρωματικά τινα μέλη, ἀφοῦ κατὰ τὰς προσαγομένας ἀποδείξεις τῆς προσκλήσεως τὰ κύρια ἠρνήθησαν νὰ συνέλθωσιν· ἐκ δὲ τῶν πρακτικῶν τῆς διαλογῆς ἐξάγεται, ὅτι ἔλαβον ψήφους οἱ Κύριοι,

Δημήριος Ὀρεινὸς	ψήφους	1803.
Λεωνίδας Χρυσανθόπουλος	»	1799.

Κλεομένης Οἰκονόμου » . . . . . 533.
Κ. Μ. Θεοδώρου » . . . . . 538.

ὥστε τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν τῶν ψηφοφορησάντων ἔλαβον οἱ Κύριοι Δημήτριος Ὀρεινὸς καὶ Λεωνίδας Χρυσανθόπουλος. Ἐπειδὴ ἡ ἐπαρχία Αἰγιαλείας ἔχει πληθυσμὸν 10630 ψυχῶν καὶ δικαιοῦται νὰ δώσῃ δύο βουλευτάς, οἱ δ' ἐκλεχθέντες ἔχουσι τὰ παρὰ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενα τοῦ βουλευτοῦ πρυσόντα.

Τὸ τμῆμα γνωμοδοτεῖ κατὰ πλειονοψηφίαν· νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ ὡς νόμιμον τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν Αἰγιαλείας, καὶ ὡς νομίμους βουλευτὰς αὐτῆς τοὺς ΚΚ. Δημήτριον Ὀρεινὸν καὶ Λεωνίδαν Χρυσανθόπουλον.

Ἐγένετο τὴν 27 Νοεμβρίου 1850.

Ὁ εἰσηγητὴς Γ. Παναγιωτόπουλος.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ β'. τμῆμα τῆς Βουλῆς συνελθὸν ἐν τῷ οἰκείῳ δωματίῳ τῶν διασκέψεων, καὶ λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλείας παρατηρεῖ, ὅτι εἰς μὲν τὸν δῆμον Αἰγίου αἱ κληρώσεις τοῦ τε ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου καὶ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπὶ τῆς κάλπης ἐπιτροπῆς ὡς καὶ ἡ ἐκδίκασις τοῦ καταλόγου καὶ ἡ ψηφοφορία ἐπὶ τέλους ἐνηργήθησαν ἐν πλήρει τάξει καὶ ἁρμονίᾳ, καὶ οὐδεμία ὑπάρχει οὐσιώδης ἔνστασις, ὡς πρὸς δὲ τοὺς δύο δήμους Βουρῶν καὶ Αἰγείρας, συνέβησαν αἱ ἑξῆς ἀνωμαλίαι.

Τὴν 26 Σεπτεμβρίου ἐνηργήθησαν κατὰ πρόσκλησιν τοῦ ἐπαρχείου εἰς μὲν τὸν δῆμον Αἰγείρας αἱ κληρώσεις τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου καὶ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, εἰς δὲ τὸν δῆμον Βουρῶν, παρισταμένου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐπάρχου καὶ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, αἱ πράξεις αὗται ὡς καὶ ὁ κατάλογος τῆς Αἰγείρας ἐκδικασθεὶς ὑπεβλήθησαν κατὰ τὸν Νόμον εἴς τε τὸ ἐπαρχεῖον καὶ εἰς τὴν νομαρχίαν· μετ' ὀλίγον ἓν μέρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Βουρῶν ἐνήργησε αὐτεπαγγέλτως νέαν κλήρωσιν νέας ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποίαν καὶ ἡ νομαρχία καὶ τὸ ἐπαρχεῖον διὰ πράξεως των ἀπεκήρυξαν ὡς μὴ νόμιμον· ἀπὸ δὲ τὸν δῆμον τῆς Αἰγείρας οὐδεμία ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸ ἐπαρχεῖον νέα κλήρωσις ἄχρι τέλους τῆς ἐκλογῆς.

Αἱ κάλπαι αἱ ἀποσταλεῖσαι διὰ τοὺς δύο αὐτοὺς δήμους δὲν ἐδόθησαν ὑπὸ τῶν δημάρχων εἰς τὰς ἐφορευτικὰς ἐπιτροπὰς τὰς ἀποδεδειγμένως κληρωθείσας μ' ὅλας τὰς ἀλλεπαλλήλους διαταγὰς τῆς τε νομαρχίας καὶ τοῦ ἐπαρχείου· ἀλλ' ὁ μὲν δήμαρχος

Βουρῶν ἔδωκε τὴν κάλπην εἰς τὴν δευτέραν ἐπιτροπὴν, ὁ δὲ πάρεδρος Αἰγείρας ὁ ἐλθὼν μετὰ ταῦτα εἰς ἐνέργειαν, κρατήσας καὶ αὐτὸς τὴν κάλπην καὶ μὴ παραδώσας αὐτὴν εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν, παρουσιάζει ἤδη εἰς τὸν ἐκλογικὸν φάκελλον νέας κληρώσεις ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου καὶ ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ νέον κατάλογον· κατὰ τῆς ὑπάρξεως τῶν νέων πράξεων τούτων ὑπάρχουσιν δειναὶ ἐναντίαι ἀποδείξεις ἐνισχυόμεναι καὶ ἔτι περισσότερον ἀπὸ πράξεις διαμαρτυρικὰς τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ ἀπὸ μεταγενεστέρας ἀκόμη συμβολαιογραφικὰς διαμαρτυρήσεις τοῦ ἰδίου.

Ὡς ἐκ τούτου κατὰ τοὺς δύο αὐτοὺς δήμους ἐνηργήθησαν δύω χωρισταὶ ψηφοφορίαι, μία ὑπὸ τῶν κατεχόντων ἀναρμοδίως τὰς κάλπας καὶ ἑτέρα ὑπὸ τῶν νομίμων ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν δι' ἄλλων οὐχ ἧττον ἐπισήμων ἐξασφαλιστικῶν μέσων.

Ὑποβάλλεται ἐν τούτοις κοινὴ πρᾶξις τῶν τριῶν δημάρχων τῆς ἐπαρχίας, ἐξ ἧς ἀποδεικνύεται, ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη ἔχει πληθυσμὸν πλέον τῶν 20 χιλιάδων κατοίκων, δικαιουμένη ἐκ τούτου νὰ χορηγήσῃ τρεῖς βουλευτὰς ὡς καὶ τοιοῦτον παράγει ἀποτέλεσμα ἡ ἐνεργηθεῖσα ψηφοφορία.

Ὅθεν τὸ τμῆμα σκεφθέν.

Ἐπειδὴ ὡς πρὸς τὴν ψηφοφορίαν τοῦ δήμου Αἰγίου δὲν ὑπάρχει κἀμμία παρατήρησις, ἐπειδὴ αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ πηγάζουσαι ἀπὸ τὸν Νόμον φέρουσιν ἐπίσημον χαρακτῆρα, δὲν δύναται, δὲ ὅταν ἅπαξ ἀποδεδειγμένως κληρωθῶσι, νὰ ἐπαναλαμβάνηται ἡ κλήρωσίς των, καὶ ν' ἀντιποιῆται ἄλλος τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Βουλῆς, διότι τότε ἡ ἀταξία τῶν ἐκλογῶν καταντᾷ ἐπάπειρον καὶ καταστρέφεται ὁ σκοπὸς τοῦ Νόμου.

Διὰ τοῦτο ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ πρὸς τοὺς δύο ἄλλους δήμους Βουρῶν καὶ Αἰγείρας, ἡ ἀξιοπιστία καὶ ἡ νομιμότης τῆς ψηφοφορίας ἐνυπάρχει κατὰ τὸν Νόμον κυρίως εἰς τὰς ἐνθείσας ἐφορευτικὰς ἐπιτροπάς.

Καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὴν κοινὴν περὶ πληθυσμοῦ πρᾶξιν τῶν δημάρχων ἀποτελοῦσαν πλήρη κατ' οὐσίαν ἀπόδειξιν, ἡ ἐπαρχία τῆς Αἰγιαλείας δικαιοῦται νὰ δώσῃ τρεῖς βουλευτὰς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω γνωμοδοτεῖ· νὰ κηρυχθῇ ἔγκυρος ἡ ἐκλογὴ καὶ νὰ ἀναγνωρισθῶσιν νόμιμοι καὶ ἔχοντες τὰ πρυσόντα βουλευταὶ Αἰγιαλείας οἱ Κύριοι Δ. Ι. Ὀρεινὸς, Λεωνίδας Χρυσανθόπουλος καὶ Κλεομένης Οἰκονόμου.

Ἀθῆναι, τὴν 27 Νοεμβρίου 1850.

Ὁ Εἰσηγητὴς τῆς μειονοψηφίας Σ. Χ. Στεφανόπουλος.

Κληρωθεῖσαι δὲ αὗται ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Δ. Ζώτου καὶ Δ. Πολυχρονοπούλου, πρὸς προσδιορισμὸν τῆς τάξεως τῆς συζητήσεως, ἔλαχον ὡς ἀκολούθως· ἀ. Αἰγίνης, ϐ'. Τριφυλίας, γ'. Λοκρίδος, δ'. Λιγιαλείας.

Δοθέντος δὲ τοῦ λόγου ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τμήματος περὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Αἰγίνης, παρελθὼν ὁ βουλευτὴς τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας ἀνέφερεν, ὅτι παραδόξως ἡ ἔκθεσις τοῦ τμήματος γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Αἰγίνης, διότι οὐδὲν ἐπιλήψιμον αὕτη ἔχει, πλὴν τῆς μὴ μονογραφήσεως τῶν ψηφοδελτίων παρὰ τοῦ προέδρου. Ἀλλ' ἀναφορὰ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου προέδρου καὶ τῶν ψηφοφορησάντων πολιτῶν πρὸς τὴν βουλὴν ἀποδεικνύει τὸ γνήσιον τῶν ψηφοδελτίων, καὶ ὅτι ἡ μὴ μονογράφησις αὐτῶν προῆλθεν ἐξ ἀνάγκης τοῦ νόμου, διότι ἐν τῷ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμῳ δὲν ἐμπεριέχεται ἡ τοιαύτη διάταξις, ἀλλ' εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι οὐδ' εὑρίσκονται εἰς τὴν Αἴγιναν.

Ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι πᾶς ἄλλος ἠδύνατο να προφασισθῇ ἄγνοιαν τῶν παρὰ τῆς συνελεύσεως διατεταγμένων, οὐχὶ ὅμως ὁ προαγορεύσας, ὅστις καὶ πληρεξούσιος ὑπάρξας καὶ βουλευτὴς κατ' ἀμφοτέρας τὰς μέχρι τοῦδε περιόδους, ἐγίνωσκε τὰ παρὰ τῆς συνελεύσεως ἀποφασισθέντα, καὶ ἐρήμωσεν αὐτὰ δὶς μέχρι τοῦδε· ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ ἀνάγκη τῆς μονογραφήσεως τῶν ψηφοδελτίων ῥητῶς ὑπὸ τῆς συνελεύσεως διατάττεται, ὅλα δὲ τὰ ψηφοδέλτια τοῦ δήμου Αἰγίνης δὲν εἶναι μονογεγραμμένα, ὑποστηρίζει τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Αἰγίνης κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐκθέσεως.

Ἐπαναλαϐόντος δὲ τοῦ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσαντος, ὅτι αὐτὸς δὲν ἠγνόει τὰ παρὰ τῆς συνελεύσεως διατασσόμενα, ἀλλὰ δὲν ἠθέλησε νὰ λάϐῃ παντάπασι μέρος εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐκλογῆς, καλῶς γινώσκων, ὅτι οὐδένα ἀντίπαλον ἰσχύοντα ἔχει, προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἡ μονογράφησις τῶν ψηφοδελτίων δὲν ἐμπεριέχεται εἰς τὸν περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμον, ὥστε ἡ παράλειψις αὐτῆς, δικαιολογουμένης μάλιστα δι' ἀναφορᾶς τοῦ προέδρου, δὲν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς, εἰς τὴν ὁποίαν οὐδεμία δολιότης φαίνεται, διότι καὶ αὐτὴ ἡ περὶ μονογραφήσεως τῶν ψηφοδελτίων ἔνστασις δὲν ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἀνταγωνιζομένου ἐξ ἀρχῆς, ἀλλ' ἀφοῦ ἐπείσθη ὅτι ἀπέτυχεν. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν αὐστηρότητα καὶ ἀφαιρεθῶσιν ὅλα τὰ μὴ μονογεγραμμένα ψηφοδέλτια καὶ

ἐκληφθῶσιν ὡς μὴ ὑπάρχοντα, τότε μένουσι τὰ τοῦ ἑτέρου δήμου, καὶ θεωροῦνται τόσοι μόνον ψηφοφορήσαντες, ὅσα ψηφοδέλτια ἐν τῇ κάλπῃ τοῦ δευτέρου δήμου ὑπάρχουσιν· ἐπειδὴ δὲ κατὰ ταῦτα ἡ πλειονοψηφία πάλιν εἶναι ὑπὲρ τοῦ Γ. Λογιωτατίδου, μένει οὗτος ἔχων τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, καὶ πρέπει νὰ κηρυχθῇ νόμιμος βουλευτής· ὑποστηρίζει λοιπὸν τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς διὰ νὰ μὴ τεθῇ εἰς νέον ἐκλογικὸν ἀγῶνα ὁ λαὸς τῆς Αἰγίνης.

Ἀντέταξεν ἄλλος ὅτι ἡ μονογράφησις τῶν ψηφοδελτίων εἶναι ἀναγκαιοτάτη πρὸς ἔνδειξιν τῆς γνησιότητος αὐτῶν· διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις, ἂν καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν δὲν παρεδέχθη τὴν μονογράφησιν διὰ νὰ μὴ καθίσταται φανερὰ ἡ ψηφοφορία, μετὰ ταῦτα ὅμως θεωρήσασα αὐτὴν ὡς ἔλεγχον τῆς ἐκλογῆς διέταξε ῥητῶς νὰ γίνηται ἡ μονογράφησις ἔξωθεν τοῦ ψηφοδελτίου· δὲν εἶναι λοιπὸν δυνατὸν νὰ παραλειφθῇ ὁ οὐσιώδης οὗτος τύπος, καὶ διὰ τοῦτο ὑποστηρίζει τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἠρώτησε τὴν βουλὴν ἂν παραδέχηται τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐκθέσεως τοῦ τμήματος. Μὴ διακριθείσης δὲ τῆς δι' ἀναστάσεως ψηφοφορίας, ἐγένετο ἐπὶ τῇ αἰτήσει πλειόνων τῶν δέκα βουλευτῶν ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Ε. Παρίση καὶ Α. Παπαδημητριάδου, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη διὰ ψήφ. 40 πρὸς 33, ἀρνηθέντων ψῆφον τριῶν, τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐκθέσεως τοῦ τμήματος, καὶ οὕτως ἠκυρώθη ἡ ἐκλογὴ τοῦ δήμου Αἰγίνης, καὶ ὁ βουλευτὴς αὐτῆς Γ. Λογιωτατίδης ἀπεσύρθη τοῦ βουλευτηρίου.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐκθέσεως τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Αἰγίνης, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινὸς	Δημήτριος Τσάκρης . . . Ο.
Λεων. Χρυσανθόπουλος . . .	Ἀνδρέας Δανόπουλος . ἀρνεῖται
Γεώργιος Λογιωτατίδης . .	Γεώργιος Τσάκρης . . . .
Δημήτριος Γιανναύλης . . .	Ἀνδρέας Μεταξᾶς . . . .
Πέτρος Καμπάνης . . . Ο.	Γεώργιος Σκοῦφος . . . Ο.
Ἀφωνίδας Ἐμπειρίκος . . . Ν.	Σταῦρος Βλάχος . . . . Ν.

Δημήτριος Καλλιφρονᾶς .	N.
Ἀνδρέας Ἴσκος	O
Δημήτριος Σκυλοδῆμος .	O.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς . .	.
Παναγιώτης Λαζαρῆς .	N.
. . . . .	
. . . . .	
. . . . .	
. . . . .	
. . . . .	
Βασίλειος Σκαλτσοδῆμος	O.
Ἀναγνώσ. Παπαθανασίου	N.
Ἐλευθέρ. Καλογερᾶς .	O.
Ἰω. Εὐγενίδης	O.
Ἀνδρέας Πέπας . . .	N.
Σταμάτιος Μήστας . .	N.
Γεώργιος Βελῆς . . .	O.
Δημήτριος Ζῶτος	.
Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης .	.
Μιχαὴλ Σισίνης	.
Λύσανδρος Βιλαέτης . .	N.
Στέφ. Στεφανόπουλ. ἀρνεῖτ. ψῆφ.	
Ἀνδρέας Λύγερινὸς . .	N.
Σπῦρος Μῖλιος	.
Ἰωάννης Κλίμακας . .	N.
. . . . .	
Θ. Ζ. Ζαΐμης	O.
. . . . .	
. . . . .	
. . . . .	
Ν. Ἀνδρίκου	O.
Γρηγόριος Κορφιωτάκης	N.
Γεώργιος Περωτὴς . .	O.
Κωνσταντῖνος Νταγρὲς .	N.
Ἰωάννης Βάχλας . . .	N.
Ἀναγνώστης Π. Ἰωάννου .	N.
. . . . .	
Πέτρος Δεληγιάννης . . .	
Νικόλαος Μπούκουρας .	O.
Ἄμπρος Ῥοΐλὸς	

Κωνστ. Λαμπρυνόπουλος	N.
. . . . .	
. . . . .	
Νικόλαος Δεληγιάννης . .	
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος .	O.
Γεώργ. Πανοπριφτόπουλος	O.
Γεώργ. Παπασπυρόπουλος	O.
Σ. Μαυροδῆμος . . .	O.
Α. Παΐκος	O.
. . . . .	
Ἐμ. Μελετόπουλος	
. . . . .	
. . . . .	
. . . . .	
Στάμος Μαυροδῆμος . .	
Ἀνδρόνικος Παΐκος . .	
Ἠλίας Δωΐλας . . .	N.
Θεόδωρος Πετρινὸς . .	N.
Κωνσταντῖνος Μανέτας . .	
Παναγιώτης Βάρβογλης	N.
Δημήτριος Γ. Φιλάρετος	N.
Ἀναγ. Δεδόπουλος . . .	
Νικόλαος Μπούτουνας .	N.
Δημήτριος Σακελλαριάδης	N.
Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος	
Γεώργιος Γουλιμῆς . .	O.
Ἀλέξαν. Κουμουνδουράκης	O.
Χρῆστος Οἰκονομίδης .	N.
Κωνστ. Λυμπερόπουλος .	
. . . . .	
. . . . .	
Δημ. Δημητρακόπουλος .	O.
Γεώργ. Κάνδιας	
Φραγκῖσκος Μαῦρος . .	N.
Ἰωάννης Φαρμάκης . .	N.
Α. Παπαδημητριάδης .	N.
Ν. Σισμάνης	N.
Κωνστ. Ἀξελὸς . . .	O.
Χρῆστος Στ. Ἀντωνόπουλος	
. . . . .	

. . . . .	
. . . . .	
. . . . .	
. . . . .	
Χαράλ. Χριστόπουλος .	N.
Ζ. Α. Ζαρειφόπουλος .	N.
Νικόλαος Μασχούλας .	N.
Γεώργιος Α. Ράλλης . .	.
Νάκος Πανουριᾶς . . .	N.
Παπακώνσ. Τσαμάλας	O.
Σπυρίδων Λογοθετόπουλος	N.
Περικλῆς Καλαμογδάρτης	N.
Δημήτριος Κουμανιώτης	N.
Σιδέρης Πράτσικας . .	
Παν. Πατρινὸς . . .	N.
Ἀνάργυρος Χ. Ἀναργύρου	N.
Νικόλαος Χ. Ἀναργύρου	N.
Ἀναγνώστης Τατόπουλος . .	
Κωνστ. Δαρειώτης . ἀρ. ψῆφον	
. . . . .	
. . . . .	
Δημήτριος Χρηστίδης .	O.
Ἀνδρέας Μάμουκας . .	O.

Ζανῆς Μαραγκὸς . . .	O.
Μιχαὴλ Σωλομὸς . .	O.
Εὐστράτιος Παρίσης . .	O.
Ἰωάννης Σαγρέδος . . .	O.
Δημήτριος Δρόσος . . .	N.
Δημήτρ. Πολυχρονόπουλος	N.
Κυριάκος Πονηρόπουλος . .	
Ἀναγν. Παπαστώρης . . .	
Γεώργιος Ι. Στάϊκος . .	O.
Ἀθανάσιος Καστανᾶς .	O.
. . . . .	
Ἰωάννης Δαμιανὸς	
Λάζαρος Α. Γιουρδῆς .	N.
Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	
. . . . .	
. . . . .	
. . . . .	
Δημήτριος Μητσάκης .	N.
Γεώργιος Ἀποστολίδης .	N.
Χρῆστος Κικίδης . . .	N.
. . . . .	
. . . . .	

Ἐπὶ δὲ τῆς ἐκθέσεως περὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Τριφυλίας μηδεμιᾶς ἀντιῤῥήσεως ὑπαρχούσης, ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν αὐτῆς δι' ἀναστάσεως καὶ ἐκηρύχθησαν νόμιμοι βουλευταὶ ὁ Δημ. Πολυχρονόπουλος, Κυριάκος Πονηρόπουλος καὶ Ἀναγνώστης Παπατσώρης.

Προὐτέθη ἀκολούθως εἰς συζήτησιν ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος ἔκθεσις, τῆς ὁποίας τὸ μὲν πρῶτον μέρος περὶ τοῦ ἐγκύρου τῆς ἐκλογῆς, καὶ περὶ τῆς νομιμότητος τοῦ ἑτέρου βουλευτοῦ Στάμου Μαυροδήμου, μηδεμιᾶς ἀντιῤῥήσεως κατ' αὐτῆς ὑπαρχούσης, ἡ βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως, καὶ οὕτως ἐκηρύχθη ὡς νομίμως διεξαχθεῖσα ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος, καὶ νόμιμος βουλευτὴς αὐτῆς ὁ Κύριος Σ. Μαυροδῆμος, ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ ἀφορῶντος τὰ προσόντα τοῦ δευτέρου βουλευτοῦ Ἀνδρονίκου Παΐκου, λαβών τις τὸν λόγον κατὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς πλειονοψηφίας τοῦ τμήματος ἀνέφερεν, ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ὑπόθεσις εἶναι λίαν σοβαρὰ, ὡς

ἀναπολεῦσα εἰς τὴν μνήμην ἑκάστου τῶν ἱερῶν ἀγῶνα, καὶ τὰς θυσίας τὰς ὁποίας κατ' αὐτὸν προσήνεγκον πάντες οἱ Ἕλληνες, καὶ ὅτι πολλοὶ τούτων ἐστερήθησαν τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐλευθερίας ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσθησαν, συγχρόνως δ' ὅτι ἅπασαι αἱ ἐθνικαὶ συνελεύσεις ἀναγνωρίζουσαι τὰ δικαιώματα τῶν ἀποκλεισθεισῶν ἐκ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἐπαρχιῶν, ἀπεφάσισαν ἔκτοτε τοὺς συνοικισμούς, καὶ παρεχώρησαν εἰς τοὺς συνοικιζομένους ἰδιά τινα πλεονεκτήματα, ὡς τὴν ἐκλογὴν ἰδίου βουλευτοῦ. Ἀλλ' ἐνῷ οἱ Μακεδόνες κατώρθωσαν νὰ συνοικισθῶσιν ἐν τῇ νέᾳ Πέλλῃ, καὶ ἔπρεπε νὰ ἀπολαύωσιν ὅλων τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἰθαγενοῦς Ἕλληνος, ἐρχόμεθα σήμερον νὰ φιλονεικήσωμεν τὰ προσόντα τοῦ εἰς τὸν συνοικισμὸν τῶν Μακεδόνων ἀνήκοντος Α. Παΐκου, ἐλθόντος εἰς τὴν Ἑλλάδα περὶ τὰ 1827, συναγωνισθέντος καὶ διαμείναντος ὁμαρκῶς, ἐκλεχθέντος πληρεξουσίου εἰς τὴν τελευταίαν ἐθνικὴν συνέλευσιν, καὶ ἀξιωθέντος τῶν μεγίστων πολιτικῶν θέσεων. Αἱ δ' ἐνστάσεις τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐκθέσεως περὶ τῆς μὴ ὑπάρξεως τῶν προσόντων εἰς τὸν Α. Παΐκον εἶναι ἀνυποστήρικτος, διότι τὸ ἐδάφ. 1 καὶ 2 τοῦ γ'. παραγράφου τοῦ 27 ἄρθ. τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμου ἀπαιτεῖ διὰ νὰ γείνῃ τις βουλευτὴς νὰ ἦναι 1. ἢ αὐτόχθων τῆς ἐπαρχίας ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκλέγεται, ἢ 2 ἐκ τῶν πολιτικῶς ἢ στρατιωτικῶς ἀγωνισθέντων καὶ διαμεινάντων μέχρι τοῦ τέλους 1827 καὶ ἐγκαταστημένων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, ἀφ' ἧς ἐκλέγονται πρὸ ἑνὸς ἔτους, καὶ ἐγγεγραμμένων εἰς ἕνα τῶν δήμων αὐτῆς. Ἤδη λοιπὸν ὁ Α. Παΐκος ὀρθῶς δύναται νὰ διϊσχυρισθῇ, ὅτι ἀνήκων εἰς τὸν συνοικισμὸν τῶν Μακεδόνων, ὅστις ἐπραγματοποιήθη ἐντὸς τῆς Λοκρίδος, ἔχει δικαίωμα νὰ θεωρῆται αὐτόχθων τῆς Λοκρίδος, διότι αἱ ἐθνοσυνελεύσεις ἅπασαι παρέσχον εἰς τοὺς συνοικισθέντας ὅλα τὰ τῶν αὐτοχθόνων δικαιώματα, ὥστε δὲν δύναταί τις ν' ἀρνηθῇ, ὅτι ὁ Α. Παΐκος, ἀφ' ὅτου συμπεριελήφθη εἰς τὸν συνοικισμὸν τῆς νέας Πέλλης ἐν Λοκρίδι, πρέπει νὰ θεωρηθῇ αὐτόχθων τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, καὶ ἑπομένως ἔχει τὰ προσόντα τοῦ νὰ ἐκλεχθῇ βουλευτής. Ἐκτὸς δὲ τούτου εἶναι ἐκ τῶν πολιτικῶς ἀγωνισθέντων καὶ διαμεινάντων μέχρι τοῦ 1827, καὶ ἐγκαταστημένος εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ἀφ' ἧς ἐκλέγεται· διότι ἀνήκων εἰς τὸν συνοικισμὸν τῆς Νέας Πέλλης εὑρισκομένης ἐν τῇ Λοκρίδι θεωρεῖται ὡς ἐγκαταστημένος εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην. Ἀφοῦ δὲ ἡ ἐθνοσυνέλευσις ἐχορήγησεν εἰς τὰ σωματεῖα νὰ ἐκλέγωσιν ἴδιον βουλευτὴν, δὲν δύναταί τις ν' ἀρνηθῇ εἰς ἕν ἄτομον τούτων τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐκλέγηται βουλευτὴς ἐκ τῆς ἐπαρχίας, ἐν ᾗ ὑπάρχει ὁ συνοικισ-

μός. Ἐὰν δὲ πρὸς τούτοις λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν, ὅτι πρόκειται περὶ ἐκλογῆς, εἰς ἣν ἔλαβον μέρος οἱ συναγωνισθέντες μεθ' ἡμῶν, καὶ θυσιάσαντες τὰ πάντα χάριν τῆς κοινῆς ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν δὲν ἠξιώθησαν, στερηθέντες τῶν οἰκιῶν καὶ ἀγρῶν των καὶ αὐτῶν τῶν τάφων τῶν πατέρων των, θέλει συνομολογήσει ὅτι τοιαῦτα ζητήματα πρέπει νὰ λύωνται μᾶλλον μὲ τὴν καρδίαν παρὰ μὲ τὸν νοῦν, καὶ θέλει ψηφίσει μετὰ πεποιθήσεως, ὅτι ὁ Α. Παΐκος ἔχει τὰ προσόντα τοῦ νὰ ἐκλεχθῇ βουλευτὴς Λοκρίδος, καθόσον μάλιστα, ὡς προαπεφασίσθη, οὐδεμία κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἔνστασις ὑπάρχει. Καὶ οὕτως ἡ βουλὴ οὐχὶ μόνον δὲν θέλει παραπικράνει τοὺς συνοικισμένους Μακεδόνας, ἀλλὰ θέλει εὐχαριστήσει καὶ αὐτοὺς τοὺς κατοίκους τῆς Λοκρίδος, οἵτινες ἐξ οἰκείας θελήσεως αὐθόρμητοι ἐξελέξαντο βουλευτὴν αὐτῶν τὸν Α. Παΐκον.

Ἀντέταξεν ἄλλος, ὅτι λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ προκειμένου, λυπεῖται διότι παρατηρεῖ, ὅτι ὁ Κ. Παΐκος ἀνήκων εἰς τὰ ὀλίγα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἐκίνησαν τὸ ἑτεροχθονικὸν ζήτημα, διαιρέσαντα τὸ ἔθνος, ἀνανεόνει αὖθις αὐτὸ, καὶ ἀποδεικνύει ὅτι τὸ προσωπικὸν συμφέρον ἔχει πάντοτε ὑπ' ὄψιν οὗτος καὶ οἱ ὁμοιοί του, ἀδιαφοροῦντες ἂν τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται βλάπτωσι τὸ ἔθνος· δὲν ἤρκεσαν τὰ δεινὰ, τὰ ὁποῖα ἐπέφερον εἰς τὴν Ἑλλάδα αἱ κατὰ τὴν ἐθνοσυνέλευσιν τῆς Γ'. Σεπτεμβρ. ἀναφυείσαι λυπηραὶ διαιρέσεις τῶν Ἑλλήνων εἰς αὐτόχθονας καὶ ἑτερόχθονας, καὶ μέλλομεν ἤδη πάλιν ν' ἀνακινήσωμεν αὐτάς, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπετέθη παχύτατος πέπλος, καὶ νὰ ἀναγεννήσωμεν νέα σκάνδαλα; Εἴμεθα ὅλοι Ἕλληνες τὰ αὐτὰ ἔχοντες δικαιώματα, καὶ πάντοτε ἐδέχθημεν νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς συναγωνισθέντας μεθ' ἡμῶν περισσότερα δικαιώματα παρ'ὅσα εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς ὑπῆρχον. Ἀλλ' ὅταν πρόκηται λόγος περὶ ἐφαρμογῆς νόμου, οὐδὲν κοινὸν ἔχουσι πρὸς τοῦτον τοιαῦτα δικαιώματα, καὶ οὐδ' ἔπρεπε τὸ παράπαν ν' ἀναμιγνύωνται εἰς τὰ μέσον· διότι διὰ ν' ἀποδώσῃ τις δικαιοσύνην δὲν πρέπει ν' ἀποβλέπῃ εἰς τὸ πρόσωπον ἀλλ' εἰς τὸν νόμον· θέλει δὲ ἔλθει ὥρα νὰ δείξῃ ἕκαστος ὁποῖα αἰσθήματα ἔχει πρὸς τοὺς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς Ἕλληνας, ὅταν συζητηθῇ ὁ περὶ πολιτογραφήσεως νόμος, καὶ ὁ περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, τὸν ὁποῖον ὁ ἴδιος εἰσήγαγεν, καὶ κηρύττει ἀπὸ τοῦδε τὴν ἀρχήν του ὅτι πᾶς Ἕλλην ἐγκαθιστάμενος εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπολαύει τὸ αὐτὸ μὲ τοὺς ἰθαγενεῖς δικαίωμα τῆς προικοδοτήσεως ὑπὸ τὴν συνθήκην νὰ διαμένῃ ἐνταῦθα, ταὐτίζων τὴν τύχην του μὲ τὴν τοῦ ἔθνους, καὶ οὐχὶ πωλῶν τὴν γῆν καὶ ἀναχωρῶν, ὡς ἔπραξάν τινες μεταβάντες εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Ἤδη

δὲ πρόκειται ἁπλούστατον ζήτημα, ἂν ὁ Α. Παΐκος ἔχῃ τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ νὰ ἐκλεχθῇ βουλευτὴς Λοκρίδος, τὸ ὁποῖον ἡ βουλὴ ὀφείλει νὰ λύσῃ ἀκριβῶς καὶ ὀρθῶς τὸν νόμον ἑρμηνεύουσα καὶ μηδόλως ἐξετάζουσα ὁποῖος καὶ πόθεν εἶναι ὁ Α. Παΐκος. Οὗτος ἀνήκει εἰς τὸν συνοικισμὸν τῶν Μακεδόνων εἰς Νέαν Ἑλλήνην οὖσαν ἐν Λοκρίδι· ἠδύνατο λοιπὸν νὰ ἐκλεχθῇ βουλευτὴς τοῦ σωματείου, ἐὰν ὁ συνοικισμὸς αὐτοῦ εἶχεν ἀποτελέσει τὸν παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν τῶν κατοίκων. Ἐπειδὴ δὲ οὗτος ἀκόμη δὲν συνεπληρώθη, ὁ Α. Παΐκος διὰ νὰ γείνῃ βουλευτὴς Λοκρίδος, Μακεδὼν ὢν τὴν πατρίδα, πρέπει νὰ ἔχῃ ἓν τῶν ἐν τῷ 27 ἄρθρῳ τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμου ὁριζομένων προσόντων. Ἀλλ' ὁ Α. Παΐκος δὲν εἶναι ἐκ τῶν διαμεινάντων εἰς τὸν ἀγῶνα μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1827, οὐδ' ἐκ τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὰς μετὰ ταῦτα μάχας μέχρι τέλους τοῦ 1829, καὶ πρὸ πάντων δὲν εἶναι ἐγκατεστημένος πρὸ ἑνὸς ἔτους εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἀφ' ἧς ἐκλέγεται, διότι πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἦτον ἔνορκος ἐν Ἀθήναις, τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύνατο νὰ γείνῃ ἐὰν ἦτο ἐπαρχιώτης τῆς Λοκρίδος. Ὁ νόμος λοιπὸν εἶναι σαφής, καὶ μεγάλη νομομάθεια πρὸς ἐξήγησιν αὐτοῦ δὲν ἀπαιτεῖται· ἡδ' ἐπιμονὴ τοῦ Κ. Παΐκου ἠνάγκασεν αὐτὸν ν' ἀναδεχθῇ τὸν ἀγῶνα τοῦτον πρὸς τιμὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν νομομαθῶν, διὰ ν' ἀποδείξῃ ὅτι μόνος ὁ Κ. Παΐκος, καὶ τοι σεμνυνόμενος ἐπὶ νομομαθείᾳ, παρεξηγεῖ νόμον, τὸν ὁποῖον καὶ ὁ ἁπλούστερος γνωρίζει. Διὰ ταῦτα ὑποστηρίζει ὅτι ὁ Α. Παΐκος δὲν ἔχει τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ νὰ γείνῃ βουλευτὴς Λοκρίδος.

Ἀπήντησεν ὁ περὶ οὗ πρόκειται ἀμφισβητούμενος βουλευτής, ὅτι ἂν καὶ σταθερὰν ἀπόφασιν εἶχε νὰ μὴ λάβῃ οὐδόλως τὸν λόγον ἐπ' ἀντικειμένου ἀφορῶντος αὐτὸν, προκλήσεις ὅμως καὶ αἰτιάσεις ἄδικοι ἀναγκάζουσιν αὐτὸν νὰ εἴπῃ ὀλίγα τινα. Ἀλλὰ καὶ οὕτω, καὶ τοι ἐγγράψας εἰς τὸν ἀπὸ τοῦ ῥήματος λόγον, ἀναβαίνει μετὰ πολλῆς θλίψεως, καθ' ὅσον ὁ ῥοῦς αὐτὸς τοῦ ἀντικειμένου δύναται νὰ τὸν παρασύρῃ εἰς ἐπαχθεῖς περιαυτολογίας· λέγει λοιπὸν μεθ' ὅσης δύναται φειδωλείας καὶ πρὸς ἁπλῆν ἐξήγησιν μόνον, ὅτι καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ἐκλογὴν, ὤφειλε νὰ διέλθῃ ταύτην ἐν σιωπῇ ὡς κυρωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ σώματος· ἐπειδὴ ὅμως προσήφθη εἰς αὐτὸν, ὅτι καὶ νῦν καὶ ἄλλοτε ἐγένετο αἴτιος ζητήματος, ὅπερ ἔπρεπε νὰ καλύψῃ παχύτατος πέπλος, καὶ τῷ ἀπεδόθησαν ταῦτα πρὶν ἢ ἐρωτηθεὶς διαλύσῃ πᾶσαν ἀμφιβολίαν, διάκειται νὰ κρύξῃ, ὅτι οὐδ' ἐζήτησεν οὐδ' ἐπροκάλεσεν οὗτος τὴν ἐκλογὴν, ἀλλ' αὐθόρμητος προσηνέχθη εἰς αὐτὸν ὁλόκληρος

ἡ ἐπαρχία· ἡ δὲ διαβεβαίωσις του αὕτη εἶναι τοσούτῳ μᾶλλον ἀναμφισβήτητος, καθ' ὅσον πᾶς ὁ ἐνώπιον τῆς βουλῆς ψευδόμενος εἶναι ἐπάξιος ἐσχάτης ποινῆς. Νομίσας λοιπὸν, ὅτι ἤθελεν εἶσθαι πολιτικὴ ἀνανδρία τὸ νὰ ἀποποιηθῇ τιμὴν, δι' ἣν ἐναβρύνονται τότοι, ἐδέχθη εὐχαρίστως τὴν προσφοράν, καὶ τότε μόνον ἔπρεπε νὰ κατακριθῇ, ὅταν ἡ ἐλαχίστη ἠδύνατο νὰ τῷ ἀποδοθῇ προσπάθεια εἰς πρόσκλησιν ταύτης. Ἐκ τούτου μάλιστα τοσαύτην παθητικὴν ἀνοχὴν ἐπέδειξε, διαρκούσης τῆς ἐκλογῆς, ὥστε πολλοὶ τῶν ἐκεῖσε ὑπαλλήλων, εἰρηνοδίκαι, διδάσκαλοι, κληρικοὶ καὶ λοιποὶ, ἐνήργουν ὑπὲρ τῶν οἰκείων καὶ φίλων των· ἂν καὶ τῷ ἐπροτάθη ἡ παῦσις πολλῶν καὶ ἠδύνατο νὰ τοὺς παύσῃ, ἀπέσχεν ὅμως μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας, καὶ ἐκήρυξε τὴν πλήρη ἐλευθερίαν τῆς ἐκλογῆς, παραγγείλας εἰς τὸν Νομάρχην Φθιώτιδος νὰ διακοινώσῃ πρὸς πάντας τὸ νὰ ψηφοφορήσωσιν ἐλευθέρως· μηδόλως ἀποβλέποντες εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ, ἡ δὲ διακοίνωσις αὕτη θέλει εἶναι ἡ μόνη πρὸς αὐτὸν χάρις. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι δὲν ἀνέφερε ταῦτα ἀδιαφόρως, ἀλλὰ διὰ νὰ πληροφορηθῇ ἡ βουλὴ, ὅτι ἂν ἡ ψῆφος αὐτῆς ἤθελεν εἶσθαι μέλαινα, καταδικάζεται μὲν ἡ ἐκλογὴ, οὐδέποτε ὅμως καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ, διότι διευθύνων τὰ τῆς δικαιοσύνης, ἐνήργησε τὰ πάντα ἐντὸς τοῦ νόμου, καὶ δύνανται μὲν ν' ἀποδοθῶσιν εἰς αὐτὸν λάθη, οὐδέποτε ὅμως καὶ ἀδικίαι, διότι καὶ ὡς ἰδιώτης καὶ ὡς δημόσιος λειτουργὸς ὁδηγὸν ἔχει τὸ δίκαιον. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ περὶ τῶν προσόντων αὐτοῦ λεχθέντα, κακῶς τῷ ἀπεδόθη, ὅτι σπουδάζει νὰ πείσῃ τοὺς λοιποὺς ὥστε νὰ ἑρμηνεύσωσι τὸν νόμον κατ' ἰδίαν ἀρέσκειάν του, διότι οὐδ' ἔπραξε τοῦτο, οὐδ' ἔχει τὴν ματαιότητα νὰ θεωρῇ ἑαυτὸν νομομαθέστερον ἄλλων. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἀπατῶνται πολλάκις, διὸ κατ' ὀλίγον παρ' ἡμῖν Ἄρειος Πάγος καὶ αὐτὸ τὸ ἀκυρωτικὸν τῆς Γαλλίας διάζονται νὰ ἐπανορθώσι δι' ἄλλων πράξεων τὰς ἑαυτῶν ἀποφάσεις, ἀλλ' ἂν καὶ δύναται νὰ ἦναι ἡ ἐπὶ τοῦ νόμου γνώμη του ἐσφαλμένη, δὲν ἐφαντάσθη ὅμως αὐτὴν ὡς μόνην ἀλάνθαστον, οὐδ' ἀπῄτησε νὰ τὴν παραδεχθῶσιν ἀδιασανίστως. Ἐξηγῶν δὲ ταύτην παρατηρεῖ, ὅτι ἀνήκει εἰς ἐπαρχίαν, ἥτις πρώτη ζωσθεῖσα τὰ ὅπλα, ὑπέμεινεν ἀναπεπταμένη πρὸς τὰ ἐχθρικὰ στίφη, φρούριον ἔχουσα τῶν υἱῶν της τὰ στέρνα καὶ ὅπλα της ἁπλᾶ ῥόπαλα· ἀλλὰ καὶ οὕτω, κατ' ἀρχὰς μὲν ἔφραξε τὴν ὁρμὴν τῶν βαρβάρων προπύργιον τῆς Ἑλλάδος ἀναδειχθεῖσα, ἔπειτα δὲ ὀλίγοι κατὰ πολλῶν μαχόμενοι οἱ υἱοί της καὶ σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν διαμφισβητοῦντες τὸ χῶμα, περιωρίσθησαν τελευταῖον εἰς τὴν

Κασσάνδραν, ὅθεν δίδοντες εὐκαιρίαν πρὸς ἄλλους, ἔβλεπον τοὺς μὲν οἰκείους σφαγιαζομένους, τὰ δὲ κτήματά των κατατρεφόμενα· αὐτοὶ λοιπὸν οὗτοι κατώρθωσαν τέλος νὰ εἰσέλθωσιν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' οὗ διὰ πτωμάτων ἐχάραξαν τὴν ὁδόν των, καὶ δὲν ὑπάρχει τάφρος ἢ πρόχωμα, ὅπερ νὰ μὴν ἠγίασαν μὲ τὰ αἵματά των. Τότε πρῶτον, ὅτε τὰ πάντα ἐμετροῦντο μὲ τὸν μέγαν πολιτικὸν πῆχυν καὶ τὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος ἐτίθεντο μέχρις Ἴστρου, πρώτη ἡ ἐν Ἐπιδαύρῳ Συνέλευσις ἐκήρυξε μίαν καὶ ἀδιαίρετον τὴν Ἑλλάδα, τὴν κατὰ τοῦ τυράννου λαβοῦσαν τὰ ὅπλα, διότι ὑπερπηδῶντες οἱ τότε πληρεξούσιοι τὰ διαστήματα, ἐξέτεινον αὐτὴν ἐν τῇ εὐρείᾳ των διανοίᾳ· ἀλλ' ὅτε τοῦ πολέμου ἡ τύχη καὶ διαβήτης ἄλλος ἀπέκλεισαν τόσα μέρη, ἡ ἐν Τροιζῆνι Συνέλευσις ἢ μᾶλλον αὐτοὶ οἱ σήμερον βουλευόμενοι καθιέρωσαν τοὺς προκειμένους συνοικισμούς, ὅπως περιληφθῶσιν αἱ ἐπαρχίαι, αἱ ἄλλο τε εἰς τὴν αὐτὴν ὑπαχθεῖσαν ὁμάδα· ἂν δὲ μεταξὺ τοσούτων συνοικισμῶν μόνος ὁ τῶν Μακεδόνων κατωρθώθη, ἴσως ὀφείλεται τοῦτο καὶ εἰς τὴν ἀνίνδοτον αὐτοῦ σύμπραξιν, ὅστις, παραλείπων πᾶν ἄλλο, λέγει μόνον, ὅτι πρὸ πολλῶν ἐνιαυτῶν ἤδη ἠγωνίσθη πρὸς τοῦτο μετ' ἄλλων· ἀφ' οὗ λοιπὸν ὁ συνοικισμὸς οὗτος ἀποτελεῖ τὴν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἐπαρχίαν αὐτῶν καὶ τὰ ῥηθέντα συντάγματα κηρύττουσιν ἀδιαίρετον τὴν Ἑλλάδα, εἶναι ἄρα αὐτόχθων ἀνήκων εἰς τὸν συνοικισμὸν καὶ οὐδενὸς στερεῖται τῶν αὐτοχθόνων προσόντος· ἂν ὅμως ἄλλως φρονεῖ ἡ βουλή, ἀσμένως θέλει ἀκούσει τὴν γνώμην της, καὶ ὡς δὲν ἐπροκάλεσε τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκλογήν, οὕτω θέλει ἐξέλθει ἥσυχος τοῦ Βουλευτηρίου, λυπούμενος μόνον ὅτι αἱ πρὸς αὐτὸν διαθέσεις τῶν συμπολιτῶν του ἐματαιώθησαν. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ περὶ ἀκινήτων κτημάτων λεχθέντα, παρατηρεῖ, ὅτι, ἂν ἤθελεν, ἠδύνατο νὰ φέρῃ ὁλόκληρον τὸν συνοικισμὸν ὡς ἴδιον κτῆμα, ἀλλ' οὐδὲ κατεδέχθη, οὐδὲ θέλει καταδεχθῆ τοῦτο, ἂν καὶ τῷ προσηνέχθη ὁλόκληρος ὁ συνοικισμός, διὸ δὲν ἔχει εἰμὴ ἓν καὶ μόνον οἰκόπεδον, ὅπερ κατὰ κλῆρον ἔλαχεν εἰς αὐτόν. Μὴ ἀπαιτουμένου δὲ διὰ τοὺς αὐτόχθονας τοῦ τῆς διαμονῆς ὅρου, αὐτόχθων αὐτὸς, δὲν εὑρίσκεται εἰς τοιαύτην ἀνάγκην, καὶ μόνης πολιτικῆς ἐγκαταστάσεως ἔχει χρείαν, ἥνπερ, ὡς εἷς τῶν ὑπὲρ τοῦ συνοικισμοῦ, ἐργασθέντων, δὲν δύναται νὰ μὴ ἔχῃ, ἀφ' οὗ οἱ ἁπλῶς μόνον συνοικισθέντες δὲν στεροῦνται αὐτῆς· ἀλλ' ὡς ἐρρέθη, ἡ βουλὴ ἔχουσα ἀνὰ χεῖρας τὸν νόμον, δύναται νὰ δώσῃ οἱανδήποτε εἰς αὐτὸν ἑρμηνείαν, καὶ παρ' αὐτῆς ἀπεκδέχεται νὰ λύσῃ κυριαρχικῶς τὸ περὶ τῶν προσόντων αὐτοῦ ζήτημα· ἂν δὲ μόνη ἡ ἐκλογὴ

αὕτη ἀκυρωθῇ, ἀσπαζόμενος τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν, θέλει συγχαρῇ τὴν βουλὴν ὡς μὴ ἀνεχομένην τὴν ἐλαχίστην παρανομίαν ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ὑπουργοῦ ὡς καὶ παντὸς ἄλλου καταπολεμοῦσαν αὐτήν.

Ἐνταῦθα ἀπορηναμένης τῆς βουλῆς δι' ἀναζήτησιν ὅτι ἐρωτίσθη, ἐκλείσθη μὲν ἡ συζήτησις, ἀνερύη δὲ διαφορὰ περὶ τῆς ψηφοφορίας, τῶν μὲν διϊσχυριζομένων, ὅτι πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ αὕτη μυστικὴ, καθ' ὅσον ὁ 2 §. τοῦ 75 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ ὁρίζει, ὅτι μυστικὴ ψηφοφορία γίνεται ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων πρόσωπα ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς βουλῆς ἀναφερόμενα, ἐνταῦθα δὲ περὶ οὐδενὸς ἄλλου πρόκειται ἢ περὶ προσώπου· τῶν δὲ ἀντιλεγόντων, ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ φανερὰ ἡ ψηφοφορία, διότι καὶ κατὰ τὴν α περίοδον τῆς βουλῆς καὶ κατὰ τὴν 6 οὕτως ἐλύοντο τὰ τοιαῦτα ζητήματα, καὶ διότι ἐνταῦθα πρόκειται οὐχὶ περὶ προσώπου, ἀλλὰ περὶ προσόντων βουλευτικῶν, ἔνθα ἐφαρμόζεται τὸ 7 τοῦ κανονισμοῦ ἄρθρον καὶ οὐχὶ τὸ 75.

Τελευταῖον, πολλῶν ἄλλων αἰτούντων τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ψηφοφορίας, παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ πρόεδρος ἀνέβαλεν ἐπὶ τὴν αὔριον τὴν συζήτησιν, διαλύσας τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 5 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΚΑΣΤΑΝΑΣ. Οἱ γραμματεῖς
Ἀνάργυρος Λ. Χ. Ἀναργύρου.
Ἀνδρέας Πέπας.
Δημ. Γ. Φιλάρετος.

Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἔτους, προσελθόντες ἐν τῷ βουλευτηρίῳ οἱ μὲ εἰσιτήρια ἐφωδιασμένοι βουλευταὶ, ὤμοσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 57 τοῦ Συντάγματος διαγραφόμενον ὅρκον, ὡς ἀκολούθως.

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος, νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν » εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ » ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπό τε τῶν ὁρκισθέντων τοῦ προέδρου καὶ τοῦ ἱερέως.

Οἱ ὁρκισθέντες βουλευταὶ

Κ. Δαρειώτης, Α. Τατόπουλος, Νικόλαος Ἀνδρίκου.
Ὁ ἱερεὺς Παΐσιος

Ὁ Πρόεδρος Α. ΚΑΣΤΑΝΑΣ. Οἱ Γραμματεῖς Δ. Γ. Φιλάρετος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Η'.

Τῆς 28 Νοεμβρίου 1850.

Συνελθόντων περὶ ὥραν 1 Μ. Μ. τῶν ΚΚ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν· ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελθέντος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τοῦ περὶ μυστικῆς ἢ φανερᾶς ψηφοφορίας ζητήματος, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ προσόντα τοῦ Ἀνδρονίκου Παΐκου, λαβών τις τὸν λόγον ἀνέπτυξεν, ὅτι τὸ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης τμῆμα διαιρεθὲν εἰς πλειοψηφίαν τε καὶ μειοψηφίαν, ἀναλόγως εἰσήγαγε καὶ διμερεῖς τὰς ἐκθέσεις, ἐξ ὧν ἡ μὲν τῆς πλειοψηφίας λέγει, ὅτι ὁ Α. Παΐκος στερεῖται τῶν πρὸς ἐκλογὴν προσόντων, διότι ὁ περὶ ἐκλογῆς νόμος ἀπαιτεῖ τὴν πρὸ ἑνὸς ἔτους εἰς τὴν ἐκλέγουσαν ἐπαρχίαν ἐγκατάστασιν παντὸς βουλευτοῦ, ὅτι καὶ ἁπλῆ τις ἐγγραφὴ ἂν ὑπετίθετο, ἀναπληροῦσα τὴν πραγματικὴν ἐγκατάστασιν, πάλιν ὁ ῥηθεὶς Παΐκος στερεῖται τῶν προσόντων, ὡς μὴ ἐκπνεύσαντος τοῦ ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς ὁριζομένου ἐνιαυτοῦ· καὶ ὅτι ἄλλως, μὴ διαμείνας οὗτος μέχρι τοῦ 1827 ἐν Ἑλλάδι, οὐδὲ μετασχὼν μάχης τινὸς μετὰ ταῦτα μέχρι τοῦ 1829, δὲν ὑπάγεται εἰς τὰς ἀπὸ τοῦ 3 § ἐδαφ. 2 ἄρθ. 27 ὁριζομένας περιστάσεις, ἐφ' ᾧ ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ τριετῆ ἐντὸς τῆς ἐκλεγούσης ἐπαρχίας διαμονὴν, καὶ δεκακισχιλίων δραχμῶν κτήματα. Ἡ δὲ τῆς μειοψηφίας ἔκθεσις διϊσχυρίσθη, ὅτι ὁ Α. Παΐκος μετασχὼν τοῦ ἀγῶνος, ἀνήκων εἰς τὸν συνοικισμὸν τῆς Νέας Πέλλης καὶ ἐκλεχθεὶς πληρεξούσιος τὸ 1843, ἀπέκτησε πλήρη τὰ πρὸς βουλευτικὴν προσόντα. Οὕτως ἄρα, ἐπειδὴ ἐκ τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν ἀγορευσάντων εἰς μὲν ἐσυμπέρανεν, ὅτι ὁ Α. Παΐκος καὶ ὡς αὐτόχθων θεωρεῖται ἕνεκα τοῦ ῥηθέντος συνοικισμοῦ, καὶ παράβασίς τις πρέπει νὰ γίνῃ τοῦ νόμου, χάριν τῆς οἰκογενείας καὶ τοῦ προσώπου αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Παΐκος εἶπεν, ὅτι τὸ ἀνὰ χεῖρας ζήτημα τὸν διαφέρει προσωπικῶς, ἔπεται ὅτι κατέστη προσωπικόν. Καὶ οἱ μὲν ὑπὲρ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας ἀποφηνάμενοι ἐστηρίχθησαν εἰς τὸ 75 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, οἱ δὲ ὑπὲρ τῆς φανερᾶς κηρυχθέντες, εἰς τὴν ἐπικρατήσασαν μόνον ἀρχήν· ἀλλ' ἂν καὶ ἐπεκράτησε τῷ ὄντι ἔθος τοιοῦτον, εἶναι ὅμως βέβαιον ὅτι οὐδεμία λύσις ἔλαβε τοσοῦτον προσωπικὸν χαρακτῆρα, καὶ πάντοτε αἱ θέσεις τῶν ζητημάτων ἐνέφαινον τὸ πρᾶγμα,

ἤτοι τὴν ἐκλογὴν, καὶ οὐδέποτε τὸ πρόσωπον ἀπ' εὐθείας. Ἐνταῦθα δὲ, ἀφ' οὗ ἡ βουλὴ ἀνεγνώρισε νόμιμον τὴν ἐκλογὴν τῆς Λοκρίδος, δὲν μένει ἢ νὰ ἀπορανθῇ περὶ τοῦ προσώπου αὐτοῦ τοῦ Παΐκου καὶ ἡ ἀπόφασίς της διὰ μόνης τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας πρέπει νὰ γίνῃ· ἄλλως τε, ἂν καὶ καθιερώθῃ ἀρχή τις περὶ φανερᾶς ψηφοφορίας, τὴν συνήθειαν ταύτην δύναται (ὡς ἐγένετο καὶ ἐπὶ τῆς ἐκτυπώσεως τῶν ἐκλογικῶν ἐκθέσεων) νὰ μεταβάλῃ κατὰ θέλησιν ἡ βουλή· ἀλλ' ἐκτὸς τούτου, ὁ Α. Παΐκος κατέχων ὑπουργικὴν θέσιν, ὡμολόγησεν ὅτι ἠδύνατο καὶ διδασκάλους καὶ εἰρηνοδίκας καὶ λοιποὺς ὑπαλλήλους νὰ παύσῃ, ἂν δὲ ἐπρέσβευε τὴν ἐλευθερίαν τῆς ψήφου. Καὶ ὅτι μὲν ἔχει τοιαύτην ἰσχὺν εἶναι ἀναντίῤῥητον, ἂν δὲ καὶ οὐδέποτε θέλει κατοχρασθῇ ταύτης, δύναται ὅμως νὰ ὑπονοηθῇ φόβος τοιοῦτος, διὸ ἀναγκαιοτέρα καθίσταται ἡ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἀπόφασις· οὕτως ἄρα, ἐὰν ἀγρεῖον ἔπεισε χθὲς τὴν βουλὴν, οὐ μόνον βέβαια εἶναι καὶ ἡ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐπιτυχία του, ἀλλὰ καὶ λαμπρότερος θέλει ἐξέλθει τῆς πάλης· ἂν δὲ λυθῇ τὸ ζήτημα φανερὰ, ἡ ἐπιτυχία δὲν θέλει εἶσθαι περιφανὴς καὶ θέλει ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἀπὸ τῆς θέσεως ἐπιῤῥοήν του.

Παρετήρησέ τις, ὅτι κακῶς ἐξήγησεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι χθὲς ἀγορεύων αὐτὸς ἀνέθετο εἰς τὴν ἐπιείκειαν τῆς βουλῆς μικράν τινα γενομένην τυχὸν παρανομίαν κατὰ τὴν ἐκλογὴν, διότι οὐδέποτε οὗτος ἠδύνατο νὰ παραδεχθῇ τὴν ἐλαχίστην παρανομίαν καὶ νὰ ἐπικαλεσθῇ πρὸς τοῦτο τὴν ἐπιείκειαν τῆς βουλῆς. Τούναντίον ὑποστηρίζων τὸ ζήτημα εἶπεν, ὅτι, ἐπειδὴ ἐντὸς τῆς Λοκρίδος ὑπάρχει ὁ τῶν Μακεδόνων συνοικισμὸς καὶ ὁ ῥηθεὶς Παΐκος ἀνήκει εἰς τοῦτον, δύναται νὰ ἀντιπροσωπεύῃ καὶ τὸ ὅλον τῆς ἐπαρχίας· καὶ ὅτι, ἂν τυχὸν δὲν ἦναι σαφὴς ὁ ἐκλογικὸς νόμος, τὰ ζητήματα ταῦτα συνήθως λύονται διὰ τῆς καρδίας, καὶ τὴν ἰδίαν ταύτην ἐπαναλέγει μὲ τὴν αὐτὴν παῤῥησίαν.

Καὶ ἄλλος ἐπέφερεν, ὅτι χθὲς μὲν εἶχε διϊσχυρισθῇ, ὅτι τὰ τοιαῦτα ζητήματα ἐλύοντο καὶ κατὰ τὴν α' καὶ κατὰ τὴν β' περίοδον διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας, τὴν δὲ ἰδέαν του ταύτην ἐβεβαίωσε καὶ ἕτερος βουλευτὴς, ὁ ἐξ Ἄργους· ἤδη δὲ φέρει πρὸς μαρτυρίαν καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς βουλῆς, (ἴδε τόμ. Α. δευτέρας Συνόδου τῆς Α'. περιόδου) ἐξ ὧν συνάγεται, ὅτι ἐγένετο μὲν πρότασις ὑπὲρ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ μακρὰ συζήτησις ἔλαβε χώραν, ἀλλ' ἡ βουλὴ τελευταῖον δὲν παρεδέχθη αὐτήν. Ἀναγνοὺς δὲ τὰ πρακτικὰ, ἠρκέσθη προσθεῖς, ὅτι καὶ αὐτὸς εἶχε ψηφοφορήσει ὑπὲρ τῆς προτάσεως.

Τέλος, μετ' ἄλλον ἐπενεγκόντα, ὅτι αὐτὰ ταῦτα τὰ ὑπὸ τοῦ πρὸ αὐτοῦ λεχθέντα πείθουσι μάλιστα τὴν βουλὴν, ὅτι πρέπει νὰ δεχθῇ τὴν ὑπὲρ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας ἰδέαν· καὶ ὅτι, ἀφ' οὗ ἐπροτάθη τότε ἡ διόρθωσις τοῦ κανονισμοῦ καὶ δὲν ἐνεκρίθη, τὸ Σῶμα εἶναι ἐλεύθερον νὰ δεχθῇ οἱονδήποτε εἶδος ψηφοφορίας ἡ βουλὴ φωτισθεῖσα ἐδέχθη νὰ τεθῇ μυστικὴ ἐπὶ τῆς εἰδικῆς περιπτώσεως τοῦ ζητήματος ψηφοφορία, ἤτοι νὰ λυθῇ διὰ τοιαύτης ψηφοφορίας ἂν ὁ Α. Παΐκος ἔχῃ τὰ παρὰ τοῦ νόμου προσόντα.

Προτεθεισῶν οὕτω τῶν καλπῶν, ἐγένετο μυστικὴ ψηφοφορία, μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁποίας παραδληθέντων τῶν κυάμων πρὸς τὰς ψήφους καὶ εὑρεθέντων ἰσαρίθμων, ἤτοι 87 τὸν ἀριθμόν, ἐγένετο ἡ διαλογὴ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Α. Δκνοπούλου καὶ Δ. Καλλιφρονᾶ, ἐξ ἧς συνήχθη, ὅτι ἡ βουλὴ δὲν παρεδέχθη ὅτι ὁ Α. Παΐκος ἔχει ὡς βουλευτὴς Λοκρίδος τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου προσόντα διὰ ψήφων 53 κατὰ 34, καὶ ἐπομένως τὸ προεδρεῖον ἐκήρυξεν ὡς ἀνωτέρω τὸ ἀποτέλεσμα.

Προὐτέθη ἔπειτα εἰς συζήτησιν ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ Αἰγιαλείας, ἐφ' ἧς λαβὼν τὸν λόγον ὁ τῆς μειοψηφίας εἰσηγητὴς εἶπεν, ὅτι ἡ μειοψηφία στηριζομένη εἰς ἔγγραφά τινα τῶν δημάρχων τῆς ἐπαρχίας διαβεβαιούντων τὴν αὔξησιν τοῦ ἐκείσε πληθυσμοῦ, εἶχε προτείνει τὴν παραδοχὴν τριῶν ἐκείθεν ἀντιπροσώπων· ἀλλ' ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ἀκρίβεια τῶν ἐγγράφων τούτων ἀμφισβητεῖται, ἡ μειοψηφία ἀποσύρει τὴν γνώμην αὐτῆς.

Ἄλλος ἀνέπτυξεν, ὅτι σκοπὸν εἶχε νὰ μὴ λαβῇ τὸν λόγον, ἵνα μὴ λυπήσῃ τυχὸν πρόσωπα, ὑπὲρ τῶν ὁποίων διάκειται φιλικῶς· ἐπειδὴ ὅμως ἡ ψῆφος αὐτοῦ κατὰ πεποίθησιν δὲν εἶναι ὑπὲρ οὐδεμιᾶς τῶν ἐκθέσεων, ἐιαζεται νὰ προτείνῃ ἰδίαν γνώμην ὑπὲρ τῆς ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς ἀγορεύων. Παρατηρεῖ λοιπὸν, ὅτι ἐκ τῶν τριῶν δήμων ἐξ ὧν ἡ Αἰγιάλεια σύγκειται, εἰς μόνον τὸν τοῦ Αἰγίου δὲν συνέβη τι ἄτοπον, εἰς δὲ τοὺς ἄλλους δύω τοσαῦται συνέβησαν παρανομίαι, ὥστε ἡ ψηφοφορία καὶ ἄνευ ἐπιτροπῶν ἐφορευτικῶν, καὶ ἄνευ καλπῶν ἐνηργήθη. Οὕτω π. χ. ἐνῷ εἰς τὸν δῆμον Βουρῶν ἡ κλήρωσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐγένετο ἐνώπιον τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου, καὶ ἀνεδείχθη ἡ ἀναγκαία ἐπιτροπὴ, αὐτὸ τοῦτο τὸ συμβούλιον αὐτογνωμόνως ἐνήργησε νέαν κλήρωσιν, ἐνῷ τοῦτο μακρὰν τοῦ νὰ ἔχῃ τοιοῦτον δικαίωμα, δὲν εἶναι εἰμὴ ἁπλοῦς τῶν κληρώσεων μάρτυς, χωρὶς νὰ δύναται τὴν ἐλαχίστην νὰ ἐπιφέρῃ τροποποίησιν· ἄλλως, ὅταν τὰ συμβούλια μὴ ἀρεσκόμενα εἰς τὰς κληρώσεις ἀνανεόνουν αὐτὰς κατ' ἀρέσκειαν, τὸ πρᾶγμα θέλει ῥηθῆσει εἰς τὸ ἐπάπειρον καὶ οὐδέποτε

θέλουν ὑπάρξει κληρώσεις. Ἐκ τούτων καὶ εἰς τὸν Δῆμον Βουρῶν συνέβη, ὥστε ἡ μὲν κάλπη τῆς μιᾶς ἐπιτροπῆς νὰ περιέχῃ ψηφοδέλτια ὑπὲρ τῆς μιᾶς μόνης μερίδος, ἡ δὲ τῆς ἑτέρας, ὑπὲρ τῆς ἄλλης. Οὕτω λοιπὸν, γενομένης δευτέρας κληρώσεως ἣν ἐπροκάλεσεν ἡ Δημοτικὴ ἐξουσία, παρὰ μὲν τοῦ Δημάρχου τῆς πρώτης ἐπιτροπῆς λαμβάνει ἡ δευτέρα τὴν κάλπην, ὁ δὲ νομάρχης διατάττει τὴν ἐπιστροφὴν ταύτης, ἀλλ' ἡ κάλπη δὲν ἐπιστρέφεται, καὶ ἐντεῦθεν ἡ πρώτη στερηθεῖσα τῆς κάλπης, κατεσκεύασεν ἰδικήν της, ἡ δὲ δευτέρα ἔμεινε κάτοχος τῆς ἀνεγνωρισμένης καὶ ἐπισήμου. Ἐκ τούτου, ἔνθεν μὲν βλέπων κάλπην ἐπίσημον ἄνευ νομίμου ἐπιτροπῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπιτροπὴν ἄνευ κάλπης, δὲν δύναται νὰ δώσῃ εἰς οὐδετέραν τὴν πρέπουσαν ἀξιοπιστίαν. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν Δῆμον Αἰγείρας, διατελοῦν σύμφωνον τὸ Συμβούλιον, ἐνήργησεν ἐπίσης τὴν κλήρωσιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλ' αἴφνης προσκληθὲν νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν κλήρωσιν, ἀπεποιήθη εἰπὸν, ὅτι ἀποκρούει ὡς ἄκυρον πᾶσαν ἄλλην ἐπιτροπῆς κλήρωσιν· καὶ ὅμως δίδεται ἡ κάλπη πρὸς τὸν Δήμαρχον καὶ ὁ Δήμαρχος τὴν παραδίδει εἰς ἄλλην ἐπιτροπὴν, ἐνῷ ὁ Νομάρχης εἰς μάτην διατάττει τὴν ἐπιστροφὴν ταύτης. Ἐκ τούτου τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸν δῆμον τοῦτον ἀποτελέσματα, ἤτοι διπλαῖ κάλπαι, ψηφοφορίαι κτλ. Διὰ ταῦτα θεωρῶν παρατύπους ἑκατέρας τὰς κάλπας ἑκάστου τῶν ἄνω δήμων, συμπεραίνει, ὅτι πρέπει νὰ κηρυχθῇ ἄκυρος ἡ ψηφοφορία ἀμφοτέρων τῶν δήμων τούτων καὶ νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς τούτους ἡ ἐκλογή· ἄλλως δὲν θέλομεν ἔχει τοῦ λοιποῦ ἐκλογὰς νομίμους, καὶ εἰς μόνον τὸν Δήμαρχον καὶ τινας ἄλλους θέλει ἀπόκτισθαι νὰ ἀναδεικνύωσι βουλευτάς.

Ἀντέκρουσεν ἄλλος εἰπὼν, ὅτι μετέχων τοῦ Β'. τμήματος, εἰς ὃ ἡ ἐκλογὴ αὕτη παρεπέμφθη, παρατηρεῖ, ὅτι καὶ αὐτὸς καὶ τὰ λοιπὰ μέλη εἰς ταύτην τὴν ἐκλογὴν ἰδίως προσέξαντα, ἐβασάνισαν ταύτην ἐπὶ πολὺ, ἀλλ' οὐδὲν εὗρον ἄλλο, ἢ ὅτι εἶναι νομιμοτάτη. Ἐνῷ δὲ ἡ ἀνωτέρω ἱστορικὴ ἔκθεσις δὲν ἀποδεικνύεται ἐξ οὐδενὸς τῶν ἐν τῷ φακέλλῳ ἐγγράφων, ἀποδεικνύεται ταὐναντίον, ὅτι εἰς οὐδένα τῶν τριῶν δήμων ἐγένετο ἐνστασίς τις, ἢ ὅτι κατὰ τοὺς δήμους Βουρῶν καὶ Αἰγείρας ἐνηργήθησαν, ὡς ἐρρέθη, αἱ ἐπιτροπαὶ παρανόμως, ἀλλὰ τὸ τμῆμα ἐθεώρησεν αὐτὰς ἀνισχύρους, ἐπειδὴ, ὡς πρὸς τὸν δῆμον Αἰγείρας, ἐνῷ δὲν εἶχε φθάσει ἡ διὰ τὴν κλήρωσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἡμέρα καὶ ὁ Νομάρχης εἶχεν εἰδοποιήσει τὸν Δήμαρχον, ὅτι θέλει παρευρεθῇ καὶ αὐτὸς, ὁ Δήμαρχος σπεύδων νὰ ἐξασφαλίσῃ τοὺς φίλους αὐτοῦ, ἐνήργησε τὴν κλήρωσιν τὴν 26 Σεπτεμβρ. καὶ ἐκ τούτου ἐκλη-

ρώθη ἔπειτα δευτέρα ἐπιτροπὴ, ἥτις κατὰ τὸν Ὀκτώβριον κληρωθεῖσα, εἶναι ἡ γνησία καὶ νόμιμος. Εἶναι δὲ γνωστὸν, ὅτι τινὲς τῶν δημάρχων, τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν καὶ τῶν συμβουλίων, προθέμενοι νὰ παρουσιάσωσι νόθους κάλπας, ἐκλήρωσαν τὰς ἐπιτροπὰς πρὸ τῆς συντάξεως τῶν ὁριστικῶν καταλόγων, καὶ ἐκ τούτου δικαίως τὸ ὑπουργεῖον διέταξεν, ὅτι οὐδεμία ἐπιτροπὴ πρὸ τῆς συντάξεως τῶν ὁριστικῶν καταλόγων, ἐνεργουμένη εἶναι ἔγκυρος· αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ ὁ ἐκλογικὸς νόμος ἀπαιτεῖ, οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ νὰ ὁρίζηται ὁ χρόνος ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου· ἀλλ' ἐνταῦθα ἡ κλήρωσις τῆς πρώτης ἐπιτροπῆς, ὡς ἀπὸ τῶν ἐγγράφων ἐξάγεται, ἐγένετο πρὸ τῶν καταλόγων, καὶ ἐκ τούτου ἠκυρώθη κατὰ συνέπειαν παρατηρήσεων τοῦ Νομάρχου. Ἐπίσης δὲ καὶ κατὰ τὸν Δῆμον Βουρῶν νόμιμος ἐπιτροπὴ δὲν εἶναι εἰμὴ ἡ δεύτερον κληρωθεῖσα. Ἐπειδὴ ἐγένετο μὲν ἐκείσε ἡ πρώτη ἐπιτροπὴ μετὰ τὴν σύνταξιν τῶν ὁριστικῶν καταλόγων, ἀλλ' ἐνῷ ὅ,τε πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ὁ Δήμαρχος συνῆλθον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, παρετηρήθη, ὅτι ὁ πρόεδρος ἠλλοίωσεν ὅλως τὸ ἀποτέλεσμα, ἀναγινώσκων ἄλλα ὀνόματα ἀντὶ τῶν ἀληθῶς τυγχανόντων, καὶ οὕτως ἐσχηματίσθη ἡ πρώτη ἐπιτροπή· διὰ τοῦτο, ἂν καὶ τὰ ψηφοδέλτια ταῦτα ἐζητήθησαν παρὰ τοῦ προέδρου, ὑπεκφεύγων οὗτος ἀπήντησεν, ὅτι τὰ ἔσχισε, καὶ αὐτὰ τοῦ συμβουλίου τὰ μέλη ἠναγκάσθησαν, ὡς ἐξ ἰδίας των πράξεως φαίνεται, νὰ ὁμολογήσωσιν, οὕτως εἰπεῖν, τὸ ἐσφαλμένον τῆς πρώτης κληρώσεως, καὶ νὰ ἐνεργήσωσι πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ λάθους αὐτῶν κλήρωσιν ἐπιτροπῆς νέας· ἀφ' οὗ δὲ καὶ αὕτη κατηρτίσθη ἐκ τριῶν μελῶν τῆς πρώτης ἐπιτροπῆς καὶ δύω μόνον ἔλαχον ἔξωθεν, σκοπὸς δὲ τῶν ἐπιτροπῶν εἶναι ἡ ἐξασφάλισις τοῦ ἐκλογικοῦ ἀποτελέσματος, ἕπεται, ὅτι καὶ ἄνομος ἐὰν ἦτον ἡ δευτέρα ἐπιτροπὴ, πάλιν ἡ ἐξασφάλισις ἦτον πλήρης· διὸ ἀπορρίπτεται ὑπὲρ τοῦ ἐγκύρου τῆς ἐκλογῆς.

Ἀπήντησεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι δὲν παραδέχεται τὴν ἰδέαν, ὅτι τὸ οὐσιῶδες τῆς κληρώσεως τῶν ἐπιτροπῶν εἶναι ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἐκλογῆς, διότι τὸ ἀληθὲς οὐσιῶδες εἶναι ἡ εἰλικρίνεια, τῆς ὁποίας ἐχέγγυα δὲν εὑρίσκει. Ἐπίσης δὲ δὲν συμμερίζεται τὴν ἰδέαν, ὅτι δύνανται τὰ συμβούλια νὰ ἐπαναλαμβάνωσι τὰς κληρώσεις, διότι ταῦτα δὲν εἶναι, ὡς εἶπεν, εἰμὴ ἁπλοῖ μάρτυρες, καθ' ὅσον ἄλλως δὲν ἤθελε τεθῇ φραγμὸς εἰς τοιαύτας ἐπαναλήψεις. Τελευταῖον, ἐπειδὴ τὰ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντα ἀπεκαλέσθησαν ἱστορικαὶ διηγήσεις, παρουσιάζει ἐπίσημα ἔγγραφα, δι' ὧν οὐ-

μόνον ἀποδεικνύεται τὸ ἀψευδὲς τῶν λόγων αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἕτερος βουλευτὴς, ὁ ἐκ Τήνου πεισθεὶς ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῆς ἀκυρώσεως, καὶ ὁ ἐξ Ἀθηνῶν μεθ' οὗ συνεργάσθη πέποιθεν, ὅτι φρονεῖ τὰ αὐτά. Ἐνταῦθα δὲ παρουσιάσας διάφορα ἔγγραφα ἐπιβεβαιοῦντα τοὺς λόγους αὐτοῦ, ἀνέφερε τελευταῖον καὶ περί τινος ὑγειονομοφύλακος, ὅστις ἀποσταλεὶς νὰ ἐγχειρίσῃ ἔγγραφόν τι πρὸς τὸν Δήμαρχον, ἐπιστοποίησεν ὅτι εὗρε κεκλεισμένας τὰς θύρας τοῦ ναοῦ, τὸν δὲ Δήμαρχον μετά τινων μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἔχοντα ἠνεῳγμένην τὴν κάλπην, καὶ ῥίπτοντα κατ' ἀρέσκειαν ψηφοδέλτια.

Τέλος παρετήρησεν ἄλλος ὅτι σκοπὸν δὲν εἶχε νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὴν προκειμένην συζήτησιν, ἐπειδὴ ὅμως ἐκ ταύτης προκύπτει ζήτημα λίαν οὐσιῶδες, φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ τοῦτο ὑπ' ὄψιν· οὕτω π.χ. ἐκ τῆς ἐκλογῆς ταύτης φαίνεται, ὅτι παρουσιάζονται συμβούλια αὐτογνώμονα, δήμαρχοι δυνάσαι καὶ τοιοῦτοι ἄλλοι, οἵτινες τὰ πάντα κατ' ἀρέσκειαν ἐνεργοῦντες, περιφρονοῦσι καὶ βουλὴν καὶ Σύνταγμα, καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο. Τὸ κατ' αὐτὸν, δὲν θέλει ὥστε τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, λέγον ἁπλῶς, ὅτι ἡ δεῖνα ἐπιτροπὴ κατηγορεῖται, νὰ ἐνεργῇ τὴν κλήρωσιν ἄλλης. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλ' οὐδ' εἰς τὸν Δήμαρχον, τὸν Νομάρχην, τὸ ὑπουργεῖον αὐτὸ, ἐπιτρέπει νὰ σχηματίζῃ νέας ἐπιτροπὰς διότι πάντες οὗτοι δὲν εἶναι εἰμὴ ὑπηρέται τοῦ Νόμου· ἂν δ' ἔχῃ νὰ ἐπιφέρῃ τις ἐνστάσεις, προτείνει ταύτας καὶ μόνη ἡ βουλὴ δικαζουσα ἀποφαίνεται· ἀλλ' ἐνταῦθα, διὰ τί ὁ Δήμαρχος ζητεῖ κλήρωσιν νέαν καὶ τὸ συμβούλιον ἐνεργεῖ ταύτην, ἐνῷ δὲν εἶναι τίμη δικαίωμα τῆς βουλῆς; Ὁ Δήμαρχος δύναται νὰ παραδίδῃ εἰς οἱονδήποτε ἤθελε τὴν κάλπην; ὄχι βέβαια· διὰ τί λοιπὸν ἐνεχείρισεν αὐτὴν κατ' ἀρέσκειαν; Δικαιώματα τοιαῦτα ὡς τὰ προκείμενα ἅπαξ μόνον δύνανται νὰ ἐνεργηθῶσι καὶ πᾶσα πρᾶξις ὑπέρβασιν ἐμφαίνουσα καθηκόντων, πρέπει νὰ ἀπορρίπτηται ὡς κακῶς ἔχουσα. Ἐὰν δὲ τῷ παρατηρήσῃ τις, ὅτι ταῦτα θέλουσι διορθωθῇ εἰς τὸ μέλλον, λέγει, ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ ἀπὸ τοῦδε παραδειγματική τις ποινὴ εἴς τε τὰ συμβούλια καὶ τοὺς δημάρχους, ὅπως ἐννοήσωσιν, ὅτι ἡ βουλὴ δὲν ἀνέχεται παρανομίας τοιαύτας.

Ἐπὶ τούτοις, ἀποφηναμένης τῆς βουλῆς ὅτι ἐψωτίσθη, παρετήρησεν ὁ ἐν πρώτοις κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἀγορεύσας, ὅτι πρέπει νὰ ψηφοφορηθῇ πρῶτον ἡ πρότασις αὐτοῦ περὶ ἀκυρώσεως τῆς ψηφοφορίας τῶν δύο Δήμων, καὶ ἐπαναλήψεως τῆς γενομένης ἐκείσε ἐκλογῆς, ἐν περιπτώσει δὲ μὴ παραδοχῆς τῆς προτάσεως, νὰ ψηφοφορηθῇ τις τῶν καλπῶν εἶναι ἔγκυρος, αἱ ἐπίσημοι ἀλλ' ἐ-

χουσαι ἐπιτροπὰς ἀνακληρωθείσας, ἢ αἱ ἰδιαίτεραι ἀλλ' ἐφορευθεῖσαι ὑπὸ νομίμων ἐπιτροπῶν;

Ἀλλὰ μηδενὸς ὑποστηρίζοντος τὴν πρότασιν τούτου, ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς Λίγιαλείας, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐκηρύχθησαν νόμιμοι αὐτῆς βουλευταὶ οἱ ΚΚ. Δ. Ὀρεινὸς καὶ Α. Χρυσανθόπουλος.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι, ἀντικειμένου τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ ἀνάγνωσις διαφόρων βουλευτικῶν ἐκθέσεων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ Προεδρεύων

Ν. ΜΠΟΥΚΟΥΡΑΣ. Οἱ Γραμματεῖς

Ἀνάργυρος Α. Χ. Ἀναργύρου
Δημ. Γ. Φιλάρετος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Θ'.

Τῆς 4 Δεκεμβρίου 1850.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ. βουλευτῶν ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ εὑρεθείσης πλήρους βουλῆς ὁ προεδρεύων ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας ἅτινα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ προέδρου, προεδρεύοντος πρεσβυτέρου καὶ ὑπὸ τῶν γραμματέων.

Ἔπειτα προσελθόντες οἱ βουλευταὶ Βονίτσης Θ. Γρίβας καὶ Σ. Γρίβας, ὁ Καρυταίνης Λάμπρος Ροΐλὸς, οἱ Κυνουρίας Ἐμμ. Καραμάνος, Ν. Ματθαίου, Α. Κονδάκης, οἱ Λακεδαίμονος Α. Κορφιωτάκης, Η. Γιατράκος, Α. Βραχνὸς, καὶ Εὐρυτανίας Γ. Γιολδάσης, ἔδωκαν τὸν παρὰ τοῦ συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὰ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης συνεδριάσεως προσαρτώμενα τῆς ὁρκωμοσίας πρωτόκολλα.

Κληρωθέντες δὲ παρὰ τῶν γραμματέων, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Ἀξελοῦ καὶ Λαμπρυνοπούλου πρὸς τὴν εἰς τμήματα κατάταξιν ἔλαχον ὡς ἀκολούθως· Λάμπρος Ροΐλὸς εἰς τὸ Ἀ., Ν. Ματθαίου εἰς τὸ Β'. Καραμάνος εἰς τὸ Γ'. Θ. Γρίβας εἰς τὸ Δ'. Α. Βραχνὸς εἰς τὸ Ε'. Ἀνας. Κορφιωτάκης εἰς τὸ Ϛ'. Σ. Γρίβας εἰς Ζ'. Α. Κονδάκης εἰς τὸ Ἀ. Γ. Ι. Γιολδάσης εἰς τὸ Β'. Η. Γιατράκος εἰς τὸ Γ'.

Κληρωθεῖσα δὲ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Εὐ. Παρίση καὶ Περωτοῦ καὶ ἡ ἐκλογὴ Κυνουρίας ἔλαχεν εἰς τὸ Δ'. τμῆμα.

Μετὰ ταῦτα ὁ προεδρεύων ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικειμένου τῆς

παρούσης συνεδριάσεως εἶναι αἱ ἀρχαιρεσίαι τῆς βουλῆς. Πρὸς τοῦτο δὲ προὐτέθησαν αἱ δύο κάλπαι, καὶ παρελθόντες οἱ παρόντες βουλευταὶ ἐψηφοφόρησαν κατὰ πρῶτον περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου, ῥίπτοντες ἐντὸς τῆς μιᾶς τῶν καλπῶν τὰ ψηφοδέλτια, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ τοὺς κυάμους. Ἀποπερατωθείσης δὲ τῆς ψηφοφορίας ἐγένετο ἡ ἀρίθμησις τῶν κυάμων καὶ τῶν ψηφοδελτίων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Δανοπούλου καὶ Οἰκονομοπούλου, καὶ εὑρέθησαν 77 τὸν ἀριθμὸν καὶ ἴσοι πρὸς τὰ ψηφοδέλτια. Γενομένης δὲ τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Πολυχρονοπούλου καὶ Στεφανοπούλου ἐξήχθη ὅτι ἡ βουλὴ ἐξελέξατο πρόεδρον αὐτῆς τὸν Κύριον Λάζαρον Γιουρδῆν παμψηφεί, διὰ ψήφων 76 ἑνὸς μόνου ἀγράφου ψηφοδελτίου εὑρεθέντος. Ἀφοῦ δ' ἐκήρυξεν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο πρὸς τὴν βουλὴν ὁ προσωρινῶς προεδρεύων, καταλαβὼν τὴν ἕδραν αὐτοῦ ὁ ὁριστικὸς πρόεδρος ἀπήγγειλε πρὸς τὴν βουλὴν τὰ ἀκόλουθα.

Κύριοι!

« Καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη μου πρὸς ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπὲρ ἐμοῦ ἐκφρασθεῖσαν σήμερον ἐμπιστοσύνην καὶ αἱ ὑποχρεώσεις μου εἶναι μέγισται. Ἀναλογιζόμενος ὅτι οὔτε τὸ παρελθόν μου, οὐδ' ἡ ἡλικία μου σᾶς ἔπεισεν νὰ μὲ τιμήσητε μὲ τὴν ὑψηλὴν θέσιν τοῦ προέδρου, ἀλλ' ἡ πεποίθησις ὅτι θέλω δυνηθῆ ἀμερολήπτως καὶ αὐστηρῶς νὰ διευθύνω τὰς συζητήσεις τοῦ σώματος, θέλω καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν νὰ δικαιώσω τὴν ἐκλογήν σας, καὶ νὰ ἀνταποκριθῶ ἀξίως εἰς τὴν πρὸς ἐμὲ ἐμπιστοσύνην σας, ἀκολουθῶν αὐστηρῶς τὰ νενομοθετημένα καὶ μὴ χαριζόμενος οὐδ' εἰς προσωπικὴν οὐδ' εἰς πολιτικὴν συμπάθειαν· διὰ νὰ φθάσωμεν δὲ ἐπιτυχῶς εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἔχω ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς καὶ συμπράξεώς σας, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τοῦδε ἐπικαλοῦμαι.

Ἀκριβῶς διατηροῦντες τὰ κανονισμένα, ἃς προβῶμεν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σοβαρῶν καθηκόντων μας ἄνευ ἀνωφελῶν συζητήσεων καὶ σπατάλης τοῦ χρόνου, καὶ εἰς μικρὸν χρονικὸν διάστημα ἃς πράξωμεν πολλά, ὥστε μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐργασιῶν μας νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐντὸς βραχέος χρόνου πολλὰς ὠφελίμους πράξεις ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐπράξαμεν.»

Μετὰ τοῦτο ἐγένετο ἡ περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀντιπροέδρων ψηφοφορία. Μετὰ τὴν ἀρίθμησιν δὲ τῶν κυάμων καὶ τῶν ψηφοδελτίων γενομένην ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Μπούκουρα καὶ Διώλα, εὑρέθησαν ἰσάριθμα πρὸς τοὺς κυάμους ψηφο-

δέλτια καὶ 77 τὸν ἀριθμόν. Γενομένης δὲ τῆς τούτων διαλογῆς ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκῶν Στεφανοπούλου καὶ Δ. Πολυχρονοπούλου ἐξήχθη ὅτι διὰ τὴν θέσιν τοῦ ἀντιπροέδρου ἔλαβον ψήφους ὁ μὲν Α. Δηνόπουλος 48, ὁ Δημ. Ζῶτος 37, ὁ Σ. Λογοθετόπουλος 33, καὶ ὁ Χ. Χριστόπουλος 27, εὑρεθέντων καὶ τριῶν ἀγράφων ψηφοδελτίων.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀποτελέσματος τούτου τῆς διαλογῆς ὁ πρόεδρος ἀπήγγειλεν ὅτι μόνος ὁ Α. Δηνόπουλος ἔλαχεν τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας καὶ κηρύττεται ἀντιπρόεδρος τῆς βουλῆς· ἐπειδὴ δ' οὐδεὶς τῶν λοιπῶν ἔτυχε τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας πρέπει νὰ γείνῃ κατὰ τὸ 9 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ δευτέρα ψηφοφορία. Γενομένης δὲ ταύτης κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἀνωτέρω τάξιν, ἐνεργήθη ἡ ἀπαρίθμησις τῶν ψηφοδελτίων καὶ τῶν κυάμων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Δανοπούλου καὶ Γ. Κορφιωτάκη, καὶ εὑρεθέντων ἰσαρίθμων καὶ 79 τὸν ἀριθμόν, ἐγένετο ἡ διαλογὴ αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Σακκελαριάδου καὶ Αὐγερινοῦ, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι ὁ μὲν Σ. Λογοθετόπουλος ἔλαβε ψήφους 41, ὁ δὲ Δ. Ζῶτος 37.

Ἑπομένως ὁ πρόεδρος ἐκήρυξε δεύτερον ἀντιπρόεδρον τὸν Σ. Λογοθετόπουλον, καὶ ἀναγγείλας ἀντικείμενον τῆς ἐπαύριον συνεδριάσεως τὴν ἐκλογὴν τῶν γραμματέων, τοῦ ταμίου καὶ τοῦ ἐφόρου, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν ἀνάγνωσιν τῶν παρασκευασθησομένων ἐκθέσεων, ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2. μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Α. ΓΙΟΥΡΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ἀνάργυρος Α. Χ. Ἀναργύρου.

Δημ. Γ. Φιλάρετος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ἱ.

Τῆς 5 Δεκεμβρίου 1850.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν ΚΚ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελθέντος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς βουλῆς, προὐτέθησαν πρῶτον ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τῶν γραμματέων αὐτῆς αἱ δύο κάλπαι, καὶ προσελθόντες ἐψηφοφόρησαν οἱ παρόντες βουλευταὶ, ἐν μὲν τῇ μιᾷ

τῶν καλπῶν ῥίπτοντες τὰ ψηφοδέλτια, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ, τοὺς κυάμους· ἀποπερατωθείσης οὕτω τῆς ψηφοφορίας, ἐγένετο ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Δ. Δρόσου καὶ Ἰωάν. Βάχλα ἡ ἀρίθμησις τῶν κυάμων, καὶ εὑρέθησαν ἰσάριθμοι πρὸς τὰ ψηφοδέλτια καὶ 80 τὸν ἀριθμόν. Ἐγένετο ἀκολούθως ἡ τῶν ψήφων διαλογὴ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεκτῶν Χ. Χριστοπούλου καὶ Χ. Σ. Ἀντωνοπούλου, ἐξ ἧς συνήχθη, ὅτι ἔλαβον ὡς γραμματεῖς ὁ μὲν Ἀναρ. Ἀν. Χ. Ἀναργύρου 48 ψήφους, ὁ δὲ Α. Πέπας 45, καὶ ὁ Δ. Γ. Φιλάρετος 37. Ὡς ἐπιλαχόντες δὲ ὁ Γ. Ι. Στάϊκος 34, ὁ Εὐστ. Παρίσης 33, ὁ Α. Αὐγερινὸς 26 καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρας.

Ἑπομένως, κηρύξαντος τοῦ προέδρου κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀνωτέρω ἀποτελέσματος τῆς διαλογῆς τακτικοὺς γραμματεῖς τοὺς ΚΚ. Α. Α. Χ. Ἀναργύρου, Α. Πέπαν καὶ Δ. Γ. Φιλάρετον, προέβη ἡ βουλὴ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ταμίου αὐτῆς. Μετὰ δὲ τὴν ἀρίθμησιν τῶν κυάμων καὶ τῶν ψηφοδελτίων, γενομένην ἀπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ζ. Ζαριφόπουλον καὶ Δ. Πολυχρονόπουλον, εὑρεθέντων ἰσαρίθμων τῶν ψηφοδελτίων πρὸς τοὺς κυάμους καὶ 80 ὡσαύτως τὸν ἀριθμόν, ἐγένετο ἡ διαλογὴ τούτων ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεκτῶν Ἰω. Κριεζῆ καὶ Ν. Μοσχούλα, ἐξ ἧς συνήχθη, ὅτι διὰ τὴν θέσιν τοῦ ταμίου ἔλαβον ψήφους ὁ Σ. Πάτζικας 30, ὁ Γρηγ. Κορφιωτάκης καὶ Α. Παπαδημητριάδης ἀνὰ 20, ὁ Ν. Ἀναργύρου 9 καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρας.

Κηρυχθέντος οὕτω ταμίου τῆς βουλῆς τοῦ λαχόντος τῆς πλειονοψηφίας Σ. Πράτσικα, ἐγένετο κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἐφόρου, καὶ ἀπαριθμηθέντα τά τε ψηφοδέλτια καὶ οἱ κύαμοι ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Α. Γεωργαντᾶ καὶ Α. Ἐμπειρίκου, εὑρέθησαν ἰσάριθμα πρὸς ἄλληλα καὶ 78 τὸν ἀριθμόν. Γενομένης δὲ τῆς διαλογῆς αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Ἀξελοῦ καὶ Δ. Σκελλαριάδου, συνήχθη ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος, ὅτι ὁ μὲν Γ. Σκοῦφος ἔλαβε ψήφους 46, καὶ ὁ Σ. Βλάχος 32, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐκηρύχθη ἔφορος τῆς βουλῆς ὁ Γ. Σκοῦφος.

Ἀκολούθως προτείναντός τινος ὅτι τὸ Σῶμα δύναται νὰ προβῇ καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀρχειοφύλακος, περὶ τούτου μὲν ἀπήντησεν ὁ Πρόεδρος ὅτι ἔχει χρείαν νὰ σκεφθῇ πρότερον μὲ τὸ γραφεῖον· προσέθηκε δὲ ὁ Πρόεδρος, ὅτι ἐπειδὴ, καθ' ἃ τὸ 56 ἄρθ. τοῦ κανονισμοῦ ὁρίζει, μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου ἡ βουλὴ διαιρεῖται εἰς τμήματα, δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἤδη ἡ κλήρωσις τῶν τμημάτων.

Πρὸς ταῦτα παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι κατὰ τὸν κανονισμὸν, ἡ βουλὴ διαιρουμένη εἰς τμήματα ἐξελέγχει πρῶτον τὰς ἐκλογὰς, ἔπειτα δ' ἐνεργεῖ τὰς ἀρχαιρεσίας, εἰς οὐδετέραν δὲ τῶν ἐργασιῶν τούτων λαμβάνουσι μέρος ἐκεῖνοι, ὅσων τυχὸν αἱ ἐκλογαὶ ἀναβάλλονται· ὅτι, διὰ τοῦτο πρὸ παντὸς ἄλλου πρέπει νὰ εἰσαχθῶσιν αἱ μέχρι τοῦδε καθυστεροῦσαι ἐκθέσεις, καὶ μόνον, ἂν καθίσταται ἀναγκαία ἡ ἀναβολή τινος τούτων, τὸ μὲν τμῆμα ἐκτίθησι τοὺς λόγους αὐτοῦ, ἡ δὲ βουλὴ δὲν δύναται εἰμὴ νὰ προβῇ περαιτέρω· καὶ ὅτι διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ ἡμερησία διάταξις πρέπει νὰ περιέχῃ, ὅτι ε κατὰ τὴν προσεχῆ πέμπτην (7 Δεκεμβρίου) θέλουσιν εἰσαχθῆ αἱ ἀφορῶσαι τὰς ἐκκρεμεῖς ἐκλογὰς ἐκθέσεις, ἢ, ἐν ἐλλείψει, θέλουσιν ἐκθέσει τὰ τμήματα τοὺς ἰσχυροὺς λόγους, δι' οὓς ἀπετράπησαν τῆς ἐξελέγξεώς τινος τούτων, καὶ τότε δύναται νὰ προβῇ τὸ Σῶμα εἰς τὴν κλήρωσιν τῶν τμημάτων. »

Μετὰ τοῦτον ἐξέθηκέ τις, ὅτι ἡ ἐκλογὴ Σπάρτης ἀνήκουσα εἰς τὸ ΣΤ'. τμῆμα, ἀνήχθη χθὲς εἰς τὸ Ζ'. εἰς ὃ καὶ οὗτος ἀνήκει· ἀλλ' ἡ ἐκλογὴ αὕτη διά τε τὰς ἀπείρους ἐνστάσεις, καὶ τὸ πολύπλοκον τῶν ἐγγράφων αὐτῆς ἀπαιτεῖ ἐργασίαν οὐχὶ τυχαίαν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐν ὥρᾳ νυκτὸς ἐργάζονται τὰ μέλη τοῦ τμήματος· τὸ κατ' αὐτὸν λοιπὸν εὔχεται μὲν νὰ παρασκευασθῇ μέχρι τῆς πέμπτης ἡ ἔκθεσις, ἀλλ' ἐὰν δι' ἰσχυροὺς λόγους δὲν ἐπαρκέσῃ ὁ χρόνος, προλαμβάνει λέγων, ὅτι δὲν θέλουσιν εἰσθαι ὑπεύθυνοι.

Μετὰ ταῦτα, ἀνακεφαλαιωθείσης τῆς ἀνωτέρω προτάσεως ὡς ἐφεξῆς· « ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς πέμπτης θέλει εἶσθαι ἡ ἀνάγνωσις τῶν ὡρίμων ἐκθέσεων, ὁ λόγος τῆς ἀναβολῆς τῶν λοιπῶν καὶ ἡ κατὰ συνέπειαν κλήρωσις τῶν τμημάτων » καὶ μηδενὸς κατ' αὐτῆς ἀντειπόντος, ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως, γενησομένης τὴν 7 ἀρξαμένου, θέλει εἶσθαι ἡ ἀνάγνωσις διαφόρων ἑτοίμων ἐκθέσεων κτλ. ὡς ἀνωτέρω διέλυσε τὴν συνεδρίασιν. ἐν ὥρᾳ 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Λ. Λ. ΓΙΟΥΡΔΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ἀνάρ. Α. Χ. Ἀναργύρου.
Α. Πέπας.
Δ. Γ. Φιλάρετος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΑ'.

Τῆς 7 Δεκεμβρίου 1850.

Συνελθόντων τῶν Κυρίων βουλευτῶν περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, ἅτινα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Κατὰ πρῶτον παρελθόντες οἱ εἰσηγηταὶ τῶν διαφόρων τμημάτων ἀνέγνωσαν τὰς ἀκολούθους ἐκθέσεις ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν Πυλίας, Ἀκεδαίμονος, Καλαβρύτων, Βονίτσης καὶ Ξηρομέρου, αἵτινες κληρωθεῖσαι ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Δ. Ζώτου καὶ Λαμπρυνοπούλου, ἵνα προσδιορισθῇ ἡ τάξις τῆς συζητήσεως αὐτῶν ἔλαχον ὡς ἀκολούθως· ἀ. Καλαβρύτων, β'. Πυλίας γ'. Βονίτσης καὶ Ξηρομέρου, δ'. Ἀκεδαίμονος· ἔχουσι δ' οὕτως

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Τὸ Α'. τμῆμα τῆς βουλῆς λαβὸν ὑπ' ὄψιν ὅλα τ' ἀφορῶντα τὴν ἐκλογὴν τῶν Καλαβρύτων ἐγγραφα, καὶ διεξελθὸν ταῦτα μετ' ἐπιστασίας. Παρατηρεῖ,

Ὅτι ἐκ τῆς ἀλληλουχίας τῶν ἐγγράφων ἐξάγεται ὅτι ἅπασαι αἱ ἐργασίαι ἀπὸ τῆς κληρώσεως τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν μέχρι τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας, διεξήχθησαν καθ' ὅλους τοὺς δήμους εἰκονικῶς, καθ' ὅσον καὶ ἡ συγκάλεσις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων πρὸς κλήρωσιν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, καὶ ἡ κλήρωσις αὐτῶν καὶ ἡ ψηφοφορία ἐγένοντο εἰκονικῶς, καὶ ἡ διαλογὴ αὐτὴ ἐν μέρει μόνον καὶ ἄτακτος.

Γνωμοδοτεῖ

Νὰ κηρυχθῇ ἄκυρος ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς κληρώσεως τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ὅλων τῶν δήμων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Δεκεμβρίου 1850.

Ὁ εἰσηγητὴς Α. Κουμουνδουράκης. »

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Τὸ τέταρτον τμῆμα τῆς Βουλῆς συνελθὸν καὶ ἐπεξεργασθὲν μετ' ἐπιστασίας τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Πυλίας ἔγγραφα παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη συνίσταται ἐκ

πέντε Δήμων, ἤτοι τῆς Πύλου, Βουφράσου, Κορώνης, Μεθώνης, καὶ Κολωνίδος.

Εἰς τοὺς Δήμους Βουφράσου, Κορώνης, Μεθώνης, καὶ Κολωνίδος αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι τῆς ἐκλογῆς μέχρι τῆς ὁριστικότητος τῶν καταλόγων ἐνηργήθησαν καθ' ὅλην τὴν νομιμότητα, καὶ κάμμία κατ' αὐτῶν ἔνστασις ἐνυπάρχει. Εἰς δὲ τὸν Δήμον Πύλου ὁ πρώην Δήμαρχος προσέθεσεν εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον τῶν προηγουμένων ἐτῶν 501 ψηφοφόρους ὡς ὄφθεν παραδεχθέντας δι' ἀποφάσεως τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου, μὴ ὑπαρχούσης οὔτε ταύτης, οὔτε τῆς πράξεως περὶ τῆς κληρώσεως αὐτοῦ, ὁ δὲ διαδεχθεὶς αὐτὸν Δήμαρχος Νικ. Νικ. Τζυκλητήρας θεωρήσας ἀνυπόστατον καὶ ἀβάσιμον τὴν πρᾶξιν αὐτὴν τοῦ προκατόχου του, καὶ εἰκονικὴν τὴν προσθήκην τῶν 501 ἐκλογέων ἐνήργησε τὴν σύστασιν νομίμου ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ἐπεξεργασθὲν κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις τὸν κατάλογον, διέγραψε τὰ ἰδανικὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα παρανόμως εἶχε προσθέσει ὁ πρώην Δήμαρχος, περιέστειλε τὸν ἀριθμὸν τῶν ψηφοφόρων εἰς 797 ἐκτὸς τῶν ἀποβιωσάντων.

Ἡ ψηφοφορία ἀρχίσασα, κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ Δημάρχου, τὴν 14 Ὀκτωβρίου διήρκεσε ἕκτὼ κατὰ συνέχειαν ἡμέρας, καὶ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ἐδόθησαν ἐνστάσεις καὶ ἀπὸ τὸ ἓν μέλος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς Ζωτόπουλον, καὶ ἀπὸ ἄλλους πολίτας, ὅτι πολλοὶ μὴ ὑπάρχοντες ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον προσήρχοντο καὶ ἐψηφοφόρουν ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων Βουλευτῶν Ἰλία Καραπαύλου, καὶ Ν. Ν. Τζυκλητήρα, καὶ ἀναφέρονται εἰς τὰς ἐνστάσεις ὀνόματι οἱ οὕτω παρανόμως ψηφοφορήσαντες, οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων χαρακτηρίζονται ὡς Ἴονες καὶ Καλλίμνιοι ξένοι ὑπήκοοι· ἀλλ' ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ἐκ τεσσάρων μελῶν συνισταμένη, καὶ οὖσα ὑπὲρ τῶν Κ. Καραπαύλου καὶ Τζυκλητήρα, τοῦ καὶ Δημάρχου ἀπέρριψε τὰς ἐνστάσεις αὐτῆς ὡς μὴ ἀληθεῖς.

Οἱ ψηφοφορήσαντες ἀναβαίνουν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν 804 ἤτοι πλέον τῶν ἐμφαινομένων εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον κατὰ ἑπτά, κατὰ δὲ τὴν διαλογὴν τῶν ψηφοδελτίων παρετηρήθη ὅτι ἐπλεόναζον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφορησάντων εἴκοσι ἓν ψηφοδέλτια.

Ἡ πλειονοψηφία τοῦ συλλόγου τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἐκ δέκα ἓξ μελῶν συνισταμένη, παρετήρησεν, ἐξ ἀντιπαραβολῆς τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ψηφοφορίας μὲ τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον, ὅτι 118 ἑκατὸν δέκα ὀκτὼ ἐψηφοφόρησαν χωρὶς νὰ ἦναι παντάπασι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν ἐκλογικὴν κατάλογον, καὶ ἀπορρίπτουσα τὴν δολιότητα αὐτὴν ὅτι ἐγένετο πρὸς ὄφελος τῶν Κ. Καραπαύλου, καὶ Τζυκλητήρα ὑπὲρ τῶν ὁποίων διέκειτο ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία ἀπέρριψε τὰς ἐγκαίρους πρὸς αὐτὴν δοθείσας τοιαύτας ἐνστάσεις, κατὰ τῆς παρανόμου ἐκ τούτων ψηφοφορίας, καὶ διότι ἐκ τῆς ψηφοφορίας ἐκείνης μόνον 118—125 ψήφους ἔλαβον οἱ Κ. Δαρειώτης, καὶ Τατόπουλος, οἱ δὲ Καράπαυλος καὶ Τζυκλητήρας 701 — 708, δὲν καταλογίζει τὰς ἀνωτέρω 118 ψήφους πρὸς ὄφελος, τῶν Κ. Καραπαύλου, καὶ Τζυκλητήρα, καὶ τὴν πρᾶξιν αὐτὴν τῆς πλειονοψηφίας τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν παρεδέχθη καὶ ὁ Κ. Νομάρχης. Ἐπίσης παρετήρησαν ἡ πλειονοψηφία τῶν ἐπιτροπῶν, ὅτι καὶ ἄλλοι τεσσαράκοντα πέντε τὸν ἀριθμὸν ἐψηφοφόρησαν μὴ ἐμπεριεχόμενοι εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον, ἀλλ' εἰς τὴν παρὰ τοῦ πρώην Δημάρχου ἐνεργηθεῖσαν παρανόμως προσθήκην καὶ ἀκυρωθεῖσαν ἀπὸ τὸ ὁρκωτικὸν δικαστήριον, καὶ γνωμοδοτεῖ διὰ τοὺς ἰδίους λόγους νὰ ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τὴν Βουλὴν ἐκ τῆς μερίδος τῶν Καραπαύλου, καὶ Τζυκλητήρα ὑπὲρ τῶν ὁποίων κατελογίσθησαν· ἐπίσης διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους προτείνει νὰ ἐκπεσθῶσιν ἐκ τῆς μερίδος τῶν ὑπὲρ τῶν ὁποίων κατελογίσθησαν καὶ τὰ πλεονάζοντα ψηφοδέλτια εἴκοσι ἓν τὸν ἀριθμόν· καταδεικνύει δὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων τοῦ δήμου ἐκείνου συμφώνως καὶ μὲ τὸν Κ. Νομάρχην ὡς ἀκολούθως:

Ὁ Κώνστας Θ. Δαρειώτης ὅτι ἔλαβε ψήφους			118
Ὁ Ἀναγνώστης Τατόπουλος	»	»	125
Ὁ Νικόλαος Τζυκλητήρας	»	»	520
Ὁ Ἰλίας Καράπαυλος	»	»	583

μὴ καταλογιζομένων ὡς ἀνωτέρω ὑπὲρ τοῦ Καραπαύλου καὶ Τζυκλητήρα τῶν 118 ψήφων δοθεισῶν ἐκ προσώπων μὴ ἐχόντων δικαίωμα πρὸς ψηφοφορίαν, καὶ μὴ ἐμπεριεχομένων εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον.

Ἡ δὲ μειονοψηφία τοῦ συλλόγου τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἀντικρούουσα ὡς μὴ ἀληθεῖς τὰς παρατηρήσεις αὐτὰς τῆς πλειονοψηφίας διϊσχυρίζεται ὅτι καὶ τὰ πλεονάζοντα εἴκοσι ἓν ψηφοδέλτια ἐρρίφθησαν κατὰ τὴν διαλογὴν εἰς τὴν κάλπην ἀπὸ τὸν Μπάσταν ἐμπεριέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν Κ. Δαρειώτη καὶ Τατοπούλου.

Ὡς πρὸς τὸν Δῆμον Βουφράσου.

Κατὰ τὴν τρίτην, ἕκτην, καὶ ἑβδόμην ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς διεκόπη ἡ ψηφοφορία, ὡς ἐκθέτει ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ, ἕνεκα τῆς συναθροίσεως πολλῶν ἑτεροδημοτῶν παραβιαζόντων τοὺς

ψηφοφόρους ὑπὲρ τῶν Κ. Καραπαύλου καὶ Τζυκλητήρα, καὶ ὑποστηριζομένων σκανδαλωδῶς ἀπὸ τὴν παρευρισκομένην στρατιωτικὴν δύναμιν. Ὁ Κ. Νομάρχης παρέτεινεν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ψηφοφορίας πρὸς συμπλήρωσιν τῆς γενομένης διακοπῆς, καθ' ἃς ἐξηκολούθησε τακτικῶς ἡ ψηφοφορία μὲ νέαν κάλπην παραχωρηθεῖσαν ἀπὸ τὸν Κ. Νομάρχην, διότι ἡ πρώτη καταληφθεῖσα ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν αὐθαιρέτως καὶ τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν μερίδα τῶν Καραπαύλου καὶ Τζυκλητήρα εὑρίσκετο εἰς κακὴν κατάστασιν, οὔσης ἀνεῳγμένης τῆς ὀπῆς αὐτῆς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφορησάντων ἀναβαίνει εἰς 940 καὶ διὰ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς διαλογῆς ἐφάνη ὅτι ἔλαβον:

Ὁ Κώνστας Δαρειώτης	ψήφους	603
Ὁ Ἀναγν. Τατόπουλος	»	692
Ὁ Νικόλ. Τζυκλητήρας	»	253
καὶ ὁ Ἠλίας Καράπαυλος	»	253

μὴ καταλογισθέντων ἑξήκοντα ὀκτὼ ψηφοδελτίων ἐκ τῶν ὁποίων τὰ μὲν τεσσαράκοντα ἓν ἦσαν ἀμονογράφητα ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, τὰ δὲ εἴκοσι ἑπτὰ ἕφερον πλαστὴν μονογράφησιν, καὶ τὰ ὁποῖα, ἡ μὲν μειονοψηφία τοῦ συλλόγου τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἐξ ἐννέα μελῶν συνισταμένη θεωρεῖ ὡς γνήσια, καὶ προτείνει νὰ καταλογισθῶσιν ὑπὲρ τῶν Ἠλία Καραπαύλου καὶ Τζυκλητήρα, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἔφερεν, διϊσχυριζομένη ὅτι ἀπὸ σκοποῦ ὁ Πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, εἰς τὰ μὲν, δὲν ἔθεσε παντελῶς τὴν μονογράφησίν του, εἰς τὰ δὲ, ἀτελῶς. Ὅτι παρανόμως ὁ Κ. Νομάρχης παρέτεινε τὴν ψηφοφορίαν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν καθ' ἃς διεκόπη, ὅτι τὰ πρακτικὰ παρεμορφώθησαν ἀπὸ τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν ἀφ' οὗ τὰ παρέλαβεν ἡ ἐπιτροπὴ, καὶ ἡ ὁποία ἐσημείωσεν ὡς ψηφοφορήσαντας δῆθεν τοὺς μὴ ψηφοφορήσαντας, καὶ τ' ἀνάπαλιν, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν τούτου ἀπεκλείσθησαν διακόσιοι πεντήκοντα περίπου τοῦ δικαιώματος τῆς ψηφοφορίας, καὶ ἰσάριθμοι ἐψηφοφόρησαν δὶς ὑπὲρ τῶν Δαρειώτη καὶ Τατοπούλου, καὶ ὅτι ὑπὲρ τῶν ἰδίων Δαρειώτη καὶ Τατοπούλου ἐρρίφθησαν εἰκονικὰ ἑκατὸν πεντήκοντα δύω ψηφοδέλτια περιτετυλιγμένα εἰς ἄλλα. Ἡ δὲ πλειονοψηφία ἐκ δέκα ἓξ μελῶν συνισταμένη ἀποκρούουσα τὰς ἐνστάσεις ταύτας ἐκθέτει ὅτι τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας ψευδῶς διϊσχυρίζονται ὅτι παρεμορφώθησαν, ὄντα ὁμοιόμορφα μὲ τὴν ἀκριβῆ σημείωσιν αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ παραδώσας αὐτὰ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν

Ἔπαρχος, παραλαβὼν αὐτὰ ἀπὸ τὸν ἀξιωματικὸν τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, ὅστις τὰ εἶχε κατασχέσει αὐθαιρέτως, ὅτι ὁ διϊσχυρισμὸς τοῦ ὅτι ἀπεκλείσθησαν πολλοὶ ἀπὸ τὴν ψηφοφορίαν καὶ ἐψηφοφόρησαν ἄλλοι δὶς καταδεικνύεται ψευδὴς ἐκ τῆς γενομένης ἀντιπαραβολῆς τῶν ὀνομάτων, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας παρουσιάζει ἐναργῶς, ὅτι οἱ μὲν ὑποδεικνυόμενοι ὡς δὶς ψηφοφορήσαντες δὲν ἐμφαίνονται παντάπασιν ὡς ψηφοφορήσαντες εἰς τὰ πρακτικά, οἱ δὲ ὑποδεικνυόμενοι ὡς ἀποκλεισθέντες ἐμφαίνονται ἀπ' ἐναντίας ὡς ψηφοφορήσαντες κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας· καὶ ὅτι τὰ ἑξήκοντα ὀκτὼ ψηφοδέλτια τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν ἀμονογράφητα, καὶ μὲ παραπεποιημένην μονογράφησιν καταδεικνύει διὰ λογικῶν παρατηρήσεων, ὅτι ἐρρίφθησαν εἰς τὴν κάλπην ὑπὲρ τῶν Καραπαύλου καὶ Τζυκλητήρα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἰσαρίθμων ψηφοδελτίων ἐμπεριεχόντων τὰ ὀνόματα τῶν Δαρειώτη καὶ Τατοπούλου καθ' ἣν ἐποχὴν καταληφθεῖσα αὐθαιρέτως ἡ κάλπη, εὑρίσκετο ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, διενεργούσης εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν μεροληπτικῶς καὶ σκανδαλωδῶς ὑπὲρ τῶν Καραπαύλου καὶ Τζυκλητήρα, περιστατικὸν τὸ ὁποῖον θεωρεῖ ἐπιβεβαιούμενον ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῆς ὀπῆς τῆς πρώτης κάλπης ἐμπεριεχούσης τὰ ψηφοδέλτια αὐτὰ, εὑρεθείσης διερρηγμένης, καὶ ἐκ τοῦ ὅτι τὸ κιβώτιον τοῦ ὁποίου τὴν κλεῖδα κατεῖχε πρόσωπον ἀνῆκον εἰς τοὺς Καράπαυλον καὶ Τζυκλητήραν καὶ ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἦτον ἡ κάλπη, εὑρέθη ἀνοικτόν· καὶ προτείνει διὰ ταῦτα νὰ προστεθῶσιν εἰς τὴν μερίδα τῶν Δαρειώτη καὶ Τατοπούλου ὑπὲρ τῶν ὁποίων δὲν κατελογίσθησαν.

Ὡς πρὸς τὸν Δῆμον Κορώνης.

Ἡ ψηφοφορία κατὰ τὴν τρίτην καὶ τετάρτην ἡμέραν διεκόπη ἕνεκα τῆς συναθροίσεως πολλῶν ἑτεροδημοτῶν ἐνεργούντων σκανδαλωδῶς καὶ ὑποστηριζομένων ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ὑπὲρ τῶν Κ. Τζυκλητήρα καὶ Καραπαύλου. Ἐνστάσεις ἐδόθησαν κατὰ τῶν τοιούτων παραβιάσεων τῆς ἐλευθέρας ψηφοφορίας, καὶ πρὸς τούτοις ἐναντίον τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ὡς λαμβανούσης αὐθαιρέτως καὶ ἐναντίον τῆς θελήσεως τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τὴν κάλπην καὶ διανυκτερευούσης αὐτὴν εἰς ἰδιωτικὴν οἰκίαν ὅπου συνήρχοντο καὶ οἱ περὶ τὸν Καράπαυλον καὶ Τζυκλητήραν· ἡ ἐπιτροπὴ παραδέχεται ὡς ἀληθεῖς τὰς ἐνστάσεις αὐτὰς, καὶ τὴν νόθευσιν τῆς κάλπης εὑρισκομένης εἰς χεῖρας τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως καὶ τῶν ἀνθρώπων τῆς μερίδος τοῦ Καραπαύλου καὶ Τζυκλητήρα. Ἡ ψηφοφορία παρε-

τάθη ἐπὶ δύω εἰσέτι ἡμέρας διὰ προγράμματος τοῦ Νομάρχου πρὸς συμπλήρωσιν τῆς γενομένης διακοπῆς, ἀλλὰ τὰ δύω μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ὄντα ὑπὲρ τοῦ Τζυκλητήρα καὶ Καραπαύλου, καὶ ὑποστηριζόμενα ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν ἐπαπειλήσασαν καὶ διὰ τῆς λόγχης, ὡς ἐκτίθεται ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ, τὰ ἄλλα τρία μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, δὲν παρήτησε νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ ψηφορία.

Ἐψηφοφόρησαν κατὰ τὰ πρακτικά 180
Εὑρέθησαν δὲ εἰς τὴν κάλπην ψηφοδέλτια 232
Ἐξ αὐτῶν ἔλαβον ψήφους ὁ Ἡλίας Καράπαυλος . . . 143
Ὁ Ν. Τζυκλητήρας 142
Ὁ Κώνστας Θ. Δαρειώτης 90
καὶ ὁ Ἀναγν. Τατόπουλος 89

Εἰς τὴν διαλογὴν τῶν ψηφοδελτίων ἡ πλειοψηφία τοῦ συλλόγου τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν παραδέχεται ὅλας τὰς ἀνωτέρω ἐκτεθείσας παραβιάσεις, κατὰ τὴν διαλογὴν ἐκ μέρους τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ἐνεργηθείσας κατὰ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ὑποψηφίων Βουλευτῶν Κώνστα Δαρειώτη, καὶ Ἀναγν. Τατοπούλου, καὶ θεωρεῖ ὅτι τὰ 52 πλεοναζοντα ψηφοδέλτια ἐρρίφθησαν εἰς τὴν κάλπην ὑπὲρ τῶν Καραπαύλου, καὶ Τζυκλητήρα καθ' ἣν ἐποχὴν εὑρίσκετο ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν ἀνθρώπων τῆς μερίδος των καὶ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ἡ κάλπη, καὶ προτείνει διὰ τοῦτο τὸν ἐκπεσμὸν τῶν ψηφοδελτίων αὐτῶν ἐκ τῆς μερίδος των ὑπὲρ τῶν ὁποίων κατελογίσθησαν, καθ' ὅσον καὶ ὁ ἁρμόδιος Πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἀνεγνώρισε παραπεποιημένην τὴν ἐν αὐταῖς μονογραφήσιν του. Ἡ δὲ μειονοψηφία ἀποκρούουσα τὴν ἔκθεσιν αὐτὴν τῆς πλειοψηφίας διατείνεται ὅτι κατὰ τὴν διαλογὴν δὲν ἐγένοντο παραβιάσεις, ἀλλὰ τὰ τρία μέλη ἀπεμακρύνθησαν παραλόγως τοῦ τόπου τῆς ψηφοφορίας, καὶ ὅτι τὰ ὡς ἀνωτέρω πλεοναζοντα ψηφοδέλτια καλῶς κατελογίσθησαν ὑπὲρ τῶν Καραπαύλου καὶ Τζυκλητήρα ὡς φέροντα γνησίαν μονογράφησιν.

Ὡς πρὸς τὸν Δῆμον Μεθώνης.

Ἡ ψηφοφορία ἐνηργήθη ἐν τάξει καὶ νομιμότητι, καὶ οὐδεμία κατ' αὐτῆς ἔνστασις ἐγένετο. Ἐψηφοφόρησαν κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας ἐκλογεῖς 463

Ἐξ αὐτῶν ἔλαβον:

Ὁ Κώνστας Δαρειώτης 287
Ὁ Ἀναγν. Τατόπουλος 287

Ὁ Ν. Τζυκλητήρας 197
Ὁ Ἡλίας Καράπαυλος 197

Κατὰ τὴν διαλογὴν εὑρέθησαν πλεοναζοντα ψηφοδέλτια εἴκοσι τρία, τὰ ὁποῖα ἡ πλειοψηφία τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν παρατηρεῖ ὅτι ἐρρίφθησαν ἀπὸ ἐκλογεῖς νομίμως, τὰ ὁποῖα ὁ πρωτοκολλιστὴς κατὰ λάθος, ὡς συμβαίνει ἐκ τῆς μεγάλης συναθροίσεως τῶν ψηφοφόρων δὲν ἐσημείωσεν.

Ὡς πρὸς τὸν Δῆμον Κολωνίδος.

Ἡ ψηφοφορία ἐνηργήθη νομίμως, καὶ κἀμμία κατ' αὐτῆς ἄλλη ἔνστασις ἐπαρουσιάσθη, εἰμὴ ὅτι εἷς ἐψηφοφόρησε χωρὶς νὰ ἔχῃ τοιοῦτον δικαίωμα, καὶ τέσσαρα ψηφοδέλτια ἐρρίφθησαν εἰς τὴν κάλπην εἰκονικὰ περιτετυλιγμένα εἰς ἄλλα· τὴν ἔνστασιν αὐτὴν ἀποκρούει ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ὡς παράλογον διότι καταδεικνύει ὅτι καὶ ὁ εἰς ψηφοφόρος παρ' οὗ ὁ ἐνιστάμενος διϊσχυρίσθη, ὅτι δὲν εἶχε ἐκλογικὸν δικαίωμα ἐσημειοῦτο εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον, καὶ ὅτι ὡς πρὸς τὰ ἄλλα τέσσαρα ψηφοδέλτια καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι πραγματικῶς ἐρρίφθησαν δὲν δύνανται νὰ ἔχουν κἀνὲν ἀποτέλεσμα ὡς μὴ μονογραφέντα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ψηφορορίας παρίσταντο καὶ ὑπεγράφοντο εἰς ὅλας τὰς πράξεις τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἐν οἷς καὶ ὁ Ἡλίας Καράπαυλος ὑποψήφιος βουλευτής.

Ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς διαλογῆς ἐφάνη ὅτι ἔλαβεν:

Ὁ μὲν Κώνστας Δαρειώτης ψήφους 553
Ὁ Ἀναγν. Τατόπουλος » 552
Ὁ Νικ. Τζυκλητήρας » 351
καὶ ὁ Ἡλίας Καράπαυλος » 353

Ἐψηφοφόρησαν δὲ ἐκλογεῖς 902.

Κατὰ τὴν διαλογὴν ἡ μειονοψηφία τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἐκθέτει ὅτι ἐρρίφθησαν εἰς τὴν κάλπην ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ὡς ἔγγιστα ψηφοδέλτια εἰκονικὰ ὑπὲρ τῶν Κώνστα Δαρειώτη, καὶ Ἀναγν. Τατοπούλου, σημειωθέντων εἰκονικῶς ἰσαρίθμων ψηφοφόρων εἰς τὸ πρωτόκολλον. Ἀλλ' ἡ πλειοψηφία τῶν ἐπιτροπῶν ἀποκρούει τὴν ἔνστασιν αὐτὴν ὡς ψευδῆ, καὶ καταδεικνύει τὸ ἀνυπόστατον αὐτῆς ἐκ τῆς παραδοχῆς τῆς νομιμότητος τῆς ψηφορορίας ἐκ μέρους τῶν ἰδίων ἀνηκόντων εἰς τὴν μερίδα τοῦ Καραπαύλου καὶ Τζυκλητήρα ὑπογραφομένων εἰς ὅλας τὰς ἡμερουσίους πράξεις τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐφ' ὅλων τούτων τὸ τμῆμα πρατηρεῖ, ὅτι ὀρθῶς ἡ πλειοψηφία τοῦ συλλόγου τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ ὁ Νομάρχης

δὲν παρεδέχθησαν ὑπὲρ τῶν Ἠλία Καραπαύλου καὶ Νικολάου Τζυκλητήρα τὰ ἑκατὸν δέκα ὀκτὼ ψηφοδέλτια ῥιφθέντα ἐκ ψηφοφόρων μὴ ἐμφαινομένων παντάπασιν εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον τοῦ Δήμου Πύλου, καὶ ὑπηκόων ξένων δυνάμεων, καὶ πείθεται ἀδιστάκτως τὸ τμῆμα ὅτι οἱ παρανόμως οὗτοι ψηφορήσαντες ἐψηφοφόρησαν ὑπὲρ τῶν Ἠλία Καραπαύλου καὶ Νικολάου Τζυκλητήρα ὑπὲρ τῶν ὁποίων διέκειτο ἡ πλειοψηφία τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, μὴ ἐνδίδουσα εἰς τὰς παρατηρήσεις καὶ ἐνστάσεις τοῦ μέλους αὐτῆς Τατοπούλου καὶ ἄλλων πολιτῶν τῆς μερίδος τοῦ Τατοπούλου καὶ Δαρειώτου ὑποψηφίων Βουλευτῶν, τοῦτο πιθανολογεῖται καὶ ἀπὸ τὴν ἀδιαφορίαν τοῦ Νικολ. Τζυκλητήρα δημάρχου κατὰ τὸν Δῆμον αὐτόν, καὶ ἀπὸ τὴν μεγάλην πλειοψηφίαν τὴν ὁποίαν οὗτος εἶχον κατ' αὐτὸν τὸν Δῆμον, καὶ ἀπὸ τὴν ἀσθενῆ ὑπεράσπισιν τῆς ὑπὲρ αὐτῶν διακειμένης μειονοψηφίας τοῦ συλλόγου τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν.

Διὰ τοὺς ἰδίους λόγους τὸ τμῆμα ἐγκρίνει νὰ ἀφαιρεθῶσι συμφώνως καὶ μὲ τὴν γνώμην τῆς πλειονοψηφίας τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ἐκ τῆς μερίδος τῶν ἰδίων Ἠλία Καραπαύλου καὶ Νικ. Τζυκλητήρα καὶ αἱ τεσσαράκοντα ψῆφοι, αἵτινες ἐδόθησαν ἀπὸ πρόσωπα μὴ ἐγγεγραμμένα εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον τὸν ἐπεξεργασθέντα ἀπὸ τὸ ἐννόμως συσταθὲν ὁρκωτικὸν δικαστήριον, συμπράξει καὶ τοῦ ἰδίου Τζυκλητήρα ὡς Δημάρχου, ἀλλ' ἐγγραφέντα παρανόμως ἀπὸ τὸν πρώην Δήμαρχον, τοῦ ὁποίου ἡ τοιαύτη παράνομος πρᾶξις ἠκυρώθη ἀπὸ τὸ ὁρκωτικὸν δικαστήριον.

Ὡσαύτως διὰ τοὺς ἰδίους λόγους ἐγκρίνει νὰ ἐκπεσθῶσιν ἀπὸ τὴν μερίδα τῶν ἰδίων Ἠλία Καραπαύλου καὶ Νικ. Τζυκλητήρα ὑπὲρ τῶν ὁποίων κατελογίσθησαν καὶ τὰ εἴκοσι ἓν ψηφοδέλτια τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν πλεοναζοντα, καὶ περιστέλλει οὕτω τὰς ψήφους ἐκ τοῦ δήμου τούτου τοῦ μὲν Ἠλία Καραπαύλου εἰς τὸ ποσὸν τῶν 517

τοῦ δὲ Νικ. Τζυκλητήρα εἰς 524

Ὅτι καλῶς ἡ πλειοψηφία τοῦ συλλόγου τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν κατὰ τὸν δῆμον Βουφράσου δὲν κατελόγισε τὰ μὴ μονογραφημένα ψηφοδέλτια, καὶ τὰ φέροντα πλαστὴν μονογράφησιν, οἱ δὲ διϊσχυρισμοὶ τῆς μειονοψηφίας, ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἀπὸ σκοποῦ καὶ πρὸς ὄφελος τῶν Δαρειώτη καὶ Τατοπούλου παρέλειψε νὰ τὰ μονογράψῃ δὲν εἶναι βάσιμος διότι κατὰ τὸν νόμον οἱ ἴδιοι ἐκλογεῖς ῥίπτουν τὰ ψη-

φοδέλτιά των εἰς τὴν κάλπην ἀφ' οὗ μονογραφηθῶσιν ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ δὲν ἠδύναντο διὰ τοῦτο νὰ συγχωρῶσι νὰ ῥίπτωνται εἰς τὴν κάλπην ἀμονογράφητα τὰ ψηφοδέλτιά των, οὔτε ἐγένετο καμμία ἔνστασις κατὰ τὴν ψηφηφορίαν περὶ ἀρνήσεως τοῦ προέδρου εἰς τὴν τοιαύτην μονογράφησιν· φαίνεται δὲ πιθανώτερος ὁ διϊσχυρισμὸς τῆς πλειονοψηφίας τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν τοῦ ὅτι τὰ ψηφοδέλτια ταῦτα ἐῤῥίφθησαν ὑπὲρ τοῦ Καραπαύλου καὶ Τζυκλητήρα δι' ἰσαρίθμων ψηφοδελτίων, ἐμπεριεχόντων τὰ ὀνόματα τῶν Δαρειώτη καὶ Τατοπούλου ἀφαιρεθέντων ἀπὸ τὴν κάλπην καθ' ἣν ἐποχὴν εὑρίσκετο αὕτη ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως λαβούσης δυστυχῶς ἐνεργητικὸν μέρος ὑπὲρ τοῦ Καραπαύλου καὶ Τζυκλητήρα, καὶ τοιοῦτον σκοπὸν φαίνεται ὅτι εἶχεν ἡ αὐθαίρετος ἁρπαγὴ τῆς κάλπης ἐκ μέρους τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως· πιθανολογεῖται τοῦτο καὶ ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῆς ὁπῆς τῆς κάλπης εὑρεθείσης ἠνεωγμένης καθ' ἣν στιγμὴν ἐπεστράφη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν, καὶ ἀπὸ τὰς ἄλλας αὐθαιρέτους πράξεις εἰς τὰς ὁποίας προέβη ἡ στρατιωτικὴ δύναμις ἁρπάξασα καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφηφορίας ἀπὸ τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπήν· ἐπίσης ὁ διϊσχυρισμὸς τῆς μειονοψηφίας τῶν ἐπιτροπῶν τοῦ ὅτι παρεμορφώθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐψηφοφόρησαν ὑπὲρ τοῦ Κώνστα Δαρειώτη καὶ Τατοπούλου πολλοὶ δίς, καὶ ὅτι ἐῤῥίφθησαν εἰς τὴν κάλπην ψηφοδέλτια ὑπὲρ αὐτῶν εἰκονικὰ, καὶ ἀπεκλείσθησαν πολλοὶ ἄλλοι τῆς ἀντιθέτου αὐτῶν μερίδος εἶναι ἀναπόδεικτοι καὶ καταδεικνύονται ψευδεῖς ἐκ τῶν ὅσων ἐκθέτει ἡ πλειοψηφία, ἐκ τοῦ ὁμοιομόρφου τῶν πρακτικῶν ὅπως τὰ παρέδωσεν ὁ ἔπαρχος εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, παραλαβὼν αὐτὰ ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν καὶ ἐκ τῆς ἀποδείξεως ἐξαγομένης ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τοῦ ὅτι ἐψηφοφόρησαν ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους ἐνίστανται ὅτι ἀπεκλείσθησαν.

Ὅτι τὰ 52 ψηφοδέλτια τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν πλεοναζοντα εἰς τὴν κάλπην τοῦ δήμου Κορώνης πείθεται μᾶλλον τὸ τμῆμα, κατὰ τὰς παρατηρήσεις τῆς πλειονοψηφίας τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ὅτι ἐῤῥίφθησαν εἰς τὴν κάλπην ὑπὲρ τοῦ Καραπαύλου, καὶ Τζυκλητήρα καθ' ἣν ἐποχὴν εὑρίσκετο ἡ κάλπη, ἐναντίον τῆς γνώμης τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν διάθεσιν τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως λαβούσης ἐπίσης καὶ ἐνταῦθα ἀθέμιτον μεροληπτικὸν μέρος ὑπὲρ τῶν Καραπαύλου καὶ Τζυκλητήρα, τοῦτο πιθανολογεῖται καθόσον καὶ τὰ ψηφοδέλτια ταῦτα φέροντα τὰ ὀνόματα τῶν Καραπαύλου καὶ Τζυκλητήρα δὲν εἶχον γνησίαν

μονογράφησιν· είναι δὲ ἀπίθανον ὅτι κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ἐρρίφθησαν ἀπὸ τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν ὑπὲρ τῶν Δαρειώτη καὶ Τατοπούλου, ἀφ' οὗ δύο μέλη τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἡ στρατιωτικὴ δύναμις διέκειτο ὑπὲρ τῶν Καραπαύλου καὶ Τζυκλητήρα, καὶ ἡ ψηφοφορία ἐπετηρεῖτο καὶ ἀπὸ ἄλλους ἐνεργουμένη δημοσίως· παραλείπει δὲ τὸ τμῆμα νὰ ἀφαιρέσῃ τὰς ψήφους αὐτὰς ἀπὸ τὴν μερίδα τῶν Καραπαύλου καὶ Τζυκλητήρα ἀφ' οὗ καὶ ἄνευ τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτῶν τὸ νόμιμον ἀποτέλεσμα τῆς διαλογῆς δὲν ἀλλοιοῦται.

Τὸ τμῆμα πίθεται, κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς πλειονοψηρίας τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ὅτι τὰ εὑρεθέντα πλεονάζοντα εἰς τὴν κάλπην τοῦ δήμου Μεθώνης 21 ψηφοδέλτια ἐρρίφθησαν ἀπὸ ἐκλογεῖς νομίμους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ὁ πρωτοκολλιστὴς παρέλειψε κατὰ λάθος, ὡς ἐκ τῆς συρροῆς τῶν ψηφηφόρων νὰ σημειώσῃ εἰς τὸ πρωτόκολλον, ἀφ' οὗ κατὰ τὸν δήμον ἐκεῖνον ἡ διαλογὴ ἐνεργήθη μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν καὶ νομιμότητα, καὶ κἀμμία κατ' αὐτῆς ἔνστασις ἐγένετο.

Ὅτι ὁ διϊσχυρισμὸς τῆς μειονοψηρίας τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ὅτι ὅτι ἐρρίφθησαν εἰκονικῶς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ψηφοδέλτια ὑπὲρ τοῦ Δαρειώτη καὶ Τατοπούλου εἰς τὴν κάλπην τοῦ δήμου Κολωνίδος εἶναι πάντη ἀναπόδεικτος, καὶ καταδεικνύεται ψευδὴς, ἀφ' οὗ κατὰ τὸν δῆμον ἐκεῖνον ἡ ἐκλογὴ ἐνεργηθεῖσα μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν καὶ νομιμότητα ἐπετηρεῖτο παντοτε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς μερίδος τοῦ Καραπαύλου καὶ Τζυκλητήρα καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιον Καράπαυλον ὑπογραφόμενον εἰς ὅλας τὰς πράξεις τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῆς σφραγίσεως καὶ ἀποσφραγίσεως τῆς ὀπῆς τῆς κάλπης, καὶ δὲν ἐγένετο κἀμμία κατ' αὐτῆς ἔνστασις.

Ἐκ τούτων ὅλων ἐξάγεται ὅτι

Ὁ Ἀναγνώστης Ταπόπουλος ἔλαβε ψήφους . . .	1655
Ὁ Κώνστας Θ. Δαρειώτης	1651
Ὁ Νικόλαος Τζυκλητήρας	1467
Ὁ Ἠλίας Καράπαυλος	1463

καὶ ἐξελέχθησαν νόμιμοι βουλευταὶ οἱ λαβόντες τὴν ἀπόλυτον πλειοψηρίαν Ἀναγνώστης Τατόπουλος καὶ Κώνστας Θ. Δαρειώτης, ἔχοντες καὶ τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, τῶν ὁποίων τὴν παραδοχὴν προτείνει τὸ τμῆμα εἰς τὴν Βουλήν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Δεκεμβρίου 1850 Ὁ εἰσηγητὴς

Ἐλ. Καλογερᾶς.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Ζ'. τμῆμα ἀφοῦ κατὰ τὸν κανονισμὸν ἐπεξεργάσθη τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Βονίτσης καὶ Ξηρομέρου εἰσάγει αὐτὴν ἐνώπιον τῆς βουλῆς.

Καὶ εἰς τοὺς πέντε δήμους ἐξ ὧν σύγκειται ἡ ἐπαρχία αὕτη, αἱ ἐκλογικαὶ ἐργασίαι ἐνηργήθησαν κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις.

Ἡ ψηφοφορία ἤρχισε τὴν 22 Ὀκτωβρίου ε. ε. καὶ ἐπεραιώθη τὴν 29 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς 5271· ἐψηφοφόρησαν δὲ πραγματικῶς 3349, γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων ἀνεδείχθησαν βουλευταὶ οἱ Κύριοι Θεόδωρος Γρίβας διὰ ψήφων 2591, ὁ Σταῦρος Γρίβας διὰ ψήφων 2575, καὶ ὁ Κωνσταντίνος Γριβογιώργης διὰ ψήφων 2548· ἀπέναντι τῶν ἐπιλαχόντων Πάνου Μοναστηριώτου, Ν. Μαυρομμάτου καὶ Κωνς. Γουλιμῆ λαβόντων, τοῦ μὲν πρώτου ψήφους 769, τοῦ δευτέρου 780 καὶ τοῦ τρίτου 601.

Ἡ οὐσιωδεστέρα τῶν ἐνστάσεων εἶναι τοῦ ὅτι κατὰ τὸν δῆμον Ἀνακτορίων, τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἀπέβαλε ἀπὸ τοῦ ναοῦ τῶν Πάνων Μοναστηριώτην καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν, τὴν δὲ ἀποβολὴν ταύτην ἐνήργησεν ὁ ἐκεῖ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ὑπομοίραρχος τὸ ὁποῖον καὶ χαρακτηρίζουσι ὡς ἐπέμβασιν· τὴν ἔνστασιν ταύτην ἀνασκευάζει ἡ ἁρμοδία ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐκθέτουσα, ὅτι ἡ ἀποβολὴ ἐνηργήθη, διότι ἡ περὶ τὸν Μοναστηριώτην εἰσελθόντες εἰς τὸν ναὸν ἦσαν λησταὶ καὶ προὐτίθεντο νὰ φέρωσι διαταράξεις τῆς ψηφοφορίας, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαταγῆς της διέταξε τὸν ὑπομοίραρχον. Τὸ τμῆμα θεωρῆσαν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἔχει τὸ καθῆκον νὰ διατάττῃ τὰ περὶ τὴν διατήρησιν τῆς ἡσυχίας εἰς τὴν ψηφοφορίαν, καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπομακρύνουσα τοιούτους ἐκ τοῦ ναοῦ, ἔπραξε ἐντὸς τῶν καθηκόντων της, καθ' ὅσον μᾶλλον ἡ κακὴ διαγωγὴ τῶν ἀποβληθέντων ἀτόμων ἀπὸ τὰς ἐπισήμους τῶν ἀρχῶν ἐκθέσεις ἐπιβεβαιοῦται καὶ ἡ παρὰ τοῦ ὑπομοιράρχου ἐνεργηθεῖσα ἀποβολὴ κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπιτροπῆς, ἦτον ἔργον ἐπιβαλλόμενον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων της, ἑπομένως ἡ ἐκλογὴ αὕτη περιβάλλεται μὲ τοὺς νομίμους τύπους.

Ἐκ τοῦ προγράμματος τοῦ Νομάρχου ἡ ἐπαρχία προσκαλεῖται εἰς ἐκλογὴν δύω βουλευτῶν ὡς ἔχουσα πληθυσμὸν ὀλίγον τῶν 20,000 ψυχῶν, καὶ ὅμως ἡ ἐπαρχία αὕτη

ἐξέλεξε τρεῖς, διϊσχυριζομένων τῶν ψηφοφόρων ὅτι ὁ πληθυσμὸς ἀναβιβάζεται εἰς 22,000 ψυχάς, καὶ διότι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ τούτου, ἐπισήμως βεβαιωθέντος κατὰ τὸ 1847, ἐξελέξατο τρεῖς καὶ ἡ βουλὴ παραδέχθη αὐτούς· ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος τὸ τμῆμα ἀνέτρεξε εἰς τὰς κατὰ τὸ 1844 καὶ 1847 ἐκθέσεις καὶ συζητήσεις τῆς προκειμένης ἐκλογῆς, καὶ δὲν ἐδυνήθη ἐξ αὐτῶν νὰ βεβαιωθῇ τὸ ἀληθὲς ποσὸν τοῦ πληθυσμοῦ, ἐξήγαγεν ὅμως ὅτι καὶ κατὰ τὰς δύο ταύτας περιόδους ἡ ἐπαρχία αὕτη ἐξελέξατο τρεῖς, καὶ αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ἐπιβαιοῦσιν τὴν ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ ὕπαρξίν των, ἑπομένως ἐκτὸς τούτων τὸ τμῆμα λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὸ ποσὸν τῶν ψηφοφόρων ἐν τοῖς καταλόγοις περιεχομένων καὶ ἀναβαίνον, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη εἰς 5271 καὶ τὸν καταλογισμὸν, ὃν αἱ βουλαὶ κατὰ καιροὺς παραδέχθησαν τοῦ ὅτι ἐπὶ 100 ἀτόμων, τέσσαρες ἀναλογοῦσι ψηφοφόροι, ἐξάγει ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς ἐπαρχίας ὑπερβαίνει τὰς 25,000 ψυχάς· ἐκ τούτων ὅλων, τὸ τμῆμα ἐσχημάτισε ἰδίαν του ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη νομίμως ἐνήργησε διὰ τρεῖς βουλευτὰς ἐκλογήν, καὶ ἑπομένως

Γνωμοδοτεῖ.

Νὰ κηρυχθῇ νόμιμος ἡ ἐκλογὴ αὕτη, νὰ ἀναγνωρισθῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τριῶν βουλευτῶν παρὰ τῆς ἐπαρχίας ταύτης καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ παραδεχθῶσι βουλευταὶ οἱ Κύριοι Θεόδωρος Γρίβας, Σταῦρος Γρίβας καὶ Κ. Γριβογεώργης.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Δεκεμβρίου 1850.

Ὁ εἰσηγητὴς Κ. Δαρειώτης.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

α Τὸ ἕβδομον τμῆμα, λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκλογὴν τῶν βουλευτῶν τῆς Ἐπαρχίας Λακεδαίμονος ἔγγραφα, καὶ διεξελθὸν μετ' ἐπιστασίας ταῦτα, ἐξάγει πρῶτον, ὅτι κατὰ μὲν τὴν πλειονοψηφίαν τῆς ἐπὶ τῆς διαλογῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ συνόλου τῶν διαλεχθεισῶν ψήφων δέκα τριῶν δήμων, ἔλαβον ἐκεῖνοι ἐκ τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, ἂν καὶ ἀντιθέτων μερίδων, ὡς ἕπεται.

Ὁ Ἀναστ. Κορφιωτάκης ψήφους	5724
Ἐμμ. Μελετόπουλος	5750
Ἡλίας Γιατράκος	5609
Ἀναγν. Βραχνὸς	5289
Σπυρίδων Κοπανίτζας	4272
Παρασκευ. Ματάλας	4077

Πετ. Βαρβιτζιώτης	3873
Νικόλαος Σαλταφέρας	3296

καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρας, ἐν ᾧ κατὰ τὴν μειοψηφίαν ἔλαβον οἱ ἀνωτέρω.

Σ. Κοπανίτζας	6487
Ἀναστ. Κορφιωτάκης	6001
Παρασκ. Ματάλας	6289
Π. Βαρβιτζιώτης	6085
Ν. Σαλταφέρας	5231
Ἐμμ. Μελετόπουλος	5755
Ἡλίας Γιατράκος	5613
καὶ Ἀναγν. Βραχνὸς	5294

Ὅτι ἐγένοντο παρ' ἑκατέρων τῶν μερίδων διάφοροι ἐνστάσεις, κατά τε τὴν ψηφοφορίαν καὶ τὴν διαλογὴν, ἀλλ' ἐπὶ μόνης τῆς ἀφορώσης τὴν ψηφοφορίαν κατὰ τὸν δῆμον Οἰνοῦντος τὸ τμῆμα τοῦτο κάμνει τὰς ἑξῆς παρατηρήσεις, αἵτινες διὰ νὰ μὴν ἐπαναλαμβάνωνται καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐνστάσεων, τῶν πρὸς ἄλλους δήμους γενομένων, ἅπαξ ἐκτίθενται. Οὔτε ὁ λόγος τῆς βίας δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, οὔτε οἱ λοιποὶ ἰσχυρισμοὶ, ὡς ἀνυποστήρικτοι, ἐν ᾧ ὁ ἰσχυρισμὸς, ὅτι λόγῳ τοῦ πληθυσμοῦ, ἐψηφοφόρησαν πλέον τῶν ὑπαρχόντων καὶ κατὰ τὸν δῆμον Οἰνοῦντος ἀποβαίνει ἀπαράδεκτος διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον, ὅτι ἡ ὁριστικότης τῶν καταλόγων τῶν ἐκλογέων προερχομένη κατὰ συνέπειαν ἀποφάσεως τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου, καθίσταται κατὰ τὸν νόμον ἀπρόσβλητος, ἐπειδὴ οὐδεμία διέξοδος μένει πλέον κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν, ἐὰν ἰσχύσῃ ἡ ἐναντία ἀρχὴ, καὶ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὅταν μεταξὺ τῶν καθυποβληθέντων εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο ἐγγράφων ὁ φέρων τὰς πρωτοτύπους ὑπογραφὰς τῶν ὁρκωτῶν διορθωθεὶς κατ' ἀπόφασιν τῶν αὐτῶν ὁρκωτῶν τῆς 29 Ἰουνίου ἐνεστῶτος ἔτους τῶν ἐκλογέων ὁριστικὸς κατάλογος, τοῦ ὁποίου ἔλαβε γνῶσιν ἡ τῆς Λακωνίας νομαρχία καθόσον τοῦτο ἐμπεριληπτικῶς ἀπὸ ἐπίσημον ἔγγραφον αὐτῆς ἐξάγεται, καὶ μόνον ἐξαιροῦνται ψῆφοι 163 ὡς μὴ ἀπαντωμένων τοιούτων ψηφοφόρων ἀπὸ τὸν δῆμον Οἰνοῦντος εἰς τοὺς ἐν τῇ νομαρχίᾳ καταλόγους, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀφοῦ ἅπαξ τὸ ὁρκωτὸν δικαστήριον ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασίν του, δὲν δύναται πλέον νὰ ἐπανέλθῃ, καθόσον κατὰ τὸν νόμον ἀπεδυκόμενον τῶν καθηκόντων του στερεῖται τῆς πρὸς τοῦτο ἱκανότητος, διὰ τοῦτο ἡ γενομένη παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν 30

Ἰουνίου προσθήκη δὲν ἔχει νόμιμον συνέπειαν καὶ ἑπομένως παντάπασι δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὁ τοιοῦτος συμπληρωτικὸς ἐπὶ προσθηκῶν κατάλογος· ὥστε εἶναι δίκαιον νὰ ἐκπεσθῶσιν ἀπὸ τοὺς πλειονοψηφοῦντας κατὰ τὸν εἰρημένον δῆμον Οἰνοῦντος, καὶ αἱ τῶν 163 ἑτεροδημοτῶν ψῆφοι, καθὼς καὶ αἱ εἰς τὴν δευτέραν ἀπόφασιν κατὰ προσθήκην σημειούμεναι τὸν ἀριθμ. 239.

Οὕτω ὡς ἐπιτυχόντες βουλευταὶ ἀναδεικνύονται οἱ ΚΚ. Σ. Κοπανίτζας Π. Μπτάλας, Ἀναστ. Κορφιωτάκης, καὶ Ἐμμ. Μελετόπουλος, διότι ἔλαβον, ὁ μὲν Κοπανίτζας ψήφους 6087 ὁ δὲ Κορφιωτάκης 6000 ὁ Μπτάλας 5692, ὁ Μελετόπουλος 5755, καθόσον μόνοι οὗτοι ὑπερέβησαν τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, διότι τὸ ὅλον τῶν ψηφοφορησάντων συμποσοῦται εἰς ἐκλογεῖς

Διὸ τὸ Ζ. τμῆμα ἔχον ὑπ' ὄψιν, τὸν πληθυσμὸν τῆς ἐπαρχίας Ἀκεδαίμονος, καθ' ὃν ἔχει αὐτὴ τὸ δικαίωμα νὰ ἀποστείλῃ τέσσαρας βουλευτάς, κατὰ πλειονοψηφίαν γνωμοδοτεῖ,

Νὰ κηρυχθῇ παρὰ τῆς βουλῆς ἔγκυρος ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Λακεδαίμονος, καὶ νὰ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς νόμιμοι αὐτῆς βουλευταὶ μόνον οἱ Κ. Κ. Σ. Κοπανίτζας, Ἀναστ. Κορφιωτάκης, Παρ. Μπτάλας καὶ Ἐμμ. Μελετόπουλος.

Ἐγένετο ἐν τῷ πρὸς διάσκεψιν τοῦ ἑβδόμου τμήματος δωματίῳ, τὴν 7 Δεκεμβρίου 1850 ἐν Ἀθήναις.

Ὁ εἰσηγητὴς Ἰ. Βάχλας.»

Προὐτέθη δ' εἰς συζήτησιν ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, οὐδεμιᾶς δ' ἀντιρρήσεως κατ' αὐτῆς ὑπαρχούσης, ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐκθέσεως δι' ἀναστάσεως, καὶ ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν, ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας τῶν Καλαβρύτων ἠκυρώθη, κατὰ συνέπειαν δὲ οἱ βουλευταὶ αὐτῆς ἀπεσύρθησαν τοῦ βουλευτηρίου.

Ἐπὶ δὲ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς Πυλίας, οὐδενὸς κατ' αὐτῆς λαμβάνοντος τὸν λόγον, ἡ βουλὴ ἀπεφήνατο δι' ἀναστάσεως, ὅτι παραδέχεται τὴν γνωμοδότησιν αὐτῆς, καὶ οὕτως ἐκηρύχθησαν νόμιμοι βουλευταὶ Πυλίας οἱ Κ. Κ. Α. Τατόπουλος καὶ Κ. Δαρειώτης.

Ὡσαύτως δι' ἀναστάσεως ἡ βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Βονίτσης καὶ Ξηρομέρου, καθ' ἃς οὐδεμία ὑπῆρχεν ἀντίρρησις, καὶ ἐκηρύχθησαν νόμιμοι βουλευταὶ οἱ Κ.Κ. Θ. Γρίβας, Σ. Γρίβας, καὶ Κ. Γριβογεώργης.

Προτεθείσης ἀκολούθως εἰς συζήτησιν τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Λακεδαίμονος, λαβών τις τὸν λόγον ἀνέφερεν, ὅτι εἰς τὸ τμῆμα τὸ ἐπεξεργασθὲν τὴν ἐκλογὴν ὑπῆρξε διχογνωμία, καθότι ἄλλοι μὲν προέτειναν τὴν ἀκύρωσιν 7 δήμων, οἱ δὲ συμβιβαστικῶς φερόμενοι συνέταξαν τὴν ἀρτι ἀναγνωσθεῖσαν ἔκθεσιν, ὑπῆρχε δὲ καὶ γνώμη μειονοψηφίας ὑποστηρίζουσα τοὺς λαβόντας τὰ εἰσιτήρια καὶ ὁμόσαντας βουλευτὰς Λακεδαίμονος, εἰς ἣν καὶ αὐτὸς ἀνῆκεν· ἀλλὰ παραδόξως δὲν περιέλαβε τοὺς λόγους τῆς μειονοψηφίας ἡ ἔκθεσις, οὐδ' ἐδόθη ὁ ἀποχρῶν καιρὸς εἰς αὐτὴν νὰ συντάξῃ ἰδίαν, διὸ ἀναγκάζεται νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν προφορικὴν ἀνάπτυξιν. Αἱ ἐλλείψεις τὰς ὁποίας παρουσιάζει ἡ ἐκλογὴ αὕτη εἶναι· α') ἀναβολὴ τις εἰς τὴν ἐκλογὴν ἑνὸς δήμου δι' ἐπέμβασιν τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, δι' ἣν συνέβησαν καὶ φόνοι· β') τὸ ἀφραγίστον δύο καλπῶν, ἐχουσῶν συρτοθήκας ἀνοιγομένας κάτωθεν, ὅπερ ἐπιβεβαιοῦται ἐκ τῆς ἀναφορίσεως ὑπαλλήλου, τὸν ὁποῖον ἡ νομαρχία ἔπεμψε πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας. Οὗτος δὲ μεταβὰς ἤνοιξε τὴν καλπην, ἐμέτρησε τὰ ψηφοδέλτια καὶ τὰ εὗρε σχεδὸν ἰσάριθμα μὲ τοὺς ἐν τῷ καταλόγῳ σεσημειωμένους ὡς ψηφοφορήσαντας· ὥστε κατὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐχόντων τὰ εἰσιτήρια βουλευτῶν οὐδεμία πολλοῦ λόγου ἀξία ἔνστασις ὑπάρχει. Ἡ μερὶς ὅμως τῶν ἀποτυχόντων φέρει ὑπὲρ ἑαυτῆς κατάλογον πλαστὸν τῶν ψηφοφόρων τοῦ Δήμου Οἰνοῦντος· διότι ὁ ἀρχικὸς συνετάχθη τὴν 29 Ἰουνίου καθ' ὅλους τοὺς τύπους καὶ διευθύνθη εἰς τὴν Νομαρχίαν, ὁ δὲ προῤῥηθεὶς συνετάχθη τὴν προτεραίαν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκλογῆς, καὶ φέρει ἀριθμὸν ψηφοφόρων περὶ τοὺς 3700, ἐνῷ ὁ ὁλικὸς πληθυσμὸς τοῦ Δήμου ἀναβαίνει εἰς 5000, ὁ δ' ἀριθμὸς τῶν ἀῤῥένων ἀπὸ τῶν θηλαζόντων νηπίων μέχρι τῶν πρεσβυτάτων συμποσοῦται εἰς 2400· ὥστε καταφαίνεται καὶ ἡ τῶν καταλόγων παραμόρφωσις, καὶ ἡ τῆς κάλπης Οἰνοῦντος νόθευσις. Ἄπορον λοιπὸν εἶναι πῶς ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐκθέσεως παραδέχεται ὡς ἔγκυρον τὴν ψηφοφορίαν ἐν τῇ κάλπῃ τοῦ Δήμου Οἰνοῦντος, καθ' οὗ τοσαῦται ὑπάρχουσιν ἐνδείξεις νοθεύσεως, καὶ προσθαφαιρούσα ψήφους, κατὰ τὸ δοκοῦν, παράγει τὸ σύμμικτον ἀποτέλεσμα τῆς παραδοχῆς δύω βουλευτῶν ἐξ ἑκατέρας μερίδος, ἐνῷ οἱ ἀρχικῶς λαβόντες τὰ εἰσιτήρια εἶναι νομιμώτατοι βουλευταί. Διὰ ταῦτα ὑποστηρίζει τὴν τούτων παραδοχὴν γνωμοδοτῶν κατὰ τῆς ἐκθέσεως.

Ἀπήντησεν ὁ πρόεδρος τοῦ τμήματος ὅτι ὁ εἰσηγητὴς αὐτοῦ ἀγνῶς καὶ καθαρῶς ἐξέφερε τὴν ἔκθεσιν, εἰς ἣν μετὰ μεγίστης ἀκριβείας ἐνησχολήθησαν οἱ τὴν ἐπεξεργασίαν τῆς ἐκλογῆς λα-

δόντες. Διότι ἡ ἐπαρχία Λακεδαίμονος σύγκειται ἐκ δήμων 13, κατὰ τὴν ψηφοφορίαν δὲ τὴν ἐν αὐτοῖς γενομένην συνέβησαν πόλλὰ ἄτοπα, ἅτινα ἂν θεωρηθῶσιν ὡς γενόμενα ἐκ δολίας προθέσεως, πρέπει νὰ φέρωσι τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς 7 δήμων, ἂν δ' ἐπιεικέστερον κριθῶσι καὶ ἀποδοθῶσιν εἰς ἄγνοιαν τοῦ νόμου, καὶ εἰς τὴν ἀδιαφορίαν τιμωρηθέντων τινῶν ὑπαλλήλων θέλουσι παραγάγει τὸ ἀποτέλεσμα τὸ παρὰ τῆς πλειονοψηφίας τοῦ τμήματος ἐξαχθὲν. Πρῶτον ἔλλειμμα ἀπαντώμενον οὐχὶ μόνον εἰς τὸν δῆμον Οἰνοῦντος, ὡς ὁ προαγορεύσας ἀνέφερεν, ἀλλ' εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς δήμους εἶναι ἡ μὴ ἀνάλογος πρὸς τὸν πληθυσμὸν ἔξαρσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφόρων· ἐν τούτοις ὁ μόνος κατάλογος ὁ φέρων πρωτοτύπους ὑπογραφὰς ὁρκωτοῦ δικαστηρίου εἶναι ὁ προσβαλλόμενος ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος κατάλογος τοῦ δήμου Οἰνοῦντος, ὥστε ἐνῷ πείθεταί τις ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων τῆς ὅλης ἐπαρχίας ἔπρεπε νὰ ἦναι ἀνάλογος τοῦ πληθυσμοῦ, κατὰ τὸ ἥμισυ μικρότερος τοῦ ἤδη φερομένου, εὑρίσκεται εἰς ἀμφιβολίαν πόθεν νὰ ἐκπέσῃ ψήφους, καὶ ὀπισθοδρομεῖ ἐνώπιον τῆς ὁριστικότητος ἐκλογικῶν καταλόγων. Δεύτερον ἔλλειμμα εἶναι, ὅτι εἰς δύω δήμους εὑρέθησαν αἱ κάλπαι ἀσφράγιστοι, καὶ ἡ συρτοθήκη αὐτῶν ἠνοίγετο καὶ ἐκλείετο κατὰ τὸ δοκοῦν, νομαρχικὸς δ' ὑπάλληλος ἀποσταλεὶς πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τούτου εὗρε τὸ πρᾶγμα οὕτως ἔχον, καὶ λέγουσιν, ὅτι ἀπαριθμήσας τὰ ψηφοδέλτια εὗρεν αὐτὰ ἰσάριθμα πρὸς τοὺς ἐν τῷ καταλόγῳ ψηφοφορήσαντας, ἀλλ' ἄλλοθεν πηγάζει, ὅτι ἦσαν μόνον 17 οἱ προσελθόντες καὶ ψηφοφορήσαντες, ἐνῷ ἐν τῇ κάλπῃ ἦσαν 160 περίπου, ἐν τοσούτῳ τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι αἱ κάλπαι ἦσαν ἀσφράγιστοι, δὲν δύναται ὅμως νὰ ἐξαχθῇ ἂν ἐκ δολίας προθέσεως ἢ ἐξ ἀθώας ὀλιγωρίας τῆς νομαρχίας ἐγένετο· τρίτον ἔλλειμμα εἶναι, ὅτι ἔν τινι δήμῳ ἔχοντι 500 ψηφοφόρους εὑρέθησαν 530 ψηφοφορήσαντες, καὶ προσέτι 55 ψηφοδέλτια μὴ μονογραφημένα, ὅλας δὲ τὰς ψήφους ταύτας ἔχει ἡ μερὶς τῶν λαβόντων τὰ εἰσιτήρια βουλευτῶν ἀποκλειστικῶς, οὐδεμιᾶς εἰς τοὺς ἐναντίους ὑπαρχούσης· τὸ τέταρτον, εἰς ἕνα τῶν δήμων δὲν παρεδόθη κατάλογος παντάπασιν εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν, ἀλλ' οὗτος μόλις πρό τινων ἡμερῶν ἐστάλη ἐνταῦθα, καὶ μάλιστα ἀνεπικύρωτος· ἐν Σπάρτῃ δὲ τέλος ὑπάρχουσιν ἐνστάσεις κατὰ τῶν καταλόγων τῶν ψηφορόρων, κατὰ τὰς ὁποίας παραδέχεται ἡ ἐπιτροπὴ νὰ καταγραφῶσι καὶ ν' ἀπαριθμῶσι τόσοι τὸν ἀριθμὸν μὴ κατονομάζουσα αὐτούς, ἐνῷ κατὰ φυσικὸν λόγον ἀναγκαίως τοῦτο ἀπαιτεῖται. Τοιαῦται εἶναι καθόλου αἱ ἐλλείψεις αἵτινες κατὰ τὴν αὐστηρὰν

τοῦ νόμου ἐφαρμογὴν κρινόμεναι, καὶ ὅτι ἐκ κακῆς πίστεως προῆλθον θεωρούμεναι, ὤφειλον νὰ ἐπιφέρωσι τὴν ἀκύρωσιν 7 δήμων. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὅλα ταῦτα τὰ ἀντιτεχνάσματα προῆλθον ἐκ μόνων τῶν ἀντιφερομένων μερίδων, ἡ δ' ἐκτελεστικὴ δύναμις καταφαίνεται ἁπλῶς ἐποπτεύσασα, καὶ τὴν τάξιν διατηροῦσα, καὶ αἱ ἴδιαι ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ ὑποστηρίζουσιν ὅτι αἱ ἐλλείψεις εἶναι ἐξ ἀγνοίας καὶ ὀλιγωρίας, δύναταί τις νὰ μὴ θεωρήσῃ ὡς ἀκυρωτικὰς τῆς ἐκλογῆς τὰς ῥηθείσας ἐλλείψεις, καὶ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐξέλεγξιν αὐτῶν. Καὶ τότε ἐξ ἀνάγκης θέλει ἀφαιρέσει ἐκ τοῦ δήμου Οἰνοῦντος 239 ψήφους, τὰς ὁποίας προσέθηκεν εἰς τὸν κατάλογον τὸ ὁρκωτὸν δικαστήριον κατὰ τὴν 30 Ἰουνίου, ἐνῷ τὴν προτεραίαν εἶχε συνέλθει καὶ προσθέσει ἕτερον ἀριθμὸν, καὶ δὲν ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου νὰ συνέρχωνται δὶς τὰ ὁρκωτὰ δικαστήρια. Ἐὰν δὲ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν αὐτῶν τῶν ψήφων λάβῃ τὸ γενικὸν ἀποτέλεσμα τῆς διαλογῆς, προκύπτει τὸ παρὰ τῆς ἐκθέσεως προτεινόμενον ἀποτέλεσμα. Τρεῖς λοιπὸν ἦσαν αἱ ἐν τῷ τμήματι γνῶμαι· ἁ. ἡ ἀκυρωτικὴ τῶν ἑπτὰ δήμων· β'. ἡ ἐπιεικέστερον τὰς ἐλλείψεις ἐπικρίνασα, καὶ τὸ ἀνωτέρω ἀποτέλεσμα παράγουσα, καὶ γ'. ἡ ἀπαιτοῦσα τὴν ἐπικύρωσιν τῶν ἐκλεχθέντων ὡς ἤδη ἐχουσι· τὰ ὑποστηρίζοντα τὴν πρώτην μέλη προσετέθησαν εἰς τὴν δευτέραν εἰς τὴν περίφασιν, καθ' ἣν δὲν ἤθελεν ὑποστηριχθῇ ἐν τῇ συζητήσει ἡ ἀκυρωτικὴ γνώμη, καὶ οὕτω κατωρθώθη ἡ τακτικὴ πλειονοψηφία τοῦ τμήματος, τὴν ἔκθεσιν τοῦ ὁποίου καὶ οὗτος ὑποστηρίζει.

Ἀνέπτυξεν εἰς τῶν εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἀνηκόντων, ὅτι εἰς πολλὰς τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν δίκας ὑπάρχουσι τοιαῦται ἐνστάσεις, ὥστε πλήρης ἀμφιβολίας, ἀγνοεῖ τις τι πρέπει ν' ἀποφασίσῃ· ἀλλ' ἐπὶ τῆς προκειμένης οὐδεμία ὑπάρχει τοιαύτη δυσχέρεια, διότι, ὡς καὶ ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τμήματος φαίνεται, εἶναι μία τῶν πρώτων κατὰ τὴν νομιμότητα. Οὕτως ἐρρέθη, ὅτι εἰς τὸν δῆμον Τρινάσου εὑρέθη μὲν ἀνοικτὸς ὁ τῆς κάλπης σύρτης, ἀλλὰ προϊκύψε τοῦτο, διότι ὁ μὲν Νομάρχης εἶχε θέσει σημεῖον τι εἰς τὴν κάλπην, ὁ δὲ δήμαρχος παρήλλαξεν αὐτὸ χάριν τῆς ψηφοφορίας καὶ ἐκ τούτου ἐγένετο ἔνστασις, ὅτι ὁ σύρτης δὲν εἶναι ἀσφαλής. Κατὰ συνέπειαν ἐπέμφθη μὲν ὑπάλληλος τῆς Νομαρχίας ὅπως διερευνήσῃ τὴν κάλπην, ἀλλ' ἐξετάσας οὗτος εὗρε τὰ ψηφοδέλτια ἴσα πρὸς τὰ ἐκ τοῦ ὁριστικοῦ καταλόγου ὀνόματα· καὶ ὅμως ἡ μερὶς αὐτοῦ ἀδιστάκτως ἐδέχθη τὴν πλήρη τῶν 160 ψήφων ἀκύρωσιν τῆς κάλπης ἐκείνης. Ἐπίσης δὲ καὶ ὡς πρὸς τὸν δῆμον Φάριδος, ἐπειδὴ ὀλίγον πρό

τερον εἶχον ἐνεργηθῆ αἱ ἐκλογαὶ τοῦ δημοτ. συμβουλίου, ἐγένετό ἐν τῇ αὐτῇ κάλπῃ καὶ ἡ ψηφοφορία τῆς περὶ ἧς πρόκειται ἐκλογῆς· ἀλλ' ἡ ψηφοφορία οὐ μόνον πανδήμως ἐνηργήθη καὶ οὐδεὶς ἀπεκλείσθη αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπετηρεῖτο μάλιστα ὑπὸ φίλων τῆς ἐναντίας μερίδος, ὥστε οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρχῃ ὑπόνοια. Καὶ ὅμως καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην, μεθ' ὅλα τὰ ῥηθέντα ἐχέγγυα, ἡ μερὶς αὐτοῦ ἐδέχθη ὡταύτως τὴν ἀκύρωσιν τῶν ἀμφισβητουμένων ψηφοδελτίων. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν δῆμον Οἰνοῦντος παρατηρεῖ, ὅτι αἱ διορθώσεις τῶν καταλόγων γίνονται, ὡς ὁ νόμος ὁρίζει, ὑπὸ τῶν ὁρκωτικῶν δικαστηρίων, ὁ δὲ δήμαρχος πέμπει αὐτοὺς πρὸς τὴν Νομαρχίαν. Τοῦτο ἐγένετο ἀκριβῶς καὶ ἐν τῇ ἐκλογῇ ταύτῃ, ὁ δὲ Νομάρχης, ἅμα λαβὼν τοὺς ὁριστικοὺς καταλόγους, ἀνεκοίνωσε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τὸ σύνολον τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐκλογέων, σημειῶν καὶ ὡς πρὸς τὸν δῆμον Οἰνοῦντος, ὅτι περιέχει 1349 ψηφοφόρους. Ἀλλ' ἐν ᾧ κατὰ τὸν νόμον ἔγκυρος κατάλογος θεωρεῖται ὁ πρὸς τὸν Νομάρχην ἀποστελλόμενος, ἀπέναντι τοῦ καταλόγου τούτου καὶ τότε μὲν ὑπεβλήθη κατάλογος ἕτερος, καὶ χθὲς ἔτι προσήχθη ἄλλος τις, ὃν ὁ προαγορεύσας ἐκήρυξεν ὡς πρωτότυπον. Οὕτως ἄρα οἱ ἐναντίοι, ἀφ' οὗ καὶ προσθήκας ἐνήργησαν ἄλλας, καὶ 500 ἀπεδίωξαν ψηφοφόρους τῆς ἄλλης μερίδος, ἔπλασαν καὶ κατάλογον νέον, εἰς ὃν ἐγγράψαντες ὅσους ἤθελον, ἀνέθεντο τὰ λοιπὰ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς βουλῆς. Ἐντεῦθεν, ἐν ᾧ ὁ ὅλος πληθυσμὸς τῶν ἀῤῥένων ἀναβαίνει κατὰ τὸν ἀπογραφικὸν πίνακα εἰς 2468, ἐπηύξησαν αὐτὸν οἱ ὑπεναντίοι εἰς 3605, καὶ οὐ μόνον αὐτὸς οὗτος εἶναι ὁ κατάλογος, ὃν ὑποβάλλουσιν ἤδη, ἀλλὰ καὶ φέρει ἀντὶ τῆς τοῦ δημάρχου, τὴν τοῦ παρέδρου ὑπογραφήν, πρὸς δὲ, καὶ ἡμερομηνίαν σύγχρονον σχεδὸν τῆς ψηφοφορίας, ἐν ᾧ καὶ τοῦτο ἀντίκειται ῥητῶς πρὸς τὸν νόμον. Ὁ κατάλογος λοιπὸν οὗτος ἄγραφος χάρτης κατὰ τύπον καὶ κατ' οὐσίαν, ἀντὶ τοῦ νὰ λογίζηται ἔγκυρος, ἔπρεπε νὰ ὑποστῇ πᾶσαν δικαστικὴν καταδίωξιν. Ἐπειδὴ ὅμως οὐδεμία ὑπῆρξε κατὰ τὴν ἐκλογὴν οὐσιώδης ἔλλειψις, ὡς καὶ ἐκ τῆς σιωπῆς τοῦ τμήματος καταφαίνεται, οἱ ὑπεναντίοι ἀνηρτήθησαν ἐκ τοῦ καταλόγου Οἰνοῦντος, καὶ ἤθελον αὐξήσει αὐτὸν πλειότερον, ἂν εἶχον χρείαν καὶ ἄλλων ὁσωνδήποτε ψήφων. Καὶ δύναται μὲν καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς δήμους νὰ ὑπάρχωσι πλείονές τινες καθ' ὑπέρβασιν ψηφοφόροι, ἀλλ' ἐν ᾧ ἀγνοεῖται τοῦτο, καὶ οἱ κατάλογοι εἰσὶν ἀναγνωρισμένοι, οὐχ' ἧττον ἡ μερὶς αὐτοῦ, εἶπεν, ὅτι δύναται νὰ ὑπολογισθῇ ὁ πληθυσμὸς τῶν κατοίκων, καὶ ἐξ αὐτοῦ θέλει συναχθῇ,

ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλογέων δὲν εἶναι ἄνισος· διὸ δὲν ἔπρεπε νὰ λεπτολογηθῇ ἡ αὔξησις 100 ἴσως ψήφων, ἀλλ' ἡ κολοσσαία κατὰ τὸν δῆμον Οἰνοῦντος προσθήκη. Τελευταῖον ἀνίσχυρον θεωρεῖ καὶ τὴν ἰδέαν, ὅτι ὁ πρωτότυπος τοῦ δήμου τούτου κατάλογος ὑπάρχει ἐνταῦθα, ἐπειδὴ οὗτος χθὲς μόλις προσηνέχθη εἰς τὴν βουλὴν καὶ δύνανται καὶ ἄλλους νὰ φέρωσιν οἱ ὑπεναντίοι, ὡς ἔχοντες ὑπὲρ ἑαυτῶν τὰ πρὸς τοῦτο ἁρμόδια πρόσωπα. Ἐκ τούτων λοιπὸν συμπεραίνει, ὅτι πρέπει νὰ κηρυχθῶσι νόμιμοι βουλευταὶ Λακεδαίμονος οἱ διὰ τῶν εἰσιτηρίων εἰς τὴν βουλὴν προσελθόντες.

Ἀντέκρουσεν ἓν τῶν μελῶν τοῦ τμήματος, ὅτι, ἀφ' οὗ τὸ τμῆμα διῆλθε μεθ' ὅσης προσοχῆς τὰ ἔγγραφα ὅλα, παρετήρησεν, ὅτι ἀλλαχοῦ μὲν, ἀφ' οὗ ὡρίσθη ἡ ἐπὶ τῶν παραπόνων ἐπιτροπὴ, ὁ δήμαρχος ἀντικατέστησε ταύτην αὐτογνωμόνως, ἀλλαχοῦ δὲ, ὅτι τὸ ὁρκωτικὸν δικαστήριον διέταττε τὴν προσθήκην ἑκατοστειῶν ὀνομάτων, χωρὶς νὰ κατονομάζῃ οὐδόλως τὰ πρόσωπα· ὡς πρὸς τὸν δῆμον δὲ Καστορίου, ὅτι οὐ μόνον δὲν ὑπάρχει καταλογός τις, ἀλλ' ὅτι, γενομένης ἐνστάσεως διὰ τὴν παράλειψίν τινων ὀνομάτων, ἡ ἐπιτροπὴ οὐδ' ἔδωκε περὶ τούτου λόγον· Ἐν ᾧ λοιπὸν οὐδεμίαν τῶν ἐκλογῶν τούτων δύναται νὰ θεωρήσῃ κατὰ πεποίθησιν ὑγιᾶ, παρατηρεῖ συγχρόνως, ὅτι εἰς ἕτερον πάλιν δῆμον οὐ μόνον πλεονασμὸς ὀνομάτων ὑπάρχει καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ὁριστικοῦ καταλόγου, ἀλλὰ καὶ 59 εὑρέθησαν ἀμονόγραφα ψηφοδέλτια, ἅπερ, ὡς εἰς τὴν ἐκλογὴν Αἰγίνης, δὲν πρέπει νὰ παραβλέψῃ τὸ σῶμα, καθ' ὅσον ὁ δόλος οὐδέποτε πρέπει νὰ βραβεύηται. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν κάλπην Τρινάσου, εἶναι καταφανὲς ἤδη, ὅτι ἠνοίγετο ἢ ἔκλειε κατὰ θέλησιν, καὶ διὰ τοῦτο ἐν ᾧ 17 μόλις εἶχον ψηφοφορήσει πολῖται, ἡ ἐφορ. ἐπιτροπὴ ἔῤῥιψεν εἰς αὐτὴν 267 ψηφοδέλτια. Οὕτω λοιπὸν ὑποδείξας, ὅτι εἰς τοὺς πλείστους τῶν δήμων πολλὰ ὑπῆρξαν τὰ ἐπισφαλῆ καὶ ἠμαρτημένα, συνομολογεῖ ἀῤ' ἑτέρου, ὅτι ὡς πρὸς τὸν δῆμον Οἰνοῦντος δὲν ἀναλογεῖ ὁ περὶ οὗ πρόκειται κατάλογος. Ἀλλ' ὁ κατάλογος οὗτος φέρει τὰς πρωτοτύπους ὑπογραφὰς τῶν ὁρκωτῶν τοῦ δικαστηρίου, καὶ διὰ τοῦτο, νομίζει, δὲν δύναται νὰ ἐπιληφθῇ τοιαύτης ἐξετάσεως ἡ βουλή. Καὶ ἂν ἡ γενομένη προσθήκη ἔχῃ κακῶς, τὸ ν' ἀφαιρέσῃ ὅμως, νὰ προσθέσῃ καὶ τροποποιήσῃ τὰς ψήφους τὸ σῶμα, οὐ μόνον εἶναι πρᾶξις αὐθαίρετος, ἀλλὰ καὶ συνεπάγει τὴν ἀπορίαν εἰς τίνα τῶν μερίδων νὰ μεταφέρῃ τὰς ψήφους. Διὰ ὅλα ταῦτα, κατ' αὐτὸν μέν, ἔπρεπε νὰ ἀκυρωθῇ ἡ ψηφοφορία τῶν ἑπτὰ δήμων, ἐπειδὴ ὅμως ἡ

ἐκλογὴ αὕτη ἐβάφη εἰς αἷμα καὶ αἱ παρατυπίαι εἰσὶ μικρότεραι τῆς ἐπαναλήψεως, ἡ πλειοψηφία παρεδέχθη, ἐκτὸς τοῦ δήμου Οἰνοῦντος, τὸ ἔγκυρον τῶν λοιπῶν δήμων. Διὸ εἰς τὴν βουλὴν ἀπόκειται νὰ προτιμήσῃ τὴν ἑτέραν τῶν γνωμῶν τούτων.

Μετά τινα περὶ τὰ αὐτὰ περιστραφεῖσαν συζήτησιν ἡ βουλή, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, ἀπερήνατο δι' ἀναστάσεως, ὅτι ἐφωτίσθη, μετὰ δὲ τοῦτο ἐρωτηθεῖσα ἂν παραδέχηται τὴν γνωμοδότησιν τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Λακεδαίμονος, παρεδέχθη αὐτὴν δι' ἀναστάσεως καὶ ἐκηρύχθησαν νόμιμοι βουλευταὶ οἱ ΚΚ. Σ. Κοπανίτσας, Ἀναγν. Κορριωτάκης, Παρ. Ματάλας καὶ Ἐμ. Μελετόπουλος.

Μετὰ ταῦτα καθυπεβλήθη παρά τινος βουλευτοῦ ἀναφορὰ ἀφορῶσα τὴν ἐκλογὴν Φθιώτιδος καὶ, συναινέσει τῆς βουλῆς, ἀνεγνώσθη ἔχουσα οὕτω. *Πρὸς τὴν* Βουλήν.

«Ὁ Νομάρχης Φθιωτοφωκίδος διὰ τοῦ προγράμματός του ἔθεσε τρεῖς ὑποψηφίους βουλευτὰς διὰ τὴν Φθιώτιδα, ἀλλ' ἡ ἐπαρχία, στηριζομένη εἰς τὸ ὁποῖον ἀπέκτησεν ἤδη δικαίωμα κατὰ τὴν προλαβοῦσαν περίοδον τοῦ νὰ ἔχῃ τέσσαρας βουλευτάς, ἐψηφοφόρησε τέσσαρας, ἀλλὰ δὲν ἐφύλαξεν ἀκριβῶς τὴν τάξιν τοῦ νὰ θέτῃ πάντοτε τὸ αὐτὸ πρόσωπον ὡς τέταρτον.

Κατὰ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων, ὁ Νομάρχης ἐπέμεινε νὰ περάσῃ εἰς τὸ πρωτόκολλον ἐφ' ἑκάστου ψηφοδελτίου μόνον τὰ τρία πρόσωπα, ἐγκαταλείπων τὸ τέταρτον· ἀλλ' ὁ σύλλογος τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ὁμοφώνως ἀντέταξε προτείνων, ὅτι ἡ ἐπαρχία ἀπέκτησε τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἔχῃ τέσσαρας βουλευτὰς κατὰ τὴν προλαβοῦσαν περίοδον τῆς βουλῆς· ὅτι ἡ παρὰ τοῦ νομάρχου προτεινομένη ἀπαρίθμησις τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας, γενομένη κατὰ τὸ ἔτος **1848**, δὲν πρέπει νὰ ἦναι ἀκριβής, ὡς γενομένη εἰς ἔτος θορυβώδες, ἕνεκα τῆς ἀνταρσίας ἢ μεταναστεύσεως. Ὅτι κατὰ τὸ **1848**, πιθανόν τινες τῶν δημάρχων νὰ ἀπέκρυψαν τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων διὰ νὰ ἐλαττώσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν στρατευσίμων τοῦ δήμου των, καὶ ὅτι τελευταῖον τὸ περὶ τετάρτου βουλευτοῦ ζήτημα εἶναι ζήτημα τῆς βουλῆς νὰ τὸ λύσῃ. Κατὰ συνέπειαν τῶν παρατηρήσεων τούτων, ὁ νομάρχης κατέγραψεν εἰς τὸ αὐτὸ πρωτόκολλον καὶ τὰ τέσσαρα ὀνόματα, σημειῶν μόνον εἰς ἰδιαιτέραν μερίδα ὅσας ψήφους ἔκαστος τῶν ὑποψηφίων ἐλάμβανεν ὡς τέταρτος.

Ἀποπερατωθείσης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἔλαβον ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν οἱ Κ. Κ. Εὐαγγέλης Μπαλατσός, Ἰωάννης Βε-

λέντσας, Εὐαγγέλης Κοντογιάννης καὶ Δ. Αἰνιάν. Ἀλλ' ὁ Νομάρχης ἐπιμένων, ὅτι τρεῖς πρέπει νὰ ἦναι οἱ βουλευταὶ Φθιώτιδος, καὶ ἀφαιρῶν ἀπὸ ἕκαστον τῶν ὑποψηφίων ὅσας ψήφους ἔλαβεν ὡς τέταρτος, δὲν ἔδωκεν εἰσητήρια. Ἀπόκειται ἤδη εἰς τὴν βουλὴν ν' ἀποφασίσῃ, ἂν πρέπει νὰ ἦναι τέσσαρες βουλευταὶ ἀπὸ τὴν Φθιώτιδα, ὡς θέλει ἀποφασίσει καὶ περὶ Ἀκαρνανίας. Ἐὰν λοιπὸν τὸ ζήτημα λυθῇ καταφατικῶς, ἀνάγκη νὰ γίνωσιν ἀμέσως παραδεκτοὶ οἱ λαβόντες ὡς ἄνω τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν.

Ἀλλὰ καὶ εἰς περίστασιν καθ' ἣν ἤθελον ἀποφασισθῇ τρεῖς βουλευταί, ὁ Δ. Αἰνιὰν ἔλαβε πλειονοψηφίαν, ἀλλ' ὁ Νομάρχης ἠρνήθη νὰ δώσῃ εἰσητήριον, στηριζόμενος δῆθεν εἰς τὴν γνωμοδότησιν τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς. Ἰδοὺ δὲ ποῦ συνίσταται ἡ γνωμοδότησις.

Κατὰ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων τοῦ δήμου Μακρυκώμης, εἰς μὲν τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας ὑπῆρχεν ἀριθ. ψηφοφόρων **1177**, ἀλλ' εἰς τὴν κάλπην εὑρέθησαν ψηφοδέλτια μονογραμένα **1127**, εὑρέθησαν δὲ καὶ εἰκοσιτρία ψηφοδέλτια ἀμονόγραφα, ἐκ τῶν ὁποίων, τὰ μὲν δεκατρία περιεῖχον τὸ ὄνομα τοῦ Δ. Αἰνιᾶνος καὶ τῶν συνυποψηφίων του, τὰ δὲ δέκα τῶν ὑποψηφίων τῆς ἐναντίας μερίδος.

Εἰς τὸν δῆμον τοῦτον ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἀνήκων εἰς τὴν ἐναντίαν μερίδα, ἐμονογράφει τὰ ψηφοδέλτια αὐτῶν πρὶν δοθῶσιν εἰς τοὺς ψηφοφόρους· διὰ τοῦτο ἅμα ἤρχοντο ψηφοφόροι, ἐλάμβανε τὰ ψηφοδέλτια καὶ τὰ ἔῤῥιπτεν εἰς τὴν κάλπην. Ἐπηρουσιάσθησαν καὶ ψηφοφόροι τῆς μερίδος μας, τῶν ὁποίων τὰ ψηφοδέλτια δὲν ἦσαν μονογραφημένα πρότερον ὡς τὰ τῆς ἐναντίας μερίδος, ὁ δὲ πρόεδρος, εἴτε ἐν γνώσει εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, ἐλάμβανε τὰ ψηφοδέλτια καὶ τὰ ἔῤῥιπτεν εἰς τὴν κάλπην χωρὶς νὰ τὰ μονογραφήσῃ, ἕως οὗ εἷς τῶν νομονεστέρων ψηφοφόρων ἐπηρατήρησε τὸ γενόμενον, καὶ ἐζήτησε ἀπὸ τὸν πρόεδρον νὰ μονογραφῇ τοῦ λοιποῦ τὰ ψηφοδέλτια. Ἐντοσούτῳ εἶχον ἤδη ῥιφθῇ εἰς τὴν κάλπην ἱκανὰ ἀμονόγραφα ψηφοδέλτια, διὰ τὸ ὁποῖον ἔγεινε παραχρῆμα ἔνστασις, ἥτις ἐπανελήφθη κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων.

Ὅταν ἀποπερατώθῃ ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων τῆς εἰρημένης κάλπης, ἐπροτείναμεν νὰ λογισθῶσι τὰ δεκατρία ἀμονόγραφα ψηφοδέλτια εἰς τὰς ἐδικάς μας ψήφους, ὡς παρανόμως μὴ μονογραφηθέντα, ἢ νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἔγκυρα καὶ τὰ εἰκοσιτρία ψηφοδέλτια, καὶ νὰ περασθῶσιν εἰς τὴν μερίδα ἑκάστου, ἀλλ' ἡ πλειονοψηφία τῶν ἐπιτροπῶν ἐθεώρησε ταῦτα ἄκυρα. Ἐπειδὴ

δὲ εἰς τὸ τέλος τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων ὅλων τῶν καλπῶν ἐξήγετο, ὅτι ὁ Δ. Αἰνιὰν ἔλαβεν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, καὶ ἄνευ τῶν ψήφων, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ὡς τέταρτος, ἡ πλειονοψηφία τῶν ἐπιτροπῶν, διὰ νὰ ματαιώσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, κατέφυγεν εἰς ἓν μέτρον παράλογον. Ἐν ᾧ, ὡς προεῖπαμεν, τὰ εἰκοσιτρία ψηφοδέλτια τὰ ἐθεώρησεν ὡς ἄκυρα καὶ τὰ ἀπέρριψεν, εἰς τὸ τέλος συνάπτουσα τὸ ὅλον τῶν ψηφοφόρων ἑκάστου δήμου, εἰς τὸν δῆμον Μακρυκώμης δὲν βάλλει τὰ **1127**, τὰ ὁποῖα ἦσαν τὰ ἔγκυρα, ἀλλὰ προσθέτει καὶ τὰ ἐξαφανισθέντα, καὶ ἐκ τούτου προκύπτει, ὥστε ὁ Δ. Αἰνιὰν ἐλλείπει τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας κατὰ δύο ψήφους. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ὁ **Νομάρχης** δὲν ἠθέλησε νὰ δώσῃ εἰσιτήριον, ἂν καὶ ἡ γνώμη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἦτον εἰς αὐτὸν ὑποχρεωτική.

Κατὰ συνέπειαν ὅλων τούτων νομίζομεν, ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ ληφθῇ ἓν τῶν τριῶν ἀκολούθων μέτρων.

1· Ἢ σύμφωνα μὲ τὴν ἔνστασιν περὶ τῆς μὴ μονογραφήσεως τῶν ψηφοδελτίων τὰ δεκατρία τὰ περιέχοντα τὸ ὄνομα τοῦ Δ. Αἰνιᾶνος καὶ τῶν συνυποψηφίων του νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἔγκυρα, καὶ νὰ προστεθῶσιν εἰς τὴν μερίδα αὐτῶν.

2. Ἢ ὅλα καὶ τὰ εἰκοσιτρία ψηφοδέλτια νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἄκυρα, καὶ νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς οὓς ἀνήκουσιν.

3. Ἢ ὅλα καὶ τὰ εἰκοσιτρία νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἄκυρα, καὶ μὴ ὑπάρξαντα, καὶ ὡς δὲν ὑπελογίσθησαν εἰς τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων, οὕτω νὰ μὴν ὑπολογισθῶσιν οὐδ' εἰς τὸ γενικὸν ἄθροισμα τῶν ψηφοφόρων· διότι εἶναι ἄτοπον τὸ αὐτὸ ψηφοδέλτιον εἰς τὴν μίαν περίστασιν νὰ θεωρῆται ὡς ὑπάρχον, καὶ εἰς τὴν ἑτέραν ὡς μὴ ὑπάρχον. Ὁποιον τῶν τριῶν μέτρων ληφθῇ πάντοτε ὑπάρχει πλειονοψηφία εἰς τὸν Δ. Αἰνιᾶνα.

Παρακαλεῖται ἡ Σ. Βουλὴ ν' ἀποφασίσῃ τὸ περὶ τετάρτου βουλευτοῦ ζήτημα, διὰ νὰ μὴν ἐκτεθῇ ἡ ἐπαρχία ἐπὶ ματαίῳ εἰς νέον ἐκλογικὸν ἀγῶνα, καθ' ὃν ἡ Φθιῶτις καὶ αὖθις θέλει ἐκλέξει τέσσαρας βουλευτάς, διότι δὲν θέλει περιορισθῇ εἰς τρεῖς, ἐὰν δὲν ὑπάρξῃ περὶ τούτου ἀπόφασις τῆς Βουλῆς. Ἐὰν δὲ προσδιορισθῶσι τρεῖς βουλευταί, παρακαλεῖται ἡ Σ. Βουλὴ νὰ προσκαλέσῃ τὸν ἁρμόδιον ὑπουργὸν νὰ διευθύνῃ εἰς αὐτὴν τὰ πρακτικὰ τῆς διαλογῆς, καὶ αὐτή, ἥτις εἶναι ὁ ἁρμόδιος δικαστής, νὰ ἀποφασίσῃ ἐὰν ὁ Δ. Αἰνιὰν ἔλαβεν ἢ ὄχι ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Δεκεμβρίου 1850.

Ὑποσημειούμεθα μὲ σέβας, Οἱ εὐπειθέστατοι.

Εὐαγγ. Μ. Κοντογιάννης Ἰω. Βελέντσας Δ. Αἰνιάν.ν

Ἐπὶ ταύτης λαβών τις τὸν λόγον ἀνέπτυξεν, ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ περιεχομένων, τρία ζητήματα προκύπτουσιν ἀ. ἂν ἔχῃ ἡ ἐπαρχία Φθιώτιδος τὸ δικαίωμα νὰ πέμπῃ τέσσαρας βουλευτὰς· β'. ἂν δύναται ἡ βουλὴ νὰ κηρύξῃ τοιούτους τοὺς λαβόντας τὴν πλειονοψηφίαν καὶ γ'. ἂν δύναται νὰ δεχθῇ τὸν Κ. Αἰνιᾶνα, καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι ἡ Φθιῶτις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ πέμπῃ τρεῖς βουλευτάς. Ἀλλ' ἤδη ἡ βουλὴ δὲν δύναται ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τῶν δύο τελευταίων ζητημάτων ὡς μὴ λαβοῦσα εἰσέτι τὰ τὴν ἐκλογὴν ἀφορῶντα ἔγγραφα. Ὡς πρὸς τὸ ἀ. ὅμως νομίζει ὅτι ἡ ἐπαρχία Φθιώτιδος ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποστείλῃ τέσσαρας βουλευτάς, ὡς ἀποφασισθέντος τούτου παρὰ τῆς βουλῆς τῆς προλαβούσης περιόδου. Διότι ἀληθῶς μὲν ὁ προσδιορισμὸς τοῦ πληθυσμοῦ, καὶ ὁ ἐξ αὐτοῦ προκύπτων ὁρισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν εἶναι ἀνατεθειμένα εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, ἀλλ' ἀφοῦ ἡ ἰδία βουλὴ ἢ τὸ ἔθνος ἀντιπροσωπεύουσα ἐπληροφθῇ τοιούτου τινος ζητήματος, καὶ ἐκφράσῃ τὴν ἐπὶ τούτου γνώμην της, καὶ ὁρίσῃ ὅτι ἐπαρχία τις ἔχει δικαίωμα νὰ πέμπῃ τόσους βουλευτάς, ἡ ἔκφρασίς της αὕτη εἶναι ἰσχυροτέρα πάσης ἐπεμβάσεως τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας, ἐκτὸς ἂν αὕτη καταδείξῃ ἐμπεριστατωμένως πραγματικὴν ἐλάττωσιν τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τὰ ταύτην προκαλέσαντα αἴτια· ἐπειδὴ λοιπὸν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὰ περὶ τοῦ πληθυσμοῦ Φθιώτιδος εἶναι προδεδικασμένα ὑπὸ τῆς παρελθούσης βουλῆς, καὶ οὐδεμία ἐπαισθητὴ ἐλάττωσις τοῦ πληθυσμοῦ καταδεικνύεται, ὀφείλει ἡ παροῦσα βουλὴ συμφώνως πρὸς τὴν ἄρτι ἐκφρασθεῖσαν ἀπόφασίν της ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀκαρνανίας ν' ἀποφανθῇ καὶ ἤδη, ὅτι ἡ Φθιῶτις ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποστείλῃ τέσσαρας βουλευτάς.

Ἀντέταξεν ἕτερος, ὅτι πρῶτον μὲν ὑπὲρ τῆς τάξεως ὁμιλῶν δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ τὴν τοιαύτην λύσιν τῶν ζητημάτων, διότι κανὲν ζήτημα δὲν πρέπει νὰ ἐπέρχηται εἰς τὴν βουλὴν ἐξ ἐφόδου, καὶ νὰ προκαλῇ ἀμέσως τὴν ἀπόφασίν της, ἀλλὰ κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ὡρισμένα νὰ βαίνῃ τὴν διαγεγραμμένην αὐτῇ πορείαν. Διὰ τοῦτο καὶ αὐταὶ αἱ ἀναφοραὶ παραπέμπονται εἰς ἰδιαιτέραν ἐπιτροπήν, ἥτις ἐξετάζει αὐτὰς λαμβάνουσα τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, καὶ ὑποβάλλει ἀκολούθως εἰς τὴν βουλὴν ἀποτέλεσμά τι, καὶ πᾶσα πρότασις συζητεῖται τὴν ἐποῦσαν ἀφοῦ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ· εἴτε ὡς ἀναφορὰ λοιπὸν εἴτε ὡς πρότασις βουλευτοῦ ἐκληφθῇ ἡ προκειμένη ὑπόθεσις, δὲν πρέπει νὰ προκαλέσῃ ἄμεσον ἀπόφασιν τῆς βουλῆς· ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν εἶναι ἐναντίος, διότι δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν βουλὴν

ἀνατεθειμένον νὰ προσδιορίζῃ ἑκάστοτε τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτῶν, τοὺς ὁποίους ἐπαρχία τις πρέπει νὰ ἐκλέγῃ, ἀλλ' ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ νόμου οὗτος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ, ἐξαγομένου ἐκ τῆς στατιστικῆς ἑκάστης ἐπαρχίας, τὴν ὁποίαν δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ ἡ βουλή. Ἐὰν δὲ θέλῃ ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τοιούτου τινος ζητήματος ἐν γνώσει, ὀφείλει νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ τοὺς ἀπογραφικοὺς πίνακας διαφόρων προηγουμένων ἐτῶν, καὶ ἐκ τῆς ἀντιπαραθέσεως τούτων πεισθομένη περὶ τοῦ πραγματικοῦ πληθυσμοῦ ν' ἀποφανθῇ, διότι ἄλλως προβαίνει εἰς αὐθαίρετον ἀπόφασιν. Διὰ ταῦτα προτείνει ν' ἀναβληθῇ τὸ ζήτημα, καὶ ἡ βουλὴ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀπόφασίν της κατὰ τὴν προσήκουσαν τάξιν.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι κακῶς εἰσηγήσατο ὁ προαγορεύσας αὐθαίρετον πρᾶξιν τὸ ν' ἀποφασίσῃ ἡ βουλὴ τὴν ἐκ τῆς Φθιώτιδος ἐκλογὴν τεσσάρων προσώπων, διότι αὐθαιρέτως ἤθελε πράξει ἂν δὲν ἀποφαίνετο περὶ τούτου, ἀφ' οὗ ἄρτιος ἔτι ταιαύτην ἐξέφρασε περὶ ἄλλης ἐκλογῆς γνώμην. Δύναται δὲ νὰ ἀποφανθῇ ἐν ταύτῃ τῇ συνεδριάσει τὸ σῶμα, καθ' ὅσον τὸ **74** ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ ἐπιτρέπει νὰ διαβιβάζωνται ἀμέσως πρὸς τὴν βουλὴν ὅσαι τῶν ἀναφορῶν ὑπεβλήθησαν ἁπλῶς εἰς ἐπιτροπήν τινα, ἐνταῦθα δὲ ἡ προκειμένη ἀναφορὰ εἶναι ἀντικείμενον συζητήσεως. Ἄλλως τε, ἀφ' οὗ καθιερώθη ἡ ἀρχὴ τοῦ νὰ ἐκλέγωσιν αἱ ἐπαρχίαι ὅσους καὶ πρότερον, καὶ οὐδεμία ὑπάρχει πρᾶξις ἐλαττοῦσα τὸν τῆς Φθιώτιδος πληθυσμόν, δὲν βλέπει πόθεν ὁ δισταγμὸς τοῦ νὰ ἐκφράσῃ τὴν γνώμην αὐτῆς ἡ βουλή. Διὸ συμπεραίνει, ὅτι περὶ τούτου μὲν πρέπει νὰ ἀποφανθῇ ἤδη, νὰ ζητήσῃ δὲ καὶ τὰ τῆς ἐκλογῆς πρακτικά, ὅπως φέρει καὶ τὴν ἐπ' αὐτῶν γνώμην.

Μετὰ ταῦτον καὶ ἄλλων αἰτούντων τὸν λόγον, ἀνεβλήθη μὲν τὸ ζήτημα, ὅπως συζητηθῇ τὴν ἐπαύριον, προσελθὼν δὲ ὁ ἐπὶ τῆς βουλευτ. ἐκλογῆς Κυνουρίας εἰσηγητὴς ἀνέγνω τὴν ἑπομένην ἐπ' αὐτῆς ἔκθεσιν.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ τέταρτον τμῆμα τῆς βουλῆς λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐνεργηθείσης βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Κυνουρίας, συγκειμένης ἐξ ἐννέα δήμων, καὶ διεξελθὸν αὐτὰ μετὰ προσοχῆς ἐξάγει, ὅτι ἡ προκειμένη ἐκλογὴ διεξήχθη μεθ' ὅλης τῆς νομιμότητος καὶ ἀκριβείας, ὅτι αἱ παρουσιασθεῖσαι ἐξωδίκως ἐνστάσεις εἰσὶν ἀβάσιμοι, καὶ μὴ στηριζόμεναι εἰς πραγματικὰ γεγονότα, ὅτι οἱ Κ. Ἐμμ. Καραμάνος, Ν. Ματθαίου καὶ Ἀναγνώστης

Κονδάκης ἔλαβον τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, ὁ μὲν πρῶτος διὰ ψήφων **6840**, ὁ δὲ δεύτερος διὰ ψήφων **6370** καὶ ὁ τρίτος διὰ ψήφων **6086**, καὶ ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη ἔχει τὸν ἀπαιτούμενον πληθυσμὸν πρὸς ἐκλογὴν τριῶν βουλευτῶν. Διὰ ταῦτα γνωμοδοτεῖ: Νὰ παραδεχθῇ ἡ βουλὴ ὡς νόμιμον τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν Κυνουρίας, καὶ ν' ἀναγνωρίσῃ ὡς νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Κυρίους Ε. Καραμάνον, Ν. Ματθαίου καὶ Α. Κονδάκην, ἔχοντας τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Δεκεμβρ. 1850.

Ὁ Εἰσηγητὴς Ἀν. Γεωργαντάς.»

Μετά τινα ἐνστάντα, ὅτι πρὶν ἡ ἀναγνωσθῇ ἡ ἔκθεσις ἔπρεπε νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸ τμῆμα, ὅπερ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην δὲν ἔλαβε χώραν, ἀποχωρησάντων τινῶν ἐκ τῶν βουλευτῶν, παρετηρήθη, ὅτι ἡ βουλὴ δὲν ὑπελείπετο πλήρης. Ἐφ' ᾧ ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας, ὅτι ἀντικείμενα τῆς ἐπιούσης θέλουσιν εἶσθαι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀναγωσθείσης ἀναφορᾶς, ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Κυνουρίας, ἡ κλήρωσις συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν γενεθλίων τῆς Βασιλίσσης, πρὸς δὲ καὶ ἡ κλήρωσις τῶν τμημάτων, διέλυσεν ἐν ὥρᾳ **5** Μ. Μ. τὴν συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Α. ΓΙΟΥΡΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Αν. Λ. Χ. Ἀναργύρου.
Δ. Γ. Φιλάρετος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΒ'.

Τῆς 8 Δεκεμβρίου 1850.

Συνελθόντων ἐν ὥρᾳ **1**. μ. μ. τῶν Κ. Κ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀναγινωσκομένων τῶν πρακτικῶν, εἷς μὲν ὑπολαβὼν παρετήρησεν, ὅτι δὲν περιέχουσι ταῦτα τὴν περὶ τῆς ἐκλογῆς Λακεδαίμονος ἀγόρευσιν αὐτοῦ, ὁ δὲ πρόεδρος ἁπάντων εἶπεν, ὅτι, ἐπειδὴ ἐθεωρήθη καταλληλότερον νὰ διαιρεθῶσιν εἰς δύω γενικὰ μέρη τὰ ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἐκτεθέντα, ἵνα μὴ ἐπεκτείνωνται εἰς μάτην τὰ πρακτικά, συνεχωνεύθη καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ πρὸς ἄλλον τῆς αὐτῆς φύσεως, λόγον ἐφ' ᾧ ἄλλως γίνεται μνεία καὶ τῆς ἀγορεύσεως αὐτοῦ· ἀλλ' ὅτι, ἐὰν ἐπιμένῃ, δύναται νὰ προστεθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ ὁλόκληρος ἡ ἀγόρευσίς του.

Καὶ οὗτος μὲν εἶπεν, ὅτι ἀρκεῖται νὰ προστεθῇ, ὅτι *λαβὼν*

τὸν λόγον ἀντέκρουσεν ἄλλος τὰ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος ἐκτεθέντα· ἕτερος δέ τις παρετήρησεν ἐπὶ τῶν πρακτικῶν, ὅτι σκοπὸς τοῦ συντάξαντος τὸν Κανονισμὸν Σώματος ἦτον νὰ ἐκτίθενται οἱ λόγοι ἐν περιλήψει· ὅτι διὰ τοῦτο οὐ μόνον ἀπῄτησεν ὁ Κανονισμὸς πᾶσαν συντομίαν, ἀλλὰ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀγορευόντων ὥρισε νὰ μὴν ἀναφέρωνται· ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο διευκολύνει οὐσιωδῶς τὸν ὑλικὸν χρόνον τῶν συνεδριάσεων, ἐνῷ τὸ μέχρι τοῦδε σχοινοτενὲς τῶν βουλευτικῶν λόγων ἀπέβαινεν ὅλως ἀσύμφορον πρὸς τὸν σκοπόν, δι' ὃν τὰ πρακτικὰ γράφονται· καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἀπορανθῇ ἡ βουλὴ νὰ γράφωνται τοῦ λοιποῦ ὅσον ἐνεστι ἐν συνόψει.

Ἀποδεξαμένης δὲ τῆς βουλῆς τὸ τοιοῦτον μέτρον, ἀνεγνώσθη καὶ τὸ ὑπόλοιπον μέρος τῶν πρακτικῶν, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Προσελθόντες πρῶτον οἱ ἐκ Λακεδαίμονος ἄρτι ἀναγνωρισθέντες βουλευταὶ Σ. Κοπανίτσας καὶ Π. Ματάλας καὶ ὁ τρίτος ἐκ Βονίτσης βουλευτὴς Κ. Γριβογεώργης, ἔδωκαν τὸν παρὰ τοῦ **57** ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ὁρκοδοσίας.

Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

«Σήμερον τὴν ὀγδόην Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἔτους προσελθόντες ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ οἱ κάτωθεν Κ. Κ. βουλευταί, ὤμοσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον **57** τοῦ Συντάγματος διαγραφόμενον ὅρκον, ὡς ἀκολούθως.

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπό τε τῶν ὁρκισθέντων, βουλευτῶν τοῦ ἱεροῦ καὶ τοῦ προεδρείου.

Οἱ ὁρκισθέντες βουλευταὶ

Σ. Κοπανίτσας — Π. Ματάλας — Κωνστ. Γριβογεώργης.

Ὁ ἱερεὺς
Παΐσιος.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Α. ΓΙΟΥΡΔΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀνάργ. Α. Χ. Ἀναργύρου.
Ἀνδρέας Πέπας.
Δ. Γ. Φιλάρετος.

Ἀνηγγέλθησαν ἀντικείμενα τῆς παρούσης ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν πολιτῶν Εὐαγ. Κοντογιάννη καὶ Ἰω. Βελέντζα, ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Κυνουρίας, ἡ κλήρωσις συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν γενεθλίων τῆς Βασιλίσσης, καὶ ἡ μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων.

Πρατεθείσης δὲ πρώτων, αἰτήσει τῆς βουλῆς, τῆς ἐκλογῆς Κυνουρίας, οὐδεμία ἐγένετο ἐπ' αὐτῆς ἀντίρρησις, ἐφ' ᾧ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη ἡ βουλή, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐκθέσεως, τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς ταύτης δι' ἀναστάσεως καὶ νομίμους τῆς ἐπαρχίας βουλευτὰς τοὺς Κ.Κ. Ἐμμ. Καραμάνον, Ν. Ματθαίου καὶ Α. Κονδάκην.

Καὶ οὗτοι μὲν ἐκηρύχθησαν κατὰ συνέπειαν βουλευταὶ Κυνουρίας, προὐτέθη δὲ ἔπειτα εἰς συζήτησιν ἡ ἀνωτέρω ἀναφορά, ἐφ' ἧς λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις, ὅτι, προκειμένου περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν, οὓς πρέπει νὰ ἐκλέγουν αἱ ἐπαρχίαι, οὐδ' ἡ βουλὴ οὐδ' ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ ὁρίσῃ τοῦτον, ἀλλ' ὁ νόμος αὐτὸς ὁ ὁρίζων τὸν ἀριθμόν· ὅτι ὅμως ἁρμοδία εἶναι ἡ Κυβέρνησις νὰ ὁρίζῃ ἐντὸς τοῦ νόμου τὸν ἀριθμόν, καθ' ὅσον ὁ πληθυσμὸς δύναται κατὰ διαφόρους περιστάσεις νὰ ἐλαττωθῇ· ὅτι λέγων τοῦτο, δὲν ἐννοεῖ, ὅτι δύναται ὁ ὑπουργὸς νὰ ὁρίζῃ τὸν ἀριθμὸν κατ' ἀρέσκειαν, διότι τότε καταγγέλλεται ἐπὶ παραβάσει τοῦ νόμου· ἀλλ' ὅτι δὲν δύναται ἡ βουλὴ νὰ σφετερισθῇ διὰ τοῦτο τὸ δικαίωμα τοῦ ὁρίζειν τὸν ἀριθμόν, ὡς ἀγνοοῦσα ὁποίας λαμβάνει φάσεις ὁ πληθυσμός· καὶ ὅτι πρέπει νὰ σταλῇ ἡ ἀναφορὰ μετ' ἀποσπάσματος τῶν πρακτικῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅπως ἐντὸς ὀλίγου πληροφορήσῃ τὸ σῶμα, τί φρονεῖ ἐπὶ τῆς προκειμένης ἀναφορᾶς καὶ ἰδίως διὰ τί ὁ Νομάρχης, ἀντὶ τεσσάρων, διέταξε τὴν ἐκλογὴν τριῶν βουλευτῶν.

Συναινεσάσης δὲ τῆς βουλῆς εἰς ταῦτα, ἐγένετο πρῶτον ὑφ' ἑνὸς τῶν Γραμματέων καὶ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Ἰω. Κριεζῆ καὶ Εὐστ. Παρίση κλήρωσις συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν γενεθλίων τῆς Ἀνάσσης, ἔλαχον δὲ οἱ ΚΚ. Εὐστ. Οἰκονομόπουλος, Α. Κουμουνδουράκης, Παπακώνστας Τσαμάλας, Σ. Μήτσας, Ν. Μοσχούλας, Ν. Δελιγιάννης, Α. Αὐγερινός, Γ. Περωτὴς Α. Καστανᾶς καὶ Α. Ἐμπειρίκος.

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὑπὸ τοὺς

αὐτοὺς ψηφολέκτας ἡ μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων, καθ' ἣν ἔλαχον οἱ Κ.Κ. βουλευταὶ ὡς ἀκολούθως.

Α.	Β.	Γ.
Κ. Λαμπρυνόπουλος	Σ. Μήτσας	Π. Δαρειώτης
Γ. Κ. Βελῆς	Γ. Περωτὴς	Κ. Γριβογιώργης
Ἀνάρ. Χ. Ἀναργύρου	Δ. Πολυχρονόπουλος	Εὐς. Οἰκονομόπουλος
Σ. Στεφανόπουλος	Σταῦρος Γρίβας	Δ. Χρηστίδης
Ν. Μοσχούλας	Δ. Ὀρεινὸς	Χ. Ἀντωνόπουλος
Δ. Γιαννούλης	Α. Μάμουκας	Α. Παπ. Ἀθανασίου
Ι. Δαμιανὸς	Χ. Χριστόπουλος	Π. Πετρινὸς
Δ. Ζῶτος	Γ. Παπασπυρόπουλος	Ἀλ. Κουμουνδουράκης
Ζ. Ζαρειφόπουλος	Ἰω. Φαρμάκης	Δ. Σακελλαριάδης
Ζ. Μαραγκὸς	Γ. Μανίτας	Ν. Ματθαίου
Δ. Δημητρακόπουλος	Γ. Ῥάλλης	Α. Δανόπουλος
Θ. Γρίβας	Π. Λαζαρῆς	Ι. Σαγρέδος
Ι. Κριεζὴς	Π Βάρβογλης	Ν. Χ. Ἀναργύρου
Σ. Μῆλιος	Γ. Γιαλδάκης	Α. Μεταξᾶς
Σ. Κοπανίτζας	Α. Βιλαέτης	Ἀντ. Γεωργαντᾶς

Δ.	Ε.	Ξ.
Π. Καλαμογδάρτης	Κ. Ἀξελὸς	Α. Ἐμπειρῖκος
Α. Καστανᾶς	Παπακώνστ. Τσαμάλας	Α. Κουδάκης
Σ. Μαυροδῆμος	Δ. Γ. Φιλάρετος	Γρ. Κορφιωτάκης
Ἠλ. Δωΐλας	Ι. Εὐγενίδης	Γ. Ἀποστολίδης
Ν. Σισμάνης	Γ. Παναπριφτόπουλος	Α Ῥαΐλλος
Ἀναγ. Τατόπουλος	Β. Σκαλτσοδῆμος	Ν. Πανουριᾶς
Γ. Τσόκρης	Α. Αὐγερινὸς	Α. Γιουρδὴς
Π. Ματάλας	Α. Δεδόπουλος	Α. Χρυσανθόπουλος
Δ. Μητσάκης	Ἐμμ. Μελετόπουλος	Δ. Καλλιφρονᾶς
Δ. Δρόσος	Δ. Πετρινὸς	Κ. Νταγρὲς
Ν. Βούτουνας	Χ. Κικίδης	Π. Καμπάνης
Δ. Τσόκρης	Α. Ἴσκος	Α. Παπαϊωάννου
Ν. Σωλομὸς	Ν. Μπούκουρας	Α. Παπαδημητριάδης
Γ. Ι. Στάϊκος	Γ. Γουλιμῆς	Ι. Βάχλας
Δ. Κουμανιώτης	Π. Δελιγιάννης	

Ζ.		
Ν. Δελιγιάννης	Ἀν. Κορφιωτάκης	Σ. Βλάχος
Ἐλ. Καλογερᾶς	Ι. Κλίμακας	Ἐμμ. Καραμάνος
Α. Πέπας	Σ. Λογοθετόπουλος	Δημ. Σκυλοδῆμος
Γ. Σκοῦρος	Σ. Πράτσικας	Φ. Μαῦρος
Χρ. Οἰκονομίδης	Εὐστ. Παρίσης	

Πρὸς τὸν βουλευτὴν Ἐπιδ. Λιμπρᾶς Ἰω. Εὐγενίδην ἐχορηγήθη ἑπτάμερος ἄδεια ἀπουσίας.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἡ βουλὴ ἀπεφήνατο, ἵνα αἱ μὲν ὑπάρχουσαι κάλπαι τῆς ἐκλογῆς Καλαβρύτων δοθῶσιν ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνεγκόντων αὐτάς, τὰ δὲ περὶ τῆς ἐκλογῆς

Καρυστίας ὑποβληθέντα πρὸς τὴν βουλὴν ψηφοδέλτια παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ ἐπεξεργασθὲν τὴν ἐκλογὴν τμῆμα.

Τελευταῖον ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας, ὅτι ἀντικείμενα τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως θέλουσιν εἶσθαι ἡ ἐκλογὴ τῆς πρὸς τὸν Βασιλ. λόγον ἀπαντήσεως, ἡ ἀνακοίνωσις τῶν ἐργασιῶν τῶν τμημάτων καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἀρχειοφύλακος τῆς βουλῆς διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Α. ΓΙΟΥΡΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀνάργυρος Χ. Ἀναργύρου.
Ἀνδρέας Πέπας,
Δημ. Γ. Φιλάρετος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Π'.

Τῆς 13 Δεκεμβρίου 1850

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ.Κ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελθέντος, ὅτι ἀντικείμενα τῆς παρούσης εἶναι ἀ. ἡ ἀνακοίνωσις τῶν τμηματικῶν ἀρχαιρεσιῶν καὶ τῆς ἐκλογῆς διαφόρων ἐπιτροπῶν καὶ β'. ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἀρχειοφύλακος τῆς βουλῆς· ἀνεκοίνωσαν τὰ τμήματα, ὅτι ἐξελέξαντο κατὰ τὴν ἀλφαβητικὴν αὐτῶν σειρὰν προέδρους μὲν τοὺς Κ.Κ. Ἰω. Κριεζὴν, Α. Βιλαέτην, Ἰω. Σαγρέδον, Δ. Τσόκρην, Παπακώνσταν Τσαμάλαν, Α. Α. Γιουρδὴν καὶ Ν. Δελιγιάννην. Γραμματεῖς δὲ, τοὺς ΚΚ. Κ. Λαπρυνόπουλον, Δ. Πολυχρονόπουλον, Κ. Δαρειώτην, Π. Καλαμογδάρτην. Χ. Κικίδην, Ἀντ. Παπαδημητριάδην καὶ Εὐστ. Παρίσην. Ἀκολούθως δὲ μέλη τῆς μὲν πρὸς ἀπάντησιν εἰς τὸν Β. λόγον ἐπιτροπῆς, τοὺς ΚΚ. Α. Χ. Ἀναργύρου, Κ. Μανέταν, Εὐστάθιον Οἰκονομόπουλον, Μ. Σωλομὸν, Κ. Ἀξελὸν, Δ. Καλλιφρονᾶν καὶ Φ. Μαῦρον. Τῆς δὲ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, τοὺς Κ. Κ. Ἰω. Δαμιανὸν καὶ Δ. Ζῶτον, Σ. Γρίβαν καὶ Δ. Βιλαέτην, Α. Δανόπουλον καὶ Χ. Σ. Ἀντωνόπουλον, Ἠλ. Δωΐλαν καὶ Δ. Δρόσον, Θ. Πετρινὸν καὶ Β. Σκαλτσοδῆμον, Λ. Χρυσανθόπουλον καὶ Π. Καμπάνην, Σ. Βλάχον καὶ Α. Πέπαν. Τῆς δὲ ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, τοὺς Κ.Κ. Ν. Μοσχούλαν, Γ. Περωτὴν, Ν. Α. Ἀναργύρου,

Γ. Ι. Στάϊκον, Α. Λύγερινόν, Δ. Καλλιφρονᾶν καὶ Σ. Πράτσικαν. Τῆς δὲ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῶν ἐξόδων τῆς βουλῆς, τοὺς ΚΚ. Γ. Κ. Βελῆν Δ. Πολυχρονόπουλον, Ν. Ματθαίου, Ἀθ. Καστανᾶν, Ν. Μπούκουραν, Δ. Ἐμπειρῖκον καὶ Ἐλ. Καλογερᾶν. Τελευταῖον δὲ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν, τοὺς ΚΚ. Δ. Δημητρακόπουλον, Π. Βάρβογλην, Π. Πατρινόν, Ν. Σισμάνην, Ἀναγν. Δεδόπουλον, Ἀναγν. Κονδάκην καὶ Ἐμμανουὴλ Καραμάνον.

Προὐτέθη ἔπειτα ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἀρχειοφύλακος τῆς Βουλῆς, τεθέντων ὑπὸ τοῦ προέδρου, κατὰ τὸν κανονισμόν, τριῶν ὑποψηφίων. Οὕτω δὲ, προτεθεισῶν τῶν καλπῶν, ἐγένετο μυστικὴ ψηφοφορία, καθ' ἣν προσελθόντες ἐψηφοφόρησαν οἱ παρόντες Βουλευταί, ἐν μὲν τῇ μιᾷ τῶν καλπῶν ῥίπτοντες τὰ ψηφοδέλτια, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ τοὺς κυάμους. Γενομένης ἔπειτα τῆς ἀριθμήσεως τῶν τε κυάμων καὶ τῶν ψηφοδελτίων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Σ. Κοπανίτσα καὶ Π. Καμπάνη, εὑρέθησαν ἰσάριθμα μὲν πρὸς ἄλληλα καὶ 86 τὸν ἀριθμόν. Μετὰ δὲ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας γενομένην, ἐξήχθη, ὅτι ἀρχειοφύλαξ τῆς Βουλῆς ἐξελέχθη πλειψηφεῖ διὰ ψήφων 86 ὁ Γ. Τερτσέτης.

Ἑπομένως, ἀφοῦ ἐκήρυξεν ὁ πρόεδρος τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, προσελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἀ. ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, β'. ὡσαύτως ἔκθεσιν καὶ νομοσχέδιον περὶ προβιβασμοῦ εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς καὶ γ'. ὡσαύτως περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων τῆς δυνάμεως τῆς ξηρᾶς, ἔχοντα πάντα οὕτω.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Περὶ τοῦ Νομοσχεδίου τῆς καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν.

«Πρό τινων ἐτῶν οἱ στρατοὶ τῆς Εὐρώπης ὑπέκειντο μὲν εἰς αὐστηρὰν πειθαρχίαν, ἀλλὰ τὸ μέλλον αὐτῶν ἦτο τοσοῦτον ἀκανόνιστον, ὥστε ἡ θέλησις τοῦ ὑπουργοῦ ἀπεράσιζε κατ' ἀρέσκειαν περὶ τῆς θέσεως καὶ τοῦ βαθμοῦ αὐτῶν· ἕνεκα τούτου ὑπῆρχε μεγίστη ψυχρότης μεταξὺ Κυβερνήσεων καὶ στρατοῦ, μετ' οὐ πολὺ ὅμως αἱ Κυβερνήσεις αἰσθανθεῖσαι τὰς ἀνάγκας τῶν ἀξιωματικῶν, καὶ τὸ ἄδεβαιον τῆς τύχης αὐτῶν, ἐθεράπευσαν ταῦτα πάντα διὰ συνετοῦς στρατιωτικῆς νομοθεσίας, ἥτις ἐκανόνισε καὶ ἐξησφάλισε τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν. Ἔκτοτε ὁ βαθμὸς τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐλογίσθη ἰδιοκτησία αὐτῶν, ἡ δὲ θέσις ὡς ἀνήκουσα μὲν εἰς τὴν Κυβέρνησιν

ἀλλ' ἀφαιρουμένη κατὰ τὰς ἐν τῷ νόμῳ διαγεγραμμένας περιστάσεις καὶ διατυπώσεις. Τούτου ἕνεκα ὁ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμος ὠνομάσθη συμβόλαιον μεταξὺ ἀξιωματικοῦ καὶ Κυβερνήσεως.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, οὔτ' αἱ περιστάσεις οὔτε τὰ πράγματα ἐπέτρεπον τὴν καθιέρωσιν τοιούτου δικαιώματος εἰς τοὺς ἀξιωματικούς. Τῷ **1828** ὅμως ὁ Κυβερνήτης διὰ τοῦ ἀπὸ **23** Δεκεμβρίου ψηφίσματος ἐθεώρησε τὸν βαθμὸν τοῦ ἀξιωματικοῦ ὡς ἰδιοκτησίαν, ἀλλὰ δὲν προέβλεψε καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀξιωματικοῦ, ὡς πρὸς τὴν διατήρησιν τοῦ δικαιώματος. Ἕνεκα τούτου λοιπὸν ὁ νόμος ἐτέθη εἰς ἀχρηστίαν, διότι εἰς πᾶσαν συμφωνίαν πρέπει νὰ ὑπάρχωσι μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων ἀμοιβαῖα δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις, ἄλλως ἡ συμφωνία αὕτη δὲν ἐκτελεῖται.

Ἡ ἀντιβασιλεία ἔθεσε ἀπείρους ὑποχρεώσεις εἰς τὸν ἀξιωματικόν, καὶ οὐδὲν δικαίωμα ἔδωκεν εἰς αὐτόν· τούτου ἕνεκα ἐγενήθησαν παράπονα εἰς τὸν στρατὸν, διότι ἡ τύχη τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐξήρτητο ἀπὸ τὴν καλὴν ἢ κακὴν θέλησιν τοῦ ὑπουργοῦ.

Τῷ **1843** ἡ Α. Μ. διὰ τοῦ ἀπὸ **6** Νοεμβρίου Διαταγματός Της καθιέρωσε τὸν βαθμὸν τοῦ ἀξιωματικοῦ ὡς ἰδιοκτησίαν, ἐπίσης καὶ τὸ **99** ἄρθρ. τοῦ Συντάγματος ὥρισε τὸ αὐτὸ, ἀλλ' οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ἐπέβαλον ταῦτα εἰς τὸν ἀξιωματικόν.

Θεωρῶν καθῆκόν μου νὰ συμβιβάσω πάντα ταῦτα, καὶ βασιζόμενος εἰς τὰς γνωμοδοτήσεις διαφόρων ἐπιτροπῶν, συστηθεισῶν ὑπὸ τῶν κατὰ καιροὺς ὑπουργῶν, καὶ ἰδίως στηριζόμενος εἰς τὸν ἀπὸ **19** Μαΐου **1834** Γαλλικὸν νόμον, συνέταξα τὸ παρὸν νομοσχέδιον, ὅπερ κυρίως ἀφορᾷ ν' ἀποκαταστήσῃ στρατὸν καλῶς ὠργανισμένον καὶ ἀφοσιωμένον εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Πατρίδος διὰ τῆς ἐξασφαλίστεως τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ.

Αἱ κυριώτεραι διατάξεις τοῦ νόμου τούτου ἐμπεριέχουν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. **1**, **2** καὶ **3**. Ὁ βαθμὸς ἀπονέμεται ὑπὸ τὸν Βασιλέως, καὶ καθιστᾷ τὴν κατάστασιν τοῦ ἀξιωματικοῦ, τοὐτέστιν ὅτι ὁ βαθμὸς λογίζεται ὡς ἰδιοκτησία αὐτοῦ, ἑπομένως διαγράφει τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ὁ ἀξιωματικὸς στερεῖται τούτου διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως· ἡ διάταξις αὕτη συμφωνεῖ πληρέστατα μὲ τὸ ἀπὸ **6** Νοεμβρίου **1843** Β. Διάταγμα, καὶ μὲ τὸ **99** ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ὡς καὶ μὲ τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους.

Πρὸς τούτοις ὁ ἀξιωματικὸς δύναται μὲν νὰ παραιτηθῇ τῆς ὑπηρεσίας του, ἀλλ' ἀπαιτεῖται πρῶτον νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν παρὰ

τοῦ Νόμου τῆς ἀπογραφῆς ἐπιβαλλόμενον χρόνον τῆς στρατείας, ἑπομένως δὲ νὰ περιμένῃ καὶ τὴν ἔγκρισιν τῆς παραιτήσεως ταύτης ὑπὸ τοῦ Βασιλέως. Μεχρισοῦ λοιπὸν πληρωθῶσιν οἱ ὅροι οὗτοι ὁ ἀξιωματικὸς ὑποχρεοῦται νὰ διαμείνῃ εἰς τὸν στρατὸν ὑπηρετῶν, ἄλλως ὑπόκειται εἰς τὰς περὶ ἀπειθείας ἢ παρανόμου ἀπουσίας διατάξεις τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ὁ τελευταῖος παράγραφος τοῦ ἄρθρου τούτου διαλαμβάνει περὶ παρανόμου ἀπουσίας.

Μέχρι τοῦδε ὁ Γαλλικὸς στρατιωτικὸς ποινικὸς νόμος, εἰς τὸ περὶ λειποταξίας κεφάλαιον, οὐδεμίαν διάκρισιν εἶχε περὶ τῶν ἀπομακρυνομένων ἄνευ ἀδείας ἐκ τῶν σωμάτων τῶν ἀξιωματικῶν, οὐδ' ἔκαμνε μνείαν περὶ τῶν ἐν ἀργίᾳ ἀξιωματικῶν, ὥστε πολλοὶ τῶν ἐκτὸς ἐνεργείας ἀξιωματικῶν ἀναχωρήσαντες ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἄνευ ἀδείας ἐγκεκριμένης ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ διαμείναντες ἐπὶ πολὺ ἐκεῖ, μετὰ ταῦτα δὲ ἐπιστρέψαντες καὶ παραπεμφθέντες εἰς δίκην, ἠθωώθησαν ἕνεκα ἐλλείψεως ποινικοῦ νόμου. Ὁ τελευταῖος λοιπὸν παράγραφος τοῦ ἄρθρ. 1 διαλαμβάνει ἀκριβῶς περὶ τούτων ὅλων, ἀντὶ δὲ νὰ εἴπῃ *λειποταξίαν* διὰ τὸ εὐφημότερον, καλεῖ τοῦτο *παράνομον ἀπουσίαν*, τὸ ὁποῖον εἰς τὸν στρατιώτην καὶ ὑπαξιωματικὸν ὀνομάζει ῥητῶς *λειποταξίαν*.

Τὸ Β'. κεφάλαιον τάττει τὰς θέσεις τῶν διαφόρων κατηγοριῶν τοῦ ἀξιωματικοῦ.

Τὸ ἄρθρον 3. ὁρίζει τὰς θέσεις τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοῦ, ὅστις πρέπει νὰ κατέχῃ κανονισμένην θέσιν εἴς τινα τῶν σωμάτων ἢ ταγμάτων τοῦ στρατοῦ· νὰ ὑπηρετῇ προσκαίρως εἰς δημοσίαν τινὰ ὑπηρεσίαν στρατιωτικὴν ἢ πολιτικήν, ἢ νὰ ἦναι ἀπεσταλμένος παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διά τινα δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

Περὶ διαθεσιμότητος.

Ἡ διαθεσιμότης εἶναι ἡ θέσις τῶν στρατηγῶν, τῶν συνταγματαρχῶν καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἐπιτελῶν. Ἡ θέσις αὕτη δὲν θεωρεῖται, ὡς μέχρι τοῦδε, διὰ τοὺς ὑποπίπτοντας εἰς βαρέα πειθαρχικὰ παραπτώματα, ἀλλ' ὡς θέσις, εἰς ἣν νὰ διαμένωσιν οἱ εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο μνημονευόμενοι ἀνώτεροι καὶ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ τῶν ἐπιτελῶν μὲ μικρότερον μισθὸν τῆς ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας, διὰ νὰ χρησιμεύωσιν εἰς ὑπηρεσίαν χρείας τυχούσης. Ἔθεσα δὲ καὶ τοὺς συνταγματάρχας εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην, διότι εἰς τὴν Ἑλλάδα, μὴ ὑπαρχόντων πολλῶν στρατηγῶν τῆς γραμμῆς, ἀπεναντίας δὲ πολλῶν συνταγματαρχῶν, ἀναλόγως

τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ στρατοῦμας, ἐνόμισα συμφέρον νὰ θέσω αὐτοὺς εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν μικροτέρου μισθοῦ.

Περὶ ἀργίας.

Ἄρθρ. 4, 5, 6, 7 καὶ 8.

Ὁ βαθμὸς καὶ ἡ θέσις εἶναι δύο πράγματα χωριστά, διότι ὁ μὲν βαθμὸς, λογιζόμενος ἀξίωμα, θεωρεῖται, ὡς εἴρηται, ἰδιοκτησία τοῦ κατέχοντος· ἀπονέμεται δὲ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἀλλ' ἀφαιρεῖται διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως. Ἡ θέσις ὅμως δίδεται καὶ ἀφαιρεῖται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως κατὰ τὸ 27 ἄρθρ. τοῦ Συντάγματος· ὅθεν οὐδεὶς δύναται νὰ θεωρῇ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ὡς ἰδιοκτησίαν του.

Μὴ ὑπάρχοντος μέχρι τοῦδε νόμου, κανονίζοντος τὰς περὶ ἐνεργείας καὶ ἀργίας διατάξεις, οἱ κατὰ καιρὸν ὑπουργοὶ ἔθετον ποτὲ μὲν εἰς ἐνέργειαν, ποτὲ δὲ εἰς ἀργίαν τοὺς ἀξιωματικοὺς ὑπὸ διαφόρους τίτλους, ὡς εἰς ἀργίαν, ἐκτὸς ἐνεργείας, εἰς διαθεσιμότητα κτλ. Πρὸ τοῦ Συντάγματος δὲ ὑπῆρχε καὶ ἡ ὑπὸ προσωρινὴν σύνταξιν· μετὰ δέ τινα χρόνον πάλιν ἐπανήρχοντο οὗτοι εἰς τὸν στρατὸν ἄνευ ἀπωλείας τοῦ περὶ ἀρχαιότητος δικαιώματος. Τοιουτοτρόπως βλέπομεν σωρείαν ἀξιωματικῶν εἰς τοὺς ἐκτὸς ἐνεργείας· τὸ πρὸς ὑμᾶς ὅμως ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον διευκρινίζει ταῦτα πάντα, θέτον ἀκριβεῖς ὅρους.

Τριχῶς τίθενται οἱ ἀξιωματικοὶ εἰς ἀργίαν, ἕνεκα διοικητικῶν μέτρων, ἕνεκα σωματικῆς ἀνικανότητος καὶ ἕνεκα πειθαρχικῶν λόγων.

Οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν ἀξιωματικοί, οὐδενὸς τῶν δικαιωμάτων των στεροῦνται, ἐκτὸς τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἀποδοχῶν των κατὰ τὸ ἥμισυ, ἀπολαμβάνοντες καὶ τὸ ἥμισυ τῶν ἐν τῷ στρατῷ χηρευουσῶν θέσεων. Οἱ ἕτεροι ὅμως στεροῦνται πάντων τῶν στρατιωτικῶν δικαιωμάτων των, ἐκτὸς τοῦ περὶ συντάξεως δικαιώματος καὶ τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν ἀποδοχῶν των. Ἀλλ' ὁ νόμος λέγων περὶ προσκαίρου παθήματος, δὲν ἐννοεῖ περὶ ὅσων ἔπαθον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, διότι εἰς τούτους ἡ Κυβέρνησις παραχωρεῖ καὶ μέσα πρὸς θεραπείαν καὶ ἀδείας ἀναῤῥώσεως, ἀλλὰ θέλει νὰ περιστείλῃ τὰς καταχρήσεις ἐκείνων, ὅσοι προσποιοῦνται, ὅτι ἀσθενοῦν καὶ μισθοδοτοῦνται χωρὶς νὰ ὑπηρετῶσι, καθὼς καὶ τοὺς παθόντας ἕνεκα καταχρήσεων καὶ ἀτάκτου διαγωγῆς.

Ὅσον δὲ, περὶ ὅσων τίθενται εἰς ἀργίαν, τοὐτέστιν, ὡς λέγει ὁ νόμος *δι' ἀφαιρέσεως ἢ παύσεως τῆς ὑπηρεσίας*, εἰς τούτους

ἡ Κυβέρνησις ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα ν' ἀπολύῃ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἢ νὰ θέτῃ αὐτοὺς ἐφ' ὡρισμένον χρόνον εἰς ἀργίαν, καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην περίστασιν ἀναπληροῖ τὴν θέσιν τοῦ τεθέντος ἐν ἀργίᾳ, ἤτοι δι' ἀφαιρέσεως τῆς θέσεως, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, ἤτοι παύσεως τῆς θέσεως, προσδιορίζει τὸν χρόνον, ὅστις δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἓν ἔτος, ὡς θέλει ὁρισθῇ διὰ διοικητικοῦ κανονισμοῦ· τὸ δικαίωμα λοιπὸν τοῦτο ἔχει ὁ Βασιλεὺς κατὰ τὸ ἄρθρ. 27 τοῦ Συντάγματος, λέγον ῥητῶς, ὅτι *ὁ Βασιλεὺς διορίζει καὶ παύει τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους*. Ἀλλὰ δὲν πρέπει ν' ἀμφιβάλλωσι τὰ νομοθετικὰ σώματα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις σπανίως καὶ εἰς σπουδαίας περιστάσεις, ἀφοῦ δηλαδὴ ἐξαντλήσῃ ἅπαντα τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν της μέσα, θέλει καταφύγει εἰς τὸ ἔσχατον τοῦτο μέσον διὰ νὰ ἄρῃ τὸ σκάνδαλον ἐκ τοῦ στρατοῦ, ἢ διὰ νὰ σωφρονίσῃ παραδειγματικῶς στρατιωτικόν τινα. Ἀλλ' ὁ νόμος, καὶ τοι παραχωρῶν τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τὴν Κυβέρνησιν, θέτει καὶ τοὺς περὶ τούτου ὅρους, τῶν ὁποίων οἱ τύποι θέλουν προσδιορισθῇ διὰ διοικητικοῦ κανονισμοῦ.

Ὅθεν οὐδεμία ὑπόνοια πρέπει νὰ ὑπάρχῃ, ὅτι ἡ ἐν ἀργίᾳ μετάθεσις τοῦ ἀξιωματικοῦ, δὲν θέλει ἐνεργεῖσθαι πρὸς μόνον τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας.

Περὶ ἀποτάξεως.

Ἄρθρ. 9, 10, 11, 12 καὶ 13.

Δύο κυρίως περιστάσεις ἐγέννησαν τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ τεθῇ εἰς τὸν νόμον ἡ περὶ ἀποτάξεως διάταξις.

Α. Ὅταν ὁ ἀξιωματικὸς ὡς ἐκ τῆς φυσικῆς ἀνικανότητός του ἀποκαθίσταται ἀνεπίδεκτος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ δὲν ἀπέκτησε τὰ παρὰ τοῦ νόμου τῶν συντάξεων ἀπαιτούμενα προσόντα πρὸς σύνταξιν.

Β'. Ὅταν ὁ ἀξιωματικὸς ὑποπίπτῃ εἰς ἁμαρτήματα τὰ ὁποῖα, καί τοι μὴ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των, ὅμως καταστασίνουν τὸν ἀξιωματικὸν ἀνάξιον ν' ἀνήκῃ εἰς τὸν στρατόν.

Ὅθεν, ἐπειδὴ οἱ ἀπομακρυνόμενοι οὕτως ἐκ τοῦ στρατοῦ στεροῦνται διαπαντὸς τῆς θέσεώς των καὶ δὲν διατηροῦν εἰμὴ τὸν βαθμὸν μόνον τῆς τιμῆς, ὁ νόμος ἀπαιτεῖ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων διατυπώσεων ὡς πρὸς τὴν ἐξέτασιν τῆς ὑγείας τοῦ ἀξιωματικοῦ ἢ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ, τὴν γνωμοδότησιν ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, τὸ ὁποῖον, ὡς ἄλλο ὁρκωτὸν στρατοδικεῖον, γνωμοδοτεῖ ὡς νὰ ἐξέδιδεν ἀποφάσεις, διότι ἄνευ τῆς γνωμοδοτήσεως αὐτοῦ ὁ ἀξιωματικὸς δὲν τίθεται εἰς ἀπόταξιν· ἐπομένως ἐπι-

φυλάττεται τὸ δικαίωμα εἰς τὸν Βασιλέα νὰ μεταβάλῃ τὴν γνωμοδότησιν ταύτην μόνον πρὸς χάριν τοῦ ἀξιωματικοῦ· ἐκ τούτου παρατηρεῖται, ὅτι ὁ νόμος ἐξασφαλίζει ἀρκούντως τὸν ἀξιωματικὸν ἐκ τῆς ὑποτεθειμένης καταχρήσεως ἀπὸ μέρους τῆς ἐξουσίας.

Πρὸς ταῖς ἄλλαις αἰτίαις ὁ νόμος εἰς τὸ 12 ἄρθρον διαγράφει καὶ δύο περιστάσεις τὰς ὁποίας νομίζω ὅτι πρέπει νὰ διευκρινίσω.

Α'. Παραπτωμάτων κατὰ τῆς στρατιωτικῆς τιμῆς.

Β'. Παρατάσεως ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη εἰς ἀργίαν κτλ.

Εἰς τὴν πρώτην περίστασιν ἐννοεῖ ὁ νόμος οὐχὶ τὴν συνήθη λεγομένην τιμὴν τῶν στρατιωτῶν ἐν ταῖς μεταξύ των ἔριδιν, ἀλλὰ τὴν ἀληθῆ τιμὴν ἑκάστου τιμίου ἀνδρός, ἤτοι τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ στρατιωτικοῦ καθήκοντος ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἢ τῆς ὑποταχέσεως, ἥτις συνίσταται εἰς τὸν στρατιωτικὸν ὅρκον αὐτοῦ· ἄρα ὁ μὴ ἐκπληρῶν ἀκριβῶς τὰ καθήκοντά του, εἴτε ἐν πολέμῳ εἴτ' ἐν εἰρήνῃ, καὶ ὁ παραβαίνων τὸν ὅρκον τῆς πίστεώς του, θεωρεῖται κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἄτιμος, καὶ δὲν δύναται ν' ἀνήκῃ εἰς τὸν στρατόν· μολαταῦτα ἡ ἐκτίμησις τῶν τοιούτων πράξεων ἀνατίθεται εἰς τὸ ἀνακριτικὸν συμβούλιον.

Ὡς πρὸς τὴν δευτέραν περίστασιν ἡ Κυβέρνησις ἀποφασίζει περὶ τῶν ἕνεκα πειθαρχικῶν λόγων, ἢ ἕνεκα φυσικῆς ἀνικανότητος τεθέντων εἰς ἀργίαν, καὶ διαμεινάντων ἐπὶ τρία ἔτη, ἐὰν πρέπῃ οὗτοι ν' ἀνακαλῶνται εἰς ἐνέργειαν, ἢ ν' ἀπομακρύνωνται τοῦ στρατοῦ. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν παραπέμπει αὐτοὺς εἰς τὸ ἀνακριτικὸν συμβούλιον διὰ νὰ γνωμοδοτήσῃ· τοιουτοτρόπως δὲν μένουν ἐπὶ πολὺ οἱ ἀξιωματικοὶ ἐν ἀργίᾳ ὡς γίνεται τὴν σήμερον. Καὶ ἔχομεν δύο σώματα ἀξιωματικῶν τοὺς μὲν ἐν ἐνεργείᾳ, τοὺς δὲ ἐν ἀργίᾳ, ἁπάντων δὲ μισθοδοτουμένων παρὰ τοῦ δημοσίου.

Περὶ ἀποστρατείας.

Ἄρθρ. 14. Ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀποστράτειαν καὶ λαμβάνει τὴν περὶ τούτων σύνταξιν, ὅταν ὑπηρετήσῃ τὸν παρὰ τοῦ νόμου τῆς συντάξεως ἀπαιτούμενον χρόνον, ἢ ὅταν, ἕνεκα τῆς ὑπηρεσίας, ἀποκατασταθῇ ἀνίκανος νὰ ὑπηρετῇ εἰς τὸν στρατόν· τὰ δὲ περὶ τούτου προσόντα διαγράφονται λεπτομερῶς ἐν τῷ νόμῳ τῶν συντάξεων.

Ἄρθρον 15. Αἱ Βουλαὶ κατὰ τὸ 16 ἄρθρ. τοῦ Συντάγματος ἐπιψηφίζουσι κατ' ἔτος τὸν περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ νόμον· κατὰ δὲ τὸ 53 ἄρθρ. τὴν δαπάνην αὐτῶν, διὰ τοῦ εἰς αὐτὰς ὑποβαλλομένου προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου.

Δυνάμει λοιπὸν τῶν εἰρημένων ἄρθρων τοῦ Συντάγματος, καὶ τῶν ἐπιψηφισθέντων ἀμφοτέρων τῶν εἰρημένων νόμων, ἤτοι τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὁ Βασιλεὺς ἀναμφιβόλως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδίδῃ κατὰ τὸ 28 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἀναγκαῖα ὀργανικὰ διατάγματα, ἀφορῶντα τόν τε ὀργανισμὸν καὶ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ στρατοῦ.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου λοιπὸν ὁ Βασιλεὺς θέλει ἐκδίδει τοὺς στρατιωτικοὺς ὀργανισμούς, ἐξ ὧν θέλει προσδιορίζεσθαι καὶ ἡ μισθοδοσία τοῦ στρατοῦ· τοῦτο δὲ στηρίζεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος.

Περὶ ἀποδοχῶν.

Ἄρθρ. **16.** Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἀξιωματικῶν συνίστανται εἰς δύο, εἰς ἀποδοχὰς βαθμῶν καὶ ἀποδοχὰς ὑπηρεσίας, καθότι βαθμὸς ἀξιωματικοῦ, ἄνευ μισθοῦ, ἤθελεν εἶσθαι ἰδανικόν τι.

Διὰ τοῦτο καὶ ὁ νόμος χορηγεῖ εἰς μὲν τοὺς ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀξιωματικοὺς μισθὸν ἀνάλογον τῶν πρὸς διατήρησιν αὐτῶν ἀναγκαίων μέσων, εἰς δὲ τὸν ἐκτὸς ἐνεργείας, κατὰ τὸ ἥμισυ ἢ κατὰ τὰ τὰ δύο τρίτα ἔλαττον, καθότι ὑποτίθεται, ὅτι ὁ μὴ ὑπηρετῶν δὲν ἔχει τὰς αὐτὰς ἀνάγκας, ἢ δὲν εἶναι ἄξιος τῆς ἀπολαυῆς τοῦ μισθοῦ τούτου.

Αἱ ἀποδοχαὶ λοιπὸν τῶν ἕνεκα διοικητικῶν μέτρων ἢ παθημάτων προσδιορίζονται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ μισθοῦ, διότι εἰς τὸν ὑπηρετοῦντα μόνον δίδεται μισθὸς ὑπηρεσίας, διὰ δὲ τὸν τεθέντα εἰς ἀργίαν πρὸς ποινὴν προσδιορίζονται αἱ ἀποδοχαὶ εἰς δύο πέμπτα.

Ἄρθρ. **17, 18, 19, 20** καὶ **21.** Ἐν τῷ **9** ἄρθρῳ τοῦ νόμου διευκρινίσαμεν τί ἐστὶ ἀπόταξις καὶ τὰς προκαλούσας αὐτὴν περιστάσεις· ἐνταῦθα δὲ πρόκειται περὶ τῶν ἀποδοχῶν τῆς θέσεως ταύτης.

Εἴπομεν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, ὅτι βαθμὸς ἄνευ ἀποδοχῶν εἶναι ἰδανικόν τι, καὶ ὅτι τὸ τοιοῦτον ἀντίκειται εἰς τὰς περὶ ἰδιοκτησίας τούτου ἀρχάς· ὁ νόμος λοιπὸν προσδιορίζων ἀποδοχὰς εἰς τὸν βαθμόν, ἠθέλησε νὰ περιορίσῃ καὶ τὴν κατάχρησιν τοῦ δικαιώματος τούτου.

Ὅθεν ὁ μὴ ἀνήκων πλέον εἰς τὸν στρατὸν δὲν ἔχει δικαίωμα εἰς ἀποδοχάς, ἂν δὲν συνεπλήρωσε τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς ἀπογραφῆς προσδιορισθέντα χρόνον τῆς στρατείας· ὅθεν ὁ ὑπηρετήσας ἔλαττον τῶν **18** ἐτῶν ἀπολαμβάνει τὰ δύο τρίτα τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς συντάξεως τοῦ βαθμοῦ του, ὁ ἐπέκεινα δὲ τοῦ

χρόνου τούτου ὑπηρετήσας ἔχει δικαίωμα εἰς ἰσόβιον μόνον σύνταξιν κατὰ τὸν περὶ συντάξεως νόμον.

Ἄρθρ. **22.** Πρὸ παντὸς ἄλλου ἡ ἠθικὴ πρέπει νὰ ἐμψυχόνηται εἰς τὸν στρατόν, ἡ δὲ κακία ν' ἀποκρούηται. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου λοιπὸν ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας ὁ καταδικασθεὶς ἐπὶ ἐγκλήματι ἀξιωματικὸς, ἢ ἀποπέμπεται τοῦ στρατοῦ, δηλ. τίθεται εἰς ἀπόταξιν, καὶ τοῦτο συντελεῖ εἰς τὸ νὰ διατηρῇ τοὺς ἀξιωματικοὺς εἰς τὰ ὅρια τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους σεβασμοῦ, καὶ ν' ἀπομακρύνῃ τοὺς τυχὸν πλημμελοῦντας, ὡς ἀναξίους νὰ μείνωσιν εἰς τὸν στρατόν.

Ἄρθρ. **23, 24 25,** καὶ **26.** Ἐπειδὴ δυστυχῶς ὡς ἐκ πολλῶν περιστάσεων εὑρίσκονται πολλοὶ ἀξιωματικοὶ ἐκτὸς ἐνεργείας, ὁ παρὼν νόμος προεῖδε καὶ περὶ τούτων· εὐνοϊκώτερος δὲ νόμος θέλει κανονίσει τὰ τῆς Φάλαγγος, ὅστις ὑποβάλλεται ἤδη πρὸς ὑμᾶς.

Ὑποβάλλων εἰς ὑμᾶς τὴν πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἔκθεσίν μου, δι' ἧς διευκρίνισα ὅσον τὸ δυνατὸν τὰς διαφόρους διατάξεις αὐτοῦ, ἐπικαλοῦμαι τὴν ταχεῖαν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **12** Δεκεμβρίου **1850.**

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

Σ. ΜΙΛΙΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ τῆς ξηρᾶς.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸν ἀναθέτομεν τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον ἵνα παρουσιάσῃ καὶ ὑποστηρίξῃ αὐτὸ εἰς τὰς Βουλὰς κατὰ τὴν συζήτησίν του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **3** Νοεμβρίου **1850.**

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Σ. ΜΙΛΙΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τάδε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τοῦ βαθμοῦ.

Ἄρθρ. 1. Ὁ βαθμὸς ἀπονέμεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ καθιστᾷ τὴν κατάστασιν τοῦ ἀξιωματικοῦ· ὁ δὲ ἀξιωματικὸς στερεῖται αὐτὸν μόνον ἕνεκα τινὸς τῶν ἑξῆς αἰτιῶν.

ά. Παραιτήσεως ἐγκριθείσης ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

β'. Στερήσεως τῆς ἰδιότητος τοῦ πολίτου Ἕλληνος, καταγνωσθείσης διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

γ'. Καταδίκης εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν, ἢ ἕνεκα τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 22 καὶ 23 τοῦ ποινικοῦ Νόμου τροποποιηθεῖσι διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 Νόμου, διαλαμβανομένων πλημμελημάτων.

δ'. Ἐκπτώσεως καταγνωσθείσης δι' ἀποφάσεως τοῦ στρατοδικείου.

Ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τῶν νόμων ὁριζομένων λοιπῶν περιπτώσεων ἡ ἔκπτωσις τοῦ βαθμοῦ καταγινώσκεται δι' ἀποφάσεως τοῦ στρατοδικείου καὶ ἕνεκα τῶν ἑξῆς αἰτιῶν,

ά. Κατὰ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοῦ διὰ παράνομον ἀπουσίαν ἀπὸ τοῦ σώματός του, διαρκέσασαν ὑπὲρ τοὺς τρεῖς μῆνας.

β'. Κατὰ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι καὶ ἐν ἀργίᾳ ἀξιωματικοῦ δι' ἀπουσίαν ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Βασιλέως, διαρκέσασαν ὑπὲρ τὰς δεκαπέντε ἡμέρας.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ καταστάσεως τοῦ ἀξιωματικοῦ.

Ἄρθρ. 2. Αἱ καταστάσεις τοῦ ἀξιωματικοῦ εἶναι·

Ἡ τῆς ἐνεργείας καὶ τῆς διαθεσιμότητος,

Ἡ τῆς ἀργίας,

Ἡ τῆς ἀποτάξεως

Ἡ τῆς ἀποστρατείας.

Περὶ ἐνεργείας καὶ διαθεσιμότητος.

Ἄρθρ. 3. Ἡ ἐνέργεια εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ διωρισμένου εἰς τινα θέσιν τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ, καθὼς καὶ τοῦ μὴ ἀνήκοντος μὲν εἰς τινα θέσιν τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ ἀξιωματικοῦ, διωρισμένου δὲ προσκαίρως εἰς εἰδικήν τινα ὑπηρεσίαν ἢ ἀποστολήν.

Ἡ διαθεσιμότης εἶναι ἡ εἰδικὴ κατάστασις τῶν στρατηγῶν, τῶν συνταγματαρχῶν καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἐπιτελῶν, τῶν διαμενόντων προσκαίρως ἄνευ θέσεως.

Περὶ ἀργίας.

Ἄρθρ. 4. Ἡ ἀργία εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ ἀξιωματικοῦ, τοῦ μὴ ἀνήκοντος εἰς τινα θέσιν τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ.

Ἄρθρ. 5. Ὁ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀργίαν μόνον ἕνεκα τινὸς τῶν ἑξῆς αἰτιῶν,

Διαλύσεως σώματος,

Καταργήσεως θέσεως,

Ἐπανόδου ἐξ αἰχμαλωσίας, ἐὰν ἡ θέσις τοῦ αἰχμαλωτισθέντος ἀξιωματικοῦ ἐπληρώθη.

Προσκαίρου παθήματος.

Ἀφαιρέσεως ἢ παύσεως τῆς θέσεως.

Ἄρθρ. 6. Ἡ ἐν ἀργίᾳ μετάθεσις τοῦ ἀξιωματικοῦ δι' ἀφαιρέσεως ἢ παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεώς του, ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, στηριζομένῃ ἐπὶ δικαιολογητικῶν ἐκθέσεων τῶν ἁρμοδίων στρατιωτικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 7. Οἱ ἐν ἀργίᾳ διὰ διαλύσεως σώματος, καταργήσεως θέσεως, ἢ ἐπανόδου ἐξ αἰχμαλωσίας ἀξιωματικοὶ ἀναλαμβάνουν τὸ ἥμισυ τῶν χηρευουσῶν θέσεων τοῦ βαθμοῦ των, εἰς ὃ ἀνήκουσιν ὅπλων. Ἡ εἰς ἐνέργειαν ἀνάκλησις αὐτῶν γίνεται κατὰ λόγον ἀρχαιότητος, ὁ δὲ χρόνος τῆς τοιαύτης ἀργίας λογίζεται χρόνος πραγματικῆς ὑπηρεσίας, ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τοῦ προβιβασμοῦ, τῆς διοικήσεως, τῆς ἀποτάξεως καὶ τῆς ἀποστρατείας.

Ἄρθρ. 8. Οἱ ἕνεκα προσκαίρου παθήματος καὶ οἱ δι' ἀφαιρέσεως ἢ παύσεως τῆς θέσεώς των τιθέμενοι εἰς ἀργίαν ἀξιωματικοὶ ἀνακαλοῦνται μὲν εἰς ἐνέργειαν, ἀλλ' ὁ χρόνος καθ' ὃν διαμένουν ἐν ἀργίᾳ λογίζεται πραγματικὴ ὑπηρεσία ὡς πρὸς μόνον τὸ δικαίωμα τῆς ἀποτάξεως καὶ τῆς ἀποστρατείας.

Περὶ ἀποτάξεως.

Ἄρθρ. 9. Ἡ ἀπόταξις εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ ἄνευ θέσεως ἀξιωματικοῦ ἀνεπιδέκτου, ὄντος ν' ἀνακληθῇ εἰς ἐνέργειαν καὶ μὴ ἔχοντος δικαίωμα πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας.

Ἄρθρ. 10. Ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀπόταξιν.

ά. Ἕνεκα ἀνιάτου παθήματος.

β'. Ἕνεκα πειθαρχικῶν λόγων.

Περὶ ἀποτάξεως ἕνεκα ἀνιάτου παθήματος.

Ἄρθρ. 11. Ἡ ἕνεκα ἀνιάτων παθημάτων εἰς ἀπόταξιν μετάθεσις τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀποφασίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων νόμου.

Περὶ ἀποτάξεως ἕνεκα πειθαρχικῶν λόγων.

Ἄρθρ. **12.** Οὐδεὶς τῶν ἀξιωματικῶν τίθεται εἰς ἀπόταξιν εἰμὴ ἕνεκά τινος τῶν ἑξῆς πειθαρχικῶν λόγων.

Συνήθους ἀπρεποῦς διαγωγῆς.

Βαρέων πταισμάτων περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἢ πειθαρχικῶν παραπτωμάτων.

Παραπτωμάτων κατὰ τῆς στρατιωτικῆς τιμῆς.

Παρατάσεως ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη ἐν ἀργίᾳ ὑπὸ τοὺς ὁριζομένους ἐν τῷ κατωτέρω ἄρθρῳ ὅρους.

Ἄρθρ. **13.** Ἡ ἕνεκα πειθαρχικῶν λόγων μετάθεσις εἰς ἀπόταξιν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐν ἀργίᾳ ἀξιωματικῶν ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, στηριζομένῃ εἰς τὴν γνωμοδότησιν ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, τοῦ ὁποίου ἡ σύνθεσις καὶ ἡ διαδικασία προσδιορίζονται διὰ διοικητικοῦ κανονισμοῦ.

Ἡ διὰ παράτασιν ἀργίας ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη εἰς ἀπόταξιν μετάθεσις ἀποφασίζεται κατὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ, ὅστις κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ αὐτοῦ συμβουλίου κηρυχθῇ ἀνεπίδεκτος ν' ἀνακληθῇ εἰς ἐνέργειαν.

Αἱ γνωμοδοτήσεις τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου τροποποιοῦνται μόνον ὑπὲρ τοῦ ἀξιωματικοῦ.

Περὶ ἀποστρατείας.

Ἄρθρ. **14.** Ἡ ἀποστρατεία εἶναι ἡ τελευταία κατάστασις τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐπανερχομένου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, καὶ ἀπολαμβάνοντος κατὰ τὸν περὶ τούτου νόμον σύνταξιν.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ ἀποδοχῶν.

Ἄρθρ. **15.** Αἱ στρατιωτικαὶ ἀποδοχαὶ κανονίζονται διὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἐγκριναμένου ὀργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ.

Ἄρθρ. **16.** Οἱ παυθέντες ἐκ τῆς ἐνεργείας ἀξιωματικοὶ ἕνεκα διαλύσεως σώματος, καταργήσεως θέσεως, ἐπανόδου ἐξ αἰχμαλωσίας, ἢ ἕνεκα παθήματος, λαμβάνουσι τὸ ἥμισυ μόνον τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀποδοχῶν αὐτῶν, ἀφαιρουμένου παντὸς ἐπιμισθίου καὶ πάσης ἀποζημιώσεως.

Οἱ δὲ παυθέντες ἐκ τῆς ἐνεργείας ἀξιωματικοὶ δι' ἀφαιρέσεως ἢ παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεώς των λαμβάνουν ὡσαύτως τὰ δύο πέμπτα τοῦ αὐτοῦ μισθοῦ.

Ἄρθρ. **17.** Ὁ ἐν ἀποτάξει μετατεθεὶς ἀξιωματικὸς δὲν ἔχει δικαίωμα εἰς ἀποδοχάς, ἐὰν δὲν συνεπλήρωσε τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς ἀπογραφῆς ὁριζομένην στρατείαν.

Ὁ ἀξιωματικὸς, ὅστις κατὰ τὴν ἐν ἀποτάξει μετάθεσίν του δὲν συνεπλήρωσε δεκαοκτὼ ἐτῶν ὑπηρεσίαν, ἀπολαμβάνει τὰ δύο τρίτα τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς συντάξεως ἀποστρατείας τοῦ βαθμοῦ του, ἐν διαστήματι χρόνου ἴσου μὲ τὸν τῆς ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίας του.

Ὁ δ' ἀξιωματικὸς, ὅστις κατὰ τὴν εἰς ἀπόταξιν μετάθεσίν του συνεπλήρωσε δεκαοκτὼ ἐτῶν ὑπηρεσίαν, ἀπολαμβάνει σύνταξιν ἀποτάξεως ἴσην μὲ τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς συντάξεως ἀποστρατείας τοῦ βαθμοῦ του.

Ἄρθρ. **18.** Αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προσδιορισθεῖσαι ἀποδοχαὶ ἢ συντάξεις ἀποτάξεως δὲν συγχωνεύονται μὲ μισθὸν πολιτικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. **19.** Αἱ μετὰ δεκαοκτὼ ἐτῶν ὑπηρεσίαν προσδιοριζόμεναι συντάξεις ἀποταξεως καταχωροῦνται εἰς τὰ βιβλία τῶν συντάξεων τοῦ Κράτους. Εἶναι δ' ἀκατάσχετοι καὶ ἀπαραχώρητοι, ἐκτὸς διὰ χρέος πρὸς τὸ δημόσιον, ἢ δι' ὑποχρέωσιν διατροφῆς γονέων, τέκνων ἢ συζύγου, καθ' ἃς περιστάσεις διατάσσεται ἡ παρὰ τοῦ νόμου ὁριζομένη κράτησις.

Ἄρθρ. **20.** Ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει ἐπιτρέπεται νὰ μεταβιβασθῇ ἡ τῆς ἀποτάξεως σύνταξις εἰς χήρας ἢ ὀρφανά.

ΚΕΦ Δ'.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. **21.** Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς στρατιωτικῆς οἰκονομίας καὶ ὑγείας.

Ἄρθρ. **22.** Ὁ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως καταδικασθεὶς εἰς φυλάκισι, ὑπερβαίνουσαν τοὺς ἓξ μῆνας ἀξιωματικὸς, παύεται ἀπὸ τῆς θέσεώς του ἢ μετατίθεται εἰς ἀπόταξιν, συμφώνως μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων **6** καὶ **13** τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ διάρκεια τῆς φυλακίσεως οὐδέποτε λογίζεται εἰς τὸν χρόνον τῆς πραγματικῆς ὑπηρεσίας, οὔτε ὡς πρὸς τὴν ἀποστρατείαν.

Ἄρθρ. **23.** Οἱ μέχρι τοῦδε ἐκτὸς ἐνεργείας ὑπὸ διαφόρους τίτλους ἀργίας, ἐκτὸς ἐνεργείας καὶ διαθεσιμότητος ἀξιωματικοὶ μεταβαίνουν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ἀργίας, καὶ ἀπολαμβάνουν κατὰ τὸ **16** ἄρθρον τὸ ἥμισυ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀποδοχῶν των.

Οἱ ὁρισμοὶ τῶν ἄρθρ. **10** καὶ **12** τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουν καὶ περὶ τούτων, ἀλλὰ τὰ προσδιορισθέντα τρία ἔτη εἰς τὸ ἄρθρον **12** λογίζονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀρθ. **24.** Ὁ χρόνος καθ' ὃν οἱ μέχρι τοῦδε ἐκτὸς ἐνεργείας ἀξιωμα-

τικοί διετέλεσαν, λογίζεται ὡς χρόνος πραγματικῆς ὑπηρεσίας ὡς καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ προβιβασμοῦ, τῆς διοικήσεως, ἀποτάξεως πρὸς ἀποστρατείας.

Ἄρθρ. 25. Ἅπαντες οἱ ἀντιβαίνοντες εἰς τὸν παρόντα νόμον ὁρισμοὶ καταργοῦνται.

Ἰδιαίτεροι ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 26. Ἰδιαίτερος νόμος θέλει κανονίσει τὰ τῆς Φάλαγγος.

Εἰς τὸν ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἀναθέτομεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῆ καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ προβιβασμοῦ εἰς τὸν Στρατὸν τῆς ξηρᾶς.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Πρωτίστη τῶν ἀμοιβῶν παντὸς στρατιωτικοῦ εἶναι ὁ προβιβασμός. Εἰς τοῦτο στηρίζεται ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ καθ' ὅλον τὸν στρατιωτικόν του βίον, ἀλλὰ καθ' ὅσον ἡ καλὴ χρῆσις τοῦ μέσου τούτου παρέχει πάμπολλα ὠφελήματα εἴς τε τὸ δημόσιον καὶ τὸν στρατόν, κατὰ τοσοῦτον ἡ κακὴ χρῆσις αὐτοῦ γίνεται πρόξενος ἀπείρων κακῶν. Ὅθεν διὰ νὰ προληφθῶσι ταῦτα πάντα ἀπαιτεῖται, ὥστε οἱ περὶ προβιβασμοῦ ὅροι νὰ προσδιορίζωνται διὰ νόμου, ὅστις ἐντεῦθεν μὲν νὰ θέτῃ ὅρια εἰς τὴν εὔνοιαν καὶ αὐθαιρεσίαν, ἐντεῦθεν δὲ νὰ ἀνταμείβῃ δικαίως καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας. Λέγων δικαίως ἐννοῶ νὰ μὴ καταπατῶνται τὰ πρεσβεῖα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, νὰ μὴ παραμελῆται δὲ καὶ ἡ ἱκανότης, ἥτις, μὴ περιποιουμένη ἐγκαίρως, μαραίνεται εἰς τὸ ἄνθος της καὶ δὲν καρποφορεῖ· ἐπ' ἀμφοτέρων λοιπὸν τῶν βάσεων τούτων πρέπει νὰ στηρίζηται πᾶς περὶ προβιβασμοῦ νόμος, δι' οὗ ἡ πατρὶς ἀποκτᾷ καλὸν στρατὸν καὶ ἱκανοὺς ἀρχηγοὺς διὰ νὰ ὑπερασπίσωσι καὶ δοξάσωσιν αὐτήν.

Καθ' ὅλον τὸν χρόνον τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος οἱ προβιβασμοὶ εἰς τὸν στρατὸν ἐγένοντο συμφώνως μὲ τὰς τότε περιστάσεις, ἄνευ οὐδενὸς νόμου.

Ἐπὶ τοῦ ἀοιδίμου Κυβερνήτου τῷ 1828 ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ 23 Δεκεμβρίου ψήφισμα, δι' οὗ ἐτίθεντο ἀτελεῖς ἀρχαὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τοῦ προβιβασμοῦ εἰς τὸν στρατόν, ἀλλ' ἕνεκα τῶν περιστάσεων ὁ νόμος οὗτος δὲν ἐξετελέσθη. Τῷ 1834 ἡ ἀντιβασιλεία ἐξέδωκε τὸ ἀπὸ 3|15 Ὀκτωβρίου Β. Διάταγμα, δι' οὗ ἐκανονίζετο ὁ περὶ προβιβασμοῦ τρόπος εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς.

Τὸ διάταγμα τοῦτο ἐστηρίζετο εἰς μόνον τὸν κατὰ τὰ πρεσβεῖα προβιβασμὸν δι' ἐξετάσεων, ἀλλ' αἱ διατάξεις τοῦ διατάγματος τούτου ἦσαν ἀτελέσταται ὡς ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν.

Ταῦτα πάντα ἔχων ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν κατὰ διαφόρους ἐποχὰς διορισθεισῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐπιτροπῶν, ἰδίως δὲ τὸν περὶ προβιβασμοῦ γαλλικὸν νόμον, συνέταξα τὸ ἐγκλειστον νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον στηρίζεται ἐπὶ τῶν ἑξῆς βάσεων.

Ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 1. μέχρι τοῦ 10. προσδιορίζεται ὁ χρόνος καθ' ὃν οἱ στρατιωτικοὶ δύνανται νὰ μεταβαίνωσιν ἀπὸ βαθμοῦ εἰς βαθμόν, καὶ αἱ βάσεις, ἐφ' ὧν θέλουν στηρίζεσθαι τὰ προσόντα αὐτῶν.

Ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 11. μέχρι τοῦ 14. προσδιορίζεται ὁ τρόπος τοῦ προβιβασμοῦ εἰς τὰς χηρευούσας θέσεις. Οὕτω δὲ εἰς μὲν τοὺς κατωτέρους βαθμοὺς ἀπὸ τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ μέχρι τοῦ λοχαγοῦ, ἡ ἐκλογὴ περιορίζεται εἰς τὸ τρίτον τῶν κενῶν θέσεων, εἰς τὸν ταγματάρχην ἐξ ἡμισείας μὲν κατ' ἐκλογήν, ἐξ ἡμισείας δὲ κατ' ἀρχαιότητα, ἐπέκεινα δὲ τῶν βαθμῶν τοῦ ταγματάρχου κατ' ἐκλογὴν τοῦ Βασιλέως.

Εἰς ὅλους τοὺς στρατοὺς τῶν διαφόρων ἐθνῶν ἡ πρώτη βαθμὶς τοῦ ἀξιωματικοῦ εἶναι ὁ βαθμὸς τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἐντεῦθεν ἄρχεται ἡ κατάρτισις τοῦ σώματος τῶν ἀξιωματικῶν, πᾶσα Κυβέρνησις, καὶ δικαίῳ τῷ λόγῳ, οὐδὲν δικαίωμα παραχωρεῖ εἰς τὴν ἀρχαιότητα τῶν ὑπαξιωματικῶν, ἀλλ' ἐνεργεῖ ἅπαντας τοὺς προβιβασμοὺς αὐτῶν κατ' ἐκλογήν, θέτουσα μ' ὅλον τοῦτο ὅρον ὡς πρὸς τὸν ἐν τῷ στρατῷ διάκρειαν τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, ἣ ἀπαιτοῦσα ἐξετάσεις. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅμως ἀπὸ τῆς βασιλείας ὁ ἀνθυπασπιστὴς ἐλογίσθη ὡς ὑποψήφιος εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀξιωματικοῦ. Τούτου ἕνεκα κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐντεῦθεν ἄρχεται καὶ ἡ πρώτη ἐκλογὴ τῆς Κυβερνήσεως, τὸ δὲ 3. ἄρθρον θέτει ὅρους εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην· ἐπειδὴ ὅμως ἐνδέχεται νὰ παρουσιασθῶσι περιστάσεις, καθ' ἃς νὰ μὴ ὑπάρχωσι τοσοῦτοι ἀνθυπασπισταί, ὥστε νὰ ἀναπληρώσωσι τὰς κενὰς θέσεις τῶν ἀνθυπολοχαγῶν, ὁ 2. παράγραφος τοῦ ἄρθρου 4. προεβλεψε καὶ τὴν περίστασιν ταύτην ὑπὸ αὐστηροτέρους ὅρους.

Ἀφ' οὗ ὁ νόμος θέτῃ τὰς πρώτας στερεὰς βάσεις εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ, ἐκ τούτου μέχρι τοῦ λοχαγοῦ διατηρεῖ διὰ τὴν ἐκλογὴν μόνον τὸ ἓν τρίτον, οὐχὶ διὰ νὰ δώσῃ προνόμια εἰς τὰς συστάσεις, ἀλλὰ διὰ νὰ προάγῃ τὴν ἐξοχον ἱκανότητα καὶ νὰ ἐμψυχόνῃ τὴν ἁμιλλαν μεταξὺ τῶν ἀξιωμα-

τικῶν, ὅσοι ἀναδειχθῶσιν ἄξιοι τῆς ἐκλογῆς ταύτης, τῆς ὁποίας τὰ προσόντα θέλουν κανονισθῆ διοικητικῶς κατὰ τὸ ἄρθρον 15. τοῦ νόμου, διὰ νὰ γίνηται ἡ ἐκλογὴ, οὐχὶ λόγῳ συστάσεων, ἀλλὰ λόγῳ ἐξόχου ἱκανότητος.

Ὡς δὲ εἰς τὰς κατωτέρας τάξεις τῶν ἀξιωματικῶν ὑπάρχουσι βαθμίδες, οὕτω καὶ εἰς τὰς ἀνωτέρας. Ὅθεν, ἐπειδὴ ἡ πρώτη βαθμὶς τούτων εἶναι ἡ τοῦ ταγματάρχου, τοῦ ὁποίου τὰ καθήκοντα διαφέρουν πολὺ τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν, διότι ἡ Κυβέρνησις ἐμπιστεύεται εἰς αὐτοὺς διοίκησιν στρατιωτικοῦ σώματος, ὁ νόμος χορηγεῖ πλειότερα δικαιώματα εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ βαθμοῦ τούτου. Ἀλλὰ καθ' ὅσον προβαίνει τις εἰς τοὺς ἀνωτέρους στρατιωτικοὺς βαθμοὺς, δηλαδὴ ἀπὸ τοῦ ταγματάρχου καὶ ἐπέκεινα, κατὰ τοσοῦτον τὰ καθήκοντα αὐτοῦ εἶναι ὑψηλότερα καὶ σπουδαιότερα, διότι ἐνίοτε ἡ τύχη τῆς πατρίδος ἐξαρτᾶται ἐκ μόνης τῆς ἱκανότητος στρατιωτικοῦ ἀρχηγοῦ. Τούτου ἕνεκα ὁ νόμος παραχωρεῖ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν ὁλοσχερῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διότι αὕτη μόνη εἶναι ὑπεύθυνος ἐνώπιον τοῦ ἔθνους δὰ τὰς πράξεις τῶν ὑπαλλήλων της, καὶ ἡ μόνη, ἥτις δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ πρεπόντως τὴν ἱκανότητα.

Ἀλλ' ἐὰν, ὡς δύνανται νὰ ὑποθέσωσί τινες, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει μεταχειρισθῆ τὸ δικαίωμα τοῦτο διὰ ν' ἀναδείξῃ οὐχὶ τὴν ἱκανότητα, ἀλλὰ νὰ θεραπεύσῃ τὰς συστάσεις, τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γένῃ, διότι κατὰ τὸ 15. ἄρθρον, ὡς εἰρέθη, θέλουν προσδιορισθῆ τὰ περὶ ἐκλογῆς προσόντα. Ἑπομένως ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀνωτέρων στρατιωτικῶν, διότι ἄλλως ἀπαλλάττεται καὶ τῆς εὐθύνης τῶν πράξεων αὐτῶν.

Ὅθεν συμφώνως μὲ τὸ διοικητικὸν δίκαιον ὁ Βασιλεὺς πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς εἰς τοὺς προβιβασμοὺς τῶν ἐπέκεινα τοῦ ταγματάρχου βαθμῶν· ἐναπόκειται δὲ εἰς τὴν φρόνησιν τῆς Α. Μεγαλειότητος νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματος, τὸ ὁποῖον καθιεροῖ τὸ Σύνταγμα, ὅπως ἐγκρίνει ὑπὲρ τοῦ δημοσίου συμφέροντος.

Ὅθεν ἐκ τούτων ὅλων παρατηρεῖται, ὅτι ὁ πρὸς προβιβασμὸν εἰς τοὺς διαφόρους βαθμοὺς τρόπος στηρίζεται εἰς δύω τινὰ, εἰς τὰ πρεσβεῖα (ἀρχαιότητα) καὶ εἰς τὴν ἐκλογήν· καὶ διὰ μὲν τοῦ πρώτου μέσου ἀνταμείβεται ὁ ἐν ὑπηρεσίᾳ χρόνος, διὰ δὲ τοῦ δευτέρου ἡ ἱκανότης. Ἀλλ' οὔτε ὁ πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν χρόνος, οὔτε ἡ ἔξοχος ἱκανότης δίδουν δικαίωμα πρὸς προβιβασμὸν ἄνευ χηρευούσης θέσεως.

Εἰς τὸ ἄρθρον 17 καὶ 18 ὁρίζονται αἱ περιστάσεις, καθ' ἃς ὁ ἀξιωματικὸς δὲν δύναται νὰ προβιβασθῇ ἕνεκα τῆς ἀρχαιότητός του· τοῦτο δὲ εἶναι σύμφωνον μὲ τὸν ὀρθὸν λόγον καὶ μὲ τὸ δίκαιον· διότι, ἂν ὑποθέσωμεν ἀξιωματικὸν ἀπομακρυνόμενον ἐκ τοῦ σώματός του δι' ἰδιαιτέρας του ὑποθέσεις, ἢ περιφερόμενον τῇ δὲ κἀκεῖσε, λόγῳ ὑγείας, πράγματι δὲ ῥᾳθυμίας, ἢ ἀξιωματικὸν τεθέντα εἰς ἀργίαν, ἕνεκα ἀνικανότητος ἢ πειθαρχικῶν λόγων, καὶ ἂν ἐλογίζετο ὁ καιρὸς οὗτος τῆς ἀργίας του εἰς τὴν ἀρχαιότητα τοῦ προβιβασμοῦ του, ὡς μέχρι τοῦδε ἐγένετο, εἶναι πασίδηλον, ὅτι τὸ τοιοῦτον ἤθελε ψυχράνει τὸν ζῆλον τῶν ἐν ἐνεργῷ ὑπηρεσίᾳ ἀξιωματικῶν, διότι ὅ,τι ἐλπίζει ὁ εἰς νὰ ἀπολαύσῃ ὑπηρετῶν καὶ κινδυνεύων τὴν ζωήν του καθ' ἑκάστην, ὁ ἕτερος ἀπολαμβάνει ἀκόπως καὶ ἀκινδύνως διαμένων ἐν ἀργίᾳ. Ἡ δὲ ἀργία διατάσσεται κατὰ δύω τρόπους, ἕνεκα διοικητικῶν μέτρων, καὶ ἕνεκα περιστάσεων, προκαλουμένων ἐξ αὐτῶν τῶν ἀξιωματικῶν· καὶ διὰ μὲν τὴν πρώτην περίστασιν ὁ νόμος διατηρεῖ εἰς τὸν ἀξιωματικὸν ὅλα τὰ δικαιώματα τῆς ἀρχαιότητος ὡς πρὸς τὸν προβιβασμὸν καὶ τὰ λοιπὰ, διὰ δὲ τὴν δευτέραν ἀπαγορεύει ταῦτα.

Αἱ δὲ περιστάσεις αἱ προκαλοῦσαι τὴν ἀργίαν διαγράφονται λεπτομερῶς εἰς τὸν περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμον.

Τὸ 18 ἄρθρον διαλαμβάνει περὶ τῶν αἰχμαλώτων, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ νόμος διατηρεῖ μὲν τὰ πρὸς προβιβασμὸν δικαιώματα, ἀλλὰ δὲν παραχωρεῖ εἰμὴ μόνον τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν, διότι ἄλλως καταστρέφονται αἱ διάφοροι βαθμίδες τοῦ προβιβασμοῦ, δι' ὧν ἀναβιβάζεται ὁ στρατιωτικὸς εἰς τοὺς ἀνωτέρους βαθμούς. Τὰ ἄρθρα 19 καὶ 20 προβλέπουν περὶ τῶν περιστάσεων, καθ' ἃς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διατηρηθῇ ὁ πρὸς προβιβασμὸν ἀπαιτούμενος χρόνος, καὶ αἱ ἐν πολέμῳ γενόμεναι ἀνταμοιβαὶ διὰ προβιβασμῶν.

Τὸ ἄρθρον 21 προλαμβάνει τὰς καταχρήσεις διὰ νὰ μὴ διορίζωνται ἀνωτέρου βαθμοῦ ἀξιωματικοὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν καθηκόντων κατωτέρου βαθμοῦ, π. χ. ὁ λόχος νὰ διοικῆται παρὰ λοχαγοῦ καὶ οὐχὶ παρὰ Ταγματάρχου καὶ τὰ λοιπά.

Τὸ ἄρθρον 23 ἀπαγορεύει νὰ δίδωνται βαθμοὶ εἰς τοὺς μὴ ἀνήκοντας πλέον εἰς τὸν στρατὸν· καὶ τοῦτο εἶναι δικαιότατον, διότι οἱ βαθμοὶ δίδονται διὰ τὰς θέσεις καὶ οὐχὶ διὰ τὰ ἄτομα. Ἆρα ὁ μὴ ἔχων θέσιν δὲν δύναται νὰ ἔχῃ καὶ βαθμὸν, ἑπομένως ὁ ἐν ἀποστρατείᾳ καὶ ἐν ἀποτάξει λογίζεται πολίτης καὶ δὲν

διατηρεῖ ἄλλο χαρακτηριστικόν, εἰμὴ τὴν στολὴν τοῦ βαθμοῦ του ὡς τιμήν.

Ἄρθρον 24. Ἐπειδὴ ὅπλα τινὰ τοῦ στρατοῦ, ὡς τὸ ἱππικὸν καὶ ἡ χωροφυλακή, ἔχουσιν ἄλλας ὀνομασίας εἰς τοὺς βαθμούς των, καίτοι μὴ διαφέροντα τῶν βαθμῶν τῶν ἄλλων ὅπλων, καὶ ἐπειδὴ οἱ δύο κλάδοι τοῦ στρατοῦ, τοὐτέστιν ὁ οἰκονομικὸς καὶ τῆς ὑγείας, ἔχουσι καὶ οὗτοι διαφόρους ὀνομασίας εἰς τοὺς βαθμούς των, ἰσοτίμους μόνον ὄντας μὲ τοὺς λοιποὺς βαθμοὺς τοῦ στρατοῦ· πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεων ὀνομασιῶν τοιούτων βαθμῶν ἐτέθη εἰς τὸν νόμον *ἀντιστοιχοῦντας βαθμοὺς διὰ νὰ* συμπεριληφθῶσιν οὕτως οἱ βαθμοὶ τῶν διαφόρων ὅπλων καὶ κλάδων, ἐφαρμοζομένου τοῦ νόμου εἰς ἅπαντα τὸν στρατόν.

Ταῦτα πάντα ἐκθέτων πρὸς τὰ νομοθετικὰ σώματα νομίζω, ὅτι ἀρκούντως ἀνέπτυξα τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοσχέδιον, τοῦ ὁποίου τοὺς καρποὺς καὶ τὰς πρὸς τὸ δημόσιον ὠφελείας εἶμαι βέβαιος, ὅτι θέλομεν ἰδεῖ τάχιστα.

Ὅθεν ἐπικαλοῦμαι τὴν ταχίστην συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν αὐτοῦ.

Ἀθῆναι, τὴν 12 Δεκεμβρίου 1850.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν

Σ. ΜΙΑΙΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ προβιβασμοῦ εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς θέλει παρουσιάσει καὶ ὑποστηρίξει τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον εἰς τὰς Βουλὰς κατὰ τὴν συζήτησίν του.

Ἀθῆναι, τὴν 5 Νοεμβρ. 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Σ. ΜΙΑΙΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τάδε.

Ἄρθρ. 1. Οὐδεὶς προβιβάζεται δεκανεὺς ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ ἐν ἐνεργείᾳ τοὐλάχιστον ἓξ μῆνας στρατιώτης εἴς τι τῶν σωμάτων τοῦ Στρατοῦ.

Ἄρθρ. 2. Οὐδεὶς προβιβάζεται λοχίας ἢ σιτιστὴς, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ ἐν ἐνεργείᾳ τοὐλάχιστον ἓξ μῆνας δεκανεὺς εἴς τι τῶν σωμάτων τοῦ Στρατοῦ, οὐδὲ ἐπιλοχίας, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ ὡσαύτως τοὐλάχιστον ἓξ μῆνας Λοχίας ἢ σιτιστής.

Ἄρθρ. 3. Οὐδεὶς προβιβάζεται ἀνθυπασπιστὴς, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ ἐν ἐνεργείᾳ τοὐλάχιστον ἓν ἔτος ἐπιλοχίας ἢ δύο ἔτη λοχίας εἴς τι τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ, καὶ εὐδοκιμήσῃ εἰς τὰς περὶ τούτου ἀπαιτουμένας ἐξετάσεις, ἢ ἐὰν δὲν ἦτο μαθητὴς Στρατιωτικῆς σχολῆς, καὶ εὐδοκιμήσῃ εἰς τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις.

Ἄρθρ. 4. Οὐδεὶς προβιβάζεται Ἀνθυπολοχαγὸς,

α. Ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ τοὐλάχιστον ἓν ἔτος ἀνθυπασπιστής,

β. Ἐὰν δὲν εὐδοκιμήσῃ εἰς τὰς περὶ τούτου ἀπαιτουμένας ἐξετάσεις.

Οἱ διὰ τῶν ἀπολυτηρίων ἐξετάσεων ἐξερχόμενοι τῆς Στρατιωτικῆς σχολῆς ἀνθυπασπισταὶ δὲν ὑποβάλλονται εἰς νέας ἐξετάσεις πρὸς προβιβασμόν.

Ἐν ἐλλείψει ἀνθυπασπιστῶν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν χρεωουσῶν θέσεων ἀνθυπολοχαγοῦ, οἱ ἐπιλοχίαι οἱ ἐκπληρώσαντες ἐπὶ δύο ἔτη τὰ καθήκοντα τοῦ βαθμοῦ των, καὶ οἱ λοχίαι οἱ ἐκπληρώσαντες ἐπὶ τρία ἔτη αὐτὰ εἴς τι τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ, ἔχουν δικαίωμα πρὸς προβιβασμὸν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ, ὑποβαλλόμενοι εἰς τὰς περὶ τούτου ἀπαιτουμένας ἐξετάσεις.

Ἄρθρ. 5. Οὐδεὶς προβιβάζεται ὑπολοχαγὸς ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ τοὐλάχιστον δύο ἔτη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ.

Ἄρθρ. 6. Οὐδεὶς προβιβάζεται λοχαγὸς ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ τοὐλάχιστον τρία ἔτη εἰς τὸν τοῦ ὑπολοχαγοῦ.

Ἄρθρ. 7. Οὐδεὶς προβιβάζεται ταγματάρχης ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ τοὐλάχιστον τέσσαρα ἔτη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ λοχαγοῦ.

Ἄρθρ. 8. Οὐδεὶς προβιβάζεται ἀντισυνταγματάρχης ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ τοὐλάχιστον τρία ἔτη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου.

Ἄρθρ. 9. Οὐδεὶς προβιβάζεται συνταγματάρχης ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ τοὐλάχιστον δύο ἔτη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου.

Ἄρθρ. 10. Οὐδεὶς προβιβάζεται εἰς βαθμὸν ἀνώτερον τοῦ Συνταγματάρχου, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ τοὐλάχιστον τρία ἔτη εἰς τὸν ἀμέσως ὑποδεέστερον βαθμόν.

Ἄρθρ. 11. Αἱ χρεώουσαι θέσεις ἀνθυπολοχαγῶν ἀπονέμονται ἐν ἑκάστῳ ὅπλῳ καὶ κλάδῳ, τὰ μὲν δύο τρίτα αὐτῶν κατ' ἀρ-

χαιότητα, τὸ δὲ ἕτερον τρίτον κατ' ἐκλογὴν εἰς τοὺς ἀνθυπασπιστὰς ἢ ὑπαξιωματικοὺς αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 12. Αἱ χηρεύουσαι θέσεις ὑπολοχαγῶν καὶ λοχαγῶν ἀπονέμονται ἐν ἑκάστῳ ὅπλῳ καὶ κλάδῳ, τὰ μὲν δύο τρίτα αὐτῶν κατ' ἀρχαιότητα, τὸ δὲ ἕτερον τρίτον κατ' ἐκλογὴν, εἰς τοὺς ἀνθυπολοχαγοὺς καὶ ὑπολοχαγοὺς αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 13. Αἱ χηρεύουσαι θέσεις Ταγματαρχῶν ἀπονέμονται ἐν ἑκάστῳ ὅπλῳ καὶ κλάδῳ, ἐξ ἡμισείας μὲν κατ' ἀρχαιότητα, ἐξ ἡμισείας δὲ κατ' ἐκλογὴν εἰς τοὺς Λοχαγοὺς αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 14. Πάντες οἱ βαθμοὶ οἱ ἀνώτεροι τοῦ ταγματάρχου ἀπονέμονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ Βασιλέως.

Ἄρθρ. 15. Τὰ πρὸς προβιβασμὸν κατ' ἐκλογὴν καὶ δι' ἐξετάσεων προσόντα ὁρίζονται διὰ διοικητικοῦ κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 16. Ἡ ἀρχαιότης τοῦ βαθμοῦ προσδιορίζεται ἐκ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ διατάγματος, ἐν περιπτώσει δὲ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας, ἐκ τοῦ ὑποδεεστέρου βαθμοῦ.

Ἄρθρ. 17. Ὅταν ἀξιωματικός τις παύσῃ ν' ἀνήκῃ εἴς τινα τῶν θέσεων τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων εἰδικῆς ὑπηρεσίας, ἢ ἀποστολῆς, διαλύσεως σώματος, καταργήσεως θέσεως, ναυτικῆς ὑπηρεσίας, τεχνικῆς ἐνασχολήσεως, εἰ καὶ ξένης τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ὁ χρόνος καθ' ὃν μένει ἄνευ θέσεως δὲν λογίζεται ὑπὲρ τῆς ἀρχαιότητός του.

Ἄρθρ. 18. Οἱ αἰχμάλωτοι ἀξιωματικοὶ διατηροῦν τὰ πρὸς προβιβασμὸν κατ' ἀρχαιότητα δικαιώματά των, ἀλλ' ἀπολαμβάνουσι μόνον τὸν πρὸ τῆς αἰχμαλωσίας των ἀμέσως ἀνώτερον βαθμόν.

Ἄρθρ. 19. Ὁ πρὸς προβιβασμὸν ἀπὸ βαθμοῦ εἰς βαθμὸν ἀπαιτούμενος χρόνος ὑπηρεσίας ἐλαττοῦται κατὰ τὸ ἥμισυ ἐν πολέμῳ.

Ἄρθρ. 20. Ὁ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁρισθεὶς πρὸς προβιβασμὸν χρόνος ὑπάγεται εἰς τὰς ἑπομένας ἐξαιρέσεις,

α'. Δι' ἀνδραγάθημα πασιφανῶς ἀποδεδειγμένον καὶ δημοσευμένον δι' ἡμερησίου διαταγῆς τοῦ στρατοῦ.

β'. Ἂν ἄλλως πως δὲν ἦναι δυνατὸν νὰ πληρωθῶσιν αἱ χηρεύουσαι θέσεις ἐν τοῖς ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ σώμασιν.

Ἄρθρ. 21. Ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἀπονέμεται βαθμὸς ἀνώτερος τοῦ προσδιωρισμένου εἰς τὴν θέσιν.

Ἄρθρ. 22. Ἅπαντες οἱ προβιβασμοὶ ἀξιωματικῶν δημοσιεύονται ἀμέσως διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καταδεικνυομένου τοῦ τρόπου καὶ τῶν περιστάσεων τοῦ προβιβασμοῦ.

Ἄρθρ. 23. Οὐδεὶς ἀξιωματικὸς τεθεὶς ἐν ἀποστρατείᾳ ἢ μετατεθεὶς εἰς ἀπόταξιν, προβιβάζεται ἢ ἀνακαλεῖται εἰς τὸν στρατόν.

Ἄρθρ. 24. Ὁ παρὼν νόμος ἐφαρμόζεται εἰς ἅπαντα τὰ ὅπλα καὶ τοὺς κλάδους τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ὡς πρὸς τοὺς ἐν ἑκάστῳ αὐτῶν ἀντιστοιχοῦντας βαθμούς.

Ἄρθρ. 25. Ἰδιαίτερος νόμος θέλει κανονίσει τὰ τῆς Φάλαγγος.

Ἄρθρ. 26. Ἅπαντες οἱ ἀντιβαίνοντες εἰς τὸν παρόντα νόμον ὁρισμοὶ καταργοῦνται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς βουλῆς καὶ τῆς γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῆ καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ Στρατιωτικῶν Συνταξέων.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἅπαντες οἱ ἐν τῷ κοινωνικῷ βίῳ ἐργαζόμενοι πρατίθενται ἀναμφιβόλως πρὸ παντὸς ἄλλου τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῶν τε καὶ τῶν τέκνων των. Μόνος δὲ ὁ ὑπηρετῶν τὴν πατρίδα στρατιωτικὸς οὐδέποτε μεριμνᾷ περὶ τοῦ μέλλοντός του, κοπιᾷ κακουχεῖ, τραυματίζεται, ἀκρωτηριάζεται καὶ τέλος ἀποθνήσκει ἢ φονεύεται, ἐγκαταλείπων χήραν καὶ ὀρφανὰ ἄπορα, μὲ μόνην τὴν ἐλπίδα, ὅτι τὸ ἔθνος, τὸ ὁποῖον αὐτὸς ὑπηρετεῖ τόσον πιστῶς, θέλει φροντίσει περὶ αὐτοῦ τε καὶ τῆς οἰκογενείας του.

Ὁποία δὲ ἀμοιβὴ ἀρκεῖ νὰ ἀνταμείψῃ τοσαύτας αὐταπαρνήσεις καὶ θυσίας τοῦ καλοῦ πολίτου καὶ στρατιώτου τούτου; Φρονῶ οὐδεμία, ἂν ἐνταῦθα δὲν ὑποτεθῇ ὅτι ὁ ὑπηρετῶν τὴν πατρίδα ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντα τοῦ πολίτου· ἀλλ' ἐν τούτοις δὲν ὀφείλει καὶ ἡ πατρὶς νὰ χορηγήσῃ καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν μέσα εἰς τὸν ὑπηρετοῦντα αὐτήν;

Ἰδοὺ λοιπὸν τί ἐστι στρατιωτικὴ σύνταξις καὶ ὁ περὶ τούτου νόμος.

Ἅπασαι αἱ ἐθνικαὶ σύνοδοι ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι τῆς τελευταίας ἐψήφισαν ἀπείρους ἀμοιβὰς εἰς τοὺς ὑπηρετοῦντας στρατιωτικῶς τὴν πατρίδα, ἀλλ' οὐδεμία τούτων ἐξετελέσθη.

Ὁ Κυβερνήτης διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Δεκεμβρίου 1828 ψηφίσματος διώρισε συντάξεις εἰς τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς τὸν στρατόν. ἀλλ' οἱ μὲν ὅροι αὐτῶν ἦσαν ἀτελεῖς, αἱ δὲ χορηγίαι πολυδάπα-

νοι εἰς τὸ δημόσιον· οὕτως οὐδὲ τοῦτο ἐξετελέσθη· ἡ ἀντιβασιλεία διὰ τῆς μεταξὺ Βαυαρίας καὶ Ἑλλάδος συνθήκης τῆς ά. Νοεμβρίου 1832 διώρισε συντάξεις μόνον διὰ τὸν ἐπικουρικὸν στρατόν, ἡ δὲ Α. Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς, διὰ τοῦ ἀπὸ ά. Νοεμβρίου 1837 διατάγματός Της, ἐχορήγει συντάξεις εἰς τοὺς παθόντας στρατιωτικοὺς, καὶ δι' εἰδικῶν διαταγμάτων ἑκάστοτε ἐχορήγει συντάξεις καὶ εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ αὐτῶν, ἀλλ' ἄνευ οὐδενὸς ὅρου. Μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ Συντάγματος ὅμως ἔπαυσε καὶ ἡ χάρις αὕτη, καθότι τὸ Σύνταγμα ἀπαγορεύει τὸ νὰ χορηγῶνται συντάξεις ἄνευ νόμου, ὥστε οὕτω πολλαὶ χῆραι καὶ ὀρφανὰ, ὡς καὶ τινες τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ παθόντων, μένουσιν ἄνευ συντάξεως.

Ταῦτα πάντα λοιπὸν ἔχων ὑπ' ὄψιν, καὶ θεωρῶν ἱερὸν χρέος μου νὰ φροντίσω περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ μέλλοντος τῶν ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρετούντων, ἔχων ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ δημόσιον συμφέρον, συνέταξα τὸ παρὸν νομοσχέδιον, στηριζόμενον ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἐπὶ τῶν Γαλλικῶν νόμων καὶ τῶν γνωμοδοτήσεων τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν τῶν συστηθεισῶν παρὰ τῶν κατὰ καιρὸν ὑπουργῶν τῶν Στρατιωτικῶν. Ἔθεσα δὲ εἰς τοῦτο αὐστηρούς μὲν, ἀλλὰ δικαίους ὅρους· λέγω δὲ αὐστηρούς, διότι τὸν μὲν ὅρον τοῦ χρόνου τῆς ἀποστρατείας ἐξέτεινα ὅσον ἦτον ἐφικτὸν, τὸ δὲ ποσὸν τῆς συντάξεως περιώρισα μὲ μεγίστην φειδὼ τοῦ δημοσίου πλούτου· οὕτως ἄρχομαι τῆς ἀναπτύξεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 1. Δύο τινὰ παρέχουν εἰς τὸν στρατιωτικὸν δικαίωμα πρὸς σύνταξιν, ὁ χρόνος τῆς ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίας καὶ ἡ ὡς ἐξ αὐτῆς προερχομένη ἀνικανότης τοῦ ὑπηρετεῖν εἰς τὸν στρατόν. Ὁ χρόνος λοιπὸν οὗτος προσδιορίζεται εἰς τριάκοντα ἔτη. Οὗτος ὁ ὅρος, καὶ τοι ὑπὲρ τὸ δέον αὐστηρὸς, μολονταῦτο εἶναι ὁ ἐλάχιστος, διότι ὁ μέγιστος ὅρος προσδιορίζεται εἰς τεσσαράκοντα πέντε ἔτη.

Ἄρθρον 2. Ὁ νόμος ἐνταῦθα θέτει ὡς ὅρον τὴν παρὰ τοῦ νόμου τῆς ἀπογραφῆς ὁρισθεῖσαν ἡλικίαν εἰς τοὺς ἐθελοντάς, διότι ὑποθέτει ὅτι ἔλαττον τῆς τοιαύτης ἡλικίας δὲν δύναταί τις νὰ ὑπηρετῇ στρατιωτικῶς, ἑπομένως θέλει νὰ προλάβῃ καὶ τὰς ἐνδεχομένας καταχρήσεις.

Ἄρθρον 3. Ἐπειδὴ ἐνίοτε οἱ ὑπηρετήσαντες εἰς τὸ ναυτικὸν μεταβαίνουν εἰς τὸν στρατὸν, ὁ νόμος θεωρεῖ καὶ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν ὡς στρατιωτικήν.

Ἄρθρον 4. Ἡ ἐν πολέμῳ ὑπηρεσία τοῦ στρατιωτικοῦ, ὡς καὶ ἡ ἐκτὸς τοῦ κράτους ἀναμφιβόλως εἶναι ἀσυγκρίτως

δεινοτέρα τῆς ἐν εἰρήνῃ καὶ τῆς ἐντὸς τοῦ κράτους· τούτου ἕνεκα ὁ νόμος λογίζει διπλάσια τὰ ἔτη τῶν ὑπηρετησάντων εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ τεθείσας κατηγορίας.

Ἄρθρον 5. Ὁ νόμος δὲν ἀπαιτεῖ ἐνταῦθα νὰ διατελέσῃ τις εἴς τινα τῶν προηγουμένων κατηγοριῶν ἓν ὁλόκληρον ἔτος διὰ νὰ λογίσῃ αὐτὸ καὶ ἓν ἔτος, διότι τοιαύτη ἀκρίβεια δὲν ἠδύνατο νὰ διατηρηθῇ· ἀφ' ἑτέρου ὅμως οὐδὲ λογίζει τριπλάσια τὰ ἐν ἐκστρατείᾳ ἔτη εἰς τὸ αὐτὸ ἔτος.

Ἄρθρον 6. Ὁ νόμος ἀπαιτεῖ μὲν ὁ στρατιωτικὸς νὰ ἔχῃ τριάκοντα ἐτῶν ὑπηρεσίαν, καὶ μετὰ ταῦτα νὰ ἀποκτήσῃ τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς συντάξεως, ἀλλὰ λογίζει ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ ἐν ἐκστρατείᾳ ἔτη· οὕτω π. χ. ἂν στρατιωτικός τις ὑπηρέτησεν 25 ἔτη εἰς τὸν στρατὸν, ἔχει δὲ ἐκ τούτων πέντε ἔτη ἐκστρατείας, τότε λογίζει ὅτι ἔχει 30, προστιθεμένων καὶ τῶν πέντε ἐτῶν ἐκστρατείας. Τοῦτο δὲ, ὡς εἴρηται, εἶναι δικαιότατον διότι εἶναι ἡ μόνη ἀμοιβὴ τοῦ ἐκ τῶν κινδύνων τοῦ πολέμου σωθέντος. Πρὸς τούτοις ὁ νόμος ἀπαιτεῖ, ὥστε ὁ στρατιωτικὸς νὰ ὑπηρετήσῃ 45 ἔτη καὶ τότε νὰ ἀποκτήσῃ τὸν μέγιστον ὅρον τῆς συντάξεως· ὅταν λοιπὸν στρατιωτικός τις ἔχῃ ἐπέκεινα τῶν 30 ἐτῶν ὑπηρεσίαν, δι' ἕκαστον τῶν ἐτῶν τούτων ὑπηρεσίας ἢ ἐκστρατείας αὐξάνεται ἡ σύνταξίς του κατὰ τὸ 15'. τῆς διαφορᾶς ταύτης. Οὕτω π. χ. ἡ σύνταξις τοῦ λοχαγοῦ προσδιορίσθη κατὰ τὸν ἐλάχιστον ὅρον, ἤτοι μετὰ 30 ἐτῶν ὑπηρεσίαν εἰς δραχμὰς 100, ἐὰν ἐν τῷ διαστήματι τῶν 30 τούτων ἐτῶν ὑπηρέτησε καὶ πέντε ἔτη ἐν ἐκστρατείᾳ, τότε ὑπολογίζει ὅτι ἔχει 25 ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἐν εἰρήνῃ καὶ πέντε ἐτῶν ἐν ἐκστρατείᾳ, τὰ ὁποῖα διπλασίως λογιζόμενα γίνονται δέκα, ἄρα ἔχει 25 καὶ 10=35 ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ στρατῷ, ὥστε ὑπερβέβη κατὰ πέντε ἔτη τὸν ἐλάχιστον ὅρον, τοῦ ὁποίου ἡ σύνταξις εἶναι δραχ. 100, τοῦ δὲ μεγίστου ὅρου 133· οὕτως ἡ διαφορὰ τῆς συντάξεως μεταξὺ ἐλαχίστου καὶ μεγίστου ὅρου εἶναι 33 δραχμαί, τῶν δ' ἐτῶν ἡ διαφορὰ ἔτη 15· ἂν λοιπὸν διαιρέσωμεν τὰς 33 ταύτας δραχμὰς, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἡ διαφορὰ τοῦ μεγίστου πρὸς τὸν ἐλάχιστον ὅρον, διὰ τῆς διαφορᾶς τῶν 15 ἐτῶν, τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως ταύτης θέλει εἶσθαι δραχμαὶ 2 καὶ 20 λεπτὰ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ διαφορὰ τοῦ ἐλαχίστου πρὸς τὸν μέγιστον ὅρον τῆς συντάξεως· τὸ ποσὸν λοιπὸν τοῦτο θέλει προστίθεσθαι καθ' ἕκαστον ἔτος εἰς τὸν ἔχοντα ἐπέκεινα τῶν 30 ἐτῶν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 7. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐμποδίζονται αἱ καταχρή-

σεις τοῦ ν' ἀπονέμωνται βαθμοὶ εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ τεθῶσιν ὑπὸ σύνταξιν. Ὅθεν ἀπαιτεῖται δύο ἐτῶν ὑπηρεσία εἰς τὸ στρατιωτικὸν, διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὴν εἰς τὸν βαθμόν του προσδιορισθεῖσαν σύνταξιν.

Ἄρθρ. 8. Ὁ ὑπηρετῶν 12 ἔτη εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν καὶ μὴ προβιβασθεὶς, ἀναμφιβόλως ἔχει δικαίωμα πρὸς προβιβασμόν, ἐξ οὗ ν' ἀπολαύσῃ καὶ αὔξησιν τοῦ μισθοῦ του. Εἰς τὸν ἀρχαῖον τοῦτον στρατιωτικὸν λοιπὸν ὁ νόμος παραχωρεῖ καὶ ἀνωτέραν σύνταξιν, διὰ μόνον τὸν λόγον τῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ πολυχρονίου διαμονῆς του, ἡ δὲ περὶ τοῦ χωροφύλακος αὔξησις τῆς συντάξεως γίνεται διὰ τὸν λόγον, ὅτι οἱ ἁπλοῖ χωροφύλακες ἰσοτιμῶνται μὲ τοὺς δεκανεῖς τοῦ στρατοῦ, καὶ διότι τοῦτο προβλέπεται καὶ παρὰ τοῦ κανονισμοῦ αὐτῆς, ἀλλ' ὁ νόμος δὲν χορηγεῖ τὴν αὔξησιν τῆς συντάξεως εἰς αὐτοὺς, εἰμὴ μετὰ 12 ἐτῶν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν χωροφυλακήν.

Ἄρθρ. 9. Εἰς δύο περιστάσεις ἕνεκα τραυμάτων ἀπονέμεται εἰς τὸν στρατιωτικὸν σύνταξις, μὴ λογιζομένου τοῦ ἐν τῷ στρατῷ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας του.

α'. Ἐν τῷ πολέμῳ.

β'. Ἐν ὑπηρεσίᾳ, ὅταν συμβαίνωσι τὰ τραύματα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς τῆς ὑπηρεσίας.

Προσέτι τὰ τραύματα δίδουν δικαίωμα πρὸς σύνταξιν, ὅταν ἀποκαθιστῶσι τὸν στρατιωτικὸν ἀνίκανον τοῦ ὑπηρετεῖν εἰς τὸν Στρατόν.

Ἐπίσης δὲ καὶ τὰ παθήματα δίδουν πρὸς σύνταξιν δικαίωμα, ἐὰν ἀποδειχθῶσιν, ὅτι προῆλθον ἕνεκα τῆς ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίας τοῦ παθόντος.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀπόδειξις τούτων ὅλων ἀποκαθίσταται δύσκολος, διοικητικὸς κανονισμὸς θέλει προσδιορίσει τὰς περὶ τούτου διατυπώσεις.

Ἄρθρ. 10, 11. Ὁ νόμος διακρίνει ἐνταῦθα τὴν σωματικὴν βλάβην τοῦ παθόντος ἀπὸ τὴν ἱκανότητα ἢ μὴ τοῦ ὑπηρετεῖν εἰς τὸν στρατὸν, ὅθεν εἰς τὸν στερηθέντα τῆς ὁράσεώς του, τὸν ἀπωλέσαντα μέλος ἢ μέλη τοῦ σώματός του, καὶ εἰς τὸν μὴ δυνάμενον νὰ ἔχῃ ἐν χρήσει μέλος τοῦ σώματός του, δηλ. ὀφθαλμὸν, χεῖρα, ἢ πόδα κτλ. ὁ νόμος χορηγεῖ ἄμεσον σύνταξιν, ἤτοι ἅμα ἀποδειχθῇ ἡ πήρωσις αὕτη, ὁ παθὼν χωρὶς νὰ ἐξετασθῇ περὶ τῆς ἱκανότητός του, ἂν δύναται ἢ ὄχι νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὸν στρατὸν, λαμβάνει δικαιωματικῶς σύνταξιν· περὶ δὲ τῶν ἐλαφροτέρων

τραυμάτων ἢ παθημάτων χορηγεῖ σύνταξιν, ἐὰν ἦναι ἀνεπίδεκτος καὶ ἀνίκανος τοῦ ὑπηρετεῖν εἰς τὸν στρατόν.

Ἄρθρ. 12. Ἐνταῦθα ὁ νόμος κατὰ συνέπειαν τῶν προειρημένων παρέχει τὸν μέγιστον ὅρον τῆς συντάξεως εἰς τοὺς καιρίως λαβόντας βλάβην σωματικὴν, μὴ λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὴν ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίαν τοῦ παθόντος.

Ἄρθρ. 13. Εἰς τοὺς παθόντας καὶ ἀνικάνους εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὁ νόμος χορηγεῖ τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς συντάξεως, μὴ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας, χάριν ὅμως ἐπιεικείας πρὸς αὔξησιν τῆς συντάξεως ταύτης, ὁ νόμος χορηγεῖ καὶ τὸ δέκατον πέμπτον τοῦ μεταξὺ ἐλαχίστου καὶ μεγίστου ὅρου τῆς διαφορᾶς τῆς συντάξεως, ὡς ἐρρέθη εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ 6'. ἄρθρου· προσέτι, ἐπειδὴ αἱ συντάξεις εἶναι μικραὶ, ὁ νόμος παραχωρεῖ εἰς τοὺς παθόντας σωματικὴν βλάβην, τὸν μέγιστον ὅρον τῆς συντάξεως μετὰ εἴκοσιν ἔτη ἀντὶ τῶν 45 ἐτῶν.

Ἄρθρ. 14. Εἰς τοὺς ἀποκαθισταμένους ἀνικάνους εἰς ὑπηρεσίαν ἕνεκα παθημάτων χορηγεῖται μὲν ἡ σύνταξις τοῦ ἐλαχίστου ὅρου, μὴ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας, ἀλλ' οὐδὲν ἄλλο πλεονέκτημα δίδεται εἰς τούτους, εἰμὴ ὅτι ἡ σύνταξίς των ἐπαυξάνεται μετὰ τὰ 25 ἔτη ἀντὶ τῶν 30 ἐτῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 6, ὁ δὲ μέγιστος ὅρος αὐτῆς μετὰ 40 ἔτη ἀντὶ τῶν 45 ἐτῶν.

Ἄρθρ. 15. Τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ἄρθ. 8'. συνίστανται εἰς τὴν ἐπαύξησιν τοῦ 5'. τῆς συντάξεως μετὰ 12 ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ.

Ἄρθρ. 16. Ἐὰν ἡ σύνταξις τοῦ στρατιωτικοῦ ἦτο μόνον προσωπικὴ, τότε οὐδεὶς ἐν τῷ στρατῷ ἤθελε ριψοκινδυνεύει, σκεπτόμενος περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς οἰκογενείας του, οὔτε ἤθελεν ὑπηρετεῖ εἰς τὸν στρατὸν, μεριμνῶν μόνον περὶ τῆς ὑπηρεσίας του, αἱ δὲ περὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ μέλλοντος ἑκάστου ἀνθρώπου σκέψεις ἀποκαθιστῶσιν αὐτὸν εἰς τὸ ἔργον του σταθερὸν καὶ πρόθυμον, τἀνάπαλιν δὲ, ἀμφίβολον καὶ ῥάθυμον.

Ὁ Νόμος προβλέπων ταῦτα πάντα, ἀφοῦ ὑπέβαλε τὸν στρατιώτην εἰς τοσούτας ὑποχρεώσεις καὶ κινδύνους, ἠθέλησε νὰ ἐξασφαλίσῃ κατά τι καὶ τὸ μέλλον τῆς οἰκογενείας του, τοῦτο δὲ συνάδει μὲ τὸ δίκαιον καὶ μὲ τὸ δημόσιον συμφέρον, ὅθεν αἱ χῆραι τῶν στρατιωτικῶν ἔχουν ἰσοβίως σύνταξιν, ἐὰν οἱ σύζυγοί των ὑπάγωνται εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ διαγεγραμμένας κατηγορίας.

Εἰς τὸ ἐδ. δ'. πρόκειται περὶ τῶν χηρῶν, τῶν ὁποίων οἱ

σύζυγοι, ὅτε ἀπέθανον, ἄχον ἤδη ἀποκτήσει τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα καὶ δὲν ἔκαμον χρῆσιν αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ νόμος ἀπαιτεῖ ὁ γάμος νὰ ἦτο τετελεσμένος, ἐνῷ ὁ σύζυγος εὑρίσκετο ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἀπαγορεύσῃ τὸν γάμον ἐκ τῶν ἀνικάνων ἀνδρῶν, οἵτινες περὶ τὸ γῆρας των, ἢ τὰς τελευταίας ὥρας τῆς ζωῆς των ἔρχονται εἰς γάμον, καὶ ἐγκαταλείπουσι σύζυγον καὶ ὀρφανὰ εἰς βάρος τοῦ δημοσίου· χορηγεῖται ὅμως σύνταξις ὅταν ὑπάρχωσιν ὀρφανὰ ἐκ τοῦ προγενεστέρου γάμου, καθότι ὁ νόμος, θεωρῶν τὴν νέαν σύζυγον ὡς ἀντικαταστήσασαν τὴν προτέραν, χορηγεῖ τὴν σύνταξιν μόνον πρὸς χάριν τῶν ὀρφανῶν, τὰ ὁποῖα ἔχουσι δικαίωμα συντάξεως, καίτοι μὴ ὑπαρχούσης τῆς μεταγενεστέρας συζύγου· ὥστε ἡ προσθήκη τῆς νέας συζύγου δὲν ἀλλοιόνει τὴν περὶ στερήσεως τῆς συντάξεως διάταξιν, ἐν περιπτώσει γάμου μὴ τελεσθέντος ἐν τῇ ἐνεργῷ ὑπηρεσίᾳ τοῦ συζύγου· ἡ νομιμότης τῶν γάμων ἀνάγκη πᾶσα ν' ἀποδεικνύηται, διότι ἄλλως σύνταξις δὲν χορηγεῖται οὔτε εἰς φυσικὰ τέκνα, οὔτε εἰς μὴ νόμιμον γυναῖκα, αἱ δὲ περὶ τούτου διατυπώσεις θέλουν ὁρισθῆ διὰ διοικητικοῦ κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 17. Ὁ νόμος χορηγῶν σύνταξιν εἰς τὴν χήραν τοῦ στρατιωτικοῦ, ἐννοεῖ αὐτὴν νόμιμον σύζυγόν του· ἅμα ὅμως τὸ δικαστήριον ἀποφανθῇ περὶ τοῦ διαζυγίου αὐτῆς ἢ περὶ χωρισμοῦ κοίτης καὶ τραπέζης, ὡς γίνεται εἰς τοὺς δυτικούς, ἡ χήρα αὕτη στερεῖται τοῦ δικαιώματος τούτου.

Ἄρθρον 18. Ὁ νόμος χορηγεῖ, ὡς παρατηρεῖται ἐκ τοῦ ἐγκλείστου πίνακος, οὐχὶ εἰς τὰ ἄτομα ἀλλ' εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀξιωματικοῦ εὐτελῆ τινα σύνταξιν, ἥτις προσδιορίζεται ἐκ τῆς συντάξεως τοῦ συζύγου· δηλ. τὸ ἥμισυ ἢ τὸ τρίτον τοῦ μεγίστου ὅρου τῆς συντάξεως αὐτοῦ· εἴπομεν δὲ εὐτελῆ, διότι π. χ. ἐνῷ ταγματάρχης τις φονευόμενος ἢ ἀποθνήσκων ἐν τῷ δικαιώματι τῆς συντάξεως ἀπελάμβανε ζῶν 360 δραχμὰς μισθὸν, ἅπασα ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ μετὰ τὸν θάνατόν του θέλει λαμβάνει 60 ἢ 90 δραχμὰς σύνταξιν κατὰ μῆνα, τουτέστι τὸ ἓν ἕκτον ἢ τὸ ἓν τέταρτον τῶν ἀποδοχῶν του· ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸ 7 ἄρθρον οὐδεὶς τῶν βαθμοφόρων λαμβάνει τὴν εἰς τὸν βαθμόν του προσδιορισθεῖσαν σύνταξιν, ἐὰν δὲν διέμεινεν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον, ἐνταῦθα ὁ νόμος παραλείπει τοῦτο πρὸς χάριν τῆς οἰκογενείας τοῦ στρατιωτικοῦ.

Ἄρθρον 19. Ἐπειδὴ, ὡς εἴπομεν, ἡ σύνταξις δίδεται εἰς τὴν οἰκογένειαν καὶ οὐχὶ εἰς τὰ ἄτομα καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸν πολιτικὸν νόμον ὁ φυσικὸς κηδεμὼν τῶν ὀρφανῶν εἶναι ἡ μήτηρ αὐτῶν, διὰ τοῦτο ὁ νόμος ἀναθέτει καὶ τὴν διαχείρισιν τῆς συντάξεως ταύτης εἰς τὴν χήραν τοῦ στρατιωτικοῦ. Ἀλλ' ἐὰν, ὡς δύναται νὰ ὑποτεθῇ, ἡ χήρα δὲν θέλῃ διαχειρισθῇ καλῶς τὴν σύνταξιν ταύτην, ἢ ἂν τὰ ὀρφανὰ δὲν ἦναι γνήσια τέκνα της, τουτέστιν ἦναι ἐκ τῆς προτέρας συζύγου τοῦ ἀποβιώσαντος στρατιωτικοῦ, ἡ Κυβέρνησις σύμφωνα μὲ τὸν πολιτικὸν νόμον θέλει κανονίσει ταῦτα πάντα διὰ διοικητικοῦ κανονισμοῦ.

Ὁ Νόμος, ὡς εἴπομεν, θεωρῶν τὴν σύνταξιν ὡς χορηγουμένην εἰς τὴν οἰκογένειαν, διατηρεῖ καὶ τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως ἢ στερήσεως τοῦ πρὸς σύνταξιν δικαιώματος τῆς χήρας, μέχρις οὗ τὸ νεώτερον τῶν ὀρφανῶν ἐνηλικιωθῇ· ἀλλ' ἐν περιπτώσει ἀποκαταστάσεως ὀρφανοῦ θήλεως διαμένοντος μόνου καὶ τελευταίου, καὶ ἐν περιπτώσει ἐκπαιδεύσεως ὀρφανοῦ ἄρρενος δημοσίᾳ δαπάνῃ, ἢ διορισμοῦ αὐτοῦ εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν, διοικητικὸς κανονισμὸς θέλει προσδιορίσει ταῦτα πάντα συμφώνως μὲ τὸν Νόμον.

Ἄρθρον 20. Ὁ Νόμος προϊδὼν περὶ τῶν συντάξεων τῶν τακτικῶν ὑπηρεσιῶν, ἀναμφιβόλως ἔπρεπε νὰ προϊδῇ καὶ περὶ τῶν ἐξόχων ἐκδουλεύσεων τῶν στρατιωτικῶν, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ἀναμετρηθῶσι πρεπόντως· ὅθεν περὶ τούτων πρέπει νὰ προκαλῆται πάντοτε εἰδικὸς Νόμος.

Ἄρθρον 21. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου καθιεροῦνται αἱ συντάξεις προσωπικαὶ καὶ ἰσόβιοι, ὡς ἀνήκουσαι ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ συνταξιοῦχον ἄτομον, ἐπιφυλαττομένης ὅμως τῆς ὑπὸ τοῦ συνταξιοῦχον ἄτομον, ἐπιφυλαττομένης ὅμως τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου ὡρισμένης διατάξεως περὶ διακοπῆς ἢ παύσεως αὐτῶν, ἰδίως δὲ τῶν περὶ χηρῶν καὶ ὀρφανῶν διαγεγραμμένων ὅρων.

Προσέτι, ἐπειδὴ αἱ συντάξεις δὲν εἶναι μισθοὶ ὑπηρεσίας, ἀλλὰ δημόσιον χρέος πρὸς τοὺς ὑπηρετήσαντας τὴν πατρίδα, διὰ τοῦτο δὲν ἀποτελοῦσι καὶ μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου, διὰ νὰ γενῇ καὶ ἡ πληρωμὴ αὐτῶν παρὰ τῶν στρατιωτικῶν ταμείων· τούτου ἕνεκα αὗται καταλογίζονται εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν δημοσίων χρεῶν, καὶ πληρώνονται παρὰ τοῦ ταμείου τοῦ κράτους.

Ἄρθρον 22. Οἱ ἐνταῦθα διαγεγραμμένοι ὅροι περὶ διακοπῆς τῆς συντάξεως ὁρίζονται ὑπὸ τῶν κοινῶν Νόμων τοῦ κράτους.

α) Ὁ ὅρος τῆς προσωρινῆς παύσεως τῆς συντάξεως στηρίζεται εἰς τὸν Ποινικὸν Νόμον, ἀλλὰ μόνον καθ' ὅσον διαρκεῖ ἡ σωματικὴ ποινή, αἱ δὲ συνέπειαι τῆς ποινῆς δὲν ἐμποδίζουσι τὴν ἀπόλαυσιν τῆς συντάξεως.

δ') Ὁ ὅρος οὗτος ἐπίσης προβλέπεται ὑπὸ τοῦ περὶ ἰθαγενείας Νόμου, ἀλλ' ἀπαιτεῖται νὰ δικαοθῇ τὸ ἄτομον, εἴτε ἐρήμην ἢ μή, καὶ τότε νὰ στερηθῇ ὁ συνταξιοῦχος τῆς ἀπολαύσεως τῆς συντάξεώς του, ἀλλ' ὅταν ἀναλάβῃ τὴν ἀπολεσθεῖσαν ἰθαγένειάν του δυνάμει τοῦ αὐτοῦ Νόμου ἀποκτᾷ καὶ τὴν σύνταξίν του.

γ) Ἡ διάταξις αὕτη σχετίζεται μετὰ τοῦ δ'. ὅρου, διότι ὁ συνταξιοῦχος δύναται μὲν ν' ἀπέλθῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἀλλ' ἀπαιτεῖται νὰ πράττῃ τοῦτο βασιλικῇ ἀδείᾳ, διότι αἱ συντάξεις δίδονται πρὸς διατροφὴν τῶν ἐν τῷ κράτει χηρῶν καὶ ὀρφανῶν καὶ οὐχὶ εἰς ἀπερχομένους εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, καὶ μάλιστα ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 23. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου ἐξασφαλίζει ἐντεῦθεν μὲν τοὺς ἔχοντας δικαιώματα πρὸς σύνταξιν ἢ διαφοράν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοὺς ἀπαιτοῦντας παρ' αὐτῆς δικαιώματα συντάξεως, ἐντεῦθεν δὲ θέτει ὅρον εἰς τὰς τοιαύτης φύσεως ἀπαιτήσεις· ὅθεν ὅταν συνταξιοῦχός τις νομίζῃ, ὅτι ἔλαβεν ἔλαττον τῆς εἰς αὐτὸν ἀνηκούσης συντάξεως, δύναται ἐντὸς ἓξ μηνῶν καὶ δικαστικῶς νὰ προσκαλέσῃ τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν περὶ τούτου· ἂν δὲ ἕτερος ἀξιοῖ, ὅτι ἔχει δικαίωμα πρὸς σύνταξιν, ἢ ἂν μετὰ τὸν θάνατον στρατιωτικοῦ τινος, τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του ἔχουν τοιαύτας ἀξιώσεις, ὁ δὲ ὑπουργὸς ἀρνῆται τοῦτο, οἱ ἔχοντες τοιαύτας ἀξιώσεις ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, κατὰ τοὺς ἐνταῦθα τιθεμένους ὅρους, δύνανται νὰ προσκαλέσωσι καὶ δικαστικῶς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ δικαιώματος τούτου· μ' ὅλον ὅτι δὲν πιστεύω, ὅτι θέλει εὑρεθῇ ὑπουργὸς ν' ἀδικήσῃ τινά, μ' ὅλα ταῦτα πρὸς ἐξασφάλισιν τοιούτου πολυτίμου δικαιώματος ἐνόμισα νὰ θέσω ὅρον εἰς πᾶσαν ὑποτεθειμένην καταχρησιν τοῦ ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 24. Ἐπειδὴ αἱ στρατιωτικαὶ συντάξεις παραχωροῦνται παρὰ τοῦ δημοσίου χάριν στρατιωτικῶν ἐκδουλεύστων πρὸς μόνην περίθαλψιν τοῦ ἀτόμου, ὁ Νόμος, θέλων νὰ διατηρηθῶσιν αὗται ἀνέπαφοι, δὲν ἐπιτρέπει καὶ τὴν παραχώρησιν αὐτῶν εἰς ἄλλα πρόσωπα, οὔτε τὴν ἐπ αὐτοῖς κατάσχεσιν δι' ὁποιονδήποτε χρέος τοῦ συνταξιούχου· προνοεῖ ὅμως συμφώνως μὲ τὰς ἐν τῷ Πολιτικῷ νόμῳ διαγεγραμμένας περιστάσεις περὶ τῆς διατροφῆς τῶν τέκνων ἢ συζύγων.

Ἄρθρον 25. Πᾶς τις ὑπηρετῶν ἐν τῷ στρατῷ χαίρει ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ του καὶ τὰ εἰς τὸν στρατὸν χορηγούμενα

πλεονεκτήματα· ὅθεν αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου τούτου ἐφαρμόζονται εἰς ἅπαντας ἐν γένει τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐν τῷ στρατῷ, ἀπολαμβάνοντας τὴν εἰς τοὺς ἀντιστοιχοῦντας βαθμοὺς των σύνταξιν.

Ἄρθρον 26. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Φάλαγγος χάριν τῶν ἐν τῷ ἱερῷ ἀγῶνι ἐκδουλεύσεών των ὑπάγονται εἰς εὐνοϊκώτερον νόμον, ὅστις ὑποβάλλεται ἤδη εἰς τὰς Βουλάς.

Ἄρθρον 27. Ἐπειδὴ πολλὰ ἐρρέθησαν περὶ τῶν συντάξεων τούτων, διὰ τοῦ ἐγκλείστου πίνακος αὐτῶν ἕκαστος θέλει βεβαιωθῆ, ὅτι αὗται εἶναι τόσον μυδαμιναί, ὥστε οὐδὲ λόγου ἄξιαι εἶναι· αὗται δὲ στηρίζονται εἰς τὴν ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1832 Συνθήκην μεταξὺ Βαυαρίας καὶ Ἑλλάδος, δυνάμει τῆς ὁποίας ἦλθον τὰ στρατεύματα ἐκ Βαυαρίας, καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ὡς ἐκ τῶν ἐπιδημικῶν νόσων ἢ ἄλλων περιστατικῶν ἀπέθανον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἑλλάδος· ἄλλοι δὲ ζῶσιν εἰσέτι καὶ ἀπολαμβάνουν σύνταξιν, ἀλλ' ἕνεκα σημαντικῶν βλαβῶν ἀποκατεστάθησαν ἀνίκανοι πρὸς ὑπηρεσίαν καὶ πορισμὸν πρὸς τὸ ζῆν των. Εἰς τούτους λοιπὸν καὶ εἰς τὰς χήρας καὶ ὀρφανὰ τῶν ἀποθανόντων δίδεται μερὰ περίθαλψις, ἥτις ἐντὸς ὀλίγου θέλει παύσει, διότι ἔταξα αὐτοὺς εἴς τινας κατηγορίας, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων παύονται αἱ συντάξεις αὐτῶν· ἐπομένως ἔθεσα ὅρον τοῦ νὰ μὴ μεταβιβάζωνται καὶ εἰς ἕτερον πρόσωπον.

Ἄρθρον 28. Πρὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Συντάγματος ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1837 Διατάγματος ἐχορήγει συντάξεις εἰς τοὺς στρατιωτικούς, ὡς καὶ εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ αὐτῶν. Ἐπειδὴ λοιπὸν τὸ Σύνταγμα οὐδεμίαν προγενεστέραν πρᾶξιν τῆς Κυβερνήσεως ἠκύρωσεν, ἀλλὰ μάλιστα ἐπεκύρωσεν αὐτάς, ὡς καὶ αἱ Βουλαὶ πάντοτε ἐπιψηφίζον τὰς συντάξεις ταύτας, συμπεριέλαβον καὶ αὐτὰς ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ καὶ τὰς ἐθεώρησα ἀμεταβλήτους ὡς πρὸς τὸ ποσόν. Ἐις πρὸς τὴν παῦσιν ὅμως αὐτῶν θεωρῶ ἐν ἰσχύϊ τοὺς ἐξαιρετικοὺς ὅρους, δι' ὧν ἐχορηγήθησαν αἱ συντάξεις αὗται π. χ. τὰ ὀρφανὰ μέχρι τῶν 14 ἐτῶν λαμβάνουν σύνταξιν· ἀφ' ἑτέρου ὑποβάλλω αὐτὰς καὶ εἰς τοὺς περὶ συντάξεων γενικοὺς ὅρους τοῦ Νόμου τούτου π. χ. δευτέρου γάμου τῆς συζύγου, καὶ ἕνεκα τῶν ἐν τῷ Ποινικῷ Νόμῳ διαγεγραμμένων διατάξεων, διαλαμβανομένων εἰς τὸ 16 ἄρθρον τοῦ παρόντος Νόμου.

Προσέτι ἐθεώρησα δίκαιον νὰ μὴ στερήσω ἐκ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν αὐτῶν τὴν σύνταξιν, ἂν μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης ἔχωσιν οἱ ζῶντες συνταξιοῦχοι στρατιωτικοὶ τὰ ὑπὸ τοῦ παρόν-

τος Νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα. Ὅτι δὲ καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν εἶναι τοιοῦτος, ὡς ἐρρέθη λόγος πολλάκις, καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν τοιούτων εἶναι ἐκ τῶν ἀγωνιστῶν καὶ κατὰ τὸν Νόμον ἔχουν τὰ πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαιώματα, ἐσωκλείω ἐνταῦθα καὶ ὀνομαστικὸν πίνακα αὐτῶν.

Ἄρθρ. 29. Οὔτε δίκαιον, οὔτε πρέπον ἦτο νὰ ἐγκαταλειφθῶσιν ἄνευ περιθάλψεως, αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ συντάγματος ἀποθανόντων ἐν ὑπηρεσίᾳ στρατιωτικῶν· δὲν ἐξετάθην εἰς ἀρχαιοτέραν ἐποχὴν, διότι γνωρίζω, ὅτι πάντοτε ὁ βασιλεὺς ἐχορήγει συντάξεις ὁσάκις ἀπέθνησκέ τις ἐκ τοῦ στρατοῦ· ἑπομένως δὲν νομίζω συμφέρον εἰς τὸ δημόσιον νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς μακροτέρας ἐποχάς.

Ὅθεν αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ φονευθέντων καὶ τῶν ἀποθανόντων ἕνεκα τραυμάτων ἢ δυστυχημάτων, συμβάντων περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαταγμένης εἰς αὐτοὺς ὑπηρεσίας, κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ παρόντος νόμου, ἔχουσιν ἀμέσως τὴν εἰς τοὺς συζύγους ἢ γονεῖς αὐτῶν προσδιορισθεῖσαν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ σύνταξιν, αἱ δὲ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀποβιωσάντων στρατιωτικῶν ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ συντάγματος μέχρι τοῦδε, τότε μόνον θέλουν ἔχει δικαίωμα πρὸς σύνταξιν, ὅταν ἀποδείξωσιν, ὅτι οἱ ἀποβιώσαντες σύζυγοι ἢ γονεῖς αὐτῶν εἶχον εἴκοσι ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ στρατῷ, ὅτε ἀπεβίωσαν.

Τοῦτο δὲ θεωρῶ δίκαιον καὶ συμφέρον πρὸς τὸ δημόσιον, καθότι ἐντεῦθεν μὲν ὁ νόμος χορηγεῖ τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως, ἐντεῦθεν δὲ θέτει ὅρους, οἱ ὁποῖοι, καίτοι μεταγενέστεροι, ἀλλὰ συνδυάζονται μὲ τὸ δίκαιον καὶ μὲ τὸ δημόσιον συμφέρον· ἑπομένως ἔπρεπε νὰ τεθῶσιν οἱ ὅροι οὗτοι, διότι αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ ταῦτα ἀπολαμβάνουσι καὶ τὰ πλεονεκτήματα τοῦ παρόντος νόμου· προσέτι οὔτε ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν εἶναι μέγας, διότι, καθ' ἃ ἔχω πληροφορίας μέχρι τοῦδε, συμποσοῦνται εἰς ὀλίγους.

Ὁ ὑποβάλλων εἰς ὑμᾶς τὴν ἔκθεσιν ταύτην μετὰ τοῦ ἐγκλείστου νομοσχεδίου, ἐπικαλοῦμαι τὴν ταχεῖαν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Δεκεμβρίου 1850.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν

Σ. ΜΙΑΙΟΣ.»

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ τῶν στρατιωτικῶν συντάξεων τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς, θέλει παρουσιάσει καὶ ὑποστηρίξει τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον εἰς τὰς Βουλὰς κατὰ τὴν συζήτησιν του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Νοεμβρίου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Σ. ΜΙΑΙΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

Περὶ δικαιώματος πρὸς σύνταξιν.

Ἄρθρον 1. Τὸ δι' ἀρχαιότητα πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαίωμα ἀποκτᾶται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τριάκοντα ἐτῶν ὑπηρεσίας ἐν τῷ στρατῷ.

Ἄρθρον 2. Τὰ πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας ἔτη λογίζονται μὲν ἀφ' ἧς ἡμέρας ὑπηρετεῖ ὁ στρατιωτικὸς, ἀλλ' οὐχὶ καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας τῶν δεκαεπτὰ ἐτῶν.

Ἄρθρον 3. Οἱ εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς μεταβαίνοντες ναυτικοὶ συναριθμοῦσιν ἐν αὐτῷ τὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν των.

Ἄρθρον 4. Οἱ συμπληρώσαντες εἰκοσιπέντε ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ στρατῷ ἐπαριθμοῦσι προσέτι τὴν ἐν ἐκστρατείᾳ διάρκειαν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας των εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις.

α) Ἐν πολέμῳ.

β) Ἐν σώματι στρατοῦ κατέχοντι ξένην χώραν ἐν πολέμῳ ἢ ἐν εἰρήνῃ.

γ) Ἐν τοῖς πλοίοις ἐν καιρῷ πολέμου.

δ) Ἐν αἰχμαλωσίᾳ.

Ἄρθρον 5. Πᾶσα διάρκεια χρόνου ὑπαγομένη εἰς τινα τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων κατηγοριῶν λογίζεται ἓν ὁλόκληρον ἔτος, καίτοι μικροτέρα τῶν δώδεκα μηνῶν· μεταντοῦτο εἰς τὴν αὐτὴν δωδεκάμηνον περίοδον ἓν μόνον ἔτος ἐκστρατείας λογίζεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Προσδιορισμὸς τῆς δι' ἀρχαιότητα συντ[illegible]ξεως.

Ἄρθρον 7. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τριάκο[illegible]ντα ἐτῶν ἐν τῷ

στρατῷ ὑπηρεσίας, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐτῶν ἐκστρατείας, οἱ στρατιωτικοὶ ἀποκτῶσι τὸ εἰς τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς δι' ἀρχαιότητα συντάξεως δικαίωμα, προσδιοριζομένης εἰς τὸν βαθμόν των, κατὰ τὴν προσαρτωμένην ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διατίμησιν.

Ἕκαστον ἔτος ὑπηρεσίας καὶ ἕκαστον ἔτος ἐκστρατείας ὑπὲρ τὸ τριακοστὸν ἔτος, κατὰ τὰς ἐν τῷ 4 καὶ 5 ἄρθρῳ τεθείσας βάσεις, προσθέτουσιν εἰς τὴν σύνταξιν τὸ δέκατον πέμπτον τῆς διαφορᾶς τοῦ ἐλαχίστου πρὸς τὸν μέγιστον ὅρον.

Ὁ δὲ μέγιστος ὅρος τῆς συντάξεως ἀποκτᾶται συμπληρωθέντων τεσσαράκοντα πέντε ἐτῶν ὑπηρεσίας, λογιζομένων καὶ τῶν τῆς ἐκστρατείας.

Ἄρθρον 7. Ἡ δι' ἀρχαιότητα σύνταξις προσδιορίζεται κατὰ τὸν βαθμὸν τοῦ στρατιωτικοῦ· ἐὰν ὅμως οὗτος ζητήσῃ νὰ τεθῇ ἐν ἀποστρατείᾳ πρὶν συμπληρωθῶσι δύο ἔτη ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του εἰς τὸν τελευταῖον βαθμόν του, λαμβάνει τὴν εἰς τὸν ἀμέσως ὑποδεέστερον βαθμόν του ἀνήκουσαν σύνταξιν.

Ἄρθρον 8. Ἡ ἀποστρατείας σύνταξις παντὸς ἀξιωματικοῦ, ὑπαξιωματικοῦ καὶ δικανέως, ἔχοντος δώδεκα ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἐν ἐνεργείᾳ εἰς τὸν αὐτὸν βαθμόν, αὐξάνεται κατὰ τὸ πέμπτον αὐτῆς, καίτοι ἀποκτήσαντος τὸν μέγιστον ὅρον τῆς συντάξεως· ἡ αὐτὴ αὔξησις ἀπονέμεται καὶ εἰς τοὺς χωροφύλακας, τοὺς ἔχοντας δώδεκα ἐτῶν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν χωροφυλακήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ συντάξεως ἀποστρατείας ἕνεκα τραυμάτων ἢ παθημάτων.

Ἄρθρον 9. Τὰ τραύματα παρέχουν πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαίωμα, δεινὰ καὶ ἀνίατα ὄντα, καὶ προερχόμενα ἐκ συμβεβηκότων τοῦ πολέμου, ἢ ἀποδεδειγμένων δυστυχημάτων ἐν ὑπηρεσίᾳ.

Τὰ παθήματα παρέχουν τὸ αὐτὸ δικαίωμα, δεινὰ καὶ ἀνίατα ὄντα, καὶ ἀποδεδειγμένα, ὡς προερχόμενα ἐκ κόπων ἢ κινδύνων τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

Τὰ αἴτια, τὸ εἶδος καὶ αἱ συνέπειαι τῶν τραυμάτων καὶ τῶν παθημάτων ἀποδεικνύονται κατὰ τοὺς τύπους καὶ ἐντὸς προθεσμιῶν, τὰ ὁποῖα προσδιορίζονται διὰ διοικητικοῦ κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 10. Τὰ τραύματα ἢ τὰ παθήματα, τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὡρισμένων αἰτιῶν, ἐὰν ἐπιφέρωσι τυφλότητα, ἀκρωτηριασμὸν ἢ παντελῆ ἀχρηστίαν ἑνὸς ἢ πλειοτέρων μελῶν, παρέχουν ἄμεσον δικαίωμα πρὸς σύνταξιν.

Ἄρθρον 11. Τὰ ἐλαφρότερα τραύματα ἢ παθήματα παρέχουσι πρὸς σύνταξιν δικαίωμα ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους μόνον.

α) Εἰς μὲν τὸν ἀξιωματικόν, ἂν ἀποκαθιστῶσιν αὐτὸν ἀνίκανον ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀνεπίδεκτον ν' ἀναλάβῃ ἑπομένως αὐτήν.

β) Εἰς πάντα δ' ἄλλον ὑποδεέστερον τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἐὰν ἀποκαθιστῶσιν αὐτὸν ἀνίκανον τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τοῦ πορισμοῦ τῶν πρὸς τὸ ζῆν.

Προσδιορισμὸς συντάξεως.

Ἄρθρον 12. Ἡ σύνταξις τῶν στρατιωτικῶν, τῶν ὑποστάντων τυφλότητα, ἀκρωτηριασμόν, ἢ παντελῆ ἀχρηστίαν δύο μελῶν, προσδιορίζεται εἰς τὸν μέγιστον ὅρον τῆς συντάξεως, ὁποιοσδήποτε εἶναι ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 13. Τὰ τραύματα καὶ τὰ παθήματα, τὰ ἐπιφέροντα παντελῆ ἀχρηστίαν μέλους τινός, ἢ προξενοῦντα ἀποδεδειγμένως τὴν αὐτὴν βλάβην, παρέχουν δικαίωμα πρὸς τὸν ἐλάχιστον τῆς δι' ἀρχαιότητα συντάξεως ὅρον, ὁποιοσδήποτε εἶναι ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας τοῦ στρατιωτικοῦ.

Ἕκαστον ἔτος τῆς ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίας αὐτοῦ λογιζομένων καὶ τῶν ἐτῶν ἐκστρατείας, κατὰ τὰς ἐν τῷ 4 καὶ 5 ἄρθρῳ τεθείσας βάσεις, προσθέτει εἰς τὴν σύνταξιν ταύτην τὸ δέκατον πέμπτον τῆς διαφορᾶς τοῦ ἐλαχίστου πρὸς τὸν μέγιστον ὅρον τῆς δι' ἀρχαιότητα συντάξεως.

Ὁ δὲ μέγιστος ὅρος τῆς συντάξεως ταύτης ἀποκτᾶται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν εἴκοσι ἐτῶν ὑπηρεσίας, λογιζομένων καὶ τῶν ἐτῶν ἐκστρατείας.

Ἄρθρον 14. Οἱ ἕνεκα τραυμάτων ἢ παθημάτων προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 11 συντάξιμοι στρατιωτικοί, λαμβάνουν ἐπίσης τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς δι' ἀρχαιότητα συντάξεως, ὁποιοσδήποτε εἶναι ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας των, ἀλλὰ δὲν ἐπαυξάνεται αὐτή, ὡς ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένη ἀναλογία, εἰμὴ δι' ἕκαστον ἔτος ὑπηρεσίας, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν εἴκοσι πέντε ἐτῶν ὑπηρεσίας, λογιζομένων καὶ τῶν ἐτῶν ἐκστρατείας.

Ὁ μέγιστος ὅρος τῆς συντάξεως ταύτης ἀποκτᾶται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τεσσαράκοντα ἐτῶν ὑπηρεσίας, λογιζομένων καὶ τῶν ἐτῶν ἐκστρατείας.

Ἄρθρον 15. Ἡ διὰ τραύματα ἢ παθήματα σύνταξις τοῦ στρατιωτικοῦ, κανονίζεται κατὰ τὸν βαθμὸν αὐτοῦ.

Τὰ πλεονεκτήματα τοῦ 8 ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς διὰ τραύματα ἢ παθήματα συνταξίμους στρατιωτικούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ συντάξεως χηρῶν καὶ ὀρφανῶν.

Ἄρθρον 16. Ἔχουσιν ἰσοβίως πρὸς σύνταξιν δικαίωμα, ἂν δὲν συνάψωσιν εἰς δεύτερον γάμον,

α) Αἱ χῆραι τῶν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης ἢ εἰς διατεταγμένην ὑπηρεσίαν φονευθέντων στρατιωτικῶν.

β) Αἱ χῆραι τῶν ἐν ἐκστρατείᾳ ἀποθνησκόντων στρατιωτικῶν, ἐὰν ὁ θάνατος αὐτῶν προῆλθεν ἐκ συμβεβηκότων τοῦ πολέμου, ἢ ἐκ λοιμωδῶν ἢ ἐνδημικῶν νόσων, εἰς ἃς ἐξετέθησαν ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας των.

γ) Αἱ χῆραι τῶν ἀποθνησκόντων στρατιωτικῶν ἕνεκα τραυμάτων ἐπενεχθέντων εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, ἢ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας, ἐὰν ὁ γάμος ἐτελέσθη πρὸ τῶν τραυμάτων.

Τὰ αἴτια, τὸ εἶδος καὶ αἱ συνέπειαι τῶν τραυμάτων, ἀποδεικνύονται κατὰ τοὺς τύπους, καὶ ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν, τὰ ὁποῖα προσδιορίζονται διὰ διοικητικοῦ κανονισμοῦ.

δ) Αἱ χῆραι τῶν ἀποθνησκόντων συνταξιούχων στρατιωτικῶν, καὶ τῶν ἀποκτησάντων τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα, ἐὰν ὁ γάμος αὐτῶν ἐτελέσθη δύο ἔτη πρὶν παύσωσιν οἱ σύζυγοί των τῆς ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας των, ἢ τέλος ἐὰν ὑπάρχωσιν ἐξ ἢ πολλὰ τέκνα γεννηθέντα ἐκ τοῦ πρὸ τῆς παύσεως ταύτης τελεσθέντος γάμου.

Ἡ νομιμότης τῶν μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς βασιλείας γάμων στηρίζεται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐγκριθείσας ἀδείας νυμφεύσεως, τῶν δὲ προγενεστέρων ἐποχῶν, εἰς τὰς ἐπὶ τούτῳ ἀπαιτουμένας νομίμους ἀποδείξεις.

Ἄρθρ. 17. Ἐν περιπτώσει διαζυγίου, ἢ χωρισμοῦ κοίτης καὶ τραπέζης, ἡ χήρα τοῦ στρατιωτικοῦ οὐδεμίαν πρὸς σύνταξιν ἀπαίτησιν ἔχει· τὰ τέκνα ὅμως αὐτοῦ λογίζονται ὀρφανὰ καὶ ἔχουν πρὸς σύνταξιν δικαίωμα.

Προσδιορισμὸς τῶν συντάξεων τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν.

Ἄρθ. 18. Ἡ σύνταξις τῶν μὲν ἐχουσῶν τέκνων, ἢ τέκνα ἀνήλικα συνταξίμων χηρῶν τῶν στρατιωτικῶν, κατὰ τὸ 16 ἄρθρ. προσδιορίζεται εἰς τὸ ἥμισυ, τῶν δὲ μὴ ἐχουσῶν, εἰς τὸ τρίτον τοῦ μείστου ὅρου τῆς συντάξεως τῆς ἀνηκούσης εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ συζύγου των, ὁποισοδήποτε εἶναι ὁ χρόνος τῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρ. 19. Ἡ σύνταξις τῶν ἀνηλίκων τέκνων, τῶν κατὰ τὸ 16 ἄρθρον ἀποθνησκόντων στρατιωτικῶν, ἐνόσῳ ζῇ ἡ μήτηρ αὐτῶν, συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν τῆς μητρός των· ἐὰν δὲ ἡ μήτηρ των ἀποθάνῃ, ἢ στερηθῇ τοῦ πρὸς σύνταξιν δικαιώματος, τὰ ἀνήλικα τέκνα, ἢ τέκνον αὐτῆς, ὅσα καὶ ἂν ὦσι, λαμβάνουσι τὴν εἰς τὴν μητέρα αὐτῶν ἀνήκουσαν σύνταξιν· ἡ σύνταξις αὕτη χορηγεῖται μέχρις ὅτου τὸ νεώτερον τῶν τέκνων ἐνηλικιωθῇ. Εἰς τοιαύτην δὲ περίστασιν ἡ μερὶς τῶν ἐνηλίκων, μεταβαίνει εἰς τ' ἀνήλικα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 20. Αἱ πρὸς ἀμοιβὴν ἐξόχων καὶ ἐκτάκτων στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν, μὴ προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, ἀπονεμόμεναι συντάξεις, προσδιορίζονται ἑκάστοτε δι' ἰδικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 21. Αἱ στρατιωτικαὶ συντάξεις εἰσὶ προσωπικαὶ καὶ ἰσόβιοι· καταλογίζονται δὲ εἰς τὰ δημόσια χρέη, καὶ πληρόνονται παρὰ τοῦ ταμείου τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 22. Ἡ σύνταξις καὶ τὸ πρὸς ἀπόκτησιν αὐτῆς δικαίωμα διακόπτεται.

α'. Διὰ καταδίκης εἰς ἐγκληματικὴν ποινήν, ἢ ἕνεκά τινος τῶν ἐν τοῖς ἄρθρ. 22 καὶ 23 τοῦ ποινικοῦ νόμου, προποποιηθείσοις διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 νόμου, διαλαμβανομένων πλημμελημάτων, ἐνόσῳ διαρκεῖ ἡ ποινὴ αὐτῶν.

β'. Διὰ τῆς ἀποβολῆς τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας, καταγινωσκομένης διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐνόσῳ αὕτη διαρκεῖ.

γ'. Ἕνεκα διαμονῆς ἐκτὸς τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου, ἄνευ ἀδείας τοῦ Βασιλέως.

Ἄρθρ. 23. Πᾶσα ἀπαίτησις ἀφορῶσα τὰ περὶ στρατιωτικῆς συντάξεως γίνεται κατὰ τοὺς νομίμους τύπους πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν, ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ συνταξιοῦχος ἔλαβε τὸ πρῶτον τῆς συντάξεως μηνιαῖον, ὁσάκις πρόκειται περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως· ἐντὸς δὲ ἑνὸς ἔτους, ἀφ' ἧς ἡμέρας παύσει ὁ ἀπαιτῶν σύνταξιν στρατιωτικὸς νὰ λογίζηται εἰς τὴν δύναμιν τοῦ στρατοῦ, ἢ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπέθανεν ὁ σύζυγος ἢ ὁ πατὴρ τοῦ αἰτοῦντος, ἐὰν πρόκηται περὶ ἀποκτήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως· παρελθουσῶν τῶν προθεσμιῶν τούτων, πᾶσα περὶ τούτων ἀπαίτησις εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἄρθρ. 24. Αἱ στρατιωτικαὶ συντάξεις καὶ αἱ ἀποδοχαὶ αὐτῶν εἰσὶν ἀπαραχώρητοι καὶ ἀκατάσχετοι, ἐκτὸς πρὸς διατροφὴν συζύγου, τέκνων καὶ γονέων.

Ἄρθρ. 25. Ὁ παρὼν νόμος ἐφαρμόζεται εἰς ἅπαντα τὰ ὅπλα καὶ τοὺς κλάδους τοῦ στρατοῦ, ἕκαστος δὲ ἀπολαμβάνει τὴν κατὰ τὸν προσαρτώμενον πίνακα εἰς τὸν ἀντιστοιχοῦντα πραγματικὸν βαθμόν του σύνταξιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Προσωρινὰι διατάξεις.

Ἄρθρ. 26. Εἰδικὸς νόμος θέλει κανονίσει τὰ τῆς Φάλαγγος.

Ἄρθρ. 27. Αἱ δυνάμει τῆς ἀπὸ 9 Δεκεμβρίου 1832 συνθήκης ἀπονεμόμεναι συντάξεις ἐξαιροῦνται τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 ἐδαφίῳ γ'. διατάξεως, καὶ δὲν μεταβιβάζονται· παύουσι δὲ μετὰ τὸν θάνατον τῶν συνταξιούχων, δευτέρου γάμου τῶν χηρῶν ἢ τῆς προσδιορισθείσης εἰς τὰ ὀρφανὰ ἐνηλικιότητος.

Ἄρθρ. 28. Αἱ διὰ βασιλικῶν διαταγμάτων ἀπονεμηθεῖσαι μέχρι τοῦδε στρατιωτικαὶ συντάξεις μένουν ἀμεταβλητοι, ἐπιφυλαττομένων τῶν περὶ παύσεως αὐτῶν ὅρων, ἤτοι δευτέρου γάμου τῶν χηρῶν, προσδιωρισμένης ἡλικίας τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 22 τοῦ παρόντος νόμου περιπτώσεων· μεταβαίνουν δὲ κατὰ τὸ 16 ἄρθρον ἐδάφιον δ'. εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν συνταξιούχων τούτων, ἐὰν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου οὗτοι εἶχον ἀποκτήσει τὸ πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαίωμα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 29. Αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ Συντάγματος μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἀποθανόντων στρατιωτικῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ μὴ, καὶ συνταξιούχων τῶν διαλαμβανομένων ἐν τῷ παρόντι νόμῳ στρατιωτικῶν, ἔχουν πρὸς σύνταξιν δικαίωμα κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διατάξεις, ἐὰν οἱ σύζυγοι ἢ οἱ γονεῖς αὐτῶν εἶχον, ὅτε ἀπεβίωσαν, εἴκοσιν ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ στρατῷ, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐτῶν ἐκστρατείας, ἢ ἐὰν ὑπάγωνται εἰς τὰς κατηγορίας τῶν ἐδαφίων δ'. καὶ γ'. τοῦ 16 ἄρθρου τοῦ παράντος νόμου.

Ἄρθρ. 30. Ἅπαντες οἱ ἀντιβαίνοντες εἰς τὸν παρόντα νόμον ὁρισμοὶ καταργοῦνται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς βουλῆς καὶ τῆς γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ.

Σύνταξις ἀποστρατείας ἕνεκα τραυμάτων ἢ παθημάτων (ἄρθρ. 9, 10, 11, 12, 13 καὶ 14 τοῦ Νόμου). Κατὰ μῆνα

Βαθμοὶ	Ἐλαχίστου ὅρου μετὰ τὴν συμπλήρωσιν 30 ἐτῶν ὑπηρεσίας (ἄρθρ. 6 τοῦ Νόμ.). Κατὰ μῆνα. Δραχ.	Δραχ.	Δ.	Δρ.	Σύνταξις ἀποστρατείας ἕνεκα τραυμάτων ἢ παθημάτων (ἄρθρ. 9, 10, 11, 12, 13 καὶ 14 τοῦ Νόμου). Κατὰ μῆνα	Δραχ.	Ἐλάχιστος ὅρος	Δι' ἐλαφρότερα παθήματα ἢ τραύματα (ἄρθρ. 14 τοῦ νόμου)	Δραχ.	Ἐλάχιστος ὅρος	Σύνταξις χηρῶν καὶ ὀρφανῶν (ἄρθρ. 17 καὶ 18 τοῦ νόμου). Κατὰ μῆνα	Μετὰ ἀνηλίκων τέκνων	Δρ.	Δ.	Μετὰ ἐνηλίκων τέκνων ἢ ἄνευ τέκνων	Δρ.	Δ.
Ἀντισυράρχης	300	300			425	425	300	36	36	300			212	50	141	66
Συνταγματάρχης	250	250			333	333	250	53	53	250			166	50	111	
Ταγματάρχης	200	200			250	250	200	33	33	200			125		83	33
Λοχαγὸς	160	160			210	210	160	33	33	160			105		70	
Ὑπολοχαγὸς	140	140			180	180	140	66	66	140			90		60	
Ἀνθυπασπιστὴς	100	100			133	133	100	20	20	100			66	50	44	33
Ἐπισκοπὴ ἀρχιμουσικοὶ	67	67			100	100	67	20	20	67			50		33	33
Ἀρχιμουσικοὶ	50	50			83	83	50	20	20	50			41	50	27	66
Ἀνθυπασπιστὴς	33	33			50	50	33	13	13	33			25		16	66
Ἐπισκοπὴ ἀρχιμουσικοὶ	25	25	1	43	42	42	25	1	13	25	1	13	21		14	
Ἀρχιμουσικοὶ	21	21	1	80	33	33	21	1	80	21	1	80	16	50	11	
Ἀνθυπασπιστὴς	18	18	1	66	28	28	18	1	66	18	1	66			9	33
Ἐπισκοπὴ ἀρχιμουσικοὶ	17	17	1	53	25	25	17	1	53	17	1	53	12	50	8	33

Πρὸς τὸν ἐκ Μαντινείας βουλευτὴν Π. Βάρδογλην ἐχορηγήθη, αἰτήσει αὐτοῦ, μηνιαία ἄδεια ἀπουσίας.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως θέλει εἶσθαι ἡ ἀνάγνωσις τοῦ σχεδίου τῆς πρὸς τὸν Βασιλικὸν Λόγον ἀπαντήσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Α. ΓΙΟΥΡΔΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Α. Ἀνδ. Χ. Ἀναργύρου
Ἀνδρέας Πέπας.
Δ. Γ. Φιλάρετος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΔ'.
Τῆς 16 Δεκεμβρ. 1850.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, ἅτινα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνηγγέλθη ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως ἡ ἀνάγνωσις τοῦ σχεδίου τῆς πρὸς τὸν βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεως, παρελθὼν δ' ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ ταύτης ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὸ σχέδιον τῆς ἀπαντήσεως, ἔχον οὕτω.

Μεγαλειοτάτη!

«Συνηγμένοι περὶ τὴν Υ. Μ. οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους, δοξάζουσι τὸν Ὕψιστον διὰ τὴν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος διηνεκῆ αὐτοῦ πρόνοιαν.

Εἰλικρινῶς εἰς τὸν Βασ. Θρόνον ἀφωσιωμένον τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, ἐξεπλήρωσε τὴν παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, κατὰ τὴν ἐκ τῆς πατρίδος ἀποδημίαν Του, πανδήμως ἐκφρασθεῖσαν εὐχήν, περιστοιχίσαν τὴν Υ. Μ. ἐν σταθερᾷ πίστει καὶ ἀδιαταράκτῳ ἁρμονίᾳ· ὁδηγούμενον δὲ ὑπὸ τῆς ἱστορίας τῆς μεγάλης αὐτοῦ πολιτικῆς ζωῆς, ἐσεβάσθη καὶ θέλει σέβεσθαι ἀείποτε τὸν Βασιλέα, ὡς τὸ στήριγμα τοῦ Νόμου καὶ τὸ ἐχέγγυον τοῦ μέλλοντός του.

Ἀνέκφραστος εἶναι ὁ πόθος πάντων τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ τῆς αἰσίας εἰς τὴν πατρίδα ἐπανόδου τοῦ Βασιλέως. Συγχαίροντες τὴν Υ. Μεγαλειότητα διὰ τὴν μετὰ συνέσεως ἐκπλήρωσιν τῶν εἰς τὴν Βασιλικὴν Αὐτῆς μέριμναν ἀνατεθέντων Ὑψηλῶν Βασιλικῶν ἔργων, καὶ ἀποδεχόμενοι τὰ ἐγκάρδια αἰσθήματα τῆς Υ. Μ.

κατευθύνουσι πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, καὶ τῆς ταχείας Αὐτοῦ ἐλεύσεως.

Ἤκουσαν μετ' εὐχαριστήσεως οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἔθνους, ὅτι αἱ μετὰ τῶν ξένων Δυνάμεων σχέσεις τῆς Κυβερνήσεως τῆς Υ. Μ. διατελοῦσι φιλικαί.

Ἀρχομένη δ' ἤδη τῶν ἐργασιῶν της ἡ Βουλὴ, χαίρει διότι αἱ εὐχαί της καὶ αἱ ἐπιθυμίαι της συνταυτίζονται πληρέστατα μετὰ τῶν τῆς Υ. Μεγαλειότητος. Μετὰ πληρεστάτης λοιπὸν αὐταπαρνήσεως θέλει προβῆ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς σπουδαίας ἀποστολῆς της. Ἡ εὐημερία καὶ πρόοδος τοῦ Κράτους, ἡ στερέωσις καὶ ὁ σεβασμὸς τοῦ Βασιλικοῦ Θρόνου, θέλει εἶσθαι ὁ μόνος ὁδηγὸς αὐτῆς. Εἷς πᾶν δὲ μέτρον ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων στηριζόμενον καὶ πρὸς τοῦτο τεῖνον, θέλει συνδράμει μετὰ ζήλου τὴν Βασιλικὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ Παντοδύναμος διὰ τῆς κραταιᾶς αὐτοῦ χειρὸς ἂς προστατεύῃ τὴν πατρίδα καὶ τὸν Βασιλικὸν Θρόνον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Δεκεμβρίου 1850.

Ὁ εἰσηγητὴς Ἀνάργ. Α. Χ. Ἀναργύρου.»

Μετὰ τοῦτο ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς καθυπέβαλεν εἰς τὴν βουλὴν νομοσχέδιον· α') περὶ συντάξεως εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ δολοφονηθέντος ὑπουργοῦ Ν. Κορφιωτάκη· β') περὶ ταμιακῆς μεταρρυθμίσεως, ἀναγνοὺς αὐτά τε τὰ νομοσχέδια, καὶ τὰς τούτων δικαιολογητικὰς ἐκθέσεις· ἔχουσι δὲ οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

«Εἶναι ἤδη γνωστὸν εἰς ὑμᾶς τὸ στυγερὸν κακούργημα, τὸ ὁποῖον ἀφήρπασεν ἀπὸ τὴν κοινωνίαν, ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους καὶ ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τῆς οἰκογενείας του τὸν μακαρίτην Νικόλαον Κορφιωτάκην, πρὸ ὀλίγου ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς, ἀποβλέπων εἰς τὰς πρὸς τὴν πατρίδα πιστὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ ἀνδρὸς, καὶ θεωρῶν δίκαιον καὶ φιλάνθρωπον ἐνταῦτῳ, νὰ περιβάλῃ δι' ἀναλόγου συντάξεως τὴν χήραν καὶ τ' ἀνήλικα αὐτοῦ τέσσαρα ὀρφανὰ, στερηθέντα πατρὸς, ὅστις διατρέχων ἀκόμη τὸ ἀκμαῖον τῆς ἀνδρικῆς ἡλικίας του στάδιον, ἔβλεπεν εἰς αὐτὰ καὶ εἰς τὴν μητέρα των ὅλας τὰς ἐλπίδας τῆς τε ἀνέτου ζωῆς καὶ ἐπιμελεστέρας ἀνατροφῆς ὡς καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαταστάσεώς των, διέταξε

νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἐπιψήφισίν σας τὸ ἐπισυνημμένον νομοσχέδιον, δι' οὗ προσδιορίζεται μηνιαία σύνταξις ἐκ δραχμῶν τριακοσίων ἀριθ. 300, πρὸς τὴν ὀρφανὴν ταύτην οἰκογένειαν, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ὑπὸ τοὺς ὁποίους χορηγοῦνται μέχρι τοῦδε αἱ συντάξεις κατὰ τὰς ἰσχυούσας γενικὰς περὶ τούτου διατάξεις.

Πέποιθα, Κύριοι, ὅτι ἡ δικαία καὶ φιλάνθρωπος αὕτη πρότασις γενομένη ὑπὲρ ἀνδρὸς χρηματίσαντος ποτὲ συναγωνιστοῦ καὶ συναδελφοῦ, θέλει παραδεχθῇ εὐμενῶς παρ' ὑμῶν, καθ' ὅσον τὸ ὁριζόμενον ποσὸν μόλις θέλει ἐπαρκέσει εἰς τὰς πολυειδεῖς ἀνάγκας, ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ὁποίων ἡ χήρα καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ μακαρίτου δι' ἱκανὸν χρόνον θέλουν διατελεῖ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Δεκεμβρίου 1850.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ. »

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰανουαρίου 1851.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ἡ Βασίλισσα
ΑΜΑΛΙΑ.

Α. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ τέσσαρα ὀρφανὰ τοῦ μακαρίτου Νικολάου Κορφιωτάκη ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως χορηγεῖται, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, τριακοσίων δραχμῶν μηνιαία σύνταξις ἐπὶ τοῦ δημοσίου ταμείου.

Ἄρθρ. 2. Ἐὰν ἡ χήρα ἀποβιώσῃ ἢ συνάψῃ δεύτερον γάμον, ἡ σύνταξις μένει εἰς τὰ ὀρφανά· εἰς πᾶσαν δ' ὀρφανοῦ ἀποβίωσιν, ἀποκατάστασίν τινος τῶν θηλέων, ἐνηλικιότητα ἢ τοποθέτησιν τοῦ ἄρρενος διὰ Βασιλικοῦ διορισμοῦ, παύει τὸ πεμπτημόριον τῆς ὅλης συντάξεως.

Ἐὰν ἡ ὡς ἐκ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἄρρενος ἢ τῆς καταταξέως τοῦ θήλεως εἰς ἐκπαιδευτικὸν κατάστημα, δαπάνῃ τοῦ δημοσίου ἦναι κατωτέρα τοῦ πεμπτημορίου τῆς συντάξεως, τὸ ὑπερβάλλον αὐτοῦ ἀποδίδεται εἰς τὴν οἰκογένειαν.

Ἄρθρ. 3. Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν θηλέων καὶ τὴν ἐνηλικιότητα ἢ τοποθέτησιν τῶν ἀρρένων καθὼς καὶ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν ὅλων τούτων, ἡ χήρα μένουσα εἰς τὴν χηρείαν της λαμβάνει μηνιαίαν σύνταξιν δραχμῶν ἑκατόν.

Τὴν αὐτὴν σύνταξιν λαμβάνει καὶ τὸ ὀρφανὸν ἐὰν εὑρεθῇ εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις.

Ὁ παρὼν νόμος συζητηθεὶς καὶ ψηφισθεὶς παρά τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

«Ἐφ' ὅσον εἶναι εὔκολον ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων οἰκονομικοῦ τινος νόμου νὰ κρίνῃ τις περὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ, ἐπὶ τοσοῦτον εἶναι δύσκολον καὶ τολμηρὸν μάλιστα ν' ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῆς μεταῤῥυθμίσεως, πρὶν ἡ διὰ μακρᾶς πείρας καταμάθῃ τὸ πλημμελὲς καὶ βεβαιωθῇ περὶ τῶν μέσων τῆς θεραπείας. Καὶ μ' ὅλον τοῦτο εὑρέθην ἠναγκασμένος, Κύριοι, ἀφοῦ ἔλαβον τὰς διαταγὰς τοῦ Βασιλέως, νὰ φέρω εἰς τὴν ἐπιψήφισίν σας νομοσχέδιον περὶ ταμιακῆς μεταῤῥυθμίσεως, μ' ὅλον ὅτι πρὸ μικροῦ ἀνέλαβον τὴν διεύθυνσιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους πραγμάτων· ἀλλὰ τὸ ἀτελὲς καὶ αἱ δυσάρεστοι συνέπειαι τοῦ ἐν ἰσχύϊ ταμιακοῦ νόμου ἐπὶ τοσοῦτον εἶναι καταφανεῖς, ὥστε δὲν ἀπῃτεῖτο πολὺ καιρὸς διὰ νὰ πεισθῶ περὶ τῆς ἀπαραιτήτου ἀνάγκης τῆς μεταῤῥυθμίσεως αὐτοῦ. Εἰς ὑμᾶς ἀπόκειται νὰ κρίνητε περὶ τῆς ἀξίας τῶν προτεινομένων νέων διατάξεων. Ὀφείλω δὲ νὰ ὁμολογήσω ὅτι αὗται δὲν εἶναι καρπὸς τῆς ἰδιαιτέρας μου μελέτης. Ἐπείσθην ἀληθῶς καὶ θέλω ὑποστηρίξει τὴν χρησιμότητα καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς παραδοχῆς αὐτῶν. Ἀλλὰ τὸ ἔργον εἶναι κατὰ μέγα μέρος προϊὸν ἄλλης χειρός.

Διὰ νὰ κρίνητε, Κύριοι, ἐν πλήρει γνώσει περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ νόμου, καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς μεταῤῥυθμίσεως αὐτοῦ, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ διέλθω ἐν συνόψει τὴν ἐνεστῶσαν τῶν ταμείων κατάστασιν.

Κάμμία σχεδὸν εἴσπραξις ἐκ τῶν ἐγγείων καὶ ἄλλων ἀμέσων φόρων δὲν ἐνεργεῖται ἐγκαίρως. Ἀξιόχρεως καὶ ἄμεσος ἔλεγχος ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν δὲν ὑπάρχει. Ἡ μεταξὺ εἰσπρακτόρων, καὶ τῶν ταμιῶν λογοδοσία κατέστη τῷ ὄντι γόρδιος δεσμός. Φορολογούμενοι ἐξοφλήσαντες τοὺς φόρους τῶν ἐξακολουθοῦν νὰ ἦναι ἐγγεγραμμένοι ὡς ὀφειλέται τοῦ δημοσίου. Ἄλλοι καταζητοῦνται νὰ πληρώσουν πλειότερον ποσὸν τοῦ ὀφειλομένου. Μεγάλοι ὀφειλέται μένουν πολλαχοῦ ἀκαταζήτητοι καὶ οἱ ὀφείλοντες εὐτελῆ ποσὰ φέρουν πολλάκις ὅλον τὸ βάρος τῆς καταδιώξεως, καὶ τὸ μέγιστον, τὰ καθυστερούμενα ἀπὸ ἔτος εἰς ἔτος ἐξογκοῦνται εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἐκκαθάρισις αὐτῶν θέλει κατασταθῆ ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις τὸ δυσχερέστερον ἔργον τῆς Κυβερνήσεως. Μέχρι τέλους τοῦ **1843** τὸ ποσὸν τῶν καθυστερημάτων ἀνέβαινεν εἰς δρ. **11,983,000**· κατὰ δὲ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους τὰ καθυστερήματα ἀνέβησαν εἰς δρ. **26,683,000**, εἰς ταῦτα δὲν συμπεριελαμβάνονται τὰ καθυστερήματα τῆς χρήσεως τοῦ **1849**. Ὑπάρχουν περὶ πάντων τῶν καταδειχθέντων ἀτοπημάτων πραγματικαὶ ἀποδείξεις. Εἶναι ὀχληρὸν καὶ μάταιον νὰ ἐνδιατρίψωμεν εἰς τὴν κατάδειξιν αὐτῶν. Ἄλλως τε τὰς συνεπείας δὲν ἀγνοεῖ τὸ κοινὸν, καὶ ἡ Κυβέρνησις παρὰ πάντα ἄλλον αἰσθάνεται εἰς πᾶν βῆμα τῆς πορείας της.

Αἴσθημα δικαιοσύνης πρὸς τοὺς διοικουμένους καὶ αὐτὰ τὰ μεγάλα συμφέροντα τῆς ἐπικρατείας ἀπαιτοῦσι νὰ ἐξέλθωμεν ὅσον τάχιστα τῆς σφαλερᾶς ταύτης θέσεως. Ἐν ὅσῳ, Κύριοι, αἱ δαπάναι τοῦ Κράτους εἶναι θετικαὶ καὶ ἀπαραίτητοι, ἐνῷ τὰ εἰσοδήματά του ὑπόκεινται εἰς ἀνυπολογίστους αὐξομειώσεις, ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ διαγράψῃ εἰς ἑαυτὴν κἀνὲν σοβαρὸν Κυβερνητικὸν σχέδιον, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν, καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐξωτερικάς μας ὑποχρεώσεις. Ὀφείλω ἐνταῦθα νὰ ὁμολογήσω, ὅ,τι κανεὶς δὲν θέλει ἀρνηθῆ, ὅτι ἡ σημερινὴ οἰκονομική μας κατάστασις δὲν εἶναι μοναδικὸν ἀποτέλεσμα τῶν ἐλλείψεων τοῦ περὶ οὗ πρόκειται νόμου. Τὸ πρῶτον καὶ μέγιστον ἀναμφιβόλως μέρος ἀνήκει εἰς τὸ ἐν ἰσχύϊ φορολογικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον ὡς ἐξ αὐτῆς του τῆς φύσεως ἀνοίγει ἀπείρους εἰσόδους εἰς τὴν κατάχρησιν καὶ τὴν ἀταξίαν. Ἀλλ' ὁπόταν ἡ μεταρρύθμισις τούτου συνδέεται μὲ ἀπείρους δυσκολίας, τὰς ὁποίας διαρκῆ προπαρασκευαστικὰ μέτρα, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸς δύνανται νὰ ἐξομαλύνουν, δυνάμεθα, νομίζω, νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ εὐχάριστον κἂν ἀποτέλεσμα τῆς ὅσον ἔνεστι δικαίας καὶ ἐγκαίρου εἰσπράξεως τῶν φόρων καὶ

κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα, διὰ μιᾶς ἔμφρονος καὶ δοκίμως ἐφαρμοσμένης μεταρρυθμίσεως τῆς περὶ εἰσπράξεως νομοθεσίας μας. Τὸ ἔργον τοῦτο, καὶ τοι ἐπίπονον καὶ τολμηρὸν, ἂν θέλετε, ἀνέλαβον, Κύριοι, μὲ τὴν πεποίθησιν τοῦ ὅτι ἡ ἰσχυρά συνδρομή σας δὲν θέλει μ' ἐγκαταλείψει. Τέσσαρα εἶναι, καθὼς γνωρίζετε, τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα συντρέχουν εἰς τὸ μέγα ἔργον τῆς εἰσπράξεως, ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις, ὁ διοικητικὸς ἔλεγχος καὶ ὁ δικαστικός· βάλλοντες εἰς ἁρμονίαν τὰ ὄργανα μὲ τὴν ἐργασίαν, ἤγουν τὰ ταμεῖα, τὰ ἐφορεῖα, τὸ λογιστήριον καὶ τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον μὲ τὰς ἐργασίας τῆς εἰσπράξεως καθ' ὅλας της τὰς περιόδους καὶ τὰς φάσεις, καὶ ὑποβάλλοντες πᾶσαν ἐνέργειαν εἰς τοὺς κανόνας ἀξιοχρέου ἐλέγχου, ἔχομεν ἀναμφιβόλως τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ νὰ εἰσπράττωμεν ἐγκαίρως, τοῦ νὰ μὴν ἀδικῆται κανεὶς, καὶ τοῦ νὰ ἔχῃ ἡ Κυβέρνησις βεβαίους τοὺς πόρους της. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπαιτοῦνται.

Α'. Μεταρρύθμισις τοῦ ταμιακοῦ ὀργανισμοῦ.

Β'. Μεταρρύθμισις τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν ἐφόρων.

Γ'. Συμπλήρωσις τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου.

Δ'. Συμπλήρωσις τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου καὶ

Ε'. Γενικὸς λογιστικὸς ἔλεγχος.

Ὅλα αὐτὰ τὰ ἔργα προπαρασκευάζονται, Κύριοι, καὶ ἀλληλοδιαδόχως θέλουν ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἐπιψήφισίν σας. Περιορίζομαι δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὸ ἀντικείμενον τῶν ταμείων, τὸ ὁποῖον πρὸ παντὸς ἄλλου ἐθεώρησα ἀναβολῆς ἀνεπίδεκτον.

Ὁ τελευταῖος περὶ ταμείων νόμος τῆς **9** Αὐγούστου **1845**, τοῦ ὁποίου προτείνεται ἡ μεταρρύθμισις, φέρει δύω οὐσιώδεις ἐλλείψεις ὡς πρὸς τὰς σημερινὰς χρείας τοὐλάχιστον.

α'. Τὸ ἀνεπαρκὲς τοῦ προσωπικοῦ καὶ β'. τὸ εὐτελὲς τῆς μισθοδοσίας τῶν ταμιῶν καὶ βοηθῶν αὐτῶν, καθὼς καὶ τὸ ἄμισθον τῶν εἰσπρακτόρων, καὶ ὁ τὴν ἐλαχίστην γνῶσιν ἔχων τῶν ταμιακῶν ἐργασιῶν θέλει συνομολογήσει, ὅτι τοσοῦτον πολυάσχολος καὶ ἐπίπονος ὑπηρεσία, καὶ μὲ τοσαύτας εὐθύνας, ὁποία ἡ τῶν ταμιῶν, εἶναι ἀδύνατον μὲ τὸ ὑπάρχον προσωπικὸν καὶ μὲ τὴν ὡρισμένην μάλιστα μισθοδοσίαν νὰ διεξαχθῆ ἀνεκόντως.

Διὰ νὰ λάβητε, Κύριοι, μίαν περιληπτικὴν ἰδέαν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐργασιῶν, ἐθεώρησα κατάλληλον νὰ βάλω ὑπὸ τὰς ὄψεις σας τὴν συνοπτικὴν ἐργασίαν τῶν ταμιῶν.

Κατὰ τὸ ἐξαγόμενον ἀκριβοῦς ὅσον ἔνεστιν ὑπολογισμοῦ προκύπτει, ὅτι ἡ ὡς ἔγγιστα διαχείρισις τοῦ ταμείου α'. τάξεως περιστρέφεται, ἐπὶ μὲν τῆς τρεχούσης χρήσεως εἰς ποσὸν

1357000, κατὰ μέγιστον ὅρον καὶ 334000 κατ' ἐλάχιστον, ἐπὶ δὲ τῶν κλεισμένων χρήσεων κατὰ μέγιστον ὅρον εἰς ποσὸν 2415000 καὶ κατ' ἐλάχιστον εἰς 90000· τὸ ὅλον δὲ τῆς πραγματικῆς ληψοδοσίας ὡς ἐκ τῆς προσθήκης ἄλλων συνήθων ταμιακῶν ἐργασιῶν ἀναβιβάζεται κατὰ μέγιστον ὅρον εἰς 2500000 καὶ κατ' ἐλάχιστον εἰς 650000.

Τὸ ταμεῖον τῆς δ'. τάξεως διαχειρίζεται ποσὸν, ἐπὶ μὲν τῆς τρεχούσης χρήσεως, ἐκ δραχμῶν 508000 κατὰ μέγιστον ὅρον, καὶ κατ' ἐλάχιστον 184,000· ἐπὶ δὲ τῶν κλεισμένων χρήσεων ἐκ δραχ. 1068000 κατὰ μέγιστον ὅρον, καὶ κατ' ἐλάχιστον 133000· τὸ ὅλον δὲ τῆς πραγματικῆς ληψοδοσίας κατὰ μέγιστον ὅρον 850000, καὶ κατ' ἐλάχιστον 300000.

Τὸ ταμεῖον τῆς γ'. τάξεως διαχειρίζεται ποσὸν ἐπὶ μὲν τῆς τρεχούσης χρήσεως ἐκ δραχ. 560000 κατὰ μέγιστον ὅρον, καὶ κατ' ἐλάχιστον 58000, ἐπὶ δὲ τῶν κλεισμένων χρήσεων ἐκ δραχ. 942000 κατὰ μέγιστον ὅρον, καὶ κατ' ἐλάχιστον 12000· τὸ ὅλον δὲ τῆς πραγματικῆς ληψοδοσίας κατὰ μέγιστον ὅρον 670,000, καὶ κατ' ἐλάχιστον 80000.

Σημειωτέον δὲ, ὅτι ἡ διαχείρισις τῶν ταμιῶν συναδεύεται καὶ ἀπὸ ἀπείρους ἄλλας καὶ πολυειδεῖς γραφικὰς ἐργασίας, καθ' ὅσον καὶ τὰ εἴδη τῆς φορολογίας εἶναι διάφορα, καὶ τὰ πλεῖστα εἰς μικρὰς ποσότητας, τὰ πάντα δὲ ὑπὸ τὸ βάρος προσωπικῆς πραγματικῆς εὐθύνης.

Κρίνατε, Κύριοι, ἐὰν ἦναι δυνατὸν τοσοῦτον ἀκροσφαλὴς καὶ πολυάσχολος ὑπηρεσία, νὰ διεξαχθῇ εἰς μὲν τὰ ταμεῖα ά. τάξεως ὑφ' ἑνὸς ταμίου μὲ μισθὸν 200 δραχ., ἑνὸς γραφέως μὲ μισθὸν 60 δρ. καὶ ἑνὸς βοηθοῦ μὲ μισθὸν δρ. 40. εἰς τὰ ταμεῖα β'. τάξ. ὑφ' ἑνὸς ταμίου μὲ μισθὸν δρ. 160 καὶ ἑνὸς βοηθοῦ δραχ. 40, καὶ εἰς τὰ ταμεῖα γ'. τάξιως ὑφ' ἑνὸς μόνον ταμίου μὲ μισθὸν δραχ. 100.

Ὄχι μόνον ὁ ὀρθὸς λόγος καὶ ἡ πεῖρα, τὴν ὁποίαν ἕκαστος ὑμῶν ἔχει ἐξ ἀναλογίας, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἀποτελέσματα ἐξελέγχουσι τὸ ἀτελὲς τῆς νομοθεσίας μας εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐν γένει κλάδον καὶ ἰδίως ὡς πρὸς τὸν ταμιακὸν ὀργανισμόν.

Ὅλοι οἱ κατὰ θεωρίαν ὑπολογισμοὶ πίπτουν ἀπέναντι μαθηματικῶν ἀποδείξεων. Εἶναι ἀδύνατον μία χεὶρ νὰ ἐκτελέσῃ ἔργα γραφικὰ, εἰς ὅσα δύω ἢ τρεῖς χεῖρες δύνανται μόλις νὰ ἐπαρκέσωσι.

Προσθέσατε εἰς ταῦτα τὸ μονότονον καὶ ἐπαχθὲς τοῦ εἴδους τούτου τῆς γραφικῆς ἐργασίας, καὶ θέλετε πεισθῆ, Κύριοι, ὅτι

εἴμεθα ἠναγκασμένοι, ὄχι μόνον νὰ αὐξήσωμεν τὸ προσωπικὸν, ἀλλὰ καὶ νὰ χορηγήσωμεν εἰς αὐτὸ μισθοδοσίαν, ἀνάλογον μὲ τὴν ὁποίαν ἔχει εὐθύνην καὶ μὲ τὸ ἐπίπονον τῆς ἐργασίας.

Ὁ ταμίας ά. τάξεως ἔχει καὶ ἐργασίαν καὶ εὐθύνην ἀδιαφιλονεικήτως σπουδαιοτέραν τῶν τοῦ ἐπάρχου, καὶ αὐτῶν τῶν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τμηματαρχῶν, αἱ ἐργασίαι καὶ εὐθύναι τοῦ ταμίου β'. τάξεως ἀναμφιβόλως ὑπερτεροῦν τὰς τοῦ ὑπουργικοῦ γραμματέως β'. τάξεως, καὶ αὐτὰς τὰς τοῦ ἐπάρχου, ἂν θέλητε.

Δὲν εἶναι δὲ πολὺ ὑπαδεέστεραι αἱ τοῦ ταμίου γ'. τάξεως, τοῦ ὁποίου ἡ τάξις κανονισθεῖσα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ποσοῦ τῆς διαχειρίσεως, καθίσταται πολλαχοῦ δυσκολωτέρα ὡς ἐκ τοῦ εἴδους τῆς ἐργασίας καὶ ὡς ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τῶν φορολογουμένων μεθ' ὧν ἔχει τὰς σχέσεις του, καὶ αὐτῶν τῶν ταμιῶν τῆς β'. τάξεως, ἐνίοτε δὲ καὶ τῶν τῆς πρώτης.

Εἶναι ἄραγε ἀναγκαῖον νὰ προβῶ εἰς παραθέσεις καθόσον ἀφορᾷ τὰς ἐργασίας τῶν γραμματέων τοῦ ταμείου καὶ τὰς τῶν γραμματέων τῶν ἐπαρχείων καὶ αὐτῶν τῶν Νομαρχιακῶν; Τὸ ἐπίμοχθον, τὸ πολυάσχολον καὶ τὸ πλῆρες εὐθύνης τῆς ἐργασίας τῶν πρώτων, δὲν ἔχει πολλαχοῦ κἀμμίαν σύγκρισιν μὲ τὰς ἐργασίας τῶν δευτέρων. Ἐὰν δὲ παρατηρηθῇ ἐπὶ τούτοις, ὅτι διὰ μὲν τὸν διοικητικὸν κλάδον τὸ προσφερόμενον προσωπικὸν εἶναι πέραν ἴσως τοῦ δέοντος πολυάριθμον, ἐνῶ διὰ τὸ λογιστικὸν ἡ ζήτησις ὑπερτερεῖ τὴν προσφοράν, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀναγκάζεται πολλάκις ἢ ν' ἀρίνῃ ἐπί τινα καιρὸν θέσεις κεναὶ, ἢ νὰ καταφεύγῃ εἰς πρόσωπα μὴ ἔχοντα τὴν πρὸς τὸ ἔργον ἀπαιτουμένην ἱκανότητα, θέλομεν συνομολογήσει, ὅτι ἡ αὔξησις τῆς μισθοδοσίας εἰς τὸν λογιστικὸν κλάδον ἐπιβάλλεται καὶ ἀπὸ τῶν σκοπῶν τοῦ νὰ ἐλκύσωμεν νέους εὐφυεῖς, δυναμένους νὰ ἐνασχοληθῶσι μὲ ἐπιτυχίαν εἰς τὴν ἐκμάθησιν τοῦ κλάδου τούτου τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης, ἥτις ὀλίγους ἔχει δυστυχῶς σήμερον τοὺς θιασώτας της, καὶ τοῦτο ἀναμφιβόλως πρέπει νὰ τὸ ἀποδώσωμεν εἰς τὸ ὅτι ὀλίγων μέχρι τοῦδε ἐξετιμήθησαν τὰ πολλοῦ ἄξια προϊόντά της.

Οἱ αὐτοὶ λόγοι συνηγοροῦν, Κύριοι, καὶ κατὰ τοῦ ἀμίσθου τῶν εἰσπρακτόρων. Μόνη ἡ ἐκ τῶν ποσοστῶν ἀντιμισθία τῶν εἰσπρακτόρων δὲν εἶναι ποσότης ἀρκοῦσα, καὶ τὰ πράγματα δυστυχῶς τὸ ἐβεβαίωσαν, διὰ νὰ καταστήσῃ αὐτοὺς πιστοὺς καὶ ζηλωτὰς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν των. Μία ἀκριβὴς ἐξέλεγξις τῶν πράξεων αὐτῶν, ἔργον ἄλλως ἐπίμοχθον καὶ πολλοῦ χρόνου καὶ δαπανῶν οὐχὶ σμικρῶν δεόμενον, θέλει καταδείξει,

ὅτι ἡ φειδὼ τοῦ νομοθέτου ἐνταῦθα ἀπέτυχεν ὁλοσχερῶς, καὶ ἀντὶ μικρᾶς οἰκονομίας, τὸ δημόσιον ἐκλοπονόμησεν ἀδιεξόδους παλλαχοῦ περιπλοκὰς διὰ τὴν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν, ζημίας ὄχι εὐκαταφρονήτους, καὶ πλῆθος ἀδικημάτων, ἐπιβαρυνόντων τοὺς φορολογουμένους.

Ἀφ' οὗ ὡρίμως ἐπτάθμισα, Κύριοι, τὰς ἀπαραιτήτους ἀνάγκας τῆς ἀκροσφαλοῦς τῶν ταμείων ὑπηρεσίας, καὶ ἔλαβον εἰς σπουδαίαν σκέψιν τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, ἐθεώρησα ἀπαλύτως ἀναγκαίαν καὶ καταλληλον τὴν μεταρρύθμισιν τῆς μισθοδοσίας καὶ τὴν αὔξησιν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν, ὡς καὶ τὸ ἔμμισθον τῶν εἰσπρακτόρων, κατὰ τὰς ἀναλογίας τὰς ὁποίας φέρει τὸ ὑποβαλλόμενον Νομοσχέδιον. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν λόγων θεμελιοῦται καὶ ἡ προτεινομένη τροποποίησις τῆς βαθμολογίας των. Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ἀρχὴν τῆς μισθοδοσίας τῶν εἰσπρακτόρων ἐθεώρησα ματαίαν μίαν λεπτομερῆ ἀνάπτυξιν. Τὸ ἄμισθον τῆς πολιτικῆς καὶ μάλιστα τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας κατεδείχθη καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν συζητήσεων τῶν Βουλῶν, ὄχι μόνον ἄγονον, ἀλλὰ καὶ πολλαχοῦ ἐπιζήμιον. Μέγα μέρος τῆς ἀνωμαλίας εἰς ἣν κατήντησε σήμερον ἡ ὑπηρεσία τῶν ταμείων, πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τοὺς εἰσπράκτορας. Αἱ καταχρήσεις καὶ ἐν μέρει ἡ ἀνικανότης τῶν μέχρι τοῦδε ἀμίσθων τούτων ὑπαλλήλων διὰ τῆς ὁριζομένης μισθοδοσίας καὶ δι' ἑνὸς καταλληλοτέρου καὶ ἀκριβεστέρου ἐλέγχου, ἔχω τὴν πεποίθησιν, ὅτι θέλουσιν ἀπομακρυνθῇ, καθ' ὅσον τὸ δημόσιον θέλει εὑρεθῇ εἰς θέσιν νὰ κάμῃ ἐπιτυχεῖς ἐκλογὰς μεταξὺ τῆς τάξεως ἐκείνης τῶν κατοίκων, ἥτις ἠξεύρει νὰ εὐχαριστῆται εἰς τὸ γιγνόμενον μιᾶς μικρᾶς, ἀλλὰ διαρκοῦς καὶ βεβαίας προσόδου. Ἐκτὸς τῆς τακτικῆς μισθοδοσίας, ἥτις ὁρίζεται ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ, τῆς ἐργασίας καὶ τῆς εὐθύνης τῶν ταμιακῶν ὑπαλλήλων, ἐνόμισα, Κύριοι, ἀπαραίτητον νὰ διατηρήσω ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τὴν χορήγησιν τὴν προερχομένην ἐκ τῶν ποσοστῶν· ἡ δευτέρα αὕτη χορηγία αὐξομειουμένη ἀναλόγως τῶν εἰσπράξεων, εἶναι ἀμοιβὴ ὀφειλομένη εἰς τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον τοῦ ζήλου καὶ τῆς δραστηριότητος, τὰ ὁποῖα ἕκαστος τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν καταβάλλει εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του· εἶναι δὲ καὶ ἐλατήριον τῶν πλέον δραστηρίων εἰς τὴν ἔγκαιρον εἴσπραξιν τῶν φόρων, καὶ μάλιστα τῶν καθυστερούντων.

Διὰ νὰ καταστῇ δὲ ἡ χορηγία τῶν ποσοστῶν πλέον ἀποτελεσματική, ἐθεωρήθη καταλληλότερον ἐξ ἑνὸς μέρους νὰ ἐπεκταθῇ ἐφ' ὅλων τῶν εἰσοδημάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐξαιρουμένων·

α'. Τῶν εἰσπραττομένων ἀπὸ εἰδικὰ ταμεῖα.

β'. Τῶν εἰσπραττομένων ἀπὸ ἐκποιήσεις δημοσίων γεννημάτων.

γ'. Τῶν τελωνιακῶν εἰσπράξεων.

δ'. Τῶν ἀπὸ πώλησιν σμύριδος καὶ

ε'. Τῶν μερισμάτων τῶν μετοχῶν τῆς τραπέζης· ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ κανονισθῇ εἰς ἕν, ἓν τέταρτον καὶ ἓν ἥμισυ τοῖς ἑκατόν, ἐνῷ κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἰσχύουσαν διατίμησιν ὁ μέγιστος ὅρος ἀνέβαινεν εἰς **4 1/2**.

Τοιουτοτρόπως ὅλη ἡ χορηγία αὕτη δὲν θέλει ὑπερβῇ τὰς **80** μέχρι **88** χιλ. δραχμῶν, ἀποφέρουσα ἀξιόλογον καρπὸν, ἐνῷ τὰ μέχρι τοῦδε ψηφιζόμενα ἔξοδα διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἔφερον τὸ ποσὸν ὡς ἔγγιστα δραχμῶν **87000**, χωρὶς νὰ συνεπιφέρωσι καὶ τὰ ἐλπιζόμενα ἀποτελέσματα. Ἐκτὸς δὲ τούτου καθίσταται ἁπλούστερος, καὶ ἑπομένως εὐκολώτερος ὁ καταλογισμὸς τῶν ποσοστῶν διὰ τοῦ ὁριζομένου ὁμοιομόρφου μέτρου.

Τὸ Νομοσχέδιον καθιεροῖ καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὅτι ἡ ταμιακὴ ὑπηρεσία δὲν δύναται νὰ συγχωνευθῇ εἰς ἄλλην. Ἡ αὐτὴ ἀκρίβεια καὶ τάξις πρέπει νὰ τηρῆται εἰς ὅλα τὰ ταμεῖα, ὁποιασδήποτε καὶ ἂν ἦναι ὁ βαθμὸς καὶ ἡ ἐργασία ἑνὸς ἑκάστου. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον εἰς τὸ ἄρθρ. 5 ἐτέθη ἡ διάταξις τῆς ἀναθέσεως τῶν τελωνιακῶν καθηκόντων εἰς τοὺς ταμίας, ὅπου ἡ ὑπηρεσία τὸ ἐπέτρεπεν, ἀντὶ τῆς μέχρι τοῦδε κατ' ἀντίστροφον λόγον ἰσχυούσης διατάξεως.

Πολλὰ ἄτοπα ἔλαβον μέχρι τοῦδε χώραν ὡς ἐκ τῆς ἀταξίας καὶ αὐτογνώμονος βραδύτητος τῆς παραδόσεως καὶ παραλαβῆς τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας ἐκ μέρους τῶν ἀπολυομένων, μετατιθεμένων, ἢ διοριζομένων ταμιῶν. Τὸ μετ' ὀλίγον ὑποβαλλόμενον περὶ γενικοῦ λογιστικοῦ νομοσχέδιον προβλέπει ὅλας τὰς περιπτώσεις ταύτας, ἐκρίθη μολονοῦτο ἀναγκαῖον νὰ καθιερωθῶσιν εἰδικῶς καὶ ἄνευ ἀναβολῆς διατάξεις τινὲς κανονίζουσαι τὸ οὐσιῶδες τοῦτο ἀντικείμενον, καθὼς καὶ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν συμβαίνει ἀποβίωσις ἢ ἄλλο ἰσχυρὸν κώλυμα, ἐξ ὧν καθίσταται ἀδύνατον ἢ δύσκολον νὰ ἐνεργήσῃ ὁ ταμίας αὐτοπροσώπως τὴν παράδοσιν τῆς ὑπηρεσίας του· Τὰ ἄρθρα **19**, **20**, **21**, **22** καὶ **23** πληροῦσι τὰ κενὰ ταῦτα.

Φέρουσιν ἀτελείας αἱ ἰσχύουσαι περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν ταμιῶν διατάξεις κατὰ τὸν νόμον τοῦ **1845**, καθότι ὄχι μόνον τὸ ὁρισθὲν ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως εἶναι εὐτελὲς, ἀλλὰ μένει καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὑπαλλήλου νὰ προσφέρῃ χρηματικὴν ἢ κτηματικὴν ἐγγύησιν· ἐκ τούτου καμμία σχεδὸν ἐγγύησις δὲν εἶναι

χρηματική, καὶ αὐτὴ δὲ ἡ κτηματική, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ὀλίγη περὶ τὰς τοιαύτας ἐκτιμήσεις καταβαλλομένη προσοχή, καθίσταται μηδενὸς λόγου ἀξία. Τὰ ἄρθρα 24, 25 καὶ 26 τοῦ νομοσχεδίου καθιστῶσι σπουδαιοτέρας τὰς ἐγγυήσεις. Κατὰ τὰς νέας ταύτας διατάξεις ὑποβάλλονται οἱ ταμίαι εἰς ἐγγυήσεις ἀναλόγους ὅσον τὸ δυνατὸν μὲ τὴν ἔκτασιν τῆς διαχειρίσεώς των· καὶ πρὸς τούτοις ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλωσιν ἓν μέρος ἀρεύκτως εἰς χρήματα. Τὸ τελευταῖον μέτρον ἐκρίθη ἀναγκαῖον διὰ ν' ἀποζημιοῦται τὸ δημόσιον προχείρως διὰ πᾶν λάθος ἢ ἔλλειμμα τῶν ὑπολόγων τούτων εἰς τοὺς παρ' αὐτῶν διδομένους ἑκάστοτε λογαριασμούς, ὡς καὶ διὰ τὰ πρόστιμα, εἰς τὰ ὁποῖα πειθαρχικῶς ὑποβάλλονται.

Ἐξετέθησαν, Κύριοι, μὲ τὴν ἐνδεχομένην συντομίαν καὶ ἀκρίβειαν οἱ λόγοι, οἵτινες ὑπηγόρευσαν τὴν σύνταξιν τοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον ἔχετε ἤδη ὑπ' ὄψιν σας.

Δὲν ἔχω ζωηροτέρας ἐκφράσεις διὰ νὰ παραστήσω τὸ κατεπεῖγον τῆς ἐπιψηφίσεως τῆς προκειμένης μεταρρυθμίσεως. Ἡ ἀκρίβεια τῆς εἰσπράξεως τῶν δημοσίων προσόδων καὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς κυβερνητικῆς μηχανῆς θέλει καταστήσει ἐπὶ τῶν διοικουμένων παραγωγὸν μεγάλων ὠφελημάτων, καὶ τὰ ἀδικήματα τῆς φορολογίας θέλει καταπαύσει, καὶ τὴν δημοσίαν ἠθικὴν θέλει ἐνισχύσει.

Ὅλη ἡ περιπλέον δαπάνη, ἥτις θέλει προέλθει ἐκ τῆς προτεινομένης μεταρρυθμίσεως, δὲν θέλει ὑπερβῇ κατὰ μέγιστον ὅρον τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 147000, ὡς καταφαίνεται εἰς τὸν ἐπισυναπτόμενον συγκριτικὸν πίνακα· ἀλλ' ἡ δαπάνη αὕτη παραβαλλομένη μὲ τὰς ἀνυπολογίστους ζημίας ὑλικὰς καὶ ἠθικάς, εἰς τὰς ὁποίας δίδει καθ' ἡμέραν χώραν τὸ ἐν ἰσχύϊ σύστημα, εἶναι ἀνεπαίσθητος. Εἶναι δαπάνη ἀπαραίτητος, εἶναι προκαταβολὴ ὑποσχομένη τὰ πλέον ἐπικερδῆ ἀποτελέσματα. Ἀνάγκη, Κύριοι, νὰ πεισθῶμεν, ὅτι ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ταμιακοῦ ὀργανισμοῦ, εὑρισκόμεθα εἰς τὴν πλέον ἐπισφαλῆ θέσιν, καὶ διὰ νὰ ἐξέλθωμεν τῆς λυπηρᾶς ταύτης καταστάσεως, εἶναι ἐπάναγκες νὰ καταστήσωμεν ἀκριβεῖς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των τοὺς διαχειριστὰς τοῦ δημοσίου πλούτου, καὶ διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τοῦ σκοποῦ τούτου, ἀνάγκη νὰ χορηγήσωμεν τὰ νόμιμα συμφέροντα εἰς τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους καλοῦμεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις νὰ καταστήσωμεν ἄμεσον καὶ αὐστηρὸν τὸν δημόσιον ἔλεγχον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Δεκεμβρίου 1850.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Μισθοὶ καὶ ἔξοδα τῶν Ταμείων.

	Κατὰ τὸν νόμον τοῦ 1845					Κατὰ τὸ Νομοσχέδιον			
	Ἄτομα	Μερικὴ μισθὸς	Κατὰ μῆνα		Κατ' ἔτος	Ἄτομα	Μερικὸς μισθὸς	κατὰ μῆνα	κατ' ἔτος
Προσωπικὸν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου									
Ταμίας	1	400	400		4800	1	400	400	4800
Ὑποταμίας	.	. .	. .	. .	. . .	1	300	300	3600
Γραμματεὺς 1 τάξεως	1	200	200		2400	1	200	200	2400
» 2 »	1	160	160		1920	1	160	160	1920
Γραφεὺς 1 τάξεως	1	00	100		1200	1	100	100	1200
» 2 »	1	80	80		960	1	80	80	960
» 3 »	1	60	60		720	1	60	60	720
Κλητῆρες	2	50	50		1200	2	50	50	1200
	8		1100		13200	9		1400	16800
Προσωπικὸν τῶν Ταμείων δ. τάξεως									
Ταμίαι	9	200	1800		21600	9	250	2250	27000
Γραμματεῖς	.	. .	. .	. .	. . .	9	140	1260	15120
Γραφεῖς ά τάξεως	9	60	540		6480	9	100	900	10800
Ὁμ. β' »	9	40	360		4320	9	80	720	8640
	27		2700		32400	36		5130	61560
Προσωπικὸν τῶν ταμείων β' τάξεως									
Ταμίαι	12	160	1920		23040	12	200	2400	28800
Γραμματεῖς	.	. .	. .	. .	. . .	12	120	1440	17280
Γραφεῖς	12	40	480		5760	12	80	960	11520
	24		2400		28800	36		4800	57600
Προσωπικὸν τῶν ταμείων γ' τάξεως									
Ταμίαι	6	100	600		7200				
Ὁμ.	7	60	420		5040	20	160	3200	38400
Ὁμ.	7	45	315		3780				
Γραμματεῖς	.	. .	. .	. .	. . .	20	100	2000	24000
	20		1335			40		5200	62400
Ἔξοδα Γραφείου									
Τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου		60	60		720		70	70	840
Τῶν 9 Ταμείων 1 τάξεως		30	270		3240		30	270	3240
Τῶν 12 » 2 τάξεως		25	300		3600		25	300	3600
Τῶν 6 » 3 τάξεως		20	120		1440				
Τῶν 14 » 3 τάξεως	.	. .	. .	. .	. . .	. .	20	400	4800
Ἐνοίκια Σύρ. καὶ Πατρῶν		50	50		600				
Ἔκτακτον προσωπικοῦ	.	. .	833	33 λ[β]	10000				
			1633	33 λ[β]	19600			1040	12480
Εἰσπράκτορες. Μισθοὶ	.	. .	. .	. .		125	40	5000	60000
» ποσοστὰ	.	. .	. .	. .	87500	. .	. .	. .	87865
					87500				147865

Ἀνακεφαλαίωσις

Κεντρικὸν Ταμεῖον.	13200	16800
Ταμεῖα 1 τάξεως	32400	61560
» 2 »	28800	57600
» 3 »	16020	62400
Ἔξοδα Γραφείου ἐν γένει . .	19600	12480
Εἰσπράκτορες	87500	147865
	197520	358705
		197520
		(α) 161185

(α) Ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν 161000 πρέπει ν' ἀφαιρεθῶσι δρ. 10000 διὰ τὴν μισθοδοσίαν τῶν τελωνῶν, τῶν ὁποίων τὰ καθήκοντα ἀνατίθενται εἰς τοὺς Ταμίας, καὶ δραχμαὶ 4000 διὰ τὴν μισθοδοσίαν τῶν εἰσπρακτόρων, οἵτινες δὲν θέλουν εἰσθαι διαρκῶς εἰς ἐνέργειαν. Μένει ἐπομένως ἡ ἐπὶ πλέον διαφορὰ εἰς δρ. 147000.

Κατάστασις τῶν καθυστερούντων καθ' ὅλα τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους ἐξ ἐσόδων κλεισμένων χρήσεων μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1850.

			Δραχ.	Λ.	
1	Κεντρικὸν	Ταμεῖον	1,308,370	85	1,308,370 :85
2	Ἠλείας	»	2,272,109	77	
3	Πατρῶν	»	2,415,353	94	
4	Ναυπλίας	»	1,792,006	39	
5	Κορινθίας	»	1,994,613	82	
6	Λακεδαίμονος	»	2,251,785	33	
7	Καλαμῶν	»	1,801,315	90	
8	Μαντινείας	»	852,066	90	
9	Φθιώτιδος	»	790,142	58	
10	Σύρου	»	90,040	38	14,259,635 :04
1	Θηβῶν	»	911,039	64	
2	Λεβαδείας	»	388,574	58	
3	Παρνασσίδος	»	1,068,624	92	
4	Χαλκίδος	»	279,159	41	
5	Μεσολογγίου	»	848,546	67	
6	Βονίτζης	»	133,567	41	
7	Γόρτυνος	»	470,522	90	
8	Τριφυλλίας	»	4,026,022	62	
9	Πυλίας	»	939,651	34	
10	Ἐπιδ. Λιμηρᾶς	»	253,079	27	
11	Λοκρίδος	»	745,038	70	
12	Καλαβρύτων	»	206,438	62	7,270,266 :08
1	Εὐρυτανίας	»	142,123	90	
2	Τριχωνίας	»	147,269	55	
3	Δωρίδος	»	166,797	44	
4	Μεγαλοπόλεως	»	98,565	20	
5	Ὀλυμπίας	»	942,954	41	
6	Θήρας	»	418,792	49	
7	Αἰγιαλείας	»	508,925	24	
8	Κυνουρίας	»	338,232	44	
9	Καρυστίας	»	69,451	32	
10	Νάξου	»	85,332	32	
11	Ερμιονίδος	»	209,373	78	
12	Τροιζηνίας καὶ	Ὕδρας	470,868	02	
13	Μεγαρίδος	»	67,024	55	
14	Τήνου	»	32,787	11	
15	Ἄνδρου	»	43,645	42	
16	Σκοπέλου	»	42,580	11	
17	Ναυπακτίας	»	225,512	01	
18	Μήλου	»	49,951	42	
19	Κέας	»	55,984	05	
20	Γυθείου	»	59,015	14	3,845,265 :92
			Τὸ ὅλον δραχ.		26,683,537 :86

Ποσοστὰ

1)	Ἄμεσοι φόροι κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1850	8,540,000	
	Ἀφαιροῦνται οἱ εἰς τὰ Τελωνεῖα εἰσπραττόμενοι φόροι	865000	
	» οἱεἰς εἴδη εἰσπρατ-τόμενοι φόροι . .	4,000 000	
		4,865,000	
	Μένουν	3,675,000	
	Πρὸς 1 τοῖς ἑκατὸν		36,750
2)	Ἔσοδα κλειστ. χρήσεων κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1850 .	1,500,000	
	Πρὸς 1 1|2 τοῖς ἑκατὸν		22,500
3)	Ἔμμεσοι φόροι κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1850 . . .	4,266,000	
	Δημόσια καταστήματα ὁμοίως τοῦ 1850 .	322,000	
	Δημόσια νομίσματα καὶ κτήματα »	1,665 000	
	Ἐκποιήσεις ἐθνικῶν κτημάτων . »	75,000	
	Διάφορα εἰσοδήματα . . . . »	298,000	
	Ἐκκλησιαστικὰ ἔσοδα . . . . »	155,000	
		6,781,000	

Ἀφαιροῦνται

Τελωνιακὰ δικαιώματα	2,870,000	
Λιμενικά, ὑγειονομικά, προξενικὰ κλπ.	390 000	
Νομισματοκοπεῖον καὶ ταχυδρομεῖον .	317,000	
Μεταλλεῖα καὶ ὀρυκτά	334 000	
Ἁλικαὶ	484,000	
Ποινικὰ ἐργοστάσια	21,000	
Μερίσματα μετοχῶν εἰς τὴν Τράπεζαν	80 000	4,492,000
Μένουν		2,289,000
Πρὸς 1 1|4 τοῖς ἑκατὸν		28,615

Ο Θ Ω Ν.

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΔΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴι 24 Νοεμβρίου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ἡ Βασίλισσα
ΑΜΑΛΙΑ.

Α. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Ἄρθρ. 1. Ὁ περὶ ἐπαρχιακῶν ταμείων Νόμος τῆς 9 Αὐγούστου 1845 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως.

Ἄρθρ. 2. Τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις.

Α'. Τάξεως εἶναι τὰ Ταμεῖα.

1 Ἠλείας. 2 Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης. 3 Κορινθίας. 4 Λακεδαίμονος. 5 Μαντινείας. 6 Ναυπλίας καὶ Ἄργους. 7 Πατρῶν. 8 Σύρου. 9 Φθιώτιδος.

Β'. Τάξεως τὰ Ταμεῖα.

1 Βονίτσης Ξηρομέρου καὶ Βάλτου. 2 Γόρτυνος. 3 Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς. 4 Θηβῶν. 5 Καλαβρύτων. 6 Λεβαδείας. 7 Λοκρίδος. 8 Μεσολογγίου. 9 Παρνασσίδος. 10 Πυλίας. 11 Τριφυλίας. 12 Χαλκίδος καὶ Ξηροχωρίου.

Καὶ Γ'. τάξεως τὰ Ταμεῖα.

1 Αἰγιαλείας, 2 Ἄνδρου, 3 Γυθείου καὶ Οἰτύλου, 4 Δωρίδος, 5 Εὐρυτανίας, 6 Θήρας, 7 Καρυστίας, 8 Κέας, 9 Κυνουρίας, 10 Μεγαλοπόλεως, 11 Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης, 12 Μήλου, 13 Νάξου, 14 Ναυπακτίας, 15 Ὀλυμπίας, 16 Σκοπέλου, 17 Σπετσῶν καὶ Ἑρμιονίδος, 18 Τήνου, 19 Τριχωνίας, 20 Ὕδρας καὶ Τροιζηνίας.

Ἄρθρ. 3. Τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ἑδρεύει εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου καὶ ἐκπληροῖ συγχρόνως καὶ καθήκοντα ἐπαρχιακοῦ ταμείου ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀττικῆς.

Ἄρθρ. 4. Αἱ ἕδραι τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων προσδιορίζονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 5. Εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα Πυλίας, Αἰγιαλείας, Ἄν-

δρου, Μεγαρίδος, Νάξου, Ναυπακτίας καὶ Σκοπέλου δύναται νὰ ἀνατεθῇ καὶ ἡ ὑπηρεσία τῶν εἰς τὰς ἕδρας αὐτῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 6. Τὸ κεντρικὸν ταμεῖον διευθύνεται ὑφ' ἑνὸς κεντρικοῦ ταμίου ἔχοντος βαθμὸν Νομάρχου.

Ἄρθρ. 7. Τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα διευθύνονται ἀπὸ ἐπαρχιακοὺς ταμίας.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι ἀ. τάξεως ἔχουν βαθμὸν ὑπουργικοῦ τμηματάρχου Β'. τάξεως.

Οἱ τῆς Β'. τάξεως ταμίαι ἔχουν βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως πρώτης τάξεως. καὶ

Οἱ τῆς γ'. τάξεως ταμίαι ἔχουν βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως δευτέρας τάξεως.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι, ὁποιουδήποτε καὶ ἂν ὦσι βαθμοῦ, ἔπονται τοῖς ἐπάρχοις.

Ἄρθρ. 8. Εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ὑπάρχουν προσέτι.

Εἷς ὑποταμίας μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ τμηματάρχου πρώτης τάξεως.

Δύω γραμματεῖς μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως.

Τρεῖς γραφεῖς μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραφέως, καὶ δύω κλητῆρες.

Ἄρθρ. 9. Εἰς τὰ ταμεῖα πρώτης τάξεως ὑπάρχουν εἷς γραμματεὺς καὶ δύω γραφεῖς. Εἰς τὰ τῆς δευτέρας τάξεως εἷς γραμματεὺς καὶ εἷς γραφεύς, καὶ εἰς τὰ ταμεῖα τρίτης τάξεως εἷς γραμματεὺς μόνον.

Ἄρθρ. 10. Ὑπάρχουν προσέτι διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν δημοσίων φόρων εἰσπράκτορες :

Εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον			4
Εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν	»	Αἰγιαλείας	2
»	»	Ἄνδρου	3
»	»	Βονίτσης κτλ.	3
»	»	Γόρτυνος	4
»	»	Δωρίδος	2
»	»	Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς	2
»	»	Εὐρυτανίας	2
»	»	Ἠλείας	4
»	»	Θηβῶν	3
»	»	Θήρας	4
»	»	Καλαβρύτων	4

»	»	Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης	4
»	»	Καρυστίας	3
»	»	Κέας	2
»	»	Κορινθίας	4
»	»	Κυνουρίας	4
»	»	Λακεδαίμονος	4
»	»	Λεβαδείας	3
»	»	Λοκρίδος	3
»	»	Μαντινείας	4
»	»	Μεγαλοπόλεως	2
»	»	Μεγαρίδος κτλ.	3
»	»	Μεσολογγίου	2
»	»	Μήλου	3
»	»	Νάξου	4
»	»	Ναυπακτίας	2
»	»	Ναυπλίας καὶ Ἄργους	4
»	»	Ὀλυμπίας	2
»	»	Παρνασσίδος	3
»	»	Πατρῶν	3
»	»	Πυλίας	3
»	»	Σκοπέλου	3
»	»	Σπετσῶν καὶ Ἑρμιονίδος	3
»	»	Σύρου	2
»	»	Τήνου	3
»	»	Τριφυλίας	4
»	»	Τριχωνίας	2
»	»	Ὕδρας καὶ Τροιζηνίας	3
»	»	Φθιώτιδος	3
»	»	Χαλκίδος καὶ Ξηροχωρίου	3
			125

Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσπρακτόρων δύναται νὰ αὐξήσῃ καὶ νὰ ἐλαττωθῇ κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 11. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον προσδιορίζει τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας τῶν εἰσπρακτόρων.

Ἄρθρ. 12 Οἱ γραφεῖς, εἰσπράκτορες καὶ κλητῆρες τῶν ταμείων διορίζονται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ.

Μέρος Β'.

Ἄρθρ. 13. Οἱ μισθοὶ τῶν ταμιῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν προσδιορίζονται ὡς ἀκολούθως.

Ὁ κεντρικὸς ταμίας λαμβάνει κατὰ μῆνα . . . δραχ. 400
Ὁ ὑποταμίας . . . . . » 300
Οἱ ταμίαι Α. τάξεως . . . . . » 250
» Β'. » . . . . . » 200
» Γ'. » . . . . . » 160

Οἱ γραμματεῖς, οἱ γραφεῖς καὶ οἱ κλητῆρες τοῦ κεντρικοῦ ταμείου μισθοδοτοῦνται ὡς καὶ οἱ τῶν ὑπουργείων.

Οἱ γραμματεῖς τῶν ταμείων λαμβάνουν.

Τῶν τῆς Α'. τάξεως . . . . . δραχ. 140
» » Β'. » . . . . . » 120
» » Γ'. » . . . . . » 100

Οἱ γραφεῖς τῶν ταμείων.

Τῶν τῆς Α'. τάξεως ἀνὰ . . . . . δραχ. 100 καὶ 80
» » Β'. » » . . . . . » 80 καὶ 60
Οἱ εἰσπράκτορες ἀνὰ . . . . . » 40

Τὸ ἐνοίκιον τῶν ταμιακῶν καταστημάτων εἶναι εἰς βάρος τῶν ταμιῶν, μεχρισοῦ ἀνεγείρῃ βαθμηδὸν ἡ Κυβέρνησις τοιαῦτα δημόσια καταστήματα.

Ἄρθρ. 14. Οἱ ταμίαι λαμβάνουσι διὰ τὰ ἔξοδα τῶν γραφείων των σταθερὰν μηνιαίαν ἐπιχορήγησιν χωρὶς νὰ ὑπάγωνται δι' αὐτὰ εἰς λογοδοσίαν.

Ὁ κεντρικὸς ταμίας . . . . . δραχ. 70
Οἱ τῆς Α'. τάξεως ταμίαι . . . . . » 30
» » Β'. » » . . . . . » 25
» » Γ'. » » . . . . . » 20

Χορηγεῖται προσέτι εἰς τοὺς ταμίας καὶ τοὺς εἰσπράκτορας ποσοστὸν ἐφ' ὅλων τῶν παρ' αὐτῶν εἰσπραττομένων δημοσίων ἐσόδων, ἐξαιρουμένων·

α'. Τῶν παραδιδομένων ἀπὸ τὰ εἰδικὰ ταμεῖα.

β'. Τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως δημοσίων γεννημάτων καὶ τῆς σμύριδος·

γ'. Τῶν τελωνιακῶν εἰσπράξεων.

δ'. Τῶν μερισμάτων τῶν μετοχῶν τῆς ἐθνικῆς τραπέζης.

Ἄρθρ. 15. Τὸ ποσοστὸν προσδιορίζεται ὡς ἑφεξῆς.

Ἓν τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τῶν εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν ἀμέσων φόρων ἀναγομένων.

Ἓν καὶ ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τῶν εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν κλεισμένων χρήσεων ἀναγομένων καὶ,

Ἓν καὶ ἓν τέταρτον τοῖς ἑκατὸν ἐφ ὅλων τῶν εἰσπράξεων τῶν εἰς τὰ λοιπὰ κεφάλαια τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀναγομένων.

Ἄρθρ. 16. Τὰ γινόμενα ἔξοδα εἰς τὴν μετακόμισιν τῶν ὑπὸ τῶν εἰσπρακτόρων εἰσπραττομένων χρημάτων, καὶ εἰς ἀποστολὰς ὑπαλλήλων τῶν ταμείων πρὸς ἐπιθεώρησιν καὶ ἐξέλεγξιν τῶν πράξεων τῶν εἰσπρακτόρων, πληρόνονται ἐκ τοῦ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα χορηγουμένου εἰς τοὺς ταμίας καὶ τοὺς εἰσπράκτορας ποσοστοῦ.

Τὰ ἔξοδα τῆς περιοδείας τῶν εἰσπρακτόρων εἶναι εἰς βάρος αὐτῶν.

Ἄρθρ. 17. Ἐκ τοῦ καθαροῦ ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων ἑκάστης Ἐπαρχίας τὸ ἓν πέμπτον λαμβάνει ὁ ταμίας καὶ τὰ λοιπὰ τέσσαρα πέμπτα διανέμονται ἐξ ἴσου εἰς ὅλους τοὺς εἰσπράκτορας τοῦ ἁρμοδίου ταμείου.

Ἄρθρ. 18. Οἱ ταμίαι, οἵτινες ἐκπληροῦν καὶ χρέη τελωνιακῶν ἀρχῶν, λαμβάνουσι τὰς διὰ τὰς ἀρχὰς ταύτας προσδιωρισμένας ἐπιχορηγήσεις.

Ἄρθρ. 19. Οἱ ἀπολυόμενοι τῆς ὑπηρεσίας καὶ οἱ μετατιθέμενοι εἰς ἄλλην θέσιν ταμίαι, ὀφείλουν ἄνευ ἀναβολῆς νὰ παραδίδωσιν εἰς τοὺς διαδόχους των αὐτοπροσώπως καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς ἁρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς, ἢ ἐν ἐλλείψει διοικητικῆς, τῆς δημοτικῆς τοῦ τόπου ἀρχῆς, τὰ ἐν τοῖς ταμείοις αὐτῶν χρήματα, τὰ ἡμιξωφλημένα χρηματικὰ ἐντάλματα, τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν συγχωρημένων προπληρωμῶν, τὸν ἔνσημον χάρτην, τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν ἐπὶ πιστώσει λαβόντων ἔνσημον χάρτην, ὅλους τοὺς χρηματικοὺς τίτλους τοῦ δημοσίου, καὶ ἅπαντα τὰ βιβλία καὶ λοιπὰ ἔγγραφα τοῦ ταμείου. Ὀφείλουν προσέτι νὰ θεωρήσωσι τοὺς μετὰ τῶν εἰσπρακτόρων λογαριασμούς των, καὶ νὰ παραδώσωσιν αὐτοὺς καθαρισμένους εἰς τοὺς διαδόχους των.

Περὶ τῆς παραδόσεως ταύτης συντάσσονται τριπλᾶ πρωτόκολλα κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ἐξ ὧν τὸ ἓν στέλλεται παρὰ τῆς παρούσης κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ ταμείου διοικητικῆς ἢ δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, τὸ δὲ κρατεῖ ὁ παραλαβὼν καὶ τὸ ἕτερον ὁ παραδοὺς ταμίας.

Ἄρθρ. 20. Ἐὰν ὁ ἀπολυθεὶς τῆς ὑπηρεσίας, ἢ μετατεθεὶς ταμίας ἀρνηθῇ ἢ ἀναβάλλῃ ἀδικαιολογήτως τὴν παράδοσιν τοῦ ταμείου, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 50—300 δραχμῶν, ἐπιβαλλόμενον παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ· ἐνεργεῖται δὲ ἡ παράδοσις τοῦ ταμείου κατὰ τὰ ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ ὁριζόμενα.

Ἄρθρ. 21. Εἰ περιπτώσει ἀποβιώσεως τοῦ ταμίου ἢ ἄλλου κωλύματος ἐμποδίζοντος αὐτὸν νὰ παραδώσῃ αὐτοπροσώπως τὸ ταμεῖον, ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ, ἢ ἐν ἐλλείψει διοικητικῆς, ἡ δημοτικὴ καὶ ὁ εἰρηνοδίκης τοῦ τόπου σφραγίζουσι τὰ κατάστημα τοῦ ταμείου, λαμβάνουσι τὰ κατάλληλα πρὸς ἐξασφάλισιν αὐτοῦ μέτρα καὶ ἀναφέρουσιν ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. 22. Εἰς τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προβλεπομένην περίπτωσιν αἱ ἐνεργήσασαι τὴν σφράγισιν τοῦ καταστήματος ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν ἀποσφράγισιν τοῦ καταστήματος καὶ εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ ταμείου πρὸς τὸν νέον ταμίαν, ἢ τὸν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ διορισθέντα προσωρινὸν διαχειριστὴν τοῦ ταμείου, καὶ νὰ ὑπογράψωσιν εἰς τὰ περὶ παραδόσεως πρωτόκολλα.

Ἄρθρ. 23. Ὁ διάδοχος ταμίας, ὅστις ἤθελε παραλάβει τὸ ταμεῖον ἐναντίον τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὁριζομένων, καθίσταται ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ προκατόχου του ὑπεύθυνος ἐνώπιον τοῦ δημοσίου διὰ πᾶσαν ἐκ τῆς πράξεως ταύτης προκύψασαν εἰς αὐτὸ ζημίαν.

ΜΕΡ. Γ.′

Ἄρθρ. 24. Οἱ ταμίαι δίδουσιν ἐγγύησιν εἴτε εἰς χρήματα εἴτε εἰς μετοχὰς τῆς ἐθνικῆς τραπέζης, εἴτε εἰς ἀκίνητα κτήματα κατὰ τὰ ὡρισμένα ἐν τῷ νόμῳ τῆς 24 Αὐγούστου 1836.

Ἄρθρ. 25. Ἡ εἰς χρήματα ἢ μετοχὰς τῆς ἐθνικῆς τραπέζης ἐγγύησις προσδιορίζεται ὡς ἑρεξῆς.

Τοῦ μὲν κεντρικοῦ ταμίου εἰς δραχ	15,000
Τοῦ ταμίου Α. τάξεως	12,000
» Β. » » . . .	8,000
» Γ. » » . . .	5,000

Ἡ εἰς ἀκίνητα κτήματα ἐγγύησις εἶναι διπλῆς ἀξίας τῆς ἀνωτέρω προσδιορισθείσης εἰς χρήματα ἢ μετοχὰς τῆς ἐθνικῆς τραπέζης.

Ἄρθρ. 26. Ἡ ἐγγύησις δύναται νὰ ἦναι ἐν μέρει εἰς χρήματα ἢ μετοχὰς τῆς ἐθνικῆς τραπέζης καὶ ἐν μέρει εἰς ἀκίνητα κτήματα κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναλογίαν, πάντοτε ὅμως ἀπαιτεῖται μέρος αὐτῆς νὰ καταβάλληται εἰς χρήματα, ἢ μετοχὰς τῆς ἐθνικῆς τραπέζης.

Τὸ μέρος τοῦτο προσδιορίζεται,

Διὰ τὸν κεντρικὸν ταμίαν εἰς δραχμὰς . . .	4,000

Διὰ τὸν ταμίαν Α. τάξεως » . . .	2000
» » Β. » » . . .	1500
» » Γ. » » . . .	1000

Ἄρθρ. 27. Ὁ κεντρικὸς ταμίας καὶ ὁ ὑποταμίας ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου ἢ Ἐπάρχου.

Οἱ λοιποὶ τῶν ταμείων ὑπάλληλοι ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ προϊσταμένου αὐτῶν ταμίου.

Ἄρθρ. 28. Ἅπασαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις ἀκυροῦνται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Κληρωθεῖσα δὲ καὶ ἡ τῆς ἐπαρχίας Μήλου ἐκλογὴ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Π. Ματάλλα καὶ Γ. Βελῆ, ἔλαχεν εἰς τὸ Δ′. τμῆμα.

Τελευταῖον ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης συνεδριάσεως, γενησομένης τὴν 18 Δεκεμβρίου ἡμέραν δευτέραν, κατὰ τὴν 11 ὥραν π. μ. τὴν συζήτησιν τοῦ σχεδίου τῆς πρὸς τὸν βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεως τῆς Βουλῆς, ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 1 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Α. ΓΙΟΥΡΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀνάρ. Ἀγ. Χ. Ἀναργάρου.
Δ. Γ. Φιλάρετος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΕ′.

Τῆς 18 Δεκεμβρίου 1850.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὸν ὑπὸ τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος ἐκφωνηθέντα Βασιλικὸν λόγον, εἷς μὲν ἐπρότεινε

νὰ ἀναβληθῇ ἐπὶ μικρὸν ἡ συζήτησις, ἵνα, κατὰ τὸ 82 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, συζητηθῇ πρῶτον εἰς τὰ τμήματα.

Ἀλλ' ἕτερος ἀντεῖπεν ὅτι, ὡς μέχρι τοῦδε ἐξηγήθη, ἡ διάταξις αὕτη τοῦ κανονισμοῦ δὲν προτίθεται ἄλλο, ἢ τὴν σπουδαίαν ὑπὸ τῶν βουλευτῶν μελέτην τοῦ τοιούτου ἀντικειμένου, καὶ διὰ τοῦτο, ἂν δὲν διχογνωμήσωσι τυχὸν τὰ τμήματα ἐπὶ τοῦ σχεδίου, δὲν εἰσάγουσι γνώμην ἰδίαν, ἀλλὰ φέρεται εἰς συζήτησιν αὐτὸ τὸ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς συνταχθὲν σχέδιον· συμπεραίνει λοιπὸν ὅτι, μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης διαφορᾶς, ἂν ἡ μελέτη αὕτη ἐγένετο κατὰ τμήματα ἢ ὑφ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν βουλευτῶν, δύναται ἡ Βουλὴ νὰ ἐπιληφθῇ ἀμέσως τῆς συζητήσεως.

Ἀποδεξαμένου δὲ τὰς παρατηρήσεις καὶ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσαντος, διεσάφησεν ὁ πρόεδρος ὅτι, καὶ αὐτὸς παρατηρήσας τὴν διάταξιν, παρέλλειψεν αὐτὴν οὐχὶ τυχαίως, ἀλλὰ πεισθεὶς ὅτι δὲν εἶναι τελεσφόρος, καθ' ἃ ἐπληροφόρησαν αὐτὸν πολλοὶ τῶν καὶ ἄλλοτε πρότερον ὑπαρξάντων βουλευτῶν· καὶ ὅτι τὴν γνώμην τούτων, καὶ τὴν ἐπικρατήσασαν τάξιν ἀκολουθῶν καὶ αὐτός, ἐθεώρησε περιττὴν τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ τοιούτου τύπου.

Ἐπὶ τούτοις ἡ μὲν Βουλὴ συγκατετέθη εἰς τὴν ἄμεσον τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως συζήτησιν· προτεθείσης δὲ ταύτης καὶ μηδεμιᾶς γενομένης ἐπὶ τοῦ πρώτου παραγράφου παρατηρήσεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη αὐτὸν δι' ἀναστάσεως ἔχοντα οὕτω.

Μεγαλειοτάτη!

« Συνηγμένοι περὶ τὴν Υ. Μ. οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἔθνους, « δοξάζουσι τὸν Ὕψιστον διὰ τὴν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος διηνεκῆ « αὐτοῦ πρόνοιαν. »

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα ὁ δεύτερος παράγραφος, ἐφ' οὗ παρετήρησεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι, ἡ φράσις « τῆς μεγάλης αὐτοῦ πολιτικῆς ζωῆς » πρέπει νὰ μετατραπῇ εἰς « τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ ζωῆς » ὡς κατὰ λάθος παρεισδυσάσης εἰς τὸν τύπον τῆς πρώτης φράσεως· ἡ δὲ Βουλὴ ἐγκρίνασα τὴν τροποποίησιν, παρεδέχθη κατ' αὐτὴν ἄνευ παρατηρήσεως ἄλλης καὶ τὸν παράγραφον τοῦτον δι' ἀναστάσεως ἔχοντα οὕτως.

« Εἰλικρινῶς εἰς τὸν Βασ. Θρόνον ἀφωσιωμένον τὸ Ἑλληνικὸν « Ἔθνος, ἐξεπλήρωσε τὴν παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, κατὰ « τὴν ἐκ τῆς πατρίδος ἀποδημίαν του, ἐκφρασθεῖσαν εὐχήν, « περιστοιχίσαν τὴν Υ. Μ. ἐν σταθερᾷ πίστει καὶ ἀδιαταράκτῳ

« ἁρμονίᾳ· ὁδηγούμενον δὲ ὑπὸ τῆς ἱστορίας τῆς πολιτικῆς « αὐτοῦ ζωῆς, ἐσεβάσθη καὶ θέλει σέβεσθαι τὸν Βασιλέα, ὡς « τὸ στήριγμα τοῦ νόμου καὶ τὸ ἐχέγγυον τοῦ μέλλοντός του. »

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ τρίτου παραγράφου, ὁ μὲν εἰσηγητὴς ἐπρότεινεν ὥστε ἡ φράσις « δεήσεις ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς ταχείας αὐτοῦ ἐλεύσεως » νὰ μεταβληθῇ εἰς « δεήσεις ὑπὲρ τῆς μακροβιότητος τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Υ. Μεγαλειότητος· » ἡ δὲ Βουλὴ ἀποδεξαμένη τὴν τροποποίησιν ἐνέκρινε κατ' αὐτὴν καὶ τὸν παράγραφον τοῦτον δι' ἀναστάσεως, ἔχοντα ὡς ἑρξῆς.

« Ἀνέκφραστος εἶναι ὁ πόθος πάντων τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ « τῆς αἰσίας εἰς τὴν πατρίδα ἐπανόδου τοῦ Βασιλέως. Συγχαί- « ροντες τὴν Υ. Μεγαλειότητα διὰ τὴν μετὰ συνέσεως ἐκπλή- « ρωσιν τῶν εἰς τὴν Βασιλικὴν Αὐτῆς μέριμναν ἀνατεθέντων « ὑψηλῶν Βασιλικῶν ἔργων, καὶ ἀποδεχόμενοι τὰ ἐγκάρδια « αἰσθήματα τῆς Υ. Μ. κατευθύνουσι πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις « ὑπὲρ τῆς μακροβιότητος τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Υ. Μ. »

Ἀναγνωσθεὶς δὲ ἐγένετο ὡσαύτως δεκτὸς δι' ἀναστάσεως καὶ ὁ τέταρτος παράγραφος ὡς ἐν τῷ σχεδίῳ σημειοῦται, ἔχων οὕτως.

« Ἤκουσαν μετ' εὐχαριστήσεως οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἔθνους, ὅτι αἱ μετὰ τῶν ξένων δυνάμεων σχέσεις τῆς Κυβερνήσεως τῆς Υ. Μ. διατελοῦσι φιλικαί. »

Ἐπὶ δὲ τοῦ πέμπτου παραγράφου ὁ εἰσηγητὴς ἐπρότεινε νὰ ἐκλείψῃ μὲν ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ « ἀρχομένη δ' ἤδη τῶν ἐργασιῶν της, » νὰ προοιμιασθῇ δ' ὁ παράγραφος διὰ τῆς φράσεως « ἡ Βουλὴ χαίρει διότι . . . » Μετὰ δὲ τὴν λέξιν « συνταυτίζονται » προσέθηκε νὰ τεθῇ ἀντὶ τῆς λέξεως « πληρέστατα » ἡ λέξις « ἐντελῶς· » καὶ τελευταῖον πρὸ τῶν λέξεων « Μετὰ πληρεστάτης λοιπὸν ἀνταπαρνήσεως » νὰ προταχθῇ ἡ φράσις « ἀρχομένη δὲ τῶν ἐργασιῶν της » νὰ ἐξαλειφθῇ δ' ἔπειτα ἡ λέξις « λοιπὸν » ὡς περιττή. »

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐγκρίνασα τὰς τροποποιήσεις, παρεδέχθη κατ' αὐτὰς καὶ τὸν παράγραφον πέμπτον δι' ἀναστάσεως, ἔχοντα ὡς ἀκολούθως.

« Ἡ Βουλὴ χαίρει διότι αἱ εὐχαί της καὶ αἱ ἐπιθυμίαι της « συνταυτίζονται ἐντελῶς μετὰ τῶν τῆς Υ. Μεγαλειότητος. Ἀρ- « χομένη δὲ τῶν ἐργασιῶν της, μετὰ πληρεστάτης ἀνταπαρνήσεως « θέλει προβῇ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς σπουδαίας ἀποστολῆς « της. Ἡ εὐημερία καὶ πρόοδος τοῦ Κράτους, ἡ στερέωσις καὶ « ὁ σεβασμὸς τοῦ Βασιλικοῦ Θρόνου, θέλει εἶσθαι ὁ μόνος ὁδηγὸς

α αὐτῆς. Εἰς πᾶν δὲ μέτρον ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων στηριζό-
α μενον καὶ πρὸς τοῦτο τεῖνον, θέλει συνδράμει μετὰ ζήλου
α τὴν Βασιλικὴν Κυβέρνησιν. »

Τελευταῖον ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸς δι' ἀναστάσεως, ὡς ἐν τῷ σχεδίῳ ἔχει καὶ ὁ τελευταῖος παράγραφος ἔχων οὕτως.

« Ὁ Παντοδύναμος διὰ τῆς κραταιᾶς αὐτοῦ χειρὸς ἂς προ-
α στατεύῃ τὴν πατρίδα καὶ τὸν Βασιλικὸν Θρόνον. »

Γενομένης ἔπειτα καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Χ. Χριστόπουλον καὶ Δ. Πολυχρονόπουλον, συνήχθη, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 88, ἔχον ὡς ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα ἐνεκρίθη

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὸ σύνολον τῆς πρὸς τὸν βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεως ναὶ ἢ ὄχι;

Δημήτριος Ὀρεινός	. . . .	Ἀνδρέας Πέπας	. . . . N.
Λεων. Χρυσανθόπουλος	. N.	Στεμάτιος Μήτσας	. . N.
Δημήτριος Γιαννούλης	. .	Γεώργιος Βελῆς	. . . . N.
Λεωνίδας Ἐμπειρίκος	. . N.	Δημήτριος Ζῶτος	. . . N.
Πέτρος Καμπάνης	. . . N.	Γεώργιος Ιω. Γιολδάσης	. N.
Δημήτριος Τσόκρης	. . .	Μιχαὴλ Σισίνης	. . . .
Ἀνδρέας Δανόπουλος	. . N.	Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	. . N.
Γεώργιος Τσόκρης	. . . .	Στέφ. Στεφανόπουλος	. . N.
Ἀνδρέας μεταξᾶς	. . . .	Ἀνδρέας Αὐγερινός	. . . N.
Γεώργιος Σκοῦρος	. . . N.	Σπῦρος Μίλιος	. . . . N.
Σταῦρος Βλάχος	. . . . N.	Ἰωάννης Κλίμακας	. . . N.
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	. N.	Γρηγόριος Κορφιωτάκης	. N.
Ἀνδρέας Ἴσκος	. . . N.	Γεώργιος Περωτής	. . N.
Δημήτριος Σκυλοδῆμος	. . N.	Κωνσταντῖνος Νταγρές	. N.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	. . N.	Ἰωάννης Βάγλας	. . . N.
Παναγιώτης Λαζαρῆς	. . N.	Ἀναγνώστης Π. Ἰωάννου	. N.
Θεόδωρος Γρίβας	. .	. . . . .	. . . .
Σταῦρος Γρίβας	. . . N.	Πέτρος Δελληγιάννης	. . N.
Κωνς. Γριβογεώργης	. . N.	Νικόλαος Μπούκουρας	. .
Βασίλειος Σκαλτσοδῆμος	.	Ἄμπρος Ῥαλλός	. . . N.
Ἀναγνώστης Παπαθανασίου	N	Κωνς. Λαμπρυνόπουλος	. N.
Ἐλευθέρ. Καλογερᾶς	. . . N.	Νικόλαος Δελληγιάννης	. N.
Ἰω. Εὐγενίδης	. . . .	Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	. .

Γεώργιος Πανοπριφτόπουλος	N.	Χαράλ. Χριστόπουλος	. N.
Γεώργιος Παπασπυρόπουλος	N.	Ζ. Α. Ζαρειφόπουλος	. N.
Ἐμμ. Καραμάνος	. . . N.	Νικόλαος Μυσχούλας	. . N.
Νικόλαος Ματθαίου	. . N.	Γεώργιος Α. Ῥάλλης	. . N.
Ἀναγ. Κοντάκης	. . . N	Νάκος Πανουργιᾶς	. . . N.
Ἐμμ. Μελετόπουλος	. . N.	Παππᾶ Κώστας Τσαμάλας	N.
Σ. Κοπανίτσας	. . . N.	Σπυρίδων Λογοθετόπουλος	N.
Π. Ματάλας	. . . . N.	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	N.
Ἀν. Κορφιωτάκης	. . . N.	Δημήτριος Κουμανιώτης	. N.
Σταῦρος Μαυροδήμος	. . . N.	Σιδερῆς Πράτσικας	. . N.
Ἠλίας Δωΐλας	. . . . .	Παν. Πατρινός	. . . . N.
Θεόδωρος Πετρινός	. . N.	Ἀναργυρος Χ. Ἀναργύρου	N.
Κωνσταντῖνος Μανέτας	. N.	Νικόλαος Χ. Ἀναργύρου	. N.
Παναγιώτης Βαρδογλῆς	. .	Ἀναγνώστης Τατόπουλος	N.
Δημήτριος Φιλάρετος	. . N.	Κων. Δαρειώτης	. . . N.
Ἀναγ. Δεδόπουλος	. . . N.	Δημήτριος Χρηστίδης	. N.
Νικόλαος Μπούτουνας	. N.	Ἀνδρέας Μάμουκας	. . N.
Δημήτριος Σακελαριάδης	N.	Ζαννῆς Μαραγκός	. . . N.
Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος	.	Μιχαὴλ Σολομός	. . . N.
Γεώργιος Γουλιμῆς	. . N.	Εὐστράτιος Παρίσης	. . N.
Ἀλεξανδ. Κουμουνδουράκης	N.	Ἰωάννης Σαγρέδος	. . . N.
Χρῆστος Οἰκονομίδης	. .	Δημήτριος Δρόσος	. . . . N.
Κωνσταν. Αυμπεόπουλος	.	Δημήτριος Πολυχρονόπουλος	N.
Κωνσταν. Προβελέγιος	. .	Κυριάκος Πονηρόπουλος	. .
Ἐμμ. Μυδινός	. . .	Ἀναγ. Παπατσώρης	. . .
Δημ. Δημητρακόπουλος	. .	Γεώργιος Ι. Σταΐκος	. . N.
Γεώργιος Κάνδιας	. . . .	Ἀθανάσιος Καστανᾶς	. . N.
Φραγκίσκος Μαῦρος	. . N.	Ἰωάννης Δαμιανός	. . . N.
Ἰωάννης Φαρμάκης	. . . N.	Λάζαρος Α. Γιουρδῆς	. . N.
Α. Παπαδημητριάδης	. . N.	Ἰωάννης Γι Κριεζῆς	. . N.
Ν. Σισμάνης	. . . . . N.	Δημήτριος Μητσάκης	. . .
Κων. Αξελός	. . . . N.	Γεώργιος Ἀποστολίδης	. N.
Χρῆστος Τσ. Ἀντωπόπουλος	N.	Χρῆστος Κικίδης	. . . N.

Μεγαλειοτάτη!

« Συνηγμένοι περὶ τὴν Υ.Μ. οἱ Ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἔθνους, δοξάζουσι τὸν Ὕψιστον διὰ τὴν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος διηνεκῆ αὐτοῦ πρόνοιαν.

Εἰλικρινῶς εἰς τὸν Βασ. Θρόνον ἀφωσιωμένον τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, ἐξεπλήρωσε τὴν παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, κατὰ τὴν ἐκ τῆς Πατρίδος ἀποδημίαν Του, πανδήμως ἐκφρασθεῖσαν

εὐχὴν, περιστοιχίσαν τὴν Υ. Μ. ἐν σταθερᾷ πίστει καὶ ἀδιατράκτῳ ἁρμονίᾳ. Ὁδηγούμενον δὲ ὑπὸ τῆς ἱστορίας τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ ζωῆς, ἐσεβάσθη καὶ θέλει σέβεσθαι ἀείποτε τὸν Βασιλέα, ὡς τὸ στήριγμα τοῦ Νόμου καὶ τὸ ἐχέγγυον τοῦ μέλλοντός του.

Ἀνέκφραστος εἶναι ὁ πόθος πάντων τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ τῆς αἰσίας εἰς τὴν πατρίδα ἐπανόδου τοῦ Βασιλέως. Συγχαίροντες τὴν Υ. Μεγαλειότητα διὰ τὴν μετὰ συνέσεως ἐκπλήρωσιν τῶν εἰς τὴν Βασιλικὴν Αὐτῆς μέριμναν ἀνατεθέντων Ὑψηλῶν Βασιλικῶν ἔργων, καὶ ἀποδεχόμενοι τὰ ἐγκάρδια αἰσθήματα τῆς Υ. Μ., κατευθύνουσι πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις ὑπὲρ τῆς μακροβιότητος τοῦ Βασιλέως, καὶ τῆς Υ. Μεγαλειότητος.

Ἤκουσαν μετ' εὐχαριστήσεως οἱ Ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἔθνους, ὅτι αἱ μετὰ τῶν ξένων Δυνάμεων σχέσεις τῆς Κυβερνήσεως τῆς Υ. Μ. διατελοῦσι φιλικαί.

Ἡ Βουλὴ χαίρει, διότι αἱ εὐχαί της καὶ αἱ ἐπιθυμίαι της συνταυτίζονται ἐντελῶς μετὰ τῶν τῆς Υ. Μεγαλειότητος. Ἀρχομένη δὲ τῶν ἐργασιῶν της, μετὰ πληρεστάτης αὐταπαρνήσεως θέλει προβῆ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς σπουδαίας ἀποστολῆς της. Ἡ εὐημερία καὶ πρόοδος τοῦ Κράτους, ἡ στερέωσις καὶ ὁ σεβασμὸς τοῦ Βασιλικοῦ Θρόνου, θέλει εἶσθαι ὁ μόνος ὁδηγός αὐτῆς. Εἰς πᾶν δὲ μέτρον ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων στηριζόμενον καὶ πρὸς τοῦτο τεῖνον, θέλει συνδράμει μετὰ ζήλου τὴν Βασιλικὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ Παντοδύναμος διὰ τῆς κραταιᾶς αὐτοῦ χειρὸς ἂς προστατεύῃ τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Βασιλικὸν Θρόνον. »

Ἐγένετο μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ ἑνὸς τῶν γραμματέων, ἐπιτηρούντων τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Ἀξελοῦ καὶ Α. Χρυσανθοπούλου, κλήρωσις τῆς διὰ τὴν ἀπάντησιν πρὸς τὸν Βασιλικὸν λόγον μεγάλης πρεσβεύσεως. Ἔλαχον δὲ οἱ ΚΚ. Σ. Χ. Στεφανόπουλος, Γ. Κ. Βελῆς, Γ. Ἰω. Σταΐκος, Σ. Κοπανίτσας, Δ. Κουμανιώτης, Ἰω. Σαγρέδος, Φ. Μαῦρος, Χ. Οἰκονομίδης, Π. Καμπάνης καὶ Γ. Ἰ. Γιολδάσης.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Βασ. Οἴκου Ὑπουργὸς, ἀνέγνω ταχυδρομικὴν σύμβασιν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας μετὰ τῆς συνοδευούσης αὐτὴν δικαιολογητικῆς ἐκθέσεως· πρὸς δὲ, ὁ αὐτὸς ἀπὸ μέρους τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀνέγνω ταχυδρομικὴν σύμβασιν μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας Λόϋδ μετὰ τῆς συνοδευούσης αὐτὴν ἐκθέσεως, ἔχουσι δ' οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

«Τῷ **1834** συνωμολογήθη μεταξὺ Ἑλληνικῆς καὶ Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως ταχυδρομικὴ σύμβασις, τῆς ὁποίας ἡ ἰσχὺς ὡρίσθη μέχρις οὗ συναφθῇ νέα· ἡ συνθήκη ἐδόθη εἰς ἐνέργειαν, ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς της οἱ ὅροι αὐτῆς ἐδείχθησαν ἀνεπαρκεῖς εἰς τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας τὰς ἀνάγκας· ὀσημέραι δὲ τῆς ἀνανεώσεώς της ἐπὶ τὸ πληρέστερον ἡ ἀνάγκη καθίστατο ἐπαισθητὴ καὶ ἐπὶ τέλους ἀπέβη ἀναπόφευκτος. Ἐντεῦθεν αἱ ῥηθεῖσαι Κυβερνήσεις κατέστησαν ἑκατέρα ἴδιον πληρεξούσιον διὰ νὰ διαπραγματευθῶσι τὴν σύστασιν καταλλήλου ταχυδρομικῆς συνθήκης πρὸς θεραπείαν τῆς ὑφισταμένης ἀνάγκης· οἱ πληρεξούσιοι συνῆλθον ἐνταῦθα καὶ συνέταξαν σύμβασιν, ἥτις καθὸ περιέχουσα ὅρους τινὰς ἀπαιτοῦντας κατὰ τὸ **25** ἄρθρον τοῦ Συντάγματος τὴν συγκατάθεσιν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, καὶ δὲν ἰσχύει ἄνευ αὐτῆς, ἐρχόμεθα κατὰ Βασιλικὴν διαταγὴν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ἄρθρα τ' ἀποτελοῦντα τὴν ῥηθεῖσαν σύμβασιν, καὶ νὰ ζητήσωμεν νὰ ἐκφρασθῇ ἡ ἐπ' αὐτῆς συγκατάθεσίς της· τοῦτ' αὐτὸ ἐγένετο καὶ ὁπόταν ἐζητήθη ἡ συγκατάθεσις τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας συνομολογηθείσης συνθήκης περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ ὠφέλεια τῶν τοιούτων μεταξὺ τῶν ἐθνῶν συνθηκῶν εἶναι πασίγνωστα καὶ ὁμολογούμενα, κρίνομεν περιττὰς τὰς περὶ τοῦ ὠφελίμου τῆς προκειμένης συνθήκης ἐξηγήσεις, καὶ περιοριζόμεθα νὰ σᾶς εἴπωμεν κύριοι, ὅτι μηδεὶς τῶν ὅρων ἕνεκα τῶν ὁποίων ἡ ὑμετέρα συγκατάθεσις ἀπαιτεῖται, ἀπάδει πρὸς ἐθνικόν τι συμφέρον, ἑπομένως παρακαλοῦμεν, νὰ δώσητε τὴν συγκατάθεσιν ὑμῶν, ὅπως ἐπικυρωθῇ ἐν τάχει ἐκ μέρους ἑκατέρων τῶν ἡγεμόνων, κατὰ τὸ σύνηθες ἡ προκειμένη συνθήκη.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **18** Δεκεμβρίου **1850**.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ

Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Π. ΔΕΔΙΓΙΑΝΝΗΣ. »

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὴν συνημμένην Ταχυδρομικὴν Σύμβασιν μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας θέλουν ὑπο-

βάλλει εἰς τὴν βουλὴν οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοί, καὶ ζητήσει τὴν συγκατάθεσίν της, ὅπως λάβῃ αὕτη τὴν ἀπαιτουμένην ἰσχὺν κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Συντάγματος· ἀμφότεροι δὲ οἱ ῥηθέντες ὑπουργοὶ θέλουν ὑποστηρίξει αὐτήν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Δεκεμβρίου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ. Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ταχυδρομικὴ Σύμβασις μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αὐστριακῆς Αὐτοκρατορίας.

Πεισθεῖσαι ἀμφότεραι αἱ Κυβερνήσεις ἥ τε τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ τῆς Αὐστρίας, ὅτι οἱ ὅροι τῆς Ταχυδρομικῆς συμβάσεως τῆς 7 Μαρτίου (13 Φεβρουαρίου 1834) δὲν ἐπαρκοῦσι περιπλέον εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις, καὶ ὅτι νέος κανονισμὸς συμφωνότερος πρὸς τὰς περιστάσεις ταύτας κατέστη ἀναγκαῖος, διώρισαν ἐκ μέρους μὲν τῆς Ἑλλάδος τὸν Κύριον Γεώργιον Σκοῦφον, ἱππότην τοῦ χρυσοῦ σταυροῦ τοῦ βασιλικοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος, ἱππότην τοῦ Ρωσσικοῦ τάγματος τῆς ἁγίας Ἄννης β'. τάξεως, καὶ ἱππότην τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς, βουλευτὴν, Γενικὸν Διευθυντὴν τῶν Ταχυδρομείων τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκ μέρους δὲ τῆς Αὐστρίας τὸν Κύριον κόμητα Φρειδερῖκον Ἰγγελχεὶμ θαλαμηπόλον τῆς Αὐτῆς Αὐτοκρατορικῆς βασιλικῆς, καὶ ἀποστολικῆς Μεγαλειότητος, ἐπιτετραμμένον Αὐτῆς παρὰ τῇ Α. Μεγαλειότητι τῷ Βασιλεῖ τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἐπιτετραμμένους, εἰς οὓς ἀνετέθη νὰ συζητήσωσι καὶ κλείσωσι Ταχυδρομικὴν σύμβασιν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας. Οἱ δὲ ἐπίτροποι ἀνταλλάξαντες τὰ πληρεξούσια αὐτῶν, καὶ, εὑρεθέντων τούτων ἐν τάξει, συνέταξαν τὰ ἑπόμενα ἄρθρα, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀνωτέρας ἐπικυρώσεως.

Ἄρθρ. 1. Μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας θέλει ὑπάρχει τακτικὴ καὶ περιοδικὴ ταχυδρομικὴ συγκοινωνία πρὸς μεταφορὰν τῶν τε ἐπιστολῶν καὶ τῶν ἐντύπων ἐξ Ἑλλάδος εἰς Αὐστρίαν καὶ τὰ λοιπὰ Κράτη καὶ τ' ἀνάπαλιν.

Ἄρθρ. 2. Ἡ συγκοινωνία αὕτη θέλει γίνεσθαι διὰ τῶν Αὐστριακῶν ἀτμοπλόων τοῦ Λόϋδ τῶν ἐκτελούντων τὴν διὰ θαλάσσης **Α. Β.** ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν.

Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον θέλει κλεισθῇ συγχρόνως μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Διευθυντηρίου τῆς Ἑταιρίας Λόϋδ συνθήκη θαλασσοπλοΐας, κανονίζουσα τοὺς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας κατάπλους καὶ ἀπόπλους, καὶ προσδιορίζουσα τοὺς λιμένας, οὓς θέλει συνδέει ἡ ταχυδρομικὴ συγκοινωνία.

Ἄρθρ. 3. Τῆς θαλασσοπλοϊκῆς ταύτης συνθήκης ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον θέλει προστεθῇ εἰς τὴν παροῦσαν ταχυδρομικὴν σύμβασιν, καὶ θέλει θεωρηθῇ ὡς μέρος συνεχὲς καὶ συμπληρωτικὸν τῆς συμβάσεως ταύτης.

Ἄρθρ. 4. Ἡ ἀμοιβαία ἀνταλλαγὴ τῶν ἀνταποκρίσεων θέλει γίνεσθαι εἰς κεκλεισμένους φακέλλους, ἐκ μὲν Ἑλλάδος διὰ τῶν γραφείων τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Σύρου, τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν Πατρῶν, ἐκ δὲ τῆς Αὐστρίας διὰ τοῦ γραφείου τῆς Τεργέστης.

Ἄρθρ. 5. Ἂν δ' εἰς τὸ μετὰ ταῦτα κριθῇ εὔλογον νὰ συστηθῶσι γραφεῖα πρὸς ἀνταλλαγὴν ἀλληλογραφίας καὶ ἀλλαχοῦ ἑκατέρας τῶν ἐπικρατειῶν, τοῦτο θέλει γίνεσθαι διὰ κοινῆς συγκαταθέσεως ἀμφοτέρων τῶν ταχυδρομικῶν Διευθύνσεων.

Ἄρθρ. 6. Ἡ ἀποστολὴ τῶν ἀλληλογραφιῶν θέλει γίνεσθαι περιοδικῶς εἰς τὰς προσδιωρισμένας ἐποχὰς καὶ κατὰ τὰς βραχυτέρας διευθύνσεις, ὅπως ταχύτατα φθάνωσιν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον των.

Ἄρθρ. 7. Οἱ ἐπιστέλλοντες ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Αὐστρίᾳ θέλουσιν, ἐκτὸς μόνον τῶν ἐν ἄρθροις 16, 17 καὶ 18 ὁριζομένων περιστάσεων, εἶσθαι ἐλεύθεροι· α. ἢ νὰ ἀφήσωσιν ὁλόκληρον τὸ ταχυδρομικὸν τέλος εἰς βάρος τοῦ ἀναδεχομένου τὴν ἀποστολήν, β. ἢ νὰ προπληρώνωσιν ὁλόκληρον τὸ τέλος τοῦτο ἀπὸ τοῦ μέρους, ἀφ' οὗ ἡ ἐπιστολὴ ἀποστέλλεται, μέχρι τοῦ μέρους εἰς ὃ ἐπιδίδεται.

Ἄρθρ. 8. Τὸ κοινὸν δύναται νὰ πέμπῃ ἐπιστολὰς συστημένας, ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν δὲν θέλει σημειοῦσθαι ἡ ἀξία τοῦ περιεχομένου, διότι τὸ ταχυδρομεῖον δὲν ὑποχρεοῦται ν' ἀποζημιώσῃ, ἀλλὰ μόνον ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἀπεστάλη καὶ ἐπεδόθη ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἐπιγραφήν της.

Ἄρθρ. 9. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐπιστολὴ συστημένη ἤθελεν ἀπολεσθῇ διὰ παραδρομῆς ἢ ἀμελείας τῶν ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων, ἐκ τῶν δύω ταχυδρομικῶν διευθύνσεων, ἐκείνη, ὑφ' ἧς τὴν δικαιοδοσίαν ἀπωλέσθη ἡ ἐπιστολή, θέλει πληρώνει πρὸς ἀποζημίωσιν φιορίνια 20 ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀπαιτήσεως, ἥτις δύναται νὰ γίνῃ ἢ εἰς τὸ ταχυδρομικὸν

καταστημα, ὅθεν ἔγεινεν ἡ ἀποστολὴ, ἢ εἰς ἐκεῖνο ὅπου ἔμελλε νὰ γίνῃ ἡ ἐπίδοσις.

Ἡ ἀπότισις τῆς ποσότητος ταύτης θέλει γίνεσθαι εἰς τὸν ἔχοντα δικαίωμα ἐπ' αὐτῆς, ἡ δὲ ἀπαίτησις πρέπει νὰ γίνῃ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ ἐπιστολὴ δοθῇ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον· μετὰ δὲ τὴν προθεσμίαν ταύτην δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀπαίτησις.

Ἄρθρ. 10. Τὰ διὰ τὴν μεταξὺ τῶν δύω ἐπικρατειῶν ταχυδρομικὴν κοινωνίαν πληρωτέα τέλη εἰσὶ τὰ ἑξῆς·

ά. τὸ θαλάσσιον τέλος,

β. τὸ τέλος τοῦ Αὐστριακοῦ ταχυδρομείου·

γ'. τὸ τέλος τοῦ Ἑλληνικοῦ ταχυδρομείου·

Τὰ ὑπὸ ά. καὶ β'. σημειωθέντα τέλη ἀνήκουσιν εἰς τὴν Αὐστριακὴν ταχυδρομικὴν διεύθυνσιν, ἥτις θέλει συνεννοηθῆ μετὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ Λόϋδ διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν ἀπότισιν τοῦ θαλασσίου τέλους, τὸ δὲ ὑπὸ στοιχεῖον γ'. ἀναφερόμενον τέλος ἀνήκει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ταχυδρομικὴν διεύθυνσιν.

Ἄρθρ. 11. Τὸ θαλάσσιον τέλος διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν ἐπιστολῶν μεταξὺ Τεργέστης καὶ τῶν Ἑλληνικῶν λιμένων, ὅπου θέλουσι προσορμίζεσθαι τὰ ἀτμοκίνητα τοῦ Λόϋδ, προσδιορίζεται εἰς ἐννέα καραντάνια (monnaie de couvent) δι' ἑκάστην ἁπλῆν ἐπιστολὴν ζυγίζουσαν ἓν λώτιον, κατὰ τὸν σταθμὸν τῆς Βιέννης ἢ 15 γραμμάς.

Ἄρθρ. 12. Τὰ αὐστριακὰ ταχυδρομικὰ τέλη προσδιορίζονται ὡς ἑπεται· ά. ἀπὸ Τεργέστης ἢ εἰς Τεργέστην δύο καραντάνια· β'. ἀπὸ τῶν μερῶν ἢ εἰς τὰ μέρη τὰ μὴ ἀπέχοντα τῆς Τεργέστης ὑπὲρ τὰς 10 λεύγας τὸ πολὺ, τρία καραντάνια· γ'. ἀπὸ τῶν μερῶν ἢ εἰς τὰ μέρη τὰ ἀπέχοντα τῆς Τεργέστης μέχρι 20 λευγῶν καὶ αὐτῶν ἐμπεριλαμβανομένων, ἓξ καραντάνια· δ'. ἀπὸ ὅλα καὶ δι' ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Αὐστριακοῦ Κράτους ἐννέα καραντάνια δι' ἑκάστην ἁπλῆν ἐπιστολὴν ἑνὸς αὐστριακοῦ λωτίου. Ἐπιστολαὶ δὲ ὑπὲρ τὸ ἓν λώτιον καὶ μέχρι τῶν δύω λωτίων ζυγίζουσαι τιμῶνται τὸ διπλοῦν· αἱ δὲ ὑπὲρ τὰ δύο καὶ μέχρι τῶν τριῶν λωτίων ζυγίζουσαι, τὸ τριπλάσιον τοῦ διὰ τὴν ἁπλῆν ἐπιστολὴν ὁρισθέντος τέλους, καὶ οὕτω καθεξῆς. Οἱ ταχυδρομικοὶ σταθμοὶ οἱ ἐντὸς τοῦ κύκλου δέκα λευγῶν ἀπὸ Τεργέστης εὑρισκόμενοι, ὡς καὶ οἱ ἐπέκεινα τῶν 10 λευγῶν μέχρι 20 λευγῶν καὶ αὐτῶν ἐμπεριλαμβανομένων, θέλουσι γνωστοποιηθῆ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων.

Ἄρθρ. 13. Τὰ ἑλληνικὰ ταχυδρομικὰ τέλη κανονίζονται κατὰ

τὴν ἐν Ἑλλάδι ἰσχύουσαν διατίμησιν, ἤτοι ά. ἀπ' Ἀθηνῶν καὶ εἰς Ἀθήνας· β'. ἀπὸ Πειραιῶς καὶ εἰς Πειραιᾶ· γ'. ἀπὸ Πατρῶν καὶ εἰς Πάτρας· δ'. ἀπὸ Σύρου καὶ εἰς Σύρον δέκα λεπτά. Ἀπὸ παντὸς μέρους καὶ εἰς πᾶν μέρος ἀπέχον μέχρι 10 ὡρῶν καὶ αὐτῶν ἐμπεριεχομένων 10 λεπτά· ἀπὸ δὲ 10 μέχρι 20 ὡρῶν 20 λεπτά· ἀπὸ 20 ἕως 30 ὡρῶν 30 λεπτά· ἀπὸ 30 καὶ ἐπέκεινα 40 λεπτὰ δι' ἑκάστην ἁπλῆν ἐπιστολὴν ζυγίζουσαν ὀλιγώτερον τῶν 7 1/2 γραμμῶν. Ἐπιστολαὶ δὲ ὑπερβαίνουσαι τὸ βάρος ἁπλῶν ἐπιστολῶν θέλουσι πληρόνει ά. ἀπὸ 7 1/2 μέχρι 10 γραμμῶν μίαν καὶ ἡμίσειαν φορὰν τὸ δικαίωμα ἀποκλειστικῶς τοῦ τέλους τῆς ἁπλῆς ἐπιστολῆς· β'. ἀπὸ 10—15 γραμμῶν δύο· γ'. ἀπὸ δὲ 15—20 γραμμῶν ἀποκλειστικῶς δύο καὶ ἡμίσειαν φορὰν τὸ τέλος τῆς ἁπλῆς ἐπιστολῆς καὶ οὕτω καθεξῆς, προστιθεμένου πάντοτε τοῦ ἡμίσεως τοῦ τέλους τῆς ἁπλῆς ἐπιστολῆς κατ' αὔξησιν πέντε γραμμῶν τοῦ βάρους.

Διὰ δὲ τὴν μεταξὺ τῆς Στερεᾶς καὶ τῶν Νήσων τοῦ Βασιλείου κοινωνίαν καὶ τ' ἀνάπαλιν, ἐκτὸς τοῦ ὑπὸ τῆς διατιμήσεως κανονιζομένου τέλους διὰ τὴν διὰ ξηρᾶς ἀποστολὴν τῶν γραμμάτων πληρόνεται πρόσθετον τέλος 10 λεπτῶν, αὐξανόμενον ἑβδομηδὸν, καθ' ἣν ἀναλογίαν προσδιορίζει ἡ διατίμησις.

Ἡ Διεύθυνσις τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων θέλει φέρει εἰς γνῶσιν τῆς Διευθύνσεως τῶν Αὐστριακῶν τοὺς τόπους ὅσοι κεῖνται εἰς τὰς προρρηθείσας ἀποστάσεις.

Ἄρθρ. 14. Ἔκπτωσις τοῦ τέλους γίνεται ἐπὶ τῶν ἑπομένων ἀντικειμένων.

Α'. Δι' ἐφημερίδας, φυλλάδια καὶ περιοδικὰ ἔκτυπα ὑπὸ σταυρωτὴν ἢ ἁπλῆν ταινίαν καὶ οὐδὲν ἄλλο ἔχοντα διὰ χειρὸς ἐπιγεγραμμένον, πλὴν μόνης τῆς Διευθύνσεως τῆς ὑπὸ γραφῆς καὶ τῆς ἡμερομηνίας· 1. τὸ θαλάσσιον τέλος προσδιορίζεται εἰς 1 καραντάνιον· 2. τὸ αὐστριακὸν ταχυδρομικὸν τέλος δι' ἓν καραντάνιον ἐπὶ ἑκάστου λωτίου· 3. τὸ ἑλληνικὸν ταχυδρομικὸν τέλος εἰς τέσσαρα λεπτὰ τὸ φύλλον, κατὰ τὴν ἐγχώριον διατίμησιν.

Β'. Διὰ δείγματα ἐμπορευμάτων δεδεμένα ὑπὸ ταινίας οὕτως, ὥστε νὰ φαίνηται τὸ περιεχόμενον, πληρόνεται ὡς θαλάσσιον τέλος καὶ ὡς αὐστριακὸν ταχυδρομικὸν τέλος, τὸ τέλος τῆς ἁπλῆς ἐπιστολῆς διὰ δύο λώτια, ὡς ἑλληνικὸν δὲ ταχυδρομικὸν τέλος, τὸ τρίτον τοῦ τέλους τῆς ἑλληνικῆς ἐπιστολῆς, ἂν τὸ δεῖγμα ἦναι προσημμένον εἰς ἐπιστολὴν, ἂν δὲ στέλληται

μόνον, τὸ τέλος δὲν δύναται νὰ ἦναι ἔλαττον τοῦ τέλους τῆς ἁπλῆς ἐπιστολῆς.

Ἄρθρ. 15. Τὰ Ἑλληνικὰ τέλη θέλουσι διατηρήσει τὴν αὐτὴν ὡς καὶ μέχρι τοῦδε πρόοδον, καὶ θέλουσιν ἐξακολουθήσει ὁποῖαι εἶναι δι' ὅλας τὰς ἐξ Ἑλλάδος ἀποστελλομένας, ὅσαι εἶναι πληρωμέναι, ὡς καὶ δι' ὅλας ὅσαι φθάνουσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπλήρωτοι, ἐκτὸς ἂν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐγκρίνῃ εἰς τὸ μετέπειτα νὰ ἐλαττώσῃ αὐτά· τὸ αὐτὸ λέγεται καὶ περὶ τοῦ τέλους τοῦ ἀφορῶντος τὰς ἐφημερίδας, τὰ περιοδικὰ φυλλάδια ὅσα στέλλονται ὑπὸ ταινίας σταυρωτῆς ἢ ἁπλῆς, ὡς καὶ τὴν ἀποζολὴν τῶν δειγμάτων.

Ἀλλ' ἐν Αὐστρίᾳ, τὰ Αὐστριακὰ ταχυδρομεῖα θέλουσιν εἰσπράττει ἓν καὶ μόνον Ἑλληνικὸν τέλος 6 καραντανίων δι' ἑκάστην ἐπιστολὴν, ζυγίζουσαν ἓν λώτιον, ἥτις πέμπεται εἰς Ἑλλάδα πληρωθεῖσα, ἢ ἔρχεται ἐκεῖθεν ἀπλήρωτος. Αἱ δὲ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ φυλλάδια, ἂν δὲν ἔχωσιν οὐδὲν ἄλλο ἐπιγεγραμμένον, πλὴν τῆς διευθύνσεως τῆς ὑπογραφῆς καὶ ἡμερομηνίας, θέλουσι πληρόνει τὸ ἐν Αὐστρίᾳ ὡρισμένον τέλος, ἤτοι ἓν καραντάνιον τὸ λώτιον.

Ἡ πρόοδος τῶν δύο τελευταίων τούτων τελῶν θέλει κανονίζεσθαι κατὰ τὴν Αὐστριακὴν διατίμησιν, καὶ τὸ αὐτὸ θέλει γίνει καὶ διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν δειγμάτων. Ἐπειδὴ δὲ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπολογισθῇ τὸ ἐκ τῆς συνομολογίας ταύτης δυνάμενον νὰ πηγάσῃ κέρδος ἢ ζημία, διὰ τοῦτο καταλογίζεται εἰς τὸ Αὐστριακὸν ταχυδρομικὸν ταμεῖον. Ἡ δὲ Ἑλλὰς θέλει ἀποζημιοῦσθαι διὰ τὸ ταχυδρομικὸν αὐτῆς τέλος ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἐν χρήσει ὑπάρχουσαν ταχυδρομικὴν αὐτῆς διατίμησιν.

Ἄρθρ. 16. Αἱ ἐπὶ συστάσει ἐπιστολαὶ, αἱ ἐξ Ἑλλάδος προερχόμεναι καὶ εἰς Αὐστρίαν ἀποστελλόμεναι ἢ τ' ἀνάπαλιν, θέλουσι προπληρόνεσθαι κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων **11, 12, 13** καὶ **15.**

Α'. Αἱ εἰς τὰ Αὐστριακὰ ταχυδρομεῖα παραδιδόμεναι ἐπὶ συστάσει ἐπιστολαὶ θέλουσι πληρόνει ἐκτὸς τούτου πρὸς ὄφελος τοῦ Αὐστριακοῦ ταχυδρομικοῦ ταμείου, τὸ τέλος τῆς συστάσεως καὶ τὸ τῆς ἀποδείξεως τῆς παραλαβῆς.

Β'. Αἱ εἰς τὰ Ἑλλ. ταχυδρομεῖα παραδιδόμεναι ἐπὶ συστάσει ἐπιστολαὶ θέλουσι πληρόνει πρὸς ὄφελος τοῦ Ἑλληνικοῦ ταχυδρομικοῦ ταμείου τὸ διπλάσιον τοῦ τέλους τῆς ἁπλῆς ἐπιστολῆς, κατὰ τὴν ἐκατέρωσε διατίμησιν.

Ἄρθρ. 17. Προπληρόνονται δὲ ὑποχρεωτικῶς μέχρι τοῦ μέρους εἰς ὃ διευθύνονται.

α'. Αἱ ἐπιστολαὶ τῶν εἰς ταχυδρομικὰ τέλη ὑποκειμένων προσώπων καὶ διευθυνόμεναι πρὸς τὰς Α. Α. Βασιλικὰς Μεγαλειότητας, καὶ πρὸς τὰς Α.Α. Καισαροβασιλικὰς Μεγαλειότητας, προσέτι δὲ πρὸς τὰ μέλη τοῦ Βασιλικοῦ καὶ τὰ τοῦ Καισαροβασιλικοῦ οἴκου.

β'. Αἱ ἐπιστολαὶ τῶν εἰς ταχυδρομικὰ τέλη ὑποκειμένων προσώπων, αἱ διευθυνόμεναι ἀμοιβαίως πρὸς τὰς ἀρχὰς ἑκατέρων τῶν ἐπικρατειῶν.

γ'. Τὰ δείγματα, αἱ ἐφημερίδες, τὰ περιοδικὰ φυλλάδια, τὰ ὑπὸ σταυρωτὴν ἢ ἁπλῆν ταινίαν.

Ἄρθρ. 18. Δὲν ὑπόκειται δὲ εἰς ταχυδρομικὸν τέλος ἐν ἑκατέρῳ τῶν ἐπικρατειῶν, εἴτε ἀποστελλομένη, εἴτε παραλαμβανομένη. α. ἡ ἀλληλογραφία μεταξὺ τῶν Α. Α. Βασιλικῶν Μεγαλειοτήτων καὶ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῶν Α. Α. Καισαροβασιλικῶν Μεγαλειοτήτων καὶ τῆς Καισαροβασιλικῆς οἰκογενείας ἀφ' ἑτέρου· β'. ἡ μεταξὺ τῶν ἀρχῶν τῶν δύο ἐπικρατειῶν ἀλληλογραφία, καθ' ὅσον ἀφορᾷ ὑποθέσεις τῆς ὑπηρεσίας· ἀλλ' ὅπως ἀπαλλάττεται ἡ ἀλληλογραφία αὕτη τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, πρέπει νὰ φέρῃ ἡ ἐπιστολὴ τὴν σφραγίδα καὶ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἀποστελλούσης ἀρχῆς, ὡς καὶ τὴν διεύθυνσίν τῆς εἰς ἣν ἀποστέλλεται, προσέτι δὲ ὅτι ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 19. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πλοιάρχους τῶν ἀτμοπλοίων τοῦ Λόυδ νὰ δέχωνται εἰς Ἑλληνικοὺς λιμένας, ὅπου προσορμίζονται, ἄλλας ἐπιστολὰς ἀπὸ τὰς παραδιδομένας αὐτοῖς ὑπὸ τῶν ταχυδρομείων. Ἐξαίρεσις γίνεται μόνον ὡς πρὸς τὴν ἀλληλογραφίαν μεταξὺ τῆς ἐν Ἑλλάδι Αὐστριακῆς πρεσβείας τῶν προξένων, προξενείων καὶ πρακτόρων αὐτῆς μεταξύ των καὶ μετὰ τῆς Κυβερνήσεώς των· προσέτι δὲ καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀλληλογραφίαν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Λόυδ μεταξύ των καὶ μετὰ τοῦ διευθυντηρίου αὐτῶν.

Ὅταν δὲ αἱ ἀλληλογραφίαι αὗται διαβιβάζωνται ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλο τῆς Ἑλλάδος μέρος διὰ τακτικοῦ ταχυδρομείου, τότε πληρόνουσι τὸ τακτικὸν τέλος, κατὰ τὴν ἐν χρήσει συνήθη διατίμησιν διὰ τὴν μετακομιδὴν τῆς ἀλληλογραφίας.

Ἄρθρ. 20. Ἐπιστολαὶ μὴ ἐπιδοθεῖσαι, εἴτε διότι ὁ εἷς ὃν διευθύνονται, ἠρνήθη τὴν παραλαβὴν ἢ ἀναχώρησιν, εἴτε δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν, ἐπιστρέφονται, χωρὶς νὰ ὑπάκηνται εἰς τέλος ἐπι-

στροφῆς· ὅσαι δὲ τῶν ἐπιστολῶν τούτων εἶχον ἀποσταλῆ ὡς βεβαρυμέναι μὲ δικαιώματα, ἐπιδίδονται κατὰ τὸ αὐτὸ βάρος καὶ τὴν πληρωμὴν, καθ' ἃ κατ' ἀρχὰς παρεδόθησαν ἀπὸ τὸ πέμπον ταχυδρομεῖον εἰς τὸ πρὸς ὃ διευθύνοντο.

Ἄρθρ. **21.** Ἡ ταχυδρομικὴ διεύθυνσις τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ πέμπῃ εἰς Τεργέστην τὴν διὰ ξένους τόπους προσδιωρισμένην ἀλληλογραφίαν, ὅπως ἐκεῖθεν διαπέμπηται διὰ τῶν τακτικῶν ταχυδρομείων εἰς τὰ μέρη τοῦ προσδιορισμοῦτων· ἡ δὲ ἐκ ξένων τόπων προερχομένη καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα προσδιωρισμένη ἀλληλογραφία, ἥτις παραδίδεται εἰς τὰ Αὐστριακὰ ταχυδρομεῖα θέλει πέμπεται διὰ τῶν βραχυτέρων ὁδῶν εἰς Τεργέστην, καὶ ἐκεῖθεν διὰ τοῦ πρώτου ἀποπλεύσαντος ἀτμοπλοίου εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον.

Ἄρθρ. **22.** Ἅμα κυρωθείσης τῆς παρούσης συμβάσεως, ἀναλαμβάνει ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις νὰ διαπραγματευθῇ μετὰ τῶν ταχυδρομικῶν διευθύνσεων τῶν ξένων ἐπικρατειῶν ὅσαι ἔχουσιν ἄμεσον συγκοινωνίαν μετὰ τῆς Αὐστριακῆς, ὅπως κανονισθῶσι τὰ διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἀλληλογραφίαν εἰσπρακτικὰ τέλη, τὴν καταργησιν τῆς ὑποχρεωτικῆς προπληρωμῆς τῶν ἐπιστολῶν, καὶ πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ διευκολύνῃ τὴν ἀποστολὴν τῆς ἀλληλογραφίας.

Μετὰ τοῦτο δὲ θέλουσι γίνει αἱ ἀνήκουσαι συνεννοήσεις μετὰ τῶν ἑλληνικῶν ταχυδρομείων.

Ἄρθρ. **23.** Μέχρις οὗ δὲ αἱ προρρηθεῖσαι μεταξὺ τῆς Αὐστριακῆς καὶ τῶν ξένων Κυβερνήσεων διαπραγματεύσεις ἀποπερατωθῶσι, προσδιορίζονται τὰ ταχυδρομικὰ τέλη ὡς ἕπεται.

Α. Αἱ ἁπλαῖ ἢ ἐπὶ συστάσει ἐπιστολαὶ, αἱ ἐφημερίδες, τὰ φυλλάδια καὶ περιοδικὰ ἔντυπα, καὶ τὰ τῶν ἐμπορευμάτων δείγματα, τὰ ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν λιμένων εἰς ξένους τόπους ἀποστελλόμενα, προπληρόνονται μέχρι Τεργέστης, ἑπομένως οἱ πέμποντες αὐτὰ ὀφείλουσι νὰ πληρώνωσιν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον τὰ ἐν ἄρθροις **11** καὶ **13** προσδιωρισμένα τέλη, ἐξ ὧν τὸ μὲν θαλάσσιον τέλος ἀνήκει εἰς τὴν Αὐστριακὴν ταχυδρομικὴν διεύθυνσιν, τὸ δὲ Ἑλληνικὸν ταχυδρομικὸν τέλος εἰς τὴν Ἑλληνικήν.

Β'. Ἐπὶ δὲ τῆς ἀπὸ ξένων τόπων εἰς Ἑλλάδα διαβιβαζομένης ἀλληλογραφίας προσδιορίζονται τὰ τέλη ὡς ἕπεται.

1. Διὰ τὰς μέχρι Τεργέστης προπληρωθείσας ἐπιστολὰς θέλει πληρόνεσθαι τὸ θαλάσσιον τέλος.

2. Διὰ τὰς ἐκ Πρωσσίας, Βαυαρίας, Σαξωνίας προερχομένας

καὶ μέχρι Τεργέστης μὴ προπληρωθείσας ἐπιστολὰς, ὡς καὶ διὰ τὰς προερχομένας ἐκ τῶν λοιπῶν ἐπικρατειῶν τῆς Γερμανικῆς Συμμαχίας, ὅσαι ἤθελον εἰσέλθει τοῦ λοιποῦ εἰς τὸν ταχυδρομικὸν Αὐστριακογερμανικὸν δεσμὸν, προσέτι δὲ διὰ τὰς ἐπιστολὰς τῶν Δουκάτων τῆς Μοδένης καὶ Πάρμας, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν Ἰταλικῶν ἐπικρατειῶν, ὅσαι ἤθελον εἰσέλθει εἰς τὸν Αὐστριακὸν, Ἰταλικὸν ταχυδρομικὸν δεσμὸν, θέλει πληρόνεσθαι τὸ θαλάσσιον τέλος, καὶ μετ' αὐτοῦ τὸ Αὐστριακογερμανικὸν, ἢ Αὐστριακοϊταλικὸν τέλος πρὸς ἐννέα καραντάνια τὴν ἁπλῆν ἐπιστολὴν ἑνὸς λωτίου, αὐστριακὸν σταθμόν.

3. Διὰ δὲ ἐπιστολὰς προπληρωθείσας μόνον μέχρι τῶν κατὰ τὴν Ῥωσσίαν, Πολωνίαν, Βλαχίαν, Μολδαυΐαν, Σερβίαν, Σαρδηνίαν καὶ Ἑλβετίαν Αὐστριακῶν ὁρίων, πληρόνεται τὸ θαλάσσιον τέλος, καὶ πρὸς αὐτὸ, τὸ αὐστριακὸν διαμετακομίσεως τέλος πρὸς ἓξ καραντάνια τὴν ἁπλῆν ἐπιστολὴν ἑνὸς λωτίου.

4. Ἡ διὰ ξένων τελῶν ἐπιβεβαρυμένη ἀλληλογραφία θέλει πληρόνει τὰ τέλη ταῦτα, καὶ προσέτι τὸ θαλάσσιον τέλος καὶ τὸ Αὐστριακὸν τῆς διαμετακομίσεως, καὶ τὸ Αὐστρικογερμανικὸν, ἢ Αὐστριακοϊταλικὸν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρ. **13.**

Εἰς ὅλας δὲ τὰς προρρηθείσας περιπτώσεις θέλει πληρόνεσθαι προσέτι ὡς Ἑλληνικὸν ταχυδρομικὸν τέλος, κατὰ τὸ ἄρθρ. **13** πρὸς ὄφελος τοῦ Ἑλληνικοῦ ταχυδρομικοῦ ταμείου, ἐνῷ τὰ ὑπ' ἀριθ. **1—4** τέλη θέλουν καταλογίζεσθαι εἰς ὄφελος τοῦ Αὐστριακοῦ ταχυδρομικοῦ Ταμείου.

Ἡ ταχυδρομικὴ διεύθυνσις τῆς Αὐστρίας θέλει γνωστοποιήσει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ταχυδρομικὴν διεύθυνσιν τὸ ποσὸν τῶν ξένων τελῶν, περὶ ὧν ἐρρέθη ὑπ' ἀριθ. **4.**

Τὸ Αὐστριακογερμανικὸν ἢ Αὐστριακοϊταλικὸν τέλος, ὡς καὶ τὸ Αὐστριακὸν τέλος διαμετακομίσεως δι' ἐπιστολὰς ζυγιζούσας ὑπὲρ τὸ ἓν λώτιον βάρος, θέλει ὑπολογίζεσθαι κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ **12** ἐκτεθεῖσαν ἀναλογίαν.

Ἄρθρ. **24.** Ἐπὶ τοῦ θαλασσίου τέλους καὶ τοῦ Αὐστριακοῦ τῆς διαμετακομίσεως, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ τοῦ Αὐστριακογερμανικοῦ, ἢ Αὐστριακοϊταλικοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους, θέλει γινεσθαι διὰ τὰς ἐφημερίδας καὶ ἔντυπα κτλ. προσέτι καὶ διὰ τὰ δείγματα, ἡ ἐν τῷ ἄρθρ. **14** ὁρισθεῖσα ἔκπτωσις· ὡς πρὸς τὰ ξένα τέλη ὅμως, διὰ τὰ ῥηθέντα ἀντικείμενα, τὸ ποσὸν αὐτῶν θέλουσι προσδιορίσει αἱ συμβάσεις, αἵτινες πρέπει νὰ γίνωσι μετὰ τῶν ἀνηκουσῶν ταχυδρομικῶν διευθύνσεων.

Ἄρθρ. 25. Αἱ ἄχρηστοι ἐπιστολαὶ θέλουσιν ἐπιστρέφεσθαι ἀπηλλαγμέναι παντὸς τέλους ἐπιστροφῆς, αἱ δὲ ἐπιβεβαρυμέναι μὲ δικαιώματα θέλουσι παραδίδεσθαι ἐπὶ τῷ σταθμῷ, ἢ τιμῇ, δι' ἧς κατ' ἀρχὰς εἶχον ἐπιδοθῇ ἀπὸ τὸ πέμπον ταχυδρομεῖον, εἰς τὸ πρὸς ὃ πέμπονται.

Ἐπιστολαὶ δὲ, ἐπιστρεφόμεναι ἀπὸ ἑνὸς ξένου ταχυδρομείου εἰς ἄλλο, δι' ἀπουσίαν τοῦ εἰς ὃν διευθύνονται, θέλουσι πληρόνει τὰ προφρηθέντα τέλη, καὶ προσέτι τὰ τῆς ἐπιστροφῆς.

Ἄρθρ. 26. Καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ ἐν ἄρθρ. 22 ἀναφερομένη διαπραγμάτευσις ἤθελεν ἐπιφέρει τὴν κατάργησιν τῆς ὑποχρεωτικῆς προπληρωμῆς μέχρι τοῦ μέρους τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ἐπιστολῶν, θέλουσιν ἰσχύει οἱ ὅροι τῶν προλαβόντων ἄρθρων ὡς πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν τέλος, τὸ θαλάσσιον, τὸ Αὐστριακὸν τῆς διαμετακομίσεως, τὸ Αὐστριακογερμανικὸν καὶ τὸ Αὐστριακοϊταλικὸν τέλος.

Τὰ ξένα ταχυδρομικὰ τέλη θέλουσιν εἰσπράττεσθαι κατὰ τοὺς ὅρους, οἵτινες ἤθελον κανονισθῆ μετὰ τῶν ξένων ταχυδρομικῶν διευθύνσεων.

Ἄρθρ. 27. Εἰς ἐπιστολὰς, ἐφημερίδας κτλ. δείγματα ἐμπορευμάτων, προερχόμενα ἐξ Ἑλλάδος καὶ διευθυνόμενα εἰς Αὐστρίαν, θέλει ἐπιτυποῦσθαι τὸ σήμαντρον τοῦ ἀποστέλλοντος ταχυδρομείου, καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς εἰς τὸ ταχυδρομεῖον παραδόσεως.

Αἱ δὲ ἐπὶ συστάσει ἐπιστολαὶ θέλουσι προσέτι φέρει σήμαντρον ἔχον τὰς λέξεις *ἐπὶ συστάσει*.

Ἄρθρ. 28. Εἰς δὲ προπληρωθείσας ἐπιστολὰς θέλει ἐπιβάλλεσθαι οὐ μόνον τὸ ἐν τῷ προλαβόντι ἄρθρῳ σημειωθὲν σήμαντρον, ἀλλὰ καὶ ἄλλο ἔχον τὰ γράμματα Π. Ε. Δ. ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς ταχυδρομείοις, καὶ τὴν λέξιν « Franco » πληρωμένον ἐν τοῖς Αὐστριακοῖς· τὸ σήμαντρον δὲ τοῦτο τυπούμενον δι' ἐρυθρᾶς μελάνης, ὥστε εὐκόλως νὰ διακρίνηται, σημαίνει ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐπροπληρώθη μέχρι τοῦ μέρους τοῦ προορισμοῦ της.

Ἄρθρ. 29. Τὰ ὑπὸ τοῦ δεχομένου τὴν ἐπιστολὴν πληρωτέα τέλη θέλουσι σημειοῦσθαι ὑπὸ τοῦ ταχυδρομείου τοῦ πέμποντος τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἐπιτίθεται καὶ τὸ ταχυδρομικὸν σήμαντρον· τὰ δὲ προπληρούμενα τέλη ἐπιγράφονται ὄπισθεν τοῦ περικαλύμματος τῆς ἐπιστολῆς· τὸ δὲ θαλάσσιον τέλος σημειοῦται ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὰ λοιπὰ τέλη.

Ἄρθρ. 30. Τὰ ἀποδεικτικὰ τῆς παραλαβῆς τῶν ἐπὶ συστάσει ἐπιστολῶν, φέροντα τὴν ὑπογραφὴν τοῦ παραλαβόντος καὶ τὴν

ἡμερομηνίαν τῆς ἐπιδόσεως ἀποπέμπονται εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τὸ διεκπεραιῶσαν τὴν ἐπιστολὴν ἄνευ τέλους ἐπιστροφῆς.

Ἄρθρ. 31. Ἀπαιτήσεις δι' ἐπιστολὰς ἐπὶ συστάσει θέλουν γίνεσθαι ἔγγραφοι καὶ πέμπεσθαι διὰ τοῦ ἑπομένου ταχυδρόμου εἰς τὸ ἀνῆκον ταχυδρομεῖον μετὰ δηλώσεως τοῦ ἀποτελέσματος τῶν γινομένων ἐρευνῶν.

Ἂν δὲ αἱ ἔρευναι αὗται ἀποδείξωσιν ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἀπωλέσθη, ἢ ἄλλως παρεβιάσθη, ἡ Ἑλληνικὴ καὶ ἡ Αὐστριακὴ ταχυδρομικὴ διεύθυνσις, θέλουσι συνεννοεῖσθαι διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἄρθρ. 32. Ἐπιστολαὶ, ἐσφαλμένως διευθυνθεῖσαι, ἢ μὴ ἐπιδοθεῖσαι, εἴτε δι' ἄρνησιν τοῦ εἰς ὃν διευθύνονται, τοῦ νὰ τὰς δεχθῇ, εἴτε δι' ἀπουσίαν αὐτοῦ, θέλουσιν ἐπιστρέφεσθαι διὰ τοῦ ἑπομένου ταχυδρομείου· αἱ δὲ φέρουσαι τὴν σημείωσιν « *διαμένουσα* » (**poste restante**) θέλουσι μένει εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διεκπεραιώσεως αὐτῶν, καὶ θέλουσι μετὰ ταῦτα ἐπιστρέφεσθαι εἰς τὸ πέμψαν αὐτὰς ταχυδρομεῖον, ἂν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο δὲν ζητηθῶσιν ἀπὸ τὸν εἰς ὃν διευθύνονται, ἢ ἂν αὐτὸς, ἢ ὁ ἀποστείλας δὲν διατάξῃ ἄλλως περὶ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 33. Τὸ ταχυδρομεῖον Τεργέστης, καὶ τὰ μετ' αὐτοῦ συγκοινωνοῦντα Ἑλληνικὰ γραφεῖα ἀνταλλαγῆς, θέλουσι μεταχειρίζεσθαι ἔγγραφα εἰδοποιήσεως κατὰ τοὺς εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν προσηρτημένους τύπους.

Ἄρθρ. 34. Ὁ ὑπολογισμὸς τῶν τελῶν μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Αὐστριακῶν ταχυδρομείων διὰ τὴν ταχυδρομικὴν κοινωνίαν, γίνεται εἰς Αὐστριακὰ φιορίνια καὶ καραντάνια (**monnaie de convention.**)

Ἄρθρ. 35. Τὰ Ἑλληνικὰ γραφεῖα τῆς ἀνταλλαγῆς, καὶ τὸ ἐν Τεργέστῃ Αὐστριακὸν γραφεῖον ὀφείλουσι νὰ παραβάλλωσι τὸ περιεχόμενον τῶν ἐγγράφων εἰδοποιήσεως, μετὰ τοῦ περιεχομένου τῶν ἀριθμουμένων φακέλλων, νὰ σημειῶσιν εἰς τὰ φύλλα ταῦτα, ἂν παρατηρήσωσι τινὰ ἀταξίαν, καὶ σύμφωνα μὲ τὸ ἐξαγόμενον τῆς ἐξελέγξεως, νὰ συντάττωσι καὶ ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς.

Ἄρθρ. 36. Τὰ ἀνταλλακτήρια γραφεῖα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκεῖνα τῆς Τεργέστης δύνανται νὰ δέχωνται ἀμοιβαίως συνδρομὰς εἰς ἐφημερίδας ἐκδιδομένας ἐν Ἑλλάδι καὶ Αὐστρίᾳ, ἢ ἐν ξέναις τόποις καὶ νὰ τὰς ἀποστέλλωσιν· ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ τῶν ἐν ξένοις τόποις ἐκδιδομένων ἐφημερίδων θέλουσι γίνεσθαι

δεκται, ἂν μόνον ἡ ἀποστολὴ τωνείναι δυνατὴ εἰς τὸ πέμπον ταχυδρομεῖον.

Ἄρθρ. **37.** Ἡ συνδρομὴ πρέπει νὰ ἦναι τοὐλάχιστον διὰ μίαν τριμηνίαν, ἂν δὲ οἱ ὑπὸ ἐκ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος ἐπιβαλλόμενοι ὅροι ἀπαιτῶσι μακροτέραν προθεσμίαν, θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ τοὺς ὅρους τούτους.

Ἄρθρ. **38.** Ἡ συνδρομὴ πρέπει νὰ ζητῆται ἐγκαίρως, ὥστε νὰ ἔχῃ καιρὸν τὸ ἀνῆκον ταχυδρομεῖον νὰ τὴν παραγγείλῃ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς περιόδου αὐτῆς.

Μόνον ὁ τὸν ὅρον τοῦτον τηρῶν δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν τακτικὴν παραλαβὴν τῶν φύλλων τῆς ἐφημερίδος.

Ἄρθρ. **39.** Ἂν εἰς δέμα ἐφημερίδων παρατηρηθῇ, ὅτι ἐλλείπουσι φύλλα, τὸ ἀποστεῖλαν ταχυδρομεῖον πρέπει νὰ εἰδοποιῆται διὰ τοῦ ἑπομένου ταχυδρόμου, καὶ θέλει ἐπιμελεῖσθαι νὰ πέμψῃ ἀδαπάνως τὰ φύλλα ταῦτα, ἂν ὑπάρχωσιν ἀκόμη διαθέσιμα παρὰ τῷ ἐκδότῃ. Ἂν ὅμως ἡ εἰδοποίησις δὲν γείνῃ διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρόμου, ὁ συνδρομητὴς θέλει πληρόνει τὴν ὑπὸ τοῦ ἐκδότου αἰτουμένην ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρ. **40.** Ἂν ἐφημερίς τις παύσῃ ἐκδιδομένη, ὁ συνδρομητὴς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἀνήκοντος μέρους τῆς συνδρομῆς του· ἀλλὰ τὸ τὴν ἐφημερίδα διαπέμπον ταχυδρομεῖον δὲν ὑπογρεοῦται εἰς τὴν ἀπόδοσιν ταύτην, εἰμὴ μόνον ἐὰν ὁ συντάκτης ἦναι εἰς κατάστασιν νὰ δώσῃ τὴν εἰς τοὺς συνδρομητάς του ὀφειλομένην ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρ. **41.** Αἱ ἐν Ἑλλάδι καὶ Αὐστρίᾳ ἐκδιδόμεναι ἐφημερίδες, φυλλάδια καὶ ἔντυπα θέλουσι διαπέμπεσθαι ἀμοιβαίως ὑπὸ τῶν ταχυδρομείων, ἐπὶ τῇ τιμῇ ὅσην ἔχουσιν εἰς ἑκάτερον τὸν τόπον.

Ἄρθρ. **42.** Αἱ ἐκτὸς τοῦ Αὐστριακοῦ Κράτους ἐκδιδόμεναι ἐφημερίδες, περιοδικὰ ἔντυπα, φυλλάδια κτλ. θέλουσι παραδίδεσθαι παρὰ τοῦ ἐν Τεργέστῃ ταχυδρομείου εἰς τὰ Ἑλληνικὰ εἰς τὴν αὐτὴν τιμήν, εἰς ἣν πληρόνονται παρὰ τῶν ἐν Τεργέστῃ συνδρομητῶν

Ἄρθρ. **43.** Τὸ τὴν συνδρομὴν ζητοῦν ταχυδρομεῖον ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ τὴν τιμὴν αὐτῆς ἀμέσως ἢ τὸ πολὺ ἐντὸς τοῦ ἑπομένου μηνὸς εἰς τὸ διαπέμπον ταχυδρομεῖον.

Ἄρθρ. **44.** Αἱ δύο συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις θέλουν ἐπαγρυπνεῖ, ὥστε ἡ ἀλληλογραφία νὰ μὴν ἐπιβαρύνηται ἀπὸ τέλη ἀνώτερα τῶν ὡρισμένων διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως.

Κλάσματα, πηγάζοντα εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν ἐκ τῆς μεταβολῆς τοῦ Αὐστριακοῦ εἰς Ἑλληνικὸν νόμισμα, δὲν θέλουσι ὑπολογίζεσθαι, ἂν ὑπερβαίνωσι τὰ δύο λεπτά, ἂν δὲ ὑπερβαίνωσι τὰ τρία λεπτά, θέλουσι ὑπολογίζεσθαι ὡς πέντε λεπτά.

Ἄρθρ. **45.** Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγράφων εἰδοποιήσεων καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς, τὸ Καισαροβασιλικὸν λογιστήριον θέλει καταστρόνει κατὰ τριμηνίαν ἰσολογισμὸν, περιλαμβάνοντα τὸ ἐνεργητικὸν καὶ παθητικὸν ἑκάστης τῶν Διευθύνσεων. Ἀντίγραφον δὲ τοῦ ἰσολογισμοῦ τούτου θέλει πέμπεσθαι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ταχυδρομικὴν Διεύθυνσιν.

Ἄρθρ. **46.** Ἡ δὲ Ἑλληνικὴ ταχυδρομικὴ διεύθυνσις θέλει γνωστοποιεῖ εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν συγκοινωνιῶν « ἐν Βιέννῃ » πᾶν λάθος, ὃ ἤθελεν ἀπαντήσει, ἐξελέγχουσα τὸν ἰσολογισμὸν τοῦτον, καὶ θέλει ἐπισυνάπτει καὶ τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα. Ἡ οὕτως ἀποδειχθεῖσα διαφορὰ, θέλει καταλογίζεσθαι εἰς τὸν ἰσολογισμὸν τῆς ἑπομένης τριμηνίας.

Ἄρθρ. **47.** Τὸ περίσσευμα τοῦ ἰσολογισμοῦ θέλει δίδεσθαι εἰς τὴν Διεύθυνσιν, εἰς ἣν ὀφείλεται, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποστολῆς τοῦ τριμηνιαίου ἰσολογισμοῦ εἰς αὐστριακὸν νόμισμα, ἢ εἰς συναλλαγματικὰς, δι' ὅλην τὴν ποσότητα εἰς αὐστριακὸν νόμισμα.

Ἡ πληρωμὴ θέλει γίνεσθαι εἰς Ἀθήνας, ἂν τὸ Ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον ἦναι τὸ ἔχον λαμβάνειν, καὶ ἐν Τεργέστῃ, ἂν ἦναι τὸ Αὐστριακόν.

Ἄρθρ. **48.** Ἀμφότεραι αἱ Διευθύνσεις ὀφείλουσι νὰ προσέχωσιν εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῆς συμβάσεως ταύτης καὶ νὰ γνωστοποιῶσιν εἰς τὰς ἀνωτέρας αὐτῶν ἀρχὰς πᾶσαν αὐτῶν τροποποίησιν, ἣν ἤθελον νομίσει πρόσφορον εἰς τὴν τῆς ὑπηρεσίας ἀνάπτυξιν, ὅπως γίνῃ ὥριμος σκέψις περὶ τῆς καταχωρήσεως τῶν τροποποιήσεων τούτων εἰς τὴν σύμβασιν.

Ἄρθρ. **49.** Αἱ ἐπικυρώσεις τῆς συμβάσεως ταύτης θέλουσι γίνει ἐν Ἀθήναις ἐντὸς ἓξ ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς σήμερον, θέλει δὲ τεθῇ αὕτη εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς 1 Μαρτίου **1851**· ἡ δὲ διάρκεια αὐτῆς ὁρίζεται ἐπὶ δέκα ἔτη κατὰ συνέχειαν.

Μετὰ δὲ τὴν ἔκπνευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης, θέλει ἐξακολουθήσει ἰσχύουσα, μέχρις οὗ ἡ μία τῶν δύο Κυβερνήσεων ἀναγγείλει εἰς τὴν ἄλλην, ὅτι θέλει τὴν παῦσιν αὐτῆς· τούτου δὲ μὴ γενομένου θέλει θεωρεῖσθαι ἀνανεουμένη καθ' ἕκαστον ἔτος καὶ θέλει παύσει μόνον ἰσχύουσα ἓν ἔτος, ἀφοῦ γίνῃ ἡ ῥηθεῖσα ἀγγελία, ἢ ἂν ἀντικατασταθῇ δι' ἄλλης συμβάσεως.

Δι' ὃ ἐγένοντο δύο ὅμοια τῆς παρούσης καὶ ὑπεγράφησαν ὑπὸ τῶν ἑκατέρωθεν ἐπιτετραμμένων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 27 Νοεμβρίου (9 Δεκεμβρ.) 1850.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

«Τῷ **1843** ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις συνέστησε μετὰ τῆς ἐν Τεργέστῃ ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας Λόϋδ ταχυδρομικὴν σύμβασιν, τῆς ὁποίας ἡ ἰσχὺς ὡρίσθη ἐπὶ ὀκταετίαν. Πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ταύτης εἶχεν ἀναγνωρισθῇ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀνανεώσεως τῆς συμβάσεως, καὶ ἐγκαίρως περὶ τούτου ἐγένετο λόγος· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκρίθη ἀναγκαῖον εἰς τὴν ταχυδρομικὴν συγκοινωνίαν ἡ προσθήκη ὁρων τινῶν, καὶ ἡ ἑταιρία τὸ πρῶτον ἐδυσκολεύετο εἰς τὴν παραδοχὴν αὐτῶν, ἀνεβλήθη μέχρι τοῦδε τῆς ἀνανεώσεως ἡ πραγματοποίησις· ἐπὶ τέλους ὅμως ἡ ἑταιρία ἐνέδωκεν εἰς τὰς ἀξιώσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ κατέστησε πληρεξούσιόν της, μετὰ τοῦ ὁποίου ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων συνέταξε σχέδιον νέας ταχυδρομικῆς συμβάσεως. Τὸ σχέδιον τοῦτο περιέχει, κύριοι, ὅρους τινὰς ἀπαιτοῦντας, διὰ τὸ κῦρος αὐτῆς, τὴν ὑμετέραν συγκατάθεσιν κατὰ τὸ **25** ἄρθρ. τοῦ Συντάγματος.

Διὰ ταῦτα κατὰ Βασ. Διαταγὴν ὑποβάλλω εἰς τὴν βουλὴν τὸ μνησθὲν σχέδιον καὶ παρακαλῶ νὰ δώσητε τὴν ἀπαιτουμένην συγκατάθεσιν διὰ τὴν ὁριστικὴν τῆς συμβάσεως σύστασιν.

Κρίνω δὲ περιττὴν πᾶσαν περὶ τοῦ ὠφελίμου ταύτης ἐξήγησιν, διότι μηδεὶς ἀναμφιβόλως ἐξ ὑμῶν ἀγνοεῖ τὰ ἐκ τῆς προηγουμένης συμβάσεως προκύψαντα εἰς τὴν ἐμπορικὴν καὶ τὴν ταχυδρομικὴν ἰδίως συγκοινωνίαν ὀφέλη, καὶ περιορίζομαι νὰ εἴπω μόνον ὅτι, ἐκ τῶν ὅρων τῶν ἀπαιτούντων τὴν ὑμετέραν συγκατάθεσιν, οὐδεὶς, ὡς θέλετε παρατηρήσει, ἀπόβλεπει εἰς ἐθνικόν τι συμφέρον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **18** Δεκεμβρίου **1850.**

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

«Τὴν συνημμένην ταχυδρομικὴν σύμβασιν μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τῆς ἑταιρίας Λόϋδ, θέλει ὑποβάλλει εἰς τὴν βουλὴν ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ ζητήσει τὴν συγκατάθεσίν της, ὅπως λάβῃ αὕτη τὴν ἀπαιτουμένην ἰσχὺν κατὰ τὸ ἄρθρον **25** τοῦ Συντάγματος. Ὁ ῥηθεὶς ὑπουργὸς θέλει ὑποστηρίξει αὐτήν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **16** Δεκεμβρίου **1850.**

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἑταιρίας τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ καὶ Βασιλικοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ τοῦ προνομιούχου, εἰς Τεργέστην.

Ὁ Κύριος Γεώργιος Σκοῦρος γενικὸς διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Κ. Φορτουνάτος Ἰβιτς πράκτωρ ἐν Ἀθήναις τοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ καὶ πληρεξούσιος τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας τοῦ Αὐτοκρ. καὶ Βασιλικοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ, προνομιούχου εἰς Τεργέστην, λαβὼν ἐντολὴν νὰ ἐπιφέρῃ βελτιώσεις εἰς τὴν τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ῥηθείσης ἑταιρίας ὑπηρεσίαν τοιαύτην, ὁποία εἶναι ἤδη συστημένη, καὶ νὰ κανονίσῃ τὰς μεταξὺ τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ῥηθείσης ἑταιρίας μελλούσας σχέσεις, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁριστηριένης ταχυδρομικῆς συμβάσεως ἀπὸ **15|27** Ἀπριλίου **1843**, τῆς ὁποίας ἡ ἰσχὺς δὲν ἐξέπνευσεν εἰσέτι, ἀφοῦ εἰκοσιποίησαν ἀμοιβαίως τὰ πληρεξούσιά των ἐσυμφώνησαν ὡς ἀκολούθως, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀνωτέρας ἐγκρίσεως.

Ἄρθρ. **1.** Ἡ ἑταιρία τοῦ Λόϋδ ὑποχρεοῦται νὰ διατηρήσῃ,

1. Μίαν συγκοινωνίαν κατὰ δεκαπενθημερίαν, (ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ἀκαταμαχήτου ἀνάγκης), μεταξὺ Τεργέστης καὶ Ἀθηνῶν (Πειραιῶς) διὰ τῆς Ἀγκῶνος, Βρινδιζίου, Κερκύρας, Ἀργοστολίου, Ζακύνθου, Πατρῶν, Αἰγίου καὶ Λουτρακίου εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, καὶ ἐκεῖθεν διὰ τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου ἀπὸ Καλαμάκιον μέχρι τοῦ Πειραιῶς, συμφώνως μὲ τὴν γραμμὴν **1** τοῦ πίνακος, τὴν προστηρτημένην εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν.

2. Ἑτέραν δευτέραν συγκοινωνίαν ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, (ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ἀκαταμαχήτου ἀνάγκης), μεταξὺ Τεργέστης καὶ Κωνσταντινουπόλεως διὰ τῆς Κερκύρας, τῆς Σύρου, (μὲ πλαγίαν γραμμὴν μέχρι τῶν Ἀθηνῶν ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος) καὶ τῆς Σμύρνης συμφώνως μὲ τὴν γραμμὴν 2 τοῦ αὐτοῦ πίνακος· καὶ

3. Ἑτέραν τρίτην συγκοινωνίαν, ἐκτὸς ἐκείνης τοῦ Καλαμακίου καὶ τῶν Ἀθηνῶν (Πειραιῶς) τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸν § ά. τοῦ **1** ἄρθρου μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Σύρου καθ' ἑβδομάδα, (ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ἀκαταμαχήτου ἀνάγκης)· τὰ ταξείδια ταῦτα μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Σύρου, καὶ μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Καλαμακίου θέλουν γίνεσθαι δι' ἀτμοκινήτου σταθμεύοντος εἰς Πειραιᾶ, συμφώνως μὲ τὴν γραμμὴν **III** τοῦ ῥηθέντος πίνακος.

Ἄρθρ. 2. Τὸ εἰς Πειραιᾶ σταθμεῦον ἀτμοκίνητον θέλει κάμνει τακτικῶς ταξείδια μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Ναυπλίας κατὰ δεκαπενθημερίαν, ἐκτὸς πάντοτε τῆς περιστάσεως ἀκαταμαχήτου ἀνάγκης ἢ ἐμποδίου, προερχομένου ἀπὸ τὰς τυχαίας βραδύτητας τῶν μεταξὺ Τεργέστης καὶ Κωνσταντινουπόλεως ταξειδευόντων ἀτμοπλοίων, ἢ τινος ἀναποφεύκτου ἐπισκευῆς.

Ἐν τοσούτῳ τὰ ταξίδεια ταῦτα τὰ μεταξὺ τοῦ Πειραιῶς καὶ Ναυπλίας, καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ ἐσωτερικαὶ συγκοινωνίαι, τὰς ὁποίας ἡ ἑταιρία τοῦ Λόϋδ διατηρεῖ σήμερον, ἢ ἤθελε θέσει ἀκολούθως εἰς ἐνέργειαν συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα **3**, **5**, **6** καὶ **22** τῆς παρούσης συμβάσεως, καὶ αἱ ὁποῖαι ἤθελον συστηθῆ διὰ τὴν ἀπὸ τῆς μιᾶς ἄκτῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου εἰς ἄλλην μεταφοράν, θέλουσι παύσει ἀπὸ τὴν ῥηθεῖσαν ἐντιρίαν, ἅμα συστηθῶσι ἑλληνικὰ ἀτμοκίνητα, εἴτε ἀνήκοντα εἰς τὸ Κράτος, εἴτε ἀνήκοντα εἰς ἰδιώτας, ἀλλ' ἀνεγνωρισμένα ὡς ἰδιοκτησία Ἑλληνική, καὶ προσδιωρισμένα διὰ τὰς ῥηθείσας ἐσωτερικὰς συγκοινωνίας.

Ἡ παραίτησις αὕτη θέλει γίνει μετὰ δύο μῆνας, ἀφ' ὅτου ἡ γενικὴ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος εἰδοποιήσει περὶ τούτου τὴν ἑταιρίαν.

Ἡ ἑταιρία τοῦ Λόϋδ ἀφ' ἑτέρου ἔχει τὸ δικαίωμα, κατὰ προαίρεσιν ν' ἀναβάλῃ ἢ νὰ παύσῃ ἐντελῶς τὰ ῥηθέντα ταξείδια μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Ναυπλίας, καθὼς καὶ τὰς λοιπὰς ἐσωτερικὰς συγκοινωνίας, τὰς ὁποίας διατηρεῖ ἤδη, ἢ προτίθεται νὰ θέσῃ ἀκολούθως εἰς ἐνέργειαν κατὰ τὰ ἀνωτέρω, εἰδοποιοῦσα συγχρόνως περὶ τούτου τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπ' ἐναντίας τὰ ὑπάρχοντα ἐσωτερικὰ ταξείδια κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν, δηλαδὴ μεταξὺ Πατρῶν καὶ Λουτρακίου, μεταξὺ

Καλαμακίου καὶ Πειραιῶς, μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Σύρου, καὶ τ' ἀνάπαλιν, θέλουσι διατηρηθῆ πάντοτε ἀπὸ τὴν ἑταιρίαν τοῦ Λόϋδ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρ. 3. Αἱ ἡμέραι τῆς ἀρίξεως καὶ ἀναχωρήσεως τῶν ἀτμοκινήτων τοῦ Λόϋδ τῶν προσδιωρισμένων μεταξὺ ἄλλων καὶ εἰς τὴν μεταφορὰν τῆς ἀλληλογραφίας ἐκανονίσθησαν ἤδη ἐντὸς τοῦ πίνακος τοῦ προσηρτημένου εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν· ἀλλ' ἡ διεύθυνσις τοῦ Λόϋδ δύναται νὰ τὰς μεταβάλῃ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας καὶ πρὸς τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τῆς ἀλληλογραφίας, ἀφοῦ πρῶτον κοινοποιήσῃ τὸν σκοπόν της τοῦτον εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος· εἰς περίστασιν δὲ, καθ' ἣν κατεπείγουσαι ἀνάγκαι ἤθελον ἀπαιτήσει ἀκολούθως μεταβολάς τινας ἢ μεταῤῥυθμίσεις εἰς τὸν διάπλουν τῶν ἀτμοκινήτων τοῦ Λόϋδ, καθόσον ἀφορᾷ τὰ ταξείδια αὐτῶν εἰς τοὺς ἀνωτέρω σημειωθέντας διαφόρους λιμένας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἑταιρία ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ εἰσάξῃ τὰς μεταβολὰς ταύτας, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ τὰς πραγματοποιήσῃ, πρὶν ἢ προηγουμένως συνεννοηθῇ μὲ τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος· ἐννοεῖται δὲ ὅτι, τὰ δύο ταξείδια μεταξὺ Τεργέστης καὶ Ἀθηνῶν (Πειραιῶς) διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ, καὶ δύο μεταξὺ Τεργέστης καὶ Τουρκίας διὰ τῆς Σύρου, θέλουν διατηρηθῆ εἰς πᾶσαν περίστασιν.

Ἄρθρ. **4.** Τὰ ἔξοδα τοῦ ὁπλισμοῦ, τῆς ἀποσκευῆς καὶ τῆς διατηρήσεως τῶν εἰς τὴν ἀνωτέρω ὑπηρεσίαν προσδιωρισμένων ἀτμοκινήτων τοῦ Λόϋδ, καὶ ἐν γένει πᾶσα δαπάνη ἀφορῶσα τ' ἀτμοκίνητα ταῦτα, θέλει εἶσθαι εἰς βάρος τῆς Ἑταιρίας τοῦ Λόϋδ.

Ἄρθρ. **5.** Τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ προλαβὸν ἄρθρον ἀτμοκίνητα, ὡς καὶ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἤθελεν ἀπορασίσει ἡ ἑταιρία νὰ σταθμεύσῃ ἀκολούθως εἰς Πειραιᾶ, ἢ ἄλλον τινὰ λιμένα τοῦ Βασιλείου ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει, ἢ ν' ἀποκαταστήσῃ τινὰς συγκοινωνίας, τὰς ὁποίας κατὰ τὸ ἄρθρον **3** τῆς παρούσης συμβάσεως, ἡ ἑταιρία ἤθελε θέσει εἰς ἐνέργειαν μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν μετὰ τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων, θέλουν θεωρεῖσθαι καὶ δέχεσθαι εἰς ὅλους τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδίως εἰς Πάτρας, Αἴγιον, Λουτράκι, Καλαμάκι, Πειραιᾶ, Σύρον καὶ Ναύπλιον, ἐν ὅσῳ ἀνήκουσιν εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ὑπηρεσίαν ὡς πολεμικὰ πλοῖα, καὶ

θέλουσι χαίρει ἐντελῆ ἀτέλειαν παντὸς δικαιώματος ναυτιλίας, διαμετακομίσεως ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων πρὸς καταναλωσιν ἀνθρώπων, καθὼς ἐπίσης θέλουν ἀπολαμβάνει ὅλας τὰς εὐκολίας ὅσας μέχρι τοῦδε ἐχαίροντο κατὰ συνέπειαν τῶν ὑπαρχόντων διαταγμάτων τῶν ἀφορώντων τὰ πλοῖα ταῦτα. Οὐδεμία ὁποιαδήποτε ἀρχὴ δύναται νὰ τ' ἀποτρέψῃ ἀπὸ τὸν εἰδικόν των προσδιορισμόν, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν μεταφορὰν τῆς ἀλληλογραφίας, τῶν ἐπιβατῶν, τῶν πραγματειῶν, τῶν γρούπων, κ.τ.λ.

Ἄρθρ. 6. Τὰ ἀτμοκίνητα τῆς ἑταιρίας τοῦ Λόϋδ δύνανται νὰ ἐπιβιβάζωσι καὶ ἀποβιβάζωσιν εἰς Πάτρας, Αἴγιον, Λουτράκι, Καλαμάκι, Ναύπλιον, Πειραιᾶ καὶ Σύρον νομίσματα, μέταλλα ἀργυρᾶ ἢ χρυσᾶ καὶ ἐμπορεύματα, καθὼς ἐπίσης καὶ ἐπιβάτας ὁποιουδήποτε ἔθνους μὲ τὰ προσωπικά φορέματά των καὶ πράγματα, συμμορφουμένων τῶν πλοιάρχων εἰς πᾶσαν περίστασιν μὲ τοὺς κανονισμοὺς τῶν ὑγειονομείων, τῶν τελωνείων καὶ τῆς ἀστυνομίας τῶν λιμένων τούτων, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβίβασιν καὶ ἀποβίβασιν τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῶν ἐμπορευμάτων. Ἐὰν δὲ κατὰ συνέπειαν τοῦ ἄρθρου 3 τῆς παρούσης συμβάσεως ἤθελε συμφωνηθῆ νὰ προσορμίζωνται τὰ ἀτμοκίνητα τοῦ Λόϋδ καὶ εἰς κανένα ἄλλον λιμένα τῆς Ἑλλάδος, ἐννοεῖται ὅτι θέλουσιν ἔχει ἐπίσης τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῶσι καὶ ἐκεῖ τὰς πράξεις τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον.

Ἄρθρ. 7. Ὡς πρὸς τὸν τρόπον δὲ τῆς μεταφορᾶς τῆς ἀλληλογραφίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας, καὶ ὡς πρὸς ὅλας τὰς εἰς αὐτὰς ἀναφερομενας λεπτομερείας, θέλουσι συμμορφωθῆ αὐστηρῶς μὲ τοὺς ὅρους τῶν ὑπαρχουσῶν συνθηκῶν, ἢ τῶν ὁσαι ἤθελον γείνει εἰς τὸ ἑξῆς μεταξὺ τῶν δύο διευθύνσεων τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αὐστρίας, ἐξαιρουμένης τῆς μεταβολῆς τοῦ δρομολογίου.

Ἄρθρ. 8. Ἡ ἑταιρία τοῦ Λόϋδ ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μεταφέρῃ διὰ τῶν ἀτμοκινήτων της τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐσφραγισμένους φακέλλους, διὰ τὴν Ἀγκῶνα, Κέρκυραν, Σμύρνην, Κωνσταντινούπολιν καὶ τοὺς λοιποὺς λιμένας τοὺς σημειουμένους ἐν τῷ προσηρτημένῳ ὁδοιπορικῷ πίνακι εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν, καὶ ἐναλλὰξ ἀπὸ τοὺς τόπους ἐκείνους διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἄρθρον 9. Ἡ εἰρημένη ἑταιρία ὑποχρεοῦται ἐπίσης νὰ μεταφέρῃ ὅλην τὴν ἀλληλογραφίαν τὴν ὁποίαν ἤθελον ἐμπιστευθῆ εἰς τὰ ἀτμοκίνητά της εἰς ἐσφραγισμένους φακέλλους, τὰ διάφορα ταχυδρομικὰ γραφεῖα τὰ εὑρισκόμενα εἰς τοὺς λιμένας

τῆς Ἑλλάδος, ὅπου αὐτὰ τὰ ἀτμοκίνητα προσορμίζονται, διὰ τὰ ἄλλα ταχυδρομικὰ γραφεῖα τοῦ αὐτοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 10. Τὰ πληρωθησόμενα τέλη ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἑταιρίαν τοῦ Λόϋδ διὰ τοὺς ἐσφραγισμένους φακέλλους τοὺς παραδιδομένους εἰς τοὺς ἐν τῇ Ἑλλάδι ὑπαλλήλους τῆς ἑταιρίας ταύτης, καὶ διευθυνομένους εἰς τοὺς τόπους τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὸ ἄρθρον 8, προσδιορίζονται ὡς ἀκολούθως·

§ 1. Διὰ τὴν Κέρκυραν, Ἀργοστόλι καὶ Ζάκυνθον πρὸς 6 κρεϊτσάρια τὸ 1/2 λῶτον ἰσοδυναμοῦν μὲ 7 1/2 γραμμάς.

§ 2. Διὰ τὴν Ἀγκῶνα πρὸς 12 κρεϊτσάρια τὸ 1/2 λῶτον.

Ἄρθρ. 11. Ἡ Ἑταιρία ἐλαττόνει τὸ ταχυδρομικὸν τέλος τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν εἰς τὰ κάτωθεν Τουρκικὰ μέρη ἀποστελλομένων γραμμάτων, τουτέστι μεταξὺ Ἑλλάδος, Μυτιλίνης, Χίου, Τσεσμὲ, Σμύρνης, Τενέδου, Δαρδανελίων, Καλλιπόλεως, Θεσσαλονίκης καὶ Κωνσταντινουπόλεως εἰς 6 κρεϊτσάρια τὸ ἥμισυ λῶτον. Ἡ διαβάθμισις τῆς διατιμήσεως τοῦ ταχυδρομικοῦ τούτου τέλους, καθὼς καὶ τὰ ἄλλα τέλη, καὶ αἱ διαβαθμίσεις αὐτῶν, μένουν ὡς ὡρίσθησαν εἰς τὰ ἄρθρα 10, 12, καὶ 14 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρ. 12. Τὸ πληρωθησόμενον τέλος ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἑταιρίαν τοῦ Λόϋδ διὰ τοὺς ἐσφραγισμένους φακέλλους, τοὺς παραδιδομένους εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι πράκτορας τῆς ἑταιρίας, καὶ διευθυνομένους εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ Βασιλείου τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 1, καὶ περὶ τῶν ὁποίων ἔγινεν ἐπίσης μνεία εἰς τὸ ἄρθρον 9, προσδιορίζεται ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως πρὸς 4 κρεϊτσάρια τὸ 1/2 λῶτον.

Ἄρθρ. 13. Ὁ πίναξ τῆς διαβαθμίσεως τοῦ δικαιώματος τῶν φακέλλων τῶν περιεχόντων τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ μέρη τ' ἀναφερόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 10, 11, 12 καὶ 17 προσδιορίζονται ἀναλόγως μὲ τὸ βάρος των κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον, ἤτοι:

1. Κατωτέρω τοῦ 1/2 λώτου μίαν φορὰν τὸ δικαίωμα.
2. Ἀπὸ ἥμισυ λώτου μέχρι ἑνὸς μίαν καὶ ἡμίσειαν φορὰν τὸ δικαίωμα.
3. Ἀπὸ 1 λώτου μέχρι ἑνὸς καὶ ἡμίσεως δύο φορὰς τὸ δικαίωμα.
4. Ἀπὸ 1 1/2 μέχρι 2 λώτων δύο καὶ ἥμισυ φορὰς τὸ δικαίωμα.

5. Καὶ οὕτω καθεξῆς ἀπὸ 1/2 ἕως 1/2 λῶτον τὸ ἥμισυ τοῦ δικαιώματος περιπλέον.

Ἄρθρ. 14. Τὸ τέλος τῶν ἐπὶ τῶν ἐφημερίδων, περιοδικῶν συγγραμμάτων, χαρτοδεμένων βιβλίων, φυλλαδίων, χάρτου μουσικῆς, καταλόγων, προγραμμάτων, ἀγγελιῶν καὶ εἰδοποιήσεων διαφόρων τυπωμένων, λιθογραφημένων, ἢ αὐτογράφων διευθυνομένων ὑπὸ ταινίαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας τοῦ Βασιλείου, ὅπου προσορμίζονται τ' ἀτμοκίνητα τοῦ Λοὺδ, καθὼς ἐπίσης καὶ τῶν διευθυνομένων εἰς τὴν Τουρκίαν, εἰς τὰς Ἰονικὰς Νήσους, τὰς σημειουμένας εἰς τὸν προσηρτημένον εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν ὁδοιπορικὸν πίνακα, εἰς τὴν Ἀγκῶνα καὶ τὸ Βρίνδιζι, προσδιορίζονται ἀπὸ ἓν κρεϊτσάριον τὸ φύλλον. Τὰ φύλλα ταῦτα θέλουσι παραδίδεσθαι ὑπὸ ταινίαν ἀπὸ τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τοῦ Βασιλείου εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι διαφόρους πράκτορας τῆς Ἑταιρίας τοῦ Λοὺδ, καὶ θέλουσι διευθύνεσθαι εἰς τὸν προσδιορισμόν των, πληρονομένου τοῦ ῥηθέντος τέλους τοῦ ἑνὸς κρεϊτσαρίου δι' ἕκαστον φύλλον.

Ἄρθρ. 15. Ἡ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος παραδίδουσα πάντα φάκελλον ἀλληλογραφίας ἢ ἐφημερίδων ὑποχρεοῦται νὰ πληρώνῃ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Λοὺδ, τὸ ἀνάλογον τέλος τῶν ῥηθέντων φακέλλων κατὰ τὴν ἀνωτέρω προσδιορισθεῖσαν διατίμησιν εἰς νομίσματα Γερμανικὰ (de conventions), ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἀξίαν τῶν νομισμάτων τούτων.

Ἄρθρ. 16. Ἡ Ἑταιρία τοῦ Λοὺδ ὑποχρεοῦται ἐπίσης, ὁσάκις τὸ ζητήσει ἡ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, νὰ δέχηται τὴν διὰ Ἑλλάδα ἀλληλογραφίαν τῆς Ἀγκῶνος εἰς ἐσφραγισμένους φακέλλους, καὶ χωρὶς νὰ ζητήσῃ τὴν προπληρωμὴν τοῦ δικαιώματος, τὸ ὁποῖον θέλει πληρωθῇ ἀκολούθως ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 καὶ 13.

Ἄρθρ. 17. Ἡ Ἑταιρία τοῦ Λοὺδ ὑποχρεοῦται νὰ κανονίσῃ τὸ ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας τέλος μεταξὺ Τεργέστης καὶ Ἑλλάδος ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θέλει ἐμβεῖ εἰς ἐνέργειαν ἡ παροῦσα σύμβασις, εἰς τρόπον ὥστε νὰ πληρόνηται ἓν καὶ τὸ αὐτὸ τέλος 12 κρεϊτσάρια διὰ πᾶσαν ἁπλῆν ἐπιστολὴν 1/2 λώτου δι' ὅλα τὰ μέρη τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ὅσα ἐπισκέπτονται τὰ ἀτμοκίνητα τῆς Ἑταιρίας ταύτης.

Εἰς περίστασιν δὲ, καθ' ἣν ἀκολούθως ἤθελον ἐπενεχθῇ μεταξὺ τῶν ταχυδρομικῶν διευθύνσεων τῆς Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας τροποποιήσεις τινες ἐπὶ τῆς διατιμήσεως τῶν ἀποστελλομένων μεταξὺ Τεργέστης καὶ Ἑλλάδος γραμμάτων, ἐφημερίδων, ἢ ἄλλων ἐντύπων, περὶ ὧν γίνεται μνεία εἰς τὸ ἄρθρον 14, ἡ ἑταιρία τοῦ Λοὺδ ὑποχρεοῦται νὰ συμμορφωθῇ ἀκριβῶς μὲ τὰ ἀποφασισθέντα παρὰ τῶν δύο διευθύνσεων τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αὐστρίας.

Ἄρθρ. 18. Εἰς περίστασιν, καθ' ἣν ἡ ἑταιρία τοῦ Λοὺδ ἤθελε λάβῃ ἀκολούθως ἀνάγκην καὶ ἄλλης γῆς εἰς Καλαμάκιον ἢ Λουτράκιον, ἢ καὶ ἐπὶ τοῦ Ἰσθμοῦ, ἐκτὸς τῆς παραχωρηθείσης αὐτῇ, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 17 τῆς ταχυδρομικῆς συμβάσεως ἀπὸ 15/27 Ἀπριλίου 1843, διὰ νὰ ἀνεγείρῃ ἀποθήκας πρὸς ἐναποταμίευσιν τῶν γαιανθράκων της, διὰ τὰς ἁμάξας της κτλ. ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει ἀμέσως παραχωρήσει εἰς τὴν ἑταιρίαν κατ' ἐκτίμησιν, σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου, πλησίον εἰς τὰ καταστήματα αὐτῆς ἓν στρέμμα εἰς Καλαμάκιον καὶ ἓν εἰς Λουτράκιον, ἢ δύο στρέμματα ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Ἰσθμοῦ, ἐὰν τὸ ζητήσῃ.

Ἄρθρ. 19. Ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις χορηγεῖ ἐπίσης εἰς τὴν ἑταιρίαν τοῦ Λοὺδ.

1. Πλήρη ἐλευθερίαν ὡς πρὸς τὴν ἀνέγερσιν τῶν ἀποθηκῶν της καὶ ἀτέλειαν διὰ τὴν ξυλείαν καὶ τὸ λοιπὸν ἀναγκαῖον δι' αὐτὰς ὑλικόν.

2. Ἐλευθέραν εἰσαγωγὴν τῶν ἁμαξῶν καὶ τῶν παντοφορείων τῶν προσδιωρισμένων διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν ἐπιβατῶν, τῆς ἀποσκευῆς, τῶν γρούπων καὶ πραγματειῶν εἰς περίστασιν, καθ' ἣν ἡ ἑταιρία ἤθελεν ἀναγκασθῇ νὰ φροντίσῃ αὐτὴ ἡ ἰδία περὶ τῶν μέσων, τούτων τῆς μεταφορᾶς κατὰ τὴν διάβασιν τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου.

3. Ἐλευθερίαν τοῦ νὰ κανονίσῃ κατὰ τὸν ἁρμοδιώτερον τρόπον τὴν ἄνω μνησθεῖσαν μεταφορὰν τῶν ἐπιβατῶν, ἀποσκευῆς, γρούπων καὶ ἐμπορευμάτων.

4. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. θέλει διατηρήσει εἰς καλὴν κατάστασιν τὴν ἐπὶ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου ὁδὸν, τὴν ὁποίαν θέλει ἀμέσως ἐπισκευάζει, ὁσάκις φθαρῇ ἀπὸ τὴν κακοκαιρίαν.

5. Πᾶσα δυνατὴ εὐκολία θέλει χορηγεῖσθαι εἰς τὰς ἐργασίας τῶν τελωνείων, τῶν λιμεναρχείων καὶ ὑγειονομείων διὰ νὰ γίνηται ἡ διὰ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης μεταφορὰ μὲ ταχύτητα καὶ χωρὶς διακοπήν.

6. Τὰ πρὸς κατάρτισιν καὶ πρὸς ζωοτροφίαν ἀναγκαῖα τῶν ὁποίων ἤθελε λαμβάνει χρείαν ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν τὸ εἰς τὴν

Ἑλλάδα εὑρισκόμενον ἀτμοκίνητον καὶ τὰ ὁποῖα ἤθελε φέρει δι' αὐτὸ ἄλλο ἀτμοκίνητον τῆς ἑταιρίας, θέλουσι μεταβιβάζεσθαι ἀπὸ ἀτμοκινήτου εἰς ἀτμοκίνητον χωρὶς νὰ ὑπόκηνται εἰς κανὲν δικαίωμα, ἢ φόρον τελωνιακὸν, ἢ ἄλλον ὁποιονδήποτε.

Ἄρθρ. 20. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πλοιάρχους τῶν εἰρημένων ἀτμοκινήτων, ὁσάκις προσορμιζονται εἰς Ἑλληνικὸν λιμένα, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι πράκτορας τοῦ Λόϋδ, νὰ λαμβάνωσι καμμίαν ἐπιστολὴν ἐκτὸς τῶν παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων παραδιδομένων. Ἐξαιροῦνται τοῦ ὅρου τούτου τὰ διπλωματικὰ καὶ προξενικὰ ἔγγραφα, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Αὐστριακὴν Κυβέρνησιν, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ ἔγγραφα τῆς ὑπηρεσίας τῶν πρακτόρων τῆς ἑταιρίας.

Ἄρθρ. 21. Ἡ παροῦσα σύμβασις ἰσχύει διὰ 10 ἔτη.

Ἄρθρ. 22. Οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρ. 5, 6 καὶ 19 τῆς παρούσης συμβάσεως θέλουν ἐφαρμοσθῆ ἐπίσης καὶ εἰς τὰ ἀτμόπλοια, τὰ ὁποῖα ἡ ἑταιρία τοῦ Λόϋδ ἤθελεν ἀποφασίσει νὰ σταθμεύσῃ εἰς Πειραιᾶ, ἢ εἰς ἄλλους λιμένας τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐν γένει ὑπηρεσίας, ἢ τοῦ νὰ συστήσῃ νέας συγκοινωνίας, τὰς ὁποίας ἡ ἑταιρία δυνάμει τοῦ ἄρθρου 3 τῆς παρούσης συμβάσεως ἤθελε βάλλει εἰς ἐνέργειαν, μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν μετὰ τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρ. 23. Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῆ ἀφ' ἑνὸς μὲν, ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸν συμβούλιον τῆς ἑταιρίας τοῦ Λόϋδ. Αἱ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαχθῆ εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ διάστημα δύο μηνῶν ἢ καὶ ταχύτερον, ἂν τοῦτο ἦναι δυνατὸν, καὶ θέλει ἐμβεῖ εἰς ἐνέργειαν τὸ πολὺ εἰς τὸ διάστημα τῶν τριῶν μέχρι τῶν πέντε ἑβδομάδων μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων.

Πρὸς πίστιν τῶν ἀνωτέρω οἱ δύο συντάξαντες τὴν παροῦσαν σύμβασιν, ὁ κύριος γενικὸς διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Κύριος ἐπίτροπος τῆς ἑταιρίας τοῦ Λόϋδ ὑπέγραψαν αὐτὴν καὶ ἐπίθεσαν τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Νοεμβρίου (8 Δεκεμβρίου) 1850.»

ΝΕΟΣ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ

Διὰ τὴν σύστασιν νέας ἑβδομαδιαίας συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν Ἰονίων καὶ Κωνσταντινουπόλεως

Γ'. ΓΡΑΜΜΗ

Ἀπὸ Τεργέστην διὰ τῆς Ἀγκῶνας, Μωρίνδεζι, Κερκύρας, Πατρῶν, Αἰγίου τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου ἀπὸ

Ἀναχώ

Τὸ ἀτμοκίνητον	Ἀναχωρεῖ ἀπὸ
Τεργέστην	Ἕκαστον δεκαπενθήμ. τὴν Δευτέραν 7 Ἰανουαρ. 1850
Ἀγκῶνα	» » » Τρίτην 8 » »
Μωρίνδεζι	» » » Πέμπτην 10 » »
Κέρκυραν	» » » Παρασκευ. 11 » »
Ἀργοστόλι	» » » Σάββατον 12 » »
Ζάκυνθον	» » » Σάββατον 12 » »
Πάτρας	» » » Κυριακὴν 13 » »
Λουτράκι	» » » » » » »

Ἀπὸ Λουτράκιον διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου εἰς Καλαμάκιον τὴν δευτέραν ἑκάστου δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμ. 1849.
Ἀπὸ Καλαμάκιον τὴν δευτέραν ἑκάστου δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμβρ. 1849· εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐπίσης τὴν δευτέραν ἑκάστου δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1849.

Ἄφιξις

Τὸ ἀτμοκίνητον	Ἀναχωρεῖ ἀπὸ
	Πειραιᾶ τὴν δευτ. ἑκάστου δεκαπενθημ. ἀπὸ 31 Δεκεμ. 1849
	Καλαμάκιον διὰ ξηρᾶς διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου.
	Λουτράκιον τὴν δευτ. ἑκάστ. δεκαπεν. ἀπὸ 14 Ἰανουαρ. 1850
Πάτρας	Τρίτην ἑκάστου δεκαπενθ. ἀπὸ τῆς 15 Ἰανουαρ. 1850.
Ζάκυνθον	Τετάρτην » » » » 16 » »
Ἀργοστόλι	Τετάρτην » » » » 16 » »
Κέρκυρα	Πέμπτην » » » » 17 » »
Μωρίνδεζι	Παρασκευ. » » » » 18 » »
Ἀγκῶνα	Κυριακὴν » » » » 20 » »
Τεργέστην	» » » » » » » »

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΩΝ ΤΟΥ ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΥ ΛΟΥΔ.

Νήσων καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ τὴν συντομίαν τῶν μεταξὺ Τεργέστης ταξιδίων.

καὶ Λουτρακίου ἐν τῷ Κορινθιακῷ Κόλπῳ καὶ ἐκεῖθεν (μετὰ τὴν διάβασιν Καλαμάκι εἰς Ἀθήνας (Πειραιᾶ).

ρησις

Φθάνει εἰς

Ἕκαστον δεκαπενθήμερον	Τρίτην	8	Ἰανουαρίου	1850.
» »	Πέμπτην	10	»	»
» »	Παρασκευὴν	11	»	»
» »	Σάββατον	12	»	»
» »	Σάββατον	12	»	»
» »	Σάββατον	12	»	»
» »	Κυριακὴν	13	»	»

τὴν δευτέραν ἑκάστου δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμ. 1849.
31 Δεκεμβρ. 1849· εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐπίσης τὴν δευτέραν ἑκάστου 31 Δεκεμβρίου 1849.

Φθάνει εἰς

Εἰς Καλαμάκιον τὴν αὐτὴν ἡμέραν.					
Εἰς Λουτράκιον τὴν δευτέραν ἑκάστου δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμβρ. 1849.					
Τὴν Τρίτην ἑκάστου δεκαπενθημ. ἀπὸ	15	Ἰανουαρ.	1850.
» Τρίτην »	»	15	»	»
» Τετάρτην »	»	16	»	»
» Πέμπτην »	»	17	»	»
» Παρασκευὴν »	»	18	»	»
» Κυριακὴν »	»	20	»	»
» Δευτέραν »	»	21	»	»

'Από Τερπίστην διὰ Κερκύρας, Σύρου (διὰ πλοίων τηλεγράφου) εἰς Νάουσαν, Σκόπελον καὶ Κωνσταντινούπολιν.

Τὸ ἀτμοκίνητον	Ἀναχωρεῖ τὴν	Φθάνει εἰς
Τεργέστην	ἑκάστην Πέμπτην	ἑκάστην Κυριακήν
Κέρκυραν	» Κυριακὴν	» Δευτέραν
Ζάκυνθον	» Δευτέραν	» Τρίτην
Σύρον	» Τετάρτην	» Πέμπτην
Σμύρνην	» Παρασκευὴν	» Σάββατον
Ἑλλήσποντον	» Σάββατον	» Κυριακήν
Κωνσταντινούπολιν		

'Από Τερπίστην διὰ Κερκύρας, Ζακύνθου, Πατρῶν καὶ Κορίνθου εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ.

Τὸ ἀτμοκίνητον	Ἀναχωρεῖ τὴν	Φθάνει εἰς
Τεργέστην	ἑκάστην Πέμπτην	ἑκάστην Κυριακήν
Κέρκυραν	» Κυριακὴν	» Δευτέραν
Ζάκυνθον	» Δευτέραν	» Τρίτην
Σύρον	» Τετάρτην	» Πέμπτην
Σμύρνην	» Παρασκευὴν	» Σάββατον
Ἑλλήσποντον	» Σάββατον	» Κυριακήν
Κωνσταντινούπολιν		

'Από Τεργέστης διὰ Κερκύρας, Ζακύνθου καὶ Πατρῶν εἰς Πύλον καὶ Κωνσταντινούπολιν.

Τὸ ἀτμοκίνητον	Ἀναχωρεῖ ἀπὸ	Φθάνει εἰς
Κωνσταντινούπολιν	ἑκάστου Σαββάτου	ἑκάστην Κυριακήν
Ἑλλήσποντον	» Κυριακὴν	» Δευτέραν
Σμύρνην	» Δευτέραν	» Τρίτην
Σύρον	» Τετάρτην	» Πέμπτην
Ζάκυνθον	» Πέμπτην	» Παρασκευὴν
Κέρκυραν	» Παρασκευὴν	» Δευτέραν
Τεργέστην		

ΠΙΝΑΞ ΤΡΙΤΟΣ.

Πρὸς συμφωνίαν τῆς Γ'. καὶ τῆς Η'. γραμμῆς.

Ἀναχωρεῖ	Ἀφικνεῖται
Ἀπὸ Πειραιᾶ ἑκάστην τρίτην	Εἰς Σύρον ἑκάστην τετάρτην
Ἀπὸ Σύρου ἑκάστην τετάρτην	Εἰς Πειραιᾶ ἑκάστην πέμπτην

Παρελθὼν ἔπειτα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ Νομοσχέδιον περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν Οἰκονομικῶν ἐφορειῶν, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι !

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιψήφισίν σας νομοσχέδιον περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις οἰκονομικῶν ἐφορειῶν.

Πρὸ ὀλίγου ἔλαβον τὴν τιμὴν, ὑποβάλλων τὸ περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ταμιακοῦ ὀργανισμοῦ Νομοσχέδιον, νὰ ἐκθέσω τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν τοῦ οἰκονομικοῦ κλάδου, καὶ νὰ ἐφελκύσω τὴν προσοχήν σας εἰς τὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων δυνάμεθα νὰ βάλωμεν ἓν τέρμα εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν ἀνωμαλίαν, καὶ νὰ εἰσαγάγωμεν τὴν τάξιν ἐπὶ τοῦ οὐσιώδους ἀντικειμένου τῆς εἰσπράξεως τῶν δημοσίων πόρων. Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι, καταρτιζομένων τῶν ταμείων, ὅπως διαγράφει τὸ περὶ τούτου νομοσχέδιον, τὸ ἔργον τῆς εἰσπράξεως καθίσταται ἀρκετὰ εὐχερές· ἀπομακρύνονται αἱ ἀναβολαὶ, προλαμβάνονται αἱ καταχρήσεις καὶ παύουν τὰ ἀδικήματα. ἀλλ' ἡ ἐνέργεια τοῦ ταμείου δὲν εἶναι αὐτοτελὴς. Τὰ εἰσπρακτέα βεβαιοῦνται δι' ἄλλης ἀρχῆς, τῆς τῶν ἐφόρων, καὶ ὁπόταν ταῦτα δὲν καταρτίζωνται ἐν καιρῷ, ἢ δὲν στηρίζωνται εἰς βάσεις ὀρθὰς καὶ νομίμους, μιᾶς ἄλλης σφαίρας ἀναβολαὶ, ἑνὸς ἄλλου εἴδους ἀδικήματα καὶ ζημίαι συνοδεύουσι τὴν εἴσπραξιν· καὶ τῷ ὄντι, δὲν ἀρκεῖ διὰ τὴν ἔγκαιρον καὶ νόμιμον εἴσπραξιν τῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων ἡ ἀκρίβεια καὶ τὸ ἐνήμερον τοῦ ταμείου· ἀπαιτεῖται πρὸς τούτοις καὶ ἡ ἔγκαιρος καὶ ἀκριβὴς βεβαίωσις αὐτῶν ἐκ μέρους τῶν ἐφόρων. Ὁπόταν τῶν ἐνοικιαστῶν οἱ ἰσολογισμοὶ συντάττωνται μετὰ μακρὰν παράβασιν χρόνου, ὁπόταν οἱ φορολογικοὶ πίνακες τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομιῶν πέμπωνται εἰς τὸ ταμεῖον πέντε καὶ ἓξ μῆνας μετὰ τὴν λῆξιν τῆς νομίμου προθεσμίας, ὅταν τὸ αὐτὸ συμβαίνῃ διὰ τοὺς φορολογικοὺς καταλόγους τῶν ἀμπέλων τῶν δι' ἐκτιμήσεως εἰσπραττομένων φόρων, τῶν διὰ δηλώσεων καὶ ἀπαριθμήσεων βεβαιουμένων φόρων, ὁπόταν τὰ πρωτόκολλα τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ ἐκτιμήσεως δὲν ἦναι νομίμως συντεταγμένα, τὸ ἔργον τῆς εἰσπράξεως καθίσταται δυσχερὲς, εἴτε διότι οἱ φορολογούμενοι ἢ ἄλλοι ὀφειλέται τοῦ δημοσίου ἀδυνατοῦσι ν' ἀποτίσωσι φόρους καὶ δικαιώματα ἐπισωρευθέντα, εἴτε διότι καταζητεῖται ἡ ἀπότισις εἰς ἐποχὰς, καθ' ἃς τὰ κεφάλαια τῶν χρη-

σιμεύουσιν εἰς προκαταβολὰς παραγωγῆς νέας, εἴτε τέλος πάντων διότι ἡ φορολογία δὲν εἶναι ἀκριβής, ἢ ἡ ἀταξία τῆς βεβαιώσεως καὶ ἡ ἀπουσία τῶν νομίμων τύπων ἀραιρεῖ τὴν σφραγῖδα τῆς κυρώσεως. Γνωρίζετε, κύριοι, ὅτι κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς οἰκονομικῆς νομοθεσίας μας ἡ διαχείρισις καὶ ἡ διοίκησις καθ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας εἶναι ὁλοσχερῶς χωρισμένα, ἐνῷ ἡ σύγχρονος καὶ ἐναρμόνιος συνδρομὴ ἀμφοτέρων τῶν στοιχείων καταρτίζει τὸ ἔργον τῆς εἰσπράξεως. Ἐντεῦθεν γίνεται κατάδηλον, ὅτι ἡ ταμιακὴ ὑπηρεσία εἶναι στενὰ συνδεδεμένη μὲ τὴν τῶν ἐφορειῶν, καὶ ὅτι ἡ τακτοποίησις τῆς μιᾶς προσαπαιτεῖ ἀπαραιτήτως καὶ τὴν τῆς ἑτέρας.

Δι' ἄλλης ἐκθέσεως ἐπληροφορήθητε περὶ τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας. Λυποῦμαι, διότι ὡς πρὸς τὴν τῶν ἐφορειῶν δὲν ἔχω διδόμενα ὀλιγώτερον δυσάρεστα νὰ σᾶς ἀποκαλύψω· ἀπεναντίας τὸ κακὸν ἐνταῦθα εἶναι πολὺ μεγαλήτερον, καὶ καθίσταται ἐπιζητοσοῦτον σπουδαιώτερον, καθ' ὅσον τὸ ἀτελὲς τῆς ὑπηρεσίας ταύτης δὲν ἐπηρεάζει μόνον τὸ παρόν, ἀλλὰ περιπλέκει καὶ τὸ μέλλον. Εἰς τοὺς ἐφόρους εἶναι ἀνατεθειμένη, καθὼς γνωρίζετε, ἡ βεβαίωσις τῶν φόρων ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ συντήρησις, κάρπωσις καὶ διάθεσις τῆς ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας ἀφ' ἑτέρου· καὶ ἐν τοσούτῳ εἶναι βέβαιον, ὅτι οὔτε τὸ ἕν, οὔτε τὸ ἕτερον τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἐκτελεῖται ἀνηκόντως. Ἔχω μάλιστα ἀφορμὰς νὰ βεβαιώσω, ὅτι οἱ ἔφοροι ἠναγκασμένοι νὰ ἀφιερόνουν ὅλας τὰς προσπαθείας των εἰς τὰ ἔργα τὰ πλέον κατεπείγοντα τῆς ἡμέρας, καὶ ἰδίως εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν βεβαίωσιν τῶν φόρων, καὶ τὴν συγκέντρωσιν καὶ ἐκποίησιν τῶν καρπῶν, καὶ ταῦτα μὲ τὴν μεγαλειτέραν πολλαχοῦ ἀτέλειαν, δὲν ἔχουσι τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν διὰ νὰ ἐγκύψωσιν εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐθνικὴν περιουσίαν. Ἐκ τούτου ὁ ἐθνικὸς πλοῦτος μένει καθ' ὅλας τὰς ὄψεις ἐκτεθειμένος. Δὲν δύναμαι, κύριοι, οὔτε τὸ νομίζω ἀποτελεσματικὸν νὰ ἐνδιατρίψω ἐνταῦθα εἰς λεπτομερεῖς ἀναπτύξεις· περιορίζομαι εἰς τὸ νὰ εἴπω, ὅτι ἀπαιτεῖται ἰδιαιτέρα πρόνοια διὰ νὰ ἐκλείψωσιν αἱ ἀτελεύτητοι τοῦ δημοσίου περιπλοκαὶ μὲ τοὺς ἰδιώτας καὶ αἱ πολυπληθεῖς δίκαι, διὰ νὰ ἀρθῶσιν οἱ δισταγμοὶ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἡ ἀναβολὴ μέτρων σπουδαίων ὡς πρὸς τὴν ὁριστικὴν διάθεσιν τῆς ἐθνικῆς περιουσίας, ἐκ τῶν ὁποίων καὶ τὸ δημόσιον θέλει ἐξασφαλίσει τὰ μεγάλα του συμφέροντα, καὶ οἱ ἰδιῶται θέλουν ἐξέλθει τῆς προσωρινότητος καὶ ἀβεβαιότητος, ἥτις συνοδεύει μὲ ἀνυπολόγιστον τῶν μερῶν ζημίαν ὅλας τὰς γεωργικὰς καὶ βιομηχανικὰς

ἐπιχειρήσεις. Ἐπανερχόμενος δὲ εἰς τὰ τῆς βεβαιώσεως τῶν προσόδων, ὀφείλω νὰ παρατηρήσω ὅτι, ἐκτὸς τῶν ἀτοπημάτων, τὰ ὁποῖα ἡ ἀτελὴς καὶ βραδεῖα βεβαίωσις αὐτῶν φέρει εἰς τὴν εἴσπραξιν, συνεπάγει προσέτι καὶ τὸ δυσάρεστον ἀποτέλεσμα τοῦ ὅτι διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους δὲν κατωρθώθη μέχρι τοῦδε νὰ γνωρίσῃ ἡ Κυβέρνησις τὸ ἐκκαθαριζόμενον ποσὸν τῶν βεβαιωμένων δεκάτων, διὰ νὰ εὑρεθῇ εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσῃ τὰ ἐκ τοῦ συστήματος τῆς ἐνοικιάσεως ἀποτελέσματα, καὶ νὰ ὁδηγηθῇ συγχρόνως εἰς τὴν ἀκριβῆ, ὅσον ἐνεστι, σύνταξιν τῶν προϋπολογιζομένων ἐσόδων. Οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι, πρὶν ἡ φθάσωμεν εἰς τὴν θέσιν τοῦ νὰ συντάττωμεν ὀρθοὺς προϋπολογισμοὺς ἐσόδων, τὰ προϋπολογιζόμενα ἔξοδα, τὰ ὁποῖα συνήθως εἶναι βέβαια, ἐξισοῦμενα πάντοτε μὲ τὰ αὐξομειούμενα ἔσοδα κατὰ τὸν ἀνώτατον αὐτῶν ὅρον, θέλουν κρατεῖ μετέωρον τὴν πορείαν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐντεῦθεν ὄχι μόνον προέρχεται τὸ κακὸν τοῦ νὰ προτιμῶνται πολλάκις αἱ δαπάναι, αἵτινες ὡς ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν εἶναι ἧττον κατεπείγουσαι, καθ' ὅσον ἡ ἐκτίμησις αὐτῶν ἐναπόκειται εἰς τὴν κρίσιν καὶ τὰς σχέσεις τῶν κατὰ καιροὺς ὑπουργῶν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ὑπερτάτας ἀκόμη στιγμὰς τοῦ πολιτικοῦ μας βίου, ἡ Κυβέρνησις μένει ἄνευ τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ἀσφάλειαν ὡς καὶ διὰ τὴν τιμὴν τοῦ ἔθνους ἐγγυήσεων. Εἶναι τῳόντι δύσκολον, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξέλθωμεν τῆς ἐπισφαλοῦς ταύτης θέσεως. Ἀπομακρύνοντες ἀπὸ τὴν νομοθεσίαν μας τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἡ πεῖρα κατέδειξε πλημμελῆ, καὶ ἐμβαίνοντες ἀποφασιστικῶς καὶ ἐπιμόνως εἰς τὴν ὁδὸν τῶν μεταρρυθμίσεων, αἵτινες κατέστησαν ἀπαραίτητοι, διεπράξαμεν ἤδη τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου ἔργου. Ὁ Ἑλληνικὸς λαός, πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, ἤκουσε πάντοτε τὰς ἀρχάς του, ὑπήκουσεν εἰς τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν, ἐφάνη εὐαίσθητος εἰς τὴν ὥθησιν, ἥτις ἐδόθη ἀπὸ τὸ κέντρον, καὶ ἐμιμήθη μὲ ἐνθουσιασμὸν τὰ παραδείγματα τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς· ὅ,τι καλὸν θέλομεν ἡμεῖς εἰς τὰς Ἀθήνας εἰλικρινῶς, τὸ θέλει καὶ ὁλόκληρον τὸ ἔθνος. Ὁπόταν χορηγήσωμεν εἰς τὰς κατ' ἐπαρχίας οἰκονομικὰς ἀρχὰς τὰ μέσα διὰ νὰ ὑπηρετῶσι μὲ ζῆλον καὶ μὲ πίστιν, εἶμαι πεπεισμένος, κύριοι, ὅτι δὲν θέλομεν βραδύνει νὰ ἴδωμεν τὸ εὐχάριστον ἀποτέλεσμα τοῦ νὰ εἰσπράττωνται ἐγκαίρως οἱ νενομισμένοι φόροι καὶ τὰ ἄλλα δικαιώματα, καὶ νὰ καταπαύσωσι τὰ ἀτοπήματα, τὰ ὁποῖα σήμερον λαμβάνουσι χώραν. Δὲν θέλω, οὔτε ἔχω δίκαιον νὰ ἐπιβαρύνω κανένα τῶν σημερινῶν ὑπαλλήλων· ἠδύναντο ἴσως

εἰς πολλὰ μέρη νὰ ἦναι ὀλιγώτεραι αἱ ἀνωμαλίαι, ἐλλείψεις καὶ ἐπιβλαβεῖς βραδύτητες, ἐὰν κατεβάλλετο ἰδιαίτερος ζῆλος, ἀλλ' ἡ δημόσιος ὑπηρεσία δὲν πρέπει νὰ ἐπαναπαύηται εἰς μόνα τὰ προσωπικὰ πλεονεκτήματα, καὶ μάλιστα ὁπόταν αὐτὰ δὲν ἀντα μείβωνται κατ' ἀξίαν. Τὸ δημόσιον δὲν πρέπει ν' ἀπαιτῇ ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας του, καλῶς ἐχόντων τῶν πραγμάτων, εἰμὴ τὴν δυνατὴν διὰ τὸν ἄνθρωπον ὑπηρεσίαν κατὰ τὸ κοινὸν μέτρον. Μόνον εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις δικαιοῦται ν' ἀπαιτῇ τὰς ἐκτάκτους θυσίας. Ἐκτὸς τούτου τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου δὲν πρέπει νὰ ἐμπιστεύωνται εἰς μόνον τὸν ἠθικὸν ἔλεγχον. Εἰς πᾶσαν πρᾶξιν, εἰς πᾶν βῆμα του ὁ δημόσιος ὑπάλληλος ἀνάγκη ν' ἀπαντᾷ καὶ τὸν πολιτικὸν ἔλεγχον. Τὸ ἴδιον παράγγελμα χρησιμεύει καὶ διὰ τοὺς ἰδιώτας ὡς πρὸς τὰς σχέσεις των μὲ τὸ δημόσιον. Οἱ ὀργανικοὶ ἢ τεχνικοὶ νόμοι, θεμελιούμενοι ἐπὶ τοιούτων βάσεων, ὄχι μόνον τὰ δημόσια συμφέροντα ἐξασφαλίζουσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἠθικὴν τῶν ὑπαλλήλων μορφώνουν. Μισθοδοσία ἀνάλογος, ἐργασία ἡ δυνατή, διαίρεσις καταλλήλως τῆς ὑπηρεσίας, ἔλεγχος διαρκὴς καὶ αὐστηρὸς ἐπὶ τῆς διαγωγῆς ἑκάστου, ἰδοὺ ὅλον τὸ μυστήριον μιᾶς καλῆς διοικήσεως. Καὶ ὅμως τὰ προσόντα ταῦτα ἐλλείπουσι, Κύριοι, ἐκ τοῦ περὶ ἐφορειῶν νόμου τοῦ **1845**· καὶ ἡ μισθοδοσία τῶν ὑπαλλήλων τούτων καὶ τὸ προσωπικὸν κατεδείχθησαν ἐκ τῆς πείρας ἀνεπαρκῆ. Κατὰ τὴν κρίσιν μου, τὸ προτεινόμενον Νομοσχέδιον πληροῖ τὰ κενὰ ταῦτα, καθ' ὅσον ἡ σημερινὴ τῶν πόρων μας κατάστασις τὸ ἐπιτρέπει· ὅλη μου ἡ φροντὶς ἐστράφη, κύριοι, καὶ εἰς τὴν σύνταξιν αὐτοῦ τοῦ Νομοσχεδίου καὶ εἰς ἐκείνην τῶν περὶ ταμιῶν, νὰ κατασταθῶσι παντοῦ γραφεῖα καὶ ἀρχεῖα, αἱ ἑστίαι αὗται τῆς τάξεως καὶ τοῦ ἐλέγχου. Τὸ μέχρι τοῦδε σύστημα συνεπέτρωσεν ὅλην τὴν ἐργασίαν, ὅλων τὸν ἔλεγχον εἰς μόνα τὰ πρόσωπα τῶν ἐφόρων καὶ ταμιῶν. Τοιοῦτος διοργανισμὸς δὲν ἠδύνατο νὰ φέρῃ εἰμὴ τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἔχομεν δυστυχῶς ὑπ' ὄψιν. Παραδεχόμενοι τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, βάλλετε τὸν ἔφορον εἰς θέσιν νὰ ἐκτείνῃ τὴν σφαῖραν τῆς ἐνεργείας του, νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐκ τοῦ πλησίον ἐπὶ πάντων, παρακολουθούμενος παντοῦ ἀπὸ τὸν νόμιμον ἔλεγχον, καὶ τὸ μεγαλείτερον, τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐνεργείας του νὰ ἐναποταμιεύωνται ἐκάστοτε εἰς τὸ τοπικὸν ἀρχεῖον, διὰ νὰ χρησιμεύῃ ὡς ὁδηγὸς τὸ παρελθὸν εἰς τὸ μέλλον, καὶ ὁ προκάτοχος εἰς τὸν διάδοχον. Τοιουτοτρόπως ἐκλείπουσι τοῦ λοιποῦ αἱ ἀντιρατικαὶ κατὰ τὰς ἐπαρχίας ἐνέργειαι τῶν οἰκονομικῶν τούτων ὑπαλλήλων, παύουν τὰ μέσα τῆς διαφθορᾶς τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἀδικημάτων διὰ τοὺς διοικουμένους.

Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ νομοσχεδίου ἐσυμβουλεύθην ἀποκλειστικῶς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν διοικουμένων· διετηρήθη ἡ παλαιὰ διαίρεσις, καθ' ὅσον ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπεδείχθη τὸ κατάλληλον· ἐπηνέχθησαν μόνον τρεῖς τροποποιήσεις, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπαρχίας Ξηροχωρίου, καὶ Τήνου, ὅπου κατεστάθησαν ἰδιαίτεροι ἔφοροι, καὶ τὴν Κύμην, ὅπου προσετέθη ἡ νῆσος Σκύρος. Ἡ τροποποίησις αὕτη ἐθεωρήθη ἀπαραίτητος, εἰς μὲν τὸ Ξηροχῶρι διὰ τὴν μεγάλην ἀπόστασιν αὐτοῦ ἀπὸ τὴν Χαλκίδα, μεθ' ἧς συνεχωνεύετο μέχρι τοῦδε, εἰς δὲ τὴν Τῆνον διὰ τὴν δυσκολίαν τῆς συγκοινωνίας μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Ἄνδρου, μεθ' ἧς ἐπίσης συνεχωνεύετο. Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν Σκύρον, ὄχι μόνον λόγοι συγκοινωνίας μὲ τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας Σκοπέλου, ἀλλὰ καὶ διότι ταμιακῶς πρὸ πολλοῦ ἀποτελεῖ μέρος τῆς Κύμης, μεθ' ἧς αἱ σχέσεις της εἶναι εὐχερέστεραι καὶ συνεχεῖς, ἡ προσκόλλησις της ἐθεωρήθη ἀπαραίτητος. Ἀντὶ τῆς μέχρι τοῦδε διαιρέσεως τῶν ἐφορειῶν εἰς τρεῖς τάξεις, παρεδέχθην καὶ τετάρτην εἰς τὸ νομοσχέδιον. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην κατετάχθησαν αἱ ἐπαρχίαι, τῶν ὁποίων ἡ ὑπηρεσία δὲν εἶναι πολύπλοκος, καὶ αἱ ἐργασίαι τοῦ ἐφόρου δὲν εἶναι διαρκεῖς. Ἐν γένει εἰς τὴν κατάταξιν ἑκάστης ἐφορείας εἰς ἣν ἐσημειώθη τάξιν, ἐλήφθη πρὸ πάντων ὑπ' ὄψιν τὸ δύσκολον, καὶ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον τῆς ὑπηρεσίας, καὶ κατὰ δεύτερον λόγον ἐξετιμήθησαν αἱ δαπάναι, εἰς ἃς ὑποβάλλεται ὁ ὑπάλληλος ὡς ἐκ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἕδρας του. Τὸ δὲ ὑποδεέστερον προσωπικὸν ἐκανονίσθη ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ πολυασχόλου τῆς ὑπηρεσίας. Διὰ ταῦτα καὶ αἱ ἐφορεῖαι β'. τάξεως ἐτέθησαν ὡς πρὸς τοῦτο εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν τῆς α'. Χάριν οἰκονομίας, ὁ διορισμὸς τοῦ δευτέρου γραφέως ἀφέθη εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ὑπουργοῦ διὰ νὰ ἐνεργῆται μόνον, ὅταν ἡ χρεία τὸ ἀπαιτήσῃ, μαλονότι κατὰ τὴν πεποίθησίν μου, σπανίως θέλει δυνηθῇ ὁ ὑπουργὸς ν' ἀρνηθῇ καὶ τὸν διορισμὸν τοῦτον, καὶ μάλιστα κατὰ τὰ πρῶτα δύο ἔτη τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου Νόμου.

Ἡ προσθήκη τοῦ κληπτῆρος ἐθεωρήθη ἀναπόφευκτος· εἰς πᾶν βῆμά του ὁ ἔφορος ἔχει χρείαν τῆς συμπράξεως ἑνὸς τοιούτου βοηθοῦ. Χάριν αὐστηρᾶς οἰκονομίας ὁ ἔφορος δ'. τάξεως ἔμεινεν ἄνευ κληπτῆρος.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν μισθοδοσίαν καὶ τὴν βαθμολογίαν, ἐξέλιπε τὴν γραμμὴν ἥτις ἐχαράχθη εἰς τὸν περὶ ταμιῶν προ-

ταθεῖσαν μεταῤῥύθμισιν. Οἱ λόγοι οἵτινες ὑπηγόρευσαν τὴν α
ξησιν ἐκείνων, συνηγοροῦν καὶ ὑπὲρ τῶν ἐφόρων καὶ ὑπὲρ τ
προσωπικοῦ αὐτῶν, διὰ ταῦτα ἐθεώρησα περιττὴν πᾶσαν κα
ἀνάπτυξιν. Ὁ γραφεὺς τῶν ἐφορειῶν δ'. τάξεως δὲν συμπερι
λήφθη εἰς τὸν κατάλογον τῆς τακτικῆς μισθοδοσίας τοῦ ἄλλ
προσωπικοῦ τῶν ἐφορειῶν, καθ' ὅσον ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ δὲν θέλ
εἶσθαι διαρκής. Τὸ δὲ ἀναγκαιοῦν διὰ τὴν μισθοδοσίαν αὐτ
ποσὸν, ὁσάκις καὶ δι' ὅσον χρόνον ἐργάζεται, θέλει λαμβάνεσ
ἑκάστοτε ἐκ τῶν διὰ τὴν εἰσπραξιν τῶν δεκάτων ὁριζομέν
εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν δαπανῶν.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρου 10 καὶ 12 τοῦ νομοσχεδίου μετ
νέχθησαν ἐκ τοῦ ἐν ἰσχύϊ νόμου· αἱ τοῦ ἄρθρου 11 περὶ ἀν
πληρώσεως, ἐθεωρήθη ἀναγκαία, διὰ νὰ παύσῃ ἡ μέχρι τοῦ
παρέμβασις τοῦ ταμείου εἰς ἔργα ὅλως διοικητικὰ καὶ ἀσυμ
βαστα μετὰ τῆς διαχειρίσεως. Τέλος πάντων κατὰ τὸ νομ
σχέδιον ἡ ἐνιαύσιος δαπάνη τῶν ἐφορειῶν φέρει κατ' ἀνώτατ
ὅρον τὸ ποσὸν δραχμὰς **203460** καὶ κατ' ἐλάσσονα δραχμ
195780, ἐνῷ κατὰ τὸν ἐν ἰσχύϊ νόμον δαπανῶνται δραχμ
116760 καὶ 10 ὡς ἔγγιστα χιλιάδες δραχμαὶ εἰς ἐκτάκτ
βαθμούς, ὃ ἐστὶ πρόκειται νὰ αὐξήσωμεν τὴν δαπάνην τ
κλάδου τούτου κατὰ δραχμὰς **76700** κατ' ἀνώτατον ὅρον
69020 κατ' ἐλάχιστον.

Περὶ τῆς νέας ταύτης δαπάνης δὲν ἔχω τίποτε ἄλλο νὰ π
σθέσω, εἰμὴ ὅτι εἶναι ἀπαραίτητος.

Ἀνήκει ἤδη εἰς ὑμᾶς, Κύριοι, νὰ ἐκτιμήσητε τὰ πλεονεκτ
ματα, τὰ ὁποῖα ὑπάσχεται ἡ διοργάνωσις τῶν ἐφορειῶν κα
τὸ ὁποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ὑποβάλω νομοσχέδιον καὶ
ἐπιφέρητε τὴν ψῆφον σας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **18** Δεκεμβρίου **1850**.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλ

παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Δεκεμβρίου 1850.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ἡ Βασίλισσα
ΑΜΑΛΙΑ.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ συστάσεως Ἐφορειῶν καὶ διαιρέσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. **1.** Καθίστανται καθ' ὅλον τὸ κράτος τεσσαράκοντα τρεῖς οἰκονομικαὶ ἐφορεῖαι.

Ἄρθρ. **2.** Ἑκάστη ἐφορεία περιλαμβάνει μίαν ἢ καὶ πλειοτέρας ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. **3.** Αἱ ἐφορεῖαι διαιροῦνται εἰς τέσσαρας τάξεις ὡς ἀκολούθως.

Α'. Τάξεως.

Ἀττικῆς, Ἠλείας, Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης, Κορινθίας, Λακεδαίμονος, Ναυπλίας καὶ Ἄργους, Πατρῶν, Φθιώτιδος.

Β'. Τάξεως.

Θηβῶν, Λεβαδείας, Λοκρίδος, Μαντινείας, Σύρου καὶ Κέας.

Γ'. Τάξεως.

Αἰγιαλείας, Βονίτσης καὶ Βάλτου, Γόρτυνος, Γυθείου, Δωρίδος, Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, Εὐρυτανίας, Καλαβρύτων, Κυνουρίας, Καρυστίας, Μεσολογγίου, Ναυπακτίας, Οἰτύλου, Ὀλυμπίας, Παρνασσίδος, Πυλίας, Τριφυλίας, Τριχωνίας, Χαλκίδος.

Δ'. Τάξεως.

Ἄνδρου, Θήρας, Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης, Μήλου, Νάξου, Ξηροχωρίου, Σκοπέλου, Σπετσῶν καὶ Ἑρμιονίδος, Τήνου, Ὕδρας καὶ Τροιζηνίας.

Ἡ Νῆσος Σκύρος ὑπάγεται εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ἐφορείας Καρυστίας.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ διευθύνσεως τῶν Ἐφορειῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρ. **4.** Ἑκάστη ἐφορεία διευθύνεται παρ' ἑνὸς ἐφόρου.

Ἄρθρ. **5.** Καθίστανται παρ' ἑκάστῃ ἐφορείᾳ,

Α'. καὶ Β'. Τάξεως.

Εἷς Γραμματεὺς, εἷς Πρωτοκολλιστὴς, εἷς ἢ δύω γραφεῖς, ὁ Κλητήρ.

Γ'. Τάξεως.

Εἷς Γραμματεὺς, εἷς Πρωτοκολλιστὴς, εἷς Κλητήρ.

Δ'. Τάξεως.

Εἷς γραφεὺς, ὅπου καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας τ καλέσῃ.

Ἄρθρ. 6. Οἱ πρωτοκολλισταὶ, οἱ γραφεῖς, καὶ οἱ κλητῆρες τῶ ἐφορειῶν διορίζονται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ βαθμολογίας, μισθοδοσίας καὶ ἐπιχορηγήσεως τῶν Ἐφόρω

Ἄρθρ. 7. Οἱ ἔφοροι ἀ. τάξεως ἔχουσι βαθμὸν τιμηματάρχου β' τάξεως· οἱ τῆς β'. τάξεως, ὑπουργ. γραμματέως ἀ. τάξεως· τῆς γ'. καὶ δ'. τάξεως, ὑπουργικοῦ γραμματέως β'. τάξεω Οἱ ἔφοροι ὁποιουδήποτε καὶ ἀνώτερι βαθμοῦ ἔπονται τοῖς ἐπάρχο

Ἄρθρ. 8. Περὶ μισθοδοσίας καὶ ἐπιχορηγήσεως.

Ὁ ἔφορος ἀ. τάξεως λαμβάνει μηνιαῖον μισθόν.

Δραχ.	250
Ὁ τῆς β'. τάξεως	200
Ὁ τῆς γ'. »	150
Ὁ τῆς δ'. »	120
Ὁ γραμματεὺς ἐφορείας ἀ. τάξεως . .	140
Ὁ τῆς β'. τάξεως	120
Ὁ τῆς γ'. »	100
Ὁ πρωτοκολλιστὴς ἐφορείας ἀ. τάξεως .	80 ἢ 100
Ὁ τῆς β'. τάξεως	70 ἢ 80
Ὁ τῆς γ'. »	60
Ὁ γραφεὺς ἐφορείας ἀ. τάξεως . . .	60 ἢ 70
Ὁ τῆς β'. τάξεως	50 ἢ 60
Ὁ γραφεὺς ἐφορείας δ'. τάξεως . . .	60
Ὁ κλητὴρ ἐφορείας ἀ. τάξεως	δραχ. 30
Ὁ τῆς . . . . β'.	25
Ὁ τῆς . . . . γ'.	20

Οἱ μισθοὶ τῶν γραφέων τῶν ἐφορειῶν τῆς δ'. τάξεως πλη ρόνονται ἐκ τῶν ψηφιζομένων ἐξόδων διὰ τὴν διὰ τοῦ προϋπο λογισμοῦ εἰσπραξιν τῶν ἐγγείων φόρων.

Ἄρθρ. 9. Δι' ἔξοδα γραφείου, ἐνοικίων, θερμάγσεως κλπ. χο ρηγοῦνται μηνιαίως καὶ ἄνευ λογοδοσίας.

Εἰς τὸν ἔφορον ἀ. τάξεως δραχ.	50
Εἰς τὸν τῆς » β'. »	40
Εἰς τὸν τῆς » γ'. »	30
Εἰς τὸν τῆς » δ'. »	25

Τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τῶν ἐφόρων, ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, κανονίζονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, καὶ πληρόνονται ἀπὸ τὸ δημόσιον.

Ἄρθρ. 10. Τὰ καθήκοντα τῶν ἐφόρων καὶ αἱ σχέσεις αὐτῶν πρὸς τὰς λοιπὰς ἀρχὰς κανονίζονται διὰ Β. Διατάγματος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καθεστώτων νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 11. Τοὺς ἐφόρους ἀπόντας, ἢ κωλυομένους ἀναπληροῦσιν οἱ γραμματεῖς.

Τοὺς γραμματεῖς ἀπόντας, ἢ κωλυομένους ἀναπληροῦσιν οἱ πρωτοκολλισταί.

Ἄρθρ. 12. Αἱ ἕδραι τῶν ἐφόρων προσδιορίζονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 13. Οἱ ἀπὸ 16 Μαΐου 1845 τ'. καὶ ἀπὸ 26 Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ΜΕ'. Νόμοι, καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις, ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργοῦνται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ θέλει ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Συγκριτικὸς πίναξ τῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφορειῶν καὶ τῆς ἐπιχορηγήσεως τῶν γραφείων αὐτῶν μεταξὺ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Νόμου καὶ τοῦ ὑποβαλλομένου νέου Νομοσχεδίου.

ΜΕΡΟΣ Α'. Μισθοί.

Τάξις προσωπικοῦ οἰκονομικῶν ἐφορειῶν.		Ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων.		Μισθὸς προσωπικοῦ μηνιαίως κατ' ἐφορείαν.		ὁλικῶς κατὰ τάξιν ἐφορ. κατὰ μῆνα		Παρατηρήσεις
Κατὰ τὸν ἐν ἐνεργ. νόμον	Κατὰ τὸ νέον νομοσχέδιον	Κατὰ τὸν ἐν ἐνεργ. νόμον	κατὰ τὸ νέον νομοσχέδιον	κατὰ τὸν ἐν ἐνεργ. νόμον	κατὰ τὸ νέον νομοσχέδιον	κατὰ τὸν ἐν ἐνεργ. νόμον	κατὰ τὸ νέον νομοσχέδιον	
Οἰκονομικοὶ Ἔφοροι.							2000	
Α'.	Α'.	7	8	200	250	1400	1000	
Β'.	Β'.	15	5	150	200	2250	3000	
Γ'.	Γ'.	19	20	100	150	1900	1200	
	Δ'.		10		120			
		41	43			5550	7200	
Γραμματεῖς ἐφορειῶν.								
	Α'.		8		140		1120	
	Β'.		5		120		600	
	Γ'.		18		100		1800	
			31				3520	
Πρωτοκολλισταί.								
Α'.	Α'.	7	8	100	100	700	800	
Β'.	Β'.	13	5	75	80	975	400	
Γ'.	Γ'.	19	18	60	60	1140	1080	
		39	31			2815	228	
Γραφεῖς.								
	Α'.		16		70		1120	
	Β'.		10		60		600	
Ἀνηκουσ. διάκονοι ἐφορειῶν κατ' ἔτος.						10000		
			26			10000	1720	
Κλητῆρες.								
	Α'.		8		30		240	
	Β'.		5		25		125	
	Γ'.		18		20		360	
			31				725	
Φύλακες.								
Α	Α	2	2	30	30	60	60	

ΜΕΡΟΣ Β'. Ἐπιχορήγησις

Τάξις Ἐφορειῶν		Ἀριθ. ἐφορειῶν	Μηνιαία ἐπιχορήγησις			ὁλικ. κατὰ τάξιν ἐφορ.	
			Κατ' ἐφορείαν				
Κατὰ τὸν ἐν ἐνεργ. νόμον	Κατὰ τὸ νέον νομοσχέδιον		Κατὰ τὸν ἐν ἐνεργ. νόμον	Ἀρ. ἐφορειῶν	Κατὰ τὸ νέον νομοσχέδιον	Κατὰ τὸν ἐν ἐνεργεία νόμ.	Κατὰ τὸ νέον νομοσχέδιον
Α'.	Α'.	7	40	8	50	280	400
Β'.	Β'.	13	35	5	40	455	200
Γ'.	Γ'.	19	30	20	30	570	600
	Δ'.			10	25		250
		39		43		1305	1450

Ἀνακεφαλαίωσις

	Κατὰ μῆνα		κατ' ἔτος	
	Κατὰ τὸν ἐν ἐνεργ. νόμον	Κατὰ τὸ νέον νομοσχέδιον	Κατὰ τὸν ἐν ἐνεργ. νόμον	Κατὰ τὸ νέον νομοσχέδιον
ΜΕΡΟΣ Α'. Μισθοί . . .	8425	15505	111100	186060
» Β'. Ἐπιχορήγησις	1305	1450	15660	17400
	9730	16955	126760	203460

Κατὰ τὸ νέον νομοσχέδιον. δρ. 203460
Κατὰ τὸν ἐν ἰσχύϊ νόμον... 126760

Διαφορὰ πλέον δρ. 76700 κατ' ἀνώτατον ὅρον.
» 69020 κατ' ἐλάχιστον. »

Τελευταῖον, παρελθὼν καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ συμπληρώσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ περὶ δήμων νόμου. Ἀντ' αὐτοῦ δ' ἀνέγνων μετὰ ταῦτα οἱ γραμματεῖς ά. ἔκθεσιν καὶ νομοσχέδιον περὶ στρατολογίας τοῦ Κράτους· καὶ β'. ὡσαύτως ἔκθεσιν καὶ νομοσχέδιον περὶ ὁδοποιίας· ἔχουσι δὲ ταῦτα πάντα οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

«Μακρὰ πεῖρα ἐβεβαίωσεν ὅτι ὁ περὶ δήμων νόμος εἶναι ἐλλειπὴς ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειαν τῶν δημαιρεσιῶν εἴς τινας περιστάσεις, καὶ ἡ ἀναπλήρωσίς του καθίσταται τῆς πρωτίστης ἀνάγκης.

Κατὰ τὸν πρῶτον ὀργανισμὸν τῶν δήμων αἱ ἐκλογαὶ ἐνηργήθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προσωρινοῦ Νόμου τῆς 24 Ἀπριλίου 1834. Ὁ Νόμος οὗτος καταλληλος διὰ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐγένετο, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνανεωθῇ καὶ ἐφαρμοσθῇ ἤδη, ὅτε τὸ δημοτικὸν σύστημα ἔλαβε σημαντικὴν ἀπὸ τῆς συστάσεώς του ἀνάπτυξιν, καὶ ἐπαρουσιάσθησαν περιστάσεις, τὰς ὁποίας ὁ προσωρινὸς οὗτος Νόμος δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν.

Τὸ ὑπὸ τὴν συζήτησίν σας κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον λύει τὰς ἀπείρους δυσχερείας, εἰς τὰς ὁποίας εὑρέθη ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία, μὲ βλάβην οὐσιωδῶν συμφερόντων τῆς ἐπικρατείας, συνίσταται δὲ κυρίως ἐκ τεσσάρων ἄρθρων, διότι τὸ πέμπτον αὐτοῦ ἀφορᾷ περὶ πειθαρχίας τοῦ μέλλοντος δημαιρεσιάρχου.

Τὸ πρῶτον ἄρθρον προνοεῖ περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 66 καὶ 67 τοῦ περὶ δήμων Νόμου ἐπιτροπῶν ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν διαλύεται μὲν δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 59 Δημοτικὸν συμβούλιον, ὑφίσταται δὲ ἡ ἐκτελεστικὴ ἀρχή· αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου βασίζονται ἐπὶ τῆς φορολογίας, ὡς σταθερᾶς βάσεως, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται ἡ δημοτικὴ καὶ ἐπαρχιακὴ θεσμοθεσία, ὡς καὶ ὁ περὶ ἐνόρκων Νόμος.

Τὸ ἄρθρον 2 προνοεῖ περὶ τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἕνεκα φυσικῶν ἢ νομίμων αἰτιῶν δὲν συμπληροῦται κατὰ τὸν §. 5. τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, ὁ ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 56 ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς εἰς καταρτισμὸν δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ ὁρίζει νὰ ἐνεργῆται ἡ πρὸς συμπλήρωσιν ἐκλογὴ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 1 διότι αἱ αὐταὶ σχεδὸν περιστάσεις ὑπάρχουσιν.

Τὸ ἄρθρ. 3 πραγματεύεται περὶ τῆς περιστάσεως, καθ' ἣν δυνάμει βασιλικῆς ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπαύθησαν, ἢ δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν ἐκλείπουσιν ὁ, τε δήμαρχος καὶ οἱ δημαρχικοὶ πάρεδροι δήμου τινός. Ἡ περίστασις αὕτη, Κύριοι, δὲν εἶναι σπανία. Συνέβη ὥστε δήμαρχός τις νὰ δυσροπῇ εἰς τὴν ταχείαν ἐνέργειαν τῆς δημαιρεσίας μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Νόμου ὁριζομένην προθεσμίαν. Ἡ Κυβέρνησις κατὰ τῆς δυστροπίας ταύτης, μετὰ

ἐπιβολὴν τῆς ὁριζομένης ποινῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ περὶ δημαιρεσιακῶν ὁδηγιῶν Β. Διατάγματος, εὑρισκομένη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ μεταχειρισθῇ χάριν τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου παραδειγματικωτέραν ποινὴν, ἔπαυσε τοῦτον τῆς ὑπηρεσίας δυνάμει τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ περὶ δήμων Νόμου. Τὸ αὐτὸ δὲ ἠναγκάσθη νὰ πράξῃ διαδοχικῶς καὶ περὶ τῶν κληθέντων εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς δημαρχίας δημαρχικῶν παρέδρων· ἀλλὰ καὶ ὁ τελευταῖος τὴν σειρὰν δημαρχικὸς πάρεδρος, εἴτε συμμεριζόμενος τῶν ἰδεῶν τοῦ προκατόχου του, εἴτε φροντίζων νὰ διατηρήσῃ εἰς ἑαυτὸν τὴν δημοτικὴν διεύθυνσιν, παρενέβαλεν ἰσχυρὰ προσκόμματα, ὥςε δὲν κατωρθώθη ἡ ἀνανέωσις τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἢ καὶ παντελῶς· διότι ἡ κυβέρνησις ἐξεραίτο πλέον τῶν μέσων νὰ ὑπερνικήσῃ τὰς δυσχερείας, τὰς ὁποίας ἡ δυστροπία τοῦ τελευταίου τούτου δημαρχικοῦ παρέδρου παρενέβαλεν εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἐκλογῆς.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τρίτου ἀνατίθενται τὰ καθήκοντα τοῦ δημαιρεσιάρχου εἰς τὸν εἰρηνοδίκην· διότι ἡ ἀρχὴ αὕτη διαχειριζομένη καὶ ἕτερα οὐσιωδέστερα τῶν δημάτων συμφέροντα, παρέχει ὡς ἐκ τῆς φύσεώς της ἐγγυήσεις περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων τοῦ περὶ δήμων Νόμου· ἄλλως καὶ ὁ ἀπὸ 24 Ἀπριλίου 1834 Νόμος εἰς τὸν εἰρηνοδίκην ἀνέθετε τὰ καθήκοντα ταῦτα.

Τὸ ἄρθρον 4 προνοεῖ περὶ τῶν νεοσχηματιζομένων ἢ ἄλλως μεταβαλλομένων δήμων. Τὸ 1840 ἔτος Νόμος ἰδιαίτερος, ὁ τῆς 16 (28) Σεπτεμβρίου προενόησε περὶ τινων περιστάσεων· ἐπειδὴ ὅμως δυσχέρειαι ἐνδέχεται νὰ καταστήσωσιν ἀδύνατον τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκλογῆς διὰ τοῦ Νόμου τούτου, διὰ ταῦτα ὁ § 2. τοῦ ἄρθρου 4. λαμβάνει ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν περίστασιν ταύτην.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Δεκεμβρίου 1850.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

ΟΘΩΝ

ΔΙΑ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῇ εἰς τὴν βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοῥώνως μετὰ τῆς βουλῆς καὶ τῆς γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ὁσάκις δυνάμει τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ περὶ δήμων νόμου διαλυθῇ δημοτικὸν συμβούλιον, καὶ ἐνεργεῖται νέα ἐκλογή, τὰ μέλη τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 66 καὶ 67 τοῦ περὶ δήμων νόμου ἐπιτροπῶν ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ νομάρχου, μεταξὺ τῶν ἀπαρτισάντων ἐν τῇ τελευταίᾳ δημοτικῇ ἐκλογῇ τὸ δημαιρεσιακὸν συνέδριον, μᾶλλον φορολογουμένων. Ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτου καταλόγου ἐκλέγονται ταῦτα ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων κατὰ τὰ βιβλία τῶν ἀμέσων φόρων τοῦ προηγουμένου ἔτους, τοῦ ὁποίου ἡ ὁλοσχερὴς τῶν δημοτῶν φορολογία ἐβεβαιώθη.

Τὰ μέλη τοῦ διαλυθέντος δημοτικοῦ συμβουλίου, ἕνεκα τῶν ὁποίων προῆλθεν ἡ διάλυσις, δὲν δύνανται νὰ ἀποτελέσωσι μέρος τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, οὔτε νὰ ἐκλεχθῶσι κύρια ἢ συμπληρωτικὰ μέλη τοῦ συμβουλίου κατὰ τὴν ἐκλογὴν τὴν ἐνεργουμένην εὐθὺς μετὰ τὴν διάλυσιν.

Ἄρθρ. 2. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἕνεκεν ἀποβιώσεως, διαρκοῦς ἀπουσίας ἢ νοσήματος, ἢ ἕνεκα νομίμων ἄλλων αἰτιῶν, δὲν ὑπάρχει ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς κυρίων ἢ συμπληρωτικῶν μελῶν εἰς καταρτισμὸν δημοτικοῦ τινος συμβουλίου, διατάσσεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τελευταίου δημαιρεσιακοῦ καταλόγου καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἐκλογὴ νέων κυρίων καὶ συμπληρωτικῶν μελῶν, εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἐλλειπόντων, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Τὰ ἐκ τῆς ἐκλογῆς ταύτης προερχόμενα μέλη ὀφείλουν νὰ διατελῶσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἐξελέχθησαν θέσιν, ἐφ' ὅσον χρόνον ἤθελον διατελεῖ καὶ οἱ ἀντικαθιστάμενοι.

Ἄρθρ. 3. Ὁσάκις ὅ,τε δήμαρχος καὶ οἱ δημαρχικοὶ πάρεδροι δήμου τινὸς ἤθελον ἐκλείψει ἕνεκα φυσικῶν ἢ νομίμων αἰτιῶν, τὰ ἀνατιθέμενα διὰ τοῦ περὶ δήμων νόμου εἰς τοὺς δημάρχους καθήκοντα, ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν δημοτικῶν συμβούλων, ἐνεργοῦνται ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας.

Ἄρθρ. 4. Εἰς τοὺς διαιρουμένους ἢ νεοσχηματιζομένους δήμους ἐνεργεῖται ἡ ἐκλογὴ κατὰ τὰ ἄρθρα 1, καὶ 3· τοῦ παρόντος νόμου.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργεῖται καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν συγχωνευομένων ἢ τροποποιουμένων δήμων, ὁπόταν περιστάσεις καθιστῶσιν ἀδύνατον τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς, κατὰ τὸν ἀπὸ 16/28 Σεπτεμ-

1840 νόμον περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 58—66, καὶ 67 τοῦ περὶ δήμων νόμου.

Ἄρθρ. 5. Οἱ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἐνεργοῦντες χρέη δημοτιρεσιάρχου εἰρηνοδίκαι, ὑπάγονται, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν των ταύτην εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ νομάρχου ἢ ἐπάρχου, καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς ποινὰς τὰς ὁριζομένας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ ἀπὸ 8/20 Ἰουνίου 1834, περὶ δημαιρεσιακῶν ὁδηγιῶν Β. διατάγματος.

Ἐς Ἀθήνας, τὴν 16 Δεκεμβρίου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

«Ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ περὶ Στρατολογίας νομοσχεδίου.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

Κατὰ τὰς διαταγὰς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ψήφισίν σας νομοσχέδιον περὶ στρατολογίας.

Τὴν ἀνάγκην αὐτοῦ κατέστησεν ἤδη ἀναμφιλεκτον ἡ πολυχρόνιος πεῖρα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σήμερον ἐν ἰσχύϊ περὶ ἀπογραφῆς νόμου τῆς 28 Νοεμβρ. (10 Δεκεμβρίου) 1837, ἀποδείξασα αὐτὸν ἀτελῆ εἰς πολλὰ καὶ ἐλλιπῆ, καὶ ὡς ἐκ τούτου δυσεκτέλεστον· αἱ δὲ λαβοῦσαι ἄλλοτε χώραν ἐν τῷ περιβόλῳ τούτῳ συζήτησις ἐπὶ τῆς ψηφίσεως τοῦ ἐτησίου περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νόμου, ἐβεβαίωσαν πάντας ὑμᾶς, ὅτι διὰ τὰς πολλὰς ἀτελείας τοῦ σημερινοῦ νόμου, καὶ ἰδίως διὰ τὴν παντελῆ ἔλλειψιν ποινῶν κατὰ τῶν συνεργούντων εἰς τὴν δραπέτευσιν καὶ ἀπόκρυψιν τῶν ὑποχρέων εἰς στράτευσιν, ἢ τὴν κατ' ἄλλον τρόπον ὑπεκφυγὴν τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης, δὲν κατωρθώθη πώποτε νὰ καταταχθῇ ἐγκαίρως εἰς τὸν στρατὸν πλήρης ὁ εἰς συμπλήρωσίν του κατ' ἔτος προσδιοριζόμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων· ἔπρεπεν ἐπομένως νὰ ληφθῇ πρόνοια ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀκριβὴς ἐκπλήρωσις τῆς ὑποχρεώσεως τῶν εἰς ταύτην ὑποκειμένων, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἀναλόγων ποινικῶν ὁρισμῶν, καὶ διὰ πληρεστέρας νομοθεσίας περὶ στρατολογίας ἐν γένει, οὐ μό-

νην ν' ἀρθῶσιν ἐκ τοῦ μέσου τὰ μέχρι τοῦδε εἰς τὴν ἔγκαιρον συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ ἐπιπροσθοῦντα προσκόμματα, ἀλλὰ καὶ νὰ προστατευθῶσιν ἀνηκόντως τὰ συμφέροντα τῶν οἰκογενειῶν, καὶ νὰ καθιερωθῶσιν αἱ ἀπαιτούμεναι ἐγγυήσεις πρὸς τὴν ὅσον ἔνεστι δικαίαν διανομὴν τοῦ προκειμένου βάρους.

Καὶ ἐν συνόλῳ μὲν τὸν σκοπὸν τοῦτον, καὶ τὴν δι' ὀλιγωτέρας δαπάνης ὀργάνωσιν ἐθνικῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ἀνωτέρας ἐκείνη,, ὅσην τὰ οἰκονομικὰ μέσα τοῦ Κράτους ἐπιτρέπουσι, προτίθεται τὸ παρὸν νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον εἰσαχθὲν ἄλλοτε εἰς τὴν βουλὴν, καὶ ἀναληφθὲν διὰ γνωστὰς περιστάσεις, ὑπέστη διαφόρους μὲν τροποποιήσεις, ἐπενεχθείσας διὰ νέας ἐπεξεργασίας, συμπράξει καὶ εἰδικῶν κατὰ τὰς στρατολογίας γνώσεις ἀνδρῶν, καὶ ἐπὶ τέλους νεωτέραν τοῦ ὑπουργείου βάσανον.

Κατὰ μέρος δὲ θεωρούμενον τὸ νομοσχέδιον στηρίζεται εἰς τὰ ἑξῆς βάσεις, ἢ ἀρχάς.

ά) Εἰς τὴν συμπλήρωσιν ἢ τὴν συλλογὴν τοῦ στρατοῦ διὰ κληρώσεως καὶ ἐθελουσίου κατατάξεως καὶ ἀνακατατάξεως (ἄρθ. 1—3 καὶ 31—46.)

β') Τὸν σχηματισμὸν ἢ τὴν σύνθεσίν του, διὰ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ τῶν ἐν ἐφεδρείᾳ (ἄρθρ. 4.)

γ') Τὴν διανομὴν τοῦ βάρους ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ Νομοὺς καὶ ἐπαρχίας πληθυσμοῦ, ὑποβάλλον εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τοὺς ἄγοντας 19 ἐτῶν ἡλικίαν νέους, ὑπολογιζομένην κατὰ τὰ ἔτη καὶ οὐχὶ κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς γεννήσεως, καὶ προσδιορίζων ἐπὶ τρία ἔτη τὴν ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ἐπὶ ἄλλα τόσα τὴν ἐν ἐφεδρείᾳ (ἄρθρ. 5, 6, 7, καὶ 28 ἕως 30.)

δ'.) Τὴν ἀνάθεσιν τῆς μὲν προπαρασκευαστικῆς συντάξεως τῶν στρατολογικῶν πινάκων εἰς τοὺς κατὰ χωρία εἰδικοὺς παρέδρους, βοηθουμένους ὑπὸ δύο δημοτῶν διοριζομένων ἐπὶ τούτου παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ἐπάρχου, τῆς δὲ ὁριστικῆς εἰς τοὺς δημάρχους, τοὺς δημοτικοὺς συμβούλους καὶ τοὺς δημαρχικοὺς καὶ εἰδικοὺς παρέδρους συνερχομένους εἰς ἕν· (ἀριθ. 8, 9 καὶ 10.)

ε.) Τὴν ἀνάθεσιν τῆς παραδοχῆς τῶν κατὰ τοῦ στρατολογικοῦ καταλόγου ἐνστάσεων, ὡς καὶ τῆς ἐπὶ τῆς κληρώσεως ἐπιτασίας, εἰς στρατολογικὴν ἐπιτροπὴν, συγκειμένην ἐκ τοῦ ἐπάρχου, ὡς προέδρου, τοῦ δημάρχου, τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ τῶν δημοτικῶν παρέδρων· τῆς δὲ ὁριστικῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐνστάσεων, εἰς συμβούλιον ἀναθεωρητικὸν συγκείμενον ἐκ τοῦ Νομάρχου, ἑνὸς πρωτοδίκου καὶ ἑνὸς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τῆς γραμμῆς, συνοδευομένων ὑπὸ στρατιωτικοῦ ἰατ-

τροῦ, ἐξαιρέσει τῶν προδικαστικῶν ζητημάτων περὶ πολιτικῆς καταστάσεως ἢ ἐθνικότητος, τῶν ὁποίων ἡ ἐκδίκασις ἀνατίθεται εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια· (ἄρθρ. 11 ἕως 25.)

ς'. Τὴν παραδοχὴν τοῦ συστήματος τῆς ἀντικαταστάσεως, (ἄρθρ. 26 καὶ 27.)

ζ'. Τὴν καθιέρωσιν διαφόρων ποινῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ἐπιβαλλομένης ὑποχρεώσεως (ἄρθρ. 37—48,) περιλαμβάνει δὲ καὶ διατάξεις τινὰς, σκοπὸν ἐχούσας τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν ἀρρένων ἑκάστου δήμου κατωτέρω τῆς στρατευσίμου ἡλικίας, καὶ ἀνωτέρω αὐτῆς μέχρι τῶν 24 ἐτῶν, καὶ προνοεῖ περὶ χορηγήσεως μέρους τῶν στρατολογουμένων εἰς τὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν μέχρι τῆς ἐκδόσεως εἰδικοῦ περὶ ναυτολογίας νόμου (ἄρθρ. 49—57.)

Νομίζομεν περιττὸν νὰ ἐμβῶμεν εἰς λεπτομερεῖς ἀναπτύξεις τῶν βάσεων ἢ ἀρχῶν τῶν διεπουσῶν τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, ἀλλ' ἀρκούμεθα πρὸς τοῦτο νὰ παρακαταθέσωμεν εἰς τὴν βουλὴν εἰς ἱκανὰ ἀντίτυπα τὴν ἔκθεσιν τὴν συνταχθεῖσαν ὑπὸ τῆς τελευταίας ἐπεξεργασθείσης αὐτὸ ἐπιτροπῆς, ὅπου περιέχονται ὅλαι αἱ ἐπιθυμηταὶ ἀναπτύξεις· ἐπιφυλαττόμενοι δὲ νὰ δώσωμεν καὶ ὅσας ἄλλας ἐξηγήσεις ἤθελε προκαλέσει ἡ συζήτησις, παρακαλοῦμεν τὴν βουλὴν νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου διὰ νὰ κυρωθῇ ὅσον τάχος εἰς νόμον, καὶ νὰ δυνηθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐνεργῇ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ τὴν κατ' ἔτος συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ, διότι ἐν ὅσῳ ἰσχύει ὁ ἀτελὴς σημερινὸς νόμος οἱ μὲν πειθήνιοι λαοὶ θέλουσιν ἐξακολουθεῖ νὰ συνεισφέρωσιν τὴν ἀναλογίαν των, οἱ δὲ μὴ τοιοῦτοι νὰ τὴν ἀποφεύγωσι κατὰ πολὺ μέρος, καὶ τοιουτοτρόπως θέλει λαμβάνει χώραν διανομὴ ἄνισος τοῦ προκειμένου προσωπικοῦ φόρου, ἐναντίον τῶν ἀρχῶν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν ὁρισμῶν τοῦ Συντάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Δεκεμβρίου 1850.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Σ. ΜΙΛΙΟΣ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.»

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ στρατολογίας.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν Στρατιωτικῶν, τῶν Ναυτικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοὺς καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τάδε·

ΚΕΦ. Α'. Γενικαὶ διατάξεις

1. Ὁ στρατὸς συλλέγεται διὰ κληρώσεως καὶ δι' ἐθελουσίου κατατάξεως.

2. Μόνοι οἱ πολῖται Ἕλληνες εἰσὶ δεκτοὶ εἰς τὸν στρατόν.

3. Ἀποκλείονται τῆς τιμῆς τοῦ ὑπηρετεῖν εἰς τὸν στρατόν,

ά. Οἱ ἕνεκα κακουργήματος καταδικασθέντες εἰς ἐγκληματικὴν ποινήν.

β'. Ὅσοι καταδικασθέντες ἕνεκα πλημμελήματος ἐκ τῶν ἐνδιαλαμβανομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ **22** τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καὶ τῷ ἀπὸ **20** Μαΐου (**1** Ἰουνίου) **1836** νόμῳ ἐστερήθησαν τῆς ἱκανότητος τοῦ ὑπηρετεῖν εἰς τὸν στρατόν, καθ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀνικανότης αὐτῆ.

4. Ὁ στρατὸς σύγκειται,

ά. Ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ,

β'. Ἐκ τῶν ἐν ἐφεδρείᾳ.

ΚΕΦ. Β'. Περὶ ἀπογραφῆς καὶ κληρώσεως.

5. Ὁ κατ' ἔτος ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων πρὸς συμπλήρωσιν τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ προσδιορίζεται διὰ νόμου, εἰς ὃν προσαρτᾶται ὁ πίναξ τῆς εἰς τοὺς νομοὺς διανομῆς, γενομένης ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν.

Ἡ κατ' ἐπαρχίας διανομὴ γίνεται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν, γνωμοδοτοῦντος τοῦ ἁρμοδίου Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου.

Ὡσαύτως ὁ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀναλογισθεὶς ἀριθμὸς διανέμεται εἰς τοὺς δήμους ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου, γνωμοδοτοῦντος τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου· ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν νομαρχιακὸν ἢ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον δὲν ἤθελε συνέλθει, ἢ ἤθελε διαλυθῇ πρὶν γνωμοδοτήσῃ περὶ διανομῆς τῶν νεοσυλλέκτων, ἢ ἤθελεν ἀρνηθῇ τὴν γνωμοδότησίν του, οἱ Νομάρχαι μόνοι καὶ οἱ Ἔπαρχοι ἐνεργοῦν τὴν διανομήν.

6. Ὡς ἀποτελοῦντες τὸν πληθυσμὸν τῶν νομῶν καὶ ἐπαρχιῶν λογίζονται ὅλοι οἱ πολῖται οἱ ὄντες δημόται αὐτῶν. Ὅσοι δὲ τῶν πολιτῶν δὲν εἶναι δημόται δήμου τινὸς ἐγγράφονται εἰς τοὺς πίνακας τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ δήμου, ὅπου εἰσὶν ἀποκατεστημένοι.

7. Ἡ εἰς ἕκαστον δῆμον ἀναλογισθεῖσα μερὶς λαμβάνεται διὰ κληρώσεως ἐκ τῶν εἰς αὐτὸν ἀνηκόντων νέων καὶ ἐχόντων

19 συμπληρωμένων ἐτῶν ἡλικίαν, οἵτινες ἐγγράφονται εἰς τοὺς στρατολογικοὺς πίνακας.

Ὅσοι νέοι ἀποκαταστημένοι μὲν εἰς δῆμον τινά, ἀλλ' ἀνήκοντες εἰς ἄλλον δῆμον δὲν παρουσιάσωσιν ἀποδεικτικὸν τοῦ Δημάρχου των, ἐπικυρωμένον παρὰ τῆς προϊσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς, ὅτι κατεγράφησαν εἰς τοὺς στρατολογικοὺς πίνακας τοῦ δήμου των, ἐγγράφονται εἰς ἐκείνους τοὺς δήμους, ὅπου εἰσὶν ἀποκαταστημένοι.

Εἰς τοὺς δήμους, ὅπου δὲν ὑπάρχουσι νέοι ἄγοντες τὴν ἡλικίαν τῶν δέκα καὶ ἐννέα ἐτῶν, τοὐλάχιστον πενταπλάσιοι τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ, πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀναλογισθείσης εἰς τὸν δῆμον μερίδος, ἐγγράφονται εἰς τὸν στρατολογικὸν πίνακα οἱ νέοι τοῦ ἀμέσως ἑπομένου ἔτους, καὶ μὴ ἐξαρκούντων καὶ τούτων βαθμηδὸν μέχρι τοῦ **24** ἔτους συμπεριλαμβανομένου.

Ἡ ἡλικία ὁρίζεται οὐχὶ κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς γεννήσεως, ἀλλὰ κατὰ τὰ ἔτη, ὑπολογιζομένου τοῦ μὲν ἔτους τῆς γεννήσεως ἀπὸ **1** Ἰανουαρίου, τοῦ δὲ ἔτους, τὸ ὁποῖον ὁ νέος διανύει, μέχρι **31** Δεκεμβρίου.

Πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἡλικίας κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου θέλουν ἔχει ὡς ὁδηγὸν τοὺς ἀπογραφικοὺς πίνακας τοῦ δήμου, τὰς σημειώσεις τῶν γονέων περὶ τῆς ἡμέρας τῆς γεννήσεως, τὰς πληροφορίας ἀξιοπίστων δημοτῶν, κατ' ἐξοχὴν δὲ τῶν δημοτῶν ἐκείνων, οἵτινες ἔχουσι νἱοὺς ὑπαγομένους εἰς κλήρωσιν, καὶ τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν γέννησιν καὶ τὸ βάπτισμα ἱερέων, καὶ πρὸς τούτοις τὴν δημοσίαν φήμην, καὶ τὴν διὰ προσωπικῆς θεωρήσεως διάγνωσιν.

Διὰ τὰ ἐρεξῆς ἔτη χρησιμεύουσι πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἡλικίας οἱ πίνακες καὶ τὰ βιβλία τὰ ὁριζόμενα εἰς τὰ ἄρθρα **49** καὶ **50** τοῦ παρόντος νόμου.

8. Οἱ στρατολογικοὶ πίνακες ἑκάστου δήμου συντάσσονται ὡς ἐρεξῆς·

Κατὰ τὴν **1** Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους οἱ εἰδικοὶ πάρεδροι τῶν χωρίων τοῦ δήμου βαθμούμενοι ἀπὸ δύο δημότας τῆς περιφερείας των ἕκαστος, ἐκλεγομένους ἐπὶ τούτου ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου διὰ κλήρου ἐκ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, συντάττουσι προκαταρκτικῶς τοὺς στρατολογικοὺς πίνακας δι' ἕκαστον παρεδρεῖον· τῆς δὲ πρωτευούσης τοῦ δήμου ὁ στρατολογικὸς πίναξ συντάσσεται παρὰ τοῦ δημάρχου, βοηθουμένου ἐπίσης ἀπὸ δύο δημότας ἐκλεγομένους κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου.

Αἱ τυχὸν ἀναφυεῖσαι διαφωνίαι μεταξὺ τῶν παρέδρων καὶ

τῶν δημοτῶν ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν τῶν εἰδικῶν πινάκων σημειοῦνται ἀκριβῶς εἰς ἰδιαιτέραν ἔκθεσιν. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν εἰδικῶν πινάκων συντάσσεται ὁ γενικὸς στρατολογικὸς πίναξ τοῦ δήμου, συνερχομένων ἐπὶ τούτῳ εἰς ἓν τοῦ δημάρχου, τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ τῶν δημαρχικῶν καὶ εἰδικῶν παρέδρων. Εἰς τὸν γενικὸν στρατολογικὸν πίνακα τοῦ δήμου σημειοῦνται οἱ κληρώσιμοι τοῦ δήμου κατὰ χωρίον.

Ἐάν τις ἐκ τῶν σημειουμένων ἐν τῷ ἀνωτέρω παραγράφῳ ἀρνηθῇ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἐπιβαλλόμενον εἰς αὐτὸν καθῆκον, τιμωρεῖται, εἰ μὲν εἶναι δημοτικὸς ὑπάλληλος μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον ἀπὸ 50—200 δραχμῶν, εἰδὲ εἶναι πολίτης μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ 40—100 ὡς ἐκ τῆς ἀρνήσεως δέ τινων δὲν ἀναστέλλεται ἡ πρόοδος τοῦ ἔργου τῆς συντάξεως τοῦ πίνακος.

Τὰ ὀνόματα τῶν κληρωσίμων ἐγγράφονται εἰς τὸν πίνακα κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν.

9. Ὁ στρατολογικὸς πίναξ περιέχει,

α'. Τὸν αὔξοντα ἀριθμόν,

β'. Τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον ἑκάστου ὁλογράφως γεγραμμένα,

γ'. Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ πατρός,

δ'. Τὴν ἡλικίαν,

ε'. Τὸ ἐπιτήδευμα ἢ ἐπάγγελμα αὐτοῦ τε καὶ τοῦ πατρός.

ς'. Τὴν κατοικίαν του.

10. Τοῦ γενικοῦ στρατολογικοῦ πίνακος τοῦ δήμου γίνονται δύο ἀπόγραφα ὑπογραφόμενα ἀφ' ὅλους τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν σύνταξιν αὐτοῦ· τὸ ἓν τῶν ἀπογράφων διευθύνεται ἀμέσως εἰς τὸν Ἔπαρχον ὁμοῦ μὲ ὅλους τοὺς εἰδικοὺς πίνακας τῶν χωρίων τοῦ δήμου, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς συντάξεως τούτων πρακτικά, τὸ δὲ ἄλλο ἐκτίθεται ἐπιμελείᾳ τοῦ δημάρχου εἰς τὸ Δημαρχεῖον πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ· ἀντίγραφα δὲ αὐτοῦ ἐκτίθενται ἐπιμελείᾳ ὡσαύτως τοῦ δημάρχου εἰς τὰ καταστήματα τῶν παρέδρων.

Ὁ γενικὸς στρατολογικὸς πίναξ καὶ τὰ ἀντίγραφα διατελοῦν ἐκτεθειμένα ἐπὶ 15 ἡμέρας· ἀναγινώσκονται δὲ καθ' ὅλας τὰς ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ Κυριακὰς καὶ λοιπὰς ἑορτὰς εἰς ὅλας τὰς ἐνορικὰς ἐκκλησίας ἅμα τελειούσης ἡ θεία λειτουργία.

Ἂν εἴς τινα τῶν στρατολογικῶν πινάκων τῶν παρελθόντων ἐτῶν παραλειφθῶσι νέοι, ἐγγράφονται εἰς τὸν πίνακα τοῦ ἀμέσως ἑπομένου ἔτους μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς παραλείψεως

ταύτης, ἐὰν δὲν ὑπερέβησαν ἤδη τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των.

11. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν στρατολογικῶν πινάκων οἱ δήμαρχοι εἰδοποιοῦν ἀμέσως περὶ τούτου τὸν ἔπαρχον, ὅστις διὰ προγράμματος προσδιορίζει τὸν τόπον καὶ χρόνον, καθ' ὃν ἐνεργεῖται εἰς ἕκαστον δῆμον ἡ ἐξέτασις τῶν στρατολογικῶν πινάκων, ἥτις δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς τρεῖς ἡμέρας. Ἐπιμελείᾳ δὲ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἀναγινώσκεται εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῶν χωρίων μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν μίαν Κυριακὴν πρὸ τῆς προσδιορισμένης ἡμέρας.

12. Ἡ ἐξέτασις τῶν στρατολογικῶν πινάκων γίνεται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐνώπιον τῆς στρατολογικῆς ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ τοῦ ἐπάρχου ὡς προέδρου, τοῦ δημάρχου, τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ τῶν δημοτικῶν παρέδρων.

Εἰς τὰς διοικουμένας ἀμέσως παρὰ τοῦ Νομάρχου ἐπαρχίας ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ ἐνεργεῖ τὰ ἀνωτέρω καθήκοντα, κωλυόμενον δὲ τοῦτον ἀναπληροῖ ὁ β'. γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας.

Ὁ στρατολογικὸς πίναξ ἀναγινώσκεται μεγαλοφώνως, οἱ δὲ γονεῖς, οἱ συγγενεῖς ἢ οἱ ἔχοντες συμφέρον δύνανται νὰ κάμωσι παράπονα περὶ παραλείψεως νέων ὑποκειμένων εἰς ἀπογραφήν, ἢ ἐγγραφῆς ἑτεροδημοτῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 7· ἐπὶ τῶν παραπόνων δὲ τούτων ἀποφαίνεται ὁ ἔπαρχος μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς. Ὁ δὲ πίναξ ἐπιδιορθούμενος παρὰ τοῦ ἐπάρχου ὑπογράφεται παρ' αὐτοῦ καὶ τῆς στρατολογικῆς ἐπιτροπῆς.

13. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ στρατολογικοῦ πίνακος ἄρχονται αἱ περὶ κληρώσεως ἐργασίαι τῆς στρατολογικῆς ἐπιτροπῆς. Ἐπὶ τούτῳ δὲ συντάσσεται ἐπιμελείᾳ τοῦ προέδρου ὁ πίναξ τῶν κληρωσίμων τοῦ δήμου κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν ἄνευ διακρίσεως τῶν χωρίων αὐτοῦ.

14. Ἡ κλήρωσις γίνεται διὰ κληροδελτίων ὁμοιομόρφων, μονογραφημένων παρὰ τοῦ προέδρου καὶ συστρεφομένων κιλυνδροειδῶς. Ἕκαστον κληροδέλτιον φέρει ἰδιαίτερον ἀριθμόν, ὥστε τὸ ὅλον τῶν κληροδελτίων ν' ἀποτελῇ συνεχῆ σειρὰν ἀριθμῶν, ἴσων μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν κληρωσίμων.

Ὁ πρόεδρος ἐκθέτει τὰ συστραφέντα κληροδέλτια ἐπὶ τῆς τραπέζης πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ὁμοιομόρφου αὐτῶν, ἀριθμεῖ αὐτὰ δημοσίως, καὶ ἀφοῦ βεβαιωθῇ, ὅτι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶναι ἴσος

μὲ τὸν τῶν κληρωσίμων τὰ ἐμβάλλει εἰς τὴν ἐπὶ τούτου κάλπην ἐκφωνῶν, ὅτι εὗρεν αὐτὰ ἰσάριθμα.

Ἐὰν ὅμως ὑπάρχουν νέοι, οἵτινες κατὰ τὸ ἄρθρον 37 πρέπει νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸν στρατόν, ὁ πρόεδρος δὲν ἐμβάλλει δι' αὐτοὺς κληροδέλτια εἰς τὴν κάλπην, ἀλλ' αὐτοδικαίως οἱ πρῶτοι ἀριθμοὶ εἰς αὐτοὺς ἀνήκουν καὶ ἑπομένως σημειοῦνται εἰς τὸν κατάλογον τῶν κληρωθέντων πρῶτοι.

Ἀμέσως μετὰ ταῦτα ὅλοι οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν πίνακα προσκαλοῦνται εἰς κλήρωσιν κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐγγραφῆς των. Ἕκαστος δὲ νέος λαμβάνει ἐκ τῆς κάλπης ἓν κληροδέλτιον ἀνοίγει καὶ παραδίδει αὐτὸ ἀμέσως εἰς τὸν ἔπαρχον, ὅστις πάραυτα ἐκφωνεῖ τὸν περιεχόμενον ἀριθμόν, ὁ δὲ γραμματεὺς τῆς δημαρχίας ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῆς ἐπιτροπῆς τὸν ἐγγράφει εἰς τὸν πίνακα τῶν κληρωθέντων, θεμένων ἐπὶ τῆς τραπέζης ὅπου καὶ ἡ κάλπη, καὶ ἄντικρυς αὐτοῦ τὸ ὄνομα ἐπώνυμον καὶ ἐπάγγελμα ἢ ἐπιτήδευμα τοῦ λαμβάνοντος αὐτὸν καὶ τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Ἡ ἐπιτροπὴ, ἀφοῦ βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἐγγραφῆς, ἐπιστρέφει εἰς ἕκαστον τὸ κληροδέλτιόν του, ὅστις φυλάττει αὐτό.

Οἱ γονεῖς ἢ οἱ ἐπίτροποι τῶν ἀπόντων καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν ὁ ἔπαρχος λαμβάνουν τὰ κληροδέλτια ἀντ' αὐτῶν καὶ τῶν εἰς τὸ ἐδάφ. δ'. τοῦ ἄρθρου 3 μνημονευθέντων.

Περὶ τῶν τελευταίων τούτων, ἂν λάβωσιν ὁριστικὸν κλῆρον, κρατεῖται ἰδιαιτέρα σημείωσις διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ περὶ αὐτῶν εἰς τὸ ἄρθρον 37 ἐδ. δ'. περιεχόμεναι διατάξεις.

Ἀφοῦ ἡ κλήρωσις τελειώσῃ, θεωρεῖται ὁριστικὴ καὶ δὲν δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ δι' ὁποιανδήποτε πρόφασιν. Ἐὰν δὲ κατὰ παραδρομὴν ὁ ἀριθμὸς τῶν κληροδελτίων εὑρεθῇ μικρότερος τῶν κληρωσίμων, οἱ μὴ δυνηθέντες νὰ λάβωσι κληροδέλτια θέλουν ὑποκύψει εἰς τὴν κλήρωσιν τοῦ ἀμέσως ἑπομένου ἔτους.

Ὁ πίναξ τῶν κληρωθέντων συντάσσεται κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐκ τῆς κάλπης ἐξαγωγῆς τῶν κληροδελτίων, ἀκολούθως ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ προέδρου δημοσίᾳ, περατοῦται καὶ ὑπογράφεται παρὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς. Ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ ὑπογεγραμμένον παρὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς δημοσιεύεται καὶ τοιχολαλᾶται εἰς τὸ δημαρχεῖον. Οἱ λαβόντες τοὺς μικροτέρους ἀριθμοὺς θεωροῦνται ὡς ἀπαρτίζοντες τὴν τοῦ δήμου ἀναλογίαν.

15. Μετὰ ταῦτα οἱ κληρωθέντες, οἱ γονεῖς ἢ οἱ ἐπίτροποι

αὐτῶν δύνανται νὰ προτείνωσι τὰς περὶ ἐξαιρέσεως ἢ ἀφαιρέσεως ἐνστάσεις των, ὁ δὲ δήμαρχος τὰς περὶ ἀφαιρέσεως.

Αἱ ἐνστάσεις αὗται καταχωρίζονται εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ἔπαρχος προσθέτει τὰς περὶ αὐτῶν παρατηρήσεις του.

16. Ἅμα ἀποπερατωθῶσιν αἱ ἐργασίαι τῆς κληρώσεως καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν, ὁ ἔπαρχος διευθύνει ἀνυπερθέτως ὅλα τὰ ἔγγραφα εἰς τὸν Νομάρχην.

17. Ἐξαιροῦνται καὶ ἀντικαθίστανται κατὰ τὴν σειρὰν τῶν ἑπομένων ἀριθμῶν ὅσοι τῶν νέων διὰ τοῦ ἀριθμοῦ των θεωροῦνται ὡς ἀπαρτίζοντες τὴν ἀναλογίαν τοῦ δήμου καὶ ὑπάγονται εἴς τινα τῶν ἀκολούθων κατηγοριῶν.

ἀ. Ὅστις δὲν ἔχει ἀνάστημα 1,56 μέτρου.

β'. Ὅστις ἐξ αἰτίας σωματικοῦ ἢ διανοητικοῦ πάθους καθίσταται ἄχρηστος εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

γ'. Ὁ μόνος υἱὸς ζώντων τῶν γονέων ἢ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν.

δ'. Ὁ πρεσβύτερος ἀδελφὸς τῶν ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς ὀρφανῶν.

ἑ. Ὁ πρεσβύτερος υἱὸς ἢ ἐν ἐλλείψει υἱοῦ ἢ γαμβροῦ ὁ πρεσβύτερος τῶν ἐγγόνων χήρας ἢ πατρὸς τυφλοῦ, ἢ ἀγόντος τὸ 70 ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἢ πάσχοντος ἀπὸ διανοητικὸν ἢ σωματικὸν πάθος, διαρκῶς καθιστὸν αὐτὸν ἀνίκανον πρὸς τὸ ἐργάζεσθαι. Εἰς τὰς προβλεπομένας ἀπὸ τὰ ἐδάφια δ'. καὶ ἑ. τοῦ παρόντος ἄρθρου περιπτώσεις, τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαιρέσεως μεταβαίνει εἰς τὸν ἑπόμενον ἀδελφόν, ἐὰν ὁ μεγαλήτερος ἀδελφὸς ἦναι τυφλὸς ἢ πάσχῃ ἀπὸ σωματικὸν ἢ διανοητικὸν ἀνίατον ἐλάττωμα, καθιστὸν αὐτὸν ἀνίκανον πρὸς τὸ ἐργάζεσθαι.

ς'. Ὁ πρεσβύτερος δύω ἀδελφῶν διὰ τοῦ κλήρου συγχρόνως εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν προσδιορισθέντων, ἐὰν ὁ νεώτερος ἔχῃ τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

ζ'. Ὁ ἔχων ἀδελφὸν ὑπηρετοῦντα ἤδη εἰς τὸν στρατὸν αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀντικαταστάτου, ἢ τοῦ ὁποίου ὁ ἀδελφὸς ἀπεβίωσεν εἰς αὐτὸν ἢ ἔλαβε τὴν ἄφεσίν του ἕνεκα πληγῶν ἢ ἄλλης τινὸς ἀνικανότητος, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέπεσε κατά τινα διαταχθεῖσαν ὑπηρεσίαν τοῦ στρατοῦ. Τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην δὲν δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ ὁ ἀδελφὸς τοῦ ὑπηρετοῦντος εἰς τὸν στρατὸν ὡς ἀντικαταστάτου.

Αἱ περιεχόμεναι ἐν τῷ παρόντι ἐδαφίῳ ἐξαιρέσεις λαμβάνουν χώραν εἰς τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν, ὁσάκις τὰ αὐτὰ δικαιώματα παρουσιασθῶσιν ἐν αὐτῇ.

Ἀλλ' ὁσάκις παρεχωρήθησαν εἰς ζῶντας ἀδελφοὺς ἐξαιρέσεις, δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου, οὐχὶ δὲ λόγῳ σωματικοῦ ἢ διανοητικοῦ πάθους, αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ προκειμένου ἐδαφίου ἀργοῦν κατ' ἴσον ἀριθμὸν διὰ τοὺς λοιποὺς ἀδελφούς.

ή. Οἱ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, οἵτινες ἤθελον παρουσιάσει ἀποδεικτικὰ τῶν ἀνηκουσῶν σχολῶν περὶ τῆς ἠθικότητος καὶ ἐπιμελείας των.

θ'. Οἱ ὑπάρχοντες ἤδη Καθηγηταὶ ἢ διδάσκαλοι, οἱ μαθηταὶ τοῦ διδασκαλείου καὶ οἱ προετοιμαζόμενοι ἀληθῶς καὶ ἀποδεδειγμένως διὰ τὸ ἱερατικὸν ἐπάγγελμα, ἢ οἱ ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ ὑπότροφοι τῆς Κυβερνήσεως, ὡς καὶ οἱ διδασκόμενοι δαπάνῃ τοῦ δημοσίου εἰς διδακτικόν τι κατάστημα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους, ἐὰν παρέχωσι τ' ἀνήκοντα ἀποδεικτικὰ περὶ τῆς ἠθικότητος καὶ ἐπιμελείας των.

Ι. Οἱ ἀδεία τῆς Κυβερνήσεως μετερχόμενοι τὸ ἐπάγγελμά των ἐπιστήμονες Ἰατροί.

Οἱ νέοι οἱ διὰ τοῦ κλήρου προσδιορισθέντες διὰ ν' ἀπαρτίσωσι τὴν ἀναλογίαν τοῦ δήμου, καὶ ὑπὸ ὅρον ἐξαιρεθέντες δυνάμει τῶν ἐδαφίων ή. καὶ θ'. τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀφείλουσιν, ὁπόταν ἤθελον ἐγκαταλείψῃ τὸ στάδιον, ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἐξηρέθησαν, νὰ δηλοποιήσωσι τοῦτο ἐγγράφως πρὸς τὸν δήμαρχον τοῦ δήμου των, ἐντὸς τοῦ ἔτους, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐγκατέλιπον τὴν ὑπηρεσίαν, τὰ καθήκοντα ἢ τὰς σπουδάς των, καὶ νὰ λάβωσιν ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον τῆς δηλώσεώς των.

Ἐὰν δὲν ἤθελον κάμῃ τὴν δηλοποίησιν ταύτην καὶ δὲν ἤθελον ὑποβάλει αὐτὴν εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ Νομάρχου ἐντῷ διαστήματι ἑνὸς μηνὸς, θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὰς διὰ τοῦ ἄρθρ. 37 τοῦ παρόντος νόμου καταγινωσκομένας ποινάς.

Οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ § 2 τοῦ ἐδαφίου Ι. νέοι κατατάσσονται εἰς τὸν στρατὸν κατὰ τὸ ἀμέσως ἑπόμενον ἔτος. Οἱ δὲ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ § 3 τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου κατατάσσονται ὡσαύτως εἰς τὸν στρατὸν κατὰ τὸ ἀμέσως ἑπόμενον ἔτος μετὰ τὴν ἀποπλήρωσιν τῆς ποινῆς των.

Ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν οἱ νέοι λογίζονται ἀπέναντι τῆς ἀναλογίας τῶν ἀνηκόντων δήμων.

18. Ἀφαιροῦνται ἀπὸ τὴν ἀναλογίαν τοῦ δήμου ὅσοι ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ ἐμπεριλαμβανομένων νέων ὑπάγονται εἰς τινα τῶν ἑπομένων κατηγοριῶν..

ά. Οἱ ὑπηρετοῦντες ἤδη εἰς τὸν Στρατὸν δυνάμει ἐκουσίου κατατάξεως ἢ βασιλικοῦ διορισμοῦ, ἀλλ' ὀφείλουσιν οὗτοι

εἰς πᾶσαν περίστασιν νὰ ἐκπληρώσωσι τὸν παρὰ τοῦ παρόντος νόμου ὡρισμένον χρόνον τῆς ὑπηρεσίας αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀντικαταστάτου.

β'. Οἱ μαθηταὶ τῆς στρατιωτικῆς Σχολῆς τῶν εὐελπίδων, ἀλλ' ὑποχρεοῦνται νὰ διαμείνωσι μετὰ τὴν ἔξοδόν των ἐκ τῆς σχολῆς εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, τὸν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου διατεταγμένον χρόνον.

ΚΕΦ. Γ'. Περὶ τοῦ ἀναθεωρητικοῦ συμβουλίου.

19. Τὸ ἀναθεωρητικὸν συμβούλιον θεωρεῖ τὰς στρατολογικὰς ἐργασίας, ἀκροάζεται τὰς κατ' αὐτῶν ἀναφυείσας ἐνστάσεις καὶ ἀποφαίνεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει περὶ τῶν προτεινομένων ἐξαιρέσεων, ἀφαιρέσεων καὶ ἀντικαταστάσεων.

Ἅμα λάβῃ ὁ Νομάρχης τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 15 ἀναφερόμενα ἔγγραφα σχηματίζει τὸ ἀναθεωρητικὸν συμβούλιον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑποβάλλει ταῦτα πάντα.

Τὸ συμβούλιον σύγκειται ἐκ τοῦ Νομάρχου, ἑνὸς πρωτοδίκου ἐκλεγομένου παρὰ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἑνὸς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ ἢ λοχαγοῦ τῆς γραμμῆς, τὸν ὁποῖον διορίζει ἅπαξ κατ' ἔτος ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ Νομάρχης εἶναι ἀπὼν καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας ἐξετέλεσε τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπάρχου παρὰ τῇ ἐπὶ τῆς κληρώσεως ἐπιτροπῇ, ὁ πρωτοδίκης προεδρεύει, λαμβάνεται δὲ πρὸς συμπλήρωσιν εἰς ἐπαρχιακὸς σύμβουλος διοριζόμενος παρὰ τοῦ Νομάρχου.

Τὸ ἀναθεωρητικὸν συμβούλιον συνοδεύει στρατιωτικὸς ἰατρὸς, τοῦ ὁποίου ἡ γνώμη λαμβάνεται ἑκάστοτε εἰς τὰ περὶ τῆς σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἱκανότητος τῶν κληρωθέντων ἢ τῶν ἀντικαταστατῶν αὐτῶν.

Ὁ προεδρεύσας τὰς ἐπὶ τῆς κληρώσεως ἐπιτροπὰς ἔπαρχος ἢ γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας παρευρίσκεται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου, ἀλλὰ μόνον διὰ νὰ δίδῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας.

20. Τὸ ἀναθεωρητικὸν συμβούλιον συγκεκροτημένον ὡς ἀνωτέρω, μεταβαίνει πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἑκάστης ἐπαρχίας.

Ἕκαστος δῆμος ἀποστέλλει εἰς αὐτὸ πρὸς ἐξέτασιν ἀριθμὸν κληρούχων τριπλάσιον τῆς ἀναλογισθείσης εἰς τὸν δῆμον ἀναλογίας· πρὸς συμπλήρωσιν δὲ τοῦ τριπλασίου ἀριθμοῦ ἀποστέλλοντας οἱ νέοι ὅσοι ἔλαχον τῶν μικροτέρων κλήρων.

Διὰ προγράμματος δημοσιευομένου εἰς ὅλους τοὺς δήμους

τοῦ Νομοῦ τὸ ἀναθεωρητικὸν συμβούλιον προσδιορίζει τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὀφείλουν νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν του οἱ κληροῦχοι τῶν διαφόρων δήμων· ἐπεξεργάζεται δὲ τὰς γενομένας ἐνστάσεις, λαμβάνει ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς παρατηρήσεις τῶν ἐπὶ τῆς κληρώσεως ἐπιτροπῶν, ἀκροάζεται τοὺς θέλοντας νὰ ἐκθέσωσι καὶ προφορικῶς τὰ παράπονά των καὶ ἐκδίδει τὰς ἀποφάσεις του.

Ἂν δὲν ἐμφανισθῶσιν οἱ προσκληθέντες νέοι, ἢ ἂν δὲν ἀντιπροσωπεύωνται παρά τινος, ἢ ἂν δὲν δοθῇ εἰς αὐτοὺς προθεσμία, τὸ συμβούλιον ἐνεργεῖ ὡς ἂν ἦσαν παρόντες. Ἡ προθεσμία αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς τριάκοντα ἡμέρας.

21. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἀναθεωρητικοῦ συμβουλίου εἶναι ὁριστικαὶ ἐκτὸς τῶν εἰς τὰ ἑπόμενα δύω ἄρθρα περιεχομένων περιπτώσεων.

22. Ὅταν οἱ λαβόντες ἀριθμὸν, μέλλοντα νὰ καταταχθῶσιν αὐτοὺς εἰς τὴν ἀναλογίαν τοῦ δήμου, προτείνωσιν ἐνστάσεις, περιεχούσας προδικαστικὰ ζητήματα, ἀφορῶντα τὴν πολιτικὴν αὐτῶν κατάστασιν ἢ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, καὶ ὡς τοιαῦτα ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, τὸ ἀναθεωρητικὸν συμβούλιον προσδιορίζει ἴσον ἀριθμὸν ἐκ τῶν ἐπιλαχόντων, κατὰ τὴν τάξιν ὅμως τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ κλήρου των, διὰ νὰ ἀναπληρώσωσιν εἰς τὸν στρατὸν τοὺς προτείνοντας τοιαύτας ἐνστάσεις, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οὗτοι ἤθελον ἀπαλλαχθῇ κατὰ συνέπειαν τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων.

23. Κατὰ τὸν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαγραφέντα τρόπον οἱ ἐπιλαχόντες ἐγγράφονται εἰς τὸν πίνακα τῆς ἀναλογίας τοῦ δήμου, ὡσαύτως ὑπὸ ὅρον καὶ ἐπιφυλαττομένων τῶν δικαιωμάτων των κατὰ τὰς ἑξῆς περιπτώσεις.

α'. Ἐάν τινες τῶν κληρωθέντων παρεπέμφθησαν ἐνώπιον ποινικοῦ δικαστηρίου κατὰ τὸ ἄρθρ. 41 ὡς καταστήσαντες ἑαυτοὺς ἑκουσίως ἀνικάνους εἰς ὑπηρεσίαν.

β'. Ἐάν τινες ἔλαβον τὴν εἰς τὸ ἄρθρ. 20 ἀναφερομένην προθεσμίαν πρὸς προσαγωγὴν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων ἢ ἐν περιπτώσει ἀπουσίας.

24. Ἅμα τὸ ἀναθεωρητικὸν συμβούλιον ἐκδώσῃ τὰς ἀποφάσεις του περὶ τῶν ἐξαιρέσεων καὶ ἀφαιρέσεων καὶ ὅλων τῶν ἐνστάσεων, εἰς τὰς ὁποίας ἤθελον δώσει χώραν αἱ στρατολογικαὶ ἐργασίαι, ὁ πίναξ τῆς ἀναλογίας τοῦ δήμου περαιοῦται ὁριστικῶς καὶ ὑπογράφεται ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου, τὰ δὲ ὀνόματα τῶν ἐγγεγραμμένων ἀναγινώσκονται μεγάλῃ τῇ φωνῇ.

Τὸ συμβούλιον κηρύττει συγχρόνως, ὅτι οἱ μὴ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν ῥηθέντα πίνακα εἶναι ὁριστικῶς ἀπηλλαγμένοι καὶ οὐδέποτε ὑποβάλλονται εἰς κλήρωσιν, εἰμὴ μόνον ἂν ποτε ὁ δῆμος των εὑρεθῇ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 προνοουμένην περίπτωσιν· ἡ προκήρυξις αὕτη περιέχουσα καὶ τὸν τελευταῖον εἰς τὴν ἀναλογίαν τοῦ δήμου ἐνδιαλαμβανόμενον ἀριθμὸν, δημοσιεύεται καὶ τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου καὶ εἰς ὅλα τὰ παραλήρεια αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν κατ' ἐπαρχίας ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, τὸ ἀναθεωρητικὸν συμβούλιον μεταβαίνει εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ, καὶ ἅμα τὰ δικαστήρια ἐκδώσωσι τὰς ἀποφάσεις των εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 21 καὶ 22 ἐδαρ. ἀ. ἢ παρέλθῃ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 22 ἐδ. β'. χορηγηθεῖσα προθεσμία, τὸ συμβούλιον ἀποφασίζει τὴν ἀπαλλαγὴν, ἢ τῶν δικασθέντων καὶ προθεσμίαν λαβόντων, ἢ τῶν νέων οἵτινες, ὡς ἐπιλαχόντες, ἐνεγράφησαν εἰς τὸν πίνακα τῆς ἀναλογίας τοῦ δήμου ὑπὸ ὅρον.

Τὸ ἀναθεωρητικὸν συμβούλιον δὲν δύναται μετὰ ταῦτα νὰ ἐκδώσῃ οὐδεμίαν ἀπόφασιν περὶ τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τοὺς πίνακας, εἰμὴ μόνον ἐπὶ αἰτήσεων ἀντικαταστάσεως.

25. Οἱ νεοσύλλεκτοι κληρωθέντες, ἢ ἀντικαταστάται, παραδίδονται εἰς τὴν δημοσίαν δύναμιν καὶ διανέμονται εἰς τὰ διάφορα σώματα τοῦ στρατοῦ, κατὰ τοὺς περὶ τούτου ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν στελλομένους πίνακας, ὁρκίζονται καὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ μητρῶα τῶν σωμάτων, διὰ τὰ ὁποῖα ἤθελον προσδιορισθῇ.

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ ἀντικαταστάσεως.

26. Ἕκαστος τῶν εἰς τὴν ἀναλογίαν τοῦ δήμου ὁριστικῶς καταταχθέντων ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπαλλαχθῇ τῆς πρὸς στρατείαν ὑποχρεώσεως ἀντικαθιστῶν ἄλλον.

Ὁ ἀντικαταστάτης πρέπει,

α'. Νὰ ἔχῃ ἡλικίαν τοὐλάχιστον 19 ἐτῶν καὶ κατωτέραν τῶν 30 καὶ τὸ ἔννομον ἀνάστημα.

β'. Νὰ ἦναι ἐλεύθερος πάσης ὑπηρεσίας καὶ ὑποχρεώσεως ἐπιβαλλομένης παρὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐκτὸς τῆς τῶν ἐρέδρων.

Μολονταῦτο οἱ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιῶται, οἱ εὑρισκόμενοι εἰς τοὺς τελευταίους τρεῖς μῆνας τῆς στρατείας των, δύνανται νὰ γίνωσιν ἀντικαταστάται ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι θέλουσι συμπληρώσει τὸ ἐπίλοιπον τοῦ χρόνου των ἀνεξαρτήτως τοῦ διὰ τὴν ἀντικατάστασιν προσδιωρισμένου χρόνου.

γ'. Νὰ μὴν ἀποκλείηται τοῦ στρατοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ παρόντος νόμου.

δ'. Νὰ μὴν ἦναι ἔγγαμος μήτε χηρεύων πατὴρ τέκνων.

ε. Νὰ ἔχῃ τὰ πρὸς κατάταξιν εἰς τὸν στρατὸν ἀπαιτούμενα φυσικὰ καὶ διανοητικὰ προσόντα κατὰ τοὺς περὶ τούτων ὁρισμούς.

ς'. Νὰ ἦναι ἐφωδιασμένος μὲ ἀποδεικτικὰ ἐντίμου διαγωγῆς καὶ χρηστῶν ἠθῶν, καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν προσόντων, ἐκδεδομένα ἐν τάξει, κατὰ τὰς περὶ αὐτῶν διοικητικὰς διατάξεις, καὶ ἂν δὲν ἦναι ἐνήλιξ ν' ἀποδείξῃ, ὅτι ἔχει τὴν συγκατάθεσιν τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ κηδεμόνος του κατὰ τὸν νόμον.

27. Ἐν περιπτώσει λειποταξίας ἀντικαταστάτου τινός, ὁ ἀντικαταστήσας εἶναι δι' αὐτὸν ὑπεύθυνος ἐν διαστήματι ἑνὸς ἔτους, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁρκισθῇ· ἀπαλλάττεται δὲ τῆς εὐθύνης ταύτης, ἐὰν ὁ ἀντικαταστήσας ἀποθάνῃ εἰς τὸν στρατὸν, ἢ ἐὰν ὁλοτρόπως ἀκτήσας συλληφθῇ ἐντὸς τοῦ διαστήματος τούτου.

ΚΕΦ. Ε.

Περὶ διαρκείας τοῦ χρόνου τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

28. Ἡ διάρκεια τῆς ἐν ἐνεργείᾳ ὑπηρεσίας τῶν νεοσυλλέκτων ὁρίζεται ἐπὶ τρία ἔτη, λογιζόμενα ἀφ' ἧς ἡμέρας δώσωσι τὸν ὅρκον.

Μετὰ παρέλευσιν αὐτῶν μεταβαίνουσιν εἰς τὰς ἑστίας των ὡς ἔφεδροι (veserac) διὰ τρία ἕτερα ἔτη μὲ μόνην τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συνέρχωνται ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ δυνάμει Β. Διατάγματος εἰς χρόνον καὶ τόπον προσδιοριζόμενον παρ' αὐτοῦ διὰ τὰ γενικὰ γυμνάσια, τῶν ὁποίων ἡ διάρκεια δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς 40 ἡμέρας κατ' ἔτος.

Ἐν καιρῷ δὲ ἐκτάκτων περιστάσεων οἱ ἔφεδροι χρεωστοῦν νὰ τάσσωνται ὑπὸ τὴν σημαίαν κατὰ πρόσκλησιν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις θέλει τοὺς ἀπολύει ἅμα παρέλθωσιν αἱ περιστάσεις αὗται.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν τριῶν τελευταίων ἐτῶν λαμβάνουσι τὴν ὁριστικὴν ἄφεσίν των.

29. Ἐν καιρῷ πολέμου ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶναι ὑπόχρεως νὰ χορηγῇ τὰς ἀφέσεις, οὔτε εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ, οὔτε εἰς τοὺς ἐφέδρους, εἰμὴ μετὰ τὴν λῆξιν αὐτοῦ.

30. Ὅταν πρόκηται νὰ δοθῶσιν ἄδειαι ἀπουσίας, θέλουν δίδεσθαι αὗται ἐν ἑκάστῳ σώματι εἰς τοὺς ἀρχαιοτέρους τῶν πραγματικῶς ὑπὸ τὴν σημαίαν ὑπηρετησάντων ἀνδρῶν καὶ κατὰ προτίμησιν εἰς τοὺς αἰτήσαντας αὐτάς.

ΚΕΦ. Σ'.

Περὶ ἐθελουσίου κατατάξεως καὶ ἀνακατατάξεως.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ ἐθελουσίου κατατάξεως.

31. Ἕκαστος πολίτης Ἕλλην δύναται νὰ καταταχθῇ ἐθελουσίως ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους.

α. Νὰ ἔχῃ ἡλικίαν τῶν 17 ἐτῶν συμπληρωμένην, καὶ νὰ μὴν ὑπερβαίνῃ τὴν τῶν 30, καὶ τὸ ἀπαιτούμενον παρὰ τοῦ Νόμου ἀνάστημα.

β'. Νὰ ἔχῃ τὰ λοιπὰ εἰς τοὺς § γ', δ' καὶ ς' τοῦ ἄρθρου 26 ἐνδιαλαμβανόμενα προσόντα.

32. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἐθελοντοῦ εἶναι ἴση μὲ τὴν τοῦ κληρωθέντος καὶ ὁμοία κατὰ τὰς ὑποχρεώσεις.

Ἐν καιρῷ πολέμου πᾶς Ἕλλην μὴ ἀνήκων εἰς τὴν ἀναλογίαν τινὸς δήμου, καὶ ἐκπληρώσας τὰ παρὰ τοῦ περὶ στρατολογίας Νόμου ὁριζόμενα, δύναται νὰ καταταχθῇ ὡς ἐθελοντὴς, ἐπὶ ὑποχρεώσει ὑπηρεσίας ἑνὸς ἔτους τοὐλάχιστον μέχρι τῶν τριῶν.

Οἱ ἐθελουσίως καταταχθέντες δὲν ἐξαποστέλλονται πώποτε εἰς ἄδειαν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεώς των.

33. Ἡ ἐθελούσιος κατάταξις εἰς τὸν στρατὸν γίνεται κατὰ τὰς περὶ τούτου διαταξεις.

34. Ὁ ὁλικὸς πίναξ τῶν ἐθελουσίων καταταξεων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑποβάλλεται εἰς τὰς βουλὰς ὁμοῦ μὲ τὸ περὶ τῆς συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νομοσχέδιον.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ ἀνακατατάξεως.

35. Αἱ ἀνακαταταξεις γίνονται δεκταὶ δι' ἓν ἔτος μέχρι τεσσάρων ἐτῶν.

Οἱ ὅροι ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπιτρέπονται αἱ ἀνακατατάξεις προσδιορίζονται διὰ Β. Διαταγμάτων, δημοσιευομένων διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

36. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀνακατατάξεως ἕκαστος μεταβαίνει εἰς τοὺς ἐφέδρους κατὰ τὰ περὶ τούτου ὡρισμένα.

ΚΕΦ. Ζ'.

Ποινικαὶ διατάξεις.

37. Πᾶσα δολιότης ἢ μηχανορραφία, δι' ἧς κατωρθώθη ἡ μὴ ἐγγραφὴ τινος κληρωσίμου εἰς τοὺς στρατολογικοὺς πίνακας, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μέχρις ἓξ μηνῶν. Ἐὰν ὁ μὴ ἐγ-

γραφείς κληρώσιμος καταδικασθῇ ὡς αὐτουργὸς ἢ συνεργὸς τῶν ἀνωτέρω ἀθεμίτων πράξεων κατατάσσεται μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ποινῆς του, ἐὰν δὲν συνεπλήρωσε τὸ 30 ἔτος τῆς ἡλικίας του εἰς τὸν στρατόν, λογίζεται δὲ ἀπέναντι τῆς ἀναλογίας τοῦ δήμου κατὰ τὴν προσεχῆ κλήρωσιν.

38. Ὅστις κληρωθεὶς καὶμὴ ἀπαλλαγεὶς παρὰ τοῦ ἀναθεωρητικοῦ συμβουλίου δραπετεύσει πρὸ τῆς ὁρκοδοσίας του, τιμωρεῖται ἐὰν δὲν ἐπανέλθῃ ἐντὸς 15 ἡμερῶν, εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντός του, μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μηνὸς μέχρις ἑνὸς ἔτους. Οἱ δὲ γονεῖς αὐτοῦ ὑποχρεοῦνται νὰ τὸν ἀναπληρώσωσιν δι' ἄλλου ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δραπετεύσεώς του, ἐὰν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο δὲν τὸν παρουσιάσωσιν εἰς τὸν ἁρμόδιον ἔπαρχον.

Ἐὰν ἡ ἀναπλήρωσις ἢ ἡ παρουσίασις δὲν πραγματοποιηθῇ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, ὁ ἁρμόδιος ἔπαρχος ἐνεργεῖ τὴν ἀναπλήρωσιν δι' ἐκποιήσεως ἀναλόγου μέρους τῆς περιουσίας τοῦ δραπέτου, καὶ ἐν ἐλλείψει περιουσίας τούτου, δι' ἐκποιήσεως τοῦ ἀναλόγου μέρους ἐκ τῆς περιουσίας τῶν γονέων του. Εἰς τὴν ἐκποίησιν τῆς περιουσίας τῶν δραπετῶν νεοσυλλέκτων ἢ τῶν γονέων αὐτῶν, ἐφαρμόζονται αἱ ἀνάλογοι διατάξεις τοῦ Νόμου, περὶ βιαίας εἰσπράξεως τῶν καθυστερούντων δημοσίων φόρων.

39. Εἰς τὸν ἐκτὸς τοῦ Κράτους εὑρισκόμενον νεοσύλλεκτον παραχωρεῖται προθεσμία τετράμηνος, διὰ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ προϊσταμένου τοῦ δήμου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκληρώθη.

Ἡ ἀνωτέρω προθεσμία ἄρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας γίνει ἡ περὶ τῆς κληρώσεώς του κοινοποίησις διὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς εἰς τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς αὐτοῦ, καὶ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐὰν δὲ δὲν ἤθελεν ἐμφανισθῇ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν 1000 δραχμῶν, καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὸν στρατόν, ἂν συλληφθῇ, πρὶν ἢ ὑπερβῇ τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του.

40. Οἱ συνεργήσαντες ὁπωσδήποτε εἰς τὴν δραπέτευσιν κληρωσίμου ὑποβάλλονται εἰς φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο μηνῶν. Εἰς φυλάκισιν ἑνὸς μηνὸς μέχρις ἑνὸς ἔτους καταδικάζεται, ὅστις συνεργήσει καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον εἰς τὴν δραπέτευσιν νεοσυλλέκτου.

Ἡ τελευταία αὕτη ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς ἐκείνους, οἵτινες διὰ δολίων μέσων ἤθελον ἐμποδίσει ἢ βραδύνει τὴν μετάβασιν τῶν νεοσυλλέκτων εἰς τὸν στρατόν.

41. Ὅστις ὑποκρύψει ἢ λάβῃ ἐν γνώσει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του τινὰ ἐκ τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον 38 ἀναφερομένων δραπετῶν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μέχρις ἓξ μηνῶν· ἡ φυλάκισις δύναται νὰ μεταβληθῇ κατὰ τὰς περιστάσεις εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ 50—500 δραχμῶν. Ὁ δὲ ὑποκρύψας ἢ λαβὼν ἐν γνώσει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του λειποτάκτην, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους.

42. Ὁ κληρώσιμος ἢ ὁ νεοσύλλεκτος, ὅστις ἐπιφέρει εἰς ἑαυτὸν ἑκουσίαν ἀσθένειαν, ἢ ἄλλην σωματικὴν βλάβην διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἐὰν ἐκ τούτου κατέχῃ προσκαίρως ἢ διαρκῶς ἀνίκανος, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μηνὸς μέχρις ἑνὸς ἔτους, τιθεμένης πρὸς τούτοις εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ διὰ τὸν τεταγμένον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ χρόνου.

Ἡ αὐτὴ ποινὴ τῆς φυλακίσεως ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τοὺς συνεργοὺς· ἐὰν δὲ οὗτοι ἦναι ἰατροί, χειροῦργοι ἢ φαρμακοποιοὶ καταδικάζονται εἰς φυλάκισιν δύο μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, καὶ συγχρόνως εἰς χρηματικὴν ποινὴν 100 μέχρι 1000 δραχμῶν.

43. Ὁ παριστῶν ἐν γνώσει ψευδῆ πράγματα ὡς ἀληθῆ διὰ ν' ἀπαλλάξῃ εἴτε αὐτόν, εἴτε ἄλλον τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ στρατεύσιμου, ἢ τοῦ νεοσυλλέκτου, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μέχρις ἓξ μηνῶν, ἐὰν δὲ χειροῦργος, ἰατρὸς ἢ ἱερεὺς παραβῇ τὴν διάταξιν ταύτην διὰ πράξεως ἀναγομένης εἰς τὸ ἐπάγγελμά του, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν δύο μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους.

44. Οἱ στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ἰατροί, οἱ χειροῦργοι, οἵτινες, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των προσκληθέντες νὰ δώσωσι τὴν γνώμην των, δεχθῶσι δῶρα, ἢ ὑποσχέσεις χάριν τῆς γνωμοδοτήσεώς των, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 456, 457 καὶ 458 τοῦ ποινικοῦ νόμου, εἴτε οὗτοι ἐδέχθησαν τὰ δῶρα ἢ τὰς ὑποχρεώσεις, ἀφοῦ προσεκλήθησαν νὰ δώσωσι τὴν γνώμην των, εἴτε ἐδέχθησαν αὐτὰ προηγουμένως, προβλέποντες τὴν πρόσκλησιν.

Ἀπαγορεύεται εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ἰδίαν ποινὴν τοῦ νὰ δεχθῶσί τι καὶ δι' ἀπαλλαγὴν δικαίως γενομένην.

45. Ὅστις τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν διεξαγωγὴν τῶν στρατολογικῶν ἐργασιῶν πολιτικῶν, στρατιωτικῶν καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων ἐνεργήσει ἢ παραδεχθῇ ἐφ' ὁποιαδήποτε προφάσει ἐξαιρέσεις, ἀφαιρέσεις καὶ ἀντικαταστάσεις ἄλλας παρὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὡρισμένας, ἢ ὅστις αὐθαιρέτως πρωτείνει τὴν διάρκειαν τῆς κληρώσεως, κατατάξεως, ἢ ἀνακατατάξεως, ἢ

παραβιάζει τοὺς κανόνας ἢ ὅρους αὐτῶν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν δύο μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν 100 μέχρι 1000 δραχμῶν.

46. Καθ' ὅλας τὰς ἄλλας παραβάσεις τὰς μὴ προβλεπομένας ἀπὸ τὸν παρόντα νόμον, καὶ ἰδίως καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν δωροδοκίαν, τὰ δικαστήρια θέλουν ἐφαρμόζει τὰ προσήκοντα ἄρθρα τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Τὰ τακτικὰ καὶ στρατιωτικὰ δικαστήρια θέλουν δικάζει τὰς προκειμένας παραβάσεις κατὰ συνήθη τῆς ἀρμοδιότητός των ὅρια, ἰδίως οἱ νεοσύλλεκτοι, οἱ μὴ δόντες εἰσέτι τὸν στρατιωτικὸν ὅρκον, θέλουν δικάζεσθαι ἀπὸ τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

47. Ἡ διάρκεια τῆς φυλακίσεως, δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως, δὲν καταλογίζεται εἰς τὸν ἀπαιτούμενον ἀπὸ τὸν παρόντα νόμον χρόνον τῆς ἐν ἐνεργείᾳ ὑπηρεσίας.

48. Οὐδεὶς μὴ συμπληρώσας τὸ 30 ἔτος τῆς ἡλικίας του δύναται νὰ διορισθῇ εἰς δημοσίαν ἢ δημοτικὴν ὑπηρεσίαν, ἂν δὲν παρουσιάσῃ ἀποδεικτικόν, ὅτι ἐξεπλήρωσε τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἢ ὑπογρέωσίν του, ἢ ὅτι ὑπέκυψεν εἰς τὴν κατὰ νόμον κλήρωσιν.

Διατάξεις ειδικαί.

49. Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐνεργείας τοῦ παρόντος νόμου θέλει συνταχθῇ συμφώνως μὲ τὸν ἐν τοῖς ἄρθροις 8 καὶ 9 ἐνδιαλαμβανόμενον τρόπον καὶ χρόνον πίναξ, περιέχων ὅλους τοὺς ἄρρενας τοῦ δήμου τοὺς κατωτέρω τῆς στρατευσίμου ἡλικίας, καὶ ἀνωτέρω τῶν 19 ἐτῶν μέχρι τῶν 24.

Τοῦ πίνακος τούτου γίνονται δύο ἀπόγραφα, ὑπογραφόμενα ἀπὸ ὅλους τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν σύνταξιν αὐτοῦ, ἐξ ὧν τὸ μὲν θέλει παραδοθῇ εἰς τὸν δήμαρχον τοῦ δήμου, τὸ δὲ εἰς τὸν ἔπαρχον· ἡ δημοσίευσις καὶ ἀνάκρισις τοῦ πίνακος τούτου θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ συγχρόνως μὲ τὸν στρατολογικὸν πίνακα τοῦ δήμου.

Ὁ πίναξ οὗτος καθίσταται ὁριστικὸς μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἀναθεωρητικοῦ συμβουλίου.

Τὸ ἀναθεωρητικὸν συμβούλιον διορθόνει τοὺς πίνακας καὶ τὰς ἀποφάσεις του· ἕκαστον δὲ συμβούλιον θέλει συντάξει καὶ ὑπογράψει τέσσαρα ἀπόγραφα, ἐξ ὧν τὸ μὲν θέλει στείλει εἰς τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον, τὸ δὲ πρὸς τὸν ἔπαρχον, τὸ τρίτον πρὸς τὸν Νομάρχην καὶ τὸ τέταρτον πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

50. Διὰ τὰ ἄρρενα, ὅσα ἤθελον γεννηθῇ μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ πίνακος, οἱ δήμαρχοι θέλουν κρατεῖ βιβλία, μονογραφημένα παρὰ τῆς ἀμέσου προϊσταμένης Διοικητικῆς ἀρχῆς, ὅπου θέλει σημειοῦσθαι τὸ ἔτος, ὁ μήν, ἡ ἡμέρα καὶ ὁ τόπος τῆς γεννήσεως τοῦ παιδίου, τὸ ὄνομα αὐτοῦ, τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ κατοικία τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός.

Ἡ προϊσταμένη διοικητικὴ ἀρχὴ θέλει φροντίζει περὶ τῆς ἀκριβοῦς καὶ τακτικῆς συντάξεως τῶν βιβλίων τούτων.

Ὅτε πίναξ καὶ τὰ βιβλία, περὶ ὧν γίνεται λόγος ἐν τοῖς ἄρθροις 49 καὶ 50, θεωροῦνται ὡς δημόσια ἔγγραφα, καὶ παρέχουν πλήρη πίστιν ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν τῶν στρατευσίμων μέχρις ἐναντίας ἀποδείξεως.

Τὰ βιβλία ταῦτα θέλουν κρατεῖσθαι μέχρι τῆς συστάσεως ληξιαρχικῶν βιβλίων.

Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

51. Μέχρις ὅτου συσταθῶσι τὰ Νομαρχιακὰ Συμβούλια, οἱ Νομάρχαι μόναι ἐνεργοῦν τὴν κατ' ἐπαρχίας διανομὴν τῶν νεοσυλλέκτων.

52. Ἅπασαι αἱ στρατολογικαὶ πράξεις γράφονται ἐπὶ ἀσφραγίστου χάρτου.

53 Ὅλοι οἱ προϋπάρχοντες νόμοι καὶ διατάγματα περὶ ἀπογραφῆς ἀκυροῦνται.

Ἄρθρα παραπληρωματικά.

54. Μέχρις οὗ εἰδικὸς νόμος περὶ ναυτολογίας ἐκδοθῇ, ἰσχύει ὁ παρὼν νόμος μὲ τὰς ἑξῆς τροποποιήσεις.

55. Ἡ διάρκεια τῆς εἰς τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν ὑπηρεσίας τῶν νεοσυλλέκτων εἶναι τετραετὴς, μετὰ παρέλευσιν τῆς ὁποίας λαμβάνουν τὴν ὁριστικὴν ἄφεσίν των.

56. Ὁ κατ' ἔτος διὰ τὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν προσδιοριζόμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων λαμβάνεται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διὰ τοῦ παρόντος Νόμου εἰς τὰς ναυτικὰς νήσους καὶ πόλεις στρατολογηθέντων νεοσυλλέκτων, οἵτινες εἶναι μᾶλλον ἐξησκημένοι εἰς τοῦ ναύτου τὸ ἐπάγγελμα, ἢ εἰς ἄλλην τινὰ χρήσιμον εἰς τὰ ναυτικὰ τέχνην, συνεννοουμένου ἐπὶ τούτῳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

57. Εἰς τὰς προαναφερομένας ἐξαιρέσεις ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ ἐξαίρεσις τῶν τῆς ναυτικῆς σχολῆς μαθητῶν.

58. Διὰ τὴν εἰς τὸ Ναυτικὸν ἐθελούσιον κατάταξιν δὲν ἀπαι-

τεῖται τὸ ἀνάστημα τοῦ 1, 56 μέτρου, καὶ οὔτε ἐξαιροῦνται οἱ ἔγγαμοι· ἀπαιτεῖται ὅμως οἱ εθελονταὶ νὰ μὴν ἔχωσιν ἡλικίαν κατωτέραν τῶν 20 καὶ ἀνωτέραν τῶν 25 ἐτῶν.

Οἱ Ἡμέτεροι Ὑπουργοὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν Στρατιωτικῶν, τῶν Ναυτικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης παραγγέλλονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου. »

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Δεκεμβρίου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ, Σ. ΜΙΑΙΟΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

«Ἀφ' ὅλα τὰ ἐξωτερικὰ σημεῖα (λέγει Γάλλος τις συγγραφεὺς), ἐξ ὧν ἐμφαίνεται ἡ εὐημερία τόπου τινός, ἄλλα παρὰ τὴν κατάστασιν τῶν δημοσίων αὐτοῦ ὁδῶν σαφέστερα δὲν ὑπάρχουσιν· ὅπου οἱ δημόσιοι δρόμοι εἶναι πολυπληθεῖς ἐντέχνως κατεσκευασμένοι καὶ ἐπιμελῶς συντηρούμενοι, μετὰ θετικότητος καὶ ἄνευ περαιτέρω ἐρεύνης, δύναταί τις νὰ εἴπῃ, ὅτι αὐτόθι ἡ γεωργία εἶναι ἀνεπτυγμένη, ἡ βιομηχανία ἐνεργός, τὸ δὲ ἐμπόριον ἀκμάζον· ἀπ' ἐναντίας ὅπου οἱ δημόσιοι δρόμοι εἶναι σπάνιοι τυχαίως κεχαραγμένοι καὶ κακῶς συντηρούμενοι, ἐκεῖ ἡ μὲν γεωργία θέλει εὑρεθῇ ὀλιγωρημένη, καὶ γλίσχρως ἀνταμείβουσα τοὺς κόπους τοῦ γεωργοῦ, ἡ βιομηχανία μηδενὸς λόγου ἀξία, τὸ δὲ ἐμπόριον νεκρωμένον· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ πολιτισμοῦ, τῆς παιδείας καὶ τῆς κοινωνικότητος ἑνὸς τόπου, δύνανται νὰ ἐκτιμηθῶσι ἐκ τῆς πρώτης ὄψεως τῶν δημοσίων αὐτοῦ ὁδῶν, διότι τὰ πάντα συνδέονται ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ὥστε ἡ ὑλικὴ εὐημερία δὲν δύναται νὰ προαχθῇ χωρὶς νὰ σύρῃ μεθ' ἑαυτῆς βαθμηδὸν τοῦ ἠθικοῦ κόσμου τὴν πρόοδον· ὁ εἰς ἐπαύξησιν ἄρα τῆς εὐπορίας τόπου τινὸς ἀσχολούμενος προετοιμάζει, καὶ ἐξασφαλίζει τὴν ἠθικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν, τὴν ὁποίαν πᾶς νομοθέτης ὀφείλει πρὸ πάντων νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν. Ποῖον δὲ συντελεστικώτερον ὑπάρχει μέσον πρὸς ἐπαύξησιν τῶν πόρων τόπου τινός, παρὰ τὸ νὰ χορηγῶνται εἰς τὴν γεωργίαν ἡ εὐκολία τοῦ μετακομίζειν τὰ προϊόντα αὐτῆς δι' ὅσον ἔνεστι μικροτέρας δαπάνης; Τὸ νὰ διευκολύνεται ἡ σύστασις βιομηχανικῶν καταστημάτων,

ἐλαττουμένων τῶν ἐξόδων τῆς μετακομίσεως τῶν ἀκατεργάστων ὑλῶν, καὶ τέλος τὸ νὰ χορηγῶνται εἰς τὸ ἐμπόριον διὰ νέων μέσων συγκοινωνίας ἡ πρόσοδος τόπων ἀπροσίτων εἰσέτι;

Οἱ στοχασμοὶ οὗτοι τοῦ συγγραφέως ἂν καὶ ἀπολύτως ὀρθότατοι, δὲν δύνανται ὅμως ἀκριβῶς νὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι περιστοιχίσασα αὐτὴν διὰ θαλασσῶν ἡ φύσις, τὴν ἐπροίκισε ταυτοχρόνως μὲ λιμένας πολυαρίθμους, ὥστε διὰ τῆς ἀκτοπλοΐας ἠδυνήθη ἐν μέρει ν' ἀποφύγῃ τὰς σοβαρὰς συνεπείας τῆς ἐλλείψεως τῶν ὁδῶν.

Ὁπωσδήποτε καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ κατάστασις τοῦ Βασιλείου ἤθελεν εἶσθαι τὴν σήμερον πολλὰ διαφορετική, ἐὰν τὸ πολυδάπανον τῆς κατασκευῆς τῶν ὁδῶν δὲν ἤθελε παρεμβάλει ἀνυπέρβλητα προσκόμματα εἰς τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποκαταστάσεως των ληφθέντα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μέτρα, τὰ ὁποῖα ὑπηγόρευσεν εἰς αὐτὴν ἡ ἀπόλυτος τῆς ὁδοποιΐας ἀνάγκη· τὴν ἀνάγκην ταύτην οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν, Κύριοι, ἀγνοεῖ, καὶ εἰς τὴν ὅσον ἔνεστιν εὐχερῆ καὶ ὀλιγοδάπανον αὐτῆς ἐκπλήρωσιν ὀφείλομεν ἤδη νὰ ἐνασχοληθῶμεν.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. μετ' ἐπιστασίας ἐνησχολήθη εἰς τὸν οὐσιωδέστατον τοῦτον κλάδον τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

Αἱ παρ' αὐτῆς κατασκευασθεῖσαι ὁδοὶ εἰσὶν αἱ ἀκόλουθοι·

α'. Ἡ Πειραϊκή, ἥτις ἑνώνει τὴν Πρωτεύουσαν μὲ τὸν λαμπρὸν αὐτῆς λιμένα, καὶ δι' αὐτοῦ μὲ τὸ μέγιστον μέρος τοῦ Κράτους.

β'. Ἡ Θηβαϊκὴ ἡ ὑπὲρ τὸν Κυθαιρῶνα διερχομένη, ἐργασία πολλοῦ λόγου ἀξία καὶ διὰ τὴν σχεδιογράφησιν καὶ διὰ τὸ ὀλιγοδάπανον τῆς ἐκτελέσεως· ἡ ὁδὸς αὕτη, τῆς ὁποίας τὸ μεταξὺ Θηβῶν καὶ τῆς Ἀρκτώνης ὑπερεῖα ἐπίπεδον μέρος ἐπεφορτίσθησαν οἱ παρακείμενοι δῆμοι νὰ κατασκευάσωσι δὲν ἀποπερατώθη δυστυχῶς, καὶ εἰς τὴν ἔλλειψιν ταύτην πρέπει ν' ἀποδοθῇ ἡ σμικρότης τῶν ὠφελημάτων, ὅσα προήχθησαν ἐκ τῆς τοσοῦτον σημαντικῆς ταύτης ὁδοῦ.

γ'. Ἡ ἀπὸ Ναυπλίου εἰς Ἄργος, ἐπὶ Κυβερνήτου διαχαραχθεῖσα καὶ ἀποπερατωθεῖσα ἐπὶ τῆς Βασιλείας· ἡ ὁδὸς αὕτη ἀπ' ἀρχῆς δὲν ἐλιθοστρώθη.

δ'. Ἡ ἀπὸ Καλαμακίου εἰς Λουτράκιον συστηθεῖσα ἐπὶ σκοπῷ ἐμπορικῆς ὠφελείας.

ε'. Ἡ ἀπὸ Ἐλευσῖνος εἰς Μέγαρα κατασκευασθεῖσα τῇ συνδρομῇ τῶν δήμων Ἐλευσῖνος καὶ Μεγάρων.

ς'. Ἡ ἀπὸ Θηβῶν εἰς Λεβαδείαν ἥτις διεχαράχθη μόνον, καὶ αἱ ἤδη κατασκευαζόμεναι.

ή. Ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Ναύπλιον.

θ'. Ἀπὸ Στυλίδος εἰς Λαμίαν.

Ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Χαλκίδα, ἐξ ὧν ἡ πρώτη ἀποπερατοῦται ἐντὸς ὀλίγου.

Μένει ἤδη, Κύριοι, νὰ ἐκθέσωμεν πρὸς ὑμᾶς τὰ διάφορα συστήματα τὰ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐφαρμοσθέντα εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν εἰρημένων ὁδῶν, διὰ νὰ πεισθῆτε ἐντελῶς ὅτι, τὸ εἰς τὴν ὑμετέραν ἔγκρισιν ὑποβαλλόμενον ἤδη, εἶναι ἄξιον τῆς ἐπιδοκιμασίας σας· διότι καὶ ἐκ πείρας ἀπεδείχθη ἐπωφελὲς, καὶ σιμὰ τοῦ πλεονεκτήματος τῆς οἰκονομίας ἔχει τὸ οὐχ ἧττον πολύτιμον προτέρημα τῆς ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ ἐκτελέσεως.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὁδῶν αἱ ὑπὸ στοιχ. Α Β καὶ Δ κατεσκευάσθησαν ὁλοσχερῶς εἰς βάρος τοῦ δημοσίου διὰ δαπάνης δρ. 409500, ἔχουσι δὲ ὁμοῦ μῆκος πήχεις Β. 87000, ἐξ ὧν ἐξάγεται ὅτι ὁ κατὰ μῆκος Β. πῆχυς ἀπήτησε κατὰ μέσον ὅρον δαπάνην δραχμῶν 4: 70.

Ἡ ὑπὸ στοιχ. Ε. ὁδὸς ἐκ πήχεων Β. 17,000 κατεσκευάσθη δαπάνῃ τοῦ δημοσίου καὶ τῇ προσωπικῇ συνδρομῇ τῶν δημοτῶν Ἐλευσῖνος καὶ Μεγάρων, χορηγησάντων τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἁπλῶν ἐργασιῶν τῆς ὁδοποιίας ἀναγκαιοῦντα 8000 ἡμερομίσθια· τὰ ὑπὸ τοῦ δημοσίου δαπανηθέντα εἰς κατασκευὴν γεφυρῶν, ὀχετῶν, ἐξόρυξιν βράχων κ τ λ. συμποσοῦνται εἰς δραχ. 12245, ἐξ οὗ ἕπεται, ὅτι ὁ κατὰ μῆκος πῆχυς ἀπήτησε δαπάνην 72 λεπτῶν.

Ἡ συμπαραβολὴ αὕτη ἐξηγεῖ, Κύριοι, ἐκ πρώτης ὄψεως τὸν λόγον, δι' ὃν ἡ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ ἀποδεχθῇ σύστημα μικτὸν, καθ' ὃ εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ὁδῶν ἀπαιτεῖται ἡ διὰ προσωπικῆς ἐργασίας σύμπραξις τῶν δήμων.

Τὰ ἐκ τοῦ συστήματος τούτου τῆς κατασκευῆς τῶν ὁδῶν πλεονεκτήματα ἐφάνησαν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν εἰς τὴν Μεγαρικὴν ὁδὸν· ὁ πόθος καὶ ζῆλος, τοὺς ὁποίους κατέβαλον οἱ Μεγαρεῖς εἰς τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι ἀνώτερον παντὸς ἐπαίνου καὶ ὑπέδειξαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τ' ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα δικαίως πρέπει νὰ περιμένῃ, ὅταν νόμος βασιζόμενος ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν τακτοποιήσῃ καὶ διευθύνῃ προσηκόντως τὴν πρὸς τὰ ἐπωφελῆ ἔργα φυσικὴν ῥοπὴν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Γενικὸς σκοπὸς τοῦ Νομοσχεδίου.

Ὁ γενικὸς σκοπὸς, τὸν ὁποῖον προτίθεται τὸ περὶ ὁδοποιίας

νομοσχέδιον εἶναι νὰ καταστήσῃ ὑποχρεωτικὴν εἰς τοὺς πολίτας τὴν εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ὁδῶν σύμπραξίν των, καὶ νὰ κανονίσῃ τὴν σύμπραξιν ταύτην εἰς τρόπον ὥστε ἡ χορήγησις αὐτῆς νὰ κατασταθῇ, πρὸς μὲν τοὺς κατοίκους ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον ἐπαχθὴς, πρὸς δὲ τὸ δημόσιον ὅσον ἐνδέχεται ἐπωφελής.

Σημειωτέον ὅτι τὴν σήμερον, προκειμένου περὶ κατασκευῆς ὁδοῦ τινος, τὰ δημοτικὰ συμβούλια ψηφίζουσι προθύμως τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἁπλῶν ἐργασιῶν τῆς ὁδοποιίας ἀπαιτούμενα ἡμερομίσθια· μὴ ὑπαρχόντος ὅμως παρ' ἡμῖν Νόμου καθιστῶντος ὑποχρεωτικὴν εἰς τοὺς δημότας τὴν χορήγησιν τῆς προσωπικῆς ἐργασίας, ἅμα δὲν πρόκειται περὶ δημοτικῶν ὁδῶν, ἡ ψῆφισις αὐτῆς ἀποβαίνει ματαία· οὕτω, λόγου χάριν, οἱ τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας δῆμοι ἅμα προσκληθέντες παρὰ τοῦ Νομάρχου Ἀρκαδίας, ἐψήφισαν 30000 ἡμερομίσθια, δαπανηθησόμενα εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Ναύπλιον ὁδοῦ· ἐπειδὴ ὅμως ἡ ὁδὸς αὕτη δὲν εἶναι δημοτικὴ, οἱ δημόται ὑπεξέφυγον τὴν ὑποχρέωσιν, μὴ δυναμένης τῆς Κυβερνήσεως ἄνευ νόμου νὰ ὑποχρεώσῃ αὐτούς.

ΚΕΦ. Α.

Περὶ κατατάξεως καὶ χαρακτηρισμοῦ τῶν ὁδῶν.

Αἱ ὁδοὶ τοῦ βασιλείου κατὰ τὸ νομοσχέδιον κατατάσσονται εἰς ἐθνικὰς, ἐπαρχιακὰς καὶ δημοτικὰς κατὰ λόγον τῆς γενικότητος τῆς συγκοινωνίας, τὴν ὁποίαν αὗται καθιστῶσι.

Ὁ χαρακτηρισμὸς τῶν τριῶν τούτων τάξεων τῶν ὁδῶν, ἤτοι τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ καταστήσῃ ὑποχρεωτικὴν τὴν κατασκευήν των, ἀποδίδεται διὰ τοῦ νομοσχεδίου εἰς τὴν Κυβέρνησιν· διότι αὕτη ἰδίως εἶναι εἰς θέσιν νὰ κρίνῃ περὶ τῆς ἀνάγκης καὶ τῶν πλεονεκτημάτων τῆς δεῖνα ἢ δεῖνα ὁδοποιίας καὶ νὰ ἐπιχειρήσῃ κατὰ προτίμησιν τὴν ἀποκατάστασιν τῶν μᾶλλον ἀναγκαιουσῶν· ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἐξάσκησις τοῦ δικαιώματος τούτου πρέπει νὰ ἐλαττοῦται κατὰ λόγον τῆς τάξεως τῆς ἀποκατασταθησομένης ὁδοῦ καὶ τῆς πηγῆς, ἐκ τῆς ὁποίας κατὰ τὰς διαφόρους περιπτώσεις λαμβάνονται τὰ πρὸς κατασκευὴν τῶν ὁδῶν κεφάλαια ἔπεται ὅτι, διὰ μὲν τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν, ὁ χαρακτηρισμὸς ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν, γνωμοδοτούντων ἁπλῶς τῶν ἁρμοδίων ἐπαρχιακῶν συμβουλίων περὶ τῆς καταλληλότητος τῆς διευθύνσεώς των· καὶ ἐπειδὴ αἱ πρὸς κατασκευὴν τῶν ὁδῶν τούτων δαπάναι καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου,

ἔπεται, ὅτι ὁ χαρακτηρισμὸς πρέπει νὰ λαμβάνῃ χώραν διὰ νόμου.

Διὰ δὲ τὰς ἐπαρχιακάς, ἐπειδὴ ἅπασαι σχεδὸν αἱ πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν ὁδῶν τούτων δαπάναι καταβάλλονται ὑπὸ τῶν ἐπαρχιῶν, φράνη συνεπὴς, ὥστε τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια, ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως νὰ χαρακτηρίζωσιν αὐτάς.

Διὰ τὰς δημοτικὰς· ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτῶν ἀφέθη εἰς τὰ δημοτικὰ συμβούλια, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου, πρὸς ἀποφυγὴν χαρακτηρισμοῦ ὁδῶν, ἐχουσῶν μᾶλλον ἀντικείμενον ὠφέλειαν ἀτομικὴν ἢ δημοτικήν.

ΚΕΦ. Β΄.

Περὶ τῆς κατασκευῆς τῶν ὁδῶν.

Αἱ διατάξεις τοῦ κεφαλαίου τούτου τοῦ νομοσχεδίου ἀποβλέπουσι τὴν διάκρισιν τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα ἐπιβαρύνονται κατὰ τὰς διαφόρους περιπτώσεις τῆς ὁδοποιΐας, καὶ τοὺς βαθμοὺς τῆς κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας ὑποχρεώσεως ἑνὸς ἑκάστου.

Καὶ καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὰς ἐθνικὰς ὁδοὺς, τὰ ἄρθρα 4, 6 καὶ 7 ὁρίζουσιν οὐχὶ μόνον, ὅτι τὰ πρὸς κατασκευὴν αὐτῶν πρόσωπα εἰσὶ τὸ δημόσιον καὶ αἱ ἐπαρχίαι, δι' ὧν διέρχονται, ἀλλὰ καὶ τὰς εἰδικὰς περιστάσεις τῆς ἀμοιβαίας ὑποχρεώσεώς των. Ἐπειδὴ δὲ αἱ ἐθνικαὶ ὁδοὶ ἐκπληροῦσι σκοπὸν, τοῦ ὁποίου ἡ ὠφέλεια εἶναι γενικὴ εἰς ὅλην τὴν ἐπαρχίαν, ἔπρεπε βεβαίως τὰ πρὸς κατασκευὴν αὐτῆς ἀναγκαιοῦντα ἡμερομίσθια νὰ καταλογισθῶσιν εἰς βάρος ἁπάσης τῆς ἐπαρχίας, καὶ οὐχὶ τῶν δήμων μόνον, δι' ὧν ἡ ὁδὸς διέρχεται.

Ἡ τελευταία αὕτη περίστασις ἐφαρμόζεται διὰ τοῦ ἄρθρ. 8 ἐπὶ τῶν ἐπαρχιακῶν ὁδῶν, τῶν ὁποίων τὰ μὲν τεχνικὰ ἔργα ἐκτελοῦνται δαπάνῃ ὁλοκλήρου τῆς ἐπαρχίας, τὰ δὲ ἁπλᾶ διὰ τῶν ἡμερομισθίων, τὰ ὁποῖα χορηγοῦσι οἱ δῆμοι, δι' ὧν ἡ ὁδὸς διέρχεται. Διότι πρὸς τοὺς δήμους τούτους ἡ ἐπαρχιακὴ ὁδὸς ἐπέχει τόπον δημοτικῆς, δηλαδὴ, ὅτι διττὴ ὑπάρχει πρὸς αὐτοὺς ἡ ἐκ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ὁδῶν τούτων ὠφέλεια, ἐξ οὗ καὶ διττὸν τὸ βάρος.

Σημειωτέον, ὅτι ἡ διανομὴ τῶν εἰς βάρος τῶν δήμων ἡμερομισθίων ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν, καὶ οὐχὶ τοῦ μήκους τοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑνὸς ἑκάστου διαλαμβανομένου τεμαχίου τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ, διότι ἄλλως, ἐνῷ ἡ ὠφέλεια εἶναι γενικὴ εἰς τοὺς δήμους, διὰ τῶν ὁποίων ἡ ὁδὸς

διέρχεται, τὰ πρὸς κατασκευὴν τῶν ἁπλῶν ἐργασιῶν ἡμερομίσθια ἤθελον ἐπιβαρύνει μᾶλλον τοὺς μεγάλην ἔκτασιν καὶ ὀλίγον πληθυσμὸν ἔχοντας.

Ἡ κατασκευὴ τῶν δημοτικῶν ὁδῶν ἀνατίθεται διὰ τοῦ ἄρ. 9 ὁλοσχερῶς εἰς βάρος τῶν δήμων, καὶ ἐπειδὴ δύναται νὰ συμβῇ ὥστε ἡ ἀνέχειά των νὰ παρεμβάλῃ ἀνυπέρβλητα προσκόμματα εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ὁδῶν τούτων, παρουσιαζομένης ἀνάγκης κατασκευῆς γεφύρας, τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἐπιτρέπει εἰς τοὺς δήμους νὰ ἐξαιτῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐπαρχιῶν, εἰς ἃς ἀνήκουσιν, ἢ καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἀποκατάστασις τῶν ὁδῶν ἀποβαίνει ἰδίως ὠφέλιμος εἰς τὴν γεωργίαν, τῆς ὁποίας τὰ προϊόντα μετακομιζόμενα ὅπου ὑπάρχει ζήτησις αὐτῶν, εὑρίσκουν τὴν ποθητὴν κατανάλωσιν· φράνη ἑπομένως δίκαιον ὥστε οἱ μεγάλης ἐκτάσεως γαιῶν ἰδιοκτῆται νὰ συναγωνίζωσιν ἐράπας εἰς τὰ τῆς κατασκευῆς τῆς ὁδοῦ ἔξοδα, ἀναλόγως τῆς εἰς αὐτοὺς προσγινομένης ὠφελείας, ἡ ἐκτίμησις τῆς ὁποίας ἀνατίθεται κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ νομοσχεδίου εἰς τὰ ἁρμόδια δημοτικὰ συμβούλια.

Ἐνταῦθα ἐγείρεται τὸ ζήτημα, ἂν πρέπῃ διὰ τοῦ Νόμου νὰ προσδιορισθῇ ὁ ἐλάχιστος ὅρος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου τὸ κτῆμα νὰ μὴν ὑπόκηται εἰς τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος φόρον· ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ὅρου τούτου παρουσιάζει δυσκολίας ἀνυπερβλήτους· φράνη ἑπομένως εὔλογον νὰ μείνῃ μὲν ἀπροσδιόριστος ἡ ἔκτασις τοῦ κτήματος, ν' ἀποφασίσῃ δὲ περὶ τῆς ὑφ' ἑκάστου ἰδιοκτήτου ὀφειλομένης συνδρομῆς τὸ ἁρμόδιον δημοτικὸν συμβούλιον, εἰς τὸ ὁποῖον πρὸς μείζονα ἀσφάλειαν, θέλει προστίθεσθαι ἴσος ἀριθμὸς ἐκ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς πρὸς τὸν Νομάρχην προσφυγῆς τοῦ ἰδιοκτήτου ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελε φανῇ εἰς αὐτὸν ὑπέρογκος ἡ ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐκτίμησις τῆς ὀφειλομένης παρ' αὐτοῦ συνδρομῆς.

ΚΕΦ. Γ΄.

Περὶ προσωπικῆς ἐργασίας.

Αἱ περὶ προσωπικῆς ἐργασίας διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου ἐρανίσθησαν, τροποποιούμεναι ἐκ τοῦ περὶ δημοτικῆς ὁδοποιΐας Γαλλικοῦ Νόμου τῆς 21 Μαΐου 1836· αἱ ἐπενεχθεῖσαι δὲ τροποποιήσεις εἰσὶν αἱ ἀκόλουθοι.

Τὸ ποσὸν τῶν ἡμερομισθίων, τὰ ὁποῖα ἕκαστος πολίτης ὀφείλει νὰ χορηγήσῃ, προσδιωρίσθη εἰς 12 ἀντὶ 3, διότι ὁ μὲν Γαλλικὸς Νόμος προτίθεται τὴν συντήρησιν τῶν δημοτικῶν

ὁδῶν, τὸ δὲ νομοσχέδιον τὴν ἐν Ἑλλάδι ἀποκατάστασιν τῆς ὁδοποιΐας ἐν γένει.

Ὁ Γαλλικὸς νόμος ὁρίζει, ὅτι ἡ χορήγησις τῆς προσωπικῆς ἐργασίας δὲν ἐπιβαρύνει τοὺς ἔχοντας ἡλικίαν ἐπέκεινα τῶν 60 ἐτῶν, διότι εἰς τὴν Γαλλίαν ἡ ἡλικία ἑκάστου πολίτου εἶναι ἐπισήμως γνωστή· ὥστε δὲν δύναταί τις διὰ ψευδοῦς αὐξήσεως τῆς ἡλικίας του νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νόμου· ἐπειδὴ δὲ παρ' ἡμῖν τὸ τοιοῦτον δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει εἰσέτι, ἐκρίθη εὔλογον νὰ προσδιορισθῇ μόνον ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς ἡλικίας τοῦ εἰς προσωπικὴν ἐργασίαν ὑποκειμένου· θέλει ἑπομένως ἀπόκεισθαι εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ὁδοποιΐας μηχανικὸν ν' ἀποπέμπῃ τοὺς ὑπεργήρους, ὅταν οὗτοι, πένητες ὄντες, δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν ν' ἀναπληρώσωσι τὰ παρ' αὐτῶν ὀφειλόμενα ἡμεροκάματα.

Ἡ οὐσιωδεστάτη καινοτομία τοῦ νομοσχεδίου ἀποβλέπει τὴν κατὰ λόγον τῆς καταστάσεως ἑνὸς ἑκάστου ὑποχρέωσιν αὐτοῦ εἰς τὴν διὰ χειρῶν ἐργασίαν· εἶναι ἀληθὲς, ὅτι καὶ ὁ Γαλλικὸς νόμος διαλαμβάνει τὴν ἀρχὴν ταύτην, διότι κατ' αὐτὸν ὁ δημότης χορηγεῖ ἀνὰ τρία ἡμεροκάματα, οὐχὶ μόνον δι' ἑαυτὸν καὶ δι' ἕκαστον τῶν εἰς προσωπικὴν ἐργασίαν ὑποκειμένων μελῶν τῆς οἰκογενείας του, ἀλλὰ καὶ δι' ἕκαστον ὑποζύγιον, φορτηγὸν ἅμαξαν καὶ τλ. ὥστε ὅσα περισσότερα τοιαῦτα εἴδη ἔχει, δηλ. ὅσῳ περισσότερον εὐκατάστατος εἶναι, τόσῳ μᾶλλον ἐπιβαρύνεται.

Ἐπειδὴ ὅμως παρ' ἡμῖν ἡ κατάστασις τῶν χωρικῶν δὲν συνίσταται ἰδίως εἰς τὰ εἴδη ταῦτα, καὶ ἐπειδὴ ἡ χορήγησις αὐτῶν, ἐὰν ὑπῆρχον, δὲν ἤθελον ἐπὶ τοσοῦτον συντείνει εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ὁδῶν, ἐκρίθη καταλληλότερον νὰ ἐπιβαρυνθῇ ἕκαστον μὲ 6, 9 καὶ 12 ἡμεροκάματα ἀναλόγως τῆς καταστάσεώς του, ὁποία καὶ ἂν ᾖ.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου οἱ κεφαλαιοῦχοι, οἵτινες, κατὰ μὲν τὸν Γαλλικὸν νόμον, ὃν ἐπιβαρύνονται ποσῶς σχεδὸν, θέλουν ἀπ' ἐναντίας παρ' ἡμῖν ἀναλόγως φορολογεῖσθαι κατὰ τὸ διπλάσιον τῶν λοιπῶν.

Ἡ εἰς τρεῖς κατηγορίας κατάταξις τῶν δημοτῶν ἀναπίπτει εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, διότι αὐτὸ ἰδίως εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὴν περιουσίαν ἑκὸς ἑκάστου. Πρὸς δικαιοτέραν ἐνέργειαν τῆς κατατάξεως ταύτης τὸ συμβούλιον θέλει ἔχει ὡς βάσιν τοὺς φορολογικοὺς καταλόγους, καθόσον ἀφορᾷ τὴν κτηματικὴν κατάστασιν ἑνὸς ἑκάστου· ὅσον δὲ ἀποβλέπει τὴν χρηματικὴν, μόνον κατ' εἰκασίαν δύναται αὕτη νὰ ἐκτιμηθῇ ἄνευ ἐπεμβάσεως τῆς

ἀρχῆς εἰς ἰδιωτικὰ ἀντικείμενα ὑπεκφεύγοντα τὴν ἁρμοδιότητά της· δὲν ἐκρίθη δ' εὔλογον, ὥστε αἱ περὶ κατατάξεως ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου νὰ ὑπόκηνται εἰς ἔφεσιν, διότι ἡ ἐξάσκησις τοῦ δικαιώματος τούτου θέλει ἐπιφέρει βραδύτητας, λίαν ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν πρόοδον τῆς ὁδοποιΐας.

Αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ κεφαλαίου τούτου συνάδουσι πρὸς ἐκείνας τοῦ Γαλλικοῦ νόμου· ἀποβλέπουσι δὲ τὴν διὰ χρημάτων ἀντικατάστασιν τῆς προσωπικῆς ἐργασίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καθεστώσης τιμῆς τῶν ἡμερομισθίων· ἐπειδὴ δὲ ἡ τιμὴ αὕτη ὑπόκειται εἰς αὐξομειώσεις, κατὰ λόγον τῆς ἀνάγκης τῶν κατὰ τὰς διαφόρους ὥρας τοῦ ἔτους ἐκτελουμένων ἀγροτικῶν ἐργασιῶν, τὸ ἄρθ. 16 διαλαμβάνει, ὅτι τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ πρωτεύοντος δήμου θέλει προσδιορίζει κατὰ τὰς ἀρχὰς ἑκάστου μηνὸς τὴν εἰς τὰ ἡμερομίσθια ἀντιστοιχοῦσαν τιμὴν καθ' ὅλον τὸν μῆνα.

Τὸ ἐδάφ. 3. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου χορηγεῖ εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ὁδοποιΐας μηχανικὸν τὸ δικαίωμα τῆς δι' ὡρισμένης ἐργασίας ἀντικαταστάσεως τῶν ἡμεροκαμάτων, τὰ ὁποῖα ἕκαστος ὀφείλει.

Ἡ ἀντικατάστασις αὕτη θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπολογισμοῦ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐργασίας διενέξεως. Ἄλλως ἡ διάταξις αὕτη ἐμπεριέχει ἐν συνόψει ὅλον τὸν νόμον, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰς τὴν ὁδοποιΐαν, διὰ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας, σύμπραξιν τῶν δήμων· καὶ τῷ ὄντι, ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ μηχανικὸς θελῃ μὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτῇ τὰ ἡμεροκάματα, οὐχὶ δὲ τὴν εἰς ταῦτα ἀντιστοιχοῦσαν ἐργασίαν, ἀπὸ τοῦδε δύναταί τις νὰ προείπῃ, ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τῆς συμπράξεως τῶν δημοτῶν εἰς τὴν ὁδοποιΐαν θέλουν εἶσθαι ἀσήμαντα· Σημειωτέον, ὅτι ἡ διάταξις αὕτη ἐπιβαρύνει μόνον τοὺς ἀμελεῖς, διευκολύνει δὲ ἀπ' ἐναντίας τοὺς ἐπιμελεῖς, διότι οὗτοι θέλουν ἐπισπεύδει τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς εἰς τὰ ἡμεροκάματα αὐτῶν ἀντιστοιχούσης ἐργασίας πρὸς ταχυτέραν ἀπαλλαγήν των.

ΚΕΦ. Δ'.

Ποιναὶ Διατάξεις.

Ὁ σκοπὸς τοῦ κεφαλαίου τούτου σαφῶς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ διαλαμβανομένων διατάξεων, ἡ ἀνάγκη τῶν ὁποίων δυστυχῶς δὲν χρῄζει ἀποδείξεως.

ΚΕΦ. Ε.

Περὶ συντηρήσεως τῶν ὁδῶν.

Ὅλα τῶν ἀνθρώπων τὰ ἔργα διὰ νὰ ἔχωσι διάρκειάν τινα πρέ-

πει νὰ συντηρῶνται ἐπιμελῶς· ἡ ῥύσις δυσανασχετοῦσα κατὰ τῆς ἀνθρωπίνης δυναστείας, ἅμα παυσάσης αὐτῆς, ἐπαναλαμβάνει τὴν πρώτην μορφήν της. Ἡ ἀρχὴ αὕτη, ἥτις ὀλιγίστας ἐπιδέχεται ἐξαιρέσεις, κατ' ἐξοχὴν ἐφαρμόζεται εἰς τὰς ὁδούς· ἐγκαταλελειμμέναι μετ' οὐ πολὺ ἐξαλείφονται· ἑπομένως ὁ νομοθέτης σκεπτόμενος περὶ κατασκευῆς τῶν ὁδῶν ὀφείλει νὰ προβλέψῃ συγχρόνως καὶ τὰ πρὸς συντήρησιν αὐτῶν συντελιστικώτερα μέσα· τὰ διὰ τοῦ νομοσχεδίου προβλεπόμενα εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

Αἱ μὲν ἐθνικαὶ ὁδοὶ θέλουν συντηρεῖσθαι δι' ἐξόδων τοῦ δημοσίου ταμείου, πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ ὁποίου θέλουν ἐπιβάλλεσθαι διόδια· ἡ ἐπιβολὴ αὐτῶν λαμβάνει χώραν διὰ Β. Διατάγματος πρὸς ἀποφυγὴν ψηφίσεως νόμου ἐπαναλαμβανομένου ἑκάστοτε ἅμ' ἀποπερατωμένης ὁδοῦ τινος· ὁ μάγιστος ὅρος τῶν διοδίων ὑπελογίσθη εἰς τοπον, ὥστε ἡ ἐξ αὐτῶν πρόσοδος νὰ ἐπαρκῇ μὲν ὡς ἔγγιστα εἰς τὰ τῆς συντηρήσεως ἔξοδα, νὰ μὴ καταντᾷ δὲ ἐπαχθὴς εἰς τοὺς διαβαίνοντας· οὕτω π. χ. ἡ διερχομένη τὴν ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Ναύπλιον φορτηγὸς ἅμαξα, συρομένη ὑφ' ἑνὸς ἵππου, καὶ μεταφέρουσα φορτίον 300 μέχρι 400 ὀκάδων θέλει πληρώνει 50 περίπου λεπτὰ κατὰ μάγιστον ὅρον· ἡ μεταφορὰ τοῦ φορτίου τούτου ἀπαιτεῖ σήμερον δαπάνην ἐπέκεινα τῶν 17 δραχ., ἥτις μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ὁδοῦ θέλει ἀρθῇ εἰς 6—7 δραχ. τὸ πολύ· εἶναι ἑπομένως δίκαιον, ὥστε ὁ ἕνεκα τῆς ὁδοῦ τοιαύτην ὠφέλειαν ἀπολαμβάνων νὰ ὑποχῇ τὸν ἀσήμαντον τῶν 50 λεπτῶν φόρον ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ μέσου, δι' οὗ προσγίνεται εἰς αὐτὸν ἡ μνησθεῖσα ὠφέλεια.

Ὅτι δὲ ἡ ἐκ τῆς ἐπιβολῆς τῶν διοδίων πρόσοδος θέλει ἐπαρκεῖ ὡς ἔγγιστα εἰς τὰς ἀπαιτουμένας δαπάνας τῆς συντηρήσεως τῶν ὁδῶν, εἶναι ἀναντίῤῥητον διὰ μερικὰς ἐξ αὐτῶν· τοιαῦται δὲ ἰδίως εἶναι·

α'. ἡ ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Μύλους Ναυπλίου·
β'. ἡ ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Πάτρας·
γ'. ἡ Πειραϊκή.
δ'. ἡ Θηβαϊκὴ μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ αὐτῆς ἀποπεράτωσιν·
ε'. ἡ ἀπὸ Σπάρτης εἰς Γύθειον·
ς'. ἡ ἀπὸ Δεβαδείας εἰς Ἀντίκυραν·
ζ'. ἡ ἀπὸ Καλλιδρόμης εἰς Στυλίδα.
η'. ἡ ἀπὸ Ἀγρινίου εἰς Μεσολόγγιον·

καὶ ἐν γένει ὅλαι αἱ μέλλουσαι νὰ συνδέωσι μετὰ τῆς θαλάσσης τὰς μεσογείους πεδιάδας τοῦ Κράτους· διότι διὰ τῶν ὁδῶν τούτων θέλουν ἰδίως μεταφέρεσθαι ὀγκώδη καὶ βαρέα προϊόντα, μᾶλλον ἀπὸ τοὺς τόπους τῆς παραγωγῆς εἰς τὰ μέρη τῆς καταναλώσεως, ἢ ἀπὸ τῶν μερῶν τούτων εἰς τὰ παράλια, ἐπειδὴ ἐκεῖνα μὲν ἔχουσι τὴν θάλασσαν πλησίον, ἐνῷ τὰ μεσόγεια ἔχουσι τὰς ὁδούς· ἐκ τούτου δὲ ἐπακολουθεῖ, ὅτι ἡ ἐκ τῆς ἐπιβολῆς τῶν διοδίων πρόσοδος θέλει ἐπαρκεῖ ὡς ἔγγιστα εἰς τὰς ἀπαιτουμένας δαπάνας τῆς συντηρήσεως τῶν ὁδῶν, εἶναι ἀναντίῤῥητον διὰ μερικὰς ἐξ αὐτῶν· τοιαῦται δὲ ἰδίως εἶναι·

ὑπάρχοντος τοῦ τῆς θαλάσσης εὐθυτέρου καὶ εὐκολοτέρου μέσου πρὸς μετακόμισιν αὐτῶν.

Ἡ δὲ συντήρησις τῶν ἐπαρχιακῶν ὁδῶν ἀνατίθεται διὰ τοῦ νομοσχεδίου εἰς τε τὰς ἐπαρχίας καὶ τοὺς δήμους, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων εὑρίσκονται, ἑπομένως ἅπασαι αἱ δαπάνης χρῄζουσαι ἐργασίαι καὶ προμήθειαι, αἱ ἀφορῶσαι τὴν συντήρησιν τῶν ὁδῶν τούτων, θέλουν εἶσθαι εἰς βάρος τῶν ἐπαρχιῶν, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐργασίαι αὐτῆς εἰς βάρος τῶν δήμων, διὰ τῶν ὁποίων διέρχονται.

Ἡ διάταξις αὕτη στηρίζεται εἰς τὴν ἀμοιβαίαν ὠφέλειαν, τὴν ὁποίαν θέλουν παρέχει αἱ εἰρημέναι ὁδοὶ πρὸς τὰς ἐπαρχίας καὶ τοὺς δήμους, διότι ἐὰν ὅλαι οἱ δῆμοι ἐπαρχίας τινος ἔχουν συμφέρον εἰς τὸ νὰ διευκολύνωσι τὴν μεταξύ των συγκοινωνίαν, οὐχ ἧττον ἕκαστος δῆμος θέλει ὠφελεῖσθαι ἰδιαιτέρως ἐκ τοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ διαλαμβανομένου τεμαχίου τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ, τὸ ὁποῖον θεωρούμενον σχετικῶς πρὸς τὸν δῆμον, θέλει ἐπέχει τόπον δημοτικῆς ὁδοῦ.

Διὰ ταῦτα ἐκρίθη εὔλογον ὥστε ἡ μὲν δαπάνης χρῄζουσα ἐπισκευὴ τῶν ὁδῶν τούτων νὰ ἐπιβαρύνῃ ὁλόκληρον τὴν ἐπαρχίαν, ἡ δὲ ἁπλῆ ἐργασία τοὺς δήμους ἰδιαιτέρως.

Μὴ χρῃζουσῶν ἐπεξηγήσεως τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου, παραίνομεν ἐνταῦθα τὴν ἔκθεσιν ταύτην προσθέτοντες, ὅτι ὁ φόρος τῆς ὁδοποιΐας, τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ὁποίου προτίθεται τὸ εἰς τὴν ἔγκρισίν σας ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον δὲν εἶναι ἐπαχθὴς, οὔτε ἐξ ἐκείνων τοὺς ὁποίους οἱ λαοὶ ἀποστρέφονται, διότι ἡ χρῆσις του γίνεται ἀμέσως ὑπ' ὄψιν αὐτῶν καὶ πρὸς ἄμεσόν των ὠφέλειαν· ὡς παράδειγμα τῆς παρ' ἡμῖν συναισθήσεως ταύτης ἀναφέρομεν καὶ πάλιν τοὺς Μεγαρεῖς, οἵτινες καίτοι πιταβάλόντες 8000 ἡμερομάμματα εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς Μεγαρικῆς ὁδοῦ, δὲν ἔπαυσαν ἑκατοτε ἐξαιτούμενοι τὴν τῆς ἀπὸ Μεγάρων εἰς Καλαμάκιον, ὑποσχόμενοι νὰ χορηγήσωσι μὲ τὴν αὐτὴν προθυμίαν, τὴν πρὸς ἀποκατάστασιν αὐτῆς ἀπαιτουμένην προσωπικὴν ἐργασίαν· καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ἐκ τῶν ὁδῶν ὠφέλειαν, ἡ ἑλληνικὴ ἀγχίνοια δὲν παραμελεῖ αὐτὴν ὅπου ὑπάρχει· ὁ δῆμος Ἐλευσῖνος, εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ ὁποίου ὑπάρχουσιν ἐν χρήσει ἐπέκεινα τῶν 50 φορτηγῶν ἁμαξῶν, μαρτυρεῖ τὴν ἀλήθειαν ταύτην.

Ἡ θεωρία τῆς ἐπιστήμης, τὰ παραχθέντα καθ' ὅλην τὴν ἐξευγενισμένην Εὐρώπην μεγάλα ὠφελήματα ἐκ τῆς ὁδοποιΐας, ἡ φωνὴ τοῦ ἐμπορίου, τὰ ἀναμφισβήτητα συμφέρον τῶν

ἰδιοκτημόνων, ὁ μικρὰ τοῦ τόπου τούτου πεῖρα, ὅτις οὐχ ἧττον ἐπιμαρτυρεῖ τὰ λεγόμενα μας, αἱ ὁμόφωνοι εὐχαὶ τῶν δημοτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν συμβούλων, αἱ συντάσεις τῶν ἐπάρχων καὶ Νομαρχῶν, τὰ πάντα δικαιολογοῦσι καὶ καθιστῶσιν ἀπολύτως ἀναγκαίαν τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Δεκεμβρ. 1850.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΕΙ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἑπόμενον περὶ ὁδοποιΐας νομοσχέδιον καὶ μετάσχῃ τῆς περὶ αὐτοῦ συζητήσεως.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Κατάταξις καὶ χαρακτηρισμὸς τῶν ὁδῶν.

Ἄρθρον 1. Αἱ ὁδοὶ τοῦ Βασιλείου διαιροῦνται εἰς ἐθνικάς, ἐπαρχιακὰς καὶ δημοτικάς.

Ἄρθρον 2. Ἐθνικαὶ ὁδοὶ εἶναι αἱ συνδέουσαι τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν ἢ πρὸς ἀλλήλας, ἢ μὲ λιμένα τινὰ τοῦ Βασιλείου, ἢ μὲ πολίν τινὰ σημαντικὴν τοῦ ὁμόρου κράτους. Τὰς ἐθνικὰς ὁδοὺς χαρακτηρίζει ἡ Κυβέρνησις διὰ Νόμου.

Ἐπαρχιακαὶ ὁδοὶ εἶναι αἱ συνδέουσαι τὰς πρωτευούσας τῶν δήμων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, ἢ ἄλλων διαφόρων μεταξύ των, ἢ μὲ ἐθνικήν τινα ὁδόν, ἢ μὲ λιμένα τινά, προκειμένου περὶ ἐπαρχιακοῦ συμφέροντος. Τὰς ἐπαρχιακὰς ὁδοὺς χαρακτηρίζει τὸ ἁρμόδιον Ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον, ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἔγκρισις λαμβάνει χώραν διὰ Β. Διατάγματος. Ἡ κατασκευὴ ἐπαρχιακῆς τινος ὁδοῦ, διερχομένης διὰ πολλῶν ἐπαρχιῶν, καθίσταται ὑποχρεωτικὴ εἰς ὅλας, ἅμα παραδεχθῇ ὑπὸ τῶν πλειοτέρων ἐπαρχιακῶν συμβουλίων· ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἀποφασίζει ἡ Κυβέρνησις.

Δημοτικαὶ ὁδοὶ καθιστάμεναι πρὸς χρῆσιν ἑνὸς δήμου εἶναι

αἱ συνδέουσαι τὰ χωρία αὐτῶν μεταξύ των, ἢ μὲ τὴν πρωτεύουσαν αὐτοῦ, ἢ μὲ ἐθνικήν, ἢ ἐπαρχιακήν τινα ὁδόν, ἢ μὲ ἄλλα τινὰ καταστήματα κείμενα ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου, καὶ ἀφορῶντα τοπικὰ ἢ δημοτικὰ συμφέροντα. Αἱ δημοτικαὶ ὁδοὶ χαρακτηρίζονται, ἐγκρίσει τοῦ Νομάρχου, ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Δημοτικῶν Συμβουλίων.

Ἄρθρ. 3. Ἡ κατασκευὴ τῶν οὕτω χαρακτηριζομένων ἐθνικῶν, ἐπαρχιακῶν ἢ δημοτικῶν ὁδῶν, καθίσταται ὑποχρεωτικὴ εἰς τὸ δημόσιον, τὰς ἐπαρχίας καὶ τοὺς δήμους, ἐφ' ὅσον εἰς ἕκαστον ἀνήκει κατὰ τὰς διαταξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ κατασκευῆς τῶν ὁδῶν.

Ἄρθρον. 4. Αἱ ἐθνικαὶ ὁδοὶ θέλουν κατασκευάζεσθαι δαπάνῃ τοῦ δημοσίου καὶ τῇ προσωπικῇ συνδρομῇ τῶν κατοίκων τῶν ἐπαρχιῶν, δι' ὧν αὗται θέλουν διέρχεσθαι.

Ἄρθρον 5. Ἡ περὶ κατασκευῆς ἐθνικῆς τινος ὁδοῦ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως θέλει προηγουμένως καινοποιεῖσθαι πρὸς τὰ ἁρμόδια ἐπαρχιακὰ Συμβούλια, εἰς τὰ ὁποῖα θέλουν γνωστοποιεῖσθαι συνάμα καὶ αἱ πόλεις, κῶμαι καὶ τὰ χωρία, δι' ὧν αὕτη θέλει διέρχεσθαι. Αἱ γνῶμαι τῶν Συμβουλίων τούτων περὶ τῆς καταλληλότητος τῆς διευθύνσεως τῆς ὁδοῦ πρέπει νὰ ὦσιν αἰτιολογημέναι.

Ἄρθρ. 6. Ἡ διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν δαπάνη διαιρεῖται εἰς δαπάνην αντὶ τῶν κυρίως τεχνικῶν ἐργασιῶν, καὶ εἰς δαπάνην ἀντὶ τῶν ἁπλῶν ἐργασιῶν. Καὶ ἡ μὲν πρώτη ὑπολογίζεται εἰς χρήματα, καὶ γίνεται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου· ἡ δὲ δευτέρα ὑπολογίζεται εἰς ἡμερομίσθια εἰς βάρος τῶν κατοίκων τῶν ἐπαρχιῶν, δι' ὧν αὗται διέρχονται.

Ἄρθρ. 7. Ἐργασίαι τεχνικαὶ εἰς βάρος τοῦ δημοσίου ἰδίως εἶναι·

α'. Πᾶσαι αἱ πρὸς τὴν σχεδιογράφησιν τῆς ὁδοῦ τεχνικαὶ ἐργασίαι.

β'. Ἡ κατασκευὴ γεφυρῶν, ὀχετῶν, τοίχων καὶ λιθοστρωμάτων.

γ'. Ἡ θραῦσις τῶν ἀπαντωμένων βράχων.

δ'. Ἡ δι' ἁμαξῶν μεταφορὰ τῶν πρὸς διάστρωσιν τῆς ὁδοῦ λιθολίθων καὶ ἄμμου.

ε'. Ἡ σταδιοθεσία.

ς'. Ἡ προμήθεια καὶ ἐπισκευὴ τῶν ἐργαλείων, πρὸς δὲ καὶ ἡ ἀναγκαιοῦσα δαπάνη.

ζ'. Διὰ τὴν μισθοδοσίαν καὶ λοιπὰ ἔξοδα τῶν διευθυνόντων τὰ ἔργα μηχανικῶν καὶ ἐπιστατῶν.

Ἐργασίαι ἁπλαῖ εἰς βάρος τῶν δήμων ἰδίως εἶναι·

η'. Ἡ ἀνόρυξις τῶν ταφρων, ὅταν αὕτη δύνατα νὰ ἐκτελεσθῇ διὰ τῆς ἀξίνης καὶ τοῦ πτύου.

θ'. Ἡ θεμελίωσις καὶ ἰσοπέλωσις τῆς ὁδοῦ.

ι'. Τὰ ἐχχώματα καὶ ἐπιχώματα.

ια'. Ἡ κατασκευὴ τῶν πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ὁδοῦ ξηροτοίχων.

ιβ'. Ἡ διὰ μονοτρόχου μετακόμισις τῶν λιαναλίθων, τῆς ὄμμου κτλ.

ιγ'. Ἡ θραῦσις τῶν λίθων πρὸς μετασχηματισμὸν αὐτῶν εἰς λιαναλίθους, ὅπου δὲν εὑρίσκονται φυσικῶς τοιοῦτοι.

ιδ'. Ἡ διάστρωσις καὶ καταπίεσις αὐτῶν.

Ἄρθρ. 8. Ἐκ τῶν πρὸς κατασκευὴν τῶν ἐπαρχιακῶν ὁδῶν τεχνικῶν ἐργασιῶν καὶ δαπανῶν οἱ μὲν ἐν τοῖς παραγράφοις α. καὶ ζ'. τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος Νόμου ἀναφερόμεναι εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου, αἱ δὲ ὑπολειπόμεναι εἰς βάρος τῶν ἐπαρχιῶν, δι' ὧν ἡ ὁδὸς διέρχεται, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν. Τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἁπλῶν ἐργασιῶν τῶν ὁδῶν τούτων ἡμερομίσθια εἶναι εἰς βάρος τῶν δήμων, δι' ὧν διέρχονται, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ των.

Ἄρθρ. 9. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀνατεθεισῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας τεχνικῶν ἐργασιῶν, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιβολὴ ἐκτάκτων φόρων, τοὺς ὁποίους θέλουν ψηφίζει τὰ ἐπαρχιακὰ Συμβούλια ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συντασσομένων ὑπολογισμῶν.

Ἄρθρ. 10. Ἡ κατασκευὴ τῶν δημοτικῶν ὁδῶν εἶναι ὁλοσχερῶς εἰς βάρος τῶν δήμων, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων κατασκευάζονται. Δύνανται δὲ οἱ δῆμοι εἰς ἐκτάκτους καὶ δικαιολογημένας περιπτώσεις νὰ ἐξαιτῶνται πρὸς τοῦτο τὴν συνδρομὴν τῶν ἐπαρχιῶν, ἢ καὶ αὐτὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 11. Τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια τῶν ἐπαρχιῶν, δι' ὧν διέρχεται ἐθνικὴ ἢ ἐπαρχιακὴ ὁδός, ὀφείλουν νὰ διανέμωσι τὰ εἰς βάρος αὐτῶν ἡμερομίσθια εἰς τοὺς δήμους ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν. Ἐὰν δὲ δι' ὁποιονδήποτε κώλυμα τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια δὲν ἐνεργήσωσι τὴν διανομὴν ταύτην, καὶ τοι ὑποβληθείσης ἐγκαίρως εἰς αὐτὰ τῆς περὶ τούτου προτάσεως, θέλει ἐνεργεῖ αὐτὴν ὁ ἀρμόδιος Νομάρχης. Προκειμένου δὲ περὶ κατασκευῆς δημοτικῆς ὁδοῦ, ἡ διανομὴ τῶν ἡμερομισθίων θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων· τούτων δὲ ὀλιγωρούντων, παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ἐπάρχου.

Ἄρθρ. 12. Οἱ ἰδιοκτῆται ἐκτεταμένων κτημάτων, διὰ τῶν ὁποίων ἢ παρὰ τοὺς ὁποίους διέρχεται ἐθνικὴ, ἐπαρχιακὴ ἢ δημοτικὴ ὁδὸς, συνεισφέρουσιν ἐφάπαξ εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτῆς ἀναλόγως τῆς προσγινομένης εἰς αὐτοὺς ὠφελείας· τὴν δὲ ἀναλογίαν ταύτην κανονίζει εἰς χρήματα τὸ ἀρμόδιον δημοτικὸν συμβούλιον, προσθετουμένου εἰς αὐτὸ καὶ ἴσου ἀριθμοῦ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων δημοτῶν.

Ἄρθρ. 13. Αἱ ἀποφάσεις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων κοινοποιοῦνται πάραυτα πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἰδιοκτήτας. Δύνανται δὲ νὰ ἐκκαλεσθῶσιν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήτεως ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου, ἀποφαινομένου ὁριστικῶς καὶ αἰτιολογημένως

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ προσωπικῆς ἐργασίας.

Ἄρθρ. 14. Πᾶς δημότης ἔχων ἡλικίαν 18 ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα, ὀφείλει νὰ ἐργασθῇ εἰς τὴν ὁδοποιίαν ἐν γένει ἐπὶ δώδεκα ἡμέρας τὸ πολὺ κατ' ἔτος.

Ἐξαιροῦνται τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης·

α'. Οἱ ἱερεῖς, οἱ δήμαρχοι, οἱ δημαρχικοὶ καὶ εἰδικοὶ πάρεδροι ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα μόνον αὐτῶν, οὐχὶ δὲ καὶ ὡς πρὸς τὰς ἰδιοκτησίας καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

β'. Οἱ ὑπάλληλοι τῶν ξένων Δυνάμεων.

γ'. Οἱ ξένοι ὑπήκοοι, οἱ μὴ ἀποκαταστημένοι, ἀλλ' ἁπλῶς παρεπίδημοι.

δ'. Ἡ φρουρά.

Ἄρθρ. 15. Οἱ δήμαρχοι μετὰ τῶν δημαρχικῶν καὶ εἰδικῶν παρέδρων καὶ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου συντάττουσι τὸν ὁριστικὸν κατάλογον ὅλων τῶν εἰς προσωπικὴν ἐργασίαν ὑποκειμένων κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, λαμβάνοντες ὡς βάσιν τούς τε στρατολογικοὺς καταλόγους, καὶ τοὺς διὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς καὶ δημοτικὰς ἐκλογὰς συνταχθέντας, καὶ συμπληροῦντες αὐτοὺς διὰ τῆς προσθήκης ἐκείνων, οἵτινες ὑποκείμενοι εἰς προσωπικὴν ἐργασίαν, δὲν ἐμπεριέχονται εἰς τοὺς προκειμένους καταλόγους.

Ἄρθρ. 16. Οἱ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ καταλόγῳ ἐγγεγραμμένοι διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις ἀναλόγως τῆς χρηματικῆς ἢ κτηματικῆς αὐτῶν καταστάσεως. Καὶ ἡ μὲν πρώτη τάξις ἐπιβαρύ-

νεται μὲ 12 ἡμερῶν προσωπικὴν ἐργασίαν, ἡ δὲ δευτέρα μὲ 9· ἡ δὲ τρίτη μὲ 6.

Τὴν κατάταξιν ταύτην ἐνεργοῦσιν ἀριστικῶς τὰ δημοτικὰ συμβούλια ἐπὶ τῇ βάσει τῶν φορολογικῶν καταλόγων καὶ ἄλλων πληροφοριῶν.

Ἄρθρ. 17. Ἡ ἐργασία χορηγεῖται ἢ προσωπικῶς ἢ διὰ χρημάτων, κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὀφείλοντος αὐτήν. Ἐὰν δὲ ἐντὸς ῥητῆς προθεσμίας δὲν ἀποφανθῇ περὶ τούτου, ὑποχρεοῦται ἀριστικῶς εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀντιτίμου τῶν παρ' αὐτῶν ὀφειλομένων ἡμεροκαμάτων. Τὸ ἀντίτιμον τοῦτο κανονίζεται εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνὸς παρὰ τοῦ δημάρχου καὶ δημοτικοῦ συμβουλίου, τοῦ πρωτεύοντος δήμου τῆς ἐπαρχίας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καθεστώσης τιμῆς τῶν ἡμερομισθίων.

Οἱ προσωπικῶς ἐργαζόμενοι θέλουν ἐκτελεῖ τὴν εἰς τὰ παρ' αὐτῶν ὀφειλόμενα ἡμεροκάματα ἀντιστοιχοῦσαν ἐργασίαν· ἑπομένως ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ὁδοποιΐας μηχανικὸν νὰ τοῖς ὑποβάλῃ ἐργοταξίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῷ ὑπολογισμῷ διαλαμβανομένων ἐκτιμήσεων.

Ἄρθρ. 18. Ὁ μὴ ἐμφανιζόμενος εἰς τὴν ὡρισμένην ὥραν τῆς ἐργασίας ἀποπέμπεται, ὁ δὲ ἐπὶ τῆς ὁδοποιΐας μηχανικὸς προσδιορίζει εἰς αὐτὸν τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὀφείλει ν' ἀναπληρώσῃ τὴν ἐργασίαν του· ἐὰν δὲ καὶ αὖθις δὲν ἐμφανισθῇ ἐγκαίρως, ὑποχρεοῦται ἄνευ ἀναβολῆς ν' ἀποτίσῃ τὸ ἀντίτιμον τῶν ὀφειλομένων ἡμεροκαμάτων.

ΚΕΦ. Δ'.

Ποινικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 19. Ὅστις τῶν δημάρχων, δημαρχικῶν καὶ εἰδικῶν παρέδρων ἢ δημοτικῶν συμβούλων, κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 15 καὶ 16 ἀναφερομένων καταλόγων, φωραθῇ συντελέσας ἐξ ἀμελείας ἢ ἐν γνώσει διὰ νὰ ὑπεκφύγῃ τις τὰς διὰ τοῦ νόμου τούτου ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαλλομένων ποινῶν, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πρόστιμον τετραπλάσιον τουλάχιστον ἢ δεκαπλάσιον τὸ πολὺ τῆς ἀξίας τῶν παρὰ τοῦ ἐξαιρεθέντος ὀφειλομένων ἡμεροκαμάτων.

Ἄρθρ. 20. Εἰς τοὺς ἀπειθοῦντας νὰ ἐκτελέσωσι τὰ εἰς αὐτοὺς διὰ τῶν ἄρθρων 11, 12, 15, 16 καὶ 17 τοῦ παρόντος νόμου ἀνατιθέμενα καθήκοντα ἐπιβάλλεται πρόστιμον δέκα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν.

Ἄρθρ. 21. Τὰ ἐκ τῶν προστίμων εἰσπραττόμενα, λογιζόμενα

εἰς ὄφελος τῆς ὁδοποιΐας, δαπανῶνται πρὸς καλλωπισμὸν τῆς ὁδοῦ, δηλ. εἰς κατασκευὴν βρύσεων, φρεάτων κτλ.

ΚΕΦ. Ε'.

Περὶ συντηρήσεως τῶν ὁδῶν.

Ἄρθρ. 22. Ἡ συντήρησις τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν γίνεται δαπάνῃ τοῦ δημοσίου, τῶν δὲ ἐπαρχιακῶν, δαπάνῃ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῇ προσωπικῇ συνδρομῇ τῶν δήμων, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων εὑρίσκονται, τῶν δὲ δημοτικῶν, δαπάνῃ τῶν δήμων εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκουσι.

Ἄρθρ. 23. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιβολὴ διοδίων ἐπὶ τῶν κατεσκευασμένων ἐθνικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ὁδῶν· τὸ πληρωνόμενον δικαίωμα διοδίων δὲν θέλει εἶσθαι μεῖζον τοῦ ἑνὸς λεπτοῦ ἐπὶ ἑκάστου στάδιον καὶ ἐπὶ ἑκάστου τοῦ εἰς ἱππασίαν ὑποζυγίου καὶ παντὸς εἴδους φορτηγοῦ ζώου.

Τὰ διόδια ἐνοικιάζονται κατὰ τριετίαν· ἐν ἀπολύτῳ δ' ἀνάγκῃ εἰσπράττονται εἰς ὄφελος τοῦ μὲν δημοσίου, πρακειμένου λόγου περὶ διοδίων ἐπιβληθέντων ἐπὶ *ἐθνικῆς ὁδοῦ*, τῶν δὲ ἐπαρχιῶν, πρακειμένου περὶ *ἐπαρχιακῆς*. Ἡ ἐπιβολὴ καὶ εἴσπραξις τῶν διοδίων ἐντὸς τῶν προκειμένων ὅρων καὶ ἐπὶ ἑκάστης ὁδοῦ κανονίζεται διὰ Β. Διατάγματος.

Τῆς πληρωμῆς τῶν διοδίων ἐξαιροῦνται οἱ ἵπποι τῆς Βασ. Αὐλῆς, τῆς χωροφυλακῆς, τοῦ ἱππικοῦ, τῶν ζευγιτῶν καὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, ὅταν οὗτοι μεταβαίνωσι χάριν ὑπηρεσίας.

Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 24 Ἡ πρόσκτησις τῶν ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν προσλαμβανομένων γαιῶν θέλει γίνεσθαι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου· ἡ δὲ ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν, ἐὰν μὲν αὗται εἶναι ἐθνικαί, θέλουν παραχωρεῖσθαι δωρεάν, ἐὰν δὲ ἰδιωτικαί, ἡ πρόσκτησις αὐτῶν θέλει γίνεσθαι εἰς βάρος τῶν ἁρμοδίων ἐπαρχιῶν ἢ δήμων.

Ἄρθρ. 25. Ὅλοι οἱ παρόδιοι ἰδιοκτῆται ὀφείλουν, προσκλήσει τοῦ νομάρχου, νὰ φυτεύσωσι δένδρα καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ· αἱ οὕτω σχηματιζόμεναι δενδροστοιχίαι θέλουν ἀπέχει κατὰ ἓν μέτρον τοῦ ἐξωτερικοῦ χείλους τῶν τάφρων. Ὁ νομάρχης, ἐν τῇ περὶ δενδροφυτείας διατάξει αὐτοῦ, θέλει προσδιορίζει τὰ εἴδη τῶν ἐμφυτευθησομένων δένδρων καὶ τὴν ἀπ' ἀλλήλων αὐτῶν ἀπόστασιν.

Ἐν περιπτώσει ἀμελείας τῶν παροδίων ἰδιοκτητῶν τοῦ νὰ ἐνεργῶσι τὰς εἰς ὄφος αὐτῶν δενδροφυτείας, θέλει ἐνεργεῖ αὐτὰς ὁ νομάρχης, οἱ δὲ ἰδιοκτῆται σιμὰ τῆς εἰς τὸ δημόσιον ἀποδόσεως τῶν πρὸς τοῦτο γινομένων δαπανῶν, θέλουν πληρώσει, λόγῳ προστίμου, ἀνὰ μίαν δραχμὴν δι' ἕκαστον δένδρον ἀντ' αὐτῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου φυτευθέν.

Ἄρθρ. 26. Οἱ παρὰ τῇ ὁδῷ οἰκοδομοῦντες παρόδιοι ἰδιοκτῆται ὀφείλουν νὰ ἐγείρωσι τοὺς μὲν περιβόλους δύο μέτρα μακρὰν τοῦ ἐξωτερικοῦ χείλους τῶν τάφρων, τὰς δὲ οἰκοδομὰς τρία παραλλήλως τῆς διευθύνσεως τῆς ὁδοῦ.

Οἱ ἐναντίον τῶν ὅρων τούτων ἐγειρόμενοι περίβολοι καὶ οἰκοδομαὶ θέλουν κατεδαφίζεσθαι δαπάνῃ τοῦ ἰδιοκτήτου.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.»

Πρὸς τοὺς βουλευτὰς Χ. Σ. Ἀντωνόπουλον καὶ Ζ. Α. Ζαρειφόπουλον ἐχορηγήθη, αἰτήσει αὐτῶν, μηνιαία ἀπουσία ἄδεια.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος, μὴ ὑπάρχοντος ἀντικειμένου προσεχοῦς συζητήσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Α. ΓΙΟΥΡΔΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Ἀναργ. Α. Χ. Ἀναργύρου

Δ. Γ. Φιλάρετος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΓ'.

Τῇ 21 Δεκεμβρίου 1850.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν ΚΚ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν·

ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Κατὰ πρῶτον ἀνεγνώσθη πρὸς τὴν Βουλὴν ἡ ἀντιρώνησις τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν παρουσιάσασαν τὴν πρὸς τὸν Β. λόγον ἀπάντησιν τῆς Βουλῆς, ἔχουσαν οὕτως·

Κύριοι Βουλευταί!

«Ἡ πρὸς τὸν λόγον Μου ἀπάντησις τῆς Βουλῆς, τὴν ὁποίαν εὐχαρίστως ἤδη ἤκουσα παρ' ὑμῶν, ἐγγυᾶται ἀγαθὰ διὰ τὸ Κράτος ἀποτελέσματα τῶν βουλευτικῶν ἐργασιῶν της.

Δὲν ἠδυνάμην νὰ περιμείνω εἰμὴ τοιαῦτα αἰσθήματα καὶ φρονήματα παρὰ τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅστις ἔδειξε πάντοτε σταθερὰν πρὸς τὸν Βασιλέα πίστιν, θερμὴν φιλοπατρίαν καὶ φρόνησιν ἀξιέπαινον.

Ἐκφράζω πρὸς ὑμᾶς, Κύριοι, τὰς περὶ τούτου εὐχαριστίας Μου, τὰς ὁποίας ἐπιθυμῶ νὰ διερμηνεύσητε εἰς ὁλόκληρον τὴν Βουλήν.»

Εἶτα ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου, τὰ τμήματα ἀνήγγειλαν κατὰ τὴν ἀλφαβητικὴν αὐτῶν τάξιν, ὅτι ἐξελέξαντο εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προβιβασμοῦ εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς τοὺς Κυρίους Δ. Ζῶτον, Χ. Χριστόπουλον, Α. Γεωργαντᾶν, Ν. Σισμάνην, Α. Αὐγερινὸν, Νάκον Πανουριᾶν καὶ Σ. Πράτσικαν. Ἐπὶ τοῦ, περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων τοὺς Κυρίους Σπ. Κοπανίτσαν, Α. Βιλαέτην, Α. Κουμουδουράκην, Π. Δωΐλαν, Κ. Ἀξελὸν, Α. Χρυσανθόπουλον καὶ Γ. Σκοῦρον. Ἐπὶ τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, τοὺς Κυρίους Σπ. Κοπανίτσαν, Ι. Φαρμάκην, Α. Δανόπουλον, Π. Καλαμαγδάρτην, Π. Τσαμάλαν, Κ. Νταγρὲν, καὶ Στ. Βλάχον. Ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ συντάξεως εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ Ν. Κορφιωτάκη τοὺς Κυρίους Γ. Βελῆν, Σ. Γρίβαν, Δ. Σακελλαριάδην, Π. Καλαμογδάρτην, Θ. Πετρινὸν, Α. Ῥοΐλὸν καὶ Εὐστ. Παρίσην. Ἅπαντα δὲ τὰ τμήματα ἀπεφήναντο ὡς συζητητέαν τὴν ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ὕδρας ὑποβληθεῖσαν πρότασιν νόμου.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθησαν αἱ ἐκθέσεις τῶν εἰσηγητῶν τῶν τμημάτων ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Μήλου καὶ Καρυστίας, ἔχουσα οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ τέταρτον τμῆμα συνελθὸν εἰς τὸ δωμάτιον τῶν διασκέψεών του καὶ θεωρῆσαν μεθ' ὅλης τῆς ἀπαιτουμένης προσοχῆς τὰ ἐγγραφα τ' ἀφορῶντα τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Μήλου παρετήρησεν, ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη σύγκειται ἀπὸ πέντε δήμους, καὶ ὅτι ἐψηφοφόρησαν τὸ ὅλον 1.649 ἐκ τῶν ὁποίων ἔλαβον οἱ Κύριοι Προβελέγιος ψήφους 1.649, Ἐμμανουὴλ Μοδινὸς 1.431, Π. Ταταράκης 106 καὶ Β. Ξενουδάκης 12. Δίδει δὲ ἡ ἐπαρχία αὕτη δύο βουλευτὰς ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ της.

Κατὰ τῆς ἐκλογῆς αὐτῆς, Κύριοι, εἰς τοὺς τέσσαρας δήμους δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ἔνστασις· μόνον εἰς τὸν δῆμον Μήλου συγκείμενον ἀπὸ 427 ψηφοφόρους ἔγειναν ἔνστασις ἐκ μέρους πολίτου τινός, ὅτι ὑπὸ τὴν οἰκίαν του ἐμαχαίρωσαν ἄλλον τινὰ πολίτην. Τὴν ἔνστασιν ἐκείνην ὁ Κ. Πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ὁμοῦ μ' ἄλλα δύο μέλη ἐπανέλαβεν εἰς ἔκθεσίν του, τὴν ὁποίαν κατεχώρησαν εἰς τὰ πρακτικά, καὶ ἀφοῦ ἐπρόσθεσαν καὶ ἀρκετὰς ἄλλας ἀπειλὰς, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον χώραν, λέγουν ἐν καιρῷ τῆς ἐκλογῆς ἀπὸ τοὺς ἀπαρτίζοντας τὴν μερίδα τῶν ἐπιτυχόντων κατὰ τῶν ἀποτυχόντων ἐγκατέλειψαν τὴν θέσιν των τὴν τρίτην ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας.

Κατὰ τῆς ἐνστάσεως τοῦ πολίτου καθὼς καὶ τῶν ἀναφερομένων ἐν γένει εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Κ. Προέδρου καὶ τῶν δύο μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ὑπάρχει ἀναφορὰ ἐκ πεντήκοντα πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ὅλα τὰ διαψεύδουν· τὴν ἀναχώρησιν δὲ τοῦ Κ. Προέδρου καὶ τῶν δύο ἄλλων μελῶν ὁ Κ. Ἔπαρχος ἀνεπλήρωσεν ἀπὸ τὰ νομίμως ἐπιλαχόντα μέλη διὰ τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν, καὶ οὕτω ἐτελείωσεν ἡ ἐκλογὴ μὲ τὴν μεγαλητέραν ἡσυχίαν, ψηφοφορησάντων καὶ εἰς τὸν δῆμον Μήλου 264.

Τούτων γενομένων, Κύριοι, τὸ τμῆμα παρετήρησεν, ὅτι καὶ ὅλοι οἱ ψηφοφόροι τοῦ δήμου Μήλου ἂν ἔλειπον δὲν ἤθελον φέρει ἀποτελέσμα ἀκυρώσεως κατὰ τῆς ὅλης ἐκλογῆς, καθὼν οἱ Κύριοι Κ. Προβελέγιος καὶ Ἐμμανουὴλ Μοδινὸς ἔλαβον ὅλας σχεδὸν τὰς ψήφους τῆς ἐπαρχίας.

Ὅθεν τὸ τμῆμα γνωμοδοτεῖ, νὰ παραδεχθοῦν ὡς βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Μήλου οἱ Κύριοι Κ. Προβελέγιος καὶ Ἐμμανουὴλ

Μοδινὸς, λαβόντες τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν καὶ ἔχοντες τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἀθῆναι, τὴν 21 Δεκεμβρίου 1850.

Ὁ Εἰσηγητὴς

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΑΛΑΜΟΓΔΑΡΤΗΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Τὸ ἕκτον τμῆμα λαβὸν ὑπ' ὄψιν ἅπαντα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας ψηφοδέλτια καὶ τὰ συνοδεύοντα τὴν αὐτὴν ἐκλογὴν πρακτικὰ πρὸς ἐξέλεγξιν καὶ ἐξακρίβωσιν τοῦ ἀποτελέσματος, ὡς πρὸς τὸν τριτον βουλευτὴν Κυρ. Βελισσάριον Νικολαΐδην, ἤτοι ἐὰν καὶ οὗτος ἔλαχε τῆς ἀπολύτου, πλειοψηφίας ἢ μὴ, συμφώνως μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς.

Παρατηρεῖ,

Ὅτι ἐκ τῆς γενομένης ἐξελέγξεως οἱ μὴ ψηφορορήσαντες καθ' ὅλους τοὺς ἀπαρτίζοντας τὴν ἀνωτέρω ἐπαρχίαν δήμους ἀναβαίνουσι τὸν ἀριθμὸν εἰς 3,126. Ὅτι πρὸς καταρτισμὸν τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας ἀπαιτοῦνται ψῆφοι 1.564 Ὅτι ὁ Κ. Βελισσάριος Νικολαΐδης ἔλαβε κατὰ τὴν ἐκλογὴν τὰς ἑπομένας ψήφους.

Ἀπὸ τὸν δῆμον Στυρῶν ψήφους . . .	56	
Ἀπὸ τὸν δῆμον Δυστίων	90	
Ἀπὸ τὸν δῆμον Κυμαίων	232	
Ἀπὸ τὸν δῆμον Κοτυλαίων	378	
Ἀπὸ τὸν δῆμον Κοντρίων	418	καὶ
Ἀπὸ τὸν δῆμον Αὐλῶνος	400	
τὸ ὅλον	1,577	

Ἥτις ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐξελέγξεως ταύτης ἐξάγεται, ὅτι ὁ διαληφθεὶς Κ. Βελισσ. Νικολαΐδου φέρει τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν· καὶ ὅτι κατὰ τὴν γενικὴν παρὰ τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν διαλογὴν παρελείφθησαν νὰ καταλογισθῶσιν

εἴτε ἐκ παραδρομῆς, εἴτε ἄλλως πῶς ἐπ' ὀνόματι τοῦ εἰρημένου Κ. Βελισσαρίου Νικολαΐδου, ἐκ μὲν τοῦ δήμου Στυρῶν ψηφοδέλτια πεντήκοντα τρία, ἐκ δὲ τοῦ δήμου Δυστίων ὀγδοήκοντα ἓξ καὶ ἐκ τοῦ δήμου Κυμαίων εἴκοσι, ἤτοι τὸ ὅλον ψηφοδέλτια ἑκατὸν πεντήκοντα ἑνέα, ἐξ ὧν ἄλλα μὲν κατελογίσθησαν ἐπ' ὀνόματι ἄλλων ψηφοφορηθέντων καὶ ἄλλα παρελείφθησαν νὰ σημειωθῶσι παντάπασι.

Διὰ ταῦτα γνωμοδοτεῖ

Ὅτι ὁ Κ. Βελισσάριος Νικολαΐδης ἔχει τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, καὶ κατὰ συνέπειαν γνωμοδοτεῖ ἐπίσης ἵνα κηρυχθῇ ὑπὸ τῆς βουλῆς ὡς νόμιμος τρίτος βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας, ὡς ἔχων καὶ τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Δεκεμβρίου 1850.

Ὁ Πρόεδρος Δ. Καλλιφρονᾶς

Τὰ Μέλη

Χ. Ι. Κικίδης.	Ν. Πανουριᾶς.
Ζ. Λογοθετόπουλος.	Α. Παπαδημητριάδης.
Σ. Πράτσικας.	Κ. Δαρειώτης.
Α. Κορφιωτάκης.	Π. Καλαμαγδάρτης.
Δ. Ἀποστολίδης.	Φρ. Κρ. Μαῦρος.
Δ. Α. Ἐμπειρίκος	Δ. Γιαννούλης.

Κληρωθεῖσαι δὲ ἵνα προσδιορισθῇ ἡ τάξις τῆς συζητήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Δ. Ζώτου καὶ Π. Ματάλα, ἔλαχον καθ' ἣν εἰσήχθησαν τάξιν.

Προτεθείσης λοιπὸν πρὸς συζήτησιν τῆς ἐκλογῆς Μήλου, λαβών τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι δὲν ἔχει νὰ εἰπῇ τι μήτε κατὰ τῆς παραδοχῆς τῆς ἐκλογῆς ὡς νομίμου, μήτε κατὰ τῶν ἐκλεχθέντων βουλευτῶν, μικράν τινα ὅμως παρατήρησιν θέλει φέρει ἐπί τινος πράξεως τοῦ Ἐπάρχου Μήλου, τὴν ὁποίαν ἡ ἔκθεσις τοῦ τμήματος φαίνεται διερχομένη ἐν σιωπῇ. Εἰς τὸν δῆμον Μήλου τρία μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἀνεχώρησαν, ὁ δ' Ἔπαρχος συνεκάλεσε τρεῖς ἐπιλαχόντας διὰ ν' ἀπαρτίσῃ τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπήν, ἐνῷ τοιαύτην ἁρμοδιότητα βέβαια δὲν εἶχε· καθότι ὑπάρχει ῥητὴ ἑρμηνευτικὴ ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, δι' ἧς παραγγέλλονται αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ νὰ συγκαλῶσιν ἐκ νέου τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ἵνα ἐνεργήσῃ νέαν ἐκλογὴν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐκλιπόντων μελῶν ἐφορευτικῆς τινὸς ἐπιτροπῆς, εἴτε ἐκ θανάτου εἴτε ἐξ ἀσθενείας, εἴτε καὶ ἐκ κακῆς προαιρέσεως. Ἀλλ' ὁ Ἔπαρχος προμαντεύων, ὡς φαίνεται, ὅτι δὲν ἤθελε συνέλθει τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ λάβωσι τὴν θέσιν τῶν ἐκλιπόντων οἱ ἐπιλαχόντες. Ἐν τούτοις ἡ πρᾶξις αὕτη τοῦ Ἐπάρχου εἶναι παράνομος, καὶ ἡ Βουλὴ ὀφείλει διὰ τοῦτο νὰ ἀκυρώσῃ τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Μήλου· ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἀκύρωσις αὕτη δὲν μεταβάλλει τὸ ἀποτέλεσμα, πρέπει νὰ παραδεχθῇ συγχρόνως καὶ τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς.

Παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι τὰ ἀποσυρθέντα τρία μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἦσαν καὶ μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ὥστε δι' ὃν λόγον ἀπεσύρθησαν, διὰ τὸν αὐτὸν δὲν ἤθελον συνέλθει. Τοῦτο δ' ἠνάγκασε τὸν Ἔπαρχον νὰ προσκαλέσῃ τοὺς ἐπιλαχόντας· τὸ ἐπεξεργασθὲν λοιπὸν τὴν ἐκλογὴν τμῆμα δὲν ἐνέκρινε τὴν πρᾶξιν ταύτην τοῦ Ἐπάρχου, ἀλλὰ παρατηρῆσαν, ὅτι δὲν εἶναι ἀποτελεσματικὴ ἡ καταλόγισις τῶν ψήφων τοῦ δήμου Μήλου, δὲν ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο, εἰς τὴν Βουλὴν δ' ἐναπόκειται ν' ἀποφανθῇ, ἂν θέλῃ, περὶ αὐτοῦ.

Προσέθηκεν ἕτερος ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι λελυμένον ὑπ' αὐτῆς τῆς παρούσης Βουλῆς, ὥστε ἀναντιῤῥήτως πρέπει νὰ κηρυχθῇ ἄκυρος ἡ ἐκλογὴ τοῦ δήμου τῆς Μήλου, καὶ μάλιστα αὐτὸς ἤθελε προτείνει καὶ νὰ τιμωρηθῇ παθαρχικῶς ὁ Ἔπαρχος, ὅστις ἐναντίον ῥητῆς ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου ἐτόλμησε νὰ ἐνεργήσῃ αὐθαιρέτως.

Μετὰ ταῦτα ἡ Βουλή, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη ἔγκυρον τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Μήλου καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Κ. Προβελέγιον καὶ Ἐμ. Μοδινὸν, θεωρήσασα ἄκυρον τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Μήλου.

Ἀφοῦ δ' ἐκηρύχθη ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου, παρελθόντες οἱ ἄρτι μνημονευθέντες βουλευταὶ ἔδωκαν τὸν παρὰ τοῦ 27 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης συνεδριάσεως προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον.

Προὐτέθη ἀκολούθως ἡ συζήτησις περὶ τοῦ τρίτου βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας. Λαβών δέ τις ἐπὶ ταύτης τὸν λόγον ἀνέφερεν, ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἐκλογῆς Καρυστίας ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον αὐτῆς καὶ τοὺς δύο βουλευτάς, περὶ δὲ τοῦ τρίτου, ἀπεφήνατο νὰ προσαχθῶσι τὰ ψηφοδέλτια

κατὰ τῆς διαλογῆς τῶν ὁποίων ὑπῆρχον ἐνστάσεις, καὶ νὰ ἐνεργηθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς νέα διαλογή. Ταύτης δὲ γενομένης ὑπὸ τοῦ ἀναδεχθέντος τὴν ἐπεξεργασίαν τῆς Βουλῆς τμήματος ἀπεδείχθη ὑποτέλεσμα ἐναντίον τῆς προτέρας διαλογῆς. Ἐκ τούτου δ' ἐξάγεται, ὅτι ὁ Βελισσάριος Νικολαΐδης εἶχε τὰς ἀναγκαίας ψήφους, ἀλλὰ δὲν ἀπεδόθησαν πρὸς αὐτὸν κατὰ τὴν πρώτην διαλογήν. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ πρᾶξις αὕτη εἶναι πρωτοφανὴς λίαν σκανδαλιώδης καὶ ἐπικίνδυνος προτείνει, ἵνα ἡ Βουλὴ παραδεχομένη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐκθέσεως ταύτης τμήματος διευθύνῃ συγχρόνως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης τὸν φάκελλον τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐγγράφων, καὶ διατάξῃ τοῦτο ἀνάκρισιν ἐφ' ὅλων τῶν διενεργησάντων τὴν διαλογὴν προσώπων, πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ τιμωρίαν τῶν ἐνόχων, ὁποιοιδήποτε καὶ ἂν ὦσιν.

Ἀντέταξεν ἕτερος ὅτι, παρευρεθεὶς εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος διαλογήν, καὶ ἰδὼν ἰδίοις ὀφθαλμοῖς, ὅτι ἐγένετο ἀκριβέστατα καὶ νομιμώτατα ἐνώπιον τριάκοντα πέντε μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, τοῦ Ἐπάρχου καὶ τόσων ἄλλων, δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ τοιαύτην κατὰ τῆς πρώτης διαλογῆς μομφὴν οὐδὲ τοιαῦτα κατὰ τῶν ἐνεργησάντων αὐτὴν τρομερὰ ἐγκλήματα, ἐξ' ἐναντίας ἰσχυρίζεται, ὅτι τὸ ἀληθὲς καὶ γνήσιον ἀποτέλεσμα εἶναι τὸ τῆς πρώτης διαλογῆς, αἱ δὲ ψῆφοι αἱ σήμερον ἀναφαινόμεναι προσετέθησαν μετὰ ταῦτα, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς διαφορᾶς τῆς μελάνης, μεθ' ἧς αὗται εἶναι γεγραμμέναι, καὶ ἐξ ἄλλων σημείων. Τὴν δὲ προσθήκην ταύτην, ὡς φαίνεται, ἐνήργησεν ὁ Ἔπαρχος ἀφοῦ παρέλαβε τὰ ψηφοδέλτια μετὰ τὴν διαλογήν, ἀφελὼν ψηφοδέλτια ἄλλων καὶ προσθεὶς τὰ φέροντα τὸ ὄνομα τοῦ Β. Νικολαΐδου· διότι παραδόξως ὅσαι ψῆφοι προστίθενται ἤδη εἰς τοῦτον, τοσαῦται ἐκλείπουσιν ἀπ' ἄλλων. Νομίζει λοιπόν, ὅτι ἡ πρώτη διαλογὴ ἐγένετο κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, καὶ δὲν πρέπει ν' ἀποδοθῇ κἀνὲν ἔγκλημα εἰς τοὺς ἐνεργήσαντας αὐτήν.

Ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἡ παρατηρουμένη εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἀπάτη φαίνεται κατὰ φυσικὸν λόγον, ὅτι ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν διαλογὴν ὑπὸ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ὅτε ἀσθενὴς ὁ Β. Νικολαΐδης δὲν παρευρίσκετο· διότι τὰ ψηφοδέλτια τὰ ὁποῖα ἤδη τὸ τμῆμα τῆς Βουλῆς διηρεύνησε μετὰ μεγίστης ἀκριβείας καὶ προσοχῆς, παρεδόθησαν ἐσφραγισμένα εἰς τὸν Ἔπαρχον, καὶ ἐκτὸς τούτου φέρουσιν ὅλα ὁμοιόμορφον τὴν μονογράφησιν, ὥστε δὲν καταδεικνύεται οὐδεμία δολιότης ἐκ

μέρους τοῦ Ἐπάρχου, ἀλλ' αὐτὴ φαίνεται, ὅτι ἔλαβε χώραν εἰς τὴν διαλογήν, διὰ ταῦτα ὑποστηρίζει τὴν γνώμην τοῦ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσαντος.

Ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι οὐδ' αὐτὸς εἶναι κατὰ τῆς ἐκλογῆς, ἀλλ' ὑποστηρίζει τὸ νόμιμον τῆς διαλογῆς καὶ δὲν ἀνέχεται νὰ προσβάλλωνται τὰ διεξαγαγόντα νομίμως τὴν διαλογὴν πρόσωπα· ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν πρακτικῶν τῶν ἐπιτροπῶν, ἡ δὲ δολιότης φαίνεται ὅτι ἐνηργήθη παρὰ τοῦ Ἐπάρχου, δι' οὗς ἄρτι ἀνέφερε λόγους.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι αἱ ἐνστάσεις τοῦ προαγορεύσαντος εἶναι ἀβάσιμοι, διότι ἡ παραλλαγὴ τῆς μελάνης, τὴν ὁποίαν φέρει ὡς σημεῖον τῆς παρὰ τοῦ Ἐπάρχου νοθεύσεως, εἶναι εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἀφαίρεσιν ψηφοδελτίων καὶ εἰσαγωγὴν ἄλλων, ὥστε ἀφοῦ ἡ ἐνταῦθα γενομένη διαλογὴ ὑπὸ τοῦ τμήματος τῆς Βουλῆς ἀφοῦ ἡ ἐνταῦθα γενομένη διαλογὴ ὑπὸ τοῦ τμήματος τῆς Βουλῆς ἐνηργήθη κατὰ τὴν προσήκουσαν τάξιν, ἀφοῦ οὐδεμία ἔνστασις ἐλλογος ὑπάρχει κατὰ τῶν ἐγγράφων τὰ ὁποῖα ἐσφραγισμένα παρεδόθησαν εἰς τὸν Ἔπαρχον, καὶ ἐξ αὐτοῦ εἰς τὴν Βουλήν, νομίζει ὅτι οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία περὶ τῆς κατὰ τὴν πρώτην διαλογὴν δολιότητος, καθ' ἣν παρελείπετο τὸ ὄνομα τοῦ Β. Νικολαΐδου, ἀντικαθιστάμενον δι' ἄλλου.

Μετά τινα προτείναντα ν' ἀναβληθῇ ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ γ'. βουλευτοῦ Καρυστίας ἀπόφασις τῆς Βουλῆς μέχρις οὗ διαταχθῇ ἀνάκρισις καὶ ἐξακριβωθῇ ἡ ἀλήθεια, παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἀφοῦ ἡ ἔκθεσις τοῦ διεξελθόντος τὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης βεβαιοῖ τὴν Βουλήν, ὅτι τὰ ψηφοδέλτια ἦσαν ἐσφραγισμένα ὅτε παρεδόθησαν εἰς τὸν Ἔπαρχον, καὶ ἐσφραγισμένα παρελήφθησαν καὶ ἐξετασθησαν ὑπ' αὐτοῦ, ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ παραδεχθῇ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ τμήματος. Ἐπὶ τοῦ δευτέρου ὅμως μέρους τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσαντος, τοὐτέστι τῆς καταδιώξεως διὰ τῶν δικαστηρίων τῶν ἐνεργησάντων τὴν διαλογὴν προσώπων ἔχει ἐναντίαν γνώμην· διότι ἕκαστος ὑπόδικος πρέπει πρὶν ἢ δικασθῇ νὰ θεωρῆται ἀθῷος, ἀλλὰ κατὰ ταύτην τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς τὰ μέλη τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν θέλουσι παραπεμφθῆ εἰς τὸ δικαστήριον ὡς ἔνοχα θεωρούμενα. Ἐὰν δὲ ἀποδοθῇ ἀπόφασις ἀθωωτικὴ ἐκ μέρους τοῦ δικαστηρίου, αὕτη θέλει εἶσθαι εἰς ἀντίφασιν πρὸς τὴν βουλευτικὴν ἀπόφασιν· διὰ ταῦτα ὑποστηρίζει μόνον τὴν παραδοχὴν τῆς ἐκθέσεως, ἄνευ τῆς προταθείσης τῶν ἐγγράφων παραπομπῆς.

Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι ἡ μὲν Βουλὴ δι-

κάζουσα περὶ ἐκλογῶν λαμβάνει βέβαια ὑπ' ὄψιν τὰ ἐνώπιόν της παρουσιαζόμενα ἔγγραφα, καὶ ταῦτα ἐξετάζουσα καὶ διασκοποῦσα ἀποραίνεται ἐπὶ τοῦ προκειμένου· λοιπὸν τὸ τμῆμα ἐνεργῆσαν τὴν διαλογήν, ἔφθασεν εἰς ἀποτέλεσμα διάφορον τῆς ὑπὸ τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν γενομένης διαλογῆς, ἐκ τούτου δὲ συνάγεται ἀναντιῤῥήτως, ὅτι ὑπάρχει τις δολιότης κατὰ τὴν πρώτην διλογήν. Ἐπαναλαμβάνει εἶθεν, ὅτι πρέπει ἡ Βουλὴ νὰ συστήσῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἵνα ἐνεργήσῃ ἀνάκρισιν πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ τιμωρίαν τῶν ἐνόχων, διὰ νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ μέλλον καὶ ἄλλοι νὰ πράττωσιν ὅμοια πλημμελήματα.

Ἀντέλεξεν ἕτερος, ὅτι πρωτοφανὲς ἀντικείμενον παρουσιάζεται σήμερον εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἔχον ἐπιῤῥοὴν εἰς τας ἐκλογάς, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐπιστήσῃ εἰς αὐτὸ τὴν προσοχήν του τὸ σῶμα. Εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι τὸ τμῆμα τὸ διεξελθὸν τὰ περὶ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς παραλαβὸν τὰ ψηφοδέλτια ἐσφραγισμένα, καὶ ὑποθέσαν ὅτι αἱ ἐπ' αὐτῶν σφραγίδες ἦσαν αὐταὶ ἐκεῖναι αἱ παρὰ τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν τεθεῖσαι, ἔφθασεν εἰς τὸ ἐν τῇ ἐκθέσει φαινόμενον ἀποτέλεσμα· ἀλλ' ἂν πρὸς ὀλίγον ὑποτεθῇ, ὅτι τὰ ψηφοδέλτια δὲν ἦσαν ἤδη μὲ τὰς ἀρχικὰς σφραγίδας ἐσφραγισμένα, τότε δὲν δύναταί τις ν' ἀποδώσῃ τὴν δολιότητα εἰς τὴν πρώτην διαλογήν. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ περὶ τῆς ταὐτότητος τῶν σφραγίδων ἀπόδειξις ἐλλείπει ἐπὶ τοῦ παρόντος, νομίζει ὅτι δὲν δύναταί τις νὰ καταλογίσῃ τὰ ψηφοδέλτια ὑπὲρ τοῦ Β. Νικολαΐδου. Προτείνει λοιπὸν νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἐκλογὴ καὶ νὰ διαταχθῇ ἡ προσαγωγὴ τῶν ἀρχικῶν ἐμβλημάτων τῶν σφραγίδων, καὶ πειθομένη ἡ Βουλὴ περὶ τῆς ταὐτότητος αὐτῶν ν' ἀποφασίσῃ ἐν γένει.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι δὲν νομίζει ἰσχυρὰς τὰς περὶ σφραγίσεως ἐνστάσεις· διότι ἐὰν ἐγένετο ἀποσφράγισις καὶ νόθευσις, ἔπρεπε νὰ καταδεικνύηται ἐκ τῆς μονογραφήσεως τοῦ προέδρου, ἥτις εἰς οὐδὲν ψηφοδέλτιον ἀμρισβητεῖται. Ἔπειτα οὐδ' ἡ ἐξέλεγξις τῆς ταὐτότητος τῶν σφραγίδων εἶναι εὔκολος· διότι δι' ὃν λόγον αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ ἠλλοίωσαν τὴν διαλογήν, διὰ τὸν αὐτὸν θέλουσιν ὑποστηρίζει, ὅτι δὲν εἶναι τὰ αὐτὰ τὰ ἐμβλήματα τῶν σφραγίδων· ὑποστηρίζει λοιπὸν τὴν παραδοχὴν τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ τμήματος, μὴ παραδεχόμενος ὅμως τὴν γνώμην τοῦ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσαντος περὶ τῆς παραπομπῆς τῶν ἐγγράφων εἰς τὸ ὑπουργεῖον, καὶ προκλήσεως ἀνακριτικῶν ἐρευνῶν.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν, ἂν ἐρωτισθῇ ὡς πρὸς τὴν ἀφορῶσαν τὰ περὶ τῆς ἐκλογῆς συζήτησιν, ἀποφηναμένης δὲ ταύτης δι' ἀναστάσεως καταφατικῶς, ἀνέπτυξεν, ὅτι ἐκ τῶν περὶ τοῦ τρίτου βουλευτοῦ Καρυστίας προτάσεων ἡ ἀπωτέρα εἶναι ἡ τῆς ἀναβολῆς, μετ' αὐτὴν δ' ἔρχεται ἡ περὶ παραδοχῆς τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐκθέσεως.

Ἐρωτηθεῖσα λοιπὸν ἡ Βουλὴ ἂν παραδέχηται τὴν ἀναβολὴν τοῦ περὶ παραδοχῆς τοῦ γ'. βουλευτοῦ Καρυστίας ζητήματος, ἀπήντησε δι' ἀναστάσεως ἀποφατικῶς, παριδέχθη δὲ αὖθις δι' ἀναστάσεως τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐκθέσεως, καὶ οὕτως ἐκηρύχθη νόμιμος βουλευτὴς Καρυστίας ὁ Βελισσάριος Νικολαΐδης.

Ἀκολούθως δ' ἐξηκολούθησεν ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ πρώτων ἀγορεύσαντος, ἵνα ἐνεργηθῇ ἀνάκρισις πρὸς τιμωρίαν τῶν πταισάντων.

Ἐπὶ ταύτης λαβών τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο πρέπει νὰ θεωρῆται λελυμένον, διότι οὐδεὶς δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι δὲν πρέπει νὰ τιμωρῶνται τὰ κακουργήματα εἰς ὁποιανδήποτε περίστασιν καὶ ἂν πράττωνται· τούτου λοιπὸν κοινῶς ὁμολογουμένου, ἀρκεῖ νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, καὶ νὰ μὴ προέλθῃ αὕτη εἰς ἄλλην τινὰ εἰδικὴν ἀπόφασιν.

Μετ' ἄλλον ἀντικρούσαντα, ὅτι, προκειμένου νὰ κατηγορηθῶσι πρόσωπα ἐπὶ ὑπεξαιρέσει ψήφων, δὲν εἶναι δυνατὸν, ἐὰν ἀρνηθῶσιν αὐτὰ τὴν ταυτότητα τῶν ψηφοδελτίων, ν' ἀποδειχθῇ, ὅτι αἱ κάλπαι φέρουσι τὰς σφραγίδας αὐτῶν· καὶ ὅτι ἤθελεν εἶσθαι σολοικισμὸς τὸ νὰ καταδικασθῶσι πολῖται, ὧν τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος δὲν ὑπάρχει· ἀνέπτυξεν ἄλλος, ὅτι ὡς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Καλαβρύτων τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον ἀπεφήνατο, ὅτι δὲν παραπέμπονται εἰς δίκην αἱ κατὰ τὰς ἐκλογὰς τολμώμεναι ἐγκληματικαὶ πράξεις, οὕτω καὶ ἐνταῦθα συγχέεται ἡ δικαιοδοσία δύω ἐξουσιῶν, καὶ δύναται νὰ καθιερωθῇ τὸ ἀτιμώρητον τῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς παρανομούντων. Ἀλλ' ἐνῷ ἡ δικαιοδοσία τῆς Βουλῆς ἐκτείνεται εἰς ὅσα τῇ ὑποβάλλονται ἔγγραφα, ἐὰν εἴπῃ συγχρόνως, ὅτι δὲν εἰσάγονται εἰς τὰ δικαστήρια αἱ κατὰ τὰς ἐκλογὰς πράξεις, ἡ Βουλὴ ἁρπάζει ἓν κύριον τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας δικαίωμα. Ἀφοῦ δ' ἐνταῦθα ἡ Βουλὴ, ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας της ἐνεργοῦσα, ἀπεφήνατο ὑπὲρ τοῦ Β. Νικολαΐδου, δύναται καὶ ἡ δικαστικὴ ἐξουσία χωρὶς ὐδόλως νὰ προσκρούσῃ εἰς τὴν βουλὴν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰ ἑαυτῆς δικαιώματα. Ἄλλως τε, δὲν θέλει πράξει ἄλλο τὸ δι-

καστήριον, ἢ νὰ ἐξετάσῃ ἂν ὑπῆρχον ψηφοδέλτια, ἅπερ κατὰ προαίρεσιν δὲν ἀπεδόθησαν εἰς τὸν Νικολαΐδην, καὶ ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ θέλει καταδικάσει τοὺς αὐτουργούς. Δὲν εἶναι δὲ ἀληθὲς, ὅτι καταστρέφεται οὕτως ἡ παρὰ τῆς Βουλῆς γενομένη ἀπόφασις, διότι ἡ μὲν Βουλὴ ἠρκέσθη ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας της ἀποφηναμένη, τὸ δὲ δικαστήριον, προκειμένου ἐγκλήματος, ἀνευρίσκει καὶ τιμωρεῖ αὐτὸ κατ' ἀξίαν. Διὸ συμπεραίνει, ὅτι ἂν ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἐκφράσῃ γνώμην περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τῶν ἐνόχων, δύναται ὅμως νὰ παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον, ὅπως, ἐπιλαμβανόμενον ταύτης, ἐνεργήσῃ ὅ,τι ἀνήκει.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι καὶ αὐτὸς μὲν συμφωνεῖ, ὅτι ἑκάστη ἐξουσία ἔχει ἰδίαν τινὰ δικαιοδοσίαν, ἀλλὰ δι' αὐτὸ τοῦτο δὲν συγχωρεῖται ἀλλαχοῦ ἡ ἐλαχίστη καταδίωξις τῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐγκλημάτων. Τὸ κατ' αὐτὸν ὅμως, μὴ ὑποστηρίζων τοιαύτην ἀρχὴν, παρατηρεῖ ἀφ' ἑτέρου, ὅτι ὑπάρχουσιν ἐκλογαὶ καὶ τινες περιστάσεις, περὶ ὧν μόνη ἡ Βουλὴ δύναται νὰ ἐκφράσῃ γνώμην. Οὕτω π. χ. ἐνταῦθα, ἐὰν παραπεμπόμενοι εἰς δίκην οἱ αὐτουργοὶ, διαψεύσωσι τὴν γνησιότητα τῶν ψηφοδελτίων, ἐνῷ ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο ἤδη, ὅτι αὐτὰ ταῦτα εἶναι τὰ εἰς τὰς κάλπας ῥιφθέντα, ἀριθμὸς νὰ ἐπέλθῃ ἀπόφασις τις δικαστικὴ, ἀπορρίπτουσα τὸ γνήσιον τῶν ψηφοδελτίων; Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς προσαπτομένης ἐντεῦθεν ὕβρεως πρὸς τὸ σῶμα, ἀνάγκη νὰ συγχωρηθῇ πρὸς τοὺς κατηγορουμένους καὶ τὴν γνησιότητα τῶν ψηφοδελτίων νὰ προσβάλωσι καὶ ἀπόφασιν νὰ προκαλέσωσι, κηρύττουσαν παράνομον τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Νικολαΐδου· διότι ἄλλως, ἤθελεν εἶσθαι ἡ μεγίστη τῶν παρανομιῶν τὸ νὰ ἀπαγορεύσωμεν εἰς αὐτοὺς νὰ ἀρνηθῶσι τὸ γνήσιον τῶν ψηφοδελτίων· διὸ συμπεραίνει, ὅτι πρέπει ν' ἀνατεθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅπως ἐξετάσῃ ἐὰν ὑπῆρξε τοιαύτη τις πρᾶξις νὰ διορθωθῇ δὲ καὶ ὁ περὶ τούτου κείμενος νόμος.

Ἄλλος μετὰ τοῦτον ἀνέπτυξεν, ὅτι ἂν καὶ ὁ Κώδηξ τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου εἶναι ἀσχημάτιστος κατὰ τοῦτο καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Εὐρώπῃ, ἀλλ' αἱ γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ δικαίου δύνανται νὰ φέρωσι τὴν Βουλὴν εἰς ἀνάλογον λύσιν. Παρατηρεῖ λοιπὸν, ὅτι ὁσάκις δικαστήριον μιᾶς τινος δικαιοδοσίας, διὰ νὰ ἐκφέρῃ ἀπόφασιν, θεωρεῖ, ὅτι εἶν' ἀνάγκη νὰ προαποφασίσῃ ἐπὶ ζητήματος ἄλλου διαφεύγοντος τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ, ἀναστέλλει τότε τὴν ἰδίαν ἀπόφασιν, ἵνα λυθῇ πρῶτον ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τὸ περὶ οὗ πρόκειται ζήτημα, καὶ ἐπιλαμβάνεται

ἀκολούθως τῆς ὑποθέσεως. Ἂν ὅμως ἠδύνατο μὲν νὰ ὑπαχθῇ εἰς ἄλλην δικαιοδοσίαν τὸ ζήτημα, δὲν ἤθελεν δὲ θεωρηθῇ ἀναγκαῖον, τότε ἀποφασίζει τὸ δικαστήριον ἐπὶ τῆς οὐσίας, ἀλλὰ δὲν θεωρεῖται, ὅτι τὸ ζήτημα ἀπεφασίσθη δυναμικῶς, καὶ τὸ δικαστήριον ἀρίσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐνεργήσῃ τὰ περὶ τούτου. Καὶ ἐνταῦθα λοιπὸν, ἂν αἱ λεγόμεναι νοθεύσεις ἠδύναντο νὰ ἐπηρεάσωσι τὸ ἐκλογικὸν ἀποτέλεσμα, κατ' ἀναλογίαν ἔπρεπε νὰ ἀποφασισθῇ παρὰ τῶν δικαστηρίων τὸ περὶ νοθεύσεως ζήτημα. Ἀλλ' ἀφοῦ δὲν ἐνόμισεν ἡ βουλὴ, ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα μεταβάλλεται, ἂν καὶ ἐκ τούτου δὲν ἐξηλείφθη τὸ ἔγκλημα, δὲν εὑρίσκεται ὅμως εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἀποφανθῇ περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς, ἀφοῦ ἄλλως δὲν εἶναι δικαστήριον ποινικὸν ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία. Ἀλλὰ καὶ οὕτω παρατηρεῖ, ὅτι δὲν ἐμποδίζονται αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ νὰ ἐπιληφθῶσιν ἀπ' εὐθείας τῆς ὑποθέσεως.

Ἄλλος δέ τις παρετήρησεν ὅτι, συμμεριζόμενος τὴς εὐθύνης τῆς περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐγκυκλίου τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου, λέγει, ὅτι αἱ διατάξεις αὐτῆς εἰσὶν ἀξιέπαινοι. Ἐπειδὴ ἐρρέθη μὲν, ὅτι ὁσάκις ἡ Βουλὴ ἐξέρχεται τῶν καθηκόντων αὐτῆς, ἐξασθενεῖ καὶ οὐδετερόνει τὴν δικαστικὴν δικαιοδοσίαν, ἀλλ' ὅταν ὑπουργεῖον τι αὐθαίρετον, καταπιέζον τὰ δικαστήρια ἐπεμβαίνῃ δι' αὐτῶν εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς, λόγῳ τοῦ ὅτι ἐγένετο ἡ δεῖνα παρανομία, ποία θέλει εἶναι ἡ τῶν ἐκλογῶν διέξοδος, ἢ πῶς θέλομεν φθάνει μέχρι τῆς ἕδρας τοῦ νομοθέτου; Διὰ τοῦτο ὁ νόμος ἔθηκεν, ὅτι δὲν δύναται ἡ δικαστικὴ ἐξουσία νὰ τείνῃ χεῖρα ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν χωρὶς ἡ χεὶρ αὐτῆς νὰ πυρακτωθῇ, καὶ τὸ ὑπουργεῖον ὀρθῶς σκεπτόμενον ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Καλαβρύτων, ἐσυμπέρανεν, ὅτι οὐ μόνον ἐνδεχόμενον ἦτον νὰ ἦσαν ψευδεῖς αἱ περὶ νοθεύσεως ψηφοδελτίων καταμηνύσεις, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐσυμφερε νὰ ἀνοίξῃ τὰς κάλπας, διὰ νὰ ἴδῃ τὴν νόθευσιν ἡ εἰσαγγελία. Φρονίμως λοιπὸν διέταξε τότε τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι τὰ μετὰ τῶν ἐκλογῶν συναφῆ ἐγκλήματα, τὰ ὑπὸ τῶν ἐπιτετραμμένων τῶν Βουλῶν ἐνεργούμενα δὲν καταδιώκονται. Ἀφοῦ δὲ ὁ ἐλάχιστος τῶν ὑπαλλήλων διά τε τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας δὲν εἰσάγεται εἰς δίκην ἄνευ ἀδείας τοῦ προϊσταμένου του, ἔπρεπεν αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ, αἱ τὰς Βουλὰς αὐτὰς ἀντιπροσωπεύουσαι, νὰ εἰσάγωνται κατ' εὐθεῖαν εἰς δίκην; Διὰ τοῦτο λοιπὸν τὸ ὑπουργεῖον ὥρισεν, ὅτι εἰς μόνην τὴν Βουλὴν, ὡς ἐντολέα αὐτῶν ἐνα-

πόκειται το δικαίωμα τοῦτο, καὶ τότε μόνον δύναται νὰ λάβῃ ἄλλην λύσιν τὸ ζήτημα, ἐὰν τὸ σῶμα παραδεχθῇ, ὅτι αἱ ἐπιτροπαὶ δὲν ἐνεργοῦσιν ἐν ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ ἰδίου. Ἀκολούθως ἐπιληρθεὶς τοῦ ζητήματος, ἂν πρέπῃ νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς δίκην οἱ τὰ ψηφοδέλτια Καρυστίας νοθεύσαντες, συνεφώνησεν ἀκριβῶς μετὰ τοῦ προαγορεύσαντος, προσθεὶς ὅτι, ἂν ἡ Βουλὴ παραδεχθῇ τὴν εἰς δίκην εἰσαγωγὴν τῶν ἐνόχων, πρέπει νὰ καταφαίνηται τοῦτο οὐ μόνον ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τοῦ τμήματος τῇ ἐκθέσει, διότι ἄλλως δὲν δύναται ἡ ἐξουσία νὰ ἐπιληρθῇ τῆς καταδιώξεως· ἂν δὲ κατὰ λάθος δὲν ἐγένετο μέχρι τοῦδε τοιαύτη ὑπὸ τῆς Βουλῆς παραπομπὴ δίκης, δὲν πρέπει νὰ περιπέσῃ εἰς δεινότερον ἡ Κυβέρνησις λάθος ἐνεργοῦσα αὐτὴ τὴν παραπομπήν. Ἄλλως τε, εἶναι μάταιος καὶ ὁ φόβος τῆς ἀτιμωρησίας, διότι Βουλὴ τοιαύτη δὲν θέλει παραβλέψει τὸ νὰ εἰσαγάγῃ εἰς δίκην πάντα τὸν προφανῶς πλημμελήσαντα. Τελευταῖον ἐπαναλαβὼν καὶ αὐτὸς τὴν δυσχέρειαν, εἰς ἣν δύναται νὰ περιέλθῃ ἡ Βουλή, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν ἐκδοθῇ δικαστικὴ τις ἀπόφασις ἀντίθετος πρὸς τὴν ἑαυτῆς, καὶ παρατηρήσας, ὅτι εἰς μὲν τὰ δικαστικὰ δύναται νὰ καταστρατηγῶσι τὰ δεδικασμένα, τὰ δὲ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἀποφασισθέντα δὲν δύνανται νὰ μεταβληθῶσιν, ἐσυμπέρανεν, ὅτι ἄνευ ἀδείας τοῦ σώματος δὲν ἐπιτρέπεται ἡ εἰς δίκην εἰσαγωγὴ ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν.

Τοῦτον ἀντικρούων ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι κακῶς διϊσχυρίσθη, ὅτι ὁ ἐλάχιστος τῶν ὑπαλλήλων δὲν καταδιώκεται ἄνευ ἀδείας τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, ἐπειδὴ οὐδεμία ἀπαιτεῖται ἄδεια διὰ τὰ κοινά, ὡς εἰπεῖν, ἐγκλήματα, καὶ μόνον εἶναι χρεία ταύτης, προκειμένου περὶ πράξεων σχέσιν ἐχουσῶν μετὰ τῆς ὑπηρεσίας. Ἄλλως τε, αἱ περὶ ἀδείας τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς διατάξεις δὲν εἶναι, εἰμὴ ἐξαίρεσις τοῦ κανόνος, καὶ ὡς τοιαύτη ἑρμόζεται κατὰ τὴν στενὴν ἔννοιάν της, ἐνῷ τὸ νὰ κολάζηται πᾶς ὁ ἁμαρτάνων εἶναι ἀρχὴ γενικὴ τοῦ δικαίου. Συμπεραίνει λοιπόν, ὅτι κατὰ τοῦτο εἶναι ἀνίσχυροι οἱ διϊσχυρισμοὶ τοῦ προαγορεύσαντος. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἰδέαν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐνεργῶνται καταδιώξεις ὑφισταμένων τῶν ἐκλογῶν, ἀναγνωρίζει ὅτι καλῶς ἔπραξε κατὰ τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον· ἀλλὰ τὸ ν' ἀποφανθῇ ἡ Βουλή, ὅτι μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐκλογῶν δὲν τιμωροῦνται οἱ ἁμαρτήσαντες, εἶναι ἀσέβεια πρὸς τὸν νόμον, καὶ θαρρύνεται οὕτω πᾶσα κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐγκληματικὴ πρᾶξις. Ὅταν λοιπὸν διὰ τῆς καταδιώξεως τῶν ἐγκλη-

μάτων ἐπίκειται μέγας κίνδυνος, καλὸν νὰ μὴ καταδιώκωνται ἐν ὥρᾳ τῶν ἐκλογῶν, ἀκολούθως ὅμως δὲν πρέπει νὰ μένωσιν ἀτιμώρητα, διότι ἀνατρέπεται οὕτως ἡ κοινωνία. Ὡς πρὸς τὴν ἰδέαν δέ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου οὐδεμία εἰς δίκην παρεκπομπή, ἵνα μὴ ἐξελεγχθῇ τυχόν, ὅτι τὸ σῶμα ἐστηρίχθη εἰς πλαστὰ ψηφοδέλτια, λέγει ὅτι, ἂν ὑπῆρχε τοιαύτη ὑπόνοια, καλὸν ἦτον νὰ ἀνεβάλλετο ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις τῆς Βουλῆς. Ἀλλ' ἀφοῦ αὐτὴ ἐξέτασεν ἤδη τὴν ὑπόθεσιν, δύναται καὶ ἡ δικαιοσύνη νὰ ἐνεργήσῃ ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας αὐτῆς. Ἄλλως τε, εἶναι πάντῃ ἀσύμφορον τὸ νὰ τιμωρῶνται διὰ μόνης τῆς Βουλῆς αἱ τοιαῦται πράξεις, διότι, ἂν καὶ ἀπίθανον, δύναται ὅμως νὰ ἀπαρτίσῃ τὴν Βουλὴν πλειονοψηφία τις, ἀποκύημα τῆς παρανομίας, καὶ ἡ ἐντεῦθεν βλάβη νὰ ἦναι ἀκαταλόγιστος. Τέλος ἐσυμπέρανεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἡ δικαστικὴ ἐξουσία δεσμευμένη ὡς πρὸς τὰς πράξεις αὐτῆς.

Ἀκολούθως, προτείναντός τινος νὰ ἀναβληθῇ ἐπί τινας ἡμέρας ἡ συζήτησις ὡς ὄντος ἐκ τῶν λίαν σπουδαίων τοῦ προκειμένου ζητήματος, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν.

Προσελθὼν ὁ ἄρτι ἀναγνωρισθεὶς τρίτος βουλευτὴς Καρυστίας Β. Νικολαΐδης, ἔδωκε τὸν παρὰ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τῷ τέλει τῶν πρακτικῶν πρωτόκολλον τῆς ὁρκοδοσίας.

Παρελθὼν ἔπειτα ὁ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συντάξεως εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μακαρίτου Ν. Κορφιωτάκη εἰσηγητὴς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτως·

ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐκ τῶν τμημάτων εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συντάξεως τῆς χήρας καὶ τῶν ὀρφανῶν τοῦ μακαρίτου Ν. Κορφιωτάκη ἐκθέτει τὰ ἀκόλουθα.

Ἐκ τῆς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐκθέσεως καὶ ἐκ τοῦ νομοσχεδίου τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κ. ὑπουργοῦ δύο τινὰ ἐξάγονται, πρῶτον, ὅτι ὁ μακαρίτης Ν. Κορφιωτάκης, πρὸ ὀλίγου ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου ἐκπαιδεύσεως, ἐφονεύθη ὑπὸ χειρῶν μιαιφόνων, διότι ἐξεπλήρου χρέη ὑπουργοῦ καὶ διότι κατὰ συνέπειαν ὑπῆρχε δημόσιος ἄνθρωπος, καὶ δεύτερον, ὅτι ἡ κυβέρνησις, σκοπὸν προθεμένη νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ὀρφανὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ καὶ νὰ τῇ παράξῃ μέσα συντηρήσεως, προτείνει

τὴν ψήφισιν τῆς ὑπὲρ αὐτῆς ζητουμένης συντάξεως, ἐκφράζουσα τὴν ἀγανάκτησίν της κατὰ τῆς στυγερᾶς ταύτης πράξεως.

Ὑπάρχει, κύριοι, ἀνέκαθεν ἐννόμως ἀνεγνωρισμένον καὶ καθιερωμένον, ὅτι αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀώρως καὶ δικαίως ἀφαιρουμένων ἐκ τῆς κοινωνίας ἀπολαύουν δικαίωμα ἐθνικῆς προστασίας. Οὐδεμία ὅθεν ἀμφιβολία μένει ὅτι, εἰς τὴν ὀρφανὴν ταύτην τοῦ μακαρίτου ἐκείνου οἰκογένειαν, τὴν ὁποίαν χεῖρες μιαιφόνοι ἠθέλησαν νὰ ἀδικήσουν, φονεύσασαι τὸν προστάτην αὐτῆς λόγῳ συμφερόντων, ὀφείλεται προστασία ἥτις εἰς ἄλλο δὲν δύναται νὰ συνίσταται, εἰμὴ εἰς τὴν ἀπονομὴν ἀναλόγου συντάξεως, ἡ δὲ αἰτουμένη σύνταξις, καθ' ὃν αἰτεῖται τρόπον, εἶναι δικαία καὶ ἀνάλογος.

Ἡ ἐπιτροπὴ ὅθεν ἐκφράζουσα ὁμοῦ μὲ τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀγανάκτησίν της κατὰ τῆς μιαιφόνου πράξεως τῆς δολοφονίας τοῦ μακαρίτου, καὶ συνταίνουσα τὴν παραδοχὴν τοῦ περὶ τῆς προκειμένης συντάξεως νόμου, δὲν δύναται νὰ μὴν ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ Β. Κυβέρνησις παραδεχομένη καὶ κυροῦσα τοῦτον, πράττει ἔργον δίκαιον καὶ φιλάνθρωπον· ἀλλὰ προϊδοῦσα συνάμα ὅτι, πολλαὶ χῆραι καὶ ὀρφανὰ ἀνδρῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων καὶ ἀγωνισαμένων χρῄζουσι τῆς προστασίας τῆς Β. Κυβερνήσεως, ἀπολαύουσαι πρὸς τοῦτο δικαίωμα καὶ ὡς οὖσαι ἐνδεεῖς καὶ ἄποροι, συνίστησιν εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς Β. Κυβερνήσεως νὰ λάβῃ φροντίδα καὶ περὶ αὐτῶν, ἵνα καὶ ταύτας δεόντως ἱκανοποιήσῃ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Δεκεμβρίου 1850.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν τμημάτων ἐπιτροπῆς
Θ. Π ε τ ρ ι ν ό ς.»

Εἰς τοὺς βουλευτὰς Κ. Μανέταν καὶ Ἰωάν. Βάχλαν ἐνεκρίθη νὰ δοθῇ, αἰτήσει αὐτῶν, μηνιαῖα ἄδεια ἀπουσίας· ὡσαύτως δὲ εἰς τὸν Σ. Μήτσαν δεκαπέντε, εἰς τὸν Α. Πέπανόκτὼ καὶ εἰς τὸν Π. Καμπάνην δέκα ἡμερῶν.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Α. ΓΙΟΥΡΔΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ἀνάρ. Α. Χ. Ἀ ν α ρ γ ύ ρ ο υ.
Α. Π ί π α ς.
Δ. Γ. Φ ι λ ά ρ ε τ ο ς.

Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

«Σήμερον τὴν εἰκοστὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἔτους, προσελθόντες ἐν τῷ βουλευτηρίῳ οἱ κατωτέρω βουλευταί, ὤμοσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 57 τοῦ Συντάγματος διαγραφόμενον ὅρκον ὡς ἀκολούθως.

» Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου.»

Συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπό τε τῶν ὁρκισθέντων τοῦ προέδρου καὶ τοῦ ἱερέως.

Οἱ ὁρκισθέντες βουλευταί

Κ. Προβελέγιος, Ε. Μοδινός, Β. Νικολαΐδης.

Ὁ ἱερεὺς Παΐσιος

Ὁ Πρόεδρος
Α. Α. ΓΙΟΥΡΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀνδρέας Πέπας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΖ'.

Τῆς 28 Δεκεμβρίου 1850.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελθέντος, ὅτι ἀντικείμενα τῆς παρούσης εἶναι α'. ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως περὶ τῆς εἰς δίκην παραπομπῆς τῶν νοθευσάντων τὰ ψηφοδέλτια τῆς ἐκλογῆς Καρυστίας, β'. ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ὕδρας προταθέντος νομοσχεδίου περὶ ἀμοιβαίας ἀσφαλείας τῶν πλοίων τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ, καὶ γ'. ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ συντάξεως εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μακαρίτου Ν. Κορφιωτάκη, λαβών τις τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ πρώτου ἀντικειμένου, ἀνέπτυξεν, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο κατέστη σπουδαῖον διὰ τὰς περιπετείας, ἃς μέχρι τοῦδε ὑπέστη, ἐνῷ καθ' ἣν εἰσήχθη περίπτωσιν δὲν φέρει εἰμὴ δικαστικὸν χαρακτῆρα. Τῷ ὄντι δὲ παρατηρῶν τις, ἐὰν κατὰ τὴν ἡμετέραν νομοθεσίαν δύνανται τὰ δικαστήρια νὰ ἐπιλαμβάνωνται αὐτεπαγγέλτως τῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐνεργουμένων ἐγκληματικῶν πράξεων, ἀνευρίσκει, ὅτι, κατὰ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ 1 ἄρθρον τῆς Ποινικῆς

δικονομίας, πᾶσα πρᾶξις προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ νόμου καταδιώκεται· τὸ δὲ 20 ἄρθρον τῆς Ποινικῆς δικονομίας ὥρισε μάλιστα, ὅτι ἡ ποινικὴ καταδίωξις ἐνεργεῖται ἐξ ἐπαγγέλματος, καὶ μόνον εἰς ῥητὰς περιπτώσεις ἐτέθησαν ἐξαιρέσεις τινές, ἀλλὰ καὶ αὗται, ὡς ἡ ὕβρις π. χ. εἶναι στοιχεῖα, ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἔγκλημα. Ἡ αὐτεπάγγελτος λοιπὸν καταδίωξις περιστέλλεται καθ' ἡμᾶς εἰς στενώτατον κύκλον, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἀπαιτεῖται ἔγκλησις τῆς Βουλῆς διὰ τὰ κατὰ τὰς ἐκλογὰς παραπτώματα, ἡ δικαστικὴ ἐξουσία δύναται καὶ ὀφείλει νὰ ἐπιλαμβάνηται τῶν πράξεων τούτων αὐτεπαγγέλτως. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἐξέλεγξις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἀνήκει, κατὰ τὸ Σύνταγμα, εἰς τὸ νομοθετικὸν Σῶμα, ἐντεῦθεν καὶ ἡ δυσχέρεια τοῦ πῶς δύνανται νὰ συμβιβασθῶσιν αἱ ἐνέργειαι τῶν δύω τούτων ἐξουσιῶν. Ἀλλ' ὡς πρὸς τοῦτο παρατηρεῖ, ὅτι ἔνθεν μὲν συμβαίνουσι πολλάκις κατὰ τὰς ἐκλογὰς κοινώταται πράξεις, ὡς αἰκίαι, φόνοι κλπ. μηδόλως ἐραπτόμεναι τῆς βουλευτικῆς ἐξελέγξεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ πράξεις ἄλλαι, ὡς ἡ ἀπὸ τῆς ψηφοφορίας παρεμπόδισις πολιτῶν κλπ. δι' ἃς δὲν ἐμποδίζει ἡ δικαστικὴ ἐνέργεια τὰς βουλευτικὰς ἐξελέγξεις. Ἀλλ' ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι τινὲς κυρίως ἐκλογικαὶ πράξεις, ὡς ἡ νόθευσις καλπῶν καὶ ψηφοδελτίων, ἐφ' ὧν δὲν δύναται νὰ προβῇ τὸ Σῶμα, ἂν ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἔλαβεν ἤδη τὰ ψηφοδέλτια. Εἰς τοιαύτας λοιπὸν πράξεις, αἵτινες, οὖσαι ἐκλογικαί, παρεμποδίζουσιν ἅμα τὰς βουλευτικὰς ἐξελέγξεις, προφανῶς κωλύεται ἡ ἐνέργεια τῆς Βουλῆς, καθ' ὅσον δύω συγχρόνως ἐνέργειαι δὲν δύνανται νὰ συμπράξωσι. Καὶ ἀληθῶς μὲν εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν ὑπάρχει διάταξις ὁρίζουσα τὸ πρακτέον, ἀλλ' ὑπάρχει τὸ πνεῦμα αὐτὸ τῆς νομοθεσίας, ὅπερ καθ' ὅλα τὰ ζητήματα ἐπανθοῦν, δύναται νὰ μᾶς φέρῃ εἰς λύσιν. Οὕτω λοιπόν, ὡς εἰς τὰς γινομένας διὰ δημόσιον ὠφέλειαν ἐκποιήσεις τὸ δημόσιον συμφέρον ἐπικρατεῖ παντὸς μερικοῦ, ἀπαραλλάκτως καὶ ἐνταῦθα, ἐπειδὴ τὸ μέγιστον τῶν συμφερόντων εἶναι ἡ συγκρότησις τοῦ νομοθετικοῦ Σώματος, τὰ δικαστήρια, προκειμένου περὶ πράξεων δυναμένων νὰ ἀναβάλωσι τὴν συγκρότησιν, πρέπει νὰ ὑποχωρήσωσι κατὰ πρῶτον, ἀκολούθως ὅμως δύνανται νὰ ἐπιληφθῶσιν αὐτῶν. Καλῶς δέ, νομίζει, ἐρρέθη, ὅτι ὡς ἄνευ ἀδείας τῆς προϋπαρχούσης ἀρχῆς δὲν δύναται νὰ εἰσαχθῇ εἰς δίκην ὑπάλληλος, οὕτω καὶ ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν αὐτεπάγγελτον τῶν δικαστηρίων ἐνέργειαν· ἐπειδὴ ὅταν τις τῶν ὑπουργῶν διατάττῃ ὑπάλληλον ἐντὸς τῆς ὑπηρεσίας,

ὀφείλει ὁ ὑπάλληλος νὰ ὑπακούσῃ, καὶ μόνος ὁ ὑπουργὸς φέρει τὴν εὐθύνην. Ἀλλ' ἐνταῦθα οὐ μόνον αἱ ἀρχαὶ δὲν εἶναι ὑπάλληλοι τῆς Βουλῆς, ἀλλ' οὐδὲ δύναται αὕτη νὰ δικασθῇ ὡς ὑπεύθυνος. Ἀποκρούων δὲ καὶ τὴν ἰδέαν, ὅτι τὰ δικαστήρια ἐπιτρεπόμενα δύνανται νὰ ἐπεμβαίνουν κατὰ τὰς ἐκλογὰς χάριν πολιτικῶν ἀντιδράσεων, λέγει, ὅτι, ἂν καὶ ὁ λόγος οὗτος ἔχει τι βάσιμον, ἀλλὰ τὸ θεραπευτικὸν μέσον εἶναι πολὺ ἀπεχθέστερον, ὡς ἐνισχύον τὴν ἀτιμωρησίαν καὶ τὰ ἐκ ταύτης δεινά· ἂν δὲ τὰ δικαστήρια δὲν παρέχωσι τὰς ἀναγκαίας περὶ τὰς πράξεις τῶν ἐγγυήσεις, αὐτὸ τὸ Σύνταγμα, ἐξασφαλίζον τὰ δικαστήρια, παρέχει τὴν θεραπείαν. Ἐκ τούτου καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν μετὰ τὴν Ἰουλιανὴν ἐπανάστασιν, οὐ μόνον καταδιώκονται αὐτεπαγγέλτως αἱ κατὰ τὰς ἐκλογὰς κολάσιμοι πράξεις, ἀλλὰ καὶ ὑποβαλλομένων ἐνστάσεων, ἡ Βουλὴ δὲν παραδέχεται ταύτας, ἐὰν δὲν προηγηθῇ ἡ κατὰ τῶν πράξεων ἔγκλησις. Ἐπιμαρτυρηθεὶς δὲ τὸν Μηνύτορα τοῦ 1838, σελὶς 473, προσέθηκεν, ὅτι ἐπίσης δὲν παραδέχεται καὶ τὴν γνώμην, ὅτι ὁσάκις ὑπάρχει ὑπόνοια ἐγκλημάτων, ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἀναστέλλῃ πᾶσαν ἐξέλεγξιν μεχρισοῦ ἀποφανθῶσι τὰ δικαστήρια. Ἐπειδὴ τότε οὐ μόνον ἀναβάλλεται ἡ συγκρότησις τῆς μιᾶς ἐκ τοῦ ὅλου τῆς τριπλῆς ἐξουσίας, ἀλλ' ἀντίκειται τοῦτο καὶ πρὸς τὸ Σύνταγμα, τὸ θέτον ὅρια εἰς ἑκατέραν τῶν ἐξουσιῶν, τὴν κοινοβουλευτικὴν καὶ τὴν δικαστικήν. Ἄλλως τε, εἶναι περιττὸν τοῦτο καὶ πρὸς φωτισμόν, ἂν εἴπωσι, τῆς Βουλῆς, ἐπειδὴ αὕτη καὶ τὸ δικαίωμα ἀνακρίσεως ἔχει καὶ πᾶν ἄλλο πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν πραγμάτων μέσον. Μάταιος δὲ εἶναι καὶ ὁ φόβος, ὅτι δικαστική τις ἀπόφασις δύναται ν' ἀντιφάσκῃ πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ἐπειδὴ δὲν ἀποφαίνεται αὕτη, ἐὰν συνέβησαν ἢ ὄχι ἐγκλήματα, ἀλλ' ἐὰν ἔχῃ κῦρος ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐκλογῆς. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ δύναται μὲν νὰ συνυπάρχῃ ἡ ἀνακάλυψις ἐγκλημάτων, διὰ τοῦτο ὅμως ἐν περιστάσει ὁμοία ἔπεμψεν ἡ Βουλὴ τῆς Γαλλίας τὰ πρακτικὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅπως ἐνεργηθῶσι δικαστικαὶ ἀνακρίσεις, μηδόλως φοβουμένη, ὅτι ἤθελεν ἐξελεγχθῇ ἀντιφάσκουσα. Ἀληθῶς δὲ ποτὲ δὲν δύναται νὰ συμβῇ τοῦτο, ἐπειδὴ ἡ μὲν Βουλὴ ἐξετάζει τὴν πρᾶξιν, ἡ δὲ δικαιοσύνη τὸ πρόσωπον. Ἀλλ' ἀφοῦ ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισεν ἤδη ἐπὶ τοῦ προκειμένου, δύνανται τὰ δικαστήρια νὰ προβῶσιν αὐτεπαγγέλτως ἢ ἀπαιτεῖται ἡ συγκατάθεσις τῆς Βουλῆς; Τὸ κατ' αὐτόν, οἱ διϊσχυριζόμενοι, ὅτι, ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς, τὰ δικαστήρια δὲν

ἔχουσιν ἐντολήν τινα, ἀντιβαίνουσι πρός τε τοὺς θεμελιώδεις καὶ ἰδίως πρὸς τοὺς δευτερεύοντας νόμους, καθ' ὅσον δὲν συνεστήθη τὸ νομοθετικὸν σῶμα οὔτε διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν ὕπαρξιν ἐγκλημάτων, οὔτε διὰ νὰ καλύπτῃ αὐτά, καὶ τὸ ἔργον τοῦτο ἀνήκει εἰς μόνα τὰ δικαστήρια. Καὶ ὑπεννόησαν μέν τινες, ὅτι διὰ τῆς ἐπεμβάσεως τῶν δικαστηρίων καταλύονται αἱ ἐλευθερίαι μας, ἀλλὰ τοσοῦτον ἐπλεόνασαν τὰ ἐν ταῖς ἐκλογαῖς κακουργήματα, ὥστε ὀλίγον ἔτι καὶ θέλουσι πνίξει τὰς ἐλευθερίας ταύτας, ἂν δὲν τὰ περιστείλωμεν προσηκόντως. Ἀλλὰ καὶ ὁ φόβος μὴ, πρὶν ἀποφασίσῃ τὸ σῶμα, συμβῇ νὰ ἐπηρεασθῶσι τὰ δικαστήρια, καὶ ὁ φόβος αὐτὸς ἐκλείπει ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀποφηναμένης ἤδη ὁριστικῶς τῆς Βουλῆς. Ἀφοῦ δὲ οἱ βουλευταὶ δὲν καταδιώκονται ἄνευ ἀδείας τοῦ σώματος, ἔπρεπε κατά τινας, νὰ προσέξωμεν μὴ καταδιωχθῶσι καὶ οἱ μετ' αὐτῶν συμπράξαντες εἰς τὰς ἐκλογάς, καὶ νὰ καταστήσωμεν οὕτω καὶ αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς ἀνεύθυνους; Ἀλλ' ὡς ἔνδοξός τις δημοσιογράφος εἶπεν· « ἡ πρότασίς σας εἶναι πρότασις ἀτιμίας· εἶναι προνόμιον ἀπεχθέστατον » τὰ αὐτὰ καὶ ἡμεῖς ἐκφωνοῦντες, πρέπει νὰ ἀπωθήσωμεν τὸ τοιοῦτον προνόμιον. Τελευτῶν ἐσυμπέρανεν, ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ κατ' αὐτὸν ῥέπει ὑπὲρ τῆς εἰς δίκην παραπομπῆς τῶν ἐνόχων, οὐχὶ διότι δὲν ἔχουσιν οἰκοθεν τὰ δικαστήρια τὸ δικαίωμα τοῦτο, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιδειχθῇ ὁ πόθος, ὃν ἔχει καὶ συναισθάνεται ἡ Βουλὴ ὑπὲρ τῆς τιμωρίας τῶν ἐν ταῖς ἐκλογαῖς παρανομημάτων.

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω ἀναβληθέντος, αἰτήσει πολλῶν, τοῦ προκειμένου ζητήματος, ὅπως συζητηθῇ τὸ περὶ συντάξεως εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μακαρίτου Ν. Κορφιωτάκη νομοσχέδιον· προύτέθη αὐτὸ εἰς συζήτησιν, καὶ εἰς μὲν παρετήρησεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ὅτι ἀποδεχόμενος αὐτὴν ὁλοκλήρως, συνίστησι μόνον νὰ ληφθῇ ὅσον τάχιον ἡ αὐτὴ καὶ ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τοῦ Νικηταρᾶ καὶ Α. Δογοθέτου πρόνοια· ἄλλος δέ τις προσέθηκεν, ὅτι ἐκτὸς τῶν οἰκογενειῶν τούτων ἀριθμοῦνται καὶ ἄλλαι πολλαί, ὑπὲρ ὧν ὀφείλει νὰ λάβῃ πρόνοιαν ἡ πατρίς.

Μετὰ τούτους ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι πρὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τῆς ἀρχῆς ἡ Βουλὴ ἔπρεπε νὰ ἐκφράσῃ τὴν ζωηροτέραν αὐτῆς ἀγανάκτησιν διὰ τὴν στυγερὰν καὶ ἀπάνθρωπον αὐτὴν πρᾶξιν, ἐπειδὴ οὐ μόνον εἰς ὑπουργὸς τοῦ Κράτους πανδήμως ἐδολοφονήθη, ἀλλὰ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐγκατελείφθησαν ἔρημα καὶ τὸ ἔθνος βιάζεται νὰ τὰ διατρέφῃ ἐξ ἀνεπαρκῶν μέσων. Διὰ τοῦτο συνίστησιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ τιμωρηθῶσι παραδειγ-

ματικῶς τὰ τοιαῦτα δεινὰ κακουργήματα, καὶ ἂν δὲν ἐφοβεῖτο τὴν διαιώνισιν τῶν παθῶν, ἤθελεν εἴπει νὰ ἀναγραφῇ ἡ πρᾶξις εἰς ὑψηλὰς στήλας πρὸς αἰώνιον αἶσχος τῶν ἐνεργούντων τοιαῦτα ἐγκλήματα.

Πολλῶν δὲ ἀποδεξαμένων τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις καὶ μηδενὸς ἀντειπόντος, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου μυστικὴ ψηφοφορία, καὶ προτεθεισῶν τῶν καλπῶν, προσῆλθον οἱ βουλευταὶ πάντες ῥίπτοντες ἐν μὲν τῇ μιᾷ τὴν λευκὴν, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ, τὴν μέλαιναν ψῆφον. Γενομένης ἔπειτα τῆς διαλογῆς ὑπό τε τοῦ ἑνὸς τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν γραμματέων, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Ἐμμ. Μελετοπούλου καὶ Θ. Πετρινοῦ, συνήχθη ἐκ ταύτης, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου διὰ ψήφων **62** πρὸς **24**.

Οὕτως ἀναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα **1**, **2** καὶ **3** τοῦ νομοσχεδίου, μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης παρατηρήσεως, ἐγένοντο δεκτὰ ἓν ἕκαστον τούτων δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως.

Ἀφοῦ δὲ μετὰ ταῦτα ἐνεκρίθη καὶ ὁ τύπος τῆς ἐκτελέσεως, ἐπανελήφθη ἐπὶ τοῦ συνόλου νέα μυστικὴ ψηφοφορία, ἐκ δὲ τῆς διαλογῆς ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ἐνεργηθείσης, συνήχθη, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου διὰ ψήφων **70** πρὸς **18**· ἔχει δὲ τὸ σύναλον ἐπιψηφισθὲν οὕτως.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. **1**. Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ τέσσαρα ὀρφανὰ τοῦ μακαρίτου Νικολάου Κορφιωτάκη, ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, χορηγεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, τριακοσίων δραχμῶν μηνιαία σύνταξις ἐπὶ τοῦ δημοσίου ταμείου.

Ἄρθρ. **2**. Ἐὰν ἡ χήρα ἀποβιώσῃ ἢ συνάψῃ δεύτερον γάμον, ἡ σύνταξις μένει εἰς τὰ ὀρφανά· εἰς πᾶσαν δ' ὀρφανοῦ ἀποβίωσιν, ἀποκατάστασίν τινος τῶν θηλέων, ἐνηλικιότητα ἢ τοποθέτησιν τοῦ ἄῤῥενος διὰ Βασιλικοῦ διορισμοῦ, παύει τὸ πεμπτημόριον τῆς ὅλης συντάξεως.

Ἐὰν ἡ ὡς ἐκ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἄῤῥενος ἢ τῆς κατατάξεως τοῦ θήλεως εἰς ἐκπαιδευτικὸν κατάστημα δαπάνη τοῦ δημοσίου

ἦναι κατωτέρα τοῦ πεμπτημορίου τῆς συντάξεως, τὸ ὑπερβάλλον αὐτοῦ ἀποδίδεται εἰς τὴν οἰκογένειαν.

Ἄρθρ. 3. Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν θηλέων καὶ τὴν ἐνηλικιότητα ἢ τοποθέτησιν τῶν ἀῤῥένων, καθὼς καὶ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν ὅλων τούτων, ἡ χήρα μένουσα εἰς τὴν χηρείαν της λαμβάνει μηνιαίαν σύνταξιν δραχμῶν ἑκατόν.

Τὴν αὐτὴν σύνταξιν λαμβάνει καὶ τὸ ὀρφανὸν, ἐὰν εὑρεθῇ εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις.

Ὁ παρὼν νόμος συζητηθεὶς καὶ ψηφισθεὶς παρά τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Γενομένης ἔπειτα ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Δ. Σακελλαριάδου καὶ Γ. Ι. Στάϊκου κληρώσεως συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς 1 τοῦ Ἰανουαρίου, ἔλαχον οἱ ΚΚ. Γρ. Κορφιωτάκης, Γ. Ἀποστολίδης, Α. Ἴσκος, Ἰω. Εὐγενίδης, Ν. Χ. Ἀναργύρου, Θ. Γρίβας, Ἐμμ. Καραμάνος, Α. Κονδάκης, Ἐμμ. Μελετόπουλος καὶ Σ. Κοπανίτσας.

Προσελθὼν ὁ εἰσαγαγὼν πρότασιν νομοσχεδίου περὶ ἀμοιβαίας ἀσφαλείας τῶν πλοίων τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ, ἀνέγνω ταύτην τε καὶ τὴν ἐπ' αὐτῆς δικαιολογητικὴν ἔκθεσιν, ἐχούσας οὕτως.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τῆς περὶ ἀμοιβαίας ἀσφαλείας τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ προτάσεως παρουσιασθείσης παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Ὕδρας Ἰωάννου Κ. Δαμιανοῦ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ ἐμπορικὸν Ναυτικὸν ἐθεωρήθη παρὰ πάντων τῶν ἐμπορικῶν καὶ ναυτικῶν ἐθνῶν ὡς ὁ συντελεστικώτερος σύμμαχος τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, καὶ ἡ σημαντικωτέρα πηγὴ τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου.

Ἡ ἀλήθεια αὕτη ἐπιμαρτυρομένη ἀπὸ τὴν ἱστορίαν, εὐκολώτερον παντὸς ἄλλου τόπου δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ παρ' ἡμῖν, ἕνεκα τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ναυτῶν μας, τῆς δραστηριότητος αὐτῶν, τῆς τόλμης των, τῆς ναυτικῆς εὐφυΐας των, τῆς ὀλιγαρκείας των καὶ τέλος χάριν τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος.

Παραλείποντες, Κύριοι, τὴν ἐξέτασιν τῆς ἱστορίας ἄλλων χρόνων καὶ τόπων, καὶ τὴν σύγχρονον τῆς πατρίδος μας ἱστορίαν ἐξετάζοντες, θέλομεν ὅλοι συναμολογήσει ὅτι, τὸ ἑλλην. ἐμπορικὸν ναυτικὸν καὶ κατὰ τοὺς δουλικοὺς χρόνους, ὅτε βαρὺς βάρβαρος

ζυγὸς ἐβάρυνε τὸν τράχηλον τῆς Ἑλλάδος, αὐτὸ μόνον ἀνέπνεεν ἐλεύθερον ἀέρα, καὶ μόνον οἱ ναυτικοὶ ἀπελάμβανον ἐλευθερίαν τινὰ καὶ ἔχαιρον προνόμια, τὸ δὲ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν, ἂν καὶ διετέλει ὑπὸ ξένην σημαίαν, παρίστανεν εἰς τὸν ἐξευγενισμένον κόσμον τὴν Ἑλληνικὴν ἐθνικότητα, καὶ προεμήνυε τὴν Ἑλληνικὴν Ἀνάστασιν.

Μόλις δὲ ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος ἠκούσθη, καὶ ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ ἐξῆλθεν αὐτοφυὴς πολεμικὸς στόλος, καὶ ἄρθονα πρὸς διατήρησιν αὐτοῦ μέσα, κατὰ τὸν ἄνισον ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα.

Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης, τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν διασχίζον τὰς θαλάσσας, ἀναπληροῖ τὰς χρηματικὰς τοῦ τόπου ἀνάγκας, καὶ ἐμψυχόνει διὰ τῶν κερδῶν αὐτοῦ τοὺς λοιποὺς τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας κλάδους· ἐξ αὐτοῦ δὲ πάλιν ἀναμένεται νὰ ἐξέλθῃ τὸ μέλλον νὰ ὑψώσῃ τὸν Ἑλληνισμὸν πολεμικὸν ναυτικὸν, διότι εἰς αὐτὸ γυμνάζονται οἱ ναυτικοί μας τὸ ἐπίπονον τοῦ ναύτου ἐπάγγελμα. Μέγα λοιπὸν συμφέρον καὶ καθῆκον ἔχομεν, Κύριοι, εἰς τὴν ἐμψύχωσιν τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ, διπλᾶ ἀναμένοντες ἐξ αὐτοῦ ὠφελήματα.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπορικὸν ναυτικὸν, Κύριοι, ἔχει, ὡς προανέφερα, τοσαῦτα πλεονεκτήματα, ὥστε δύναται νὰ κυριεύσῃ τὸ ἐμπόριον τῆς Μεσογείου, καὶ οὐδενὸς ἄλλου ἔθνους ναυτικὸν δύναται νὰ συναγωνισθῇ μετ' αὐτοῦ ἕνεκα τῆς ταχύτητος, τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς ὀλιγαρκείας τῶν ναυτικῶν μας· καὶ μολοντοῦτο τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπορικὸν ναυτικὸν πάσχει, καὶ ξένοι ἔμποροι προτιμοῦν ξένα πλοῖα καὶ μὲ 10 τοῖς ἑκατὸν μεγαλείτερον ναῦλον, διότι ὀλίγα δυστυχήματα, ἡ κακοήθεις πράξεις ἀπονενοημένων τινῶν ἀφῆσαν τὴν πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν πίστιν τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου. Ἡ δὲ τελευταία ἐγκύκλιος τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ὑπουργοῦ τῆς Γαλλίας κατέστρεψε ῥιζηδὸν τὴν πίστιν τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ μας, κλείσασα τὰς θύρας τῶν ἀσφαλιστικῶν καταστημάτων.

Πολλάκις, Κύριοι, δυστυχήματα ἀθῶα τοῦ ναυτικοῦ μας, παρεξηγούμενα ἐκ τῶν ἐπορθαλμιώντων τὴν πρόοδον τοῦ ναυτικοῦ, ἐχρησίμευσαν ὡς ὅπλα κατ' αὐτοῦ, ἐνῷ τὰ αὐτὰ δυστυχήματα, μὲ τὰ αὐτὰ ἢ καὶ σοβαρώτερα ἀκόμη συμπτώματα πλοίων διατελούντων ὑπὸ ἄλλην σημαίαν, διῆλθον ἄνευ ἐξετάσεως.

Ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις τῆς γ'. Σεπτεμβρίου προνοοῦσα περὶ τῆς πίστεως τοῦ ναυτικοῦ, καθιέρωσε τὴν ἐξαιρετικὴν ἀρχὴν τῆς καταδιώξεως τῶν προσβαλλόντων τὴν ναυτικὴν πίστιν ἐγκλημάτων·

ἡ δὲ Κυβέρνησις συνεπεία τῆς καθιερωθείσης ταύτης ἀρχῆς, ἐξέδοτο τὸν κατὰ τῆς πειρατείας καὶ ναυταπάτης νόμον, δι' οὗ ἐπέβαλεν εἰς τὴν ἐκλίκασιν τῶν ἑρετῶν τὰ ἐγκλήματα ταῦτα. Ἀλλ' ἡ πεῖρα ἀπέδειξε, Κύριοι, τὴν φιλοσοφικὴν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν δυστυχῶς οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν ἀρνοῦνται· τοὐτέστιν, ὅτι ἡ κοινωνία δὲν πρέπει νὰ περιμένῃ τὸν κακοῦργον διὰ νὰ τὸν τιμωρήσῃ μετὰ τὴν πρᾶξιν, ἀλλ' ὅτι ὀφείλει νὰ προλαμβάνῃ τὸ κακὸν, ἐμποδίζουσα τῆς πράξεως τὸν εἰς τὸ κακὸν ῥοπὴν ἔχοντα, καὶ ὁδηγοῦσα εἰς τὸ καλὸν τὸν ἕνεκα ἀναγκῶν ἢ ἄλλων αἰτιῶν εἰς τὸ κακὸν συρόμενον καλὸν πολίτην· ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ὅτι ἡ διδασκαλία τοῦ καλοῦ καὶ οὐχὶ ἡ ποινὴ μορφόνει τὸν καλὸν πολίτην.

Διὰ τῆς παρουσιαζομένης πρωτάσεως νομίζω, Κύριοι, ὅτι καὶ τὸ καλὸν προλαμβάνομεν, καὶ ματαίων δαπανῶν ἀπαλλάττομεν τὸ ναυτικὸν, καὶ τὴν καταστραφεῖσαν αὐτοῦ πίστιν δυνάμεθα ν' ἀνυψώσωμεν, παρέχοντες ἐγγυήσεις πρὸς τὸν ἐμπορικὸν κόσμον.

Ἐκ τοῦ ἐπισυναπτομένου πίνακος βλέπετε, Κύριοι, τὴν μεγίστην πρόοδον τοῦ ναυτικοῦ μας, μολονότι οὐδεμία φροντὶς ἐλήφθη περὶ αὐτοῦ.

Κατὰ τὸ 1838, ὅτε κατὰ πρῶτον ἐγένετο ἀκριβὴς καταμέτρησις, οἱ τόνοι τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ ἀνέβαινον εἰς 88,502 καὶ εἰς 3269 πλοῖα. Καθ' ἃς δὲ ἔλαβον πληροφορίας παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, ἡ Ἑλληνικὴ σημαία ἐκάλυπτε τὴν 1 Ἰανουαρ. 1850, 4046 πλοῖα, καὶ ἀπασχολεῖ 30,000 ναυτῶν, ἐκτὸς τῶν παρεπιδημούντων εἰς τὰ ξένα, ἢ εἰς ἄλλα ἔργα ἀσχολουμένων· ἐξ ὧν Α'. κλάσεως, ἤτοι ἔλαττον 30 τόνων χωρητικότητος, 2554 πλοῖα καὶ τόνων 18093

Β'. κλάσεως, ἤτοι χωρητικότητος μείζονα τῶν 30, τόνων 1492 καὶ φέροντα τόνους 248131

Τὸ ὅλον τῶν τόνων . . . 266,221.

Ὥστε εἰς διάστημα 12 ἐτῶν τὸ ναυτικόν μας ηὔξησεν εἰς 177719 τόνους· ἡ δὲ γιγαντιαία αὕτη αὔξησις ὀφείλεται εἰς τὴν δραστηριότητα τῶν ναυτικῶν· ὥστε τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν σχετικῶς εἶναι δεκάκις ἀνώτερον τοῦ Ἀγγλικοῦ, καὶ εἰκοσάκις τοῦ Γαλλικοῦ ναυτικοῦ.

Διὰ τῆς παρουσιαζομένης προτάσεως σκοπὸν προτίθεμαι, Κύριοι, ν' ἀπαλλάξω τὸ ναυτικόν μας τῶν πληρονομένων εἰς τὰ ξένα ἀσφαλιστικὰ καταστήματα ἀσφαλίστρων, καὶ νὰ τὸ σώσω συγχρόνως τῆς ἐπικρίσεως τοῦ τελευταίου μετόχου τῶν ἀσφαλιστικῶν καταστημάτων, ὑποβάλλων αὐτὸ εἰς τὴν ἀμοιβαίαν ἀνάκρισιν καὶ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ναυτικῶν.

Δὲν θέλω διέλθει, Κύριοι, ἀνὰ μίαν τὰς διατάξεις τῆς παρουσιαζομένης προτάσεως, διότι αὗται εἶναι, φρονῶ, σαφεῖς, ἀλλὰ θέλω ἰδίως περιορισθῆ εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν λόγων, οἱ ὁποῖοι μ' ἔπεισαν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ νομοσχεδίου, τῶν ὠφελημάτων τὰ ὁποῖα ὑπόσχεται, καὶ συντόμως θέλω ἐξηγήσει ὅσα μέρη τοῦ νόμου νομίζω ἀναγκαῖον.

Ἡ παρουσιαζομένη πρότασις ἀφορᾷ μόνον τὰ πλοῖα τῆς Β'. κλάσεως, τοὐτέστι τὰ μείζονα τῶν τριάκοντα τόνων χωρητικότητος, διότι ταῦτα συνήθως ἀσφαλίζονται.

Τὰ πλοῖα δευτέρας κλάσεως, ὡς ἀνέφερα ἀνωτέρω, τὴν 1 Ἰανουαρ. 1850 ἀνέβαινον εἰς 1,492, ἡ δὲ χωρητικότης αὐτῶν εἰς τόνους 248,131, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία, ὑπολογιζομένη κατὰ μέσον ὅρον εἰς δρ. 150 δι' ἕκαστον τόνον, ἀναβαίνει εἰς δρ. 37,219,650, ὥστε τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν ἐπλήρονε κατ' ἔτος πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐγκυκλίου τοῦ Γαλλικοῦ ὑπουργείου δι' ἀσφάλειαν ἀνὰ 6 τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος εἰς τὰ ξένα ἀσφαλιστικὰ καταστήματα δραχ. 2,233,179· τὰ δὲ κατ' ἔτος ναυάγια τοῦ Ἑλλην. ναυτικοῦ κατὰ μέσον ὅρον δὲν ὑπερβαίνουν τὰ τριάκοντα πλοῖα, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία, κατὰ μέσον ὅρον τῆς χωρητικότητος καὶ τῆς ἀξίας, ἀναβαίνει εἰς δραχ. 600,000, ὥστε τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν ἐπλήρονε, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐγκυκλίου τοῦ Γάλλου ὑπουργοῦ, εἰς τὰ ἀσφαλιστικὰ καταστήματα πλέον τῆς πραγματικῆς ζημίας δραχ. 1,633,178. Μετὰ τὴν ἔκδοσιν δὲ τῆς εἰρημένης ἐγκυκλίου δὲν εὑρίσκει πλέον ἀσφάλειαν, καὶ μόλις οἱ γνωστοὶ πλοίαρχοι εἶναι δεκτοὶ πληρόνοντες 9 μέχρι 12 τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος δι' ἀσφάλιστρα.

Ἀλλ' ἀπελάμβανε τάχα τὸ ναυτικὸν τὴν ἀποζημίωσιν τῶν 600,000 δραχμῶν τῆς ὑπολογιζομένης ζημίας; Ὄχι, Κύριοι, ποτέ· τὰ ἀσφαλιστικὰ καταστήματα δὲν ἐπλήρωσαν ὁλόκληρον τὴν ἀξίαν τῆς ζημίας, ἀλλὰ πάντοτε, βασανίζοντα τοὺς δυστυχεῖς πλοιάρχους μὲ διαφόρους στρεψοδικίας, ἀπειλοῦντα αὐτοὺς μὲ ποινικὰς καταδιώξεις, ἢ ὑποδεικνύοντα τὰ δικαστήρια, τοὺς ὑπεχρέονον εἰς ἄδικον συμβιβασμόν, πληρόνοντα πρὸς αὐτοὺς μετὰ παρέλευσιν πολλῶν μηνῶν 50 ἢ 60 τοῖς ἑκατόν· ὥστε μόλις οἱ ναυτικοί μας μετὰ παρέλευσιν πολλοῦ χρόνου, μετὰ μόχθων καὶ ἀδρῶν δαπανῶν ἐλάμβανον τὸ ἥμισυ τῆς ζημίας. Τὰ δὲ ἀσφαλιστικὰ καταστήματα ἐλάμβανον πρὸς ὄφελός των τὴν ἀξίαν τῶν λειψάνων τῶν ναυαγίων.

Ἀκριβῶς λοιπὸν ὑπολογίζοντες τὸ παρὰ τῶν ἀσφαλιστικῶν καταστημάτων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν πληρονόμενον ποσὸν

πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ναυαγίων, μόλις ἀναβαίνει εἰς 400,000 δραχμῶν, ὥστε ἡ κατ' ἔτος ζημία τοῦ ναυτικοῦ μας συμποσοῦται εἰς 1,833,179 δραχμῶν.

Τὴν ζημίαν ταύτην προλαμβάνω διὰ τῆς παρουσιαζομένης προτάσεως, διότι τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν ἀπαλλάττεται τῆς φορολογίας τῶν ἀσφαλιστικῶν καταστημάτων διὰ τῆς ἀμοιβαίας ἀσφαλείας, καὶ ὑποβάλλεται μόνον εἰς τὴν ἀνάλογον πληρωμὴν τῶν πραγματικῶν ζημιῶν.

Ἀλλ' ἡ ἠθικὴ ὠφέλεια, τὴν ὁποίαν ὑπόσχεται ἡ παρουσιαζομένη πρότασις εἶναι, κατ' ἐμὴν κρίσιν, ἀνωτέρα τῆς χρηματικῆς, διότι διὰ τῆς ἀμοιβαίας ἀσφαλείας ἕκαστος ναυτικὸς καὶ κατὰ συνέπειαν μέτοχος τῆς ἑταιρίας ἔχει ἄμεσον συμφέρον εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἄλλων καὶ τὴν ἐπίκρισιν τῆς διαγωγῆς των. Δυσκόλως δὲ τῆς ὀξυδερκείας τῶν συμπολιτῶν του δύναται νὰ ὑπεκφύγῃ ὁ παριστάνων ὡς ἀθῶον τὸ ὄλιον ναυάγιον. Τοῦτο δὲ γνωρίζων ὁ συλλαβὼν τὴν ἰδέαν τῆς ἀπάτης, καὶ μὴ ἀναμένων ὠφελειαν ἐκ τῆς κολασίμου πράξεώς του, ποτὲ δὲν θέλει ἐκτεθῇ εἰς τὴν ἐπίκρισιν τῶν συμπολιτῶν του.

Γνωστὴ εἶναι, Κύριοι, ἡ καλὴ πίστις τῶν ναυτικῶν μας πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, ἥτις κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται εἰς τὴν αὐστηρὰν ἐπίκρισιν τῆς διαγωγῆς ἑκάστου παρὰ τῶν συμπολιτῶν του καὶ τοῦ φόβου μὴ κηρυχθῇ ἄτιμος παρ' αὐτῶν. Ἂς μὴ λησμονήσωμεν, Κύριοι, τὰ ἤθη μας καὶ τὰ ἐθιμά μας, τὰ κυριώτερα ἑκάστου ἔθνους διακριτικὰ σημεῖα, ἀλλ' ἂς προσπαθήσωμεν νὰ τὰ διατηρήσωμεν, ἂς συντρέξωμεν ὅλοι ὅλαις δυνάμεσιν εἰς τὴν ἀνύψωσιν τῆς ἄλλοτε βασιλευούσης μεταξὺ ἡμῶν καλῆς πίστεως, δυναμένης νὰ μᾶς σώσῃ τῶν ἐπαπειλούντων κινδύνων.

Οἱ ναυτικοί μας εἶναι ἀρκετὰ φιλότιμοι· ἂς ἐπεθίσωμεν τὴν φιλοτιμίαν των· ἂς δώσωμεν εἰς αὐτοὺς νὰ ἐννοήσωσιν, ὅτι, καὶ ἂν δυνηθῶσι νὰ διαφύγωσι τῆς ἀνακρίσεως τὴν ὀξυδερκειαν καὶ τοῦ διαστοῦ τὴν αὐστηρότητα, δὲν θέλουσιν ὅμως ἀποφύγει τὴν ἐπίκρισιν καὶ τὴν περιφρόνησιν τῶν συμπολιτῶν των· καὶ ἐστὲ βέβαιοι, ὅτι οὐδεὶς τῶν ναυτικῶν θέλει τολμήσει ἄτιμον πρᾶξιν, φοβούμενος μᾶλλον τῶν συμπολιτῶν του τὴν περιφρόνησιν ἢ τοῦ δημίου τὸ βλέμμα.

Ἴσως μοῦ ἀντιτάξει τις, Κύριοι, ὅτι ἡ σύστασις ἑταιρίας δὲν εἶναι νομοθετικὸν ἀντικείμενον, ἀλλὰ διοικητικὸν καὶ κανονίζεται διὰ συμβολαίου ἐπικυρουμένου διὰ Βασ. Διατάγματος· θεωρητικῶς ἡ ἀντίρρησις αὕτη εἶναι ἴσως ὀρθή· ἀλλὰ, φρονῶ

ὅτι, παρ' ἡμῖν δύσκολος καθίσταται ἡ διὰ συμβολαίου σύστασις τοιαύτης ἑταιρίας, μὴ ἀναπτυχθέντος εἰσέτι τοῦ συνεταιρικοῦ πνεύματος, καὶ διὰ τοῦτο ἐπροτίμησα τὴν διὰ νόμου ἀναγκαστικὴν σύστασιν τῆς ἑταιρίας.

Δεύτερος λόγος πρὸς ἀντίκρουσιν τῆς τοιαύτης ἀντιρρήσεως εἶναι, ὅτι ἡ παρουσιαζομένη πρότασις περιλαμβάνει καὶ ποινικὰς ῥήτρας, ἄνευ τῶν ὁποίων ἡ ἐκτέλεσις καθίσταται δύσκολος ἢ ἀδύνατος· καὶ τέλος πάντων, ἂς ὁμολογήσωμεν τὴν πικρὰν ἀλήθειαν, ὅτι τὸ ἔθνος μας, ὡς νέον καὶ μὴ γευθὲν εἰσέτι τοὺς καρποὺς τῶν διαρκῶν καὶ ἐκτεταμένων ἑταιριῶν, ἔχει ἀνάγκην ὁδηγίας καὶ ἀνατροφῆς· καὶ αὕτη διὰ νόμων καὶ ἀναγκαστικῶς δύναται νὰ τελεσφορήσῃ.

Θέλω διέλθει ἤδη, Κύριοι, ἐν συντόμῳ τὰς οὐσιωδεστέρας διατάξεις.

Ἡ πρώτη διάταξις ἀφορᾷ τὴν ἑταιρικὴν ἐπωνυμίαν καὶ προσδιορίζει τὰ κεφάλαια τῆς ἑταιρίας, τὰ ὁποῖα συγκροτοῦν τὰ ὑπάρχοντα καὶ τὰ κατασκευασθησόμενα ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία θέλει ὁρισθῇ συμφώνως μὲ τ' ἄρθρα 5 καὶ 8 παρὰ πλοιάρχων τῆς ἑταιρίας, καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτων, παρ' εἰδημόνων ἀνδρῶν διαμενόντων εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐνεργεῖται ἡ ἐκτίμησις.

Τὴν διεύθυνσιν τῆς ἑταιρίας καὶ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν συμφερόντων αὐτῆς ἀνέθεσα εἰς ἕνα διευθυντὴν καὶ δύο συμβούλια.

Τοῦ μὲν διευθυντοῦ τὴν ἐκλογὴν ἀνέθετα εἰς τὴν Κυβέρνησιν, φρονῶν εὐκολωτέραν τὴν ἐπιτυχίαν, καὶ διότι καθίστατο δύσκολος ἡ ἐκ μέρους τῶν συμμετόχων ἐκλογή του. Τὰ δὲ συμβούλια παράγω ἐκ δύο πηγῶν, ἐκ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκ τῶν μετόχων, πιστεύων ὅτι διὰ τοῦ διπλοῦ τούτου τρόπου δύνανται νὰ συγκεντρωθῶσι παρὰ τῇ διευθύνσει τῆς ἑταιρίας ὅλαι αἱ ἀπαιτούμεναι γνώσεις, ἀφοῦ μάλιστα εἰς τὰ συμβούλια ταῦτα μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀνετέθησαν καὶ δικαστικὰ καθήκοντα· περιώρισα δὲ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ νὰ προτιμήσῃ τοὺς συμμετόχους τῆς ἑταιρίας ὡς ἔχοντας συμφέρον εἰς τὴν πρόοδον αὐτῆς.

Τὸν χρόνον τῆς διαρκείας ἄφησα ἀπροσδιόριστον, διότι ἡ ὕπαρξίς της καθίσταται ἀναγκαία, ἐνόσῳ ὑπάρχει Ἑλλὰς καὶ ἑλληνικὸν ναυτικόν.

Ἀπηγόρευσα τὸ δικαίωμα τῆς εἰς τὰ δικαστήρια προσφυγῆς κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ συμβουλίου τῆς ἑταιρίας, διότι φρονῶ, ὅτι, ἡ καταλληλοτέρα διεξαγωγὴ τῶν μεταξὺ συνεταίρων ὑποθέσεων, εἶναι ἡ διαιτησία· καὶ ὡς διαιτητὰς ἐθεώρησα τοὺς συγ-

κροτοῦντας τὰ συμβούλια· ἐξ ἄλλου ὁ διπλοῦς τρόπος τῆς ἐκλογῆς τῶν συμβουλίων καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐφέσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ διαρκοῦς συμβουλίου πρὸς τὸ ἀναθεωρητικὸν εἶναι ἀρκετὴ ἐγγύησις πρὸς τοὺς δικαζομένους.

Τὴν βεβαίωσιν τῶν ζημιῶν καὶ τὴν διανομὴν αὐτῶν, καθὼς καὶ τῶν ἐξόδων, ὑπέβαλα εἰς δημοσιεύσεις παρεχούσας ἐγγυήσεις καὶ ἀφαιρούσας πᾶσαν ὑπόνοιαν καταχρήσεως.

Πρὸς μόρφωσιν κεφαλαίων τῆς ἑταιρίας ὑπεχρέωσα τοὺς συνεταίρους εἰς μικρὰν προκαταβολήν. Τὰ κεφάλαια ταῦτα θέλουν χρησιμεύσει εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν βεβαιωθεισῶν ζημιῶν, καὶ συγχρόνως οἱ τόκοι αὐτῶν θέλουν χρησιμεύσει πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δυστυχῶν ναυτικῶν τῶν ἀπολεσάντων τὰς δυνάμεις των καὶ καταστάντων ἀνικάνων εἰς τὸ ἐπίπονον τοῦ ναύτου ἐπάγγελμα. Πιστεύω δὲ ὅτι, προϊόντος τοῦ χρόνου, ἡ ἑταιρία θέλει δυνηθῆ νὰ συστήσῃ φιλανθρωπικὸν κατάστημα, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ εὑρίσκωσιν ἀνακούφισιν οἱ γηράσαντες ναυτικοὶ καὶ τὴν ἐπαιτείαν ἔχοντες καταφύγιον, καθὼς καὶ αἱ ἀδύνατοι χῆραι ἢ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀποθανόντων ναυτῶν.

Γνωρίζετε κάλλιστα, Κύριοι, ὅτι ἡ μόνη προσοδοφόρος ἰδιοκτησία τοῦ ναύτου εἶναι αἱ δυνάμεις του· ὅταν δὲ αὗται τὸν καταλιμπάνουν, τότε ἡ μόνη ἐλπὶς εἶναι τὸ ἔλεος τῶν συμπολιτῶν του, τὰ δὲ τέκνα του, ἀποθανόντος αὐτοῦ, στεροῦνται καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν τροφοδότην· ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ τεσσαράκοντα χιλιάδων ναυτῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μεγαλείτερον μέρος ζῇ ἐκ τῶν προσόδων τοῦ ναυτικοῦ ἐπαγγέλματος, καὶ στερεῖται παντὸς ἄλλου πόρου.

Τελειόνων, Κύριοι, εὔχομαι ἡ πρότασίς μου νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς ἐμβριθεστέρας σκέψεις περὶ βελτιώσεως τοῦ ναυτικοῦ, ἐκ τοῦ ὁποίου μεγάλα ἀναμένομεν ὑλικὰ καὶ ἠθικὰ ὠφελήματα, καὶ ἰδίως εἰς τὴν σύστασιν ναυτικῆς τραπέζης πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ ναυτικοῦ ἐκ τῶν ὑπερόγκων τόκων, οἵτινες ἀπορροφοῦν ὅλα τὰ κέρδη καὶ σύρουσιν ἐξ ἀνάγκης εἰς ἀτοπήματα τοὺς ναυτικούς μας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Δεκεμβρίου 1850.

Ὁ βουλευτὴς Ὕδρας Ἰωάν. Κ. Δαμιανός.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ἀμοιβαίας ἀσφαλείας τῶν πλοίων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

ΤΙΤΛΟΣ Α'.

Περὶ συστάσεως τῆς ἑταιρίας.

«Ἄρθρ. 1. Συνίσταται ἀνώνυμος ἑταιρία ὑπὸ τὴν ἑταιρικὴν ἐπωνυμίαν «ἑταιρία ἀμοιβαίας ἀσφαλείας τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, » ἐδρεύουσα εἰς Ἀθήνας, ἡ διάρκεια τῆς ὁποίας εἶναι ἀπροσδιόριστος καὶ τῆς ὁποίας κύριος σκοπὸς εἶναι ἡ ἀμοιβαία ἀσφάλεια τῶν πλοίων τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ ἐκ τῶν θαλασσίων κινδύνων.

Τὸ κεφάλαιον αὐτῆς ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ τὴν ὁλικὴν ἀξίαν ὅλων τῶν ὑπαρχόντων καὶ κατασκευασθησομένων πλοίων τῆς Ε'. κλάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, ἐπιθεωρουμένων καὶ ἐκτιμωμένων ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα, τὰ ἔχοντα τὰ παρὰ τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν κανονισμῶν τῆς ἑταιρίας ἀπαιτούμενα προσόντα ἀποτελοῦν μέρος τῶν κεφαλαίων τῆς ἑταιρίας, καὶ ἀσφαλίζονται παρ' αὐτῆς ἐναντίον τῶν θαλασσίων κινδύνων ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους.

Εἰς βάρος τῆς ἑταιρίας λογίζονται ὅλοι οἱ κίνδυνοι καὶ αἱ ζημίαι προερχόμεναι ἀπὸ τρικυμίαν, ναυάγιον, κάθισμα τοῦ πλοίου εἰς τὴν ξηρὰν ἢ εἰς ὑφάλους, σύγκρουσιν, πυρκαϊάν, πειρατείαν, ἁρπαγὴν λόγῳ διακηρυχθέντος πολέμου ἢ ἐχθροπραξίας, καὶ ἐν γένει πᾶν θαλάσσιον δυστύχημα, καθιστῶν τὸ πλοῖον ἄχρηστον πρὸς πλοῦν.

Αἱ γνωσταὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα εἰδικαὶ ἀβαρίαι ζημίαι λογίζονται εἰς βάρος τῆς ἑταιρίας, ὅταν ὑπερβαίνουν τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου.

Δὲν λογίζονται εἰς βάρος τῆς ἑταιρίας αἱ ζημίαι αἱ προερχόμεναι ἀπὸ παραβάσεις, ἐλλείψεις, δολιότητα ἢ ἀπάτην τοῦ πλοιάρχου.

Ἡ περὶ ἀβαριῶν διάταξις δύναται νὰ τροποποιηθῇ παρὰ τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἑταιρίας.

Ἄρθρ. 2. Τὴν διοίκησιν τῆς ἑταιρίας συγκροτοῦν εἷς διευθυντὴς καὶ εἷς ὑποδιευθυντής· παρεδρεύει δὲ διαρκὲς συμβούλιον καὶ ἕτερον συμβούλιον ἀναθεωρητικόν.

Ἄρθρ. 3. Εἰς τὴν ἑταιρίαν ἐναποκεῖται, ἐὰν ἐγκρίνῃ, νὰ συμπεριλαμβάνῃ καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ ξένην σημαίαν διατελούντων,

ἀλλ' εἰς Ἕλληνας ἀνηκόντων πλοίων, ὑπὸ τοὺς προσδιορισθησομένους ἀπὸ τὴν διοίκησιν τῆς ἑταιρίας ὅρους καὶ δημοσιευθησομένους διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

ΤΙΤΛΟΣ Β'.

Περὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως καὶ ἐκτιμήσεως τῶν πλοίων.

Ἄρθρ. **4.** Ἕκαστον πλοῖον πρὶν καταταχθῇ εἰς τὴν ἑταιρίαν ἐπιθεωρεῖται καὶ ἐκτιμᾶται ὑπὸ θαλασσίου ἐκτιμητικῆς ἐπιτροπῆς, ἐδρευούσης εἰς τὴν ἕδραν ἑκάστου κεντρικοῦ λιμεναρχείου καὶ εἰς τοὺς κυριωτέρους λιμένας τοῦ βασιλείου, κατὰ τὰς ἀναφυομένας ἑκάστοτε ἀνάγκας, καὶ συγκειμένης παρὰ δύο πλοιάρχων ἐκλεγομένων παρὰ τῶν πλοιάρχων τοῦ τμήματος, καὶ προεδρευομένης παρὰ τοῦ λιμενάρχου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ.

Συγχρόνως μὲ τὴν ἐκλογὴν τῶν τεσσάρων τακτικῶν μελῶν ἐκλέγονται καὶ τέσσαρα ἄλλα ἀναπληρωτικὰ μέλη πρὸς ἀντικατάστασιν, ἐν περιπτώσει κωλύματος τῶν τακτικῶν μελῶν· ἅπαντα δὲ δίδουσιν ἅπαξ ἐνώπιον τοῦ λιμενάρχου καὶ παρόντος ἱερέως τὸν ἑξῆς ὅρκον.

« Ὀμνύω, εἰδὼς καλλιστα τὰς ἐπιβαλλομένας εἰς τὴν ψευδορκίαν ποινάς, ὅτι θέλω ἐνεργήσει εὐσυνειδότως τὴν ἐκτίμησιν τῶν πλοίων καὶ θέλω γνωμοδοτήσει κατὰ πεποίθησιν περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν. »

Ἐὰν ὅλα τὰ μέλη τά τε τακτικὰ καὶ ἀναπληρωτικὰ κωλύωνται, ὁ λιμενάρχης ἐκλέγει ἄλλα πρὸς ἀντικατάστασιν, ἀλλ' ὀφείλει νὰ ὁρκίσῃ ταῦτα καὶ νὰ ἀναφέρῃ τὸ κώλυμα εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ συνταχθησομένην ἔκθεσιν.

Ἄρθρ. **5.** Ἕκαστος πλοίαρχος, τοῦ ὁποίου τὸ πλοῖον ἀποτελεῖ μέρος τῆς ἑταιρίας ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀντιπρόσωπος ὀφείλει, πρὶν ἐπιχειρήσῃ πλοῦν, νὰ ζητήσῃ δι' ἀναφορᾶς του παρὰ τοῦ λιμενάρχου τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἐκτίμησιν τοῦ πλοίου του.

Ὁ λιμενάρχης λαβὼν τὴν αἴτησιν ὀφείλει νὰ συγκαλέσῃ τὴν θαλάσσιον ἐπιτροπὴν καὶ ἐνεργήσῃ ἐντὸς **24** ὡρῶν τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἐκτίμησιν τοῦ πλοίου· εἶναι δὲ ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν ζημίαν ἐκ τῆς ἀδικαιολογήτου ἀναβολῆς, ἐκτὸς τῶν ἐπιβαλλομένων πειθαρχικῶν ποινῶν.

Ἡ θαλάσσιος ἐπιτροπὴ λαβοῦσα τὴν πρόσκλησιν, συνεννοεῖται μετὰ τοῦ λιμενάρχου ἢ, τούτου κωλυομένου, μετὰ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, καὶ προσλαμβάνουσα ἕνα ναυπηγόν, ἐὰν τὸ νομίζῃ ἀναγκαῖον, ἐπιθεωρεῖ τὸ πλοῖον, καὶ βεβαιοῦται ἐὰν

εὑρίσκηται εἰς καλὴν κατάστασιν πρὸς πλοῦν, ἐὰν συνεμορφώθη μὲ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου **225** τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ μὲ τοὺς κανονισμοὺς τῆς ἑταιρίας.

Ἐὰν εὕρῃ ἐλλείψεις, σημειόνει ταύτας καὶ διατάττει, ἐὰν νομίσῃ κατάλληλον, τὰς ἀπαιτουμένας ἐπισκευὰς τοῦ πλοίου καὶ τὴν ἀντικατάστασιν ἢ προσθήκην ἐπίπλων.

Ἐκτιμῶσα τὸ σιδήρος, τὴν ἐπισκευήν, ἀλύσους, ἀγκύρας, σχοινία καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ ὅλα τὰ εἰς τὸ πλοῖον ἀνήκοντα, συντάττει περὶ τούτων ἔκθεσιν, γνωμοδοτεῖ ἐὰν τὸ πλοῖον ᾖναι εἰς κατάστασιν νὰ ἐκπλεύσῃ καὶ προσδιορίζει τὸν χρόνον τῆς ἰσχύος τῆς ἐκτιμήσεως.

Ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι τὰ μέλη τῆς θαλασσίου ἐπιτροπῆς ἐν γνώσει ἢ ἐξ ἰδιοτελείας ὑπέκρυψαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ πλοίου κατάστασιν καὶ τὴν πραγματικὴν αὐτοῦ καὶ τῶν ἐπίπλων του ἀξίαν, καταδιώκονται καὶ τιμωροῦνται ἐπὶ ψευδορκίᾳ, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς περὶ ἀποζημιώσεως ἀγωγῆς τῆς ἑταιρίας ἢ τῶν ἰδιοκτητῶν.

Εἰς τὸ γραφεῖον ἑκάστου κεντρικοῦ λιμεναρχείου κρατεῖται ἰδιαίτερον βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀντιγράφονται ὅλαι αἱ περὶ ἐπιθεωρήσεως καὶ ἐκτιμήσεως ἐκθέσεις.

Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ὁριοθέντος παρὰ τῶν ἐκτιμητῶν χρόνου ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἐκτιμήσεως.

Ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως καὶ γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς δύναται νὰ λάβῃ ὁ ἔχων συμφέρον.

Ὁ λιμενάρχης τότε μόνον θέλει ἐκδώσει τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα, ὅταν βεβαιωθῇ ὅτι ὁ πλοίαρχος συνεμορφώθη μὲ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως, ὁ λιμενάρχης τιμωρεῖται παρὰ τῆς διευθύνσεως τῆς ἑταιρίας μὲ πρόστιμον **10 — 100** δραχμῶν, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς περὶ ἀποζημιώσεως ἀγωγῆς.

Ἄρθρ. **6.** Οἱ ἐκτιμηταὶ λαμβάνουν δικαίωμα ἐκτιμήσεως **10** λεπτὰ ἀνὰ **1000** δραχμὰς καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ὁδοιπορίας.

Ἄρθρ. **7.** Ἡ ὑποχρέωσις τῆς ἐπιθεωρήσεως καὶ ἐκτιμήσεως τοῦ πλοίου ἀναγινώσκεται πρωτοῦ νὰ παρέλθῃ ὁ δυνάμει τοῦ ἄρθρ. **5.** παρὰ τῆς θαλασσίου ἐπιτροπῆς προσδιοριζόμενος χρόνος τῆς διαρκείας τῆς ἐκτιμήσεως, ὁσάκις συμβάντι ἤθελε καταστήσει τὸ πλοῖον ἐλλειπὲς τῶν παρὰ τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῶν κα-

νονισμῶν τῆς ἑταιρίας ἀπαιτουμένων, ἐπὶ ποινῇ στερήσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ πλοίου ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας.

Ἄρθρ. 8. Ἡ ἐπιθεώρησις καὶ ἐκτίμησις δύναται νὰ ἀνανεωθῇ καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, κατ' αἴτησιν τοῦ ἔχοντος συμφέρον, πρὸς τὸν ἀριόδιον πρόξενον, ὅστις συμφώνως μὲ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, ἐκλέγει καὶ ὁρίζει δύο ἐκ τῶν τυχόντων ἐκεῖ πλοιάρχων τῆς ἑταιρίας, καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτων, δύο εἰδήμονας ἄνδρας, οἵτινες ἐνεργοῦν τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἐκτίμησιν συμφώνως μὲ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις.

Ἀλλ' ἅμα τὸ πλοῖον ὁρμήσῃ εἰς ἑλληνικὸν λιμένα, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἔκθεσιν εἰς τὴν πρώτην λιμενικὴν ἀρχὴν, διὰ νὰ γένῃ ἡ νόμιμος βεβαίωσις.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

Περὶ τῶν κεφαλαίων τῆς ἑταιρίας.

Ἄρθρ. 9. Τὰ κεφάλαια τῆς ἑταιρίας ἀπαρτίζονται ἐκ τῆς ὑλικῆς ἀξίας τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν ἐμπορικῶν πλοίων β'. κλάσσεως.

Ἕκαστον πλοῖον ἀντιπροσωπεύει ἐκ τῶν κεφαλαίων τῆς ἑταιρίας μέρος ἴσον τῆς ἐκτιμήσεως τῆς προσδιορισθείσης κατὰ τὸ 5 ἄρθρον, καὶ συμμετέχει τῆς ἑταιρίας διὰ τὸ αὐτὸ ποσὸν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὁριστικῆς ἐκτιμήσεως, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἄρχονται ὅλοι οἱ κίνδυνοι καὶ ἡ ἐκ μέρους τῆς ἑταιρίας ἀσφάλεια.

Ἄρθρ. 10. Ἕκαστος πλοίαρχος, προτοῦ λάβῃ ἀντίγραφον τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐπιθεωρήσεως καὶ ἐκτιμήσεως καὶ τὰ ναυτιλιακά του ἔγγραφα, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ πρὸς τὸν τελώνην, δυνάμει ἐνταλματος τοῦ λιμενάρχου, τρία τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου διὰ τὸ πρῶτον ἔτος, διὰ δὲ τὸ δεύτερον ἔτος ἓν τοῖς ἑκατὸν καθ' ἑξαμηνίαν.

Εἰς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑπάγονται καὶ ὅλα τὰ πλοῖα ὅσα εἰς τὸ μέλλον προστεθῶσιν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ναυτικὸν διὰ κατασκευῆς ἢ δι' ἀγορᾶς παρ' ἀλλοδαπῶν.

Διὰ τὰς πληρωμὰς ταύτας χορηγοῦνται αἱ διὰ τὰς πληρωμὰς τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων προθεσμίαι, διδομένης ἐκ μέρους τοῦ ὀφειλέτου ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως, ὑπὸ προσωπικὴν εὐθύνην τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνείου, καὶ ἐπὶ πληρωμῇ τόκου πρὸς τὴν ἑταιρίαν ἑνὸς τοῖς ἑκατὸν κατὰ μῆνα ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ.

Τὸ ποσὸν τοῦτο σχηματίζει τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τῆς ἑταιρίας προσδιωρισμένων διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν.

ΤΙΤΛΟΣ Δ'.

Περὶ τῶν δυστυχημάτων καὶ τῶν πληρωμῶν.

Ἄρθρ. 11. Ἐν περιπτώσει ὁποιουδήποτε δυστυχήματος, ἐγκαταλείψεως, γενικῆς ἢ μερικῆς ἀπωλείας πλοίου τῆς ἑταιρίας, ἢ ἀβαρίας, ὁ ἀσφαλισθείς, ἀφοῦ ἐκπληρώσῃ τὰ παρὰ τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου καὶ τοῦ παρόντος διαταττόμενα, ζητεῖ ἐγγράφως παρὰ τῆς διευθύνσεως τὴν νόμιμον ἀποζημίωσιν.

Ἡ διεύθυνσις ἐξετάζουσα περὶ τῆς συμβάσης ζημίας, νομίμως δὲ ἀποδειχθείσης καὶ βεβαιωθείσης, ὀφείλει μετὰ παρέλευσιν ἑξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς αἰτήσεως νὰ πληρώσῃ τὸ ἀπολεσθὲν πλοῖον κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκτίμησιν.

Ἐὰν ὑπάρχωσιν ὑπόνοιαι, δύναται ἡ διεύθυνσις νὰ ἀναβάλῃ τὴν πληρωμὴν ἐπὶ δύο μῆνας, διὰ νὰ λάβῃ ἀκριβεστέρας πληροφορίας. Ἀλλ' ἐντὸς τῆς τελευταίας διμήνου προθεσμίας ὀφείλει νὰ πληρώσῃ ἢ νὰ ἀπορρίψῃ τὴν περὶ ἀποζημιώσεως αἴτησιν, κοινοποιοῦσα τὴν ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου πρὸς τὸν ἔχοντα συμφέροντα.

Ἄρθρ. 12. Κατὰ τριμηνίαν ἡ διεύθυνσις διανέμει τὰς ἀποδειχθείσας καὶ παραδεχθείσας ζημίας, κατ' ἀναλογίαν ἐπὶ τῆς ἀξίας ἑκάστου πλοίου τῆς ἑταιρίας, ἄνευ ἐξαιρέσεως, καὶ τῶν εὑρισκομένων κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν δυστυχημάτων εἰς κατάσταν ἀβαρίας.

Ἐξαιροῦνται τῆς συνδρομῆς ταύτης τὰ πλοῖα, τῶν ὁποίων ἐγένετο ἐγκατάλειψις, ἥτις νομίμως ἀνεγνωρίσθη ἔγκυρος πρὸ τῆς διανομῆς.

Ἄρθρ. 13. Ἕκαστον πλοῖον χρεοῦται μὲ τὸ ἐκ τῶν παραδεχθεισῶν ζημιῶν ἀναλογοῦν εἰς τὴν ἀξίαν αὐτοῦ ποσόν. Ὁ δὲ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ πληρώσῃ ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ πίνακος τὴν ἀναλογίαν του.

Δύναται νὰ ζητήσῃ προθεσμίαν πρὸς πληρωμὴν, ἀλλ' οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν ἓξ μηνῶν ἐπὶ τόκῳ ἑνὸς τοῖς ἑκατὸν κατὰ μῆνα.

Ὁ τόκος ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ πίνακος, ἥτις ἐπέχει τόπον αἰτήσεως πρὸς πληρωμὴν καὶ διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ κράτους κατὰ τὴν δημοσίευσιν διαμένοντας.

Ἄρθρ. 14. Κατὰ τριμηνίαν δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτίθεται εἰς ἕκαστον κεντρικὸν λιμεναρχεῖον, εἰς τοὺς κυριωτέρους λιμένας τοῦ Βασιλείου καὶ εἰς τὰ ἑλληνικὰ προξενεῖα πίναξ ἐμφαίνων τὰς παραδεχθείσας ζημίας τῆς ἑταιρίας, ἥτοι τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου καὶ τοῦ πλοιάρχου, τὸν λιμένα εἰς ὃν ἀνήκει τὸ ναυαγῆσαν πλοῖον καὶ τὸ ποσὸν τῆς

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ τοῦ ὑποδιευθυντοῦ.

Ἄρθρ. 21. Ὁ ὑποδιευθυντὴς διορίζεται καὶ παύει παρὰ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ παύσῃ ἄνευ προηγουμένης προτάσεως τοῦ ἀναθεωρητικοῦ συμβουλίου· συνεργάζεται δὲ μετὰ τοῦ διευθυντοῦ καὶ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ· ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρευρίσκηται εἰς τὰς συνεδριάσεις, ἔχων συμβουλευτικὴν ψῆφον, καὶ ἀναπληροῖ τὸν διευθυντὴν κωλυόμενον.

Ὁ μισθός του προσδιορίζεται εἰς δραχ. 300 κατὰ μῆνα, ἀλλ' ὁσάκις ἀναπληροῖ τὸν διευθυντὴν πλέον τοῦ μηνὸς ἀδιακόπως, λαμβάνει 200 δραχ. κατὰ μῆνα ἐπιμίσθιον.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ τοῦ διαρκοῦς συμβουλίου.

Ἄρθρ. 22. Τὸ διαρκὲς συμβούλιον σύγκειται ἐκ δώδεκα μελῶν διοριζομένων παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, προτιμωμένων τῶν μετόχων τῆς ἑταιρίας· διαιρεῖται δὲ εἰς τρία τμήματα κατὰ τὴν σειράν, τὴν ὁποίαν ἔχουν εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ των, συγκείμενον ἕκαστον ἐκ τεσσάρων μελῶν, καὶ ἐργάζεται ἕκαστον τμῆμα ἀνὰ τέσσαρας μῆνας. Ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀπουσίας ἑνὸς τῶν μελῶν, ἀναπληροῦται ἀπὸ τὸ ἑπόμενον μέλος.

Ἡ θέσις των εἶναι ἄμισθος καὶ τιμητική.

Τὸ συμβούλιον συνέρχεται δὶς τῆς ἑβδομάδος ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ διευθυντοῦ, καὶ ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν περὶ ὅλων τῶν ἀφορώντων τὰ ναυάγια, ζημίας, ἐγκαταλείψεις καὶ ἀβαρίας ζητημάτων, καὶ πᾶν τὸ ἐπιβαρύνον τὴν ἑταιρίαν ἢ ἀφορῶν τὸ συμφέρον αὐτῆς.

Προσδιορίζει τὸν προϋπολογισμὸν τῶν δαπανῶν τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς ἑταιρίας, ἐπιθεωρεῖ τὰ βιβλία, τὸ ταμεῖον καὶ ὅλα τὰ ἔγγραφα.

Ὅλαι αἱ ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου ἐγγράφονται εἰς ἐπὶ τούτῳ κρατούμενον βιβλίον.

Ὁσάκις ὁ ἔχων συμφέρον, ὁ διευθυντὴς ἢ ὁ Β. ἐπίτροπος δὲν συμφωνεῖ μὲ τὴν ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου, ἐκκαλεῖ ταύτην ἐνώπιον τοῦ ἀναθεωρητικοῦ συμβουλίου, τὸ ὁποῖον δικάζει ἐπὶ τῶν ἀντιρρήσεων τούτων.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ τοῦ ἀναθεωρητικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 23. Τὸ ἀναθεωρητικὸν συμβούλιον σύγκειται ἐκ δώ-

δεκα ἀπεσταλμένων ἐκ τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου, ἐκλεγομένων παρὰ τῶν πλοιάρχων καὶ ἰδιοκτητῶν τῶν πλοίων· διὰ τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἑταιρίας θέλει ὁρισθῇ ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν.

Τὸ ἀναθεωρητικὸν συμβούλιον συνέρχεται τὴν πρώτην Μαρτίου, τὴν πρώτην Ἰουλίου καὶ τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους.

Ἄρθρ. 24. Τὸ ἀναθεωρητικὸν συμβούλιον ἐπιθεωρεῖ·

1. Τὰς ἀποφάσεις τοῦ διαρκοῦς συμβουλίου, τὰς ἀφορώσας τὰς λαβούσας χώραν ζημίας ἢ ἀβαρίας, ὁσάκις οἱ ἔχοντες συμφέρον, ὁ διευθυντὴς, ἢ ὁ ἐπιθεωρητὴς ἐξεκάλεσαν αὐτάς.

2. Ἐπιθεωρεῖ καὶ ἐπικυροῖ τοὺς γενικοὺς λογαριασμούς.

3. Προσδιορίζει τὸν γενικὸν προϋπολογισμὸν τῶν δαπανῶν τῆς ἑταιρίας.

4. Προτείνει τὰς ἀναγκαίας τροποποιήσεις καὶ βελτιώσεις τοῦ νόμου καὶ τῶν κανονισμῶν.

Ἄρθρ. 25. Διὰ νὰ ἔχωσι κῦρος αἱ ἀποφάσεις του, ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία ἑπτὰ τοὐλάχιστον μελῶν.

Αἱ ἀποφάσεις του γίνονται κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, καὶ εἶναι ὁριστικαί.

Προσφυγὴ εἰς τὰ δικαστήρια ἐναντίον τῶν ἀποφάσεων τούτων δὲν ἐπιτρέπεται, καὶ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελε λάβει χώραν ποινικὴ καταδίωξις καὶ ἤθελεν ἐκδοθῇ ἀθωωτικὴ ἢ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τῶν ποινικῶν δικαστηρίων.

Τὰ μέλη τοῦ ἀναθεωρητικοῦ συμβουλίου λαμβάνουσι παρὰ τοῦ ταμείου τῆς ἑταιρίας μικρὰν ἀντιμισθίαν, ἐὰν ἀπαιτήσωσι, προσδιορισθησομένην παρὰ τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἑταιρίας.

ΚΕΦΑΛ. Ε.

Περὶ τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου.

Ἄρθρ. 26. Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος διορίζεται καὶ παύει παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν.

Ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν ὅλων τῶν πράξεων, νὰ παρευρίσκηται εἰς ὅλας τὰς συνεδριάσεις, νὰ ὑποβάλλῃ ἐγγράφους παρατηρήσεις, αἱ ὁποῖαι καταχωροῦνται εἰς τὰ πρακτικά, ἐὰν τὸ ἀπαιτήσῃ, καὶ νὰ ἐκκαλῇ τὰς ἀποφάσεις τοῦ διαρκοῦς συμβουλίου.

Ὀφείλει δὲ νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου καὶ τῶν κανονισμῶν, καὶ νὰ προστατεύῃ τὰ συμφέροντα τῆς ἑταιρίας ἐν γένει καὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν μετόχων.

Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος δὲν ἔχει ἀποφασιστικὴν ψῆφον.

Ὁ μισθὸς αὐτοῦ προσδιορίζεται εἰς δραχ. 300 κατὰ μῆνα καὶ πληρώνεται παρὰ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου.

ΤΙΤΛΟΣ Ζ΄.

Περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν πλοιάρχων.

Ἄρθρ. 27. Ὅλοι οἱ πλοίαρχοι τῆς ἑταιρίας μὲ τὰ πληρώματα τῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν πλοίων καὶ ὅλα τὰ εἰς τὴν ἐξουσίαν των μέτα ὀφείλουν νὰ χρηγοῦν ἀμοιβαίαν συνδρομὴν καὶ ὑποστήριξιν ἐν καιρῷ ἀνάγκης.

Ὁ δυνάμενος καὶ μὴ συμμορφούμενος μὲ τὴν παροῦσαν διάταξιν πλοίαρχος καταδικάζεται προσωπικῶς παρὰ τῆς διευθύνσεως τῆς ἑταιρίας εἰς πρόστιμον 10—100 δραχμῶν.

Ἡ ἀπόφασις δημοσιεύεται δι' ἐξόδων τοῦ καταδικασθέντος διὰ μιᾶς τῶν ἐφημερίδων καὶ τοιχοκολλᾶται εἰς τοὺς κυριωτέρους λιμένας τοῦ Βασιλείου καὶ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ προξενεῖα.

Ἄρθρ. 28. Ἡ ἑταιρία ὀφείλει ἀποζημίωσιν εἰς τὸν συμμορφωθέντα μὲ τὴν ἀνωτέρω διάταξιν πλοίαρχον, ἐὰν ζητήσῃ, διὰ τὰς ἀποδειχθησομένας ζημίας τὰς ὁποίας ὑπέστη.

Τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως βεβαιοῦται δι' ἐκτιμήσεως ἢ διὰ τῆς ἐνόρκου ἐξετάσεως τοῦ πληρώματος.

Ἄρθρ. 29. Ἐν περιπτώσει ζημίας, ναυαγίου καὶ ὅταν ἀδύνατον λάβῃ χώραν ἐγκατάλειψις, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ καταβάλῃ ὅλας τὰς προσπαθείας διὰ νὰ ἐκβυθίσῃ ἢ σώσῃ τὸ πλοῖον, καὶ ἂν τοῦτο ἦναι ἀδύνατον, διὰ νὰ διασώσῃ ὅ,τι δυνηθῇ ἐκ τοῦ σκάφους ἢ τῶν ἐπίπλων καὶ ἐξασφαλίσῃ τὰ διασωθέντα, συνεννοούμενος μὲ τὴν πλησιεστέραν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν ἀρχήν.

Ἄρθρ. 30. Μόνον, ὅταν βεβαιωθῇ παρὰ τῆς προξενικῆς ἢ λιμενικῆς ἀρχῆς καὶ παρὰ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς τῶν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ναυαγίου εὑρεθέντων πλοιάρχων τῆς ἑταιρίας, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτων, παρ' ἀνδρῶν εἰδημόνων, ὅτι αἱ ἀπαιτούμεναι δαπάναι ὑπερβαίνουν τὴν ἀξίαν τῶν δυναμένων νὰ διασωθῶσιν ἀντικειμένων, γίνεται ἐγκατάλειψις, καὶ ὁ πλοίαρχος φροντίζει νὰ διασώσῃ ὅ,τι δυνηθῇ.

Ἄρθρ. 31. Ὅλα τὰ διασωθέντα ἀντικείμενα δημοπρατοῦνται παρὰ τοῦ προξένου ἢ τοῦ λιμενάρχου, ἀφοῦ προηγουμένως βεβαιωθῇ παρὰ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἐκεῖ εὑρεθέντων πλοιάρχων τῆς ἑταιρίας, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτων, παρ' ἀνδρῶν εἰδημόνων, ὅτι δὲν συμφέρει νὰ σταλῶσιν εἰς ἄλλον λιμένα πρὸς πώλησιν.

Ἄρθρ. 32. Ὁσάκις συμβῇ ζημία, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει, ὅσον

ἐνεστι ταχύτερον, νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν διεύθυνσιν διὰ τῶν ἐνόντων μέσων· ὀφείλει προσέτι νὰ διευθύνῃ ἀκριβῆ ἔκθεσιν εἰς τὴν πλησιεστέραν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν ἀρχήν, ἥτις διορίζει ἀμέσως τριμελῆ ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν πλοιάρχων τῆς ἑταιρίας, καὶ, ἐν ἐλλείψει τοιούτων, ἐξ ἀνδρῶν εἰδημόνων, ἥτις προεδρευομένη παρὰ τοῦ διορίσαντος αὐτὴν ὑπαλλήλου, ἀνακρίνει ἐνόρκως τὸν πλοίαρχον, τοὺς ναύτας καὶ ἐπιβάτας τοῦ πλοίου, καὶ τὰς ἀνακρίσεις διευθύνει ἀμέσως ὁ διορίσας αὐτὴν ὑπάλληλος μὲ τὰς παρατηρήσεις του, συνοδευομένας μὲ ἔκθεσιν καὶ γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἑταιρίας.

Ἡ διεύθυνσις, ἂν νομίσῃ ἀναγκαῖον, δύναται νὰ διατάξῃ νέας ἐξετάσεις ἢ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐξετασθέντων.

ΤΙΤΛΟΣ Η.

Περὶ εἰδικῶν ἐργασιῶν τῆς ἑταιρίας.

Ἄρθρ. 33. Ἡ ἑταιρία θέλει δανείσει τὰ ἀποθεματικὰ αὐτῆς κεφάλαια ὡς ναυτοδάνεια εἰς τὰ πλοῖα τῆς ἑταιρίας· προτιμῶνται δὲ τὰ πλοῖα, τὰ ἔχοντα μεγαλειτέραν ἀνάγκην δανείων.

Ὁ τόκος προσδιορίζεται τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους παρὰ τοῦ ἀναθεωρητικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 34. Ἐκ τῶν τόκων θέλει μορφωθῇ εἰδικὸν ταμεῖον, καὶ ἀφαιρουμένων τῶν ζημιῶν, τὸ περίσσευμα θέλει χρησιμεύσει πρὸς συνδρομὴν δυστυχῶν καὶ ἀνικάνων ναυτικῶν, ἢ χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ἀποθανόντων ναυτικῶν. Παρὰ τῆς διευθύνσεως θέλει προσδιορισθῇ τὸ ποσὸν καὶ ὁ τρόπος τῆς συνδρομῆς.

Ἄρθρ. 35. Ἅμα τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον φθάσῃ εἰς δύο ἥμισυ ἑκατομμύρια, ἡ ἑταιρία δύναται ν' ἀσφαλίσῃ τὰς ἐπὶ τῶν πλοίων της ἐπιβιβαζομένας πραγματείας.

Τὰ περὶ τούτων θέλουν κανονισθῇ δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ τῆς ἑταιρίας, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ ἀναθεωρητικοῦ συμβουλίου.

ΤΙΤΛΟΣ Θ΄.

Περὶ ἐνάρξεως τῆς ἑταιρίας.

Ἄρθρ. 36. Ἡ ἑταιρία θεωρεῖται καθιδρυμένη τὴν πρώτην κυριακὴν μετὰ παρέλευσιν ἐννενήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὥραν 12 κατὰ τὸ ὡρολόγιον (meridian) τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ὅλα τὰ πλοῖα, τῶν ὁποίων οἱ πλοίαρχοι καὶ οἱ ἰδιοκτῆται συνεμορφώθησαν μὲ τὸν παρόντα νόμον, θεωροῦνται ἀσφαλισμένα παρὰ τῆς ἑταιρίας, καὶ ἄρχονται τὰ ἀμοιβαῖα βάρη καὶ δικαιώματα, προβλεπόμενα ἀπὸ τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρ. 37. Ἕνα μῆνα μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἀπαγορεύεται εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα ν' ἀποπλεύσουν Ἑλληνικοῦ λιμένος, πρὶν τοῦ συμμορφωθῶσι μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

Περὶ τῶν μὲ δάνεια βεβαρυμένων πλοίων καὶ τῶν συμμετοχικῶν.

Ἄρθρ. 38. Ἐὰν ἐν περιπτώσει ναυαγίου πλοῖόν τι ἦναι βεβαρυμένον μὲ δάνεια ἢ ὑποθήκας, ἢ ἐὰν τρίτοι ἔχουν ὑφ' ὁποιονδήποτε τίτλον συμφέρον, ὀφείλουν νὰ ἀναγγείλουν τοῦτο εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἑταιρίας πρὸ τῆς πληρωμῆς, ὑπαρχούσης δὲ ἀμφισβητήσεως, ἀποφασίζουν τὰ δικαστήρια.

Τὸ παρὰ τῆς ἑταιρίας ὀφειλόμενον ποσὸν, ἐν περιπτώσει ναυαγίου, εἶναι ὑπέγγυον πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου δανείων καὶ διανέμεται μεταξὺ τῶν δανειστῶν συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΑ'.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 39. Ἡ διεύθυνσις δύναται, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ ἀναθεωρητικοῦ συμβουλίου καὶ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως, νὰ λάβῃ τὰ καταλληλα μέτρα πρὸς ἐπιτυχεστέραν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου θέλει διορισθῆ ὁ διευθυντὴς καὶ ὑποδιευθυντὴς καὶ τὸ διαρκὲς συμβούλιον, καὶ ὑποβάλει εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς κυβερνήσεως τὸν κανονισμὸν τῆς ἑταιρίας.

Ἄρθρ. 40. Εἴκοσι χιλιάδες δραχμῶν θέλουν πληρωθῆ παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἑταιρίας ἐπὶ ἐπιστροφῇ, διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἀποκαταστάσεως, καὶ ἀνοίγεται εἰδικὴ πίστωσις εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο.

Ἄρθρ. 41. Οἱ μισθοὶ τοῦ διευθυντοῦ, ὑποδιευθυντοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων τῆς ἑταιρίας πληρώνονται παρὰ τοῦ ταμείου αὐτῆς, καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ δαπάναι, συμφώνως μὲ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ἑταιρίας καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐνταλμάτων τοῦ διευθυντοῦ.

Ἄρθρ. 42. Κατ' ἔτος δημοσιεύεται ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς ἑταιρίας καὶ ἡ διανομὴ αὐτῶν κατ' ἀναλογίαν τῆς ἀξίας ἑκάστου πλοίου, τὰ ὁποῖα εἰσπράττονται συμφώνως μὲ τὰς διαταξεις τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 43. Ὅλαι αἱ εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀντιβαίνουσαι διατάξεις καταργοῦνται.

ΚΑΤΑΣΤ

Συγκριτική τοῦ ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τ

Τμῆμα	Πλοῖα			Πλοῖα							
	Εὑρεθέντα κατὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῶν λιμενικῶν Ἀρχῶν τὸν ἀπρίλιον τοῦ 1834.			Τὴν 1 Ἰανουαρίου 1835			Τὴν 1 Ἰανουαρίου 1838		Τὴν 1 Ἰανουαρίου 1839		Τὴν 1 Ἰανουαρίου 1840	
	χλ.Α.	χλ.Β.	Τὸ ὅλον	χλ.Α.	χλ.Β.	Τὸ ὅλον	πλοῖα	Τόνοι	πλοῖα	Τόνοι	πλοῖα	Τόνοι
Α.	1120	204	1324	1198	198	1396	1400	28000	1420	28300	1279	32814
Β.	553	353	906	602	376	978	999	43672	1035	44212	982	54387
Γ.	237	89	346	340	105	445	467	9150	467	9450	501	12701
Δ.	487	59	246	204	77	281	298	6750	313	6975	303	9271
(α)												
Ε.	66	3	99	96	4	100	105	930	110	1005	119	181
	2183	708	2891	2440	760	3170	3269	88502	3445	89642 (δ)	3184	110690 (γ)

(α) Τὰ δύο τμήματα ἠνώθησαν, συγχωνευθέντος τοῦ πέμπτου εἰς τὸ τέταρτον, συν
(δ) Ἡ μεταξὺ δύο ἐτῶν προκύπτουσα μὲν ἐλάττωσις τῶν πλοίων ἀπὸ 161, αὐξήσε
κατὰ τὴν δύναμιν καὶ ὄχι κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν πλοίων, δηλαδὴ προσετέθησαν ὀλί
τηρεῖται καὶ μεταξὺ τῆς 1 Ἰανουαρ. 1840 καὶ τῆς 1 Ἰανουαρ. 1843. Τὸ ναυτικὸν ἐπ
(γ) Οἱ ναῦται εἶναι οἱ πραγματικῶς ἐπὶ τῶν πλοίων διατελοῦντες.

ΣΙΣ

Ἀπριλίου τοῦ 1834 ἕως τὴν 1 Ἰανουαρίου τοῦ 1843.

Τὴν 1 Ἰανουαρίου 1843		Τόνοι		Τὸ ὅλον τῶν		Γ' ἑλίκια	Βρίκια			Χωρητικότητος κατωτέρω τῶν 100 τόνων	Τὸ ὅλον τῶν βρικίων	Ναῦται κατὰ τμῆμα
							ἀπὸ 100 ἕως 200	ἀπὸ 201 ἕως 300	ἀπὸ 301 κλπ.			
χλ.Α.	χλ.Β.	χλ. Α.	χλ. Β.	πλοίων	τόνων							
1039	233	6115	28117	1292	34232	32	80	48	13	27	168	6060
498	471	4721	65836	969	70507	107	149	112	15	29	305	8050
352	135	2142	12412	487	14554	110	18	13	1	8	42	2945
311		2202	16013	421	18215	38	20	31	7	10	68	1950
	110											
2200	949	15180	122378	3169	137508	287	267	206	36	74	583	19005

ρίθμησις τῶν ληφθέντων κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούνιον οἰκονομικῶν μέτρων τοῦ κράτους
ἐπὶ τῶν τόνων ἀπὸ 21,048 ἐξηγεῖται, διότι τὸ ναυτικὸν ἐν διαστήματι ἑνὸς ἔτους αὐξήσε
ληφθείσης χωρητικότητος, καὶ ἔλειψαν περισσότερα μικρὰ πλοῖα. Ἡ ἰδία διαφορὰ παρα
τῶν τριῶν τούτων ἐτῶν αὐξήσε κατὰ τόνους 26818, ἐνῷ τὰ πλοῖα ἐλαττώθησαν κατὰ 15.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1843.

Καὶ οὗτος μὲν ὥρισεν ἡμέραν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ νομοσχεδίου τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν, ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἐνέκρινε νὰ χορηγηθῇ δεκαπενθήμερος ἄδεια ἀπουσίας πρὸς τοὺς ἐξ Ἄργους βουλευτὰς Δ. Τσόκρην, Α. Δανόπουλον καὶ Γ. Τσόκρην.

Ἀκολούθως, ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Α. ΓΙΟΥΡΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀνάργ. Α. Χ. Ἀναργύρου.
Δημ. Γ. Φιλάρετος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΗ'.

Τῆς 29 Δεκεμβρίου 1850.

Συνελθόντων περὶ τὴν 1 μ. μ. τῶν ΚΚ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, ἅτινα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελθέντος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἀνακοίνωσις τῶν τμηματικῶν ἐργασιῶν, ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα, ἐκτὸς τοῦ πρώτου, κατὰ τὴν ἀλφαβητικὴν αὐτῶν τάξιν, ὅτι ἐξελέξαντο εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ περὶ ὁδοποιίας νομοσχεδίου τοὺς ΚΚ. Γ. Παπασπυρόπουλον, Ν. Ματθαίου, Π. Ματάλαν, Α. Δεδοπουλον, Γρ. Κορφιωτάκην καὶ Εὐς. Παρίσην. Ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ συμπληρώσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ περὶ δήμων νόμου νομοσχεδίου, τοὺς ΚΚ. Χ. Χριστόπουλον, Ν. Ματθαίου, Ἰλίαν Δωΐλαν, Δ. Σκυλοδήμον, Π. Καμπάνην καὶ Γ. Σαοῦρον. Ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ στρατολογίας νομοσχεδίου, τοὺς ΚΚ. Ἰω. Φαρμάκην, Δ. Σακελλαριάδην, Ἀθ. Καστανάν, Δ. Γ. Φιλάρετον, Α. Παπαδημητριάδην καὶ Χ. Οἰκονομίδην. Ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς ἑτερίας αὐθ, τοὺς ΚΚ. Α. Ζ. Μάμουκαν, Ν. Χ. Ἀναργύρου, Γ. Ι. Σταΐκον, Ν. Μπούκουραν, Δ. Καλλιφρονᾶν καὶ Φ. Μαῦρον. Ἰσαύτως ἐπὶ τοῦ περὶ ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως, τοὺς ΚΚ. Γ. Ῥάλλιν, Ἰω. Σαγρέδον, Μ. Σολομὸν, Ν. Μπούκουραν, Γ. Ἀποστολίδην καὶ Ἐλ. Καλογερᾶν· ἐπὶ τοῦ περὶ μεταῤῥυθμίσεως τῶν ταμείων τοὺς ΚΚ. Δ. Πολυχρονόπουλον, Π. Πατρινὸν, Δ. Δρόσον, Γ. Γουλιμᾶν, Α. Παπαδημητριάδην καὶ Σ. Πράτσικαν· καὶ τέλος ἐπὶ τοῦ περὶ

μεταῤῥυθμίσεως τῶν ἐφορειῶν, τοὺς ΚΚ. Γ. Περωτῆν. Α. Κουμουνδουράκην, Δ. Δρόσον, Ἐμμ. Μελετόπουλον, Α. Ἐμπειρίκον καὶ Σ. Λογοθετόπουλον.

Λαβών τις ἔπειτα τὸν λόγον ἀνέφερεν, ὅτι τὸ τμῆμα, εἰς ὃ καὶ αὐτὸς ἀνήκει, συνῆλθε μὲν ὅπως ἐργασθῇ, ἀλλ' ἀμφιβάλλει ἐὰν, συγκείμενον ἐξ 9 μελῶν, ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ πλῆρες, ἐνῷ εἰς ἕκαστον τμῆμα ἀναλογοῦσι 19 καὶ πρέπει νὰ ἀπαρτίζωσιν αὐτὸ εἰς τοὐλάχιστον πλέον τοῦ ἡμίσεως ἀριθμοῦ. Ἀλλ' ἐνῷ δὲν παρετηρήθη τοῦτο οὐδόλως, συνάμα δὲν ἀπορρέει καὶ ὁ εἰσηγητὴς ἐκ τοῦ τμήματος, ἐπειδὴ οὐ μόνον δὲν ἐλάβεν ἐντολήν τινα περὶ τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ τῶν νομοσχεδίων, ἀλλ' οὐδὲ προσυζητήσεις ἐγίνατο ἐπ' αὐτῶν. Διὸ νομίζει, ὅτι πρέπει νὰ κανονισθῶσι τὰ περὶ τούτου.

Ἀπήντησεν ὁ τοῦ ἀνωτέρω τμήματος πρόεδρος, ὅτι καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰ περὶ συμπληρώσεως τοῦ τμήματος ἐκτεθέντα, ἀναγνωρίζει ὅτι ἔχουσι καλῶς κατὰ τύπον· ἀλλ' ἀφοῦ πᾶν τμῆμα δὲν ἀπαρτίζει εἰμὴ τὸ 1/7 τῆς Βουλῆς, ἕπεται, ὅτι ἂν ἐργασθὲν ἐκλέξῃ τὸν εἰσηγητὴν αὐτοῦ, δὲν ἐνεργεῖ νομοθετικὰ ἔργα, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου διευκολύνει οὐχὶ σμικρὸν τὰς βουλευτικὰς ἐργασίας· διότι, ἐὰν ἀπαραιτήτως πρέπῃ νὰ ἦναι πλήρη τὰ τμήματα διὰ νὰ ἐκλέγωσι τοὺς εἰσηγητὰς, τοσαύτη ἐνυπάρχει εἰς τοῦτο δυσχέρεια, ὥστε πολλάκις δὲν θέλει κατορθοῦσθαι ἡ ἐκλογή. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ἀξιώσεις τῆς ἐν τῷ τμήματι προσυζητήσεως, λέγει, ὅτι ἐκανονίσθη μὲν αὐτὴ ὅπως ἀνταλλάσσωσι τὰ μέλη τὰς ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων ἰδέας των, ἀλλ' ἐκ τούτου δὲν ἕπεται, ὅτι ὁ εἰσηγητὴς θέλει προσβάλει τὴν αὐτὴν τοῦ τμήματος ἰδέαν, οὐδὲ παύει ἡ ἐντολή του, ἂν δὲν συνεμερίσθη τυχὸν τὴν γνώμην τῆς πλειονοψηφίας. Ἐκ τούτου πολλάκις εἴδομεν μέχρι τοῦδε, ὅτι ὁ εἰσηγητὴς δὲν ἀντεπροσωπεύετο πάντοτε τὴν ἰδέαν τοῦ τμήματος. Ἄλλως ὅμως παρατηρεῖ καὶ αὐτὸς, ὅτι ὁσάκις ἐπιθυμεῖ νὰ προσυζητήσῃ τὸ τμῆμα, οὐδεὶς δύναται νὰ παρεμποδίσῃ αὐτό.

Μετ' ἄλλους, παρατηρήσαντας, ὅτι συγκειμένου τοῦ τμήματος ἐκ 15 μόνον μελῶν, 4 διετέλουν ἐν ἀπουσίᾳ, καὶ ὅτι ἀφοῦ ἐκ τῶν λειπομένων 11 μελῶν συνεδρίασαν τὰ 9, ἕπεται ὅτι τὸ τμῆμα δὲν ἦτον ἐλλειπὲς· ἀπήντησεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι ἂν καὶ φρονεῖ, ὅτε ἀπαιτοῦνται 10 πρὸς ἀπάρτισιν τμήματος μέλη, ἀφίκσιν ὅμως νὰ κανονισθῇ τοῦτο παρὰ τῆς Βουλῆς· ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν περὶ προσυζητήσεως ἀξίωσίν του, ἐστηρίχθη ἐπὶ τῶν ἄρθρων 59 καὶ 60 τοῦ Κανονισμοῦ, ἅτινα, ἂν καὶ δὲν

ὁρίζωσι τὸν τρόπον τῆς προσυζητήσεως, οὐχ ἧττον ἀπαιτοῦσιν αὐτὴν καὶ πρέπει νὰ γίνηται. Ἄλλως τε, εἶναι ἀναγκαία ἡ προσυζήτησις, καθ' ὅσον ὁ εἰσηγητὴς ἀντιπροσωπεύων τὴν πλειονοψηφίαν, πρέπει νὰ γνωρίζῃ τίς ἡ ἀπόφασις ταύτης, ἢ μᾶλλον τοῦ τμήματος ὅλου, διότι καὶ ἡ μειοψηφία πρέπει νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν γνώμην ἐκείνης. Διὸ θεωρεῖ ἀσυμβίβαστον τὸ νὰ ὑπάρχῃ εἰσηγητὴς ἀγνοῶν τοῦ τμήματος αὐτοῦ τὴν ἰδέαν.

Ἀντεῖπεν ὁ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι ἂν καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης προσυζητήσεως ἐξελέχθη ὁ ἀγορεύσας εἰσηγητὴς εἰς τὴν πρὸς τὸν Β. λόγον ἀπάντησιν τῆς Βουλῆς, τὸ κατ' αὐτὸν δὲν ἀποκρούει ὡς περιττὰς τὰς προσυζητήσεις, ἀλλ' ὅταν ἀποφεύγῃ τὸ τμῆμα, οὐδεὶς δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ αὐτό· καὶ ὅτι ὁσάκις τὸ τμῆμα μὴ προσυζητοῦν, ἀνατίθησι τὰ πάντα εἰς τὸν εἰσηγητὴν, σημαίνει, ὅτι τὰ μέλη τοῦ τμήματος ἐπιφυλάσσονται νὰ ἐκφράσωσι τὴν γνώμην αὐτῶν οὐχὶ κατ' ἰδίαν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἐπειδὴ ὁ προαγορεύσας βουλευόμενος κατὰ τὴν Α'. Περίοδον, μετέσχε τῆς συντάξεως τοῦ Κανονισμοῦ, γινώσκει κάλλιστα καὶ τὰς ἐν αὐτῷ διατάξεις. Ἐνταῦθα λοιπὸν κακῶς σκέπτεται πᾶς ὁ πρεσβεύων, ὅτι ἡ ἐν τοῖς τμήμασι προσυζήτησις εἶναι περιττὴ, καθ' ὅσον αὕτη εἶναι κτῆμα τοῦ τμήματος, καὶ ἂν εἰς τὴν ἐναντίαν περίπτωσιν, δὲν ἦναι ἄκυρος ἡ ἐκλογὴ τοῦ εἰσηγητοῦ, τὸ ὀλιγωροῦν ὅμως τμῆμα ὑπόκειται εἰς ἠθικὴν εὐθύνην, ὁμοίαν μὲ τὴν παρὰ τοῦ νόμου ὁριζομένην εἴς τινας νομικὰς παραβάσεις. Ἐκ τούτου καὶ τὸ τμῆμα εἰς ὃ ἀνήκει αὐτὸς, ἐπροσυζήτησεν ἐπὶ πολὺ μάλιστα τὰ ὑποβεβλημένα ἔργα, ἐνῷ ἐπίσης ἠδύνατο νὰ τὸ ἀποφύγῃ, ἀλλὰ συνησθάνθη τὴν εἰς αὐτὸ ἐπικειμένην εὐθύνην. Διὸ συμπεραίνει, ὅτι ἂν δὲν ὑποχρεῶνται εἰς τοιαύτην τὰ τμήματα προσυζήτησιν, ὑποχρεοῦνται ὅμως ἠθικῶς καὶ ἀπαραίτητον εἶναι τὸ νὰ ἀνήκῃ ὁ εἰσηγητὴς εἰς τὴν πλειοψηφίαν τοῦ τμήματος.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Α. ΓΙΟΥΡΔΙΠΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀνάργυρος Α. Χ. Ἀναργύρου.
Δημ. Γ. Φιλάρετος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΘ'.

Τῆς 5 Ἰανουαρίου 1851.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελθέντος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις τῶν παρασκευασθεισῶν ἐκθέσεων, προσελθὼν πρῶτον ὁ ἐκ Μεσσήνης τρίτος βουλευτὴς Κ. Λιμπερόπουλος, ἔδωκε τὸν παρὰ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τῷ τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ὁρκοδοσίας.

Ἀκολούθως λαβὼν τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ἀναφυέντος ἐκ τῆς ἐκλογῆς Καρυστίας ζητήματος, ἂν τὰ δικαστήρια δύνανται νὰ ἐπιλαμβάνωνται τῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἀξιοποίνων πράξεων, παρετήρησέ τις, ὅτι, ἐπειδὴ τὸ προκείμενον ζήτημα εἶναι τὸ ζωτικὸν, ὡς εἰπεῖν, στοιχεῖον τῆς Νομοθετικῆς ἐξουσίας καὶ παρεξηγήθησαν ταυτοχρόνως ἰδέαι τινὲς τῆς πρώτης του ἀγορεύσεως, λαμβάνει τὸν λόγον πρὸς διασάφησιν τούτων πάντων, σκοπὸν ἔχων ν' ἀποφανθῇ συμφώνως μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ νόμου. Παρατηρεῖ λοιπὸν, ὅτι ὁ τελευταῖον ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀγορεύσας νομίζων, ὅτι αὐτὸς οὗτος ἤθελησε διὰ τῆς πρώτης του ἀγορεύσεως νὰ ὑφαρπάσῃ τὰς καρδίας τῶν βουλευτῶν, ἔσπευσε νὰ προδιαθέσῃ τὸν νοῦν αὐτῶν, εἰπών, ὅτι, ἐπειδὴ κατὰ τὴν παρ' ἡμῖν ποινικὴν νομοθεσίαν οὐδεμία πρᾶξις δύναται νὰ μένῃ ἀτιμώρητος, ἡ δικαστικὴ ἐξουσία κατὰ πᾶσαν περίστασιν εἶναι ἐλευθέρα νὰ καταδιώκῃ τὰ κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐγκλήματα· ὅτι μόνον, ὁριστομένης τῆς ἐκλογῆς, δύναται ν' ἀναβληθῇ προσωρινῶς ἡ τῶν δικαστηρίων ἐνέργεια· ὅτι τὸ περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων παράδειγμά του δὲν ἔχει χώραν, καθ' ὅσον αἱ ἀρχαὶ δὲν εἶναι ὑπάλληλοι τῆς Βουλῆς· καὶ ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Σώματος τὰ δικαστήρια δύνανται νὰ ἐπιληφθῶσι τῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐγκλημάτων. Ἐστήριξε δὲ τὰς ἰδέας του ταύτας εἴς δύο τινα· εἴς τε τὸ παρ' ἡμῖν ποινικὸν σύστημα καὶ εἰς τὴν συνταγματικὴν τῆς Γαλλίας νομολογίαν. Καὶ εἶπε μὲν ὁ ἀγορεύσας, ὅτι μόνον τὸν ἀνωτέρω τῆς ἀναβολῆς ὅρον ἀποδέχεται, ἐφ' ὅσον ἐνεργοῦνται αἱ

ἐκλογαί, καὶ θεωρεῖ αὐτὸν ἀναγκαῖον, διότι ἤθελεν εἶναι ἀδύνατον ν' ἀπαρτισθῇ ἄλλως κοινοβουλευτικὸν σῶμα· ἀλλ' ὑπὲρ πάντα δὲν ἀγνοεῖ οὗτος, ὅτι τὸ σύνταγμα οὐ μόνον καθιέρωσε τὸ ἀπαραβίαστον τοῦ βουλευτοῦ, ἀλλ' ἐκ τῆς ῥήσεως ταύτης συνυπακούεται καὶ πᾶσα προστασία τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας, ἑπομένως δὲ καὶ ἀνεξαρτησίας τῶν βουλευτῶν. Καὶ ἐφ' ὅσον μὲν δὲν εἶναι ἀνάγκη, ἡ Βουλὴ βεβαίως δὲν δύναται νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐνέργειαν τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας· ἀλλ' ὅταν αὕτη ἐξερχομένη τοῦ κύκλου της, προσβάλλῃ τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν, ἥτις δὲν εἶναι εἰμὴ αὐτὴ ἡ κυριαρχία τοῦ ἔθνους, ἔχομεν οὐχὶ πλέον τὸ δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑποχρέωσιν, ὡς ἀντιπροσωπεύοντες τὴν κυριαρχίαν ταύτην, νὰ λάβωμεν πᾶσαν πρόνοιαν, ὥστε νὰ παύσῃ ἀμέσως πᾶν ὅ,τι τείνει πρὸς οὐδετέρωσιν ἢ περιστολὴν τοῦ δικαιώματος τούτου. Εἶναι λοιπὸν ἀναγκαία ἡ προμνησθεῖσα ἐξαίρεσις· εἶναι δικαίωμα τῆς Βουλῆς ἀναλλοίωτον, εἶναι ἀρχή τις ὑπερτάτη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ συντάγματος καθιερωμένη. Ἐκ τούτου ὅμως κακῶς ἐξήγαγεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι ὑπεστήριξεν οὗτος τὴν ἀτιμωρησίαν τῶν ἐγκλημάτων, ἐπειδὴ πάντες ἐνθυμοῦνται, ὅτι διακρίνων αὐτά, εἶπεν, ὅτι τὰ κατὰ τὰς ἐκλογὰς κοινὰ κακουργήματα, ἤτοι φόνοι, παραμπόδισις τῆς ψηφοφορίας κλπ. ἐν γίνει καταδιώκονται, παρ' οἱασδήποτε καὶ ἂν ἤθελον πραχθῇ. Ἐντεῦθεν, ἂν καὶ εἰς δύω μόλις ἐπαρχίας συνεδήσαν φόνοι, μὴν ἔπαυσεν ἄρα ἡ δημοσία ἀγωγὴ, καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς δὲν ἐφυλάκισαν εὐθὺς τοὺς αἰτίους καὶ ὁ νόμος δὲν κατεδίωξε μάλιστα καὶ αὐτὰ τὰ ὑπὸ τρίτων προσώπων ἐνεργηθέντα; Ἀποδεξάμενος λοιπὸν καὶ αὐτὸς τὴν τιμωρίαν τῶν κοινῶν ἐγκλημάτων, ἐξήρεσε μόνον ἐκεῖνα, ὅσα, σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὰς ἐκλογὰς, ἐνεργοῦνται ὑπὸ τῶν παρὰ τοῦ νόμου ἐπιτετραμμένων τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν τῶν ἐκλογικῶν. Ὡς εἶπε δὲ τότε, ἐπαναλέγει, ὅτι ἐνῷ ἡ ἐξαίρεσις αὕτη ἐπεκτείνεται ἀλλαχοῦ καὶ μέχρι τῶν κοινῶν ἐγκλημάτων, ἤρκεσθη περιορίσας αὐτὴν εἰς πολὺ στενώτερον κύκλον, τὸν ἀνωτέρω, ἀλλ' ἐπιμένει πρεσβεύων, ὅτι τοιαῦται πράξεις, οἷαι νόθευσις ψήφων, παραβιάσεις καλπῶν κλπ. δὲν πρέπει οὐδὲ δύνανται νὰ καταδιωχθῶσι. Καὶ ἐπεμαρτυρήθη μὲν πρὸς ἀντίκρουσιν τῆς ἰδέας ταύτης ὁ ἀγορεύσας ά) τὸν παρ' ἡμῖν θετικὸν νόμον καὶ β') τὴν συνταγματικὴν νομολογίαν τῆς Γαλλίας, ἀλλ' αὐτὸς διὰ τῶν ἰδίων ὅπλων, προτείνων αὐτὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Périer ἐκτεθέντα, αὐτὸ τὸ ἀπορρητικὸν τῆς Γαλλίας δι' ἀποφάσεώς του τῆς 28 φεβρ. 1812 καὶ αὐτὸ τὸ ἐφετεῖον τοῦ Rennes δι' ἀποφάσεώς του τῆς 6

Αὐγούστου 1840, θέλει πρὸς ἅπαντας καταδείξει, ὅτι ἡ αὐτὴ ἰδέα καὶ καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις ἐπεκράτησεν ἐν Γαλλίᾳ. Καὶ εἶπε μὲν ὁ ἀγορεύσας, ὅτι κατὰ τὰ ἄρθρα 190 καὶ 191 τοῦ ποινικοῦ νόμου τιμωρεῖται πᾶσα νόθευσις ψήφων καὶ παραβίασις κάλπης, ἀλλὰ παραλείπων τὸν ἰσχυρὸν λόγον, ὅτι ὁ νόμος οὗτος συνετάχθη πρὸ τοῦ συντάγματος, ἀρκεῖται λέγων, ὅτι καὶ τὸ 111 ἄρθρον τοῦ ποινικοῦ νόμου τῆς Γαλλίας ἐπίσης ὁρίζει, ὅτι, οἱονδήποτε μέλος τῶν ἐπιτροπῶν ἀνακαλυφθῇ νοθεῦον τὰ ψηφοδέλτια ἢ ἐκβιάζον τὴν κάλπην, καταδιώκεται. Ἀλλ' ἐνῷ κατὰ τὴν εἰσήγησιν τοῦ ἄρθρου τούτου ἀνεφύη τὸ ζήτημα, ἐὰν οὐχὶ μετὰ τὴν παντοδύναμον ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων καὶ τὴν κήρυξιν τοῦ ἀποτελέσματος, δύναται κἂν νὰ γίνῃ ἔγκλησις κατὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ Périer καὶ μέχρις ἰδέας ἀποκρούων τοιαύτην ἐρώτησιν, εἶπεν, ὅτι ὅσον στυγερὸν εἶναι τὸ ἔγκλημα τῆς νοθεύσεως, τοσοῦτον καταστρεπτικὸν ἀποβαίνει διὰ τὴν κοινωνίαν, ἂν ἐσυγχωρεῖτο μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς διαλογῆς νὰ ἐνεργῶνται ἐγκλήσεις· διότι θέλοντες νὰ θεραπεύσωμεν τὴν παρονυχίδα, ἠθέλομεν ἀνοίξει εὐρὺ στάδιον εἰς τοὺς ῥαδιουργους, καὶ οἱ ἀποτυγχάνοντες ἢ ἐκδικούμενοι προσωπικά μίση ἤθελον προκαλέσει σωρείαν ἐγκλήσεων, ἐνῷ, παραβλεπομένου ἑνός, σώζεται τὸ ὅλον τῆς κοινωνίας. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ λέξις « surpris » ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 111 τοῦ μνησθέντος νόμου κειμένη, ἐξηγήθη διὰ τῆς λέξεως « ἐπ' αὐτοφώρῳ » ἐπειδὴ τότε μόνον καταδιώκονται τὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα. Ἐκ τῶν ἰδεῶν λοιπὸν τούτων τοῦ ἐνδόξου Périer ἐξάγονται ά) ὁ χρόνος, καθ' ὃν γίνονται δεκταὶ αἱ κατὰ τῶν τοιούτων ἐπιτροπῶν ἐγκλήσεις καὶ ἡ ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς διαλογῆς παραγραφὴ τῆς καταδιώξεως καὶ β') ἡ ἐνίσχυσις τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθείσης ἰδέας, ὅτι αἱ ἐπιτροπαὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὴν Βουλὴν ἡ ἐνεργοῦσι κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐξ ὀνόματος ταύτης, διὸ οὐδὲ καταδιώκονται ἢ συλλαμβάνονται ἄνευ ἀδείας. Τὸ νὰ ἐξασφαλίζωνται λοιπὸν αἱ ἐπιτροπαὶ ὡς ἕκαστος βουλήτορος, ἐμφαίνει ὅτι ὑπάρχει κοινόν τι μεταξὺ τούτων, καὶ ἤθελεν εἶναι λυπηρόν, ἂν, ἀφοῦ αἱ ἐπιτροπαὶ σπείρουσι καὶ μογοῦσιν, ὅπως ἀθῳωθῇ τοιούτου περικαλλὲς ἔργον, ἐρρίπτοντο καὶ ἐπὶ μίαν ἡμέραν εἰς τὴν φυλακήν. Διὰ τοῦτο μάλιστα δὲν συγχωρεῖται εἰς Γαλλιανοὺδὲ περὶ πλαστογραφίας τῶν ἐπιτροπῶν νὰ γίνῃ τις μετὰ τὴν διαλογὴν ἔγκλησις, καὶ αὐτὴ ἡ Βουλὴ ἐκδικαζουσα τὰς ἐκλογὰς ἀποφαίνεται. Καὶ ἐντεῦθεν, ἂν καὶ ὑπῆρξαν εἰς πολλὰς περιστάσεις τοιαῦται ἐκκρεμεῖς δίκαι, δι' ἀντικειμένα μάλιστα

ἀνώτερα τῶν ἐκλογικῶν, ἡ Βουλὴ οὐ μόνον προέβη εἰς τὸ ἔργον αὐτῆς, ἀλλ' ἐθεώρησεν ὅτι τὰ δικαστήρια παραβιάζουσι καὶ κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν τὴν κυριαρχίαν της. Ἀλλὰ τοσαῦται ὑπάρχουσι περὶ τούτου ἀποφάσεις τῶν Βουλῶν τῆς Γαλλίας, ὥστε παραλείπων τὸν Μονήτορα, μαρτύρεται πρόσφατα παραδείγματα, ἤτοι τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς τοῦ **1847** σελ. **26, 299, 334, 510** κλπ. καὶ ἰδίως τὰ κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ **Toussaint** καὶ **Bénolt** συμβάντα· τὸ λεξικὸν τῆς Νομολογίας τοῦ **Ledru Rollin** ἀριθ. **1239, 1240, 1980, 1981 1982, 1983, 1984, 1985, 1988** καὶ ἰδίως **2030**· τὸ περὶ δικαιωμάτων τῶν βουλευτῶν σύγγραμμα τοῦ Κορμενίνου, εἰς ὃ παραπέμπει ἁπλῶς τὸν βουλόμενον, καὶ ἐπὶ πᾶσι, πρὸς τιμὴν τῶν ἀγώνων ἡμῶν, αὐτὴν τὴν Ἑλληνικὴν νομολογίαν, καθ' ὅσον εἶναι παράδοξον, ὅτι πρὸ **25** ἐτῶν ἡ Ἑλλὰς, στείρα πολιτισμοῦ καὶ παιδείας, ἔλυσε τὸ προκείμενον ζήτημα ὡς χθὲς ἔτι κατὰ τὸ **1850** ἡ περίδοξος καὶ μεγάλη Γαλλία, (ἴδε **Journal des Debats** τῆς **29** Δεκεμβρίου **1850**). Ναὶ, πᾶς Ἕλλην πρέπει νὰ αἰσθάνηται παλμοὺς ὑψηλοφροσύνης, διότι οἱ γεραροὶ τοῦ ἔθνους πατέρες, αὐτὰ τὰ ἐξυβριζόμενα ἤδη στηρίγματα τῆς ἐθνικῆς μας ὑπάρξεως, ἠσθάνθησαν πολὺ πλέον τῶν κατηγόρων αὐτῶν τὰς ἐλευθερίας μας, καὶ ὁσάκις περὶ τούτων ἐπρόκειτο, ἔνα πάντοτε ἐπέδειξαν ἐνθουσιασμόν. Καὶ ἡ λύσις μὲν αὕτη ἐγένετο ὑπὸ τῆς ἐν Τροιζῆνι ἐθνικῆς συνελεύσεως, δι' ἣν ἐπίσης μαρτύρεται τὸ πόνημα τοῦ **Κ. Α. Μάμουκα**, τόμος **7.** σελ. **110.** Κεφαλ. ΙΒ'. συνεδρίασις ΚΑ'. τῆς **30** Μαρτίου **1827**, καὶ τὰ πρακτικὰ συνάμα τῆς συνελεύσεως κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ βουλευτῶν νόμου ἐν ἄρθρῳ **20**, σελ. **634**, ὅτε ἡ συνέλευσις ἀπεφήνατο, ὅτι τὰς κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐνστάσεις ἐπὶ νοθεύσει ψήφων κλπ. ἐκδικάζει αὐτὴ ἡ Βουλή. Οὕτω λοιπὸν ἀντικρούων τὴν ἰδέαν, ὅτι ἂν καὶ εἰς Γαλλίαν ὑπῆρξαν ἐκκρεμεῖς πολλαὶ ποινικαὶ δίκαι, ἡ Βουλὴ ἀπέδειξε πλήρη ἀδιαφορίαν, λέγει, ὅτι ἡ Βουλὴ κατὰ πᾶσαν τοιαύτην περίπτωσιν ἐξανέστη, ὡς ἐκ τῶν ἐκλογῶν τοῦ τε **Toussaint** καὶ τοῦ **Bénolt** φαίνεται. Διότι ἐνῷ ὁ **Toussaint** κατηγορεῖτο ἐπὶ δώροδοκίᾳ πρὸς ἀπόκτησιν ψήφων καὶ ἡ ἔνστασις εἶχε γίνει κατὰ τὰς ἐκλογὰς (ἴδε πρακτικ. Βουλ. τῆς Γαλλίας τοῦ **1847** σελ. **412**) φοβούμενος οὗτος μὴ τὰ δικαστήρια ἀποφανθῶσιν πρὸ τῆς Βουλῆς, κατηγόρησεν, ἐκκρεμοῦς οὔσης τῆς δίκης, ἐπὶ συκοφαντίᾳ τοὺς κατηγόρους αὐτοῦ. Τοιαύτην ὅμως πικρὰν συναίσθησιν ἀνήγειρε τὸ τόλμημα τοῦτο, ὥστε οὐ μόνον οἱ πλεῖστοι τῶν ὑπουργῶν ἐδέησε

νὰ λάβουν τὸν λόγον, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ κερδήσωσι τὸ ζήτημα, ἠναγκάσθησαν νὰ χαρακτηρίσωσιν αὐτὸ ὡς ὑπουργικόν, ἐπειδὴ ἄλλως ἡ ἐκλογὴ ἀπερρίπτετο, μόνον διότι ἐπελήφθη αὐτῆς ἡ δικαστικὴ ἐξουσία. Ἀλλὰ καὶ οὕτω διεμαρτυρήθη τότε ἡ Βουλή, εἰποῦσα, ὅτι διὰ τῆς ἐπεμβάσεως τῶν δικαστηρίων ἐπηρεάζονται αἱ ἐκλογαὶ καὶ ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῆς βουλῆς τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐξελέγχῃ αὐτὴ ἁπάσας τὰς κατὰ τῶν ἐκλογῶν ἐνστάσεις· ὅτι κακῶς πράττων ἐνήγαγεν ὁ **Toussaint** ἐπὶ συκοφαντίᾳ τοὺς κατηγόρους αὐτοῦ, ἐπειδὴ διὰ μόνης τῆς ἀποφάνσεως τῆς βουλῆς ἠδύνατο νὰ ἀποδειχθῇ τὸ εὔλογον ἢ ψευδὲς τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας· καὶ ὅτι ἀφοῦ δύναται ἡ βουλὴ καὶ νὰ ἀναβάλῃ τὰς ἐκλογικὰς ἐξελέγξεις, καὶ ἐπιτροπὰς νὰ ἐκλέξῃ, πρὸς δὲ, καὶ ἀνακρίσεις νὰ ἐνεργήσῃ, ὁ **Toussaint** καταφεύγων εἰς τὰ δικαστήρια, περιεφρόνησε τὴν βουλὴν καὶ παρεβίασε τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματά της. Ἐπίσης κατηγορουμένου καὶ τοῦ **Bénolt** ἐπὶ δωροδοκίᾳ καὶ νοθεύσει ψηφοδελτίων, ἐγένετο μὲν ὁ διϊσχυρισμὸς, ὅτι ἂν ἡ βουλὴ ἀποφασίσῃ, ὑπαρχούσης ἤδη ἐγκλήσεως, προδικάζουσα ἐπὶ τοῦ ζητήματος, θέλει ἐπηρεάσει τὰ δικαστήρια· ἀλλὰ μετὰ μακρὰν καὶ σπουδαίαν συζήτησιν ἡ περὶ ἀναβολῆς πρότασις ἀπερρίφθη καὶ ὁ **Bénolt** ἐγένετο δεκτὸς ἐντὸς τοῦ Κοινοβουλίου. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ διὰ τῆς παραδοχῆς ταύτης ἐξέτεινε τὴν κυριαρχίαν της ἡ βουλὴ, ἑαυτὴν μόνην ἀναγνωρίζουσα ἁρμοδίαν εἰς τὸ νὰ δικάζῃ καὶ τὰς ὑπὸ τρίτων προσώπων ἐνεργουμένας παραβιάσεις, καθ' ὅσον δὲν ἐπρόκειτο ἐνταῦθα περὶ ἐπιτροπῶν, ἀλλὰ περὶ τοῦ **Bénolt** καὶ τρίτων προσώπων. Καὶ ὅμως ἡ βουλὴ εἶπεν, ὅτι ἐντὸς τῆς παντοδυναμίας της αὐτὴ μόνη ἀποφασίζει καὶ ἀναστέλλει πᾶν τὸ προπετῶς ἐπεμβαῖνον. Οὕτω δὲ καὶ κατὰ τὴν ἐν Τροιζῆνι Συνέλευσιν ζητοῦντες τινὲς νὰ ἐμποδίσωσι τὸν Ῥήγαν Παλαμήδην τοῦ νὰ μετάσχῃ τῶν συζητήσεων, ἐπροκάλεσαν λόγῳ χρέους αὐτοῦ τὴν πρ.σωπικὴν κράτησίν του. Ἀλλ' οὗτος, ὡς ἂν ἐσυμβουλεύθη τὸν περιδοξότερον τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου συγγραφέα, διεύθυνε πρὸς τὴν ἀνωτέρω συνέλευσιν τὴν ἐρεξῆς γενναίαν ἀναφοράν. Ἀναγνοὺς δὲ ταύτην, προσέθηκεν, ὅτι ἡ Συνέλευσις δὲν ἐθεώρησε τότε, ὅτι ἡ διὰ χρέη καταδίωξις αὐτοῦ δὲν ἔχει τι κοινὸν πρὸς τὸ σῶμα, ἀλλὰ συναισθανθεῖσα τὸ ἀπαραβίαστον τοῦ ἀντιπροσώπου, ἔλυσε τὸ **1825** τὸ ζήτημα ὡς ἔλυσεν αὐτὸ ἡ Γαλλία τὸ **1850**. Καὶ δικαίως, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δύναται νὰ εἴπῃ ὁ βουλευτής· « μὲ σύρεις ἔμπροσθεν τῶν δικαστηρίων, ὅτε πρόκειται νὰ βουλευθῶ περὶ τῶν κοινῶν· μὲ

ἐκθέτεις εἰς τὴν γενικὴν περιφρόνησιν, ὅτε ἡ ἀξιοπρέπειά μου εἶναι ἀπρόσβλητος· καὶ μὲ στερεῖς αὐτῆς τῆς ὑπάρξεώς μου, διότι διὰ νὰ βουλευθῇ τις πρέπει νὰ ἦναι ἐλεύθερος, καὶ διὰ νὰ ἦναι ἐλεύθερος πρέπει νὰ ἔχῃ ὕπαρξιν, ὕπαρξιν δὲ δὲν δύναταί τις νὰ ἔχῃ, ἐφ' ὅσον ὡς σκιαὶ παρακολουθοῦσι τὰ ἴχνη του στίφος κλητήρων δικαστικῶν καὶ ἐντάλματα φυλακίσεων. » Οὕτως, ὡς εἶπε, καὶ εἰς Γαλλίαν, προκειμένου περὶ ἀνεξαρτησίας τῶν βουλευτῶν, τὸ νομοθετικὸν σῶμα εἶπεν, ὅτι εἶναι μὲν ἀνεξάρτητος ἡ δικαστικὴ ἀρχή, ἀλλ' ἀρύεται τὰς ἐμπνεύσεις αὐτῆς ἀπὸ τῆς καιγοβουλευτικῆς ἐξουσίας, καὶ δι' ὃν λόγον τὰ δικαστήρια εἶναι ἀνεξάρτητα, διὰ τὸν αὐτὸν καὶ μείζονα ἔτι λόγον ἡ Βουλὴ ἡ ἐμπνέουσα ταῦτα δύναται νὰ θέσῃ φραγμὸν εἰς τὰς πράξεις των, ὁπόταν τυχὸν παρεκτρέπωνται. Καὶ ἀληθῶς δὲν ἤθελεν εἶναι παράδοξον, τὰ μὲν δικαστήρια νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὰ δικαιώματα τῆς ὑπερτάτης νομοθετικῆς ἐξουσίας, αὕτη δὲ, ἀνεξάρτητος εἰς τὴν παντοδυναμίαν της, νὰ μὴν ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ περιστέλλειν αὐτά; Ἡ ἀρχὴ λοιπὸν αὕτη ἐγένετο δεκτὴ τὸ **1850** καὶ ἐν τῇ βουλῇ τῆς Γαλλίας. Διότι, ἐνῷ ἐπρόκειτο νὰ φυλακισθῇ καὶ ἐκεῖσε ὁ βουλευτὴς **Mauquin** διὰ προσωπικὸν χρέος, οὗτος μὲν ἐπεκαλέσθη τὴν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματός του ἀσφάλειαν, τὸ δὲ δικαστήριον ἀπεφάνθη ὅτι δὲν ὑπῆρχε τοιοῦτον ὑπὲρ τῶν βουλευτῶν ἄρθρον, διέταξε τὴν φυλάκισίν του. Ἀλλ' ἡ Βουλή, καίτοι ὑπαρχούσης ἤδη δικαστικῆς ἀποφάσεως, εἶπεν, ὅτι ἀδιαφορεῖ ὅλως, καθ' ὅσον τὰ δικαστήρια ἀπ' αὐτῆς λαμβάνουσι τὰς ἐμπνεύσεις καὶ ὑπάρχει καὶ ἄρθρ. περὶ τοῦ ἀπαραβιάστου τῶν βουλευτῶν. Οὕτω δὲ εἰς μάτην ὁ πρόεδρος ἐζήτησε νὰ παραπεμφθῇ τὸ ζήτημα εἰς τὰ τμήματα ἢ νὰ ἀναβληθῇ ἐπ' ὀλίγον. Ἡ βουλὴ ἀπεκρίθη ἀποφατικῶς καὶ ἔλυσε τὸ ζήτημα ὑπὲρ τοῦ **Mauquin**. Καὶ διϊσχυρίσθησαν μὲν ἄλλοι, ὅτι μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐπικύρωσιν τῶν ἐκλογῶν τὰ δικαστήρια ἔχουσι πλήρη ἐλευθερίαν τοῦ νὰ καταδιώκωσι τὰ ἐγκλήματα· ἀλλ' ἐκ τῆς ἀρχῆς ταύτης προκύπτουσιν αἱ πικρότεραι ἀδικίαι, διότι ἂν καὶ τὰ τμήματα ἀποφανθῶσιν ἐπί τινος ἐκλογῆς, ὅτι ψῆφοι δὲν ὑπάρχει, γίνεται αἰφνιδίως μία τις ἐγκλησις, ἐνεργοῦνται κατὰ τῶν ἐπιτροπῶν ἀνακρίσεις, καὶ τὰ μέλη αὐτῶν καταδιωκόμενα, δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ ῥίψωσι τὴν ἐνοχὴν εἰς βάρος τῶν βουλευτῶν, ἐπιβεβαιοῦντα, ὅτι παρ' ἐκείνων ὥθησαν ὑπεκινήθησαν· ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶναι δίκαιον νὰ σύρηται ὁ βουλευτὴς ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ ἀπὸ τοῦ δωματίου αὐτοῦ εἰς φυλάκισιν, καὶ ἀριθζει νὰ ῥιφθῇ εἰς τὰς φυλακὰς μετὰ τὴν

ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπόφανσιν τῆς Βουλῆς; Καὶ ἐνῷ ἐπικυροῦντες τὴν ἐκλογὴν δίδετε διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς τὰ πλέον εὔσημα εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ῥόδα, εἶναι δίκαιον κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν καὶ ἄνευ διαταγμοῦ ἀφαιροῦντες αὐτά, νὰ πέμπητε τὸν ἐντολέα της εἰς φυλάκισιν, καὶ ὡς νὰ μὴν ὑπῆρχεν εἰμὴ ἓν βῆμα μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας, νὰ ῥαίνητε διὰ τῆς ἄλλης χειρὸς μὲ κλάδον κυπαρίσσου τὴν ἐπαρχίαν; Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ θέσητε τὰς ἀναλλοιώτους ἐκείνας βάσεις, αἵτινες κατ' ἀναλογίαν ἐξασφαλίζουσι καὶ τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν, καὶ τὸ ἔθνος καὶ τὰ δικαιώματά σας αὐτά. Ἀλλὰ βλέπων ἤδη τὴν ἀδίκαστον ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἀνταναπαλωμένην εἰς τὰ πρόσωπα ὅλων, παύει λέγων, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀποφαινομένη ἀξιοπρεπῶς, πρέπει νὰ κλείσῃ πᾶσαν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζήτησιν διὰ τῶν λέξεων, ὅτι « ἀρκουμένη εἰς τὰ λεχθέντα, μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. »

Τοῦτον ἀντικρούων ὁ προκληθεὶς βουλευτὴς, ἔλεξε τάδε.

Ὁ προαγορεύσας εἶπε προοιμιαζόμενος, ὅτι κατὰ τὴν πρώτην ἀγόρευσίν μου παρεξήγησα τὰ ὑπ' ἐκείνου ῥηθέντα, καὶ διὰ τοῦτο ἤλπιζα, ὅτι τελευταῖον ἤθελε συμφωνήσει δεχόμενος τὴν ἰδέαν μου. Ἀλλὰ μικρὸν εἰς τὴν ἀγόρευσιν προχωρήσας, οὐ μόνον ἀπέδειξεν ὅτι εἰς οὐδεμίαν παρεξήγησιν τῶν λόγων του περιῆλθον, ἀλλὰ, καὶ τὸ παραδοξότερον, αὐτὸς οὗτος παρεμόρφωσε τὰς ἰδέας μου, εἰπών, ὅτι ζητήσας νὰ λύσω διὰ τῆς παρ' ἡμῖν νομοθεσίας τὸ ζήτημα, ἀνεγνώρισα συγχρόνως, ὅτι δὲν λύεται μόνον διὰ τῶν νομικῶν διατάξεων, τὰς ὁποίας, διὰ νὰ σᾶς προκαταλάβω, ἀνέφερα, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς πολιτικῆς καὶ τοῦ ἀπαραβιάστου τῶν βουλευτῶν. Ἀλλ' οὐδὲ φαντασθείς τὰ τοιαῦτα, εἶχον εἴπει καὶ ἐπαναλέγω, ὅτι τὰ δικαστήρια καταδιώκουσιν αὐτεπαγγέλτως πᾶν ἔγκλημα κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐνεργούμενον, ἀλλ' ἐπιτρέπον τὴν σύγχρονον ἐνέργειαν τῆς τε Βουλῆς κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν καὶ τῶν δικαστηρίων πρὸς καταδίωξιν. Περὶ δὲ τῶν μὴ ἐπιτρεπόντων τὴν σύγχρονον ταύτην ἐνέργειαν μηδεμίαν ποιήσας ἐξαίρεσιν, ἀνεγνώρισα τὴν φυσικὴν ἀνάγκην τῆς ἀναστολῆς τῆς ἑτέρας τῶν δύω ἐνεργειῶν, εἰπών, ὅτι προτιμωμένου κατὰ τὴν νομοθεσίαν ἡμῶν τοῦ μείζονος πάντοτε δημοσίου συμφέροντος, πρέπει νὰ προηγῆται ἡ ἐξελεγκτικὴ τῆς Βουλῆς ἐνέργεια, ἀλλ' ὀφείλει ὁ εἰσαγγελεὺς νὰ ἐνεργήσῃ ἔπειτα τὴν καταδίωξιν πρὸς θεραπείαν καὶ τοῦ ἑτέρου δημοσίου συμφέροντος· περὶ δὲ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ βουλευτοῦ οὐδ' ἀνέφερα ὅλως, καθ' ὅσον δὲν ἐπρόκειτο περὶ τούτου. Ἀλλ' ὁ προαγορεύσας, διὰ νὰ

ἀποδείξῃ, ὅτι οἱ διευθύνοντες τὰ τῶν ἐκλογῶν δὲν καταδιώκονται διὰ νοθεύσεις, ἂν ἡ Βουλὴ ἀκυρώσασα δὲν παραπέμψῃ αὐτοὺς εἰς τὰ δικαστήρια, εἶπεν, ὅτι τὸ ζήτημα, καθ' ὅλους τοὺς δημοσιογράφους καὶ μάλιστα τὸν **Cambacérès**, τὸν **Périer**, τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἀκυρωτικοῦ κλπ. δὲν ὑπόκειται εἰς οὐδεμίαν ἀμφισβήτησιν. Ἀλλ' ἰδών, ὅτι ἀναφέρει οὗτος τὸν **Cambacérès** κατὰ τὸ **1812** ὡς λύσαντα τὸ προκείμενον ζήτημα, ἐπείσθην ὅτι ἀπατᾶται, ἐπειδὴ τὸ **1812**, καὶ καθ' ὅλην τὴν ἀρχικαγγελαρίαν τοῦ **Cambacérès**, τὰ βουλευτικὰ σώματα διωρίζοντο ὑπὸ τοῦ **Sénat Conservateur** ἐκ τῶν νομαρχικῶν καταλόγων, καὶ ἑπομένως τοιοῦτον ζήτημα δὲν ἠδύνατο νὰ γεννηθῇ τότε εἰς **Γαλλίαν**. Καὶ εἶπε μὲν ἔπειτα ὁ ἀγορεύσας, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον **111** τοῦ Γαλ. Ποιν. Νόμου, οἱ διευθύνοντες τὰ τῶν ἐκλογῶν δὲν καταδιώκονται, εἰμὴ ὁσάκις ἐπ' αὐτοφώρῳ συλλαμβάνονται, διότι τοῦτο ἐννοεῖ ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ λέξις « surpris, » ἀλλ' ἐκ τούτου τί δύναται νὰ προκύψῃ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα; Οὐδέν· καθ' ὅσον εἰς τὰς ἄλλας περιπτώσεις δὲν ὑπάρχει ἔγκλημα, καὶ, μὴ ὑπάρχοντος τούτου, οὐδὲ ποινικὴ ἀγωγὴ ὑπάρχει, ὥστε νὰ γεννηθῇ σύγκρουσις μεταξὺ τῶν δύω ἐξουσιῶν. Ἐνταῦθα λοιπὸν δὲν καταπνίγεται ἡ ποινικὴ καταδίωξις διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς, ὄχι διότι δὲν παραπέμπει αὕτη, ἀλλὰ διότι ἔγκλημα δὲν ὑπάρχει κατὰ τὸν νόμον· ὥστε, καὶ ὅταν παραπέμψῃ τὸ σῶμα, πάλιν δὲν ἐνεργεῖται ποινικὴ καταδίωξις. Τότε λοιπὸν ἤθελον παραδεχθῇ τὸ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος τεθὲν ζήτημα, ἂν ἀπεδείκνυεν, ὅτι, καί τοι συλληφθέντος τινος ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἡ ποινικὴ ἀγωγὴ ἀπεσβύνετο, ἀναγνωριζομένου τοῦ βουλευτοῦ καὶ μὴ γινομένης παραπομπῆς τινος ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Ἀλλ' ὁ προαγορεύσας ἀποδεικνύων πᾶν ἄλλο, παρέλειψε μόνον τὸ ζήτημα. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἀφ' οὗ παρεδέχθη τὸ πρῶτον τὴν αὐτεπάγγελτον καταδίωξιν τῶν λοιπῶν ἐγκλημάτων, ἐξαιρουμένου τοῦ τῆς νοθεύσεως, ἀνέλαβε μετ' οὐ πολὺ ν' ἀποδείξῃ ὅτι καὶ τὰ λοιπὰ ἐκλογικὰ ἐγκλήματα, ἤτοι δωροδοκίαι, παρεμποδίσεις ψηφοφορίας κλπ. δὲν καταδιώκονται ἄνευ παραπομπῆς τῆς Βουλῆς καὶ μετὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ βουλευτοῦ· πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τούτου ἐπεμαρτυρήθη καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς γαλλικῆς Βουλῆς καὶ πλῆθος δημοσιογράφων ἐνδάξων. Ἀλλ' ἐν ᾧ δικαίως ἀνέμενον νὰ εἴπῃ συγχρόνως ποῖα τὰ ὑπὸ τούτων ἀναιρεσόμενα, ἤρκεσθη εἰς τὰ παραδείγματα μόνον τοῦ **Toussaint** καὶ τοῦ **Bénolt**. Καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὸν **Toussaint**, τῷ ὄντι ἐγένοντο κατ' αὐτοῦ ἐνστάσεις ἐπὶ δωροδοκίᾳ καὶ παρεμποδίσει τῶν πολιτῶν,

οὗτος δὲ διὰ νὰ ἔχῃ ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν πρόληψιν τῆς Βουλῆς, ἀποφανθείσης πολλάκις, ὅτι δὲν θεωρεῖ σπουδαίας τὰς τοιαύτας ἐνστάσεις, ὅταν δὲν προϋπῆρξε καὶ ἔγκλησις, κατηγόρησε τῷ ὄντι τοὺς κατηγόρους αὐτοῦ ἐπὶ συκοφαντίᾳ. Γενομένης δ' ἔπειτα τῆς ἐξελίγξεως, ἡ ἀνωτέρω κατηγορία ἀντὶ νὰ θεωρηθῇ ὡς προσβολὴ τῆς Βουλῆς, ἐπηρέασε μάλιστα τὸ σῶμα εἰς τὸ νὰ τὸν δεχθῇ ἄνευ οὐδεμιᾶς τῶν ὑπουργῶν ἐπεμβάσεως, καθ' ὅσον ἐθεώρησεν, ὅτι ἀφοῦ εἶχεν οὗτος τὴν παρρησίαν νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὰ δικαστήρια, δὲν ὑπετίθετο, ὅτι ὑπῆρξεν ἔνοχος ἐγκλημάτων τοιούτων. Περὶ δὲ τῆς ἐκλογῆς τοῦ **Bénolt**, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη τωόντι, ὅτι δύναται νὰ προχωρήσῃ καὶ ἄνευ παραπομπῆς καὶ ἐκήρυξεν αὐτὸν βουλευτήν. Ἀλλὰ μήπως καὶ ἐγὼ αὐτὸς δὲν εἶπον, ὅτι ἡ Βουλὴ δύναται καὶ ὀφείλει μάλιστα νὰ δικάζῃ ἄνευ παραπομπῆς τὰς ἐνστάσεις; Ἐκ τῶν δύω τούτων ὅμως παραδειγμάτων δὲν λύεται βεβαίως τὸ ζήτημα, διότι δι' αὐτῶν ἀπέδειξεν ἁπλῶς ὁ προαγορεύσας, ὅτι ἡ Βουλὴ δικάζει τὰς ἐνστάσεις. καὶ ὅταν αὗται στηρίζωνται εἰς ἀθεμιτοπραγίας, ἐν ᾧ καὶ ἐνταῦθα οὐδὲν κοινὸν ὑπάρχει μεταξὺ τῆς ἰδέας ταύτης καὶ τοῦ ζητήματος, ἤτοι ἂν μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς καταπνίγηται ἡ ποινικὴ δίκη καὶ δὲν καταδιώκουν τὰ ποινικὰ δικαστήρια. Ἐπίσης δὲ καὶ εἰς τὸ περὶ προσωπικῆς κρατήσεως τοῦ Ρ. Παλαμίδου παράδειγμα ἀπέδειξε μὲν εὔροιαν λόγου ὁ προαγορεύσας, οὐχὶ ὅμως καὶ πλειοτέραν ἐπιτυχίαν, ἐπειδὴ καὶ τὸ τότε σύνταγμα ὡρίζεν, ὅτι βουλευτὴς ἢ πλουσιόφυσις δὲν καταδιώκεται οὐδὲ φυλακίζεται διὰ χρέος ἄνευ ἀδείας τοῦ σώματος, καὶ ἑπομένως ἡ συνέλευσις, ἀποφανθεῖσα ὑπὲρ τοῦ Παλαμίδου, ἐνήργησε κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ συντάγματος. Ἀλλ' ἐνταῦθα περὶ προσωπικῆς φυλακίσεως πρόκειται; πρόκειται περὶ βουλευτοῦ ἢ περὶ ποινικῆς αὐτοῦ καταδιώξεως ἄνευ ἀδείας τοῦ νομοθετικοῦ σώματος; Ὄχι βέβαια, ἀλλὰ περὶ τοῦ ἂν δὲν καταδιώκωνται τὰ κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐγκλήματα, διότι καθιέρωσεν ἡ Βουλὴ τὸ ἔγκυρον μιᾶς ἐκλογῆς. Καὶ εἶπε μὲν ὁ προαγορεύσας, ὅτι δὲν πρέπει νὰ καταδιώκωνται οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ῥίζαν, ἐξ ἧς ἀνεβλάστησε τοιοῦτον ἀειθαλὲς δένδρον, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀναβλαστήσῃ δένδρον ἀειθαλὲς καὶ ἀναδώσῃ εὔοσμα ῥόδα, πρέπει νὰ ἔχῃ ῥίζαν τὴν νομιμότητα· τὸ δὲ ἐκ παρανομιῶν ἐκφυόμενον δένδρον δὲν παράγει εἰμὴ ἀκάνθας. Τελευταῖον ὡς συμπέρασμα τοῦ λόγου του ἐπέφερεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι δὲν δύναται νὰ καταδιωχθῇ μετὰ τριετίαν ὁ βουλευτὴς διὰ νόθευσιν γενομένην κατὰ τὴν ἐκλογήν. Ἀλλὰ τὸ συμπέρασμα τοῦτο, μὴ

συνεχόμενον πρὸς τὰ πρὸ αὐτοῦ ἐκτεθέντα, προδίδει, ὅτι τὸ κατ' αὐτὸν, ἐπιθυμεῖ νὰ μένῃ ὁ βουλευτὴς ἀκαταδίωκτος, οὐ μόνον ἐν ὅσῳ φέρει τὴν ἐντολὴν τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀφοῦ ἀποθέσῃ τὴν βουλευτικὴν τήβεννον· θέλει προνόμια ἀτιμωρησίας, καὶ ὅταν διατελῇ ἰδιώτης, προνόμια βδελυκτὰ, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ ἀποθέσητε, ἂν δυσπυχῶς ὑπῆρχον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἂς ἀρκεσθῶμεν εἰς τὰ προνόμια, ἅπερ τὸ σύνταγμα χορηγεῖ πρὸς ἡμᾶς, καὶ μὴ θελήσωμεν, καὶ πολῖται γενόμενοι, νὰ εἴμεθα ὑπέρτεροι τῶν λοιπῶν.

Μετὰ τὸν πρὸ αὐτοῦ παρατηρήσαντα, ὅτι ἀναφέρων τὸ 1812 ἐννόησε τὸν κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος ἀπόφασιν τοῦ κυρωτικοῦ τῆς Γαλλίας, τὸν δὲ Cambacérès ἀνέφερε καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν συζήτησιν τοῦ 111 ἄρθρου τοῦ Γαλλικ. ποιν. Νόμου· καὶ ὅτι καλῶς παρετήρησεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι τὸ δένδρον τῆς ἀντιπροσωπείας παράγει καὶ ἀκάνθας, διότι μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν καὶ παραδοχὴν ἐκλογῆς τινὸς ἄκανθα δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τῆς ἕδρας τοῦ βουλευτοῦ. Λαβὼν τὸν λόγον ἀντέταξεν ἕτερος, ὅτι ἐκ τῆς ἐκλογῆς Καρυστίας διάφοροι ἀνεφύησαν ἰδέαι, κυρίως δὲ οἱ μὲν ἐπρέσβευσαν, ὅτι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν δικαστηρίων ὑπάγονται ὅλα ἐν γένει τὰ πλημμελήματα ἐκλογικά τε καὶ μή, καὶ δύνανται διὰ τοῦτο νὰ ἐπιλαμβάνωνται τῆς καταδιώξεως αὐτῶν, οἱ δὲ, ὅτι ἀληθῶς μὲν ὑπάγονται ταῦτα εἰς τὴν δικαστικὴν δικαιοδοσίαν, ἀλλ' ἀναστέλλεται ἡ κατ' αὐτῶν καταδίωξις, μεχρισοῦ ἀπορανθῇ τὸ σῶμα ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν. Ἀλλ' ἡ τοιαύτη γνώμη ἀντίκειται προφανῶς πρός τε τὸν νόμον καὶ τὸ παρ' ἡμῖν πολίτευμα, διότι κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν νομοθεσίαν, ποτὲ τοιαύτη ἐφαρμογὴ δὲν ἐγένετο, καὶ ὅτε ἐν τῇ Γερουσίᾳ ἠγέρθη φωνὴ κατὰ τοῦ ὑπουργείου ὡς πρὸς τὰς γενομένας τότε βουλευτικὰς ἐκλογὰς, ὁ Βουλὴ διὰ τοῦ προέδρου της πανδήμως διεμαρτυρήθη εἰποῦσα, ὅτι ἡ ἐκδίκασις τῶν ἐκλογῶν εἶναι δικαίωμα τῆς Βουλῆς μόνης, καὶ τὸ βῆμα τοῦτο τῆς Γερουσίας, ἐπέμβασις εἰς ξένα καθήκοντα· καὶ ἡ μὲν Γερουσία συνῃσθάνθη τὸ ἄτοπον, τὸ δὲ ὑπουργεῖον συνεφώνησε μετὰ τῆς Βουλῆς. Πῶς λοιπὸν διϊσχυρίζονται τινὲς ἤδη, ὅτι τὰ δικαστήρια δύνανται νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ταύτην ἁρμοδιότητα τῆς Βουλῆς; Ἡ ἀρχὴ αὕτη οὐ μόνον ἀντιρατική, ἀλλὰ καὶ ὀλεθρία καθίσταται πρὸς τὸν νόμον, καὶ τότε ἤθελε τὴν παραδεχθῇ, ὅταν εἰς τὰ δικαστήρια ἀνετίθετο καὶ ἡ ἐκδίκασις τοῦ κύρους τῶν ἐκλογῶν. Ἀλλ' ἀφοῦ τὸ σύνταγμα ἐχορήγησεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἐκδικάζειν τὸ κῦρος τῶν ἐκλογῶν

καὶ δὲν ἀπῃτεῖτο πλειοτέρα πρὸς κατάληψιν τούτου σαφήνεια, πῶς, ἀφοῦ ἡ Βουλὴ ἐκδικάζει τὸ ἔγκυρον ἢ ἄκυρον τούτων, ἐπερχομένη ἡ δικαστικὴ ἐξουσία, νὰ δικάζῃ ἐπ' αὐτῶν τούτων τῶν πράξεων καὶ νὰ συμβαίνῃ ἡ σκανδαλωδεστέρα σύγκρουσις μεταξὺ τῶν δύω τούτων ἐξουσιῶν; Καὶ ἂν τὰ δικαστήρια, ἐλεύθερα εἰς τὰς ἐνεργείας των, συμβαίνῃ νὰ ἐκδίδωσιν ἀποφάσεις ἀντιθέτους πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἀποφασισθέντα, ἡ Βουλὴ αὕτη, τῆς ὁποίας τὰ μέλη κηρύττονται παρανόμως ἀναδειχθέντα, ἡ Βουλὴ αὕτη δύναται νὰ ὑπάρχῃ πλέον, ἢ αἱ πράξεις αὐτῆς νὰ λογίζωνται ἔγκυροι; Ἀφοῦ δὲ οἱ ἀποτυγχάνοντες μυρίας ἐπινοοῦσιν ἐνστάσεις καὶ κατὰ τῶν νομιμοτέρων συνήθως ἐκλογῶν, ἀμφιβάλλει τις, ὅτι ὅλαι αὐταὶ αἱ ἐνστάσεις θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι πλέον εἰς τὰ δικαστήρια καὶ ἀπὸ τῆς ἕδρας τοῦ νομοθέτου οἱ βουλευταὶ θέλουν σύρεσθαι εἰς τὴν ἕδραν τοῦ ὑποδίκου; Ἢ ἀγνοεῖ τις, ὅτι οἱ κατὰ τῶν ἐκλογῶν ἐνιστάμενοι, ἀγενεῖς ἐνίοτε εἰς τὰς πράξεις των, δύνανται καὶ εἰς ψεύδη νὰ καταφύγωσι καὶ μάρτυρας νὰ πλάσωσι μισθωτούς, καὶ ἐξαπατῶντες οὕτω τὰ δικαστήρια, νὰ προκαλῶσι τὴν καταδίκην καὶ τῆς νομιμοτέρας τῶν ἐκλογῶν; Ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ ἂς σκεφθῇ ἕκαστος ἂν δύναται νὰ ὑπάρξῃ Βουλή. Καὶ ὑπετέθη μὲν ὑπό τινος τῶν βουλευτῶν, ὅτι δύναται νὰ ἔλθῃ ἐντὸς τῆς Βουλῆς πλειοψηφία τις παράνομος, ἥτις ἀμοιβαίαν ἔχουσα ἀνάγκην, ἀμοιβαίως νὰ ἐπικυρώσῃ τὰς ἐκλογάς. Ἀλλὰ, διὰ νὰ σχηματισθῇ τοιαύτη Βουλὴ, ἀπαιτεῖται, ὡς γνωστὸν, ἡ σύγχρονος ἐνέργεια καὶ συγκατάβασις καὶ τῶν τριῶν συνάμα σωμάτων· ὥστε, ὅταν ἡ τριπλῆ αὕτη ἐξουσία ὑποτεθῇ, ὅτι συνήνεσε νὰ σχίσῃ αἰρνιδίως τὸ ὑπάρχον πολίτευμα, δὲν εἶναι βέβαια ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἡ ἀρχὴ, ἥτις δύναται νὰ τὴν τιμωρήσῃ, καὶ εἰς μόνην τὴν κοινωνίαν ἀπόκειται ἡ τοιαύτη φροντίς. Ἀλλ' ἐπιλαμβανόμενος τῶν λόγων τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσαντος, παρατηρεῖ, ὅτι ἐπὶ ματαίῳ διεξήλθεν οὗτος ὁλόκληρον τὴν ποιν. δικονομίαν, διότι κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτῆς οὐδ' ἐκλογαὶ οὐδ' ἀντιπροσωπικὸν σύστημα ὑπῆρχον, τὸ δὲ σύνταγμα λέγει ὅτι τὸ κῦρος τῶν ἐκλογικῶν πράξεων ἐκδικάζεται παρὰ τῆς Βουλῆς. Καὶ εἶπε μὲν ὁ προαγορεύσας ὅτι πρέπει νὰ ἀναστέλληται ἡ τῶν δικαστηρίων ἐνέργεια μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῆς Βουλῆς, ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἢ ἔχει ἢ δὲν ἔχει τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἐκδικάζειν τὰς ἐκλογικὰς πράξεις· ἂν τὸ πρῶτον, εἰς αὐτὴν μόνον ἀπόκειται τὸ δικαίωμα τοῦτο· ἂν τὸ δεύτερον, τὰ δικαστήρια ἀντὶ νὰ ἀναστέλλωνται, πρέπει νὰ προτιμῶνται εἰς τὴν ἐκδίκασιν, διότι σχηματισθεῖσα

ὑπὸ τῶν δικαστηρίων δὲν διαλύεται ἡ Βουλὴ, ἐνῷ, ἂν ἡ ἐνέργειά των παρέπεται, μέγας ἐπίκειται κίνδυνος τοῦ ν' ἀποσυντεθῇ. Ἄλλως ἡ Βουλὴ, ἀπέχουσα τῶν προσώπων, ἐκδικάζει τὰς πράξεις, καὶ ἐνῷ χαρακτηρίζει τὰς πλημμελείς, τὰ δικαστήρια ἐπιζητοῦσι τὰ πρόσωπα καὶ τιμωροῦσιν αὐτὰ, οὐδέποτε ὅμως καὶ τὰς πράξεις, ἃς ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νομίμους, διότι διὰ τῆς τοιαύτης ἁρμοδιότητος τῶν δικαστηρίων ἐλαττοῦνται μὲν τὰ ἐκλογικὰ πλημμελήματα, ἀλλὰ καταστρέφονται ῥιζηδὸν αἱ ἐλευθερίαι. Ποία λοιπὸν ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ ἡ θεραπεία; ἡ ἐπίμονος παρὰ τῶν βουλευτῶν ἐξέλεγξις πάσης ἐκλογῆς καὶ ἡ τροποποίησις τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, διότι, ἀφοῦ, ἀποδιδομένης εἰς τὰ δικαστήρια τῆς δικαιοδοσίας ταύτης, δὲν θέλουσιν ὑπάρχει πλημμελήματα, ἵνα τιμωρῶνται, διὰ τῆς διορθώσεως τοῦ ῥηθέντος νόμου θέλουσι παύσει ὁλοτελῶς. Τελευταῖον συμπεραίνει, ὅτι τὰ δικαστήρια δὲν δύνανται νὰ ἐκδικάζωσι τὰ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὡς νόμιμα ἀναγνωρισθέντα, ἀφίεται δὲ ἡ ἐξέλεγξις τῶν ἐκλογικῶν πράξεων εἰς τὴν ὑπερτάτην τῆς Βουλῆς ἐποπτείαν.

Τελευταῖον ἐπρόσθεσεν ἄλλος, ὅτι τὰ νομοθετικὰ σώματα, πολὺ ἀνώτερα τῶν κειμένων νόμων, δὲν δύνανται νὰ παραχθῶσιν ἄλλοθεν, ὡς ἡ ἐθνοσυνέλευσις ἀπεφάνθη, εἰμὴ ἐκ τῆς ἀπολύτου ἐλευθερίας καὶ βουλήσεως τοῦ λαοῦ· οὕτω δ' ἐτέθησαν οἱ ἀναγκαῖοι περὶ τούτου ὅροι ἐντὸς τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν ἀνετέθη εἰς ἀρχὰς, τὰς ὁποίας ὁ νόμος αὐτὸς ὥρισε. Τὸ σύνολον λοιπὸν τούτων ὅλων δὲν ὑποβάλλεται, εἰμὴ εἰς μόνον τὸ νομοθετικὸν σῶμα, καὶ ἂν ὑπάρχῃ ἐν αὐτοῖς νομιμότης, ἡ Βουλὴ ἀποφαίνεται περὶ τούτου καὶ ἡ δικαστικὴ ἐξουσία οὐδένα ἔχει λόγον νὰ λάβῃ μέρος· ἂν δὲ ὑπάρχῃ τι εἰς μόνην τὴν δικαιοδοσίαν της ἀνῆκον, τότε δύναται νὰ ἐπιληφθῇ τούτου. Διὸ συμπεραίνει, ὅτι ὅλαι αἱ ἐκλογικαὶ πράξεις ὑπάγονται εἰς μόνην τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Βουλῆς, καὶ οὕτω πρέπει νὰ ἐννοηθῇ, ὅτι ἐλύθη τὸ προκείμενον ζήτημα.

Ἐπομένως ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη, ὅτι « ἀρκουμένη εἰς τὰ λεχθέντα μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. »

Ἐγένετο ἀκολούθως ἡ μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων ὑπὸ τοῦ ἑνὸς τῶν γραμματέων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Ἰω. Κριεζῆ καὶ Σ. Κοπανίτσα, ἔλαχον δὲ τὰ ὀνόματα τῶν βουλευτῶν ὡς ἀκολούθως.

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον 1851.

Α.	Β.	Γ.
Α. Κηνδάκης	Δ. Τσόκρης	Δ. Ἐμπειρίκος
Μ. Σολομὸς	Α. Παπ. Ἀθανασίου	Α. Ῥαΐλὸς
Δημ. Σκυλοδῆμος	Α. Καστανᾶς	Δ. Βιλαέτης
Γ. Παππασπυρόπουλος	Σ. Πράτσικας	Θ. Γρίβας
Γ. Ἀποστολίδης	Ζ. Μαραγκὸς	Ν. Σισμάνης
Δ. Δρόσος	Δ. Δημητρακόπουλος	Ι. Σαγρέδος
Α. Χρυσανθόπουλος	Ἀντ. Γεωργαντᾶς	Ν. Χ. Ἀναργύρου
Ν. Μοσχολάκης	Ἀν. Κορφιωτάκης	Ν. Μπούντουνας
Π. Δελιγιάννης	Ι. Βάχλας	Δ. Ζῶτος
Γ. Γουλιμῆς	Ν. Μπούκαρας	Γ. Περιστὴς
Χ. Κικίδης	Γ. Κ. Βελῆς	Π. Ματάλας
Ν. Ματθαίου	Σ. Βλάχος	Ζ. Ζαρειφόπουλος
Π. Πατρινὸς	Δ. Μητσάκης	Ἰλ. Δωΐλας
Γ. Ι. Στάϊκος	Α. Δεδόπουλος	Σ. Μήτσας
Εὐς. Οἰκονομόπουλος	Σ. Στεφανόπουλος	Μ. Σισίνης
Σ. Μίλιος	Α. Δανόπουλος.	Ι. Εὐγενίδης.
Δ. Χρηστίδης.		

Δ.	Ε.	Ϛ.
Κ. Μανέτας	Θ. Πετρινὸς	Γ. Ῥάλλης
Π. Τσαννετάκης	Δ. Ὀρεινὸς	Ἐμμ. Καραμάνος
Ν. Πανουριᾶς	Χρ. Οἰκονομίδης	Γρ. Πατριαρχέας
Δ. Σακελλαριάδης	Α. Αὐγερινὸς	Χ. Χριστόπουλος
Α. Παπαδημητριάδης	Παππακώνς. Τσαμαλᾶς	Ι. Π. Ἰωάννου
Α. Μάμουκας	Κ. Λιμπερόπουλος	Στεῦρος Γρίβας
Δ. Κουμανιώτης	Σ. Μαυροδῆμος	Ἀλ. Κουμουνδουράκης
Β. Σκαλτσοδῆμος	Ν. Πιεράκος	Κ. Προβελέγιος
Ἀναγ. Τατόπουλος	Α. Μεταξᾶς	Δ. Πετροπουλάκης
Κ. Λαμπρινόπουλος	Α. Πέπας	Π. Καμπάνης
Φ. Μαῦρος	Ἐμμ. Μελετόπουλος	Ἰω. Φαρμάκης
Ν. Δελιγιάννης	Σ. Κοπανίτσας	Εὐστ. Ἱκρίσης
Β. Νικολαΐδης	Δ. Γιαννούλης	Κ. Δασκαλιώτης
Δ. Πολυχρονόπουλος	Γρ. Κορφιωτάκης	Ι. Κλίμακας
Γ. Σκοῦρος	Ι. Κριεζῆς	Κ. Γριβογεώργης
Π. Λαζαρῆς.	Γ. Τσόκρης.	Ι. Δημιανός.

Ζ.		
Κ. Ἀξελὸς	Ἐλ. Καλογερᾶς	Δ. Καλλιφρονᾶς
Δ. Γ. Φλάρετος	Π. Καλαμογδάρτης	Α. Γιουρδῆς
Π. Βάρδογλης	Α. Ἴσκος	Γ. Γιολδάσης
Ἀνάρ. Χ. Ἀναργύρου	Γ. Πανοπριστόπουλος	Κ. Νταγρὲς
Κ. Πονηρόπουλος	Α. Παπατσώρης.	Σ. Ἀντωνόπουλος.
Ἐμ. Μοδινός.		

Προσελθόντες κατὰ σειρὰν οἱ εἰσηγηταὶ α') τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νομοσχεδίου, β') τοῦ περὶ συμπληρώσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ δημοτικοῦ νόμου καὶ γ') τοῦ περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν ἐφορειῶν τοῦ Κράτους, ἀνέγνων ἕκαστος τὴν ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων τούτων ἀντίστοιχον ἔκθεσιν· ἔχουσι δ' οὕτως.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸς τὴν Βουλήν!

«Τὸ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς νομοσχέδιον τοῦ Κυρίου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἡ ἐξέτασις τοῦ ὁποίου ἀνετέθη εἰς τὴν ἐκ τῶν τμημάτων εἰσηγητικὴν ἐπιτροπήν, ἀποφασίζει τὴν τύχην τοῦ ἀξιωματικοῦ.

Ἡ ἀνάγκη τοῦ νόμου τούτου ἐγίνετο ὁσημέραι ἐπαισθητὴ ἕνεκεν ἀνωμαλιῶν τινων περὶ τὸν στρατιωτικὸν κλάδον.

Ὁ διὰ κόπων καὶ κινδύνων ἀποκτῶν τὸν βαθμόν του ἀξιωματικὸς δικαιοῦται νὰ ἔχῃ τὰς ἐγγυήσεις τοῦ ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντός του, καθόσον μάλλον δυστυχεῖς περιστάσεις δύνανται ν' ἀποκαταστήσωσιν αὐτὸ ἐπισφαλές. Νόμος θεμελιώδης ἔπρεπε νὰ τὸν ἐξασφαλίσῃ, καὶ ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καλῶς ποιῶν, εἰσῆξεν αὐτὸν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς.

Ὁ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμος, συμβόλαιον ἀλληλέγγυον μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ἀξιωματικοῦ, διαστέλλει τὰ δικαιώματα ἑκάστου· καὶ ὁ μὲν βαθμὸς τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀναγνωρίζεται ἰδιοκτησία του, τὴν ὁποίαν στερεῖται μόνον εἰς περιστάσεις, ῥητῶς ὁριζομένας ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, ἡ δὲ θέσις αὐτοῦ, δικαίωμα τοῦ Βασιλέως, καθιερωθὲν διὰ τοῦ 27 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, τοῦ ὁποίου ὅμως ἡ χρῆσις θέλει ὁρισθῇ διὰ διοικητικοῦ Κανονισμοῦ.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπή, ἐκτιμῶσα τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἔργου, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν της διαφόρους γνώμας, καὶ ἐζήτησε παρὰ τοῦ Κυρίου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ὅσας πληροφορίας ἐνόμισεν ἀναγκαίας διὰ τὴν ὅσον ἔνεστι ἐπιτυχῆ ἀποπεράτωσίν του. Συνεπείᾳ δὲ τούτων ἔφερε τροποποιήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, τὰς ὁποίας ὑποβάλλουσα εἰς τὴν Βουλήν, προτείνει τὴν ἐπιψήφισίν των.

Ὡς αἰτία τῆς ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν εἰς ἀργίαν μεταθέσεως τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐτέθη εἰς τὸ ἄρθρον 5 καὶ τὸ (πρόσκαιρον πάθημα.) Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ φράσις αὕτη δὲν ἐξηγεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου, ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ μετέβαλεν αὐτὴν εἰς «χρόνιον νόσημα»

διὰ νὰ ἐννοῆται εὐκόλως ὅτι ὁ νόμος προβλέπει νόσημα ἰάσιμον καὶ οὐχὶ ἀνίατον, ἐτροποποιήθη δ' ὡς ἑξῆς·

«χρονίου νοσήματος»

«δι' ἀφαιρέσεως ἢ παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεώς του.»

Ἐν γίνει δὲ παρεδέχθη τὴν λέξιν «νόσημα» εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ νομοσχεδίου, διαστέλλουσα τὰς προβλεπομένας περιστάσεις διὰ τῆς φράσεως «χρόνιον νόσημα, ἀνίατον νόσημα.»

Εἰς τὸν δεύτερον παράγραφον τοῦ ἄρθρου 13 τὰ τρία ἔτη (ἢ διὰ παράτασιν ἀργίας ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη εἰς ἀπόταξιν μετάθεσις), δὲν ἀναφέρονται ὡς λόγος, ὅστις θέτει τὸν ἀξιωματικὸν εἰς ἀπόταξιν, ἀλλ' ὡς ὅρος, κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ ἀξιωματικὸς νὰ δύναται νὰ μεταβάλλῃ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τελευταίας αἰτίας (χρονίου νοσήματος) δι' ἀφαιρέσεως ἢ παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως.»

Διότι ἡ μὲν πρώτη αἰτία ὑποθέτει ἀξιωματικὸν ὑποκριτόμενον τὸν ἀσθενῆ καὶ ἀποφεύγοντα τὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκ προθέσεως, ἢ πραγματικῶς νοσήσαντα, ἀλλ' οὐχὶ ἕνεκα τῆς ὑπηρεσίας· ἡ δὲ δευτέρα, τὴν περίστασιν καθ' ἣν ὁ ἀξιωματικὸς παύεται ἀπὸ τῆς θέσεώς του, ἢ τοῦ ἀφαιρεῖται ἕνεκα ἀξιομέμπτου διαγωγῆς καθ' ἕξιν. Διὰ νὰ γείνῃ δὲ ὁ παράγραφος σαφέστερος, ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ μετέβαλεν αὐτὸν ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρ. 13. «Ἡ διὰ παράτασιν ἀργίας ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη εἰς ἀπόταξιν μετάθεσις τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀποφασίζεται κατὰ γνωμοδότησιν ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, ἐὰν κηρύξῃ αὐτὸν ἀνεπίδεκτον ν' ἀνακληθῇ εἰς ἐνέργειαν.»

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ μὴ εὑρίσκουσα τὸ ἄρθρον 14 σαφὲς ὡς πρὸς τὴν περίστασιν, τὴν ὁποίαν ὁ νομοθέτης ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν του, καὶ θέλουσα νὰ προλάβῃ τὸ ἀτόπημα τοῦ νὰ τίθεται εἰς ἀποστρατίαν ἀξιωματικὸς δυνάμενος νὰ ὑπηρετῇ, ν' ἀντικαθίσταται δὲ παρ' ἄλλου, καὶ νὰ ἐπιβαρύνηται οὕτω τὸ δημόσιον μὲ τὸν μισθὸν τοῦ ἐν ἀποστρατίᾳ ἀξιωματικοῦ καὶ τὸν τοῦ ἀναπληρώσαντος αὐτὸν εἰς ἐνέργειαν, ἐτροποποίησε τὸ ἄρθρον τοῦτο διὰ τῆς προσθήκης τῆς τελευταίας περιόδου.

Ἄρθρ. 14. «Ἡ ἀποστρατία εἶναι ἡ τελευταία κατάστασις τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἐπανερχομένου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον καὶ ἀπολαμβάνοντος τὴν κατὰ τὸν περὶ τούτου νόμον σύνταξιν. Οὐδεὶς τίθεται αὐτεπαγγέλτως εἰς ἀποστρατίαν, εἰμὴ ἕνεκα ἀποδεδειγμένης ἀνικανότητος εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.»

Τὸ ἄρθρον 15 διεγράφη, ὡς ἄνηκον εἰς τὸ περὶ προβιβασμοῦ νομοσχέδιον.

Τὸ ἄρθρον 16 (17) πραγματευόμενον περὶ ἀποδοχῶν τοῦ ἀξιωματικοῦ, πρέπει ν' ἀναφέρηται εἰς τὸν περὶ συντάξεως τῶν στρατιωτικῶν νόμον· διὰ νὰ τὸ σχετίσῃ δὲ ἡ ἐπιτροπὴ μὲ τοῦτον ἐτροποποίησεν αὐτό, προσθέσασα τὴν τελευταίαν περίοδον.

Ἄρθρ. 16. « Ὁ ἐν ἀποτάξει μετατεθεὶς ἀξιωματικὸς δὲν ἔχει δικαίωμα εἰς ἀποδοχάς, ἐὰν δὲν συνεπλήρωσε τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς ἀπογραφῆς ὁριζομένην ἀποστρατίαν. Ὁ δὲ ἔχων ὑπηρεσίαν πλέον τοῦ χρόνου τούτου, ἀπολαμβάνει τὰς παρὰ τοῦ νόμου τῶν συντάξεων ὁριζομένας ἀποδοχάς. »

Οἱ δὲ παράγραφοι δεύτερος καὶ τρίτος τοῦ ἄρθρου 16 καὶ τὰ ἄρθρα 18, 19 καὶ 20 διαγράφονται, μεταβιβαζόμενα εἰς τὸν περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων νόμον.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ πεισθεῖσα ὅτι, οἱ ἐν τῷ 23 καὶ 24 ὁρισμοὶ πλεονάζουσιν, ὡς ἀναφερόμενοι ἐν τῷ νόμῳ, ἐτροποποίησεν αὐτό, διαγράψασα τὸ περιπλέον, καὶ τὸ ἄρθρον 24 ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρ. 19. « Οἱ μέχρι τοῦδε ἐκτὸς ἐνεργείας ἀξιωματικοὶ ὑπὸ διαφόρους τίτλους, οἷον ἀργίας, ἐκτὸς ἐνεργείας καὶ διαθεσιμότητος, ὑπάκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. »

Ἡ ἐπιτροπὴ, μὴ εὑρίσκουσα τὴν ἐν τῷ 20 ἄρθρῳ λέξιν κατάλληλον « ὁρισμοί » μετέβαλεν αὐτὴν εἰς « διατάγματα » τροποποιήσασα τὸ ἄρθρον ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρ. 20. « Ἅπαντα τὰ ἀντιβαίνοντα εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάγματα καταργοῦνται. »

Περαιώσασα δ' οὕτω τὸ ἔργον της, προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς νομοσχεδίου, παραδεχομένη τὴν παρὰ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀναγνωριζομένην ἀνάγκην τῆς ὅσον τὸ δυνατὸν ταχυτέρας τακτοποιήσεως τῶν ἐν τῷ στρατῷ ὑπαρχουσῶν ἀνωμαλιῶν, αἵτινες φέρουσι προσκόμματα ἀνυπέρβλητα εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν. »

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰανουαρίου 1851.

Ὁ Εἰσηγητὴς Σ. ΚΟΥΜΑΝΙΤΣΑΣ.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ συμπληρώσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ δημοτικοῦ Νόμου.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

« Ἡ ἐπὶ τῶν τμημάτων εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ συμπληρώσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ δημοτικοῦ νόμου

νομοσχεδίου, καὶ μελετήσασα ἐσκεμμένως αὐτὸ ὡς πρὸς τὴν βάσιν καὶ τὰ καθέκαστα, ἐκθέτει τὰ ἑξῆς.

Ἀφοῦ κατὰ τὸ 1833 ἐξεδόθη ὁ δημοτικὸς νόμος, εἰς τὸν ὁποῖον οὐδεμία διάταξις δὲν ἐμπεριλαμβάνεται, περὶ τοῦ πῶς ἤθελον ἐνεργηθῇ αἱ πρῶται δημοτικαὶ ἐκλογαὶ εἰς τοὺς τότε ἀδιοργανίστους τοῦ Κράτους δήμους, ἐξέδοτο ἡ Ἀντιβασιλεία κατὰ τὸ 1834 νόμον, δι' οὗ ἐκανόνισε τὰ περὶ τούτων. Κατὰ τὸν προσωρινὸν τοῦτον νόμον, δημαιρεσιάρχης μὲν ἀναγνωρίζετο ὁ εἰρηναδίκης τῆς περιφερείας, ἡ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 66 καὶ 67 τοῦ περὶ δήμων νόμου δημαιρεσιακὴ ἐπιτροπὴ ἐξελέγετο ὑπὸ τοῦ νομάρχου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἀρμοδίου ἐπάρχου, ἐξ ἑνὸς δημογέροντος καὶ δύο δημοτῶν δεδοκιμασμένης τιμιότητος· ἐκανόνιζε δὲ καὶ τὰς λοιπὰς ἐκλογικὰς ἐργασίας κατά τινα τρόπον ἁπλοῦν καὶ σύμφωνον μὲ τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

Ὁ Νόμος οὗτος διὰ τοῦ τελευταίου αὐτοῦ ἄρθρου ἐκηρύσσετο προσωρινὸς καὶ εἰδικὸς διὰ τὴν πρώτην σύστασιν τῶν δήμων, ἡ δὲ προσωρινότης αὕτη τοῦ νόμου ἄφησε κενὸν εἰς τὰς περὶ ἐκλογῆς δημοτικῶν ἀρχῶν διατάξεις τοῦ δημοτικοῦ νόμου, εἰς τὰς ἑξῆς περιστάσεις.

α) Κατὰ τὸ ἄρθρον 59 τοῦ δημοτικοῦ νόμου ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύῃ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, καὶ γίνεται νέα ἐκλογὴ αὐτοῦ ἐντὸς τεσσάρων ἑβδομάδων. Ἀλλὰ τοῦ συμβουλίου διαλυομένου, τίς θέλει ἐκλέξει τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 66 καὶ 67 τοῦ δημοτικοῦ νόμου δημαιρεσιακὴν ἐπιτροπήν;

β) Κατὰ τὸ ἄρθρ. 58 τοῦ αὐτοῦ νόμου, τὰ μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐκλέγονται δι' ἐννεαετίαν· κατὰ τριετίαν ἐξέρχεται τὸ ἀρχαιότερον τρίτον, δὲν συγχωρεῖται δὲ εἰς κανὲν μέλος νὰ ἐξέλθῃ πρὸ τοῦ προσδιωρισμένου καιροῦ, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρου 43· τότε ἐὰν συμπέσῃ μία ἐξ αὐτῶν, ἡ ἀποβιώσῃ μέλος, εἰσέρχεται τὸ πλησιέστερον συμπληρωτικὸν μέλος.

Καὶ μέχρι μὲν τούτου ἔχει καλῶς· ἀλλὰ τί γίνεται εἰς δῆμον τρίτης τάξεως π. χ. τοῦ ὁποίου τὸ δημοτικὸν συμβούλιον σύγκειται ἐκ κυρίων μὲν μελῶν ἓξ, συμπληρωτικῶν δὲ τριῶν, ὅταν δύο ἀποβάνωσι, δύο ἀποδημήσωσιν, ἕτερος λάβῃ δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἄλλος δυστροπήσας νὰ παρευρεθῇ εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἀπεβλήθη; Ἀρκοῦσιν οἱ τρεῖς συμπληρωτικοὶ ν' ἀναπληρώσωσι τοὺς ἐκλείψαντας κυρίους δημοτικοὺς συμβούλους, καὶ νὰ σχηματίσωσι δημοτικὸν συμ-

βούλιον; Καὶ ὅμως περὶ τῆς περιστάσεως ταύτης τῆς τόσον συνήθους, οὐδὲν προβλέπει διάταξίς τις τοῦ δημοτικοῦ νόμου, οὔτε ὡς πρὸς τὴν δημαιρεσιακὴν ἐπιτροπήν.

γ) Κατὰ τὸ ἄρθρ. **44** τοῦ περὶ δήμων Νόμου ὁ δήμαρχος παύεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον **13** ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ **43** τοῦ αὐτοῦ νόμου, οἱ ἐπ' ἐγκλήματι κατηγορούμενοι δὲν ἐκλέγονται δήμαρχοι καὶ δημοτικοὶ σύμβουλοι, οἱ δὲ διωρισμένοι ὄντες κατὰ συνέπειαν καὶ εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον παραπεμπόμενοι, ἀναγκαίως δὲν δύνανται νὰ μένωσι τοιοῦτοι. Κατά τινας δὲ διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου, οἱ καθιστάμενοι ἔνοχοι αὐτῶν δημόσιοι ὑπάλληλοι (καὶ τοιοῦτοι θεωροῦνται καὶ τιμωροῦνται καὶ οἱ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, ὅρα ἄρθρ. **493** καὶ **24** τοῦ ποιν. νόμου,) ἐκτὸς τῶν ἄλλων ποινῶν εἰς ἃς ὑποβάλλονται, κηρύττονται ἀνάξιοι τοῦ νὰ κατέχωσι δημοσίαν ἀρχήν· ἐὰν αἱ περιστάσεις αὗται λάβωσι χώραν ἀθρόαι εἰς δῆμόν τινά, ἢ καὶ ἐπέλθωσιν αἰφνίδιοι θάνατοι, ἰδίως δὲ εἰς δῆμον τρίτης τάξεως, ὅπου εἷς δήμαρχος καὶ εἷς πάρεδρος ἐκλέγονται, τί γίνεται ὁ δῆμος τότε καὶ τίς θέλει ἐνεργήσει τὴν δημαιρεσίαν, πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρ. **89**; περὶ τούτου ὁ Νόμος σιωπᾷ.

δ) Κατὰ τὸ ἄρθρ. **8** τοῦ περὶ δήμων νόμου τηρουμένων τῶν διατάξεων αὐτοῦ, δύναται νὰ γείνῃ μεταβολὴ τοῦ διοργανισμοῦ δήμου τινός· οὗτος δὲ ἐν ἀνάγκῃ δύναται νὰ λάβῃ χώραν καὶ διὰ νόμου. Καὶ ἂν μὲν γείνῃ κατὰ τὰ ἀνωτέρω τροποποίησις ἢ συγχώνευσις δήμων, ὁ ἀπὸ **16/28** Σεπτεμβρίου **1840** νόμος προεβλεψε τίς δήμαρχος ἐνεργεῖ τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς. Ἀλλ' ἐὰν διαιρεθῇ ἢ ὑπάρξωσι τοιαῦτα περιστατικά, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπιτρέπουσιν εἰς τὸν ἐνεργοῦντα δήμαρχον νὰ ἐνεργήσῃ τὴν δημοτικὴν ἐκλογήν, τί γίνεται τότε; Παράδειγμα πρόσφατον πρόκεινται οἱ νεοσχηματισθέντες δῆμοι Ἀθηνῶν καὶ Ἀμαρουσίου, τῶν ὁποίων ὁ τελευταῖος εἶναι ὁλοτελῶς ἀνοργάνιστος εἰσέτι. Πῶς δέ, καὶ ὑπὸ ποίων ἐνεργοῦνται δημοτικαὶ ἐκλογαὶ εἰς δήμους νεοσχηματίστους; καὶ περὶ τούτων οὐδεὶς νόμος προέβλεψε.

Τὰς οὐσιώδεις ταύτας ἐλλείψεις, κύριοι, τὸ ὑπὸ τὴν συζήτησίν σας ὑποβληθὲν νομοσχέδιον προτίθεται ν' ἀναπληρώσῃ, εὐαλύνον τὴν ὑπηρεσίαν, ἥτις μὲ ζημίαν μεγάλων συμφερόντων εὑρίσκετο πολλάκις εἰς δυσχερῆ θέσιν.

Παρατρέχοντες νὰ ἐξετάσωμεν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἐν συνόλῳ, διότι ἡ ὕπαρξις αὐτοῦ εἶναι ἀναμφισβήτητος, ἐμβαίνομεν εἰς τὰ καθέκαστα, διότι ἡ ἀκριβὴς καὶ λεπτομερὴς αὐτῶν ἀνάλυσις θέλει σᾶς χειραγωγήσει συγχρόνως εἰς τὴν κατάληψιν τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν βάσεων ἐφ' ὧν στηρίζεται.

Ἄρθρ. **1.** Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο παρατηροῦνται τρία τινά.

1) Ὅτι ἡ κατὰ τὰ ἄρθρ. **66** καὶ **67** τοῦ δημοτικοῦ νόμου δημαιρεσιακὴ ἐπιτροπὴ ἐκλέγεται ὑπὸ τοῦ νομάρχου μεταξὺ τῶν ἀπαρτισάντων τὸ δημαιρεσιακὸν συνέδριον μᾶλλον φορολογουμένων ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐκλογῇ.

2) Ὅτι ἐν ἐλλείψει τοιούτου καταλόγου ἐκλέγεται ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ μεταξὺ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων ἀπὸ ἀμέσους φόρους τοῦ παρελθόντος ἔτους.

3) Ὅτι τὰ μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἕνεκα τῶν ὁποίων προῆλθεν ἡ διάλυσις, οὔτε μέλη τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς ἐκλέγονται, οὔτε μέλη δημοτικοῦ συμβουλίου κατὰ τὴν ἐνεργουμένην ἐκλογήν.

Καὶ καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὸ πρῶτον, ἡ διάταξις στηρίζεται εἰς τὴν καθιερωθεῖσαν ἀρχὴν ὑπὸ τοῦ προσωρινοῦ Νόμου τοῦ **1834**, ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ὁποίου ἐνηργήθησαν αἱ πρῶται δημοτικαὶ ἐκλογαί, περιορίσασα τὴν ἐκλογὴν τοῦ νομάρχου εἰς τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα, ἐκ τῆς ψήφου τῶν ὁποίων προήρχετο τὸ διαλυθὲν δημοτικὸν συμβούλιον.

Ἐπειδὴ δὲ ὡς ἐκ τῆς ἀσυγχωρήτου ἀμελείας τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν, ἢ ἐκ τῆς ἰδιοτελείας αὐτῶν, ἢ ἄλλων ἐπιδιωκόντων τὴν δημοτικὴν ἐξουσίαν, συμβαίνει πολλάκις νὰ ἐξαφανίζωνται τὰ ἐκλογικὰ ἔγγραφα, καὶ τοιαῦτα παραδείγματα εἰσὶ πάμπολλα, τὸ καταλληλότερον μέρος ἀφ' ὅπου ἠδύνατο ὁ νομάρχης νὰ ἐκλέξῃ τὰ μέλη τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς, ἐν τοιαύτῃ ἀνάγκῃ, εἶναι οἱ μᾶλλον φορολογούμενοι, ὡς ἡ δευτέρα διάταξις ὁρίζει.

Κατὰ τὸν περὶ δήμων νόμον, οἱ μᾶλλον φορολογούμενοι συντρέχουσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, ἐπομένως ὁ μέλλων νὰ ὀργανώσῃ τὸν δῆμον, αὐτοὺς πρέπει νὰ ζητήσῃ βοηθοὺς εἰς τὰς ἐργασίας του καὶ οὐδένα ἄλλον.

Ἴσως ἡ ἀποδιδομένη ἐλευθερία εἰς τὸν νομάρχην τοῦ ἐκλέγειν τὰ μέλη τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μεγάλη τις ἐξουσία ἐπὶ τῶν ἐκλογικῶν ὑποθέσεων. Ἀλλ' ὅταν τις ἀναλογισθῇ ὅτι ἡ ἀρχὴ αὕτη καθιερώθη διὰ τῶν προηγουμένων, ὅτι ὁ νομάρχης, ὅστις ἀποφαίνεται ὁριστικῶς καὶ ἀπολύτως ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐργασιῶν, ἔχει ἄπειρον ἐξουσίαν νὰ ἐπηρεάσῃ τὰς ἐκλογάς, ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι πρὸς τοῦτο ἔχει συμ-

φέρον ἡ ἐξουσία, θέλει εὑρῇ ὅτι δὲν προσκτᾷ τι περιπλέον διὰ τοῦ παραχωρουμένου εἰς αὐτὸν τοιούτου δικαιώματος. Πρὸς δὲ, ἀφοῦ ὁ δῆμος καταντᾷ ἄνευ δημοτικῆς ἀρχῆς, ὁ φυσικώτερος προστάτης καὶ κηδεμών αὐτοῦ εἶναι ἡ νομοτελεστικὴ ἐξουσία, καὶ αὕτη ὀφείλει νὰ προβλέψῃ περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ του.

Ὁ Γαλλικὸς νόμος τῆς 21 Μαρτίου 1831 παρέχει ἐν ἄρθρῳ 27 πλείονα δικαιώματα εἰς τὸν νομάρχην. « Καθ' ἣν περίπτω- » σιν, λέγει, διαλυθῇ δημοτικὸν συμβούλιον, καὶ πρὸ τῆς ἐκλο- » γῆς τοῦ νέου συμβῇ νὰ παύσωσι τῶν χρεῶν των ὁ δήμαρχος » καὶ οἱ πάρεδροι, ὁ νομάρχης ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως διο- » ρίζει ἐκ τῶν ἐν τῷ δημαιρεσιακῷ καταλόγῳ πολιτῶν τὸν » δήμαρχον καὶ τοὺς παρέδρους, οἵτινες ἐνεργοῦν προσωρινῶς » τὰ χρέη ταῦτα. » Ἐν δὲ τῷ ἄρθρῳ 15 τοῦ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1837 περὶ δημοτικῆς διοικήσεως νόμου ὁρίζεται ὅτι « ἐὰν δή- » μαρχός τις ἤθελεν ἀρνηθῇ ἢ ἀμελήσει νὰ ἐνεργήσῃ πρᾶξιν τινὰ » ἀναγομένην εἰς τὰ καθήκοντά του, ὁ νομάρχης ἐνεργεῖ ἀπ' » εὐθείας ἢ δι' ἐπιτρόπου του ταῦτα. »

Ἐκ τούτων παρατηρεῖτε, Κύριοι, ὅτι ἡ πρὸς τὸν νομάρχην ἀποδιδομένη ἐξουσία τοῦ ἐκλέγειν τὰ μέλη τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς, ἐν ἐλλείψει δημοτικοῦ συμβουλίου, δὲν πρέπει νὰ ἐμπνέῃ εἰς ἡμᾶς οὐδεμίαν δυσπιστίαν, καθόσον μάλιστα ἡ ἀνάγκη τῆς ταχείας ὀργανώσεως τοῦ δήμου δὲν ὑποδεικνύει ἀσφαλέστερον, λογικώτερον καὶ ταχύτερον ἄλλο μέσον. Συγχωρήσατέ μας δὲ νὰ σᾶς παρατηρήσωμεν ἐν παρόδῳ, ὅτι ἡ ἀμοιβαία μεταξὺ διοικούντων καὶ διοικουμένων ἐμπιστοσύνη ἀποτελεῖ τὴν ἰσχύν, καὶ ἐξασφαλίζει τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ Κράτους.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς συζητήσεις, ἡ ἐκ τῶν τμημάτων εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν της διάφορα συστήματα, ἅτινα ὅμως μετὰ ὥριμον ἐξέτασιν παμψηφεὶ ἀπέρριψε, θέλομεν ἐκθέσει ἐφεξῆς δύο τινὰ, τὰ ὁποῖα ἐβασάνισε μὲν πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως, ἀλλ' ἀπέκρουσε·

α) Νὰ λαμβάνωνται τὰ μέλη τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς διὰ κλήρου μεταξὺ τῶν χρηματισάντων δημοτικῶν συμβούλων, δημάρχων ἢ παρέδρων τῶν παρελθόντων ἐτῶν.

β') Νὰ γείνῃ παραδεκτὴ ἡ καθιερωθεῖσα ἀρχὴ ἀπὸ τὸ β. διάταγμα τῆς 26 Ἰανουαρίου 1837, δι' οὗ διελύθη τὸ τότε δημοτικὸν συμβούλιον Ἀθηνῶν, καὶ τὸ ὁποῖον διέταττεν εἰδικῶς διὰ τὴν περίστασιν ἐκείνην νὰ συγκαλεσθῶσι τὰ συμπληρωτικὰ μέλη τοῦ διαλυθέντος δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ νὰ

ἐκλέξωσι τὰς δημαιρεσιακὰς ἐπιτροπάς. Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ταῦτα δὲν ἐξαρκοῦσι, νὰ συμπεριληφθῶσι καὶ τὰ ἐπιλαχόντα.

Ὡς πρὸς τὸν πρῶτον τρόπον, ἐκτὸς τοῦ ὅτι τὰ ἀνωτέρω λεχθέντα ἀρκοῦσι νὰ καταδείξωσι τὸ πλημμελὲς τοῦ τοιούτου συστήματος, συνεπιφέρομεν καὶ τ' ἀκόλουθα.

Ἡ διὰ κλήρου ἐξάσκησις πολιτικῶν δικαιωμάτων εἶναι ἡ πλέον ἐπισφαλὴς, διότι τὴν τύχην δὲν διέπει οὔτε νοῦς, οὔτε γνῶσις· ἄλλως τε οἱ χρηματίσαντες δημοτικοὶ σύμβουλοι δὲν εἶναι πιθανὸν, ὅτι χαίρουσιν ἀείποτε τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ ὑπόληψιν τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, οἵτινες εἶναι κυρίως, κατὰ τὸ καθεστὼς δημοτικὸν σύστημα, ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐκλέγουσι τοὺς ἄρχοντας τοῦ δήμου· ἑπομένως ἡ παραδοχὴ τοιούτου συστήματος ἤθελεν εἶσθαι προφανὴς παραγνώρισις τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν βάσεων τοῦ δημοτικοῦ νόμου, τοῦ ὡραίου καὶ φιλελευθέρου αὐτοῦ θεσμοθετήματος τῆς ἀπολύτου μοναρχίας.

Ὡς πρὸς τὸν δεύτερον τρόπον.

Τὸ σύστημα τὸ ὁποῖον παραδέχεται τὸ ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου 1837 διάταγμα εἶναι ἐπίσης πλημμελὲς καὶ ἀντιβαίνει εἰς ῥητὰς διατάξεις τοῦ δημοτικοῦ νόμου· τὸ ἄρθρ. 43 αὐτοῦ ὁρίζει τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς τὰ συμπληρωτικὰ μέλη καταλαμβάνουσι τὴν θέσιν τοῦ κυρίου δημοτικοῦ συμβούλου, ἑπομένως κατὰ ταύτας καὶ εἰς οὐδεμίαν ἄλλην περίστασιν δὲν δύνανται ν' ἀναπληρώσωσιν αὐτά· ἄλλως τε, ἀφοῦ ἡ ἐντολὴ τὴν ὁποίαν ἐκαλέσθησαν νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἀφῃρέθη ἢ διεκόπη πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ἐννεατίας διὰ τῆς διαλύσεως, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ὑφίσταται ἡ ἐντολὴ εἰς τοὺς ἀντικαταστάτας αὐτῶν, δι' ὡρισμένας καὶ ῥητὰς περιπτώσεις ἐκλεχθέντας; Καθόσον δ' ἀφορᾷ τοὺς ἐπιλαχόντας, ὁ δημοτικὸς νόμος δὲν ἀναγνωρίζει τοιούτους, οὔτε εἶναι δυνατὸν ν' ἀναγνωρίσῃ, καθότι οὗτοι εἰσὶν ἡ μειονοψηφία τοῦ δήμου, ἡ μὴ ἀντιπροσωπεύουσα τὰ συμφέροντα αὐτοῦ, καὶ ἑπομένως εἶναι αἵρεσις ἀπέναντι τοῦ δημοτικοῦ νόμου ἡ συμμετοχὴ τοιούτων εἴτε εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, εἴτε εἰς ἄλλην τινὰ δημοτικὴν ἀρχήν. Ἐκτὸς δὲ τούτων συμβαίνει πολλάκις νὰ ἐξηντλήθησαν ἐκ τῶν ἀντικαταστάσεων τὰ συμπληρωτικὰ καὶ αὐτὰ τὰ καταχρηστικῶς ἐπονομαζόμενα ἐπιλαχόντα, ἢ νὰ ἐξηφανίσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς, ὡς ἀνωτέρω ἐῤῥέθη.

Μετὰ ταῦτα ἐμβαίνομεν ἤδη, Κύριοι, εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς

3 διατάξεως τοῦ ἄρθρου τούτου, ἥτις κατὰ πρώτην ἔποψιν φαίνεται βαρεία, καὶ ἥτις καὶ τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς τὴν προσοχὴν ἐφείλκυσε, καὶ τὴν συζήτησιν ζωηρὰν κατέστησεν. Ἡ ἀκόλουθος ὅμως ἔκθεσις τῶν σκέψεών μας θέλει καθησυχάσει τὰς συνειδήσεις σας.

Ἡ διάταξις αὕτη οὐσιωδῶς δὲν καθιεροῖ ἀρχήν τινα νέαν ἐκ τῶν ὅσων ἄλλοι νόμοι καθιέρωσαν εἰς ἄλλας περιστάσεις καὶ κατ' ἄλλόν τινα τρόπον.

Τὸ ἀπὸ 9 [21 Ἰανουαρίου 1835 Β. διάταγμα περὶ ἐκλογῆς δημάρχων ὁρίζει, ὅτι οἱ ἀρνούμενοι ἐκ τῶν τοῦ δημαιρεσιακοῦ συνεδρίου νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ χρέη, τὰ ὁποῖα ὁ νόμος τοῖς ἐπιβάλλει, ἀποβάλλονται τοῦ συνεδρίου· ἂν δὲ ἦναι δημοτικοὶ σύμβουλοι, καὶ ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, διότι διὰ τῆς διαγωγῆς των παρενέβαλον ἐμπόδια εἰς τὴν πρόοδον τῆς δημαιρεσίας, πρὸς βλάβην σημαντικῶν συμφερόντων τῶν δήμων. Ἀπὸ τὴν αὐτὴν λοιπὸν σκέψιν ὁρμώμενοι, δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ἀδιστάκτως, ὅτι τὰ μέλη ἐκεῖνα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἕνεκα τῶν ὁποίων προῆλθεν ἡ διάλυσις αὐτοῦ, δὲν πρέπει νὰ ἐκλεχθῶσιν ὡς μέλη τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς, καθότι ἐκ τῆς διαγωγῆς των προῆλθεν ἡ διάλυσις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ συμφέρον ἔχουσι νὰ παρεμβάλλωσι προσκόμματα εἰς τὴν ταχεῖαν διεκπεραίωσιν τῶν δημαιρεσιακῶν ἐργασιῶν, ὅπερ, ἐκ τῶν προτέρων ὁδηγούμενοι, εἶναι ἀνάγκη νὰ προλάβωμεν διὰ τῆς διατάξεως ταύτης.

Ἀλλὰ διὰ τί νὰ μὴν ἐκλέγωνται καὶ μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου; καθότι μόνον τοῦτο τοῖς κωλύεται διὰ τοῦ νομοσχεδίου, οὐχὶ δὲ δήμαρχοι ἢ πάρεδροι.

Τὸ ἄρθρον 23 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμου καθιεροῖ τὴν ἀρχὴν ταύτην, ἐν περιπτώσει διαλύσεως ἐπαρχιακοῦ τινὸς συμβουλίου, καὶ δικαίως, καθότι ἤθελεν εἶσθαι ἄτοπον καὶ ὅλως ἀντίθετον εἰς τὸν σκοπόν, ἕνεκα τοῦ ὁποίου διελύθη τὸ συμβούλιον, ἐὰν ἐπετρέπετο νέα ἐκλογὴ εἰς τὰ μέλη ἐκεῖνα ἅτινα κατεστάθησαν ἔνοχα ὑπερπηδήσεως ἁρμοδιότητος ἢ ἀπειθείας εἰς τὴν ἀρχήν.

Τὸ δικαίωμα τοῦ διαλύειν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, καθὼς καὶ πᾶν ἄλλο πολιτικὸν συνέδριον, ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα ἀπολύτως, καὶ δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τούτου εἰς πᾶσαν ὁπωσανδήποτε περίστασιν. Μολαταῦτα διὰ νὰ διαλυθῇ δημοτικὸν συμβούλιον πρέπει κυρίως νὰ ὑποπέσῃ ἢ ὁλόκληρον τὸ σῶμα, ἢ μέλη αὐτοῦ εἰς παράβασίν τινα νόμου,

ὑπερπηδῶν τὸν κύκλον τῶν καθηκόντων του, ἢ ἀρνούμενον τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτῶν· αἱ παραβάσεις αὗται ἂν καὶ δὲν διαγράφονται εἰς τὸν ἡμέτερον Νόμον, οὐχ ἧττον ὅμως δύναται νὰ τὰς συμπεράνῃ τις ἐκ τῶν ἄρθρ. 224 καὶ ἑπόμενα τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

Καὶ καθ' ἣν μὲν περίπτωσιν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον διαλυθῇ διὰ λόγους, τοὺς ὁποίους μόνη ἡ ἐξουσία δύναται νὰ γνωρίζῃ, τότε τὰ μέλη ταῦτα δὲν ἀποκλείονται τῆς ἐκλογῆς, καθότι ἡ διάταξις λέγει «τὰ μέλη ἕνεκα τῶν ὁποίων προῆλθεν ἡ διάλυσις» ὥστε ἀπαιτεῖται νὰ χαρακτηρισθῶσι πρῶτον πρόσωπα ὑπερπηδῶντα τὴν ἁρμοδιότητα των, ἢ καθιστάμενα ἔνοχα πράξεώς τινος, ὅπως ἀποκλεισθῶσι τῆς ἐκλογῆς τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Τοιουτοτρόπως διαλυομένου δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ φρονήσεως ἔργον εἶναι καὶ συμφέρον διὰ τὸν δῆμον νὰ μὴν ἐπιτραπῇ νὰ συγκεντρωθῶσιν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ τὰ αὐτὰ πρόσωπα πρὸς κοινὸν σκάνδαλον καὶ βλάβην τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου.

Μετὰ τὴν ἐξήγησιν ταύτην δὲν μένει, πιστεύομεν, διςταγμός, ὅτι ἡ τόσον αὐστηρὰ κατὰ πρῶτον φαινομένη αὕτη διάταξις, ἀναλυομένη εἰς τὴν ἀληθῆ αὐτῆς ἔννοιαν, ἀποδεικνύεται καὶ ἐλαφρὰ καὶ δικαία.

Ἄρθρ. 2. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν ἔχομεν νὰ ἐπιφέρωμεν ἰδιαιτέρας παρατηρήσεις, καθόσον περὶ τῆς ἀρχῆς, ἥτις καθιεροῦται καὶ εἰς τοῦτο, διελάβομεν ἀνωτέρω.

Ἐπειδὴ συμβαίνει πολλάκις ἕνεκα ἀποδιώσεως, διαρκοῦς ἀπουσίας ἢ νοσήματος, ἢ ἄλλων νομίμων αἰτιῶν νὰ μὴ συμπληροῦται τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ἀναγκαῖον εἶναι νὰ γίνηται νέα ἐκλογὴ μελῶν, τὰ ὁποῖα, κατὰ τὴν καθιερουμένην ἀρχὴν ἐν ἄρθρῳ 58 τοῦ δημοτικοῦ νόμου, λαμβάνοντα τὸν τόπον τῶν ἐκλιπόντων, νὰ διατελῶσι τοσοῦτον καιρόν, ὅσον ἔμελλον νὰ διατελέσωσιν ἐκεῖνα.

Ἄρθρ. 3. Κατὰ τὸν περὶ ἐνεργείας δημοτικῶν ἐκλογῶν προσωρινὸν νόμον, ἐν καιρῷ τῆς πρώτης συστάσεως τῶν δήμων, οἱ εἰρηνοδίκαι ἐπεφορτίσθησαν μὲ τὰ χρέη τοῦ δημαιρεσιάρχου· τοῦτον καὶ τὸ προκείμενον νομοσχέδιον καλεῖ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ τοιούτου καθήκοντος.

Ὁ δικαστικὸς οὗτος ἄρχων νομίζεται ὁ καταλληλότερος πρὸς τὴν διεξαγωγὴν τῶν δημαιρεσιακῶν ἐργασιῶν, καθότι ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός του καὶ τῶν ρωτων του παρέχει περισσο

τέρας παρὰ πάντα ἄλλον ἐγγυήσεις νομιμότητος καὶ ἀκριβείας περὶ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τοῦ καθήκοντός του τούτου.

Ἤθελεν εἴπει τις, Κύριοι, ὅτι ἐὰν ἡ ἐξουσία προνοῇ νὰ ἐκτελῆται ἐγκαίρως ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου **89** τοῦ περὶ δήμων νόμου, ἤτοι, ν' ἀντικαθίσταται ἀμέσως διὰ νέας ἐκλογῆς ὁ παυόμενος ἢ ἐκλείπων ἄλλως πως δήμαρχος ἢ πάρεδρος, δὲν ἤθελεν εὑρεθῇ ποτὲ εἰς τὴν ἀνάγκην, τὴν ὁποίαν ζητεῖ νὰ θεραπεύσῃ τὸ ἄρθρον τοῦτο. Καὶ ὅμως μ' ὅλην τὴν καλὴν θέλησιν καὶ τὰς προσπαθείας τῆς ἐξουσίας εἰς τὸ νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐγκαίρως, πολλάκις δὲν ἠδυνήθη νὰ κατορθώσῃ τοῦτο, καθότι ἢ δυστροποῦσιν οἱ δημαιρεσιάρχαι, ἢ τὰ πρακτικὰ τῆς τελευταίας ἐκλογῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἀντικατάστασις, ἐκλείπουσι· καθὰ δὲ ἐπληροφορήθημεν, ὑπάρχουσι σήμερον εἰς τὸ Κράτος δῆμοι, τῶν ὁποίων οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ πάρεδροι, πλὴν ἑνὸς καὶ μόνου παρέδρου, ἐπαύθησαν δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐπὶ συνεχῇ εἰς λῃστείαν, ἢ εἰς στάσιν, ἢ εἰς ζωοκλοπήν, ὁ δὲ ὑπάρχων δημαρχεύων πάρεδρος ἀρνεῖται νὰ ἐνεργήσῃ ἐκλογήν, ἐπὶ σκοπῷ νὰ διαιωνίσῃ εἰς χεῖρας του τὴν δημοτικὴν ἀρχήν, ἡ δὲ ἐξουσία ἀφοῦ ἐξήντλησεν ὅλα τὰ εἰς χεῖράς της πειθαρχικὰ μέσα, δὲν δύναται νὰ τὸν παύσῃ, διότι ὁ δῆμος θέλει μείνει ἀδιοίκητος, καὶ ἐκλογὴ δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ· τὸ δὲ χείριστον πάντων, εἶναι βιασμένη νὰ τὸν ἀνέχηται καὶ λῃστεύοντα καὶ συνεννοούμενον μετὰ τῶν λῃστῶν.

Εἴμεθα δὲ βέβαιοι, Κύριοι, ὅτι κυρουμένου εἰς νόμον τοῦ παρόντος νομοσχεδίου, κανεὶς τῶν δημάρχων ἢ δημαρχευόντων παρέδρων δὲν θέλει ἀρνηθῇ νὰ ἐνεργήσῃ τάχιστα τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου **89** καὶ τοιουτοτρόπως νὰ μὴ γείνῃ ποτὲ χρῆσις τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρ. **4.** Διατὶ νομίζομεν κατάλληλον τὸν εἰρηνοδίκην νὰ ἐκπληρώσῃ χρέη δημαιρεσιάρχου, διελάβομεν εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου **3** παρατηρήσεις μας· ὡς πρὸς δὲ τὴν ἀνάγκην τοῦ δευτέρου παραγράφου παρατηροῦμεν τὰ ἑξῆς.

Ὁ δῆμος τῶν Ἀθηνῶν τὸν παρελθόντα Ἰούλιον διῃρέθη εἰς δύο δήμους, τὸν τοῦ Ἀμαρουσίου καὶ τῶν Ἀθηνῶν· πολλαὶ περιπέτειαι ἐπήνεγκον βραδύτητα εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς δημαιρεσίας τοῦ νέου δήμου Ἀμαρουσίου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ **16/28** Σεπτεμβρίου **1840** νόμου περὶ τροποποιήσεως δήμων. Ἐν τούτοις ἡ τοῦ νέου δήμου Ἀθηνῶν ἐνηργήθη καὶ αἱ νέαι δημοτικαὶ ἀρχαὶ διωρίσθησαν· προκειμένου δὲ νὰ ἐγκατασταθῶσιν,

ἀνερύη τὸ ζήτημα τίς θέλει ἐνεργήσει τὴν δημοτικὴν ἐκλογὴν Ἀμαρουσίου, ἀφοῦ ἐκλείψῃ ἡ παλαιὰ δημοτικὴ ἀρχή, ἥτις ὡς ἀπόρροια τῆς ψήφου ἀμφοτέρων τῶν δήμων ἦτο πρὸς τοῦτο ἁρμοδία κατὰ τὸν νόμον τοῦ **1840**.

Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν τοιούτων δισταγμῶν ἡ χρησιμότης τῆς διατάξεως ταύτης εἶναι ἀναντίῤῥητος.

Ἄρθρ. **5.** Ἀφοῦ ὁ εἰρηνοδίκης ἀνεγνωρίσθη ὡς δημαιρεσιάρχης, λογικώτατα ἐτέθη ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς προϊσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς ὡς πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός του τούτου.

Τοιαῦται εἶναι, Κύριοι, αἱ σκέψεις τὰς ὁποίας ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ μετὰ ὥριμον συζήτησιν ἔκαμεν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, καὶ κατὰ συνέπειαν τούτων δὲν διστάζει ποσῶς νὰ γνωμοδοτήσῃ ὁμοψήφως ὑπὲρ τῆς καθ' ὁλοκληρίαν αὐτοῦ παραδοχῆς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν **4** Ἰανουαρίου **1851**

Ἡ Εἰσηγητικὴ ἐπιτροπή.

Χ. Χριστόπουλος	Πλ. Δωΐλας
Γ. Κ. Βελῆς.	Β. Σκαλτσοδῆμος.
Π. Δ. Καμπάνης	Νικόλαος Ματθαίου.
Δ. Κουμανιώτης	

Ὁ Εἰσηγητής.

Γ. Σκοῦφος.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ τῶν τμημάτων εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως καὶ διαιρέσεως ἐφορειῶν, μελετήσασα τὸ προκείμενον νομοσχέδιον καὶ τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸ ἔκθεσιν, ἐξ ὧν σκοπεύεται ἡ διὰ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τακτικῶν καὶ ἐπισήμων γραφείων διηνεκὴς παρουσία τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν ἕδραν αὐτῆς, ἡ ἐπαύξησις τοῦ προσωπικοῦ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας καθὼς καὶ ἐκείνη τῆς μισθοδοσίας, παρατηρεῖ ὅτι,

Ὁποιαδήποτε διαχείρισις διὰ νὰ ἐξαχθῇ καλῶς ἀπαιτεῖ παρόντα καὶ ἕτοιμον τὸν διαχειριστήν. Εἰς τὴν Ἑλλάδα μάλιστα ὅπου τὸ πλημμελὲς ἔτι φορολογικὸν σύστημα ἀναγεννᾷ ὁσημέραι ἀμφισβητήσεις καὶ τὰ πολύπλοκα ἐθνικὰ κτήματα ἀπαιτοῦσιν ἐνδελεχῆ μέριμναν, ἡ ἀνάγκη τῆς διαρκοῦς παρουσίας τῆς

οἰκονομικῆς ἀρχῆς ἐν τῇ ἕδρᾳ ἀναφαίνεται ἔτι μεγαλειτέρα. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν αὔξησιν τοῦ προσωπικοῦ, ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει ὅτι οὐδεὶς ἀγνοεῖ τὸ ἀνεπαρκὲς τοῦ ὑπάρχοντος, καὶ φρονεῖ κατὰ συνέπειαν ὅτι, λόγῳ φαινομένης μικρᾶς οἰκονομίας δὲν πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθῶσιν ἐπὶ πλέον ἐκτεθειμένα τὰ δημόσια συμφέροντα.

Εἶναι ὁμολογούμενον καὶ παραδεδεγμένον ἤδη ἀφ' ὅλα τὰ πολιτισμένα ἔθνη, ὅτι ὁ διαχειριστὴς τοῦ δημοσίου πλούτου πρέπει νὰ μισθοδοτῆται καλῶς, διὰ νὰ μὴν ὑποκύπτῃ εἰς καταχρήσεις ὡς ἐκ τῆς ἀνάγκης, καὶ διὰ νὰ ὑπάρχῃ ἀπέναντι τοῦ δελεάσματος τῆς ἀπιστίας ἡ ἀπώλεια μιᾶς θέσεως ἀξίας λόγου. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι μόνον τὸ μέσον τοῦτο, ἄνευ καλῆς ἐκλογῆς τῶν προσώπων, αὐστηρᾶς ἐξελέγξεως καὶ τιμωρίας δὲν εἶναι ἐπαρκὲς, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων·

Ἡ Βουλὴ δυναμένη νὰ ἐκφράσῃ ἤδη μόνον τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν της, δὲν πρέπει ν' ἀρνηθῇ τὴν ἀπαιτουμένην μικρὰν θυσίαν, ἥτις ἐπιτυχοῦσα, θέλει ἀποφέρει πολλαπλασίους καρποὺς ὑπὲρ τοῦ δημοσίου πλούτου καὶ τῆς ἠθικοποιήσεως τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων.

Ἡ ἐπιτροπὴ ὄθεν προτείνουσα τὴν παραδοχὴν τοῦ νόμου τούτου, συνιστᾷ εἰς τὴν σύντονον μελέτην τῆς Κυβερνήσεως τὴν βελτίωσιν τοῦ φορολογικοῦ συστήματος, εἰς τρόπον ὥστε καὶ τὰ ἔξοδα τῆς διαχειρίσεως νὰ μετριασθῶσι καὶ καταχρήσεις νὰ περισταλῶσιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Ἰανουαρίου 1851.

Ὁ Εἰσηγητὴς

Α. Κουμουνδουράκης.»

Τελευταῖον ἐγένετο διὰ τοῦ γραμματέως καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Σ. Κοπανίτσα καὶ Α. Κουμουνδούρου ἡ εἰς τὰ τμήματα παραπομπὴ τῶν ἐκλογῶν Κέας καὶ Πόρου, καὶ ἡ μὲν πρώτη ἔλαχεν εἰς τὸ Γ'. ἡ δὲ τοῦ Πόρου, εἰς τὸ Ζ'. τμῆμα.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 4 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Α. ΓΙΟΥΡΔΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς

Αναρ. Ἀνδ. Χ. Ἀναργύρου.
Ἀνδρέας Πέπας.
Δ. Γ. Φιλάρετος.

Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

«Σήμερον τὴν τεταρτὴν τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ πρώτου ἔτους προσελθὼν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ὁ ἐκ Μεσσήνης κατωτέρω βουλευτὴς, ὤμοσεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 57 τοῦ Συντάγματος διαγραφόμενον ὅρκον ὡς ἀκολούθως.

« Ὄμνυω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπό τε τοῦ ὁρκισθέντος, τοῦ προέδρου καὶ τοῦ ἱερέως.

Ὁ ὁρκισθεὶς βουλευτὴς

Κωνστ. Λιμπερόπουλος.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Α. ΓΙΟΥΡΔΗΣ.

Ὁ ἱερεὺς

Παΐσιος

Οἱ Γραμματεῖς

Αν. Α. Χ. Ἀναργύρου.

Δ. Γ. Φιλάρετος.»

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Κ'.

Τῆς 8 Ἰανουαρίου 1851.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ, εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Μετὰ τὸν πρόεδρον παρατηρήσαντα, ὅτι ἂν καὶ κατὰ τὸ 87 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ τὰ πρακτικὰ συντάσσονται ἐν συνόψει, τὸ προεδρεῖον ὅμως, ἵνα μὴ παρεξηγηθῇ ἐπὶ τῆς γενομένης συζητήσεως, ἐρρόντισεν αἰτήσει τῶν ἀγορευσάντων, ὥστε νὰ ἐκτεθῶσιν ἤδη πλατύτερον τὰ λεχθέντα· καὶ ὅτι τοῦ λοιποῦ τὰ πρακτικὰ θέλουσι συτάττεσθαι περιληπτικῶς ἄνευ τῆς ἐλαχίστης δι' οἱονδήποτε λόγον ἐξαιρέσεως· καὶ ἄλλον ἐκφράσαντα τὴν εὐγνωμοσύνην του διὰ τὴν ἀκρίβειαν καὶ ἐπιτυχίαν, μεθ' ἧς ὁ λόγος αὐτοῦ συνετάχθη, ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν εἰς τὸ μέλλον περιληπτικὴν τῶν πρακτικῶν σύνταξιν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενα τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἀνακοίνωσις τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῶν τμημάτων, ἡ συζήτησις τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νομοσχεδίου, ἡ τοῦ περὶ συμπληρώσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ δημοτ. νόμου καὶ ἡ τοῦ περ

διοργανισμοῦ τῶν ἐφορειῶν τοῦ Κράτους, προσελθὼν ὁ ἐκ Τριφυλίας βουλευτὴς Α. Παππατσώρης, ἔδωκε τὸν παρὰ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τῷ τέλει τῶν πρακτικῶν προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ὁρκοδοσίας.

Προσελθόντες α) ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ περὶ προδιβασμοῦ εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς νομοσχεδίου καὶ β) ὁ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς βουλῆς διὰ τὴν ἐνεστῶσαν σύνοδον, ἀνέγνων ἑκάτερος τὰς ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων ἐκθέσεις· ἔχουσι δ' οὕτως·

ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τῶν τμημάτων ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προδιβασμοῦ εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς, ἀφοῦ μετὰ προσοχὴν συζήτησιν διεξῆλθε καὶ ἐσκεμμένως ἐμελέτησε τὴν σπουδαιότητα καὶ τὸ ὠφέλιμον τούτου, σπεύδει νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν τῆς Βουλῆς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν της.

Διὰ τῆς συνοδευούσης τὸ προκείμενον νομοσχέδιον ἐκθέσεώς του ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ἀρκούντως ἀνέπτυξε τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπιψηφίσεως νόμου τοιούτου, ὁποῖον ἐστερεῖτο ἀτυχῶς μέχρι τοῦδε ὁ Ἑλληνικὸς στρατός.

Περιττὸν δ' ἐθεώρησεν ἡ ἐπιτροπή σας νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ αὐτό, ἀρκουμένη νὰ ὑποβάλῃ ὑπὸ τὰς σκέψεις σας τροποποιήσεις τινας, ὅσας ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ φέρῃ εἰς ἄρθρα τινὰ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, τῇ συνεννοήσει τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ, καὶ πρῶτον·

Ἐν τῷ ἐδαφ. 3 τοῦ ἄρθρου **4** προσέθηκε τὴν λέξιν «ἀνθυπολοχαγοῦ» διὰ νὰ γείνῃ μὲ τοῦτο καταφανές, ὅτι οἱ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενοι ἀνθυπασπισταὶ διὰ μόνον τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ δὲν ὑποβάλλονται εἰς νέας ἐξετάσεις, οὐχὶ ὅμως καὶ διὰ τοὺς πέραν τούτου βαθμούς, ὑπαγόμενοι ἄλλως καὶ οὗτοι εἰς τὰς αὐτὰς μὲ τοὺς λοιποὺς ἀξιωματικοὺς ὑποχρεώσεις.

Δεύτερον· Τὸ ἄρθρον **10** μὴ προβλέπον περὶ τῶν πέραν τοῦ συνταγματάρχου βαθμῶν ἀντικατεστάθη ὡς ἀκολούθως·

«Ἄρθρ. **10.** Ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ συνταγματάρχου καὶ ἀνωτέρω οὐδεὶς προβιβάζεται, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ τρία τοὐλάχιστον ἔτη εἰς τὸν ἀμέσως ὑποδεέστερον βαθμόν.»

Ἀναγκαία, Κύριοι, καὶ ἡ διάταξις αὕτη διὰ νὰ μή ποτε εὑρεθῇ ἡ Κυβέρνησις εἰς ἀμηχανίαν ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελε

παρουσιασθῇ ἀνάγκη προβιβασμοῦ συνταγματάρχου εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμόν, καὶ οὕτω καθεξῆς διὰ τοὺς κατόπιν ἐρχομένους ἀνωτέρους βαθμούς.

Τρίτον. Τὸ ἄρθρον **11** προβλέπει τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν, χηρευουσῶν θέσεων ἀνθυπολοχαγῶν, καλοῦνται οἱ ἀνθυπασπισταί, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων οἱ ὑπαξιωματικοί, ἀλλὰ μὴ ἐριμηνευομένου ἂν κατ' ἀρχαιότητα ἢ κατ' ἐκλογὴν οἱ τελευταῖοι προβιβάζονται, ἐκρίθη εὔλογον νὰ προστεθῶσιν ἐν τῷ τέλει τοῦ ἄρθρου αἱ ἀκόλουθοι λέξεις· «ἢ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς τοὺς μάλλον εὐδοκιμήσαντας εἰς τὰς περὶ προδιβασμοῦ ἐξετάσεις.» Διὰ τῆς προσθήκης ταύτης, Κύριοι, συμφώνου ἄλλως καὶ μὲ αὐτὴν τοῦ νόμου τὴν ἀρχὴν περὶ προδιβασμοῦ τῶν ἰδίων ὑπαξιωματικῶν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ, ἀμείβεται ἡ ἱκανότης καὶ ἐμψυχοῦται ὁ ζῆλος τοῦ ὑπαξιωματικοῦ εἰς τὴν μετὰ σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας ἐξάσκησιν τῶν χρεῶν του, περιστέλλεται δὲ ἡ ἐνδεχομένη κατάχρησις τῆς διὰ συμπαθειῶν προτιμήσεως τοῦ ἀνικάνου, ἢ τῆς παραλείψεως τοῦ ἱκανοῦ λόγῳ ἀντιπαθειῶν ἢ ἄλλης τινὸς ἀφορμῆς.

Τέταρτον. Ἄρθρ. **15.** Διεγράφη ἡ λέξις «ὁρίζονται» καὶ προστεθῇ «θέλουν ὁρισθῆ.»

Πέμπτον. Διὰ νὰ γείνῃ καταληπτότερον τὸ ἄρθρ. **17** ἐτροποποιήθη ὡς ἀκολούθως·

Ἄρθρ. **17.** «Ὅταν ἀξιωματικός τις παύσῃ ν' ἀνήκῃ εἰς τινα τῶν θέσεων τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων, ὁ χρόνος καθ' ὃν μένει ἄνευ θέσεως δὲν λογίζεται ὑπὲρ τῆς ἀρχαιότητός του, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων εἰδικῆς ὑπηρεσίας ἢ ἀποστολῆς, διαλύσεως σώματος, καταργήσεως θέσεως ναυτικῆς ὑπηρεσίας, τεχνικῆς ἐνασχολήσεως, εἰ καὶ ξένης τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.»

Ἕκτον. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἐτροποποιήθη καὶ τὸ ἄρθρ. **18.**

Ἄρθρ. **18.** «Οἱ αἰχμάλωτοι ἀξιωματικοὶ διατηροῦσι τὰ πρὸς προδιβασμὸν κατ' ἀρχαιότητα δικαιώματά των διὰ μόνον τὸν πρὸ τῆς αἰχμαλωσίας των ἀμέσως ἀνώτερον βαθμόν.»

Ἕβδομον. Προστέθη καὶ ἄρθρ. **25**, ἔχον ὡς ἀκολούθως·

Ἄρθρ. **25.** «Ὁ ὀργανισμὸς τοῦ στρατοῦ καὶ ἡ στρατιωτικὴ ἱεραρχία ὁρίζονται διὰ Β. διατάγματος.»

Περὶ τούτων Κύριοι, ὡς ὅλως εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας ὑπαγομένων, ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς θέλει κατὰ τὴν συζήτησιν ζητήσει τὴν βουλήν, ἐὰν ζητηθῇ.

ζηδόον. Καὶ τὸ ἄρθρ. 27 ἐτροποποιήθη ὡς ἀκολούθως·

Ἄρθρ. 27. « Ἅπαντα τὰ εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀντιβαίνοντα Β. διατάγματα καταργοῦνται, ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 12 ὡρῶν τοῦ περὶ σχηματισμοῦ τῆς χωροφυλακῆς νόμου, ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1833.

Ἀναγκαία καὶ ἡ διάταξις αὕτη, ὡς καλοῦσα τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ εἰς κενὰς ὑπομοιράρχων θέσεις, ἐν ὡρισμέναις περιπτώσεσι.

Περαίνουσα τὴν παροῦσαν ἡ ἐπιτροπή σας, Κύριοι, συνιστᾷ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ὁποίου καὶ ἄλλαι ἴσως τροποποιήσεις θεωρηθῶσιν ἀναγκαῖαι, ὅσας τυχὸν αὕτη εἴτε δὲν προεῖδεν, ἢ ἐν ἀγνοίᾳ παρέλειψεν.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Ἰανουαρίου 1851.

Ὁ εἰσηγητὴς **Α. Δ. Αὐγερινός.**»

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῆς ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ ἐπιτροπῆς.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Σύμφωνα μὲ τὰ ἄρθρα **101** καὶ **102** τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς, ἡ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ αὐτῆς ἐπιτροπὴ, συνελθοῦσα ἐν τινι τῶν βουλευτικῶν δωματίων, καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τοὺς προϋπολογισμοὺς τῆς παρελθούσης περιόδου, συνέταξε καὶ ὑποβάλλει εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ Σώματος τὸν ἐγκλειστον προϋπολογισμὸν, ἐμφαίνοντα ἀκριβῶς τὰς ἀναγκαιούσας δαπάνας διὰ τὴν παροῦσαν Σύνοδον.

Ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος διηρέθη διὰ τὴν λογιστικὴν εὐκολίαν εἰς τρία Κεφάλαια, τῶν ὁποίων τὸ γενικὸν ποσὸν ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς **175,950 : 43**, ἐξ ὧν αἱ μὲν **150,000** ἀνήκουσιν εἰς βουλευτικὰς ἀποζημιώσεις, αἱ **13,710** εἰς μισθοδοσίαν τῶν ὑπαλλήλων καὶ κλητήρων, αἱ δραχ. **9120** εἰς συνδρομὰς ἐφημερίδων, ἀγορὰν βιβλίων καὶ εἰς ἄλλας δαπάνας, καὶ αἱ δραχ. **3,120** εἰς διαφόρους τῆς ὑπηρεσίας ἀνάγκας.

Οἱ πρὸς ἀποζημίωσιν δικαιούμενοι βουλευταὶ ὑπάγονται κατὰ τὰ ἄρθρα **67** καὶ **68** τοῦ Συντάγματος εἰς δύο κατηγορίας, οἷον οἱ μὲν λαμβάνουσιν ὁλοσχερῆ τὴν μηνιαίαν αὐτῶν ἀποζημίωσιν, οἱ δὲ τὸ πρὸς συμπλήρωσιν αὐτῆς ἔλλειπον μέρος, ὥστε ἡ ἐπιτροπή σας ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ προϋπελόγισε τὸ ποσὸν ἑκατέρων εἰς δραχ. **150,000** ἀναλογοῦν ἐπὶ **6** μῆνας.

Τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἀρχειοφύλακος, τοῦ πρωτοκολλιστοῦ καὶ ἑνὸς τῶν ἀρχαιοτέρων ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς προσδιώρισεν ἡ ἐπιτροπὴ, σύμφωνα μὲ τὰ προαπορασισθέντα, καθ' ὅλην τὴν Σύνοδον, καθ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα ἀναγκαίως διατηροῦνται μετὰ τὴν λῆξιν αὐτῆς διὰ τὰς ὑπολειπομένας ἐργασίας.

Ὡς πρὸς τὴν μισθοδοσίαν τῶν γραφέων καὶ τῶν κλητήρων, ἡ ἐπιτροπὴ περιώρισε κατά τι τὸ ποσὸν, εἰς δὲ τὴν Βουλὴν ἐναπόκειται νὰ πράξῃ ὅ,τι ἐγκρίνει.

Τὸ αὐτὸ ἔπραξεν ἡ ἐπιτροπὴ καὶ ἐπὶ ἄλλων τινῶν κονδυλίων, ἀποκειμένου εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιφέρῃ οἱανδήποτε ἐγκρίνῃ αὔξησιν, ἐὰν νομίσῃ τὰ ποσὰ ταῦτα δυσανάλογα μὲ τὰς ἐκτάκτους ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

Περαίνουσα τὴν ἔκθεσίν της, ἀνατίθησι εἰς τὸ Σῶμα τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀνωτέρω παρατηρήσεών της, τὰς ὁποίας ὑποβάλλει εἰς τὴν κρίσιν καὶ συζήτησιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ **8** Ἰανουαρίου **1851.**

Ἡ ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ Ἐπιτροπὴ

Γ. Κ. Βελῆς. Α. Καστανᾶς. Δ. Πολυχρονόπουλος.

Ὁ Εἰσηγητὴς

Α. Α. Ἐμπειρίκος.»

Προϋπολογισμὸς τῆς Βουλῆς διὰ τὴν Α'. Σύνοδον τῆς Γ'. βουλευτικῆς Περιόδου, ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου 1850 μέχρι 30 Ἀπριλίου 1851.

Κεφάλ.	Ἄρθρ.	Διασάφησις κονδυλίων	Ποσὰ κατ' ἄρθρον Δραχ.	Λ.	Ποσὰ κατὰ κεφάλαιον Δραχ.	Λ.
Α.		Βουλευτικὸν Σῶμα.				
	1	Εἰς ἀποζημιώσεις βουλευτῶν κλπ.	150000		150000	(α)
		Μισθοὶ προσωπικοῦ τοῦ γραφείου.				
	2	Μισθὸς ἀρχειοφύλακος καὶ τοῦ πρωτοκολλίστου καθ' ὅλην τὴν Σύνοδον, ἀνὰ δρ. 200 κατὰ μῆνα	4800			
		Ὁμοίως δύω συντακτῶν ἀνὰ δρ. 200 κατὰ μῆνα, ἐπὶ ἓξ μῆνας	2400			
	3	Ἑνὸς γραφίου Α'. τάξεως ἀνὰ 100 κατὰ μῆνα καθ' ὅλην τὴν Σύνοδον	1200			
		Δύω γραφέων Β'. τάξεως ἐπὶ ἓξ μῆνας ἀνὰ δραχμὰς 80 κατὰ μῆνα	960			
		Τριῶν ὁμοίως Γ'. τάξεως ἐπὶ ἓξ μῆνας ἀνὰ δρ. 50 κατὰ μῆνα	900	(β)		
	4	Εἷς εὐταξίας δι' ὅλην τὴν Σύνοδον ἀνὰ 80 δρ.	960			
		Εἷς ἕτερος δι' ὅλην τὴν Σύνοδον ἀνὰ 60 δρ.	720			
	5	Ἐννέα κλητῆρες δι' ἓξ μῆνας ἀνὰ 35 δραχ. κατὰ μῆνα	1890		13710	
Β.		Ὑλικὸν κλπ.				
	1	Διὰ προμήθειαν γραφικῆς ὕλης.	540			
	2	Συνδρομὴ ἐγχωρίων καὶ ξένων ἐφημερίδων.	2200			
	3	Ἀγορὰ βιβλίων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων.	1200			
	4	Δετικὰ τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς καὶ ἄλλων ἀναγκαίων βιβλίων.	1800			
	5	Προμήθεια τυπογραφικοῦ χάρτου διὰ τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, νομοσχέδια κλπ.	2000			
	6	Προμήθεια ἐλαίου διὰ τοὺς φανοὺς τοῦ βουλευτικοῦ καταγήματος	200			
	7	Ὁμοίως καυσοξύλων καὶ ἀνθράκων	400			
	8	Ἐπισκευαὶ καταστήματος καὶ θερμαστρῶν	600			
	9	Ἐπισκευὴ τῶν ὑπογείων τῆς βιβλιοθήκης	120		9120	
	10	Κατασκευὴ μιᾶς ἀρχειοθήκης τοῦ γραφείου	60			
Γ.	1	Ἔκτακτοι δαπάναι τοῦ Προέδρου καθ' ὅλην τὴν Σύνοδον	2000			
	2	Ἔκτακτα ἔξοδα τελετῶν κλπ.	350			
	3	Μισθοδοσία τοῦ διατηρηθέντος προσωπικοῦ κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον	770	43	3120	43
					175950	43

(α) Ὑπελογίσθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄρθρων 67 καὶ 68 τοῦ Συντάγματος.
(β) Ἐξ αὐτῶν ὁ μὲν εἷς θέλει ἐργάζεσθαι εἰς τὸ ταμεῖον, ὁ δ' ἕτερος εἰς τὴν βιβλιοθήκην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰανουαρίου 1851.

Ἡ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ Ἐπιτροπή.

Γ. Κ. Βιλλ. Δ. Πολυχρονόπουλος.

Ἀκολούθως, ἐρωτηθέντα τὰ τμήματα ἀνήγγειλαν, ἐκτὸς τοῦ Ζ'. ὅτι ἐξελέξαντο, κατὰ τὴν ἀλφαβητικὴν αὐτῶν τάξιν, προέδρους μὲν τοὺς ΚΚ. Α. Γιουρδῆν, Ἰω. Κριεζῆν, Παπα Κώνταν Τσαμάλαν, Κ. Προβελέγιον, Χ. Χριστόπουλον καὶ Ν. Μπούκουραν. Γραμματεῖς δὲ, τοὺς ΚΚ. Λ. Ἐμπιρίκον, Ν. Ματθαίου, Εὐς. Ηκρίσην, Σ. Βλάχον, Κ. Λαμπρινόπουλον καὶ Δ. Γ. Φιλάρετον. Ἐπὶ δὲ τῶν ἀναφορῶν εἰσηγητὰς, ἐκτὸς τοῦ Δ'. τοὺς ΚΚ. Κ. Δαγρὲν, Χ. Κικίδην, Κ. Δαρειώτην, Γ. Περωτῆν καὶ Εὐς. Οἰκονομόπουλον.

Μετὰ ταῦτα λαβὼν τὸν λόγον ὁ πρόεδρος νομοσχεδίου ὑποβαλέων περὶ ἀμοιβαίας ἀσφαλείας τοῦ Ἑλλην. ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ, ἀνέπτυξε, κατὰ τὸν κανονισμὸν, ταύτην, εἰπὼν, ὅτι οἱ μέχρι τοῦδε ὑποβληθέντες διάφοροι ὀργανικοὶ νόμοι δεικνύουσι τὴν ἀνάγκην, ἣν καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ κοινωνία αἰσθάνονται πρὸς μίαν τινὰ ὀργάνωσιν, καθ' ὅσον ἀπὸ τῆς Μεταβολῆς οὐδεὶς ὀργανικὸς νόμος ἐξεδόθη, ὅστις συμπληρῶν τὰ μεταξὺ τῶν δύω ἐποχῶν κενὰ, νὰ συνάψῃ τὸ παρελθὸν μετὰ τοῦ ἐνεστῶτος. Τὸ ὑπουργεῖον λοιπὸν ἤρξατο ἤδη τῆς ἐργασίας ταύτης, καὶ ἂν δὲν ἐπιλήφθη τῶν καθ' ἕκαστα, βεβαίως δὲν ἠδύνατο τοῦτο, πρὶν ἡ ὀργανώσῃ καὶ προπαρασκευάσῃ αὐτὸ ἑαυτό. Τὸ κατ' αὐτὸν συντελῶν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, ἐνησχολήθη εἰς τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον, καὶ ἂν τὸ ἔργον δὲν ἦναι τέλειον, εἶναι ὅμως ἔργον, τὸ ὁποῖον συνημολόγησε πολυτρόπως. Ἐφρονήθη δὲ εἰς τὴν ἰδέαν ἐκ τῆς παρούσης καταστάσεως τοῦ Ἑλλην. ναυτικοῦ, τὸ ὁποῖον ἂν καὶ ἀπὸ τοῦ 1835 προώδευσε κολοσσαίως, ἐπαπειλεῖται νὰ καταστραφῇ ἤδη ἐκ τινων δολιοτήτων, τὰς ὁποίας οἱ ἐποφθαλμιῶντες τὴν πρόοδον ταύτην ἐνίσχυσαν. Ἐκ τούτου τοσοῦτον ἀπώλεσε πᾶσαν ἠθικὴν πίστιν τὸ ναυτικόν μας, ὥστε μόλις ὑπάρχει ἐν Σύρῳ ἓν ἀσφαλιστικὸν ὑπὲρ αὐτοῦ κατάστημα ὁμογενῶν, καὶ ἕτερον Εὐρωπαϊκὸν ἐν Τεργέστῃ, ὅπερ τοσοῦτον φιλοκερδῶς φέρεται, ὥστε πρωτιμότερον ἦτον νὰ ἐκλείψῃ. Καὶ εἶπον μέν τινες, ὅτι δὲν ἔπρεπε ν' ἀναθέσῃ τὸν διορισμὸν τοῦ διευθυντοῦ κλπ. εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, ἀλλὰ τὸ ἔργον μὴ ἀφορῶν ἁπλῶς τοὺς μετόχους, εἶναι συγχρόνως καὶ διοικητικὸν καὶ ἀποβλέπει τὴν τύχην καὶ ὑπόληψιν τοῦ ναυτικοῦ τῆς Ἑλλάδος· διὸ ἐθεώρησε δίκαιον νὰ μετέχῃ τῆς ἑταιρίας καὶ ἡ Κυβέρνησις. Εἶναι δὲ τοσοῦτον παραγωγικὸν τὸ ἡμέτερον ναυτικὸν, ὥστε, ἐνῷ ὑπάρχοντα 1492 πλοῖα 30 τόνων κατ' ἀναλογίαν, φέρουσι 37 ἑκατομμύρια, καὶ ἐδίδομεν πρὸς ἐξασφάλισιν αὐτῶν 2,200,000,

δραχ. ἤδη μετὰ τὴν ἀποκήρυξιν τῆς Γαλλίας ἢ δὲν δέχονται ταῦτα, ἢ τὰ δέχονται κἂν διὰ διπλῆς ἀποτίσεως, ἐνῷ 30 μόλις ναυάγια συμβαίνουσιν ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ των· καὶ ἰδοὺ ὁ λόγος δι' ὃν εἶπεν, ὅτι ἡ ἐπ' αὐτῶν δυσπιστία ὑποκρύπτει καὶ ἄλλην τάσιν, ἐπειδὴ τοιαύτη εἶναι ἡ ἱκανότης τοῦ ναυτικοῦ μας, ὥστε ταχέως δύναται νὰ ἐξορίσῃ πᾶσαν ἀπὸ τῶν θαλασσῶν τούτων ἄλλην σημαίαν. Ἀλλ' ἐνῷ ἐχορήγει, ὡς εἶπε, 2,200,000 πρὸς ἐξασφάλισιν καὶ μόλις 600,000 δραχ. ἔπρεπε νὰ πληρώνωσιν αἱ ἑταιρίαι διὰ τὰ 30 ναυάγια, ἐξ' αὐτῶν δὲ μετὰ πολὺν χρόνον καὶ δίκας μόλις ἐπλήρονον 400,000, ἕκαστος βλέπει ὅτι ἀφῃρεῖτο ποσότης πολὺ μείζων ἀπὸ χειρῶν, αἵτινες ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην γινώσκουσι τὴν παραγωγὸν τῶν χρημάτων χρῆσιν. Διὸ ἐπικαλεῖται τὴν ὑπὸ τῆς βουλῆς ὑποστήριξιν τῆς προτάσεώς του, ἵνα ἀνορθωθῇ ἡ πίστις τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ μας καὶ ἀκμάσῃ ὡς ἄλλοτε πρὸς ἔνδοξα τοῦ μέλλοντος ἔργα, καθ' ὅσον ἂν καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα ναυτικὸν δὲν ὑπῆρχε τσιμέντον, ἐκ τῶν ναυτικῶν ὅμως βράχων μας ἐβρύσε τὸ χρυσίον, δι' οὗ ἐξῆλθε χρυσοῦς ὁ ἀνδριὰς τῆς ἐλευθερίας.

Ἐπὶ τούτοις ἡ βουλὴ παραδεχθεῖσα συζητητέαν τὴν πρότασιν, συνέστησε τὴν εἰς τὰ τμήματα παραπομπήν της.

Προὐτέθη ἔπειτα εἰς συζήτησιν τὸ περὶ καταστάσεως τῶν αξιωματικῶν νομοσχέδιον, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου λαβὼν τὸν λόγον, ἀνέπτυξέ τις, ὅτι μετὰ 30 ἔτη πρόκειται νὰ κυρώσωμεν νόμον, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου πάντοτε καὶ χθὲς ἔτι ἐξεφράσθησαν οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους, καὶ τὸν ὁποῖον ἀφ' ἧς ἐκελάδησε τοῦ ἀγῶνος ἡ σάλπιγξ ἐθεώρησαν ἀπαραίτητον ὡς τὸν ἄρτον καὶ αὐταὶ αἱ προσωρινὰι Κυβερνήσεις. Διὰ τοῦτο πρώτη ἡ ἐν Πελοποννήσῳ Γερουσία, μετ' αὐτὴν δὲ ἡ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, ὀλίγον δ' ἔπειτα καὶ ὁ Ἄρειος Πάγος καὶ πρᾶξιν καὶ ὀργανισμοὺς μικροὺς ἐξέδωκαν, ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν αὐτῶν προνοοῦντες, εἰς δὲ τὰ 1822 ἐθέσπισεν ἡ ἐν Ἄστρει συνέλευσις, ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ τούτων ὅλων, ἐνῷ κατὰ τὸ 1823 τὰ αὐτὰ ἐπίσης ἐπροτάθησαν. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 1824 καὶ 1825 ἐκανονίσθη ὁ στρατὸς τακτικώτερον καὶ ὑπάρχει ὀργανισμός τις, ὅστις θέλει χρησιμεύσει διὰ τὰς ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν συντάξεις· ἂν γένει δὲ διευκρίθη τότε ὁ τακτὸς ἀπὸ τοῦ ἀτάκτου στρατοῦ, ὡρίσθησαν αἱ βαθμολογίαι καὶ καθιερώθη τὸ δικαίωμα τοῦ στρατιωτικοῦ. Ἀκολούθως οὐ μόνον ἐξεδόθησαν τὸ 1826 καὶ 1827 ψηφίσματα περὶ ἀμοιβῶν καὶ διανομῆς γῆς εἰς τοὺς

στρατιώτας, ἀλλὰ καὶ συνεστήθη πρὸς τοῦτο ἐπιτροπή, ἧς ἀπετέλουν μέρος καὶ ὁ νῦν ὑπουργὸς τοῦ πολέμου καὶ ὁ βουλευτὴς Α. Βιλαέτης. Γενομένης δὲ ὑπ' αὐτῆς προτάσεως τοῦ νὰ χορηγηθῇ μετὰ τὸν ἀγῶνα ἀνὰ ἓν στρέμμα εἰς τοὺς στρατιώτας, ἡ ἐν Ἄργει συνέλευσις ἐπεκύρωσε τὴν ῥηθεῖσαν πρᾶξιν. Ἐξ' ὅλων λοιπὸν συνάγεται, ὅτι ἀνέκαθεν ὁ νοῦς τοῦ ἔθνους ἔτεινεν εἰς τακτοποίησιν τοῦ στρατοῦ, καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα τὸ 1822 ἐθεωρήθη ἐπάναγκες νὰ ἐφαρμοσθῶσι κατὰ τὸ ἐφικτὸν αἱ Γαλλικαὶ διατάξεις, τὰς ὁποίας ἐπελθὼν ἔπειτα ἐπραγματοποίησεν ὁ ἀείμνηστος Κυβερνήτης. Οὕτω δὲ καὶ κατὰ τὸ 1833 διέλυσε μὲν ἡ Β. Κυβέρνησις τὰ τάγματα, ἀλλ' ὅσους μὲν εἶχον ἐγγραφῇ πρὸ τοῦ 1831 ἔθεσεν εὐθὺς εἰς ἐνέργειαν, τοὺς δὲ λοιποὺς, εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀποτάκτων, ὅπως χρησιμεύσωσιν εἰς πρώτην συγκρότησιν νέων ταγμάτων. Ἀλλ' ἀνέτειλε τὸ 1834, καὶ διὰ τοῦ περὶ ὁρισμοῦ τῆς ἀρχαιότητος τῆς φάλαγγος διατάγματος ὡρίσθη πρῶτον καὶ ἡ περὶ ἀρχαιότητος τοῦ στρατιώτου ἀρχὴ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς μέχρι τέλους τοῦ ἀγῶνος διατελέσαντας. Κατ' αὐτὸ δὲ τὸ διάταγμα δὲν κανονίζεται ἡ ἀρχαιότης τῶν λοχαγῶν διὰ μητρώων καὶ καταλόγων, ἀλλὰ μητρῶν θεωρεῖται τὸ πυροβόλον καὶ κατάλογος, ἡ μάχιμος σφαῖρα, ὅπερ ἐγεῖρον τὴν φιλοτιμίαν, ζωογονεῖ τὰ αἰσθήματα καὶ ἀναπτερόνει ὅ,τι πάντες οἱ Ἕλληνες αἰσθανίμεθα. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων, εἰς ἃ κυρίως βασίζεται τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις ἐκανόνισε καὶ τὰ τακτικὰ στρατεύματα, καθ' ὅσον μάλιστα ἀπὸ τοῦ Κυβερνήτου ὁ ἄτακτος στρατὸς ἔδειξε διὰ τοῦ τυπικοῦ σώματος τὴν πρὸς τὴν τάξιν ροπήν του. Οὕτως ἄρα ἡ ἀντιβασιλεία ἐκανόνισε α) στρατὸν τακτικὸν, β) ἄτακτον ἀλλ' ἐν ἐνεργείᾳ καὶ γ) στρατὸν, οὗτινος ἐκοιμῶντο, ὡς εἰπεῖν, τὰ δικαιώματα μεχρισοῦ παρουσιασθῇ ἡ ἀνάγκη. Διὸ κατὰ τὸ 1836, ὅτε τοιαύτη ἐπεφάνη ἀνάγκη, ἐκάλεσε τοὺς ἀπὸ τοῦ στρατοῦ ἐξαιρεθέντας καὶ διὰ τῆς δημιουργίας τῆς φάλαγγος ἱκανοποίησε τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ δικαιώματά των· ἀλλὰ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἀγῶνος, δεινοῦ ἐπικειμένου πολέμου, δὲν ὑπῆρχον σχεδὸν κεκτημένα δικαιώματα καὶ ἡ Κυβέρνησις διαζομένη καὶ τοὺς διαθεσίμους νὰ φέρῃ εἰς ἐνέργειαν, δὲν ἠδύνατο νὰ φροντίσῃ περὶ καταστάσεως τῶν αξιωματικῶν. Ἂν δὲ ἀπὸ τῆς ἀρίζεως τοῦ Κυβερνήτου δι' ἑνὸς ψηφίσματος ἀρχίζῃ κανονιζομένη ἡ τύχη τῶν ἀγωνιστῶν τῆς πατρίδος, ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν εἶναι εἰμὴ ἀτελὲς, καθ' ὅσον αἱ περιστάσεις δὲν τὸ ἐπέτρεπον· Κατόπιν

ἐπὶ Βασιλείου ἐξεδόθη διάταγμα ἀκριβέστερον περὶ τούτου, δι' οὗ προτιμᾶται μετὰ τῆς ἱκανότητος ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ ἀρχαιότης, ἀλλὰ δὲν ἐπροβλέφθησαν ταὐτοχρόνως οἱ λόγοι τῆς ἀργίας, ἀνικανότητος κλπ. Ἐντεῦθεν ἐπὶ τοσοῦτον ἄγνωστος ἦν ἡ διαθεσιμότης, ὥστε μόλις ἀπαντᾶται εἰς μόνον τὸν πίνακα τῶν μισθοδοσιῶν καὶ εἰς ἓν τῶν διαταγμάτων τοῦ 1837 ἢ 1838, ὁρίζον καὶ τοῦτο, ὅτι οἱ διαθέσιμοι λογίζονται ὡς διατελοῦντες ἐν ἐνεργείᾳ. Τούτου ἕνεκα δικαίως εἶχον ἐγερθῇ πικρὰ ὑπὸ πολλῶν παράπονα, ὡς τιθεμένων εἰς ἀργίαν ἄνευ ὑπάρξεως νόμου, καὶ τοῦτο ὡς καὶ τὰ ἄλλα δεικνύει, ὅτι ὑπῆρξαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἀνωμαλίαι, αἵτινες δὲν ἠδύναντο νὰ κανονισθῶσιν ἐντελῶς ἐν μέσῳ τῶν ἀγνιζόντων ὅτι ἐρειπίων τοῦ ἔθνους. Ἀλλὰ τὸ εἰσαγόμενον νομοσχέδιον ἔρχεται ἤδη νὰ κλείσῃ τὸ μέγα τοῦτο κενόν, καὶ ἐξασφαλίζον τὸ μέλλον τοῦ στρατιώτου, προβλέπει καὶ καινονίζει τὰς ἐλπίδας, τὰ χρέη καὶ τὰς ἀξιώσεις αὐτοῦ, πρὸ πάντων δὲ ἀναπτερόνει τὴν τιμὴν καὶ ἐξυπνίζει τὸν κοιμώμενον ζῆλον.

Ἐπέρασεν ἄλλος, ὅτι κατά τε τὸν κανονισμὸν καὶ τὴν ὑπὸ τῆς βουλῆς καθιερωθεῖσαν νομολογίαν, τότε γίνεται λόγος ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τῶν νομοσχεδίων, ὅταν ἡ αἱ ἐκθέσεις δὲν ἦναι ἀκριβεῖς ἢ ἀγορεύῃ τις ἐναντίον, καὶ διὰ τοῦτο εἶπεν, ὅτι περιττὴ εἶναι πᾶσα ἐπὶ τῆς ἀρχῆς θεωρία, προεῖδε, φαίνεται, ὅτι ἀτόπως ἤθελεν ἀγορεύσει ὁ πρὸ αὐτοῦ. Καὶ τῷ ὄντι, ἐνῷ οὐδεμία ὑπάρχει σχέσις μεταξὺ τοῦ πολεμιστοῦ τοῦ Μεσολογγίου, τῆς Ἀμπλιανης κλπ. μετὰ τοῦ φρουροῦντος εἰς Ναύπλιον ἁπλοῦ στρατιώτου, δὲν ἐδίστασε νὰ παραβάλῃ αὐτούς, ὡς νὰ μὴν ἤρκει ὅτι οὗτοι μὲν ὑπερεπλήσθησαν βαθμολογιῶν, ἐκεῖνοι δὲ τείνουσι τοῦ ἐπαίτου τὴν χεῖρα. Ἀλλ' ἐκ τοῦ ὅλου τῆς ἀνωτέρω ἀγορεύσεως δύω τινὰ μόνον ἐξήγαγε, α) ὅτι ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως εἶχον ἐκδοθῆ διατάγματα τείνοντα νὰ κανονίσωσι τὸν στρατὸν καὶ β) ὅτι διὰ τοῦ ἀνὰ χεῖρας νομοσχεδίου ἐξασφαλίζονται τὰ δικαιώματα τῶν ἀγωνιστῶν· ἀλλὰ πρὸς τί νὰ δικαιόνῃ τὴν Κυβέρνησιν μὴ εἰσαγαγοῦσαν μέχρι τοῦδε ἓν καταστατικὸν διά τε τὴν τακτικὴν καὶ ἄτακτον δύναμιν; Δέκα ἔτη παρῆλθον ἀπὸ τῆς ἀπολύτου μοναρχίας μέχρι τοῦ 1843, καὶ ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ, ἂν καὶ πλήρης ἐπικράτει γαλήνη καὶ μία μόνη ἀπῃτεῖτο θέλησις, οὐδεμία ἐλήφθη φροντὶς ὑπὲρ τῶν τοιούτων δικαιωμάτων. Δὲν δύναται δέ τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ἦτον ἀδύνατος ἡ ἱκανοποίησις τούτων, ἐπειδὴ καὶ χρήματα καὶ γαῖαι, τὰ πάντα, ἐκτὸς τῆς θελήσεως, ὑπῆρχον. Ἀλλ' ἐνῷ καὶ

ἀπὸ τῆς 3 τοῦ Σεπτεμβρίου ἑπτὰ παρῆλθον ἐνιαυτοὶ καὶ ἡσυχία κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ὑπῆρχεν, ἐγένετο ἄρα πλειότερόν τι ἢ πρότερον; Οὐδέν, ἂν καὶ τὸ Σύνταγμα ῥητῶς ὁρίζει νὰ κανονισθῶσι τὰ δικαιώματα τῶν ἀγωνιστῶν. Τοὐναντίον σπανίως καὶ δυσχερῶς ἀπαντᾶται ἀρχαῖος εἰς τὸν στρατὸν ἀγωνιστὴς καὶ ὅλοι σχεδὸν εἶναι ἢ νέοι μετὰ τὸν ἀγῶνα ἢ καὶ ἀνίκανοι ἐπὶ πατραγαθίαις σεμνυνόμενοι. Παύων συμπεραίνει, ὅτι τοιαύτη εἶναι ἡ ἀμοιβὴ πῶν ἀγωνιστῶν καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῶν δικαίων των, ὑπὲρ ὧν τοσαῦτα ἐξέθηκεν ὁ προαγορεύσας.

Μετὰ τὸν πρὸ αὐτοῦ ἀπαντήσαντα, ὅτι τὸ κατ' αὐτὸν ἀρκεσθεὶς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πραγμάτων, ὡμίλησε περὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν, περὶ δὲ τῶν ἄλλων θέλουσιν ἐπέλθει ὡσαύτως οἱ ἁρμόδιοι νόμοι· ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, ἐπιτηρούντων τῶν ψηφολεκτῶν Σ. Κοπανίτσα καὶ Δ. Ζώτου, ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ἐξ' ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 79.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.
ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;

Δημήτριος Ὀρεινός	N.	Κωνς. Γριβογεώργης	
Δεων. Χρυσανθόπουλος		Βασίλειος Σκαλτσοδήμος	
Δημήτριος Γιαννούλης	N.	Ἀναγνώστης Παππαθανασίου	N.
Δεωνίδας Ἐμπειρίκος	N.	Ἐλευθέρ. Καλογερᾶς	
Πέτρος Καμπάνης	N.	Ἰω. Εὐγενίδης	N.
Δημήτριος Τσάκρης		Ἀνδρέας Πέπας	
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Σταμάτιος Μήτσας	
Γεώργιος Τσάκρης		Γεώργιος Βελῆς	N.
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Δημήτριος Ζῶτος	N.
Γεώργιος Σκοῦφος	N.	Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης	N.
Σταῦρος Βλάχος	N.	Μιχαὴλ Σισίνης	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N.	Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	N.
Ἀνδρέας Ἴσκος	N.	Στέρ. Στεφανόπουλος	N.
Δημήτριος Σκυλοδῆμος	N.	Ἀνδρέας Αὐγερινός	N.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς		Σπῦρος Μῖλιος	N.
Παναγιώτης Ἀαζαρῆς		Ἰωάννης Κλίμακας	N.
Θεόδωρος Γρίβας		Γρηγόριος Κορφιωτάκης	N.
Σταῦρος Γρίβας	N.	Γεώργιος Περωτὴς	N.

Κωνσταντῖνος Νταγρές	Ν.	Ἰωάννης Φαρμάκης	Ν.
Ἰωάννης Βάγλας		Α. Παπαδημητριάδης	
Ἀναγνώστης Π. Ἰωάννου	Ν.	Ν. Σισμάνης	Ν.
Β. Νικολαΐδης	Ν.	Κων. Ἀξελός	Ν.
Πέτρος Δελιγιάννης		Χρῆστος Στ. Ἀντωνόπουλος	
Νικόλαος Μπούκουρας	Ν.	Χαράλ. Χριστόπουλος	
Λάμπρος Ῥοΐλός	Ν.	Ζ. Α. Ζαρειφόπουλος	
Κων. Λαμπρινόπουλος	Ν.	Νικόλαος Μυσχούλας	Ν.
Νικόλαος Δελιγιάννης	Ν.	Γεώργιος Α. Ῥάλλης	
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ν.	Νάκος Πανουργιᾶς	Ν.
Γεώργιος Πανοπριφτάπουλος		Παπᾶ Κώνστας Τσαμάλας	Ν.
Γεώργιος Παπασπυρόπουλος		Σπυρίδων Λογοθετόπουλος	Ν.
Ἐμμ. Καραμάνος	Ν.	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Νικόλαος Ματθαίου	Ν.	Δημήτριος Κουμανιώτης	Ν.
Ἀναγ. Κοντάκης	Ν	Σιδέρης Πράτσικας	Ν.
Ἐμμ. Μελετόπουλος	Ν.	Παν Πατρινός	Ν.
Σ. Κυπανίτσας	Ν.	Ἀνάργυρος Χ. Ἀναργύρου	Ν.
Π. Ματάλας	Ν.	Νικόλαος Χ. Ἀναργύρου	Ν.
Ἀν. Κορφιωτάκης	Ν.	Ἀναγνώστης Τατόπουλος	Ν.
Σταῦρος Μαυροδῆμος	Ν.	Κων. Δαρειώτης	Ν.
Ἠλίας Δωΐλας	Ν.	Δημήτριος Χρηστίδης	
Θεόδωρος Πετρινός	Ν.	Ἀνδρέας Μάρουκας	Ν.
Κωνσταντῖνος Μανέτας	Ν.	Ζαννῆς Μαραγκός	Ν.
Παναγιώτης Βάρδογλης		Μιχαὴλ Σολομός	Ν.
Δημήτριος Φιλάρετος	Ν.	Εὐστράτιος Παρίσης	Ν.
Ἀναγ. Διδόπουλος		Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν.
Νικόλαος Μπούτουνας	Ν.	Δημήτριος Δρόσος	Ν.
Δημήτριος Σακελλαριάδης	Ν.	Δημήτριος Ηολυχρονόπουλος	
Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος		Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Γεώργιος Γαλιμῆς	Ν.	Ἀναγ. Παππατσώρης	Ν.
Ἀλεξανδ. Κουμουνδουράκης	Ν.	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	Ν.
Χρῆστος Οἰκονομίδης	Ν.	Ἀθανάσιος Καστανᾶς	Ν.
Κωνσταν. Λυμπερόπουλος	Ν.	Ἰωάννης Δημιανός	Ν.
Κωνσταν. Προβελέγιος	Ν.	Λάζαρος Α. Γιουρδῆς	Ν.
Ἐμμ. Μοδινός	Ν.	Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	Ν.
Δημ. Δημητρακόπουλος		Δημήτριος Μητσάκης	
Γεώργιος Κάνδιας		Γεώργιος Ἀποστολίδης	Ν.
Φραγκίσκος Μαῦρος	Ν.	Χρῆστος Κικίδης	Ν.

Ἀναγνωσθέντος οὕτω τοῦ 1 ἄρθρου, εἰς μὲν ἠρώτησε τί αἰνίττεται ἡ ἐν τῷ Β'. ἐδαφίῳ φράσις, « καταγνωσθείσης διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως· » ὁ δ' εἰσηγητὴς ἐπεξήγησεν, ὅτι σημαίνει τὴν ἀποβολὴν τῆς Ἑλλην. ἰθαγενείας, καὶ ἐπειδὴ θέλει ὑποβληθῇ νομοσχέδιον ὁρίζον τὰ περὶ τούτου, ἡ βουλὴ ἀποδεχομένη τὸ ἐδάφιον, ἠθέλησε νὰ νομοθετήσῃ καὶ διὰ τὸ μέλλον. Ἀντιπόντος ὅμως τοῦ πρώτου, ὅτι, μὴ ὑπάρχοντος ἤδη νόμου, ἀποβαίνει περιττὸν τὸ ἐδάφιον, ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ὁ παρ' ἡμῖν κείμενος περὶ ἰθαγενείας νόμος ἀπορρέει ἐκ τοῦ περὶ ἰθαγενείας Γαλλικοῦ κώδηκος, καὶ ὅμως καὶ ἐκεῖσε εὑρέθη, ὅτι χάριν τῆς ἀσφαλείας τοῦ στρατιώτου πρέπει νὰ ἀποφαίνωνται καὶ τὰ δικαστήρια, καθ' ἣν περίστασιν ἀπόλλυτιν οὗτος καὶ βαθμὸν καὶ πᾶν δικαίωμα. Καὶ ἄλλος προσέθηκεν, ὅτι ἐκτὸς τοῦ νόμου τούτου, ἐκανονίσθη ἐν Γαλλίᾳ καὶ ὁ τρόπος τῆς διαδικασίας καὶ τὸ προκαλοῦν τὴν ἀπόφασιν πρόσωπον καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο, καὶ ὅμως τοσαῦται ἀπηντήθησαν δυσκολίαι, ὥστε συνωδεύθησαν ὅλα ταῦτα δι' ἐκτενῶν σχολιάσεων.

Καὶ ἄλλος δέ τις ἐπέφερεν, ὅτι ὁ περὶ ἰθαγενείας νόμος ἡμῶν προβλέπει τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ Ἑλληνικὴ ἰθαγένεια ἀπόλλυται, τὸ δὲ νὰ ἦναι τις στρατιώτης ἐπειδὴ εἶναι δικαίωμα πολίτου Ἕλληνος, ὁ ζερούμενος τοῦτο ἔπεται ὅτι δὲν εἶναι πλέον Ἕλλην· ἀλλὰ πρέπει νὰ μένῃ εἰς τὸν ὑπουργὸν τὸ νὰ ἐκφέρῃ, ὑπ' ὄψιν ἔχων τὸν περὶ ἰθαγενείας νόμον, τοιαύτην ἀπόφασιν; Ὁ προκείμενος λοιπὸν νόμος προλαμβάνων τὴν ἐλευθέραν ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργοῦ, ἠθέλησε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν ἀξιωματικόν, ὁρίζων τὴν ἀνάγκην μιᾶς ἀποφάσεως, καὶ νέος τις νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

Ἀκολούθως, προτείναντος ἄλλου, ὅπως ἡ λέξις « κατάστασις » ἀντικατασταθῇ χάριν σαφηνείας διὰ τῆς λέξεως « ἐπάγγελμα » ὁ μὲν εἰσηγητὴς εἶπεν, ὅτι καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἡ αὐτὴ ἐγένετο πρότασις, ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς ἐνέμεινε, θεωρῶν ὅτι ἤθελε γεννηθῇ ἡ ἰδέα, ὅτι ὁ νόμος ὑπ' ὄψιν ἔχει τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀξιωματικοῦ, ὅπερ δὲν εἶναι βέβαια τὸ αὐτό. Ἄλλως ὅμως ὁμολογεῖ, ὅτι πολὺ ἐσπούδασαν νὰ εὕρωσι καταλληλοτέραν τινὰ ἄλλην λέξιν, ἀλλὰ δὲν κατώρθωσαν τοῦτο, καὶ εἰς τὴν βουλὴν ἀπόκειται νὰ προτείνῃ. Ὁ δ' ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς προσέθηκεν, ὅτι ἐκτὸς τούτου, ἡ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ προτεινομένη κατάπτασις ὑποδιαιρεῖται εἰς τέσσαρας τάξεις, ἐνῷ, ἀποδεχόμενοι τὴν λέξιν « ἐπάγγελμα » δὲν δυνάμεθα νὰ διαιρέσωμεν καὶ ταύτην εἰς τάξεις καὶ μακρυνόμεθα τοῦ σκοποῦ.

Ἄλλος, ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν τῷ 1. ἄρθρ. ἰδέαν, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἀπονέμει τοὺς βαθμούς, ἐν μὲν τῇ Γαλλίᾳ ἦτον ἀναγκαῖον νὰ ὁριοθῇ, διότι δὲν ἦτον καθιερωμένη, παρ' ἡμῖν ὅμως νομίζει ὅτι εἶναι περιττὴ ἐπανάληψις, καθ' ὅσον τὸ 27 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ὁρίζει τὴν ἀρχὴν ταύτην. Ὡς πρὸς τὴν λέξιν δὲ « κατάστασις » λέγει ὅτι ἐν μὲν τῷ 1. ἄρθρῳ ἐννοεῖται δι' αὐτῆς, ὅτι ὁ βαθμὸς καθίστησι τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀξιωματικοῦ· ἐν δὲ τῷ 2. ὅτι εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀξιωματικοῦ συνυπάρχουσι τέσσαρές τινες ἰδιότητες· ὥστε τὸ μὲν 1. περιλαμβάνει τὸ ὅλον, τὸ δ' ἕτερον, μέρος αὐτοῦ. Φρονεῖ λοιπόν, ὅτι εἰς τοιαῦτα ἔργα πᾶσα νομικὴ λέξις πρέπει νὰ ἐμφαίνῃ διὰ σαφήνειαν μίαν ἰδέαν, καὶ ἐνταῦθα ἦτον καλὸν ἡ ἐν τῷ 2. ἄρθρῳ « κατάστασις » ν' ἀντικαθίστατο διὰ τῆς ἀνωτέρω λέξεως « ἐπάγγελμα » ἂν καὶ διὰ τὴς χρήσεως ἴσως δὲν φαίνεται ἀξιοπρεπής.

Μετ' ἄλλον προτείναντα ἡ μὲν ἐν τῷ 1. ἄρθρῳ λέξις νὰ μεταβληθῇ εἰς τὴν « ἰδιότης » ἡ δὲ ἐν τῷ 2. νὰ μένῃ ὡς ἔχει, ἄλλος τις παρετήρησεν, ὅτι μετὰ τὰς ἐν τῷ δ'. ἐδαφίῳ λέξεις « διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, » πρέπει νὰ προστεθῶσιν, ἵνα μὴ παρεξηγηθῇ, καὶ αἱ λέξεις « τῶν τακτικῶν δικαστηρίων » καὶ ἡ προσθήκη αὕτη ἐνεκρίθη. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἄλλος ἐπρότεινε νὰ μεταβληθῇ ἡ ἐν τῷ δ'. ἐδαφίῳ λέξις « ἐκπτώσεως » εἰς « καθαιρέσεως » καὶ ὁμοιομόρφως νὰ γίνῃ ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τοῦ προσεχοῦς παραγράφου μεταβολή· τὸ δὲ σῶμα ἐπίσης ἐνέκρινε τὴν πρότασιν ταύτην.

Ἐρωτήσεως γενομένης ἐπὶ τοῦ δευτέρου παραγράφου τοῦ 4 ἐδαφίου, τίνες εἰσὶν αἱ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμεναι περιπτώσεις, διεσάφησεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι εἰσὶν αἱ παρὰ τοῦ ποινικοῦ στρατιωτικοῦ νόμου προβλεπόμεναι, ὅστις πρὸ πολλοῦ εὑρίσκεται ἤδη εἰς ἐνέργειαν. Ἀντερρέθη ὅμως εἰς ταῦτα, ὅτι ὁ μνησθεὶς νόμος δὲν δύνατκι νὰ ἔχῃ ὑπόστασιν, καθ' ὅσον ἡ ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1833 ὁρίζει, ὅτι οὐδεὶς νόμος μὴ δημοσιευθεὶς δι' αὐτῆς δύναται νὰ ἦναι εἰς ἐνέργειαν.

Ἐπεξήγησεν ἄλλος, ὅτι πολὺ πρὸ τῆς ἐφημερίδος ταύτης ὑπῆρξε διάταξις τοῦ Κυβερνήτου θέτουσα εἰς ἐνέργειαν τοὺς Γαλλ. ποιν. νόμους καὶ τοὺς νόμους τούτους ἐννοεῖ ὁ παράγραφος εὑρεθέντας ἔκτοτε εἰς ἐνέργειαν. Ἀλλὰ καὶ οὕτως εἶναι εὐκταῖον νὰ ἐκδοθῶσιν Ἑλληνιστὶ, διότι ἡ ἐν πρωτοτύπῳ χρῆσις αὐτῶν δὲν φέρει τιμήν. Καὶ ἄλλος δέ τις προσέθηκεν ὅτι ἡ παρ' ἡμῖν καθιέρωσις τῶν Γαλλικῶν ποινικῶν νόμων ἐγένετο

πολὺ πρὸ τοῦ Κυβερνήτου, τὸ 1822, ὅτε ἡ Συνέλευσις (ἴδε βιβλ. Α. Ζ. Μάμουκα) ὥρισε τὴν ἐνέργειαν τούτων. Κατόπιν δὲ ἀνεγνώρισεν ἐπίσης αὐτοὺς καὶ ὁ Ἄρειος Πάγος, ἀλλ' οὐχ ἧττον εὔχεται νὰ καταστῶσι γνωστότεροι. Ἐκτὸς δὲ τούτων, ὑπάρχει καὶ ἕτερος νόμος τοῦ 1833, οὗ ἡ ἰσχὺς ἐκτείνεται παρ' ἡμῖν καθ' ὅλα τὰ ὅπλα, καὶ ἦτον εὐκταῖον τῷ ὄντι, ἂν καὶ αἱ διατάξεις τούτων ὅλων ὁσημέραι ἐφαρμόζονται, νὰ ἐξεδίδοντο μετά τινων τροποποιήσεων.

Τέλος παρατηρήσαντες ἄλλοι, ὅτι ἀντὶ μεταφράσεως πρέπει νὰ ἐκδοθῇ νόμος καταλληλος περὶ τούτων, ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη κατὰ τὰς γενομένας τροποποιήσεις τὸ 1. ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτω·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τοῦ βαθμοῦ.

« Ἄρθρ. 1. Ὁ βαθμὸς ἀπονέμεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ καθιστᾷ τὴν κατάστασιν τοῦ ἀξιωματικοῦ· ὁ δὲ ἀξιωματικὸς στερεῖται αὐτὸν μόνον ἕνεκα τινὸς τῶν ἑξῆς αἰτιῶν.

ἀ. Παραιτήσεως ἐγκριθείσης ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

β'. Στερήσεως τῆς ἰδιότητος τοῦ πολίτου Ἕλληνος, καταγνωσθείσης διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

γ'. Καταδίκης εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν, ἢ ἕνεκα τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 22 καὶ 23 τοῦ ποινικοῦ Νόμου τροποποιηθεῖσι διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 Νόμου, διαλαμβανομένων πλημμελημάτων.

δ'. Καθαιρέσεως καταγνωσθείσης δι' ἀποφάσεως τοῦ στρατοδικείου.

Ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τῶν νόμων ὁριζομένων λοιπῶν περιπτώσεων ἡ καθαίρεσις τοῦ βαθμοῦ καταγινώσκεται δι' ἀποφάσεως τοῦ στρατοδικείου καὶ ἕνεκα τῶν ἑξῆς αἰτιῶν,

ἀ. Κατὰ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοῦ διὰ παράνομον ἀπουσίαν ἀπὸ τοῦ σώματός του, διαρκέσασαν ὑπὲρ τοὺς τρεῖς μῆνας.

β'. Κατὰ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι καὶ ἐν ἀργίᾳ ἀξιωματικοῦ δι' ἀπουσίαν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Βασιλέως, διαρκέσασαν ὑπὲρ τὰς δεκαπέντε ἡμέρας. »

Μετὰ ταῦτα, παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ πρόεδρος ἀναβαλὼν

ἐπ' αὔριον τὴν ἐξακολούθησιν, διέλυσεν ἐν ὥρᾳ 3. Μ. Μ. τὴν συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Α. ΓΙΟΥΡΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ἀνάργυρος Χ. Ἀναργύρου.
Ἀνδρέας Πέπας.
Δημ. Γ. Φιλάρετος.

Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

« Σήμερον τὴν ὀγδόην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ πρώτου ἔτους προελθὼν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ὁ κάτωθεν βουλευτὴς, ὤμοσεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 57 τοῦ Συντάγματος διαγραφόμενον ὅρκον ὡς ἀκολούθως.

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπό τε τοῦ ὁρκισθέντος βουλευτοῦ, τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ προεδρείου.

Ὁ ὁρκισθεὶς βουλευτὴς
Α. Παπατσώρης.

Ὁ ἱερεύς
Ἡ σ ι ο ς.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Α. ΓΙΟΥΡΔΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀνάργ. Α. Χ. Ἀναργύρου.
Ἀνδρέας Πέπας.
Δ. Γ. Φιλάρετος. »

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑ'.

Τῆς 9 Ἰανουαρίου 1851.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς παρετήρησεν ὅτι ἡ λέξις «καθαίρεσις» τὴν ὁποίαν προετίμησε χθὲς ἡ βουλὴ ἀντὶ τῆς «ἐκπτώσεως» εἶναι καθιερωμένη εἰς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς καὶ δὲν ἁρμόζει εἰς τοὺς στρατιωτικούς· καταλληλοτέρα δὲ δι' αὐτοὺς φαίνεται ἡ λέξις «ἔκπτωσις.» Προτείνει λοιπὸν τὴν ταύτης ἀντικατάστασιν· ἡ βουλὴ ἀπεφήνατο ν' ἀντικατασταθῇ κατὰ τὴν τοῦ συνόλου συνορμολογίαν ἡ λέξις «καθαίρεσις» ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ, διὰ τῆς λέξεως «ἔκπτωσις.»

Ἀνήγγειλε τὸ ζ'. τμῆμα ὅτι ἐξελέξατο πρόεδρον μὲν αὐτοῦ τὸν Ἰω. Σαγρέδον, γραμματέα τὸν Α. Λύγερινον, εἰσηγητὴν δὲ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τὸν Ἐμ. Μελετόπουλον.

Ὁ χθὲς ὁρκισθεὶς βουλευτὴς Α. Παπατσώρης ἐτάχθη εἰς τὸ γ'. τμῆμα.

Κληρωθεῖσα δὲ ἡ ἐκλογὴ Θήρας ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν βουλευτῶν Παρίση καὶ Μελετοπούλου ἔλαχεν εἰς τὸ ς'. τμῆμα.

Ἀνήγγειλεν ἔπειτα ὁ πρόεδρος πρὸς τὴν βουλὴν ὅτι ὁ διοικητὴς τῆς ἐθνικῆς τραπέζης ἔπεμψε πρὸς τὴν βουλὴν ἰσολογισμὸν τῆς Β'. ἑξαμηνίας.

Ἀκολούθως ἐχορηγήθη ὑπὸ τῆς βουλῆς πρὸς μὲν τὸν βουλευτὴν Ν. Δελιγιάννην δεκαπενθήμερος ἀπουσίας ἄδεια, πρὸς δὲ τὸν Γ. Πανοπριφτόπουλον ἐξαιτούμενον τριμηνιαίας ἀπουσίας ἄδειαν, μηνιαίαν μόνον.

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω νομοσχέδια· α') περὶ διοργανισμοῦ τῶν προξενείων· β') περὶ εἰσπράξεως τῶν προξενικῶν τελῶν· γ') περὶ διοργανισμοῦ τῆς παρὰ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείᾳ διερμηνείας, καὶ τὰς δικαιολογητικὰς αὐτῶν ἐκθέσεις· ἔχουσι δὲ ταῦτα οὕτως.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Συνοδεύουσα τὸ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν νομοσχέδιον.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

« Ἐν τῶν ἀντικειμένων τὰ ὁποῖα ἐφείλκυσαν ἰδίως τῆς Βασ. κυβερνήσεως τὴν προσοχὴν ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐγκαταστάσεώς της, ἦτο καὶ ἡ σύστασις τῶν προξενείων.

Τὰ προξενεῖα ἐθεωρήθησαν ὡς ἀναγκαῖα πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ προστασίαν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐνδημούντων Ἑλλήνων εἰς τοὺς σημαντικωτέρους τῆς Μεσογείου θαλάσσης λιμένας καὶ τὰς

μπορικωτέρας πόλεις τῆς Εὐρώπης· ἀναπύφευκτα δὲ κυρίως ἐν τῇ Τουρκίᾳ καὶ μάλιστα εἰς τὰς πόλεις καὶ λιμένας αὐτῆς, μεθ' ὧν ἡ Ἑλλὰς εἶχε πάντοτε πολλὰς καὶ παντοίας σχέσεις.

Πρὶν ἡ νομοθετήσῃ καὶ ἀποφασίσῃ ὁριστικὸν προξενικὸν ὀργανισμὸν ἡ Κυβέρνησις ἔπρεπε βεβαίως νὰ γνωρίζῃ ἐκ τῆς πείρας εἰς τίνα μέρη εἶναι ἀναγκαία ἡ σύστασις προξενικῶν ἀρχῶν· ποῦ κυρίως ἀκμάζει ἡ συγκεντροῦται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον τὸ ἑλληνικὸν ἐμπόριον, καὶ ὁποίαι ἤθελον εἶσθαι ἑκάστου προξενείου αἱ ἀνάγκαι. Τὰς πληροφορίας ταύτας δὲν ἠδύνατο νὰ ἔχῃ τότε μέ τινα ὁριστικότητα, ἐνῷ οὐδὲν προξενεῖον ὑπῆρχεν ἀκόμη συσταθέν, τὸ δ' ἐμπόριον, τὸ διὰ τῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας ἐνεργούμενον, δὲν εἶχεν εἰσέτι ἀναπτυχθῇ. Ἀνέβαλε λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις τοῦ τοιούτου ὀργανισμοῦ τὴν ἔκδοσιν καὶ ἐσύστησε μόνον προξενεῖα εἴς τινας λιμένας καὶ πόλεις, ὅπου ἡ ἀνάγκη αὐτῶν ἐθεωρεῖτο ὡς πιθανωτέρα. Ἐνόμισε δέ, καὶ ὀρθῶς, ὅτι δὲν ἔπρεπεν ἐκ τῆς συστάσεως τῶν προξενικῶν ἀρχῶν νὰ ἐπιβαρυνθῇ τὸ ταμεῖον μὲ δαπάνας, πρὶν ἡ λάβῃ τὴν βεβαιότητα τοῦ ὅτι αἱ τοιαῦται δαπάναι ἤθελον γίνεσθαι εἰς πραγματικὰς ἀνάγκας· διὸ καὶ ἔλαβε τὸ μέτρον τοῦ νὰ συνιστᾷ προσωρινῶς τοιαύτας ἄνευ τινὸς μισθοδοσίας, ἄνευ οὐδεμιᾶς δαπάνης, ἀλλὰ μόνον ἐχούσας τὴν ἀπολαυὴν μετρίων τινῶν προξενικῶν εἰσπράξεων. Ὀλίγα μόνον τῶν κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν κράτος προξενείων τε καὶ ὑποπροξενείων, ὡς καὶ τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Β. πρεσβείας ἐξήρεσε τοῦ ῥηθέντος μέτρου, ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς μισθοδοτήσασα ταῦτα τακτικῶς, καθότι ἐθεώρησε τὴν σύστασίν των διὰ πολλοὺς καὶ ἰσχυροὺς λόγους ἀναγκαίαν· ἀλλὰ ταὐτοχρόνως τὰ εἰσοδήματα τῶν οὕτω μισθοδοτουμένων εἰσεπράττοντο πρὸς ὄφελος τοῦ ταμείου. Προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου συγκατέταττε βαθμηδὸν καὶ ἄλλα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου διατηρουμένων, χορηγοῦσα εἰς τὰ μὲν ἐξ αὐτῶν τακτικοὺς μισθούς, εἰς τὰ δὲ, χρηματικὰς ἐπιχορηγήσεις προστιθεμένας εἰς τὰ τακτικὰ αὐτῶν εἰσοδήματα. Ἔπραττε δὲ τοῦτο, καθ' ὅσον ἡ πεῖρα κατεδείκνυεν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν χρησιμότητα τῶν προξενικῶν τούτων ἀρχῶν, μὴ δυναμένων νὰ διατηρηθῶσι μὲ μόνα τὰ προξενικὰ εἰσοδήματα, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν αὔξησιν τῶν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου συναζομένων προξενικῶν εἰσπράξεων.

Κατὰ τὸ ἔτος **1844**, ὅτε κατὰ πρῶτον μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς βασιλείας συνεκροτήθησαν αἱ ἑλληνικαὶ βουλαί, ἡ κυβέρνησις ὁδηγουμένη ἐκ δωδεκαετοῦς πείρας, ἐνόμισεν, ὅτι

ἦτο καιρὸς πλέον νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν αὐτῶν νομοσχέδιον περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενείων. Ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ὑποβληθὲν εἰς τὴν βουλὴν κατὰ τὴν ά. σύνοδον τῆς ά. βουλευτικῆς περιόδου, μόλις, ἕνεκα διαφόρων περιστάσεων, κατὰ τὴν τρίτην σύνοδον ἐσυζητήθη. Συζητηθὲν δὲ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, βαρέως ἀσθενοῦντος, ὑπέστη τροποποιήσεις τοιαύτας, ὥστε ἡ Β. κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο νὰ τὸ ὑποδάλῃ καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τῆς γερουσίας, εἰμὴ μετὰ σκέψιν ὡρίμον, καὶ ἀφ' οὗ ἤθελε λάβει τὰς πληροφορίας ὅλας ὅσων εἶχεν ἀνάγκην, ἵνα γνωρίσῃ ἀκριβῶς ὁποίας τῶν ἐπενεχθεισῶν τροποποιήσεων ἠδύνατο νὰ παραδεχθῇ καὶ ὁποίαν τινὰ μεταῤῥύθμισιν ὤφειλε νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν γερουσίαν· ἐνόμισε τότε ἀναγκαῖον νὰ προσκαλέσῃ τὰ σημαντικώτερα τῶν προξενείων μως νὰ τῇ δώσωσί τινας πληροφορίας καὶ τῇ ἐκφράσωσι τὴν γνώμην των ἐπί τινων ἀντικειμένων. Ἕως οὗ ὅμως τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον λάβῃ τὰς ἀπαντήσεις ὅλας τῶν προξένων, ἐπῆλθε τὸ τέρμα τῆς ά. βουλευτικῆς περιόδου.

Ὁλόκληρος ἡ δευτέρα βουλευτικὴ περίοδος παρῆλθε χωρὶς νὰ λάβωσι καιρὸν, φαίνεται, οἱ προκάτοχοί μου νὰ ὑποδάλωσιν εἰς τὴν βουλὴν νέον περὶ τούτου νομοσχέδιον.

Γινώσκων ἐκ πολυχρονίου πείρας, ὁπόσον ἀτελὴς καὶ ἀκανόνιστος εἶναι ὁ μέχρι τοῦδε προξενικὸς ὀργανισμὸς, καὶ ὁποίαι ἐπιδλαδεῖς δυσχέρειαι καὶ δυσκολίαι γεννῶνται καθ' ἑκάστην ἐκ τῆς τοιαύτης ἀτελείας εἰς τὴν δημόσιον ταύτην ὑπηρεσίαν, ἐφρόντισα ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας καθ' ἣν ἡ Α. Μ. ὁ Σεδαστὸς ἡμῶν Βασιλεὺς ηὐδόκησε νὰ μὲ καλέσῃ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, νὰ συνταχθῶσι διάφορα νομοσχέδια κανονίζοντα καθ' ὅλα τὸν οὐσιώδη τοῦτον κλάδον τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας.

Ἓν τῶν νομοσχεδίων τούτων εἶναι καὶ τὸ ἤδη εἰς ὑμᾶς ὑποδαλλόμενον. Φρονῶ δὲ, Κύριοι, μετὰ πεποιθήσεως, ὅτι τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ, καταρτισθὲν ἐξ περίπου ἔτη μετὰ τὸ ὑποδληθὲν εἰς τὴν βουλὴν κατὰ τὴν ά. σύνοδον τῆς ά. βουλευτικῆς περιόδου εἶναι καὶ τελειότερον καὶ ἀκριδέστερον τούτου· καθ' ὅτι ἐξ ἐτῶν πεῖρα συνέτειναν οὐχὶ μικρὸν εἰς τὴν ἐπὶ τὰ κρείττω μεταῤῥύθμισιν τῶν τε βάσεων αὐτῶν, καὶ τῶν διαφόρων διατάξεων τοῦ κατὰ πρῶτον συνταχθέντος.

Πρὶν ἢ προδῶ εἰς τὰ καθ' ἕκαστα τῶν κυριωτέρων τοῦ νομοσχεδίου ἄρθρων, ὀφείλω νὰ σᾶς ἐκθέσω ἐν ὀλίγοις τοὺς λόγους,

δι' οὓς εἰς τὰ μέχρι τοῦδε παρὰ τῆς κυβερνήσεως μισθοδοτούμενα ἢ λαμβάνοντα χρηματικὴν ἐπιχορήγησιν προξενεῖα τε καὶ ὑποπροξενεῖα προσετέθησαν καί τινα ἄλλα.

Τὰ προξενεῖα καὶ ὑποπροξενεῖα ἅτινα πρόκειται ἤδη νὰ λάβωσι κατὰ πρῶτον μισθοδοσίαν ἢ ἐπιχορήγησιν εἶναι.

Ἐν μὲν τῇ Τουρκίᾳ μισθοδοτούμενα.

Τὸ ἐν Λαρίσσῃ προξενεῖον.
Τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ προξενεῖον.
Τὸ ἐν Βελιγραδίῳ προξενεῖον.
Τὸ ἐν Χίῳ Προξενεῖον.
Τὸ ἐν Ἑλλησπόντῳ ὑποπροξενεῖον.

Ἐπιχορηγούμενα.

Τὸ ἐν Παλαιστίνῃ Προξενεῖον.
Τὸ ἐν Μιτυλήνῃ ὑποπροξενεῖον.
Τὸ ἐν Σέρραις »
Τὸ ἐν Πρεβέζῃ »
Τὸ ἐν Ἄρτῃ »
Τὸ ἐν Αὐλῶνι »
Τὸ ἐν Κασσάνδρᾳ »
Τὸ ἐν Ἡρακλείῳ τῆς Κρήτης.

Ἐν δὲ τῇ Εὐρώπῃ μισθοδοτούμενα.

Τὸ ἐν Μελίτῃ προξενεῖον.
Τὸ ἐν Ζακύνθῳ ὑποπροξενεῖον.

Ἐπιχορηγούμενα.

Τὸ ἐν Βενετίᾳ ὑποπροξενεῖον.

Διὰ τῆς προσθήκης ταύτης ἅπαντα σχεδὸν τὰ κατὰ τὴν Τουρκίαν προξενεῖα τε καὶ ὑποπροξενεῖα, ἐξαιρουμένων μόνων τῶν κατὰ τὰς δύω Δακικὰς Ἡγεμονίας γενικῶν προξενείων καί τινων προξενικῶν ἀρχῶν εἰς Αἴγυπτον, τῶν ὁποίων ἡ διὰ δαπάνης τοῦ δημοσίου ταμείου διατήρησις δὲν εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, ἅπαντα, λέγω, τὰ κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν κράτος προξενεῖα τε καὶ ὑποπροξενεῖα τίθενται εἰς τὰς κατηγορίας τῶν μισθοδοτουμένων ἢ τῶν λαμβανόντων παρὰ τῆς κυβερνήσεως χρηματικὰς βοηθείας.

Φρονῶ, Κύριοι, μετὰ πεποιθήσεως, ὅτι, ἐν γένει αἱ κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν κράτος προξενικαὶ ἀρχαὶ πρέπει νὰ διατηρῶνται ὁλοσχερῶς δαπάναις τοῦ δημοσίου.

Ὁ προϊστάμενος προξενικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν Τουρκίαν συγκεντρόνει εἰς ἑαυτὸν τὰ καθήκοντα ὅλων σχεδὸν τῶν κλάδων τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας· κατανοεῖτε ἐκ τούτου ὁποῖος πρέπει νὰ

ἦναι ὁ προξενικὸς ὑπάλληλος ἐν τῇ Τουρκίᾳ, ὁπόσον δυτυχῆ καὶ ἐπίμοχθα καθίστανται τὰ ἔργα του καὶ ὁποῖα εὐθύνη τὸν ἐπιβαρύνει. Οὐχὶ μόνον εἶναι δίκαιον οἱ κόποι καὶ ἡ μεγάλη εὐθύνη τῶν ὑπαλλήλων τούτων ν' ἀμείβωνται δεόντως, ἀλλὰ καὶ ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ θέσῃ αὐτοὺς εἰς στάσιν ὅσον ἐνεστὶν ἀνεξάρτητον, ἵνα καὶ τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν διασώζωσι καὶ εἰς παρεκτροπὰς μὴ ὑποπίπτωσι, φερούσας προσβολὴν εἰς τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα, ζημίας εἰς τὸ δημόσιον καὶ μῶμον εἰς τὸν χαρακτῆρα ὑπαλλήλου ἀντιπροσωπεύοντος τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Ἄλλως τε ποτὲ ἡ Κυβέρνησις δὲν θέλει εἶσθαι ἐλευθέρα νὰ ἐκλέγῃ τὸ προσωπικὸν τῶν κατὰ τὴν Τουρκίαν προξενικῶν ὑπαλλήλων ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τῶν θέσεων, ἂν αἱ θέσεις αὐταὶ δὲν μισθοδοτηθῶσιν εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴν ἀποφεύγωσι καὶ ἀρνῶνται αὐτὰς ἄνδρες παιδείας πραγματικῆς καὶ ἱκανότητος δεδοκιμασμένης.

Δυστυχῶς ἡ ἐνεστῶσα οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ τόπου δὲν ἐπιτρέπει, ἐπὶ τοῦ παρόντος, εἰς τὴν Β. Κυβέρνησιν νὰ προβῇ θαρραλέως εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ τοιούτου σωτηριώδους συζήματος· ἐνόμισεν ὅμως ἀναγκαῖον νὰ πράξῃ ἤδη ὅ,τι δυνατὸν ἵνα βελτιώσῃ ὁπωσοῦν τὴν κατάστασιν τῶν κατὰ τὴν ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν ἑλληνικῶν προξενείων, μισθοδοτοῦσα μετρίως τὰ σημαντικώτερα καὶ οὐσιωδέστερα τούτων καὶ χορηγοῦσα εἰς τὰ λοιπὰ χρηματικὰς βοηθείας.

Οὕτω δὲ, ἂν δὲν φθάνωμεν ἀμέσως εἰς τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα, καθ' ἃ ἐκτίθεται ἀνωτέρω, ῥίπτομεν ὅμως τὰς βάσεις τοῦ συστήματος τὸ ὁποῖον θέλει μᾶς ὁδηγήσει εἰς αὐτὸ βραδύτερον, καὶ βελτιοῦμεν τὴν κατάστασιν τῶν προξενείων μας, καθιστῶντες πλέον ἀνεξάρτητον τὴν θέσιν τῶν διευθυνόντων αὐτὰ, μεχρισοῦ δυνηθῶμεν νὰ θέσωμεν βαθμηδὸν ὅλα ἐν γένει ὑπὸ μισθοδοσίαν, καθ' ὅσον αἱ προξενικαὶ εἰσπράξεις ἤθελον αὐξάνει.

Τὸ ἐν Μελίτῃ προξενεῖον καὶ τὸ ἐν Ζακύνθῳ ὑποπροξενεῖον ἐτέθησαν ὑπὸ μισθὸν διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, δι' ὃν ἐμισθοδοτήθησαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1845 τὸ ἐν Τεργέστῃ προξενεῖον καὶ τὰ ἐν Γαλαζίῳ καὶ Ἰβραΐλᾳ ὑποπροξενεῖα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὸ ῥηθὲν ἔτος ὑποβληθέντος εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίου. Ὁ κύριος σκοπὸς καὶ τούτου καὶ τοῦ ἤδη ὑποβαλλομένου εἶναι τὸ νὰ τεθῶσι βαθμηδὸν ἅπασαι αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν ἑκάστη ἀναλόγως τῆς θέσεως καὶ τῶν ἀναγκῶν της. Ἑπομένως ὅσα προξενεῖα ἔφερον εἰσοδήματα ἀνώτερα τῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν των ἔπρεπε νὰ τεθῶσιν ὑπὸ μισθοδοσίαν,

συναζομένων τῶν εἰσπράξεων αὐτῶν εἰς λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου· νὰ γένῃ δ'αὔξησις εἰς τὰς μισθοδοσίας, ἢ νὰ δοθῇ χρηματική τις ἐπιχορήγησις εἰς ἄλλα ἀναγκαιότατα εἰς τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα, ἀλλὰ μὴ δυνάμενα νὰ διατηρηθῶσι διὰ τῶν ἰδίων των πόρων· ὥστε τὸ περίσσευμα τῶν πρώτων νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τῶν τελευταίων τὴν βελτίωσιν. Δὲν ἐνομίσθη ἄλλως τε οὐδὲ δίκαιον, οὐδ' εὔλογον οἱ μὲν τῶν προξένων μας νὰ λαμβάνωσιν ἐκ τῶν εἰσοδημάτων των πλέον τοῦ δέοντος, ἄλλοι δ' ἔχοντες πολλάκις καὶ πλειοτέρας καὶ σπουδαιοτέρας ἀσχολίας νὰ στερῶνται καὶ αὐτῶν τῶν ἀναποφεύκτως ἀναγκαίων πρὸς διατήρησίν των· ἀφ' ἑτέρου δὲ, δὲν εἶναι συμφέρον νὰ ἀφήσωμεν νὰ διαλυθῶσι τινὰ ἀναγκαῖα προξενικὰ καταστήματα, οὐδὲ τὸ δημόσιον νὰ δαπανᾷ πρὸς διατήρησιν ἄλλων, ἐν ᾧ δύναται νὰ λαμβάνῃ τὰς δαπάνας ταύτας ἐκ τοῦ περισσεύματος τῶν πλουσιωτέρων. Βεβαιωθῆτε, Κύριοι, ὅτι τὰ πλειότερα τῶν κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν Κράτος ὑποπροξενείων μας, ὧν ἡ διατήρησις εἶναι ὄχι μόνον χρήσιμος, ἀλλ' ἀναγκαιοτάτη εἰς τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα, ἢ θέλουσι διαλυθῇ ἢ θέλουσιν ἐκπέσει ἐπὶ τέλους εἰς χεῖρας ἀνικάνους, ἂν δὲν προσέλθῃ ἡ Βασ. Κυβέρνησις εἰς βοήθειάν των, χορηγοῦσα αὐτοῖς κατ' ὀλίγον ὀλίγον τὰ μέσα τῆς συντηρήσεώς των.

Ἔρχομαι ἤδη νὰ σᾶς δώσω διασαφήσεις τινὰς ὡς πρὸς τὰ κυριώτερα ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου.

Τὸ 1 καὶ 2 δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην διασαφήσεων· δι' αὐτῶν προσδιορίζεται ἡ ἀνήκουσα ἱεραρχία τῶν διαφόρων προξενικῶν θέσεων, ἄνευ μεταβολῆς τινος τοῦ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντος συστήματος.

Τὸ ἄρθρ. 3 ὡς καὶ τὸ ἄρθρ. 41, ὅπερ συνδυάζεται μετὰ τοῦ πρώτου, οὐδεμίαν ὡσαύτως παρουσιάζουσι μεταβολὴν τῶν μέχρι τοῦδε ἐνεργουμένων. Αἱ θέσεις τῶν προξενικῶν πρακτόρων δὲν δύνανται νὰ ὁρισθῶσι διὰ νόμου, διότι συνεχῶς παρουσιάζεται ἀνάγκη συστάσεως πρακτοριῶν εἰς διαφόρους παραλίας τῆς ἀλλοδαπῆς, ὥστε ἤθελεν εἶσθαι καὶ δύσκολον καὶ ἀχληρὸν τὸ νὰ προκαλῶνται ἑκάστοτε νόμοι πρὸς σύστασιν τοιούτων. Ἄλλως τε αἱ θέσεις τῶν πρακτόρων οὐδεμίαν σπουδαιότητα παρουσιάζουσιν· οὗτοι δὲν ἔχουσιν οὐδὲ δικαστικὴν, οὐδὲ συμβολαιογραφικὴν ἢ ληξιαρχικὴν ὑπηρεσίαν· εἰσὶ μόνον ἁπλοῖ ἐντολοδόχοι τῶν ἁρμοδίων προξένων ἢ ὑποπροξένων ὑπὸ εὐθύνην καὶ κατὰ παραγγελίαν τούτων ἐνεργοῦντες. Διὸ καὶ κατὰ τὸ νομοσχέδιον ὡς καὶ κατὰ τὰς ἰσχυούσας προξενικὰς ὁδηγίας, κατὰ πρότασιν πάντοτε τῶν ἁρμοδίων προξένων καὶ ὑποπροξένων διορίζονται

ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου. Τὸ σύστημα τοῦτο ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν ἀκολουθοῦσι πολλαὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων. Αἱ πλεῖσται δὲ ἀρίνουσι τοὺς διορισμοὺς τούτους ἐντελῶς εἰς τοὺς προξένους των, χωρὶς νὰ ἀπαιτῆται παντελῶς ἡ ἐφ' ἑκάστου διορισμοῦ ἔγκρισις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ. Οἱ ἡμέτεροι πράκτορες, ἐκτὸς τῶν ἀνακριτικῶν καθηκόντων, ἅτινα ἀνατίθησιν εἰς αὐτοὺς ὁ περὶ τούτου νόμος, τίποτε ἄλλο ἀφ' ἑαυτῶν δὲν ἔχουσι νὰ ἐνεργήσωσιν εἰμὴ μόνον τὴν ἁπλῆν ἐπιθεώρησιν τῶν ναυτιλιακῶν ἐγγράφων καὶ τῶν διαβατηρίων.

Τὸ 4 ἄρθρ. δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀναπτύξεως.

Διὰ τοῦ 5 κανονίζεται ἤδη καταλλήλως ὁ τρόπος, δι' οὗ ἀναπληροῦνται δέοντως οἱ προϊσταμένοι προξενικῶν ἀρχῶν, εἴτε ἀπόντες εἴτε κωλυόμενοι. Τὸ μέρος τοῦτο τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας ἦτο μέχρι τοῦδε ἀκανόνιστον, καὶ ἐκ τῆς τοιαύτης ἐλλείψεως ἐλάμβανον πολλάκις χώραν ἀταξίαι. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου καθιεροῦνται προσέτι διάταξις δικαία καὶ ἀναγκαιοτάτη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. Αἱ χορηγούμεναι εἰς τὸν προϊστάμενον πάσης προξενικῆς ἀρχῆς ἀποδοχαὶ εἰσὶ, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον, μεγάλαι, ἀναλόγως τῆς ἐπικειμένης εἰς αὐτὸν εὐθύνης καὶ τῶν ἐκτάκτων ἐξόδων, εἰς ἃ ἐκτίθεται ἕνεκα τοῦ χαρακτῆρος τὸν ὁποῖον φέρει ἀρχηγοῦ προξενικῆς ἀρχῆς. Ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλυομένου τούτου, ἕτερος ἀναλαμβάνει προσωρινῶς τὴν διεύθυνσιν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἥτις συνεπάγει καὶ τὴν εὐθύνην καὶ τῶν ἐκτάκτων ἐξόδων τὴν δαπάνην· ἐθεωρήθη λοιπὸν εὔλογον καὶ δικαιότατον συνάμα, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἓν μικρὸν μέρος, τὸ τέταρτον δηλονότι τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, νὰ χορηγῆται εἰς τὸν ἀναπληροῦντα αὐτόν. Τὸ σύστημα τοῦτο ἀκολουθοῦσιν ἐν γένει εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν αἱ πλεῖσται τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων.

Τὸ ἄρθρον 6 κυρίως περιέχει διατάξεις οὐσιωδεστάτας.

Ἡ ἐπιβαρύνουσα τοὺς κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν Κράτος προξενικοὺς ὑπαλλήλους εὐθύνη εἶναι τοσοῦτον μεγάλη, ὡς προεῖπον, ἕνεκα τῶν σπουδαίων καὶ σοβαρῶν καθηκόντων των καὶ τῆς μεγάλης συναφείας, ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ τῶν κατοίκων τῶν δύω γειτόνων ἐπικρατειῶν, ὥστε ἡ Κυβέρνησις ἐνόμισε καὶ δίκαιον καὶ δυνάμενον νὰ παρέξῃ ἐχέγγυα ἱκανὰ εἰς τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα, τὸ μέτρον τοῦ νὰ μὴν ἀνατίθεται τοιαύτη ὑπηρεσία εἰς χεῖρας ἀλλοδαπῶν, ἐφ' ὧν αὐτὴ δὲν δύναται νὰ ἐξασκῇ ὅλην τὴν ἀνήκουσαν ἐπιρροὴν καὶ δύναμιν, καὶ τὰς παρεκτροπὰς καὶ καταχρήσεις τῶν ὁποίων δὲν δύναται, τυγχάνουσα περι-

στάσεως, νὰ τιμωρήσῃ καὶ νὰ καταστείλῃ. Μόναι οἱ δερμηνεῖς ἐξαιροῦνται τοῦ τοιούτου μέτρου, καθότι δὲν εἶναι δυνατὸν εἰς ἅπαντα τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους τὰ μέρη νὰ εὑρεθῶσι πολῖται Ἕλληνες γινώσκοντες ὑπωσοῦν ἀκριβῶς τὴν Ὀθωμανικὴν γλῶσσαν. Εἰς τὰ λοιπὰ τοῦ κόσμου μέρη ἐπιτρέπεται μὲν νὰ ἀνατεθῇ ἡ προξενικὴ ὑπηρεσία, ὁσάκις δὲν χορηγεῖ ἀφ' ἑαυτῆς ἱκανὰ μέσα ὑπάρξεως, καὶ εἰς ἀλλοδαπούς, ὁπόταν ὅμως δὲν εὑρίσκωνται πολῖται Ἕλληνες δυνάμενοι καὶ θέλοντες ν' ἀναδεχθῶσι ταύτην. Τοιοῦτον σύστημα ἀκολουθοῦσιν ὅλαι σχεδὸν αἱ ξέναι Δυνάμεις εἰς τὴν προξενικὴν αὐτῶν ὑπηρεσίαν.

Ὁ λόγος δι' ὃν ἀπαιτεῖται νὰ διορίζωνται εἰς ὅλας ἐν γένει τῶν προξενικῶν γραμματέων τὰς θέσεις πολῖται Ἕλληνες, εἶναι διότι εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τούτους εἶναι ἰδίως ἀνατεθειμένα τὰ συμβολαιογραφικὰ καὶ ληξιαρχικὰ καθήκοντα ἐξασκούμενα ἐπὶ Ἑλλήνων. Ἡ Κυβέρνησις φρονεῖ, Κύριοι, ὅτι ὁ ἀλλοδαπὸς δὲν δύναται νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὸν μακρὰν τῆς πατρίδος του ἀποδημοῦντα Ἕλληνα, παρεισδύων, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, εἰς τὰ ἐνδόμυχα τῆς οἰκιακῆς του καταστάσεως, ὅλην τὴν ἐμπιστοσύνην, τὴν ὁποίαν ἐμπνέει συνήθως εἰς ξένην γῆν ὁ συμπολίτης αὐτοῦ.

Ἡ τελευταία τοῦ ἄρθρου τούτου διάταξις ἐνομίσθη ὄχι μόνον χρήσιμος, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαιοτάτη. Παρέστησα ἤδη ὁπόσον ποικίλα, σπουδαῖα καὶ σοβαρά εἶσι τὰ καθήκοντα τῶν κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν Κράτος προξενικῶν ὑπαλλήλων, καὶ ὁποῖαι γνώσεις καὶ πεῖρα ἀπαιτοῦνται πρὸς ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν αὐτῶν· εἶναι λοιπὸν πρέπον νὰ ἐξασφαλίσωμεν εἰς τὸ μέλλον τὰς θέσεις ταύτας πάσης ἐπιδρομῆς ἀμαθῶν καὶ ἀνικάνων. Κατὰ τὰς ἐν τῇ Γαλλίᾳ ἰσχυούσας προξενικὰς διατάξεις, ποτὲ δὲν διορίζεταί τις εἰς ἀνωτέραν προξενικὴν ὑπηρεσίαν κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν Κράτος, ἂν δὲν διετέλεσε πολλὰ ἔτη ἐπιτυχῶς εἰς τὰς κατωτέρας τῆς ὑπηρεσίας ταύτης θέσεις, ἢ ἂν δὲν παρουσιάσῃ διπλώματα τῶν Γαλλικῶν Πανεπιστημίων, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν εἰς ἄλλους κλάδους τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας διακριθέντων.

Ὁμοίαν διάταξιν ἐνόμισε δέον ἡ Κυβέρνησις νὰ παρεισάξῃ καὶ εἰς τὸ ὑποβαλλόμενον ἤδη νομοσχέδιον· ἐξαιροῦνται ταύτης οἱ ἤδη διατελοῦντες εἰς τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν, καθότι ἐνομίσθη σκληρὸν καὶ ἄδικον τοσοῦτοι ἐξ αὐτῶν, μὴ ὄντες ἐφωδιασμένοι μὲ πιστοποιητικά, οἷα ἀπαιτεῖ ὁ νόμος εἰς τὸ μέλλον, ν' ἀποβληθῶσι διὰ μιᾶς τῆς ὑπηρεσίας, ἀφοῦ κατέτριψαν εἰς αὐτὴν ὁ μὲν 5, ὁ δὲ 10 καὶ τινες περὶ τὰ 15 ἔτη. Ἄλλως

τε ἡ Κυβέρνησις δὲν κωλύεται ἐκ τούτου τοῦ ν' ἀπομακρύνῃ τοὺς μᾶλλον ἀνικάνους, μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἐκείνους, τῶν ὁποίων ἡ διαγωγὴ δὲν ἤθελε συνάδει μὲ τὸν ἐπίσημον χαρακτῆρα, τὸν ὁποῖον εἶναι περιβεβλημένοι. Ἐπὶ τούτῳ δὲ προτίθεται νὰ πέμψῃ μετ' οὐ πολὺ εἰς τὰ κυριώτερα μέρη ἐπιθεωρητὰς, οἵτινες πρὸς τοῖς ἄλλοις θέλουσιν ἐξετάσει καὶ ἀναφέρει περὶ τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς διαγωγῆς ἑκάστου προξενικοῦ ὑπαλλήλου, ὡς καὶ περὶ τῆς ὑπολήψεως, τὴν ὁποίαν ἕκαστος ἀπολαμβάνει εἰς τὰ μέρη τῆς δικαιοδοσίας του.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ προσδιορίζοντος τὰς κατὰ τὸ Ῥωσσικὸν Κράτος προξενικὰς θέσεις, τρεῖς μόναι μεταβολαὶ εἰς τὸ μέχρι τοῦδε ἰσχύον σύστημα ἐπηνέχθησαν· συνεστάθη γενικὸν προξενεῖον ἐν Πετρουπόλει, καθότι ἐλήφθη τὸ μέτρον τοῦ νὰ μὴν συνιστῶνται γενικὰ προξενεῖα εἰμὴ εἰς πόλεις οὔσας ἕδρας Κυβερνήσεως κεντρικῆς. Εἰς Βερδιάνσκαν ὑπῆρχε μέχρι τοῦδε προξενικὴ πρακτορία· ἤδη αὕτη μετασχηματίζεται εἰς ὑποπροξενεῖον ἕνεκα τῆς ἐπαισθητῆς ἀναπτύξεως, τὴν ὁποίαν, καθ' ἃ πληροφορεῖται τὸ ὑπουργεῖον, λαμβάνει ὁσημέραι εἰς τὴν πόλιν ταύτην τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον.

Διὰ τοῦ 8 ἄρθρου προστίθενται εἰς τὰς μέχρι τοῦδε ὑπαρχούσας κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν Κράτος προξενικὰς θέσεις,

Ἓν προξενεῖον εἰς Παλαιστίνην.

Ἓν προξενεῖον εἰς Λάρισσαν.

Ἓν ὑποπροξενεῖον εἰς Σέρρας.

Ἓν ὑποπροξενεῖον εἰς Ἄρταν.

Ἓν ὑποπροξενεῖον εἰς Αὐλῶνα.

Ἡ σύστασις προξενείου εἰς Παλαιστίνην προταθεῖσα εἰς τὴν βουλὴν τῆς ά. περιόδου, ἐγένετο δεκτὴ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης συζητήσεως· ἅπαντες ἀνεγνώρισαν, ὅτι εἰς τὴν ἑστίαν αὐτὴν τοῦ χριστιανισμοῦ, ἔνθα ἅπασαι αἱ χριστιανικαὶ δυνάμεις ἔχουσιν ἤδη προξένους, μόνον τὸ ὀρθόδοξον Ἑλληνικὸν ἔθνος δὲν πρέπει νὰ στερῆται τῆς τοιαύτης ἀντιπροσωπείας· ἄλλως τε προσκυνηταὶ Ἕλληνες μεταβαίνουσι κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἱκανοὶ τὸν ἀριθμὸν, χάριν εὐλαβείας. Οὗτοι ἔχουσιν ἀνάγκην προχείρου προστασίας, τὴν ὁποίαν εἰς πρόξενος Ἕλλην δύναται μόνος νὰ τοῖς χορηγήσῃ.

Εἰς Λάρισσαν ἀπεφασίσθη νὰ συσταθῇ προξενεῖον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1845 κατὰ πρότασιν αὐτῆς τῆς βουλῆς τῆς ά. περιόδου. Ἡ Κυβέρνησις παρεδέχθη τὴν πρότασιν ταύτην, καθότι ἀληθῶς ἡ Λάρισσα εἶναι ἡ ἕδρα τοῦ ἀνωτάτου διοικητοῦ τῆς Θεσσαλίας,

ἐνθα συγκεντροῦνται ἅπασαι αἱ κατὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν Ὀθωμανικὴν ἐπαρχίαν ἀναφυόμεναι Ἑλληνικαὶ ὑποθέσεις. Ἡ σύστασις ἑπομένως προξενείου εἰς τὴν πόλιν ταύτην καθίσταται λίαν χρήσιμος.

Αἱ Σέρραι κατέστησαν ἤδη πόλις ἐμπορικωτάτη ἕνεκα τῆς γεωγραφικῆς θέσεώς τη,· ἱκανοὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν Ἕλληνες μετέρχονται ἐκεῖσε ἐμπόριον καὶ ἐπιτηδεύματα. Τὴν ἀνάγκην τῆς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ συστάσεως ὑποπροξενείου κατ' ἐπανάληψιν παρέστησεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὁ κατὰ τὴν Θεσσαλίαν καὶ Μακεδονίαν πρόξενος τῆς Ἑλλάδος.

Τὴν σύστασιν ὑποπροξενείων εἰς Ἄρταν καὶ Αὐλῶνα ἐπρότεινε διὰ μακρᾶς ἐκθέσεως ὁ κατὰ τὴν Ἤπειρον καὶ Ἀλβανίαν πρόξενος τῆς Α. Μ· εἰς Ἄρταν κατοικοῦσι συνήθως πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων· κεῖται δὲ ἡ πόλις αὕτη τοσοῦτον ἐγγὺς τῆς Ἑλλάδος, ὥστε ἡ μετ' αὐτῆς συνάφεια τῶν κατοίκων τῶν πλησιοχώρων Ἑλληνικῶν μερῶν εἶναι ἀδιάκοπος καὶ καθιστᾷ ἔτι μᾶλλον ἀναγκαίαν ἐκεῖσε τὴν σύστασιν προξενικῆς ἀρχῆς. Ἡ δ' Αὐλὼν εἶναι ἡ σημαντικωτέρα τῶν παραλίων πόλεων τῆς Ἀλβανίας. Τὰ ἐκεῖσε προσορμιζόμενα πλοῖά μας ἔχουσιν ἀνάγκην προστασίας, καὶ ταύτης στεροῦνται μέχρι τοῦδε, ὡς μήπω ὑπαρχούσης ἐκεῖσε Ἑλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς. Ἔπειτα δὲ καθ' ὅλην τὴν Ἀλβανίαν οὐδεμία προξενικὴ ἀρχὴ τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχει σήμερον.

Τὰ ἄρθρα 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30 καὶ 31 δὲν περιέχουσιν οὐσιώδη τινὰ τροποποίησιν τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν προξενικῶν θέσεων. Τινὰ μόνον γεν. προξενεῖα συνίστανται εἰς τὰς σημαντικωτέρας τῆς Εὐρώπης πρωτευούσας ἄνευ δαπάνης τοῦ δημοσίου· προστίθενται δὲ καί τινα νέα ὑποπροξενεῖα ἄνευ ὡσαύτως δαπάνης τοῦ δημοσίου, ὡς τὸ εἰς Ἀργεσιλὰς καὶ Τραγῶνα τῆς Ἱσπανίας, τὸ εἰς Ταγγέρην τοῦ Μαρόκου, τὸ εἰς Τρίπολιν τῆς Βαρβαρίας, κατὰ συνέπειαν διαφόρων πληροφοριῶν δοθεισῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον περὶ τῆς χρησιμότητός των.

Τὸ ἄρθρ. 32 προσδιορίζει τὸν τρόπον καθ' ὃν θέλουσιν ὁρισθῆ τὰ μέρη τῆς δικαιοδοσίας ἑκάστης προξενικῆς ἀρχῆς. Τὰ περὶ τούτου θέλουσι κανονισθῆ εἰς τὰ περὶ προξενικῶν καθηκόντων Β. διατάγματα, ἀφ' οὗ φωτισθῆ δεόντως τὸ ὑπουργεῖον ἐκ διαφόρων πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας θέλει ζητήσει.

Τὰ ἄρθρ 33 καὶ 34 περιέχουσι τὰς βάσεις τοῦ νέου συστήματος, δι' οὗ τὰ σημαντικώτερα καὶ ἀναγκαιότερα προξενεῖα

διατηροῦνται, οὕτως εἰπεῖν, ἀλλήλοις διὰ τῶν ἰδίων των μέσων, ἐνισχυομένων τῶν ἀπόρων ἐκ τῶν περισσευμάτων τῶν εὐπορωτέρων. Περὶ τούτου ὡμίλησα ἀρκούντως εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκθέσεώς μου, διὸ καὶ κρίνω περιττὴν ἤδη πᾶσαν περὶ τούτου ἀνάπτυξιν.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 35 προστίθενται εἰς τὰ κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν Κράτος μέχρι τοῦδε μισθοδοτούμενα προξενεῖα τε καὶ ὑποπροξενεῖα.

Τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Τὸ ἐν Λαρίσσῃ.

Τὸ ἐν Ἑλλησπόντῳ.

Ἡ Ἀλεξάνδρεια εἶναι ἡ ἐμπορικωτέρα πόλις τῆς Αἰγύπτου· καὶ Ἕλληνες διαμένουσιν ἐν αὐτῇ μεγάλης καταστάσεως, καὶ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον ἐνεργεῖται οὐχὶ εὐκαταφρόνητον, καὶ συμφέροντα Ἑλληνικὰ παντοῖα ἐνυπάρχουσι. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ εἰς τὴν ῥηθεῖσαν πόλιν προξενικὴ ἀρχὴ εἶναι ἐκ τῶν σημαντικωτέρων· ἐκρίθη δὲ εὔλογον νὰ τεθῇ ὑπὸ μισθοδοσίαν, ὅπως τακτοποιηθῇ τελειότερον ἡ ὑπηρεσία καὶ διορισθῶσιν εἰς αὐτὴν ὑπάλληλοι Ἕλληνες δεδοκιμασμένης ἱκανότητος, καὶ λάβῃ οὕτω ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ τοῦ ῥηθέντος προξενείου πλέον ἄμεσον καὶ πλέον σύντονον ἐνέργειαν. Διὰ τῆς εἰς μισθοδοσίαν κατατάξεως τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ προξενείου ἡ Κυβέρνησις μικρὰν δαπάνην θέλει ὑποστῆ ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἐλπίζεται δὲ μετὰ πεποιθήσεως, ὅτι, τακτοποιουμένης τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, ὡς ἀνωτέρω ἐκτίθεται, αἱ προξενικαὶ εἰσπράξεις θέλουσιν ὑπερβῆ τὰς δαπάνας.

Τὸ Βελιγράδιον εἶναι ἕδρα τῆς Κυβερνήσεως ἔθνους ὁμοδόξου· ἐκεῖ καὶ τὸ ἑλληνικὸν ἐμπόριον καὶ τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα καθιστῶσιν ἀναπόφευκτον τὴν παρουσίαν Ἕλληνος Προξένου. Ἡ Κυβέρνησις πρὸ πολλοῦ ἤδη ἠσθάνθη τὴν τοιαύτην ἀνάγκην, διορίσασα πρὸ ἐτῶν Γενικὸν πρόξενον εἰς Βελιγράδιον, ὅστις ὅμως, ἕνεκα διαφόρων περιστάσεων, δὲν ἠδυνήθη εἰσέτι νὰ ἐγκαθιδρυθῇ εἰς τὴν θέσιν του· ἐλπίζω ὅμως μετ' οὐ πολὺ νὰ ἐξομαλυνθῶσιν αἱ ὑφιστάμεναι δυσκολίαι καὶ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ εἰς τὴν ῥηθεῖσαν πόλιν ἐγκαθίδρυσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξένου. Ἀλλ' εἶναι ἀδύνατον νὰ διατηρηθῇ οὗτος διὰ τῶν προξενικῶν εἰσπράξεων, αἵτινες κατ' ἀρχὰς δὲν δύνανται νὰ ὦσι εἰμὴ εὐτελεῖς, διὸ καὶ ἐτέθη ὑπὸ μισθοδοσίαν.

Ἐτέθη ἐπίσης ὑπὸ μισθοδοσίαν καὶ τὸ ἐν Λαρίσσῃ Προξενεῖον, καθότι ἀφ' οὗ εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἐνεκρίθη γενικῶς ὡς ἀνα-

γκαία καὶ χρήσιμος ἡ σύστασις Ἑλληνικοῦ Προξενείου, ἔπρεπε νὰ ληφθῶσι τὰ ἀναγκαῖα πρὸς διατήρησιν αὐτοῦ μέτρα, καθότι ἡ Λάρισσα, πόλις Μεσόγειος, δὲν δύναται νὰ χορηγήσῃ τοιαύτας εἰσπράξεις, ὥστε νὰ ἐπαρκῶσι πρὸς τοῦτο ἐντελῶς.

Εἴπομεν ἤδη τοὺς λόγους, δι' οὓς ἐτέθησαν ὑπὸ μισθοδοσίαν αἱ ἐν Μελίτῃ καὶ Ζακύνθῳ προξενικαὶ ἀρχαί. Διὰ δὲ τὸ ἐν Χίῳ Προξενεῖον ἐλήφθη τὸ αὐτὸ μέτρον, καθότι ἐθεωρήθη ὡς ἓν τῶν κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν Κράτος σημαντικωτέρων προξενικῶν καταστημάτων· ὅλα δὲ τὰ τοιαῦτα τίθενται κατὰ τὸ νέον σύστημα ὑπὸ μισθοδοσίαν, ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἦναι ἐλευθέρα εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν καὶ ἔχῃ ἄμεσον ἐπ' αὐτῶν ἐνέργειαν· εἶναι πασίγνωστον πόσον ἡ θέσις τῆς Χίου εἶναι σημαντικὴ ὡς πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον· ἕνεκα δὲ τούτου ἡ ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη ἔλλειψις Προξένου Ἕλληνος εἰς τὴν νῆσον ταύτην κατέστη λίαν ἐπαισθητὴ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα· εἶναι ἄγνωστα ἔτι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὰ σταθερὰ τοῦ προξενείου τούτου εἰσοδήματα, καθότι δὲν παρῆλθεν ἀκόμη ἔτος ὁλόκληρον, ἀφ' ὅτου κατωρθώθη νὰ ἐγκαθιδρυθῇ εἰς Χίον Ἕλλην προξενικὴ ἀρχή. Καθ' ἃς ὅμως ἔλαβον πληροφορίας, αἱ τοῦ προξενείου τούτου εἰσπράξεις, τακτοποιουμένης τῆς ὑπηρεσίας του, δὲν θέλουσιν εἶσθαι εὐκαταφρόνητοι· ἐλπίζεται δὲ μετά τινα χρόνον, οὐχὶ μόνον νὰ καλύψωσιν αὐτὰς τὰς δαπάνας του, ἀλλὰ καὶ νὰ τὰς ὑπερβῶσιν· ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅμως δὲν δυνάμεθα νὰ ὁρίσωμεν τοῦτο θετικῶς, διὸ καὶ ὑπελόγισα ὅτι τὸ Δημόσιον, κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη, θέλει ὑποστῆ τινὰς δαπάνας πρὸς διατήρησιν τοῦ οὐτιδανοῦ τούτου προξενικοῦ καταστήματος.

Τὸ ἐν Ἑλλησπόντῳ Ὑποπροξενεῖον ἐτέθη ὑπὸ μισθοδοσίαν, καθότι, κατὰ τὴν νέαν διάταξιν τοῦ περὶ προξενικῶν τελῶν νομοσχεδίου, ὅπερ ὑποβάλλεται εἰς ὑμᾶς σήμερον συγχρόνως μὲ τὸ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Προξενείων, διάταξιν, καθ' ἣν τὰ πλοῖα, τὰ μὲν ἐνεργοῦντα εἰς τινα λιμένα ἐμπορικὰς ἐργασίας, μεταβολὴν ναυτολογίου, δήλωσιν ναυσιπλοΐας, κτλ. ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ ἡμίσεως μόνον τῶν ἐν τῇ διατιμήσει ὁριζομένων δικαιωμάτων, δι' ὅσας πράξεις ἤθελον ἐνεργήσει παρὰ τῷ Ἕλλην. Προξενείῳ· κατὰ τὴν διάταξιν, λέγω, ταύτην τὰ εἰσοδήματα τοῦ ῥηθέντος ὑποπροξενείου ἐλαττοῦνται τοὐλάχιστον καθ' ἡμίσειαν· εἰς Ἑλλήσποντον δὲν ἐνεργοῦνται παντελῶς σχεδὸν ἐμπορικαὶ ἐργασίαι· τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα, ἐκτὸς ὀλιγίστων ἐξαιρέσεων, διερχόμενα μόνον ἐκ τοῦ πορθμοῦ ἀγκυροβολοῦσι πρὸς ὥραν καὶ ὑποβάλλουσιν ἁπλῶς τὰ ἔγγραφά των εἰς ἐπιθεώρησιν. Τοιαύτης

λοιπὸν ἐλαττώσεως γενομένης εἰς τὰς προξενικὰς εἰσπράξεις, τὸ ἐν Ἑλλησπόντῳ Ὑποπροξενεῖον δὲν δύναται νὰ διατηρηθῇ ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ πρέπει ἢ νὰ διαλυθῇ ἢ νὰ μισθοδοτηθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, καθότι τὸ ν' ἀφεθῇ εἰς τοὺς ἰδίους του πόρους δὲν εἶναι δυνατὸν ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως ἐμπόρων Ἑλλήνων εἰς τὴν πόλιν ταύτην. Τὴν δ' ἔλλειψιν προξενικῆς ἀρχῆς εἰς μέρος ὅθεν διέρχονται καὶ ὅπου σταματῶσιν ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα τὰ πλέοντα τὴν Μαύρην θάλασσαν καὶ τὴν Ἀζωρικὴν, οὐδεὶς βεβαίως νὰ προτείνῃ δύναται.

Τὰ Προξενεῖα τε καὶ τὰ Ὑποπροξενεῖα, ὅσα νεωστὶ τίθενται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν λαμβανόντων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπιχορήγησιν, ἐκτὸς τοῦ ἐν Βενετίᾳ, ὅλα τὰ λοιπὰ κεῖνται εἰς τὸ ὀθωμανικὸν Κράτος· ἠκούσατε δὲ ἤδη τοὺς λόγους δι' οὓς ἐνομίσθη ἀναγκαῖον δι' αὐτὰ τὸ τοιοῦτον μέτρον.

Εἰς τὴν περίδοξον τῆς Βενετίας πόλιν ἡ διατήρησις Ἑλληνικοῦ Ὑποπροξενείου δὲν εἶναι ἄνευ χρησιμότητος. Πολυχρόνιος ὅμως πεῖρα ἀπέδειξεν, ὅτι δὲν δύναται νὰ διατηρηθῇ ἐκεῖσε ὑποπρόξενος Ἕλλην μὲ μόνας τὰς προξενικὰς εἰσπράξεις. Ἡ Κυβέρνησις ἐδοκίμασε τοῦτο ἐτυχάτως πέμψασα εἰς Βενετίαν νέον ἐκ τῶν δεδοκιμασμένων εἰς τὴν κατὰ τὴν Εὐρώπην προξενικὴν ὑπηρεσίαν· ἀλλ' οὔτε μήνας τινὰς ἠδυνήθη νὰ μείνῃ εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἄνευ χρηματικῆς τινὸς βοηθείας ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, διὸ καὶ κατ' αἴτησίν του, μετετέθη ἐτυχάτως εἰς θέσιν ἄλλην, καίτοι ὑποδεεστέραν. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἐνομίσθη ἀναγκαῖον νὰ συναριθμηθῇ καὶ τὸ ἐν Βενετίᾳ Ὑποπροξενεῖον μεταξὺ τῶν λαμβανόντων ἐπιχορηγήσεις.

Διὰ τοῦ 36 ἄρθρου ὁρίζονται οἱ μισθοὶ ὅλων τῶν μισθοδοτουμένων προξενικῶν ὑπαλλήλων. Ὀφείλω, κύριοι, νὰ σᾶς ἐκθέσω τοὺς λόγους, δι' οὓς αἱ μισθοδοσίαι ὅλων σχεδὸν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας φαίνονται ἀνώτεραι τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν.

Ὁ δημόσιος ὑπάλληλος, ἰδίως δὲ ὁ δικαστικὴν ὑπηρεσίαν ἐνεργῶν, καὶ ὁ ἐπιτετραμμένος διαχείρισιν χρηματικὴν, πρέπει νὰ μισθοδοτῆται εἰς τρόπον ὥστε νὰ ζῇ βίον ἄνετον, ἵνα οὗτος μὲν ἔχῃ ἥσυχον τὸν νοῦν καὶ τὴν θέλησιν πάσης ἄλλης μερίμνης ἀνεξάρτητον, ἀφοσιούμενος ἐντελῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του, ἡ δὲ Κυβέρνησις μένῃ ἐλευθέρα εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑπαλλήλων της, καὶ ἀπηλλαγμένη πάσης ὑπονοίας ὡς πρὸς τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν. Ἄλλως, κύριοι, ὄχι μόνον ταχτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπαλλήλους ἱκανοὺς δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν, ἀλλὰ

οἱ ὑπάρχοντες θέλουσι διακεισθαι διηνεκῶς ὑπὸ τὸ βάρος δυσαρέστων ὑπονοιῶν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον βασίμων.

Ἂν λοιπὸν βίαν ἄπρεπον πρέπῃ νὰ πορίζωνται διὰ τῆς μισθοδοσίας των ἅπαντες ἐν γένει οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἀναλόγως τῶν μέσων τοῦ ἔθνους, πολλῷ δὴ μᾶλλον τοῦτο εἶναι ἀναπόφευκτον εἰς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διατελοῦντας, ἐφ' ὧν τὸ ὄμμα τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἐξασκεῖ τὴν δέουσαν ἐπαγρύπνησιν ἐκ τοῦ πλησίον, καὶ τῶν ὁποίων ἡ στάσις ἡ προερχομένη ἐκ τοιούτων χρηματικῶν ἐλλείψεων καθίσταται ἔτι μᾶλλον δεινὴ εἰς ξένην γῆν.

Οἱ μέχρι τοῦδε διδόμενοι εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας μισθοὶ εἶναι ὡρισμένοι διὰ Βασ. διαταγμάτων ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς συστάσεως τῆς πρεσβείας ταύτης· ἔλαβον δ' ἔκτοτε μέχρι τῆς πρὸ τοῦ **1843** ἔτους ἐποχῆς μικράν τινα μεταβολὴν, οὐχὶ ὅμως τοιαύτην, ὥστε νὰ δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀληθεῖς καὶ πραγματικὰς ἀνάγκας. Δὲν δύνασθε νὰ φαντασθῆτε, κύριοι, ὁπόσον πολυδάπανος κατέστη ἤδη ὁ βίος εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ ὁποία διαφορὰ ὑπάρχει σήμερον ὡς πρὸς τὴν τιμὴν ὅλων τῶν πραγμάτων κατὰ σύγκρισιν τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐκανονίσθησαν οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς πρεσβείας. Ἅπαντες οἱ κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἀρχηγοὶ ταύτης παρέστησαν εἰς τὴν Βασ. Κυβέρνησιν τὴν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων, καθότι ἡ πεῖρα ἀπέδειξε τρανώτατα, ὅτι οἱ μέχρι τοῦδε διδόμενοι εἰσὶν ἐντελῶς ἀνεπαρκεῖς· ἐγὼ αὐτὸς, κύριοι, διατελέσας, καὶ τοι ἐπὶ μικρὸν, ὡς ἀρχηγὸς τῆς πρεσβείας ταύτης, ἤμην αὐτόπτης μάρτυς τῆς μεγάλης στενοχωρίας, ὑπὸ τῆς ὁποίας κατατρύχονται οἱ πλεῖστοι τῶν ὑπαλλήλων ἕνεκα τοῦ ἀνεπαρκοῦς τῶν πρὸς τὸ ζῆν μέσων, ἅτινα τοῖς ἐχορηγοῦντο ἐκ τῆς μισθοδοσίας των· δύναμαι δὲ νὰ σᾶς βεβαιώσω, ὅτι εἶναι ἀδύνατον ἡ κατάστασις αὕτη νὰ διαρκέσῃ μικρὸν ἔτι, χωρὶς νὰ ἐπιφέρῃ τὰ πλέον δυσάρεστα ἀποτελέσματα, καὶ χωρὶς νὰ παραλύσῃ τὴν τόσον σπουδαίαν ταύτην ὑπηρεσίαν. Ἡ Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ τῆς τοιαύτης καταστάσεως πρὸς τὸ συμφέρον αὐτὸ τῆς ὑπηρεσίας· διὸ καὶ στηριζομένη εἰς ἃς ἔλαβε πληροφορίας ἐκ πηγῶν ἀξιοπίστων, ἐπήνεγκε τὴν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ φαινομένην αὔξησιν· εἰμὶ ἑπομένως βέβαιος, ὅτι δὲν θέλετε διστάσει νὰ παραδεχθῆτε τὰς μισθοδοσίας τοιαύτας, οἵαι σημειοῦνται ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, βέβαιοι ὄντες, ὅτι τίποτε δὲν ἐσημειώθη πλειότερον τοῦ ἀπολύτως ἀναγκαίου.

Διὰ τὸν ἐκπληροῦντα χρέη ταμίου γραμματέα σημειοῦται ἐπιμίσθιον ἐκ δραχμῶν 25, ὄχι μόνον διότι οὗτος ἔχει ἔργα πλέον ἐπίμοχθα τῶν ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὁμοιοβάθμων του ἐνεργουμένων, ἀλλὰ καὶ διότι ὑπόκειται πολλάκις εἰς ζημίας ἕνεκα τῆς διηνεκοῦς κινήσεως τῶν κεφαλαίων καὶ εἰσοδημάτων τοῦ ταμείου.

Ὁ μισθὸς τοῦ ἐν Βελιγραδίῳ γενικοῦ προξένου δὲν εἶναι βεβαίως ἀνάλογος μὲ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου καὶ τὴν σπουδαιότητα τῆς θέσεως εἰς ἐπικράτειαν, ὅπου ἄλλη προξενικὴ ἀρχὴ τῆς Ἑλλάδος δὲν ὑπάρχει. Ἀλλ' ἐπειδὴ πρῶτον ἤδη χορηγεῖται διὰ νόμου μισθοδοσία εἰς τὴν θέσιν ταύτην καὶ ἡ ὑπηρεσία δὲν θέλει βεβαίως ἀναπτυχθῆ ἀμέσως, ἐνόμισα πρατιμότερον νὰ φροντίσῃ βραδύτερον ἡ Κυβέρνησις νὰ προτείνῃ τὴν αὔξησιν, ἥτις ἤθελε νομισθῆ ἀναγκαία. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δὲν ἐσημειώθη ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁ μισθὸς διὰ τὸν γραμματέα. Ὁ γεν. πρόξενος δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ ἐφ' ἱκανὸν χρόνον καὶ εἰς τὰ βάρη τοῦ γραμματέως. Δύναται δὲ νὰ προσδιορισθῆ μισθοδοσία καὶ δι' αὐτὸν ἑπομένως διὰ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ, ὁπόταν διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ὑπηρεσίας τοῦ γενικοῦ προξενείου ἀναδειχθῆ ἡ ἀνάγκη τοῦ γραμματέως.

Οἱ μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐν Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ καὶ Κρήτῃ προξενείων μένουσι σχεδὸν οἱ αὐτοὶ οἱ καὶ ἤδη ὑπάρχοντες. Εἰς τὸ σύνολον αὐτῶν οὐδεμία φαίνεται αὔξησις δαπάνης.

Τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ προξενεῖον ἐτέθη ὡς πρὸς τὴν μισθοδοσίαν τῶν ὑπαλλήλων εἰς τὴν τοῦ ἐν Σμύρνῃ κατηγορίαν.

Διὰ τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐν Χίῳ προξενείου προσδιωρίσθησαν αἱ ἀπολύτως ἀναγκαῖαι μισθοδοσίαι. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ, ὡς παρατηρεῖτε, εἶναι λίαν περιωρισμένος μεχρισοῦ ἀναδειχθῶσι διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ὑπηρεσίας ὅλαι τοῦ προξενείου τούτου αἱ ἀνάγκαι.

Τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις προξενείου αἱ μισθοδοσίαι μένουσιν ἐπίσης αἱ αὐταὶ, ἐκτὸς τῆς τοῦ προξένου, ἥτις αὐξάνει ἐπὶ 50 δραχ. κατὰ μῆνα. Ἡ αὔξησις αὕτη ἐκρίθη ἀναγκαία ἕνεκα τῆς μεταβιβάσεως τῆς ἕδρας τοῦ προξενείου ἀπὸ Πρεβέζης εἰς Ἰωάννινα, ἔνθα ἑδρεύουσιν ὅ τε ἀνώτερος διοικητὴς καὶ ἅπασαι αἱ κεντρικαὶ ἀρχαὶ τῆς Ἠπείρου τε καὶ Ἀλβανίας. Τὰ ἔξοδα τῆς παραστάσεως τοῦ προξένου εἶναι ἕνεκα τούτου ἀνώτερα εἰς Ἰωάννινα ἢ εἰς Πρέβεζαν, ὅπου διαμένουσιν ἀρχαὶ πολὺ ὑποδεέστεραι τῶν εἰς Ἰωάννινα ἑδρευουσῶν.

Τὸ ἐν Λαρίσῃ προξενεῖον ἐτέθη ὡς πρὸς τὴν μισθοδοσίαν εἰς

τὴν αὐτὴν σχεδὸν κατηγορίαν, εἰς ἣν ὑπάγονται τὰ ἐν Ἰωαννίνοις καὶ Θεσσαλονίκῃ προξενεῖα, μετά τινος μικρᾶς διαφορᾶς ὡς πρὸς τὸν μισθὸν τοῦ προξένου.

Αἱ μισθοδοσίαι τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐν Τεργέστῃ προξενείου καὶ τῶν ἐν Γαλαζίῳ, Ἰβραΐλα καὶ Βώλῳ ὑποπροξενείων μένουσιν αἱ αὐταί, αἱ μέχρι τοῦδε διδόμεναι.

Ἡ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐν Μελίτῃ προξενείου ἐσημειώθη ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου· εἶναι σχεδὸν ἡ αὐτὴ μὲ τὴν τοῦ ἐν Τεργέστῃ.

Διὰ τοὺς ἐν Ζακύνθῳ καὶ Ἑλληνοπάντῳ ὑποπροξένους ἐσημειώθη ὁ αὐτὸς μισθὸς ὁ διὰ τοὺς λοιποὺς ἡμιμίσθους ὑποπροξένους προσδιωρισμένος.

Τὰ ἄρθρα **37** καὶ **38** ἀφορῶσι τὰ τῶν γραφικῶν ἐξόδων καὶ ἐπιχορηγήσεων τῶν Προξενείων. Ἡ εἰς ἕνα ἕκαστον τούτων χορηγουμένη, ἢ μέλλουσα νὰ χορηγηθῇ ποσότης δὲν προσδιορίζεται ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, α) διότι τοιαῦται ἐπιχορηγήσεις, ὑποκύπτουσαι εἰς συνεχεῖς μεταβολάς, δὲν προσδιορίζονται συνήθως διὰ νόμων καὶ β) διότι ἐνόμισα καταλληλότερον νὰ μὴ δεσμεύσωμεν τὸ μέλλον, ἀλλὰ νὰ ἀφήσωμεν εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα τὴν εὐκολίαν τοῦ νὰ τροποποιῶσιν ἑκάστοτε τὰ γραφικὰ ἔξοδα καὶ τὰς ἐπιχορηγήσεις ἐν τῷ ἐνιαυσίῳ προϋπολογισμῷ, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς στάσεως ἑκάστου Προξενείου. Δὲν εἶναι παντελῶς παράδοξον νὰ ἴδωμεν μετὰ καιρὸν τὰ εἰσοδήματα ἑνὸς τῶν τοιούτων αὐξάνοντα τόσον, ὥστε νὰ ὑπαγορεύωσι τὴν ἐλάττωσιν ἢ καὶ τὴν ὁλοσχερῆ ἀφαίρεσιν τῆς ἐπιχορηγήσεως.

Τὸ κανονίζον τὰ τῆς βαθμολογίας τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων **39** ἄρθρον δὲν ἔχει ἀνάγκην διασαφήσεως.

Ἡ ἐν τῷ **40** ἄρθρῳ διάταξις εἶναι ἀναγκαία, ὡς τοῦτο ἀπεδείχθη ἐκ τῆς πείρας, καθὸ χορηγοῦσα εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἄνευ βλάβης τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἄνευ ἐκτάκτου δαπάνης, ἐν μέσον, δι' οὗ δύναται νὰ ἀνταμείβῃ τὰς ἐκδουλεύσεις, τὴν ἱκανότητα, τὴν τιμιότητα, τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀρχαιότητα τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει ἀπὸ τῆς πρώτης συστάσεως τῶν Προξενείων δυνάμει τῶν ἐν ἐνεργείᾳ προξενικῶν ὁδηγιῶν.

Διὰ τοῦ ἄρθρ. **41** ἀνατίθεται πρὸς τοῖς ἄλλοις εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν ὁ διορισμὸς τῶν προξενικῶν γραφέων, καθότι δι' ὅλων τῶν μεταγενεστέρων νόμων ὑπάλληλοι τοιούτου βαθμοῦ διορίζονται παρὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν.

Ἀνατίθεται δὲ ὁ διορισμὸς κλητήρων, γιασακτσίδων κ. τ. λ. εἰς τοὺς ἁρμοδίους ἀρχηγοὺς τῆς ὑπηρεσίας, ὡς τοῦτο γίνεται συνήθως δι' ὅλας ταύτας τὰς μικρὰς θέσεις καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Τὸ ἄρθρον **42** ἀφορᾷ τὰ τῶν διοικητικῶν καθηκόντων τῶν Προξένων. Ταῦτα θέλουσιν ὁρισθῆ διὰ Β. διαταγμάτων, ὡς ὡρίσθησαν καὶ τὰ τῶν νομαρχῶν, τῶν ἐν τοῖς ὑπουργείοις ὑπαλλήλων καὶ τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν, μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν περὶ συστάσεως τούτων ὀργανικῶν νόμων. Τοιοῦτον σύστημα ὑπάρχει παρ' ὅλοις σχεδὸν τοῖς συνταγματικοῖς ἔθνεσι τῆς Εὐρώπης. Ὅσον δὲ περὶ τῶν συμβολαιογραφικῶν καὶ ληξιαρχικῶν καθηκόντων τῶν Προξένων, ἐπειδὴ ταῦτα ἔχουσι συνάφειαν μὲ τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν, κανονίζονται ἐν τῷ περὶ δικαστικῆς ἁρμοδιότητος τῶν Προξένων νομοσχεδίῳ, ὅπερ προτίθημι νὰ ὑποβάλω μετ' οὐ πολὺ εἰς τὴν ἐπιψήφισίν σας.

Ὅτε κατὰ τὸ **1845** ἔτος ὑπεβλήθη, ὡς προεῖπον, εἰς τὴν Βουλὴν τὸ κατὰ πρῶτον συνταχθὲν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Προξενείων νομοσχέδιον, τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον, τοῦ ὁποίου εἶχον τότε τὴν τιμὴν νὰ ἦμαι διενθυντής, ἐξέφρασε πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐν τῇ συναδευούσῃ τὸ νομοσχέδιον ἐκθέσει τὴν πεποίθησίν του, ὅτι μετ' ὀλίγον διὰ τοῦ νέου προξενικοῦ ὀργανισμοῦ, οὐχὶ μόνον ἡ Κυβέρνησις δὲν θέλει τίποτε δαπανᾷ εἰς τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ καὶ θέλει ἔχει ἐκ ταύτης περίσσευμα, ὅπερ θέλει παρέξει εἰς αὐτὴν τὴν εὐκολίαν τοῦ νὰ μισθοδοτήσῃ ἢ νὰ θέσῃ εἰς ἐπιχορήγησιν καὶ ἄλλας τῶν προξενικῶν ἀρχῶν. Ἡ προρρήσις αὕτη τοῦ ὑπουργείου δὲν ἐψεύσθη. Ἐπειδή, ὡς προεῖπομεν, ἕνεκα τῶν περιστάσεων τὸ εἰρημένον νομοσχέδιον δὲν ἐψηφίσθη ἐν καιρῷ ὑπὸ τῆς Βουλῆς, τὸ ὑπουργεῖον ἐνόμισε καλὸν νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐν μέρει ἐφαρμογὴν τοῦ δι' αὐτοῦ καθιερουμένου συστήματος, καθ' ὅσον ἦτο τοῦτο δυνατόν, ἄνευ παραβιάσεώς τινος τοῦ θεμελιώδους νόμου. Ἐτέθησαν λοιπὸν ἔκτοτε διὰ Β. διαταγμάτων ὑπὸ μισθὸν τρία ἐκ τῶν μᾶλλον προσοδοφόρων Προξενείων· ἐχορηγήθησαν δὲ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τῶν ἐνιαυσίων προϋπολογισμῶν ἐπιχορηγήσεις εἰς δώδεκα ἄλλα, ὧν ἠπειλεῖτο ἡ διάλυσις ἕνεκα τῆς σμικρότητος τῶν προξενικῶν αὐτῶν εἰσπράξεων, καὶ ἐλήφθησαν ἄλλα τινὰ μέτρα, καθ' ὅσον αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις τὸ ἐπέτρεπον, ὡς πρὸς τὴν προξενικὴν διοίκησιν ἐν γένει.

Τὸ ἀποτέλεσμα, Κύριοι, τῆς ἐν μέρει καὶ ἀτελοῦς ταύτης ἐφαρμογῆς τοῦ νέου συστήματος ἐδικαίωσε τὰς προσδοκίας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου. Ἐνῷ πρὸ τοῦ **1845** τὸ δη-

μόσιον κατέβαλλεν εἰς τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν 20—30 χιλιάδας δραχμῶν κατ' ἔτος χωρὶς νὰ διατηρῇ ἰδίαις δαπάναις ἄλλας προξενικὰς ἀρχάς, εἰμὴ τὸ ἐμπορικὸν Γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς Πρεσβείας καὶ τὰ ἐν Πρεβέζῃ, Θεσσαλονίκῃ, Σμύρνῃ καὶ Κρήτῃ Προξενεῖα, τὴν σήμερον, καὶ τοι χορηγούσης τῆς κυβερνήσεως, ὡς προείρηται, χρηματικὰς ἐπιχορηγήσεις εἰς δώδεκα προξενικὰς ἀρχάς, καὶ τοι αὐξηθέντων τῶν γραφικῶν ἐξόδων τινῶν τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων τεσσάρων Προξενείων, ὄχι μόνον τὸ δημόσιον δὲν δαπανᾷ τίποτε πλέον εἰς τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλ' ἔχει καὶ περίσσευμα ἐκ ταύτης, συνιστάμενον εἰς δραχμὰς 27 περίπου χιλιάδας.

Διὰ τοῦ ἤδη ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου πρόκειται νὰ προστεθῶσιν εἰς τὰ ὑπὸ μισθοδοσίαν διατελοῦντα ἓξ προσέτι Προξενεῖα ἐκ τῶν σημαντικωτέρων, νὰ δοθῶσι κατὰ πρῶτον ἤδη ἐπιχορηγήσεις εἰς ἕτερα ἑπτὰ καὶ νὰ αὐξήσωσιν οὐσιωδῶς ὅλαι αἱ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐμπορικοῦ γραφείου μισθοδοσίαι. Ὅλα δὲ ταῦτα θέλουσι γείνει μὲ πρόσθήκην μόνον τεσσαράκοντα δύο περίπου χιλιάδων δραχμῶν, καθ' ὑπέρβασιν τῶν ἤδη δαπανωμένων. Ἀφαιρουμένων δὲ ἐκ τούτων τῶν 27 χιλιάδων, αἵτινες περισσεύουσι σήμερον ἐκ τῶν προξενικῶν εἰσπράξεων, συνάγεται ὅτι τὸ δημόσιον θέλει δαπανήσει ἐξ ἰδίων πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ νέου ὀργανισμοῦ 15500 δραχ. μόναν. Τοῦτο δὲ καταφαίνεται ἐν τῷ προσαρτωμένῳ τῇ ἐκθέσει ταύτῃ λογιστικῷ πίνακι.

Χωρὶς νὰ ἀναλογίσητε, Κύριοι, ὁποῖα διὰ τῆς μικρᾶς ταύτης δαπάνης εὐχάριστα ἀποτελέσματα θέλει παρέξει ἡ τοιαύτη βελτίωσις καὶ τακτοποίησις τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας, δύνασθε νὰ ἦσθε βέβαιοι, ὅτι τὴν δαπάνην αὐτὴν μόνον τὸ πρῶτον ἔτος μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νέων προξενικῶν νόμων θέλει ὑποστῇ τὸ δημόσιον· πιθανὸν δὲ καὶ νὰ ἐκλείψῃ αὕτη ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους. Τὸ κατ' ἐμὲ, πέπεισμαι, ὅτι, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νέων νόμων, θέλομεν ἔχει ἐντὸς μικροῦ χρόνου περισσεύματα, τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἐπιτρέψει εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ προκαλέσῃ καὶ ἄλλας εἰς τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν βελτιώσεις.

Τελευτῶν, Κύριοι, δὲν διστάζω νὰ σᾶς ἐκφράσω τὴν ὁποίαν αἰσθάνομαι πεποίθησιν τοῦ ὅτι τοιαῦτα πλεονεκτήματα ὑπισχνουμένων τῶν νομοσχεδίων, τὰ ὁποῖα ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς παρουσιάσω σήμερον, θέλετε ἐπισπεύσει τὴν ἐπιψήφισίν των, τοσοῦτον μᾶλλον, καθόσον ὁ προξενικὸς κλάδος ἐπὶ πολλὰ ἤδη ἔτη κρατεῖται, οὕτως εἰπεῖν, μετέωρος μεταξὺ

τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου διοργανισμοῦ πρὸς βλάβην τῆς τε ὑπηρεσίας καὶ τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰανουαρίου 1851.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς
Π. Δελιγιάννης.»

Συγκριτικὸς πίναξ

Τῶν γινομένων μεταβολῶν εἰς τὴν μισθοδοσίαν τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλ. συνεπείᾳ τοῦ νέου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενείων νομοσχεδίου.

	Ἐμμισθα προξενεῖα / Προσωπικὸν	Μηνιαῖος μισθὸς: Κατὰ τὸ Νομοσχέδιον	Κατὰ τὸν ὑπάρχοντα ὀργανισμ.	Διαφορά: ἐπὶ πλέον	ἐπὶ ἔλαττον
1	Ἐμπορικὸν γραφεῖον Κωνσταντινουπόλεως				
	Ὁ πρόξενος διευθυντὴς	750	625	125	
	Τέσσαρες γραμματεῖς ά τάξ. πρὸς . . . δρ. 300	1200	800	400	
	Δύο γραμματεῖς 6ʹ τάξ. »	400	166 66	233 34	
	Τρεῖς γραφεῖς ά τάξεως . . »	450	343 34	106 66	
	Ὁ λιμενάρχης	100	100		
	Ὁ δεσμοφύλαξ	50		50	
	Δύο κλητῆρες . . . . . δρ. 40	80	40	40	
	Δύο γιασακαίδες . . . . . » 50	100	80	20	
	Ἐπιμίσθιον εἰς τὸν Ταμίαν	25		25	
2	Γενικὸν προξενεῖον Βελιγραδίου.	3155	2155	4000	
	Ὁ γενικὸς πρόξενος	500		500	
3	Προξενεῖον Ἀλεξανδρείας	3655	2155	1500	
	Ὁ πρόξενος	800		800	
	Ὁ γραμματεὺς	250		250	
	Αʹ. διερμηνεὺς	160		160	
	Βʹ. διερμηνεὺς	120		120	
	Γραφεὺς	100		100	
	Λιμενάρχης	50		50	
	Δύο γιασακαίδες πρὸς . . . . . δρ. 30	60		60	
4	Προξενεῖον Σμύρνης.	5195	2155	3040	
	Ὁ πρόξενος	800	833 1/3		33 1/3
	Ὁ γραμματεὺς	250	250		
	Ὁ διερμηνεὺς	160	160		
	Ὁ λιμενάρχης	60	60		
	Δύο γιασακαίδες πρὸς . . . . . δρ. 30	60	58	2	
5	Προξενεῖον Χίου.	6745	3740 1/3	3048	43 1/3
	Ὁ πρόξενος	400		400	
	Ὁ γραμματεὺς	150		150	
	Ὁ 6ʹ διερμηνεὺς	120		120	
	Ὁ γιασακὴς	30		30	
6	Προξενεῖον Θεσσαλονίκης.	7443	3740 1/3	3748	43 1/3
	Ὁ πρόξενος	550	583 1/3		33 1/3
	Ὁ γραμματεὺς	160	150	10	
	Ὁ διερμηνεὺς	120		120	
	Ὁ γιασακὴς	30	30		
7	Προξενεῖον Ἰωαννίνων.	8305	4503 2/3	3878	76 2/3
	Ὁ πρόξενος	550	500	50	
	Ὁ γραμματεὺς	160	150	10	
	Ὁ διερμηνεὺς	120		120	
	Ὁ γιασακὴς	30	36		6
	»		25 *	»	25*
8	»		24 *	»	24*
	Προξενεῖον Λαρίσσης.	9165	5238 2/3	4058	131 2/3
	Ὁ πρόξενος	500		500	
	Ὁ γραμματεὺς	160		160	
9	Ὁ διερμηνεὺς	120		120	
	Ὁ γιασακὴς	30		30	
	Προξενεῖον Κρήτης	9975	5238 2/3	4868	131 2/3
	Ὁ πρόξενος	500	500		
	Ὁ γραμματεὺς	160	150	10	
	Ὁ διερμηνεὺς	120		120	
	Ὁ γιασακὴς	25	24	1	
	Προξενεῖον Μελίτης	10780	5912 2/3	5999	131 2/3

*) Δι' ἕνα γιασακὴν τῆς ἐν Ἄρτῃ προξενίας.
*) Δι' ἕνα κωπηλάτην.

0	Ὁ πρόξενος	500					500					
	Ὁ γραμματεὺς	160					160					
	Προξενεῖον Τεργέστης											
1	Ὁ πρόξενος	11440	—	5912	2/3	5639	—	131	2/3			
	Ὁ γραμματεὺς	500		500								
		200		200								
	Ὑποπροξενεῖον Γαλαξίου											
2	Ὁ ὑποπρόξενος	12140	—	6612	2/3	5639	—	131	2/3			
		400		400								
	Ὑποπροξενεῖον Ἱβραΐλας											
3	Ὁ ὑποπρόξενος	12340	—	7012	2/3	5639	—	131	2/3			
		350		350								
	Ὑποπροξενεῖον Βιδδίνου											
4	Ὁ ὑποπρόξενος	12890	—	7362	2/3	5639	—	131	2/3			
		350		350								
	Ὑποπροξενεῖον Ζακύνθου											
5	Ὁ ὑποπρόξενος	13240	—	7712	2/3	5639	—	131	2/3			
		350				350						
	Ὑποπροξενεῖον Ἑλλησπόντου											
6	Ὁ ὑποπρόξενος	13590	—	7712	2/3	6009	—	131	2/3			
		350				350						
	Τὸ ὅλον δρ.	13940	—	7712	2/3	6359	—	131	2/3			

Μισθὸς μηνιαῖος κατὰ τὸ Νομοσχέδιον	δρ.	13940
» » ὑπάρχων	»	7712: 2/3
Περιπλέον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον	»	6227: 1/3
Αὐξήσεις κατὰ τὸ Νομοσχέδιον	δρ.	6359
Ἐλαττώσεις	»	131: 2/3
Μένουσι	δρ.	6227: 1/3

				νομοσχεδίου	ὑπάρχοντα ὀργανισμόν
Μισθὸς κατὰ τὸ Νομοσχέδιον κατὰ μῆνα	*δρ.*	*13940*	*κατ' ἔτος*	*167280*	*92552*
» Ὑπάρχων	»	*7712: 2/3*	»		

Μέρος Β'.

Ἐπιχορηγήσεις καὶ γραφικὰ ἔξοδα κοινὰ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον καὶ κατὰ τὸν ὑπάρχοντα ὀργανισμόν.

Ἐπιχορηγήσεις: Προξενεῖα	Κατ' ἔτος
Προξενεῖον Κερκύρας	1200
» Βηρυττοῦ	5760
» Σάμου	3000
Ὑποπροξενεῖον Ἀδριανουπόλεως	4800
» Ἰόππης	4800
» Αἴνου	1200
» Ἰσμαηλίου	1200
» Κωδωνιῶν	1800
» Τραπεζούντος	1200
» Κύπρου	1200
» Ῥόδου	1200
» Προύσσης	1200
» Τριπόλεως (Συρίας)	1200
	26760

Γραφικὰ ἔξοδα: Προξενεῖα	Κατ' ἔτος
Ἐμπορικὸν γραφεῖον Κωνσταντινουπόλεως	14000
Προξενεῖον Σμύρνης	1500
» Θεσσαλονίκης	1000
» Ἰωαννίνων	1000
» Κρήτης	1000
» Τεργέστης	500
Ὑποπροξενεῖον Γαλαξίου	1600
» Ἱβραΐλας	1600
» Βιδδίνου	500
Τὸ ὅλον δρ.	22700

Ἐπιχορηγήσεις	26760	26760
Γραφικὰ ἔξοδα	22700	22700
	216740	142012

Μέρος Γ'.

Ἐπιχορηγήσεις καὶ γραφικὰ ἔξοδα προστιθέμενα κατὰ τὸ νομοσχέδιον

Ἐκ μεταφορᾶς	216740		142012

Ἐπιχορηγήσεις

Προξενεῖα	Κατ' ἔτος
Ὑποπροξενείου Βενετίας	4800
» Παλαιστίνης	4800
» Μιτυλήνης	1200
» Σερρῶν	1200
» Πρεβέζης	1200
» Ἄρτης	1200
» Αὐλῶνος	1200
» Ἡρακλείου	1200
» Κασσάνδρας	1200
» Τριπόλεως (Συρίας) . .	600
	15600

Γραφικὰ ἔξοδα

Προξενεῖα	Κατ' ἔτος
Γεν. Προξενείου Σερβίας	500
Προξενείου Ἀλεξανδρείας	1000
« Μελίτης	500
« Χίου	500
Ὑποπροξενείου Ζακύνθου	500
» Ἑλληνπόντου	500
	3500

Ἐπιχορηγήσεις κατ' ἔτος.	15600	
Γραφικὰ ἔξοδα »	3500	
	235840	142012

Ψ 390 Α

Μισθοί, ἐπιχορηγήσεις καὶ γραφικὰ ἔξοδα κατὰ τὸ νομοσχέδιον . . . . . δρ. 235840
» » κατὰ τὸν ὑπάρχοντα ὀργανισμόν . . . . . » 142012

Αὔξησις ἐξόδων κατὰ τὸ νομοσχέδιον . . . . . » 93828

Ἀφαιρέσει τῶν συνεπείᾳ τοῦ νομοσχεδίου προσγενομένων εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον εἰσπράξεων ὡς ἀκολούθως·

	Κατ' ἔτος		
Γεν. προξενείου Ἀλεξανδρ.	18000		ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπ' ὄψιν τοῦ ὑπουργείου λογαριασμῶν.
Προξενείου Μελίτης . . .	9634	04	ἐπίσης.
» Χίου	8000		ἐπίσης.
Ὑποπροξενείου Ζακύνθου. .	7243	28	
Γεν. προξενείου Σερβίας. .	1000		καὶ ὑπολογισμόν.
Προξενείου Ἰωαννίνων. . .	2400		ἐπίσης.
» Ἀκρίσσης. . . .	2000		
Ὑποπροξενείου Ἑλλησπόντου	4500		ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε 8300 ἐλαττουμένων τῶν εἰσπράξεων διὰ τοῦ νομοσχεδίου.
Τὸ ὅλον. . . .	52777	32	
Ἀφαιροῦνται αἱ εἰσπράξεις ἐκ	1645	89	τοῦ προξενείου Πρεβέζης, ἅτινας τοῦ λοιποῦ θέλουσιν ἀνήκει εἰς τὸν ὑποπρόξενον, ἐνῷ μέχρι τοῦδε ἀνῆκον εἰς τὸ Δημόσιον . . . . . δρ 51131:43
			Ὑπόλοιπον . . . . . » 42696:57
	51131	43	

Ψ 391 Α

Ὑπολείπεται λοιπὸν πραγματικὴ αὔξησις τῶν ἐξόδων τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας ἐκ δρ. . . . . 42,696: 57.

Γενική Παραβολή

ολων των εξόδων και όλων των εσόδων της προξενικης υπηρεσίας κατά τε το νομοσχέδιον και τον εν ισχύι οργανισμόν.

Έσοδα		Κατά το νομοσχέδιον Έσοδα		Κατά το νομοσχέδιον Έξοδα		Κατά τον υπάρχ. οργαν. Έσοδα		Κατά τον υπάρχ. οργαν. Έξοδα	
Έμπορικών γραφείων Κωνσταντινουπόλεως κατ' έτος . . . . δρ.	102,727 84								
Προξενείων Σμύρνης . . . . . »	11,473 37								
» Θεσσαλονίκης . . . . . »	4,378 10								
» Κρήτης . . . . . »	2,947 92								
» Τεργέστης . . . . . »	17,823 64								
Υποπροξενείων Βώλου . . . . . »	3,305 64								
» Γαλαξ'ου . . . . . »	14,799 41								
» Ίβραΐλας . . . . . »	13,032 18								
	167,488 10	167483	10			167488	10		
Τοῦ ὑποπροξενείου Πρεβέζης κατὰ τὴν ἀνωτέρω παρατήρησιν						1645	89		
Τῶν ὑπὸ τὰ προξενεῖα κατὰ τὰ ἀνωτέρω		52777	32						
Έξοδα. Μισθοί κατὰ τὰ ὁπίσθιν.				167280				92532	
Γραφικὰ ἔξοδα κοινά.				22700				22700	
Ἐπιχορηγήσεις κοιναί.				26760				26760	
Προσθήκη ἐπιχορηγήσεων κατὰ τὸ νομοσχέδιον.				15600				»	
» γραφικῶν ἐξόδων				3500					
		220265	42	235840		169133	99	142012	

Συμπέρασμα

Κατὰ τὸ νομοσχέδιον. Ἔξοδα δρ. 235,840
» » Ἔσοδα » 220,265:42
Περίσσευμα ἐξόδων . . . . » 15,574:58

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰανουαρίου 1850.

Κατὰ τὸν ὑπάρχοντα ὀργανισμὸν Ἔσοδα δρ. 169,133.99
» » » Ἔξοδα » 142,012
Περίσσευμα ἐξόδων . . . . . » 27,121:99

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναύων Ὑπουργὸς Π. ΑΕΛΑΙΑΝΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν Ἀρχῶν.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ, ὡς ἄρτι, εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων, καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴ 26 Δεκεμβρ. 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Βασιλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Π. ΑΕΛΑΙΑΝΝΗΣ.

Ψηφισθέντος ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας φανταστικῶς καὶ διατάττομεν:

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Ἄρθρ. 1. Ὁ προξενικὸς κλάδος διαιρεῖται εἰς τρεῖς τάξεις εἰς τὴν ἡμετέραν συμπεριλαμβανόντων τὰ γενικὰ Προξενεῖα, εἰς τὴν δευτέραν τὰ Προξενεῖα καὶ εἰς τὴν τρίτην τὰ ὑποπροξενεῖα.

Ἄρθρ. 2 Ἑκάστου γενικοῦ Προξενείου προϊσταται εἷς γενικὸς Πρόξενος. Ἡ δευτέρα διάκρισις γενικοῦ Προξενείου δύναται νὰ ἀναστηλῆ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς ὑπαλλήλων ἔχοντα βαθμὸν Προξένου.

Ἑκάστου Προξενείου προϊσταται εἷς Πρόξενος. Δύνανται δὲ ἡ διεύθυνσις τοῦ Προξενείου ν' ἀνατεθῆ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς ὑπαλλήλων ἔχοντα βαθμὸν ὑποπροξένου.

Ἑκάστου ὑποπροξενείου προϊσταται εἷς ὑποπρόξενος.

Ἄρθρ. 3. Εἰς τὰς περιφερείας ἑκάστου γενικοῦ Προξενείου Προξενείου καὶ Ὑποπροξενείου διορίζονται πρόξενικοὶ Πράκτορες, καθόσον ἡ ἀνάγκη τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ὑπηκοότητος ἀπαιτήσει.

Ἄρθρ. 4. Εἰς ἕκαστον γενικὸν Προξενεῖον καὶ Προξενεῖον δύνανται νὰ διορισθῶσιν εἰς ὑπαλλήλους ἐκ τῶν κάτωθι βαθμῶν τοῦ γενικοῦ Προξενείου ἢ Προξενείου ἐκτὸς τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες ἐν τῇ Γενικῇ γενικῶν Προξενείων καὶ Προξενείων, τῶν ὁποίων αἱ θέσεις προσδιορίζονται εἰς τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 5. Δύνανται ἡ ὑπαλλήλοι τοῦ γενικοῦ

Προξένου ἢ Προξένου, ἡ διεύθυνσις τοῦ γενικοῦ Προξενείου ἢ Προξενείου ἀνατίθεται εἰς τὸν γραμματέα αὐτοῦ.

Ἀπόντος δὲ ἢ κωλυομένου ὁπωσδήποτε τοῦ Ὑποπροξένου, εἰς μὲν τὰ μέρη τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους εἴτε καλεῖται εἰς τὴν πρωτορινὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑποπροξενείου, κατὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὁ πλησιέστερος τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ αὐτοῦ ὑποπροξενείου προξενικῶν Πρακτόρων, εἴτε διορίζεται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ὁ προσωρινὸς ἀναπληρωτὴς τοῦ ἀπόντος ὑποπροξένου· εἰς δὲ τὴν λοιπὴν Εὐρώπην ἡ προσωρινὴ διεύθυνσις τοῦ ὑποπροξενείου ἀνατίθεται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τὴν ἰδίαν του εὐθύνην εἴς τινα τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ του Ἑλλήνων ἢ ἀλλοδαπῶν ἐμπόρων ἢ ἄλλων εὐϋπολήπτων ἀτόμων, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ εἰδοποιῶνται ἀμέσως περὶ τούτου τό τε ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον καὶ αἱ ἁρμόδιοι ἐπιτόπιοι ἀρχαί.

Οἱ ἀνωτέρω ὅροι ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ εἰς τὰ γενικὰ Προξενεῖα καὶ Προξενεῖα, ὁσάκις δὲν ἤθελον ὑπάρχει παρ' αὐτοῖς γραμματεῖς διωρισμένοι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλυομένου τοῦ Προξένου διευθυντοῦ τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας, ἡ προσωρινὴ τοῦ γραφείου τούτου διεύθυνσις ἀνατίθεται παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πρεσβείας, ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτ. ὑπουργείου, εἴτε εἰς ἕνα τῶν ἐν τῷ γραφείῳ γραμματέων ἁ. τάξεως, εἴτε εἰς ἕτερόν τινα ὑπάλληλον τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀπόντος δὲ παντὸς ἀρχηγοῦ προξενικῆς ὑπηρεσίας, ἐπιχορηγεῖται εἰς τὸν ἀναπληρωτήν του αὐτὸν τὸ τέταρτον τῶν ἀποδοχῶν του.

Ἄρθρ. 6. Ἅπαντες ἐν γένει οἱ κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν Κράτος προξενικοὶ ὑπάλληλοι πρέπει νὰ ὦναι ἀφεύκτως πολῖται Ἕλληνες, ἐξαιρουμένων τῶν διερμηνέων καὶ κλητήρων, οἵτινες δύνανται νὰ ληφθῶσι καὶ ἐξ ἀλλοδαπῶν.

Ὅπου δ' ἄλλοθι ὑπάρχουσιν Ἑλληνικὰ Προξενεῖα μηδὲ μισθὸν μηδ' ἐπιχορήγησιν ἔχοντα, δύνανται οἱ τοιοῦτοι προξενικοὶ ὑπάλληλοι νὰ ὦναι καὶ ἐκ τῶν μὴ ὁμογενῶν, ἀλλ' ὅταν δὲν ὑπάρχωσιν εἰς τὰ τοιαῦτα μέρη πολῖται Ἕλληνες ἢ ἄλλοι ὁμογενεῖς κατάλληλοι καὶ θέλοντες ν' ἀναδεχθῶσιν ἄμισθον προξενικὴν ὑπηρεσίαν.

Οἱ γραμματεῖς ὅμως ἐν γένει τῶν γενικῶν Προξενείων καὶ Προξενείων πρέπει νὰ ὦναι πολῖται Ἕλληνες καὶ ἔχωσι τὸ 25 τῆς ἡλικίας των ἔτος συμπεπληρωμένον.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου οὐδεὶς θέλει εἰσθαι δεκτὸς εἰς θέσιν ὑποπροξενείου καθ' ἅπασαν τὴν Τουρκικὴν ἐπικράτειαν ἢ εἰς θέσιν γραμματέως παντὸς γεν. Προξενείου, Προξενείου ἢ Ὑποπροξενείου, ἂν δὲν παρουσιάσῃ ἀπολυτήριον ἑνὸς τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι Γυμνασίων καὶ συνάμα πιστοποιητικὰ τῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ὄθωνος καθηγητῶν τῆς νομικῆς Σχολῆς βεβαιοῦντα, ὅτι ἤκουσε τακτικῶς ἐπὶ τρία τοὐλάχιστον ἔτη τῆς Σχολῆς ταύτης τὰ μαθήματα. Ἐξαιροῦνται οἱ ἤδη ὑπηρετοῦντες εἰς τὰς θέσεις ταύτας, ἐφ' ὅσον διατελοῦσιν εἰς αὐτάς, καθὼς καὶ οἱ ἐν τοῖς ὑπουργείοις τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν, Οἰκονομικῶν, Δικαιοσύνης καὶ δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ πέντε τοὐλάχιστον ἔτη ὑπηρετήσαντες ἐπιτυχῶς εἰς θέσεις, εἰς ἃς διορίζονται ὑπάλληλοι διὰ Β. διατάγματος.

ΚΕΦΑΛ. Β'. Ἄρθρ. 7.

Κατὰ τὸ *Ῥωσσικὸν* Κράτος προσδιορίζονται:

Ἓν γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Πετρούπολιν.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μόσχαν.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ὀδησσόν.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἰσμαήλιον.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ταϐγανρόκ.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κέρτσιον.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βερδιάνσκαν.

Ἄρθρ. 8. Κατὰ τὸ *Ὀθωμανικὸν* Κράτος.

Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβεία θεωρεῖται καὶ ὡς γενικὸν Προξενεῖον, ἐνεργοῦσα τὰ τοιαῦτα καθήκοντα διὰ τοῦ ἐμπορικοῦ αὐτῆς γραφείου.

Εἰς τὸ γραφεῖον τοῦτο προσδιορίζονται:

Εἷς διευθυντὴς μὲ ϐαθμὸν Προξένου.
Τέσσαρες γραμματεῖς ἁ. τάξεως.
Δύο γραμματεῖς ϐ. τάξεως.
Τρεῖς γραφεῖς ἁ. καὶ ϐ. τάξεως.
Εἷς λιμενάρχης.
Εἷς δεσμοφύλαξ.
Δύο κλητῆρες.
Δύο γιασακτσίδες.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Αἶνον.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀδριανούπολιν.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βάρναν.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Τραπεζοῦντα.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Προῦσσαν.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἑλλήσποντον.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Χίον.
Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου προσδιωρισμένου γραμματέως, τὸ προξενεῖον τοῦτο ἔχει ἕνα διερμηνέα Β΄. τάξεως καὶ ἕνα γιασακτσῆν.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μιτυλήνην.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κυδωνίαν.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Σμύρνην.
Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου προσδιωρισμένου γραμματέως, τὸ προξενεῖον τοῦτο ἔχει προσέτι καὶ τοὺς ἀκολούθους ὑπαλλήλους.
Ἕνα διερμηνέα ά. τάξεως.
Ἕνα διερμηνέα Β΄. τάξεως.
Ἕνα γραφέα ά. τάξεως.
Ἕνα λιμενάρχην.
Δύο γιασακτσίδας.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ῥόδον.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κύπρον.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Σάμον.
Ἓν προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰ Χανιὰ Κρήτης.
Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου προσδιωρισμένου γραμματέως, τὸ προξενεῖον τοῦτο ἔχει ἕνα διερμηνέα ά. ἢ Β΄. τάξεως καὶ ἕνα γιασακτσῆν.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἡράκλειαν τῆς Κρήτης.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βηρυττὸν τῆς Συρίας.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Τρίπολιν τῆς Συρίας.
Ἓν Προξενεῖον ἐν Παλαιστίνῃ ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἱερουσαλήμ.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἰόππην τῆς Συρίας.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Θεσσαλονίκην.
Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου προσδιωρισμένου γραμματέως, τὸ προξενεῖον τοῦτο ἔχει πρσέτι.
Ἕνα διερμηνέα ά. ἢ Β΄. τάξεως καὶ ἕνα γιασακτσῆν.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Καισάνδραν.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Λάρισσαν.
Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου προσδιωρισμένου γραμματέως, τὸ προξενεῖον τοῦτο ἔχει προσέτι ἕνα διερμηνέα ά. ἢ Β΄. τάξεως καὶ ἕνα γιασακτσῆν.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Σέρρας.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βῶλον.
Ἓν προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἰωάννινα.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου προσδιωρισμένου γραμματέως, τὸ προξενεῖον τοῦτο ἔχει προσέτι ἕνα διερμηνέα ά. ἢ Β΄. τάξεως καὶ ἕνα γιασακτσῆν.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Πρέβεζαν.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἄρταν.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Αὐλῶνα.

Κατὰ τὴν Ἡγεμονίαν *Σερβίας*.

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βελιγράδιον.

Κατὰ τὴν Ἡγεμονίαν *Βλαχίας*.

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βουκουρέστιον.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βραΐλαν.

Κατὰ τὴν Ἡγεμονίαν *Μολδαυίας*.

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἰάσιον.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Γαλάτσιον.

Κατὰ τὴν Αἴγυπτον.

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κάϊρον.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀλεξάνδρειαν.
Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου προσδιωρισμένου γραμματέως, τὸ προξενεῖον τοῦτο ἔχει προσέτι ἕνα διερμηνέα ά. τάξεως καὶ ἕνα διερμηνέα Β΄. τάξεως.
Ἕνα γραφέα.
Ἕνα λιμενάρχην.
Δύο γιασακτσίδας.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Δαμιάτιον.

Ἄρθρ. 9. Κατὰ τὸ *Ἰονικὸν* Κράτος.

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κέρκυραν.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ζάκυνθον.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κεφαλληνίαν.

Ἄρθρ. 10. Κατὰ τὸ Βασίλειον τῶν *Δύω Σικελιῶν*.

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Νεάπολιν.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βρινδίσιον.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μεσσήνην τῆς Σικελίας.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Πάνορμον τῆς Σικελίας.

Ἄρθρ. 11. Κατὰ τὸ *Παπικὸν* Κράτος.

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ῥώμην.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀγκῶνα.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Σιβιτὰβέκιαν.

Ἄρθρ. 12. Κατὰ τὰς Ἐπικρατείας τοῦ Μεγάλου Δουκάτου *Τοσκάνης καὶ Λούκας.*

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Φλωρεντίαν.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Λιβόρνον.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Πορτοφεράϊον.

Ἄρθρ. 13. Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς *Σαρδηνίας.*

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Τουρῖνον.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Γενούην.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Καλλίαρι.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Νίσσην.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βαριγνώ.

Ἄρθρ. 14 Κατὰ τὴν *Γαλλίαν* καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν ἐν Ἀφρικῇ κείμενα μέρη.

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Παρισίους.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μασσαλίαν.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Τουλώνην.
Ἓν προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀλγέρην.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ὠράνην.

Ἄρθρ. 15. Κατὰ τὰ ἐν τῇ Ἀφρικῇ μέρη τῆς Βαρβαρίας.

Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Τύνιδα.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ταγγέρην τοῦ Μαρόκου.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Τρίπολιν.

Ἄρθρ. 16. Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἱσπανίας.

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μαδρίτην.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κάδιξ.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βαρκελώνην.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μαχώνην τῶν Βαλλεαρίδων νήσων.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μάλαγα.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βαλένσαν.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀργεσίλας.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ταραγῶνα.

Ἄρθρ. 17. Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς *Πορτογαλλίας.*

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Λισαβώνην.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μαδέραν.

Ἄρθρ. 18. Κατὰ τὸ Βασίλειον τοῦ *Βελγίου.*

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βρυξέλλας.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀνβέρσην.

Ἄρθρ. 19. Κατὰ τὸ Βασίλειον τῶν *κάτω Χωρῶν.*

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς la Haye.

Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀμστελόδαμον.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ῥότερδαμ.

Ἄρθρ. 20. Κατὰ τὸ Αὐστριακὸν Κράτος.

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βιέννην.
Ἓν ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Σεβένικον
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Τεργέστην.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ῥαγούζαν ἢ εἰς τὸ στόμιον τοῦ Κατάρου (Boche di Cataro).
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βενετίαν.

Ἄρθρ. 21. Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Σαξωνίας.

Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Λειψίαν.

Ἄρθρ. 22. Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Βαυαρίας.

Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μόναχον.

Ἄρθρ. 23. Κατὰ τὸ μεγάλον Δουκάτον τοῦ Ἔσσεν.

Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μαγουντίαν (Magemie).

Ἄρθρ. 24. Κατὰ τὰς Ἀνσεατικὰς Πόλεις.

Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀμβοῦργον.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Λυβέκαν.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βρέμαν.

Ἄρθρ. 25. Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Σουηκίας καὶ Νορβηγίας.

Ἓν Γενικὸν προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Στοκχόλμην.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Γοτεμβούργ.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Χριστιάναν τῆς Νορβηγίας.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βέργεν.

Ἄρθρ. 26. Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Δανίας.

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κοπεγχάγην.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἐλσενέρ.

Ἄρθρ. 27. Κατὰ τὸ Βασίλειον τοῦ Ἀννοβέρου.

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀννόβερον.

Ἄρθρ. 28. Κατὰ τὸ ἡνωμένον Βασίλειον τῆς μεγάλης Βρεττανίας καὶ τὰ ὑπ' αὐτὸ κείμενα μέρη.

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Λονδῖνον.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Παλμούϊον.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Πλυμούϊον.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βελφάστην.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Δουβλίνον.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Λιβερπούλ.
Ἓν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μελίτην.
Ἓν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Γιβραλτάρ.

Ἄρθρ. 29. Κατὰ τὰς ἡνωμένας πολιτείας τῆς ἀρκτῴας Ἀμερικῆς.

Ἐν Προξενείον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Νεοβόρακον.

Ἐν προξενείον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βοστόν.

Ἐν Προξενείον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς νέαν Ὀρλεανίχν.

Ἄρθρ. 30. Κατὰ τὸ Κράτος τῆς Βρασιλίας.

Ἐν Γενικὸν προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ριογιανεῖρο.

Ἄρθρ. 31. Κατὰ τὴν Περσίαν.

Ἐν Προξενείον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ταυρίδα.

Ἄρθρ. 32. Τὰ μέρη τῆς δικαιοδοσίας ἑκάστου τῶν γενικῶν προξενείων, προξενείων καὶ ὑποπροξενείων θέλουν προσδιορισθῆ καὶ κανονισθῆ διὰ Βασιλικῶν διαταγμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Ἄρθρ. 33. Τὰ ἀνωτέρω γενικὰ προξενεῖα, προξενεῖα καὶ ὑποπροξενεῖα τίθενται ὑπὸ τρεῖς διαφόρους κατηγορίας.

Τὰ τῆς πρώτης κατηγορίας διατηροῦνται ἐντελῶς δι' ἐξόδων τῆς κυβερνήσεως, συναζομένων τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου.

Τὰ τῆς δευτέρας, ἐκτὸς τῶν προξενικῶν εἰσοδημάτων, τὰ ὁποῖα θέλουν συνάζεσθαι πρὸς ὄφελος τῶν διευθυνόντων αὐτὰ, θέλουσιν ἔχει καὶ χρηματικὴν ἐπιχορήγησιν παρὰ τῆς κυβερνήσεως.

Τὰ τῆς τρίτης τάξεως δὲν θέλουν οὐδεμίαν χρηματικὴν ἐπιχορήγησιν λαμβάνει παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ θέλουν συνάζεσθαι τὰ προξενικὰ εἰσοδήματα πρὸς ὄφελος τῶν διευθυνόντων αὐτά.

Ἄρθρ. 34. Οἱ διευθύνοντες τὰ ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ κατηγορίᾳ γενικὰ προξενεῖα, προξενεῖα καὶ ὑποπροξενεῖα θέλουν ἔχει εἰς βάρος των ὅλας τὰς ἐκ τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας προσγινομένας δαπάνας.

Ἄρθρ. 35. Εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν ὑπάγονται:

Τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας.

Τὸ ἐν Βελιγραδίῳ γενικὸν προξενεῖον.

Τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ προξενεῖον.

Τὸ ἐν Ἰωαννίνοις προξενεῖον.

Τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ προξενεῖον.

Τὸ ἐν Λαρίσσῃ προξενεῖον.

Τὸ ἐν Κρήτῃ προξενεῖον.

Τὸ ἐν Τεργέστῃ προξενεῖον.

Τὸ ἐν Μελίτῃ προξενεῖον.

Τὸ ἐν Χίῳ προξενεῖον.

Τὸ ἐν Γαλατσίῳ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Βραΐλᾳ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Ζακύνθῳ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Ἑλλησπόντῳ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Βώλῳ ὑποπροξενεῖον.

Εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν ὑπάγονται.

Τὸ ἐν Κερκύρᾳ γενικὸν προξενεῖον.

Τὸ ἐν Βηρυττῷ προξενεῖον.

Τὸ ἐν Παλαιστίνῃ προξενεῖον.

Τὸ ἐν Βενετίᾳ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Ἰόππῃ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Ἀδριανουπόλει ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Μιτυλήνῃ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Ἡρακλίῳ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Αἴνῳ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Σέρραις ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Πρεβέζῃ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Ἰσμαλίῳ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Ῥοδῳ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Κυδωνίαις ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Τριπόλει τῆς Συρίας ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Τραπεζοῦντι ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Προύσσῃ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Ἄρτῃ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Αὐλῶνι ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Κασσάνδρᾳ ὑποπροξενεῖον.

Ἅπαντα τὰ λοιπὰ τὰ μὴ συμπεριλαμβανόμενα εἰς τὰς δύο ἀνωτέρω κατηγορίας ὑπάγονται εἰς τὴν τρίτην κατηγορίαν.

Ἄρθρ. 36. Οἱ μισθοὶ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ κατηγορίᾳ γενικῶν προξενείων, προξενείων καὶ ὑποπροξενείων προσδιορίζονται ὡς ἀκολούθως·

Διὰ τὸ ἐμπορ. γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας.

Ὁ πρόξενος διευθυντὴς τοῦ γραφείου θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα	δραχ.	750
Οἱ γραμματεῖς ἀ. τάξεως ἀνὰ	»	300
Οἱ γραμματεῖς β'. τάξεως ἀνὰ	»	200
Οἱ γραφεῖς ἀ. τάξεως ἀνὰ	»	150
Οἱ γραφεῖς β'. τάξεως ἀνὰ	»	130
Ὁ λιμενάρχης ἀνὰ	»	100
Ὁ δεσμοφύλαξ ἀνὰ	»	50

Οἱ κλητῆρες ἀνὰ	»	40
Οἱ γιασακτσίδες ἀνὰ	»	50

Εἰς τὸν ἐκπληροῦντα χρέη ταμίου γραμματέα θέλει δίδοσθαι προσέτι κατὰ μῆνα ἐπιμίσθιον ἐκ δρ. . . . 25

Διὰ τὸ ἐν Βελιγραδίῳ γενικὸν προξενεῖον.

Ὁ γενικὸς πρόξενος	δραχ.	500
Ὁ γραμματεὺς τοῦ προξενείου	»	160

Διὰ τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ προξενεῖον.

Ὁ πρόξενος	δρ.	800
Ὁ γραμματεὺς τοῦ προξενείου	»	250
Ὁ διερμηνεὺς τῆς ἀ. τάξεως	»	160
Ὁ διερμηνεὺς τῆς Β'. τάξεως	»	120
Ὁ γραφεὺς	»	100
Ὁ λιμενάρχης		50
Οἱ γιασακτσίδες ἀνὰ		30

Διὰ τὸ ἐν Σμύρνῃ προξενεῖον.

Ὁ πρόξενος	δρ.	800
Ὁ γραμματεὺς τοῦ προξενείου	»	250
Ὁ διερμηνεὺς τῆς ἀ. τάξεως	»	160
Ὁ διερμηνεὺς τῆς Β'. τάξεως	»	120
Ὁ γραφεὺς	»	100
Ὁ λιμενάρχης	»	60
Οἱ γιασακτσίδες	»	30

Διὰ τὸ ἐν Χίῳ προξενεῖον.

Ὁ πρόξενος	δρ.	400
Ὁ γραμματεὺς τοῦ προξενείου	»	150
Ὁ διερμηνεὺς	»	120
Ὁ γιασακτσῆς	»	30

Διὰ τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ προξενεῖον.

Ὁ πρόξενος	δρ.	550
Ὁ γραμματεὺς τοῦ προξενείου	»	160
Ὁ διερμηνεὺς ἀ. τάξεως	»	160
Ὁ διερμηνεὺς Β'. τάξεως	»	120
Ὁ γιασακτσῆς	»	30

Διὰ τὸ ἐν Ἰωαννίνοις προξενεῖον.

Ὁ πρόξενος	δρ.	550
Ὁ γραμματεὺς τοῦ προξενείου	»	160
Ὁ διερμηνεὺς ἀ. τάξεως	»	160
Ὁ διερμηνεὺς Β'. τάξεως	»	120
Ὁ γιασακτσῆς τοῦ προξενείου	»	30

Διὰ τὸ ἐν Λαρίσσῃ προξενεῖον.

Ὁ πρόξενος	δρ.	500
Ὁ γραμματεὺς τοῦ προξενείου	»	160
Ὁ διερμηνεὺς ἀ. τάξεως	»	160
Ὁ διερμηνεὺς Β'. τάξεως	»	120
Ὁ γιασακτσῆς τοῦ προξενείου	»	30

Διὰ τὸ ἐν Κρήτῃ προξενεῖον.

Ὁ πρόξενος	δρ.	500
Ὁ γραμματεὺς τοῦ προξενείου	»	160
Ὁ διερμηνεὺς ἀ. τάξεως	»	160
Ὁ διερμηνεὺς Β'. τάξεως	»	120
Ὁ γιασακτσῆς	»	25

Διὰ τὸ ἐν Μελίτῃ προξενεῖον.

Ὁ πρόξενος	δρ.	500
Ὁ γραμματεὺς τοῦ προξενείου	»	160

Διὰ τὸ ἐν Τεργέστῃ προξενεῖον.

Ὁ πρόξενος	δρ.	500
Ὁ γραμματεὺς τοῦ προξενείου	»	200

Διὰ τὸ ἐν Γαλατσίῳ ὑποπροξενεῖον.

Ὁ ὑποπρόξενος	δρ.	400

Διὰ τὸ ἐν Βραΐλᾳ ὑποπροξενεῖον.

Ὁ ὑποπρόξενος	δρ.	350

Διὰ τὸ ἐν Βώλῳ ὑποπροξενεῖον.

Ὁ ὑποπρόξενος	δρ.	350

Διὰ τὸ ἐν Ζακύνθῳ ὑποπροξενεῖον.

Ὁ ὑποπρόξενος	δρ.	350

Διὰ τὸ ἐν Ἑλλησπόντῳ ὑποπροξενεῖον.

Ὁ ὑποπρόξενος	δρ.	350

Ἄρθρον 37. Εἰς ἑκάστην τῶν εἰρημένων προξενικῶν Ἀρχῶν θέλει χορηγεῖσθαι ἐτησίως διὰ γραφικὰ ἔξοδα καὶ ἀνάλογος χρηματικὴ ποσότης, ἥτις θέλει συμπεριλαμβάνεσθαι εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν, μεταβαλλομένη κατ' ἔτος ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 38. Ἡ τῶν προξενείων τῆς Β'. κατηγορίας χρηματικὴ ἐπιχορήγησις θέλει προσδιορίζεσθαι κατ' ἔτος ἐν τῷ γενικῷ προϋπολογισμῷ, μεταβαλλομένη ἀναλόγως τῶν περιστάσεων καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 39. Ὁ γενικὸς πρόξενος ἔχει βαθμὸν τμηματάρχου ἀ. τάξεως.

Ὁ πρόξενος βαθμὸν τμηματάρχου Β'. τάξεως.

Ὁ ὑποπρόξενος βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως α. τάξεως.

Ὁ γραμματεὺς γενικοῦ προξενείου καὶ ὁ α. τάξεως γραμματεὺς τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως α. τάξεως.

Ὁ γραμματεὺς προξενείου καὶ ὁ β'. τάξεως γραμματεὺς τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως β'. τάξεως.

Οἱ διερμηνεῖς ἐν γένει τῶν γενικῶν προξενείων ἔχουσι βαθμὸν ὑποπροξένου.

Ἄρθρον 40. Δύναται νὰ χορηγηθῇ ἐπίτιμος βαθμὸς προξένου εἰς ὑποπρόξενον καὶ ἐπίτιμος βαθμὸς ὑποπροξένου εἰς γραμματέα γενικοῦ προξενείου ἢ προξενείου, ἢ πράκτορα, μετὰ δεκαετῆ ὑπηρεσίαν, ἂν ἤθελε διακριθῇ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο.

Ἄρθρον 41. Οἱ προξενικοὶ πράκτορες διορίζονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, μετὰ προηγουμένην πρότασιν τοῦ ἁρμοδίου γενικοῦ προξένου, προξένου ἢ ὑποπροξένου.

Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου διορίζονται ἐπίσης καὶ οἱ γραφεῖς τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας καὶ τῶν προξενείων, ὅπου ὑπάρχουσι τοιοῦτοι.

Οἱ κλητῆρες, γιαβάκτσίδες καὶ θυρωροὶ διορίζονται παρὰ τῆς πρεσβείας ἢ τῶν ἁρμοδίων προξένων.

Ἄρθρον 42. Ἡ δικαστικὴ ἁρμοδιότης καὶ τὰ συμβολαιογραφικὰ καὶ ληξιαρχικὰ καθήκοντα τῶν γενικῶν προξένων, προξένων, ὑποπροξένων καὶ προξενικῶν πρακτόρων, καθὼς καὶ τὰ τῆς προξενικῆς διατιμήσεως, θέλουσι κανονισθῇ δι' ἰδιαιτέρων νόμων. Ἡ δὲ κατὰ τὰ λοιπὰ ἁρμοδιότης, ὡς καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῶν ἐν γένει, θέλουσιν ὁρισθῇ διὰ Β. διαταγμάτων.

Μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τῶν ῥηθέντων νόμων καὶ διαταγμάτων θέλουσιν ἰσχύει τὰ μέχρι τοῦδε διὰ Νόμων, Βασιλικῶν διαταγμάτων καὶ ὁδηγιῶν κανονισμένα.

Ἄρθρον 43. Οἱ ὁρισμοὶ τῶν μέχρι τοῦδε περὶ προξενικῆς ὑπηρεσίας ἐκδεδομένων Βασιλικῶν διαταγμάτων καὶ ὁδηγιῶν, ὅσαι ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀκυροῦνται.

Ἄρθρ. 44. Εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Συνοδευούσης τὸ περὶ προξενικῶν τελῶν Νομοσχέδιον.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

Συγχρόνως μὲ τὸ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Προξενείων νομοσχέδιον σᾶς ὑποβάλλω σήμερον καὶ νομοσχέδιον περὶ εἰσπράξεως τῶν προξενικῶν τελῶν.

Τὰ ἄρθρ. 1 τοῦ νομοσχεδίου περιέχει τὴν προξενικὴν διατίμησιν, ἥτις θέλει τοῦ λοιποῦ ἰσχύει. Ἡ διατίμησις αὕτη, ἐκτὸς τινῶν μικρῶν τροποποιήσεων, φαίνεται μὲν ἀπαράλλακτος σχεδὸν ὡς ἡ μέχρι τοῦδε ἰσχύουσα, ἥτις ἀναντιῤῥήτως εἶναι ἡ μετριωτέρα καὶ ἐλαφροτέρα τῶν διατιμήσεων ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, ἀλλὰ καθίσταται μετριωτέρα ἀκόμη διὰ τοῦ ἄρθ. 8 τοῦ νομοσχεδίου, περὶ οὗ θέλω ὁμιλήσει παρακατιών.

Αἱ τροποποιήσεις, περὶ ὧν ὁ λόγος ἀνωτέρω, φέρονται ἐν τοῖς ἐδαφίοις 8, 29, 30 καὶ 31.

Ἡ παλαιὰ διατίμησις σημειοῖ ὡς δικαίωμα διπλώματος προστασίας ἐν γένει δρ. 6.50. Ἐνομίσαμεν πρέπον ἀντὶ τῶν λέξεων *δίπλωμα προστασίας*, καταλληλοτέραν τὴν λέξιν *διαμοχτήριον*. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο εἶναι ἀναγκαιότατον εἰς τὰς χεῖρας τῶν πολιτῶν Ἑλλήνων, τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διατριβόντων, καθότι δυνάμει αὐτοῦ ἀναγνωρίζεται ἡ ἐθνικότης των. Ἔπειτα δὲ ἐθεωρήσαμεν δίκαιον, ἀφ' ἑνὸς μὲν οἱ εὐπορώτεροι τῶν Ἑλλήνων, ὧν οἱ πλείους διὰ τῶν ἐν τοῖς Προξενείοις δικαστικῶν καὶ ἄλλων ὑποθέσεων των ἀσχολοῦσι μεγάλως τὰς προξενικὰς Ἀρχάς, πολλάκις δὲ καὶ αὐτὴν τὴν Κυβέρνησιν, μεσολαβοῦσαν παρὰ ταῖς ἄλλαις Κυβερνήσεσι, νὰ πληρώνωσι δικαίωμα ἀνώτερον καὶ ἀνάλογον τῆς τε προστασίας, τὴν ὁποίαν λαμβάνουσι καὶ τῆς κοινωνικῆς αὐτῶν καταστάσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐλαττώσωμεν τὸ ὕψος ἐν τῇ ἐν ἰσχύϊ διατιμήσει ὡρισμένον δικαίωμα διαβατηρίου διὰ τοὺς ἐγκατοικοῦντας εἰς κοινωνικὴν θέσιν πολλῷ κατωτέραν τῶν πρώτων. Εἶναι ἀναντιῤῥήτον, Κύριοι, ὅτι οἱ εἰς ἀλλοδαπὴν ἀποδημοῦντες Ἕλληνες ἀπολαύουσι καὶ τῶν προνομίων καὶ τῆς προστασίας τῶν νόμων, ὧν ἀπολαύουσι καὶ οἱ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου διαμένοντες συμπολῖται αὐτῶν, χωρὶς νὰ ὑποκύπτωσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰς ὅλα τὰ βάρη καὶ τὰς ὑποχρεώσεις, εἰς ἃς ὑπόκεινται οἱ τελευταῖοι, ἐνῷ μάλιστα ἔχουσιν ἀνάγκην πολλῷ μεγαλητέραν τῆς

ἀμέσου συνδρομῆς τῶν ὀργάνων τῆς Κυβερνήσεως. Ἄλλως τε ὁ κύριος σκοπὸς τῆς συστάσεως τῶν προξενικῶν Ἀρχῶν εἶναι ἡ προστασία τῶν προσώπων καὶ τῶν συμφερόντων τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πολιτῶν Ἑλλήνων· οὐδεὶς ἑπομένως δύναται ν' ἀρνηθῇ, ὅτι οἱ κυρίως ὠφελούμενοι ἐκ τῆς συστάσεως τῶν Προξένων ὀφείλουσι καὶ νὰ συμμετέχωσιν, ἀναλόγως τῆς κοινωνικῆς των θέσεως, τῆς δαπάνης, ἥτις ἐκ ταύτης προκύπτει εἰς βάρος τοῦ συνόλου τῶν Ἑλλήνων. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἐνομίσαμεν καλὸν νὰ διαιρέσωμεν τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τρεῖς τάξεις, ὡς φαίνεται ἐν τῷ § 29 τῆς προξενικῆς διατιμήσεως.

Τὸ δικαίωμα τοῦ διαβατηρίου ηὐξήθη ἐν τῷ ἐδαφίῳ 30 ἀπὸ δραχμὰς 3: 50 εἰς 5 διὰ τοὺς πολίτας Ἕλληνας ἐν γένει, ἠλαττώθη δὲ εἰς 3 διὰ τοὺς ἐργάτας τε καὶ χειρώνακτας.

Ἡ ἐπὶ 5 δραχμὰς αὔξησις ἐνομίσθη ἀναγκαία· α') διὰ νὰ ἐξομοιωθῇ τὸ δικαίωμα τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τῶν προξενικῶν Ἀρχῶν ἐκδιδομένων διαβατηρίων μὲ τὸ τῶν ἐξωτερικῶν διαβατηρίων, τῶν ἐκδιδομένων ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ τιμωμένων ὡσαύτως δραχμὰς 5. β') διὰ ν' ἀντισταθμισθῇ ὁπωσοῦν ἡ ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν καὶ χειρωνάκτων γενομένη ἐλάττωσις.

Ἡ ἐν τῷ 31 ἐδαφίῳ ἐπιθεώρησις διαβατηρίου ἔμεινε μὲν ἡ αὐτὴ διὰ τοὺς πολίτας Ἕλληνας, ἐδιπλασιάσθη δὲ διὰ τοὺς ἀλλοδαποὺς κατὰ μίμησιν τῆς Γαλλικῆς διατιμήσεως.

Ἐκτὸς τῶν τροποποιήσεων τούτων δὲν συμπεριελήφθησαν εἰς τὴν νέαν διατίμησιν δύω διατάξεις, ὑπάρχουσαι εἰς τὴν παλαιὰν ὑπὸ τὴν σημείωσιν. 1) Δηλωτικὸν ἐπιθεωρούμενον ἀπὸ τὴν τοπικὴν ἀρχήν, διὰ μὲν τὰ πλοῖα ἀπὸ 1 μέχρι 50 τόνων λεπτὰ 2 τὸν τόνον, διὰ δὲ τὰ ἀπὸ 50 μέχρι 400 καὶ ἐπέκεινα λεπτὰ τέσσαρα. 2) Διαβεβαίωσις ὑπογραφῆς.

Ἐνομίσαμεν περιττὸν νὰ σημειώσωμεν ἐν τῇ διατιμήσει δικαίωμα, εἰσπραττόμενον οὐχὶ παρὰ τῶν Προξένων τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ παρὰ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπιτοπίων Ἀρχῶν. Ἄλλως τε εἰς οὐδεμίαν τῶν εὐρωπαϊκῶν διατιμήσεων τοιαύτη διάταξις ὑπάρχει. Ἡ ἐπιβεβαίωσις ὑπογραφῆς εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς καὶ ἡ ἐπικύρωσις ὑπογραφῆς, σημειουμένη ἐν τῷ ἐδαφίῳ 43 τῆς διατιμήσεως, ὥστ' ἐθεωρήσαμεν περιττὴν τὴν ἐπανάληψιν, τοσούτῳ μᾶλλον, καθότον εἰς οὐδεμίαν τῶν εὐρωπαϊκῶν διατιμήσεων φαίνεται τοιοῦτον ἄρθρον. Ἡ διὰ τοῦ ἐδαφίου 60 σημειουμένη προσθήκη εἶναι καὶ ἀναγκαία καὶ δικαία. Πρὸς ἐπίδοσιν δικογράφου ἐντὸς τοῦ Βασιλείου οἱ διάδικοι ὑποκύπτουσιν

εἰς τὰ βάρη τοῦ χαρτοσήμου. Ἐκτὸς τοῦ Κράτους τὸ χαρτόσημον δὲν ἐφαρμόζεται. Εἶναι ἄρα δικαιότατον νὰ λαμβάνωσιν οἱ Πρόξενοι ἓν εὔλογον δικαίωμα δι' ὅσα τοῖς πέμπονται πρὸς ἐπίδοσιν δικόγραφα ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἐνῷ μάλιστα καὶ κόπους καταβάλλουσι πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν προσώπων, εἰς ἃ τὰ δικόγραφα πρόκειται νὰ ἐπιδοθῶσι, καὶ εἰς δαπάνας πολλάκις ὑποκύπτουσιν ἕνεκα τῶν τόπων καὶ τῶν ἀποστάσεων, διόπερ καὶ τὸ τέλος φαίνεται ἀνώτερον τοῦ διὰ τοῦ χαρτοσήμου ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος εἰσπραττομένου. Τὸ τέλος τοῦτο ἔχον δικαίωμα οἱ Πρόξενοι νὰ λαμβάνωσι καὶ δυνάμει τῆς ἐν ἰσχύϊ διατιμήσεως, βασιζόμενοι εἰς τὴν διάταξιν τὴν διὰ τοῦ ἐδαφίου 61 σημειουμένην ἐν τῇ νέᾳ διατιμήσει, καὶ διαλαμβάνουσαν « πᾶν ἄλλο ἔγγραφον, μὴ διαλαμβανόμενον εἰς τὴν παροῦσαν διατίμησιν δραχ. 3: 30 » Τινὲς δὲ τούτων τὸ ἐζήτησαν πολλάκις, ἀλλ' οἱ εἰσαγγελεῖς τοῦ Κράτους, δι' ὧν τὰ δικόγραφα πέμπονται εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὰς προξενικὰς Ἀρχάς, ἠρνήθησαν τὴν εἰσπραξιν καὶ ἀποστολὴν τούτου ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι οἱ διάδικοι δὲν ὑποχρεοῦνται διὰ νόμου εἰς τοῦ τοιούτου τέλους τὴν πληρωμήν. Πρὸς ἀποφυγὴν ἑπομένως πάσης τοῦ λοιποῦ διενέξεως καὶ ἀμφιβολίας ἐνομίσαμεν ἀναγκαῖον νὰ καταχωρήσωμεν καὶ τὴν διάταξιν ταύτην εἰς τὴν διατίμησιν.

Τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ νομοσχεδίου περιέχει διάταξιν φιλάνθρωπον καὶ ἐπιεικῆ, μέχρι τοῦδε ὅμως μὴ ἰσχύουσαν. Διὰ ταύτης αἱ προξενικαὶ πρόσοδοι κατὰ τι ἐλαττοῦνται, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις παντελῶς ἕνεκα τούτου δὲν ἐβίαστε νὰ τὴν παραδεχθῇ ἐλπίζουσα, ὅτι καὶ ὑμεῖς, Κύριοι, θέλετε τὴν παραδεχθῇ ὡσαύτως ἄνευ ἀντιρρήσεως.

Τὰ διὰ τοῦ ἄρθρ. 4 ὁριζόμενα μικρὰ τέλη δὲν φαίνονται ἐν τῇ μέχρι τοῦδε ἰσχυούσῃ προξενικῇ διατιμήσει, ἀλλ' εἰσεπράττοντο ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας, τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γενικοῦ Προξενείου καὶ τοῦ ἐν Σμύρνῃ Προξενείου, δυνάμει εἰδικῶν Β. διαταγμάτων. Μὴ νομίσητε, ὅτι ἡ Ἑλλὰς κατ' ἐξαίρεσιν ἐπὶ τῶν πλοίων της τοιαύτην εἰσπραξιν ἐπέτρεψεν· ἀπ' ἐναντίας ἐπιτρέπουσα τοῦτο ἐμιμήθη τὰς ἄλλας εὐρωπαϊκὰς δυνάμεις· ὤφειλε δ' ἀσμένως νὰ τὰς μιμηθῇ, οὐχὶ μόνον διότι ἦτο φιλάνθρωπον τὸ ἔργον, ἀλλὰ καὶ διότι καθίστατο ἀναγκαῖον καὶ ἐπωφελὲς εἴς τε τὸ ναυτικὸν καὶ εἰς τοὺς πολίτας ἐν γένει. Δὲν ἀγνοεῖτε, Κύριοι, ὁποία συρροὴ Ἑλλήνων ὑπάρχει πάντοτε εἰς τοῦ ὀθωμανικοῦ

Κράτους τὰς μεγαλοπόλεις, αἵτινες ἐν τῷ ῥηθέντι ἄρθρῳ σημειοῦνται, ὁποῖα δυστυχήματα πυρκαϊῶν καὶ νόσων ἐν αὐταῖς ἐπιπολάζουσι συνήθως, καὶ ὁποῖαι ἐκ τούτων προκύπτουσι καταστροφαί. Δὲν ἀναφέρω τὰς περιστάσεις ὅλας, κατὰ συνέπειαν τῶν ὁποίων ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ ἀνέτου εἰς ἐνδεᾗ στάσιν αἴφνης καταπίπτει, ἀλλὰ μόναι αἱ ἐκ τῶν πυρκαϊῶν καὶ τῶν ναυαγίων προκύπτουσαι δυστυχίαι ἀρκοῦσι νὰ δικαιολογήσωσι τὸ τοιοῦτον μέτρον. Εἰς γῆν ξένην ὁ δυστυχὴς προστρέχει φυσικῶς εἰς τὴν ἀντιπροσωπεύουσαν τὸ ἔθνος του ἀρχήν· ὁπόταν αὕτη δὲν ἔχῃ μέσα διὰ νὰ τὸν βοηθήσῃ, οὐχὶ μόνον παραιτοῦσα αὐτὸν εἰς τὴν τύχην του προστρίβει μῶμον εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν, ἐν τῷ μέσῳ μάλιστα Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἀλλὰ προκύπτει ἐκ τούτου πολλάκις καὶ τοῦ δυστυχοῦς Ἕλληνος ἡ ἀπώλεια καὶ ἡ διαφθορά· ἐκτὸς δὲ τούτου τοσοῦτοι ἐνδεεῖς εἴτε ἐκ τῶν τεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν Ἑλλήνων, εἴτε ἐκ τῶν ναυτῶν τῶν πλοίων μας, ὅπερ πολλὰ συνεχῶς συμβαίνει, νοσοῦντες πέμπονται εἰς τὰ ἐπιτόπια νοσοκομεῖα, ἔνθα ἀπολαμβάνουσι δωρεὰν περιποίησιν καὶ θεραπείαν μέχρις ἀναῤῥώσεως. Διὰ νὰ γενῇ ὅμως τοῦτο πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ὑποχρέωσις τις ἐκ μέρους τῶν νοσοκομείων, ἄνευ τῆς ὁποίας οὐδὲν δικαίωμα ἔχομεν ἡμεῖς νὰ τοὺς ἐπιβάλλωμεν τοὺς ἀσθενεῖς μας.

Τοῦ ἐμπορικοῦ ἡμῶν ναυτικοῦ οἱ πλοίαρχοι, γινώσκοντες κάλλιστα τοῦ μικροῦ τούτου δικαιώματος τὴν χρῆσιν, οὐδεμίαν ποτὲ ἐξέφρασαν δυσαρέσκειαν διὰ τὴν τοιαύτην εἴσπραξιν, ἀλλ' ὑποκύπτουσιν εἰς ταύτην εὐχαρίστως.

Βασ. διατάγματα ἐπιτρέποντα τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος εἴσπραξιν, ὑπάρχουσιν ἐκδεδομένα διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ τὴν Σμύρνην. Διάταγμα τοιοῦτον διὰ τὴν Θεσσαλονίκην δὲν ὑπάρχει, ἀλλά, καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας, καὶ ἐκεῖ οἱ πλοίαρχοι Ἕλληνες, ὡς καὶ οἱ πλοίαρχοι ὅλων τῶν ἐθνῶν, καὶ τοι μὴ ὑποχρεούμενοι παρὰ διατάξεώς τινος, δίδουσιν εὐχαρίστως καὶ ἑκουσίως ἓν τέλος διὰ τὰ νοσοκομεῖα. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ κράτει ἀνωτέρω πόλεων ἐνομίσαμεν ἀναγκαῖον νὰ συμπεριλάβωμεν εἰς τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 διαπαττόμενον μέτρον τὰς πόλεις τῆς Μελίτης καὶ Τεργέστης, καθότι καὶ ἐκεῖ ἡ συῤῥοὴ τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων εἶναι πολλὰ μεγάλη, πολλάκις δὲ οἱ τε Πρόξενοι καὶ τὸ ὑπουργεῖον εὑρέθησαν εἰς λίαν δυσάρεστον θέσιν ἕνεκα τῶν δαπανῶν τῆς νοσηλίας τῶν ναυτῶν καὶ ἐνδεῶν Ἑλλήνων· ἐπειδὴ τὰ μὲν νοσοκομεῖα δὲν δέχονται αὐτοὺς ἄνευ ἐγγυήσεως διὰ τὴν ἀπότισιν τῆς

ἀναλούσης δαπάνης, τὰ δὲ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖα ἀπεφάνθησαν, ὅτι τοιαύτην δαπάνην δὲν δύνανται ν' ἀναγνωρίσωσιν, ὡς μὴ ὑπαρχόντων εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς αὐτῶν τῶν ἀνηκόντων ἐπὶ τούτῳ κεφαλαίων.

Ἡ διάταξις τοῦ 4 αὐτοῦ ἄρθρου εἰς οὐδεμίαν τῶν προξενικῶν διατιμήσεων συμπεριλαμβάνεται, καὶ τοῦτο ἴσως διὰ τὸν λόγον, ὅτι τὸ διαταττόμενον δικαίωμα δὲν εἰσπράττεται πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ἢ τῶν Προξένων, οὐχ ἧττον ὅμως ἐνεργεῖται παρ' ὅλων σχεδὸν τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, δυνάμει, φαίνεται, εἰδικῶν διαταγμάτων· ἀλλ' ἡμεῖς ἐθεωρήσαμεν τακτικώτερον νὰ τὴν καταχωρήσωμεν εἰς τὸν περὶ εἰσπράξεως προξενικῶν τελῶν νόμον, καὶ διότι πραγματικῶς εἰσπράττεται παρὰ τῶν Προξένων, καὶ διὰ νὰ δώσωμεν εἰς τὸ φιλάνθρωπον τοῦτο ἔργον χαρακτῆρα νόμιμον.

Τὸ ἄρθρον 5 περιέχει τέλος εἰσπραττόμενον μὲν παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, ἀλλὰ διανεμόμενον παρ' αὐτῆς εἰς διαφόρους ὀθωμανικὰς ἀρχάς, καθότι τοιαύτη ὑπάρχει ἐκπαλαι εἰς Κωνσταντινούπολιν συνήθεια, εἰς ἣν ὑπάγονται ὅλαι αἱ εὐρωπαϊκαὶ Πρεσβεῖαι καὶ τῆς ὁποίας τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν ἀπαιτεῖ πάντοτε ἡ ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις· ἀπαρχῆς τῆς συζάσεως τῆς Ἑλλ. Πρεσβείας τὸ τέλος τοῦτο εἰσπράττεται ἐπὶ τῶν Ἑλλ. πλοίων δυνάμει Β. διαταγμάτων, δὲν ὁρίζεται δὲ ἤδη ἐν τῇ προξενικῇ διατιμήσει, ἐπειδὴ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὁρισθῇ, καθὸ μεταβαλλόμενον καὶ ὑποκείμενον εἰς μεταβολὰς ἀναλόγως τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ὀθωμανικῶν Ἀρχῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἕνεκα τῆς διανομῆς, ἥτις γίνεται, προκύπτει συνήθως περίσσευμά τι, τοῦτο βεβαίως ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον, διὸ καὶ προσδιορίζεται οὕτως ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ὁριζόμενον μικρὸν δικαίωμα συνάγεται ὡσαύτως δυνάμει εἰδικοῦ Β. διατάγματος πρὸς ὄφελος τοῦ λιμενάρχου, ὡς τοῦτο γίνεται καὶ παρὰ τῶν λοιπῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων. Τὸ δικαίωμα τοῦτο εἶναι ἡ ἀμοιβή, οὕτως εἰπεῖν, τῶν κόπων τοῦ λιμενάρχου, ὅστις φροντίζει νὰ λαμβάνῃ τὰς διαταγὰς τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν (φερμάνια) διὰ τ' ἀποδημητήρια τῶν πλοιάρχων, καὶ τὰ φέρει εἰς αὐτοὺς κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀπελεύσεως των· εὐχαρίστως δὲ δίδουσιν αὐτὸ οἱ πλοίαρχοι. Τὸ Β. διάταγμα τὸ τὴν τοιαύτην εἴσπραξιν κανονίζον, ὁρίζει αὐτὴν εἰς ἡμισείαν δραχμὴν δι' ἕκαστον πλοῖον ἀδιακρίτως, εἴτε μικρὸν εἴτε μέγα· ἐνομίσαμεν ὅμως δικαιότερον νὰ τὴν ἐλαττώσωμεν, διὰ μὲν τὰ μικρὰ εἰς 25, διὰ

δὲ τὰ μεγάλα νὰ τὴν αὐξήσωμεν εἰς λεπτὰ 75. Τὸ δικαίωμα τοῦτο πληρόνεται, ὡς προείπομεν, παρὰ τῶν πλοιάρχων ὅλων σχεδὸν τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, ἀλλ' εἰς τὴν διατίμησιν ταύτην δὲν συμπεριλαμβάνεται, εἰσπραττόμενον, φαίνεται, ὡς καὶ τὸ τῶν νοσοκομείων καὶ ἐλεῶν, δυνάμει εἰδικῶν διαταγμάτων· ἡμεῖς ὅμως ἐθεωρήσαμεν τακτικώτερον νὰ τὸ καταχωρήσωμεν ὡσαύτως εἰς τὸν περὶ προξενικῶν τελῶν νόμον.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 διάταξις εἶναι ἤδη εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1837. Τὸ μέτρον τοῦτο ἔλαβε τότε ἡ Κυβέρνησις κατ' ἐξαίρεσιν ὑπὲρ τῶν γεωργῶν καὶ τεχνιτῶν Ἰονίων, ὅπως διευκολύνῃ ἔτι μᾶλλον καὶ ἐνισχύῃ τὴν κατ' ἔτος μετάβασιν αὐτῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου αἱ ἐργασίαι των καθίστανται χρήσιμοι καὶ ἀναγκαῖαι· ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ ἔλαβε συγχρόνως ἡ Κυβέρνησις ὑπὲρ τῶν ἰδίων καὶ ἄλλα μέτρα, τὸ νὰ ἐπιθεωρῶνται δηλαδὴ ἐκ τῆς Ἑλλάδος τὰ διαβατήρια των, ὁπόταν ἐπιστρέφωσιν εἰς τὰς πατρίδας των, εἰσπραττομένων 25 μόνον λεπτῶν δι' ἑκάστην ἐπιθεώρησιν, ἐνῷ οἱ ἀλλοδαποὶ ἐν γένει πληρόνουσι διὰ τοῦτο δραχμὰς 2, καὶ τὸ νὰ ἐκδίδωνται διαβατήρια εἰς τοὺς ὅσους ἐξ αὐτῶν δὲν ἤθελον ἔχει τοιαῦτα τῆς Κυβερνήσεως, ἢ τῶν προξένων των ἐπὶ τῇ αὐτῇ τιμῇ τῶν 25 λεπτῶν, ἐνῷ τὰ εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπαγομένους ἀλλοδαποὺς ἐκδιδόμενα εἰδικὰ διαβατήρια φέρουσι τὸν σφραγιστὸν χάρτην δραχμῶν 5.

Ἐνομίσαμεν καλὸν καὶ ἀναγκαῖον νὰ τακτοποιήσωμεν καὶ τὴν προξενικὴν ταύτην εἴσπραξιν, καταχωροῦντες αὐτὴν εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Τὸ 8 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου εἶναι, κύριοι, τὸ οὐσιωδέστερον, καθὸ ἐπιφέρον μεταβολὴν πραγματικὴν εἰς τὸ μέχρι τοῦδε σύστημα τῶν προξενικῶν εἰσπράξεων, καὶ μειόνον ἐπαισθητῶς τὰς προξενικὰς προσόδους. Τὸ ἄρθρον τοῦτο κατεχωρήθη εἰς τὸν παρόντα νόμον, διὰ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ ὁποῖον ἡ Βουλὴ τῆς Α'. περιόδου προσέθηκεν ὑπὸ τὸν ἀριθ. 34, εἰς τὸ ὁποῖον ἐψηφίσατο νομοσχέδιον περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενείων. Ὅσοι ἐξ ὑμῶν μέλη τῆς Βουλῆς ἐκείνης εἴσθε, ἐνθυμεῖσθε βεβαίως, ὁποία σφοδρὰ πάλη διηγέρθη κατὰ τὴν συζήτησίν του. Ἀσθενῶν βαρέως κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ τότε Πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, δὲν ἠδυνήθη νὰ παρευρεθῇ εἰς τὰς συζητήσεις τῆς Βουλῆς καὶ ὑπερασπισθῇ τὸ νομοσχέδιον αὐτοπροσώπως. Τὸ ἄρθρον λοιπὸν ἐψηφίσθη ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ βληθέντι νομοσχεδίῳ, ἀλλ' ἐπειδὴ τοιοῦτον ἦτον, ὥστε ἐφαρμο-

ζόμενον ἠδύνατο νὰ ἀνατρέψῃ τὰς βάσεις, ἐφ' ὧν τὸ νομοσχέδιον ἦτον ᾠκοδομημένον, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐνόμισεν εὔλογον νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν εἰς τὴν Γερουσίαν συζήτησίν του, πρὶν ἡ σκεφθῇ ὡρίμως περὶ τούτου καὶ λάβῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας. Ἄλλως τε, οὐδὲ καιρὸν εἶχε νὰ τὸ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Γερουσίαν κατὰ τὴν τρίτην σύνοδον τῆς Α'. περιόδου.

Καί τοι βεβαία οὖσα, ὅτι διὰ τοῦ προκειμένου ἄρθρου αἱ προξενικαὶ πρόσοδοι κατὰ τὸ ἥμισυ, ἢ τοὐλάχιστον κατὰ τὰ 2/5 ἠλαττοῦντο, προσεκάλεσε μολαταῦτα τήν τε ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείαν, καὶ τὰ σημαντικώτερα τῶν Γενικῶν προξενείων, προξενείων καὶ ὑποπροξενείων μας νὰ γνωμοδοτήσωσι περὶ αὐτοῦ, καὶ τῇ ἐκθέσωσιν ὁποῖαι συνέπειαι ἤθελον προκύψει ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς του.

Κύριοι! αἱ ἀναφοραὶ τῶν προξενείων, σχεδὸν ὅλων, συμφωνοῦσιν ὡς πρὸς τὴν ἐξ αὐτῆς τῆς διατάξεως ἂν ἤθελεν ἐφαρμοσθῇ ἐπαισθητὴν ἐλάττωσιν τῶν προξενικῶν προσόδων. Οἱ πρόξενοι μόνον, οἱ ἐδρεύοντες εἰς λιμένας, ὅπου πλοῖα δὲν προσορμίζονται ἄνευ ἐμπορικοῦ σκοποῦ, ἀνέφερον, ὅτι ζημία μεγάλη ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὅρου τούτου δὲν προσγίνεται, ἀλλὰ καί τινες ἐξ αὐτῶν κατέδειξαν ἀτοπήματα ἄλλα, δυνάμενα νὰ προκύψωσιν ἐκ τούτου.

Κατὰ πόσον νομίζετε ὅτι τὰ εἰσοδήματα τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας ἐλαττοῦνται οὕτως; Ὁ μὲν διευθυντὴς τοῦ γραφείου παρίστησιν, ὅτι ἐλαττοῦνται κατὰ τὸ ἥμισυ, ὁ δ' ἐπιτετραμμένος τὰς Ἑλληνικὰς ὑποθέσεις, μετριώτερος φαινόμενος, ὑπελόγισε τὴν ἐλάττωσιν εἰς 22 περίπου χιλιάδας δραχμῶν κατ' ἔτος. Ὅσον δὲ περὶ τῶν ἄλλων προξενείων, τὰ μέν, ὡς τὸ ἐν Ἑλλησπόντῳ, τὸ ἐν Μιτυλήνῃ, τὸ ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ ἄλλα, παρίστανται ὡς ἐντελῶς καταστρεφόμενα καὶ οὐδὲ δυνάμενα νὰ ὑπάρξωσιν ἄνευ θυσίας τῆς Κυβερνήσεως, τὰ δέ, ὡς ζημιούμενα εἰς τρόπον ὥστε, ἂν οἱ διέποντες αὐτὰ δὲν ἦναι εὔποροι, εἶναι ἀδύνατον νὰ τὰ διατηρήσωσιν ἄνευ ἐπιχορηγήσεώς τινος τοῦ δημοσίου. Δὲν ἐννοοῦμεν δὲ ἐνταῦθα τὰ προξενεῖα ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων τὰ εἰσοδήματα εἶναι φύσει εὐτελῆ, καὶ τῶν ὁποίων ἐπομένως ἡ διεύθυνσις ἀνατίθεται εἰς ἄνδρας πλουσίους, οὐδεμίαν τῶν εἰσοδημάτων ἔχοντας ἀνάγκην, ἀλλὰ τὰ προξενεῖα, τῶν ὁποίων ἡ διατήρησις εἶναι ἀναγκαιοτάτη, καὶ τὰ ὁποῖα ὑπάρχουσι τὴν σήμερον, ἐν μέρει μὲν διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν προσόδων, ἐν μέρει δὲ διὰ τῶν μικρῶν προσεπιχορηγήσεων τοῦ δημοσίου.

Εἴπομεν ἀνωτέρω, ὅτι τινὲς τῶν προξένων κατέδειξαν καὶ

ἄλλα ἀτοπήματα, δυνάμενα ἐκ τῆς προκειμένης διαταξεως νὰ προκύψωσιν, ὡς λόγου χάριν, τὴν ἀπείθειαν καὶ ἄρνησιν τινῶν πλοιάρχων εἰς τὸ νὰ παρουσιάζωσι τὰ ἔγγραφά των εἰς τὸν πρόξενον ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι δὲν ὀρτίλουσι δικαίωμά τι νὰ τῷ πληρώσωσι, καὶ τὴν προσπάθειαν ἄλλων εἰς τὸ νὰ διαρρύγωσιν, ἐπὶ τῇ αὐτῇ προφάσει, τὴν ἐπαγρύπνησιν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, νὰ ἐνεργῶσι κρυφίως ἐμπορικὰς πράξεις ἐπ' ἐλπίδι τοῦ ν' ἀποφύγωσι πληρωμὴν προξενικῶν τελῶν. Δύνασθε εὐκόλως νὰ κατανοήσητε, ὁποῖα δυσάρεστα ἀποτελέσματα, ὁποίας ὀλεθρίας καταχρήσεις τὰ τοιαῦτα ἀτοπήματα ἐνδέχεται νὰ ἐπιφέρωσι πρὸς βλάβην τῆς ὑπολήψεως καὶ τῆς πίστεως τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν σημαίας.

Ἡ Κυβέρνησις ὠφειλεν ἄρα νὰ εὕρῃ μέτρον, δι' οὗ νὰ δύνηται ὁπωσοῦν νὰ συμβιβάζῃ τὸ συμφέρον τῆς τε ναυτιλίας καὶ τοῦ δημοσίου μὲ τὴν ἐκφρασθεῖσαν παρὰ τῆς Βουλῆς ἐπιθυμίαν τοῦ ν' ἀπαλλαχθῶσι τῶν προξενικῶν τελῶν ὅσα τῶν πλοίων δὲν ἐνεργοῦσιν ἐμπορικὰς πράξεις, ἀποβιβάσιν ἢ ἐπιβιβάσιν ἐπιβατῶν, δηλώσεις ναυσιβλαβείας ἢ μεταβολὴν ναυτολογίου. Τὸ μόνον δὲ τὸ ὁποῖον ἐνόμισεν, ὅτι δύναται νὰ πράξῃ εἶναι τὸ νὰ καταβιβάσῃ διὰ τὰ εἰς τοιαύτην κατηγορίαν ὑπαγόμενα πλοῖα τὰ προξενικὰ τέλη κατὰ τὸ ἥμισυ, ἀπαλλάττουσα ὅμως παντὸς τέλους ὅσα ἐξ αὐτῶν ἐξ ἀνάγκης τριμηνίας προσορμισθῶσιν εἰς λιμένα τινά, καὶ ἀπέλθωσιν ἐκεῖθεν πρὸ τῆς παρελεύσεως 24 ὡρῶν.

Ἀκούοντες ὑπ' ὄψιν τὰς προξενικὰς διατιμήσεις τῶν ναυτικῶν δυνάμεων, τῶν ὁποίων τὰ πλοῖα συναγωνίζονται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κατὰ τὴν Μεσόγειον, καὶ ἰδίως κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν Κράτος, μετὰ τῆς Ἑλλάδος· οἷον τῆς Ρωσσίας, Σαρδηνίας, Γαλλίας καὶ Αὐστρίας, παρετηρήσαμεν, ὅτι τῶν μὲν δύω πρώτων αἱ διατιμήσεις οὐδεμίαν ἔχουσι συγκρισιν ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ἐπιβαλλομένων τελῶν μὲ τὴν ἡμετέραν· αἱ δὲ τῶν δύω ἄλλων εἰσὶ μὲν ἐλαφρότεραι τῶν πρώτων, ἀλλὰ τὰ ἐν αὐταῖς τέλη ἀνώτερα φαίνονται τῶν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ διατιμήσει. Ἡ Αὐστριακὴ δέ, ἡ ὁποία ἰσχύουσα, περὶ ἧς ἐγένετο ἱκανὸς λόγος, ὁπόταν ἐσυζητεῖτο ἐν τῇ Βουλῇ τῆς Α. πεντάδου τὸ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν νομοσχεδίων, κατέστη ἐλαφροτέρα μόνον ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου τοῦ 1847, χωρὶς παλιν νὰ φθάσῃ τῆς Ἑλληνικῆς τὴν μετριότητα, καθ' ὅτι ἡ πρότερον ἐφαρμοζομένη ὡμοιάζε σχεδὸν τὴν Ρωσσικὴν καὶ Σαρδηνικήν. Εἰς τὰς δύω ταύτας μόνον, ὁηλ. τὴν Γαλλικὴν καὶ Αὐστριακὴν, εὑρίσκεται ἡ διατάξις ἡ ἐν τῷ ὑποβαλλομένῳ νομοσχεδίῳ ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 8 καταχωρουμένη.

Κατὰ τὴν Γαλλικὴν διατίμησιν, ὅσα τῶν πλοίων προσορμίζονται εἰς λιμένα ἕνεκα τριημερίας ἢ ἀκουσίως, καὶ δὲν ἐπιβιβάζουσιν ἢ ἀποβιβάζουσιν πραγματείας ἢ ἐπιβάτας, ὅταν ἡ προσόρμισις αὐτῶν παραταθῇ πλέον τῶν 24 ὡρῶν, πληρόνουσι δικαίωμα.

Τὰ μέχρις 100 τόνων	δραχ. 5:55
Τὰ ἀπὸ 100—200	» 11:10
Τὰ ὑπεράνω τῶν 200	» 16:65

Ὁπόταν δὲ τὰ αὐτὰ πλοῖα διαμείνωσιν εἰς λιμένα ὀλιγώτερον τῶν 24 ὡρῶν, πληρόνουσι τὸ ἥμισυ τοῦ κανονισμένου.

Κατὰ τὴν Αὐστριακὴν, τὰ προσορμιζόμενα εἰς ἕνα λιμένα πλοῖα, ἐξαιρουμένων τῶν πλοίων ἅτινα κατὰ τὸν Ἀδριατικὸν κόλπον μετέρχονται τὴν ἀκτοπλοΐαν, καὶ τῶν ὁποίων τὰ τέλη εἶναι ἐλαφρότερα, πληρόνουσιν εἰς τὴν προξενικὴν ἀρχὴν, ἐκτὸς τινῶν πράξεων, σημειωμένων ἐντὸς, καὶ διὰ τὰς ὁποίας πληρώνονται ἰδίως δικαιώματα δι' ὅσας ἤθελον ἐνεργήσει πράξεις, ὡρισμένου τέλος 6 καραντανίων κατὰ τόνον. Λαμβάνοντες δ' ὡς μέσον ὅρον τοὺς 150 τόνους, εὑρίσκομεν τὸ τέλος τοῦτο ἀναβαῖνον δι' ἕκαστον πλοῖον 150 τόνων εἰς 900 καραντάνια, ἅτινα ἀποτελοῦσι δραχ. 45. Ὅσα δ' ἐξ αὐτῶν δὲν ἤθελον ἐνεργήσει ἐμπορικὴν πρᾶξιν, πληρόνουσι τὸ 4 τοῦ ὡρισμένου τούτου τέλους, ἤτοι δραχ. 11:25. Παραβάλλοντες δὲ ἤδη μὲ τὰ τέλη ταῦτα τὰ διὰ τοῦ 8 ἄρθρου τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου ἐπιβαλλόμενα εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα, εὑρίσκομεν ὅτι ταῦτα πληρόνουσιν ὀλιγώτερον τῶν τε Γαλλικῶν καὶ Αὐστριακῶν κατὰ δραχ. 4, ἐκτὸς τοῦ ὅτι τὰ Γαλλικὰ δὲν ἀπαλλάττονται ὡς τὰ Αὐστριακὰ καὶ τὰ Ἑλληνικά, παντὸς τέλους, ὁπόταν ἡ ἄνευ ἐμπορικῆς πράξεως προσόρμισις των διαρκέσῃ ἧττον τῶν 24 ὡρῶν.

Καὶ ἰδοὺ ὁ λόγος.

Τὰ μόνα δικαιώματα, τὰ ὁποῖα πληρόνουσι μέχρι τοῦδε τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα, τὰ μὴ ἐνεργοῦντα ἐμπορικὴν πρᾶξιν κλπ, εἶναι τὰ ἐν τοῖς ἐδαφίοις 1, 5 καὶ 10 τῆς ἑλληνικῆς διατιμήσεως σημειούμενα· ταῦτα συμποσούμενα ἀποτελοῦσι 10 λεπτὰ κατὰ τόνον· λαμβάνοντες ἤδη ὡς μέσον ὅρον τῆς χωρητικότητος τῶν πλοίων μας, κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας, τὸν ἀριθ. 150, παρατηροῦμεν ὅτι ἕκαστον πλοῖον πληρόνει 15 δρ. εἰς προξενικὰ τέλη, δικαίωμα κατὰ δρ. 3:75 μόνον

μεγαλείτερον τοῦ ἑνὸς τετάρτου τοῦ ὡρισμένου τέλους τῆς Αὐστριακῆς διατιμήσεως. Τὸ ἥμισυ δὲ τῶν 15 δρ. ἀποτελεῖ δρ. 7:50.

Παρατηρεῖτε λοιπόν, Κύριοι, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ διατίμησις ἀείποτε ἁπασῶν τῶν διατιμήσεων ἐλαφροτέρα, ἔτι μᾶλλον ἐλαφρὰ καθίσταται ἤδη διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου. Ἡ ἐλάττωσις αὕτη εἶναι θυσία, τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις ἀναδέχεται, διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸ ναυτικὸν τῆς Ἑλλάδος, μολονότι πώποτε δὲν ἔλαβε παρὰ τῶν ναυτικῶν μας παράπονα κατὰ τῆς ἐν ἰσχύϊ προξενικῆς διατιμήσεως, καὶ μολονότι ἥ τε ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβεία καὶ τὰ σημαντικώτερα τῶν ἐμμίσθων προξενείων μας παρέστησαν ἄλλοτε τὴν ἀνάγκην καὶ τὸ δίκαιον τῆς αὐξήσεως τῆς διατιμήσεως μας.

Ὀφείλω ἐν τοσούτῳ, Κύριοι, νὰ σᾶς παρατηρήσω, ὅτι ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τῆς προκειμένης ἐλαττώσεως καὶ διὰ τῆς μεταβολῆς καὶ ἀφαιρέσεως ἄλλων τινῶν ἄρθρων τῆς διατιμήσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῆς ἀναγκαίας αὐξήσεως τῶν ἐμμίσθων προξενικῶν θέσεων δὲν θέλει ὑπάρχει πλέον πλήρης ἰσολογισμὸς τῶν προξενικῶν ἐσόδων τε καὶ ἐξόδων, ὡς ἤλπισε καὶ παρέστησε τοῦτο τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον, ὅτε κατὰ πρῶτον ὑπεβλήθη εἰς τὴν βουλὴν τὸ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενείων νομοσχέδιον, εἰς τὴν ἐν ἰσχύϊ διατίμησιν καὶ εἰς τὰς διαγραφείσας τότε δαπάνας βασιζόμενον· θέλει ὑπάρχει ἀκόμη ἐπί τινα καιρὸν ὑπέρβασις τῶν ἐξόδων, οὐχὶ μεγάλη ἴσως, ἀλλ' ἀπέχουσα πάντοτε τοῦ ἰσολογισμοῦ. Διὰ μόνης δὲ τῆς πείρας δύω τριῶν ἐτῶν μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νέας διατιμήσεως θέλομεν δυνηθῆ νὰ γνωρίσωμεν ἐπακριβῶς τὴν ὑπέρβασιν ταύτην.

Τὰ ἄρθρ. 9, 10, 13, 14, 15, 16, καὶ 17 δὲν ἔχουσι ἀνάγκην ἀναπτύξεως. Περὶ δὲ τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 ἐπιβαλλομένου δεκαπλασίου τέλους εἰς τὸν ἀρνηθέντα τὴν ἀπαίτησιν τῶν προξενικῶν δικαιωμάτων πλοιάρχου, κρίνω ἀναγκαῖον νὰ σᾶς παρατηρήσω, ὅτι ἡ διάταξις αὕτη δὲν εἶναι νέα· ὑπάρχει ἀπαράλλακτος σχεδὸν καὶ εἰς τὸν περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας νόμον· ὁμοία διάταξις εὑρίσκεται καὶ εἰς πολλὰς τῶν εὐρωπαϊκῶν διατιμήσεων.

Διὰ τοῦ 12 ἄρθρου καθιεροῦται εἰς τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν ἡ χρῆσις τῶν διπλοτύπων· δὲν παρεισάγεται ὅμως γενικῶς, καθ' ὅτι τοῦτο καθίσταται ἀπολύτως ἀδύνατον ἕνεκα τῶν ἀπωτάτων μερῶν, ὅπου τινὰ τῶν προξενείων μας εὑρίσκονται, καὶ τῆς δυσκολίας τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας καὶ τῆς ἐκ τούτου προκυπτούσης ὑπερόγκου δαπάνης διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀπαι-

τουμένων βίβλων, πρὸς δὲ, καὶ διότι τὸ πρᾶγμα καθίσταται καὶ πάντῃ περιττὸν εἰς τινα τῶν προξενείων, τῶν ὁποίων αἱ εἰσπράξεις εἶναι εὐτελεῖς. Ἡ ἀνάγκη τῶν διπλοτύπων ὑπάρχει κυρίως ὡς πρὸς τὰ ἐμμισθα τῶν προξενείων κατὰ πρῶτον, κατὰ δεύτερον δὲ, ὡς πρός τινα τῶν εἰς τὰς δύο ἄλλας κατηγορίας ὑπαγομένων, τὰ ὁποῖα παρουσιάζουσι τινὰ σημαντικότητα. Ἐπειδὴ δὲ ὁ νόμος περιέχει πάντοτε διατάξεις γενικὰς, δὲν δυνάμεθα νὰ προσδιορίσωμεν ἐν τῷ νόμῳ ὀνομαστὶ τὰ προξενεῖα, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις τῶν διπλοτύπων πρέπει ὡσαύτως νὰ παρεισαχθῇ. Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον εἶναι τὸ μόνον ἁρμόδιον νὰ κρίνῃ εἰς ποῖα ἐξ αὐτῶν τὸ μέτρον τοῦτο δύναται ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐφαρμοσθῇ, καὶ κατὰ πόσον προϊόντος τοῦ χρόνου δύναται νὰ παρεισαχθῇ καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἄλλων, διὸ καὶ εἰς αὐτὸ ἀνατίθεται διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἡ περὶ τούτου ἄδεια.

Ἀνακεφαλαιῶν, κύριοι, τὴν ἔκθεσίν μου ταύτην, σᾶς ἐπαναλέγω ἐν ὀλίγοις, ὅτι διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου τακτοποιοῦνται δι' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ νόμου ἅπασαι αἱ δυνάμει διαφόρων διαταγμάτων γενόμεναι μέχρι τοῦδε προξενικαὶ εἰσπράξεις· ἡ μετριοτέρα ὅλων τῶν διατιμήσεων προξενικὴ ἡμῶν διατίμησις, καθίσταται καὶ κατά τινα κεφάλαια ἔτι μᾶλλον ἐλαφρά· οἱ ἐνδεεῖς ἀπαλλάττονται παντὸς τέλους, οἱ χειρώνακτες, τεχνῖται καὶ ἐργάται ἀπαλλάττονται ὡσαύτως κατὰ τὰ δύω περίπου τρίτα τοῦ τέλους τοῦ διαμονητηρίου καὶ ἀπολαμβάνουσι μείωσιν ἐκ 50 λεπτῶν διὰ τὰ διαβατήρια. Δύω ἄρθρα τῆς μέχρι τοῦδε διατιμήσεως ἐκλείπουσιν ὁλοτελῶς, τὸ δὲ προστεθὲν διὰ τοῦ ἐδαφίου 60 οὐδὲ τὴν ναυτιλίαν οὐδὲ τὸ ἐμπόριον ἐπιβαρύνει, ἀφορᾷ μόνον ἓν τέλος δίκαιον καὶ μέτριον, τὸ ὁποῖον οἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πέμποντες διὰ τῶν προξένων δικόγραφα πρὸς ἐπίδοσιν, ὀφείλουν νὰ πληρώνωσι. Τὰ μικρὰ πλοῖα τὰ μέχρις 100 τόνων θέλουσι πληρόνει 25 λεπτά, ἥττον τῶν μέχρι τοῦδε διδομένων εἰς τοὺς προξενικοὺς λιμενάρχας. Αὐξάνει ἐπὶ 1 50|00 δραχμ. ἡ ἐπιθεώρησις τῶν διαβατηρίων μόνον διὰ τοὺς ἀλλοδαποὺς· ἀπαλλάττονται ὁλοτελῶς πάσης πληρωμῆς τὰ εἴς τινα λιμένα ἕνεκα τριημερίας προσορμιζόμενα πλοῖα καὶ ἀπερχόμενα ἐκεῖθεν πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν 24 ὡρῶν, ἂν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο παντελῶς μὲ τὴν ξηρὰν δὲν συγκοινωνήσωσιν, ἐνῷ μέχρι τοῦδε οὐδεμία διάταξις τὰ ἀπήλλαττε τῶν διὰ τῆς προξενικῆς διατιμήσεως ὁριζομένων τελῶν, καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν πλη-

ρωμὴν τοῦ κτίστεως μόνον τῶν προξενικῶν δικαιωμάτων ὅσα τῶν πλοίων μας δὲν ἐνεργήσουσιν ἐμπορικὴν πρᾶξιν, ἀποβίβασιν ἢ ἐπιβίβασιν ἀνθρώπων, δήλωσιν ναυσιβλαβείας, ἢ μεταβολὴν ναυτολογίου, ἐνῷ μέχρι τοῦδε εἰς ὁλόκληρον τὴν πληρωμὴν ὑπέκειντο τῶν προξενικῶν δικαιωμάτων.

Λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ὀλίγα χρηματικὰ τοῦ ἔθνους μας μέσα, καὶ τὴν μετριότητα τῆς προξενικῆς διατιμήσεώς μας, συγκρινομένης πρὸς τῶν λοιπῶν τῆς Εὐρώπης ναυτικῶν δυνάμεων, θέλετε πεισθῆ, ὅτι διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου ἡ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνουσα καὶ ἄλλας θυσίας ὑπὲρ τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ μας καὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐμπορευομένων καὶ μετερχομένων βιομηχανικὰ ἔργα πολιτῶν Ἑλλήνων, πράττει ὑπὲρ αὐτῶν ὅ,τι ἦτο δυνατόν.

Εἶμαι εὐέλπις, κύριοι, ὅτι θέλετε παραδεχθῆ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἄνευ διστάγμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Ἰανουαρίου 1851.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερ. Σχέσεων Ὑπουργὸς
Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ προξενικῶν τελῶν.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ ὡς ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ Βασ. Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Δεκεμβρίου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ἡ Βασίλισσα
ΑΜΑΛΙΑ

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ψηφισθέντες ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Δύο μῆνας μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου, τὰ προξενικὰ τέλη, θέλουν εἰσπράττεσθαι κατὰ τὴν κατωτέρω

	διατίμησιν.	Δι' ἕκαστον τόνον	Δρ.	Λ.
1	Δήλωσις ἀφίξεως πλοίου ἢ ἐπιθεώρησις τοῦ ἡμερολογίου του		»	2
2	Ὁμοία ὑπὸ προξενικὴν διατύπωσιν μὲ σημείωσιν ἐνδεχομένης ναυσιβλαβείας		»	2
3	Ὁμοία μὲ ἐξομολόγησιν ναυτῶν		»	8
4	Ὁμοία ναυσιβλαβείας μ' ἐπίσκεψιν τοῦ πλοίου πρὸς ἀπόδειξιν αὐτῶν		»	6
5	Ἐπιθεώρησις ναυτολογίου		»	2
6	Καταχώρ. δηλωτικοῦ πραγματειῶν εἰσαγομένων		»	6
7	Μεταβολὴ ναυτολογίου δι' ἀποβίβασιν ἑκάστου ἀτόμου			3
8	Ὁμοία δι' ἐπιβίβασιν, ὡς ἄνω			3
9	Ἐπίσκεψις πλοίου πρὶν φορτώσῃ πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς καταστάσεώς του		»	6
10	Ἔγγραφα ἀποδημητήρια		»	6
11	Προσωρινὸν δίπλωμα μὲ ναυτολόγιον		»	20
12	Καταχώρ. δηλωτικοῦ πραγματειῶν ἐξαγομένων		»	3
13	Δηλωτικὸν ὑγείας διὰ πλοῖον		»	3
14	Ὅμοιον δι' ἐπιβάτην			50
15	Ναυλωτικὸν		»	5
16	Φορτωτικὸν		»	3
17	Ἐξασφαλιστικὸν		»	3
18	Συμφωνητικὸν δανείου ἢ καταχώρησις αὐτοῦ		»	6
19	Πρωτόκολ. ναυαγιαιρέσεως καὶ διαμαρτυρήσεως διὰ πλοῖον ναυαγῆσαν ἢ κατασχεθὲν		»	6
20	Ἐκκαθάρισις ἢ πώλησις πλοίου καὶ πραγματειῶν 1/2 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ποσότητος τῆς προκυψάσης ἀπὸ τὴν ἐκκαθάρισιν ἢ πώλησιν		»	»
21	Ἔξοδα παρευρέσεως εἰς πᾶσαν ἐπὶ τοῦ πλοίου δοκιμασίαν, δι' ἑκάστην συνεδρίασιν καὶ δι' ἕκαστον δοκιμαστὴν		6.	»
22	Πρᾶξις ἀγορᾶς ἢ πωλήσεως πλοίου		12.	»
	Πράξεις ἀναγόμεναι εἰς τὰ τῆς Δικαιοδοσίας.			
23	Κοινοποίησις ἀναφορᾶς ἢ παντὸς ἄλλου ἐγγράφου		3.	30
24	Ἀπόφασις προξενικὴ κοινοποιουμένη εἰς τὰ διαφερόμενα μέρη	μέχρι 4. σελίδος	6.	50
		Δι' ἑκάστην σελίδα ὑπὲρ τὰς 4.	1.	50
25	Μαρτυρικὸν προξενικὸν περὶ πληρωμῆς δικαιώματος ἢ πᾶν ἄλλο τοιοῦτον ἔγγραφον		3.	30

26	Ὅμοιον δι' ἔλλειψιν μετρήσεως ἢ ζυγοσταθμίστεως μὲ μετατόπισιν τοῦ διέποντος τὴν Προξ. ἀρχήν	6.	60
27	Διακοίνωσις διαταγῆς ἀφορώσης τὸν διορισμὸν δοκιμαστῶν	6.	60
28	Λύσις τῆς ἰσχύος ἐγγυητηρίου εἴτε ἁπλῆ εἴτε μετὰ καταχωρήσεως εἰς τὰ βιβλία	3.	30
29	Διαμονητήρια εἰς πολίτας Ἕλληνας . — Διὰ μὲν τοὺς κτηματίας, τραπεζίτας, μεσίτας καὶ ἐμπόρους, τοὺς μὴ διατηροῦντας ἐργαστήριον, ὡς καὶ διὰ τοὺς δικηγόρους καὶ ἰατρούς, τοὺς ἐξασκοῦντας τὸ ἐπάγγελμά των	15.	»
	— Διὰ τοὺς μετερχομένους μὲν οἱονδήποτε ἐμπόριον ἢ ἀσχολουμένους εἰς βιομηχανικὰ ἔργα (ouvrages d'industrie) κρατοῦντας δ' ἐπὶ τούτῳ ἐργαστήρια . .	8.	»
	— Διὰ τοὺς ἐργάτας, ὑπηρέτας, τεχνίτας καὶ χειρώνακτας	3.	»
30	Διαβατήριον διὰ τοὺς πολίτας Ἕλληνας ἐν γένει	5.	»
	διὰ τοὺς ἐργάτας καὶ χειρώνακτας	3.	»
31	Ἐπιθεώρ. διαβατηρίου διὰ τοὺς πολίτας Ἕλληνας	1.	50
	διὰ τοὺς ἀλλοδαπούς	3.	»
32	Ἐπίθεσις σφραγίδων καὶ ἔκθεσις πρακτικῶν . .	6.	50
33	Ἀφαίρεσις σφραγίδων καὶ ἔκθεσις πρακτικῶν .	6.	50
34	Καταγραφὴ δι' ἑκάστην συνεδρίασιν ὡρῶν δύο.	3.	30
35	Πώλησις πραγματειῶν ἢ σκευῶν, γενομένη κατὰ συνέπειαν διαταγῆς μία δραχ. εἰς τὰς ἑκατόν.	1	%
36	Πώλησις ἀκινήτων 1/2 εἰς τὰς ἑκατόν . . .		
37	Πρᾶξις παρακαταθήκης διατεταγμένης ἢ ἐκουσίου.	3.	30
38	Δικαίωμα παρακαταθήκης μία δραχ. τοῖς ἑκατόν.		
39	Πρᾶξις λύσεως παρακαταθήκης	6.	50
40	Πρᾶξις συναθροίσεως οἰκογενείας	10.	»
41	Πιστοποιητικὸν γεγονότος τινὸς γνωστοῦ (acte de notoriété publique)	6.	50
42	Πιστοποιητικὸν ζωῆς	1.	50
43	Ἐπικύρωσις ὑπογραφῆς	3.	30

Πράξεις πολιτικαί.

44	Πρᾶξις συντροφίας	10.	»
45	Διάλυσις συντροφίας	6.	50
46	Ἔγγραφον δωρεᾶς μεταξὺ ζώντων	8.	30
47	Συμφωνητικὸν γάμου	13.	

48	Ἐναπόθεσις διαθήκης ἀντιγράφου ἢ μυστικῆς καὶ ἔκθεσις πρακτικῶν	6.	
49	Ἔκθεσις ἀνοίξεως καὶ ἀναγνώσεως διαθήκης ἢ κωδικέλλου	8.	
50	Ἔκθεσις πρακτικῶν μέχρι 4. σελίδος	5.	
	— δι' ἑκάστην σελίδα ὑπὲρ τὰς 4 .	1.	50
51	Ἐπιτροπικὸν γενικὸν	6.	50
	Ἐπιτροπικὸν εἰδικὸν	3.	25
52	Ἐξορκιστικὰ ἐν τῷ τοῦ προξενείου γραφείῳ γενόμενα . . . . μέχρι τῶν 500 δραχμῶν.	3.	50
	— ὑπεράνω τῶν 500 δραχ. 1/4 τοῖς ἑκατόν . . .		
53	Δηλοποίησις ὁποιαδήποτε	3.	30
54	Διαμαρτύρησις	3.	30
55	Ὅμοια συναλλαγματικῆς καὶ ἀντίγραφον . .	3.	30
56	Δήλωσις ἁπλῆ	2.	50
	Ὅμοια ἐκτεταμένη καὶ πολύπλοκος	5.	
57	Ὁμολογία διὰ δάνεια μέχρι τῶν 500 δραχ.	3.	30
	— ὑπεράνω τῶν 500 δρ. 1/4 τοῖς ο/ο.		
58	Συνυποσχετικὸν	3.	30
59	Σύμβασις (συμβιβασμός)	6.	60
60	Πᾶσα πρᾶξις πρὸς ἐπίδοσιν δικογράφου πεμπομένου ἐκ τῆς Ἑλλάδος	3.	30

Τὸ δικαίωμα τοῦτο θέλει εἰσπράττεσθαι ἐν τῇ Ἑλλάδι, προπληρονόμενον εἰς τὸν ἁρμόδιον εἰσαγγελέα καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον, ὑπὸ τοῦ διαδίκου τοῦ παραδιδόντος τὸ δικόγραφον, ἵνα ἐπιδοθῇ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

61	Πᾶν ἄλλο ἔγγραφον μὴ διαλαμβανόμενον εἰς τὴν παροῦσαν διατίμησιν	3.	30

Καταχωρήσεις πράξεων καὶ ἐκπεραιώσεις.

62	Καταχώρησις μιᾶς πράξεως εἰς τὰ πρωτόκολλα τοῦ γραφείου . . . . . μέχρι τῶν 2 σελίδ.	1.	60
	— δι' ἑκάστην σελίδα ὑπεράνω . . .	»	80
63	Ἐκπεραίωσις ἐγγράφου οἱουδήποτε παραδληθέντος μὲ τὰ πρωτότυπα παρουσιασθέντα καὶ ἀποδοθέντα εἰς τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη . . ἕως δύο σελίδας . .	3.	30
	— διὰ πᾶσαν ὑπεράνω .	1.	50

64	Ἐκπεραίωσις ἐγγράφου ἀντιγεγραμμένου ἀπὸ τὰ πρωτόκολλα ἢ ἀπὸ σχέδια τοῦ γραφείου	μέχρι 2 σελ.	1. 50
		διὰ πᾶσαν ὑπεράνω .	» 75
65	Ἀπόσπασμα δηλώσεως γενεθλίων		1. 50
66	Ὅμοιον συνοικεσίου		1. 50
67	Ὅμοιον ἀποβιώσεως		1. 50

Ἔξοδα ταξειδίου, παρευρέσεων κ.τ.λ.

68	Ἔξοδα ταξειδίου δι' ἕκαστον ζαθμὸν δύο λευγῶν	5.
69	Ἔξοδα μεταθέσεως δι' ἑκάστην ἡμέραν παρευρέσεως	8. 30

Σημειωτέον δὲ ὅτι ὅλαι αἱ ἐκπεραιώσεις πράξεων, πρωτοκόλλων, ἀποφάσεων κτλ. τῶν ὁποίων ἡ διατίμησις λογίζεται κατὰ σελίδα, πρέπει νὰ γράφωνται εἰς τρόπον ὥστε νὰ περιέχωσιν ἑκάστη μὲν γραμμὴ συλλαβὰς δώδεκα, ἑκάστη δὲ σελὶς γραμμὰς εἴκοσι τοὐλάχιστον.

Ἄρθρ. 2. Ὁ πρόξενος ἀφαιρεῖ τὴν προστασίαν ἀπὸ τὸν ἀρνηθέντα ἢ ἀποφυγόντα νὰ λάβῃ διαμονητήριον, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 29 τῆς προξενικῆς διατιμήσεως ὡρισμένα, μεχρισοῦ ἤθελον οὗτοι συμμορφωθῇ μὲ τὴν διάταξιν ταύτην τοῦ νόμου.

Ἄρθ. 3. Οἱ ἀποδεδειγμένως καὶ ἐντελῶς ἄποροι καὶ ἐνδεεῖς ἀπαλλάττονται τῆς πληρωμῆς τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις 29, 30, 31, 42, 43 καὶ 67 τῆς ἀνωτέρω διατιμήσεως ὡρισμένων δικαιωμάτων· ὀφείλουσιν ὅμως νὰ παρουσιάζωσι πιστοποιητικὸν πενίας καὶ ἀκτημοσύνης, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ πέντε τοὐλάχιστον τῶν μᾶλλον εὐϋπολήπτων πολιτῶν Ἑλλήνων, τῶν διαμενόντων εἰς τὴν ἕδραν τοῦ ἑλληνικοῦ προξένου, ὅστις πρόκειται νὰ ἐνεργήσῃ τὰς, περὶ ὧν ὁ λόγος, πράξεις. Οἱ ὑπογράφοντες τὰ τοιαῦτα πιστοποιητικὰ ὑπόκεινται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένας συνεπείας ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελον ἀποδειχθῇ ψευδῆ τὰ ὑπ' αὐτῶν πιστοποιούμενα.

Ἄρθρ. 4. Ἐκτὸς τῶν διὰ τῆς διατιμήσεως ταύτης προσδιωρισμένων τελῶν, τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας, καθὼς καὶ τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικὸν προξενεῖον, καὶ τὰ ἐν Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Μελίτῃ καὶ Τεργέστῃ προξενεῖα θέλουσιν εἰσπράττει ἐκ τῶν προσορμιζομένων εἰς τοὺς λιμένας τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων τὸ ἀπόλουθον δικαίωμα.

Ἐκ τῶν πλοίων τῶν ἀπὸ	1— 30	τόνων	δραχ.	1.
» »	» 31—100	»	»	1. 1/2
» »	» 101 καὶ περαιτέρω	»	»	2. 1/2

Τὸ δικαίωμα τοῦτο θέλει εἰσπράττεσθαι ἐκ τῶν ἀπὸ 1—30 τόνων πλοιαρίων ἅπαξ μόνον τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς ἕκαστον τῶν

ἀνωτέρω προσδιωρισμένων λιμένων, ἂν τὰ τοιαῦτα πλοιάρια προσορμισθῶσι δὶς ἢ πολλάκις εἰς τὸν αὐτὸν λιμένα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἐκ τοῦ ἀπὸ τῆς τοιαύτης εἰσπράξεως προκύπτοντος ποσοῦ ἓν μέρος προσδιοριζόμενον διὰ Βασιλικῶν διαταγμάτων θέλει δίδεσθαι εἰς τὰ ἐν ταῖς εἰρημέναις πόλεσι νοσοκομεῖα· τὸ λοιπὸν δὲ θέλει διανέμεσθαι ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν τῶν εἰρημένων ἀρχῶν εἰς ἐλεήμοσύνας καὶ βοηθείας ἐνδεῶν, ἀσθενῶν καὶ ναυαγούντων, κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 5. Προσέτι δὲ τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας θέλει εἰσπράττει ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων τὸ τέλος, τὸ γνωστὸν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Δικαίωμα Φιρμανίων», τὸ ὁποῖον, κατὰ τὰς παρὰ τοῖς ὀθωμανοῖς ἰσχυούσας διατάξεις καὶ κατὰ τὴν τοπικὴν συνήθειαν, εἰσπραττόμενον ὑφ' ὅλων τῶν πρεσβειῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, διανέμεται εἰς τὰς διαφόρους ὀθωμανικὰς ἀρχάς. Τὸ ἐκ τοῦ τέλους τούτου τυχὸν περίσσευμα εἰσέρχεται εἰς τὸ ταμεῖον τῆς πρεσβείας.

Ἄρθρ. 6. Οἱ παρὰ ταῖς εἰρημέναις προξενικαῖς ἀρχαῖς λιμεναρχαὶ θέλουσι προσέτι εἰσπράττει πρὸς ἴδιόν των ὄφελος δι' ἕκαστον ἀποδημητήριον πλοίου χωρητικότητος

τόνων	1—100	λεπ. 25.
»	101—200	» 50.
»	201 καὶ ἐπέκεινα	» 75.

Ἄρθρ. 7. Αἱ κατὰ τὴν ἰονικὴν ἐπικράτειαν προξενικαὶ ἀρχαὶ τῆς Ἑλλάδος δὲν θέλουσιν εἰσπράττει δι' ἑκάστην ἐπιθεώρησιν διαβατηρίου γεωργῶν καὶ τεχνιτῶν ἰονίων μεταβαινόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰμὴ . . . . . λεπ. 75.

Ἄρθρ. 8. Τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα τὰ προσορμιζόμενα εἰς λιμένας, ὅπου ὑπάρχει προξενικὴ τῆς Ἑλλάδος ἀρχή, χωρὶς οὐδεμίαν νὰ ἐνεργήσωσιν ἐμπορικὴν πρᾶξιν, ἀποβίβασιν ἢ ἐπιβίβασιν ἐπιβατῶν, δήλωσιν ναυσιβλαβείας ἢ μεταβολὴν ναυτολογίου, θέλουσι πληρόνει τὸ ἥμισυ μόνον τῶν ἐν τῇ διατιμήσει ὡρισμένων τελῶν δι' ὅσας πράξεις ἤθελεν ἐνεργήσει ἡ προξενικὴ ἀρχὴ εἰς τὰ ἔγγραφά των· ὅσα δ' ἐξ αὐτῶν ἐξ ἀνάγκης τρικυμίας προσορμισθῶσι, δὲν συγκοινωνήσωσι δὲ παντελῶς μὲ τὴν ξηράν, ἀλλ' ἀπέλθωσι τοῦ λιμένος, ἅμα ἡ ἀνάγκη αὐτὴ ἐκλείψῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν 24 ὡρῶν, δὲν θέλουσι πληρόνει οὐδὲν τέλος.

Ἄρθρ. 9. Οὐδὲν δικαίωμα ἢ τέλος δύναται νὰ εἰσπραχθῇ

μὴ προβλεπόμενον ἀπὸ τὸν παρόντα νόμον, ὁ δὲ εἰσπράττων τοιοῦτον ἢ πλειότερον τῶν ἐνταῦθα διαγεγραμμένων καθίσταται ἔνοχος ἀπιστίας περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ καταδιώκεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐκτὸς δὲ τούτου, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἀποπέμπεται καὶ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 10. Ὁ πλοίαρχος, ὁ ἀρνηθεὶς τῶν νενομισμένων τελῶν τὴν ἀπότισιν, ἢ ἀποπλεύσας ἔκ τινος λιμένος χωρὶς νὰ ἐνεργήσῃ παρὰ τῇ ἁρμοδίᾳ προξενικῇ ἀρχῇ τὰς παρὰ τῶν διατάξεων ὁριζομένας πράξεις, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὸ δεκαπλάσιον τῶν νενομισμένων παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχῆς τοῦ πρώτου λιμένος ὅπου ἤθελε φθάσει· ἢ, ἐν ἐλλείψει ταύτης, ὑπὸ τῆς ἀκολούθου· ἐξαιρεῖται τοῦ μέτρου τούτου καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἁπλοῦ τέλους εἰς χεῖρας τῆς προξενικῆς ἀρχῆς τοῦ πρώτου λιμένος, ὅπου ἤθελε φθάσει ὁ πλοίαρχος, ὅστις ἤθελεν ἀποδείξει ἀποχρώντως, ὅτι ἀνωτέρα ἀνάγκη τὸν εἶχεν ὑποχρεώσει ν' ἀποπλεύσῃ πρὸ τῆς ἀποτίσεως τῶν νενομισμένων.

Ἄρθρ. 11. Αἱ εἰσπράξεις θέλουσι γίνεσθαι εἰς δραχμὰς, ἀναλογιζομένων τῶν ξένων νομισμάτων κατὰ τὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι νομισματικὴν διατίμησιν. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ ὀθωμανικὰ νομίσματα, τὰ μὴ συμπεριλαμβανόμενα εἰς τὴν διατίμησιν ταύτην, αἱ ἐν τῇ Τουρκίᾳ προξενικαὶ ἀρχαὶ θέλουσιν ἐκτιμᾷ τὴν ἀξίαν αὐτῶν εἰς δραχμὰς, ἀναλόγως τῆς κυκλοφορίας τῶν νομισμάτων κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς εἰσπράξεως. Πρὸς τοῦτο δὲ ἑκάστη προξενικὴ ἀρχὴ θέλει συντάττει, συμφώνως μετὰ τριῶν τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτῆς σημαντικωτέρων ἐμπόρων Ἑλλήνων, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτων, ἐμπόρων ἀλλοδαπῶν, κατὰ τὴν πρώτην ἑκάστου μηνὸς διατίμησιν ἀναλογίζουσαν ἅπαντα τὰ κυκλοφοροῦντα ὀθωμανικὰ νομίσματα εἰς δραχμάς. Κατὰ δὲ τὴν διατίμησιν ταύτην, ἥτις πρέπει νὰ ἦναι διαρκῶς τοιχοκολλημένη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ προξενικοῦ καταστήματος, καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς καὶ τῶν τριῶν ἐμπόρων, τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὴν σύνταξίν της, θέλουσιν εἰσπράττεσθαι τὰ προξενικὰ δικαιώματα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ μηνός.

Ἄρθ. 12. Ἡ χρῆσις τῶν διπλοτύπων εἰσάγεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὅλων ἐν γένει τῶν τῆς πρώτης κατηγορίας γενικῶν προξενείων, προξενείων καὶ ὑποπροξενείων, τῶν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μισθοδοτουμένων, καθὼς καὶ ὅσων ἄλλων ἐκ τῶν λοιπῶν, εἰς ἅτινα

ἤθελεν ἐγκρίνει τὸ μέτρον τοῦτο ἀναγκαῖον τὸ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. 13. Μετὰ τὴν λῆξιν ἑκάστου μηνὸς ἕκαστος γενικὸς πρόξενος, πρόξενος ἢ ὑποπρόξενος ἐκ τῶν μισθοδοτουμένων θέλει πέμπει εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον σύντομον ἔκθεσιν τῆς καταστάσεως τοῦ προξενικοῦ αὐτοῦ ταμείου, εἰς τὴν ὁποίαν ἔκθεσιν θέλουσι σημειοῦσθαι αἱ καθ' ὅλον τὸν μῆνα εἰσελθοῦσαι καὶ ἐξελθοῦσαι ποσότητες, καθὼς καὶ ἡ μείνασα ἐν αὐτῷ ποσότης.

Ἅπαντες δ' ἐν γένει οἱ γενικοὶ Πρόξενοι, Πρόξενοι καὶ Ὑποπρόξενοι θέλουσιν ὡσαύτως πέμπει εἰς τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον, μετὰ τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας, καταστάσεις τῶν τριμηνιαίων αὐτῶν εἰσπράξεων.

Ἄρθρ. 14. Ἡ παράβασις τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ διατάξεων, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη παράβασις ἢ παρεκτροπὴ ἢ ἀμέλεια περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν προξενικῶν καθηκόντων, τιμωρεῖται διὰ πειθαρχικῶν ποινῶν, οἷον ἐπιπλήξεων, προστίμων ἀπὸ 10 μέχρι 200 δραχμῶν, καὶ προσωρινῶν παύσεων, ἐπιβαλλομένων παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου· ἂν δὲ ἡ παράβασις παρουσιάζῃ χαρακτῆρα σοβαρώτερον, τὸ εἰρημένον ὑπουργεῖον θέλει προκαλεῖ τὴν ὁριστικὴν τοῦ παραβάτου παῦσιν, καὶ, χρείας τυχούσης, τὴν δικαστικὴν αὐτοῦ καταδίωξιν.

Ἄρθρ. 15. Ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου κανονιζομένης διατιμήσεως ἅπαντα τὰ μέχρι τοῦδε περὶ εἰσπράξεως προξενικῶν τελῶν κανονισμένα ἀκυροῦνται.

Ἄρθρ. 16. Ἀντίτυπα τοῦ παρόντος νόμου θέλουν μένει διαρκῶς τοιχοκολλημένα εἰς ἕκαστον προξενικὸν κατάστημα πρὸς γνῶσιν ἁπάντων.

Ἄρθρ. 17. Εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. Β

ΕΚΘΕΣΙΣ

Συνοδεύουσα τὸ νομοσχέδιον περὶ διοργανισμοῦ τῆς παρὰ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείᾳ διερμηνείας.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

« Ὑποβάλλων νομοσχέδιον περὶ διοργανισμοῦ τῆς παρὰ τῇ ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει πρεσβείᾳ διερμηνείας, προτείνω ὅ,τι μοὶ φαίνεται τὸ μόνον, ἐπὶ τοῦ παρόντος, κατάλληλον διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς σπουδαιοτάτης ταύτης ὑπηρεσίας καὶ ἐφικτόν, οὐχὶ μόνον λόγῳ οἰκονομίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν λόγον ἐλλείψεως προσώπων ἐχόντων τὰ προσόντα διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν.

Διὰ νὰ ἑτοιμάσω κατάλληλον ὀργανισμὸν τοῦ κλάδου τούτου, ἐξέτασα τί πράττουν οἱ ἀρχαιότεροί μας εἰς τὰς πρὸς τὴν Τουρκίαν σχέσεις των.

Πρὸ καιροῦ αἱ Δυνάμεις ὅλαι ἔλαβον τὸ μέτρον τοῦ ν' ἀπομακρύνωσι βαθμηδὸν τῆς διερμηνευτικῆς ὑπηρεσίας ξένους, ἐπιβαλλομένους, τρόπον τινά, εἰς αὐτὰς ἐλλείψει ἰθαγενῶν, ἐχόντων τὰς ἀναγκαίας ἰδιότητας. Οὕτω, λόγου χάριν, ἔπραξαν πρὸ πολλοῦ ἤδη ἡ Αὐστρία, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ῥωσσία, καὶ ἔφθασαν ἤδη εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, ἀποκτήσασαι διερμηνεῖς αὐτόχρημα Αὐστριακούς, Γάλλους καὶ Ῥώσσους ἰθαγενεῖς, καὶ ἀπηλλάγησαν τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ λαμβάνωσι ξένους ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐκ τῶν ὁποίων καὶ αὐτοὶ οἱ τιμιώτεροι, μὴν ἔχοντες κανένα σύνδεσμον πρὸς τὸν τόπον καὶ τὴν κυβέρνησιν, ἣν ὑπηρέτουν, δὲν ἠδύναντο, φυσικῷ τῷ λόγῳ, νὰ ἔχωσιν οὔτε τὸ αἴσθημα, τὸ ὁποῖον ἐμπνέει ἡ ἰδία πατρίς, οὔτε τὸ κέντρον τῆς φιλοτιμίας, ἐπειδὴ τοῖς ἀπεκλείετο πᾶσα θέσις ἐσωτερικὴ καὶ πᾶσα ἐλπὶς προόδου.

Ὁπόταν τὸ πρῶτον ἐσυστήθη, κατὰ τὸ **1834**, ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβεία μας, ἡ Βασ. Κυβέρνησις εὑρέθη εὐτυχῶς εἰς θέσιν πρὸς τοῦτο ἀρίστην, καθότι ἱκανοὶ ὑπῆρχον εἰδικοὶ ἄνδρες ἐν τῇ Ἑλλάδι περὶ τὴν γνῶσιν τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν καὶ τῆς διερμηνευτικῆς ὑπηρεσίας, λείψανα τῶν μεταναστευσάντων ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνός μας, καὶ δὲν ὑπέκυψεν εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην τοῦ νὰ προσφύγῃ εἰς ξένους καὶ ἐμπιστευθῇ εἰς αὐτοὺς τὴν διεξαγωγὴν τοιούτων συμφερόντων. Ἀλλὰ δὲν ἐλήφθη δυστυχῶς καὶ ἡ πρόνοια τοῦ νὰ παρασκευασθῶσι νέοι Ἕλληνες, ἵνα διαδεχθῶσιν εἰς τὸ στάδιον αὐτούς, ἀποθνήσκοντας ἢ βαθμηδὸν ἐκ διαφόρων περιστάσεων ἐκλείποντας.

Κατὰ καιροὺς ἐγένετο σκέψις περὶ παρασκευῆς τοιούτων νέων, καὶ μάλιστα ἐν ἔτει **1837**, συνεπείᾳ ἐκθέσεως ἑνὸς τῶν προκατόχων μου, χρηματίσαντος καὶ αὐτοῦ πρέσβεως ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν, εἶχεν ἐκδοθῇ Βασιλικὸν διάταγμα, δι' οὗ ἀπῃτεῖτο νὰ γνωρίζωσι καὶ σπουδάζωσι τὰς Ἀσιατικὰς γλώσσας ὅσοι ἐπεθύμουν νὰ λάβωσιν ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείῳ. Ἀλλὰ καὶ ἡ διάταξις αὕτη ἔμεινεν ἀνενέργητος, ὥστε πραγματικῶς οὐδεὶς νέος προητοιμάσθη· οἱ δὲ εὑρεθέντες ὀλίγοι, ἔχοντες εἰδικότητα τοιαύτην, ἄλλοι μὲν ἀπέθανον καὶ ἄλλοι παρῃτήσαν τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἀλλ' ὅ,τι δὲν ἔγεινε μέχρι τοῦδε δύναται νὰ γένῃ τοῦ λοιποῦ βαθμηδὸν καὶ χωρὶς πολλῆς δαπάνης, καθότι ἡ περαιτέρω ἀναβολὴ θέλει ἔχει, κατ' ἐμὴν γνώμην, λίαν δυσαρέστους, διὰ τὰ μετὰ τῆς Τουρκίας πολλὰ καὶ πολυειδῆ συμφέροντά μας, συνεπείας.

Ἡ Γαλλικὴ πρεσβεία ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔχει τέσσαρας διερμηνεῖς καὶ ἕνα πέμπτον, λεγόμενον γραμματέα διερμηνέα, ἐξ δὲ μαθητευομένους, σπουδάζοντας τὰς Ἀσιατικὰς γλώσσας εἰς Ἡρισίους καὶ τελειοποιουμένους ἐντὸς τῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ Ῥωσσικὴ ἔχει πέντε ἢ ἓξ διερμηνεῖς καὶ ἱκανοὺς ἀκολούθους ἢ δοκίμους.

Ἡ Αὐστριακὴ, τρεῖς διερμηνεῖς καὶ ἓξ ἀκολούθους, οἵτινες ἐκπαιδευθέντες εἰς τὴν ἐν Βιέννῃ ἀξιόλογον σχολὴν τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν, ἐργάζονται ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὸ διπλωματικὸν γραφεῖον, τό τε ἐμπορικὸν καὶ τὸ τῆς διερμηνείας. Εἰς τὴν πρεσβείαν ταύτην τῶν διερμηνέων τὸ στάδιον δὲν εἶναι περιωρισμένον· ἀναλόγως μὲ τὴν ἱκανότητά των διαδέχονται ἀλλήλους μεθ' ὡρισμένον χρόνον ὑπηρεσίας, καὶ προβιβάζονται διοριζόμενοι εἰς διπλωματικὰς ἢ προξενικὰς θέσεις, ἀποκαθίστανται δὲ εἰδικότητες χρησιμώτατα εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου.

Ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ ὀργανισθῇ γενικῶς ὁ κλάδος τῆς διερμηνείας διά τε τὴν πρεσβείαν καὶ τὰ κεντρικὰ προξενεῖα μας, ὅπου εἶναι οὐχ ἧττον ἐπαισθητὴ ἡ ἀνάγκη τοιούτων εἰδικῶν ὑπαλλήλων, ἤθελον προτείνει ὀργανισμὸν ἀνάλογον μὲ τὸν τῆς Αὐστριακῆς πρεσβείας κατὰ τοὺς πόρους τοῦ κράτους. Ἀλλὰ λείπεται κυρίως τὸ προσωπικὸν, καὶ οὔτε κατάστημα ὑπάρχει ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς Ἀσιατικὰς γλώσσας, οὔτε νέους γνωρίζω, ἔχοντας τοιαύτας ἀρχάς, ὥστε νὰ χρησιμεύσωσιν ἀμέσως εἰς

τὴν ὑπηρεσίαν καὶ νὰ ἀναπτυχθῶσιν ἐν αὐτῇ. Ὅθεν περιωρίσθην εἰς ὅ,τι ἐνόμισα ἐφικτόν, πρὸς τὸ παρὸν, ἐν τῷ ὑποβαλλομένῳ νομοσχεδίῳ.

Διὰ νὰ ἐκλείψωσιν αἱ καταχρήσεις, ἀσυγκρίτως μᾶλλον ἐπιζήμιοι εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, χρειάζεται, ὄχι μόνον νὰ ἔχωσιν ἀρκετὸν μισθὸν οἱ ὑπάλληλοι τῆς διερμηνείας, ἀλλὰ καὶ στάδιον ἐνώπιόν των· νὰ ἔχωσι πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι διὰ τῆς ἱκανότητός των, τοῦ ζήλου των καὶ τῆς μετὰ πίστεως καὶ ἀκριβείας ἐκπληρώσεως τῶν χρεῶν των δύνανται νὰ προαχθῶσιν εἰς τὰς ὑψηλοτέρας θέσεις. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἠσθάνθησαν πρὸ ἐτῶν ἤδη αἱ διάφοροι κυβερνήσεις καὶ αἱ πλεῖσται ἔβαλον ἤδη εἰς πρᾶξιν τὰ πρὸς τοῦτο μέτρα, τὰ ὁποῖα ἄλλως τε καταντῶσιν ἄφευκτα καὶ ἐκ τῆς νέας φάσεως, εἰς ἣν εἰσῆκεν ἡ Τουρκία.

Μετὰ τὰς σκέψεις ταύτας ἔρχομαι, Κύριοι, νὰ ἐξηγήσω τὸ εἶδος τῆς ὑπηρεσίας τῆς διερμηνείας καὶ τὰ καθήκοντα τῶν εἰς τὸν κλάδον τοῦτον ὑπηρετούντων. Ἐκ τούτου δὲ θέλετε κατανοήσει εὐκολώτερον τὴν μεγάλην σπουδαιότητα τοῦ πράγματος.

Ἡ ὑπηρεσία τῆς διερμηνείας διαιρεῖται εἰς διπλωματικὴν, ἐμπορικὴν, δικαστικὴν καὶ ἀστυνομικήν. Αἱ διάφοροι ὑποθέσεις ἑκάστου κλάδου διεξάγονται ἐγγράφως ἢ προφορικῶς ἢ καὶ κατὰ τοὺς δύο τρόπους.

Ὁ διερμηνεὺς εἶναι κυρίως τὸ ὄργανον τοῦ πρέσβεως παρὰ τῷ ὑπουργῷ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Πόρτας. Δι' αὐτοῦ διαπραγματεύονται ὅσαι διπλωματικαὶ ὑποθέσεις ἀνατίθενται παρὰ τῆς Β. Κυβερνήσεως εἰς τὴν πρεσβείαν, ἢ ἐκεῖναι, ὅσας ὁ πρέσβυς νομίζει εὔλογον νὰ διαπραγματευθῇ δυνάμει τῶν γενικῶν ὁδηγιῶν του, ἢ συνεπείᾳ τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν. Αὐτὸς συνοδεύει, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τὸν πρέσβυν εἰς τὰς μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ συνεντεύξεις του· δι' αὐτοῦ γίνονται ὅλαι αἱ κοινοποιήσεις, αἱ πολιτικαὶ εἰσηγήσεις ἢ ἐξηγήσεις, ἀφορῶσαι τὰς σχέσεις τῶν δύο ἐπικρατειῶν· αὐτὸς συζητεῖ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ, ἐν ὀνόματι τοῦ πρέσβεως, ὅλας τὰς ἐμπορικὰς, δικαστικὰς ἢ ἀστυνομικὰς ὑποθέσεις, τῶν ὁποίων ἡ διεξαγωγὴ ἐπροσκόψε τυχὸν παρὰ ταῖς λοιπαῖς ἀρχαῖς, ἢ αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀνώτεραι τῆς ἁρμοδιότητος αὐτῶν. Αὐτὸς ὀφείλει νὰ ἔχῃ σχέσεις πρὸς τοὺς λοιποὺς ὑπουργοὺς καὶ τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τῆς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως, τόσον διὰ νὰ διαλύῃ εὐκολώτερον τὰς γινομένας διαφοράς, ὅσον καὶ διὰ νὰ προπαρασκευάζῃ αὐτῶν τὴν διάθεσιν εἰς τὰς γενικὰς συζητήσεις· ἔχει τὴν ἐπιτήρησιν ὅλης τῆς διερμηνευτικῆς ὑπηρεσίας· διορίζει τὰς ὑποθέσεις, εἰς

ἃς ἔχει νὰ ἐνασχοληθῇ ἕκαστος τῶν ὑποδεεστέρων καὶ δίδει λόγον καθ' ἑκάστην εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς πρεσβείας τῶν παρ' αὐτοῦ ἀμέσως καὶ παρὰ τῶν ὑποδεεστέρων ἐνεργηθέντων· κρατεῖ ἰδιαίτερον ἀρχεῖον καὶ πρωτόκολλον διὰ τὰς εἰς τὸν κλάδον του διεξαγομένας ὑποθέσεις· ὑποβάλλει εἰς τὸν πρέσβυν ἐγγράφους ἐκθέσεις διὰ τὰ διάφορα πολιτικὰ, ἐμπορικὰ ἢ ἄλλα ἔχοντα σπουδαιότητα ἀντικείμενα, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ ἐγγράφους εἰδικὰς ὁδηγίας· διατηρεῖ ἀναγκαίως σχέσεις μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου, καὶ ἐπιτηρεῖ ὅσας ὑποθέσεις διεξάγονται παρ' αὐτοῦ ἢ δι' αὐτοῦ, ἐχούσας σχέσιν πρὸς τὰς ὀθωμανικὰς ἀρχάς. Εἰς τὸν πρῶτον διερμηνέα ἀπευθύνει ἡ πρεσβεία, διὰ τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου ἢ ἀμέσως, ὅλας τὰς ἀγωγὰς τῶν Ἑλλήνων, ὅσοι ἔχουσιν ἀπαιτήσεις ἀπὸ ἰδιώτας Ὀθωμανοὺς ἢ ἀπὸ τὸ δημόσιον τῆς Τουρκίας, ἢ ὅσοι ἔχουν παράπονα οἱαδήποτε ἐναντίον τουρκικῶν ἀρχῶν ἢ ἰδιωτῶν· πρὸς δὲ τούτοις, καὶ τὰς ἐκθέσεις τῶν προξενείων, ὅσαι ἀφορῶσι τοιούτου εἴδους ἀντικείμενα.

Ὁσάκις οἱαδήποτε διαφορὰ ἢ ὑπόθεσις ἀφορῶσα τὸ ἐμπόριον ἢ τὴν ναυτιλίαν, πολιτικὴν δίκην ἢ πταισματικὴν ἀγωγὴν, δὲν εἶναι φύσεως νὰ διεξαχθῇ ἐκ τοῦ προχείρου μετὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, ἢ προσκόπτει τυχὸν εἰς τὴν διεξαγωγὴν, ἀπευθύνεται περὶ αὐτῆς ἔγγραφος κοινοποίησις (τουρκιστὶ τακρίρι) ὡς ἐκ μέρους τοῦ πρέσβεως πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Πόρτας, ὅστις διευθύνει αὐτὴν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν ἢ κρατεῖ αὐτὴν πρὸς συζήτησιν, ἢ διὰ νὰ προκαλέσῃ ἀνωτέραν διαταγήν. Εἰς τὰς ὅλως διπλωματικὰς ἢ τὰς λόγου ἀξίας ἐμπορικὰς ἢ γενικὰς ὑποθέσεις, ἡ τοιαύτη κοινοποίησις δίδεται γαλλιστὶ παρὰ τοῦ πρέσβεως διὰ τοῦ διερμηνέως, ὅστις παρουσιάζει αὐτὴν μετὰ τῆς μεταφράσεως.

Ὅλαι αἱ ζητήσεις ἀδείας διὰ τὴν δίοδον τῶν πλοίων διὰ τῶν στενῶν γίνονται ἐγγράφως τουρκιστὶ· ὡσαύτως καὶ αἱ ζητήσεις ἀδείας πυρείας ἢ μετοικεσίας ἢ ἄλλαι ἀπευθύνονται ὡσαύτως πρὸς τὰς ἀστυνομικὰς, τελωνιακὰς ἢ λιμενικὰς ἀρχάς. Ὅλαι δὲ αἱ γενικαὶ ἢ εἰδικαὶ κοινοποιήσεις τῆς Πόρτας ἀπευθύνονται πρὸς τὸν διερμηνέα τουρκιστὶ, ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐκ μέρους τῶν λοιπῶν ἀρχῶν. Αὗται δὲ μεταφράζόμεναι, ὑποβάλλονται εἰς τὴν πρεσβείαν.

Ὑπηρεσία τόσον πολύπλοκος δὲν εἶναι ἔργον ἑνὸς ἀνθρώπου. Αὐτὸς ἔχει ἀνάγκην ἄφευκτον δύο τοὐλάχιστον βοηθῶν, ἐχόντων καὶ αὐτῶν γενικὰς καὶ εἰδικὰς γνώσεις. Ὁ δεύτερος διερ-

μηνεὺς ἀναπληροῖ τὸν πρῶτον, χρείας τυχούσης, καὶ καθ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν. Κυρίως δ' ἔργον αὐτοῦ εἶναι νὰ παρευρίσκηται εἰς τὰς δίκας ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν, ἐμπορικῶν καὶ ἄλλων δικαστηρίων, συνοδεύων τὸν διάδικον Ἕλληνα κατὰ τὰς μεταξὺ τῶν δυνάμεων καὶ τῆς Πόρτας συνθήκας, ὡς καὶ εἰς τὰς ἀνακρίσεις τῶν πταισμάτων παρὰ τοῖς ἀστυνομικοῖς συμβουλίοις· νὰ διεκδικῇ δὲ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν πολιτῶν Ἑλλήνων παρὰ ταῖς διαφόροις ἀρχαῖς καὶ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ, ὅταν τὸ καλέσῃ ἡ χρεία.

Τὸ πλῆθος τῶν ὑποθέσεων καὶ ἡ ἄπαυστος ἀνάγκη εἰς πᾶσαν ὥραν σχεδὸν τῆς ἡμέρας νὰ συνοδεύωνται οἱ πολῖται ἀπὸ ἕνα διερμηνέα διὰ διαφόρους ἀνάγκας, πολλαὶ τῶν ὁποίων δὲν ἐπιδέχονται ἀναβολὴν χωρὶς αἰσθητῆς ζημίας, κατέστησαν πρὸ πολλοῦ ἀναγκαῖον καὶ ἕνα τρίτον διερμηνέα, τοῦ ὁποίου κυρίως ἔργον νὰ ἦναι τοῦτο τὸ εἶδος τῆς ὑπηρεσίας, νὰ συμμερίζηται δὲ τὰ χρέη τοῦ δευτέρου. Καὶ οἱ τρεῖς δὲ οὗτοι ὑπάλληλοι ὑπάρχουσι πρὸ πολλοῦ εἰς ἐνέργειαν.

Ἤθελε δὲ εἶσθαι χρήσιμος καὶ εἰς διερμηνεῖς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου καὶ διὰ τὰ ἀστυνομικά· ἀλλ' ὡς μένωσιν, ἐπὶ τοῦ παρόντος, οἱ τρεῖς ὑπάρχοντες.

Τρεῖς μαθητευόμενοι εἶναι πρὸς τούτοις ἀφεύκτως ἀναγκαῖοι διὰ τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν, τὰς ἀντιγραφὰς καὶ τὰς μεταφράσεις, καὶ διὰ νὰ ἀναπληρῶσι τοὺς διερμηνεῖς, χρείας τυχούσης, εἰς τὰς ἐργασίας των, ἢ νὰ βοηθῶσιν αὐτοὺς καὶ νὰ προπαρασκευάζωνται εἰς τὸ στάδιον τοῦτο· δύο δὲ εἶναι πρὸ πολλῶν ἐτῶν διωρισμένοι. Ἀλλὰ καὶ διερμηνεῖς καὶ μαθητευόμενοι μισθοδοτοῦνται τόσον εὐτελῶς ὥστε οὐχὶ νὰ δοθῶσιν εἰς σπουδὰς καὶ μελέτας, ἀλλ' οὐδὲ τ' ἀπολύτως ἀναγκαῖά των δύνανται νὰ ἔχωσι.

Τὸ προτεινόμενον ἐν τούτοις προσωπικὸν, ὄχι μόνον δὲν εἶναι περιττὸν, ἀλλ' εἶναι μάλιστα δυσανάλογον πρὸς τὸ τῶν λοιπῶν πρεσβειῶν, μολονότι κἀμμία ἐξ αὐτῶν δὲν ἔχει τόσον πλῆθος ὑποθέσεων, ὅσας ἡ Ἑλληνικὴ, ἐξ αἰτίας τοῦ ἀσυγκρίτως περισσοτέρου ἀριθμοῦ τῶν εἰς τὴν καθέδραν τῆς Τουρκίας παρεπιδημούντων Ἑλλήνων τῶν δύο γενῶν, καὶ τῶν ὁσημέραι ἐκείθεν διαβαινόντων πλοίων, τῶν ναυτῶν καὶ ἐπιβατῶν.

Προσόντα τῶν διερμηνέων εἶναι κυρίως ἡ γνῶσις τῆς Τουρκικῆς γλώσσης, τῆς νομοθεσίας καὶ τῶν ἐθίμων, καὶ συμπεριφορὰ εὐγενὴς, πεῖρα καὶ τριβὴ καὶ πολυετὴς ὑπηρεσία εἰς τὸν κλάδον· εἰς ταῦτα πρέπει νὰ προστεθῇ τοὐλάχιστον διὰ

τὸν ἀ. διερμηνέα ἡ γνῶσις καὶ τῆς γαλλικῆς γλώσσης, καὶ τινες γνώσεις κατάτε τὸ πολιτικὸν δίκαιον καὶ τὸ ἐμπορικόν. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Ὀθωμανοὶ προσδεύουσι, καὶ εἰς τὰς θέσεις διορίζονται ἄνθρωποι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον πεπαιδευμένοι, εἰς δὲ τὰς ἐπιτροπὰς καὶ τὰ συμβούλια παραλαμβάνονται ἄνθρωποι, ἔχοντες εὐρωπαϊκὰς γνώσεις καὶ εἰδήμονες ξένων γλωσσῶν, πρέπει, βαθμηδὸν κατορθουμένου, νὰ προετοιμάζωνται καὶ εἰσάγωνται νέοι εἰς τὸν κλάδον τῆς διερμηνείας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας, νὰ κατασταθῶσιν ὅλοι κάτοχοι, πλὴν τῆς Ἑλληνικῆς, τῆς Τουρκικῆς καὶ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, διὰ νὰ ἦναι ἱκανοὶ νὰ διεξάγωσι τὰς ὑποθέσεις δεόντως καὶ συζητῶσι σπουδαίως αὐτάς. Τοῦτο ἐννοήσασαι, ὡς προεῖπον, καὶ ὅλαι αἱ Κυβερνήσεις, ἐρρόντισαν ὥστε νὰ ἐκπαιδευθῶσι νέοι, τοὺς ὁποίους μεταχειρίζονται ὡς διερμηνεῖς εἰς τὰς πρεσβείας των.

Οἱ μαθητευόμενοι πρέπει, ὅταν διορίζωνται, νὰ ἔχωσι τοὐλάχιστον τόσας γνώσεις, ὅσας οἱ τελειώσαντες τὰ μαθήματα αὐτῶν εἰς ἓν πανεπιστήμιον, καὶ νὰ ἔχωσιν ἀρχὰς τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἀκριβὴς γνῶσις ἐπιβάλλεται εἰς αὐτοὺς ὡς χρέος.

Ἡ μισθοδοσία ὅλων τούτων τῶν ὑπαλλήλων πρέπει νὰ ἐξαρκῇ εἰς τὰς ἀνάγκας των εἰς μίαν μεγάλην πόλιν, ὡς ἡ Κωνσταντινούπολις, καὶ νὰ τοῖς ἀφαιρῇ πᾶσαν πρόφασιν ἢ πειρασμὸν καταχρήσεως. Κατὰ τὰς γενικὰς διοικητικὰς ἀρχὰς, εἶναι ἀσυγκρίτως προκριτότερον τὸ νὰ ἦναι ὀλιγώτεροι ὑπάλληλοι, καλῶς μισθωμένοι, παρὰ πολλοὶ μὲ μικροὺς μισθούς· αὕτη δὲ ἡ ἀρχὴ ἐφαρμόζεται ἔτι μᾶλλον εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν καὶ μάλιστα εἰς τὴν προκειμένην διερμηνευτικὴν, διὰ τὴν ὁποίαν χρειάζεται προηγουμένη δύσκολος, ἄχαρις καὶ πολυδάπανος σπουδὴ, καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶναι σπάνιοι οἱ ἔχοντες τὰ προσόντα.

Εἰς τὴν μισθοδοσίαν τοῦ πρώτου διερμηνέως ἔγεινε διάκρισις μεταξὺ τοῦ ἀγάμου καὶ τοῦ οἰκογενειάρχου. Ἡ διάκρισις αὕτη ἦτον ἴσως ἀναγκαία δι' ὅλους τοὺς ἐξωτερικοὺς ὑπαλλήλους, κατὰ τὸ σύστημα τῶν ὁμοσπόνδων τῆς Ἀμερικῆς ἐπικρατειῶν, καθ' ὅσον μάλιστα οὗτοι ἔχουσι θέσεις καταφανεῖς καὶ ἀναγκάζονται ἐκ τούτου νὰ παρουσιάζωνται ἀξιοπρεπῶς εἰς τὴν κοινωνίαν· ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἄλλου ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν οἱ πόροι τοῦ Κράτους.

Ὁ παρὰ τῇ Πόρτᾳ ὑπηρέτης τῆς διερμηνείας ἔχει εἰδικὴν

ἀναγκαίαν ὑπηρεσίαν καὶ μισθοδοτεῖται τοιοῦτος ὑπάλληλος ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῆς πρεσβείας.

Διὰ τοὺς μαθητευομένους εἶναι ἄφευκτος ἀνάγκη νὰ ἔχωσι διδάσκαλον, νὰ ἐξασκῶνται κατὰ τὸ ὁμιλεῖν, ἀναγινώσκειν καὶ γράφειν τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν. Ἂν δὲν χορηγήσῃ αὐτὸν ἡ Κυβέρνησις, ὁ μισθός των δὲν θέλει ἐπαρκεῖ εἰς τὴν ἐκπαίδευσίν των.

Ἡ βαθμολογία τῶν ὑπαλλήλων τούτων ἐκανονίσθη ἀναλόγως μὲ τὴν ὑπηρεσίαν ἑκάστου καὶ κατ' ἀναλογίαν τῆς τῶν ὁμοιοβάθμων των παρὰ ταῖς λοιπαῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείαις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰανουαρίου 1851.

Ὁ ἐπὶ τοῦ βασ. οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργός

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ. »

Περὶ διοργανισμοῦ τῆς παρὰ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείᾳ Διερμηνείας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

« Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ, ὡς ἔχει, εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Δεκεμβρίου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Π. Δελιγιάννης.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Τὸ γραφεῖον τῆς διερμηνείας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας σύγκειται ἐκ τριῶν διερμηνέων, τριῶν μαθητευομένων, ἑνὸς θυρωροῦ (καπιτζλάνη) παρὰ τῇ Πόρτᾳ καὶ ἑνὸς Ὀθωμανοῦ κλητῆρος (γιασακτσῆ).

Ἄρθρ. 2. Ὁ πρῶτος διερμηνεὺς ἔχει βαθμὸν τμηματάρχου

ά. τάξεως καὶ μισθὸν κατὰ μῆνα ἐκ δραχμῶν ὀκτακοσίων (800), ἢ ἂν ἦναι ἄγαμος, ἐκ δραχμῶν ἑξακοσίων (600).

Ὁ δεύτερος ἔχει βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως ά. τάξεως καὶ μισθὸν ἐκ δραχμῶν τετρακοσίων πεντήκοντα (450). Ὁ τρίτος ἔχει βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως δευτέρας τάξεως καὶ μισθὸν ἐκ δραχμῶν τριακοσίων (300).

Οἱ τρεῖς μαθητευόμενοι ἔχουσι βαθμὸν ἀκολούθων τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου καὶ μισθὸν μηνιαῖον ἐκ δραχμῶν διακοσίων (200).

Ὁ θυρωρὸς ἔχει μισθὸν μηνιαῖον ἐκ δραχμῶν ὀγδοήκοντα τριῶν καὶ λεπτῶν τριάκοντα τριῶν (δραχ. 83:33) καὶ ὁ γιασακτσῆς δραχμῶν πεντήκοντα.

Ἄρθρ. 3. Θέλει προσληφθῇ παρὰ τῇ ῥηθείσῃ πρεσβείᾳ καθηγητὴς τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν μαθητευομένων.

Ὁ ἀνώτατος δὲ ὅρος τῆς μισθοδοσίας του εἶναι κατὰ μῆνα ἐκ δραχμῶν ἑκατόν (100).

Ἄρθρ. 4. Ὁ θυρωρὸς καὶ ὁ γιασακτσῆς διορίζονται παρὰ τοῦ πρέσβεως.

Ἄρθρ. 5. Ἀπαγορεύεται δι' ὅλους τούτους τοὺς ὑπαλλήλους πᾶσα ἔκτακτος ἀποδοχὴ ἐκ τῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα τυχηρῶν, ἐξαιρουμένων τῶν ἐξόδων πορείας, ἅτινα πληρόνονται ἀπὸ τὴν ἐπιχορήγησιν τοῦ ἐμπορικοῦ τῆς πρεσβείας γραφείου, μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ πρέσβεως.

Ἄρθρ. 6. Οἱ μαθητευόμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ σπουδάζωσιν ἀνενδότως τὴν ὀθωμανικὴν γλῶσσαν καὶ νομοθεσίαν. Οὐδεὶς δὲ διορίζεται τοῦ λοιποῦ μαθητευόμενος, ἂν δὲν ἔχῃ τοὐλάχιστον δίπλωμα τελειοδιδάκτου ἑνὸς Πανεπιστημίου. Ὑποβάλλονται κατ' ἔτος εἰς ἐξετάσεις ἐνώπιον ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐκ τοῦ Α διερμηνέως, ἐκ τοῦ Β', ἢ τοῦ Γ', καὶ ἑξ ἑνὸς καθηγητοῦ τῆς Τουρκικῆς, τὸν ὁποῖον ἤθελε προσδιορίσει ὁ Πρέσβυς. Ὅστις δ' ἐξ αὐτῶν ἀποδειχθῇ κατὰ τὰς ἐξετάσεις του, ὅτι δὲν προώδευσεν ἐπαισθητῶς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰς τὴν περὶ τὴν ὀθωμανικὴν γλῶσσαν καὶ νομοθεσίαν ἐκπαίδευσίν του, ἀποβάλλεται τῆς θέσεώς του ταύτης.

Ἄρθρ. 7. Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Εἶτα παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ περὶ ταμιακῆς μεταρρυθμίσεως νομοσχεδίου ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἔκθεσιν ἔχουσαν οὕτως.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Αἱ κυριώτεραι μεταρρυθμίσεις, τὰς ὁποίας τὸ περὶ δημοσίων ταμείων νομοσχέδιον ἐπιφέρει εἰς τὸν νόμον τῆς 9 Αὐγούστου 1845 εἶναι αἱ ἀκόλουθοι·

α') Σύστασις ἰδιαιτέρων ταμείων καὶ εἰς ἐκείνας τὰς ἐπαρχίας, εἰς τὰς ὁποίας ἡ ταμιακὴ ὑπηρεσία ἦτο μέχρι τοῦδε ἀνατεθειμένη εἰς τὰς τελωνιακὰς ἀρχάς,

β') Τοῦ προσωπικοῦ αὔξησις,

γ') Τῶν μισθῶν αὐτοῦ αὔξησις,

δ') Τὸ ἔμμισθον τῶν εἰσπρακτόρων,

ε') Αὔξησις τοῦ ποσοῦ τῶν ἐγγυήσεων, καὶ

ς') Κανονισμὸς τῆς παραδόσεως καὶ παραλαβῆς τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ ἐπιτροπή, εἰς ἣν ἀνετέθη ἡ ἰδιαιτέρα συζήτησις καὶ εἰσήγησις τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, μελετήσασα ἀκριβῶς τὰ διάφορα ταῦτα ἀντικείμενα, ἔρχεται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὰς σκέψεις καὶ τὴν γνώμην της περὶ αὐτῶν, συναίμα δὲ καὶ ὅσας νομίζει ἀναγκαίας τροπολογίας.

Τὸ ἔργον τοῦ ταμίου εἶναι καὶ ἐπίπονον, καὶ δύσκολον καὶ ἐμπιστευτικόν, ὡς τοιοῦτον δὲ πρέπει νὰ ἀνατίθηται εἰς ἀνθρώπους γνωρίζοντας καλῶς τὴν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν καὶ χορηγοῦντας, ἐκτὸς τῆς πραγματικῆς, καὶ ἀπογρῶσαν ἠθικὴν ἐγγύησιν. Ἀλλ' αἱ εἰδικαὶ αὗται γνώσεις, αἱ ἀπαιτούμεναι αὗται ἐγγυήσεις εὑρίσκονται εἰς τοὺς τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους, εἰς οὓς ἀνατίθεται ἡ ὑπηρεσία δεκατεσσάρων ταμείων, κατὰ τὸν νόμον τῆς 9 Αὐγούστου 1845, τοὺς πλείστους μάλιστα ὑποδεεστέρους; Ὁ τελωνιακὸς σταθμάρχης Π. Χ. τῶν Μεγάρων, ὁ ἑβδομήκοντα δραχμῶν οὗτος ὑπάλληλος, δύναται χρησίμως καὶ ἀκινδύνως νὰ ἐκπληροῖ τὰ χρέη τοῦ ταμίου τῆς ἐπαρχίας Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης, τοῦ ὁποίου ἡ χρηματικὴ διαχείρισις ὑπερβαίνει τὰς 130 χιλιάδας δραχμῶν κατ' ἔτος; Ἡ ἐπιτροπὴ φρονεῖ ἀδύνατον τοῦτο· θεωροῦσα ἑπομένως ἀσυμβίβαστον μὲ τὰ συμφέροντα τοῦ κράτους καὶ μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας τὴν συγχώνευσιν τῆς ταμιακῆς εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν, παραδέχεται τὴν σύστασιν ἰδιαιτέρων ταμείων καὶ

ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐκείναις, ἐν αἷς δὲν ἦσαν τοιαῦτα συστημένα, καθὼς καὶ τὴν εἰς ταῦτα ἀνάθεσιν, ὅπου ἡ ὑπηρεσία τὸ ἐπιτρέπει, τῆς τελωνιακῆς ὑπηρεσίας, κατὰ πολλοὺς λόγους ὑποδεεστέρας τῆς ταμιακῆς. Τὸ νομοσχέδιον διατάσσει καταλλήλως τὰ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἡ μεγάλη δυστυχῶς καὶ πολυχρόνιος τῶν ἐσόδων καθυστέρησις ἀναγκάζει τοὺς ταμίας νὰ κρατῶσι δεκαεπτὼ περιόδων βιβλία, ἀρχομένων ἀπὸ τὴν πρὸ τοῦ 1833 περιόδων καὶ τελευτουσῶν εἰς τὴν τοῦ λήξαντος 1850 ἔτους, καὶ νὰ συντάττωσι προσέτι κατ' ἔτος ἰδιαίτερον διὰ πᾶσαν περίοδον λογαριασμόν, καὶ ἰδιαιτέρους καταλόγους τῶν ἐξ ἑκάστης περιόδου πολυαρίθμων ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου. Προσθέσατε εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην καὶ τὴν λοιπὴν τακτικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ταμείων, καὶ θέλετε εὕρει τὸ ἐπιβαλλόμενον εἰς ταῦτα βάρος τοσοῦτον, ὅσον ἀδύνατον εἶναι νὰ βαστάζωσιν αἱ χεῖρες μόναι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἱκανωτέρου καὶ ἐργατικωτέρου ταμίου, βοηθούμεναι καὶ ἀπὸ τὰς τῶν δύο γραφέων, τοὺς ὁποίους ὁ νόμος τοῦ 1845 δίδει εἰς τοὺς ταμίας ἀ. τάξεως.

Διὰ νὰ διασωθῇ λοιπὸν ὁ πολὺς καθυστερούμενος πλοῦτος τοῦ δημοσίου, καὶ διὰ νὰ ἐκπληροῦται δεόντως ἡ μεγάλη καὶ ἐπίπονος καὶ πολυεύθυνος ὑπηρεσία τῶν ταμείων, χρειάζονται χεῖρες ἀρκοῦσαι, καὶ ταύτας δίδει εἰς τοὺς ταμίας τὸ προκείμενον νομοσχέδιον.

Πᾶν κράτος, διὰ νὰ ἔχῃ καλοὺς ὑπαλλήλους, πρέπει νὰ τοὺς πληρόνῃ καλῶς. Εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκπληρώσῃ καλῶς καὶ εὐσυνειδότως τὰ χρέη του ὁ ὑπάλληλος, τοῦ ὁποίου ὁ μισθὸς δὲν ἀρκεῖ πρὸς ἀπόκτησιν τῶν ἀναγκαίων τοῦ βίου· ἢ θέλει ἀμελήσει ταῦτα, ἐνασχολούμενος καὶ εἰς ἄλλα ἔργα, δυνάμενα νὰ τῷ χορηγήσωσι τὰ πρὸς ἀπόκτησιν τῶν ἀναγκαίων ἐλλείποντα, ἢ θέλει καταχρασθῇ τῆς ἐμπιστευθείσης εἰς αὐτὸν ὑπηρεσίας· λάβετε ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἀνθρώπου, παρακολουθήσατε αὐτὸν εἰς τὴν πορείαν καὶ τὰς διαφόρους περιπετείας τοῦ βίου του, καὶ θέλετε πεισθῇ περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἐκτεθέντων.

Ὅσα κράτη παρεγνώρισαν τὴν ἰσχὺν τῆς ἀληθείας ταύτης, ὑπέστησαν πικρὰν τὴν ποινὴν τῆς ἀπάτης των, διότι ὄχι μόνον ὑλικῆς, ἀλλὰ καὶ ἠθικῆς ζημίας πρόξενα ἔγιναν, συντελέσαντα, χωρὶς βεβαίως νὰ θέλωσιν, εἰς τὴν διαφθορὰν καὶ τὴν ἐξαχρείωσιν τῶν ὑπηκόων των.

Ὅσον ἡ ἀληθὴς οἰκονομία εἰς τὰς δαπάνας τοῦ δημοσίου εἶναι

ἀναγκαία, καὶ ἐπιθυμητὴ καὶ ὠφέλιμος, τόσον ἡ ψευδὴς εἶναι ἀπατηλὴ, καὶ ἐπιζήμιος καὶ ὀλεθρία. Καὶ ἀληθὴς οἰκονομία εἶναι, ὅταν ἀντὶ νὰ ἐξοδευθῶσι πέντε καὶ ν' ἀποκτηθῶσι πεντήκοντα, ἐξοδεύονται τέσσαρα καὶ ἀποκτᾶται τὸ αὐτὸ ποσόν, ψευδὴς δὲ, ὅταν ἀντὶ νὰ ἐξοδευθῶσι πέντε καὶ νὰ ἀποκτηθῶσι πεντήκοντα, ἐξοδεύονται τέσσαρα καὶ ἀποκτῶνται τριάκοντα.

Τὸ εἰς τὴν ἐπιψήφισίν σας ὑποβληθὲν νομοσχέδιον δὲν ἀφίνει τί νὰ ἐπιθυμήσωμεν ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο· οἱ ἐν αὐτῷ τῷ νομοσχεδίῳ προσδιοριζόμενοι μισθοὶ, ἐνῷ εἶναι ἀνάλογοι μὲ τὴν κατάστασίν μας, ἀρκοῦν καὶ εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν ταμιῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν, ἀνταμείβουν ἱκανῶς αὐτοὺς διὰ τὰς δυσκόλους καὶ ἐπιπόνους ἐργασίας των, καὶ χορηγοῦν δικαίαν ἀποζημίωσιν εἰς τοὺς ταμίας διὰ τὰς μεγάλας αὐτῶν εὐθύνας.

Αἱ αὐταὶ σκέψεις ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὸ ἔμμισθον τῶν εἰσπρακτόρων. Ἡ ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε χορηγουμένων εἰς αὐτοὺς ποσοστῶν ἀντιμισθία δὲν εἶναι ἀρκοῦσα· ἐντεῦθεν προέκυψαν δύο μεγάλα κακὰ, αἱ ῥῆξεις τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου καταπίεσεις καὶ αἱ ἀκαταλόγιστοι ζημίαι τοῦ δημοσίου. Κατὰ τας ληφθείσας πληροφορίας, τῶν πλειόνων εἰσπρακτόρων ἡ μηνιαία ἀντιμισθία δὲν ὑπερέβαινε τὰς δραχμὰς τριάκοντα· ἦτο λοιπὸν δυνατὸν οἱ τοιαύτην ἀπολαμβάνοντες πρόσοδον ἄνθρωποι, ἔχοντες κατὰ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου ἐξουσίαν μεγάλην, φέροντες εἰς χεῖρας τοὺς χρηματικοὺς τίτλους τοῦ δημοσίου καὶ εἰσπράττοντες δημόσια χρήματα, ἦτο, λέγω, δυνατὸν νὰ μὴν ἐξοκείλωσιν εἰς πράξεις ἀθεμίτους, εἰς πράξεις καταστρεπτικὰς εἰς τὰ δημόσια συμφέροντα καὶ ἐπιβλαβεῖς εἰς τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν;

Παρεκτὸς τῆς μισθοδοσίας, τὸ νομοσχέδιον διατηρεῖ ὑπὲρ τῶν εἰσπρακτόρων τὰ ποσοστὰ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεών των, ἀφοῦ καταλληλότερον προσδιώρισεν αὐτὰ, καὶ παρεχώρησε τὸ πεμπτημόριον εἰς τοὺς ταμίας, διὰ νὰ ὑπάρχῃ καὶ εἰς τούτους καὶ εἰς ἐκείνους τὸ ἐλατήριον τοῦ συμφέροντος εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Μίαν μόνην τροπολογίαν θεωρεῖ ἀναγκαίαν ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὰ περὶ εἰσπρακτόρων διατασσόμενα, τὴν ἑξῆς· ἐπειδὴ οἱ ταμίαι εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὰς πράξεις τῶν εἰσπρακτόρων, δέον νὰ γνωμοδοτῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ διορίζωνται ἄνθρωποι, στερούμενοι τῆς ἐμπιστοσύνης των. Ἐὰν ἡ Βουλὴ παραδεχθῇ τὴν τροπολογίαν ταύτην, θέλει προστεθῇ εἰς τὸ ἄρθρ.

12 δεύτερον ἐδάφιον, ἔχον οὕτως « οἱ εἰσπράκτορες διορίζονται ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῶν ταμιῶν. »

Ἡ ἠθικὴ ἐγγύησις τοῦ προσώπου εἶναι βεβαίως ἀναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον πρόσον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐμπιστεύεται διαχείρισις δημοσίων χρημάτων. Ἀλλὰ ποσάκις ἡ κοινὴ ὑπόληψις δὲν ἐψεύσθη! ποσάκις αἱ Κυβερνήσεις δὲν ἀπατήθησαν! Διὰ ταῦτα ἡ πραγματικὴ ἐγγύησις τῶν ὑπολόγων οὔτε περιττὴ, οὔτε ἀνωφελὴς ποτὲ ἐφάνη.

Ὁ νόμος τοῦ **1845**, περιορίσας ὑπὲρ τὸ δέον τὴν ἐγγύησιν τῶν ταμιῶν, κατέστησεν αὐτὴν ἀνεπαρκῆ καὶ ἀνωφελῆ εἰς τὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὁποῖον ἐδίδετο. Τὸ ὑπ' ὄψιν σας νομοσχέδιον ἐπιφέρει ἱκανὴν αὐτοῦ αὔξησιν, καὶ διὰ προνοητικῶν διατάξεων καθιστᾷ αὐτὴν ἀσφαλεστέραν καὶ χρησιμωτέραν εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ, καὶ τοι ἀναγνωρίζουσα τὴν ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως ταύτης, δισταζει μολαταῦτα νὰ τὴν παραδεχθῇ καθ' ὁλοκληρίαν, φοβουμένη μὴ αὕτη φέρῃ πρόσκομμα εἰς τὴν ἐκλογὴν ἱκανῶν καὶ τιμίων, μὴ δυναμένων ὅμως νὰ διώσωσι τοιαύτην ἐγγύησιν, ταμιῶν. Προτείνει ἐπομένως νὰ περιορισθῇ ἡ εἰς χρήματα ἡ μετοχὰς τῆς ἐθνικῆς τραπέζης ἐγγύησις,

Τοῦ μὲν κεντρικοῦ ταμίου εἰς δραχ.	10,000
Τοῦ ταμίουΑ'. τάξεως	8,000
» Β'.	6,000
» Γ'.	4,000

Θεωρεῖ προσέτι ἀναγκαῖον νὰ δίδωσι καὶ οἱ εἰσπράκτορες ἐγγύησιν, ἥτις νὰ προσδιορισθῇ εἰς δραχ. 500, ἐξ ὧν 200 νὰ καταβάλλωνται πάντοτε εἰς μετρητά. Διὰ νὰ ἦναι δὲ πραγματικὴ καὶ ἀξιόχρεως ἡ εἰς κτήματα ἐγγύησις, ἀνάγκη τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν του εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν πρὸς ἐγγύησιν προσφερομένων κτημάτων, διότι μέχρι τοῦδε πολλαὶ καταχρήσεις ἔλαβον χώραν εἰς τὰς ἐκτιμήσεις.

Οὔτε ὁ νόμος τοῦ **1845**, οὔτε ὁ τοῦ **1834** κανονίζει τὰ περὶ ἐξασφαλίσεως τῆς δημοσίου περιουσίας, καὶ περὶ παραδόσεως καὶ παραλαβῆς τῶν ταμείων εἰς περίστασιν ἀποβιώσεως τοῦ ταμίου, βαρείας νόσου, ἀποδράσεως, ἢ δυστροπίας αὐτοῦ πρὸς παράδοσιν τῆς ὑπηρεσίας· τὸ νομοσχέδιον ἀναπληροῖ τὸ κενὸν τοῦτο μεθ' ὅλης τῆς προσηκούσης σαφηνείας καὶ ἀκριβείας.

Ὅλας λοιπὸν τὰς μεταῤῥυθμίσεις ταύτας, τροπολογημένας ὡς ἀνωτέρω, καθὼς καὶ τὰς λοιπὰς διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου, θεωρεῖ ἡ ἐπιτροπὴ καλὰς καὶ ἀναγκαίας, ὡς δυναμένας νὰ πα-

ράξωσιν ἠθικὴν εἰς τὸ ἔθνος ὠφέλειαν διὰ τῆς καταπαύσεως τῶν καταχρήσεων, καὶ νὰ συντελέσωσι μεγάλως εἰς τὴν ἐπιθυμητὴν βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ κράτους πραγμάτων διὰ τῆς ἐξακριβώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν πολλῶν καθυστερημάτων, καὶ τῆς ταχτικῆς καὶ ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας. Ἵνς τοιαύτας δὲ συνιστᾷ εἰς τὴν παραδοχὴν καὶ ἐπιψήφισιν τῆς βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰανουαρίου 1851.

Ὁ εἰσηγητὴς Δ. Δρόσος.»

Τελευταῖον δ' ὁ πρόεδρος διὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὥρας ἀναγγελας ἀντικείμενον τῆς ἐπαύριον συνεδριάσεως τὴν ἐξακολούθησιν τῆς χθὲς ἀρξαμένης συζητήσεως τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς νομοσχεδίου, ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 3 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Α. ΓΙΟΥΡΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀνάρ. Ἀν. Χ. Ἀναργύρου.
Δ. Γ. Φιλάρετος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΒ'.

Τῆς 10 Ἰανουαρίου 1851.

Συνελθόντων τῶν κυρίων βουλευτῶν περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν π. μ. ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἑταιρίας Λόϋδ, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς ἔχουσαν οὕτως·

ΕΚΘΕΣΙΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Ἡ ἐπὶ τῆς ταχυδρομικῆς συμβάσεως, μεταξὺ τῆς γενικῆς Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἑταιρίας τοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ, ἐκλεχθεῖσα εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ εἰσαχθὲν σχέδιον τῆς συμβάσεως, καὶ ἐπεξεργασθεῖσα αὐτὸ καθ' ὁλοκληρίαν ὑπὸ πάσας τὰς

ἐπόψεις μὲ τὴν ἐντελῆ ἐκείνην ἀκρίβειαν, τὴν ὁποίαν χρέος ἔχει νὰ τηρήσῃ ἀπὸ μέρους τοῦ σώματος τούτου, προκειμένου λόγου διὰ συμφέροντα τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουσι τὸ Κράτος ἐν γένει καὶ τοὺς πολίτας κατ' ἰδίαν, ἔρχεται νὰ καθυποβάλῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διασκέψεών της εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς, ἥτις ἀπὸ τὴν συναίσθησιν τοῦ καλῶς ἐννοουμένου γενικοῦ συμφέροντος τοῦ τόπου ὁρμωμένη, δύναται ἀκουόντως καὶ μόνη νὰ σταθμίσῃ τὴν οὐσίαν τῶν προτάσεων καὶ ἐν τελείᾳ πεποιθήσει νὰ ἐπιψηφίσῃ σύμβασιν, ἥτις νὰ δικαιώσῃ τὰς εὐχὰς ὅλων.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον, καὶ κανένα ἐξ ἡμῶν δὲν λανθάνει, ὅτι ἡ συγκοινωνία μεταξὺ ὁμόρων ἐπικρατειῶν, καὶ ἡ ἔμμεσος συνέντευξις τῶν ἀπομεμακρυσμένων τόπων ἐστάθη ἔκπαλαι ὁ πρόδρομος μεγάλων μεταβολῶν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα· διὰ τῆς προσεγγίσεως τῶν διαφόρων ἐπὶ τῆς γῆς φυλῶν, ὡς μᾶς διδάσκει ἡ παγκόσμιος ἱστορία, προήχθη ὁ πολιτισμὸς καὶ ἐπήγασαν τὰ σημαντικώτερα διὰ τὸν ἄνθρωπον εὐεργετήματα· ἡ συγκοινωνία ταχύνει τὴν καθολικὴν πρόοδον τῶν λαῶν, εἶναι τὸ πρώτιστον μέσον πρὸς ταχεῖαν διάδοσιν τῶν φώτων, τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν, διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν ὁποίων φθάνομεν εἰς τὸ τέρμα τῶν προσπαθειῶν μας, τὴν ἐφικτὴν ἐπὶ γῆς εὐδαιμονίαν.

Εἰς τὸν αἰῶνα καθ' ὃν ζῶμεν, αἱ συγκοινωνίαι μεταξὺ λαῶν ἀπὸ μιᾶς ἠπείρου εἰς ἄλλην, μεταξὺ ἐθνῶν ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν ἕως τῶν ἀνταρκτικῶν πόλων ἔλαβον ἐκπληκτικὴν ἐν ἀληθείᾳ ἀνάπτυξιν· ὁ ἄνθρωπος διὰ τοῦ ἀτμοῦ κατέκτησεν, οὕτως εἰπεῖν, τὴν φύσιν, ἔγινε κύριος τῶν στοιχείων, δὲν τὸν διαχωρίζουσι πλέον, « οὔρεα σκιόεντα, » μήτε ἀχανεῖς θάλασσαι· εἰς ὀλίγας ὥρας, εἰς ὀλίγας ἡμέρας, ὡς τὸ εὐγενέστερον πλάσμα τοῦ δημιουργοῦ, παντοῦ ἀκινδύνως καὶ εὐχαρίστως ἐπὶ τοῦ πλανήτου του μεταβαίνει· ὁ ἄνθρωπος εὐκόλως καὶ ἀταράχως εὑρίσκει τὸν ὅμοιόν του σήμερον, τὸν διδάσκει, διδάσκεται καὶ ὄχι μακρὰν ἐμφαίνεται ὁ καιρὸς, καθ' ὃν πλέον ἡ ἀνθρωπότης ἔσεται μία ποίμνη, σύμφωνα μὲ τὴν θείαν ἐπαγγελίαν. Ἐκλείπουσι τότε αἱ ἐπωνυμίαι καὶ διακρίσεις ἡμέρων καὶ ἀγρίων, βαρβάρων καὶ πολιτισμένων λαῶν, δούλων καὶ τυράννων.

Εἰς τὴν χορείαν τῶν μεγάλων ἐν ἐπινοίᾳ ἐθνῶν, μόνος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καθυστερεῖ, διότι μᾶλις ἀπηλευθερώθη ἀπὸ πολυχρονίαν δουλείαν, καὶ ἀκόμη αἱ πληγαὶ τοῦ παρελθόντος ἐμμένουσιν ἐγκεχαραγμέναι εἰς τὸ σῶμα του· διὰ τοῦτο μὲ βραδὺ

τῆς ἑβδομάδος, καὶ συνιστᾷ ταὐτοχρόνως ὡς ἀπαραίτητον τὴν ὀλιγόωρον ἀγκυροβόλησιν τῶν ἀτμοκινήτων τῆς ἑταιρίας εἰς τὴν νῆσον τῶν Πετσῶν, ὅπου λιμὴν ἄριστος ὑπάρχει, καὶ ὅθεν ἄπειροι ἑκάστοτε κάτοικοι αὐτῆς, ὡς καὶ οἱ ἐκ Πελοποννήσου αὐτόθι μεταβαίνοντες πρὸς συνάντησιν τῶν πυροσκάφων, ἀδυνατοῦσι νὰ ἐπιβιβάζωνται, ἐν καιρῷ χειμῶνος μάλιστα καὶ ἐν νυκτί, ἱσταμένων αὐτῶν μετεώρων ἐκτὸς τοῦ λιμένος, διὰ τὴν ὑποίαν αἰτίαν συχνάκις ἔλαβον δυστυχῶς χώραν ἀπευκταῖα συμβάντα.

Ἐπὶ τῶν ἀκολούθων ὅμως, δευτέρου, τρίτου, τεταρτου καὶ πέμπτου παραγράφων τοῦ δευτέρου τούτου ἄρθρου, ἐπειδὴ ἀποβλέπουσιν ἰδιαιτέρας περιστάσεις, καθ' ἃς τὰ συμβαλλόμενα μέρη θέλουσιν εὑρεθῆ εἰς τὰς ἐναντίας θέσεις ἑκατέρωθεν, ἡ ἐπιτροπὴ ἀναλογιζομένη τὸ συμφέρον τοῦ τόπου, καὶ προορῶσα ἀποφυγὴν πάσης συγκρούσεως, προτείνει καθ' ὁλοχέριαν τὴν διαγραφὴν των, περιοριζομένου τοῦ δευτέρου ἄρθρου εἰς τὸν πρῶτον αὐτοῦ παράγραφον μὲ τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸ παρατήρησιν· ἀντὶ δὲ τῶν διαγραφέντων ἡ ἐπιτροπὴ κρίνει ἁρμοδίαν τὴν κατάταξιν δύο ἰδιαιτέρων ἄρθρων σαφηνιζόντων τὰ καθέκαστα τρίτου καὶ τετάρτου κατὰ τὴν σειράν, καὶ ὑποβάλλει τὴν παραδοχὴν αὐτῶν ὡς ἑφεξῆς.

« Ἄρθρ. 3. Ἅπασα ἡ κυκλοφορία τῶν ἀτμοκινήτων τῆς ἑταιρίας τοῦ Αὐστριακοῦ Λόυδ ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, » κατὰ πᾶσαν τὴν ὑπάρχουσαν γραμμὴν ἀκτοπλοΐας ὁρισθεῖσαν, » ὡς ἄνωθεν ἐν ἄρθροις 1 καὶ 2 ἢ καὶ ἄλλην προστεθησομένην » μετὰ ἀμοιβαίαν συνεννόησιν, θέλει παύσει ἅμα συστηθῶσιν » Ἑλληνικὰ ἀτμοκίνητα, εἴτε ἀνήκοντα εἰς τὸ Κράτος εἴτε » ἀνήκοντα εἰς ἰδιώτας, ἀλλ' ἀνεγνωρισμένα ὡς ἰδιοκτησία » Ἑλληνικὴ καὶ προσδιωρισμένα διὰ τὰς ῥηθείσας ἐσωτερικὰς » συγκοινωνίας. »

« Ἡ παραίτησις αὕτη ἀπὸ μέρους τῆς Ἑταιρίας θέλει γείνει » μετὰ δύο μῆνας, ἀφ' ὅτου ἡ γενικὴ Διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος εἰδοποιήσει περὶ τούτου τὴν Ἑταιρίαν. »

» Ἄρθρ. 4. Ἡ Ἑταιρία τοῦ Αὐστριακοῦ Λόυδ κατὰ τὴν ἄνω » προσδιορισθεῖσαν περίστασιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν Ἑλληνικῶν » ἀτμοκινήτων εἰς τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ Κράτους συγκοινωνίαν, » ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ διατηρήσῃ δύο ἐξωτερικὰς διὰ τῶν » ἀτμοκινήτων της γραμμὰς, παραιτουμένη πάσης ἀκτοπλοΐας » παρ' ἡμῖν τοιαύτης,

» α') Τὴν ἀπὸ Τεργέστης διὰ τῆς Ἀγκῶνος, Βρυνδισίου, Κερ- » κύρας, Ἀργοστολίου, Ζακύνθου ἕως Πάτρας καὶ πάλιν.

» β') Τὴν ἀπὸ Τεργέστης διὰ Κερκύρας, Σύρου καὶ Κωνσταν- » τινουπόλεως καὶ πάλιν.

Ἄρθρ. 5. Εἰς τόπον τοῦ ἄρθρου τρίτου τοῦ σχεδίου, ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς συνάρτησιν διατάξεών τινων συμφυῶν μὲ τὰ προηγούμενα, τροποποιεῖ ὡς ἀκολούθως τὸ ὅλον, καὶ προτείνει τὴν παραδοχὴν τοῦ ἄρθρου πέμπτου κατὰ τὴν σειρὰν ὡς ἀκολούθως.

«Ἄρθ. 5. Αἱ ἡμέραι τῆς ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεως τῶν ἀτμοκι- » νήτων τοῦ Λόυδ τῶν προσδιωρισμένων μεταξὺ ἄλλων καὶ εἰς » τὴν μεταφορὰν τῆς ἀλληλογραφίας, κανονίζονται ἐντὸς πίνα- » κος προσαρτωμένου εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν. Οὐδεμία » ὅμως μεταλλαγὴ ἢ ἀφαίρεσις ἢ προσθήκη δύναται νὰ γείνῃ » ὡς πρὸς τὴν ὕπαρξιν καὶ διεύθυνσιν τῶν ὑπαρχουσῶν γραμ- » μῶν, ὡς ἐπίσης οὐδεμία μεταβολὴ εἰς πάσας τὰς ἐν τῇ πα- » ρούσῃ διατάξεις ἀφορώσας τὴν ἀλληλογραφίαν, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς » τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους συγχωρεῖται, ἂν προηγουμένως δὲν » συνεννοηθῶσιν ἑκατέρωθεν τὰ μέρη, ἀφ' ἑνὸς ἡ Ἑταιρία τοῦ » Λόυδ καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις περὶ ἑνὸς ἑκά- » στου τῶν ἀντικειμένων, καὶ λάβῃ περὶ τούτων ἀποχρῶσαν » πληροφορίαν τὸ κοινόν. »

Τὸ ἄρθρον 6 ἔρχεται κατόπιν ἀντὶ τοῦ ἄρθρου τετάρτου τοῦ σχεδίου, μείναντος ὡς ἔχει τὸ πρῶτον.

Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἔχει νὰ ἐπιφέρῃ σχεδὸν καμμίαν τροπολογίαν ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἄρθρων, ἀφίνουσα εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς τὴν ἐκτίμησιν αὐτῶν· παρατηρεῖ μόνον ὅτι τὰ ἐπερχόμενα ἄρθρα κατόπιν τῶν διορθωθέντων μεταβάλλονται κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν τάξιν καὶ ὀπισθοποροῦσι κατὰ δύο μόνον βαθμίδας. Μόνον δὲ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ σχεδίου, ἤδη ἀριθμουμένου ὡς 19, ἡ ἐπιτροπὴ συνιστᾷ, συγχρόνως μὲ τῆς παρούσης συμβάσεως τὴν ἐπικύρωσιν, τὴν δικαίαν ἐλάττωσιν τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Ἑλλάδος ἐπὶ ἐπιστολῶν, φακέλλων κτλ. περιοριζομένων εἰς τὸ ἐλάχιστον δικαίωμα τοῦ ἐλαφροῦ λεγομένου ἐπιστολαγωγίου.

Τοιαῦται εἶναι αἱ κύριαι βάσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ ἐνόμισε δίκαιον συνάμα καὶ πρέπον νὰ συναρμολογήσῃ τὰ καθέκαστα τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑταιρίας

τοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ ταχυδρομικῆς δι' ἀτμοπλοίων συμβάσεως, δίχως ν' ἀπομακρύνηται τοῦ σκοποῦ τῶν συμβαλλομένων μερῶν καὶ πρὸς κυριωτέραν δικαιολόγησιν τῶν ἐπενεχθεισῶν τροπολογιῶν, προσθηκῶν καὶ ἀφαιρέσεων ἐπὶ τοῦ σχεδίου, τελευτῶσα ἡ ἐπιτροπὴ ἀναμιμνήσκει εἰς τὴν Βουλήν.

α') Ὅτι ποτὲ σύμβασις μεταξὺ φίλων δυνάμεων ἢ ἀτόμων δὲν ὀνομάζεται ἡ προσκτῶσα ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς μεγάλα ὠφελήματα, καὶ πρὸς τὸ ἄλλο μηδὲν παρέχουσα.

β') Ὅτι τὴν σήμερον, κατὰ τὸν ὁποῖον ζῶμεν χρόνον, τὰ μεταλλικὰ νομίσματα ἁπανταχοῦ τῆς Εὐρωπαϊκῆς γῆς ἐπεσωρεύθησαν ἐπὶ τοσοῦτον, καὶ τὰ κεφάλαια κατήντησαν ν' ἀπολαμβάνωσι τόσην ὀλίγην ὠφέλειαν, ὥστε πρὸ δύο ἐτῶν καὶ ἐντεῦθεν πλεῖστοι μεριδιοῦχοι χρηματικῶν τραπεζῶν ἐν Ἀγγλίᾳ προσεκλήθησαν ν' ἀποσύρωσι μέρος τῶν κεφαλαίων των, ὡς μὴ ὑπαρχόντων τῶν μέσων τῆς χρήσεως αὐτῶν, καὶ τοι ἐκπεσόντων τῶν τόκων πρὸς 2 1|2 τοῖς 0|0 κατ' ἔτος.

γ') Ὅτι ἄμεσον ἀποτέλεσμα τῶν μεγάλων χρηματικῶν πόρων τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου καὶ τῆς ταπεινότητος τῶν τόκων εἶναι ἡ μετεμφίεσις τῶν πολυτίμων μετάλλων, καὶ μεταμόρφωσις αὐτῶν εἰς πᾶν εἶδος βιομηχανίας καὶ ἐργολαβίας, διὰ τὴν ἐκ τούτων ἐμμέσως προερχομένην ὠφέλειαν εἰς τοὺς κεφαλαιούχους· ὥστε δὲν μένει κἀμμία ἀμφιβολία ὅτι, ἡσυχίας ὑπαρχούσης ἐντὸς τοῦ κράτους, θέλομεν ἰδεῖ μεταξὺ ἡμῶν ἐπισωρευόμενα κεφάλαια ἄρθονα, καὶ τὸν συναγωνισμὸν μεταξὺ ἀλλοδαπῶν καὶ ὁμογενῶν ἀναπτυσσόμενον διὰ τῆς συστάσεως ἑταιριῶν, πρὸς κοινωφελῆ δημόσια ἔργα ἀποβλεπουσῶν· καὶ προσέτι ἐργολαβίας ἀναλαμβανομένας ἀπὸ διαφόρους πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ προαγωγὴν παντοίων κλάδων τῆς δημοσίου οἰκονομίας.

Ἀλλὰ τοιαύτης διαφαινομένης τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων κατὰ τὴν φίλην ἡμῶν πατρίδα, ἡ ἐπιτροπὴ κρίνει ἀπαραίτητον χρέος της νὰ προκαλέσῃ καὶ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς εἰς τοῦ ἐμπορικοῦ ἡμῶν ναυτικοῦ τὴν σημερινὴν νέκρωσιν, ἐπαπειλοῦσαν τὴν τελείαν αὐτοῦ καταστροφήν, ἂν δὲν προλάβωμεν νὰ τὸ περιβάλωμεν μ' ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς συντηρήσεως, γενόμενοι φειδωλοὶ πρὸς πᾶν ὅ,τι τείνει διὰ πλαγίου καὶ ἐμμέσου ἀνταγωνισμοῦ ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς ἐπικρατείας μας, νὰ τὸ παραλύῃ καὶ νὰ τοῦ ἀφαιρῇ τὴν τελευταίαν ἰκμάδα τῆς ζωῆς καὶ ὑπάρξεώς του.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ τὴν παραδοχὴν τῆς συμβάσεως ὑπὸ τοὺς ἄνω διαγραφέντας ὅρους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰανουαρίου 1851.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ

Φρ. Κ. Μαῦρος. Α. Ζ. Μάμουκας. Γ. Ἀποστολίδης.
Γ. Σταΐκος. Ν. Μπούκουρας

Ὁ Εἰσηγητὴς

Ν. Α. Χ. Ἀναργύρου. »

Ἀνηγγέλθη ἀντικείμενον τῆς παρούσης συνεδριάσεως ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν.

Ἐν πρώτοις ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς παρετήρησεν ὅτι εἰς τὸ 1 ἄρθρον πρέπει νὰ ἐπενεχθῇ ἔτι λεκτική τις διόρθωσις τροπομένης τῆς φράσεως « τὴν κατάστασιν τοῦ ἀξιωματικοῦ » εἰς τὰς λέξεις « τὸν ἀξιωματικὸν » καὶ τῆς αἰτιατικῆς « αὐτόν » εἰς γενικὴν « αὐτοῦ ».

Παρετήρησεν ἕτερος ὅτι κάλλιον ἦτο νὰ μετατραπῇ ἡ φράσις αὕτη εἰς τὴν ἀκόλουθον « ὁ ἀπονεμόμενος ὑπὸ τοῦ βασιλέως βαθμὸς καθίσταται ἀναφαίρετον τοῦ ἀξιωματικοῦ δικαίωμα· ὁ δὲ ἀξιωματικὸς στερεῖται αὐτοῦ μόνον ἕνεκα τῶν ἑξῆς αἰτιῶν. »

Ἀντέταξεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι σκοπὸς τοῦ ἄρθρου δὲν εἶναι νὰ καθιερώσῃ τὸ ἀναφαίρετον τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀξιωματικοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι διὰ τοῦ Συντάγματος καθιερωμένον, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας νὰ ὁρίσῃ τὰς αἰτίας δι' ἃς ἀφαιρεῖται, ἀφοῦ πρῶτον ἐκφράσει πῶς ἀποτελεῖται ὁ ἀξιωματικός. Ἡ πρώτη λοιπὸν φράσις τοῦ ἄρθρου σημαίνει ὅτι ὁ βαθμός, τὸν ὁποῖον ἀπονέμει ὁ βασιλεύς, παράγει τὸν ἀξιωματικόν, καὶ δὲν ἀρμόζει διὰ τοῦτο ἡ τροπολογία τοῦ προαγορεύσαντος.

Μετὰ ταῦτα ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν τροπολογίαν τοῦ ὑπουργοῦ, καὶ ἑπομένως τὸ 1. ἄρθρον οὕτω πως τροπολογημένον.

« Ἄρθρ. 1. Ὁ βαθμὸς ἀπονέμεται ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ κατέχεται τὸν ἀξιωματικόν· ὁ δὲ ἀξιωματικὸς στερεῖται αὐτοῦ μόνον ἕνεκα τινὸς τῶν ἑξῆς αἰτιῶν·

α'. παραιτήσεως ἐγκριθείσης ὑπὸ τοῦ Βασιλέως,

β'. Στερήσεως τῆς ἰδιότητος τοῦ πολίτου Ἕλληνος, καταγνωσθείσης διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως,

γ'. Καταδίκης εἰς ἐγκληματικὴν ποινήν, ἢ ἕνεκα τῶν ἐν

τοῖς ἄρθροις 22 καὶ 23 τοῦ ποινικοῦ νόμου, τροποποιηθεῖσι διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 νόμου, διαλαμβανομένων πλημμελημάτων,

δ'. Ἐκπτώσεως καταγνωσθείσης δι' ἀποφάσεως τοῦ στρατοδικείου.

Ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τῶν νόμων ὁριζομένων λοιπῶν περιπτώσεων ἡ ἔκπτωσις τοῦ βαθμοῦ καταγινώσκεται δι' ἀποφάσεως τοῦ στρατοδικείου καὶ ἕνεκα τῶν ἑξῆς αἰτιῶν.

α'. Κατὰ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοῦ διὰ παράνομον ἀπουσίαν ἀπὸ τοῦ σώματός του διαρκέσασαν ὑπὲρ τοὺς τρεῖς μῆνας.

ε'. Κατὰ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι καὶ ἐν ἀργίᾳ ἀξιωματικοῦ δι' ἀπουσίαν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ βασιλέως, διαρκέσασαν ὑπὲρ τὰς 15 ἡμέρας.

Ἀναγνωσθέντος μετὰ τοῦτο τοῦ δευτέρου ἄρθρου, παρετήρησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι κατὰ συνέπειαν τῶν ἐπὶ τοῦ πρώτου ἄρθρου γενομένων λεκτικῶν διορθώσεων πρέπει νὰ μετατραπῇ ἡ ἐν τῷ τίτλῳ ἐνικὴ γενικὴ « καταστάσεως » εἰς πληθυντικὴν « καταστάσεων », Γενομένης δὲ ταύτης τῆς τροπῆς δεκτῆς, ἡ βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιρρήσεως τὸ 2 ἄρθρον ἔχον οὕτω·

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ καταστάσεων τοῦ ἀξιωματικοῦ.

« Ἄρθρ. 2. Αἱ καταστάσεις τοῦ ἀξιωματικοῦ εἶναι·

Ἡ τῆς ἐνεργείας καὶ τῆς διαθεσιμότητος,

Ἡ τῆς ἀργίας,

Ἡ τῆς ἀποταξέως,

Ἡ τῆς ἀποστρατείας.

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 3 ἄρθρου, ἀνέφερεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι ἐπὶ τοῦ δευτέρου παραγράφου τοῦ ἄρθρου ἐγένετο ἐν τῇ εἰσηγητικῇ ἐπιτροπῇ παρατήρησις ὑπό τινων, ἵνα τεθῶσι μετὰ τὴν λέξιν « στρατηγοῦ » αἱ ἀκόλουθοι « ἀντιστρατήγων, ὑποστρατήγων » ἀλλὰ νομίζει ὅτι, ἀφοῦ ἐτέθη ὁ ἀνώτατος καὶ ὁ κατώτερος βαθμός, συμπεριλαμβάνονται ὅλοι οἱ μεταξὺ καὶ δὲν εἶναι χρεία εἰδικῆς κατονομάσεως.

Ἀπήντησεν ἕτερος ὅτι ἡ ὀνομαστικὴ διάκρισις οὐδεμίαν φέρει βλάβην εἰς τὸν νόμον, τοῦ ὁποίου πλεονέκτημα πρέπει νὰ ἦναι ἡ σαφήνεια. Ἄλλως τε πρέπει νὰ διδῶμεν τοὺς βαθμοὺς τοὺς ὑπάρχοντας, διότι στρατηγοὺς δὲν ἔχομεν.

Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐννόησεν, ὡς καὶ τὸ νομοσχέδιον ἐννοεῖ, ὅτι εἰς τὸν δεύτερον παράγραφον περιλαμ-

βάνονται καὶ οἱ ὑποστράτηγοι καὶ οἱ ἀντιστράτηγοι, ἡ φιλονεικία δὲ ἦτον ἂν πρέπῃ νὰ μεταβληθῇ ἡ φράσις πρὸς πλείονα σαφήνειαν ἢ νὰ μείνῃ ὡς ἔχει, σαφὴς θεωρουμένη. Προτείνει λοιπὸν ἢ ν' ἀλλαγῇ ἡ φράσις οὕτω « τῶν στρατηγῶν μέχρι τῶν συνταγματαρχῶν » ἢ νὰ θεωρηθῇ ἀπορριφθεῖσα ἡ ἐν τοῖς πρακτικοῖς γενομένη σημείωσις ὅτι ἐμπεριλαμβάνονται ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ καὶ οἱ ὑποστράτηγοι καὶ οἱ ἀντιστράτηγοι.

Ἀποδεξαμένου δὲ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τὴν δοθεῖσαν ἐξήγησιν, παρεδέχθη ἡ βουλὴ νὰ μείνῃ ὁ παράγραφος ἀμετάβλητος.

Μετὰ ταῦτα παρετήρησεν ἕτερος ὅτι ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ δὲν σαφηνίζονται ἀποχρώντως αἱ καταστάσεις τῆς ἐνεργείας καὶ διαθεσιμότητος, καθότι ἡ δευτέρα κατάστασις, ἡ τῆς διαθεσιμότητος, συγχέεται μὲ τὴν κατάστασιν τῆς ἀργίας τὴν ὁριζομένην ἐν τῷ ἑπομένῳ 4 ἄρθρῳ. Διότι φαίνεται, ὅτι διαθεσιμότητα μὲν ὀνομάζει τὴν πρόσκαιρον στέρησιν τῆς θέσεως, ἀργίαν δὲ τὴν διαρκῆ· πραγματικῶς ὅμως δὲν εἶναι αὕτη ἡ κυρία διάκρισις, διότι καὶ τὸν ἐν ἀργίᾳ ὡς καὶ τὸν ἐν διαθεσιμότητι δύναται ν' ἀνακαλέσῃ εἰς θέσιν ἡ Κυβέρνησις ὁπόταν θέλῃ. Ἡ δὲ πραγματικὴ διαστολὴ φαίνεται ἐν τῷ Γαλλικῷ νόμῳ, ὅπου ἐν ἐνεργείᾳ θεωροῦνται οἱ en cadre et en emploie, ἤγουν οἱ κατατεταγμένοι εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἀξιωματικῶν, καὶ εὑρισκόμενοι εἰς νομοθετημένην θέσιν· ἐν διαθεσιμότητι δέ, οἱ ὄντες μὲν en cadre οὐχὶ ὅμως καὶ en emploie, ἤγουν οἱ κατατεταγμένοι μέν, μὴ εὑρισκόμενοι ὅμως εἰς θέσιν, ἀλλ' ὄντες ἕτοιμοι νὰ ἀναπληρώσωσι τοὺς ἐλλείποντας ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ. Ἐν ἀργίᾳ δὲ θεωροῦνται οἱ μήτε en cadre μήτε en emploie ἤγουν οἱ μήτε κατατεταγμένοι, μήτε εἰς θέσιν εὑρισκόμενοι. Ἡ διάκρισις λοιπὸν αὕτη δὲν καταφαίνεται σαφῶς εἰς τὸν ἡμέτερον νόμον.

Παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι τῷ ὄντι αὕτη εἶναι ἡ πραγματικὴ διάκρισις τῶν τριῶν καταστάσεων τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἀλλ' ἡ νεοελληνικὴ στρατιωτικὴ γλῶσσα εἰσέτι ἀμόρφωτος οὖσα, στερεῖται τῶν ἀναγκαίων λέξεων πρὸς μετάφρασιν τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι καθιερωμένων τεχνικῶν ὅρων, ὁποῖοι εἶναι π. χ. αἱ λέξεις cadre καὶ emploi, τὰς ὁποίας ἠναγκάσθημεν νὰ ἐξηγήσωμεν ἀμφοτέρας διὰ τῆς λέξεως « θέσεως ».

Ἕτερος παρετήρησεν ὅτι πολλοὶ τῶν παλαιῶν ἀξιωματικῶν ἐτέθησαν εἰς διαθεσιμότητα καὶ ἔλαβον διὰ τοῦτο πολλοστόν τι τοῦ μισθοῦ των, ἄλλοι δὲ ὁμοιόβαθμοι τεθέντες ὁμοίως εἰς διαθεσιμότητα, ἔλαβον μεγαλείτερον πολλοστὸν τοῦ μισθοῦ των

καὶ περισσοτέρας ἀποδοχάς· τὴν ἀδικίαν ταύτην δὲν πρέπει ν' ἀνέχωνται οἱ ὑπουργοί, καὶ διὰ τοῦτο ὡς ἐν παρόδῳ παρατηρεῖ ὅτι ὅλοι οἱ εἰς διαθεσιμότητα τιθέμενοι πρέπει νὰ ὑπάγωνται εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν.

Ἀνέπτυξεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι ὁ προαγορεύσας ἐξ εὐγενῶν συμπαθητικῶν αἰσθημάτων πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς τοὺς εἰς διαθεσιμότητα τιθεμένους ὁρμώμενος, τὴν δικαίαν καθυπέβαλε παρατήρησίν του· ἀλλ' ἐνταῦθα ὁ λόγος δὲν εἶναι περὶ τοιαύτης διαθεσιμότητος, ἥτις ἀντιστοιχεῖ μᾶλλον πρὸς τὴν ἐν τῷ παρόντι νομοσχεδίῳ ἀπόταξιν, ὥστε δὲν ἀνήκει ἡ παρατήρησις αὕτη εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον.

Ἐπαναλαβόντος τοῦ προαγορεύσαντος ὅτι ἀνεξαρτήτως τοῦ παρόντος νομοσχεδίου καθυπέβαλε τὴν παρατήρησίν του πρὸς διόρθωσιν τοῦ παρελθόντος, ἡ βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ 3. ἄρθρον, κατὰ τὰς εἰς τὰ πρακτικὰ γενομένας ἐξηγήσεις, ἔχον οὕτω·

Περὶ ἐνεργείας καὶ διαθεσιμότητος.

«Ἄρθρ. 3. Ἡ ἐνέργεια εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ διωρισμένου εἴς τινα θέσιν τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ, καθὼς καὶ τοῦ μὴ ἀνήκοντος μὲν εἴς τινα θέσιν τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ ἀξιωματικοῦ, διωρισμένου δὲ προσκαίρως εἰς εἰδικήν τινα ὑπηρεσίαν ἢ ἀποστολήν.

Ἡ διαθεσιμότης εἶναι ἡ εἰδικὴ κατάστασις τῶν στρατηγῶν, τῶν συνταγματαρχῶν καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἐπιτελῶν, τῶν διαμενόντων προσκαίρως ἄνευ θέσεως.»

Μετὰ τοῦτο ἀναγνωσθὲν τὸ 4 ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιρρήσεως, δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτω·

Περὶ ἀργίας.

«Ἄρθρ. 4. Ἡ ἀργία εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ μὴ ἀνήκοντος εἴς τινα θέσιν τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ 5, ἀναγνωσθέντος, ὁ εἰσηγητὴς παρετήρησεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ θεωρήσασα ὅτι ἡ φράσις «προσκαίρου παθήματος» δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς παρανόησιν τοῦ ἀληθοῦς πνεύματος τοῦ νόμου, ἐννοοῦντος ἐνταῦθα τὰ νοσήματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα διαρκοῦντα ἐπὶ πολὺν χρόνον εἴτε θεραπεύονται, μετέτρεψεν αὐτὴν εἰς τὴν ἀκόλουθον «χρονίου νοσήματος» συμβουλευθεῖσα μάλιστα πρὸς τοῦτο εἰδήμονας τῆς γλώσσης ἰατρούς. Ἀποδίδει λοιπὸν εἰς τὴν λέξιν «χρόνιον νόσημα» τὴν ἔννοιαν τοῦ παρατεινομένου ἀλλὰ δυναμένου νὰ θεραπευθῇ νοσήματος.

Ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος ὅτι ἡ νομοθεσία πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν ἐκ τῆς κυρίας σημασίας τῶν λέξεων πηγάζουσαν ἔννοιαν, καὶ οὐχὶ τὴν κατ' εἰδικήν τινα ἐκδοχὴν λέξεων ἐξαγομένην. Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ἡ ἰατρικὴ διαιρεῖ τὰ νοσήματα εἰς ὀξέα καὶ χρόνια ἢ χρονικά· τὰ μὲν πρῶτα δύνανται προλαμβανόμενα νὰ θεραπευθῶσιν εὐκόλως, τὰ δὲ δεύτερα, ὡς ἡ φθίσις, ἐὰν μὲν ἦναι εἰς τὸν α. καὶ β'. βαθμόν, εἶναι ἰάσιμα, ἐὰν δ' εἰς τὸν γ'. ἀνίατα ἀποβαίνουσιν· ὥστε ἡ φράσις «χρόνιον νόσημα» ταύτην ἔχει ἰατρικῶς τὴν σημασίαν καὶ δὲν δύναται νὰ σημάνῃ ὅ,τι ὁ προαγορεύσας ἐξήγησεν.

Ἄλλος ὑπεστήριξεν ὅτι πρέπει ν' ἀπαλειφθῇ ὅλως διόλου ἡ φράσις αὕτη ὡς περιττὴ, διότι τὸ 5 ἄρθρον πραγματεύεται περὶ τῆς ἀπολύσεως καὶ παύσεως τῶν ἀξιωματικῶν καθόλου· δὲν ἀρμόζει λοιπὸν ἤδη νὰ ὁρίσωμεν τοὺς ὅρους αὐτῶν.

Ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος, ὅτι ὁ προαγορεύσας συνέχεε τὴν ἀργίαν εἰς ἣν τίθενταί τινες λόγῳ ὑπηρεσίας μὲ τὴν λόγῳ πειθαρχικῷ καὶ διοικητικῷ ἐνεργουμένην, ἐνῷ ἡ μὲν πρώτη θεωρεῖται ὡς πλεονέκτημα τῶν μεταβαινόντων εἰς ἀργίαν, ἡ δὲ δευτέρα, ὡς ποινή.

Ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ αὐτοῦ ὅτι ὁ προλαλήσας δὲν ἐννόησε τὴν ἔννοιαν τοῦ νόμου σαφηνιζομένου ἀποχρώντως ἐκ τῆς δικαιολογητικῆς ἐκθέσεως τοῦ ὑπουργοῦ, ἥτις ἀναφέρει ὅτι οἱ ἕνεκα σωματικῆς ἀνικανότητος τιθέμενοι εἰς ἀργίαν ἀξιωματικοὶ στεροῦνται πάντων τῶν στρατιωτικῶν δικαιωμάτων των, καὶ ὅτι ὁ νόμος δὲν ἐννοεῖ τοὺς παθόντας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, πρὸς οὓς ἡ Κυβέρνησις παραχωρεῖ καὶ μέτα πρὸς θεραπείαν καὶ ἀδείας ἀναρρώσεως, ἀλλὰ θέλει νὰ περιστείλῃ τὰς καταχρήσεις ἐκείνων, ὅσοι προσποιοῦνται ὅτι ἀσθενοῦν, ἢ πάσχουσιν ἕνεκα καταχρήσεων καὶ ἀτάκτου διαγωγῆς· ὥστε ἡ εἰς ἀργίαν διὰ χρόνιον νόσημα ὑποβολὴ τοῦ ἀξιωματικοῦ εἶναι τιμωρία καὶ οὐχὶ πλεονέκτημα, ὡς ὁ προαγορεύσας ὑπέλαβεν. Ἕνεκα τούτου ὑποστηρίζει καὶ αὐτὸς τὴν ἀπαλειψιν αὐτοῦ τοῦ ὅρου, ὡς περιττοῦ.

Ἀνέπτυξεν ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ὅτι ὁ νόμος θεωρεῖ ἀναγκαίαν χάριν τῆς ἐνεργείας τῆς ὑπηρεσίας τὴν εἰς ἀργίαν ὑποβολὴν τῶν ἐφ' ἱκανόν τι διάστημα χρόνου, τέσσαρας ἢ πέντε μῆνας φέρ' εἰπεῖν, ἀσθενούντων ἀξιωματικῶν εἴτε ἐκ φυσικῶν αἰτίων καὶ ἕνεκα τῆς ὑπηρεσίας, εἴτε καὶ δι' ἄτακτον ἀγωγήν. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις τοὺς μὲν πρώτους ὀφείλει νὰ περιθάλψῃ καὶ νὰ περιποιηθῇ γλυκαίνουσα ὅπως δύναται τοὺς πόνους των, τοὺς δ' ἐκ κακῆς διαγωγῆς παθόντας ἀρνεῖται νὰ δοκιμά-

σωσι τῶν παρεκτροπῶν των τ' ἀποτελέσματα. Τοιαύτη εἶναι τοῦ νόμου ἡ ἔννοια.

Παρετήρησεν ἕτερος ὅτι κατὰ τὴν ἐξήγησιν ταύτην τοῦ ὑπουργοῦ περὶ τῆς σημασίας τοῦ χρονίου νοσήματος καὶ τῆς ἐκλείψεως τῆς σημασίας τοῦ παρατεινομένου ἀλλ' ἰωμένου νοσήματος, ὑποστηρίζει καὶ αὐτὸς τὴν φράσιν « χρονίου νοσήματος ».

Γενομένης λοιπὸν παρὰ τῆς βουλῆς δεκτῆς καὶ ταύτης τῆς φράσεως « χρονίου νοσήματος » ἀντὶ « προσκαίρου παθήματος » καὶ τῆς ἀκολούθου « ἀπολύσεως ἢ προσκαίρου παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως » ἀντὶ τῆς ὑπαρχούσης « ἀφαιρέσεως ἢ παύσεως τῆς θέσεως » ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ 5 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως ἔχον οὕτως·

« Ἄρθρ. 5. Ὁ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀργίαν μόνον ἕνεκά τινος τῶν ἑξῆς αἰτιῶν·

Διαλύσεως σώματος,

Καταργήσεως θέσεως,

Ἐπανόδου ἐξ αἰχμαλωσίας, ἐὰν ἡ θέσις τοῦ αἰχμαλωτισθέντος ἀξιωματικοῦ ἐπληρώθη,

Χρονίου νοσήματος,

Ἀπολύσεως ἢ προσκαίρου παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 6 ἄρθρου ἠρώτησέ τις ποῖαι εἶναι αἱ ἁρμόδιαι στρατιωτικαὶ ἀρχαί, τὰς ὁποίας ἐννοεῖ τὸ ἄρθρον, καὶ προέτεινεν ὅτι εἶναι καταλληλότερον νὰ τεθῇ ἀντὶ τῶν ἁρμοδίων στρατιωτικῶν ἀρχῶν ἡ φράσις « ἀνακριτικοῦ συμβουλίου ».

Παρετήρησεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι ὁ μὲν Γαλλικὸς νόμος, τοῦ ὁποίου ὁ πορὼν εἶναι σχεδὸν μετάφρασις, δὲν περιέχει παντάπασι τὴν φράσιν « στηριζομένη ἐπὶ δικαιολογητικῶν ἐκθέσεων τῶν ἁρμοδίων στρατιωτικῶν ἀρχῶν » ὁ δ' ἡμέτερος νόμος διὰ τῆς προσθήκης ταύτης ἐξασφαλίζει πληρέστατα τοὺς ἀξιωματικοὺς πάσης ἀδικίας ἐκ μέρους τῶν ὑπουργῶν, ὥστε πᾶσα περαιτέρω προφύλαξις καθίσταται περιττὴ καὶ ματαία.

Ἐπαναλαβόντος τοῦ πρὸ αὐτοῦ ὅτι ἐν Ἑλλάδι οὐδεμία προφύλαξις εἶναι περιττή, διότι ἐνταῦθα τὰ πάθη εἶναι ἐξημμένα καὶ πολλάκις θέτουσιν εἰς ἀργίαν καὶ παραλαμβάνουσιν εἰς ἐνέργειαν ὁποίους θέλουσιν, ἀνέπτυξεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι τὴν ἀνωτέρω μνημονευθεῖσαν προσθήκην ἔκαμεν αὐτὸς πρὸς πλείονα ἀσφάλειαν τῶν ἀξιωματικῶν Ἑλλήνων, τοὺς ὁποίους ἠθέλησε νὰ προφυλάξῃ πάσης ἀδικίας ἐκ μέρους τῶν ὑπουργῶν. Ἀλλὰ δὲν δύναταί τις

νὰ ἀρνηθῇ ὅτι ὑπάρχουσι περιστάσεις, ἀπαιτοῦσαι τὴν εἰς ἀργίαν μετάθεσιν ἀξιωματικοῦ τινος πρὸς τιμὴν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ ἐπαγγέλματος. Ἡ συναναστροφή, φερ' εἰπεῖν, ἀξιωματικοῦ τινος μετὰ φαυλοβίων, ἡ ἐνδελεχὴς ἀνασχόλησις εἰς τυχηρὰ παιγνίδια κατασπαταλῶντα τὴν περιουσίαν του καὶ φέροντα αὐτὸν εἰς ἀνέχειαν, χαρακτὴρ βάρβαρος πρὸς πολίτας ἀδυνάτους καὶ φιλησύχους, τὸ φίλερι, ἡ περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του ἀμέλεια, ἡ παράβλεψις τῆς τιμωρίας τῶν πταισμάτων τῶν ὑποδεεστέρων του, ἡ κλίσις πρὸς σκευωρίας καὶ μηχανορραφίας γεννῶσας σκάνδαλα μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν, ἡ κατακρισις τῶν πράξεων τῶν ἀνωτέρων του ἐνώπιον ὑποδεεστέρων, ἡ ἔκφρασις ἀρχῶν ἐναντίων τῶν καθεστώτων, ἡ ἀθέτησις τοῦ λόγου τῆς τιμῆς του ἐν τῷ βίῳ, εἶναι περιστάσεις αἰτίνες προκαλοῦσι κατ' ἀρχὰς μὲν πειθαρχικὰς τιμωρίας διὰ νουθεσίας, δι' αὐστηρᾶς μυστικῆς ἐπιπλήξεως, διὰ φανερᾶς, διὰ περιορισμοῦ ἐν τῷ οἴκῳ, ἐν τῷ στρατῶνι, καὶ δι' αὐτῆς τῆς φυλακίσεως, ἔπειτα δέ, ὑποτροπιάσεων ἐπισυμβαινουσῶν, τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ 6 ἄρθρου, καὶ τελευταῖον ἂν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὁ ἀξιωματικὸς μείνῃ ἀδιόρθωτος, τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ 9 ἄρθρου. Πρὸς ἐπιβεβαίωσιν ὅμως τῆς ὑπάρξεως τῶν ἀνωτέρω περιστάσεων, ἀπαιτεῖ ὁ νόμος νὰ στηρίζηται ἡ ἔκθεσις τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ δικαιολογητικῶν ἐκθέσεων τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν. Αὗται δὲ δὲν κατονομάζονται, διότι δὲν εἶναι εἰσέτι νενομοθετημένος ὁ ὀργανισμὸς τῶν στρατιωτικῶν τάξεων.

Προσέθηκεν ἕτερος ὅτι τὸ 6 ἄρθρον χορηγεῖ πάσας τὰς ἀπορρώσας ἐγγυήσεις εἰς τὸν ἀξιωματικὸν διὰ τῆς ἀπαιτήσεως τῶν δικαιολογητικῶν ἐκθέσεων, ἐν αἷς πρέπει βέβαια νὰ γίνηται μνεία ὅλων τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσαν βαθμολογίαν, καὶ νὰ ἐπισυνάπτωνται καὶ τὰ ἀποσπάσματα τῶν πράξεων, δι' ὧν ὑπεβλήθη εἰς τὰς πειθαρχικὰς τιμωρίας. Ὅταν λοιπὸν τοιουτοτρόπως ἐφαρμόζηται τὸ 6 ἄρθρον, οὐδένα κίνδυνον τρέχει ἕκαστος ἀξιωματικός, ἀλλὰ θέλουσι τιμωρεῖσθαι μόνον οἱ ἀτιμίαν εἰς τὸν στρατὸν φέροντες.

Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτον ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου ἀγορεύσας ὅτι ἡ διήγησις τῶν περιστάσεων καθ' ἃς εἰς ἀργίαν ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται, θεωρητικῶς ἔχει τῷ ὄντι καλῶς, ἀλλ' ἐν Ἑλλάδι τὰ πράγματα φαίνονται τῶν λόγων διάφορα, καὶ ὅταν ὑπάρξῃ ἀμιλλά τινος κατωτέρου πρὸς προβιβασμὸν καὶ ἀπόλαυσιν θέσεως ἀνωτέρας, οἱ ἀνώτεροι δύνανται νὰ περιπλέξωσι τὸν κατώτερον εἰς τοιαῦτά τινα πλημμελήματα δυνάμενα νὰ

προκαλέσωσι τὴν εἰς ἀργίαν μετάθεσίν του· πάθος ὁμοίως τοῦ ὑπουργοῦ κατά τινος ἀξιωματικοῦ δύναται νὰ προκαλέσῃ τοιαύτας δικαιολογητικὰς ἐκθέσεις πρὸς μετάθεσιν εἰς ἀργίαν. Οὐδεμία λοιπὸν χρεία πολλῶν λόγων πρὸς ἀπόδειξιν τῶν περιστάσεων τούτων, ἀφοῦ ταῦτα ἤδη ἀγορεύοντος ὑπουργοῦ οἱ λόγοι δὲν εἶναι σύμφωνοι πρὸς τὰ πράγματα. Ὁ Δημολούλιος π.χ. ὁ Σταῦρος Γρίβας ἐτέθησαν εἰς ἀργίαν, οὐχὶ ὅμως κατὰ συνέπειαν τῶν μνημονευθεισῶν περιστάσεων, ἀλλὰ διὰ νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν τοῦ πρώτου ὁ ἀδελφὸς τοῦ ὑπουργοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ διαγωγὴ ἔπρεπε βέβαια νὰ ἦναι διάφορος, ἂν οἱ λόγοι του συνεφώνουν μὲ τὰ πράγματα, διότι τὸ πνεῦμα τοῦ ὑπουργοῦ φαίνεται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων. Χρεία λοιπὸν νὰ ἐντεθῶσιν ἐν τῷ νόμῳ μείζονες ἐγγυήσεις, διότι αἱ εἰς τὰ πρακτικὰ γινόμεναι ἐξηγήσεις δὲν περιώρισαν οὐδέποτε τὴν κατὰ γράμμα ἐξήγησιν τῶν νόμων.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ὅτι ἂν καὶ δὲν εἶναι ἐνταῦθα ὁ κατάλληλος τόπος νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ ὁ προαγορεύσας λόγον τῶν ὑπουργικῶν του πράξεων, ὡς στρατιώτης ὅμως φθάσας μὲ μόνον τὸ στῆθός του εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκεται βαθμόν, δὲν ἀποφεύγει τὸν ἀγῶνα ὅπου καὶ ὅταν τῷ προταθῇ. Δὲν θεωρεῖ τὴν διαγωγήν του παντάπασιν ἐπιλήψιμον, ἂν διώρισε τὸν ἀδελφόν του εἰς ἐνεργητικὴν ὑπηρεσίαν, διότι δὲν τὸν προήγαγεν ἐκ τοῦ μηδενὸς οὐδ' ἀναξίως, ἀλλὰ τὸν παρέλαβεν ἐκ τῆς φάλαγγος, ὅπου εἶχε τὸν βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου, φθάσας εἰς αὐτὸν οὐχὶ δι' ὑποσκελίσεως ἄλλων καὶ πηδημάτων, ἀλλὰ διὰ τῆς ἱεραρχικῆς ὁδοῦ· δὲν ἔβλεπε δ' αὐτὸν ἐστερημένον τῶν ἀναγκαίων ἐκδουλεύσεων, διότι φέρει ἐπὶ τοῦ σώματός του τὰς οὐλὰς τῶν πληγῶν, τὰς ὁποίας ἔλαβεν εἰς αὐτὸ τὸ πεδίον τῆς μάχης, διότι ἐσώθη μὲ τὸ ξίφος γυμνὸν εἰς χεῖρας κατὰ τὴν ἔκ τοῦ Μεσολογγίου ἔξοδον, χιλίαρχος ὢν κατὰ τὸ 1825, ἐνῷ ἄλλοι πολλοὶ τότε οὐδὲ στρατιῶται ὄντες ἔχουσι τώρα βαθμὸν ἀνώτερον αὐτοῦ· εἶναι ἐκ τῶν συναγωνιστῶν τοῦ Καραϊσκάκη, καὶ εἰς τὰς πλείστας κατὰ τὴν Στερεὰν μάχας ἔλαβε μέρος. Τοῦτον λοιπόν, τοιοῦτον ὄντα ἔπρεπε νὰ παραβλέψῃ, ἐπειδὴ ἦτον ἀδελφός του, καὶ νὰ ὑποχρεωθῇ διὰ τοῦτο νὰ μὴ τὸν μεταχειρισθῇ εἰς ἐνεργητικὴν ὑπηρεσίαν; ἀλλὰ τότε ἤθελε πράξει ἔγκλημα καὶ εἰς τὸν Θρόνον καὶ εἰς τὴν πατρίδα, τὴν ὁποίαν ὑπηρετεῖ. Ἐὰν δ' ἔθεσεν εἰς ἀργίαν ἢ εἰς τὴν φάλαγγα τὸν Δῆμον Λούλιον, ἢ τὸν Σταῦρον Γρίβαν ἢ ἄλλον τινά, ταῦτα εἶναι μέτρα διοικητικά, τὰ ὁποῖα λαμβάνει ἕκαστος ὑπουργὸς διὰ λόγους τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἤθελε δώσει καὶ τούτων λόγον ἂν προύκαλείτο ὑπ' ἐκείνων, ἐφ' ὧν τὰ μέτρα ταῦτα ἐνηργήθησαν, ἀλλ' αὐτοὶ δὲν ἐπαρατήνησαν

θησαν· ἀλλ' ἄλλο τι, φαίνεται, ἐκίνησε τὴν χολὴν τοῦ προαγορεύσαντος κατ' αὐτοῦ· εἶναι ἡ εἰς ἀργίαν μετάθεσις τοῦ ἀδελφοῦ του. Προσέθηκε δ' ὁ ὑπουργὸς ὅτι μ' ὅσην εὐκολίαν παρεδέχθη τὴν πρόκλησιν διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ ἀδελφοῦ του, ἄλλην τόσην δυσκολίαν αἰσθάνεται ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸν προλαλήσαντα διὰ τὴν εἰς ἀργίαν μετάθεσιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο σιωπᾷ.

Παρετήρησεν ἕτερος ὅτι ἦτον καλὸν νὰ κατασιγῶσι τὰ προσωπικὰ συμφέροντα ὅταν συζητῶνται νόμοι, καὶ νὰ γίνωνται μόνον παρατηρήσεις ἀφορώσαι τὸν συζητούμενον νόμον· διὰ τοῦτο παρατηρεῖ ὡς πρὸς τὴν πρότασιν ταῖ κατὰ πρῶτον ἐπὶ τοῦ ἄρθρου ἀγορεύσαντος ὅτι ὁ μὲν βαθμὸς δὲν δύναται ν' ἀφαιρεθῇ, εἰμὴ κατὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένους ὅρους, ἡ δὲ θέσις ἀποδίδεται εἰς ἕκαστον ἀξιωματικὸν ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ὅτις, κατὰ τὸ σύνταγμα καὶ τὴν καλῶς ἐννοουμένην κυβερνητικὴν τάξιν, δύναται καὶ νὰ τὴν ἀφαιρέσῃ. Ἐνῷ δὲ ἡ παῦσις παντὸς ἄλλου ὑπαλλήλου ἀφίνεται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ τεθῇ ὁ ἀξιωματικὸς εἰς ἀργίαν, ἀπαιτεῖ ὁ νόμος ἀπόδειξιν ὅτι ὁ ἀξιωματικὸς ἐκεῖνος κατέστη βάρος τῆς ὑπηρεσίας καὶ αἶσχος τῶν στρατιωτικῶν· δὲν εἶναι λοιπὸν δυνατὸν νὰ ζητηθῶσι περισσότεραι ἐγγυήσεις, χωρὶς περιορισμὸν τῆς ἐλευθερίας τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας. Ἐὰν λόγου χάριν, τεθῇ ὡς περιορισμὸς ἡ γνωμοδότησις ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, δεσμεύονται αἱ χεῖρες τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ὀφείλουσα νὰ μεριμνᾷ ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, καὶ θέλουσα ν' ἀπομακρύνῃ τῆς ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας τινὰ μὴ ἀποδεχόμενον τὰς πολιτικὰς αὐτῆς ἀρχάς, θέλει διακωλύεσθαι εἰς τὴν πορείαν της πρὸς μεγάλην βλάβην τοῦ Κράτους. Αἱ ἐν τῷ νόμῳ λοιπὸν ὑπάρχουσαι ἐγγυήσεις εἶναι ἀποχρῶσαι, διότι ἐκτὸς τούτων ὑπάρχει καὶ ἡ ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν ὑπουργῶν ἐπίβλεψις τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ζητῶσι παρ' αὐτῶν ἑκάστοτε λόγον τῶν πράξεών των, καὶ νὰ κατακρίνωσιν αὐτάς, ἐὰν ποτὲ φθάσωσιν εἰς τὴν ἀπόνοιαν νὰ θέσωσιν εἰς ἀργίαν ἀξιωματικόν τινα παραλόγως καὶ παρανόμως· διὰ ταῦτα ὑποστηρίζει τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει.

Ἐπαναλαβόντος τοῦ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσαντος ὅτι πρέπει τοὐλάχιστον νὰ προστεθῇ ἡ φράσις α μετὰ τὴν ἐπὶ ματαίῳ χρῆσιν τῶν πειθαρχικῶν μέσων, β καὶ τοῦ ὑπουργοῦ ἐπιμένοντος εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ἄρθρου ὡς ἔχει, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως ὡς εἶχεν, ἀντικατασταθείσης μόνον τῆς φράσεως α δι' ἀφαιρέσεως ἢ παύσεως τῆς θέσεώς του, β διὰ τῆς α δι' ἀπολύσεως ἢ προσκαίρου παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεώς του· β ἔχει δ' οὕτως·

«Ἄρθρ. 6. Ἡ ἐν ἀργίᾳ μετάθεσις τοῦ ἀξιωματικοῦ δι' ἀπολύσεως ἢ προσκαίρου παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεώς του ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, στηριζομένῃ ἐπὶ δικαιολογητικῶν ἐκθέσεων τῶν ἀρμοδίων στρατιωτικῶν ἀρχῶν.»

Ἀναγνωσθέντος ἔπειτα τοῦ 7 ἄρθρου, ἐπροτάθη νὰ μεταβληθῇ ἡ φράσις «διὰ διαλύσεως» εἰς «ἕνεκα διαλύσεως» καὶ ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν ἀνωτέρω διόρθωσιν· ἔχει δ' οὕτως.

«Ἄρθρ. 7. Οἱ ἐν ἀργίᾳ ἕνεκα διαλύσεως σώματος, καταργήσεως θέσεως ἢ ἐπανόδου ἐξ αἰχμαλωσίας ἀξιωματικοὶ ἀναλαμβάνουν τὸ ἥμισυ τῶν χρεωουσῶν θέσεων τοῦ βαθμοῦ των, εἰς ὃ ἀνήκουσιν ὅπλων. Ἡ εἰς ἐνέργειαν ἀνάκλησις αὐτῶν γίνεται κατὰ λόγον ἀρχαιότητος, ὁ δὲ χρόνος τῆς τοιαύτης ἀργίας λογίζεται χρόνος πραγματικῆς ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τοῦ προβιβασμοῦ, τῆς διοικήσεως, τῆς ἀποτάξεως καὶ τῆς ἀποστρατείας.»

Ἐπὶ τοῦ 8 ἄρθρου, εἷς μὲν παρετήρησεν, ὅτι ἐπειδὴ ἡ προσωρινὴ παῦσις ἐνεργεῖται δι' ἔλλειψιν πειθαρχικοῦ χρέους, πρέπει νὰ διατηρῆται ἡ ἀρχαιότης ὑπὲρ τῶν προσωρινῶς παυομένων, διότι ἄλλως ἀντὶ ἐπανορθώσεως θέλει τοῖς φέρει καταστροφὴν τὸ τοιοῦτον μέτρον. Ἀπήντησε δ' ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι, ἐπειδὴ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἡ θέσις τοῦ ἀξιωματικοῦ εἶναι ποινική, ἡ ἐπιτροπὴ οὐ μόνον δὲν μετέβαλεν αὐτό, ἀλλὰ καὶ ἐπιμένει νὰ μὴ μεταβληθῇ ὅλως. Ἀκολούθως δ' ἀφ' οὗ ἐπρότεινεν ἡ μὲν λέξις «ἀφαιρέσεως» ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς «ἀπολύσεως» ἡ δὲ φράσις «ἢ παύσεως τῆς θέσεώς των» νὰ μετατραπῇ εἰς «ἢ προσκαίρου παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεώς των» ἡ βουλὴ παρεδέχθη, κατὰ τὰς γενομένας διορθώσεις, τοῦτο τε τὸ ἄρθρον καὶ τὰ μετ' αὐτὸ 9, 10 καὶ 11 δι' εἰδικῆς ἕκαστον ἀναστάσεως, μεταβαλοῦσα μόνον τὴν ἐν τῷ 10 ἄρθρῳ λέξιν «παθήματος» εἰς «νοσήματος» καθὼς καὶ τὰς ἐν τῷ 11 «ἀνιάτων παθημάτων» εἰς «ἀνιάτου νοσήματος.» ἔχουσι δὲ ταῦτα οὕτως.

«Ἄρθρ. 8. Οἱ ἕνεκα χρονίου νοσήματος καὶ οἱ δι' ἀπολύσεως ἢ προσκαίρου παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεώς των τιθέμενοι εἰς ἀργίαν ἀξιωματικοὶ ἀνακαλοῦνται μὲν εἰς ἐνέργειαν, ἀλλ' ὁ χρόνος καθ' ὃν διαμένουν ἐν ἀργίᾳ λογίζεται πραγματικὴ ὑπηρεσία ὡς πρὸς μόνον τὸ δικαίωμα τῆς ἀποτάξεως καὶ τῆς ἀποστρατείας.

Περὶ ἀποτάξεως.

Ἄρθρ. 9. Ἡ ἀπόταξις εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ ἄνευ θέσεως

ἀξιωματικοῦ, ἀνεπιδέκτου ὄντος ν' ἀνακληθῇ εἰς ἐνέργειαν καὶ μὴ ἔχοντος δικαίωμα πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας.

Ἄρθρ. 10. Ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀπόταξιν·

α'. Ἕνεκα ἀνιάτου νοσήματος.

β'. Ἕνεκα πειθαρχικῶν λόγων.

Περὶ ἀποτάξεως ἕνεκα ἀνιάτου νοσήματος.

Ἄρθρ. 11. Ἡ ἕνεκα ἀνιάτου νοσήματος εἰς ἀπόταξιν μετάθεσις τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀποφασίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων νόμου.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ 12 ἐπροτάθη ὁ μὲν πρῶτος παράγραφος νὰ μετατραπῇ οὕτως· «Αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀπόταξιν ἕνεκα πειθαρχικῶν λόγων εἰσὶν αἱ ἑφεξῆς» ἵνα καταφαίνηται, ὅτι ἡ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀπόταξις πηγάζει ἐκ πειθαρχικῶν λόγων· οἱ δὲ ἑφεξῆς παράγραφοι, νὰ μετατραπῶσι κατ' ἀναλογίαν εἰς συνήθης ἁπλῆς διαγωγῆς· βαρέα πταίσματα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἢ τὴν πειθαρχίαν· παραπτώματα ἀφορῶντα τὴν στρατιωτικὴν τιμήν· παράτασις.»

Ἀποδεξαμένης δὲ τῆς βουλῆς πάντα ταῦτα, παρετήρησέ τις ἐπὶ τοῦ περὶ στρατιωτικῆς τιμῆς παραγράφου, ὅτι, ἐπειδὴ καὶ ἡ ὑπουργικὴ ἔκθεσις λέγει, ὅτι στρατιωτικὴν τιμὴν δὲν ἐννοεῖ τὰς μεταξὺ ἀξιωματικῶν ἀναφυομένας ἔριδας, ἀλλὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τοῦ στρατιωτικοῦ των καθήκοντος, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ διορθωθῇ ὁ παράγραφος οὕτω· «παράπτωμα τῆς στρατιωτικῆς τιμῆς περὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν στρατιωτικῶν καθηκόντων» ἵνα μὴ ἐννοηθῶσι καὶ αἱ μεταξὺ των ἀναφυόμεναι διαφοραὶ ἢ καὶ ἡ ἀπό τινος θέσεως ἀποχώρησίς των διὰ τὸ ἀδύνατον τῆς αἰτίας.

Μετὰ τὸν εἰσηγητὴν ἀντεῖπόντα, ὅτι πᾶν τὸ λογισθησόμενον ὡς προσβολὴ τῆς στρατιωτικῆς τιμῆς ὑπάγεται εἰς τὰς ἐντὸς τοῦ ἄρθρου κειμένας ποινὰς καὶ εἰς μόνους τοὺς στρατιωτικοὺς ἀπόκειται νὰ ὁρίζωσι τὰ τοιαῦτα· καὶ τὸν ὑπουργὸν ἐπεξηγήσαντα, ὅτι πᾶσαν ἐν γένει ἔλλειψιν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν θεωρεῖ ἔλλειψιν περὶ τὴν στρατιωτικὴν τιμήν, καὶ τοῦτο ἐννοεῖ διὰ τοῦ νομοσχεδίου· διεσάφησεν ἄλλος, ὅτι ὁ τελευταῖος τοῦ ἄρθρου παράγραφος ἐφαρμόζεται μόνον εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 διαγραφομένας περιστάσεις, ἤτοι ὅταν ὁ ἀξιωματικὸς τεθῇ λόγῳ πειθαρχικῷ εἰς ἀργίαν. Ἄλλος δέ τις προσέθηκεν, ὅτι, διὰ νὰ γίνῃ τις ἀπόστακτος, δὲν ἀρκεῖ οὐδ' ἡ τριετὴς ἐν ἀργίᾳ διαμονή του, ἀλλὰ τὸ ἀνακριτικὸν συμβούλιον μηδόλως ἔχον

ὑπ' ὄψιν, ὅτι διετέλεσεν ἁπλῶς ἐν ἀργίᾳ, θέλει κηρύξει αὐτὸν ἀπόστακτον, ἀφ' οὗ πεισθῇ περὶ τῆς ἀνάγκης· ὅλα δὲ ταῦτα θέλουσι διακριθῇ διὰ τῶν εἰσαχθησομένων ὀργανικῶν νόμων.

Ἐπὶ τούτοις, ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ 12 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὰς ἐπ' αὐτοῦ γενομένας διορθώσεις· ἔχει δ' οὕτω·

Περὶ ἀποστάξεως ἕνεκα πειθαρχικῶν λόγων.

«Ἄρθρ. 12. Αἱ περιπτώσεις καθ' ἃς ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀπόταξιν ἕνεκα πειθαρχικῶν λόγων εἰσὶν αἱ ἑξῆς·

Συνήθης ἀπρεπὴς διαγωγή,

Βαρέα πταίσματα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἢ τὴν πειθαρχίαν,

Παραπτώματα ἀρρώντα τὴν στρατιωτικὴν τιμήν,

Παράτασις ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη ἐν ἀργίᾳ ὑπὸ τοὺς ὁριζομένους ἐν τῷ κατωτέρω ἄρθρῳ ὅρους.»

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως τὸ 13 ἄρθρον μετὰ τῆς ἑξῆς ἐπὶ τοῦ 6'. §. ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

«Εἰς τὸν δεύτερον παράγραφον τοῦ ἄρθρου 13, τὰ τρία ἔτη (ἡ διὰ παράτασιν ἀργίας ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη εἰς ἀπόταξιν μετάθεσις), δὲν ἀναφέρονται ὡς λόγος, ὅστις θέτει τὸν ἀξιωματικὸν εἰς ἀπόταξιν, ἀλλ' ὡς ὅρος, κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ ἀξιωματικὸς νὰ δύναται νὰ μεταβάλῃ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τελευταίας αἰτίας (χρονίου νοσήματος) δι' ἀφαιρέσεως ἢ παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως.»

Διότι ἡ μὲν πρώτη αἰτία ὑποθέτει ἀξιωματικὸν ὑποκρινόμενον τὸν ἀσθενῆ καὶ ἀποφεύγοντα τὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκ προθέσεως, ἢ πραγματικῶς νοσήσαντα, ἀλλ' οὐχὶ ἕνεκα τῆς ὑπηρεσίας· ἡ δὲ δευτέρα, τὴν περίστασιν καθ' ἣν ὁ ἀξιωματικὸς παύεται ἀπὸ τῆς θέσεώς του, ἢ τοῦ ἀφαιρεῖται ἕνεκα ἀξιομέμπτου διαγωγῆς καθ' ἑξῆς. Διὰ νὰ γένῃ δὲ ὁ παράγραφος σαφέστερος, ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ μετέβαλεν αὐτὸν ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρ. 13.

«Ἡ διὰ παράτασιν ἀργίας ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη εἰς ἀπόταξιν μετάθεσις τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀποφασίζεται κατὰ γνωμοδότησιν ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, ἐὰν κηρύξῃ αὐτὸν ἀνεπιδέκτον ν' ἀναληφθῇ εἰς ἐνέργειαν.» Μεθ' ὃ ὁ εἰσηγητὴς ἀνέγνω καὶ ἑτέραν τοῦ αὐτοῦ πνεύματος τροπολογίαν ὑπ' ἄλλου βουλευτοῦ γενομένην.

«Ἀλλὰ καὶ ἄλλοι μέν, ἰδίως δὲ παρετήρησέ τις, ὅτι ἀποδέχεται τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς εἰσαχθεῖσαν, διότι ἀπόστακτοι γίνονται μόνον οἱ λόγῳ πειθαρχικῷ μετατιθέμενοι εἰς ἀπόταξιν, καὶ προκαιτεῖται εἰς τοῦτο οὐ μόνον ἔκθεσις παρὰ τῆς προϊ-

σταμένης ἀρχῆς καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ Βασιλέως, ἀλλὰ καὶ ῥητὴ γνωμοδότησις τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, ἀποφαινομένου, ὅτι ἡ διαγωγὴ τοῦ ἀξιωματικοῦ εἶναι ἀνεπανόρθωτος. Ἄλλως, ἀφ' οὗ ὁ ὑπουργὸς δύναται νὰ παύῃ προσκαίρως ἢ νὰ μεταφέρῃ τὸν ἀξιωματικὸν εἰς ἀργίαν, ἡ ἀργία του δύναται νὰ διαρκέσῃ ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ μετατεθῇ διὰ τοῦτο εἰς τοὺς ἀποτάκτους. Ἐπειδὴ λοιπὸν πρέπει νὰ ὑπάρχωσιν αἱ ἀναγκαῖαι ὑπὲρ τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐγγυήσεις, προτιμᾷ ὡς σαφεστέραν τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς γενομένην τροπολογίαν.

Ἄλλος διεσάφησε διὰ νὰ τεθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ὅτι εἴτε ὁ ἐν ἐνεργείᾳ εἴτε ὁ ἐν ἀργίᾳ ἀξιωματικὸς διὰ νὰ τεθῇ διὰ πειθαρχικοὺς λόγους εἰς ἀπόταξιν, πρέπει ν' ἀκουσθῇ πρῶτον ἡ γνώμη τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, κηρύττοντος αὐτὸν ἀνεπίδεκτον διορθώσεως.

Μετά τινα προτείναντα νὰ προστεθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ, ὅτι ὁ κανονισμὸς τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου θέλει ἔχει καὶ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ἀκούηται ἡ ἀπολογία τοῦ ἀξιωματικοῦ, εἰς μὲν παρετήρησεν, ὅτι διὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ λέξεων «στηριζομένη» καὶ «διαδικασίαι» γίνεται καταφανὴς ὁ τοιοῦτος ὅρος· ἄλλος δέ τις προσέθηκεν, ὅτι αἱ γνωμοδοτήσεις τοῦ ἀνωτέρω ἀνακριτηρίου θέλουσιν εἶσθαι ὑποχρεωτικαὶ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, ὅπερ δὲν θέλει λαμβάνει ἁπλῶς τὰς γνωμοδοτήσεις, ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν ἐρωτώμενον θέλει ἀποφαίνεσθαι. Ἂν δὲ καὶ θέλουσιν ὁρισθῇ ταῦτα «μὴ δι' οὗ ἐκδοθησομένου κανονισμοῦ, οὐχ ἧττον ὅμως, καὶ τοι μὴ ὑπάρχοντος ἤδη, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀπολογία τοῦ ἀξιωματικοῦ.

Ἐπὶ τούτοις, μεταβληθεισῶν τῶν λέξεων «προσδιορίζονται» καὶ «ὑπὲρ τοῦ στρατιωτικοῦ» εἰς «θέλουν προσδιορισθῆ» καὶ «ὑπὲρ τοῦ ἀξιωματικοῦ» ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατά τε τὰς διορθώσεις ταύτας καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ 6'. §. τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς· ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον οὕτως.

«Ἄρθρ. 13. Ἡ ἕνεκα πειθαρχικῶν λόγων μετάθεσις εἰς ἀπόταξιν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐν ἀργίᾳ ἀξιωματικῶν ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, στηριζομένη εἰς τὴν γνωμοδότησιν ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, τοῦ ὁποίου ἡ σύνθεσις καὶ ἡ διαδικασία θέλουν προσδιορισθῆ διὰ διοικητικοῦ κανονισμοῦ.

Ἡ διὰ παράτασιν ἀργίας ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη εἰς ἀπόταξιν μετάθεσις τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀποφασίζεται κατὰ γνωμοδότησιν ἀνα-

κριτικοῦ συμβουλίου, ἐὰν κηρύξῃ αὐτὸν ἀνεπίδεκτον ν' ἀνακληθῇ εἰς ἐνέργειαν.

Αἱ γνωμοδοτήσεις τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου τροποποιοῦνται μόνην ὑπὲρ τοῦ ἀξιωματικοῦ. »

Διαδεχθέντος δὲ τοῦ ἀντιπροέδρου τὴν ἕδραν τοῦ προεδρείου, ἀνεγνώσθη τὸ 14 ἄρθρον μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ προσθήκης τῆς ἐπιτροπῆς ἰσχύσης οὕτως.

«Ἡ ἀποστρατεία εἶναι ἡ τελευταία κατάστασις τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἐπανερχομένου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον καὶ ἀπολαμβάνοντος τὴν κατὰ τὸν περὶ τούτου νόμον σύνταξιν. Οὐδεὶς τίθεται αὐτεπαγγέλτως εἰς ἀποστρατείαν, εἰμὴ ἕνεκα ἀποδεδειγμένης ἀνικανότητος εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.»

Ὑπὲρ ἧς ἐξέθηκεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ἀφ' οὗ μετὰ 30 ἔτη τίθεται ὁ ἀξιωματικὸς εἰς ἀποστρατείαν, ἐσκέφθη ἡ ἐπιτροπὴ ἂν ἡ τελευταία αὕτη κατάστασις ἦναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν ἀξιωματικόν, ἢ δύναται νὰ μένῃ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ἐὰν αἱ δυνάμεις αὐτοῦ ἐπιτρέπωσι τοῦτο. Ἐπειδὴ δὲ ἐπείσθη, ὅτι δὲν δύναται ἔνθεν μὲν νὰ συμβῇ τὸ ἄδικημα τοῦ νὰ τεθῇ εἰς ἀποστρατείαν ἀξιωματικὸς δυνάμενος νὰ ὑπηρετῇ, ἀφ' ἑτέρου δὲ, ἡ ζημία τοῦ νὰ μισθοδοτῆται ἀντ' αὐτοῦ ἕτερος, ἐτροπολόγησε τὸ ἄρθρον διὰ τῆς εἰς αὐτὸ προσθήκης τῆς τελευταίας περιόδου.

Ἀποδεξαμένου δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τὴν προσθήκην, ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη κατ' αὐτὴν καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτω·

Περὶ ἀποστρατείας.

«Ἄρθρ. 14. Ἡ ἀποστρατεία εἶναι ἡ τελευταία κατάστασις τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐπανερχομένου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, καὶ ἀπολαμβάνοντος τὴν κατὰ τὸν περὶ τούτου νόμον σύνταξιν. Οὐδεὶς τίθεται αὐτεπαγγέλτως εἰς ἀποστρατείαν, εἰμὴ ἕνεκα ἀποδεδειγμένης ἀνικανότητος εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.»

Μετὰ ταῦτα, παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ πρόεδρος ἀναβαλὼν ἐπὶ τὴν αὔριον τὴν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως, διέλυσεν ἐν ὥρᾳ 3 Μ. Μ. τὴν συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος

Δ. Λ. ΓΙΟΥΡΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ἀνάργ. Α. Χ. Ἀναργύρου.

Δ. Γ. Φιλόρετος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΓ'.

Τῆς 11 Ἰανουαρίου 1851.

Συνελθόντων περὶ τὴν 11 Π. Μ. τῶν ΚΚ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνηγγέλθη ἀντικείμενον τῆς παρούσης ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νομοσχεδίου, μεθ' ὃ γενομένης κληρώσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Χ. Χριστοπούλου καὶ Σ. Κοπανίτσα, ἔλαχεν ἡ ἐξέλεγξις τῆς ἐκλογῆς Γυθείου εἰς τὸ έ. τμῆμα.

Προτεθείσης ἔπειτα τῆς συζητήσεως τοῦ 15 ἄρθρου τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου, παρετήρησεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ διέγραψεν αὐτὸ, ἵνα τεθῇ καταλληλότερον εἰς τὸ περὶ προϋβασμοῦ νομοσχέδιον. Ἀλλ' ἀντειπόντος ἑτέρου ὅτι δὲν θεωρεῖ οἰκεῖον νὰ γίνῃ λόγος ἐκεῖσε περὶ ἀποδοχῶν, καὶ ὅτι καταλληλότερον εἶναι νὰ ὁρισθῶσι τὰ περὶ τούτων ἐνταῦθα, ἀπήντησεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐπέσχε κατὰ τοῦτο, θεωροῦσα ὅτι αἱ ἀποδοχαὶ πρέπει νὰ κανονισθῶσι δι' εἰδικοῦ νόμου, καὶ εἰς τὴν Βουλὴν ἀπόκειται νὰ ἀποφασίσῃ.

Παρετήρησεν ὁ πρὸ αὐτοῦ ὅτι, ἐπειδὴ τὸ μὲν ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον αἰνίττεται τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσιμότητι ἀξιωματικῶν, τὰ δὲ προσεχῆ ὁρίζουσιν ἀκριβῶς τὰς τῶν ἐν ἀργίᾳ καὶ ἀποτάξει, φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ ὁρισθῶσιν ἐνταῦθα καὶ τὰ περὶ μισθοδοσίας τῶν πρώτων, ἵνα ἐπέλθωσι καταλλήλως καὶ αἱ ἀφορῶσαι τοὺς δευτέρους διατάξεις. Διὸ προτείνει νὰ τροποποιηθῇ τὸ ἄρθρον ὡς ἀκολούθως· «αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσιμότητι ἀξιωματικῶν κανονίζονται δι' ἰδιαιτέρου νόμου.»

Ἀντιπαρατηρήσαντος δὲ τοῦ εἰσηγητοῦ ὅτι προκειμένου ν' ἀποραιθῇ ἡ βουλὴ, ἂν αἱ ἀποδοχαὶ θέλουν κανονισθῇ διὰ νόμου, πᾶσα τοιαύτη τροποποίησις ἀπόβαινει ματαία, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ἤθελεν ἀποδεχθῇ ἡ βουλὴ τὴν ἀνάγκην νόμου. Ὁ μὲν ὑπουργὸς ἠρώτησε τὴν βουλὴν ἂν ἐπιθυμῇ νὰ κανονισθῶσι τὰ περὶ μισθῶν διὰ νόμου ἢ διὰ Β. διατάγματος· ἐπέφερεν δ' ὁ πρὸ αὐτοῦ ὅτι ὁ ἐν τῷ συντάγματι κείμενος ὁρισμὸς ὅτι οὐδεὶς διορίζεται εἰς θέσιν μὴ νομοθετημένην, κυρίως προέβλεψε ταῦτο, ἵνα μὴ γίνωνται τυχὸν δαπάναι ὑπὲρ τὸ μέτρον βαρύνουσαι τὴν

ένδειαν τῆς πατρίδος· οὕτω δὲ κατανοοῦντες καὶ οἱ ὑπουργοὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ὁρισμοῦ τούτου, εἰς πᾶσαν περίστασιν ὥρισαν ἐνώπιον τῆς βουλῆς καὶ τὰς μισθοδοσίας τῶν θέσεων. Πολλάκις ὅμως, ὡς συμβαίνει καὶ ἐν Γαλλίᾳ, εἰς εἰδικάς τινας περιπτώσεις ἡ βουλὴ ἀφίησιν εἰς τὴν νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν νὰ ὁρίσῃ αὐτὴ τὰ πράγματα, ὡς ἐγένετο τοῦτο εἰς τὸ περὶ καθηκόντων τῶν νομαρχῶν ἄλλοτε κλπ. Ἂν δὲ καὶ τὸ περὶ μισθοδοσίας τῶν στρατιωτικῶν δὲν εἶναι τοσοῦτον οὐσιῶδες, ὡς δυναμένης τῆς βουλῆς κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν νὰ ἐξελέγχῃ ἑκάστοτε καὶ ἐλαττόνῃ τὰς ὑπερόγκους μισθοδοσίας, ἡ ἀκριβὴς ὅμως τοῦ συντάγματος ἐφαρμογὴ ἀπαιτεῖ τὸν παρὰ τῆς βουλῆς προσδιορισμὸν τῶν μισθῶν.

Ἀντεῖπεν ἄλλος ὅτι ἀφ' οὗ ὁ προκείμενος νόμος ἀφορᾷ μόνον τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατοῦ, δὲν εἶναι οἰκεία θέσις νὰ γίνῃ μνεία περὶ ἀποδοχῶν, καθ' ὅσον δὲν δύναται ἡ βουλὴ νὰ ὁρίσῃ ἐνταῦθα καὶ τὰ περὶ μισθοδοσίας τοῦ ὅλου στρατοῦ. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ περὶ προβιβασμοῦ ψηφισθησόμενος νόμος εἶναι γενικώτερος, καταλληλότερον δύναται νὰ ὁρισθῇ ἐν αὐτῷ, ὅτι οἱ μισθοὶ ἐν γένει τῶν στρατιωτικῶν κανονίζονται διὰ νόμου, ἵνα μὴ ἐπαναλαμβάνηται ἡ τοιαύτη διάταξις εἰς πᾶν στρατιωτικὸν νομοσχέδιον.

Ἀπήντησεν ὁ προαγορεύσας ὅτι τοὐναντίον ἐνταῦθα πρέπει νὰ ὁρισθῶσι τὰ περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν, ἐπειδὴ ὡς τὸ ἀνὰ χεῖρας νομοσχέδιον ἰδίως προτίθεται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν κατάστασιν αὐτῶν, οὕτω πρέπει νὰ διαλάβῃ καὶ τὰ περὶ μισθοῦ των, διότι ἄνευ τούτου ὁ βαθμὸς εἶναι λέξις κενή. Καὶ ἐνταῦθα μὲν προκειμένου περὶ ἀξιωματικῶν, ἡ βουλὴ ἀρκεῖται τὰ περὶ τῶν ἀποδοχῶν τούτων ὁρίζουσα, καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν στρατόν, δύναται τὸ αὐτὸ νὰ πράξῃ εἰς τὸ περὶ στρατολογίας ὑποβληθησόμενον νομοσχέδιον, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὸ περὶ προβιβασμοῦ, ὅπερ ὁρίζον τὴν βαθμιαίαν προαγωγήν, δὲν εἶναι κατάλληλον εἰς τοῦτο. Τέλος προσθέτει ὅτι ὡς ἐξασφαλίζει τὸ σῶμα διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου τὸν βαθμὸν τοῦ ἀξιωματικοῦ, οὕτω πρέπει νὰ ἐξασφαλίσῃ αὐτὸν καὶ διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ του μισθοδοσίαν, εἰς δὲ τὸ περὶ προβιβασμοῦ νομοσχέδιον δύναται νὰ ὁρισθῇ ἴσως μόνη ἡ τῶν προβιβαζομένων ἀποδοχή.

Μετὰ τὸν πρὸ αὐτοῦ ἐπενεγκόντα ὅτι, κυρίως ἡ θέσις τοῦ στρατιωτικοῦ μὴ κανονιζομένη ἐνταῦθα, ὑπάρχει εἰς τὸν νόμον τὸν κανονίσοντα τὰς θέσεις τοῦ στρατοῦ· καὶ ὅτι, ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἀνὰ χεῖρας νομοσχεδίου καθιεροῦται ἡ ἀρχὴ μόνη, καταλληλότερον νομίζει νὰ ὁρισθῶσιν αἱ ἀποδοχαὶ εἰς τὸν περὶ προβιβασμοῦ νόμον ὡς γενικώτερον· ἀντέκρουσεν ἄλλος ὅτι ὁ μὲν νόμος οὗτος τίθησι μόνον τοὺς ὅρους καθ' οὓς ὁ ἀξιωματικὸς προβιβάζεται, ὁ δὲ ὑπὸ συζήτησιν, ἀποβλέπων τὴν ὑπαρξίν του, καθιεροῖ τὸν βαθμὸν αὐτοῦ· διὸ προτιμότερον εἶναι ἐνταῦθα νὰ ὁρισθῶσι καὶ αἱ ἀποδοχαί. Ἂν δέ τινες εἶπον ὅτι πρέπει νὰ ὁρισθῶσι καὶ οἱ μισθοὶ τῶν στρατιωτῶν, ἀναγνωρίζει τὸ δίκαιον τοῦτο, καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ ψηφισθῇ γενικός τις περὶ ἀποδοχῶν νόμος. Ἐπειδὴ δ' ἄλλως καὶ ὁ ὑπουργὸς τοιοῦτόν τι, φαίνεται, ἐννοεῖ διὰ τῶν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ λέξεων στρατιωτικαὶ ἀποδοχαὶ πρωτεύνει νὰ προστεθῇ εἰς τὸ νομοσχέδιον, ὅτι διὰ νόμου θέλουσι κανονισθῇ ἐν γένει αἱ στρατιωτικαὶ ἀποδοχαί.

Μετ' ἄλλον ὑποστηρίξαντα τὰ ὑπὸ τοῦ προτελευταίου ῥηθέντα, καὶ τὰ αὐτὰ ὡς πρὸς τὸν νόμον περὶ θέσεως τῶν στρατιωτικῶν εἰπόντα· καὶ ἕτερον ἀντιλέξαντα ὅτι ἐνταῦθα πρέπει νὰ ὁρισθῶσι τὰ περὶ τῶν ἀποδοχῶν, καθόσον δὲν συνδέονται ἄλλως αἱ ἀμέσως προσεχεῖς διατάξεις· παρετήρησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ γίνεται λόγος περὶ ἀποδοχῶν μόνον· προκειμένου δὲ νὰ θέσωμεν ἐν αὐτῷ τὰς ἐν γένει στρατιωτικὰς ἀποδοχάς, οὐ μόνον ἐκφεύγομεν τοῦ σκοποῦ, ἀλλὰ καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην τὸ σῶμα νὰ κανονισῃ ποσῶς τοῦτο. Ἀλλ' ἐὰν τυχὸν ἐπιμένῃ, πρέπει νὰ διαγράψῃ τότε καὶ τὸ προκείμενον ἄρθρον καὶ τὰ μετ' αὐτοῦ συνδεόμενα, ἵνα θέσῃ αὐτὰ ἐν οἰκείῳ εἰς ἕτερον νομοσχέδιον. Τοὐναντίον δέ, πρέπει νὰ μεταβληθῇ, ὡς ἐρρέθη, τὸ ἄρθρον εἰς ταῖς ἀποδοχαὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσιμότητι ἀξιωματικῶν κανονίζονται δι' ἰδιαιτέρου νόμουν καὶ πότε ἔρχονται συνεπεῖς αἱ μετ' αὐτὸ διατάξεις.

Μετ' ἄλλον ἀντειπόντα, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐξαλειφθῶσι τὰ ἄρθρα, καθ' ὅσαν δι' αὐτῶν ἔνθεν μὲν τίθενται οἱ γενικοὶ περὶ ἀποδοχῶν ὁρισμοί, ἔνθεν δὲ, αἱ διάφοροι τῶν ἀξιωματικῶν θέσεις καὶ αἱ ἀπὸ τούτων πηγάζουσαι ῥηταὶ ἀποδοχαί· καὶ ὅτι διὰ τῆς ἐξαλείψεως τούτων θέλει κολωβωθῇ τὸ εὐεργετικὸν αὐτὸ νομοσχέδιον. Παρετήρησε καὶ ἄλλος ὅτι ἡ Βουλὴ προτιθεμένη νὰ ἀρκεσθῇ ἐντὸς τοῦ νομοσχεδίου, πρέπει νὰ καθιερώσῃ ἐν τῷ ἄρθρῳ τὰ περὶ ἀποδοχῶν *τοῦ ἀξιωματικοῦ*· ἂν δὲ, ὡς εἶπον, τὸ μὲν 15 ἄρθρον ἐννοῇ τὰς δύω τῆς καταστάσεως τοῦ ἀξιωματικοῦ κατηγορίας, τὰ δὲ λοιπὰ τὰς ἑτέρας δύω, καὶ πρέπει διὰ τοῦτο νὰ ὁρισθῶσιν ἀμφότεραι, παρατηρεῖ ὅτι αἱ ἀπολαυαὶ τῶν ἐν ἀποστρατείᾳ καὶ ἀποτάξει ἀξιωματικῶν δὲν εἶναι ἀποδοχαὶ καὶ εἶναι ἀντικείμενον νέου νόμου, ὡς ἀνήκουσαι εἰς

τὸ περὶ συντάξεων νομοσχέδιον· ἐνταῦθα δὲ πρόκειται περὶ ἀποδοχῶν τῶν ὄντων ἐν ἐνεργείᾳ καὶ τῶν ἐν διαθεσιμότητι, τῶν διαγόντων ὡς ἐν ἀναχωχῇ, καὶ ἑτοίμων νὰ δράμωσιν εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας· διὸ συμπεραίνει ὅτι πρέπει νὰ ὁρισθῇ ἐνταῦθα οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸ περὶ ἀποδοχῶν τῶν ἀξιωματικῶν.

Ὑποστηρίζαντος δὲ καὶ ἄλλου, ὅτι οὐδεμία ἐπισυμβαίνει ἐκ τούτου ἀνακολουθία, ἐπειδὴ τὸ μὲν ἀνὰ χεῖρας ἄρθρον τίθησιν ἁπλῶς τὴν περὶ ἀποδοχῶν ἀρχήν, τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ὁρίζουσι τὰ καθ' ἕκαστα· ἐπροτάθη ν' ἀντικατασταθῇ τὸ ἄρθρον διὰ τῶν λέξεων· καὶ ἀποδοχαὶ τῶν ἀξιωματικῶν κανονίζονται δι' εἰδικοῦ νόμου.»

Ἀλλ' ἀντεῖπεν ὁ διϊσχυριζόμενος, ὅτι ἡ μὲν ἀρχὴ τοῦ ὅτι αἱ ἀποδοχαὶ κανονίζονται διὰ νόμου εἶναι ἐν γένει ἀναμφισβήτητος, ὡς ὑπὸ τοῦ Συντάγματος διαγραφομένη, ἐνταῦθα δὲ πρόκειται περὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσιμότητι ἀξιωματικῶν, τὸ περὶ ἀποδοχῶν τῶν ὁποίων πρέπει νὰ ὁρισθῇ δι' οὓς ἐξέθηκε λόγους. Ἐφ' ᾧ ἐμμένει νὰ τροπολογηθῇ τὸ ἄρθρον ὡς ἀπ' ἀρχῆς ἔθηκεν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως ἀντὶ τοῦ 15 ἄρθρου, τὴν τροπολογίαν αὐτοῦ ἔχουσαν, ὡς ἀπ' ἀρχῆς ἐπροτάθη, οὕτως.

«Ἄρθρ. 15. Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσιμότητι ἀξιωματικῶν κανονίζονται δι' ἰδιαιτέρου νόμου.»

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα τὸ 16 ἄρθρον καὶ μετατραπείσης τῆς ἐν αὐτῷ λέξεως «παθήματος» εἰς «νοσήματος» ὡσαύτως δὲ καὶ τῆς ἐν τῷ Β'. §. φράσεως· «δι' ἀφαιρέσεως ἢ παύσεως τῆς θέσεώς των» εἰς «δι' ἀπολύσεως ἢ προσκαίρου παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεώς των» ἐπροτάθη τινὲς νὰ ἐκλείψῃ πᾶσα τοῦ λοιποῦ περὶ ἐπιμισθίων καὶ ἀποζημιώσεων ἰδέα, ἵνα κλείσῃ ἐράπαξ ἡ τοιαύτη τῶν ἀπαιτήσεων θύρα, ἀφ' οὗ μάλιστα θέλει ἐπέλθει καὶ εἰδικὸς περὶ τούτου νόμος.

Ἀλλ' ἀπαντήσαντος ἄλλου ὅτι ἂν διὰ τοῦ τοιούτου νόμου δὲν ἀφαιρεθῶσι τὰ περὶ ὧν πρόκειται ἐπιμίσθια καὶ αἱ ἀποζημιώσεις, τότε ἀδικοῦνται οἱ μέχρι τοῦδε λαμβάνοντες ταῦτα, καὶ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει ἡ Βουλὴ νὰ ἀποφανθῇ ἤδη· καὶ ἄλλου δὲ τὴν αὐτὴν γνώμην ὑποστηρίζαντος, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, κατὰ τὰς ἀνωτέρω μεταβολάς· ἔχει δ' οὕτως·

«Ἄρθρ. 16. Οἱ παυθέντες ἐκ τῆς ἐνεργείας ἀξιωματικοὶ ἕνεκα διαλύσεως σώματος, καταργήσεως θέσεως, ἐπανόδου ἐξ αἰχμαλωσίας, ἢ ἕνεκα νοσήματος λαμβάνουσι τὸ ἥμισυ μόνον τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀποδοχῶν αὐτῶν, ἀφαιρουμένου παντὸς ἐπιμισθίου καὶ πάσης ἀποζημιώσεως.

Οἱ δὲ παυθέντες ἐκ τῆς ἐνεργείας ἀξιωματικοὶ δι' ἀπολύσεως ἢ προσκαίρου παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεώς των λαμβάνουν ὡσαύτως τὰ δύο πέμπτα τοῦ αὐτοῦ μισθοῦ.»

Μετὰ τοῦτο ἀνεγνώσθη καὶ τὸ 17 ἄρθρον μετὰ τῆς ἐφεξῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς·

Τὸ ἄρθρον 17 πραγματευόμενον περὶ ἀποδοχῶν τοῦ ἀξιωματικοῦ, πρέπει ν' ἀναφέρηται εἰς τὸν περὶ συντάξεως τῶν στρατιωτικῶν νόμον· διὰ νὰ τὸ σχετίσῃ δὲ ἡ ἐπιτροπὴ μὲ τοῦτον ἐτροποποίησεν αὐτό, προσθέσασα τὴν τελευταίαν περίοδον.

«Ἄρθρ. 16. Ὁ ἐν ἀποταξίᾳ μετατεθεὶς ἀξιωματικὸς δὲν ἔχει δικαίωμα εἰς ἀποδοχάς, ἐὰν δὲν συνεπλήρωσε τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς ἀπογραφῆς ὁριζομένην στρατείαν· ὁ δὲ ἔχων ὑπηρεσίαν πλέον τοῦ χρόνου τούτου, ἀπολαμβάνει τὰς παρὰ τοῦ νόμου τῶν συντάξεων ὁριζομένας ἀποδοχάς.»

Οἱ δὲ παράγραφοι δεύτερος καὶ τρίτος τοῦ ἄρθρου 17 καὶ τὰ ἄρθρα 18, 19 καὶ 20 διαγράφονται, μεταβιβαζόμενα εἰς τὸν περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων νόμον.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ εἰσηγητοῦ τοὺς ἀνωτέρω τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς λόγους καὶ προσθέντος ὅτι ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ λέξις «στρατείαν» πρέπει νὰ μεταβληθῇ εἰς «ἀποστρατείαν» παρετηρήθη ὅτι καλῶς μὲν ἔχει ἡ προτεινομένη ἀφαίρεσις τῶν τε παραγράφων τοῦ ἀνὰ χεῖρας ἄρθρου καὶ τῶν ἄρθρων 18, 19 καὶ 20, ἀλλ' ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συντάξεων ἐπιτροπὴ πρέπει νὰ περιλάβῃ ἐν αὐτῷ ταῦτα πάντα.

Διαβεβαιώσαντος δέ τινος ὅτι θέλει πράξει τοῦτο ἡ ἐπιτροπή, καθ' ὅσον μάλιστα δὲν συνεζητήθη πρῶτον, ὡς ἐγένετο ἐν Γαλλίᾳ, ὁ περὶ συντάξεων νόμος, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς γενομένην συμπλήρωσιν, καὶ ἀφαιρέσει τῶν ἀνωτέρω σημειουμένων παραγράφων καὶ ἄρθρων· ἔχει δὲ οὕτως.

«Ἄρθρ. 17. Ὁ ἐν ἀποτάξει μετατεθεὶς ἀξιωματικὸς δὲν ἔχει δικαίωμα εἰς ἀποδοχάς, ἐὰν δὲν συνεπλήρωσε τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς ἀπογραφῆς ὁριζομένην στρατείαν. Ὁ δὲ ἔχων ὑπηρεσίαν πλέον τοῦ χρόνου τούτου ἀπολαμβάνει τὰς παρὰ τοῦ νόμου τῶν συντάξεων ὁριζομένας ἀποδοχάς.»

Ἀναγνωσθὲν δὲ καὶ τὸ 21 γενόμενον 18, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως ἄνευ τινὸς παρατηρήσεως· ἔχει δ' οὕτως.

ΚΕΦ. Δ'.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

« Ἄρθ. 18. Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ » εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς στρατιωτικῆς οἰκονομίας καὶ » ὑγείας. »

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ κατὰ τὴν μεταβολὴν ταύτην 19 ἄρθρου, εἷς μὲν διεσάφησεν ὅτι διὰ τῆς λέξεως « παύεται » ἐννοεῖται ὡς καὶ ἀνωτέρω ἡ πρόσκαιρος παῦσις· ἄλλος δέ τις ἐπέφερεν ὅτι, ἐπειδὴ ὁ ἡμέτερος ποινικὸς νόμος, ἐν ἄρθροις 22 καὶ 23, τίθησιν ἀντὶ ἑξαμήνου φυλακίσεως τὸν ὅρον ἑνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας, προτείνει καὶ λόγῳ φιλανθρωπίας καὶ διὰ νὰ ἦναι συνεπὴς καὶ ἡ τοῦ νόμου τούτου διάταξις, νὰ παραταθῇ ὁ ὅρος μέχρις ἑνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας.

Ὑπὲρ τῆς ἰδέας ταύτης ἀνέπτυξεν ἕτερος, ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἐγένετο δεκτὸν ἤδη, ὅτι ὁ εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν περιπεσὼν ὡ, καὶ ὁ εἰς ἄτιμον πρᾶξιν στερεῖται τοῦ τε βαθμοῦ καὶ τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων, ὁ δὲ Ποιν. νόμος, μὴ ὁρίζων ἀμέσως τὸν χρόνον, στερεῖ αὐτὸν ἀστυκῶν τινων δικαιωμάτων καὶ τῆς τιμῆς τοῦ στρατιωτικοῦ βίου. Ἀλλὰ διὰ τὸ ἀόριστον τοῦτο τοῦ χρόνου, ἐπελθὸν διάταγμα, ἐπεικῶς ἠρμήνευσεν ὅτι αἱ συνέπειαι τῶν ἄρθρων 22 καὶ 23 λαμβάνουσι χώραν, ὅταν ὁ ἔνοχος καταδικασθῇ πέραν τοῦ ἔτους· ὅπερ ἐστί, δὲν παρεχώρησε τὸ πᾶν εἰς τὴν πρᾶξιν μόνην, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ δικαστοῦ. Καὶ εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νόμου, προτιθέμενον νὰ μὴν ἀρήσῃ ἐν τῷ στρατῷ ἄνδρα φέροντα τὴν ἐλαχίστην κηλίδα, ὁρίζει ὅτι πᾶς τις στερεῖται τοῦ βαθμοῦ καὶ διὰ καταδίκην ἥττονα τῆς ἐνιαυσίου, ἀλλ' οὐ μόνον ὑπάρχουσι πολλάκις ἐγκλήματα ἄνευ προθέσεως, ἀλλ' εἶναι καὶ πολλοί, οἵτινες λαμπρὸν ἔχοντες χαρακτῆρα, οὐχ ἧττον ὅμως καὶ πάθη ψυχῆς, δύνανται νὰ περιπέσωσιν εἰς πλημμελήματα, οἷον αἰκίας, δι' ἃ νὰ καταδικασθῶσιν ὑπὲρ τοὺς ἓξ μῆνας. Εἶναι δίκαιον, τοιοῦτος στρατιωτικὸς, μηδεμίαν φέρων κηλίδα, νὰ στερηθῇ ἀμέσως τοῦ παρελθόντος αὐτοῦ καὶ τοῦ μέλλοντος, διότι ἀνθρωπίνως παρεξετράπη; Καὶ ἂν οὗτος ἀριθμῇ 19 ἐτῶν ὑπηρεσίαν, εἶναι δίκαιον στερούμενος τῶν ἐκ ταύτης καρπῶν, νὰ ῥιφθῇ εἰς μηδαμινὴν σύνταξιν; Διὸ ὑποστηρίζει καὶ οὗτος νὰ ἐπεκταθῇ ὁ ὅρος τῆς καταδίκης μέχρι τοῦ ἔτους.

Μετὰ τὸν πρὸ αὐτοῦ εἰπόντα ὅτι ἐπειδὴ, ὡς παρετήρησεν, αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 22 καὶ 23 περιπτώσεις τοῦ Ποιν. νόμου συμπίπτουσι μετὰ τῶν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ὁριζομένων, καὶ ἡ ἐξάμηνος

καταδίκη δὲν εἶναι βαρεῖα, ἀνακαλεῖ τὴν πρότασιν αὐτοῦ· καὶ τὸν ἀνωτέρω ἀντικρούσαντα ὅτι δὲν συμπίπτουσιν, ὡς εἶπεν, αἱ περιπτώσεις, καθ' ὅτον ὁ μὲν Ποιν. νόμος ὁρίζει τὴν καταδίκην διὰ πράξεις ἀτίμους, τὸ δὲ προκείμενον ἄρθρον καὶ δι' ἁπλᾶς μόνον πράξεις. Ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι ὁ Ποιν. νόμος διαλαμβάνει τῷ ὄντι ἀτιμωτικὰς περιστάσεις, ἀλλ' ἂν ὑπάρχωσιν, ὡς ἐρρέθη, πλημμελήματα μὴ ἐπιφέροντα τὴν ἀπόταξιν, ὑπάρχουσιν ὅμως ἄλλα οὐσιωδῶς βαρέα καὶ σοβαρά. Διὰ τοῦτο διακρίνων αὐτὰ καὶ τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον, λέγει ὅτι προσωρινῶς τίθεται ὁ ἀξιωματικὸς εἰς ἀργίαν καὶ ἀνακαλεῖται· γνωστὸν δὲ εἶναι ὅτι ἡ τοιαύτη ἀργία οὐδέποτε ὑπερβαίνει τὸ ἔτος. Ἐπειδὴ ὅμως δύνανται νὰ ὑπάρξωσιν ἀξιωματικοὶ, οἵτινες ἐπανειλημμένως εἰς τὰ αὐτὰ νὰ περιπέσωσιν ἄτοπα, δὲν δύνανται εἰμὴ νὰ τεθῶσιν εἰς ἀπόταξιν κατὰ τὸ ἄρθ. 13 τοῦ ἀνὰ χεῖρας νόμου.

Μετ' ἄλλον παρατηρήσαντα ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ἀπόταξις εἶναι ἡ ἰσχάτη τοῦ στρατιώτου ποινὴ, πρέπει νὰ ὑπάρχωσι καὶ αἰτίαι ἀνάλογοι· καὶ ὅτι δὲν πρέπει δι' ἕν, φέρ' εἰπεῖν, τραῦμα προκαλεσθὲν ἴσως παρ' αὐτοῦ τοῦ παθόντος, νὰ ἐπιβάλληται ἡ ἐσχάτη εἰς τὸν ἀξιωματικὸν ποινή. Ἐπέφερεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι αἱ βουλαὶ συμφέρον ἔχουσι νὰ φέρῃ εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς ἡ κοινωνία ἀνεπίληπτον καὶ εὐγενῆ τὸν ἀξιωματικόν· καὶ ὅτι ἐννοεῖ μὲν τὸ νὰ φανῇ εὐεργετικὴ ἡ βουλὴ περὶ τὰς ἀποδοχὰς αὐτῶν κλπ. ἀλλὰ δὲν νομίζει ὀρθὸν τὸ νὰ εἰξομοιώμεν αὐτοὺς ὅπως δὲν πρέπει.

Ἐπανέλαβέ τις ὅτι ἡ εἰς ἀπόταξιν μετάθεσις εἶναι τὸ πρὸς τὸν τάφον βῆμα τοῦ στρατιώτου, ἐξ οὗ δὲν ἔχει τὴν ἐλπίδα νὰ ἐπανέλθῃ, καὶ ὅτι ὁ ἀξιωματικὸς ὁ δυστυχήσας νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ζωὴν, τὴν τιμήν του αὐτὴν εἶναι ἄξιος ἥττονος τιμωρίας. Ἐπιμαρτυρηθεὶς δ' ἐνταῦθα τὸ παράδειγμα ἀξιωματικοῦ τινος Κρεμμυδᾶ, ἀπολυθέντος ὑπὸ τῶν ἐνόρκων ὡς τιμωρήσαντος τὸν ὑβριστὴν τῆς τιμῆς αὐτοῦ, ἐσυμπέρανεν ὅτι τοιαῦται πράξεις δὲν πρέπει ἀπὸ τοῦ ἔτους νὰ λογίζωνται πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς μέθης, τῶν χαρτοπαιγνίων κλπ. αἰσχύνην. Διὸ πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ ὁ ὅρος τῆς καταδίκης εἰς ἓν ἔτος, καθ' ὅσον ἐκ τούτου δὲν προσβάλλεται ἡ τιμὴ τοῦ στρατοῦ, καὶ ὁ εἰς ἓξ μῆνας καταδικασθεὶς δύναται νὰ ἀνακληθῇ εἰς ἐνέργειαν, ἂν ἡ προϊσταμένη ἀρχὴ ἐποπτεύουσα, εὐαρεστηθῇ ἐκ τῆς διαγωγῆς του.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ ἐπιείκεια αὕτη ἀντίκειται πρὸς τὸ συμφέρον τῶν πολιτῶν καὶ δὲν πρέπει νὰ τὴν ἐπιζητῇ ἡ βουλὴ· καὶ ὅτι τὸ κατ' αὐτὸν, ὡς καὶ ὁ γραπτὸς ἅπας,

δὲν θέλουσι τοιούτους ἀξιωματικούς· ἐπέρασεν ἄλλος ὅτι καὶ οἱ δικασταὶ τῶν ἀξιωματικῶν ὡς Ἕλληνες, δὲν θέλουσι ῥίψει τὴν ψῆφον ἀπερισκέπτως, καὶ εἰς εὐλόγους περιστάσεις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φανῶσιν ὑποδεέστεροι τῶν μνησθέντων ἐνόρκων· καὶ ὅτι, μηδενὸς ὑπάρχοντος φόβου, δὲν πρέπει ν' ἀνεχώμεθα τὴν μὴ περιστολὴν τῶν κακῶν, ἅπερ ἰδίως ἀφορᾷ τὸ προκείμενον ἄρθρον.

Ἐπὶ τούτοις ἐρωτηθεῖσα πρῶτον ἡ βουλὴ ἐπὶ τῆς τροπολογίας τῆς μεταβαλλούσης τὴν φράσιν « ὑπερβαίνουσαν τοὺς ἓξ μῆνας » εἰς « ὑπερβαίνουσαν τὸ ἓν ἔτος » δὲν παρεδέχθη ταύτην μὴ ἀναστᾶσα, μεθ' ὃ ἐγένετο ἔπειτα τὸ ἄρθρον δεκτὸν δι' ἀναστάσεως ὡς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ κεῖται· ἔχει δ' οὕτως.

« Ἄρθρ. 19. Ὁ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως καταδικασθεὶς εἰς φυλάκισιν ὑπερβαίνουσαν τοὺς ἓξ μῆνας ἀξιωματικὸς παύεται τῆς θέσεώς του ἢ μετατίθεται εἰς ἀπόταξιν, συμφώνως μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 6 καὶ 13 τοῦ παρόντος νόμου. »

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη τὸ 23 ἄρθρον γενόμενον 20 μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐπομένης γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ πεισθεῖσα ὅτι, οἱ ἐν τῷ 23 καὶ 24 ὁρισμοὶ πλεονάζουσιν, ὡς ἀναφερόμενοι ἐν τῷ νόμῳ, ἐτροποποίησεν αὐτό, διαγράψασα τὸ περιπλέον, καὶ τὸ ἄρθρον 24 ὡς ἑξῆς.

« Ἄρθρ. 19. Οἱ μέχρι τοῦδε ἐκτὸς ἐνεργείας ἀξιωματικοὶ ὑπὸ διαφόρους τίτλους, οἷον ἀργίας, ἐκτὸς ἐνεργείας καὶ διαθεσιμότητος, ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ».

Ἀποδεξαμένου δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τὴν τροποποίησιν ταύτην τῆς ἐπιτροπῆς, εἰς μὲν ἐπηρώτησεν ἐὰν οἱ μέχρι τοῦδε συνταξιοῦχοι ὑπάγωνται εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο, καὶ ποῖος τις εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἀργίᾳ καὶ διαθεσιμότητι ἀξιωματικῶν· ἀπήντησε δ' ὁ εἰσηγητὴς ὅτι πάντα ταῦτα ὑπάγονται εἰς τὸν περὶ συντάξεων νόμον, καὶ θέλουσιν εὐκρινισθῆ ἐν αὐτῷ.

Οὕτω δ' ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη ἡ βουλὴ καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς γενομένην τροπολογίαν, ἤτοι ἀπαλείψει μέρους τοῦ κατὰ τὸ νομοσχέδιον 23 ἄρθρου καὶ ὁλοκλήρου τοῦ 24· ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον ὡς ἐγράφθη οὕτως.

« Ἄρθρ. 20. Οἱ μέχρι τοῦδε ἐκτὸς ἐνεργείας ἀξιωματικοὶ ὑπὸ διαφόρους τίτλους, οἷον ἀργίας, ἐκτὸς ἐνεργείας καὶ διαθεσιμότητος, ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. »

Ἐπὶ δὲ τοῦ μετ' αὐτὸ 21 κατὰ τὴν γενομένην τροποποίησιν

ἄρθρου ἐπροτάθη ἡ μὲν λέξις « ἅπαντες » νὰ ἐξοβελισθῇ, ἡ δὲ φράσις « οἱ ἀντιβαίνοντες . . . . ὁρισμοὶ » νὰ μετατραπῇ εἰς « αἱ ἀντιβαίνουσαι . . . διατάξεις » καὶ κατὰ τὰς διορθώσεις ταύτας ἡ βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο δι' ἀναστάσεως, ὡς καὶ τὸ μετ' αὐτὸ 22, ἐφ' οὗ οὐδεμία ἐγένετο παρατήρησις· ἔχουσι δ' ἀμφότερα οὕτως.

« Ἄρθρ. 21. Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις καταργοῦνται.

Ἰδιαίτεροι ὁρισμοί.

« Ἄρθρ. 22. Ἰδιαίτερος νόμος θέλει κανονίσει τὰ τῆς Φαλαγγος. »

Ἐγκριθέντος ἔπειτα καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἐγένετο ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Κ. Κοπανίτσαν καὶ Χ. Χριστόπουλον, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου παμψηφεὶ διὰ ψήφων 82, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον. Ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τοῦ βαθμοῦ.

Ἄρθρ. 1. Ὁ βαθμὸς ἀπονέμεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ καθιερᾶ τὸν ἀξιωματικόν· ὁ δὲ ἀξιωματικὸς στερεῖται αὐτοῦ ἕνεκά τινος τῶν ἑξῆς αἰτιῶν·

α'. Παραιτήσεως ἐγκριθείσης ὑπὸ τοῦ Βασιλέως,

β'. Στερήσεως τῆς ἰδιότητος τοῦ πολίτου Ἕλληνος, καταγνωσθείσης διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως,

γ'. Καταδίκης εἰς ἐγκληματικὴν ποινήν, ἢ ἕνεκα τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 22 καὶ 23 τοῦ ποινικοῦ νόμου, τροποποιηθείσι διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 νόμου, διαλαμβανομένων πλημμελημάτων,

δ'. Ἐκπτώσεως, καταγνωσθείσης δι' ἀποφάσεως τοῦ στρατοδικείου.

Ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τῶν νόμων ὁριζομένων λοιπῶν περιπτώσεων, ἡ ἔκπτωσις τοῦ βαθμοῦ καταγινώσκεται δι' ἀποφάσεως τοῦ στρατοδικείου καὶ ἕνεκα τῶν ἑξῆς αἰτιῶν·

α') Κατὰ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοῦ διὰ παρανόμων ἀπουσίαν ἀπὸ τοῦ σώματός του, διαρκέσασαν ὑπὲρ τοὺς τρεῖς μῆνας,

β') Κατὰ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι καὶ ἐν ἀργίᾳ

ἀξιωματικοῦ δι' ἀπουσίαν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Βασιλέως, διαρκέσασαν ὑπὲρ τὰς δεκαπέντε ἡμέρας.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν.

Ἄρθρ. 2. Αἱ καταστάσεις τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰσὶν·

Ἡ τῆς ἐνεργείας καὶ τῆς διαθεσιμότητος,

Ἡ τῆς ἀργίας,

Ἡ τῆς ἀποτάξεως,

Ἡ τῆς ἀποστρατείας.

Περὶ ἐνεργείας καὶ διαθεσιμότητος.

Ἄρθρ. 3. Ἡ ἐνέργεια εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ διωρισμένου εἰς τινα θέσιν τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ, καθὼς καὶ τοῦ μὴ ἀνήκοντος μὲν εἰς τινα θέσιν τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ ἀξιωματικοῦ, διωρισμένου δὲ προσκαίρως εἰς εἰδικήν τινα ὑπηρεσίαν ἢ ἀποστολήν.

Ἡ διαθεσιμότης εἶναι ἡ εἰδικὴ κατάστασις τῶν στρατηγῶν, τῶν συνταγματαρχῶν καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἐπιτελῶν τῶν διαμενόντων προσκαίρως ἄνευ θέσεως.

Περὶ ἀργίας.

Ἄρθρ. 4. Ἡ ἀργία εἶναι κατάστασις τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ μὴ ἀνήκοντος εἰς τινα θέσιν τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ.

Ἄρθρ. 5. Ὁ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀργίαν μόνον ἕνεκά τινος τῶν ἑξῆς αἰτίων·

Διαλύσεως σώματος,

Καταργήσεως θέσεως,

Ἐπανόδου ἐξ αἰχμαλωσίας, ἐὰν ἡ θέσις τοῦ αἰχμαλωτισθέντος ἀξιωματικοῦ ἐπληρώθη,

Χρονίου νοσήματος,

Ἀπολύσεως ἢ προσκαίρου παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως.

Ἄρθρ. 6. Ἡ εἰς ἀργίαν μετάθεσις τοῦ ἀξιωματικοῦ δι' ἀπολύσεως ἢ προσκαίρου παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεώς του, ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, στηριζομένῃ ἐπὶ δικαιολογητικῶν ἐκθέσεων τῶν ἀρμοδίων στρατιωτικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθ. 7. Οἱ ἐν ἀργίᾳ ἕνεκα διαλύσεως σώματος, καταργήσεως θέσεως ἢ ἐπανόδου ἐξ αἰχμαλωσίας ἀξιωματικοὶ ἀναλαμβάνουν τὸ τμῆμα τῶν χηρευουσῶν θέσεων τοῦ βαθμοῦ των εἰς ἃ ἀνήκουσιν ὅπλον. Ἡ εἰς ἐνέργειαν ἀνάκλησις αὐτῶν γίνεται κατὰ λόγον ἀρχαιότητος, ὁ δὲ χρόνος τῆς τοιαύτης ἀργίας λογίζεται χρόνος πραγματικῆς ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα

τοῦ προβιβασμοῦ, τῆς διοικήσεως, τῆς ἀποτάξεως, καὶ τῆς ἀποστρατείας.

Ἄρθρ. 8. Οἱ ἕνεκα χρονίου νοσήματος καὶ οἱ δι' ἀπολύσεως ἢ προσκαίρου παύσεως ἀπὸ τῆς θ. σεώς των, τιθέμενοι εἰς ἀργίαν ἀξιωματικοὶ ἀνακαλοῦνται μὲν εἰς ἐνέργειαν, ἀλλ' ὁ χρόνος καθ' ὃν διαμένουσιν ἐν ἀργίᾳ λογίζεται πραγματικὴ ὑπηρεσία ὡς πρὸς μόνον τὸ δικαίωμα τῆς ἀποτάξεως καὶ τῆς ἀποστρατείας.

Περὶ ἀποτάξεως.

Ἄρθρ. 9. Ἡ ἀπόταξις εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ ἄνευ θέσεως ἀξιωματικοῦ, ἀνεπιδέκτου ὄντος ν' ἀνακληθῇ εἰς ἐνέργειαν καὶ μὴ ἔχοντος δικαίωμα πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας.

Ἄρθρ. 10. Ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀπόταξιν·

α') Ἕνεκα ἀνιάτου νοσήματος,

β') Ἕνεκα πειθαρχικῶν λόγων.

Περὶ ἀποτάξεως ἕνεκα ἀνιάτου νοσήματος.

Ἄρθρ. 11. Ἡ ἕνεκα ἀνιάτου νοσήματος εἰς ἀπόταξιν μετάθεσις τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀποφασίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων νόμου.

Περὶ ἀποτάξεως ἕνεκα πειθαρχικῶν λόγων.

Ἄρθρ. 12. Αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀπόταξιν ἕνεκα πειθαρχικῶν λόγων, εἰσὶν αἱ ἑξῆς·

Συνήθης ἀπρεπὴς διαγωγή,

Βαρέα πταίσματα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἢ τὴν πειθαρχίαν,

Παραπτώματα ἀφορῶντα τὴν στρατιωτικὴν τιμήν,

Παράτασις ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη ἐν ἀργίᾳ, ὑπὸ τοὺς ὁριζομένους ἐν τῷ κατωτέρῳ ἄρθρῳ ὅρους.

Ἄρθρ. 13. Ἡ ἕνεκα πειθαρχικῶν λόγων μετάθεσις εἰς ἀπόταξιν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐν ἀργίᾳ ἀξιωματικῶν ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, στηριζομένῃ εἰς τὴν γνωμοδότησιν ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, τοῦ ὁποίου ἡ σύνθεσις καὶ ἡ διαδικασία θέλουν προσδιορισθῇ διὰ διοικητικοῦ κανονισμοῦ.

Ἡ διὰ παράτασιν ἀργίας ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη εἰς ἀπόταξιν μετάθεσις τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀποφασίζεται κατὰ γνωμοδότησιν ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, ἐὰν κριθῇ αὐτὸν ἀνεπίδεκτον ν' ἀνακληθῇ εἰς ἐνέργειαν.

Αἱ γνωμοδοτήσεις τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου τροποποιοῦνται μόνον ὑπὲρ τοῦ ἀξιωματικοῦ.

Περὶ ἀποστρατείας.

Ἄρθρ. 14. Ἡ ἀποστρατεία εἶναι ἡ τελευταία κατάστασις τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἐπανερχομένου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον καὶ ἀπολαμβάνοντος τὴν κατὰ τὸν περὶ τούτου νόμον σύνταξιν.

Οὐδεὶς τίθεται αὐτεπαγγέλτως εἰς ἀποστρατείαν, εἰμὴ ἕνεκα ἀποδεδειγμένης ἀνικανότητος εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ ἀποδοχῶν.

Ἄρθρ. 15. Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσιμότητι ἀξιωματικῶν κανονίζονται δι' ἰδιαιτέρου νόμου.

Ἄρθρ. 16. Οἱ παυθέντες ἐκ τῆς ἐνεργείας ἀξιωματικοὶ ἕνεκα διαλύσεως σώματος, καταργήσεως θέσεως, ἐπανόδου ἐξ αἰχμαλωσίας ἢ ἕνεκα νοσήματος, λαμβάνουσι τὸ ἥμισυ μόνον τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀποδοχῶν αὐτῶν, ἀφαιρουμένου παντὸς ἐπιμισθίου καὶ πάσης ἀποζημιώσεως.

Οἱ δὲ παυθέντες ἐκ τῆς ἐνεργείας ἀξιωματικοὶ δι' ἀπολύσεως ἢ προσκαίρου παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεώς των, λαμβάνουν ὡσαύτως τὰ δύο πέμπτα τοῦ αὐτοῦ μισθοῦ.

Ἄρθρ. 17. Ὁ εἰς ἀπόταξιν μετατεθεὶς ἀξιωματικὸς δὲν ἔχει δικαίωμα εἰς ἀποδοχάς, ἐὰν δὲν συνεπλήρωσε τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς ἀπογραφῆς ὁριζομένην στρατείαν. Ὁ δὲ ἔχων ὑπηρεσίαν πλέον τοῦ χρόνου τούτου ἀπολαμβάνει τὰς παρὰ τοῦ νόμου τῶν συντάξεων ὁριζομένας ἀποδοχάς.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 18. Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς στρατιωτικῆς οἰκονομίας καὶ ὑγείας.

Ἄρθρ. 19. Ὁ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως καταδικασθεὶς εἰς φυλάκισιν ὑπερβαίνουσαν τοὺς ἓξ μῆνας ἀξιωματικὸς παύεται τῆς θέσεώς του, ἢ μετατίθεται εἰς ἀπόταξιν, συμφώνως μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 6 καὶ 13 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ δὲ διάρκεια τῆς φυλακίσεως οὐδέποτε λογίζεται εἰς τὸν χρόνον τῆς πραγματικῆς ὑπηρεσίας οὐδὲ ὡς πρὸς τὴν ἀποστρατείαν.

Ἄρθρ. 20. Οἱ μέχρι τοῦδε ἐκτὸς ἐνεργείας ἀξιωματικοὶ ὑπὸ διαφόρους τίτλους, οἷον ἀργίας, ἐκτὸς ἐνεργείας καὶ διαθεσιμότητος, ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 21. Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις καταργοῦνται.

Ἄρθρ. 22. Ἰδιαίτερος νόμος θέλει κανονίσει τὰ τῆς Φαλαγγος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νομοσχεδίου, ὡς ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ ἐψηφίσθη, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινὸς . . .		Μιχαὴλ Σισίνης	
Ἀεων. Χρυσανθόπουλος .	N.	Λύσανδρος Βιλαέτης . .	N.
Γεώργιος Δογιωτατιδης .		Στέφ. Στεφανόπουλος . .	N.
Δημήτριος Γιαννούλης .	N.	Ἀνδρέας Αὐγερινὸς . .	N.
Λεωνίδας Ἐμπειρίκος . .	N.	Σπῦρος Μῖλιος	N.
Πέτρος Καμπάνης . .	N.	Ἰωάννης Κλίμακας . .	N.
Δημήτριος Τσόκρης . . .		Γρηγόριος Κορφιωτάκης	N.
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . .		Γεώργιος Περωτὴς . .	N.
Γεώργιος Τσόκρης . . .		Κωνσταντῖνος Νταγρὲς .	N.
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἰωάννης Βάχλας	
Γεώργιος Σκοῦφος . .	N.	Ἀναγνώστης Π. Ἰωάννου .	N.
Σταῦρος Βλάχος . . .	N.	Βελισ. Νικολαΐδης . .	N.
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς .	N.	Πέτρος Δηλιγιάννης . . .	
Ἀνδρέας Ἴσκος	N.	Νικόλαος Μπούκουρας .	N.
Δημήτριος Σκυλοδῆμος .	N.	Λάμπρος Ῥοΐλὸς . .	N.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς .	N.	Κωνστ. Δαμπρινόπουλος	N.
Παναγιώτης Δαζαρῆς .	N.	Νικόλαος Δελιγιάννης .	
Θεόδωρος Γρίβας . . .	N.	Εὐστ. Οἰκονομόπουλος .	N.
Σταῦρος Γρίβας	N.	Γεώργ. Πανοπριφτόπουλος .	
Χωνστ. Γριβογεώργης .	N.	Γεώργ. Παπασπυρόπουλος	N.
Βασίλειος Σκαλτσοδῆμος	N.	Ἐμ. Καραμάνος . . .	N.
Ἀναγνώσ. Παπαθανασίου	N.	Νικόλ. Ματθαίου . . .	N.
Ἐλευθέρ. Καλογερᾶς . . .		Ἀναγν. Κοντάκης . . .	N.
Ἰω. Εὐγενίδης	N.	Ἐμ. Μελετόπουλος . . .	
Ἀνδρέας Πέπας		Σ. Κωπανίτσας . . .	N.
Σταμάτιος Μήτσας . . .		Ἀνδρέας Κορφιωτάκης . .	
Γεώργιος Βελῆς . . .	N.	Παρασκ. Ματάλας . .	N.
Δημήτριος Ζῶτος . . .	N.	Σταμος Μαυροδῆμος .	N.
Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης	N.	Πλίας Δωΐλας . . .	N.

Θεόδωρος Πετρινὸς . .	N.	Σπυρίδων Λογοθε όπουλος	N.
Κωνσταντίνος Μανέτας . .		Περικλῆς Καλαμογιάρτης	N.
Παναγιώτης Βαρβ.γλῆς .		Δημήτριος Κουμανιώτης	N.
Δημήτριος Γ. Φιλάρετος	N.	Σιδέρη. Πράτσικας . .	N.
Ἀναγ. Δεδόπουλος . .	N.	Παν. Πατρινὸς	
Νικόλαος Μπούτουνας .	N.	Ἀνάργυρος Χ. Ἀργύρου	
Δημήτριος Σκελλαριάδης	N.	Νικόλαος Χ. Ἀναργύρου .	
Γεώργιος Γουλιμῆς .	N.	Ἀναγνώστης Ἰατόπουλος	N.
Ἀλέξαν. Κουμουνδουράκης	N.	Ἰωαν. Δαρβάρης . .	N.
Χρήστος Οἰκονομίδης .	N.	Δημήτριος Χρηστίδης .	N.
Κωνστ. Λιμπερόπουλος .	N.	Νικ. Μάλουκας . .	N.
Κωνστ. Προβελέγιος . .	N.	Ζαννῆς Μπραγκὸς . . .	N.
Ἐμ. Μοδινὸς	N.	Μιχαὴλ Σολομὸς . . .	N.
Δημ. Δημητρακόπουλος . .		Κύπριανὸς Περσὴς . .	N.
Γεωργ. Κάνδυας . . .		Ἰωάννης Σαγρέδης . . .	N.
Φραγγίσκος Μαῦρος . .		Δημήτριος Δρόσος . . .	N.
Ἰωάννης Φαρμάκης . .	N.	Δημήτρ. Πολυχρονόπουλος	N.
Α. Παπαδημητριάδης .	N.	Κυριάκος Πανηρόπουλος .	
Ν. Σισμάνης	N.	Ἀναγν. Παπαστεφὴς . .	N.
Κωνστ. Ἀξελὸς . . .	N.	Γεώργιος Ι. Σταῖκος .	N.
Χρῆστος Στ. Ἀντωνόπουλος		Ἀθανάσιος Καστανὰς .	N.
Χαράλ. Χριστόπουλος .	N.	Ἰωάννης Δαμιανὸς . .	N.
Ζ. Α. Ζαρειφόπουλος . .		Λάζαρος Α. Γουρδῆς .	N.
Νικόλαος Μοσχούλας . .		Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς . .	N.
Γεώργιος Α. Ῥάλλης .	N.	Δημήτριος Μητσάκης .	
Νάκος Πανουριᾶς . . .	N.	Γεώργιος Ἀποστολίδης .	
Παπακώνστ. Τσαμάλας	N.	Χρῆστος Κικίδης . . .	N.

Προσελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω τὸ νομοσχέδιον περὶ συμπληρωτικῶν πιστώσεων ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1849 μετὰ τῆς συνοδευούσης αὐτὸ ἐκθέσεως καὶ δι' ἐτέρου νομοσχεδίου τε καὶ ἐκθέσιν περὶ συμπληρωτικῶν πιστώσεων εἰς βάρος τοῦ 1850· ἔχουσι δ' οὗτος·

ΕΚΘΕΣΙΣ

Συνοδεύουσα τὸ νομοσχέδιον περὶ τῶν ἐν τῇ ἀκουσίᾳ τῶν Βουλῶν συμπληρωτικῶν πιστώσεων εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1849 ἔτους.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἀνάγκαι κατεπείγουσαι, ἀπαιτοῦσαι αὔξησιν δαπανῶν, ἐνέργησαν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν

νὰ ἐπιτρέψῃ διὰ πράξεώς του εἰς τοὺς ἁρμοδίους ὑπουργοὺς νὰ λάβωσι συμπληρωτικὰς πιστώσεις, δυνάμει Β. διαταγμάτων εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1849. Ἡ τακτοποίησις δὲ τῶν πιστώσεων τούτων ἐπορεύλάχθη εἰς τὰς Βουλάς.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω σήμερον εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν νομοσχέδιον περὶ τῶν συμπληρωτικῶν τούτων πιστώσεων, αἵτινες φέρουν τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν πεντήκοντα ἑπτὰ χιλιάδων ἑπτακοσίων τριάκοντα τριῶν καὶ λεπτῶν τριάκοντα πέντε.

Τὸ νομοσχέδιον συνοδεύεται μὲ τὰ πρωτότυπα Βασιλικὰ διατάγματα, μὲ τὰς αἰτιολογικὰς ἐκθέσεις τῶν ἁρμοδίων ὑπουργείων καὶ μὲ πίνακα, εἰς ὃν κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον εἶναι διηρημένον τὸ ἀνωτέρω ποσόν.

Ἡ Βουλὴ ψωτιζομένη ἀπροκρίντως ἐκ τῶν εἰρημένων ἐγγράφων περὶ τῆς ἀνάγκης τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος πιστώσεων, πέποθε, ὅτι δὲν θέλει διστάσει νὰ παραδεχθῇ τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον.

Ἀθῆναι, τὴν 10 Ἰανουαρίου 1851.

Ὁ Ὑπουργὸς

Δ. Χρηστίδης.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ἀπὸ τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν, καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθῆναι, τὴν 10 Ἰανουαρίου 1851.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Δ. Χρηστίδης.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1. Χορηγοῦνται συμπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐπὶ τῆς χρήσεως 1849 ἐκ δραχ. πεντήκοντα ἑπτὰ χιλιάδων ἑπτακοσίων τριάκοντα τριῶν καὶ λεπτῶν τριάκοντα πέντε.

Ἄρθρ. 2. Αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ συμπληρωτικαὶ πιστώσεις θέλουσι διανεμηθῆ εἰς τὰ διάφορα Κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἁρμοδίων ὑπουργείων, κατὰ τὸν ὧδε προσαρτώμενον πίνακα.

Ἄρθρ. 3. Τὰ ἔξοδα, δι' ἃ χορηγοῦνται αἱ ἀνωτέρω συμπληρωτικαὶ πιστώσεις θέλουν πληρωθῆ ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1849.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

ΠΙΝΑΞ τῶν χορηγηθεισῶν διὰ Β. διαταγμάτων ἐν τῇ ἀκουσίᾳ τῶν Βουλῶν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1849 πιστώσεων.

Εἶδος προϋπολογ.	Ἀριθ.	Ὀνομασία Κεφαλαίων	Εἰδικὰ ποσὰ κατ' ἄρθρον		Ὁλικὰ ποσὰ καθ' ὑπουργεῖον		Πράξεις
Α'	5	Τόκοι δανείου Ἐνάρετου	733	35	733	35	Β. Διάταγμα τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1850
Ζ'		Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης.					
	4	Διατροφὴ ὑπαρξάντων	6500				Β. Διάταγμα τῆς 9 Σεπτεμβρίου 1850
Η'	2	Ἔξοδα μεταφορᾶς ἀνακριτῶν . . .	5500		17000		Ὁμοίως
	4	Ἀποζημιώσεις μαρτύρων	5000				Ὁμοίως
		Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν.					
Γ'	1	Δημόσιος ἀσφάλεια	40000		40000		Β. Διάταγμα τῆς 7 Νοεμβρίου 1849
		Γενικὴ μέτρα ἀσφαλείας					
		Τὸ ὅλον δρ. . . .	57733	35	57733	35	

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Ἰανουαρίου 1851.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΧΡΙΣΤΙΔΗΣ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ.

Ἔκθεσις αἰτιολογική.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ὁ κατὰ τὸν νόμον ὀφειλόμενος ὑπερημερίας τόκος τῆς κατὰ τὴν 1. Ἰανουαρίου **1849** δ'. δόσεως ἐκ φράγ. 165,000 τοῦ δανείου τοῦ ἱππότου Κ. Εὐνάρδου ἀναβαίνει εἰς φράγ. 5641:17. ἰσοδυναμοῦντα μὲ δραχ. **6374 : 52.** Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους ἐκείνου ζητηθεῖσα πίστωσις δὲν ἐξήρκεσε νὰ πληρωθῇ ὁ τόκος οὗτος ὁλόκληρος, ἐγένετο ἀνάγκη νὰ ζητηθῶσι διὰ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τὰ πρὸς συμπλήρωσιν ἀπαιτούμενα· μ' ὅλα ταῦτα, ἀντὶ νὰ ζητηθῶσι τὰ ἐλλείποντα μέχρι τῶν ἀνωτέρω φράγκων **5641 : 17.** ἐζητήθη κατὰ λάθος πίστωσις πρὸς συμπλήρωσιν δραχ. **5641:17,** ἐκληρθέντος τοῦ ποσοῦ τῶν φράγκων ἀντὶ ἐκείνου τῶν δραχμῶν. Ἐκ τούτου πηγάζει διαφορὰ πιστώσεως ἐπὶ ἔλασσον κατὰ δραχ. **733 : 35,** αἵτινες ἀπαιτοῦνται πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὁλικοῦ τόκου ὑπερημερίας συνισταμένου εἰς δραχ. **6374 : 52,** ὡς ἀνωτέρω.

Διὰ νὰ μὴν ἤθελεν ὅθεν κλείσει ἡ χρῆσις τοῦ **1849,** καὶ τὸ δημόσιον ἐπιβαρυνθῇ μὲ τόκους ἐπὶ τόκων, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἀπαίτησις τοῦ ἱππότου Κυρίου Εὐνάρδου ἦτο δικαιοτάτη προηγηθείσης γνωμοδοτήσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπροκαλέσθη, ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν, συμπληρωτικὴ πίστωσις διὰ τοῦ ἐν τῷ ἐπισυναπτομένῳ πίνακι προσαρτωμένου **Β.** διατάγματος ἐκ δραχ. **733 : 35.**

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **10** Ἰανουαρίου **1851.**

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. Χριστίδης.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. **1.** Εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ **1849,** καὶ ἐπὶ τοῦ κεφ. **1** « χρέος ἐξωτερικὸν » ἄρθρ. **5** « τόκοι καὶ λοιπὰ ἔξοδα » ἀνοίγομεν συμπληρωτικὴν πίστωσιν εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν ἐκ δραχμῶν ἑπτακοσίων τριάκοντα τριῶν καὶ λεπτῶν τριάκοντα πέντε **733:35,** πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὑπερημερίας τόκου τῆς ἐκ φράγκων **165000** δ'.

δόσεως τοῦ δανείου τοῦ ἱππότου Κυρίου Εὐνάρδου τῆς ἀ Ἰανουαρίου **1849,** καὶ πληρωθείσης ἐκ διαλειμμάτων ἐκπροθέσμως ἐντὸς τοῦ ἔτους **1849.**

Ἄρθρ. **2.** Ἡ ἀνωτέρω συμπληρωτικὴ πίστωσις θέλει τακτοποιηθῇ διὰ νόμου κατὰ τὴν πρώτην συγκρότησιν τῶν Βουλῶν.

Ἄρθρ. **3.** Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **29** Ὀκτωβρίου **1850.**

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομ. Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Ἔκθεσις αἰτιολογική.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Οἱ λόγοι αἵτινες ὑπαγόρευσαν εἰς τὸ νὰ προκαλεσθῇ διὰ **Β.** διατάγματος, προηγηθείσης γνωμοδοτήσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν, ἡ ἐκ δρ. **40,000** συμπληρωτικὴ πίστωσις, εἰσὶν οἱ ἀκόλουθοι·

Κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ **1849** ἔτους, τὸ ὑπουργεῖον συμμορφούμενον μὲ τὴν ὁποίαν ἐπανειλημμένως τὰ Νομοθετικὰ σώματα ἐξέφρασαν ἐπιθυμίαν περὶ τῶν δαπανῶν ὑπὲρ τῆς δημοσίου ἀσφαλείας, καὶ φρονοῦν ὅτι τὰ ληφθέντα τότε μέτρα ἀπαιτοῦντα μικροτέραν τῆς κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη δαπάνην, ἦσαν ἐπαρκῆ εἰς διατήρησιν τῆς δημοσίου τάξεως, περιώρισε τὴν πίστωσιν ἐπὶ τοῦ §. ά., ἄρθρ. **1.** Κεφάλ. Γ'. «Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας» ἐκ δραχ. **100,000.** Ἀλλ' αἱ χρεῖαι τῆς δημοσίου ἀσφαλείας ὑπερέβησαν τὰς προσδοκίας τοῦ ὑπουργείου, διότι πολυάριθμοι ληστρικαὶ συμμορίαι ἀνάγκασαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ προβῇ ἀλληλοδιαδόχως εἰς ἕτερα προφορώτερα μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐπέφεραν μὲν τὸ εὐκταῖον ἀποτέλεσμα, ὑπῆρξαν ὅμως δαπανηρότερα τῶν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐν ἐνεργείᾳ, ὥστε ἡ ψηφισθεῖσα πίστωσις ἀπεδείχθη ἐκτὸς ἀνεπαρκὴς εἰς ἀπάντησιν τῶν μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τῆς δημοσίου ἀσφαλείας ἐφαρμοσθέντων μέτρων, καὶ ἐνῷ εἶχεν ἤδη ἐξαλειφθῇ σχεδὸν παντελῶς ἡ ληστεία κατὰ τοὺς ἀνατολικοὺς δήμους τῆς Στερεᾶς, καὶ περισταλῇ μεγάλως κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν καὶ Αἰτωλίαν, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐσκέπτετο διὰ τὰς οἰκονομικὰς τοῦ Κράτους περιστάσεις νὰ ἐλαττώσῃ ὅσον ἐνεχ-

καὶ αὐτὰ τὰ μικρὰ ἤδη ἐν ἐνεργείᾳ μέτρα, ὥστε νὰ ἐπαρκέσῃ ἡ ὑφιρημένη ποσότης, ἐπαρουσιάσθησαν περιστάσεις αἵτινες ἀπῄτησαν ἐκ νέου τὴν σύντονον προσοχὴν αὐτῆς, καὶ ἐνεπόδισαν τὴν ἐπαύξησιν τῶν μέχρι τότε μέτρων, κατὰ συνέπειαν τῶν ὁποίων ἡ Κυβέρνησις εὑρέθη εἰς τὴν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην νὰ προκαλέσῃ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν τὴν διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος χορηγίαν τῆς εἰρημένης συμπληρωτικῆς πιστώσεως τῶν 40,000 δραχ., ἥτις ἐξηντλήθη ὁλοσχερῶς εἰς ἐξόφλησιν τῆς μισθοδοσίας ἐθνοφυλάκων, ἀμοιβῶν πρὸς ἐξόντωσιν τῆς λῃστείας, ἀποζημιώσεων πρὸς ἴασιν πληγωμένων καὶ συνδρομῶν προσφύγων καὶ ἄλλων ἐξόδων διαφόρων ἀναγομένων εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰανουαρίου 1851.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν

Γ. Νοταρᾶς.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, καὶ κοινῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τοῦ εἰσαχθέντος εἰς τὴν Βουλὴν καὶ μὴ συζητηθέντος νομοσχεδίου ζητηθεῖσα συμπληρωματικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων ἀριθ. 40,000 ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Γ'. Δημόσιος ἀσφάλεια, ἄρθρ. 1. «Γενικὰ μέτρα τῆς δημοσίου ἀσφαλείας» ἵνα χρησιμεύσῃ εἰς πληρωμὴν τῶν δι' ἔκτακτα μέτρα ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας καὶ εὐταξίας ἐξόδων.

Ἄρθρ. 2. Ἡ διὰ νόμου τακτοποίησις τῆς πιστώσεως ταύτης θέλει γενῇ ἅμα μετὰ τὴν συγκρότησιν τῶν Βουλῶν, καταλογιζομένη εἰς τὸ ῥηθὲν κεφάλαιον τῆς χρήσεως τοῦ 1849 ἔτους.

Ἄρθρ. 3. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Νοεμβρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Αἰτιολογικὴ περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως δρ. 17,000 εἰς τὸν κατὰ τὸ 1849 προϋπολογισμὸν αὐτοῦ.

Ἡ ἀνάγκη ἡ προκαλέσασα τὴν ἔκτακτον πίστωσιν τῶν 17,000 ἦτον ἡ ἑξῆς.

Εἰς διαφόρους χορηγητὰς τροφίμων, ἐνδυμάτων, ἰατρικῶν κλπ. πρὸς χρῆσιν τῶν ὑποδίκων κατὰ τὸ 1849 ὠφείλοντο . . . . . δραχ. 6,500

Ἐπίσης εἰς ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους δι' ἔξοδα ἐπιτοπίων ἀνακρίσεων . . . . . » 5,500

Καὶ εἰς διαφόρους κλητῆρας, χωροφύλακας κλπ. διὰ ποινικὴν ὑπηρεσίαν . . . . . » 5,000

17,000

Ἐπειδὴ δὲ αἱ πιστώσεις τῶν ἁρμοδίων κεφαλαίων καὶ ἄρθρων τοῦ κατὰ τὸ 1849 προϋπολογισμοῦ μας εἶχον ἐξαντληθῆ, ὁ πρακάτοχός μου ὑπουργὸς Κ. Χρυσόγελος ὑπέβαλεν εἰς τὴν παρελθοῦσαν Βουλὴν τὸ ἀνῆκον νομοσχέδιον συμπληρωτικῆς πιστώσεως, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν ἔφθασε νὰ συζητηθῇ, ἐπελθούσης τῆς λήξεως τῆς Συνόδου. Ἐν τούτοις οἱ δικαιοῦχοι ἠνώχλουν συνεχῶς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, καὶ διὰ νὰ ἐκλείψωσι τὰ δίκαια αὐτῶν παράπονα, ἠναγκάσθην, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ προκαλέσω τὴν διαληφθεῖσαν πίστωσιν, καθ' ὅσον ἐπρόκειτο περὶ ἐξόδων ἀπαιτητῶν, ἐκκαθαρισθέντων ἀπὸ τὰς ἁρμοδίας δικαστικὰς ἀρχὰς, καὶ κατὰ τῶν ὁποίων δὲν ἠδύνατο τίποτε ν' ἀντιταχθῇ.

Ἀθῆναι, τὴν 5 Ἰανουαρίου 1851.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης Α. Πάικος.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 24 Αὐγούστου ε. ε. πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης χορηγοῦμεν συμπληρωτικὴν πίστωσιν ἐκ δραχ. 17,000, προστιθεμένων εἰς τὸν τοῦ 1849 προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ὡς ἑξῆς.

Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Ζ'. ἄρθρ. 4 (διατροφὴ ὑποδίκων) δρ. 6500
» » Η'. » 2 (μεταφορὰ ἀνακριτῶν) » 5500
» » Π'. » 4 (ἀποζημ. μαρτύρων) » 5000

17000

Διὰ τὴν νομιμοποίησιν τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ θέλει ὑποβληθῆ ἐν καιρῷ εἰς τὰς Βουλὰς τὸ ἀνῆκον νομοσχέδιον.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος ἀνατίθεται εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Σεπτεμβρίου 1850.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Συνοδεύουσα τὸ νομοσχέδιον περὶ τῶν ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν συμπληρωτικῶν πιστώσεων εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1850

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἀνάγκαι κατεπείγουσαι, ἀπαιτοῦσαι ἀξίαν δαπανῶν, ἀνάγκασαν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῶν νομοθετῶν, νὰ ἐπιτρέψῃ διὰ πράξεώς του εἰς τοὺς ἁρμοδίους ὑπουργοὺς νὰ λάβωσι συμπληρωτικὰς πιστώσεις δυνάμει Βασ. διαταγμάτων εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1850, ἡ τακτοποίησις δὲ τῶν πιστώσεων τούτων ἐπερυλάχθη εἰς τὰς Βουλάς.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω σήμερον εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν νομοσχέδιον περὶ τῶν συμπληρωτικῶν τούτων πιστώσεων, αἵτινες φέρουν τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἐννενήκοντα τριῶν χιλιάδων ἐννεακοσίων ἑξήκοντα πέντε καὶ λεπτῶν εἴκοσι ἑπτά.

Τὸ νομοσχέδιον συνοδεύεται μὲ τὰ πρωτότυπα Βασ. διατάγματα, μὲ τὰς αἰτιολογικὰς ἐκθέσεις τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν καὶ μὲ πίνακα εἰς ὃν κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον εἶναι διῃρημένον τὸ ἀνωτέρω ποσόν.

Ἡ Βουλή, φωτιζομένη ἀποχρώντως ἐκ τῶν εἰρημένων ἐγγράφων περὶ τῆς ἀνάγκης τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος πιστώσεων, πέποιθε, ὅτι δὲν θέλει διστάσει νὰ παραδεχθῇ τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἰανουαρίου 1851.

Ὁ Ὑπουργὸς Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΟΘΩΝ κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἰανουαρίου 1851.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ψηφίσμενει ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1. Χορηγοῦνται συμπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐπὶ τῆς χρήσεως 1850 εἰς δραχμὰς ἐννενήκοντα τριῶν χιλιάδων ἐννεακοσίων ἑξήκοντα πέντε καὶ λεπτῶν εἴκοσι ἑπτά.

Ἄρθρ. 2. Αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ συμπληρωτικαὶ πιστώσεις θέλουσι διανεμηθῆ εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἁρμοδίων ὑπουργείων κατὰ τὸν ὡς πρὸς τοῦτο πίνακα.

Ἄρθρ. 3. Τὰ ἔξοδα διὰ ἃ χορηγοῦνται αἱ ἀνωτέρω συμπληρωτικαὶ πιστώσεις θέλουν πληρωθῆ ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 185 .

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

ΠΙΝΑΞ τῶν χορηγηθεισῶν διὰ Β. διαταγμάτων ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1850 πιστώσεων.

Εἰδικὸς προϋπολογ. Κεφάλ.	Ἄρθρον	Ὀνομασία κεφαλαίων	Εἰδικὰ ποσὰ κατ' ἄρθρον		Ὁλικὰ ποσὰ καθ' ὑπουργεῖον
		Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν			
Β'		Διπλωματικὴ ὑπηρεσία			
	1	Προσωπικὸν	16350		
	2	Ἔξοδα	1050		
Δ'		Ἔξοδα μεταβλητέα			
	1	Ἔξοδα 1ης διασκευῆς τῶν πρέσβεων	10000		
	2	Ἔξοδα ταξειδίου τῶν πρέσβεων .	4500	—	32100
		Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης.			
Η'		Κεντρικὴ ὑπηρεσία			
	1	Προσωπικὸν ὑπουργείου	463	27	
Δ'	2	Ὑλικόν	1080		
		Κακουργιοδικεῖα			
	1	Γραφείου καὶ ἀποσκευῆς ἔξοδα . .	3000		
	2	Ἀποζημιώσεις συνέδρ. καὶ ἐνόρκων	14000	—	18543 27
		Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν.			
Ε'		Δημόσιος οἰκονομία			
	1	Γεωργικὰ	500		
	2	Τέχναι καὶ ἐπιτηδεύματα	10000		
Η'		Βοήθειαι			
	1	Γενικαὶ	28000	—	38500
		Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν			
ΚΘ'		Ἀποζημιώσεις	4822	—	4822
		Τὸ ὅλον δρ.			93965 27

Παρατηρήσεις

Β. Διάταγμα τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1850 . . . . . δρ. 1750
Ὁμ. » » . . . . . » 14800
δρ. 16550

Β. Διάταγμα τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1850 . . . . . δρ. 750
» » » » . . . . . » 300
δρ. 1050

Β. Διάταγμα τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1850 . . . . . δρ. 5000
» » » » . . . . . » 5000
δρ. 10000

Β. Διάταγμα τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1850 . . . . . δρ. 1500
» » » » . . . . . » 3000
δρ. 4500

Β. Διάταγμα τῆς 9 Σεπτεμβρίου 1850
Ὁμ.
Ὁμ.
Ὁμ.

Β. Διάταγμα ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου 1850 . . . . . δρ. 500
Β. Διάταγμα ἀπὸ 25 Αὐγούστου 1850 . . . . . » 5000
» » 3 Ὀκτωβρίου » . . . . . » 5000
δρ. 10500

Β. Διάταγμα ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου 1850 . . . . . δρ. 6000
» » » » . . . . . » 22000
28000

Β. Διάταγμα ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου 1850.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἰανουαρίου 1851.
Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Κατάστασις τῶν διὰ Β. διατάγμ. ληφθεισῶν συμπληρωματικῶν πιστώσεων ἐν ἀπουσίᾳ τῶν βουλευτικῶν Σωμάτων.

Κεφάλαιον Β'	Ἄρθρον 1	Ὀνομασία καὶ διαταγὴ τῆς δαπάνης	Ποσόν	Παρατηρήσεις
		Διπλωματικὴ Ὑπηρεσία		
		Προσωπικὸν τῶν πρεσβειῶν		
		α') Διὰ μισθὸν τοῦ ἐν Λονδίνῳ πρέσβεως ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου πρὸς δρ. 4583 1/3 καὶ τῶν γραμματέως του πρὸς δρ. 350 . . . . . δρ. 14800	16550	Ὅρα τὰ διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 5409 καὶ 5410 κοινοποιηθέντα δύο Βασιλικὰ διατάγματα.
		β') Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεως ἐκ δρ. 3500, ἀντὶ 2916 2/3 κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν διὰ τὸν αὐτὸν χρόνον . . . . . » 1750		
		Γραφικὰ ἔξοδα.		
		α') Τῆς ἐν Λονδίνῳ πρεσβείας ἐπὶ τρεῖς μῆνας 1 Ὀκτωβρίου—31 Δεκεμβρίου πρὸς 250 . . δρ. 750	1050	
		β') Αὐξησις τῶν γραφικῶν ἐξόδων τῆς ἐν Παρισίοις πρεσβείας ἐπὶ τὸν αὐτὸν χρόνον . . . » 300		
		Ἔξοδα ἀπροβλέπτα.		
		Πρώτης διασκευῆς τῶν πρέσβεων.		
		α) Τοῦ ἐν Παρισίοις . . . . . δρ 5000	10000	
		β) Τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει . . . . » 5000		
		Ἔξοδα ταξειδίου.		
		Τοῦ ἐν Λονδίνῳ . . . . . » 1000	4500	
		» » Παρισίοις . . . . . » 2000		
		» » Κωνσταντινουπόλει. . . . . » 1500		
		Τὸ Ὅλον δρ. . . .	32100	

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Διὰ τῶν ὧδε προσαρτωμένων Βασ. διαταγμάτων ἐλήφθησαν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου ὑπουργείου, ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῶν Βουλευτικῶν σωμάτων, συμπληρωτικαί τινες πιστώσεις, τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 32,100.

Αἱ τὰς πιστώσεις ταύτας προκαλέσασαι δαπάναι εἶναι ἡ εἰς Λονδῖνον ἀποστολὴ πρέσβεως καὶ ὁ διορισμὸς τοιούτου μὲ μεθόδων ἐκτάκτου ἀποσταλμένου καὶ πληρεξουσίου ὑπουργοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Τὴν μὲν πρώτην δαπάνην ὑπηγόρευσαν πολιτικοὶ λόγοι, σήμερον μὲ τὴν καὶ ἐν τῇ Βουλῇ τῆς παρελθούσης περιόδου ἐκφρασθεῖσαν εὐχήν, τὴν δὲ δευτέραν αἰτιολογοῦσιν ἀποχρώντως αἱ πολυειδεῖς μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως σχέσεις μας.

Ὁ ὑπολογισμὸς τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἐν Λονδίνῳ πρέσβεως καὶ τοῦ γραμματέως του ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διὰ τὴν ἐν Πετρουπόλει πρεσβείαν πληρουμένου μισθοῦ, διὰ τὴν ἰσότητα τῶν ἐξόδων καὶ εἰς τὰς δύω ταύτας πρωτευούσας.

Τὰ τῆς πρώτης διασκευῆς ἔξοδα ὑπελογίσθησαν ἐξ ἴσου διὰ τοὺς ἐν Παρισίοις καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεις. Μόνον δὲ ὡς πρὸς τὰ τοῦ ταξειδίου ἔξοδα ὑπάρχει διαφορά τις ἐξηγουμένη ἀπὸ τὴν δι' ἕνα ἕκαστον διάφορον ἀπόστασιν.

Μικρά τις αὔξησις ἐκ δραχμῶν 100 κατὰ μῆνα ἐγένετο εἰς τὰ γραφικὰ ἔξοδα τῆς ἐν Παρισίοις πρεσβείας, κριθεῖσα ἀναγκαία διὰ τὸ δαπανηρότερον τῶν ἀνταποκρίσεων.

Προστέτι δὲ καὶ ὁ μισθὸς τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεως πηύξηθη ἀπὸ δραχ. 2916 καὶ 2/3 κατὰ τὸν προϋπολογισμόν, εἰς δραχμὰς 3,500 κατὰ μῆνα, ἀλλὰ καὶ ἡ δαπάνη αὕτη δικαιολογεῖται ὡς ἐκ τῆς ὁμολογουμένης αὐξήσεως τῶν ἐξόδων εἰς τὴν πρωτεύουσαν ταύτην, καὶ ὡς ἐκ τοῦ ἀνωτέρου τίτλου, μὲ τὸν ὁποῖον περιεβλήθη ὁ ἀποσταλεὶς πρέσβυς· καθ' ἃς μάλιστα ἔχομεν πληροφορίας, καὶ αὐτὴ ἡ αὔξησις τῆς μισθοδοσίας δὲν ἀναλογεῖ μὲ τῶν δαπανῶν τὸ μέγεθος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερ. Ὑπουργὸς

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ο Θ Ω Ν κ.τ.λ.

Ἰδόντες τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Κεφ. Π. καὶ τὰ ἄρθρ. 1 καὶ 2 τοῦ Κεφαλ. IV. τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους προϋπο-

λογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργείου·

Θεωρήσαντες, ὅτι ἐν μὲν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ Κεφ. Β. ὑπάρχει ποσὸν ἐκ δραχ. 2,916: 2/3 μόνον κατὰ μῆνα διὰ μισθοδοσίαν πρέσβεως Ἡμῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, αἱ δὲ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Κεφαλ. IV. πιστώσεις εἶναι ἐξηντλημέναι.

Ἐν ἀπουσίᾳ τῆς τε Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας,

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ συμβουλίου, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασ. Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργοῦ,

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Προσωρινῶς καὶ μέχρι τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας προστίθενται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως τοῦ 1850 διὰ τοῦ παρόντος Β. διατάγματος αἱ ἑξῆς συμπληρωτικαὶ πιστώσεις.

Ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφαλ. Π. « Προσωπικὸν τῶν πρεσβειῶν » δραχμαὶ 1750 πρὸς αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεως Ἡμῶν, προσδιοριζομένης εἰς δραχ. 3,500 κατὰ μῆνα ἀπὸ τῆς 1 τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Ὀκτωβρίου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τ. ε.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ Κεφ. IV. «ἔξοδα ἀ. διασκευῆς τῶν πρέσβεων » δρ. 5,000· καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 2· «ἔξοδα ταξειδίου» τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου δραχ. 1500, δι' ἔξοδα ἀ. διασκευῆς καὶ ταξειδίου τοῦ αὐτοῦ πρέσβεως. Ἡ ἀνωτέρω μισθοδοσία δὲν θέλει ἄρχεσθαι, εἰμὴ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πρέσβεως διὰ τὴν θέσιν του.

Ἄρθρ. 2. Μετὰ τὴν συγκλεισιν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας αἱ ἀνωτέρω συμπληρωτικαὶ πιστώσεις θέλουσι τακτοποιηθῆ ὁριστικῶς, ὑποβαλλομένου πρὸς ἔγκρισιν αὐτῶν τοῦ ἀνήκοντος νομοσχεδίου.

Ἄρθρ. 3. Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοὶ θέλουσι δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ὀκτωβρίου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἰδόντες τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Κεφ. Β'. καὶ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Κεφ. Δ'. τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους προϋπολογισμοῦ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου.

Θεωρήσαντες ὅτι ἐν μὲν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 2 τοῦ Κεφ. Β'. δὲν ὑπάρχουσι ποσὰ διὰ μισθὸν καὶ γραφικὰ ἔξοδα τοῦ ἡμετέρου πρέσβεως ἐν Λονδίνῳ, αἱ δὲ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Κεφ. Δ'. πιστώσεις εἶναι ἐξηντλημέναι·

Ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας,

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ συμβουλίου, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασ. Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Προσωρινῶς καὶ μέχρι τῆς συγκλέσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας προστίθενται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως 1850 διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος αἱ ἑξῆς συμπληρωματικαὶ πιστώσεις·

α') Εἰς τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ Κεφ. Β'. « Προσωπικὸν τῶν πρεσβειῶν » δρ. 14,800 διὰ μισθὸν τοῦ ἐν Λονδίνῳ Ἡμετέρου πρέσβεως καὶ τοῦ γραμματέως του, ἀπὸ τῆς ἀ. τοῦ ἐλευσομένου Ὀκτωβρίου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου, τοῦ μὲν πρέσβεως πρὸς δραχμὰς 4,583: 1/3 κατὰ μῆνα, τοῦ δὲ γραμματέως, πρὸς δραχ. 350.

β') Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ αὐτοῦ Κεφ. « γραφικὰ ἔξοδα τῶν πρεσβειῶν » δραχ. 750 διὰ γραφικὰ ἔξοδα τοῦ πρέσβεως κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον πρὸς 250 δραχ. κατὰ μῆνα.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρ. τοῦ αὐτοῦ Κεφ. δραχ. 300, προστιθέμεναι ἀνὰ 100 κατὰ μῆνα διὰ γραφικὰ ἔξοδα τοῦ ἐν Παρισίοις.

γ') Εἰς τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ Κεφ. Δ'. « ἔξοδα πρώτης διασκευῆς τῶν πρέσβεων» δρ. 5,000 δι' ἔξοδα πρώτης διασκευῆς τοῦ ἐν Παρισίοις πρέσβεως.

δ') Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀνωτέρω κεφαλαίου δραχ. 3,000 δι' ἔξοδα ταξειδίου τῶν αὐτῶν πρέσβεων, ἤτοι 2,000 διὰ τὸν ἤδη μεταβαίνοντα εἰς Παρισίους, 1,000 δὲ διὰ τὸν εἰς Λονδίνον. Ἡ μισθοδοσία δὲν θέλει ἄρχεται δι' ἕκαστον τούτων, εἰμὴ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεώς των.

Ἄρθρ. 2. Αἱ ἀνωτέρω συμπληρωτικαὶ πιστώσεις θέλουσι τακτοποιηθῆ ὁριστικῶς ἐντὸς τῆς προσεχοῦς συνόδου τῆς Βουλῆς, ὑποβαλλομένου διὰ τὴν ἔγκρισιν αὐτῶν τοῦ ἀνήκοντος νομοσχεδίου.

Άρθρ. 3. Οί Ήμέτεροι έπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοὶ θέλουν δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ὀκτωβρίου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Αἰτιολογικὴ περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 18,543 : 27|00
εἰς τὸν κατὰ τὸ 1850 προυπολογισμὸν αὐτοῦ.

Ἡ ἀνάγκη ἡ προκαλέσασα τὴν ἐκ δραχ. **18,543 : 27|00** πίστωσιν ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ 1850 προϋπολογισμοῦ μας ἐπήγασεν ἀπὸ τοὺς ἑρεξῆς λόγους.

Ὁ διορισμὸς τοῦ Γενικοῦ γραμματέως τοῦ ὑπουργείου τούτου ἐπέφερε τὴν αὔξησιν τῆς διὰ μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ ὑπολογισθείσης δαπάνης κατὰ δραχ. **100** μηνιαίως, διότι εἶχον ὑφισθῆ δραχ. **300** κατὰ μῆνα δι' ἕνα τμηματάρχην, ἐνῷ ὁ μισθὸς τοῦ γενικοῦ Γραμματέως συνίσταται εἰς δραχ. **400**.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ διορισμὸς οὗτος ἐγένετο τὴν **11** Αὐγούστου π. ε. ἐπῆλθεν αὔξησις εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ Κεφαλαίου Α'. ἄρθρ. **1.** τοῦ κατὰ τὸ π. ε. προϋπολογισμοῦ μας ἐκ δραχ. **463 : 27**, διὰ τὰς ὁποίας προεκάλεσα τὴν ἀναγκαίαν πίστωσιν, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Εἰς τὰ δι' ὑλικὰν ἔξοδα τοῦ ὑπουργείου κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος συμπεριελαμβάνετο καὶ ἡ ἀντιμισθία δύο βοηθῶν πρὸ πολλοῦ προσληφθέντων διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας. Ἡ Βουλὴ ὅμως ἀπέρριψε τὸ δι' ἀντιμισθίαν αὐτῶν ποσὸν ἀπὸ **1** Ἰουλίου καὶ ἑρεξῆς, θεωρήσασα τακτικώτερον νὰ νομιμοποιηθῇ προηγουμένως ἡ θέσις αὐτῶν διὰ νόμου. Ἐπειδὴ δὲ ὑπεβλήθη μὲν ὑπὸ τοῦ προκατόχου μου εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἀνῆκον περὶ αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ νομοσχέδιον, ἔμεινεν ὅμως ἀσυζήτητον διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν τῆς Συνόδου λῆξιν, ἔκρινα δέον νὰ διατηρήσω τοὺς βοηθούς, ἄνευ τῶν ὁποίων διὰ τὴν μικρότητα τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου ἡ ὑπηρεσία ἤθελε προσκόψει, καὶ προὐκάλεσα κατὰ συνέπειαν, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργικοῦ συμβουλίου τὴν πρὸς ἀντιμισθίαν αὐτῶν ἀπὸ **1.** Ἰουλίου μέχρι τέλους τοῦ ἔτους ἀπαιτουμένην πίστωσιν τῶν δραχ. **1080**.

Εἰς τὸν τοῦ αὐτοῦ ἔτους προϋπολογισμὸν εἶχον ὑπολογισθῆ τὰ

διὰ τὴν ἀποσκευὴν τῶν κακουργιοδικείων καὶ τὰς ἀποζημιώσεις τῶν συνέδρων καὶ ἐνόρκων ἔξοδα, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ἤθελον συγκροτηθῇ τέσσαρα τακτικὰ μόνον κακουργιοδικεῖα εἰς ὅλον τὸ Κράτος.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ πληθὺς τῶν ἐγκληματικῶν δικῶν καὶ τῶν εἰς τὰς φυλακὰς κρατουμένων ὑποδίκων ἠνάγκασαν τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο νὰ προκαλέσῃ τὴν σύστασιν καὶ τεσσάρων ἐκτάκτων κακουργιοδικείων, τὸ ὑπολογισθὲν ποσὸν ἐξηντλήθη καὶ ἠναγκάσθην διὰ ταῦτα νὰ προκαλέσω, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργικοῦ συμβουλίου, συμπληρωτικὴν πίστωσιν, ἐπὶ μὲν τοῦ Κεφαλ. Α'. ἄρθρ. **1.** (Γραφείου καὶ ἀποσκευῆς ἔξοδα κακουργιοδικῶν) δραχμὰς **3000**, ἐπὶ δὲ τοῦ Κεφαλ. Δ'. ἄρθρ. **2** (ἀποζημιώσεις συνέδρων καὶ ἐνόρκων) δραχ. **14,000**, ἤτοι τὸ ὅλον δραχμαὶ **18,543 : 27.**

Ἀθῆναι, τὴν 5 Ἰανουαρίου 1851.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης Α. Παΐκος.

ΟΘΩΝ κ.τ.λ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ **31** Αὐγούστου, καὶ τὰς δύο ἀπὸ **1** Σεπτεμβρίου ε. ε. πράξεις τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης χορηγοῦμεν συμπληρωτικὴν πίστωσιν ἐκ δραχ. **18,543:27**, προστιθεμένων εἰς τὸν τοῦ ε. ε. προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ὡς ἑρεξῆς.

Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Α'. ἄρθρ. **1** (προσωπικὸν ὑπουργείου) δραχ. **463:27**

» » Α'. ἄρθ. **2** (ὑλικὸν ὑπουργ.) **1080**

» » Δ'. ἄρθ. **1** (γραφείου καὶ ἀποσκευῆς κακουργ. ἔξοδ.) **3000**

» » Δ'. ἄρθ. **2** (ἀποζημιώσεις συνέδρων καὶ ἐνόρκων) . . **14000**

18543:27

Διὰ τὴν νομιμοποίησιν τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ θέλει ὑποβληθῇ ἐν καιρῷ εἰς τὰς βουλὰς τὸ ἀνῆκον νομοσχέδιον.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος ἀνατίθεται εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Σεπτεμβρίου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Α. ΠΑΪΚΟΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ.

Υπουργείον Εσωτερικών.

Ανάγκαι ανεπίδεκτοι αναβολής ήνάγκασαν τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον νὰ ζητήσῃ, προηγηθείσης γνωμοδοτήσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν συμπληρωτικὰς πιστώσεις ἐκ δραχμῶν 38,500.

Οἱ λόγοι οἵτινες ὑπηγόρευσαν τὸ νὰ προκαλεσθῶσι διὰ Βασιλικῶν διαταγμάτων αἱ πιστώσεις αὗται εἰσὶν οἱ ἀκόλουθοι.

Ἡ ἐκ δραχ. 500 πίστωσις ἀφορᾷ τὴν ἐπισκευὴν τῆς εἰς τὸ στόμιον τῆς καταβόθρας Βερτσοβᾶς κατασκευασθείσης σιδηρᾶς κιγκλίδος, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἐπέκεινα τῶν 3000 στερεμμάτων προεφυλάχθησαν ἀπὸ τὴν παρεισυνῆν πλημμύραν, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον ἐθεώρησε τὴν δαπάνην ταύτην ἀναγκαιοτάτην καὶ ἀναπόρευκτον.

Ἡ ἐκ δραχμῶν 5,000 ἀφορᾷ τὴν προμήθειαν καὶ ἀποστολὴν δειγμάτων τῶν ἀξιολογωτέρων Ἑλληνικῶν προϊόντων εἰς τὴν ἐν Λονδίνῳ παγκόσμιον ἔκθεσιν. Ἐν Λονδίνῳ, ὡς γνωστόν, πράκειται κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐλευσομένου ἔτους 1851 νὰ ἐνεργηθῇ ἔκθεσις τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων ὅλων τῶν ἐθνῶν, καθ' ἣν θέλουσι ἐξετασθῇ ὑπὸ εἰδικῶν ἐπιτροπῶν πᾶν ὅ,τι τέλειον καὶ ἄξιον λόγου παράγει ἕκαστον· ἐπὶ τούτῳ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις, καθ' ἃ ἔπραξε καὶ πρὸς τὰς λοιπὰς Κυβερνήσεις, διευθύνασα τὰς προκηρύξεις τῶν ἐπιτροπῶν, παρεκάλεσε τὴν Κυβέρνησιν, διὰ νὰ ἀποστείλῃ, ἐὰν προαιρῆται καὶ αὕτη, προϊόντα τῆς βιομηχανίας τοῦ ἔθνους, ἡ δὲ Κυβέρνησις μετὰ προηγουμένας ἐξετάσεις εἰδικῶν ἐπιτροπῶν, τὰς ὁποίας ὠργάνωσε, θεωρήσασα ὠφέλιμον διὰ τὴν βιομηχανίαν τοῦ τόπου τὸ νὰ ἀντιπροσωπευθῇ καὶ ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ ταύτην βιομηχανικὴν ὁμήγυριν διὰ τῶν ἀξιολογωτέρων προϊόντων της, καὶ διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ ἐπαξίως εἰς τὴν φιλοφροσύνην ταύτην τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ἐνόμισε καθῆκόν της νὰ δεχθῇ τὴν πρόσκλησιν καὶ τὴν προσδιορισθεῖσαν διὰ τὰ προϊόντα τῆς Ἑλλάδος θέσιν· ἀλλ' ἐπειδὴ, διὰ νὰ παρασκευασθῶσι καὶ ἀποσταλῶσιν ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας τὰ προσδιορισθέντα δείγματα παρὰ τῆς ἐνταῦθα κεντρικῆς ἐπιτροπῆς, ἀπῃτεῖτο νὰ καταβληθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἀπαιτουμένη δαπάνη, εὑρέθη ὡς ἐκ τούτου εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ χορηγήσῃ τὴν ἀνωτέρω πίστωσιν.

Ἡ ἐκ δραχμῶν 5,000 ἀφορᾷ τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς σύστασιν θεάτρου ἐν τῇ πρωτευούσῃ κατὰ τὸν ἐγγίζοντα

χειμῶνα. Εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐπανειλημμένως κατεβλήθησαν προσπάθειαι ὑπὸ φιλοκάλων ἰδιωτῶν πρὸς σύστασιν θεάτρου, καὶ τοῦτο μαρτυρεῖ ἱκανῶς τὴν ὑπάρχουσαν ἀνάγκην εἰς τὴν ἀνεπτυγμένην κοινωνίαν μας.

Τοιαύτη ἐπιτροπὴ σχηματισθεῖσα πρό τινος ἐνταῦθα ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ εἰσαγάγῃ κατὰ τὸν ἐνεστῶτα χειμῶνα τὴν σύστασιν μελοδραμάτων, ἐδυνήθη ἀποτεινομένη πρὸς διαφόρους τῶν κατοίκων, νὰ συγκεντρώσῃ συνδρομάς τινας πρὸς συμπλήρωσιν δὲ τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης ἀπευθύνθη καὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἐξαιτουμένη τὴν πρὸς τοῦτο συνδρομήν της. Ἡ Κυβέρνησις ὑπ' ὄψιν ἔχουσα τὰ ἀναγνωριζόμενα ἐκ τοῦ θεάτρου καλὰ εἰς τὴν κοινωνίαν, καὶ παρατηροῦσα τὴν κακὴν ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν κάμνει εἰς τοὺς παρεπιδήμους καὶ τοὺς ἐπισκεπτομένους καθ' ἑκάστην τὴν πρωτεύουσαν ξένους ἡ κατάργησις τοῦ ὑπάρχοντος θεάτρου, καθὼς καὶ τὰς αὐστηρὰς ἐπιπλήξεις, τὰς ὁποίας προκαλεῖ ὡς πρὸς τὰ ἤθη καὶ τὸν πολιτισμὸν τοῦ ἔθνους ἡ ἁπλουστάτη αὕτη ἔλλειψις· θεωροῦσα δὲ ἀφ' ἑτέρου ἔδικον τὸ νὰ στεροῦνται οἱ κάτοικοι τῆς ἀθώας ταύτης διασκεδάσεως, ἐθεώρησε καθῆκόν της τὸ νὰ μὴ ἀρνηθῇ τὴν ζητηθεῖσαν συνδρομήν της, προσδιορίσασα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ ἀνωτέρω ποσόν.

Ἡ ἐκ δραχμῶν 6,000 ἀφορᾷ τὴν χορήγησιν ἐκτάκτου βοηθείας πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς ἁγίας Κυριακῆς. Ἡ ταχεῖα τοῦ ναοῦ τούτου ἀποπεράτωσις, τοῦ μόνου χρησίμου διὰ τὰς θρησκευτικὰς καὶ βασιλικὰς τελετάς, καὶ ἡ ἀνάγκη, εἰς ἣν εὑρέθη ἡ ἐπὶ τοῦ εἰρημένου ναοῦ ἐπιτροπὴ μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῶν συνδρομῶν, ἃς περ συνέλεξε, πρὸς δὲ, καὶ αἱ ἰδιαίτεραι ὑπὲρ τούτου συστάσεις τῶν Βουλῶν ἐπέβαλον εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ καθῆκον νὰ λάβῃ πρὸς τοῦτο τὴν ἀνήκουσαν πρόνοιαν.

Ἡ ἐκ δραχμῶν 22,000 ἀφορᾷ τὴν χορηγίαν δανείου εἰς τὸν Δῆμον Ὕδρας, ἐκπεσθησομένου ἐκ τῶν πρὸς τὸ κοινὸν τῆς Ὕδρας ὀφειλομένων ὑπὸ τοῦ ἔθνους ἕνεκα τῶν κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα δαπανῶν του, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ πρὸς τὸν Ζοῦλαν Ἰόνιον ὑπήκοον χρέους του, προκύπτοντος ἐκ τῆς καταλήψεως ἑνὸς φορτίου καπνοῦ του ὑπὸ καταδρομικοῦ πλοίου, δι' ὃπερ κατεδικάσθη ἡ κοινότης τῆς Ὕδρας ὑπὸ τῶν δικαστηρίων, καὶ ἡ ἐξόφλησις του καθίστατο ἀναγκαία καὶ ἀνυπέρβλητος ἕνεκα τοῦ δικαίου καὶ τῶν ἐπανειλημμένων περὶ αὐτοῦ τούτου ἀπαιτήσεων τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβείας, ἀφοῦ μάλιστα ἡ κοινότης ἐλθοῦσα εἰς συμβιβασμὸν μετὰ τοῦ εἰρημένου, κατώρθωσε

νὰ ἐλαττώσῃ ἐπὶ πολὺ τὰς κατ' αὐτῆς ἀπαιτήσεις του· ἡ δὲ Κυβέρνησις ὑπ' ὄψιν ἔχουσα τὴν ἐνδεῆ τοῦ δήμου τούτου κατάστασιν, καθὼς καὶ τὰς λαμπρὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις καὶ θυσίας τῆς κοινότητος Ὕδρας, δι' ἃς ἐκτήσατο αὐτὴ ἀπαράγραπτα δικαιώματα εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους, εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ χορηγήσῃ τὸ ἀνωτέρω δάνειον, διὰ νὰ διευκολύνῃ οὕτω τὸν δῆμον εἰς τὴν ἐμπρόθεσμον ἐκπλήρωσιν τῶν ὅρων τοῦ μετὰ τοῦ χρεώστου του συνδεθέντος συμβιβασμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Νοεμβρίου 1850.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν νὰ δαπανηθῶσιν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Ε. ἄρθρ. 1 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν μέχρι τῶν δραχμῶν πεντακοσίων (500) πρὸς ἐπισκευὴν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς εἰς τὸ στόμιον τῆς καταβόθρας Βερτσοβᾶ τοῦ δήμου Κορθίου τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας κατασκευασθείσης σιδηρᾶς κιγκλίδος.

Ἡ δαπάνη αὕτη θέλει κανονισθῇ ἀριθμοδίως ἅμα μετὰ τὴν συγκρότησιν τῶν Βουλῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Σεπτεμβρίου 1850.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς ὑποβληθείσας εἰς ἡμᾶς ἐκθέσεις τῶν κατὰ νομοὺς ἐπιτροπῶν, ὡς καὶ τὴν τῆς ἐνταῦθα συστηθείσης κεντρικῆς ἐπιτροπῆς, περὶ τῆς ἀποστολῆς βιομηχανικῶν προϊόντων τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς τὴν ἐν Λονδίνῳ συγκροτουμένην γενικὴν ἔκθεσιν τοῦ 1851.

Θεωροῦντες, ὅτι περὶ τῆς ἐκτάκτου ταύτης δαπάνης δὲν προέβλεψεν ὁ ψηφισθεὶς προϋπολογισμός, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου καθίσταται ἀναγκαῖον, ὥστε ἡ προμήθεια καὶ ἀποστολὴ τῶν εἰρημένων προϊόντων νὰ ἐνεργηθῇ ἐγκαίρως.

Ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Χορηγεῖται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν

ὑπουργὸν πίστωσις δραχμῶν πεντακισχιλίων, ἥτις θέλει χρησιμεύσει εἰς τὴν προμήθειαν καὶ ἀποστολὴν προϊόντων τῆς βιομηχανίας τοῦ ἔθνους, ὅσα ἐκ τῶν σημειουμένων εἰς τὴν ἀναφορὰν τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς θεωροῦνται κατάλληλα νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς τὴν εἰρημένην ἔκθεσιν.

Ἄρθρ. 2. Ἡ διὰ νόμου τακτοποίησις τῆς πιστώσεως ταύτης θέλει γίνει ἅμα μετὰ τὴν συγκάλεσιν τῶν Βουλῶν, καταλογιζομένης εἰς τὸ κεφ. Ε. ἄρθρ. 5 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως τοῦ 1850 ἔτους.

Ἄρθρ. 3. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Αὐγούστου 1850.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μελοδραματικῶν παραστάσεων.

Ο Θ Ω Ν κτλ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ,

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῶν συνδρομῶν ὑπὲρ μελοδραματικῶν παραστάσεων ἐν τῇ πρωτευούσῃ συσταθείσης ἐπιτροπῆς, δι' ἧς ζητεῖται καὶ ἡ ἀνάλογος πρὸς τοῦτο συνδρομὴ τῆς Κυβερνήσεως.

Θεωροῦντες καλὸν τὸ νὰ συνδράμῃ ἡ Κυβέρνησις πρὸς τὸν ἐκτεθέντα σκοπόν, καὶ ὅτι ὁ ψηφισθεὶς προϋπολογισμὸς δὲν προεῖδε περὶ τοιαύτης δαπάνης.

Ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

α') Χορηγεῖται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν πίστωσις ἐκ δραχμῶν πέντε χιλιάδων, ἥτις θέλει δοθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπήν, ὡς συνδρομὴ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς σύστασιν ἰταλικοῦ μελοδράματος ἐν τῇ πρωτευούσῃ κατὰ τὸν προσεχῆ χειμῶνα, λαμβανομένης τῆς ἀπαιτούσης ἐγγυήσεως παρὰ τοῦ ἀναδεχθησομένου τὴν σύστασιν ἐργολάβου.

β') Ἡ διὰ νόμου τακτοποίησις τῆς ἀνωτέρω πιστώσεως θέλει γίνει ἅμα μετὰ τὴν συγκάλεσιν τῶν Βουλῶν, καταλογι-

ζομένης εἰς ἰδιαίτερον ἄρθρον 5. τοῦ κεφαλαίου Ε. τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου τοῦ 1850 ἔτους.

γ') Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν διάταγμα..

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ὀκτωβρίου 1850.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

ΟΘΩΝ κτλ.

Θεωροῦντες ὅτι ὁ ἐνταῦθα ἀνεγειρόμενος ἱερὸς ναὸς τῆς ἁγίας Εἰρήνης μένει εἰσέτι ἀτελὴς δι' ἔλλειψιν τῶν πρὸς τοῦτο δαπανῶν.

Θεωροῦντες, ὅτι ἡ ἔλλειψις καταλλήλου ἱεροῦ ναοῦ διὰ τὰς ἐν τῇ πρωτευούσῃ τελετὰς, καὶ ἡ πρόοδος εἰς ἣν ἔφθασεν ἡ οἰκοδομὴ τοῦ ἀνωτέρω καθιστᾷ ἀναγκαίαν τὴν ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν αὐτοῦ, καὶ ὅτι περὶ τοιαύτης δαπάνης δὲν προεβλέφθη ὁ ψηφισθεὶς προϋπολογισμός.

Ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Χορηγεῖται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν πίστωσις δραχμῶν ἓξ χιλιάδων, ἥτις θέλει χρησιμεύσει ὡς βοήθεια τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τοῦ δήμου Ἀθηνῶν πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἐνταῦθα ἱεροῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Εἰρήνης, διδομένων ἀνὰ δύω χιλιάδας δραχμῶν καθ' ἕκαστον μῆνα εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπήν.

2. Ἡ διὰ νόμου τακτοποίησις τῆς πιστώσεως ταύτης θέλει γίνει ἅμα μετὰ τὴν συγκάλεσιν τῶν Βουλῶν, καταλογιζομένης εἰς τὸ κεφ. Η. ἄρθρ. 1 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως τοῦ 1850 ἔτους.

3. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1850.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ

ΟΘΩΝ κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ θεωροῦντες, ὅτι ἡ μεταξὺ τῆς κοινότητος Ὕδρας καὶ τοῦ Δ.

Ζούλα Ἰονίου ὑπηκόου διαφορὰ περὶ τοῦ εἰς αὐτὸν χρέους της συνεβιβάσθη.

Θεωροῦντες ὅτι ὁ δῆμος Ὕδρας δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν ἕνεκα τῆς ἀπορίας του νὰ ἐκπληρώσῃ ἐγκαίρως τοὺς ἐπιβαλλομένους εἰς αὐτὸν ὅρους ὑπὸ τοῦ συμβιβασμοῦ.

Θεωροῦντες, ὅτι εἰς τὴν κοινότητα Ὕδρας ὀφείλεται ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα λαμπρὰς ἐκδουλεύσεις της, καὶ ὅτι ἐπομένως καὶ χρέος καὶ δίκαιον εἶναι νὰ συντρέξῃ αὐτὴν ἡ Κυβέρνησις κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην. Ἀκούσαντες ὑπ' ὄψιν τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Χορηγεῖται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν πίστωσις ἐκ δραχμῶν εἴκοσι δώδεκα χιλιάδων.

Ἄρθρ. 2. Τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει χορηγηθῇ εἰς τὸν δῆμον Ὕδρας ὡς δάνειον ἐκπεσθησόμενον ἐν καιρῷ ἐκ τῶν πρὸς τὸ κοινὸν Ὕδρας ὀφειλομένων ὑπὸ τοῦ ἔθνους ἕνεκα τῶν κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα δαπανῶν του, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἀπάτισιν τοῦ πρὸς τὸν Ζούλαν χρέους του.

Ἄρθρ. 3. Τὸ ἀνωτέρω ποσὸν θέλει πληρωθῇ παρὰ τοῦ δήμου εἰς τὸν Ζούλαν εἰς δύο ἴσας δόσεις, ἥτοι ἡ μὲν πρώτη κατὰ τὸν Δεκέμβριον μῆνα τ. ε. ἡ δὲ δευτέρα, μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ ἐκ τῆς πρώτης δόσεως θέλουν προσκαταβληθῇ εἰς τὸν Ζούλαν δραχμαὶ πεντακόσιαι.

Ἄρθρ. 4. Ἡ διὰ νόμου τακτοποίησις τῆς πιστώσεως ταύτης θέλει γίνει ἅμα μετὰ τὴν συγκάλεσιν τῶν Βουλῶν, καταλογιζομένης εἰς τὸ κεφ. Η. ἄρθρ. 1 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως τοῦ 1850 ἔτους.

Ἄρθρ. 5. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ὀκτωβρίου 1850.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ.

Αἰτιολογικὴ Ἔκθεσις

Κατὰ τὸ 1846 ὁ ἐν Μασσαλίᾳ κύριος Φόλσκ, ἔμπορος Γάλλος, εἶχεν ἀποστείλει διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ βρικίου, ὃ Μιλτιάδης ὃ τοῦ πλοιάρχου Δ. Χαρκίτου ἐν κιβώτιον μὲ ἐμπορεύματα εἰς παρα-

λαβὴν τοῦ ἐνταῦθα βιβλιοπώλου Κ. Νάστ, ὅστις δὲν ἠθέλησε νὰ τὸ παραλάβῃ, ἐπὶ λόγῳ ὅτι τὰ ἐν αὐτῷ εἴδη δὲν ἦσαν τὰ παρ' αὐτοῦ παραγγελθέντα. Τὸ κιβώτιον τοῦτο παρέλαβε μετά τινα καιρὸν ὁ ἔμπορος Σ. Ἰωάννου κατ' ἐντολὴν τοῦ πλοιάρχου Δ. Χαρκίτου, ὅστις καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸ εἰς Σμύρνην, ὡς ἀνήκον ἔδθεν εἰς τινα τῶν ἐκεῖ ἐμπόρων Μ. Κατινάκην ὀνομαζόμενον.

Τὴν 22 Σεπτεμβρίου π. ε. ἡ ἐνταῦθα Γαλλικὴ πρεσβεία ἐζήτησατο διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου τὴν ἀπόδοσιν τοῦ κιβωτίου, τοῦ ὁποίου μὴ εὑρεθέντος, ἀπεύθυνε κατόπιν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐμπόρου Γάλλου ἀπαίτησιν ἀποζημιώσεως ἐκ φράγκων 5600 περίπου, τὴν ὁποίαν ὁ τότε ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς Κ. Ζ. Βάλβης ἐθεώρησεν ἀπαράδεκτον, ἐπὶ λόγῳ ὅτι τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς δὲν ἠδύνατο κατὰ τὸν νόμον νὰ ἀποποιηθῇ τὴν παράδοσιν τοῦ κιβωτίου πρὸς τὸν Κ. Στ. Ἰωάννου, ἀντιπροσωπεύοντα τὸν πλοίαρχον τοῦτον, ὅστις μόνος ὤφειλε νὰ δώσῃ λόγον περὶ τοῦ κιβωτίου, ἀφοῦ δὲν εὑρέθη ὁ παραλήπτης αὐτοῦ, καὶ ἀφοῦ ὁ Κ. Νάστ ἀπεποιήθη νὰ τὸ παραλάβῃ. Ἀλλ' ἡ μὲν Γαλλικὴ πρεσβεία ἐπανῆλθεν εἰς τὰς περὶ ἀποζημιώσεως αἰτήσεις της, ὁ δὲ τότε ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς Κ. Α. Λόντος, διὰ τοῦ ἀπὸ 2 Μαΐου π. ε. ἐγγράφου, ἀναγνώρισεν ὡς δικαίας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Γαλλικῆς πρεσβείας καὶ ὑπεύθυναν τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν πρὸς ἀποζημίωσιν, ἐπὶ λόγῳ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἔλαβε τὸ μέτρον ν' ἀπειτήσῃ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἀποζημιώσεως παρ' οὗ τινος ἀνήκει.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ ἀφορῶντα τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἔγγραφα, καὶ τὴν ἀπὸ 31 Αὐγούστου ἔκθεσιν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, ἐθεώρησε μὲν τὴν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Κ. Λόντου ἀναγνώρισιν τῆς ἀποζημιώσεως ὡς ἀντικαινουσαν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ φειδόμενον τῆς ὑπολήψεως καὶ τῆς τιμῆς τῆς Κυβερνήσεως, καταστατθείσης ἠθικῶς καὶ πολιτικῶς ὑπεύθυνον πρὸς ἀποζημίωσιν, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. **13879** ἐγγράφου τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, κοινοποιηθέντος πρὸς τὴν Γαλλικὴν πρεσβείαν διὰ τοῦ ἀπὸ 5 Μαΐου π. ε. τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφάσισε διὰ τῆς ἀπὸ 2 τοῦ ἰσταμένου πράξεώς του, νὰ πληρωθῶσι πρὸς τὸν ἔμπορον Γάλλον Φώλσκ δραχ. **4549:66** λόγῳ ἀποζημιώσεως πλέον **272:34** διὰ τόκον πρὸς 6 τοῖς 0/0 ἀπὸ τῆς **22** Σεπτεμβρίου **1849**, ἤτοι ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐγένετο ἡ πρώτη περὶ ἀποζημιώσεως αἴτησις· τὸ ὅλον δραχ. **4822**. Συμφώνως μὲ τὴν ἐηθεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ

συμβουλίου, τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἔσπευσε νὰ προκαλέσῃ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ῥηθείσης ποσότητος τὸ ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου π. ε. Βασ. διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Ἰανουαρίου 1851.

Ὁ Ὑπουργὸς Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΟΘΩΝ κ.τ.λ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 2 τοῦ ἰσταμένου πρᾶξιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον, σύμφωνα μὲ τὴν ἐπισυνημμένην ἔκθεσιν ἀπὸ 31 Αὐγούστου ε. ε. τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, παραδέχεται διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένους λόγους ὡς κεκτημένον ἤδη δικαίωμα τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀποζημιώσεως πρὸς τὸν ἔμπορον Γάλλον Κύριον (Folsch) ἕνεκα τοῦ ἀπολεσθέντος ἔδθεν ἐν τῷ τελωνιακῷ τοῦ Πειραιῶς καταστήματι κιβωτίου μὲ ἐμπορεύματα, καὶ προσδιορίζει τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης εἰς φράγκα **4.062:20**, ἰσοδυναμοῦντα πρὸς **112** λεπτὰ ἕκαστον, μὲ δραχ. **4.549:66**, πρὸς δὲ καὶ τὸν τόκον αὐτῶν πρὸς 6 0/0, λογιζόμενον ἀπὸ τῆς **22** Σεπτεμβρίου **1849**, καθ' ἣν ἐγένετο ἡ πρώτη περὶ ἀποζημιώσεως αἴτησις.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. **1.** Χορηγοῦμεν συμπληρωτικὴν πίστωσιν εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν καὶ εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ε. ε. Κεφ. **24** « ἀποζημιώσεις » ἐκ δραχμῶν τεσσάρων χιλιάδων ὀκτακοσίων εἴκοσι δύο, ἀριθ. **4822**, ἐξ ὧν δραχ. **4.549:66** διὰ τὸ κεφάλαιον τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἐμπόρου Γάλλου Κυρίου Φώλσκ ἕνεκα τοῦ ῥηθέντος κιβωτίου, καὶ δραχ. **272:34** διὰ τόκον ἐνιαύσιον πρὸς 6 0|0 ἀπὸ **22** Σεπτεμβρίου **1849**, καθ' ἣν ἐγένετο ἡ πρώτη περὶ ἀποζημιώσεως αἴτησις, μέχρι **22** Σεπτεμβρίου ε. ε., καὶ ὁ ὁποῖος θέλει πληρωθῇ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ κεφαλαίου.

Ἄρθρ. **2.** Τὰ περὶ τῆς συμπληρωτικῆς ταύτης πιστώσεως θέλουσι κανονισθῇ διὰ νόμου κατὰ τὴν πρώτην ἔναρξιν τῶν Βουλῶν.

Ἄρθρ. **3.** Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **14** Σεπτεμβρίου **1850**.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Ὁ Ὑπουργὸς Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Πρὸς τὸν ἐκ Παρνασσίδος βουλευτὴν Σ. Λογοθετόπουλον ἐγγραφῆναι, αἰτήσει αὐτοῦ, μηνιαίᾳ ἄδεια ἀπουσίας.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 9 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Α. ΓΙΟΥΡΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀνδρέας Πέπας.
Δ. Γ. Φιλάρετος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΔ'.

Τῆς 15 Ἰανουαρίου 1851.

Συνελθόντων περὶ τὴν ἑνδεκάτην Π. Μ. τῶν Κ. Κ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνοματικὸς κατάλογος καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Προσελθόντες ὁ ἐξ Ἠλείας βουλευτὴς Μ. Σισίνης καὶ ὁ ἐκ Τριφυλίας Κ. Πονηρόπουλος, ἔδωκαν τὸν παρὰ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζομένον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ὁποῖον τέλει τῶν πρακτικῶν προσαρτώμενον τῆς ὁρκοδοσίας πρωτόκολλον.

Προσελθὼν ἔπειτα ὁ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὁδοποιίας εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ ἔχουσαν οὕτως·

ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

« Ἡ ἐπὶ τοῦ περὶ ὁδοποιίας νομοσχεδίου εἰσηγητικὴ ἐπιτροπή σας ἐσκεμμένως ἐμελέτησε καὶ εὐχαρίστως ἀπεδέχθη τὴν κοινωφελῆ ἀρχήν του.

Ὁ Κύριος ὑπουργὸς καλῶς ποιῶν ἐφρόντισε περὶ τῆς ἐγκαίρου εἰσαγωγῆς αὐτοῦ, καθότι ἡ βελτίωσις τῆς ὁδοποιίας εἶναι ἀναντιρρήτως τὸ καταλληλότερον μέσον πρὸς ἠθικὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ὑλικῆς εὐημερίας τοῦ ἔθνους. Ἐκ τῆς καλῆς δὲ ἢ κακῆς καταστάσεως τῶν ὁδῶν δύναταί τις κάλλιστα νὰ κρίνῃ περὶ τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς καταστάσεως αὐτοῦ.

Τὰ πάντα δὲ μέχρι τοῦδε ἀνεπιτυχῶς διευθύνθησαν ὡς πρὸς

τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, καὶ ἐὰν, ὡς ὀρθότατα ἐν τῇ ἐκθέσει του παρατηρεῖ ὁ Κ. ὑπουργὸς, τὸ πλεῖστον τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου μέρος δὲν περιεβρέχετο ἀπὸ θαλάσσας, πολὺ ἀνωτέρας καὶ ἀνυπερβλήτους δυσκολίας ἤθελον ἀπαντήσει τό τε ἐμπόριον, ἡ βιομηχανία καὶ ἡ γεωργία μας. Τὴν αἰτίαν τούτου ἀποδίδομεν ἐν μέρει καὶ εἰς τὴν ἔλλειψιν νόμου περὶ ὁδοποιίας, ἐπειδὴ τὸ δημόσιον μὴ ἐπαρκοῦν νὰ συνδέσῃ διὰ δημοσίων ὁδῶν τὰ διάφορα μέρη τοῦ βασιλείου, μικρόν τι ἐπεχείρησε καὶ οὐδὲν ἐπακριβῶς εἰς πέρας ἔφερε.

Τὸ προκείμενον νομοσχέδιον προτίθεται τὴν ἐκ κοινοῦ σύμπραξιν τῆς τε Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἔθνους. Διὸ τὸ μὲν δημόσιον ἀναδέχεται τὴν διὰ τὰς πλείστας τεχνικὰς ἐργασίας δαπάνην, εἰς δὲ τοὺς πολίτας ἐπαφίενται αἱ ἁπλαῖ ἐργασίαι. Διὰ τοῦ τρόπου ὅθεν τούτου, Κύριοι, τὸ πρᾶγμα καθίσταται σφόδρα μὲν ἐπωφελὲς, ἧττον δὲ ἐπαχθὲς εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη.

Αἱ ὁδοὶ διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις:

Εἰς ἐθνικὰς, αἵτινες συνδέουν τὰς ἐπαρχίας ὁλοκλήρου τοῦ Κράτους, καὶ τῶν ὁποίων αἱ τεχνικαὶ ἐργασίαι καταλογίζονται εἰς βάρος τοῦ δημοσίου.

Εἰς ἐπαρχιακὰς, διαγραφομένας ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης τῆς ἐπαρχίας ἢ καὶ ἄλλων ὁμόρων ἐπαρχιῶν, καὶ αἱ ἐργασίαι καταλογίζονται εἰς βάρος τῶν ἐπαρχιῶν καὶ

Εἰς δημοτικὰς, συνδεούσας τὰ χωρία μὲ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου ἢ πρὸς ἄλληλα κλπ. καὶ τῶν ὁποίων αἱ δαπάναι γίνονται παρὰ τῶν δημοτῶν.

Παραδεχθέντες τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἐκθέσαντες ἐν ὀλίγοις τοὺς κυριωτέρους ὅρους αὐτοῦ, μεταβαίνομεν εἰς τὰ καθέκαστα, ἐφ' ὧν φέρομεν τὰς ἑπομένας τροποποιήσεις.

Ἐπὶ τοῦ Α'. Κεφαλαίου.

Ἡ ἐπιτροπή σας, Κύριοι, ὁδηγουμένη ἀπὸ τὰ αὐτὰ ἀξιέπαινα αἰσθήματα τοῦ Κυρίου ὑπουργοῦ ὡς πρὸς τὴν ταχείαν καὶ ἐπιτυχῆ πρόοδον τῆς ὁδοποιίας, ἔκρινε καταλληλον νὰ ὁρίσῃ τὸν ὑπέρτατον ὅρον τῆς ἐποχῆς, ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἐγκριθῶσι διὰ βασιλ. διατάγματος αἱ χαρακτηρίζουσαι τὰς ἐπαρχιακὰς καὶ δημοτικὰς ὁδοὺς τῶν ἀρμοδίων Συμβουλῶν πράξεις, εἰς τρεῖς μῆνας ἀφ' ἧς αὗται ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως. Διὰ τοῦτο εἰς μὲν τὸ ἐδάφ. 2 τοῦ 1. ἄρθρου μετὰ τὰς λέξεις « ἡ ἔγκρισις λαμβάνει χώραν διὰ βασιλ. διατάγματος » ἐπρόσθεσε τὰς λέξεις « ἐντὸς τριῶν μηνῶν τὸ πολύ,

ἀφ' ἧς ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν αἱ περὶ τούτου πράξεις τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου.»· εἰς δὲ τὸ ἐδάρ. 3 τοῦ ἰδίου ἄρθρου ἐτροποποιήθη ἡ τελευταία περίοδος οὕτως «αἱ δημοτικαὶ ὁδοὶ χαρακτηρίζονται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν Συμβουλίων, ὁ δὲ νομάρχης ἐπιφέρει τὴν ἔγκρισίν του ἐντὸς δύο μηνῶν τὸ πολύ, ἀφ' ἧς τῷ ὑποβληθῶσιν αἱ περὶ τούτου πράξεις τοῦ συμβουλίου.»

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 εὐνοϊκὴ διάταξις τοῦ νόμου, ἡ ἀφορῶσα τὰς ἐπαρχιακὰς ὁδούς, νομίζομεν καλὸν νὰ ἐπεκταθῇ καὶ ὡς πρὸς τὰς δημοτικάς, πλὴν τῆς δαπάνης τῶν ἐπιστατῶν τῆς ἐν τῷ παραγράφῳ ζ' ἀναφερομένης. Βέβαιον μὲν εἶναι ὅτι ἡ δαπάνη αὕτη θέλει κατά τι ἐπιβαρύνει τὸ δημόσιον, ἀλλ' αἱ ἐκ ταύτης ὠφέλειαι εἶναι ἀσυγκρίτως μεγαλήτεραι, ὥστε δὲν πρέπει νὰ φεισθῶμεν αὐτῆς.

Τὸ κυριώτερον εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ὁδῶν εἶναι ἡ σχεδιογράφησις καὶ ἡ διὰ μηχανικοῦ διεύθυνσις τῆς ἐργασίας· εἰς ταῦτα μὴ συντρεχούσης τῆς Κυβερνήσεως, προβλέπομεν ὅτι οἱ δῆμοι, τῶν ὁποίων ἡ ἀθλία κατάστασις καὶ ἡ ἀδράνεια παρὰ πάντων ὁμολογεῖται, δὲν θέλουσι πώποτε ἐπιχειρισθῇ τοιαῦτα ἔργα, ἐὰν ἀφεθῇ εἰς τὴν διάκρισιν αὐτῶν ἡ φροντὶς τῶν παρασκευαστικῶν ἐργασιῶν. Διὸ τὸ ἄρθρ. 10 λαμβάνον διὰ τὸ καταλληλότερον (τῆς συναφείας τῶν παραπλησίων διατάξεων) τὴν θέσιν τοῦ ἄρθρου 9 ἐτροποποιήθη ὡς ἀκολούθως.

» Ἄρθρ. 9. Ἡ κατασκευὴ τῶν δημοτικῶν ὁδῶν εἶναι εἰς βάρος τῶν δήμων, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων κατασκευάζονται, » ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ παραγράφῳ α. τεχνικῶν ἐργασιῶν, » καὶ τῆς ἐν τῷ παραγράφῳ ζ. τοῦ ἄρθρ. 7 μισθοδοσίας καὶ » λοιπῶν ἐξόδων τῶν διευθυνόντων τὰ ἔργα μηχανικῶν, τῶν » ὁποίων τὴν δαπάνην ἀναδέχεται ἡ Κυβέρνησις. Δύνανται δὲ » οἱ δῆμοι κλπ.»

Τὸ ἄρθρ. 9 τοῦ νομοσχεδίου ὅπερ, ὡς προεξετέθη, κατέλαβε τὴν θέσιν τοῦ ἄρθρ. 10, πραγματεύεται περὶ ἐπιβολῆς ἐκτάκτων φόρων εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ δήμους πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἄρθρων 8, 9 καὶ 22 ἐπίσης καὶ τὸ ἄρθρ. 24 παραδέχεται εἰς βάρος τῶν ἀρμοδίων ἐπαρχιῶν καὶ δήμων τὴν πρόσκτησιν τῶν ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν ὁδῶν προσλαμβανομένων ἰδιωτικῶν γαιῶν.

Ἡ ἐπιτροπή σας, Κύριοι, ἔχουσα ἀφ' ἑνὸς κύριον σκοπὸν τὴν ταχίστην κατασκευὴν τῶν ὁδῶν διὰ τῆς δυνατῆς ἐξομαλύνσεως παντὸς παρουσιασθησομένου τυχὸν προσκόμματος,

ἑτέρου δὲ καὶ τὴν βεβαιότητα τῆς εἰς τοὺς ἰδιώτας γενησομένης ἀποζημιώσεως ἀπέναντι τῆς τῶν γαιῶν των προσκτήσεως, γνωρίζουσα δὲ ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι οὐδεμία τακτικὴ εἰσπραξις ἢ πληρωμὴ ἐγένετο πώποτε παρὰ τῶν δημοτικῶν εἰσπρακτόρων, ἢ οὐδέποτέ τις ἀποζημιώθη παρ' ἐπαρχίας ἢ δήμου διὰ κτηματικὴν ἢ ἄλλην τινα παραχώρησιν, ἐὰν δέπου ἔγεινέ τι, τοῦτο πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐξαίρεσις ἢ ἔκτακτον φαινόμενον, καὶ προνοοῦσα, ὅτι, ἐὰν τὸ πράγμα ἀφεθῇ εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ δήμους, οὐδόλως τὸ κοινωφελὲς καὶ εὐεργετικὸν τῆς καλλιτερεύσεως τῶν ὁδῶν μας μέτρον θέλει τελεσφορήσει, ἔκρινε κατάλληλον νὰ ζητήσῃ καὶ ὡς πρὸς τοῦτο τὴν συνδρομὴν καὶ σύμπραξιν τῆς καθ' ὅλην τὴν ἐργασίαν τῆς ὁδοποιίας ἐφορευούσης Κυβερνήσεως. Εἰς τὸ δημόσιον λοιπὸν ἀνατίθεται τὸ καθῆκον τῆς εἰσπράξεως τῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ δήμους παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν συμβουλίων ἐπιβαλλομένων ἐκτάκτων φόρων, ἢ ἄλλων προσόδων ἢ πόρων, καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν πληρωμῆς τῶν τεχνικῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν δημοτῶν, διὰ τὰς ὑπὸ τῶν ὁδῶν προσκτωμένας γαίας των. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἕκαστος πείθεται, ὅτι τὸ ἔργον θέλει προοδεύσει, καθότι ὁ εἰς τὰς τεχνικὰς ἐργασίας συνεισφέρων καὶ ὁ δικαιούμενος ν' ἀποζημιωθῇ οὐδεμίαν βραδύτητα ἢ πρόσκομμα θὰ παρεμβάλλῃ, βέβαιος ὅτι δὲν θὰ ζημιωθῇ, ἐν ᾧ ἄλλως ἀβέβαιος περὶ τῆς μὴ ἀποζημιώσεώς του καὶ τὰ ἐλάχιστα μὲ δυσκολίαν ἤθελε παραχωρεῖ. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ δημόσιον ἐπιφορτίζεται ἀμφότερα, τὴν εἰσπραξιν καὶ δαπάνην, πρέπει ἀναγκαίως νὰ τῷ χορηγηθῇ καὶ ὑλικὸς καιρὸς εἰς τοῦτο. Ἓν ἔτος, ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τῶν φόρων, ἐλογίσθη ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα πρὸς εἰσπραξιν αὐτῶν· παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, ἡ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ προκαταβάλῃ τὰ διὰ τὰς τεχνικὰς ἐργασίας καὶ τὰς ἀποζημιώσεις ἀπαιτούμενα χρηματικὰ ποσά.

Ἡ ἐπιτροπήσας, Κύριοι, σκεπτομένη οὕτω καὶ παραδεχομένη ὡς τελεσφόρον τὸ μέτρον τοῦτο, πείθεται ὅτι τὸ δημόσιον θέλει καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς τὴν ταχίστην εἰσπραξιν τῶν ψηφισθέντων καὶ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν· ὥστε καὶ πρὶν τοῦ ἔτους, εἰ δυνατόν, γενομένης τῆς εἰσπράξεως, ἀναλόγως νὰ καταβάλλωνται καὶ αἱ δαπάναι παρὰ τοῦ δημοσίου. Διὸ καὶ τὸ ἓν ἔτος ἐθεώρησεν ὡς ὅρον ὑπέρτατον· νομίζει δὲ συντελεστικὸν νὰ προτείνῃ εἰς τὴν Βουλὴν, ὅπως τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀπαιτήσεών μας τούτων συστήσῃ αὕτη παρὰ τῇ Κυβερνήσει.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ταχίστης καὶ δραστηρίας ἐργασίας ἐκ μέρους τῶν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν διὰ τοῦ τελευταίου παραγράφου τοῦ τροποποιουμένου ἄρθρου, ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς χορηγεῖται ἀμοιβή τις διὰ τῶν ποσοστῶν εἰς τοὺς ταμίας, ἀφ' ἑτέρου οὗτοι θεωροῦνται προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν τυχὸν βραδύτητα ἢ μεροληψίαν των περὶ τὴν εἴσπραξιν.

Τὸ τροπολογηθὲν οὖν ἄρθρον ἔχει οὕτως· Ἡ προτεινομένη μεταβολὴ εἶναι, τὸ ἄρθρ. 10 νὰ γίνῃ 9, τὸ δὲ 10 νὰ τροπολογηθῇ ὡς ἀκολούθως.

Ἄρθρ. 10. « Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διὰ τῶν ἄρθρων 8, 9 καὶ 22 ἀνατεθεισῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ δήμους τεχνικῶν ἐργασιῶν, καθὼς καὶ πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 24 τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένων εἰς βάρος τῶν ἐπαρχιῶν καὶ δήμων ἀποζημιώσεων, ἐπιτρέπεται ἡ παραχώρησις ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν πόρων, ἢ καὶ ἡ ἐπιβολὴ ἐκτάκτων φόρων, τοὺς ὁποίους θέλουν ψηφίζει τὰ ἐπαρχιακὰ καὶ δημοτικὰ συμβούλια, ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συνταχθησομένων ὑπολογισμῶν. »

« Ἡ εἴσπραξις τῶν ἀνωτέρω φόρων ἐνεργεῖται διὰ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν ἐπὶ τῇ βάσει ὀνομαστικῶν καταλόγων, ἀποστελλομένων αὐτοῖς παρὰ τῆς ἀρμοδίας διοικητ. ἀρχῆς. »

« Ἐν ἔτος τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τῶν φόρων τούτων θέλει γίνεσθαι ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν, προκαταβαλλομένων τῶν πρὸς τοῦτο δαπανῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀναλόγως τοῦ εἰσπραχθέντος ἤδη ποσοῦ. »

« Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι λαμβάνουσι δι' ἀμοιβὴν 5 ἐπὶ τοῖς χιλίοις ἐκ τῶν παρ' αὐτῶν εἰσπραττομένων, ἀλλὰ θεωροῦνται προσωπικῶς ὑπεύθυνοι δι' οἱανδήποτε βραδύτητα ἢ μεροληψίαν αὐτῶν περὶ τὴν εἴσπραξιν. »

Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ νομοσχεδίου ἀποκαθιστᾷ τὸν νομάρχην ἁρμόδιον νὰ διανείμῃ τὰ ἡμερομάσματα εἰς τὰς ἐπαρχίας, δι' ὧν διέρχονται ἐθνικαὶ ἢ ἐπαρχιακαὶ ὁδοί, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν προσκληθέντα νομίμως εἰς τοῦτο τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια δὲν ἐνεργήσωσι τὴν διανομήν.

Ἐπιθυμοῦντες, κύριοι, αἱ συνεισφέρουσαι διὰ τῆς προσωπικῆς των ἐργασίας ἐπαρχίαι ἐπακριβῶς καὶ ἀμοιβαίως νὰ γνωρίζωσι τὸν πληθυσμόν των καὶ τὸ ἀναλογοῦν εἰς ἑκάστην τῶν ἡμερομασμάτων της, ἐπεφέραμεν εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης περιόδου τοῦ ἄρθρου τούτου μετὰ τὴν λέξιν « νομάρχου » τὴν ἀκόλουθον προστιθεμένην « δι' ἀποφάσεως αἰτιολογημένης καὶ λεπτομερῶς διαγραφούσης τὸν πληθυσμὸν ἑκάστης τῶν συνεισφερουσῶν ἐπαρχιῶν, καὶ τὸ κατ' ἀναλογίαν αὐτοῦ ἐπιβαλλόμενον ποσὸν τῶν ἡμερομασμάτων. »

Ἄρθρ. 12. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου καθιεροῦται ἡ ἀρχὴ τῆς συνεισφορᾶς τῶν μεγάλων ἰδιοκτητῶν εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ἐπαρχιακῶν ἢ δημοτικῶν ὁδῶν, ἀναλόγως τῆς προσγινομένης εἰς αὐτοὺς ὠφελείας. Ἐὰν αἱ ἐπαρχίαι καὶ οἱ δῆμοι τῆς ἐπικρατείας μας ἦσαν εὔποροι, βεβαίως ὁ νόμος δὲν ἤθελε ἐπιβαρύνει τοὺς μεγάλους ἰδιοκτήτας, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς εἶναι ἐλάχιστος παρ' ἡμῖν, μὲ τὴν ἑκατοστὸν αὐτὴν καὶ ἐξαιρετικὴν φορολογίαν, καθόσον τὰ ἐκ τῆς ὁδοποιΐας ὠφελήματα ἀναλόγως θέλουν εἰσθαι τὰ αὐτὰ διὰ τοὺς μεγάλους, καθὼς καὶ διὰ τοὺς μικροὺς ἰδιοκτήτας καὶ λοιποὺς κατοίκους τῆς ἐπαρχίας. Ὑπάρχει τοιαύτη τις διάταξις εἰς τὸν περὶ δημοτικῶν ὁδῶν Γαλλικὸν νόμον τῆς 11 Μαΐου 1836, ἀλλ' αὐτὴ ἀφορᾷ τοὺς ἰδιοκτήτας ἐκείνους, τῶν ὁποίων τὰ παρακείμενα εἰς τὴν δημοσίαν ὁδὸν μεταλλεῖα ἢ τεχνουργεῖα φθείρουσιν ἐπισθητῶς τὴν ὁδόν.

Εἰς τὴν Γαλλίαν πολλοὶ δῆμοι, καὶ αἱ πλεῖσται τῶν ἐπαρχιῶν, ἔχουσιν ἰδίους πόρους καὶ δὲν εὑρίσκονται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καθιερώσωσι τὴν φορολογίαν ταύτην. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅμως οὐδεμία ἐπαρχιακὴ ἢ δημοτικὴ ὁδὸς θέλει τελειώσει ποτέ, ἐὰν ἀφ' ἑνὸς ἡ Κυβέρνησις δὲν δώσῃ τὴν πρώτην ὥθησιν, ὅπως προηγουμένως ἐῤῥέθη, ἀφ' ἑτέρου δὲ πολλοὶ τῶν ἰδιοκτητῶν δὲν συνεισφέρωσιν ἀναλόγως τῶν δυνάμεών των καὶ τῆς προσγινομένης εἰς αὐτοὺς ὠφελείας· διὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπή σας παρεδέχθη τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου τούτου. Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος περὶ διανομῆς φόρου, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, μετ' ἴσου ἀριθμοῦ μᾶλλον φορολογουμένων, εἶναι τὸ καταλληλότερον νὰ ἐνεργήσῃ τὴν διανομὴν ταύτην, καθότι ἐκ τοῦ πλησίον γνωρίζει κάλλιον παντὸς ἄλλου καὶ τὴν κατάστασιν τῶν ἰδιοκτητῶν, καὶ τὴν ἀξίαν τῶν κτημάτων καὶ τὰς μεταβολάς, αἵτινες δύνανται νὰ προέλθωσιν εἰς τὸν τόπον ἐκ τῆς κατασκευῆς τῶν ὁδῶν του.

Ἄρθρ. 13. Κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἄρθρου τούτου ἐῤῥέθησαν διάφοροι γνῶμαι καὶ ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ὅλαι αἱ παρατηρήσεις καὶ ἀντιῤῥήσεις, ὅσαι τυχὸν ἤθελον παρουσιασθῆ. Διϊσχυρίζονταί τινες ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου ἀντιβαίνει εἰς τὸ ἄρθρον 101 τοῦ Συντάγματος, καθ' ὃ ὅλαι αἱ ὑποθέσεις τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ θέλουν ὑπάγεσθαι εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων. Ἐν πρώτοις παρατηροῦμεν, ὅτι ἀντικείμενον τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ

εἶναι πᾶσα διένεξις ἐκπηγάζουσα ἀπὸ διοικητικήν τινα πρᾶξιν προσβάλλουσαν ἰδιωτικὸν συμφέρον, ὅπερ στηρίζεται ἐπὶ ῥητοῦ καὶ θετικοῦ δικαίου. Ἐνταῦθα ὅμως πρόκειται περὶ διανομῆς φόρου, τοῦ ὁποίου τὴν ποσότητα οὐδεὶς νόμος προσδιορίζει. Δὲν δύναται ὅθεν τοιαύτης φύσεως ὑπόθεσις νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀντικείμενον τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ.

Πλὴν καὶ εἰς ἐναντίαν περίστασιν ὁ § 3 τοῦ **101** ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ῥητῶς ἐπιτρέπει τὴν σύστασιν διοικητικοῦ δικαστηρίου, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, δικαιοδοσίαν ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ διὰ νόμου· εἰς νόμον λοιπὸν ὁδοποιΐας, καθὼς καὶ εἰς πάντα ἄλλον νόμον, δύναται κάλλιστα νὰ καθιερωθῇ δικαιοδοσία τοιαύτη, τῆς ὁποίας τὴν ἀνάγκην, πρὸς τὸν ἐθνωφελῆ σκοπὸν τῆς ὁδοποιΐας, ἅπαντες ἀναγνωρίζουσιν.

Ἂς παρατηρήσωμεν προσέτι, ὅτι, ἡ συνέλευσις εἰς τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ **Α'**. παραγράφου τοῦ **ς'**. ψηφίσματός της, τὰς διενέξεις περὶ τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων, περὶ χαρτοσήμου, λαθρεμπορίων, στρατευσίμων καὶ λοιπάς, τὰς ἄφησεν εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἁρμοδίων διοικητικῶν ἀρχῶν, προσθέτουσα « καὶ ὅσαι ἄλλαι τῆς αὐτῆς φύσεως θεωροῦνται ὡς διοικητικαί. » Αἱ ὑποθέσεις περὶ ὧν πραγματεύεται τὸ **13** ἄρθρον εἶναι φύσεως ὁμοίας μὲ τὰς περὶ οἰκοδομῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων· ἀπὸ τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς συντάσσεται ὁ κατάλογος καὶ διανέμεται ὁ φόρος, ὥστε καὶ ἂν δὲν ὑπῆρχε διάταξις ῥητὴ ἐντὸς τοῦ νόμου, τίνι τρόπῳ ἐκκαλοῦνται αἱ ἀποφάσεις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, κατ' ἀναλογίαν καὶ σύμφωνα μὲ τὸ **ς'**. ψήφισμα τῆς συνελεύσεως ἤθελον δικάζεσθαι ἀπὸ τὰς ἁρμοδίας διοικητικὰς ἀρχάς.

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω συνάγεται ὅτι σπουδαία καὶ ἔλλογος ἀντίρρησις ὡς πρὸς τὴν νομιμότητα τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Διὸ ἡ ἐπιτροπή σας ὁμοφώνως παρεδέχθη τὴν ἀρχήν αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ ὅμως πρόκειται περὶ σπουδαίων συμφερόντων, τὰ ὁποῖα ἐξ ἀνάγκης ὁ νόμος ἐμπιστεύεται εἰς χεῖρας τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, διὰ τὸν λόγον ὅτι, οὐδεὶς ἄλλος εἶναι καταλληλότερος νὰ ἐνεργήσῃ τὴν διανομὴν ταύτην τοῦ φόρου, ἠθέλησε νὰ ἐξασφαλίσῃ ὁπωσδήποτε τοὺς ἔχοντας συμφέρον ὡς πρὸς τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Διὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπή σας ἀπεφάσισε νὰ προστεθῶσι καὶ δύο ἄλλα μέλη παρὰ τῷ νομάρχῃ, ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου καὶ ὁ δήμαρχος τῆς πρωτευούσης· ἐγγύησις πλειστῖρα εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ὡς

πρὸς τὴν ἀμεροληψίαν, τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὴν ἀριλοκέρδειαν τῆς ἀναθεωρήσεως.

Πρὸς τούτοις παρατείναμεν καὶ τὴν προθεσμίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἔκκλησις. Διὸ τὸ ἄρθρ. **13** ἐτροποποιήθη ὡς ἀκολούθως . . . « Δύνανται δὲ νὰ ἐκκαλεσθῶσιν ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἐνώπιον τοῦ νομάρχου, ὅστις μετὰ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτευούσης τοῦ νομοῦ, ἢ τούτων κωλυομένων, μετὰ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των, θέλουσιν ἀποφασίζει ὁριστικῶς καὶ αἰτιολογημένως.

Ἡ προθεσμία αὕτη παρατείνεται ἐπὶ δύο μῆνας διὰ τοὺς ἀποδημοῦντας ἐκτὸς τοῦ κράτους ἰδιοκτήτας. »

ΚΕΦ. Γ'.

Τὸ ἄρθρον **14** ἀναγνωρίζει ἱκανὸν πρὸς ἐργασίαν τὸν ἔχοντα ἡλικίαν **18** ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα· νομίζομεν ὅτι εἰς τὰς πλείστας τῶν ἁπλῶν ἐργασιῶν ὁ ἡλικίας **15** ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα νέος δύναται λίαν ἐπιτυχῶς νὰ ἐργασθῇ, καὶ ταῦτα χάριν τῆς κοινῆς ἐπιθυμίας καὶ ζήλου, ὃν πάντες ἔχουσι διὰ τὴν ταχείαν τῆς ὁδοποιΐας πρόοδον. Διὸ ἡ ἡλικία τῶν **18** ἐτῶν εἰς τὸ ἄρθρον **14** τροποποιεῖται εἰς **15**.»

Εἰς τὸν ἀ. δὲ παράγραφον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἐξαιροῦνται τῆς προσωπικῆς ἐργασίας οἱ ἱερεῖς, δήμαρχοι, δημαρχικοὶ καὶ εἰδικοὶ πάρεδροι. Ἡ ἐπιτροπή σας θεωροῦσα ἄδικον τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην, καὶ μάλιστα εἰς ἐργασίαν κοινωφελῆ καὶ ἀξιέπαινον, καὶ τὴν ὁποίαν προσωπικῶς διὰ πληρωμῆς τῆς ἀναλογίας του δύναται ν' ἀποφύγῃ, ἀφαιρεῖ τῆς ἐξαιρέσεως ταύτης τοὺς δημάρχους, δημαρχικοὺς καὶ εἰδικοὺς παρέδρους, καὶ παραδέχεται ὡς ἐξαιρετέους, διὰ τὸ αἰδέσιμόν των, μόνον τοὺς ἱερεῖς· ὁ παράγραφος οὖν οὗτος τροποποιεῖται ὡς ἑπεται.

α) Οἱ ἱερεῖς ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα μόνον αὐτῶν κλπ.

Τὸ ἄρθρον **18** διαγράφει τὸν τρόπον, καθ' ὃν ὁ μὴ ἐγκαίρως ἐμφανιζόμενος πρὸς ἐργασίαν καταναγκάζεται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ταύτης, ἢ εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ ἀντιτίμου τῶν παρ' αὐτοῦ ὀφειλομένων ἡμεροκαμάτων κτλ. Ἐνταῦθα διάφορα ἐλέχθησαν, ἤτοι α) τίς μετὰ τοῦ μηχανικοῦ θέλει συμπράττει ἢ ἐπιστατεῖ εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην· β) τίς ὁ εἰσπράξων τὸ ἀντίτιμον τῶν παρὰ τῶν μὴ ἐγκαίρως ἐμφανιζομένων ἡμεροκαμάτων, καὶ συμφώνων καὶ πληρόνων τοὺς πρὸς ἀντικατάστασιν· γ) ὅτι οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν ὁδοποιΐαν πρέπει ἐγκαίρως νὰ εἰδοποιῶσι τοὺς

δι' ἑκάστην ἡμέραν ἀναγκαίους πρὸς ἐργασίαν δημότας κτλ. ἀδυνάτου ὄντος ταῦτα πάντα νὰ ὁρισθῶσι διὰ νόμου· ἡ ἐπιτροπή σας συνιστᾷ τὸν προσδιορισμὸν τούτων τε καὶ ὅσων ἄλλων καταλλήλων πρὸς εὐκολίαν τῶν δημοτῶν καὶ τῆς ἐργασίας συνάμα, ἐν τῷ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου διατάγματι.

Ἐπὶ τοῦ ΚΕΦ. Ε.

Ἡ συντήρησις τῶν ὁδῶν γίνεται, κατὰ τὸ ἄρθρον 22, δαπάνῃ τοῦ δημοσίου, τῶν ἐπαρχιῶν καὶ δήμων· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκτὸς τῆς δαπάνης ἐπέρχεται καὶ ἐνταῦθα καὶ ἡ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας συνδρομή, ἥτις κατὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν δημοτικῶν ὁδῶν δὲν φαίνεται εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο, προστίθεται μετὰ τὰς λέξεις « τῶν δὲ δημοτικῶν ὁδῶν δαπάνη » αἱ λέξεις « καὶ τῇ προσωπικῇ συνδρομῇ κλπ. »

Ἀναπτύξαντες τὰς ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νομοσχεδίου σκέψεις μας, συνιστῶμεν, κύριοι, αὐτὸ εἰς τὴν ἔγκρισίν σας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἰανουαρίου 1851.

Α. Δεβόπουλος, Γ. Παπασπυρόπουλος,
Εὐστ. Μ. Παρίσης, Π. Ματάλας,
Ν. Ματθαίου, Ὁ Εἰσηγητὴς Δ η μ. Α. Ζ ῶ τ ο ς»

Ἐχορηγήθη πρὸς τὸν ἐξ Ἄνδρου βουλευτὴν Α. Α. Ἐμπειρίκον, κίτησει αὐτοῦ, μηνιαία ἀπουσία ἄδεια.

Ἀνήγγειλεν ὁ πρόεδρος ὅτι ἡ αἰφνιδία τελευτὴ τοῦ ἀντιπροέδρου καὶ βουλευτοῦ Παρνασσίδος Σ. Λογοθετοπούλου προκαλεῖ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἀναβάλῃ ἡ βουλὴ ἐπὶ τὴν αὔριον τὰς ἐργασίας αὐτῆς, ἵνα οἱ ἀντιπρόσωποι συνοδεύσωσι τὸν νεκρόν του. Προσθεὶς δὲ ὅτι ἡ ἐκφορὰ θέλει γίνει τὴν 3 Μ. Μ. προσεκάλεσε τοὺς βουλομένους τῶν βουλευτῶν νὰ συνέλθωσιν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, ἵνα μετὰ τοῦ προέδρου μεταβῶσιν εἰς τὸν ναὸν ἐπαξίως τῆς θέσεως τοῦ θανόντος.

Συναινεσάσης δὲ τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος διέλυσεν ἐν ὥρᾳ 1. Μ. Μ. τὴν συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Α. ΓΙΟΥΡΔΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ἀνάρ. Α. Χ. Ἀναργύρου
Α. Πέπας.
Δ. Γ. Φιλάρετος.

Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

«Σήμερον τὴν δεκάτην πέμπτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ πρώτου ἔτους, προσελθόντες ἐν τῷ βουλευτηρίῳ οἱ κατωτέρω βουλευταί, ὡμοσανέπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 57 τοῦ Συντάγματος διαγραφόμενον ὅρκον ὡς ἀκολούθως.

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπό τε τῶν ὁρκισθέντων, τοῦ προέδρου καὶ τοῦ ἱερέως.

Οἱ ὁρκισθέντες βουλευταὶ
Μ. Σισίνης. Κ. Ν. Πανηρόπουλος.
Ὁ ἱερεὺς Παΐσιος.
Ὁ Πρόεδρος Οἱ Γραμματεῖς
Α. Α. ΓΙΟΥΡΔΗΣ. Δ. Γ. Φιλάρετος. »

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΕ'.

Τῆς 17 Ἰανουαρίου 1851.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν ΚΚ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενα τῆς παρούσης εἶναι α) ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς βουλῆς ἐπὶ ἓξ μῆνας· β) ἡ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συμπληρώσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ δημοτικοῦ νόμου καὶ γ) ἡ τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐφορειῶν, προσελθὼν ὁ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συντάξεων τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς εἰσηγητὴς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ ἔχουσαν οὕτως·

ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ παρὰ τοῦ Κυρίου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον, περὶ συντάξεως τῶν ἐν τῷ στρατῷ τῆς ξηρᾶς ὑπηρετούντων στρατιωτικῶν, ἐξασφαλίζον τὸ μέλλον τοῦ καταναλώσαντος τὸν βίον του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πολιτείας στρατιωτικοῦ, παρεδέχθη μετ' εὐχαριστήσεως ἡ ἐκ τῶν

τημάτων εἰσηγητικὴ ἐπιτροπή. Ἔχουσα δὲ τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ ὑπ' ὄψιν της, ἔρερε τροποποιήσεις τινὰς ἐπ' αὐτοῦ, τὴν ἐπιψήφισιν τῶν ὁποίων προτείνει εἰς τὴν Βουλήν.

Τὸ ἄρθρ. 2 θέτον ὡς βάσιν τῆς ἐπιμετρήσεως τῶν ἐτῶν τοῦ ἐν ὑπηρεσίᾳ στρατιωτικοῦ τὴν ἡμέραν τῆς ἐν τῷ στρατῷ καταταξεώς του καὶ τὴν ἡλικίαν τῶν **17** ἐτῶν, παρεδέχθη ὅπως ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ παρελθὸν καὶ ἐκτιμῶσα τὴν διαφοράν, ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ τῆς ἐν καιρῷ πολέμου καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης καταταξεως τοῦ στρατιωτικοῦ ἐν τῷ στρατῷ, προτείνει· ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖτον ἡ ἡλικία τοῦ κατὰ τὸν ἀγῶνα καταταχθέντος στρατιωτικοῦ, νὰ λογισθῇ εἰς **17** ἔτη κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας του, ὡς πρὸς τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαιώματος.

Τὸ ἄρθρ. 3 παρεδέχθη ὅπως ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἡ ἐπιτροπὴ νομίζουσα δίκαιον νὰ καταργήσῃ τὸν ἀπαιτούμενον ὅρον ἀπὸ τὸ ἄρθρον **4** ὡς πρὸς τὸν διπλασιασμὸν τοῦ χρόνου τῆς ἐν ἐκστρατείᾳ ὑπηρεσίας, τροποποιεῖ τὸ ἄρθρ. **4** ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. **4.** Τὰ ἐν ἐκστρατείᾳ ἔτη τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας διπλασιάζονται εἰς τὰς ἑξῆς περιστάσεις.

α' Ἐν πολέμῳ·

β' Ἐν σώματι στρατοῦ κατέχοντι ξένην χώραν ἐν πολέμῳ ἢ ἐν εἰρήνῃ·

γ' Ἐν τοῖς πλοίοις ἐν καιρῷ πολέμου·

δ' Ἐν αἰχμαλωσίᾳ.

Τὸ ἄρθρ. **5** παρεδέχθη κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Τοῦ ἄρθρ. **6** ὁ § **2** ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς·

« Δι' ἕκαστον δ' ἔτος πλέον τοῦ τριακοστοῦ, κατὰ τὰς ἐν τῷ **4** καὶ **5** ἄρθρῳ τεθείσας βάσεις, προστίθεται εἰς τὴν σύνταξιν τὸ δέκατον πέμπτον τῆς διαφορᾶς τοῦ ἐλαχίστου πρὸς τὸν μέγιστον ὅρον.

Τὸ ἄρθρ. **7** παρεδέχθη κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Τοῦ ἄρθρ. **8** ἡ τελευταία περίοδος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς· (ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν χωροφυλακήν.)

Τὸ ἄρθρ. **9** ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς·

« Ἄρθρ. **9.** Τὰ τραύματα δεινὰ καὶ ἀνίατα ὄντα, προερχόμενα ἐκ συμβεβηκότων τοῦ πολέμου ἢ δυστυχημάτων ἐν ὑπηρεσίᾳ, παρέχουσι πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαίωμα.

« Τὰ δεινὰ καὶ ἀνίατα νοσήματα, προερχόμενα ἀπὸ κόπων ἢ κινδύνων τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, παρέχουσι τὸ αὐτὸ δικαίωμα. »

Τὰ ἄρθρα **10, 11, 12, 13, 14** καὶ **15** ἐγένοντο δεκτὰ ὅπως ἔχουσι, μεταβληθείσης μόνον τῆς λέξεως (πάθημα) εἰς νόσημα.

Μετὰ τὸ ἄρθρον **15** προστεθῇ νέον κεφάλαιον περὶ συντάξεως τῶν ἀποτάκτων, μεταφερθέντων τῶν περὶ τούτων ἄρθρων εἰς τὸ παρὸν νομοσχέδιον ἀπὸ τὸ περὶ καταστάσεως τοῦ ἀξιωματικοῦ.

ΚΕΦ. Δ. Περὶ συντάξεως ἀποταξίας.

« Ἄρθρ. **16.** Ὁ ἀξιωματικὸς, ὅστις, κατὰ τὴν ἐν ἀποτάξει μετάθεσίν του, δὲν συνεπλήρωσε **18** ἐτῶν ὑπηρεσίαν, ἀπολαμβάνει τὰ δύο τρίτα τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς συντάξεως ἀποστρατείας τοῦ βαθμοῦ του ἐν διαστήματι χρόνου ἴσου μὲ τὴν ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίαν του. Ὁ δὲ ἀξιωματικὸς, ὅστις, κατὰ τὴν εἰς ἀπόταξιν μετάθεσίν του, συνεπλήρωσε **18** ἐτῶν ὑπηρεσίαν, ἀπολαμβάνει σύνταξιν ἀποτάξεως ἴσην μὲ τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς συντάξεως ἀποστρατείας τοῦ βαθμοῦ του.

« Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται νὰ μεταβιβασθῇ ἡ τῆς ἀποτάξεως σύνταξις εἰς χήρας καὶ ὀρφανά. »

Τὰ ἐν τῷ κεφαλαίῳ Ε. (Δ) ἄρθρα, πραγματευόμενα περὶ συντάξεως χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, ἀναγνωρίζουσι κληρονόμον τοῦ δικαιώματος τοῦ στρατιωτικοῦ τὴν σύζυγον. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν διαφόρους περιστάσεις δυναμένας νὰ καταστήσωσιν ἀμφίβολον τὴν τύχην τῶν ἀνηλίκων τέκνων τῶν συνταξιούχων, ἐνόμισε καλὸν νὰ ἐξασφαλίσῃ αὐτὰ διανέμουσα τὴν σύνταξιν εἰς ἅπασαν τὴν οἰκογένειάν του. Ἐτροποποίησε δὲ τὰ ἄρθρα ὡς ἑξῆς.

ΚΕΦ. Ε. Περὶ συντάξεως χηρῶν καὶ ὀρφανῶν.

« Ἄρθρ. **17.** Ἔχουσιν ἰσοβίως πρὸς σύνταξιν δικαίωμα, ἂν δὲν συνέλθωσιν εἰς δεύτερον γάμον,

α. Αἱ χῆραι τῶν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης ἢ εἰς διατεταγμένην ὑπηρεσίαν φονευθέντων στρατιωτικῶν·

β'. Αἱ χῆραι τῶν ἐν ἐκστρατείᾳ ἀποθνησκόντων στρατιωτικῶν, ἐὰν ὁ θάνατος αὐτῶν προῆλθεν ἐκ συμβεβηκότων τοῦ πολέμου, ἢ ἐκ λοιμωδῶν ἢ ἐνδημικῶν νόσων, εἰς ἃς ἐξετέθησαν ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας των,

γ'. Αἱ χῆραι τῶν ἀποθνησκόντων στρατιωτικῶν, ἕνεκα τραυμάτων ἐπενεχθέντων εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης ἢ εἰς δια-

τεταγμένην ὑπηρεσίαν, ἐὰν ὁ γάμος ἐξετελέσθη πρὸ τῶν τραυμάτων.

Τὰ αἴτια, τὸ εἶδος καὶ αἱ συνέπειαι τῶν τραυμάτων ἀποδεικνύονται κατὰ τοὺς τύπους καὶ ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν, τὰ ὁποῖα προσδιορίζονται διὰ διοικητικοῦ κανονισμοῦ.

δ΄ Αἱ χῆραι τῶν ἀποθνησκόντων συνταξιούχων στρατιωτικῶν καὶ τῶν ἀποκτησάντων τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα, ἐὰν ὁ γάμος ἐτελέσθη ἓν ἔτος πρὶν παύσωσιν οἱ σύζυγοι των τῆς ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας των, ἢ τέλος ἐὰν ὑπάρχωσιν ἓν ἢ πολλὰ τέκνα, γεννηθέντα ἐκ τοῦ πρὸ τῆς παύσεως ταύτης τελεσθέντος γάμου.

«Ἡ νομιμότης τῶν μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς βασιλείας γάμων στηρίζεται εἰς τὰς νομίμως ἐγκριθείσας ἀδείας νυμφεύσεως, τῶν δὲ προγενεστέρων ἐποχῶν, εἰς τὰς ἐπὶ τούτῳ ἀπαιτουμένας ἀποδείξεις.

« Ἄρθρ. 18. Ἡ χήρα τοῦ μετὰ τὴν διάζευξιν τοῦ γάμου ἢ τὸν ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης χωρισμὸν ἀποβιώσαντος στρατιωτικοῦ, οὐδεμίαν πρὸς σύνταξιν ἀπαίτησιν ἔχει· τὰ τέκνα ὅμως αὐτῆς ἔχουσι πρὸς σύνταξιν δικαίωμα.

« Ἄρθρ. 19. Ἡ σύνταξις τῶν μὲν ἐχουσῶν τέκνον ἢ τέκνα ἀνήλικα συνταξιούχων χηρῶν τῶν στρατιωτικῶν κατὰ τὸ 17 ἄρθρον, προσδιορίζεται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ μεγίστου ὅρου. Τῶν δὲ μὴ ἐχουσῶν, εἰς τὸ τρίτον τῆς συντάξεως τῆς ἀνηκούσης εἰς τὸν βαθμὸν τῶν συζύγων των, ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ἦναι ὁ χρόνος τῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρ. 20. Ἡ σύνταξις τῶν ἀποθνησκόντων στρατιωτικῶν διανέμεται εἰς δύο ἴσα μέρη μεταξὺ μητρὸς καὶ τέκνου ἢ τέκνων, ὅσα καὶ ἂν ὦσιν. Ἐὰν δὲ ἡ μήτηρ ἀποθάνῃ ἢ στερηθῇ τοῦ πρὸς σύνταξιν δικαιώματος, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 18, τὸ ἐπιβάλλον αὐτῇ μέρος μεταβαίνει εἰς τὸ τέκνον ἢ τὰ τέκνα· ἡ δὲ σύνταξις αὕτη χορηγεῖται μέχρις ὅτου τὸ νεώτερον τῶν τέκνων ἐνηλικιωθῇ. Εἰς τοιαύτην δὲ περίστασιν ἡ μερὶς τῶν ἐνηλικιωθέντων μεταβαίνει εἰς τὰ ἀνήλικα, ἀποθανόντων δὲ τῶν τέκνων ἢ ἐνηλικιωθέντων, μένει ἰσοβίως εἰς τὴν χήραν, ἐὰν δὲν ὑπάγηται εἰς τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 18, τὸ τρίτον τοῦ μεγίστου ὅρου τῆς συντάξεως τῆς ἀνηκούσης εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀποθανόντος συζύγου της. »

Τὰ ἄρθρ. 21 καὶ 22 παρεδέχθησαν κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἀπὸ τὸν 1 § τοῦ ἄρθρου 23 ἀφηρέθη τὸ ἄρθρον 23 τοῦ Ποινικοῦ νόμου· ὁ δὲ 2 § ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς.

§. 2 Διὰ τῆς ἀποβολῆς τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας ἐν ὅσῳ αὐτὴ διαρκεῖ.

Ἡ ἐπιτροπὴ θεωρήσασα, ὅτι τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 24 προσδιοριζόμενα διαστήματα πρὸς ἀπαίτησιν τῆς στρατιωτικῆς συντάξεως δύνανται νὰ γείνωσιν ἐπιβλαβῆ εἰς τὸν χαίροντα τὸ δικαίωμα τοῦτο, ἐτροποποίησε τὸ ἄρθρον ὡς ἑξῆς, μὴ παραγραφομένου τοῦ δικαιώματος τούτου.

« Ἄρθρ. 24. Πᾶσα ἀπαίτησις, ἀφορῶσα τὰ περὶ τῆς στρατιωτικῆς συντάξεως, γίνεται κατὰ τοὺς νομίμους τύπους πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν. »

Τὰ ἄρθρα 25 καὶ 26 ἐτροποποιήθησαν ὡς ἑξῆς.

« Ἄρθρ. 25. Αἱ στρατιωτικαὶ συντάξεις καὶ αἱ ἀποδοχαὶ δὲν παραχωροῦνται οὔτε κατάσχονται, ἐκτὸς πρὸς διατροφὴν συζύγου τέκνων καὶ γονέων. »

« Ἄρθρ. 26. Ὁ παρὼν νόμος ἐφαρμόζεται εἰς ἅπαντα τὸν στρατόν, ἕκαστος δὲ ἀπολαμβάνει τὴν κατὰ τὸν προσαρτώμενον πίνακα εἰς τὸν ἀντιστοιχοῦντα πραγματικὸν βαθμόν του σύνταξιν. »

Εἰς τὸ ἄρθρον 25 ἐπροτάθη παρὰ τῆς μειονοψηφίας ἡ ἑξῆς τροποποίησις.

« Ἄρθρ. 25. Αἱ στρατιωτικαὶ συντάξεις καὶ αἱ ἀποδοχαὶ δὲν παραχωροῦνται· κατάσχονται δὲ διὰ διατροφὴν συζύγου, τέκνων καὶ γονέων καὶ ἰδιωτικῶν χρεῶν, λαβόντων χώραν παρὰ τοῦ συνταξιούχου μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς συντάξεως τῆς ἀποστρατείας. »

Ἡ ἐπιτροπὴ κρίνουσα δίκαιον νὰ διατηρηθῇ τὸ σῶμα τῶν ὑπαρχόντων ἀπομάχων πρὸς ἀνάμνησιν τοῦ ἐνδόξου παρελθόντος, καὶ ἐπιθυμοῦσα οἱ διακρινόμενοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος νὰ λαμβάνωσι μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποστρατείας περιβαλλὸν ἀνάλογον τῶν ἐκδουλεύσεών των, ἐπρόσθεσε τὸ ἄρθρον 27, πιστεύουσα ἀδιστάκτως, ὅτι ὁ Κύριος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει παρουσιάσει, ὅσον ἔνεστι ταχύτερον, νόμον εἰδικὸν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐπιψηφισθέντων στρατιωτικῶν νόμων.

« Ἄρθρ. 27. Τὸ σῶμα τῶν ἀπομάχων διατηρεῖται. Εἰδικὸς νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ τούτου. »

Τὰ ἄρθρα 28, 29, 30, 31 καὶ 32 μένουσι, μεταβληθείσης μόνον εἰς τὸ τελευταῖον ἄρθρον τῆς λέξεως (ὁρισμοὶ) εἰς διατάξεις.

Ἡ ἐπιτροπὴ νομίζουσα ὅτι αἱ παρ' αὐτῆς ἐπενεχθεῖσαι τρο-

ποποιήσεις δὲν προσβάλλουσι τὸ συμφέρον οὔτε τοῦ δημοσίου οὔτε τοῦ στρατιωτικοῦ, προτείνει τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου παρὰ τῇ Βουλῇ, εὐχομένη νὰ ἴδῃ ὅσον οὔπω εἰσαγόμενον νόμον, περιλαμβάνοντα τὸν ἀγῶνα ἐν γένει καὶ περιβάλλοντα τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἐντίμως θυσιασθέντας, ἀγωνισθέντας καὶ δοξάσαντας τὰ ὅπλα τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Εἰσηγητικὴ Ἐπιτροπή.

Κ. Ἀξελὸς.	Αυσ. Βιλαέτης.
Α. Κουμουνδουράκης.	Γ. Σκοῦφος.
Δ. Χρυσανθόπουλος.	Ν. Σισμάνης.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Σ. Κοπανίτσας.»

Προὐτέθη ἔπειτα εἰς συζήτησιν ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Βουλῆς διὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον, καὶ ἀναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Α΄. Κεφαλαίου ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως ἄνευ παρατηρήσεώς τινος· ἔχουσι δ' οὕτως·

Ἄρθρ. 1. Εἰς ἀποζημιώσεις βουλευτῶν κλπ. δρχ. . 150,000

Ἄρθρ. 2. Μισθὸς ἀρχειοφύλακος καὶ τοῦ πρωτοκολλιστοῦ καθ' ὅλην τὴν σύνοδον ἀνὰ δραχ. 200 κατὰ μῆνα . . 4,800»

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ δ΄. § τοῦ 2. ἄρθρου, καὶ γενομένου δεκτοῦ δι' ἀναστάσεως ὡς ἀκολούθως·

Ὁμοίως δύω συντακτῶν ἀνὰ δραχ. 200 κατὰ μῆνα, ἐπὶ ἓξ μῆνας. . . . . 2,400.»

Παρετήρησεν ὁ πρόεδρος ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθρ. ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἀντὶ νὰ ὁρίσῃ ὡς ἄλλοτε ποσόν τι διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν γραφέων, καὶ ἀφήσῃ εἰς τὸ προεδρεῖον νὰ διαθέσῃ αὐτὸ κατ' ἀνάγκην, οὐ μόνον ὥρισεν αὐτὴ τὸ προσωπικὸν καὶ τὴν εἰς ἕνα ἕκαστον ἀντιμισθίαν, ἀλλὰ καὶ ἐπέφερεν οὐσιώδη εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο ἐλάττωσιν. Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ πρῶτον, λέγει ὅτι δὲν ἦτον δίκαιον νὰ ὁρίσῃ ἡ ἐπιτροπὴ τήν τε μισθοδοσίαν καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ προσωπικοῦ ἀλλ' ἂν ὑπάρχῃ ἡ ἀπαιτουμένη εἰς τὸ προεδρεῖον πίστις, πρέπει νὰ χορηγηθῇ ὡς ἄλλοτε εἰς αὐτὸ ποσόν τι, ὅπερ νὰ διαθέσῃ κατ' ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας· ὡς πρὸς τὴν ἐλάττωσιν δὲ, ἐπίσης παρατηρεῖ ὅτι οὐ μόνον ἀπολύτως δὲν ἐπαρκεῖ τὸ ποσὸν, ἀλλὰ καὶ ἐπληρώθησαν οἱ ὑπάλληλοι διὰ τὴν λήγουσαν τριμηνίαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέχρι τοῦδε χορηγουμένου ποσοῦ, ὥστε ἐξαντληθεισῶν 2460 δραχμῶν, δὲν ἐξαρκοῦσιν αἱ λειπόμεναι διὰ τὴν προσεχῆ τριμηνίαν. Διὸ ἐξαιτεῖται νὰ αὐξηθῇ τὸ κονδύλιον τοῦτο ὡς ἄλλοτε εἰς 4100 δραχμάς.

Ἐπενεγκόντος δ' ἄλλου ὅτι, κατὰ τὸν Κανονισμὸν, τὸ προεδρεῖον μόνον ὁρίζει τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν, καὶ ἀφοῦ εἰς τὴν κρίσιν αὐτοῦ ἀνατίθεται τοῦτο, δὲν ἦτον ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ὁρίσῃ τὰ τοῦ προσωπικοῦ, ἀπήντησεν ἓν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ὅτι, ἐπειδὴ ὁ προσδιορισμὸς ἑκάστης δαπάνης εἶναι ἡ βάσις, ὡς εἰπεῖν, ἐφ' ἧς στηρίζεται πᾶς προϋπολογισμὸς, καὶ ἄνευ τούτου δὲν δύναται προϋπολογισμὸς νὰ ὑπάρξῃ, ἡ ἐπιτροπὴ θεωροῦσα ὅτι ἐξ γραφεῖς ἀρκοῦσι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ σώματος, ἐπ' αὐτῇ τῇ βάσει ἐστήριξε τὸν προϋπολογισμόν, ἀλλὰ σημειοῦσα τὴν μισθοδοσίαν ἑκάστου τῶν γραφέων, δὲν ἐννόησε νὰ κανονίσῃ εἰς τὸ προεδρεῖον ὁποίαν πρέπει νὰ κάμῃ τῶν μισθῶν χρῆσιν, ἔθηκε δὲ ἁπλῶς τοῦτο, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς βάσις τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἀντέλεξεν ἄλλος ὅτι παρ' ἅπασι τοῖς γραφείοις ἡ αὔξησις ἢ μείωσις τοῦ προσωπικοῦ εἰς μόνον τὸν προϊστάμενον ἀνατίθεται, ὡς δυνάμενον νὰ διαθέτῃ αὐτὸ κατὰ τὴν ἀνάγκην· καὶ ὅτι αὐτὸ τοῦτο τὸ δικαίωμα χορηγεῖ ὁ κανονισμὸς εἰς τὸ προεδρεῖον, καθ' ὅσον αὐτὸ δύναται νὰ αὐξάνῃ ἢ ἐλαττόνῃ τὸ προσωπικὸν κατὰ τὴν χρείαν.

Μετὰ τὸν πρόεδρον προσθέντα, ὅτι ὁρισθείσης τῆς μισθοδοσίας ἑνὸς ἑκάστου, δὲν δύναται πλέον τὸ προεδρεῖον, ὡς ἐκδίδον αὐτὸ τὰ ἐντάλματα, νὰ τροποποιῇ τοὺς μισθοὺς κατὰ τὴν ἀνάγκην· καὶ ἄλλων τινα προσθέντα, ὅτι δι' αὐτὸ τοῦτο μόνον ὁ ἀριθμὸς τῶν γραφέων, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ ποσὸν δύναται νὰ ὁρισθῇ· προσέθηκε τρίτος ὅτι ἡ πρόθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἀντίκειται καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν οἰκονομίαν, διότι ἐνῷ δύναται ἴσως νὰ εὕρῃ τὸ προεδρεῖον ὑπάλληλον εἰς ἧττονα μισθοδοσίαν ἀρκούμενον, διάζεται νὰ χορηγῇ τὸν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὁρισθέντα.

Ἀκολούθως παρατηρήσαντός τινος ὅτι ὁ ἐκ 50 δραχ. μισθὸς τοῦ βοηθοῦ τοῦ ταμίου δὲν εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὰς ἐργασίας αὐτοῦ· καὶ ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ πρόνοιά τις διὰ τὸν βοηθὸν τοῦτον καὶ δι' ἕνα τακτικὸν τοῦ ταμείου κλητῆρα, καὶ τοῦ προέδρου διαβεβαιώσαντος ὅτι θέλει ληφθῇ ἡ ἀναγκαία ὑπὲρ αὐτῶν πρόνοια, προσέθηκεν ἄλλος ὅτι οὐ μόνον ὁ μισθὸς τοῦ ῥηθέντος βοηθοῦ, ἀλλὰ καὶ ἑνὸς τῶν γραφέων διακρινομένου ἐπὶ ἱκανότητι καὶ ἐπιμελείᾳ ἔπρεπε νὰ ὁρισθῶσι διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅπως θεωροῦντες ἑαυτοὺς ἀσφαλεῖς, ἐξακολουθήσωσι τὸν αὐτὸν ζῆλον ἐπιδεικνύμενοι.

Ἐπὶ τούτοις ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, ἐὰν παραδέχηται διὰ τὸ

βοηθητικών προσωπικών τοῦ γραφείου τὴν καὶ πέρυσι ψηφισθεῖσαν δαπάνην 4,100 δραχμῶν, παρεδέχθη ταύτην δι' ἀναστάσεως καὶ οὕτως ἐτροποποιήθη τὸ 3 ἄρθρον ὡς ἐρεξῆς.

« Ἄρθρ. 3. Μισθοὶ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ δρ. . . 4100. »

Ἀναγνωσθέντος ἔπειτα τοῦ 4 ἄρθρου, ἐπροτάθη ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παραγράφου νὰ αὐξήσῃ ἡ μισθοδοσία τοῦ εὐταξίου εἰς 100 ἀντὶ 80 δραχμῶν, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ἐννοῆται ἡ αὔξησις ὑπὲρ τοὺς νῦν εὐτάξιον Ἀθανασίου Χριστο-δούκα. Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν ἐν τῷ ά. παραγράφῳ προταθεῖσαν αὔξησιν· ἔχει δ' οὕτως.

« Ἄρθρ. 4. Εἷς εὐταξίας δι' ὅλην τὴν σύνοδον ἀνὰ 100 δραχμάς. . . . . 1200.

« Εἷς ἕτερος δι' ὅλην τὴν σύνοδον ἀνὰ 60 δραχ. . . 720. »

Ἐπὶ δὲ τοῦ 5 ἄρθρου ἀνέπτυξεν ὁ πρόεδρος ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἐσημειώθησαν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς 1890 δραχ. μόνον, ἐνῷ παρεχωροῦντο μέχρι τοῦ νῦν 3,500 δραχμαί· καὶ ἐπὶ τῇ βάσει μάλιστα ταύτῃ ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν λήγουσαν τριμηνίαν 1750 δραχ. ἄλλως τε, παρατηρεῖ ὅτι καὶ οἱ σημειούμενοι 9 κλητῆρες οὐ μόναν δὲν ἐπαρκοῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἂν ἐπάρκουν, ἡ μισθοδοσία αὐτῶν ἀνὰ 35 δραχ. δὲν εἶναι ἀνάλογος. Διὸ προτείνει ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν κλητήρων νὰ ἀναβῇ κατὰ τὸν κανονισμὸν εἰς 15, ἡ δὲ μισθοδοσία ἑκάστου εἰς δραχμὰς 40.

Ἀλλὰ παρατηρήσαντός τινος ὅτι οἱ κλητῆρες, ἐλεύθεροι πάσης ἄλλης ὑπηρεσίας, πρέπει νὰ ἀνήκωσιν εἰς μόνον τὸ σῶμα. διότι ἄλλως, καὶ πλειότεροι ἐὰν διωρίζοντο ἤθελεν εἶναι ἀνωφελές· ὁ πρόεδρος ἀπήντησεν ὅτι μετὰ τὴν παραδοχὴν τῆς προτάσεώς του θέλει ἀποβάλλεσθαι πᾶς ὁ ἐκ τῶν χρεῶν του ἐλλείπων.

Οὕτως ἐρωτηθεῖσα ἡ βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ 5 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ προέδρου, ἤτοι, τοῦ ν' αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ μισθοδοσία τῶν κλητήρων εἰς δραχ. 3,600, ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον οὕτως·

« Ἄρθρ. 5. Μισθοδοσία κλητήρων δι' ἓξ μῆνας δρ. 3,600. »

Προκειμένου δὲ νὰ ψηφοφορηθῇ καὶ τὸ 1 ἄρθρ. τοῦ Β'. Κεφαλαίου, εἷς μὲν ἑ-έστη εἰπὼν ὅτι πρέπει νὰ ψηφισθῇ πρῶτον τὸ σύνολον τοῦ προηγηθέντος Κεφαλαίου, καθ' ἃ ὁ Κανονισμὸς ὁρίζει, διότι εἶναι ἄτοπον νὰ παραβαίνωνται αἱ ἐν αὐτῷ διατάξεις· ἄλλοι δ' ἀντείπον, ὅτι τὸ 64 ἄρθρ. τοῦ κανονισμοῦ, ὅπερ αἰνίττεται ὁ προαγορεύσας, ἀφορᾷ μόνον τοὺς γενικοὺς τοῦ Κράτους προϋπο-

λογισμούς, οὐχὶ δὲ καὶ τὸν ἀνὰ χεῖρας· καὶ οὕτως ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ 1 ἄρθρ. δι' ἀναστάσεως ἔχον οὕτω·

ΚΕΦ. Α. Ὑλικὸν κλπ.

« Ἄρθρ. 1. Διὰ προμήθειαν γραφικῆς ὕλης δραχ. 540. »

Ἐπὶ δὲ τοῦ 2 ἄρθρου παρετήρησέ τις, ὅτι οἱ νόμοι οἱ ἀφορῶντες τὴν τύχην τοῦ ἔθνους δὲν πρέπει νὰ καταβαίνωσιν ἄγνωστοι καὶ ὡς ἀπὸ σκότους ἐπὶ τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ συνωδευμένοι μεθ' ὅλων τῶν λόγων, οἵτινες προκαλοῦσιν αὐτούς· ὅτι ἐνῷ ὁ νόμος πρέπει νὰ πείθῃ τὸν πολίτην, καὶ πείθων ν' ἀποβαίνῃ ἀγαπητός, αἱ ἐπαρχίαι οὐ μόνον ἀγνοοῦσι πάντοτε τοὺς προκαλοῦντας τὴν σύνταξιν παντὸς νόμου λόγους, ἀλλ' ἐνίοτε ἀγνοοῦσι καὶ τὸν νόμον αὐτόν· ὅτι ἀνάγκη, ὡς γίνεται καθ' ὅλα τὰ συνταγματικὰ Κράτη, νὰ συστηθῇ καὶ παρ' ἡμῖν ἐφημερὶς τις τῶν Συζητήσεων, ἵνα ἀναπτύσσωνται ἐν αὐτῇ οἱ λόγοι τῆς παραδοχῆς παντὸς νόμου· καὶ ὅτι ὑποβάλλων τὴν πρότασιν ταύτην, συνίστησι νὰ προστεθῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ποσότης ἐννεακισχιλίων δραχμῶν, ἥτις ἀρκεῖ, ὡς πληροφορεῖται, πρὸς ἔκδοσιν τῆς ἐφημερίδος ταύτης.

Μετ' ἄλλον εἰπόντα ὅτι ὑποστηρίζων τὴν πρότασιν, προτείνει νὰ παραπεμφθῇ ὡς τοιαύτη εἰς τὰ τμήματα· καὶ ἕτερόν τινα προσθέντα ὅτι διὰ τῆς ἐκδόσεως ἐφημερίδος τοιαύτης ἐνῷ θέλουσι δημοσιεύεσθαι ἐκτενέστερον τὰ πρακτικὰ πάσης συζητήσεως, οὐ μόνον θέλει προκύψει ἐντεῦθεν ἐπαισθητὴ ἐκ τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν οἰκονομία, ἀλλὰ καὶ τιμὴ οὐ σμικρὰ πρὸς τὸ σῶμα, καθ' ὅσον θέλουσι διαδηλοῦσθαι ἀμέσως αἱ βουλευτικαὶ πράξεις· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα τὸ μὲν ἄρθρον παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως·

« Ἄρθρον 2. Συνδρομὴ ἐγχωρίων καὶ ξένων ἐφημερίδων δραχμαί. . . . . 2,200 »

Ἡ δὲ πρότασις ἀπερρίπτατο νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὰ τμήματα.

Ἀναγνωσθέντα δὲ καὶ τὰ ἄρθρ. 3, 4, 5, 6, 7, 8 καὶ 9 ἐγγενόντα δεκτὰ δι' ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτως·

« Ἄρθρ. 3. Ἀγορὰ βιβλίων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων « δραχμάς. 1,200

« Δετικὰ τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς καὶ ἄλλων ἀναγκαίων « βιβλίων. 1,800

« 5. Προμήθεια τυπογραφικοῦ χάρτου διὰ τὰ πρακτικὰ τῆς « Βουλῆς, νομοσχέδια κλπ. 2,000

« 6. Προμήθεια ἐλαίου διὰ τοὺς φανοὺς τοῦ Βουλευτικοῦ « καταστήματος 200

βοηθητικών προσωπικών τοῦ γραφείου τὴν καὶ πέρυσι ψηφισθεῖσαν δαπάνην 4,100 δραχμῶν, παρεδέχθη ταύτην δι' ἀναστάσεως καὶ οὕτως ἐτροποποιήθη τὸ 3 ἄρθρον ὡς ἑφεξῆς.

« Ἄρθρ. 3. Μισθοὶ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ δρ. . . 4100. »

Ἀναγνωσθέντος ἔπειτα τοῦ 4 ἄρθρου, ἐπροτάθη ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παραγράφου νὰ αὐξήσῃ ἡ μισθοδοσία τοῦ εὐταξίου εἰς 100 ἀντὶ 80 δραχμῶν, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ἐννοῆται ἡ αὔξησις ὑπὲρ τοῦ νῦν εὐταξίου Ἀθανασίου Χριστο-δούκα. Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν ἐν τῷ ά. παραγράφῳ προταθεῖσαν αὔξησιν· ἔχει δ' οὕτως.

« Ἄρθρ. 4. Εἷς εὐταξίας δι' ὅλην τὴν σύνοδον ἀνὰ 100 δραχμάς. . . . . 1200.

« Εἷς ἕτερος δι' ὅλην τὴν σύνοδον ἀνὰ 60 δραχ. . . 720.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ 5 ἄρθρου ἀνέπτυξεν ὁ πρόεδρος ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἐσημειώθησαν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς 1890 δραχ. μόνον, ἐνῷ παρεχωροῦντο μέχρι τοῦ νῦν 3,500 δραχμαί· καὶ ἐπὶ τῇ βάσει μάλιστα ταύτῃ ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν λήγουσαν τριμηνίαν 1750 δραχ. ἄλλως τε, παρατηρεῖ ὅτι καὶ οἱ σημειούμενοι 9 κλητῆρες οὐ μόνον δὲν ἐπαρκοῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἂν ἐπάρκουν, ἡ μισθοδοσία αὐτῶν ἀνὰ 35 δραχ. δὲν εἶναι ἀνάλογος. Διὸ προτείνει ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν κλητήρων νὰ ἀναβῇ κατὰ τὸν κανονισμὸν εἰς 15, ἡ δὲ μισθοδοσία ἑκάστου εἰς δραχμὰς 40.

Ἀλλὰ παρατηρήσαντός τινος ὅτι οἱ κλητῆρες, ἐλεύθεροι πάσης ἄλλης ὑπηρεσίας, πρέπει νὰ ἀνήκωσιν εἰς μόνον τὸ σῶμα, διότι ἄλλως, καὶ πλειότεροι ἐὰν διωρίζοντο ἤθελεν εἶναι ἀνωφελές· ὁ πρόεδρος ἀπήντησεν ὅτι μετὰ τὴν παραδοχὴν τῆς προτάσεως τοῦ θέλει ἀποβάλλεσθαι πᾶς ὁ ἐκ τῶν χρεῶν του ἐλλείπων.

Οὕτως ἐρωτηθεῖσα ἡ βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ 5 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ προέδρου, ἤτοι, τοῦ ν' αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ μισθοδοσία τῶν κλητήρων εἰς δραχ. 3,600, ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον οὕτως·

«Ἄρθρ. 5. Μισθοδοσία κλητήρων δι' ἓξ μῆνας δρ. 3,600.»

Προκειμένου δὲ νὰ ψηφοφορηθῇ καὶ τὸ 1 ἄρθρ. τοῦ Β'. Κεφαλαίου, εἷς μὲν ἐνέστη εἰπὼν ὅτι πρέπει νὰ ψηφισθῇ πρῶτον τὸ σύνολον τοῦ προηγηθέντος Κεφαλαίου, καθ' ἃ ὁ Κανονισμὸς ὁρίζει, διότι εἶναι ἄτοπον νὰ παραβαίνωνται αἱ ἐν αὐτῷ διατάξεις· ἄλλοι δ' ἀντεῖπον, ὅτι τὸ 64 ἄρθρ. τοῦ κανονισμοῦ, ὅπερ αἰνίττεται ὁ προαγορεύσας, ἀφορᾷ μόνον τοὺς γενικοὺς τοῦ Κράτους προϋπο-

λογισμούς, οὐχὶ δὲ καὶ τὸν ἀνὰ χεῖρας· καὶ οὕτως ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ 1 ἄρθρ. δι' ἀναστάσεως ἔχον οὕτω·

ΚΕΦ. Α. Ὑλικῶν κλπ.

«Ἄρθρ. 1. Διὰ προμήθειαν γραφικῆς ὕλης δραχ. 540.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ 2 ἄρθρου παρετήρησέ τις, ὅτι οἱ νόμοι οἱ ἀφορῶντες τὴν τύχην τοῦ ἔθνους δὲν πρέπει νὰ καταβαίνωσιν ἄγνωστοι καὶ ὡς ἀπὸ σκότους ἐπὶ τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ συνωδευμένοι μεθ' ὅλων τῶν λόγων, οἵτινες προκαλοῦσιν αὐτούς· ὅτι ἐνῷ ὁ νόμος πρέπει νὰ πείθῃ τὸν πολίτην, καὶ πείθων ν' ἀποβαίνῃ ἀγαπητός, αἱ ἐπαρχίαι οὐ μόνον ἀγνοοῦσι πάντοτε τοὺς προκαλοῦντας τὴν σύνταξιν παντὸς νόμου λόγους, ἀλλ' ἐνίοτε ἀγνοοῦσι καὶ τὸν νόμον αὐτόν· ὅτι ἀνάγκη, ὡς γίνεται καθ' ὅλα τὰ συνταγματικὰ Κράτη, νὰ συστηθῇ καὶ παρ' ἡμῖν ἐφημερὶς τις τῶν Συζητήσεων, ἵνα ἀναπτύσσωνται ἐν αὐτῇ οἱ λόγοι τῆς παραδοχῆς παντὸς νόμου· καὶ ὅτι ὑποβάλλων τὴν πρότασιν ταύτην, συνίστησι νὰ προστεθῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ποσότης ἐννεακισχιλίων δραχμῶν, ἥτις ἀρκεῖ, ὡς πληροφορεῖται, πρὸς ἔκδοσιν τῆς ἐφημερίδος ταύτης.

Μετ' ἄλλον εἰπόντα ὅτι ὑποστηρίζων τὴν πρότασιν, προτείνει νὰ παραπεμφθῇ ὡς τοιαύτη εἰς τὰ τμήματα· καὶ ἕτερόν τινα προσθέντα ὅτι διὰ τῆς ἐκδόσεως ἐφημερίδος τοιαύτης ἐνῷ θέλουσι δημοσιεύεσθαι ἐκτενέστερον τὰ πρακτικὰ πάσης συζητήσεως, οὐ μόνον θέλει προκύψει ἐντεῦθεν ἐπαισθητὴ ἐκ τῶν τήσεως, οὐ μόνον θέλει προκύψει ἐντεῦθεν ἐπαισθητὴ ἐκ τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν οἰκονομία, ἀλλὰ καὶ τιμὴ οὐ σμικρὰ πρὸς τὸ σῶμα, καθ' ὅσον θέλουσι διαδηλοῦσθαι ἀμέσως αἱ βουλευτικαὶ πράξεις· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα τὸ μὲν ἄρθρον παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως·

« Ἄρθρον 2. Συνδρομὴ ἐγχωρίων καὶ ξένων ἐφημερίδων δραχμαί. . . . . 2,200 »

Ἡ δὲ πρότασις ἀπερρίπτατο νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὰ τμήματα.

Ἀναγνωσθέντα δὲ καὶ τὰ ἄρθρ. 3, 4, 5, 6, 7, 8 καὶ 9 ἐγγενόντα δεκτὰ δι' ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτως·

« Ἄρθρ. 3. Ἀγορὰ βιβλίων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων « δραχμάς. 1,200

« Δετικὰ τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς καὶ ἄλλων ἀναγκαίων « βιβλίων. 1,800

« 5. Προμήθεια τυπογραφικοῦ χάρτου διὰ τὰ πρακτικὰ τῆς « Βουλῆς, νομοσχέδια κλπ. 2,000

« 6. Προμήθεια ἐλαίου διὰ τοὺς φανοὺς τοῦ Βουλευτικοῦ « καταστήματος 200

« 7. Ὁμοίως καυσοξύλων καὶ ἀνθράκων 400
« 8. Ἐπισκευαὶ καταστήματος καὶ θερμαστρῶν . 600
« 9. Ἐπισκευαὶ τῶν ὑπογείων τῆς βιβλιοθήκης . 120 »

Ἐπὶ δὲ τοῦ 10 ἄρθρου ὁ μὲν πρόεδρος ἐπρότεινε νὰ αὐξηθῇ ἡ διὰ τὴν ἀρχειοθήκην δαπάνη εἰς δραχ. 100, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κατασκευασθῇ ἀντὶ 60· ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως ἐγκρίνασα τὴν αὔξησιν ταύτην· ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον οὕτως·

« Ἄρθρ. 10. Κατασκευὴ μιᾶς ἀρχειοθήκης τοῦ γραφείου
« δραχμὰς 100

Ἀναγνωσθέντα δὲ καὶ τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 τοῦ Γ'. κεφαλαίου, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ἔχοντα ὡς ἀκολούθως·

« Ἄρθρ. 1. Ἔκτακτοι δαπάναι τοῦ προέδρου καθ' ὅλην τὴν
« σύνοδον δραχ. 2,000
« 2. Ἔκτακτα ἔξοδα τελετῶν κλπ. 350
« 3. Μισθοδοσία τοῦ διατηρηθέντος προσωπικοῦ κατὰ τὸν
« μῆνα Ὀκτώβριον . . . . . 770:43 »

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σ. Κοπανίτσαν καὶ Χ. Χριστόπουλον, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη, κατὰ τὸ ᾠδὲ προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 74, ἔχει δ' οὕτω.

Προϋπολογισμὸς τῆς Βουλῆς διὰ τὴν δ'. Σύνοδον τῆς γ'. βουλευτικῆς Περιόδου, ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου 1850 μέχρι 30 Ἀπριλίου 1851.

Ἄρθρα	Διατάξεις κονδυλίων	Ποσὰ κατ' ἄρθρον Δραχ.	Λ.	Ποσὰ κατὰ κεφάλαιον Δραχ.	Λ.
	Βουλευτικὸν Σῶμα.				
1	Εἰς ἀποζημιώσεις βουλευτῶν κλπ.	150000	(α)		
	Μισθοὶ προσωπικοῦ τοῦ γραφείου.				
2	Μισθὸς ἀρχειοφύλακος καὶ τοῦ πρωτοκολλίστου καθ' ὅλην τὴν Σύνοδον, ἀνὰ δρ. 200 κατὰ μῆνα	4800			
	Ὁμοίως δύο συντακτῶν ἀνὰ δρ. 200 κατὰ μῆνα, ἐπὶ ἓξ μῆνας	2400			
3	Ὁμοίως βοηθητικοῦ προσωπικοῦ δρ. . . .	4100			
4	Εἰς αὐτάξιας δι' ὅλην τὴν Σύνοδον ἀνὰ 100 δρ.	1200			
	Εἰς ἔτερος δι' ὅλην τὴν Σύνοδον ἀνὰ 60 δρ.	720			
5	Μισθὸς κλητήρων ἐπὶ ἓξ μῆνας δραχ. . . .	3600		166820	
	Ὑλικὰ κλπ.				
1	Διὰ προμήθειαν γραφικῆς ὕλης.	540			
2	Συνδρομὴ ἐγχωρίων καὶ ξένων ἐφημερίδων.	2200			
3	Ἀγορὰ βιβλίων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων.	1200			
4	Δεικτὰ τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς καὶ ἄλλων ἀναγκαίων βιβλίων.	1800			
5	Προμήθεια τυπογραφικοῦ χάρτου διὰ τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, νομοσχέδια κλπ. . . .	2000			
6	Προμήθεια ἐλαίου διὰ τοὺς λύχνους τοῦ βουλευτικοῦ καταστήματος	200			
7	Ὁμοίως καυσοξύλων καὶ ἀνθράκων . . .	400			
8	Ἐπισκευαὶ καταστήματος καὶ θερμαστρῶν	600			
9	Ἐπισκευὴ τῶν ὑπογείων τῆς βιβλιοθήκης .	120		9160	
10	Κατασκευὴ μιᾶς ἀρχειοθήκης τοῦ γραφείου .	100			
1	Ἔκτακτοι δαπάναι τοῦ Προέδρου καθ' ὅλην τὴν Σύνοδον	2000			
2	Ἔκτακτα ἔξοδα τελετῶν κλπ.	350			
3	Μισθοδοσία τοῦ διατηρηθέντος προσωπικοῦ κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον	770	43	3120	43
	Τὸ ὅλον δραχ. . .			179100	43

(α) Ὑπελογίσθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄρθρων 67 καὶ 68 τοῦ Συντάγματος.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ
ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς βουλῆς διὰ τὴν Α. σύνοδον τῆς Γ'. περιόδου, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός		Κωνσταντῖνος Νταγρές	Ν.
Λεων. Χρυσανθόπουλος	Ν.	Ἰωάννης Βάχλας	
Δημήτριος Γιαννούλης	Ν.	Ἀναγνώστης Π. Ἰωάννου	Ν.
Λεωνίδας Ἐμπειρίκας	Ν.	Β. Νικολαΐδης	Ν.
Πέτρος Καμπάνης	Ν.	Πέτρος Δελιγιάννης	
Δημήτριος Τσόκρης		Νικόλαος Μπαΰκουρας	Ν.
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Λάμπρος Ῥοΐλός	Ν.
Γεώργιος Τσόκρης		Κωνστ. Λαμπρινόπουλος	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Νικόλαος Δελιγιάννης	Ν.
Γεώργιος Σκοῦφος	Ν.	Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Σταῦρος Βλάχος	Ν.	Γεώργιος Πανοπριστόπουλος	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Γεώργιος Παπασπυρόπουλος	Ν.
Ἀνδρέας Ἴσκος	Ν.	Ἐμμ. Καραμάνος	Ν.
Δημήτριος Σκυλοδῆμος	Ν.	Νικόλαος Ματθαίου	Ν.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς		Ἀναγ. Κοντάκης	Ν.
Παναγιώτης Δαζαρῆς		Ἐμμ. Μελετόπουλος	
Θεόδωρος Γρίβας	Ν.	Σ. Κοπανίτσας	Ν.
Σταῦρος Γρίβας	Ν.	Π. Ματάλας	
Κωνστ. Γριβογεώργης	Ν.	Ἀν. Κορφιωτάκης	Ν.
Βασίλειος Σκαλτσοδῆμος	Ν.	Σταῦρος Μαυροδῆμος	
Ἀναγνώστης Παπαθανασίου	Ν	Ἠλίας Δωΐλας	Ν.
Ἐλευθέρ. Καλογερᾶς	Ν.	Θεόδωρος Πετρινός	Ν.
Ἰω. Εὐγενίδης	Ν.	Κωνσταντῖνος Μανέτας	Ν.
Ἀνδρέας Πέπας	Ν.	Παναγιώτης Βάρδογλης	
Στεμάτιος Μήτσας		Δημήτριος Φιλάρετος	Ν.
Γεώργιος Βελῆς	Ν.	Ἀναγ. Διδάπουλος	Ν.
Δημήτριος Ζῶτος	Ν.	Νικόλαος Μπούτουνας	Ν.
Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης	Ν.	Δημήτριος Σακελλαριάδης	
Μιχαὴλ Σισίνης		Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος	
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	Ν.	Γεώργιος Γουλιμῆς	Ν.
Στέφ. Στεφανόπουλος	Ν.	Ἀλέξανδ. Κουμουνδουράκης	Ν.
Ἀνδρέας Αὐγερινός		Χρῆστος Οἰκονομίδης	Ν.
Σπῦρος Μῖλιος		Κωνσταν. Λιμπερόπουλος	Ν.
Ἰωάννης Κλίμακας	Ν.	Κωνσταν. Προβελέγιος	
Γρηγόριος Κορφιωτάκης	Ν.	Ἐμμ. Μαδινός	Ν.
Γεώργιος Περωτής	Ν.	Δημ. Δημητρακόπουλος	

Γεώργιος Κάνδας		Ἀνάργυρος Χ. Ἀναργύρου	Ν.
Φραγκίσκος Μαῦρος		Νικόλαος Χ. Ἀναργύρου	Ν.
Ἰωάννης Φαρμάκης	Ν.	Ἀναγνώστης Τατόπουλος	Ν.
Α. Παπαδημητριάδης		Κωνστ. Δαρειώτης	Ν.
Ν. Σισμάνης	Ν.	Δημήτριος Χρηστίδης	
Κωνστ. Ἀξελός	Ν.	Ἀνδρέας Μάμουκας	
Χρῆστος Στ. Ἀντωνόπουλος		Ζαννῆς Μαραγκός	Ν.
Νικόλ. Πιεράκος		Μιχαὴλ Σολομός	Ν.
Γρηγ. Πατριαρχέας		Εὐστράτιος Παρίσης	Ν.
Σταῦρ. Καπετανάκης		Ἰωάννης Σαγρέδος	
Δημ. Πικουλάκης		Δημήτριος Δρόσος	
Χαράλ. Χριστόπουλος	Ν.	Δημήτριος Πολυχρονόπουλος	Ν.
Ζ. Α. Ζαρειρόπουλος		Κυριάκος Πονηρόπουλος	Ν.
Νικόλαος Μοσχούλας	Ν.	Ἀναγ. Παπατσώρης	Ν.
Γεώργιος Α. Ῥάλλης		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	Ν.
Νάκος Πανουριᾶς	Ν.	Ἀθανάσιος Καστανᾶς	
Παπᾶ Κώνστας Τσαμάλας	Ν.	Ἰωάννης Δημιανός	Ν.
Σπυρίδων Λογοθετόπουλος	Ν.	Λάζαρος Α. Γιουρδῆς	Ν.
Περικλῆς Καλαμογδάρτης		Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	
Δημήτριος Κουμανιώτης	Ν.	Δημήτριος Μητσάκης	
Σιδέρις Πράτσικας	Ν.	Γεώργιος Ἀποστολίδης	Ν.
Παν. Πατρινός	Ν.	Χρῆστος Κικίδης	Ν.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ συμπληρώσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ δημοτικοῦ νόμου νομοσχεδίου καὶ ἡ τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν οἰκονομικῶν ἐφορειῶν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Λ. Α. ΓΙΟΥΡΔΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς

Ἀναρ. Ἀνδ. Χ. Ἀναργύρου.
Ἀνδρέας Πέπας.
Δ. Γ. Φιλάρετος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Κς'.

Τῆς 18 Ἰανουαρίου 1851.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν· ἀνε-

γνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενα τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ συμπληρώσεως ἄρθρων τινων τοῦ δημοτ. νόμου νομοσχεδίου καὶ ἡ τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν οἰκονομικῶν ἐφορειῶν τοῦ κράτους, λαβών τις τὸν λόγον κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ πρώτου νομοσχεδίου, ἐπέφερεν ὅτι πρὶν ἡ ἐμβῇ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ προκειμένου σπουδαίου ζητήματος, ἐπεξηγῶν τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ, λέγει ὅτι μεθόδως ὁρμώμενος ἐκ σκοποῦ τινος ἀντιπολιτεύσεως καὶ μόνον ἐκ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ καταρτισθῇ ἐντελέστερον τὸ παρ' ἡμῖν συνταγματικὸν σύστημα, φέρει ἐνταῦθα τὸν λόγον κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου. Ἀλλ' ἂν τυχὸν ἤθελεν ἀποδοθῇ εἰς αὐτὸν καὶ χαρακτὴρ ἀντιπολιτεύσεως, ἀδιαφόρως δέχεται τοῦτον, ἀλλὰ καὶ οὕτω διακηρύττει, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις αὐτοῦ ποτὲ δὲν θέλει εἶναι προσωπική, πρεσβεύων ὅτι μόνον ἐκ τῶν πραγμάτων πρέπει νὰ ὑπαγορεύνται αὐτῇ. Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι σπουδαίως μελετήσας τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, δὲν ἠδυνήθη νὰ πεισθῇ ὅτι συνάδει μετά τε τοῦ δημοτικοῦ νόμου καὶ τῶν συνταγματικῶν συμφερόντων, ἐπειδή, ἐν ᾧ αὐτὸ λέγει ὅτι ἂν διαλυθῇ δημοτ. συμβούλιον καὶ δὲν ὑπάρχῃ ὁ ἐνεργήσων νέαν ἐκλογὴν δήμαρχος, ἐκλέγονται αὐτός τε καὶ ἡ δημαιρεσιακὴ ὡς καὶ ἡ ἐπὶ τῶν παραπόνων ἐπιτροπὴ κατά τινα τῶν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τρόπων, ὁρίζει ἔπειτα ὅτι ἡ ἔλλειψις τοῦ κενοῦ τούτου ἀναπληροῦται ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν μάλλον φορολογουμένων, καὶ ἐν ἐλλείψει τοῦ δημάρχου, ὑπ' αὐτοῦ ἔτι τοῦ εἰρηνοδίκου. Ἀλλ' αὐτὸ μάλιστα τὸ μέσον τῆς προτεινομένης διορθώσεως εἶναι ἐσφαλμένον, διότι ἂν καὶ ὁ δημοτ. νόμος παραδέχεται τὴν ὕπαρξιν μάλλον φορολογουμένων, ὁ νόμος οὗτος κατηρτίσθη πρὸ τῆς μεταβολῆς καὶ παραδέχθη τοὺς μάλλον φορολογουμένους εἰς συγκρότησιν δημαιρεσιακῶν συμβουλίων, ἀλλ' ἐν γένει ὁ νόμος οὗτος παραδέχεται τὸ σύστημα τῆς ἐμμέσου ἐκλογῆς. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ σύστημα τοῦτο εἶναι ἀνίσχυρον, ἀνέκαθεν ἐθεωρήθη ἐπάναγκες νὰ διορθωθῇ, καὶ μετέσχε μάλιστα καὶ αὐτὸς μιᾶς τῶν ἐπὶ τούτῳ γενομένων ἐπιτροπῶν, ἥτις ὑπέβαλεν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον πρᾶξιν ὑπὲρ τῆς ἀμέσου ἐκλογῆς ἀποφαινομένην. Πῶς λοιπὸν συμβιβάζεται ἤδη τὸ νὰ καθιερώσωμεν ἐπὶ τῶν δημοτικῶν τὸ ἔμμεσον σύστημα, ἐν ᾧ ἡ βάσις αὐτὴ τοῦ καθολικοῦ συστήματος εἰς μόνην στηρίζεται τὴν γενικὴν ψηφοφορίαν; Τὴν γενικὴν ταύτην ψηφοφορίαν καθιέρωσεν ἡ συνέλευσις ὡς ἀρχὴν ἀναλλοίωτον τοῦ ψηφοφορεῖν, καὶ ἀφ' οὗ αὕτη ἐφαρμόζεται εἰς τὴν σπουδαιοτάτην τῶν ἐκλο-

γῶν, τὴν κοινοβουλευτικήν, δὲν πρέπει νὰ φέρωσιν αἱ λοιπαὶ ἀντίθετον χαρακτῆρα, καὶ πᾶσα ἔμμεσος ἐκλογὴ ἀντίκειται πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς συνελεύσεως θεσπισθέντα, πρὸς τὸ σύνταγμα καὶ καὶ τὸν ὀρθὸν λόγον. Ἐκ τούτου, αὐτὸς μὲν κατὰ τὴν ἐν τῷ τμήματι συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου ἀπεφήνατο νὰ γίνῃ ἡ τοῦ νόμου διόρθωσις γενικωτέρα, ἀλλ' ἕτερος τῷ ἀπήντησεν ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιφέρωμεν σήμερον γενικὰς διορθώσεις, διότι ὁ προκείμενος νόμος εἶναι αὐτοτελὴς καὶ μόνον εἰς τὰ παρ' αὐτοῦ προτεινόμενα πρέπει νὰ γίνωσι διορθώσεις. Ἀλλὰ δι' αὐτὸ τοῦτο λέγει ὅτι, ἐπειδὴ ὁ νόμος εἶναι αὐτοτελής, πρέπει νὰ πέσῃ ὡς στηριζόμενος εἰς τὸ καταστρεπτικὸν σύστημα τῶν μάλλον φορολογουμένων. Ἂς ἐνθυμηθῇ δ' ἕκαστος ὅτι ἐπικρατοῦντος τοῦ τοιούτου συστήματος, τοὺς μάλλον φορολογουμένους ἐξέλεγεν ἡ ἰδιοτέλεια, καὶ αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ἀνεδείκνυον ὡς ἐκλεκτοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοὺς πολλάκις τοὺς συφορβούς. Μόνον δὲ κατὰ τὴν α. περίοδον ἔτυχεν ἡ πατρὶς ἐπαξίων δημάρχων, διότι δὲν ἐλάμβανον τότε μέρος ὁ συρφετὸς οὗτος τῶν μάλλον φορολογουμένων. Διὸ καὶ σήμερον καθιερουμένου τοῦ συστήματος τούτου, ἡ δημοτικὴ κυριαρχία ἐκπνέει καὶ ἡ Βουλὴ παραδέχεται βάσιν σαθρὰν, ἀντίθετον πρὸς τὸν νῦν αἰῶνα καὶ οἰκτρὸν ἀποκύημα ἀριστοκρατίας. Καὶ δύναται μὲν νὰ παραδεχθῇ καὶ αὐτὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλ' ὅτε θεωρηθῇ τοῦτο οὐχὶ αὐτοτελὴς ἀλλὰ τροπολογικὸς νόμος, καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ταύτῃ κατατεθήσαν εἰς τὸ γραφεῖον τροπολογίαι, ἥν περ, ἂν ἐγκριθῇ ἡ ἀρχὴ, ἐπιφυλάσσεται νὰ ἀναπτύξῃ. Ἀλλ' ἐπιλαμβανόμενος τῶν καθ' ἕκαστα, λέγει ὅτι καὶ ταῦτα οὐδὲν ὑγιὲς περιέχουσιν, ἐπειδὴ αὐτὸ ἀμέσως τὸ 1 ἄρθρον, ὁρίζον ὅτι αἱ ἐπιτροπαὶ ἐκλέγονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καταλόγου τῶν μάλλον φορολογουμένων, καὶ μάλιστα ὅτι τὰ μέλη τοῦ διαλυθέντος συμβουλίου ἀποκλείονται πάσης κατὰ τὴν νέαν ἐκλογὴν μετοχῆς, καταργεῖ ὁλοκλήρως τὸ 13 ἄρθρον τοῦ δημοτ. νόμου, ὅπερ ὁρίζει ῥητῶς ποῖα τὰ ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τούτου ἀποκλειόμενα πρόσωπα. Ἂν δὲ καὶ ὁ νόμος οὗτος συνετάχθη ἐπὶ τῆς ἀπολύτου μοναρχίας, ὁ ξένος νομοθέτης ἐκεῖνος, ἐπιεικέστερον κρίνων, μικρὰς ἐπέφερεν ἐξαιρέσεις, καὶ σήμερον ἐν συνταγματικῇ πολιτείᾳ καὶ κατὰ τὸ ἑβδομον μάλις ἔτος αὐτῆς νομοθέτης ἅλλην ἀφαιρῶν τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ, ζητεῖ νὰ τὰ προσθέσῃ εἰς τὰ τῆς ἐξουσίας. Καὶ ἐν ᾧ δημόσιά τινα ὄργανα κατὰ τοὺς συντάγματος ἐπιφερόμενα, ἀξιοῦσιν ὅτι 40 μάλις βουλευταὶ δύνανται ν' ἀντιπροωπεύσωσι τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν, ὑποβάλλονται τοιαῦτα εἰς τὴν Βουλὴν

νομοσχέδια καὶ ὑπάρχουσί τινες ἀποδεχόμενοι τὰς ἐν αὐτῷ διατάξεις. Ἀλλὰ καὶ οὗτος ἀποδεχόμενος τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἀπαιτεῖ μόνον νὰ ἐπενεχθῶσι γενικαὶ διορθώσεις, καὶ οὐχὶ τοιαῦται, αἵτινες τὸ ὅλον ἀπὸ ποίου γεννῶνται σκοποῦ, καθ' ὅσον ὑπάρχει, ὡς ἤκουσεν, ἐπιτροπὴ καὶ ἄλλα παρασκευάζουσα ἔργα, ὡς ἂν ἐζῶμεν ἐπὶ τῆς πάλαι τῆς Ῥώμης διαφθορᾶς, καθ' ἣν σωρεία νεαρῶν διέστρεφε τοὺς κειμένους νόμους. Δὲν εἶναι δὲ καὶ ἐνταῦθα παράδοξον, ἀφ' ὧ καταστῇ κυκεὼν ἡ νομοθεσία, νὰ ἐπέλθωσι καὶ σχολιάσεις ὑπουργικῶν ἐγκυκλίων. Ἀλλὰ καὶ τὸ 2 ἄρθρον ὁρίζον ὅτι ἐν ἐλλείψει τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τῶν κυρίων ἢ συμπληρωτικῶν μελῶν εἰς κατάρτισιν δημοτ. συμβουλίου, διατάσσεται ἐκλογὴ νέων κτλ. δογματίζει κατὰ τοῦ δημοτ. νόμου, ὁρίζοντος ὅτι ἐκλέγονται σύμβουλοι ἐκτὸς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ παραπληρωματικοί· διὰ νὰ δεχθῇ δέ τις ἀρχὴν ἐναντίαν πρὸς κείμενον νόμον, πρέπει νὰ καταδειχθῇ ὅτι αἱ ἐν αὐτῷ διατάξεις εἶσιν ἀνεπαρκεῖς. Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀπὸ τοῦ **1834** οὐδέποτε συνέβη νὰ τελευτήσωσιν ἢ πάθωσιν ἄλλως ἅπαντα τὰ κατὰ σειρὰν ἐπερχόμενα μέλη, ὥστε νὰ παρεμποδισθῇ ἡ συμπλήρωσις κατὰ τὸν δημοτ. νόμον πάντες οἱ λαβόντες τὰς πρώτας ψήφους εἶναι σύμβουλοι ἐνεργείᾳ, ἐπίσης δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοὺς λαβόντες εἶσι συμπληρωτικοί, καὶ μετὰ τὰς ταξεις ταύτας ἐπέρχονται καὶ αὐτὰ τὰ μέλη τῆς μειοψηφίας, διὸ καὶ εἰς Κόρινθον ἀνεδείχθη τις σύμβουλος διὰ τριῶν ψήφων τῆς ἀντιθέτου μερίδος, ὅπερ θεωρεῖ νόμιμον. Καὶ τὸ 3 δὲ ἄρθρον ἐπίσης κακῶς ἀνατίθησιν ἐν ἀποβιώσει τοῦ δημάρχου κλπ. τὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν συμβούλων εἰς τὸν εἰρηνοδίκην, διότι κατὰ τὸ 89 ἄρθρον τοῦ δημοτ. νόμου, ἅμα ἀποβιώσαντος τοῦ δημάρχου, ἐνεργεῖται εὐθὺς νέα ἐκλογὴ καὶ ὁ ἀναδειχθεὶς διαρκεῖ ἐφ' ὅσον ἔμελλε νὰ ἄρχῃ ἔτι ὁ ἀποβιώσας. Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν λοιπὸν ταύτην οὐδεμία ἀνάγκη νὰ καταφύγωμεν εἰς ἀλλότρια μέσα. Ἀλλὰ παραδιδοὺς εἰς τὸ προεδρεῖον καὶ γενικὴν ἄλλην τροπολογίαν ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε τοιαύτη ἀπαιτηθῇ, πηύει προκαλῶν τὴν σύντονον ἐπὶ τοῦ ζητήματος προσοχὴν τῆς Βουλῆς, διότι ἄνευ δημοτ. νόμου οὐδὲ σύνταγμα δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν πλέον.

Ἀπήντησε πρὸς ταῦτα ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης κτλ. ὑπουργὸς εἰπών, ὅτι ἐπειδὴ ὁ προαγορεύσας ἀρχόμενος τοῦ λόγου αὐτοῦ, εἶπεν, ὅτι λαμβάνων τὸν λόγον κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, δὲν ὁρμᾶται ἀπὸ σκοπὸν ἀντιπολιτεύσεως, καὶ ὅτι καὶ τοῦτο ἐὰν ἤθελε τῷ ἀποδοθῇ, κηρύττει ὅτι ἀποκρούων τὴν προσωπικὴν

ἀντιπολίτευσιν, ἀσπάζεται τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων· λαμβάνων οὗτος τὸν λόγον ὡς ἀπὸ μέρους τοῦ ὑπουργείου, εὐχαριστεῖ τὸν προαγορεύσαντα διὰ τὰς ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως ἐκφρασθείσας ἀρχάς του, καθ' ὅσον αὐτὴ ὁλοσχερῶς ἀποδέχεται τοιαύτας ἀρχάς. Τῷ ὄντι δὲ τοιαύτη ἀντιπολίτευσις, τὴν διόρθωσιν μόνην τῶν σφαλμάτων προτιθεμένη, εἶναι ἐπωφελὴς, διότι καὶ τὸ ὑπουργεῖον ἀνθρωπίνως σκεπτόμενον, δύναται νὰ σφάλῃ καὶ βέβαια φίλοι αὐτοῦ θέλουσι τῷ χορηγήσει τὰ φῶτα των καὶ τὰ μέσα τοῦ νὰ ἐξέλθῃ τῶν λαθῶν, εἰς ἃ δύναται ἀκουσίως νὰ περιπέσῃ. Ἀλλ' ὁ προαγορεύσας ἐκ προοιμίων κακίζων τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, κατεστιγμάτισεν αὐτὸ πανταχόθεν, καὶ εἰπὼν ὅτι οὐδὲν ὑγιὲς εἰς αὐτὸ ἐνυπάρχει, διετράνωσε τέλος ὅτι καὶ μέχρι καταστροφῆς τοῦ συντάγματος φθάνει· ἠδύνατο ὅμως νὰ ἐκφράσῃ τοιαύτας ἰδέας, ἂν ἤθελε προταθῇ ἡ ἀλλαγὴ συστήματος εὐτυχῶς ὑπάρχοντος ἐν Ἑλλάδι, ἂν ἐφέρετο νέος νόμος μεταβάλλων τὸν ἤδη κείμενον, καὶ ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ ἐδικαιοῦτο νὰ προτείνῃ αὐτὸς τὴν θεραπείαν. Ἀλλὰ μηδόλως ἀντικαθιστῶν τὸν ὑπάρχοντα νόμον, ἐκάκισε μόνον τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον καὶ συναισθανθεὶς, φαίνεται, ὅτι ἐκ προοιμίων ἐξετάθη, εἶπε τελευταῖον ὅτι δύναται νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀρχὴν, ἂν δὲν ἐθεωρεῖτο ὁ νόμος αὐτοτελής. Ἀλλὰ, διὰ νὰ καθησυχάσῃ τὸ συνειδὸς τοῦ προαγορεύσαντος καὶ τοὺς ἀνεγερθέντας ἴσως ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ φόβους, βεβαιοῖ πανδήμως ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν προτίθεται νὰ φέρῃ μεταβολήν τινα εἰς τὸν δημοτ. νόμον, τὸν νόμον, ὅστις στηρίζει τὸ σύνταγμα καὶ εἶναι ἡ κρηπὶς παντὸς τοιούτου συστήματος. Τοὐναντίον τὸ ὑπουργεῖον σκοπὸν ἔχον νὰ συμπληρώσῃ τινὰ τῶν ἐν αὐτῷ ὑπαρχόντων χασμάτων, παραδέχεται τὸν νόμον ὡς ἔχει, ἐωσοῦ ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία νομίσῃ χρήσιμον τὴν μεταβολήν του. Ἐφ' ὅσον ὅμως ὑφίσταται οὗτος, ἔπρεπε νὰ παραδεχθῇ ὁ προαγορεύσας καὶ ὅλας τὰς ἐξ αὐτοῦ συνεπείας· δὲν ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ὁ δημοτ. νόμος βάσιν ἔχει τοὺς μᾶλλον φορολογουμένους καὶ ἐπὶ τῆς βάσεως ταύτης βαθμολογοῦνται καὶ ἐπεκτείνονται ὅλα τὰ προσωπικὰ δικαιώματα. Ἀλλ' ἂν συνέβησαν, ὡς εἶπε, καὶ καταχρήσεις, δύναται νὰ διορθωθῇ τοῦτο, ὅταν σύντονος καὶ ἀκριβὴς προσοχὴ ἐπιτηρήσῃ τῶν καταλόγων τὴν σύνταξιν. Ἀνωφελῶς δὲ ἤθέλησε νὰ ὑποδείξῃ πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν, ὅτι ὑπάρχει ἐν τῷ ὑπουργείῳ ἄλλο περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου νομοσχέδιον, ὅπερ ἔπρεπε νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν, διότι μὴ ἐξετάζων ἂν ὑπῆρξεν, λέγει ὅτι ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον δὲν προσή-

γαγε τοῦτο, ἠδύνατο νὰ κάμῃ πρότασιν ὁ προαγορεύσας καὶ καταδεικνύων τὰς ἐν αὐτῇ ὑγιεῖς ἀρχάς, νὰ δείξῃ πᾶσαν τὴν ὑπάρχοντος ἔλλειψιν. Τὸ κατ' αὐτὸν ὅμως, βεβαιοῖ τὴν Βουλὴν ὅτι ἂν τὸ ἀνὰ χεῖρας νομοσχέδιον παρεδέχετο ἄλλην ἢ τὴν ὑπάρχουσαν βάσιν, κατέστρεφε τὸν περὶ δήμων κείμενον νόμον, ἐπειδὴ ὅμως προτίθεται μάλιστα τὴν συμπλήρωσιν αὐτοῦ, δὲν δύναται νὰ τηρήσῃ εἰμὴ τὰς αὐτὰς βάσεις. Ἀλλ' ἐπιλαμβανόμενος τῶν καθέκαστα, λέγει ὅτι ζῆλος εὔλογος ἐκίνησε τὸν πρὸ αὐτοῦ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ὑπὲρ τοῦ 13 ἄρθρου τοῦ δημοτ. νόμου ἀγανάκτησίν του, ὅπερ ἐνόμισεν ὅτι τὸ ἀνὰ χεῖρας νομοσχέδιον καταστρέφει, περιορίζον τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας κ. λ. π. καὶ εἰς τὴν ὁρμὴν τῆς ἀγανακτήσεως αὐτοῦ παρεσύρθη μνησθεὶς καὶ ξένου ἐν Ἑλλάδι νομοθέτου. Ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς ξένον νομοθέτην δὲν ἀναγνωρίζει, καὶ ἐπὶ μὲν τῆς ἀπολύτου μοναρχίας εἶχεν αὐτὸν τοῦ ἔθνους τὸν ἀρχηγόν, μετὰ ταῦτα δὲ, αὐτὸν πάλιν μετὰ τῆς τριπλῆς συνταγματικῆς ἐξουσίας. Καὶ εἶναι μὲν ἡ ἰδέα τοῦ προαγορεύσαντος ὅτι αἱ τῶν δημοτικῶν δικαιωμάτων ἐξαιρέσεις πρέπει νὰ περιορίζωνται στενῶς ἐντὸς τοῦ 13 ἄρθρου τοῦ νόμου, ἀλλ' ὁ συλλογισμὸς ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἀνατρέπει τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶναι ἐσφαλμένος, καθ' ὅσον αἱ διαγραφόμεναι ἐξαιρέσεις δὲν εἶναι καινοφανεῖς καὶ ὑπάρχουσιν ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ. Ἀλλ' ἂν καὶ πρὸς στιγμὴν παραδεχθῇ τοὐναντίον, ὅταν νομοσχέδιόν τι συμπληροῖ νόμον ὑπάρχοντα καὶ θεωρηθῇ ἀναγκαῖον νὰ τεθῶσι πρὸς πλείονα τοῦ νόμου ἐντέλειαν καὶ ἄλλαι τινες ἐξαιρέσεις, ὑπάρχει τί τὸ κωλῦον τοῦ νὰ προταθῶσιν αἱ ἐξαιρέσεις αὗται; καὶ ὅταν δὲν ἐπαρκῶσιν αἱ ὡρισμέναι ποιναὶ, δὲν δύνανται νὰ προστεθῶσι καὶ ἄλλαι, ἵνα μὴ καταντήσῃ ἀνωφελὴς χάρτης ὁ νόμος; Ἀλλὰ καὶ οὕτως, ἡ προκειμένη ἐξαίρεσις δὲν εἶναι νέα, διότι τὰ ἄρθρα 24, 224 καὶ 225 τοῦ ποινικοῦ νόμου προβλέπουσι ῥητῶς τὰς αὐτὰς περιπτώσεις, ἃς καὶ τὸ νομοσχέδιον φέρει πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δημοτ. νόμου. Ἀφοῦ δὲ τὸ ῥηθὲν 24 ἄρθρον λέγει ὅτι οἱ καταστάντες ἔνοχοι τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 224 καὶ 225 διαγραφομένων ἀποκλείονται μέχρι τινος πάσης δημοτικῆς ἐξουσίας, ποία εἶναι ἡ ἐκ τοῦ νομοσχεδίου νέα ἐξαίρεσις, δι' ἣν καταστρέφονται δικαιώματα; Τελευταῖον, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ περὶ τοῦ 2 ἄρθρου ῥηθέντα, ἐπειδὴ, ἐγκρινομένης τῆς ἀρχῆς, θέλει γίνει ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἀναγκαία συζήτησις, ἀπέχει τοῦ νὰ ἐμβῇ εἰς λεπτομερεῖς ἀναπτύξεις. Περαίνων λοιπὸν τὸν λόγον, προστίθησιν ὅτι τὸ 3 τοῦ νομοσχεδίου ἄρθρον δὲν προβλέπει τὰς περιπτώσεις, ἃς ὁ προαγορεύσας ἀναφέρων τὰ 89 ἄρθρον, ἐξέθηκε, διότι τότε ἤθελεν εἶναι περιττὴ ἡ διάταξις αὕτη, καὶ ἐννοεῖται διὰ τοῦ 3 ἄρθρου ὅτι τότε θέλει γίνει χρῆσις αὐτοῦ, ὅταν καὶ ὁ δήμαρχος καὶ οἱ πάρεδροι πάντες ἤθελε συμβῇ νὰ ἐκλείψωσιν.

Ἐπέφερεν ἄλλος τις ὅτι ἂν καὶ μετὰ τὸν ὑπουργὸν λαμβάνων τὸν λόγον πέποιθεν ὅτι θέλει φανῇ ἀσθενὴς, τὸ καθῆκον ὅμως αὐτοῦ καὶ τὸ ἐκ πεποιθήσεως θάρρος του ἐλπίζει ὅτι θέλουσιν ἀναπληρώσει τὴν ἐν τοῖς λόγοις ἀσθένειαν. Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι ὁ περὶ δήμων νόμος ἀριθμεῖ τὴν ἐν Ἑλλάδι γέννησιν καὶ ἐφαρμογήν του πρὸ 15 ἤδη ἐτῶν, καὶ ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ οὐδεὶς πρόσθετος νόμος ἐπῆλθεν, ἵνα τελειοποιήσῃ τὰ ἐν αὐτῷ ὁριζόμενα. Ἀλλ' εὐτυχῶς ἔχομεν ἤδη ἓν νομοσχέδιον, δι' οὗ ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς προσέρχεται ὅπως συμπληρώσῃ τινὰ τῶν ἐν ἐκείνῳ κενῶν, διὸ συγχαίρει αὐτόν τε καὶ τὴν ὅλην Κυβέρνησιν διὰ τὴν ὑπὲρ τῆς νομοθεσίας μας προνοητικὴν τάσιν αὐτῆς. Καὶ δεκαπέντε μὲν ἔτη παρῆλθον, ὡς εἶπεν, ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ δημοτ. νόμου, ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τούτῳ ἁπαξ μόνον, τὸ 1837, διέλυσεν ἡ Κυβέρνησις ἓν δημοτ. συμβούλιον, τὸ τῶν Ἀθηνῶν, ὅπερ ἐμφαίνει ὅτι καὶ ὁ λαὸς αἰσθάνεται τὸ ἐκ τοῦ νόμου τούτου ὠφελὲς καὶ ἡ Κυβέρνησις μετὰ φειδοῦς ποιεῖ χρῆσιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς. Ἀλλ' ἐνῷ διὰ τοῦτο ἀπονέμει τὸν εἰς τὸν λαὸν καὶ τὴν Κυβέρνησιν ἔπαινον, δὲν σμικρύνει αὐτὸν, ἐὰν εἴπῃ ὅτι δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ἡ Κυβέρνησις σπουδαιοτέρας ἄλλας ἐλλείψεις τοῦ νόμου, ἀφοῦ μάλιστα πολλαὶ παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ἐκδοθεῖσαι νομολογίαι κατέστρεψαν τὸν νόμον τοῦτον. Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν ἔπρεπεν νὰ εἰσαγάγῃ νομοσχέδιον, τελείαν φέρον τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν κακῶν, ἐχόντων, καθ' ὅσον πολλὰ ἐπηνέχθησαν κατὰ τοῦ νόμου τούτου κτυπήματα. Οὕτω π. χ. ὑπάρχει μία τις νομολογία φθοροποιὸς, ἐπιτρέπουσα εἰς τὸν δημαρχικὸν πάρεδρον νὰ ἦναι ταυτοχρόνως δημοτικὸς σύμβουλος, ἤτοι, τὸ αὐτὸ πρόσωπον νὰ ἦναι καὶ διαχειριζόμενος καὶ ἐλεγκτὴς ἑαυτοῦ. Ἐνῷ δὲ ἔπρεπε νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ ἀτόπου τούτου, παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἀνωτέρω νομολογία ὑφίσταται μέχρι τοῦδε. Ἀλλ' ἐκτὸς ταύτης καὶ ἄλλη νομολογία ὑφίσταται, ἡ ὁριζουσα ὅτι πάντες οἱ καταστρεπτικὴ ἀριστεύοντες θεωρούμενοι ὑπεράριθμοι προσέρχονται εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς, καὶ ἡ νομολογία αὕτη στηρίζεται εἰς τὸ κατὰ τὸ 1835 ἐκδοθὲν διάταγμα, τὸ κανονίζον ὅτι προηγοῦνται οὗτοι κατὰ τὰς ἐκλογάς. Ἡ πρὸ τῆς μεταβολῆς ὅμως χρῆσις τοῦ δικαιώματος τούτου γνωστὸν εἶναι μετὰ πόσης φειδοῦς

ἐνηργεῖτο, ἐν ᾧ ἤδη, ἀφοῦ ἡ Συνέλευσις ὥρισεν ὅτι πάντες οἱ τὸ 30 ἔτος ἄγοντες εἰσὶν ἀριστειοῦχοι, πάντες οὗτοι ἔχουσι καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν. Οὕτω δὲ, ἐνῷ ὁ δημοτικὸς νόμος λέγει ὅτι εἰς τὴν ψηφοφορίαν προσέρχονται οἱ μᾶλλον φορολογούμενοι, προσέρχεται σήμερον ἐπὶ τῷ τίτλῳ ἀριστειούχου καὶ ὁ ἔσχατος ῥακενδύτης καὶ ἡ ἔμμεσος ἐκλογὴ κατέστη διὰ μιᾶς ἄμεσος. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἀναφέρει ὅτι ἐλαβε τὸ ἐνδόσιμον ἡ Κυβέρνησις ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἐκλογικὰ Ἀθηνῶν συμβάντων, λέγει ὅτι εἰς τὴν περίστασιν ἐκείνην ἐκ μὲν τῶν φορολογουμένων μόλις εἶχον συνέλθει 1400, ἀριστειοῦχοι δὲ εἶχον σημειωθῆ εἰς τὸ ὀνοματολόγιον ὑπὲρ τοὺς 1600, καὶ οὗτοι δι' εἰκονικῶν ὀνομάτων, ἄνευ ἐπιτηδεύματος, ἡλικίας ἢ γάμου, καὶ ὅμως τὸ ὀνοματολόγιον τοῦτο ἤρκεσε νὰ συνταχθῆ ὑφ' ἑνὸς δημάρχου καὶ νὰ ἐγκριθῆ ὑπὸ τοῦ νομαρχοῦντος Μελετοπούλου, διὰ νὰ ψηφοφορήσῃ ὅλη αὐτὴ ἡ πληθὺς τῶν ἀριστειούχων. Διὰ ἀπαιτεῖ νὰ διορθωθῆ ὡς πολὺ σπουδαιότερον καὶ τὸ κενὸν τοῦτο τοῦ νόμου, καθ' ὅσον καὶ οἱ ὑπουργοὶ πολῖται γενόμενοι δὲν δύνανται εἰμὴ νὰ γευθῶσι τὰς ἐκ τοιούτων νόμων πικρίας. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ κυρίου ζητήματος παρατηρεῖ ὅτι ἀληθῶς ὑπῆρξε μέχρι τοῦ 1837, ὅτε διελύθη τὸ συμβούλιον Ἀθηνῶν, κενόν τι ἐν τῷ νόμῳ, μὴ ὁρίζον τίς θέλει ἐνεργεῖ τὰς ἐκλογὰς τῶν ἐπιτροπῶν· ἀλλ' ἡ τότε Κυβέρνησις, αὐτὸς ὁ θεμελιωτὴς τοῦ προσωρινοῦ νόμου τοῦ 1834, καίτοι ὑπ' ὄψιν ἔχουσα τὸν νόμον τοῦτον, δὲν ἀνέτρεξεν εἰς αὐτὸν, ἀλλ' ἀνατιθεῖσα τὴν ἐκλογὴν εἴς τε τὰ παραπληρωματικὰ μέλη καὶ τὰ ἐπιλαχόντα, δὲν ἀφῆκεν, ὡς ἤδη, εἰς τὸν νομάρχην νὰ ἐκλέξῃ τοὺς μᾶλλον φορολογουμένους ἢ τοὺς γνωστῆς τιμιότητος. Καὶ εὐλόγως, διότι ἀντίκειται τοῦτο εἰς τὸ 66 ἄρθρον τοῦ δημοτ. νόμου, καθ' ὃ αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν παραπόνων κλπ. ἐκλέγονται ὑπὸ μελῶν τοῦ δημοτ. συμβουλίου, ὅπερ εἶναι ἀπόῤῥοια αὐτοῦ τοῦ λαοῦ. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἡ Κυβέρνησις ἐπίσης ὀρθῶς προνοοῦσα τὸ 1835 ὅτι οἱ μᾶλλον φορολογούμενοι καὶ τὰ τακτικὰ μέλη τοῦ συμβουλίου δύνανται εἴτε ἐξ ἀμελείας ἢ καὶ ἀπὸ σκοποῦ νὰ μὴ συνέρχωνται, οὐ μόνον ὥρισε νὰ καλῶνται ὅπως ἐνεργήσωσι τὰς ἐκλογὰς οἱ μετὰ τούτους ἐπόμενοι, ἀλλὰ καὶ ποινὰς ἀνταξίας ἐπέβαλεν εἰς τοὺς πρώτους· οὕτω δὲ ἀνεπλήρωσεν ὀρθῶς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου τὰ κενὰ ταῦτα. Ἀλλ' ἐὰν εἴπῃ τις πρὸς αὐτὸν ὅτι τὸ παράδειγμα τοῦτο ἀφορᾷ περίστασίν τινα εἰδικὴν καὶ ἄδηλον εἶναι ἂν ἐκεῖνο τὸ διάταγμα ἰσχύῃ καὶ ἤδη, λέγει ὅτι ὡς τοσαῦτα πρὸ τῆς μεταβολῆς διατάγματα δύναται νὰ

ἰσχύῃ καὶ τοῦτο, ἢ πρέπει κἂν νὰ κυρωθῇ νόμος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διατάγματος τούτου, διότι, ἂν ἀφήσωμεν εἰς τὸν νομάρχην νὰ ἐκλέγῃ αὐτὸς τὰς ἐπιτροπὰς ἀπὸ τοῦ κύκλου τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, γνωστὸν εἶναι ὁποίαν ἐξασκεῖ αὐτὸς ἐπιῤῥοὴν ἐπί τε τοῦ δημάρχου καὶ τῶν ἐπιτροπῶν, γνωστὸν δ' ἐπίσης ὁποῖα καὶ τὰ καθήκοντα τούτων, ὥστε ὁ νομάρχης θέλει ἀποβῆ αὐτὸς πρωτοδίκης, αὐτὸς ἐρέτης, αὐτὸς μάλιστα καὶ ἀρειοπαγίτης, ἐκ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὁποίου θέλει ἐξαρτᾶσθαι ἡ τύχη τῆς ἐκλογῆς. Ἐνταῦθα δὲ μνησθεὶς Ἀφθονίδου τινος, εἰς ὃν καίτοι μετὰ τὸ 1830 ἐλθόντα ὁ νομάρχης Μελετόπουλος ἔδωκεν, ὅπως ψηφοφορήσῃ, τὸ ἀριστεῖον, προσέθηκεν ὅτι εἰς τὸ 1. τοῦ νομοσχεδίου ἄρθρον ἀπαντᾷ καὶ ἄλλην διάταξιν δεινοτέραν, τὸ νὰ δημιουργῶνται τὰ μέλη ἐν ἐλλείψει τοῦ καταλόγου ἐκ τῶν φορολογικῶν βιβλίων. Ἀλλ' ὁ δημοτ. νόμος οὐ μόνον περιέχει τοσοῦτον καθαρὰς περὶ τῶν φορολογουμένων διατάξεις, ἀλλὰ καὶ καταστρέφεται, ἂν παραχωρηθῇ τὸ ἀνωτέρω δικαίωμα εἰς τὸν νομάρχην, τὸ 66 ἄρθρον αὐτοῦ. Ἄλλως τε, τὸ νὰ ἀπολεσθῇ ὁ κατάλογος εἶναι ταυτόσημον τοῦ νὰ ἀπολεσθῇ αὐτὸ τὸ πρωτόκολλον τοῦ νομάρχου, διότι τὰ μέλη πάντα συγκαλούμενα ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ δημαιρεσιακοῦ συμβουλίου, σημειοῦνται ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἐν πρωτοκόλλῳ· ὥστε οὐ μόνον ἀντίκειται ἡ διάταξις αὕτη πρὸς τὸν νόμον, ἀλλ' εἶναι καὶ ὅλως ματαία. Καὶ εἶπε μὲν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ὅτι ὁ ε'. ϛ τοῦ 1 ἄρθρου δὲν καταργεῖ τὸ 13 ἄρθρον τοῦ δημοτ. νόμου, καθ' ὅσον ἐν τῷ 225 ἄρθρῳ τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐπίσης ὁρίζονται τοιαῦται κατὰ τῶν σωματείων ποιναί· ἀλλ' ἐν ᾧ αἱ ποιναὶ αὗται ἐπιβάλλονται διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, παρατηρεῖ ὅτι ἐπιμαρτύρονται ἤδη τὸ 225 ἄρθρον, καὶ ἐν τούτοις δωρεὰν ἀπόλλυται τὸ 13 ἄρθρον τοῦ δημοτ. νόμου. Ἄλλως τε, ἂν ὑπάρχῃ τὸ ἀνωτέρω 225 ἄρθρον καὶ προνοῇ περὶ τῶν ποινῶν τούτων, περιττὴ ἡ τοῦ ε'. § προσθήκη, ἀφοῦ μάλιστα τὸ ὑπουργεῖον ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τῆς διαλύσεως καὶ τῆς εἰς δίκην παραπομπῆς διὰ πράξεις ἀξιοποίνους. Ἐν ὅσῳ ὅμως ἀπαιτεῖται ἡ ἐνέργεια τούτων ὅλων ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως, εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ εἶπον εἰς τὴν βουλήν· « καταστρέψατε τὸ 225 ἄρθρον, μηδενίζοντες καὶ τὸ 13. » Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ 2 τοῦ νομοσχεδίου ἄρθρον, λέγει ὅτι ἤθελε καὶ αὐτὸς ἀποδεχθῆ τὴν οὐσίαν τῆς διατάξεως, ἂν ὑπετίθετο ὅτι οἱ ἓξ δημοτικοὶ σύμβουλοι καὶ αὐτοὶ οἱ συμπληρωτικοὶ ἀπεβίωσαν· λέγει ὅμως ὅτι εἶναι ἄτοπον, ἂν δι' ἄλλας νομίμους αἰτίας διελύθησαν

αὐτοι, νὰ γίνηται νέα ἐκλογή, διότι τότε θέλομεν ἔχει οὐχὶ ἐπὶ τριετίαν, ἀλλὰ κατ' ἔτος δημοτικὰς ἐκλογάς, καὶ ἡ ἀνάγκη αὕτη, δυσχερὴς εἰς τὰς ἐπαρχίας, θέλει εἶναι δυσχερεστέρα εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Διὸ ἀντὶ τούτου, προτιμότερον θεωρεῖ νὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς τὴν συγκάλεσιν τῶν παραπληρωματικῶν καὶ αὐτῶν δὲ τῶν ἐπιλαχόντων μελῶν, διότι ἄλλως αἱ συνέπειαι ἤθελον εἶναι ὀλέθριαι. Τελευταῖον παρατηρεῖ καὶ ἐπὶ τοῦ β ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, ὅτι ἂν ἤθελεν ἀποβιώσει ὁ δήμαρχος καὶ μετ' αὐτὸν οἱ ἐξ κατὰ σειρὰν δημαρχικοὶ πάρεδροι, ἐπίσης δὲ οὐκ ὀλίγος ἀριθμὸς καὶ ἐκ τῶν τῆς δ'. καὶ γ'. τάξεως δήμων, τότε μόνον ἤθελεν ὑποτεθῆ ἀναγκαία ἡ περὶ τοῦ εἰρηνοδικου διαταξις· ἀλλὰ καὶ οὕτως οὐδὲν ἠθέλαμεν πράξει, ἢ νὰ φέρωμεν εἰς ἀχρηστίαν τὸ 89 ἄρθρον τοῦ δημοτ. νόμου· ἀφ οὗ δὲ, κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ παρέδρου, ἐνεργεῖται *εὐθὺς* νέα ἐκλογή, δὲν εἴμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ προνοήσωμεν περὶ τούτου. Ἀλλ' ἂν τὴν λέξιν « εὐθὺς » δὲν ἐφήρμοσαν μέχρι τοῖδε αἱ ἐπιτεταμμέναι ἀρχαὶ, δύναται νὰ ὁρισθῆ χρονικόν τι διάστημα 10—15 ἡμερῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων νὰ ἐνεργῆται ἡ νέα ἐκλογή, ἂν καὶ τὸ « εὐθὺς » δὲν σημαίνει εἰμὴ τὸ « παραχρῆμα. »

Ἄλλος παρετήρησεν, ὅτι ἠθέλησε μὲν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας νὰ ἀντικρούσῃ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, ὡς προτιθεμένην νὰ θεραπεύσῃ ἐλλείψεις ὑποτιθεμένας κλπ. ἀλλὰ διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου δὲν πρόκειται νὰ θεραπευθῶσι τοιαῦται τοῦ δημοτ. νόμου ἐλλείψεις, καθ' ὅσον ἐπιτρέπει μὲν οὗτος τὴν διάλυσιν δημοτ. συμβουλίων, ἀλλὰ δὲν ὁρίζει καὶ ποία τις εἶναι ἡ τῆς διαλύσεως θεραπεία. Λύτὴν ἄρα τὴν τοσοῦτον σπουδαίαν ἔλλειψιν ἀναπληρῶν ὁ προκείμενος νόμος, δὲν ἀναπληροῖ ἐλλείψεις ἰδανικὰς, διότι, μὴ ὑπάρχοντος τοῦ τρόπου, καθ' ὃν τὰ συμβούλια ταῦτα ἀνανεοῦνται, ὁ δῆμος ῥιπτάνει εἰς ἀποσύνθεσιν, αἱ δημοτικαὶ ἐλευθερίαι ἐκπνέουσι, καὶ δὲν δύναται εἰμὴ ἡ θεραπεία αὕτη νὰ θεωρηθῆ καὶ πραγματικὴ καὶ ὑγιεστάτη. Ὁ κατὰ πρῶτον λοιπὸν ἀγορεύσας ἀφ' οὗ εἶπε πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅτι πρέπει νὰ δεχθῶμεν τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, ἂν ὑπάρχῃ τι ὑγιὲς ἐν αὐτῷ, ἀρμόζει νὰ παραδεχθῆ τὴν ἀρχὴν ταύτην ὡς ὑγιᾶ καὶ πραγματικήν. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ περὶ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων κλπ. ῥηθέντα, παρατηρεῖ, ὅτι δὲν ἀνήκουσιν ταῦτα ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, καὶ εἶναι ἀντικείμενα τῶν καθ' ἕκαστα τῶν ἄρθρων αὐτοῦ, ἅπερ δυνάμεθα νὰ διορθώσωμεν ἐν οἰκείῳ τόπῳ· ἀλλ' ἐκ τούτου δὲν εἶναι

δίκαιον νὰ ἀπορρίψωμεν τὴν ἀρχὴν, ὁμολογουμένως χρήσιμον διὰ τὸν δημοτ. νόμον. Καὶ συμφωνεῖ μὲν καὶ αὐτὸς, ὅτι τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν δὲν πρέπει νὰ λαμβάνωνται ἴσως ἐκ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, ἀλλ' ἐνταῦθα πρόκειται, ὡς εἶπε, περὶ τῆς ἀρχῆς, ἀφορώσης τὸν σχηματισμὸν τῶν ἐπιτροπῶν καὶ τοῦ δημαιρεσιάρχου εἰς περίστασιν, καθ' ἣν αἱ μὲν ἐπιτροπαὶ εἶναι δύνατον νὰ σχηματισθῶσιν ὡς ἐκ τῆς διαλύσεως τοῦ δημοτ. συμβουλίου, δὲν ὑπάρχουν δὲ καὶ τὰ πρόσωπα, εἰς τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν δημοτ. νόμον, ἀνατίθενται τὰ χρέη τοῦ δημαιρεσιάρχου. Καὶ φρονεῖ διὰ τοῦτο ὅτι πρέπει νὰ προνοηθῶσιν ἀκριβῶς ταῦτα, ἢ ἄλλως ἓν ἐκ τῶν δύο θέλει συμβαίνει, ἢ νὰ ἀποσυντίθεται ὁ δῆμος διὰ τῆς διαλύσεως τοῦ δημοτ. συμβουλίου, μὴ ὑπαρχουσῶν τῶν ἐπιτροπῶν διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου συμβουλίου, καὶ μὴ δυναμένου τοῦ δήμου νὰ ὑπάρχῃ ἄνευ δημοτ. συμβουλίου, ἢ ἡ Κυβέρνησις προβλέπουσα τὴν τοιαύτην ἀποσύνθεσιν τοῦ δήμου, νὰ μὴ δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ τοιούτου δικαιώματος τῆς διαλύσεως τοῦ συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ὁ νόμος χορηγεῖ, καὶ τότε τὰ δημοτ. συμβούλια νὰ καθίστανται πολὺ αἰθαίρετα καὶ θρασέα.

Συνομολογεῖ δὲ καὶ αὐτὸς ὅτι οὐ μόνον πολλαὶ ὑπάρχουσιν ἐν τῷ δημοτ. νόμῳ ἐλλείψεις, ὡς εἰς ἀπόλυτον ἐποχὴν συνταχθέντι, ἀλλὰ καὶ ὅτι ὁ νόμος οὗτος κατεσκοτίσθη ἢ διεστράφη ἐκ τῶν πολλῶν ἐξηγήσεων· διότι ὅμως ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι ἐλλείψεις, δὲν πρέπει κἂν νὰ διορθωθῇ ἡ βουλὴ οὐδὲ τὰς ἤδη προτεινομένας; Ὄχι βέβαια, καὶ συμπεραίνει ὅτι διορθοῦσα ταύτας, πρέπει νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὰς ὑπολοίπους, ἵνα ἑξαμηνδὸν ὁ δημοτ. νόμος συμπληρωθῇ.

Ἕτερος δὲ ἀναβὰς εἰς τὸ βῆμα, ἂς μὴ φοβῶνται, εἶπεν, αἱ Κυβερνήσεις τὴν ἀνάπτυξιν τῶν κοινοτικῶν ἐλευθεριῶν, αἵτινες ὑπῆρξαν πάντοτε τὸ στήριγμα αὐτῶν, διότι ἂν ἦναι ἀληθὲς, ὅτι αἱ Κυβερνήσεις διαιροῦσαι τὸ ἔθνος εἰς ἄτομα, καταβάλλουσιν αὐτὰ διὰ τοῦ πλούτου καὶ τῶν στρατευμάτων των, ἀλλ' ἐναιρῷ πολιτ. τρικυμιῶν δὲν εὑρίσκουσι κανὲν στήριγμα, καὶ παράδειγμα τοῦ λόγου του ἀναφέρει τὴν ἱστορίαν τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος, ὅστις εἰς τὰς ἐξωτερικὰς προσβολὰς δὲν εἶχε τίποτε ν' ἀντιτάξῃ· καὶ εἰς μὲν τὴν Γαλλίαν, εἶπεν, ἐννοεῖ, ὅτι δύνανται νὰ ὑπάρχωσι τοιοῦτοι φόβοι, ἀλλ' οὐχὶ ποσῶς καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι, ὅπου ὁ θρόνος στηρίζεται εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ λαοῦ καὶ εἰς τὰς καρδίας τῶν πολιτῶν.

Ὁ δῆμος ἔχει τὴν βάσιν του εἰς τὰς ἀναμνήσεις καὶ σχέσεις τῆς γειτνιάσεως καὶ τὰ κοινὰ συμφέροντα· ἔχει τὴν μορφὴν οἰκογενείας καὶ Κυβερνήσεως· ἡ δημοτικὴ ἀρχή, ὡς ἀφορῶσα τὰ δημοτικὰ συμφέροντα, δὲν δύναται νὰ γεννήσῃ φόβους προκαλοῦντας τὴν διάλυσίν της· πολυετὴς δὲ πεῖρα ἀπέδειξεν, ὅτι ὁ Ἑλλ. χαρακτὴρ εἶναι ὀλίγος τῆς τάξεως καὶ δὲν εἶναι πιθανόν, ὅτι παρεκτροπάς, τὰς ὁποίας δὲν ἔπραξεν ἐν τῇ νηπιότητί του, θέλει πράξει ἤδη εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀνάπτυξίν του· τὸ δημοτ. συμβούλιον γνωμοδοτεῖ μόνον, καὶ αἱ γνωμοδοτήσεις του δὲν ἔχουσι κῦρος, παρ' ὅταν ἐγκριθῶσιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ αὐτὴ δὲ ἡ Ἀντιβασιλεία ἀναγνωρίζουσα τὸ πνεῦμα τοῦ Ἔθνους, καὶ ἐξετάζουσα τὴν μορφὴν αὐτὴν τῶν δήμων, ἔβριψε τυχαίως εἰς τὸν νόμον τὴν ἰδέαν τῆς διαλύσεως, χωρὶς νὰ λέγῃ καὶ πότε διαλύεται τὸ δημοτ. συμβούλιον· κατόπιν ἐπῆλθε τὸ διάταγμα τοῦ 1837 ὃν ἐν ἰσχύϊ, ἡ τούναντίον, ὁ νομοθέτης εἶχεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ περίστασις αὕτη δὲν συμβαίνει συνεχῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι ἄλλως ἤθελε συντάξει γενικώτερον νομοθ.

Καὶ ἀναγνωρίζει, μέν, προσέθηκεν, εἰς τὸν Βασιλέα τὸ δικαίωμα τῆς διαλύσεως τῶν σωμάτων, ἀλλ' εἰς σώματα, τῶν ὁποίων αἱ ἀποφάσεις κανονίζουσι τὴν κυβερνητικὴν πορείαν ἢ παρεμποδίζουσι τὴν ἐνέργειάν της, ὡς αἱ βουλαί, ὄχι ὅμως καὶ ἐπὶ τῶν δημοτ. συμβουλίων, τῶν ὁποίων αἱ ἀποφάσεις οὐδεμίαν ἔχουσιν ἀξίαν, καὶ οὔτε εἶναι ὀρθὸν τιμωρῶν τις τὰς παρεκτροπὰς ὀλίγων ἀτόμων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, νὰ τιμωρῇ συνάμα καὶ τοὺς ἀθώους διὰ τῆς διαλύσεως. Ἡ βουλὴ ὀφείλει νὰ νομοθετῇ ἐπὶ περιστάσεων συνεχῶς παρουσιαζομένων, καὶ οὐχὶ ἐπὶ ἁπλῶν ὑποθέσεων, σπανιώτατα συμβαινουσῶν, διότι τοιαύτη εὐκολία τοῦ νομοθετεῖν θέλει εἶσθαι εἰς χεῖρας κακῶν ὑπουργῶν τὸ ὄρεπανον, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ Ζαχαρίου· ὅταν ὁ ὑπουργὸς δύναται νὰ διαλύῃ τὸ δημοτ. συμβούλιον διὰ λόγους γνωστοὺς μόνον εἰς αὐτὸν, ἡ δ' ἐξουσία ὑπάρχῃ ἀνατεθειμένη εἰς χεῖρας κακοῦ ὑπουργοῦ, τὸ δημοτικὸν σύστημα ἢ ἡ ὕπαρξίς του καθίσταται ἀμφίβολος· τὸ σύστημα δὲ τοῦτο ἔχει τὸ ἔξῆς πλεονέκτημα· οἱ μικροὶ νόες, μὴ δυνάμενοι νὰ ὑψωθῶσι εἰς ἀνώτερον κύκλον ἰδεῶν, ἐντὸς τῆς δημοτ. ἐνεργείας λαμβάνουσι τὰς πρώτας ἰδέας τοῦ πατριωτισμοῦ· ἀλλ' αἱ ἰδέαι αὗται δὲν ἠμποροῦν ν' ἀναπτυχθῶσιν, ὅταν ἡ δημοτ. ἐνέργεια καὶ ἡ ζωὴ τῶν δημοτ. ἀρχῶν δὲν στηρίζωσι τὴν ὕπαρξίν των εἰς τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εὐημερίαν τῶν συνδημοτῶν, ἀλλ' εἶναι ἀπόρροια Κυβερνητικῆς θελήσεως.

Ἐξ ὅσων λοιπὸν ἀνωτέρω ἐξέθηκεν, οὐ μόνον λογίζεται περιττὸν

τὸ 1 ἄρθρον ἀλλὰ καὶ καταστρεπτικὸν εἰς χεῖρας κακῆς ἐξουσίας. Ἐπίσης δὲ περιττὰ θεωρεῖ καὶ τ' ἀκόλουθα ἄρθρα, ὡς καὶ τὸ 3, τὴν ἐλλειψιν τοῦ ὁποίου θεραπεύει ὁ ὑπάρχων νόμος, καθ' ὅσον, ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως τοῦ δημάρχου καὶ τῶν δημαρχικῶν παρέδρων, τὸ δημοτ. συμβούλιον προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου δύναται νὰ προβῇ εἰς νέαν ἐκλογήν.

Ἐπίσης καὶ τὸ ἄρθρ. 4 δὲν ἐννοεῖ, ὁποῖον κενὸν τοῦ νόμου ἀναπληροῖ, καθ' ὅσον ἐπὶ τῆς περιπτώσεως τοῦ δήμου Ἀθηνῶν ἐπιτατεῖ ἡ ἐξουσία καὶ οὐχὶ ὁ νόμος· διὰ ταῦτα ἀποκρούει ἅπαν τὸ νομοσχέδιον καὶ ὡς περιττὸν καὶ ὡς καταστρεπτικόν.

Μετ' αὐτὸν δὲ λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἔρχεται ὕστερον ἀπὸ τέσσαρας ἄλλους καὶ κατὰ τὰς γνώσεις κρείττονας αὐτοῦ, καὶ πλειότερον μελετήσαντας τὸ προκείμενον ζήτημα, νὰ φέρῃ ἐπ' αὐτοῦ τὸν λόγον, διότι θεωρεῖ αὐτὸ σπουδαιότατον, καὶ οὐχὶ διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ καταστρεπτικὰς διατάξεις, οὔτε διὰ νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ὑπουργοὺς κατὰ τὸν προαγορεύσαντα τὸ φάσγανον τοῦ Ζαχαρίου, καὶ τὸ ξίφος τοῦ Δημοκλέους· ἐπὶ τριετίαν ὡς Βουλευτὴς, ἐπολέμησε κατ' αὐτὸν τὴν παρανομίαν, τὴν κατάθλιψιν, τὰς παρεξηγήσεις, καὶ διὰ τοῦτο παρεξηγηθεὶς δυσχερῶς κατετρέχθη, ἐπολεμήθη καὶ πολλὰ ἄλλα ὑπέστη· ἀλλ' ἡ κατ' αὐτὸν καταστρεπτικὴ ἐκείνη ἐποχὴ τοὐλάχιστον παρῆλθε· δὲν συνηγορεῖ οὔτε ὑπὲρ ἀτόμων, οὔτε ὑπὲρ συστήματός τινος· σέβεται ἕκαστον διὰ τὰ πλεονεκτήματά του, καὶ εἰς τὴν συζήτησιν νομοτεχνιῶν πρὸς μόναν τῆς πατρίδος τὸ συμφέρον ἀφορῶν συζητεῖ καὶ ἐπιψηφίζει. Ἐκ τῶν προαγορευσάντων τινὲς μὲν ἐλάλησαν κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, ὄχι μόνον ὡς περιττὸν θεωρήσαντες αὐτό, ἀλλὰ καὶ ὡς καταστρεπτικόν· ἕτερος ἀντέκρουσε καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ καθέκαστα· ἀλλ' αὐτὸς δὲν παραδέχεται τὴν γνώμην ἑνὸς τῶν προλαλησάντων θεωροῦντος εὔκολον τὴν καθ' ὁλοκληρίαν ἀντικατάστασιν τοῦ ἐνυπαρχόντος περὶ Δήμων νόμου· πολλάκις περὶ τούτου ἐγένετο λόγος, πολλοὶ ἐσκέφθησαν ἂν ἦναι δυνατὸν νὰ μεταβληθῇ τὸ ἐν ἰσχύϊ Δημοτ. σύστημα, καὶ πολλοὶ πολλάς ἀνεῦρον εὐκολίας, ἀλλ' ἅπαντες ἀνεγνώρισαν, ὅτι ἀφ' ἑνὸς τοῦ τυχόντος ἔργου ἡ σύνταξις ἑτέρου πρὸς ἀντικατάστασιν νόμου ἔπρεπε λοιπὸν διὰ τοῦτο καὶ νὰ μένωσιν ἀθεράπευτοι ἐλλείψεις τινὲς τοῦ ὑπάρχοντος νόμου τοσαῦτα ἐπιφέρουσαι προσκόμματα εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς ἐξουσίας; δὲν ἔπρεπε τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἀναπληρώσῃ πρὸς ὥραν τοὐλάχιστον τὰς ἐλλείψεις αὐτὰς, εἰσὸν τελειώτερόν τι κατορθωθῇ; ὑπὸ τῆς ἀρχῆς λοιπὸν ταύτης τὸ ὑπουργεῖον ὁρμώμενον ἔφερε τὸ προκείμενον νομοσχέδιον.

Μὴ σᾶς ἐκπλήττῃ, προσέθηκεν, ἡ διάλυσις τοῦ Δημοτ. συμβουλίου· οἱ φόβοι σας εἰσὶν ὑπερβολικοί· ἡ περίστασις αὕτη σπανιώτατα ἀπαντᾶται, καὶ ἂν πρὸ τοῦ συντάγματος μίαν μόνην φορὰν ἔλαβε χώραν, σήμερον ὅτε οἱ ὑπουργοὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὰς πράξεις των καὶ ὑποχρεοῦνται νὰ δίδωσι λόγον ὁσάκις ζητοῦνται ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, σπανιώτερον βέβαια θέλει λάβει χώραν ἡ περίστασις αὕτη.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ οἱ προλαλήσαντες ὡμίλησαν ἐπὶ τῶν καθέκαστα, καὶ πολὺς ἐγένετο λόγος ἐπὶ τοῦ § ά. τοῦ ἄρθρ. 1 ὡς πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἐνεργουμένην ἐκλογὴν τῶν μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐπιλαμβανόμενος καὶ αὐτὸς τοῦ θέματος αὐτοῦ συμφωνεῖ μετὰ τῶν εἰπόντων, ὅτι δύναται ὁ Νομάρχης μεροληπτικῶς ἐνεργῶν τὰ καθήκοντά του νὰ ἐκλέξῃ πρόσωπα ὑπὸ συμπαθείας κινούμενος, ἀλλὰ μήπως καὶ κατὰ τὸν ἰσχύοντα νόμον δὲν ἀπόκειται εἰς μόνον τὸν νομάρχην νὰ κυρώσῃ ἢ ν' ἀκυρώσῃ τοὺς φορολογ. καταλόγους, τὴν ἐκλογὴν δημοτικῶν συμβούλων καὶ τῶν ὑποψηφίων δημάρχων καὶ παρέδρων; διατί λοιπὸν τὸ παρὸν νομοσχέδιον ν' αὐξάνῃ τοσοῦτον τοὺς φόβους τῶν βουλευτῶν; οἱ καλοὶ νόμοι εἶσι καλοὶ εἰς χεῖρας ἐναρέτων, κάκιστοι δὲ ὑπὸ κακῶν ἐφαρμοζόμενοι.

Ἐπίσης οὐδ' ἡ εἰς τὸν § ϛ'. ἀπαγόρευσις τοῦ νομοσχεδίου πρέπει νὰ σᾶς ἐκπλήττῃ, ὡς ὑπάρχουσα εἰς αὐτὸν τὸν ποινικὸν νόμον, κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ ἁμαρτήσαντες παραπέμπονται ὑπὸ τῶν εἰσαγγελέων εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ οἱ καταδικασθέντες ζεροῦνται μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὸ δικαίωμα, τὸ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ § ἀπαγορευόμενον· δι' αὐτὸν μάλιστα τὸν λόγον, ἐὰν ἡ βουλὴ ἐπιμένῃ, φρονεῖ, ὅτι οὐδεμίαν θέλουσιν ἀπαντήσει οἱ ὑπουργοὶ δυσκολίαν εἰς τὸ ν' ἀποσύρωσι τὴν διάταξιν αὐτήν.

Εἰς πρὸς τὸ 2 ἄρθ. παρετηρήθη, ὅτι ἡ ἀναπληρουμένη ὑπ' αὐτοῦ ἔλλειψις τοῦ ὑπάρχοντος νόμου δύναται ν' ἀναπληρωθῇ καταλληλότερον ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ 1835 ἐκδοθέντος Διατάγματος, καθὸ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Δημοτ. συμβουλίου, ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως κλ. τινὸς τῶν μελῶν αὐτοῦ, προσλαμβάνονται ἐκ τῶν ἐπιλοχόντων· ἀλλ' ἀντικρούων τὴν ἰδέαν αὐτὴν, φρονεῖ, ὅτι ἐν παντὶ σώματι παλυμελεῖ, κυβερνᾷ πάντοτε ἡ πλειονοψηφία οἱαδήποτε καὶ ἂν ἦναι, ἐπομένως θεωρεῖ ὡς δημοτ. συμβούλους τοὺς τυχόντας πλειοτέρων ψήφων, καὶ τούτου ἕνεκα δὲν παραδέχεται ὡς ὀρθὴν τὴν διάταξιν τοῦ μνησθέντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη εἰδικῶς διὰ τὴν πότε λαβοῦσαν χώραν περίπτωσιν· ὑπῆρχε λοιπὸν ἐν τῷ νόμῳ κενὸν, καὶ τὸ κενὸν αὐτὸ ἀναπληρο-

ἐπιτυχῶς τὸ ἄρθ. 2 τοῦ νομοσχεδίου· ὡς πρὸς δὲ τὸ 3 ἄρθ. εἰς τῶν ἀγορευσάντων ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν μόνην τὴν περίπτωσιν διαιρέσεως δήμου τινος λαβοῦσαν χώραν ἐνταῦθα· ἀλλ' ὅταν δὲν ὑπάρχουν τ' ἀντιπροσωπεύοντα τὴν δημοτ. ἐξουσίαν πρόσωπα, τίς παρὰ τὸν εἰρηνοδίκην καταλληλότερος νὰ ἐνεργήσῃ τὰ τοῦ δημάρχου καθήκοντα; δι' ὅλα ταῦτα παραδέχεται τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἀναγκαίου καὶ ἀναπληροῦντος ἓν κενὸν ἐπιβλαβές· τὸ δὲ ὑπουργεῖον καλῶς ποιοῦν προέβλεψε καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν περιστάσεων, ἂν καὶ σπανίως παρουσιαζομένων.

Μετὰ ταῦτα αἰτήσει πολλῶν ὁ πρόεδρος ἀνέβαλε ἐπὶ τὴν αὔριον τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, εἶτα δὲ κληρωθεῖσα ἡ ἐκλογὴ Οἰτύλου ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ΚΚ. Α. Δεδοπούλου καὶ Κ. Δαγρὲ, ἔλαχεν εἰς τὸ δ'. τμῆμα, ὡς καὶ οἱ νεωστὶ ὁρκισθέντες βουλευταὶ ΚΚ. Πονηρόπουλος καὶ Μιχ. Σισίνης κληρωθέντες, ἔλαχον ὁ μὲν ά. εἰς τὸ 4, ὁ δὲ ϐ'. εἰς τὸ 5 τμῆμα· παρελθούσης μετὰ ταῦτα τῆς ὥρας ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. Α. ΓΙΟΥΡΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀνάργυρος Α. Χ. Ἀναργύρου.
Ἀνδρέας Πέπας.
Δημ. Γ. Φιλάρετος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΖ'.
Τῆς 20 Ἰανουαρίου 1851.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν ΚΚ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ συμπληρώσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ περὶ δήμων νόμου νομοσχεδίου, καὶ ἡ συζήτησις τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐφορειῶν τοῦ Κράτους, ἐχορηγήθη πρὸς τοὺς βουλευτὰς Θ. Πετρινὸν, Π. Ματαλαν καὶ Α. Παπαϊωάννου, ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῶν, μηνιαῖα ἄδεια ἀπουσίας ὑπὸ τὸν ἐπὶ τῶν ἀδείων ὅρον.

Παρελθὼν ἔπειτα ὁ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Οἰτύλου εἰσηγητὴς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς ἔχουσαν οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ τέταρτον τμῆμα διελθὸν συμφώνως μὲ τὸν κανονισμὸν

τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου, παρατηρεῖ ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπαρχία συγκειται ἐκ πέντε δήμων, ὅτι ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐκληρώθησαν νομίμως, καὶ οὐδεμία σποudαία ἔνστασις ἐπαρουσιάσθη κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφορίας ἐνώπιον τῶν ἐπιτροπῶν, ἐκτὸς τοῦ δήμου Οἰτύλου, ὅπου πέντε ἐνισταμένοι ἰσχυρίσθησαν, ὅτι κακῶς ὁ νομάρχης διέταξε δευτέραν κλήρωσιν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἀρνηθείσης τῆς πρώτης νὰ συνέλθῃ πρὸ τοῦ τὰ νομοθετικὰ σώματα ἀποφανθοῦν περὶ τῶν παραπόνων καὶ δικάσωσι τοὺς λόγους, δι' οὓς ἡ πρώτη ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἠρνήθη νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ψηφοφορίαν.

Ἐντεῦθεν παρατηρεῖ τὸ τμῆμα, ὅτι τριῶν δήμων ἐπιτροπαὶ ἠρνήθησαν νὰ ἐνεργήσουν τὴν ἐκλογήν, καὶ τοι πολλάκις προσκληθεῖσαι παρὰ τοῦ νομάρχου, καὶ ὡς ἐκ τούτου ὁ νομάρχης ἐμβρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ συγκαλέσῃ διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ τὰ δημοτικὰ συμβούλια νὰ ἐκλέξωσιν νέας ἐπιτροπάς, τὰ ὁποῖα καὶ ἐκουσίως ἐξήλεγξαν αὐτάς. Ἐξώδικοι ἐνστάσεις ὑπάρχουσαι εἰς τὸν φάκελλον περιστρεφόμεναι εἰς τὸν αὐτὸν τῆς κληρώσεως τῶν ἐπιτροπῶν λόγον, καὶ εἰς γενικὰς περὶ ἐπεμβάσεως ἐνστάσεις, ἀλλ' οὐδὲν ἀναφέρουσαι παράδειγμα πρὸς ἐνίσχυσιν.

Ἐπειδὴ ἡ νέα κλήρωσις τῶν ἐπιτροπῶν ἦτον ἔργον ἀνάγκης πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἐκλογῶν, ἡ δὲ κλήρωσις αὕτη ἐγένετο νομίμως καὶ ἄνευ ἀντιρρήσεως τῶν δημοτικῶν συμβουλίων.

Ἐπειδὴ αἱ λοιπαὶ ἐνστάσεις εἶναι ὅλως ἀβάσιμοι, γνωμοδοτεῖ τὸ τμῆμα ἵνα ἡ βουλὴ κηρύξῃ νόμιμον τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου, καὶ βουλευτὰς αὐτῆς τοὺς λαβόντας τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, καὶ ἔχοντας τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα Κυρίους, Νικόλ. Πιεράκον, Γρηγόριον Πατριαρχέαν, Σταυριανὸν Καπετανάκην καὶ Δημήτριον Π κουλάκην.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Ἰανουαρίου 1851.

Ὁ εἰσηγητὴς Ἰωάννης Κ. Δαμιανός.

Πρατεθείσης δὲ ταύτης εἰς συζήτησιν καὶ μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεως, ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐκθέσεως. τὸ ἐγκυρον τῆς ἐκλογῆς ταύτης διὰ ἀναστάσεως, καὶ κατὰ συνέπειαν ἀνεγνωρίσθησαν νόμιμοι βουλευταὶ Οἰτύλου οἱ ΚΚ. Ν. Πιεράκος, Γρ. Πατριαρχέας, Στ. Καπετανάκης καὶ Δ. Πικουλάκης, ἐξ ὧν προσελθόντες οἱ δύο πρῶτοι, ἔδωκαν τὸν παρὰ τοῦ 57 ἄρθ. τοῦ συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ὁρκοδοσίας.

Ἀκολούθως παρετήρησέ τις ὅτι ἂν καὶ πρὸ πολλοῦ ἤδη προσ-

τέρφθησαν εἰς τὸ ἁρμόδιον τμῆμα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκλογὴν Κέας πρακτικά, εἰσέτι ἡ ἐκλογὴ αὕτη μένει μετέωρος καὶ οὐδὲ ἐπὶ ταύτης ἐγένετο ἔκθεσις. Ἐπειδὴ δὲ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο εἶναι κατεπείγουσαι αἱ βουλευτικαὶ ἐξελέγξεις, ἵνα μετέχωσιν ἅπασαι αἱ ἐπαρχίαι τοῦ κοινοβουλευτικοῦ δικαιώματος, ἐξαιτεῖται νὰ ἐκθέσῃ τὸ τμῆμα τοὺς λόγους, δι' οὓς βραδύνει εἰς τὴν ἐξέλεγξιν.

Ἀπήντησεν ἓν τῶν μελῶν, ὅτι τὸ τμῆμα συνελθὸν ἐγκαίρως, οὐ μόνον εἰργάσθη ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς, ἀλλὰ καὶ ἕτοιμον ἦτο νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἔκθεσιν· ἐπειδὴ ὅμως ἠθένησεν ἐν τῷ μεταξὺ ὁ φέρων τὴν κλεῖδα τοῦ κιβωτίου τῶν ἐγγράφων βουλευτὴς, καὶ ἀπέφυγε νὰ προσέλθῃ ταύτην, θεωρῶν ὅτι πρέπει νὰ ἦναι παρὼν κατὰ τὴν ἀποσφράγισιν. τὸ τμῆμα δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐργασθῇ ἐκτοτε· ἀναῤῥώσαντος ὅμως ἤδη τοῦ βουλευτοῦ, δὲν μένει ἢ νὰ λάβῃ τὴν κλεῖδα τὸ τμῆμα καὶ νὰ δώσῃ πέρας εἰς τὴν ἐξέλεγξιν.

Προύτέθη ἔπειτα ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ συμπληρώσεως ἄρθρων τινων τοῦ δημοτικοῦ νόμου νομοσχεδίου, ἐφ' οὗ λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὅτι καὶ αὖθις κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ἀγορεύων, δὲν προτίθεται, ὡς παρεξήγησάν τινες, νὰ περιορίσῃ τὰ βασιλικὰ δικαιώματα, καὶ τίθη σιμώτατα τὰ ὅρια ταύτης ὅπου ἡ ἀπόλυτος μοναρχία, ὅπου ἡ ἀντιβασιλεία αὐτὴ τὰ ἐξέτεινε· δὲν πρέπει δὲ οὐδὲ κατὰ τοῦ ὑπουργείου νὰ τῷ ἀποδοθῇ τάσις τις, καθ' ὅσον πολλοὺς τῶν νῦν ὑπουργῶν οὐ μόνον ἐκτιμᾷ ἀλλὰ καὶ προσωπικοὺς θεωρεῖ φίλους· διὰ τοῦτο ὅμως πᾶσα ὁμολογία πίστεως εἶναι περιττὴ, καὶ ἀρκεῖται λέγων ὅτι δὲν φέρει τὸ ζήτημα ἀπὸ πρόθεσιν ἀντιπολιτεύσεως. Εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου ὁ δεσποτισμὸς ἐξισωσεν ἐπὶ πολὺ πάντας, τὸ λάβαρον τοῦ ἔθνους, τοῦ ὑπουργείου, ἡμῶν αὐτῶν εἶναι ἡ Μοναρχία, καὶ προλαμβάνων κηρύττει, ὅτι ὑπὸ τὰς πτυχὰς αὐτοῦ συνασπίζονται πάντες· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου παρατηρεῖ ὅτι οὐδεὶς τῶν ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς ἀγορευσάντων ἠδυνήθη νὰ καταδείξῃ τὴν ἀνάγκην τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νόμου, καὶ ὁ νόμος αὐτὸς οὐχ ἧττον ἔμεινε φέρων τὰς ἐξ αὐτοῦ κακὰς συνεπείας. Ἡ ἀντιβασιλεία αὐτὴ, ἥτις καὶ πλειότερα φῶτα, ἀλλὰ καὶ μικροτέραν πρὸς τὸ ἔθνος εἶχεν ἀγάπην, ἔθηκε μὲν τὸν περὶ διαλύσεως τῶν δημοτ. συμβουλίων ὅρον, οὐδέποτε ὅμως ἐσυλλογίσθη νὰ ἐκδώσῃ τοιοῦτον περὶ τούτου νόμον. Ἐντεῦθεν, ὅτε τὸ 1837 παρουσιάσθη τοιαύτη περίστασις, ἀπέχουσα ἡ Κυβέρνησις νὰ θεραπεύσῃ διὰ νόμου τὴν δυσκολίαν, ἄφηκεν αὐτὴν ἀδιάλυτον, θεωροῦσα ὅτι πρέπει νὰ κανονίσῃ πρῶτον τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς θέλει ἐπέλθει ἡ ἀνάγκη τῆς διαλύσεως, μὴ θέλουσα νὰ δώσῃ εἰς

ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα τοῦ διαλύειν δι' ἰδίους κυβερνητικοὺς λόγους· καὶ ἤδη ζητοῦσι τινὲς νὰ θυσιάσωμεν ἡμεῖς αὐτοὶ ἀσυζόλως ὅ,τι ἡ ἀπόλυτος ἀντιβασιλεία δὲν ἐθυσίασεν ὑπὲρ ἑαυτῆς; ἂς πράξῃ ἡ βουλὴ ὅ,τι θέλει, ἀλλὰ πρὸ τούτου ἂς ἐρωτήσῃ τὴν ἰδίαν συνείδησιν, ἀναλογιζομένη τί θυσιάζει· ἄλλως, διὰ τί μετὰ δεκαεπτὰ χρόνων περίοδον φέρεται ἤδη ὁ προκείμενος νόμος; τὰ δημοτικὰ συμβούλια ἐπιλαμβανόμενα πρὸ τῆς μεταβολῆς μεγάλων πολιτικῶν ζητημάτων, δὲν ἔχουσι σήμερον τοιαύτην ἀξίαν· διατί λοιπὸν μετὰ τοσαῦτα ἔτη σήμερον φέρεται ὁ τοιοῦτος νόμος; τὸ ὑπουργεῖον ἐνόμισεν ἴσως ὅτι θεραπεύει μίαν ἀνάγκην, καὶ ἐν τούτοις τοιαῦται εἶναι αἱ ἐκ τοῦ νόμου τούτου συνέπειαι, ὥστε ἂν μόνον θέλει προκύψει, ἡ καταστροφὴ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Γνωστὸν εἶναι ὅτι ἐκ μόνου τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου καὶ τῆς ἐφορ. ἐπιτροπῆς ἐξαρτᾶται κυρίως ἡ βάσις τῶν ἐκλογῶν, καὶ ὅτι τὰ δημοτ. συμβούλια ἀντέταξαν παθητικὴν εἰς τὸ σύστημα τῶν ἐπαναλήψεων ἄρνησιν· ἀλλ' ὅταν ἡ ἐξουσία σείουσα τὸ ὅπλον τῆς διαλύσεως, προσκαλεῖ συμβούλιόν τι νὰ ἐνεργήσῃ κατ' ἰδίαν της θέλησιν, δύναται τὸ συμβούλιον τοῦτο, αὐτοχειρὶ σφαγιαζόμενον νὰ μὴν ὑπακούσῃ, ἐνῷ ἡ μάχαιρα τῆς διαλύσεως ἐπίκειται κατ' αὐτοῦ, καὶ συμβούλιον ἄλλο δημιουργούμενον, δύναται νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν; αἱ συνέπειαι λοιπὸν τοῦ νόμου τούτου θέλουσιν εἶναι ὀλέθριαι, τὰ ὁρκωτικὰ δικαστήρια δὲν θέλουσι συγκροτεῖσθαι πλέον διὰ κλήρου, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐκλογῆς μόνης καὶ τῆς βελτίσεως ἑνὸς ὑπουργείου. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι συνέβησαν πολλαὶ εἰς πολλὰς ἐκλογὰς παρανομίαι, ἀλλ' ἡ ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ διαφθορὰ δὲν εἶναι εἰμὴ ἀτομικὴ, ἐνῷ ἡ ἀπὸ μέρους τῆς ἐξουσίας διαφθείρει τὰ ἔθνη, καὶ νόμος τοιοῦτος εἰς χεῖρας ὑπουργῶν ἐπιβούλων θέλει φέρει εἰς τὰς βουλευτικὰς ἕδρας τοὺς δούλους τῆς ἐξουσίας. Εἶναι ἀληθεια ἀναντίρρητος ὅτι τὰ ἔθνη μορφόνονται, ἀνδριζονται καὶ ὑψοῦνται κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐλευθερίας ἥτις δίδεται εἰς αὐτὰ, καὶ πρῶτον τῆς ὑψώσεως τούτης στοιχεῖον εἶναι τὸ δημοτικὸν σύστημα. Ἄφετε λοιπὸν τὸ σύστημα τοῦτο νὰ ἐνεργῇ ἐν ἐλευθερίᾳ· ἄφετε νὰ συναισθάνηται τὸ ὕψος τῆς ἐντολῆς καὶ δυνάμεώς του· ἄφετε τὸν πολίτην νὰ ἀναπτύσσῃ ἐντὸς αὐτοῦ τὰ πρῶτα μεγαλουργὰ σπέρματα καὶ ἐπιζητῶν τὸ σέβας καὶ τὴν ἀγάπην τῶν συνδημοτῶν του νὰ κάμνῃ τὸ πρῶτον εἰς εὐγενῆ ἔργα βῆμα· τοὐναντίον, ὅταν κατὰ τὸ νομοσχέδιον γίνῃ δεκτὴ ἡ διάλυσις τῶν δημοτ. συμβουλίων, καταπίπτει μικρὸν τὸ δημοτ. σύστημα, καὶ τὸ ἄτομον μὴ δυνάμενον νὰ ἐνεργήσῃ ὡς θέλει, δὲν ὑψοῦται, δὲν ἀναπτύσσεται

πλέον, διότι διαγράφεται τοῦ φυσικοῦ του σταδίου, καὶ θέλομεν ἔχει μόνον σωρείαν ὑπαλλήλων, μηδὲν ἐπιδιωκόντων ἄλλο ἢ τὴν εὔνοιαν τῆς ἐξουσίας. Ἓν βλέμμα ῥίψατε εἰς τὴν ἱστορίαν. Ὅταν οἱ ἀπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου μικροὶ αὐτοκράτορες ὑφώσαντες χεῖρα κατέςρεψαν τὸ δημοτ. σύστημα, οἱ ξένοι βάρβαροι εἰσβαλόντες τότε ὑπεδούλωσαν τὴν Εὐρώπην· ἀλλ' ἐκ τῆς τυραννίας συσσωματωθεῖσαι εὐθὺς αἱ κοινότητες, παρουσίασαν τριπλοῦν εἰς τὴν κοινωνίαν σῶμα, καὶ βαθμηδὸν ἀλλ' ἀνενδότως μεγαλυνόμεναι, ἔφεραν τὴν στάσιν αὐτὴν εἰς ἣν εὑρίσκεται ἤδη ὁ κόσμος· ἄνευ τῶν κοινοτήτων ἡ ἀνθρωπότης ἤθελεν ὑπνώττει τὸν ὕπνον τοῦ μεσαιῶνος, ἤθελε στενάζει ὑπὸ τὸν δεσποτισμὸν ἢ τὴν ἀριστοκρατίαν· ὅταν ὅμως, διὰ νὰ ὑπάρξῃ τις δημοτικὸς ἄρχων, δὲν θηρεύῃ τὴν εὔνοιαν τοῦ λαοῦ καὶ μόνην ἔχει χρείαν τῆς ἐξουσίας, δὲν ὑφίσταται τότε δημοτικὸν σύστημα, καὶ ἐντὸς αὐτοῦ δὲν μεγαλύνονται τὰ ἔθνη καὶ ὁ πολίτης. Ἰδοὺ διατὶ ἀποκρούων τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, δὲν δέχεται κἀμμίαν τροπολογίαν· ἄλλως, εἰμεθα ἔτι περὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀγῶνος, ὅστις ἂν ἤλλαξε φάσιν, ἐξακολουθεῖ φλέγων καὶ θέλει ἀναλάμψει ὅταν ὁ οὐρανὸς εὐδοκήσῃ· τί θέλομεν πράξει τὴν μεγάλην ἐκείνην στιγμὴν; θὰ φέρωμεν εἰς τὸ στάδιον ἓν ἔθνος ἐκνενευρισμένον καὶ δοῦλον; θὰ σύρωμεν τὴν μάχαιραν βαρείαν ἀπὸ τῆς θήκης; ἄφετε λοιπὸν, ἄφετε τὸ ἔθνος νὰ σκέπτηται ἀφ' ἑαυτοῦ, νὰ αἰσθάνηται, νὰ ὀργᾷ πρὸς μεγάλα, διότι ἄλλως, θέλετε ἔχει ἔθνος ταπεινὸν, χαῖνον, μὴ δυνάμενον οὔτε νὰ σκεφθῇ, οὐδὲ νὰ ἐνεργήσῃ ὁπόσον καὶ ἂν τὸ περιφρονοῦν.

Ἀπήντησεν ἄλλος εἰπὼν, ὅτι ἡ πληθὺς τῶν μέχρι τοῦδε ἀγορευσάντων καὶ ἡ ζωηρότης μεθ' ἧς ἡ συζήτησις ἀναπτύσσεται διατρανοῦσι τὴν εὔλογον σημασίαν, ἣν πᾶς βουλευτὴς ἀποδίδει εἰς τὰ τῆς δημοτικῆς θεσμοθεσίας. Ἡ σπουδαιότης τοῦ ἀνὰ χεῖρας ἀντικειμένου εἶναι τῷ ὄντι ἀναμφισβήτητος, καὶ ὁ δῆμος, εἰς συνταγματικὴν μάλιστα πολιτείαν, εἶναι τὸ μέγα πραιτώριον τῆς ἀκριβοῦς ἀσκήσεως τῶν ἐλευθεριῶν. Ἡ καλὴ ἢ κακὴ ἐκλογὴ ἑνός τινος βουλευτοῦ, δημοτ. συμβούλου, ἀστυνομίας δημοτικῆς κλπ. ὡς ἀπ' εὐθείας ἐπὶ τοῦ λαοῦ ἐνεργοῦσαι, γεννῶσι συνεπείας ἐπαισθητὰς καὶ φέρουσιν αὐτὸν εἰς θέσιν νὰ ἐννοήσῃ ἀμέσως τὸ μέτρον τῆς συμφορᾶς ἢ εὐτυχίας του, ἐν ᾧ αἱ πράξεις κακῆς τινος κυβερνήσεως δὲν εἶναι ἀπ' εὐθείας ἰσθησαι καὶ ὁ λαὸς δύναται νὰ ἀποδώσῃ πολλάκις αὐτὰς εἰς τὸ αὐτόματον ἢ τὴν φύσιν τῶν περιστάσεων. Διὰ τοῦτο τὰν συνταγματικὸν πολίτευμα κατέστη σωτήριον καὶ μεγαλυνθέν

παράγει τὰ εὐοσμό ερα ρόδα, ὁσάκις στηρίζεται εἰς δημοτικὸν ὀργανισμὸν φιλελεύθερον, ὅστις διατελεῖ ἀνεπηρέαστος καὶ ἔδραιος. Ἐκτιμᾷ λοιπὸν τὸ ζῆλον τῶν κατὰ τοῦ νομοσχεδίου ἀγορευσάντων, ἀλλ' εἰς τὸν αὐτὸν χωρίζόμενος καὶ οὗτος ζῆλον, θέλει καταδείξει ὅτι ἀπορρίπτοντες τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, ψηφίζομεν κατ' αὐτοῦ τοῦ ὑπὲρ τῶν δημοτικῶν ἐλευθεριῶν πάσχοντος πάντων. Οὕτω δ' ἐπιλαμβανόμενος τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, παρατηρεῖ ὅτι κατὰ τὸ 59 ἄρθρον τοῦ δημοτικοῦ νόμου, ὁ βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ διαλύειν τὰ δημοτικὰ συμβούλια, κατὰ τὸν αὐτὸν νόμον ὁρίζεται ἡ μετὰ τριετίαν ἀνανέωσις αὐτῶν. Ἀλλ' ὅταν δημοτικόν τι συμβούλιον διαλύηται, τίς θέλει ἐκλέξει τὴν ἐπὶ τῶν παραπόνων καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν δημελῆ ἐπιτροπὴν πρὸς σχηματισμὸν νέου συμβουλίου; Τοῦτο εἶναι κυρίως τὸ ζήτημα καὶ περὶ τούτου πρόκειται ἐνταῦθα. Καὶ ἐρρέθη μὲν ὑπό τινος ὅτι δὲν ὑπάρχει κενὸν ἐν τῷ νόμῳ, διότι τὸ διάταγμα τοῦ 1837 ὁρίζει τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἐν περιπτώσει τοιαύτη ἐνεργεῖται ἡ ἐκλογή· ἀλλὰ τὸ διάταγμα τοῦτο μὴ ὂν γενικὸν, εἰδικῶς ἀποβλέπει τὴν διάλυσιν ἑνὸς συμβουλίου, τοῦ τῶν Ἀθηνῶν, καὶ δὲν πρέπει νὰ νομίζῃ τις ὅτι πᾶν διάταγμα ἔχει γενικὴν ἰσχύν. Ἐπειδὴ τὰ μὲν γενικὰ περιέχουσι διατάξεις καθ' ὅλον ἐφαρμοζομένας τὸ κράτος, τὰ δὲ, προσωπικὰ ἐπονομαζόμενα, δὲν ἐφαρμόζονται ἢ ἐπὶ τῶν περιστάσεων περὶ ὧν ἰδίως προβλέπουσιν. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου, ἄλλοι ἐπρέσβευσαν ὅτι δὲν συμφέρει νὰ πληρωθῇ τὸ κενὸν, ἐπειδὴ θέλει ἐνισχυθῇ ἡ κυβέρνησις εἰς παρανόμους ἴσως διαλύσεις, καὶ καταστρέφονται οὕτως αἱ δημοτικαὶ ἐλευθερίαι. Ἡ Βουλὴ ὅμως ἐπιτρέπουσα τοῦτο ἤθελεν εἶναι τόσον μᾶλλον ἀσυγχώρητος, καθ' ὅσον εἴδομεν ἀποίοι λαιλαπες κατέπισαν ἄλλοτε ἐπὶ τῶν δημοτικῶν, ὅτε πᾶσα παῦσις διὰ πᾶν ἄλλο ἐγένετο ἢ τὴν ὠφέλειαν τῶν δήμων ἢ τοῦ δημοσίου. Διὸ ἡ τοιαύτη ἀπὸ μέρους τῆς Βουλῆς ἐναντίωσις ἂν καὶ δὲν δικαιόνει τὴν μὴ παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς, εἶναι φυσικωτάτη, καὶ εὔχεται νὰ ἐννοήσῃ πᾶσα κυβέρνησις, ὅτι καταχρωμένη τῶν ἰδίων δικαιωμάτων, προκαλεῖ ἀντιδράσεις, δι' ὧν ἀπόλλυσι καὶ τὴν χρῆσιν αὐτῶν. Ἀλλ' ὅταν δημοτικόν τι συμβούλιον στασιάζον, τηρῇ ἐγγράφους πρὸς ἄλλα κοινολογίας καὶ ἐνεργῇ παρὰ τὸν δημοτ. νόμον, καθῆκον εἶναι τῆς κυβερνήσεως νὰ διαλύῃ αὐτὸ πρὸς ὄφελος τοῦ τε δήμου καὶ τοῦ δημοσίου· ἔργον ὅμως τοῦ νομοθέτου εἶναι τότε νὰ συμβιβάζῃ τὴν ἀνάγκην τῶν διαλύσεων μετὰ τῆς ἐκ ταύτης ἐνδεχομένης νὰ συμβῇ καταχρήσεως, ἵνα

μὴ δοθῇ ἀφορμὴ εἰς διαλύσεις ἀδίκους. Καὶ εἶπον μέν τινες ὅτι ἐπὶ δεκαπενταετίαν δὲν παρουσιάσθη ἡ ἀνάγκη τοιαύτης τινος διαλύσεως, καθῆκον ὅμως τοῦ νομοθέτου εἶναι οὐχὶ νὰ περιστείλῃ ἁπλῶς τὰ ἐν ταῖς κοινωνίαις συμβαίνοντα, ἀλλὰ νὰ προλαμβάνῃ καὶ πᾶν ὅ,τι ἐνδέχεται νὰ συμβῇ· διὸ καὶ ὁ τοῦ ποιν. νόμου νομοθέτης συντάττων αὐτὸν, δὲν ἐθεώρησεν ὅτι πρέπει νὰ ἴδῃ ἀποῖα πλημμελήματα ἐνεργοῦνται, ἀλλ' ἐκ προοιμίων ἀπηγόρευσε τὴν πιθανὴν τούτων ὅλων ἐνέργειαν. Ἄλλως τε, ἂν δὲν ἐγίνοντο διαλύσεις, καὶ τοῦτο εἰς οὐδὲν ἄλλο ἢ εἰς τὸν νόμον αὐτὸν ὀφείλεται, καθ' ὅσον, χορηγουμένου εἰς τὸν Βασιλέα τοῦ δικαιώματος τῆς διαλύσεως, τὰ συμβούλια ἐφυλάττοντο τήν τε διάλυσιν καὶ τὴν ἐκ ταύτης κατάκρισιν τῶν λῶν. Καὶ ὅμως, ἀφ' οὗ καὶ τὸ συμβούλιον Ἀθηνῶν διελύθη τὸ 1837 καὶ ἕτερόν τι ἴσως συνάμα, σημαίνει ὅτι δύναται νὰ λάβωσι χώραν περιστάσεις τοιαῦται. Συμφέραν λοιπὸν τῶν τε δήμων καὶ τοῦ δημοσίου εἶναι τὸ νὰ διαλύωνται ἐν ἀνάγκῃ τὰ συμβούλια, ἀλλὰ πρέπει νὰ προσέξωμεν ταὐτοχρόνως μὴ παραδώσωμεν εἰς τὴν κυβέρνησιν δούλην τὴν δημοτ. ἐξουσίαν. Συμβιβάζει τὰς περιστάσεις ταύτας ὁ προκείμενος νόμος; Οὐδεπωσῶς· καὶ ἤθελεν ἀποκρούσει αὐτὸν πρῶτος, ἂν ἡ Βουλὴ δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα οὐ μόνον τῆς ἀπορρίψεως ἀλλὰ καὶ τῆς τροπολογίας. Τὸ κατ' αὐτὸν λοιπὸν συντάξας τὴν ἀναγκαίαν πρὸς τοῦτο τροπολογίαν, παρατηρεῖ, ὅτι ἂν ἐπράκτειτο περὶ αὐτοτελοῦς νόμου καὶ δὲν ἐθεωρεῖτο συμφέρουσα ἡ ἀρχή του, ἔπρεπεν, ὡς πολλάκις ἐγένετο καὶ ἐν εὐρώπῃ, νὰ ῥίψῃ ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ τοιούτου νόμου· ἀλλ' ὁ προκείμενος νόμος οὐ μόνον δὲν εἶναι αὐτοτελὴς, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ βασίζεται ἐπὶ τοῦ δημοτ. νόμου· ὥστε δὲν ἐννοεῖ διὰ τ., ἐνῷ δύναται, νὰ μὴ προπαρασκευάσῃ αὐτὸν ἡ Βουλὴ, ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ὑπουργῶν ἐπιζητοῦσα τὸ συμφερώτερον. Ἀλλ' ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε λεχθέντων, παρατηρεῖ, ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς ἐκτεθέντα εἶχε πολλῆς προσοχῆς ἄξια, καθ' ὅσον τὰ μὲν εἶναι καταχρήσεις, τὰ δὲ κακὴ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας. Οὕτω π. χ. ὁ δημαρχικὸς πάρεδρος δὲν δύναται τῷ ὄντι νὰ ἦναι καὶ σύμβουλος, καὶ εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς ν' ἀνελάμβανεν ἡ Βουλὴ καὶ χρέη νομοτελεστικῆς ἐξουσίας· διὸ δὲν μένει ἢ νὰ εἴπῃ τὸ σῶμα πρὸς τὴν κυβέρνησιν ὅτι κακῶς ἐφαρμόζει ἐνταῦθα τὸν νόμον, ἵνα παύσῃ τὸ ἄτοπον τοῦτο. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι καὶ εἰς ἄλλην περίστασιν, ἐν ᾗ ὁ νόμος ὁρίζει ὅτι τὰ παράπονα τῶν πολιτῶν ἐκδικάζονται ὑπὸ τοῦ νομάρχου τελεσιδίκως, καὶ μόνον, γ.νο-

μένης ἐφέσεως, ἐπιλαμβάνεται αὐτῶν καὶ τὸ ὑπουργεῖον, πρὸ πολλοῦ ἀνεμίγνυτο εἰς αὐτὰ ἡ κυβέρνησις, ἐωσοῦ ἱκανώτερός τις ἐλθὼν ὑπουργὸς ἐπέσχε καὶ τὸ ἄτοπον τοῦτο ἐξέλιπεν. Ἐπίσης δὲ ὀρθὰ εἶναι καὶ ὅσα περὶ ἀριστειούχων ὁ αὐτὸς βουλευτὴς ἐξέθηκεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ καὶ πᾶν ἄλλο προλαμβάνουσα ἡ ὑπ' αὐτοῦ γενομένη τροπολογία, ματαιόνει πᾶσαν κατὰ τῶν δημοτ. ἐλευθεριῶν βλάβην. Καὶ εἶπεν μὲν ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσας, ὅτι διὰ τοῦ νόμου τούτου θέλουσι παύεσθαι τὰ δημοτ. συμβούλια, ἐννοῶν ἐμμέσως ὅτι πρέπει νὰ ἀπεκδυθῇ τοῦ δικαιώματος τούτου ὁ ἀνώτατος ἄρχων, ἀλλ' εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην θεωροῦσιν οἱ διϊσχυριζόμενοι κακὴν ἅμα καὶ καλὴν τὴν κυβέρνησιν. Κακὴν, ὡς δυναμένην νὰ καταχραοθῇ τοῦ δικαιώματος τούτου, ἐν ᾧ ὁ δημοτ. νόμος οὐχ ἧττον χορηγεῖ αὐτὸ πρὸς τὸν Βασιλέα· καλὴν, ὡς ἂν ἐγνώριζον ὅτι δὲν θέλει διαλύει ποτὲ συμβούλια καὶ περιττὸν νομίζουσι τὸ νὰ ψηφίσωσι τὰ πρὸς νέαν ἐκλογὴν μέσα. Ἀλλ' ἐν ᾧ καὶ διάλυσις δύναται νὰ συμβῇ καὶ διαίρεσις δήμων, δὲν θέλομεν πράξει ἄλλο ἢ νὰ στερήσωμεν αὐτοὺς τῆς ἐν τῇ νέᾳ ἐκλογῇ ἐγγυήσεως. Παρατηρεῖ δὲ, ὅτι ὁσάκις νόμος τις δὲν περιέχει λεπτομερεῖς τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ διατάξεις, ὁ Βασιλεὺς ἔχει, κατὰ τὸ 28 ἄρθρον τοῦ συντάγματος, τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκδίδειν διατάγματα πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ τοιούτου νόμου, ὡς μὴ δυναμένης ν' ἀνασταλῇ τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ. Καὶ ἐνταῦθα λοιπὸν, διαλυομένου συμβουλίου τινὸς, ὁ ὑπουργὸς ἐν ἐλλείψει νόμου δύναται νὰ ἐκδώσῃ διάταγμα ὁρίζον τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς, καὶ αὐτὸ τοῦτο ἤθελε πράξει πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ὁ ἀγορεύων, ἂν ἐτύγχανε διέπων τὸ ὑπουργεῖον. Τί λοιπὸν εἶναι προτιμώτερον; νὰ ὁρισθῶσι τὰ τῆς νέας ἐκλογῆς διὰ νόμου ἢ ν' ἀφεθῶσιν εἰς τὴν διάκρισιν ἑνὸς διατάγματος; Ἐὰν δέ εἶπε τις, ὅτι ξένος νομοθέτης ἐσεβάσθη τὰ δικαιώματα ταῦτα, ἀρκεῖται λέγων ὅτι διὰ τὸν νομοθέτην ἐκεῖνον δὲν ἀπῃτεῖτο νόμος, ἀλλ' ἁπλοῦν τι, ὡς εἶπε, διάταγμα, καὶ διὰ τοῦτο ἓν διάταγμα ἤρκεσε διὰ νὰ διαλύσῃ τὸ συμβούλιον Ἀθηνῶν. Ἐπίσης ἐρρέθη μὲν, ὅτι ἡ κυβέρνησις στέρουσα τὸ ὅπλον τῆς διαλύσεως θέλει ἐνεργεῖ, ὅ,τι θέλει, ἀλλὰ δι' αὐτὸ τοῦτο προτρέπει τὴν Βουλὴν νὰ σπεύσῃ εἰς παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, τροποποιοῦσα τὰ ἐν αὐτῷ κακῶς ἔχοντα, διότι ἄλλως, τῷ ὄντι θέλει ἐνεργεῖ ἡ Κυβέρνησις κατ' ἰδίαν ἀρέσκειαν. Ἔπειτα ἀφ' οὗ ὁ ἀνώτατος ἄρχων ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ διαλύειν τὰς Βουλὰς, τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια, φρονοῦσι τινες ὅτι δὲν δύναται νὰ διαλύῃ τὰ δημοτικά; Ἴδετε τὰς λαμπρότερας τῶν

νομοθεσιῶν, αἵτινες καὶ φῶτα ἔδωκαν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀπὸ τοῦ μεσαιῶνος, ὡς ἐρρέθη, ἐξήγαγον τοὺς λαούς· Ὁ περὶ δήμων νόμος τῶν Γάλλων, αὐτὸς ὁ τοσοῦτον δημοκρατικὸς τοῦ Βελγίου καὶ πολλοὶ ἄλλοι παραχωροῦσιν ὁλοσχερῶς τὸ δικαίωμα τοῦτο πρὸς τὸν Βασιλέα· ἂν δὲ οἱ μετὰ τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον αὐτοκράτορες παρεβιάσαντες τὸ δημοτικὸν σύστημα, ἐπροκάλεσαν τὴν εἰσβολὴν τῶν βαρβάρων, διὰ τοῦτο μάλιστα κατεπείγει νὰ μὴν ἀφεθῇ ἡ ἐξουσία ἐλευθέρα εἰς τὴν κατ' ἀρέσκειαν ἐνέργειαν τῶν δημοτικῶν, ἀλλ' ἀπὸ κοινοῦ νὰ διορθωθῇ τὸ ἐλλεῖπον τοῦ νόμου. Τελευταῖον κατατιθεὶς εἰς τὸ προεδρεῖον δύο τροπολογίας αὐτοῦ, ἐννοεῖ ἐσυμπέρανεν ὅτι ὑποστηρίζων τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, ἐννοεῖ νὰ τροποποιηθῶσιν οὐσιωδῶς τὰ καθ' ἕκαστα. διότι ἄλλως, αὐτὴ ἡ Βουλὴ ἤθελε σφαγιάσει τὰς δημοτικὰς ἐλευθερίας, καὶ ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ ἤθελε προτιμήσει, τὸ κατ' αὐτὸν, νὰ ἀφεθῇ μᾶλλον ἡ τύχη των εἰς τὰς ἐκ τῶν διαταγμάτων εἰδικὰς ὁδηγίας.

Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι οὐδεμίαν αἰσθάνεται ἀνάγκην ὁμολογίας πίστεως, καθόσον πάντες γνωρίζουσι τί περὶ ἐλευθερίας φρονεῖ, καὶ πᾶσα κατ' αὐτῆς προσβολὴ κάμνει ἐπ' αὐτοῦ τὴν αὐτὴν ἐντύπωσιν, ὁποίαν εἰς τοὺς πάσχοντας νευρικὴν νόσον, ὁ ἐξωτερικὸς φόβος. Τὸ πρὸς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν σέβας του εἶναι μέγα, ἄπειρον, διότι εἶναι ἡ μόνη δύναμις ἡ διασωθεῖσα εἰς ὅλα τῆς πατρίδος τὰ ναυάγια, εἶναι δύναμις, τὴν ὁποίαν καὶ ξένοι ἐσεβάσθησαν.

Ὅταν ὁ βάρβαρος κατέλυσε τὴν Ἑλλάδα, καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἔκυψε τὸν αὐχένα ἀπέναντι τῆς ἰσχύος τῆς ἡμισελήνου, δὲν εἴμεθα πλέον ἐλεύθεροι, ἀλλὰ δοῦλοι, καὶ μολαταῦτα εἴχομεν καὶ τότε κοινότητα, τὴν ὁποίαν καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλομεν ἅπαντες νὰ σεβώμεθα· εἰς μόνην τὴν κοινότητα ἡ Τουρκικὴ ἐξουσία δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐπιθέσῃ χεῖρα ἱερόσυλον, τὴν ἐσεβάσθη καὶ αὐτὴ, καὶ ὑπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγὸν διατελοῦντες εἴχομεν τὸ μέρος αὐτὸ τῶν ἐθνικῶν ἐλευθεριῶν, διὰ τοῦτο ὅτε προσελήφθημεν νὰ σχηματίσωμεν τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν, ἐνομίσαμεν, ὅτι συνερχόμεθα εἰς σῶμα δημογεροντίας. Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀγορευσάντων, ὅσοι ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς ὡμίλησαν, ὡς μὴ ἔχοντες ἐσχηματισμένην ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου πεποίθησιν, ἦλθον προτείνοντες τροπολογίας ἐπὶ τῶν καθέκαστα· ἀλλ' αὐτὸς δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ τί αἱ τροπολογίαι σημαίνουσιν· ἀφ' οὗ ἅπαξ δώσωμεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τὸ δικαίωμα τοῦ θανάτου, εἶναι ἀδιάφορον νὰ ὁρίσωμεν εἰς αὐτὴν τὸν τρόπον τοῦ φονεύειν· τὸ ἀποτέλεσμα θέλει εἶσθαι ταὐτό. Ἂς μὴ νομίζωμεν, ὅτι συνερχόμεθα νὰ ἐρ-

μηνεύσωμεν νόμον, ἂς ἐνθυμηθῶμεν, ὅτι πρόκειται νὰ ἐγγίσωμεν αὐτὸν τὸν δημοτ. νόμον, τὴν πρώτην τῶν ἐλευθεριῶν μας βάσιν· εἰς αὐτὴν τὴν ἀπάτητον ὑποπεσεῶν καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης εἶπεν, ὅτι οὐκ ἦλθε καταργῆσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι τὸν νόμον. Ἀλλὰ μόνον εἰς τοὺς γραφεῖς ἐπιτρέπεται τὸ διορθοῦν τὰ λάθη, οὐχὶ δὲ εἰς τὸν νομοθέτην, ὅστις ὀφείλει πρῶτον νὰ σπουδάσῃ τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν νομοθεσίαν τοῦ τόπου, καὶ ἔπειτα νὰ προβῇ εἰς τὴν σύνταξιν νόμου· ποία δὲ ἡ ἱστορία ἡμῶν, καὶ ἡ σημερινή μας κατάστασις; ταῦτα ἐξετάζοντες θέλομεν ἰδῆ, ὅτι πρόκειται σήμερον, νόμον συνταχθέντα ἐπὶ ἀπολύτου ἐξουσίας νὰ μεταβάλωμεν σύμφωνα μὲ τὸ σημερινὸν πολίτευμά μας· ἀλλ' ἐκπληροῦται τάχα ὁ σκοπὸς αὐτός; πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Τὴν κοινότητα ἐπεβάσθησαν ἀπασαι αἱ κατὰ καιροὺς ἐθνικαὶ Κυβερνήσεις· ἐλθὼν δ' ὁ Κυβερνήτης μετερρύθμισε μόνον τὸ κοινοτικὸν σύστημα, καθόσον τὸ ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον. Μετὰ ταῦτα ἐλθοῦσα ἡ Ἀντιβασιλεία, καὶ ἔχουσα τὸ δικαίωμα τοῦ νομοθετεῖν, τίποτε κεντρικόν, τίποτε Κυβερνητικὸν δὲν εὗρε, ἀλλὰ μόνην τὴν δημογεροντίαν, τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὴ ἐπεβάσθη νομοθετοῦσα. Καὶ δὲν μᾶς ἔδωκε κατόπιν οὔτε Σύνταγμα, οὔτε βουλάς, ἀλλὰ συνέστησε τοὺς δήμους, τὸ πρῶτον πρὸς τὸ Σύνταγμα βῆμα, ὡς τοῦτο διὰ πολλῶν πράξεών της ἐδήλωσε· ἀφ' οὗ λοιπὸν οὐδεὶς μᾶς ἀφήρεσε τὴν κοινότητα, ἀφ' οὗ καὶ ὁ βάρβαρος, καὶ ὁ Κυβερνήτης καὶ ἡ Ἀντιβασιλεία τὴν ἐπεβάσθησαν, ἀφ' οὗ τὰ μετὰ ταῦτα ἐκδοθέντα Β. Διατάγματα οὐδόλως τὴν ἤγγισαν, πῶς θέλετε ἡμεῖς ἤδη νὰ ἐπιψηφίσωμεν νόμον, δι' οὗ νὰ θέσωμεν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς κοινοτικῆς δυνάμεως τὸν πέλεκυν;

Ἐξακολουθῶν δὲ παρετήρησεν, ὅτι οὐδὲν κενὸν ὑπάρχει ἐν τῷ νόμῳ, διότι εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν ἐπεφυλάχθη τὸ δικαίωμα ν' ἀκυρόνῃ τὰς πράξεις τοῦ δημοτ. συμβουλίου ἅ, ὅταν αὐτὸ ὑπερβῇ τὰ ὅρια τῶν ἐνεργειῶν του, ὡς τοῦτο ἐγένετο εἰς Ἀθήνας, καὶ Β', ὅταν δὲν συνέρχηται πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός του. Εἰς ἀμφοτέρας λοιπὸν τὰς περιστάσεις ἡ ἐξουσία ἔχει τὰ μέσα νὰ περιστείλῃ τὴν θέλησιν τῶν δημοτικῶν συμβουλίων διὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου χορηγουμένου εἰς αὐτὴν δικαιώματος τῆς διαλύσεως. Ἔχει δὲ καὶ ἕτερον δικαίωμα τοῦ παύειν τοὺς δημάρχους, ἐπίσης καὶ αὐτὸ καθιερωμένον, καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ὁ νομοθέτης ἐζήτησεν ὡς ἐγγύησιν τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουργ. συμβουλίου, ἀλλ' ἀκολούθως τοσαύτη ἐγένετο κατάχρησις τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ, ὥστε οἱ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι κατέστησαν ὑπάλληλοι τῆς ἐξουσίας.

Φρονεῖ λοιπόν, ὅτι διὰ τοῦ πρατεινομένου νομοσχεδίου καταστρέφεται ἡ ἀνεξαρτησία τῶν δημοτ. συμβουλίων, καὶ πᾶσαν προπολογίαν θεωρεῖ ἀνεπαρκῆ καὶ ἀνίσχυρον εἰς τὸ νὰ σώσῃ αὐτήν· καὶ διὰ ταῦτα, ἐὰν ἡ βουλὴ παραδεχθῇ τὴν ἀρχήν, ὀφείλει νὰ παραδεχθῇ καὶ ὁλόκληρον τὸ σύστημα, διότι ἄλλως διὰ προπολογιῶν καταστρέφεται ἐντελῶς τὸ δημοτ. σύστημα· αὐτὸς μάλιστα ζητεῖ νόμον δημοτικῶν ἐπαναφέροντα, ἢ δυνατὸν τὸ κοινοτικὸν σύστημα.

Μεταβαίνων δὲ εἰς τὰ πράγματα διὰ νὰ καταδείξῃ τὴν καταχρησιν τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας, προσέθηκεν, ὅτι τὰ πράγματα ἀποδεικνύουν, ὅτι ὅπου ἱδρύθη ἡ ἐνέργεια τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας, ἐκεῖ οὔτε ἐνθουσιασμὸς ὑπὲρ ἐλευθερίας ὑπάρχει, οὔτε δημοτικοὶ ὑπάλληλοι· μακρυνθῆτε τῆς πρωτευούσης, μεταβῆτε εἰς ἐπαρχίας, εἰς δήμους, εἰς χωρία, καὶ ἐκεῖ θέλετε ἀπαντήσει ἀνθοῦσαν ἀκόμη καὶ ἀκμαίαν τὴν ἐλευθερίαν. Ἐπανέλθετε εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ θέλετε ἰδῆ μὲ λύπην σας τὸν μαρασμόν, τὴν νάρκωσιν τῶν ἐλευθεριῶν, καὶ τοῦτο, διότι ἡ κεντρικὴ ἐξουσία ἠθέλησεν νὰ συγκεντρώσῃ εἰς ἑαυτὴν ἁπάσας τὰς δυνάμεις· ἀνερευνῶντες δὲ τὴν ἱστορίαν μας θέλετε ἰδῆ, ὅτι ὅσαι Κυβερνήσεις ὑπέπεσαν εἰς τὴν ἔλλειψιν ταύτην ἐμάρανεν πάντοτε τὰς ἑν. ἐλευθερίας, καταπτοηθεῖσαι καὶ αὐταὶ ἐπὶ τέλους· ἀναπολήσατε εἰς τὴν μνήμην τὸν Κυβερνήτην ὅστις ἠθέλησε νὰ διαλύσῃ τὴν βουλὴν διὰ νὰ συγκεντρώσῃ εἰς ἑαυτὸν ὅλην τὴν ἐξουσίαν· τότε μία φωνὴ εὐγενὴς, πατριωτικὴ καὶ γενναία ἀντέζη εἰς τὴν ἀπόφασίν του αὐτήν· ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ἄδολος, ἡ εἰλικρινὴς αὐτὴ φωνὴ παρεγνωρίσθη, καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης χρονολογεῖται ἡ πτῶσις τοῦ μακαρίτου Κυβερνήτου. Τὸ αὐτὸ θέλετε παρατηρήσει γενόμενον ἐσχάτως καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Γαλλίαν· ἂν καὶ ἡμεῖς σήμερον δὲν τρέχωμεν τοιοῦτον κίνδυνον, πρόκειται ὅμως νὰ κάμωμεν ἓν βῆμα πρὸς τὴν κατάργησιν τοῦ δημοτικοῦ συστήματος, καὶ τὸ βῆμα τοῦτο θέλει ἀκολούθως συνεπιφέρει καὶ ἄλλα, τῶν ὁποίων ἄφευκτος συνέπεια θέλει εἶσθαι ὁ μαρασμὸς τῶν ἐλευθεριῶν μας, τὰς ὁποίας δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐπαναφέρωμεν εἰς τὴν ζωήν, ἀφοῦ ἅπαξ σφαγιασθῶσιν, οὐδὲ νὰ καταστήσωμεν ἀκμαίας καὶ ἀνθηρὰς· διὰ ταῦτα θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν ἐπαύξησιν τῆς δημοτικῆς ἐξουσίας, καὶ ὑπ' αὐτῆς μόνης τῆς ἀρχῆς ὁρμώμενος προτίθεται νὰ πολεμήσῃ καὶ τὸ παρὸν, καὶ πᾶν ἄλλο νομοσχέδιον, ὅπερ δύναται νὰ περιορίσῃ τὴν ἐξουσίαν αὐτήν. ἐφ' ᾧ καὶ πιστεύει, ὅτι θέλει εὕρει εἰς τοῦτο πολλοὺς τῶν βουλευτῶν συμφώνους.

Λαβών δ' ἕτερος τὸν λόγον, τίς, εἶπεν, ἐραντάσθη ποτὲ ν' ἀμφισβητήσῃ τὰς δημοτ. ἐλευθερίας, ἢ τίς ἐπεβουλεύθη αὐτάς ποία πρᾶξις διήγειρε τὰς περὶ ἐπιβουλῆς τῶν κοινοτικῶν ἐλευθεριῶν μας ὑπονοίας, καὶ ὑψώθη φωνὴ ἐντὸς τοῦ περιβόλου τούτου, φωνὴ εὐγενὴς, φωνὴ πατριωτικὴ ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν αὐτῶν, καταγγείλατε τὴν ἐπιβουλὴν, καταδείξατέ μας τὸν πράξαντα αὐτὴν διὰ νὰ τὸν τιμωρήσωμεν εὐθύς· οὐδεὶς ἠρνήθη, ὅτι ἐκ τῶν κοινοτικῶν αὐτῶν ἐλευθεριῶν ἀναθάλλει ὁ πρῶτος σπινθὴρ τῆς ἐλευθερίας, καὶ πάντες συμμερίζονται τὰς ἀρχὰς, ὅσας ἐξέθισαν καὶ πρεσβεύουσιν οἱ ἔντιμοι προλαλήσαντες.

Ἅπαντες ἀναγνωρίζομεν, ὅτι πρέπει νὰ εἴμεθα ἐλεύθεροι, ἀλλὰ καὶ ὅλοι αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ μὴν εὑρίσκωμεν ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ αὐτῇ τὰ μέσα τῆς καταστροφῆς της· ὀφείλομεν λοιπὸν νὰ ἐπιζητῶμεν ἐλευθερίαν, ἔχουσαν ἀδελφὴν τὴν τάξιν, καὶ ὄχι τὴν ἀναρχίαν, ἐπιθυμοῦντες ἀνεξαρτησίαν, ὀφείλομεν νὰ θέλωμεν καὶ κτηματικὴν ὕπαρξιν, τουτέστι περιουσίαν, ἡ δὲ περιουσία εἶναι μὲν προϊὸν τῶν κόπων καὶ τῶν ἱδρώτων τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλ' ἔχει ἀδελφὴν τὴν ἀγροτικὴν ἀπτυνορίαν, ἢ τὴν τάξιν· ὅλων δ' αὐτῶν γεννήτωρ εἶναι ἡ Κυβέρνησις, ἡ ἐρευνοῦσα καὶ ἔχουσα τὴν ἐποπτείαν ἐφ' ὅλων τῶν ἠθικῶν σωμάτων, καὶ ἡ φροντίζουσα περὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους.

Ὑπὸ τοιούτους ὅρους καὶ αὐτὸς καὶ πάντες οἱ ἀληθεῖς πατριῶται ὀφείλουσι νὰ ἐπιθυμῶσι τὴν ἐλευθερίαν. Ἑπομένως πρὸς ὕπαρξιν τῶν κοινοτικῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῆς τάξεως ἀνάγκη, ὥστε ἡ Κυβέρνησις νὰ ἔχῃ ὅλα τὰ μέσα τοῦ νὰ παρεμποδίζῃ τὴν καταχρησιν τῆς ἐλευθερίας· ἀλλ' εἶπον οἱ προλαλήσαντες, ὅτι διὰ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου καταστρέφομεν ἓν δικαίωμα τὸ ὁποῖον ξέρη χειρ, αὐτὴ ἡ ἀντιβασιλεία ἐσεβάσθη· ἀλλ' οὐδεμίαν πρόθεσιν καταστροφῆς δικαιωμάτων ἀπαντᾷ οὗτος ἐν τῷ παρόντι νομοσχεδίῳ, τίποτε ἄλλο δὲν εὑρίσκει ἐν αὐτῷ, παρὰ τὸν εἰλικρινῆ τῆς Κυβερνήσεως σκοπὸν, θελησάσης ν' ἀναπληρώσῃ δι' αὐτοῦ ἀτελείας καὶ ἐλλείψεις τοῦ κειμένου νόμου, τὰς ὁποίας ἅπαντες ἀναγνωρίσατε, καὶ ἐθεωρήσατε ἀναγκαίαν τὴν περιστολὴν τῆς καταχρήσεως τῶν δημοτ. ἐλευθεριῶν· ὀφείλομεν λοιπὸν νὰ χορηγήσωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ μέσα τῆς τοιαύτης περιστολῆς. Ἐπιστήσατε ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τὴν προσοχήν σας, λάβετε ὑπ' ὄψιν τὸν δημοτ. νόμον, καὶ θέλετε ἰδῆ, ὅτι τίποτε νέον δὲν πρόκειται νὰ νομοθετήσωμεν, διότι ἅπαντες ἀναγνωρίζομεν εἰς τὸν Βασιλέα τὸ δικαίωμα τῆς διαλύσεως τῶν δημοτικῶν συμβουλίων· ἀλλ' οὔτε νὰ φοβώμεθα

πρέπει τὴν κατάχρησιν τοῦ δικαιώματος τούτου, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ παρελθὸν, ὅτε, ἂν καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶχε παρ' εἰς ἑαυτὴν μόνον νὰ δώσῃ λόγον, οὐδαμῶς ὑπέπεσεν ὅμως εἰς τοιαύτην κατάχρησιν, ἀλλὰ τότε μόνον προέβη εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ, ὅταν εἶδεν ἄφευκτον τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ περιορίσῃ δημοτικόν τι συμβούλιον, ζητῆσαν νὰ ὑπερβῇ τὰ ὅρια τῶν ἐνεργειῶν του· πολλῷ δὲ μᾶλλον ὀφείλομεν νὰ μὴ φοβώμεθα σήμερον, ἔχοντες ἰσχυρὰν ἐγγύησιν ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου, τὴν εὐθύνην αὐτοῦ ἀπέναντι βουλῆς ἐξ Ἑλλήνων συγκεκροτημένης. Ἐκ τῶν προλαλησάντων οἱ δὲ ἀποκαλέσαντες τὸ νομοσχέδιον καταστρεπτικὸν, ἐλησμόνησαν, φαίνεται, ὅτι ἐπὶ δέκα ὅλα ἔτη ἔπαθον τοσαῦτα διὰ τὴν ἐλευθερίαν, ὅτι τοσοῦτον ἐμόχθησαν, καὶ τοσούτους ἱδρῶτας ἔχυσαν πετίζοντες καὶ περιποιούμενοι τὸ ὡραῖον αὐτὸ τῆς ἐλευθερίας δένδρον, τοῦ ὁποίου ἐπὶ τέλους κατώρθωσαν νὰ ὑψωθῇ ἡ κορυφὴ, καὶ ὡραίους ν' ἀποφέρῃ καρπούς· ἀλλὰ τίς ἄλλος παρὰ τὸ σημερινὸν ὑπουργεῖον, ἔτεινεν εἰς αὐτοὺς εὐγενῶς καὶ μετὰ μετριοπαθείας τὴν χεῖρα, ἐφ' ᾗς ἐπιβάντες ἤγκισαν τὴν ὑπερήφανον κορυφήν του, καὶ νὰ δρέπωσιν ἤρξαντο τῶν τόσον γλυκερῶν καρπῶν του; τίς ἄλλος παρὰ τὸ σημερινὸν ὑπουργεῖον πρὸς χάριν τῶν ἐλευθεριῶν κατώρθωσε νὰ ἐγγραφῶσι τὰ ὀνόματά των εἰς τὴν δέλτον τῶν τῆς ἀνωτάτης τάξεως πολιτῶν; ἔχομεν διὰ ταῦτα ἠθικὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπαινέσωμεν τὴν διαγωγὴν τοῦ σημερινοῦ ὑπουργείου, καὶ οὐχὶ νὰ λυπῶμεν τὰς εὐγενεῖς τῶν ὑπουργῶν καρδίας, ἀποδίδοντες εἰς αὐτοὺς σκοπούς, πρόθεσιν ἔχοντας τὴν καταστροφὴν τῶν ἐλευθεριῶν, ἢ τὴν παρεμπόδισιν τῆς διαδόσεως τῶν φώτων καὶ τῆς παιδείας· δὲν παραδέχεται ὅθεν οὔτε, ὅτι ἐν ἀγνοίᾳ συνέταξαν τὸν νόμον αὐτὸν τοιαύτην ἔχοντα πρόθεσιν, πολλῷ δὲ μᾶλλον ἐν γνώσει· ὡς πιθανὴν δὲ μόνον θεωρεῖ τὴν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ αὐτῷ ὕπαρξιν ἐλλείψεων τινων, τὰς ὁποίας σπουδαίαν συζήτησις μεταξὺ τῆς πολυμελοῦς βουλῆς δύναται ἐπιτυχῶς νὰ διορθώσῃ, καθ' ὅσον εἶναι βέβαιον ὅτι βουλή, ἐν ᾗ περιέχονται στοιχεῖα παιδείας καὶ ἱκανότητος, ἐξετάζουσα ἔργον ἐξ μόνον ἀπόμων, δύναται νὰ τελειοποιήσῃ πληρέστερον καὶ ἐπανορθώσῃ εἴς ὁποτε ἀνεύρει αὐτοῦ ἐλλείψεις, καὶ εἰς τοιοῦτον θέλει φθάσει συμπέρασμα πᾶς ὀρθῶς συλλογιζόμενος· ἐπανερχόμενος δὲ εἰς τὸ θέμα ὅθεν ἀνεχώρησε, θεωρεῖ ὡς ὑπάρχον ἀεὶ τὸ δικαίωμα τῆς διαλύσεως, καὶ ὅτι διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου συμπληροῦται τὸ κενὸν τῆς νομοθεσίας ὡς πρὸς τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ δημοτ. συμβουλίου διαλυομένου, καθ' ἃς περιπτώσεις προβλέπει ὁ δημοτικὸς νόμος,

άρθρ. 59. καθίσταται δὲ ἐρικτὴ ἡ ἐξάσκησις τοῦ ἀναγκαίου τούτου Βασ. δικαιώματος πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἐχούσης τὴν εὐθύνην τῆς εὐπραγίας τοῦ Κράτους, τουτέστι τῆς προσωπικότητος τῶν ἐλευθεριῶν, τῆς ἀνεξαρτησίας, τῆς περιουσίας, καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς μας.

Ἐξακολούθησε δὲ λέγων, ὅτι ἡ ἔχουσα τηνδαρυτάτην ταύτην εὐθύνην Κυβέρνησις, πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ ὅλα τὰ νόμιμα μέσα πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς τάξεως, πρέπει νὰ ἔχῃ ἐκτελεστικὴν δύναμιν διὰ ν' ἀντιτάττῃ κατὰ τῶν στασιαστῶν, τῶν ληστῶν, τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος καὶ τῶν ἐλευθεριῶν μας; πρέπει νὰ ἔχῃ ἐλευθέραν τὴν ἐξάσκησιν τῆς δημοσίας ἀγωγῆς διὰ τῶν ὀργάνων της κατὰ τῶν κακοεργούντων καὶ ἐπιβουλευομένων τὴν τιμήν, περιουσίαν καὶ ζωήν μας· πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἀμέσου παύσεως τῶν παρανομούντων δημοσίων ὑπαλλήλων. πρέπει τέλος νὰ δύναται νὰ διαλύῃ τὰ πολυμελῆ σώματα, καὶ ἰδίως τὰ δημοτ. συμβούλια, ὁσάκις ταῦτα ἀπειθοῦντα, ἐπανέρχονται εἰς πράξεις παρανόμους ἀκυρωθείσας ὑπὸ τῆς Διοικητ. ἀρχῆς, ἢ παραγωρίζοντα τὰ καθήκοντά των, καταστρέφουν τὴν δημοτ. ὑπηρεσίαν, διαμαρτύρονται κατὰ τῶν πράξεων τῆς Κυβερνήσεως, προσκαλοῦν τὸν λαὸν εἰς ἀναρχίαν διὰ πράξεων δημαγωγικῶν, καὶ τέλος ἐμβάλλουν προσκόμματα ἀνυπέρβλητα εἰς τὴν πρόοδον τῆς Διοικητ. μηχανῆς, ἢ τὴν ἐνέργειαν τῶν νόμων καὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους. Τοιοῦτον θεωρεῖ τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, καὶ διὰ τοῦτο παραδέχεται καὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ.

Ἐπιληφθεὶς ἀκολούθως τῶν καθέκαστα παρετήρησεν, ὅτι καὶ ταῦτα οὐδόλως ἀπειλοῦσι τὴν καταστροφὴν τῶν δημοτικῶν ἐλευθεριῶν, διότι διὰ τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ προβλέπεται ἡ περίστασις, καθ' ἣν λόγοι ὑπηρεσίας ἀπαιτήσουν τὴν παῦσιν τοῦ δημαρχεύοντος, μὴ ἐχόντος ἀναπληρωτήν, ὅπως συνήθως συμβαίνει εἰς τοὺς τρίτης τάξεως δήμους, ὅπου εἷς μόνος πάρεδρος ὑπάρχει, καὶ ἡ περίστασις, καθὼν παυθέντος τοῦ δημάρχου, τὸ χρέος αὐτοῦ ἐκπληροῖ ὁ πάρεδρος. Εἰς τίνα τότε ν' ἀνατεθῶσι τὰ καθήκοντα τοῦ δημάρχου ὡς πρὸς τὴν διεξαγωγὴν τῆς δημοτ. ἐκλογῆς; Εἰς τίνα ἄλλον καταλληλότερον παρὰ εἰς τὸν εἰρηνοδίκην, ὅπως ἐγένετο καὶ ὅτε πρώτην φορὰν εἰσήχθη εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ δημοτ. σύστημα, καὶ εἰς ἄλλα συνταγματικὰ κράτη εἰς ὁμοίας περιπτώσεις γίνεται, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον τοῦ ὅτι ἔχομεν ἱκανὰς ἐγγυήσεις τοῦ ὑπαλλήλου τούτου, ἔχοντος ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του ὑψηλοτέρα καὶ σπουδαιοτέρα ἔργα, ἅπερ ὁ νομοθέτης τῷ ἐνεπιστεύθη.

Δευτέρα ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου προβλεπομένη περίπτωσις εἶναι ἡ τῆς συγκροτήσεως τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὰ ἄρθρ. 66 καὶ 67, ἐν ἐλλείψει δημοτ. συμβουλίου. Κατὰ τὸ νομοσχέδιον λοιπόν, τὴν ἐπιτροπὴν αὐτὴν θέλουν σχηματίσει οἱ λαβόντες μέρος εἰς τὸ τελευταῖον δημαιρεσιακὸν συμβούλιον, ἐκεῖνοι δηλαδή, οἵτινες διὰ τῆς κτηματικῆς των περιουσίας πρέπει δικαίως νὰ προτιμῶνται ὡς παρέχοντες πλειοτέρας ἐγγυήσεις περὶ τῆς καλῆς καὶ ἀμερολήπτου διεξαγωγῆς τῆς ἐργασίας, ἂν καὶ μηδαμινὴν ἀξίαν ἐχούσης, καθόσον ἡ ἐπιτροπὴ ἁπλῶς μόνον γνωμοδοτεῖ καὶ διευθύνει τὰς ἐκλογὰς ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ δημάρχου καὶ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς. Οἱ δὲ μὴ παραδεχόμενοι τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, πρατιμῶσιν τοὺς κατὰ καιρὸν συμβούλους καὶ παρέδρους, ἐκείνους δηλαδὴ ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ συμπολῖται των ἀφήρεσαν τὴν ἐμπιστοσύνην των, καὶ διὰ τοῦτο ἀπέτυχον εἰς τὴν κατ' ἐπανάληψιν ἐκλογήν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω δὲ ἐξάγει, ὅτι σαθρὸς εἶναι ὁ ἰσχυρισμὸς τῶν ἐναντίων, οὐδὲ δικαιολογοῦνται λέγοντες, ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἄλλαι ἀτέλειαι, καθ' ὅσον τοῦτο δὲν ἠδύνατο ν' ἀποτρέψῃ τὸ ὑπουργεῖον τὸ νὰ προνοήσῃ περὶ συμπληρώσεως τῶν μᾶλλον κατεπειγουσῶν ἐλλείψεων· τὰ ἐπιχειρήματά των μᾶλιστα αὐτὸ ἐνισχύει τὰ μέγιστα κατὰ τὴν ἰδέαν του, τὴν παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου.

Σαθρὸν ἐπίσης θεωρεῖ καὶ τὸ ἕτερον ἐπιχείρημα τῶν προλαλησάντων, ὅτι δῆθεν πολλὰ εἰς διαφόρους ἐκλογὰς συνέβησαν ἀτοπήματα, διότι ταῦτα προέρχονται καὶ ἐκ τῆς κακῆς τοῦ νόμου ἐφαρμογῆς· ἀλλ' ἡ κακὴ ἐφαρμογὴ ὄχι μόνον δὲν ἀποδεικνύει τὸ μὴ ὑγιὲς τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου, ἀλλ' ἐνισχύει τὰ μᾶλιστα τὴν ἰδέαν τῆς συμπληρώσεως καὶ τελειοποιήσεως τὴν ὁποίαν τὸ παρὸν νομοσχέδιον προτίθεται.

Ἐπίσης, εἶπε, καὶ ἡ κακὴ χρῆσις τοῦ περὶ ἀριστεούχων διατάγματος ἀποδεικνύει τὴν κακὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἄλλως καὶ δίκαιον καὶ εὐεργετικὸν εἶναι ὡς ἀμεσῶν ἐν μέρει τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας τῶν τοσαῦτα παθόντων δυστυχήματα ἐκ τοῦ πολέμου· ἂν ὅμως οἱ τοιοῦτοι εἶναι πολλοί, καὶ δὲν ὑπάρχῃ ἀναλογία μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, τοῦτο δὲν εἶναι λάθος τοῦ νομοθέτου, ἀλλὰ φυσικὴ συνέπεια τῶν περιστάσεων τῆς πατρίδος μας, ἥτις χθὲς ἀκόμη ἅπασα ὡμοίαζε στρατόπεδον ἦν, καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῆς ὅλοι ζρατιῶται τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐλευθερίας. Τελευτῶν δὲ παρετήρησεν, ὅτι ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀρκούντως νομίζει, ἐδικαιολόγησε τὴν ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς ἀρχῆς πεποίθησίν του.

Ἐπὶ τούτοις ἠρώτησεν ὁ πρόεδρος ἂν ἡ βουλὴ ἐφωτίσθη ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε λεχθέντων, καὶ ταύτης ἀποφανθείσης καταφατικῶς δι' ἀναστάσεως, ἐκήρυξε περαιωμένην τὴν συζήτησιν. Γενομένης δὲ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Θ. Πετρινοῦ καὶ Κ. Προβελεγίου, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 72 ἀπέναντι 8, ἀρνηθέντος ψῆφον ἑνός.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ συμπληρώσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ περὶ δήμων νόμου νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	N.	Δημήτριος Ζῶτος	N.
Λεων. Χρυσανθόπουλος	N.	Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης	N.
Δημήτριος Γιαννούλης	N.	Μιχαὴλ Σισίνης	
Λεωνίδας Ἐμπειρίκος	N.	Λύσανδρος Βιλαέτης	N.
Πέτρος Καμπάνης	N.	Στέφ. Στεφανόπουλος	N.
Δημήτριος Σσόκρης		Ἀνδρέας Αὐγερινός	
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Σπύρος Μίλιος	N.
Γεώργιος Τσόκρης		Ἰωάννης Κλίμακας	N.
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Γρηγόριος Κορφιωτάκης	N.
Γεώργιος Σκοῦφος		Γεώργιος Περωτὴς	
Σταῦρος Βλάχος	N.	Κωνσταντῖνος Δαγρές	O.
Δ. Καλλιφρονᾶς ἠρνήθη ψῆφον		Ἰωάννης Βάχλας	O.
Ἀνδρέας Ἴσκος		Ἀναγνώστης Π. Ἰωάννου	N.
Δημήτριος Σκυλοδῆμος	N.	Βελ. Νικολαΐδης	N.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς		Πέτρος Δεληγιάννης	N.
Παναγιώτης Λαζαρῆς	N.	Νικόλ. Μπούκουρας	N.
Θεόδωρος Γρίβας		Λάμπρος Ῥοΐλός	N.
Σταῦρος Γρίβας	N.	Κωνστ. Λαμπρινόπουλος	N.
Κων. Γριβογεώργης		Νικόλ. Δελιγιάννης	
Δ. Πετροπουλάκης		Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	
Π. Τσανετάκης		Γεώργιος Πανοπριφτόπουλος	
Βασίλειος Σκαλτσοδῆμος	N.	Γεώρ. Παπασπυρόπουλος	N.
Ἀναγνώστης Παπαθανασίου	N.	Ἐμμ. Καραμάνος	N.
Ἐλευθέρ. Καλογερᾶς	N.	Νικόλ. Ματθαίου	N.
Ἰω. Εὐγενίδης		Ἀναγν. Κοντάκης	N.
Ἀνδρέας Πέπας	N.	Σ. Κοπανίτσας	N.
Σταμάτιος Μήτσας		Ἀναγ. Κορφιωτάκης	N.
Γεώργιος Βελῆς	N.	Παρασ. Ματάλας	N.

Ἐμμ. Μελετόπουλος	N.	Γεώργιος Α. Ῥάλλης	
Σάῤῥος Μαυροδῆμος		Νάκος Πανουριᾶς	
Ἠλίας Δωΐλας	N.	Παπᾶ Κώνστας Τσαμάλας	N.
Θεόδωρος Πετρινὸς		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	N.
Κωνσταντῖνος Μανέτας	O.	Δημήτριος Καιμανιώτης	N.
Παναγιώτης Βάρβογλης		Σιδέρης Πράτσικας	N.
Δημήτριος Γ. Φιλάρετος	N.	Παν. Πατρινός	
Ἀναγ. Δεδόπουλος	N.	Ἀνάργυρος Χ. Ἀναργύρου	
Νικόλ. Μπούτουνας	N.	Νικόλαος Χ. Ἀναργύρου	N.
Δημήτριος Σακελαριάδης	N.	Ἀναγνώστης Τατόπουλος	
Γεώργιος Γουλιμῆς	N.	Κωνστ. Δαρειώτης	N.
Ἀλέξανδρ. Κουμουνδουράκης	O.	Δημήτριος Χρηστίδης	N.
Χρῆστος Οἰκονομίδης	O.	Ἀνδρέας Μάμουκας	N.
Κωνστ. Διμπεράπουλος	O.	Ζαννῆς Μαραγκός	N.
Κωνστ. Προβελέγιος	N.	Μιχαὴλ Σολομός	N.
Ἐμμ. Μοδινός	N.	Εὐστράτιος Παρίσης	N.
Δημ. Δημητρακόπουλος		Ἰωάννης Σαγρέδος	N.
Γεώργιος Κάνδιας		Δημήτριος Δρόσος	N.
Φραγκίσκος Μαῦρος	N.	Δημήτριος Πολυχρονόπουλος	
Ἰωάννης Φαρμάκης	N.	Κυριάκος Πονηρόπουλος	N.
Α. Παπαδημητριάδης	N.	Ἀναγν. Παπατσώρης	N.
Ν. Σισμάνης	N.	Γεώργιος Στάϊκος	N.
Κωνσταντῖνος Ἀξελός	N.	Ἀθανάσιος Κασταιᾶς	O.
Χρῆστος Στ. Ἀντωνόπουλος		Ἰωάννης Δαμιανός	O.
Νικόλ. Πιεράκος		Δάγαρος Α. Γνυρδῆς	N.
Γρηγ. Πατριαρχέας		Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	N.
Δημήτριος Πικουλάκης		Δημήτριος Μητσάκης	
Χαράλ. Χριστόπουλος	N.	Γεώριος Ἀποστολίδης	N.
Ζ. Α. Ζαρειφόπουλος		Χρῆστος Κικίδης	N.
Νικόλαος Μοσχούλας	N.		

Παρελθούσης δὲ τῆς ὥρας ὁ πρόεδρος ἀνέβαλε τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου, καὶ ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Α. ΓΙΟΥΡΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Πέπας.
Δ. Γ. Φιλάρετος.

Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

«Σήμερον τὴν εἰκοστὴν τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ πρώτου ἔτους προσελθόντες ἐν τῷ βουλευτηρίῳ οἱ κατωτέρω βουλευταὶ Οἰτύλου, ὤμοσαν ἐπὶ

τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 57 τοῦ Συντάγματος διαγραφόμενον ὅρκον ὡς ἀκολούθως.

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἀμερουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπό τε τῶν ὁρκισθέντων, τοῦ προέδρου καὶ τοῦ ἱερέως.

Οἱ ὁρκισθέντες βουλευταί

Ν. Πιερράκος, Γ. Πατριαρχέας

Ὁ Πρόεδρος
Α. Α. ΓΙΟΥΡΔΗΣ.

Ὁ ἱερεὺς
Ποΐσιος

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Πίππας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΒ'.

Τῆς 22 Ἰανουαρίου 1851.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν ΚΚ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Προσελθὼν ὁ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Τροιζηνίας εἰσηγητὴς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς ἔχουσαν οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Τὸ δεύτερον τμῆμα διελθὸν συμφώνως μὲ τὸν κανονισμὸν τ' ἀπαρτίζοντα τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Τροιζηνίας ἔγγραφα, ἐκθέτει ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη συγκειται ἐκ τριῶν δήμων, τὸν τῆς Τροιζῆνος ἔχοντα ψηφοφόρους **961**, τὸν τῶν Μεθάνων ἔχοντα ψήφους **327** καὶ τὸν τῆς Δρυόπης ἔχοντα ψήφους **138**, ἐξ ὧν ἐψηφοφόρησαν **1051** καὶ ἔλαβον, ὁ μὲν Ἀντώνιος Ἰω. Κιζάνης ψήφους **536**, ὁ δὲ Δημ. Σ. Οἰκονόμου ψήφους **515**.

Ἐνεργουμένης τῆς ἐκλογῆς ἐγένοντο ἐνστάσεις τινὲς περὶ παραβιάσεως ὄθεν τῶν ψηφοφόρων, οὐδεμία δὲ περὶ παραβιάσεως τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου.

Ἐπειδὴ ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἐκλογικῶν ἐγγράφων, ἡ ψηφοφορία ἐγένετο ἐν τάξει καὶ νομιμότητι, αἱ δὲ δοθεῖσαι ἐνστάσεις εἰσὶν ἀπαράδεκτοι καὶ ἀβάσιμοι καὶ ἀναπόδεικτοι, ἐπειδὴ ὁ ἐκλεχθεὶς ἔχει τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, ἔλαβε δὲ τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφορησάντων, τὸ τμῆμα γνωμοδοτεῖ, νὰ παραδεχθῇ ὡς

νομίμως διεξαχθεῖσα ἡ προκειμένη ἐκλογὴ καὶ νὰ κηρυχθῇ νόμιμος βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας Τροιζηνίας ὁ Ἀντ. Ἰω. Κιζάνης.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Ἰανουαρίου **1851**.

Ὁ Εἰσηγητὴς Ἠλ. Δ ω ῖ λ α ς.»

Ἀναγγείλαντος τοῦ προέδρου ὅτι τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον διεύθυνεν εἰς τὸ σῶμα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκλογὴν Φθιώτιδος πρακτικὰ, ἡ Βουλὴ ἀπεράνθη νὰ κληρωθῇ ἡ εἰς ἓν τῶν τμημάτων παραπομπὴ αὐτῶν.

Παρετήρησέ τις ὅτι μὴ ἔχων τί νὰ ἐπιφέρῃ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Τροιζηνίας λέγει μόνον ὅτι ἡ ἔκθεσις εἰσήχθη ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, πρὶν ἢ τὰ ἐπεξεργασάμενα τὴν ἐκλογὴν μέλη, ὑποβάλωσι τὴν ἐκθεσινταύτην εἰς τὸ τμῆμα· καὶ ὅτι ἐπειδὴ καὶ ἄλλοτε συνέβη τοιαύτη παραδρομὴ, συνίστησι νὰ μὴ γίνηται τοῦ λοιποῦ τοῦτο ὡς ἀντιβαῖνον εἰς τὸν Κανονισμόν.

Μετ' ἄλλον ἀπαντήσαντα ὅτι οἱ ἐπεξεργασθέντες τὴν ἐκλογὴν ταύτην ὑπέβαλον τὴν ἔκθεσιν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν μελῶν πάντων· καὶ ὅτι ἂν καὶ εἷς μόνος ἀπὼν δὲν ἀνέγνω ταύτην, οὐχ' ἧττον διεκοινώθησαν εἰς τοῦτον τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει γραφόμενα. Παρετηρήθη ὅτι πᾶς ὁ προεδρεύων τμήματός τινος πρέπει νὰ σημειοῖ τοῦ λοιποῦ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν, καθ' ἣν θέλει συνεδριάζει τὸ τμῆμα.

Ἐπὶ τούτοις ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Τροιζηνίας καὶ μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης ἄλλης παρατηρήσεως, παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον ταύτης δι' ἀναστάσεως, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐκηρύχθη νόμιμος Βουλευτὴς Τροιζηνίας ὁ Κ. Ἀντ. Κιζάνης.

Ἐκληρώθη ἔπειτα ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Θ. Πετρινοῦ καὶ Γρ. Κορφιωτάκη ἡ εἰς τὰ τμήματα παραπομπὴ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Φθιώτιδος, ἔλαχε δὲ αὕτη εἰς τὸ Α'. τμῆμα. Κληρωθέντες ὡσαύτως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν οἱ ἄρτι ὁρκισθέντες βουλευταὶ Οἰτύλου Ν. Πιερράκος καὶ Γρ. Πατριαρχέας, οὗτος μὲν ἔλαχεν εἰς τὸ Ζ'. ὁ δὲ Πιερράκος εἰς τὸ Ζ'. τμῆμα.

Γενομένης δὲ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεκτῶν Γρ. Κορφιωτάκη καὶ Ἑλ. Καλογερᾶ κληρώσεως συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ προσεχῇ ἑορτῇ τῶν ἀποβατηρίων τοῦ Βασιλέως, ἔλαχον κατὰ σειρὰν οἱ ΚΚ. Α. Κουμουνδοῦρος, Α. Παπαδημητριάδης, Ἰω. Σαγρέδος, Β. Νικολαΐδης, Γρ. Κορφιωτάκης, Ἀνδρ. Ἴσκος, Α. Κανδάκης, Δ. Κουμανιώτης, Λ. Ὀρεινὸς καὶ Γ. Γιωλδάσης.

Ἀκολούθως ἀνηγγέλθη ἀντικείμενον τῆς παρούσης ἡ ἐξακο-
λούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ τροπολογίας ἄρθρων τινων
τοῦ δημοτικοῦ νόμου νομοσχεδίου, καὶ ἀναγνωσθέντος τοῦ
ἄρθρου αὐτοῦ, λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησέ τις ὅτι εἰς Κρά-
των τὸ πολίτευμα εἶναι ἀπόλυτον, πᾶσα ἡ ἀπὸ μέρους τῆς
Κυβερνήσεως παραχώρησις δημοτικῶν ἐλευθεριῶν λογίζεται
δῶρον, ὅπερ διάθεσις εὐεργετικὴ προσφέρει πρὸς τοὺς λαούς.
Διὰ τοῦτο δὲ ἐπειδὴ εἰς τοιαῦτα Κράτη αἱ Κυβερνήσεις συν-
τάττουσι νόμους προστατεύοντας μὲν τὰ δίκαια τοῦ λαοῦ,
ἀλλὰ τοιούτους, ὥστε νὰ ἐκπληρῶσι τὰς ἀποράσεις τῆς Κυβερ-
νήσεως, αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ μὴ ἀναπτύσσουσαι ἰδίαν ἐνέρ-
γειαν, τίθενται ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας.
Ἀλλ' εἰς αὐτόνομα Κράτη, ὅπου αἱ δημοτικαὶ ἐλευθερίαι δὲν
εἶναι δῶρον τῆς Κυβερνήσεως, τὰ προνόμια ταῦτα, στοιχεῖα
ἀπαραίτητα τοῦ λαοῦ, πρέπει νὰ ἔχωσι πολὺ πλειοτέραν ἀσφά-
λειαν καὶ ἀνεξαρτησίαν· διότι εἰς μὲν τὰ ἀπόλυτα Κράτη οἱ
δῆμοι λαμβάνοντες ὡς δῶρον τὴν δημοτικὴν ἐξουσίαν, δὲν δύ-
νανται νὰ εὑρεθῶσιν εἰς θέσιν πολεμίαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν,
ἐνῷ εἰς ἐλεύθερα Κράτη, ὅπου ὁ λαὸς μετέχει τῶν πραγμάτων
διὰ τῶν ἐντολέων αὐτοῦ, οἱ δῆμοι ἐνδέχεται νὰ εὑρεθῶσιν εἰς
ἀντίθετον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν θέσιν, καθ' ὅσον φόβος εἶναι μὴ
ἐπηρεαζομένης τῆς δημοτικῆς ἐξουσίας, ἐκβιασθῶσιν αἱ ἐκλογαί.
Ἐκ τούτων ῥρονεῖ ὅτι ἡ ἔπρεπε νὰ ἦναι ἀνατεθειμένον εἰς
ἄλλην παρὰ τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν τὸ δικαίωμα τῆς δια-
λύσεως τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, ἢ νὰ μὴν ἐδίδετο κἂν ἀπο-
λυτον τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Διὸ συμπεραίνει
ὅτι ἠδύνατο ἡ Κυβέρνησις νὰ κάμνῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματος
τούτου τῆς διαλύσεως, ἀλλὰ γνωμοδοτήσει δικαστηρίου τινὸς
ἢ καὶ δημοτικῶν συμβούλων βεβαιούντων, ὅτι τὸ περὶ οὗ πρό-
κειται συμβούλιον περιέπεσεν εἰς πράξεις, δι' ἃς ἐπάναγκες νὰ
διαλυθῇ. Καὶ ἀρτίως μὲν συζητοῦσα ἡ Βουλὴ τὸ περὶ κατα-
στάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νομοσχέδιον, ἐνομοθέτησεν ὅτι ἀφαι-
ρεῖται μὲν ἡ θέσις αὐτῶν ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας, ἀλλ' εἰς
περιστάσεις ῥητῶς διαγραφομένας καὶ γνωμοδοτήσει ἑνός τινος
συμβουλίου· ἂν δὲ προκειμένης θέσεως. Ἂν ἡ Κυβέρνησις χορηγεῖ,
ἐθέσαμεν ὅρους τοιούτους, τί δὲν πρέπει νὰ πράξωμεν συζητοῦντες
περὶ δημοτικῶν θέσεων, αἵτινες ἀποῤῥέουσι μὲν ἐκ τῆς ψήφου
τῶν δήμων, ἔχουσι δὲ πολὺ σπουδαιότερα χρέη; Προσέτι
ὅμως ταῦτα, δὲν ἐννοεῖ βέβαια ὅτι αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ πρέπει
νὰ μένωσιν ἀτιμώρητοι δι' οἱανδήποτε πρᾶξιν, καθ' ὅσον ἡ

ἀτιμωρησία προσβάλλουσα τὰ κοινά, προκαλεῖ τελευταῖον τὴν
ἀναρχίαν· ἀλλὰ τὰ παραπτώματα τῶν δημοτικῶν συμβουλίων
δι' ἃ ἐπέρχεται ἡ διάλυσις, πρέπει νὰ ἦναι τοιαῦτα, οἷα νὰ
προσβάλλωσι τὰ δικαιώματα τοῦ δήμου, τῆς ἐπαρχίας ἢ τοῦ
Κράτους αὐτοῦ. Ὅταν ὅμως διὰ τοιαῦτα ἁμαρτήματα δια-
λύωνται τὰ συμβούλια, ῥρονεῖ τὸ σῶμα, ὅτι πρέπει νὰ ἐπανέρ-
χωνται ταῦτα δι' ἐκλογῆς νέας, ἂν ἡ πλειοψηφία ὑπάρχῃ ὑπὲρ
αὐτῶν· οὕτω π. χ. ὅταν δημοτικόν τι συμβούλιον, κατὰ τοῦ
δημάρχου ἐπιφερόμενον, δὲν συντάττῃ τὸν προϋπολογισμὸν τῶν
τοῦ δήμου ἐξόδων, δὲν δύναται εἰμὴ νὰ διαλυθῇ· ἐπίσης δὲ
τὴν αὐτὴν ὑπομένει ποινὴν καὶ ἄλλο συμβούλιον, ὅταν προκει-
μένου νὰ συγκροτήσῃ τὰς ἐφορευτ. ἐπιτροπὰς, δὲν συνέρχηται
ἢ συντάττῃ τοὺς καταλόγους οὕτως, ὥστε ν' ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλο-
γή· ἀλλ' ἐνῷ διὰ τῶν πράξεων τούτων ἁμαρτόντα προσβάλ-
λουσι τὰ οὐσιωδέστατα τοῦ δήμου καὶ τῆς ἐπαρχίας συμφέ-
ροντα, ἠ παραδέχεσθε νὰ μὴν ἀποκλεισθῶσιν αὐτὰ τῆς νέας
ἐκλογῆς καὶ συμφέρει ἐπανερχόμενα, τὸ μὲν νὰ ἀναβάλλῃ ἐπὶ
μᾶλλον τὸν προϋπολογισμόν, τὸ δὲ, τὴν συγκρότησιν τῶν ἀνω-
τέρω ἐπιτροπῶν; Καὶ εἶπον μέν τινες ὅτι εἰς τὸ δικαστήριον
πρέπει ν' ἀπόκειται μόνον ἡ περὶ διαλύσεως ἢ μὴ τῶν συμβου-
λίων ἀπόφανσις· τὸ δικαστήριον ὅμως πολλάκις δύναται ν' ἀπο-
φανθῇ περὶ τούτου χωρὶς νὰ διατάσσῃ καὶ ποινικὴν κατα-
δίωξιν· διὸ, ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ, πρέπει ν' ἀνατεθῇ εἰς αὐτὸ
οὐ μόνον τὸ δικαίωμα τοῦ διαλύειν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἐκτί-
μησις τῶν ἡμαρτημένων. Ἐὰν δὲ εἴπῃ τις πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἡ
νομοτελεστικὴ ἐξουσία δύναται νὰ διαλύῃ πολλάκις τὰ δημο-
τικὰ συμβούλια οὐχὶ δι' εὐπροσώπους αἰτίας, ἀλλὰ σκοπούς
ἰδιοτελεῖς, συμφωνῶν ὅτι δὲν πρέπει τοιαῦται νὰ τεκταίνωνται
διαλύσεις, διὰ τοῦτο μάλιστα λέγει, ὅτι οὐ μόνον πρέπει νὰ
ὁρισθῶσιν αἱ δίδουσαι ἀφορμὴν διαλύσεως περιστάσεις, ἀλλὰ
καὶ νὰ προαποφασίζωνται αὗται γνωμοδοτήσει δικαστικοῦ τινος
συμβουλίου· ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἢ ἀντικείμενον τροποποιήσεως
τοῦ ὁρίζοντος τὴν διάλυσιν δημοτικοῦ νόμου ἢ ἀντικείμενον
βουλευτικῆς ἐξελέγξεως, καθ' ὅσον ἕκαστος τῶν βουλευτῶν δύ-
ναται καταγγέλλων τὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ κακῇ τοῦ νόμου ἐφαρμογῇ,
νὰ προκαλέσῃ τὴν δίκην αὐτοῦ. Ἐναντίον ὅμως παραδεχομένη
ἡ Βουλὴ τὸ ἀτιμώρητον τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, καθί-
στησιν αὐτὰ θρασύτερα πρὸς τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἐκ τούτου αὐτὴ
νὰ ἐλαττώσῃ, ἐνισχύει τὰς ἀφορμὰς, δι' ἃς ἐπέρχεται ἡ διά-
λυσις. Συμπεραίνει λοιπὸν ὅτι πᾶσαι τοῦ νόμου αἱ διατάξεις,

δι' ἃς ἐπισραλεῖς ἀποβαίνουσιν αἱ δημοτικαὶ θέσεις, πρέπει νὰ ἐνισχυθῶσι δι' ὅρων ἀσφαλεστέρων, καθ' ὅσον ὅτε αἱ δημοτ. ἐλευθερίαι ἐτέθησαν, προσεφέρθησαν ὡς δῶρον εἰς τὸν λαόν. Διὸ δὲν δέχεται τὴν ἐκ μάλλον φορολογουμένων συγκρότησιν τῶν ἐπιτροπῶν, οὐχὶ διότι ἀπαδεῖ τοῦτο πρὸς τὸ ἐνεστὼς πολίτευμα καὶ ὁρίζονται οἱ φορολογούμενοι παρὰ τοῦ νομάρχου, ἀλλὰ διότι τίθενται κατ' ἀρέσκειαν, ὡς εἰπεῖν, τοῦ τυχόντος ἔστι μόνος σημείων τὰς φορολογίας, παραμορφοῖ αὐτὰς κατὰ τὸ συμφέρον του· ἐπίσης δὲ δὲν δέχεται νὰ ἐνεργῆται ἡ ἐκλογὴ οὐδ' ἐκ τῶν μελῶν τοῦ δημαιρεσιακοῦ συμβουλίου, διότι πρέπει νὰ ἐλαττώσῃ ἡ Βουλὴ τὴν ἰσχύν, ἣν ἔχει ὁ νομάρχης διαλύων τὰ πάντα ὡς θέλει· τελευταῖον ἐπίσης δὲν δέχεται νὰ λαμβάνωσι μέρος οἱ ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως τῶν δημοτικῶν νόμων ὑπηρετήσαντες εἰς δημοτικὰς θέσεις, ἀλλὰ πρὸ πολλοῦ μακρυνθέντες καὶ ἐν ἀργίᾳ διάγοντες. Πεῖρα μακρὰ ἀπέδειξεν ἤδη ὅτι τὰ ἐλαττώματα τῶν γεγραμμένων αὐτῶν πολιτῶν εἶναι πολλῷ μείζονα τῶν ἤδη εἰς τὰ δημοτικὰ πράγματα ὑπαρχόντων· διὸ ὑποστηρίζων ὅτι πρέπει νὰ σχηματίζωνται αἱ ἐπιτροπαὶ ὑπὸ μελῶν ἐκ τῆς πλειοψηφίας τῶν δήμων ἀπορρεόντων, καὶ περὶ τὰ δημοτικὰ ὁσημέραι ἀγωνιζομένων, συνίστησι τὴν τροπολογίαν αὐτοῦ ἔχουσαν οὕτω.

Ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου.

ο Ὁσάκις, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ περὶ δήμων νόμου, διαλυθῇ δημοτικὸν συμβούλιον, καὶ ἐνεργεῖται νέα ἐκλογή, τὰ μέλη τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 66 καὶ 67 τοῦ περὶ δήμων νόμου ἐπιτροπῶν, ἐκλέγονται διὰ κλήρου μεταξὺ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ συμπληρωματικῶν μελῶν τοῦ διαλυθέντος δημοτικοῦ συμβουλίου, τῶν μὴ ἀποκλειομένων κατὰ τὸν ἀκόλουθον παράγραφον, καὶ μεταξὺ τῶν ὑπαρχόντων δημαρχικῶν καὶ εἰδικῶν παρέδρων· ἡ δὲ κλήρωσις, ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ ἀμοιβαίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδίκων ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

Τὰ μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἕνεκα τῶν ὁποίων προῆλθεν ἡ διάλυσις, καὶ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ κατονομάζωνται εἰς τὸ διάταγμα τῆς διαλύσεως, δὲν δύνανται ν' ἀποτελέσωσι μέρος τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης· οὔτε νὰ ἐκλεχθῶσι κύρια ἢ συμπληρωματικὰ μέλη τοῦ συμβουλίου κατὰ τὴν ἐκλογὴν τὴν ἐνεργουμένην, εὐθὺς μετὰ τὴν διάλυσιν.

Ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθρου.

Ὁσάκις ὅ τε δήμαρχος καὶ οἱ δημαρχικοὶ πάρεδροι δήμου τινὸς ἤθελον ἐκλείψει ἕνεκα φυσικῶν ἢ νομίμων αἰτιῶν, τὰ ἀνατιθέμενα διὰ τοῦ περὶ δήμων νόμου εἰς τοὺς δημάρχους καθήκοντα ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς δημοτικῶν συμβούλων, ἐνεργοῦνται ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας, ἐὰν παρῆλθεν ἡ διάρκεια τῆς τρίτης περιόδου τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν.»

Τοῦτον διαδεχθεὶς ἀνέπτυξεν ἄλλος ὅτι ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ ἀνὰ χεῖρας νομοσχεδίου ὑπέβαλε τροπολογίαν, ἐξ ἧς καταφαίνεται ὅτι ἀποκρούει ὁλοσχερῶς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ διατάξεις, ὀφείλει νὰ ἐκθέσῃ πρῶτον τοὺς λόγους, δι' οὓς δὲν παραδέχεται ταύτας, καὶ ἀκολούθως τοὺς λόγους, δι' οὓς θεωρεῖ καταλληλον τὴν τροπολογίαν αὐτοῦ, ὡς ἐξασφαλίζουσαν τὰς δημοτικάς μας ἐλευθερίας. Ἀλλ' ἐκ προοιμίων προκαλῶν τὴν σύντονον τοῦ σώματος προσοχὴν ἐπὶ ἀντικειμένου τοσοῦτον ἐπισραλοῦς καὶ σπουδαίου, παρατηρεῖ, ὅτι, κατὰ τὸν περὶ δήμων νόμον, συγκροτημένου δημοτικοῦ τινος συμβουλίου, σχηματίζεται μὲν ὁ κατάλογος τῶν μάλλον φορολογουμένων ὑπὸ τοῦ δημάρχου, συμβούλους ἔχοντος τοὺς δημαρχικοὺς παρέδρους, ἐκτίθεται δ' ἔπειτα, κατὰ τὸ 13 ἄρθρον τοῦ νόμου, ἵνα γίνωνται ἐπ' αὐτοῦ αἱ τυχοῦσαι ἐνστάσεις καὶ ἀκολούθως δικάζονται πρωτοδίκως μὲν ὑπὸ τοῦ δημάρχου, χρέος ἔχοντος ν' ἀκούῃ καὶ τὴν γνώμην ἐπιτροπῆς τριμελοῦς, κατ' ἔφεσιν δὲ, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ νομάρχου· ἐν περιπτώσει ὅμως τοιαύτῃ, τὸ δημ. συμβούλιον ἐκλέγει ἐπιτροπὴν, μεθ' ἧς ὁ δήμαρχος παριστάμενος μετέχει τῆς ὑπὸ τοῦ νομάρχου γινομένης ἐκδικάσεως. Ἀλλ' ἡ παρ' ἡμῖν ἐγγύησις αὕτη, ἀσήμαντος ὅλως καὶ ἐλαχίστη δὲν ἐξασφαλίζει τὴν ἐκλογήν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ πλεῖσται τῶν ἔξωθεν νομοθεσιῶν ἔχουσι περὶ τούτου πολὺ προνοητικωτέρας καὶ ἰσχυρὰς διατάξεις. Οὕτω π. χ. κατὰ τὸν Γαλλικὸν δημοτικὸν νόμον, πρωτοδίκως μὲν ἐκδικάζονται ὑπὸ τοῦ δημάρχου, ἀκούοντος καὶ τὴν γνώμην ἐπιτροπῆς τριμελοῦς, κατ' ἔφεσιν δὲ μετέχουσι τῆς ἐκδικάσεως πολῖται ἀνεξάρτητοι ὅλως, καὶ μετὰ τοῦ νομάρχου σκεπτόμενοι, δι' ἴσης ἀποφασίζουσι ψήφου. Καὶ ὅμως, κατὰ τὰ ἄρθρα 35 καὶ 36 τοῦ νόμου τούτου, αἱ ἐνστάσεις αὗται οὐ μόνον ὑποβάλλονται καὶ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου, ἀλλ' ὡς νὰ μὴν ἤρκει τοῦτο, τὰ οὐσιωδέστερα τῶν παραπόνων, ἤτοι τὰ περὶ καταλογισμοῦ τῶν φόρων, περὶ καθυστερήσεως ἀστικῶν δικαιωμάτων κλπ. παραπεμπόμενα (ἴδε 42 ἄρθρον τοῦ νόμου) ἐκδικάζονται ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων. Ἐὰν δὲ στρέψῃ τις τὸ βλέμμα καὶ ἐπὶ τοῦ Βελγικοῦ δημοτικοῦ νόμου, θέλει ἴδει ὅτι κατὰ τὰ ἄρθρα 15, 16 καὶ 17 αὐτοῦ, πρωτοδίκως μὲν δὲν ἐκδικάζονται αἱ

ἐνστάσεις ὑπὸ τοῦ δημάρχου, ἀλλ' ὑπ' αὐτοῦ τοῦ δημ. συμβουλίου, κατ' ἔφεσιν δὲ, ὑπὸ ἐπιτροπῆς διαρκοῦς παρὰ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου ἐκλεγομένης. Μεγάλα λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὑπὲρ τοῦ προκειμένου τεθειμένα ἐχέγγυα, καὶ κατ' ἀναλογίαν παρεχωρήθησαν εἰς ἡμᾶς μικραὶ ὅλως καὶ ἀσήμαντοι ἐγγυήσεις. Ἀλλὰ καὶ οὕτως, ἐνῷ ὁ παρ' ἡμῖν δημοτικὸς νόμος ὁρίζει ὅτι ἐκλέγεται ἐκ τῶν μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τριμελὴς ἐπιτροπὴ, καθ' ἣκον ἔχουσα νὰ ἐκδικάζῃ τὰς ἐνστάσεις, ὁ νόμος οὗτος παρέλειψε νὰ εἴπῃ συνάμα τίς θέλει ἐνεργεῖ τὴν ἐκλογὴν ταύτην. Ἐντεῦθεν συμπληροῦν τὸ Ὑπουργεῖον τὸ τοιοῦτον κενὸν, ἔταξε τὸ **1** ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἄρθρον, ἀλλ' ἀντὶ νὰ θέσῃ ἐν αὐτῷ διατάξεις, δι' ὧν νὰ μένῃ εἰς τὸν δῆμον τὸ δικαίωμα τοῦτο τοῦ δήμου, ἀνατίθησιν αὐτὸ κατ' εὐθείαν εἰς τὸν νομάρχην, καὶ ἀφαιρεῖ οὕτω καὶ τὴν ῥηθεῖσαν ἐλαχίστην ἐγγύησιν. Ὀρθῶς λοιπὸν ἡ ὑπουργικὴ ἔκθεσις ὀλίγους ἔχουσα λόγους, εἰς ὀλίγους ἠρκέσθη· ἐπειδὴ ὅμως ἡ τῆς ἐπιτροπῆς διὰ μακρῶν ἠθέλησε νὰ δικαιώσῃ τὸ νομοσχέδιον, παρακολουθῶν ταύτην κατὰ παράγραφον, ἐπιχειρεῖ τὴν ἀνασκευήν της. Καὶ κατὰ πρῶτον δικαιολογοῦσα ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ἐν τῷ **1** ἄρθρῳ τοῦ νομοσχεδίου διάταξιν, λέγει ὅτι στηρίζεται αὕτη εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ προσωρινοῦ νόμου τοῦ **1834** καθιερωθεῖσαν ἀρχήν. Ἀλλ' ὁ νόμος οὗτος λαβὼν ὕπαρξιν πρὶν ἢ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ὁ δημοτικὸς νόμος, ἐξεδόθη τότε ἵνα δώσῃ ζωὴν εἰς τὸν προσεχῶς ἐκδοθησόμενον τοῦτον νόμον, καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶχε βεβαια τὸ συμφέρον νὰ καταστρέψῃ τὰς ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ νόμου χορηγηθησομένας ἐλευθερίας, ἀλλὰ νὰ θέσῃ μάλιστα αὐτὸν εἰς ἐνέργειαν, ὅπως διατεθῇ ὁ λαὸς ὑπὲρ τῆς προσφερούσης αὐτὸν δεξιᾶς. Ἐνῷ δὲ οὔτε ἐπιτροπαὶ παραπόνων, οὐδ' ὁρκωτικὰ δικαστήρια, οὐδ' ἐπιτροπαὶ καλπῶν ἐκληρόνοντο τότε ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἡ ἐξουσία ἦν ὅλως ἀδιάφορος περὶ ταῦτα, ὁ ῥηθεὶς ὅμως τοῦ **1834** νόμος περιώρισε τὰς διατάξεις αὐτοῦ μέχρι τοῦ **1837**, ἤτοι ἔδωκε ζωὴν πρὸς ἑαυτὸν μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ δημοτικοῦ νόμου, ἵνα μὴ προσβληθῶσιν ὑπ' αὐτοῦ αἱ παρὰ τοῦ δημοτικοῦ νόμου ὁρισθησόμεναι ἐγγυήσεις. Αὐτὸς λοιπὸν ὁ προσωρινὸς νόμος θέτων τὴν ὕπαρξιν αὐτοῦ μέχρι τοῦ **1837**, καταδικάζει εὐγλώττως τὸ ἤδη προτεινόμενον νομοσχέδιον, ὅπερ δίδον ἰσχὺν εἰς τὸν ἄνω νόμον πέραν τοῦ **1837**, ἀνατρέπει ὅλας τὰς ἐγγυήσεις, τὰς ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ νόμου χορηγουμένας· τὸ ἀνὰ χεῖρας ὄθεν νομοσχέδιον, ἀντὶ νὰ δικαιωθῇ, καταπολεμεῖται ἐκ τῆς μαρτυρίας τοῦ ῥη-

θέντος προσωρινοῦ νόμου. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ προλαμβάνουσα νὰ δικαιώσῃ τὴν εἰς τὸν νομάρχην ἀποδιδομένην ἐλευθερίαν τοῦ ἐκλέγειν τὴν δημαιρεσιακὴν ἐπιτροπὴν, λέγει κατωτέρω ὅτι ὁ νομάρχης ἔχει ἀπόλυτον ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν παντοδυναμίαν. Παρατηρεῖ ὅμως ὅτι τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο ἤθελεν εἶναι πλειότερον συνεπὲς, ἂν ἡ ἐπιτροπὴ ἔλεγεν ὅτι πρέπει νὰ κόψῃ ἡ Βουλὴ μέρος τῆς δεινῆς αὐτῆς παντοδυναμίας. Ἡ παντοδυναμία, θεότης ὀλέθριος, ἔχει ἀδελφὴν τὴν αὐθαιρεσίαν, καὶ αὕτη πάλιν ὀπαδὸν τὸ ἀπόλυτον σύστημα, καὶ ἐντεῦθεν, διὰ νὰ μὴν ὑπάρχῃ αὕτη οὐδ' εἰς αὐτὸν τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα, διήρεσε τὸ Σύνταγμα εἰς τρεῖς τὴν ὅλην ἐξουσίαν δυνάμεις. Ἂν δὲ, διότι εἶναί τις παντοδύναμος, πρέπει νὰ τῷ προσφέρηται καὶ ἄλλη μετ' αὐτὴν ἐξουσία, τὰ ἔθνη τότε κλονίζονται καὶ ἡ ἐλευθερία ἀνοίγουσα πτέρυγας ἐκλείπει. Ἀλλ' ἐὰν τῷ ἀντιτάξῃ τις, ὅτι καὶ τούτου τοῦ δικαιώματος μὴ δοθέντος εἰς τὸν νομάρχην, ἐπειδὴ τὸ ἀποτέλεσμα ὑποβάλλεται εἰς τὴν τελεσίδικον αὐτοῦ γνώμην, ἐπίσης δύναται νὰ πράξῃ ὡς θέλει, ἐπαναλέγει ὅτι ὑπάρχει μικρά τις ἐκ τούτου ἐγγύησις, ἐπειδὴ ὅταν πρωτοδικός τις ἀπόφασις ἐκδοθῇ νομίμως, δὲν δύναται ν' ἀκυρώσῃ αὐτὴν ἡ παρὰ τὸν νόμον, καὶ ὅταν ἐπανειλημμένως καταπράξῃ τοιαύτας παρανομίας, ἡ κοινὴ γνώμη κατεξανίσταται ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἡ ἐξουσία τὴν αὐτὴν καταδίκην ἐκφεύγουσα βιάζεται νὰ παύσῃ τὸν τοιοῦτον νομάρχην. Ἐν ἐλλείψει λοιπὸν μεγαλειτέρων ἐγγυήσεων, ἀναγκαίως ἀσπάζεται καὶ τὴν μικρὰν ταύτην ἀσφάλειαν. Κακῶς δὲ διϊσχυρίζεται ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ὅτι διὰ τῆς ἀνωτέρω παραχωρήσεως δὲν προσκτᾶ τι πλειότερον ὁ νομάρχης, ἐπειδὴ ὅταν χορηγηθῇ εἰς αὐτὸν καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπιτροπῆς, δὲν θέλει ἀναγκάζεσθαι πλέον νὰ ἐκτίθεται εἰς παρανομίας, ἀλλ' ὑποφυσῶν μόνον εὐτελῆ ὄργανα ἄλλα, θέλει κατορθόνει ὅ,τι ζητεῖ, καὶ ἐκλείπει οὕτω καὶ ἡ ἀνωτέρω μικρὰ, ὡς εἶπεν, ἐγγύησις. Καὶ λέγει μὲν πρὸς τοῖς ἄλλοις ἡ ἔκθεσις ὅτι ὁ φυσικώτερος προστάτης καὶ κηδεμὼν τοῦ δήμου εἶναι ἡ νομοτελεστικὴ ἐξουσία, ἀλλ' ἂν παραδεχθῇ ἐπὶ μικρὸν τοῦτο, λέγεις ὅτι ὅλως ἐναντίον τοῦ περὶ κηδεμονιῶν νόμου εἶναι τὸ νὰ στερῇ χάριν ἑαυτοῦ ὁ κηδεμονεύων αὐτὸ τὸ εἰς τὸν κηδεμονευόμενον ἀνῆκον, καὶ αὐτὸ τοῦτο πράττει ἐνταῦθα ἡ ἐξουσία· ἄλλως, ἀφ' οὗ, κατὰ τὸν αὐτὸν νόμον, ὁ κηδεμὼν ἔχων συμφέρον ἀντίθετον τοῦ κηδεμονευομένου, ἐξαιρεῖται πάσης κηδεμονίας, ἔπρεπεν ἡ Κυβέρνησις τοσοῦτον ἔχουσα ἐνταῦθα συμφέρον, νὰ μὴν ἀναμιγνύηται εἰς τὰ τῆς

δημοτικῆς ἐξουσίας. Παραλείπει δὲ νὰ προσθέσῃ ὅτι κατὰ τὸ 13 ἄρθρον τοῦ δημοτικοῦ νόμου δὲν εἶναι ἡ Κυβέρνησις κηδεμὼν τῶν δήμων, ἐπειδὴ τότε δύναταί τις ν' ἀναδειχθῇ κηδεμών, ὅταν ὁ κηδεμονευόμενος ἦναι ἀνήλιξ, ἐνταῦθα δὲ τὸ μνησθὲν ἄρθρον κηρύσσει τοὺς δήμους ἐνήλικας. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπιμαρτύρεται καὶ τὸ 27 ἄρθρον τοῦ Γαλλικοῦ νόμου τοῦ 1831, ἐν πρώτοις παρατηρεῖ ὅτι ἡ φράσις « ὁ νομάρχης ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως » κατὰ λάθος ἐτέθη ἀντὶ « ὁ Βασιλεὺς ἢ ὁ νομάρχης » ἐπειδὴ ὅταν ὁ δῆμος περιέχῃ ὑπὲρ τοὺς τρισχιλίους πολίτας ἢ ἦναι ἕδρα τῆς ἐπαρχίας, ὁ Βασιλεὺς μόνος ἐκλέγει τόν τε δήμαρχον καὶ τοὺς παρέδρους· ἂν δὲ δὲν ὑπάγηται εἰς τοὺς ὅρους τούτους, ἐνεργεῖ ὁ νομάρχης τὰς ἐκλογάς. Ἀλλ' ἐνταῦθα, ἂν καὶ δὲν πρόκειται περὶ δημάρχων τε καὶ παρέδρων, ἀποδεχόμενος ἐπὶ μικρὸν τοῦτο, λέγω ὅτι ἂν ἡ Βουλὴ ἐστηρίζετο εἰς τοιούτους λόγους, ἤθελεν εἰπεῖ ὅτι ἀναμιγνύει διατάξεις μηδὲν ἐχούσας κοινὸν πρὸς ἀλλήλας. Ἐπειδὴ, κατὰ τὸν Γαλλικὸν νόμον, ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ ἀπὸ τὸ ὅλον τοῦ δημοτ. συμβουλίου τόν τε δήμαρχον καὶ τοὺς παρέδρους· ὅταν δὲ διαλυθῇ τυχὸν τὸ δομοτικὸν συμβούλιον, ἐννοεῖται ὅτι συνεκλείπουσι μετ' αὐτοῦ καὶ οὗτοι. Ἐν περιπτώσει λοιπὸν τοιαύτῃ ὁ Γαλικὸς νόμος, συνεπὴς εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ, ὁρίζει ὅτι, διὰ νὰ τηρηθῇ τὸ βασιλικὸν τοῦτο δικαίωμα, ὁ Βασιλεὺς ἐκλέγει ἐκ τῶν ἐν τῷ δημαιρεσιακῷ καταλόγῳ πολιτῶν τὸν δήμαρχον μετὰ τῶν παρέδρων· ἄλλως, κατὰ τὸν νόμον τοῦτον, ὁ δήμαρχος εἶναι φυσικὸς πρόεδρος τοῦ δημοτ. συμβουλίου, καὶ οὐ μόνον αὐτὸς ἀλλὰ καὶ οἱ πάρεδροι ὄντες συναμα δημοτ. σύμβουλοι, παυόμεναι τῆς ἐξουσίας αὐτῶν διατηροῦσι τὴν ἰδιότητα τοῦ συμβούλου. Ἀλλ' ὅταν, καθ' ἡμᾶς, ὁ δήμαρχος ἐκλέγῃ, ὡς γνωστὸν, τὸ δημοτ. συμβούλιον, ὁ δήμαρχος οὗτος ὑπό τινος πρέπει νὰ ἐκλεχθῇ; Ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ ἔπρεπε βεβαίως καὶ ὑπὸ τοῦ λαοῦ νὰ ἐκλέγηται· ἀλλ' ἔχων καὶ τοσαῦτα καθήκοντα τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας οὐχ' ἧττον ὑπάγεται καὶ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς. Ὁ νόμος λοιπὸν συμβιβάζων ἀμφότερα τὰ δικαιώματα ταῦτα, ὥρισεν ὁ μὲν λαὸς νὰ ἐκλέγῃ τρεῖς συγχρόνως δημάρχους, ὁ δὲ Βασιλεὺς νὰ ἀναδεικνύῃ ἐξ αὐτῶν ἕνα. Ἐνταῦθα ἄρα συμβιβάζεται ἡ διάταξις τοῦ Γαλλικοῦ ἄρθρου μετὰ τῆς ἐν τῷ ἡμετέρῳ νόμῳ; Ὄχι βέβαια, ἐπειδὴ, ὅταν ὁ δῆμος ἐξασκῶν τὸ δικαίωμά του, ἐκλέγει τοὺς ὑποψηφίους δημάρχους, κατὰ δίκαιον λόγον πρέπει νὰ ἐκλέγῃ καὶ ὁ Βασιλεὺς ἕνα τούτων, ἢ τοὐναντίον, δὲν πρέπει

οὐδέτερος τούτων νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν. Ἀλλὰ τί κοινὸν ἔχουσι ταῦτα πρὸς τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικείμενον; Πράκειται ἐνταῦθα περὶ δημάρχων τε καὶ παρέδρων ἢ περὶ τριμελοῦς ἐπὶ τῶν παραπόνων ἐπιτροπῆς καὶ διμελοῦς ἄλλης ἐπὶ τῇ διευθύνσει τῶν ἐκλογῶν; Ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου λοιπὸν ἐπιτροπὴ εὐστοχώτερον ἠδύνατο νὰ καταφύγῃ εἰς τὰς ἐν τῷ 35 ἄρθρῳ διατάξεις τοῦ Γαλλ. νόμου καὶ εἰς τὰ περὶ ἐκδικάσεως τῶν παραπόνων διατασσόμενα, καὶ εὐκταῖον μᾶλιστα ἦτον νὰ ἔρερον τὰς διατάξεις αὐτὰς· ἀλλὰ καὶ οὕτω, τί λέγουσι πρατάσσοντες τὸ 27 ἄρθρον τοῦ Γαλλ. νόμου; ὅτι ἐκ τοῦ δημαιρεσιακοῦ καταλόγου διορίζει ἡ ἐξουσία τόν τε δήμαρχον καὶ τοὺς παρέδρους. Κατὰ τὸ ἄρθρον ὅμως τοῦτο, ὁ Βασιλεὺς ἐκλέγει τὸν δήμαρχον ἀπολύτως ἐκ τῶν μελῶν τοῦ δημοτ. συμβουλίου, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτου, ἐκ τῶν ἔτι τοῦ δημαιρεσιακοῦ συμβουλίου. Ἀλλὰ τίς ἔχει καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν τὴν δημαιρεσιακὴν ἐπιτροπὴν; Ὁ νομάρχης; Ὁ Δῆμος; Οὐδέτερος τούτων ἄρα καὶ τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς μόνον τὸν Βασιλέα ἀπόκειται. Ἐπειδὴ ὅμως, καθ' ἡμᾶς, ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦτο ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ δῆμος, ἕπεται ὅτι, καὶ κατὰ τὸ Γαλλικὸν ἄρθρον, πρέπει νὰ χαίρωσι παρ' ἡμῖν τὸ δικαίωμα αὐτὸ ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ δῆμος. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ ἐμμένουσα ἐπὶ πλέον, εἰς μάτην μαρτύρεται καὶ τὸ 15 ἄρθρον τοῦ κατὰ τὸ 1837 Γαλλ. νόμου, ἐπειδὴ ἂν, κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἡ ἐξουσία ἀντικαθίστησι δι' ἄλλου τὸν δήμαρχον, τοῦτο συμβαίνει καθ' ὅσον ἐκπληροῖ οὗτος οὐ μόνον δημοτικῆς, ἀλλὰ καὶ κεντρικῆς ἐξουσίας καθήκοντα καὶ ἡ Κυβέρνησις ἔχει πλήρες τὸ δικαίωμα τῆς ἀντικαταστάσεως ταύτης, ὅταν ὁ δήμαρχος ἀρνῆται τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν κεντρικῶν καθηκόντων του. Τὸ ἄρθρον λοιπὸν δὲν αἰνίττεται ἢ τὰ καθήκοντα ταῦτα, ἐν ᾧ δὲν πρόκειται ἤδη εἰμὴ περὶ δημοτικῶν ἔργων. Ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἂν ἐννόει ὁ Γαλλικὸς νόμος, σημαίνει ὅτι δὲν σέβεται ἐνταῦθα τὴν δημοτ. ἐξουσίαν, καὶ εἶναι συνεπὴς μάλιστα, καθ' ὅσον διὰ τοῦ ἄρθρου 31 αὐτοῦ θεωρεῖ τοὺς δήμους ἐνήλικας. Ἀλλὰ πρέπει διὰ τοῦτο νὰ μιμώμεθα ἡμεῖς τοὺς κακοὺς νόμους καὶ ἐνῷ τὸ 13 ἄρθρον τοῦ ἡμετέρου δημοτ. νόμου ἀποδίδει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν εἰς τοὺς δήμους, ἀνάγκην ἔχομεν νὰ καταφεύγωμεν εἰς διατάξεις ἀναρμοστους καὶ ξένας; Ἄλλως τε αὐτὸς ὁ Γαλλικὸς νόμος ὁρίζει ὅτι ἡ τριμελὴς ἐπὶ τῶν παραπόνων ἐπιτροπὴ ἐκλέγεται ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ ἀρουζητοῦσι τινες τὴν κατ' ἀναλογίαν ἐφαρμογήν, εἰς μόνον τὸ δημοτ. συμβούλιον πρέπει νὰ χορηγήσωμεν

καὶ ἡμεῖς τὸ δικαίωμα τοῦτο. Καὶ λέγει μὲν ἡ ἔκθεσις ὅτι ἡ ἀποδιδομένη αὕτη πρὸς τὸν νομάρχην ἐξουσία δὲν πρέπει νὰ ἐμπνέῃ δυσπιστίαν τινά, καθ' ὅσον τοῦτο εἶναι τὸ ἀσφαλέστερον καὶ λογικώτερον μέσον, παρατηρεῖ ὅμως, ὅτι ἂν ἀσφαλέστερον ἐννοῶσιν ὅτι βαίνουσιν οὕτω τὰ ἰδιοτελῆ τῆς ἐξουσίας συμφέροντα, συναινεῖ καὶ αὐτὸς κατὰ τοῦτο, ἂν δ' αἰνίττωνται τὰ τῶν δήμων, ἀπέχει πολὺ τὸ νὰ ἐξασφαλισθῶσι τοιουτοτρόπως· ἐνυπάρχει δὲ τοσαύτη εἰς τὸ μέτρον αὐτὸ λογικότης, ὅση εἰς τὸ ν' ἀντικαταστήσωμεν διάταξίν τινα δι' ὅλως ἀντιθέτου καὶ ἀνοικείας. Τελευταῖον ἀποκρούει ἐπίσης καὶ τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη ἀποτελεῖ τὴν ἰσχὺν κλπ. τοῦ λαοῦ, ἐπειδὴ ἡ ἀπὸ μέρους τῶν διοικουμένων ἐμπιστοσύνη πρὸς τοὺς διοικοῦντας δέδοται εἰς τὰ ἀπόλυτα μόνον Κράτη, ἀλλ' εἰς τὰ Συνταγματικὰς πολιτείας ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς μόνον τοὺς νόμους ἀπονέμεται κατ' ἀξίαν, καὶ δυστυχὴς ἡ κοινωνία ἐκείνη, ἥτις δὲν ἐπαναπαύεται εἰς μόνην τὴν πρὸς τοὺς νόμους ἐμπιστοσύνην. Ἀλλ' ἐξ ὅσων ἀνέπτυξεν ἤδη συνάγεται ὅτι πολὺ ἀπέχουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἀνὰ χεῖρας νομοσχεδίου τοῦ ν' ἀντικαταστήσωσι τὸ πνεῦμα τῆς παρ' ἡμῖν κειμένης νομοθεσίας, καὶ διὰ τοῦτο συνέταξεν ἀνάλογον ἐπὶ τοῦ προκειμένου τροπολογίαν τὴν ἑρεξῆς.

Τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Σίφνου Κ. Προβελεγίου.

«Ἄρθρον 1. Διαλυομένου δυνάμει τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ περὶ δήμων νόμου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ ἐνεργουμένης νέας ἐκλογῆς διπλάσιος ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 66 καὶ 67 τοῦ περὶ δήμων νόμου ἐπιτροπῶν, ἐξάγεται διὰ κλήρου παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἐν δημοσίᾳ τοῦ δικαστηρίου συνεδριάσει, ἐκ τῶν χρηματισάντων ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῶν δήμων, δημάρχων, δημαρχικῶν παρέδρων καὶ δημοτικῶν συμβούλων, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα πέμπονται εἰς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ἐπάρχου. Τὰ πρῶτα τῶν ἐξελεγχθέντων ὀνομάτων ἀπαρτελοῦν τὰ μέλη τῶν ῥηθεισῶν ἐπιτροπῶν, τὰ δὲ λοιπὰ εἶναι ἀναπληρωτικὰ λαμβάνοντα τὴν θέσιν τῶν πρώτων, ὅταν ταῦτα ἐκλείψωσι.

Πρὸ τῆς γενομένης κληρώσεως συντάσσεται ἔκθεσις ὑπογραφομένη παρ' ὅλων τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου, ἀποστέλλεται δὲ ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον αὐτῆς εἰς τὸν ἁρμόδιον ἔπαρχον διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ περαιτέρω.»

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3.

Θσάκις διαλυθῇ δημοτικὸν συμβούλιον, καὶ διὰ τῆς ἐκλογῆς

τοῦ ψέου, συμβῇ νὰ λείψωσιν ἕνεκα φυσικῶν ἢ νομίμων ἄλλων αἰτιῶν, ὅ τε δήμαρχος καὶ οἱ πάρεδροι τοῦ δήμου, τὰ ἀνατιθέμενα ὑπὸ τοῦ περὶ δήμων νόμου εἰς τοὺς δημάρχους καθήκοντα ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν δημοτικῶν συμβούλων ἐνεργοῦνται ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας.»

Ἄρθρον πρόσθετον 6.

Οἱ ἀριστειοφόροι δὲν θέλουν ἔχει τοῦ λοιποῦ τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς, ἂν δὲν ἔχωσιν τὰ παρὰ τοῦ περὶ δήμων νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.»

Ἀναπτύσσων δὲ ταύτην παρετήρησεν, ὅτι κατὰ τὸν δημοτ. νόμον, τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τῆς τε ἐπὶ τῶν παραπόνων καὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἐπιτροπῆς εἶναι δικαίωμα δημοτικὸν ὅλως· ἀλλὰ διαλυομένου δημοτικοῦ τινος συμβουλίου, μένει ἀόριστον τίς θέλει ἐνεργήσει τὴν ἐκλογήν. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι κατ' εἰδικὸν διάταγμα τοῦ 1837 ἔπρεπε νὰ ἐνεργήσωσι ταύτην τὰ παραπληρωματικὰ μέλη τοῦ διαλυθέντος δημοτικοῦ συμβουλίου μετὰ τῶν ἐχόντων πλείονας ψήφους ἐκ τῶν συμπληρωτικῶν μελῶν. Ἀλλὰ τὰ παραπληρωματικὰ μέλη ὑφιστάμενα ἐφ' ὅσον αὐτὰ τὰ συμβούλια, δὲν εἶναι μετὰ τὴν διάλυσιν τούτων εἰμὴ ἁπλοῖ ἰδιῶται. Ὅταν δὲ αὐτοὶ οὗτοι δὲν φέρουσι πλέον τὸν ἐκ τῆς ἀρχῆς χαρακτῆρα, πολὺ μᾶλλον ἔπεται ὅτι στεροῦνται αὐτοῦ τὰ συμπληρωτικὰ μέλη, ἅτινα οὐδὲ δήμαρχοι, οὐδὲ σύμβουλοι, οὐδὲ μέλη ὑπῆρξαν ἁπλᾶ. Διὰ τί λοιπὸν, ἀφοῦ πάντες ἕνα τίτλον ἔχουσι, τὸν τοῦ πολίτου, νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μόνον τοὺς ἀνωτέρω μνησθέντας, νὰ παραλείψωμεν δὲ πάντα ἄλλον; Ἐκ τῆς ἰδέας ταύτης ὁρμώμενος, ἐθεώρησε κατὰ τὸ πρῶτον ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ ἀριθμός τις πολιτῶν ἐκ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, ἀλλὰ ταχέως ἐπείσθη ὅτι τοιαύτη διάταξις ἐσφαλμένη ἤθελεν ἀντίκεισθαι πρὸς τὸν δημοτ. νόμον, ἐπειδὴ, κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ οἱ μᾶλλον φορολογούμενοι καλοῦνται, ὅτε πρόκειται νὰ γείνῃ δημαρχικὴ ἐκλογή· καθ' ὅσον ἂν ἤθελον τύχει πολλοὶ δημοτ. σύμβουλοι μὴ ὄντες καὶ μᾶλλον φορολογούμενοι, ἠδύναντο νὰ ἐκλέξωσιν ἴσως δήμαρχον ἐπιβαρύνοντα τὰ συμφέροντα τούτων· ἀλλὰ μὴ προκειμένου ἐνταῦθα περὶ ἐκλογῆς δημάρχου, παρετήρησεν ὅτι ἐνεργουμένης τῆς ἐκλογῆς τινὸς τῶν διμελῶν ἐπιτροπῶν, μετέχουσι ταύτης ἐμμέσως πάντες οἱ μᾶλλον φορολογούμενοι, διότι πάντες οὗτοι ἐκλέγουσι τοὺς δημοτικοὺς συμβούλους, ἐξ ὧν ἀποῤῥέει ἡ ῥηθεῖσα ἐπιτροπή. Διὰ τί λοιπὸν ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τούτου οἱ μὲν νὰ ἀποκλεισθῶσι τῆς ἐκλογῆς, οἱ δὲ νὰ μετάσχω-

σις; Καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι εἰς τοὺς δώδεκα μόνον τῶν μᾶλλον φορολογουμένων ἤθελεν ἀποδοθῇ τὸ δικαίωμα τοῦτο, ἠθέλομεν ἔχει ἐν αὐτοῖς τὴν διὰ τὴν ἐξάσκησιν τοιούτων ἔργων ἀπαιτουμένην ἱκανότητα; Γνωστὸν εἶναι ὅτι πᾶς ὁ γινώσκων νὰ ἐκλέγῃ τὴν ἱκανότητα δὲν δύναται νὰ ἦναι καὶ ἀτομικῶς ἱκανός, πολλοὶ δὲ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων τούτων συμβαίνει νὰ μὴν ἦναι εὐμαθεῖς. Καὶ ἂν μὲν αὐταὶ μόνον αἱ ἐλλείψεις ὑπῆρχον, ἴσως καὶ αὐτὸς ἐπιεικέστερον ὑπεχώρει, ἀλλ' ἕτερος ἰσχυρὸς λόγος κατακεραυνοῖ, ὡς εἰπεῖν, τὴν τοιαύτην ἰδέαν. Διότι, ἂν ὑποτεθῇ ὅτι παρελείφθησαν ὑπὸ τοῦ νομάρχου οἱ μᾶλλον φορολογούμενοι, δὲν ἀνελείφθησαν δὲ καὶ οἱ λοιποί, τὸ πρᾶγμα ἀποβαίνει ὀλέθριον καὶ ἡ βουλὴ ἀντὶ νὰ ἀφοπλίσῃ τὴν παντοδυναμίαν ἑνὸς νομάρχου θέλει ἐνισχύσει αὐτὴν καὶ δι' ἄλλης διατάξεως δεινοτέρας. Ἐκ τίνων λοιπόν, θέλουσι τῷ εἰπεῖ, νὰ σχηματισθῶσι αἱ περὶ ὧν πρόκειται ἐπιτροπαί; ὑπ' οὐδενὸς ἄλλου, ἢ ὑπὸ τῶν μέχρι τοῦδε διατελεσάντων δημάρχων, δημαρχικῶν παρέδρων καὶ δημοτικῶν συμβούλων, διότι οἱ μὲν τούτων ἐπὶ τριετίαν διεχειρίσθησαν τὰ δημοτικά, οἱ δὲ δημοτικοὶ σύμβουλοι ἐπὶ ἐννέα ὅλους ἐνιαυτούς, ὥστε δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ εὕρωμεν πολλῷ πλείονα ἐγγύησιν ἱκανότητος εἰς τούτους ἢ εἰς τοὺς μᾶλλον φορολογουμένους. Ἄλλως τε, ὡς ἐκλεγθέντες ὑπὸ τοῦ λαοῦ εἰς θέσεις τοιαύτας, ὑποτίθεται ὅτι καὶ ἰσχύν τινα εἰσὶ περιβεβλημένοι καὶ ὀμάδα τινὰ ἀντιπροσωπεύουσι, καὶ ἐπειδὴ κατὰ διαφόρους ὑπερίστησαν περιόδους θέλομεν ἔχει τὴν ἀντιπροσωπείαν ἁπάντων τῶν δημοτῶν, ἐφ' ᾧ ὁ μᾶλλον φορολογούμενος ὡς μόνον φέρει κατάλληλον τὸ ἴδιον ἄτομον. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ ἐκλογὴ προσώπων τοιούτων οὐ μόνον ματαιόνει πᾶσαν ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας ἐνέργειαν, ἀλλὰ φέρει καὶ τὰ ἐγγύτερα πολλῆς ἱκανότητος διότι αὐτοὶ οὗτοι ἐθεωρήθησαν ἱκανοὶ διὰ πολὺ οὐσιωδέστερα ἔργα, τὴν διεξαγωγὴν τῶν βουλευτικῶν. Ἂν δὲ, ὡς ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς λέγει, ἡ διὰ κλήρου ἐξέτασις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων εἶναι ἐπισφαλής, διότι δὲν διέπει τὴν τύχην ὁ νοῦς παρατηρεῖ ὅτι τότε ἤθελε εἶναι ὀρθὴ ἡ ἰδέα, ἂν διεγράφετο ὁ κύκλος, καὶ δὲν ὡρίζοντο συνάμα τὰ πρόσωπα, ἐφ' ὧν θέλει πίπτει ὁ κλῆρος. Ἡ τύχη λοιπὸν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην καὶ ἀκουσίως μὴ οὖσα τυφλὴ, δὲν στρεῖται, ὡς εἶπον, νοός. Κακῶς δὲ παρένειραν ἔτι, ὅτι οἱ δημοτ. σύμβουλοι δὲν ἔπρεπε ὅτι χαίρουσι τὴν ὑπόληψιν τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, διότι δὲν δύναται βεβαίως νὰ συγκριθῇ ὁ δημοτ. σύμβουλος πρὸς ἕνα μᾶλλον φορολογούμενον μὴ ἀντιπροσωπεύοντα εἰμὴ τὸ ἴδιον ἄτομον· ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἤθελεν ἔχει, πάλιν δὲν ἔπρεπεν, ὡς ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἐκλεγόμενος, ἐνὰ χαίρῃ ἐμπιστοσύνην.

Κατ' αὐτὸν τὸ Β'. μέρος τοῦ ἀ. ἄρθρου πρέπει ἐντελῶς νὰ ἐκλείψῃ· τὸ μέρος αὐτὸ δύο περιέχει διατάξεις ἀ. ὅτι τὰ μέλη τοῦ διαλυθέντος δημοτικοῦ συμβουλίου δὲν δύνανται νὰ γενῶσι μέλη τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς, καὶ β'.) ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσι δημοτικοὶ σύμβουλοι· κατὰ δὲ τὸν περὶ δήμων νόμον ὅλοι οἱ ἔχοντες τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. **13** ἀπαιτούμενα προσόντα, ἔχουσιν ἐπίσης καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν καὶ ἐκλέγεσθαι, δὲν στεροῦνται δὲ τοῦ δικαιώματος τούτου παρὰ εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ **24** τοῦ ποινικοῦ νόμου προβλεπομένας περιπτώσεις, εἰς πᾶσαν ὅμως ἄλλην περίπτωσιν δύνανται καὶ πάλιν νὰ ἐκλεχθῶσιν· ἐπίσης καὶ τὸ δικαίωμα τῶν δημοτῶν εἶναι ἀπάλυτον, δυναμένων νὰ ἐκλέξωσιν ὃν τινα βούλονται. Τίς λοιπὸν λόγος δικαιολογεῖ τὴν διάταξιν τοῦ νομοσχεδίου, μὴ ἐπιτρέπουσαν τὴν ἐκ νέου ὡς δημοτικῶν συμβούλων ἐκλογὴν τῶν αὐτῶν προσώπων; Κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ἀρχὴ αὐτὴ τῆς ἀπαγορεύσεως ὑπάρχει ἐν τῷ ἄρθρῳ **23** τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμου, ἀλλ' οἱ συντάξαντες τὴν ἔκθεσιν φαίνεται, ὅτι δὲν ἐμελέτησαν μετ' ἐπιστασίας τὸν νόμον αὐτὸν, διότι ἄλλως ἤθελον ἰδεῖ, ὅτι τὸ ἄρθρ. 23 ἀναφέρεται εἰς τὸ ἄρθρ. **47**, καὶ τοῦτο πάλιν εἰς τὸ **51**, καθ' ὃ τότε μόνον ἀπαγορεύεται ἡ ἐκ νέου ἐκλογὴ τῶν αὐτῶν προσώπων, ὅταν αὐτὰ καταδικασθῶσιν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου· τοιαύτη διάταξις ὑπάρχει καὶ ἐν αὐτῷ τῷ Γαλλικῷ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβούλων νόμῳ, (ἄρθρα **14, 15, 16. 17, 18**) ἐπίσης δὲ καὶ ἐν τῷ Βελγικῷ. Καὶ τὸ μὲν ἄρθρον **23** περιέχει τὴν διάταξιν αὐτὴν μετὰ πλείονος ἐλευθερίας, ὡς καταγιγνώσκων τὴν ποινὴν αὐτὴν καὶ ὅταν τὸ συμβούλιον ὑπερβῇ τὰ ὅρια τῶν ἐνεργειῶν του, καὶ ὅταν δὲν θέλῃ νὰ συνέλθῃ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του· ὁ δὲ Γαλλικὸς νόμος περιορίζει τὴν διάταξιν αὐτὴν, καθότι, ὅταν τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον παρεκτραπῇ εἰς πράξεις διαφευγούσας τὴν ἁρμοδιότητά του, ἀκυροῖ μόνον αὐτὰς· τότε δὲ τιμωρεῖ τὸ συμβούλιον, ὅταν αὐθαιρέτως καὶ χωρὶς προηγουμένως νὰ προσκληθῇ συνέρχηται. Μὲ τὴν διάταξιν αὐτὴν τοῦ Γαλλικοῦ νόμου συμφωνεῖ καὶ ὁ ἡμέτερος, τιμωρῶν διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀπαγορεύσεως τοῦ νὰ μὴ ἐκλέγωνται ἐκ νέου οἱ αὐθαιρέτως συνελθόντες δημοτικοὶ σύμβουλοι, δὲν τοῖς ἐπιβάλλει ὅμως τὴν αὐτὴν ποινὴν καὶ εἰς τὰς

ἄλλας περιπτώσεις, ὡς π. χ. ὅταν συνενοηθῇ δημοτικόν τι συμβούλιον μεθ' ἑνὸς ἄλλου κτλ. Κατὰ δὲ τὸν Βελγικὸν νόμον, ἡ ποινὴ αὕτη ἐπιβάλλεται, ὅταν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον συνέλθῃ πρὸ τοῦ ὡρισμένου χρόνου καὶ ἐν τόπῳ μὴ ὡρισμένῳ. Καὶ αὗται μὲν αἱ τῶν ξένων νομοθεσιῶν διατάξεις περὶ ἐπαρχιακῶν συμβούλων· ἀλλ' ἐφαρμόζονται ἄρα αἱ διατάξεις αὗται οὕτω περιωρισμένως καὶ ἐπὶ τῶν δήμων; Οὐχὶ βέβαια, διότι τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια εἶναι πλάσματα τοῦ νόμου, π' ἀνεῦρεν ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἁπλοποίησιν τῶν κυβερνητικῶν της πράξεων, ἐνῷ οἱ δῆμοι εἶναι αὐτοφυεῖς, ἔχουσιν ἰδίαν ὑπαρξιν ὁμοίαν τῇ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς οἰκογενείας. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν τὸ μὲν ἐπαρχιακὸν συμβούλιον, ὡς πλάσμα τοῦ νόμου, δύναται καὶ νὰ τὸ περιορίσῃ, ὄχι ὅμως καὶ τὸν δῆμον, καθὼς δὲν δύναταί τις νὰ καταστρέψῃ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, τὴν ὑπαρξιν τῆς οἰκογενείας· διὰ τοῦτο δὲ αἱ εὐρωπαϊκαὶ νομοθεσίαι διὰ μὲν τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια περιέχουσι τοιαύτας διατάξεις, ὄχι δὲ καὶ διὰ τὰ δημοτικά. Ἰσχυρὸν λοιπὸν θεωρεῖ τὸν λόγον τῶν εἰπόντων, ὅτι ἐνῷ καὶ ξένοι ἐσεβάσθησαν τὰς δημοτικάς μας ἐλευθερίας, ἡμεῖς ζητοῦμεν νὰ περιορίσωμεν αὐτάς. Καὶ εἶπε μὲν ὁ προαγορεύσας ὅτι τὰ μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἕνεκα τῶν ὁποίων προῆλθεν ἡ διάλυσις, πρέπει νὰ κατονομάζωνται εἰς τὸ διάταγμα τῆς διαλύσεως, ἀλλὰ τοῦτο μᾶς ἐπαναφέρει εἰς αὐτὸν τὸν 17 αἰῶνα, καθ' ὃν ὑπῆρξε βασιλεύς τις ἐν Γαλλίᾳ, ὁ Λουδοβίκος ΙΔ'. ὅστις ἔπραττε καὶ διέταττε κατ' ἰδίαν βούλησιν· ἀλλὰ τότε ἡ τοιαύτη αὐθαίρετος τοῦ βασιλέως θέλησις ἐδικαιολογεῖτο, διότι ἡ θέλησίς του ἦτον καὶ νόμος· μολονοτοῦτο ἡ θέλησίς του αὕτη περιωρίζετο κἂν εἰς σπατάλην χρημάτων, ἐνῷ ἡμεῖς δι' ὁμοίας αὐθαιρέτου θελήσεως πρόκειται νὰ στερήσωμεν τοὺς πολίτας τῶν βουλευτικῶν των δικαιωμάτων. Γενομένου δεκτοῦ τοῦ νομοσχεδίου, αἱ δημοτικαὶ ἐλευθερίαι καταστρέφονται, συνεπιφέρουσαι καὶ αὐτοῦ τοῦ Συντάγματος τὴν καταστροφήν· τότε, ἔχουσα ἡ ἐξουσία τὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ἡ προκειμένη διάταξις τῇ χορηγεῖ, θέλει εὐκόλως κατορθόνει νὰ φέρῃ ἐντὸς τοῦ περιβόλου τούτου δοῦλα καὶ εὐτελῆ ὄντα· τότε τὸ Σύνταγμα καθίσταται ἐφήμερον, διότι οἱ πολῖται μόνον τὰ βάρη του θέλουσιν ὑποφέρει, χωρὶς νὰ γεύωνται καὶ τῶν ὠφελειῶν αὐτοῦ· δι' ὅλα ταῦτα θεωρεῖ ἀποῤῥίπτεαν τὴν προκειμένην διάταξιν. Ἀλλ' ἐνῷ μετὰ τοσοῦτον ζῆλον ὑπέκυψε κατὰ τῆς διατάξεως αὐτῆς, τῷ παρετήρησεν

αὖθις διὰ γραμματίου ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι καὶ τὸ νομοσχέδιον ἂν δὲν ὑπάρχῃ, τὸ δικαίωμα αὐτὸ τῆς ἐξουσίας διαγράφεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 23 τοῦ ποιν. νόμου· τὴν ἐγγραφον αὐτὴν παρατήρησιν τοῦ ὑπουργοῦ ἀντικρούων, λέγει, ὅτι τὸ ἄρθρον αὐτὸ ἀφορᾷ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, οἱ δὲ δημοτικοὶ σύμβουλοι εἶναι ἀρχὴ καὶ ὄχι ὑπάλληλοι, καθὼς καὶ οἱ ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι δὲν περιλαμβάνονται μεταξὺ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἐπομένως οὐδ' ὁ ποιν. νόμος περιέχει τὴν διάταξιν αὐτὴν, κατὰ τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ ὑπουργοῦ· ἄλλως ὁ ὑπουργὸς εἶχεν ἀρκετὰ ῥῶτα, ὥστε νὰ μὴ θίσῃ τὴν αὐτὴν διάταξιν καὶ ἐν τῷ παρόντι νομοσχεδίῳ. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ὁ ποιν. νόμος ἀπαιτεῖ νὰ ἦναι καταδεδικασμένοι οἱ ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι, καὶ τότε μόνον νὰ μὴ δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου, ἐνῷ τὸ νομοσχέδιόν μας εἶναι ὅλως αὐθαίρετον· πρὸς τούτοις, ἀφοῦ τὸ τοιοῦτον ἐνομοθετήθη ἅπαξ, πρὸς τί ἡ ἐπαναλῆψις αὐτῆ καὶ ἐν τῷ παρόντι νομοσχεδίῳ, ἢ διὰ νὰ ἀμφιβάλλῃ ἕκαστος ἂν ἐκεῖνο τὸ μέρος τοῦ νόμου ἦναι ἐν ἰσχύϊ; Δὲν πρέπει, φρονεῖ, νὰ καθιστῶμεν διὰ τοιούτων ἐπαναλήψεων ἀμφίβολον τὴν ἰσχὺν τῶν νόμων. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸ 2 μέρος τοῦ ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσι δημοτικοὶ σύμβουλοι, θεωρεῖ καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἐφαρμοστέας τὰς ἐπὶ τοῦ α. μέρους παρατηρήσεις του. Κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ διάταξις αὐτὴ ὑπάρχει καὶ εἰς τὸ διάταγμα τοῦ 1835, καθ' ὃ παύονται ὅταν ἀρνηθῶσι τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των· ἀλλ' ἐνταῦθα δὲν πρόκειται πλέον περὶ παύσεως, πρόκειται νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ νὰ μὴ ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου. Ἐὰν ἔπταισεν, ἂς τιμωρήσῃ αὐτὸν ὁ νόμος, ἀλλ' ἡ ἐξουσία ποῖον δικαίωμα ἔχει νὰ τοῦ ἀφαιρῇ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι; Τὰ σφάλματα οἱουδήποτε δὲν δύνανται νὰ βλάψωσι τὰ συμφέροντα τρίτου, κατὰ νομικὴν ἀρχὴν, καὶ ἐν τούτοις εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν θέλουσα ἡ ἐξουσία νὰ τιμωρήσῃ τὸν πλημμελήσαντα, τιμωρεῖ καὶ τὸν ἀθῶον ἐκλογέα, ἐμποδίζουσα αὐτὸν τοῦ νὰ ἐκλέξῃ ὃν τινα θέλει.

Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς δὲν παραδέχεται καθ' ὁλοκληρίαν τὸν 2 § τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, θέλει δὲ εὐχαρίστως παραδεχθῇ ἄλλας τροπολογίας, ἐὰν ἐκεῖναι περιέχωσιν ἁρμοδίας πλειοτέρας ἐξασφαλίσεις τῶν δημοτικῶν ἐλευθεριῶν, χωρὶς αὐθόλως νὰ θεωρήσῃ ἐκ τούτου προσβεβλημένην τὴν φιλαυτίαν του· ἀλλὰ δὲν θέλει μόνον παραδεχθῇ, ὡς προεῖπε, α. τὸ 2 μέρος τοῦ 1 ἄρθρου, β'. τὸν νομάρχην ἐκλέγοντα τὰς δημαιρ. ἐπιτροπὰς, καὶ γ'. τὴν ἐκ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων ἐκλογὴν, διότι

δι' αὐτῆς ἀνευθύνως καὶ ἐν τῷ κρυπτῷ οἱ ὑπουργοὶ θέλουσι πράττει κατ' αὐθαίρετον βούλησιν.

Ἠπορεῖτο λοιπόν, ὅτι καὶ οἱ βουλευταὶ καὶ οἱ ὑπουργοὶ θέλουν παραδεχθῆ τὴν ὑπ' αὐτοῦ παρουσιασθεῖσαν τροπολογίαν, ἂν πραγματικῶς ἐπείσθησαν, ὅτι δι' αὐτῆς ἐξασφαλίζονται πλειότερον αἱ δημοτικαὶ ἐλευθερίαι, οἱ δὲ ὑπουργοὶ παραδεχόμενοι αὐτὴν θέλουν δείξει ὅτι ἔχουσιν Ἑλληνικὴν καρδίαν, ὅτι συντάττουσι τὸ πρακείμενον νομοσχέδιον, πρόθεσιν εἶχον τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἐλευθεριῶν μας, ὅτι μόνον τὸ καλὸν ἐπιζητοῦσι καὶ αὐτὸ μόνον ἀσπάζονται ὅπου καὶ ἂν τὸ εὕρωσιν, ὡς ἄλλοτε οἱ πρόγονοί μας ἔτρεχον εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ Αἴγυπτον, καὶ εὑρίσκοντες ἐκεῖ τὰ καλὰ, τὰ μετέφερον εἰς τὴν πατρίδα των καὶ τὰ υἱοθέτουν. Ἐπὶ τούτοις προκαλέσας τοὺς ὑπουργοὺς ν' ἀποφανθῶσιν ἂν παραδέχωνται τὴν τροπολογίαν αὐτοῦ, κατέπαυσεν ἐνταῦθα τὸν λόγον· ἀλλὰ παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ πρόεδρος ἀνέβαλε διὰ τὴν αὔριον τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως, διαλύσας τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ τρίτῃ καὶ ἡμισείᾳ μ. μ.

Ὁ πρόεδρος

Α. Α. ΓΙΟΥΡΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ἀνάργ. Α. Χ. Ἀναργύρ.

Ἀνδρ. Πέπας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΘ'.

Τῆς 23 Ἰανουαρίου 1851.

Συνελθόντων τῶν Κ. Κ. βουλευτῶν περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς πρυτεραίας, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγείλαντος τοῦ προέδρου, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συμπληρώσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ δημοτ. νόμου, λαβών τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι ἡ ἔκτασις τῆς ὁμιλίας τοῦ χθὲς τελευταίου ἀγορεύσαντος δὲν ἔδωκε καιρὸν εἰς τὴν εἰσηγητικὴν ἐπιτροπὴν ν' ἀπαντήσῃ εἴς τινας παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς· λυπεῖται δὲ διότι ἡ πολυχρόνιος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διαμονή του δὲν τὸν συνεφείωσε μὲ τὴν ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου ἀγόρευσιν, καὶ διὰ τοῦτο θέλει ἀναγκασθῆ παλαιχθῆ τῆς ἀγορεύσεώς του νὰ καταφεύγῃ εἰς σημειώσεις.

Ἡ ἐπιτροπὴ οὐδόλως ἀξιοῖ νὰ διατρέλυνειπήσῃ τὰ φῶτα καὶ

τὴν πολυμάθειαν τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντος, ἀλλὰ δὲν δύναται συγχρόνως νὰ ἀναγνωρίσῃ εἰς αὐτὸν τὴν προνομιακὴν ἐργολαβίαν τῶν φιλελευθέρων ἀρχῶν, τὴν ὁποίαν κατά τινα τρόπον μετὰ πείσματος χθὲς ὠκειοποιεῖτο.

Ἀναλύων χθὲς τὰς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου σκέψεις τῆς ἐπιτροπῆς, παρεγνώρισε τὴν ἔννοιαν αὐτῶν, καὶ ἀπέδωκεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει· ὑποστηρίζων δὲ τὴν τροπολογίαν του, ἐπολέμησε τὰς βάσεις τοῦ νομοσχεδίου διὰ λόγων, τοὺς ὁποίους ἡ ἐπιτροπὴ ὁμολογεῖ ὅτι δὲν εὗρεν ἀρκετὰ πειστικούς. Ὡμολόγησεν, ὅτι τὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ἔχουσι τὰ δήμοτ. συμβούλια νὰ ἐκλέγωσι τὰς δημαιρεσιακὰς ἐπιτροπάς, εἶναι τὸ ἐλάχιστον τῶν δικαιωμάτων, ἀλλ' ὅτι καὶ τὸ ἐλάχιστον αὐτὸ δικαίωμα δὲν ἠθέλησε νὰ περιλάβῃ εἰς τὸν νομάρχην. Συμφωνεῖ λοιπὸν καὶ αὐτὸς ὅτι παραχώρησις δικαιωμάτων δὲν πρέπει νὰ γίνεται οὐδ' ἡ ἐλαχίστη, ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο δὲν ἀρίνεται εἰς τὴν ἀπόλυτον τοῦ νομάρχου χεῖσιν, μὴ δυναμένου νὰ ἐκλέγῃ πρόσωπα ὅθεν βούλεται, ἀλλ' ἐξ ὡρισμένων προτώπων, ἤτοι τῶν ἐκ τοῦ τελευταίου δημαιρεσιακοῦ συνεδρίου μᾶλλον φορολογουμένων· οὗτοι δὲ εἶναι οἱ δεκαπέντε ἐκεῖνοι πολῖται, οἵτινες διὰ τῆς ψήφου των ἀνηγόρευσαν ἕτερον πολίτην ἀνώτατον τοῦ δήμου των ἄρχοντα. Οἱ πολῖται οὗτοι δὲν εἶναι συνήθως ἐκ τῶν τυχαίων, καὶ δὲν πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι οἱονδήποτε καὶ ἂν ἐκλέξῃ μεταξὺ αὐτῶν ὁ νομάρχης, θέλει προδώσει τὴν συνείδησίν του, τὸ δ' ἔργον των εἶναι ἁπλούστατον, διότι ἡ μὲν τριμελὴς ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ ἁπλῶς, ὁ δὲ δημαιρεσιάρχης ἀποφαίνεται ἀπολύτως, ἡ δὲ δικαστὴς παρεισρίσκεται εἰς τὴν ψηφοφορίαν καὶ συνεπιτηρεῖ μετὰ τοῦ δημαιρεσιάρχου μήτοι κανεὶς τῶν ψηφορούντων δὲν ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο, ὡς μὴ ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ δημαιρεσιακῷ καταλόγῳ· δὲν δύνανται δὲ ν' ἀποτρέψῃ κανένα τῆς ψηφορίας, ἀλλ' ὁ δημαιρεσιάρχης βεβαιώσει τὴν ταυτότητά του, ἀλλὰ παρατηρήσεις μόνον καταχωρεῖ εἰς τὰ πρακτικά, καὶ ἡ ἐκλογὴ προβαίνει, καὶ ταῦτα κατὰ ῥητὴν τοῦ νόμου διάταξιν.

Ἀλλ' ὁ χθὲς ἀγορεύσας ἀποκρούων τὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον τὸ νομοσχέδιον ἀποδίδει εἰς τὸν νομάρχην, ἀντέκρουστε τοὺς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν Γαλλικῶν νόμων ληφθέντας παραδειγματισμοὺς διὰ τρόπου οὐχὶ ἀνταξίου τῆς ὁποίας δικαιώτατα ἀπολαύει ὑπολήψεως, ἐξέβραμε δὲ καὶ εἰς ἄλλας διατάξεις τοῦ Γαλλικοῦ νόμου, τὰς ὁποίας τὰ μέλη τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἀγνοοῦσαν πρὶν ἡ αὐτὸς ὑποδείξῃ. Ἐπειδὴ δὲ εἶπεν, ὅτι δὲν

πρέπει νὰ μιμώμεθα τὰς κακὰς καὶ ἀνελευθέρους ἀτάξιες τῶν ξένων νόμων, τῷ ἀπαντᾷ, ὅτι αἱ διατάξεις αὗται δὲν ἐμπόδισαν τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς δημοκρατίας ἐν Γαλλίᾳ, ἡ δὲ δημοκρατία, ἀγνοεῖ, ἂν κατήργησεν αὐτὰς καὶ παρακαλεῖ τὸν ἀγορεύσαντα νὰ μὴ ἐπιθυμῇ πλειότερον ἀφ' ὅ,τι χθὲς ἡ δημοκρατία.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ προαγορεύσαντες ἐκήρυξαν σταυροφορίαν κατὰ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, λέγει καὶ αὐτὸς ὅτι ἂν καὶ μὴ τυφλὸς ὀπαδὸς τῆς φορολογίας, ἀποστρέφεται ὅμως καὶ τὴν ψηφοφορίαν τῶν μὴ γεννηθέντων καὶ τεθνεώτων. Ἐκ τῆς ἐχθρικῆς δὲ αὐτῆς θέσεως κατὰ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων ὁρμώμενος καὶ ὁ χθὲς τελευταῖον ἀγορεύσας, δὲν δέχεται νὰ λαμβάνωνται τὰ μέλη τῆς δημαρεσιακῆς ἐπιτροπῆς μεταξὺ αὐτῶν, διότι ὅλοι γνωρίζομεν, εἶπε, πῶς οἱ νομάρχαι κατασκευάζουσι τοὺς μᾶλλον φορολογουμένους· ἀλλ' αὐτὸς ἀγνοεῖ τὸν τρόπον αὐτὸν, βέβαιος ὤν, ὅτι καὶ ὁ προαγορεύσας εἰς τὴν αὐτὴν εὑρίσκεται ἄγνοιαν. Γινώσκει δὲ μόνον, ὅτι ἀπὸ τοὺς ἐφόρους λαμβάνονται τὰ φορολογικὰ βιβλία καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν καταζρώνονται οἱ κατάλογοι, ἀνακρίνονται καὶ διὰ τῆς ἀποράσεως τοῦ νομάρχου καθίστανται ὁριστικοὶ καὶ ἀπρόσβλητοι· ἀλλ' ἐὰν, ἐπρόσθεσεν, οἱ κατάλογοι τῶν μᾶλλον φορολογουμένων ἦναι ψευδεῖς καὶ πλαστοί, οἱ ἐκλεγόμενοι σύμβουλοι καὶ δήμαρχοι ἐκ τοιούτων καταλόγων δὲν εἶναι ψευδέστατοι; Τοῦτο ἂν καὶ ἀληθὲς, ἀντίκειται ὅμως εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ χθὲς ἀγορεύσαντος, ὅστις, ἀφ' οὗ ἐτέθη εἰς ἐχθρικὴν μετὰ τῶν γεννητόρων θέσιν, ἔπρεπε νὰ συμμαχήσῃ μετὰ τῶν τέκνων πρὸς μόρφωσιν τῆς τροπολογίας του. Ἐρχόμενος δὲ εἰς τὴν λεπτομερῆ ἀνάλυσιν τῆς τροπολογίας, τὴν ὁποίαν ὁ ἀγορεύσας θεωρεῖ μετὰ περιπαθοῦς ἔρωτος ὡς τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον τῶν δημοτικῶν ἐλευθεριῶν, παρατηρεῖ, ὅτι ὁ δημοτ. νόμος δίδων εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν τὰς ἐπιτροπὰς μεταξὺ τῶν μελῶν του, ἀπαιτεῖ δημοτικοὺς συμβούλους καὶ οὐχὶ ἄλλον· ἀλλ' ἡ τροπολογία χωρὶς νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐξ ἀναλογίας τὴν ἀρχὴν αὐτὴν, παρεδέχθη καὶ δημάρχους καὶ παρέδρους μετὰ τῶν συμβούλων νὰ συγκληρῶνται, καὶ τοιουτοτρόπως παρέβη αὐτὸς ὁ ἴδιος τὴν ὁποίαν χθὲς εἰς ἄλλους ἔδιδε συμβουλήν.

Ἐξέθηκε δ' ὅτι μετὰ τὸν περὶ συνόδων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων νόμον ἀποβάλλονται τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου οἱ ἐπί τινας συνεδριάσεις δυστροποῦντες νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὸ συμβούλιον, ὅτι, κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς τῶν δημάρχων νόμον, οἱ δυστροποῦντες νὰ συνέλθωσι πρὸς ψηφοφορίαν δημοτ. σύμβουλοι

ἀποβάλλονται καὶ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ὅτι οἱ ἐπ' ἐγκλήματι παραπεμπόμενοι εἰς δίκην δήμαρχοι, πάρεδροι καὶ δημοτ. σύμβουλοι ἀποβάλλονται τῆς θέσεώς των, καὶ ὅτι οἱ καθιστάμενοι ἔνοχοι διατάξεών τινων τοῦ ποιν. νόμου δημόσιοι ὑπάλληλοι, καὶ ὡς τοιοῦτοι θεωροῦνται καὶ οἱ δημοτικοὶ, καθαιροῦνται τοῦ ἀξιώματός των. Ἐρωτᾷ λοιπὸν τίνα οἱ τοιοῦτοι κατέχουσι θέσιν ἐν τῇ παρουσιασθείσῃ τροπολογίᾳ; Τὸ κατ' αὐτὸν νομίζει, ὅτι κατ' αὐτὴν συγκληροῦνται καὶ οὗτοι, καὶ ἑπομένως ὁ κλῆρος, τὸν ὁποῖον διέπει ἡ τυφλὴ τύχη, δὲν θὰ δυσκολευθῇ νὰ φέρῃ ὡς μέλη τῶν δημαιρεσιακῶν ἐπιτροπῶν ἐκ τῶν ἀναξίων αὐτῶν τοῦ δήμου ἀρχόντων. Παρακαλεῖ διὰ τοῦτο τὸν συντάκτην τῆς τροπολογίας νὰ μὴ ἐπιμείνῃ εἰς τὸ νὰ χορηγήσῃ δικαιώματα δημαιρεσιάρχου εἰς τὴν τυφλὴν τύχην, τὴν ὁποίαν ποτὲ δὲν θέλει ἔχει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ θέλει διὰ τοῦτο ἀδικήσει τὸν δῆμον του. Ἐὰν ὅμως εἴπῃ τις, ὅτι οἱ τοιοῦτοι ἐξαιροῦνται, τότε ἀπαιτεῖται σύνταξις καταλόγου ταχτικοῦ, ἔκθεσις, ἀνάκρισις αὐτοῦ, διαδικασία μακρυνὴ πρὸς εὕρεσιν τῶν ἐχόντων δικαίωμα συμβούλων, δημάρχων καὶ λοιπῶν πρὸ δέκα εἴκοσι καὶ τεσσαράκοντα ἴσως ἐτῶν. Καὶ ὅμως τὸ ἄρθρ. 59 τοῦ περὶ δήμων νόμου ἀπαιτεῖ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ δημ. συμβουλίου ἐντὸς τεσσάρων ἑβδομάδων· ὁ χρόνος λοιπὸν ἐπείγει, ὁ δῆμος ἀπαιτεῖ ὀργανισμὸν ταχύτατον, καθότι ἡ περιουσία του εὑρίσκεται ἀνεπιτήρητος, ἔχει νὰ κινήσῃ καὶ δεχθῇ ἀγωγὰς, αἵτινες παραγράφονται μεχρισότου ἀνακριθῶσιν οἱ κατάλογοι τῆς ἐνδεχομένης τροπολογίας, καὶ ἐν τούτοις εἰς τὰς περιστάσεις αὐτὰς τοῦ δήμου τὰς τόσον οὐσιώδεις, ἡ νομοτελεστικὴ ἐξουσία δὲν δύναται νὰ τὸν ἀντιπροσωπεύσῃ, ἐπειδὴ, καθ' ἃ ὀρθῶς παρετήρησεν ὁ χθὲς ἀγορεύσας, δὲν τὸν κηδεμονεύει, δὲν τὸν ἀντιπροσωπεύει· καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ κηδεμονίας, ἀναγκάζεται νὰ παρεκβῇ ὀλίγον τοῦ λόγου του.

Παρατηρεῖ λοιπὸν, ὅτι ὁ ἐκαζίως κατακυριεύσας χθὲς τὸ βῆμα, ὅστις διὰ τῆς τραχείας ἀγορεύτεώς του τοσοῦτον ἀπηνῶς ἐπετέθη κατὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, λαβὼν ἀφορμὴν ἀπὸ τὴν λέξιν «κηδεμονίαν» μᾶς ἐξήγησε τί ἐστὶ κηδεμονία, προσθεὶς, ὅτι ἡ Γαλλικὴ νομοθεσία θέτει ὑπὸ κηδεμονίαν τοὺς δήμους, οὐχὶ δὲ καὶ ἡ ἡμετέρα, ἀνέφερε δὲ καὶ τὸ ἄρθρ. 16 τοῦ περὶ δήμων νόμου· ἀλλ' αὐτὸς ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὴν νομομάθειαν τοῦ ἀγορεύσαντος πλειότερόν τι παρὰ τὴν ὑπόδειξιν κειμένων νόμων καὶ διατάξεων, αἵτινες οὐδ' αὐτοῦ τὴν μελέτην διέφυγον. Εἶπούσα δὲ ἡ ἐπιτροπὴ ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς, ὅτι

ὅταν δῆμός τις παραλύσῃ καὶ μείνῃ χωρὶς ἀρχήν, τότε φυσικὸς προστάτης καὶ κηδεμὼν εἶναι τὸ Κράτος, ἀντιπροσωπευόμενον ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς. δὲν ἐννόησε τὴν κηδεμονίαν τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἀρ. 16, ὅπου πρόκειται περὶ τῆς δημοτικῆς περιουσίας, ἀλλὰ τὴν περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ δήμου φροντίδα καὶ τὴν περὶ συστάσεως τῶν ἀρχῶν τῶν δήμων, ἄνευ τῶν ὁποίων ἀπόλλυται ἡ περιουσία των. Ὀλίγη καλὴ πίστις, ἐπρόσθεσεν, ἐὰν ὑπῆρχεν εἰς τὰς συζητήσεις, ἡ ἀληθὴς τῶν λέξεων σημασία δὲν παρεμορφοῦτο, καὶ αἱ συζητήσεις τότε δὲν ἐξετείναντο μάτην πρὸς βλάβην οὐσιωδῶν συμφερόντων. Ἐπανερχόμενος δὲ εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς ὁμιλίας του, παρατηρεῖ ὅτι ἡ τροπολογία, ἀντὶ ν' ἀναπληροῖ τὸ κενὸν ἐπιστημονικῶς, εἶναι τοὐναντίον κατὰ τὰς ὑποδειχθείσας ἐλλείψεις ἰδιόρρυθμόν τι νομοθέτημα, τὸ ὁποῖον οὐδαμοῦ δύναται λογικῶς νὰ στηριχθῇ, μολονότι ὁ εἰσαγαγὼν τὴν τροπολογίαν ἐστήριξεν αὐτὴν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ὅτι, ἀφ' οὗ εἰς τὴν διαχείρισιν πολὺ μεγαλειτέρων καὶ σπουδαιοτέρων πολιτικῶν δικαιωμάτων, τῶν βουλευτικῶν, τὴν τύχην ἐθέσαμεν ἐκλογέα καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν προσώπων, διατί νὰ μὴ πράξωμεν τοῦτο καὶ ἐπὶ μικροτέρων δικαιωμάτων; Ἀλλὰ πρὶν ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ συντάξῃ τὴν ἔκθεσιν, ἐσυζητεῖτο ἐνταῦθα τὸ περὶ παραπομπῆς ἢ μὴ εἰς δίκην τῶν κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἁμαρτημάτων ἀντικειμένων, εἰς τὸ ὁποῖον αφορμὴν ἔδωκεν ἡ ἐκλογὴ Καρυστίας. Οἱ τελευταῖοι μονομάχοι ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ ἦσαν οἱ Κ. Ἀξελὸς καὶ Προβελέγιος, ἐξ ὧν ὁ δεύτερος ἀποκρούων μετ' ὀργῆς τὴν εὔοσμον ἐπωνυμίαν, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ πρῶτος εἰς τοὺς βουλευτάς, ἀποκαλίσας αὐτοὺς ῥόδα, τοὺς ἀπεκάλεσεν ἀκανθας· ἡ δὲ ὀργὴ καὶ ἡ βεβαιότης, μεθ' ἧς ἠρώτησεν, ἔπεισαν καὶ τὴν εἰσηγητ. ἐπιτροπὴν ν' ἀποκρούσῃ ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς τοὺς λαχνοὺς καὶ τοὺς δημοτικοὺς συμβούλους, χωρὶς παντάπασι νὰ φαντασθῇ, ὅτι ἤθελε σήμερον τὸν εὕρει ἀντίπαλον.

Τὸ σύστημα τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου ὡς πρὸς τὰς διαφόρους ἐπιτροπάς, ἀπεδείχθη ἐκ πείρας ὡς τὸ ὀλεθριώτερον, ὡς σύστημα διαφθορᾶς, πλαστογραφιῶν, ἀσυνειδησίας· δὲν εἶναι λοιπὸν δίκαιον νὰ νομοθετῶμεν τὰ αὐτά, ἐνῷ τὸ πᾶν μᾶς φωνάζει ν σώσατε τὴν πολιτείαν διὰ τῆς μεταῤῥυθμίσεως τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου. »

Πρὶν δὲ περαιώσῃ τὸν λόγον του παρατηρεῖ, ὅτι εἷς τῶν κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ἀγορευσάντων, ὁμιλῶν κατὰ τοῦ δικαιώματος τοῦ ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου εἰς τὸν νομάρχην χορηγουμένου ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐπιτροπῶν, εἶπεν, ὅτι τὸ

σύστημα τοῦτο εἶναι σύστημα διαφθορᾶς, καὶ ὅτι προτιμᾷ τὴν ὑπὸ τοῦ λαοῦ προερχομένην διαφθορὰν ἀπὸ τὴν ὑπὸ τῆς ἐξουσίας· ἀλλ' αὐτὸς ἀποκρούει ἀπολύτως τὴν διαφθορὰν ὅθεν καὶ ἂν πρόερχηται, καὶ ὁμολογεῖ μάλιστα, ὁδηγούμενος ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν, ὅτι ἡ διαφθορὰ μεταξὺ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν ὑπερεπλεόνασε, καὶ διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἀλήθειαν τοῦ λόγου του, διηγήθη τὸ ἀκόλουθον περιστατικόν. Δήμαρχός τις ὑπέβολεν εἰς τὸν πριϊστάμενόν του νομάρχην ἀποπερατωμένον δημαιρεσιακὸν κατάλογον, ὅπως οὗτος ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν του. Τὰ ἔγγραφα ἐφαίνοντο τακτικὰ, καὶ ὅμως ὅλα ἦσαν πλαστά· διὰ νὰ μὴ δοθῇ δὲ ὑπόνοια εἰκονικότητος, τὰ προγράμματα εἶχον ἀκροτηριασθῇ κατὰ τὰ τέσσαρα ἄκρα πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι ἐτοιχοκολλήθησαν. Πρὸς βεβαίωσιν δὲ τῆς ἐκθέσεώς των, ἐκάπνισαν αὐτὰ, διὰ νὰ φαίνωνται ὄπισθεν πεπαλαιωμένα, τὸ ὁποῖον καὶ ἀνεκαλύφθη ὑπὸ ἐμπειροτεχνῶν.

Τελευτῶν δὲ ἐμμένει ὑποστηρίζων καθ' ὁλοκληρίαν τὸ νομοσχέδιον, ὅπερ οἰκειοποιεῖται ἐξ ὀνόματος τῆς εἰσηγ. ἐπιτροπῆς, ἧς ἀποτελεῖ καὶ αὐτὸς μέρος.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι καθ' ὅλον τῆς ζωῆς του τὸ διάστημα εἰς δύω μέχρι τοῦδε ἀνέβη βήματα, τὸ τοῦ δικηγόρου, εἰς τὸ ὁποῖον ἠναγκάσθη νὰ προσφύγῃ, παραβλεφθέντων τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον σήμερον κατέχει, τὸ τῆς ἀντιπροσωπείας. Καὶ εἰς μὲν τὸ πρῶτον ἀπήντησε καὶ πίστιν καὶ ἀπιστίαν, εἰς δὲ τὸ δεύτερον δὲν ἤλπιζε ποτὲ ν' ἀπαντήσῃ τὴν ἐλαχίστην δυσπιστίαν, ἐπειδὴ, ἂν ὀλίγη τῷ ὄντι πίστις ἐνυπῆρχεν ἀμοιβαίως μεταξὺ τῶν βουλευτῶν, πᾶν ζήτημα καὶ εὐκολώτερος καὶ μᾶλλον ἐπιτυχοῦς ἤθελε τυγχάνει λύσεως· ἀλλὰ δυστυχῶς παρατηρεῖ, ὅτι ἡ τόσον ἀναγκαία αὕτη πίστις ἐλλείπει, διότι ὅταν ἐσυζητεῖτο ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου, πολλὰ τῶν μελῶν τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς φέροντα ἀνὰ χεῖρας τροπολογίας, ἐκάκιζον καὶ καταστρεπτικὸν ἀπεκάλουν τὸ νομοσχέδιον, ὑποκρυπτοντα τὸν πλάγιον σκοπόν των, δι' οὗ ἐζήτουν ν' ἁρπάσωσι τὴν ψῆφον ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἀθώων, καὶ τοῦτο ἀνεκαλύφθη σήμερον, ὅτε ἓν ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀνώτερον κατὰ τὸν ζῆλον ἀναδειχθὲν καὶ αὐτῶν τῶν ὑπουργῶν, οἵτινες κατὰ μέγα μέρος παρεδέχθησαν τὰς παρουσιασθείσας τροπολογίας, υἱοθέτησεν ὁλόκληρον, ὡς ἔχει, τὸ νομοσχέδιον, καὶ ὡς πιστὸς στρατιώτης ὤμοσε νὰ μὴ ἐγκαταλίπῃ οὐδαμοῦ αὐτό.

Πρὶν δὲ προβῇ εἰς τὸ κύριον τοῦ λόγου του ἀντικείμενον, παρατηρεῖ ὅτι ἂν καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος λεχθέντα

οὐδόλως ἴσχυσεν νὰ ἐλαττώσωσι τὴν ἰσχὺν τῶν ἐπιχειρημάτων τινὸς τῶν χθὲς ἀγορευσάντων ἐπὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ παρουσιασθείσης τροπολογίας, ἐν οἰκείῳ ὅμως τόπῳ θέλει καὶ αὐτὸς καταδείξει τὸ ἐσφαλμένον τῆς ἀρχῆς, τῆς παραδεχομένης τὸ σύστημα τῶν μᾶλλον φορολογουμένων.

Συζητουμένης τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, δὲν ἤθελε παραδεχθῆ αὐτὴν, ἂν δὲν ἐπεφυλάττετο τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ δύναται ὁ βουλευτὴς νὰ ἐπιρρίπτῃ ἐπὶ τῶν κοθέκαστα ὅσας καὶ οἵας νομίσει ἀναγκαίας τροπολογίας. Διὰ ταῦτα παρατηρεῖ ἤδη, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μόνην τὴν ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων τῆς ἐξουσίας, ἀλλὰ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ· διὸ ἀγνοεῖ πόθεν τινες ὁρμώμενοι, ἠθέλησαν νὰ κατονομάσωσιν ἄλλους μὲν στοιχεῖα τάξεως, καὶ ἄλλους στοιχεῖα ἀταξίας· ὡς τοιούτους δὲ φρονεῖ, ὅτι ὑπαινίττοντο καὶ τοὺς κατὰ τῆς ἀρχῆς ἀγορεύσαντας, πιθανὸν δὲ καὶ ἄλλα ἐκτὸς τῆς Βουλῆς πρόσωπα. Ἀλλ' εἶναι δίκαιον νὰ ὑποθέσωμεν ὡς ἀγαπῶντα τὴν ἀταξίαν ἐκεῖνον, ὅστις δι' ἐμβριθοῦς καὶ ἐσκεμμένης συζητήσεως προσπαθεῖ ν' ἀνεύρῃ τὴν ἀλήθειαν; Αὐτὸς τοὐναντίον στοιχεῖα ἀταξίας ἀποκαλεῖ ἐκείνους, οἵτινες ἐν ἐξουσίᾳ ὄντες καὶ θέλοντες νὰ κρατηθῶσιν ἐν αὐτῇ, πλάττουσιν ὑποθετικὰς ἀταξίας, δημιουργοῦσι θέσεις περιττὰς, διὰ ν' ἀποδείξωσιν ἑαυτοὺς ἀναγκαίους, καὶ τρέφονται ἀπὸ τοὺς κόπους καὶ τοὺς ἱδρῶτας τοῦ λαοῦ, καὶ ἂν ἄλλος τις ἐτόλμᾳ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς τάξεως, αὐτὸς ζητεῖ συγχρόνως καὶ τὴν ἄλλην ἐξασφάλισιν τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ, θέλει τὴν καταδίωξιν τῶν παρανομιῶν, θέλει νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐπαρχίαν Ναυπλίας ἀπὸ τὰς καλπονοθεύσεις τῶν δημάρχων καὶ ἀπὸ τὰς ἐπεμβάσεις τῆς ἐξουσίας. Τοιαύτην αὐτὸς ἐννοεῖ καὶ ἐπιθυμεῖ τάξιν, καὶ τοιαύτη τάξις σώζει καὶ τὴν πολιτείαν.

Ὑποδιαιρέσας δὲ τὸν λόγον αὐτοῦ ἀ. εἰς τὴν ὑποστήριξιν γενικῆς τινος τροπολογίας ἐπὶ διαφόρων ἄρθρων τοῦ δημοτικοῦ νόμου, καὶ β'. εἰς τὴν ὑποστήριξιν ἑτέρας εἰδικῆς τροπολογίας, ἀναφερομένης εἰς τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὴν εἰδικὴν τροπολογίαν, εἶπεν ὅτι ἀποσύρει αὐτὴν ὡς συγχωνευθεῖσαν κατὰ θέλησίν του εἰς τὴν τοῦ βουλευτοῦ Μήλου· παρατηρεῖ δὲ μόνον, ὅτι ὅτε ἀντέταξε σήμερον ὁ κατὰ τῆς ἀνωτέρω τροπολογίας ἀγορεύσας ἦσαν ὅλως ἀσθενῆ· μετὰ πλείονος δ' ἐπιμονῆς ὑπεστήριξε τὸ σύστημα τοῦ νομοσχεδίου, τὸ παραδεχόμενον τὴν σύστασιν τῶν ἐπιτροπῶν ἐκ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, καὶ ἐξύμνησεν αὐτὸ ὡς δῆθεν ἐξασφαλίζον τὰ τῶν δήμων συμφέροντα. Τὴν ἰδέαν ταύτην παραδέχεται καὶ

αὐτὸς ὡς ἀληθῆ, διότι ὑποτίθεται, ὅτι ὁ μᾶλλον φορολογούμενος ὡς ἔχων μεγαλειτέραν περιουσίαν, καὶ ἱκανώτερος εἶναι καὶ μᾶλλον ἀνεξάρτητος, καὶ ὡς τοιοῦτος δὲν θὰ ὑπείκῃ τυφλῶς εἰς τὰς ἐξουσίας τὰς παρανόμους ὁρέξεις· ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ πεῖρα μᾶς ἐδίδαξεν, ὅτι δὲν ἐγγράφονται εἰς τοὺς καταλόγους τοιοῦτοι μᾶλλον φορολογούμενοι, καὶ παράδειγμα τοῦ λόγου του φέρει τὸ ἀκόλουθον συμβὰν εἰς Μαντινείαν, ὅπου ὁ νομάρχης χάριν τῆς ὑπ' αὐτοῦ ὑποστηριζομένης μερίδος ἐξέδωκε τὴν ἑξῆς ἀπόφασιν. Πρόσωπόν τι ἀνῆκον εἰς τὴν μερίδα αὐτοῦ καὶ μὴ ἔχον ἄλλην τινὰ πρόσοδον εἰμὴ μικρὸν ποσὸν σίτου, πρωΐν ἀγροῦ του τινος ἐκ 40 στρεμμάτων, τῷ παρουσίασε μάρτυρας, ζητοῦν δι' αὐτῶν ν' ἀποδείξῃ, ὅτι εἶναι ἐκ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, ὁ δὲ νομάρχης ἐξετάσας αὐτούς, ἃ ἐπειδὴ, λέγει εἰς τὴν ἀπόφασίν του, ἐκ τῆς καταθέσεως τῶν θερισάντων τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ ἐξάγεται, ὅτι παρήγαγε χίλια δεμάτια· ἐκ δὲ τῆς ὁμολογίας ἄλλων, οἵτινες ἠλώνισαν καὶ ἐλύγνισαν τὰ δεμάτια αὐτὰ, ἐξήχθη ὅτι παρήχθη σῖτος καθαρὸς κοιλῶν 400, ἐξ ὧν ἔδωκεν ὁ ἰδιοκτήτης οὗτος φόρον κοιλὰ 40, ἄρα ὁ δεῖνα εἶναι μᾶλλον φορολογούμενος· εἶναι δεκάδιάφορον, ὅτι ὁ ἐπιστάτης μαρτυρεῖ, ὅτι ὁ ἀγρὸς παρήγαγε μόνον 100 κοιλὰ σίτου καὶ ἔλαβε φόρον κοιλὰ 10, διότι ὑπάρχει πιθανότης ὅτι ἐσφετερίσθη ὁ ἐπιστάτης τὸν φόρον τοῦ δημοσίου.» Ἰδοὺ λοιπὸν ποῖαι αἱ συνέπειαι τοῦ συστήματος τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, τὰς ὁποίας οὐδ' αὐτὸς ὁ ὑποστηρίζων τοῦτο δὲν ἀγνοεῖ, ἀρχαῖος ὢν ὑπάλληλος τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου. Καὶ αὐτὰ μὲν παρατηρῶν ἐπὶ τῆς συγχωνευθείσης τροπολογίας του, μεταβαίνει ἤδη ἐπὶ τῆς ἄλλης γενικῆς τροπολογίας, καὶ ἐνταῦθα προβλέπων, ὅτι θέλει τῷ παρατηρηθῆ, ὅτι ἡ προτεινομένη τροπολογία, ὡς οὐδεμίαν ἔχουσα σχέσιν μὲ τὸ νομοσχέδιον, δὲν δύναται καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς συζήτησιν, διϊσχυρίζεται, ὅτι ἀφ' οὗ ἅπαξ ἀπεδείχθη τὸ νομοσχέδιον ὡς μὴ περιέχον μηδεμίαν διάταξιν ὀρθὴν καὶ ὡς ὅλον τροπολογητέον, δύναται νὰ προβῇ καὶ εἰς γενικωτέραν τροπολογίαν ἐξασφαλίζουσαν τὰ δικαιώματα τοῦ δήμου. Ἐξηκολούθησε λοιπὸν λέγων, ὅτι οἱ νόμοι εἰσὶ συνάλλαγμα διοργανίζον τὰς σχέσεις μεταξὺ διοικούντων καὶ διοικουμένων, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπίσης ὑπογρεωτικὸν πρὸς ἀμφότερα τὰ συναλλαττόμενα μέρη, ἅτινα ὀφείλουσιν ἀμοιβαίαν πίστιν καὶ εἰλικρίνειαν. Καθὼς δὲ ἡ ἐξουσία ζητεῖ νὰ μεταβάλῃ διατάξεις τινὰς τοῦ συναλλάγματος αὐτοῦ, θέλουσα νὰ ἐξασφαλίσῃ ἑαυτὴν, οὕτω καὶ ὁ λαὸς δύναται νὰ ζητήσῃ ἑτέρας μεταβολὰς ἀφορώσας τὴν

ἑαυτοῦ ἐξασφάλισιν. Ἐλθοῦσα ἡ ἀντιβασιλεία καὶ ὀρθῶς σκεφθεῖσα, ὅτι ὁ λαὸς δὲν ἤθελε τὴν δεχθῇ μετ' εὐχαριστήσεως, ἂν δὲν ἤθελε προϋπάρξει μικρόν τι συνάλλαγμα, ἐξέδωκεν ὡς τοιοῦτον τὸν δημοτικὸν νόμον, περιέχοντα ἀμοιβαίας ἐξασφαλίσεις διά τε τὸν λαὸν καὶ τὴν ἐξουσίαν· αὗται δὲ εἶναι ὑπὲρ μὲν τοῦ λαοῦ ἡ ἐνέργεια τῆς ἐκλογῆς τοῦ δημάρχου, ὑπὲρ δὲ τῆς ἐξουσίας, ὁ κατ' ἐκλογὴν διορισμὸς αὐτοῦ μεταξὺ τριῶν ὑποψηφίων, ἡ διάλυσις τῶν δημοτ. συμβουλίων καὶ ἡ παῦσις τῶν δημάρχων. Ὅτι δὲ οἱ δημοτ. σύμβουλοι δὲν εἶναι ὑπάλληλοι καὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀποδεικνύει αὐτὸς ὁ νόμος, ὅστις διαγράφει ῥητῶς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ ἐξουσία δύναται νὰ διαλύσῃ τὰ δημοτ. συμβούλια καὶ νὰ παύσῃ τοὺς δημάρχους. Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὸν διεσχυρισμὸν τινων ἐκ τῶν προαγορευσάντων· ἐπανερχόμενος δὲ εἰς τὸ θέμα, παρατηρεῖ, ὅτι ὁ προκείμενος νόμος εἶναι συνάλλαγμα μεταξὺ ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, δι' οὗ προτίθεται ἡ ἐξουσία ν' ἀσφαλίσῃ τὰ δικαιώματά της. Ἀλλ' ἐνταῦθα ἀναγκαζόμενος νὰ διακόψῃ τὴν ἀγόρευσίν του, ἠρκέσθη εἰπὼν ὅτι ἐπιφυλάττεται ν' ἀναπτύξῃ τὴν τροπολογίαν του ἐν δέοντι· ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὰ τμήματα, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθ. 45 τοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς.

Μετ' αὐτὸν πολλῶν ἄλλων ζητούντων τὸν λόγον, ἀναστὰς ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, εἶπεν ὅτι, ἐπειδὴ τὸ ὑπουργεῖον δὲν ὑπέβαλε τὸ νομοσχέδιον διὰ νὰ ἐλαττώσῃ τὰς δημοτικὰς ἐλευθερίας, ἀλλὰ διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὰ ἐν τῷ νόμῳ κενά, τὸ κατ' αὐτὸν δέχεται ἀδιστάκτως τὴν ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Μήλου συνταχθεῖσαν τροπολογίαν, ἵνα παύσῃ πλέον πᾶσα περαιτέρω συζήτησις, ἀφ' οὗ ἐπὶ τοσοῦτον ἐξασανίσθη ἤδη τὸ νομοσχέδιον. Ἀλλ' ἀποδεχόμενος, ὡς εἶπε, τὴν ἀνωτέρω τροπολογίαν, ζητεῖ μόνον νὰ ἐξαλειφθῇ ἀπ' αὐτῆς, ὅτι θέλουσι σχηματίζεσθαι αἱ ἐπιτροπαὶ ὑπό τε τῶν δημάρχων καὶ δημαρχικῶν παρέδρων, νὰ μείνῃ δὲ τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς μόνους τοὺς δημοτ. συμβούλους· πρὸς δέ, νὰ ἐξαλειφθῇ τῆς τροπολογίας καὶ τὸ τελευταῖον περὶ ἀριστερῶν πρόσθετον ἄρθρον.

Ἐπὶ τῇ προτάσει ταύτῃ ἀπορημένης τῆς Βουλῆς ὅτι κλείεται πᾶσα ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου συζήτησις, εἷς μὲν ἐπεξήγησεν ὅτι, ἐπειδὴ ἐκ τῶν πρώτων αὐτοῦ ἀγορεύσεων τῷ ἀπεδόθη ὅτι ζητεῖ ἐπέκτασιν ἐλευθερίας, ὅτι δ' ἤθελεν εἶπεν ὅτι περιοριζομένης ταύτης, ἐπέρχονται κίνδυνοι κλπ. ἐπεξηγῶν ταῦτα, λέγει ὅτι ἐλευθερίαν ἐννοεῖ τὴν ἀπαθῆ καὶ ἀδιάφορον ἐνέργειαν πάσης ἐκλογῆς· ὅτι

ἐκλογὴ εἶναι μόνη ἐκείνη, καθ' ἣν ὁ πολίτης διὰ τῆς ψήφου του ἑρμηνεύει αὐτὴν τὴν συνείδησίν του· καὶ ὅτι πᾶσαν ἄλλην δὲν δύναται νὰ θεωρήσῃ ὡς ἐκλογήν, καὶ ὡς τοιαύτην τὴν ἀποκρούει κατὰ πεποίθησιν. Διὰ τοῦ τρόπου δὲ τῆς ἐκλογῆς, ὡς καὶ αὐτὸς καὶ τὸ ὑπουργεῖον βεβαίως τὴν ἐννοεῖ, εἶπεν ὅτι ὁ λαὸς ἀποφεύγει πάντοτε πᾶσαν ἄλλην δοκιμασίαν, ὅταν δύναται νὰ φέρῃ οὕτω διόρθωσίν τινα· ἀλλ' ὅταν οἱ λαοὶ καταβάλλωνται ἐξ ἀπελπισίας, ὅταν ὁ χρόνος παρέρχηται μηδεμίαν φέρων διόρθωσιν, οἱ λαοὶ, εἶπε, καταφεύγουσι τότε εἰς τὸ ἔσχατον βῆμα, καὶ τὸ βῆμα τοῦτο εἶσιν αἱ ἐπαναστάσεις. Ἐνίσχυσε δὲ τὴν ἰδέαν αὐτοῦ τοσαῦτα ἐπιμαρτυρηθεὶς ἱστορικὰ παραδείγματα, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐσυμπέρανεν ὅτι ἂν ὁ προκείμενος νόμος δὲν φθάνῃ εἰς ὃ εἶπεν ἀποτέλεσμα, εἶναι τὸ πρῶτον βῆμα, ὅπερ δύναται νὰ φέρῃ εἰς ἐπανάστασιν.

Καὶ ἄλλου δέ τινος ἐπιχειρήσαντος νὰ ἀπαντήσῃ ὑπὲρ τῆς ἰδίας τροπολογίας εἰς φράσιν τινα τοῦ βουλευτοῦ Μήλου, εἰπόντος ὅτι εἶναι ἐπιβουλὴ τὸ νὰ ὑποστηριξῃ τις τροπολογίαν τοιαύτην· ἀλλ' ἀρκεσθέντος εἰς τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι διὰ τῆς φράσεως ταύτης σκοπὸς δὲν ὑπῆρχε νὰ προσβληθῇ ὁ τὴν τροπολογίαν προτείνας· ἀνέπτυξεν ὁ πρόεδρος, ὅτι ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τῶν βουλευτῶν Μήλου καὶ Μαντινείας ὑποβληθεισῶν τροπολογιῶν, αἵτινες συνεχωνεύθησαν ἤδη, καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἐπιδ. Λιμηρᾶς εἰσαχθείσης, ὑπάρχει καὶ ὑποτροπολογία τις ἀρτίως ὑποβληθεῖσα· καὶ ὅτι, κατὰ τὸν κανονισμὸν, πρέπει νὰ ἐρωτηθῇ πρῶτον ἡ Βουλὴ ἐπὶ ταύτης, καὶ ἐὰν δὲν ἐγκρίνῃ αὐτὴν, τότε θέλει ἐρωτηθῇ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω τροπολογιῶν.

Ἀλλὰ πολλῶν ἐνισταμένων κατὰ τῆς ὑποτροπολογίας καὶ λεγόντων ὅτι δὲν πρέπει νὰ ψηφοφορηθῇ, καθ' ὅσον οὐδ' ἐπροτάθη εἰς τὴν συζήτησιν οὐδ' ὑπεστηρίχθη ὑπό τινος ἄλλου, μετὰ μικρὰν περὶ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο συζήτησιν ἀπέσυρε τὴν ὑποτροπολογίαν ὁ ὑποβαλὼν αὐτὴν βουλευτής.

Οὕτω προὐτέθη πρῶτον ἡ τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Ἐπιδαύρου, ἀλλὰ μηδενὸς ὑποστηρίξαντος ταύτην, δὲν ἐψηφοφορήθη. Ἀναγνωσθείσης ἔπειτα ἀντὶ τοῦ 1 ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἄρθρου, τῆς τροπολογίας τοῦ βουλευτοῦ Μήλου, οὗτος μὲν ἀπεδέχθη τὴν ἀπ' αὐτῆς τῶν δημάρχων καὶ δημαρχικῶν παρέδρων ἐξάλειψιν, ἄλλοι δὲ ἐπρότειναν ὥστε ἡ μὲν φράσις «ἐξάγεται διὰ κλήρου» νὰ τεθῇ μετὰ τὴν φράσιν «καὶ ἐνεργουμένης νέας ἐκλογῆς» τὸ δὲ ἐπίθετον «ἀρμοδίου» δικαστηρίου νὰ ἐκλείψῃ, μεταβαλλομένης καὶ τῆς φράσεως «ἐν δημοσίᾳ τοῦ δικαστηρίου συνε-

δριάσει » εἰς « ἐν δημοσίᾳ τούτου συνεδριάσει. » Ὡσαύτως δ' ἐπροτάθη ἀντὶ τῆς λέξεως « ἐκλείψωσι » νὰ τεθῇ ἡ λέξις « κωλύωνται » καὶ ἡ φράσις « ἀποστέλλεται δ' ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον αὐτῆς » νὰ μεταβληθῇ εἰς « καὶ ἀποστέλλεται ἀντίγραφον αὐτῆς ἐπικυρωμένον. »

Ἐπὶ τούτοις ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη κατὰ τὰς γενομένας διορθώσεις ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ 1 ἄρθρου τὴν τροπολογίαν δι' ἀναστάσεως ἔχουσαν οὕτω.·

« Ἄρθρ. 1. Διπλουμένου, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ περὶ δήμων νόμου, τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ ἐνεργουμένης νέας ἐκλογῆς, ἐξάγεται διὰ κλήρου διπλάσιος ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρ. 66 καὶ 67 τοῦ περὶ δήμων νόμου ἐπιτροπῶν, παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἐν δημοσίᾳ τούτου συνεδριάσει, ἐκ τῶν χρηματισάντων ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῶν δήμων, δημοτικῶν συμβούλων, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα πέμπονται εἰς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ἐπάρχου· τὰ πρῶτα τῶν ἐξαχθέντων ὀνομάτων ἀποτελοῦσι τὰ μέλη τῶν ῥηθεισῶν ἐπιτροπῶν, τὰ δὲ λοιπὰ εἶναι ἀναπληρωτικὰ λαμβάνοντα τὴν θέσιν τῶν πρώτων, ὅταν ταῦτα κωλύωνται.

Περὶ τῆς γενομένης κληρώσεως συντάσσεται ἔκθεσις ὑπογραφομένη παρ' ὅλων τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἀποστέλλεται ἀντίγραφον αὐτῆς ἐπικυρωμένον εἰς τὸν ἀρμόδιον ἔπαρχον, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ περαιτέρω. »

Ἀναγνωσθὲν ἔπειτα τὸ 2 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, μηδεμιᾶς ἐπενεχθείσης τροποποιήσεως ἐπ' αὐτοῦ· ἔχει δ' οὕτως.

« Ἄρθρ. 2. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἕνεκεν ἀποδιώσεως, διαρκοῦς ἀπουσίας ἢ νοσήματος, ἢ ἕνεκα νομίμων ἄλλων αἰτιῶν, δὲν ὑπάρχει ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς κυρίων ἢ συμπληρωτικῶν μελῶν εἰς καταρτισμὸν δημοτ. τινος συμβουλίου, διατάσσεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τελευταίου δημαιρεσιακοῦ καταλόγου καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἐκλογὴ νέων κυρίων καὶ συμπληρωτικῶν μελῶν, εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἐλλειπόντων, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Τὰ ἐκ τῆς ἐκλογῆς ταύτης προερχόμενα μέλη ὀφείλουν νὰ διατελῶσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἐξελέχθησαν θέσιν, ἐφ' ὅσον χρόνον ἤθελον διατελεῖ καὶ οἱ ἀντικαθιστάμενοι. »

Ἀναγνωσθείσης δ' ἀντὶ τοῦ 3 ἄρθ. τῆς τροπολογίας τοῦ βουλευτοῦ Μήλου, οὗτος μὲν ἐπρότεινε νὰ διορθωθῶσιν αἱ λέξεις « καὶ ἐκλογῆς » εἰς « καὶ πρὸ τῆς ἐκλογῆς » ἄλλος δέ τις, νὰ μεταβληθῇ ἡ φράσις « καὶ πάρεδροι τοῦ δήμου » εἰς « καὶ δημαρχ. πάρεδροι· » ἀκολούθως ἐπροτάθη ὑπό τινος νὰ προστεθῇ μετὰ τὰς λέξεις « ἄλλων αἰτιῶν » ἡ περίοδος « προβλεπομένων ἀπὸ τὸν περὶ δήμων νόμον » ἀλλ' ἀντείπον ἄλλοι ὅτι, ὑπαρχούσης τῆς λέξεως « νομίμων » ἡ προσθήκη καθίσταται περιττή, διότι ἐξηγεῖται ὅτι διὰ τῆς λέξεως ταύτης ἐννοοῦνται αἱ ὑπὸ τοῦ δημοτ. νόμου προβλεπόμεναι αἰτίαι.

Ἄλλος τις παρετήρησεν ἔπειτα ὅτι ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ τροπολογίᾳ ὁριζομένων περιπτώσεων εἰσὶ καὶ ἄλλαι, καθ' ἃς δύναται νὰ μὴ συμπληρωθῇ τὸ δημαιρεσιακὸν συμβούλιον, οἷον ἀποδίωσις πολλῶν μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, πᾶσις δημαρχικῶν παρέδρων κλπ. καὶ ὅτι, ἐπειδὴ καὶ εἰς τὰς περιστάσεις ταύτας ὁ εἰρηνοδίκης θέλει ἐνεργήσει δεδίως τὰς ἐκλογάς, πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ τοῦτο ἐντὸς τοῦ ἄρθρου τῆς τροπολογίας.

Ἀπήντησεν ὅμως ὁ τὴν τροπολογίαν ὑποβαλών, ὅτι ἂν ὁ προαγορεύσας ὁρμᾶται ἐκ τῆς ἐπιγινομένης ἐνίοτε κακῆς τῶν νόμων ἐφαρμογῆς, εὐλόγως ἐπρότεινε τὴν προσθήκην· ἀλλ' ἂν τὸ ἄρθρον ἐκτιμηθῇ κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ δημοτικοῦ νόμου, εἶναι καθ' ὅλα ἀνελλιπές· διότι, κατὰ τὸν νόμον τοῦτον, τὸ δημοτ. συμβούλιον συνερχόμενον, καλεῖ τὸν δήμαρχον ἢ καὶ πάρεδρον, καὶ ἐνεργεῖται νέα ἐκλογὴ ἅμα τὸ συμβούλιον τοῦτο ὑπολειφθῇ ἔλασσον τῶν 2/3. Τὸ νὰ παύσῃ ὅμως ὁ δήμαρχος καὶ κατὰ σειρὰν ὅλα τὰ διαδεχόμενα αὐτὸν πρόσωπα εἶναι ὑπόθεσις, τὴν ὁποίαν δὲν δύναται νὰ πιστεύσῃ· διὸ πρέπει νὰ μένῃ τὸ ἄρθρον τῆς τροπολογίας ὡς ἔχει, ἵνα μὴ δίδωνται εἰς τὴν Κυβέρνησιν μέσα, δι' ὧν ν' αὐξάνῃ τὰς καταχρήσεις.

Παρατηρηθέντος ἔπειτα ὅτι δύνανται νὰ ὑπάρχωσιν εἰς δῆμον τινα δύω εἰρηνοδίκαι, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ πρέπει νὰ ὁρισθῇ τίς τούτων θέλει διευθύνει τὴν ἐκλογήν, ἐνεκρίθη νὰ προστεθῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου καὶ ἡ περίοδος· « ὅπου δὲ ὑπάρχουσι πλείονες, ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸν διορισμὸν αὐτῶν ἀρχαιοτέρου. »

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ 3 ἄρθρον τῆς τροπολογίας δι' ἀναστάσεως κατὰ τὰς ἐπ' αὐτοῦ γενομένας τροποποιήσεις, ἔχει δ' οὕτως.

Ἄρθρ. 3. « Ὁσάκις διαλυθῇ δημοτικὸν συμβούλιον καὶ πρὸ τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου συμβῇ νὰ λείψωσιν ἕνεκα φυσικῶν ἢ νομίμων ἄλλων αἰτιῶν ὅ,τε δήμαρχος καὶ οἱ δημαρχικοὶ πάρεδροι, τὰ ἀνατιθέμενα ὑπὸ τοῦ περὶ δήμων νόμου εἰς τοὺς δημάρχους καθήκοντα ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν δημοτ. συμβουλίων ἐνεργοῦνται

ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας· ὅπου δ' ὑπάρχουσι πλείονες, ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸν διορισμὸν αὐτῶν ἀρχαιοτέρου.»

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 4 ἄρθ. τοῦ νομοσχεδίου, παρετήρησέ τις ὅτι εἰς μὲν τοὺς διαιρουμένους δήμους εἶναι δυνατὸν, ὑπαρχόντων δημοτ. συμβούλων, νὰ σχηματισθῶσιν ἐπιτροπαὶ· ἀλλ' εἰς τοὺς συνοικισμοὺς, ὅπου τὰ πάντα εἶναι ἀρτιπαγῆ, καὶ οὐδὲ δημοτικὴ ἐξουσία, οὐδ' ἁπλοῦς κατάλογος τῶν μᾶλλον φορολογουμένων ὑπάρχει, εἶναι ἄπορον πῶς θέλουσι σχηματίζεσθαι αἱ ἐπιτροπαί· διὸ προτείνει νὰ τροποποιηθῇ τὸ ἄρθρον, προσθεμένου, ὅτι ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ δύναται νὰ ἐνεργῇ τὰς ἐκλογὰς διὰ τοῦ δημοτ. συμβουλίου του ὁ ἀμέσως παρακείμενος δῆμος.

Ἀλλ' ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τί θέλει γίνεσθαι ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ παρακείμενος δῆμος δὲν ἔχει συμφέρον ν' ἀποκατασταθῇ ὁ συνοικισμός· οὗτος μὲν ἀπήντησεν ὅτι δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὰς ἐκλογὰς εἷς ἕτερος τῶν παρακειμένων δήμων. Ἄλλος δέ τις προσέθηκεν ὅτι δυστυχῶς δὲν ἔχει σήμερον ἡ Ἑλλὰς τὸν ἀναγκαῖον αὐτῇ πληθυσμὸν, ἀλλὰ βαθμηδὸν μεγαλυνομένη, θέλει λάβει βεβαίως ἀνάγκην συνοικισμῶν· ἐνπεριπτώσει δὲ τοιαύτῃ δὲν θέλουσιν ὑπαχθῇ οὗτοι εἰς τοὺς ὑπάρχοντας νόμους; Πρέπει λοιπὸν νὰ ληφθῇ ἡ ἀναγκαία καὶ περὶ τῶν συνοικισμῶν τούτων πρόνοια· ἂν δὲ παρατηρήσῃ τις εἰς αὐτὸν, ὅτι θέλει τελειοποιηθῇ ἕως τότε ὁ δημοτ. νόμος, ἀποδεχόμενος τοῦτο λέγει ὅτι δύναται νὰ προστεθῇ καὶ ἐνταῦθα ἡ περὶ συνοικισμῶν προταθεῖσα γνώμη, ὅτι ἐνεργεῖ τὰς ἐκλογὰς ὁ ἕτερος δῆμος, ὅταν ὅμως δὲν ὑπάρχωσι μεταξὺ τῶν συνοικιζομένων, δημοτ. σύμβουλοι, πάρεδροι καὶ λοιποί.

Ἀπήντησεν ἄλλος ὅτι ἡ ἀνωτέρω προταθεῖσα τροπολογία δὲν θεραπεύει τὰς ἀνάγκας τῶν συνοικιζομένων, διότι δύνανται πολλὰ νὰ ἀπαντηθῶσι προσκόμματα ἐκ μέρους τῶν ἐγγὺς δήμων. Οὕτω π. χ. ἐνῷ εἰς Ἀταλάντην ἐπρόκειτο νὰ ἱδρυθῇ ὁ συνοικισμὸς Νέας Πέλλης, ἅπαντες ἐνθυμοῦνται ὅτι ὁ δήμαρχος Ἀταλάντης ἀπέφευγε νὰ ἐνεργήσῃ τὰς ἐκλογὰς ταύτης. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τοὺς συνοικισμοὺς σχηματίζεται πρῶτον ἐπιτροπή τις ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων, ἐπιτροπὴ συνοικιστικὴ καλουμένη, φρονεῖ ὅτι, ἂν δὲν γίνῃ δεκτὸς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ περὶ ἐκλογῶν προσωρινὸς νόμος τοῦ 1834, δύνανται νὰ σχηματισθῶσι τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐκλογὴν μέλη ἐκ τῶν μελῶν τῆς συνοικιστικῆς ἐπιτροπῆς· ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὴν συγκρότησιν τῶν συνοικισμῶν ἂν δὲν ὑπάρχωσι μᾶλλον φορολογούμενοι διὰ τὸ δημόσιον, δύνανται νὰ ὑπάρχωσι κἂν τοιοῦτοι διὰ τὸν δῆμον, ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ προτείνει τὴν ἑπομένην τοῦ ἄρθρου τροπολογίαν.

Ἄρθρ. 4. «Εἰς τοὺς διαιρουμένους ἢ νεοσχηματιζομένους δήμους, εἰς οὓς τυχὸν δὲν ὑπάρχουσι μέλη δημοτ. συμβουλίου πρὸς σχηματισμὸν τῶν δημαιρεσιακῶν ἐπιτροπῶν, αἱ ἐκλογαὶ ἐνεργοῦνται κατὰ τὸν προσωρινὸν νόμον περὶ ἐκλογῶν τοῦ 1834.»

Ἐπὶ τούτοις ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ά. § τοῦ 4 ἄρθρ. τὴν ἀνωτέρω τροπολογίαν δι' ἀναστάσεως· ἐπίσης δὲ μεταβαλοῦσα τὴν φράσιν τοῦ β'. § «κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον» εἰς «κατὰ τὰ ἄρθ. 1 καὶ 2» παρεδέχθη καὶ τοῦτον δι' ἀναστάσεως ὡς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ὑπάρχει, ἤτοι·

«Κατὰ τὰ ἄρθρ. 1 καὶ 2 ἐνεργεῖται καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν συγχωνευομένων ἢ τροποποιουμένων δήμων, ὁπόταν περιστάσεις καθιστῶσιν ἀδύνατον τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς, κατὰ τὸν ἀπὸ 16/28 Σεπτεμβ. 1840 νόμον περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρ. 58—66 καὶ 67 τοῦ περὶ δήμων νόμου.»

Ἀναγνωσθὲν δὲ ἐγένετο δεκτὸν κατὰ τὸ νομοσχέδιον καὶ τὸ 5 ἄρθρ. δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως.

«Ἄρθρ. 5. Οἱ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἐνεργοῦντες χρέη δημαιρεσιάρχου εἰρηνοδίκαι ὑπάγονται, καθόσον ἀρμόζει τὴν ὑπηρεσίαν των ταύτην, εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ νομάρχου ἢ ἐπάρχου, καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς ποινὰς τὰς ὁριζομένας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ ἀπὸ 8/20 Ἰουν. 1834 περὶ δημαιρεσιακῶν ὁδηγιῶν Β. διατάγματος.»

Παρατηρήσαντος ἔπειτα τοῦ βουλευτοῦ Μήλου νὰ θεωρηθῇ ὡς πρότασις τὸ ἐν τῇ τροπολογίᾳ αὐτοῦ πρόσθετον ἄρθρον, καὶ ὡς τοιαύτη νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ τμήματα, ἐγένετο ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Προβελεγίου καὶ Κ. Ἀξελοῦ, ἐξ ἧς συνήχθη, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, τὸ σύνολον αὐτοῦ ὡς ἐτροποποιήθη διὰ ψήφων 63 κατὰ 4, ἀρνησιψηφισάντων 5· ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου ὅπως ἐτροπολογήθη, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινὸς . . .	**Ν.**	Πέτρος Καμπάνης ἠρνήθη ψῆφον	
Λεων. Χρυσανθόπουλος . . .		Δημήτριος Τσόκρης	
Δημήτριος Γιαννούλης . .	**Ν.**	Ἀνδρέας Δανόπουλος	
Λεωνίδας Ἐμπειρίκος . . .	**Ν.**	Γεώργιος Τσόκρης	

Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Ἐμμ. Καραμάνος . . . N.
Γεώργιος Σκοῦφος ἠρνήθ. ψῆφον	Νικόλαος Ματθαίου . . . N.
Σταῦρος Βλάχος	Ἀναγ. Κοντάκης . . . . .
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . . N.	Ἐμμ. Μελετόπουλος . . . N.
Ἀνδρέας Ἴσκος . . . . N.	Σ. Κοπανίτσας . . . . N.
Δημήτριος Σκυλοδῆμος . . N.	Ἀν. Κορφιωτάκης . . . N.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς . . .	Παρασκ. Ματάλας . . . .
Παναγιώτης Λαζαρῆς . . .	Σταμος Μαυροδῆμος . . . .
Θεόδωρος Γριβας	Ἠλίας Δωΐλας . . . . .
Σταῦρος Γριβας . . . . N.	Θεοδωρος Πετρινός . . . O.
Κωνς. Γριβογεώργης . . N.	Κωνσταντίνος Μανέτας . . .
Βασίλ. Σκαλτσοδῆμος ἀρνεῖται	Παναγιώτης Βάρδογλης . .
Ἀναγνώστης Παπαθανασίου .	Δημήτριος Γ. Φιλάρετος . .
Ἐλευθ. Καλογερᾶς ἠρνήθ. ψῆφον	Ἀναγ. Δεδόπουλος . . . N.
Ἰω. Εὐγενίδης . . . . . N.	Νικόλαος Μπούτουνας . . N.
Ἀνδρέας Πέπας . . . . N.	Δημήτριος Σακελλαριάδης . N.
Σταμάτιος Μήτσας	Γεώργιος Γουλιμῆς . . . N.
Γεώργιος Βελῆς ἠρνήθη ψῆφον	Ἀλέξανδρος Κουμουνδουράκης O.
Δημήτριος Ζῶτος	Χρῆστος Οἰκονομίδης . . .
Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης . N.	Κωνστ. Δυμπερόπουλος . .
Μιχαὴλ Σισίνης . . . N	Κωνς Προξελέγιος . . . N.
Λύσανδρος Βιλαέτης . . . N.	Ἐμ. Μοδινός . . . . . N.
Στέφ. Στεφανόπουλος . . N.	Δημ. Διμητρακόπουλος . .
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Γεώργιος Κάνδιας . . . .
Σπῦρος Μῖλιος . . . . N.	Φραγκίσκος Μαῦρος . . . N.
Ἰωάννης Κλίμακας . . . N.	Ἰωάννης Φαρμάκης . . . .
Γρηγόριος Κορφιωτάκης . N.	Α. Παπαδημητριάδης . . N.
Γεώργιος Περωτῆς	Ν. Σιαμάνης . . . . . N.
Κωνσταντῖνος Νταγρές . . .	Κωνς Ἀξελός . . . . .
Ἰωάννης Βάχλας	Χρῆστος Στ. Ἀντωνόπουλος .
Ἀναγνώστης Π. Ἰωάννου . N.	Γρηγορ. Πατριαρχέας . . N.
Βελ. Νικολαΐδης . . . . N.	Νικολ. Πιεράκος . . . N.
Πέτρος Δελιγιάννης . . . N.	Χαράλ. Χριστόπουλος . . O.
Νικόλαος Μπούκουρας . . N.	Ζ. Α. Ζαρειφόπουλος . . .
Λάμπρος Ῥοΐλος . . . . N.	Νικόλαος Μοσχούλας . . N.
Κωνς. Λαμπρινόπουλος . N.	Γεώργιος Α. Ῥάλλης . . . N.
Νικόλαος Δελιγιάννης . . .	Νάκος Πανουριᾶς . . . . N.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος . . .	Παπᾶ Κώστας Τσαμάλας . N.
Γεώργιος Πανοπριφτόπουλος .	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . N.
Γ. Παπασπυρόπουλος N.	Δημήτριος Κουμανιώτης . .

Σιδέρης Πράτσικας . . . N.	Δημήτριος Δρόσος . . . N.
Παν. Πατρινός . . . . N.	Δημ. Πολυχρονόπουλος . N.
Ἀνάργυρος Χ. Ἀναργύρου . N.	Κυριάκος Πονηρόπουλος . N.
Νικόλαος Χ. Ἀναργύρου . .	Ἀναγ. Παπατσώρης . . . N.
Ἀναγνώστης Τατόπουλος . .	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . N.
Κωνς. Δαρειώτης	Ἀθανάσιος Καστανᾶς . . .
Δημήτριος Χρηστίδης . . N.	Ἰωάννης Δαμιανός . . . O.
Ἀνδρέας Μάμουκας . . . N.	Λάζαρος Α. Γιουρδῆς . . N.
Ζαννῆς Μαραγκός . . . . N.	Ἰωάννης Α. Κριεζῆς . . . N.
Μιχαὴλ Σολομός . . . N.	Δημήτριος Μητσάκης . . .
Εὐστράτιος Παρίσης . . N.	Γεώργιος Ἀποστολίδης . . N.
Ἰωάννης Σαγρίδος . . . N.	Χρῆστος Κικίδης . . . N.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Διαλυομένου, δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 59 τοῦ περὶ δήμων νόμου, τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ ἐνεργουμένης νέας ἐκλογῆς, ἐξάγεται διὰ κλήρου διπλάσιος ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 66 καὶ 67 τοῦ περὶ δήμων νόμου ἐπιτροπῶν, παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἐν δημοσίᾳ τούτου συνεδριάσει, ἐκ τῶν χρηματισάντων ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῶν δήμων δημοτικῶν συμβούλων, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα πέμπονται εἰς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ἐπάρχου· τὰ πρῶτα τῶν ἐξαχθέντων ὀνομάτων ἀποτελοῦσι τὰ μέλη τῶν ῥηθεισῶν ἐπιτροπῶν, τὰ δὲ λοιπὰ εἶναι ἀναπληρωτικά, λαμβάνοντα τὴν θέσιν τῶν πρώτων, ὅταν ταῦτα κωλύωνται.

Περὶ τῆς γενομένης κληρώσεως συντάσσεται ἔκθεσις ὑπογραφομένη παρ' ὅλων τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἀποστέλλεται ἀντίγραφον αὐτῆς ἐπικυρωμένον εἰς τὸν ἁρμόδιον ἔπαρχον, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ περαιτέρω.

Ἄρθρ. 2. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἕνεκεν ἀποβιώσεως, διαρκοῦς ἀπουσίας ἢ νοσήματος, ἢ ἕνεκα νομίμων ἄλλων αἰτιῶν, δὲν ὑπάρχει ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς κυρίων ἢ συμπληρωτικῶν μελῶν εἰς καταρτισμὸν δημοτικοῦ τινος συμβουλίου, διατάσσεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τελευταίου δημαιρεσιακοῦ καταλόγου, καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἐκλογὴ νέων κυρίων καὶ συμπληρωτικῶν μελῶν, εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἐλλειπόντων, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Τὰ ἐκ τῆς ἐκλογῆς ταύτης προερχόμενα μέλη ὀφείλουν νὰ

διατελῶσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἐξελέχθησαν θέσιν, ἐφ' ὅσον χρόνον ἤθελον διατελεῖ καὶ οἱ ἀντικαθιστάμενοι.

Ἄρθρ. 3. Ὁσάκις διαλυθῇ δημοτικὸν συμβούλιον καὶ πρὸ τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου συμβῇ νὰ λείψωσιν, ἕνεκα φυσικῶν ἢ ναμίμων ἄλλων αἰτίων, ὅ τε δήμαρχος καὶ οἱ δημαρχικοὶ πάρεδροι, τὰ ἀνατιθέμενα ὑπὸ τοῦ περὶ δήμων νόμου εἰς τοὺς δημάρχους καθήκοντα ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν δημοτικῶν συμβούλων ἐνεργοῦνται ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας. Ὅπου δ' ὑπάρχουσι πλείονες, ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸν διορισμὸν αὐτῶν ἀρχαιοτέρου.

Ἄρθρ. 4. Εἰς τοὺς διαιρουμένους ἢ νεοσχηματιζομένους δήμους, εἰς οὓς τυχὸν δὲν ὑπάρχουσι μέλη δημοτικοῦ συμβουλίου πρὸς σχηματισμὸν τῶν δημαιρεσιακῶν ἐπιτροπῶν, αἱ ἐκλογαὶ ἐνεργοῦνται κατὰ τὸν προσωρινὸν νόμον περὶ ἐκλογῶν τοῦ **1834**.

Κατὰ τὰ ἄρθρ. **1** καὶ **2** ἐνεργεῖται καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν συγχωνευομένων ἢ τροποποιουμένων δήμων, ὁπόταν περιστάσεις καθιστῶσιν ἀδύνατον τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς, κατὰ τὸν ἀπὸ **16/28** Σεπτεμβρίου **1840** νόμον, περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων **58, 66—67** τοῦ περὶ δήμων νόμου.

Ἄρθρ. 5. Οἱ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἐνεργοῦντες χρέη δημαιρεσιάρχου εἰρηνοδίκαι ὑπάγονται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν των ταύτην, εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ νομάρχου ἢ ἐπάρχου, καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς ποινὰς τὰς ὁριζομένας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου **47** τοῦ ἀπὸ **8/20** Ἰουνίου **1834**, περὶ δημαιρεσιακῶν ὁδηγιῶν Β. διατάγματος.»

Ἀκολούθως, προκειμένου νὰ ἀναγνώσῃ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ, παρελθούσης τῆς ὥρας, ἡ βουλὴ ἀπεφήνατο ὅτι καὶ ἄνευ ἀναγνώσεως δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ ἐκτύπωσις. Οὕτω δὲ κατέθηκε ταῦτα ὁ ὑπουργὸς εἰς τὸ προεδρεῖον, ἔχοντα ὡς ἑξῆς.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Δημοσίου λογιστικοῦ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Μεταξὺ τῶν σπουδαίων καὶ πολυτίμων ἔργων μιᾶς περφωτισμένης Κυβερνήσεως δύνατ' αἱ τις εὐλόγως νὰ συγκαταριθμήσῃ καὶ τὴν μόρφωσιν τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ. Ἡ περὶ τὰ οἰκονομικὰ μέριμνα ἑκάστης Κυβερνήσεως εἶναι καθῆκον στενῶς συνδεόμενον μὲ τὴν ὕπαρξίν της καὶ μὲ τὴν εὐημερίαν τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον ἐκλήθη νὰ χειραγωγήσῃ εἰς τὸν προορισμόν του· ἄνευ τάξεως ὅμως λογιστικῆς ἐπὶ τῆς διεξαγωγῆς τῶν

οἰκονομικῶν, αἱ Κυβερνήσεις ἀποπλανῶνται, τὰ ἀποτέλεσματα πολλαπλασιάζονται καὶ τὰ κράτη ἐκπίπτουν.

Ἀρχὴ τῆς λογιστικῆς τάξεως εἶναι ὁ ἔλεγχος, συγκείμενος ἀπὸ διάφορα στοιχεῖα, ἅτινα διὰ τοῦ ὁμοιομόρφου τῆς μεθόδου, τῆς ἀλληλουχίας αὐτῶν, τῆς σαφηνείας τῶν πράξεων καὶ τῆς δημοσιότητος ἐπιτυγχάνουν καθαρὰν ὁρᾶν ἐφ' ὅλης τῆς διαχειρίσεως, καὶ τοιουτοτρόπως τὰ λάθη ἐπανορθοῦνται, αἱ καταχρήσεις προλαμβάνονται ἢ τιμωροῦνται, καὶ οἱ δημόσιοι πόροι ὑπὸ τὴν κραταιὰν αἰγίδα τοῦ δημοσίου ἐλέγχου διέρχονται ὅλας τὰς φάσεις τῆς εἰσπράξεως καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Κράτους, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἐγγυήσεις εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ κοινὴν κατανάλωσιν.

Ἐκτὸς τούτου ὑπὸ τὸ κράτος ἀξιοχρέου δημοσίου λογιστικοῦ, αἱ περὶ διαχειρίσεως πράξεις τῆς Κυβερνήσεως τίθενται εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ κοινοῦ, ἡ εἰλικρίνεια αὐτῆς γίνεται καταφανὴς, αἱ ἄδικοι κατηγορίαι χάνουν τὴν ὁποίαν ἄλλως ἔχουν ἀξίαν, καὶ ἡ δημόσιος πίστις κρατύνεται.

Τὴν ἀξιόλογον ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς κυβερνητικῆς πορείας τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ ἠσθάνθησαν αἱ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος· εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς ἀπαντῶμεν μνημεῖα τῆς θεσμοθεσίας ταύτης. Ἐπὶ τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου ἐδόθη πλειότερα ἀνάπτυξις, ἀλλ' ὅλα μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δὲν ἦσαν εἰμὴ δοκίμια ἄνευ ἀλληλουχίας καὶ ἑνότητος, ἄνευ ἀποτελέσματος. Ἐπὶ τῆς ἀντιβασιλείας δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι κατεβλήθησαν τὰ πρῶτα θεμέλια τοῦ ἐν Ἑλλάδι δημοσίου λογιστικοῦ, ἐκδοθέντος περὶ τὰ τέλη τοῦ **1833** τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, τὸ ὁποῖον παρηκολούθησε μετ' ὀλίγον τὸ ἀπὸ **6/18** Φεβρουαρίου **1834** περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ταμείων Β. διάταγμα· διὰ τοῦ πρώτου καθιερώθη ὁ δικαστικὸς ἔλεγχος τῶν δημοσίων ὑπολόγων, ἐνῷ διὰ τοῦ δευτέρου ἐτέθησαν οἱ κανόνες τοῦ λογιστικοῦ· ἐτέθησαν ὅμως ἀτελῶς, ἀ. διότι ἀνεμίχθησαν εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῶν ταμείων ὡς ἐν παρόδῳ, καὶ β'. διότι ἕτερον διαφόρους οὐσιώδεις ἀτελείας, καὶ ῥητῶς, διότι ἔλλειπον αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν κατὰ χρῆσιν κλεῖσιν τῶν δημοσίων λογαριασμῶν, τὰς ἐγγραφὰς καὶ τὰ παραλείμματα· αἱ ἐλλείψεις αὗται, τὰς ὁποίας δὲν ἀνεπλήρωσαν οὔτε αἱ πρὸς ἐκτέλεσιν ἐκδοθεῖσαι σύγχρονοι ὁδηγίαι, προὐκάλεσαν εἰς τὸ μετέπειτα ἀπείρους γενικὰς καὶ εἰδικὰς ὁδηγίας καὶ διαταγάς, αἵτινες ὅμως δὲν ἔφερον, οὐδ' ἠδύναντο νὰ φέρουν ἀποτέλεσμα, διότι ἔλλειπον, ὡς προεῖπον, σπουδαῖαι

θεμελιώδεις διατάξεις· ἔλλειπεν ἡ ἑνότης τοῦ συστήματος. Ἐντεῦθεν ὅλαι αἱ προσπάθειαι τῶν περὶ τὸ λογιστικὸν ἀσχολουμένων ὑπαλλήλων ἐματαιοῦντο, ἀποφέρουσαι μόνον ἀποτελέσματα λεπτομερείας· ἐντεῦθεν οἱ ἐσφαλμένοι ὑπολογισμοὶ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ αἱ οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι, αἵτινες ἔγειναν πρὸ πάντων καταφανεῖς κατὰ τὸ **1842**. Κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ ἔτους ἐκείνου ἐσχηματίσθη ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἀπὸ ἄνδρας μακρᾶς πείρας, καὶ αὕτη κατέδειξε τὸ πλημμελὲς τοῦ ἐπικρατοῦντος συστήματος· ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐνασχολουμένη εἰς τὴν σύνταξιν γενικοῦ κανονισμοῦ, συμπεριλαμβάνοντος εἰς ἓν ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ, ἐνόμισε καταλληλότερον νὰ στρέψῃ κατὰ πρῶτον τὴν προσοχήν της εἰς τὴν σύστασιν τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου, τοῦ ἀπαραιτήτου αὐτοῦ κέντρου τῆς διοικητικῆς ἐπιτηρήσεως καὶ ἐνεργείας ἐφ' ὅλης τῆς διαχειρίσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους· τὸ γενικὸν λογιστήριον ἐσυστήθη τὸν Σεπτέμβριον, καὶ ἀνέλαβε τὰς ἐργασίας του κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ **1843**, ἀλλ' ὁ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ κανονισμὸς δὲν ἐξεδόθη.

Εἶν' ἀληθὲς ὅτι ἔκτοτε ἡ λογιστικὴ ὑπηρεσία, μὲ ὅλας τὰς καταριθμηθείσας ἐλλείψεις, ἔλαβε χαρακτῆρά τινα ἑνότητος, συνετέλεσεν εἰς τὴν δυνατὴν τακτοποίησιν τῶν ἐγγράφων, τῆς συγκεντρώσεως, τῆς διαχειρίσεως καὶ τῆς ἐξασκήσεως τοῦ διοικητικοῦ ἐλέγχου· κατωρθώθη δὲ ἐπὶ τούτοις ἡ συγκέντρωσις τῶν διαφόρων διαχειρίστων, ὅσαι ἔλαβον χώραν ἀπὸ τῆς αἰσίας ἐγκαθιδρύσεως τῆς μοναρχίας· ἀλλὰ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι προϊὸν τῆς φιλοπονίας ὀλίγων ὑπαλλήλων, στηρίζεται ἐπὶ τούτοις καὶ εἰς ἁπλᾶς ὁδηγίας ἢ πρακτικὰς παραγγελίας, αἵτινες δὲν εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τοὺς ὑπολόγους, διότι δὲν πηγάζουν ἐκ νομίμων διατάξεων.

Εἶναι πλέον ἀναντίῤῥητον, ὅτι τὸ ἐν ἰσχύϊ λογιστικὸν περιέχει μεγάλα κενὰ, καὶ ὅτι οὐσιώδεις διατάξεις ἐλλείπουσιν ὁλοσχερῶς, αἵτινες δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πληρωθῶσιν ἄνευ νόμου· τέλος πάντων παρουσιάζεται ἤδη καὶ ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ κανονισθῶσι διὰ νόμου αἱ λογιστικαὶ σχέσεις τῶν συνταγματικῶν ἐξουσιῶν, διὰ νὰ χορηγῇ ἑκάστη εἰς τὴν ἀπαιτουμένην ἐξέλεγξιν τὴν τόσον ἀναγκαίαν συνδρομήν της κατὰ τὰς διατυπώσεις, τὰς ὁποίας μόνος ὁ νόμος δύναται νὰ διαχαράξῃ. Ἰδοὺ ἐν συντόμῳ, Κύριοι, οἱ ἰσχυροὶ λόγοι, οἵτινες μοὶ ἐπέ-

βαλον τὸ χρέος τοῦ νὰ κάμω σπουδαῖον ἀντικείμενον τῶν φροντίδων μου τὴν διὰ νόμου καθιέρωσιν κανονισμοῦ, περιλαμβάνοντος εἰς ἓν τὰς θεμελιώδεις διατάξεις, κατὰ τὰς ὁποίας πρέπει νὰ διευθύνηται τὸ λογιστικὸν τοῦ Κράτους.

Ἀγαθῇ τύχῃ ἡ κατὰ τὸ **1842** συσταθεῖσα ἐπιτροπὴ προπαρεσκεύασε τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ διέλθῃ διαφόρους μετὰ ταῦτα δοκιμασίας, διὰ νὰ τεθῇ σήμερον ὑπὸ τὰς ὄψεις σας μὲ τὴν ἐνδεχομένην ἀκρίβειαν καὶ τελειότητα.

Τὸ νομοσχέδιον, Κύριοι, τὸ ὁποῖον κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιψήφισίν σας, πληροῖ τὸ μέγα κενὸν τῆς περὶ τὸ λογιστικὸν τοῦ Κράτους νομοθεσίας μας· στηριζόμενον εἰς τὰς αὐτὰς ἀρχὰς καὶ βάσεις τοῦ λογιστικοῦ τῆς Γαλλίας, τοῦ ὁποίου τὴν ὀρθότητα κανεὶς δὲν ἀμφισβητεῖ σήμερον, φέρει τὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀλληλουχίαν τῶν διαφόρων διατάξεων, τὴν μεθοδικὴν κατάταξιν αὐτῶν καὶ τὴν σαφήνειαν. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τύπου ἐγένετο καὶ ἡ διαίρεσις τοῦ νομοσχεδίου εἰς τρία διακεκριμένα μέρη, τὸ νομοθετικὸν, τὸ διοικητικὸν καὶ τὸ δικαστικόν.

Ἡ διαίρεσις εἶναι λογικὴ, ὡς σύμφωνος μὲ τὴν φύσιν αὐτὴν τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων, αἵτινες ὑρίστανται μεταξὺ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καὶ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, τῆς κεντρικῆς διοικήσεως καὶ τῶν ὑποδεεστέρων ἀρχῶν.

Ἡ μεθοδικὴ αὕτη συναρμολογία τῶν διαφόρων διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου ἀποκαλύπτει ὅλους τοὺς τροχοὺς τῆς διοικητικῆς μηχανῆς, καὶ χειραγωγεῖ τοὺς πάντας εἰς τὴν εὐχερῆ ἔρευναν τῶν πράξεων τῆς Κυβερνήσεως ἐφ' ὅλης τῆς διαχειρίσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους ἀπὸ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ψηφίζονται οἱ πόροι καὶ αἱ δαπάναι τοῦ δημοσίου, μέχρις οὗ αἱ πράξεις τῶν ὑπευθύνων διαχειριστῶν αὐτῆς ὑποβάλλονται εἰς τὴν βάσανον τῆς διπλῆς ἐξελέγξεως τῶν Βουλῶν καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, καὶ παραδίδονται ἐπὶ τέλους εἰς τὴν δημοσιότητα.

Διὰ νὰ ἐκτιμηθῇ δὲ καταλλήλως τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον μέλλετε νὰ συζητήσητε, ἐνόμισα καθῆκόν μου νὰ διέλθω ἐν συνόψει τὰς κυριωτέρας διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου, καταδεικνύων τὸ χρήσιμον ἑκάστης, διατελλομένων τῶν παλαιῶν ἀπὸ τὰς ἤδη εἰσαγομένας. Τοιουτοτρόπως θέλετε λάβει εὐκρινεστέραν ἰδέαν περὶ τῶν λόγων, οἵτινες ὑπηγόρευσαν τὴν οἰκονομίαν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῶν ἀξίων λόγου βελτιώσεων, μὲ τὰς ὁποίας προικοδοτεῖται ἀληθῶς τὸ λογιστικὸν τῆς Ἑλλάδος σύστημα.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Λογιστικὸν Νομοθετικόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους.

Τὸ Νομοθετικὸν λογιστικὸν κανονίζει τὰς οἰκονομικὰς σχέσεις τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας μετὰ τῆς νομοθετικῆς, καὶ περιλαμβάνει τὰς οὐσιωδεστέρας ὑποχρεώσεις τῶν διαφόρων διαχειριστῶν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους. Ἰδίως δὲ ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ ὁρίζονται τὰ τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, καθιεροῦται ἡ ἀρχὴ τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἐτησίων πόρων καὶ δαπανῶν, καὶ προσδιορίζεται ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων **3** καὶ **4** εἶναι ἤδη καθιερωμέναι, ἐπαναλαμβανόμεναι ἑκάστοτε εἰς τοὺς ἐτησίους οἰκονομικοὺς νόμους· νέαι δὲ διατάξεις εἶναι αἱ τῶν ἄρθ. **2** καὶ **5**.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων.

Τὸ δεύτερον κεφάλαιον ἀφορᾷ ἰδίως τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων· περιέχει δύο ἄρθρα, ἐν οἷς διαγράφονται οἱ γενικοὶ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων φόρων κανόνες.

Τὰ ἄρθρ. **28**, **33** καὶ **40** τοῦ περὶ ταμιῶν διατάγματος τῶν **6/18** Φεβρουαρίου **1834** περιέχουν τὰς αὐτὰς διατάξεις, μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι ἐνταῦθα ἐκτίθενται μὲ περισσοτέραν ἀνάπτυξιν καὶ σαφήνειαν· προστέθη δὲ καὶ νέα διάταξις, ἡ τοῦ ἐδαφίου δευτέρου τοῦ ἄρθρου **7**, κατὰ τὴν ὁποίαν πᾶς ταμίας ἢ εἰσπράκτωρ ἐκδοὺς ἀπόδειξιν χειρόγραφον ἢ καὶ ἔντυπον παρὰ τοὺς κανονισμένους τύπους, καταδιώκεται ποινικῶς ὡς ἔνοχος ὑπεξαιρέσεως. Ἡ διάταξις αὕτη ἐθεωρήθη ἀναγκαιοτάτη, διότι μέχρι τοῦδε, ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς οἱ φορολογούμενοι ὑποχρεοῦνται εἰς δευτέραν πληρωμὴν τῶν φόρων, ὅσων δὲν ἔλαβον τὴν νόμιμον τῆς πληρωμῆς ἀπόδειξιν, ἀφ' ἑτέρου οἱ εἰσπράξαντες αὐτοὺς δημόσιοι ὑπάλληλοι καταδιωκόμενοι ὑπεκφεύγουν τὴν ποινὴν ἕνεκα τῆς ἀσαφείας τοῦ νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων.

Τὸ κεφάλαιον τοῦτο διαιρεῖται εἰς πέντε παραγράφους, ἐξ ὧν οἱ μὲν πρῶτοι τρεῖς διαγράφουν τὰ διάφορα εἴδη τῶν πιστώσεων, διαιρουμένων εἰς

Πιστώσεις τακτικάς·
Πιστώσεις συμπληρωτικάς, καὶ
Πιστώσεις ἐκτάκτους.

Οἱ δὲ δύο τελευταῖοι κανονίζουν τὴν εἰδικότητα τῶν πιστώσεων κατὰ χρῆσιν, κεφάλαιον καὶ ἄρθρον, καὶ ὁρίζουν τὰς ὑπηρεσίας, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται εἰδικὸς νόμος ἢ πίστωσις χορηγηθεῖσα ἐπὶ εἰδικοῦ κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου.

Πιστώσεις τακτικαὶ ἐθεωρήθησαν αἱ διὰ τοῦ οἰκονομικοῦ νόμου χορηγούμεναι διὰ τὰ προϋπολογισθέντα ἔξοδα ἑκάστης χρήσεως.

Εἰς τὸν παράγραφον τοῦτον διαγράφονται καὶ οἱ ὅροι, ὑπὸ τοὺς ὁποίους οἱ ὑπουργοὶ δύνανται νὰ κάμωσι χρῆσιν τῶν πιστώσεων.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων **8**, **10**, **12** δὲν εἶναι ὅλως διόλου νέαι· φέρονται μὲν ἀλλ' ἀπελῶς πως εἰς τὰ ἄρθρα **58**, **61** καὶ **66** τοῦ ἀπὸ **6|18** Φεβρουαρίου **1834** Β. διατάγματος. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου **12** καθιερώθη μεταγενεστέρως, ἐπαναλαμβανομένη ἑκάστοτε εἰς τοὺς ἐτησίους οἰκονομικοὺς νόμους. Νέαι δὲ ὁλοσχερῶς διατάξεις εἶναι αἱ τῶν ἄρθρων **9**, **11**, **13** καὶ **14**.

Ἐπειδὴ συμβαίνει πολλάκις, ὥστε αἱ διὰ τοῦ οἰκονομικοῦ νόμου χορηγούμεναι πιστώσεις ν' ἀποδειχθῶσιν ἀνεπαρκεῖς, καὶ τοι μὴ γενομένης ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας, δι' ἣν ἐχορηγήθησαν, ὡς αἱ διὰ διατροφὴν ὑποδίκων καὶ καταδίκων, αἱ δι' ἀποζημιώσεις μαρτύρων, συνέδρων καὶ ἐνόρκων, αἱ διὰ μεταφορὰν καταδίκων, αἱ δι' ἐκτέλεσιν θανατικῶν ἀποφάσεων, αἱ δι' ἐκτάκτους εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστολὰς καὶ ἄλλας παρομοίας φύσεως, ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον καὶ ἀπαραίτητον εἰς τοιαύτας περιστάσεις νὰ χορηγῶνται πιστώσεις διὰ Β. διαταγμάτων, ἐπιφυλαττομένης τῆς κυρώσεως τῶν πιστώσεων τούτων παρὰ τῶν Βουλῶν ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῶν συνόδῳ.

Αἱ πιστώσεις αὗται ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς πιστώσεις συμπληρωτικαί· ἐπιτρέπονται δὲ διὰ μόνον τὰς δαπάνας τὰς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων προβλεφθείσας, καὶ ῥητῶς ἐν τῷ οἰκονομικῷ νόμῳ ἀναφερομένας ὡς ἐπιδεκτικὰς τοιούτων αὐξήσεων.

Τὰ ἄρθρα **15**, **16** καὶ **17** ὅλως νέα, διαγράφουν τοὺς ὅρους, ὑπὸ τοὺς ὁποίους χορηγοῦνται αἱ τοιαῦται πιστώσεις καὶ γίνεται χρῆσις αὐτῶν.

Ὁσάκις δὲ παρουσιάζονται περιστάσεις ἔκτακτοι, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ἀναβολὴ ἀναποφεύκτου καὶ κατεπειγούσης δαπάνης δύναται νὰ ἔχῃ συνεπείας ἐπιβλαβεῖς, καὶ τοιαῦται εἶναι ἐπιδημικὴ νόσος, στάσις, ἐπιδρομὴ ἐξωτερικὴ κ. τ. λ. περιστά-

σεις, τὰς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προΐδῃ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους, ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Β. διαταγμάτων χορήγησις πιστώσεων, ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς διαγραφομένους εἰς τὰ περὶ συμπληρωτικῶν πιστώσεων (ἄρθρα 16 καὶ 17.)

Περὶ τῶν πιστωσεων τούτων, τὰς ὁποίας ὠνομάσαμεν πιστώσεις ἐκτάκτους, πραγματεύονται τὰ ὅλως νέα ἄρθρα 18 καὶ 19.

Τὰ ἄρθρα 20, 21 καὶ 22 πραγματεύονται περὶ τῆς εἰδικότητος τῶν πιστώσεων. Κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων τούτων, ἃ. αἱ χορηγούμεναι δι' ἔξοδα μιᾶς χρήσεως πιστώσεις δὲν συγχωρεῖται νὰ διατεθῶσιν εἰς ἔξοδα ἄλλης χρήσεως· β'. ὁ προϋπολογισμὸς ἑκάστου ὑπουργείου πρέπει νὰ διαιρῆται εἰς κεφάλαια καὶ ἄρθρα, ἕκαστον δὲ τούτων νὰ περιέχῃ ὁμοφυεῖς ὑπηρεσίας καὶ γ'. τὰ δι' ἕκαστον ἄρθρον προσδιωρισμένα διὰ τοῦ νόμου ποσὰ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἄλλα ἄρθρα.

Ἐνταῦθα νομίζω ἀναγκαῖον νὰ παρατηρήσω, ὅτι εἰς ἄλλα συνταγματικὰ κράτη αἱ πιστώσεις χορηγοῦνται κατὰ κεφάλαια τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν ἑκάστου ὑπουργείου, ἡ δὲ κατ' ἄρθρα διαίρεσις ἐνεργεῖται ἀκολούθως διὰ Β. διαταγμάτων, ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν· παρ' ἡμῖν ὅμως ἐθεωρήθη καταλληλότερον νὰ ὁρισθῇ ἡ διὰ τοῦ νόμου χορήγησις κατ' ἄρθρα, ὅπως καὶ καθιερώθη ἤδη διὰ τῶν ψηφισθέντων προϋπολογισμῶν.

Νέα ἐπίσης διάταξις εἶναι ἡ τοῦ ἄρθρου 23· κατ' αὐτὴν, διὰ πᾶν δημόσιον ἔργον, τοῦ ὁποίου ἡ κατασκευὴ ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν δραχμ. 3,000, ἀπαιτεῖται εἰδικὸς νόμος ἡ πίστωσις, χορηγηθεῖσα ἐπὶ εἰδικοῦ κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Χρηματικαὶ μηνιαῖαι αἰτήσεις.

Διὰ τῶν διατάξεων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο καθιεροῦται ἡ παραδεχθεῖσα ἤδη διὰ τῶν οἰκονομικῶν νόμων ἀρχὴ τοῦ νὰ προσδιορίζηται κατὰ μῆνα διὰ Β. διατάγματος τὸ χρηματικὸν ποσὸν, τὸ ὁποῖον ἕκαστος ὑπουργὸς δύναται νὰ διαθέσῃ ἐπὶ τῶν ψηφισθεισῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ του.

Σαφηνίζεται δὲ περιπλέον, ὅτι τὰ Β. διατάγματα προκαλοῦνται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀναλόγως τῶν χρηματικῶν πόρων τοῦ δημοσίου ταμείου· ἡ τάξις αὕτη ἀκολουθεῖται καὶ σήμερον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἐκκαθάρισις τῶν ἐξόδων.

Τὸ κεφάλαιον τοῦτο ὑποδιαιρεῖται εἰς τρεῖς παραγράφους. Διὰ τοῦ πρώτου, περιέχοντος τὰ ἄρθρα 25, 26, 27 καὶ 28, ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ ὁρισθῇ ἡ ἀρχή, ἥτις εἶναι μόνη ἁρμοδία νὰ ἐκκαθαρίζῃ τὰ ἔξοδα τοῦ κράτους καὶ νὰ ἀναγνωρίζῃ αὐτὰ ὡς χρέος δημόσιον· νὰ τεθῶσι δὲ καὶ αἱ κυριώτεραι ὑποχρεώσεις περὶ τὴν τακτοποίησιν τῶν ἐξόδων.

Ὁ δεύτερος παράγραφος περιέχει διατάξεις (ἄρθρα 29, 30, 31 καὶ 32), ἀφορώσας τὴν μισθοδοσίαν τῶν ὑπαλλήλων· ἃ. ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὑπηρετοῦν εἰς διαφόρους ἐμμίσθους θέσεις· β'. ἐν περιπτώσει ἀπουσίας· γ'. ἐν περιπτώσει παραιτήσεως ἢ ἀπολύσεως τῆς ὑπηρεσίας, καὶ δ'. ἐν περιπτώσει ἐγκαταλείψεως τῆς θέσεως ἄνευ ἀδείας.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 29 περὶ τῶν ὑπηρετούντων εἰς διαφόρους ἐμμίσθους θέσεις ὑπαλλήλων, εἶναι ὅλως νέα. Εἶναι δίκαιον, ὑπάλληλος ἐπιφορτιζόμενος καθήκοντα διαφόρων θέσεων, νὰ λαμβάνῃ τὸν μισθὸν τῆς μᾶλλον μισθοδοτουμένης· καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν χορήγησιν ἐπιμισθίου εἰς τοὺς ἐκπληροῦντας τὰ ἔργα πλέον ἢ μιᾶς ἐμμίσθου θέσεως, ἐθεώρησα ἀναγκαῖον νὰ μὴ μένῃ ἀκανόνιστος ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, καθ' ὅσον ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου εἶναι ἤδη παραδεδεγμένη εἰς τὴν νομοθεσίαν μας. Οἱ καθηγηταὶ τοῦ πανεπιστημίου καὶ τινες τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν καθιερώθη διὰ νόμου νὰ λαμβάνωσιν ἐπιμίσθιον.

Τὸ ἄρθρον 30 ἀφορᾷ τὰς μισθοδοσίας τῶν ἐν ἀδείᾳ ἀπόντων ὑπαλλήλων. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου τροποποιοῦνται τὰ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου 1836 καὶ ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου 1837 Β. διατάγματα.

Τὸ ἄρθρον 31 κανονίζει τὴν ἐποχήν, καθ' ἣν παύει ἡ μισθοδοσία τῶν παραιτουμένων ἢ ἀπολυομένων τῆς ὑπηρεσίας ὑπαλλήλων· προσετέθη δὲ ἰδιαιτέρα διάταξις ἀφορῶσα τοὺς ταμίας τοῦ κράτους· οὗτοι εὑρίσκονται, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῆς ὑπηρεσίας των, εἰς ἐξαιρετικὴν θέσιν ἀπέναντι τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων. Εἶναι ἀδύνατον νὰ ἔχουν κατὰ πᾶσαν στιγμὴν ἑτοίμους τοὺς λογαριασμούς των, καὶ ἐπειδὴ τὸ δημόσιον ἔχει μέγα συμφέρον νὰ λαμβάνῃ ἐγκαίρως καὶ ἐντελῶς συντεταγμένους λογαριασμοὺς τῶν παραιτουμένων ἢ ἀπολυομένων τῆς ὑπηρεσίας ταμιῶν, ἐθεωρήθη δίκαιον νὰ διαρκῇ ὁ μισθὸς αὐτῶν μέχρις οὗ παραδώσωσι τὴν ὑπηρεσίαν των καὶ συντάξωσι τοὺς λογαριασμούς των· διὰ νὰ μὴ μένῃ δὲ εἰς τὴν ἐξουσίαν των νὰ παρα-

τείνωσιν επ' άπειρον την εργασίαν των ταύτην, το υπουργείον των Οικονομικών αναλόγως της εκτάσεως της υπηρεσίας εκάστου υπολόγου, θέλει προσδιορίζει εκάστοτε προθεσμίαν προς περαίωσιν αυτής, μη υπερβαίνουσαν όμως τας εξ εβδομάδας. Ο παράγραφος τρίτος αφορά τας διά λογαριασμόν του δημοσίου γενομένας εργασίας και προμηθείας, και καθιερούται η αρχή του να γίνωνται αύται δια δημοσίου διαγωνισμού, εξαιρουμένων των εν τω νόμω ρητώς αναφερομένων περιπτώσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ϛ'.

Εντολή προς πληρωμήν των εξόδων.

Μετά τας διατάξεις τας αφορώσας την εκκαθάρισιν των εξόδων, έπονται αι διατάξεις αι αφορώσαι την εντολήν προς πληρωμήν αυτών.

Τα άρθρα **34** μέχρι του **40**, συμπεριλαμβανομένου, διαγράφουν τους όρους, υπό τους οποίους εκδίδονται τα εντάλματα, και κανονίζουν εν περιλήψει τα δικαιολογητικά έγγραφα, τα οποία πρέπει να επισυναπτωνται. Διά των άρθρων τούτων εκτίθενται ευμεθόδως και εύκρινώς αι διατάξεις των άρθρων **58**, **59**, **60**, **61**, **62**, **63**, **64**, **67** και **68** του από 6 Φεβρουαρίου **1834** περί ταμείων Β. διατάγματος και καθιεροῦται προς τοῖς ἄλλοις, ὅτι πᾶς διαχειριστής δημοσίων χρημάτων, πᾶς ταμίας, διατελεί ὑπὸ τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, προτείνεται παρ' αὐτοῦ, δίδει λόγον τῶν πράξεών του εἰς αὐτὸν καὶ εἶναι ὑπόλογος ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, μὲ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι οἱ διαχειρισταὶ τῶν εἰδικῶν ταμείων τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, τῶν προξενείων καὶ τῶν ταχυδρομείων διατελοῦν συγχρόνως καὶ ὑπὸ τοὺς ἁρμοδίους ὑπουργούς, προτείνονται παρ' αὐτῶν καὶ δίδουν λόγον τῶν πράξεών των καὶ εἰς αὐτούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Πληρωμή των εξόδων.

Το κεφάλαιον τοῦτο διαιρεῖται εἰς τρεῖς παραγράφους· ὁ πρῶτος παράγραφος ἀφορᾷ τὰς πληρωμὰς πρὸς τοὺς διαφόρους πιστωτὰς τοῦ δημοσίου, καὶ τὸ μὲν ἄρθρον **41** περιέχει ὑποχρεώσεις διὰ τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἐγκαίρου πληρωμῆς τῶν ἐνταλμάτων, καὶ τοῦ νὰ ἐπιτηρῇ, ὥστε νὰ μὴ γίνωνται ὑπερβάσεις τῶν πιστώσεων· τὸ δὲ ἄρθρον **42** καθιστᾷ ὑπευθύνους τοὺς ταμίας διὰ πᾶσαν πληρωμὴν ἐντάλματος, τοῦ ὁποίου τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα

εἶναι ἐλλειπῆ ἢ κατ' οὐσίαν λανθασμένα. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπορίσθησαν ἀπὸ τὸ ἄρθρον **67** τοῦ ἀπὸ **6** Φεβρουαρίου **1834** περὶ ταμείων διατάγματος, συνεπληρώθησαν δὲ ὡς πρὸς τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ὁ διατάκτης καὶ μετὰ τὴν ἄρνησιν τοῦ ταμίου ἤθελεν ἀπαιτήσει τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐντάλματος.

Ὁ δεύτερος παράγραφος, συγκείμενος ἐκ τῶν ἄρθρων **43** καὶ **44**, περιέχει διατάξεις ἀφορώσας τὰς πρὸς τὸ στρατιωτικὸν καὶ ναυτικὸν προκαταβολάς.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν καὶ ἐν μέρει τῶν ναυτικῶν ἐκδίδουν μέχρι τοῦδε χρηματικὰ ἐντάλματα, ἐντὸς μὲν τῶν κατ' ἄρθρα ψηφιζομένων πιστώσεων, ἀλλ' ἄνευ δικαιολογητικῶν ἐγγράφων· κάμνουν δὲ ἀκολούθως χρῆσιν τῶν ποσοτήτων, τὰς ὁποίας λαμβάνουν ἀπὸ τὰ δημόσια ταμεῖα, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας των· διὰ τοῦ τρόπου τούτου ὄχι μόνον αἱ πληρωμαὶ ἀπομακρύνονται τοῦ ἀμέσου διοικητικοῦ ἐλέγχου, ἀλλὰ καὶ οἱ παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πραγματικῶν πληρωμῶν τοῦ ταμείου συντασσόμενοι ἀπολογισμοὶ δὲν παρουσιάζουν τὰ πραγματικὰ ἔξοδα τῶν δύο τούτων κλάδων τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, καὶ αἱ τυχὸν ὑπερβάσεις τῶν πραγματικῶν ἐξόδων πρὸς τὰς χορηγηθείσας εἰς τὰ ὑπουργεῖα ταῦτα πιστώσεις, δὲν δύνανται νὰ ἀναφανῶσιν εἰμὴ μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν εἰδικῶν λογαριασμῶν αὐτῶν παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου· ὁ προνοούμενος διὰ τῶν νέων τοῦ νομοσχεδίου διατάξεων τρόπος, ὑποβάλλει τὰ δύο ταῦτα ὑπουργεῖα εἰς τὰς γενικὰς περὶ ἐντολῶν καὶ ἐξόδων διατάξεις. Ἔχοντα εἰς τὴν διάθεσίν των ὡρισμένον τι ποσόν, τὰ ὑπουργεῖα ταῦτα δύνανται νὰ ἐνεργῶσι διὰ τῶν εἰδικῶν ταμείων των τὰς πληρωμὰς τῶν ἰδίων δαπανῶν καὶ νὰ ἐκδίδωσιν ἐπομένως τὰ ἐνταλματά των, ἐπισυνημμένα ἔχοντα ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ τῆς δαπάνης ἔγγραφα.

Ὁ τρίτος παράγραφος περιέχων τὰ ἄρθρα **45**—**51** ἀφορᾷ τὰς προπληρωμὰς διαφόρων δημοσίων ἐξόδων.

Ἡ φύσις ὑπηρεσιῶν τινῶν δὲν συγχωρεῖ ὡς πρὸς αὐτὰς τὴν τελείαν ἀπαγόρευσιν τῶν προπληρωμῶν· ὡς ἐκ τούτου καὶ σήμερον ἐνεργοῦνται τοιαῦται, μὴ στηριζόμεναι οὔτε εἰς τὸν νόμον, οὔτε εἰς κανόνα τινά· διὰ ταῦτα ἐτέθησαν εἰς τὸ νομοσχέδιον διατάξεις ἐξασφαλίζουσαι τὸ δημόσιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

'Απολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως καὶ κύρωσις αὐτοῦ.

Ἐκτὸς τῶν διατάξεων τῶν ἐπαναλαμβανομένων κατ' ἔτος εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς νόμους περὶ παρουσιάσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ ἑκάστης χρήσεως, οὐδεμία ἄλλη διάταξις ὑπάρχει ἀφορῶσα τοὺς εἰδικοὺς τύπους τῆς εἰς τὰς Βουλὰς παρουσιάσεως τῶν ἀπολογισμῶν καὶ τῶν καθ' ἕκαστα αὐτῶν.

Εἰς τὸ κεφάλαιον Β'. τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, διηρημένον εἰς ἑπτὰ παραγράφους καὶ περιέχον τὰ ἄρθρα **52—87** διαγράφονται διατάξεις,

1) Γενικαὶ περὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ,
2) Περὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων,
3) Περὶ τῶν εἰσπρακτέων τῶν κλεισμένων χρήσεων,
4) Περὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων,
5) Περὶ τῆς κλείσεως τῶν πιστώσεων,
6) Περὶ τῶν πληρωτέων ὑπολοίπων κατὰ τὸ κλείσιμον τῆς χρήσεως,
7) Περὶ παραγραφῶν καὶ κατασχέσεων καὶ περὶ χρεῶν τινῶν τοῦ δημοσίου.

Τὸ πλεῖστον μέρος τῶν διατάξεων τούτων ἐρανίσθημεν ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν περὶ λογιστικοῦ νομοθεσίαν, καθ' ὅσον ἠδύναντο νὰ ἐφαρμοσθῶσι παρ' ἡμῖν· τινὲς ὅμως τῶν διατάξεων ὑπηγορεύθησαν ἀπὸ αὐτὴν τὴν πεῖραν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Λογαριασμὸς τῶν ὑπουργῶν.

Τὸ κεφάλαιον Θ'. διηρημένον εἰς τρεῖς παραγράφους ἀπὸ τὰ ἄρθρα **88—94** περιέχει διατάξεις.

Εἰς τὸν πρῶτον παράγραφον, περὶ τῆς ἐποχῆς τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἐτησίων λογαριασμῶν τῶν ὑπουργῶν καὶ περὶ τοῦ γενικοῦ τύπου τῆς συντάξεώς των.

Εἰς τὸν δεύτερον παράγραφον, περὶ τοῦ γενικοῦ λογαριασμοῦ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, ὅστις πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ ὅλας τὰς περὶ τὴν εἴσπραξιν καὶ χρῆσιν τῶν δημοσίων χρημάτων πράξεις, καὶ νὰ καταδεικνύῃ τὴν στάσιν ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν, ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους· καὶ

Εἰς τὸν τρίτον παράγραφον, περὶ τοῦ τρόπου τῆς συντάξεως τῶν λογαριασμῶν τῶν διαφόρων ὑπουργῶν, καὶ περὶ τῶν πρὸς ἐντελῆ αὐτῶν κατάληψιν ἀπαιτουμένων ἀναπτύξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Εἰδικοὶ κατάλογοι δημοσιευόμενοι μετὰ τῶν ἀπολογισμῶν.

Ἐκτὸς τῶν λογαριασμῶν τῶν ὑπουργῶν, διὰ τῶν ὁποίων δίδεται δημοσίᾳ λόγος περὶ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ δημοσιεύωνται παρ' ἑνὸς ἑκάστου ὑπουργοῦ καὶ εἰδικοὶ κατάλογοι περὶ διαφόρων ἀντικειμένων, ἐξ ὧν τὰ βουλευτικὰ σώματα θέλουν φωτίζεσθαι περὶ διαφόρων κλάδων τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας.

Τὸ κεφάλαιον δέκατον, περιέχον τὰ ἄρθρα **95--109**, πραγματεύεται περὶ τῶν εἰδικῶν τούτων καταλόγων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Διοικητικὴ προεξέτασις καὶ ἔλεγχος τῶν λογαριασμῶν τῶν ὑπουργείων.

Οἱ ὑποβαλλόμενοι εἰς τὰς Βουλὰς λογαριασμοὶ τῶν ὑπουργείων καὶ οἱ ἀπολογισμοὶ προεξετάζονται διοικητικῶς παρ' εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, διοριζομένης παρὰ τοῦ Βασιλέως καὶ συγκειμένης ἐκ μελῶν τῆς Γερουσίας καὶ τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Διὰ τοῦ ἐλέγχου τούτου πιστοποιεῖται ἡ ἀκρίβεια τῶν ἐγγραφῶν τῶν γενικῶν δημοσίων βιβλίων τῶν παρὰ τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου κρατουμένων, τὸ σύμφωνον τῶν λογαριασμῶν τῶν διαφόρων ὑπουργῶν πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῶν βιβλίων τούτων, καὶ τέλος ἡ ἀκρίβεια τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως, ὅστις πρόκειται νὰ κυρωθῇ παρὰ τῶν Βουλῶν.

Τὸ κεφάλαιον ἑνδέκατον (ἄρθρα **110—114**) διαγράφει τὰ καθήκοντα τῆς εἰδικῆς ταύτης ἐπιτροπῆς καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν διαφόρων ὑπουργῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Εἰδικαὶ διατάξεις περὶ τοῦ δημοσίου χρέους.

Τὸ κεφάλαιον τοῦτο διαιρεῖται εἰς τρεῖς παραγράφους· ὁ πρῶτος πραγματεύεται περὶ δανείων τῆς Κυβερνήσεως·

Ὁ δεύτερος περὶ συντάξεων καὶ

Ὁ τρίτος περὶ ἐγγυοδοσιῶν.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων **115, 116, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 128, 129** καὶ **130** εἶναι νέαι· τὰς δὲ τῶν ἄρθρων **117 126** καὶ **127** ἐρανίσθημεν ἀπὸ τὰ σχετικὰ διατάγματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Δάνεια καὶ προκαταβολαί.

Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ κεφαλαίου τούτου (ἄρθρ. **131—133**) κανονίζονται τὰ περὶ δανείων καὶ προκαταβολῶν, τὰ ὁποῖα δίδονται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου· ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον ν' ἀπαγορευθῇ ἡ ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου χορήγησις δανείων καὶ προκαταβολῶν, ἄνευ προηγουμένης ἐκτάκτου πιστώσεως, προκαλουμένης πάντοτε διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῶν διαταγμάτων προκαλουμένων παρὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Λογιστικὸν διοικητικόν.

Τὸ διοικητικὸν λογιστικὸν πραγματεύεται ἰδίως περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν εἰς τὸ πρῶτον μέρος τεθεισῶν βάσεων τῶν ἐγγραφῶν τῆς ἐξελέγξεως καὶ τῆς εὐθύνης· ὁρίζει ἑπομένως τὰ καθήκοντα τῶν διατακτῶν, τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ εἰδικῶν ταμιῶν, τῶν εἰσπρακτόρων τῶν δημοσίων χρημάτων, τῶν εἰσπρακτόρων καὶ διαχειριστῶν τῶν εἰς εἴδη δημοσίων φόρων, τοῦ κεντρικοῦ ταμείου καὶ τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου.

Ὅ,τι ἐνταῦθα ἐγγυᾶται τὸ ἐπιτυχὲς τῆς μεθόδου καὶ τῆς κατατάξεως τῶν διαφόρων διατάξεων εἶναι ἡ βαθμηδὸν τελουμένη συγκέντρωσις ὅλων τῶν πράξεων ἀπὸ τὸ στοιχειῶδες λογιστικὸν ἑκάστου ὑπολόγου, καὶ τὰ εἰδικὰ λογιστήρια ἑκάστου ὑπουργείου εἰς τὸ γενικὸν λογιστήριον, τὸ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν **Οἰκονομικῶν**.

Τὸ δεύτερον τοῦτο μέρος τοῦ νομοσχεδίου διαιρεῖται εἰς τρία κεφάλαια, περὶ ὧν ἐν περιλήψει θέλω ἀναφέρει ὀλίγα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Λογιστικὸν τῶν διατακτῶν.

Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο (ἄρθρ. **134—137**) διαγράφονται τὰ πρώτιστα καθήκοντα τῶν παρ' ἑκάστῳ ὑπουργείῳ εἰδικῶν λογιστηρίων καὶ τὰ τῶν ἐπιτρόπων τῶν ὑπουργῶν· κανονίζονται ἀκολούθως τὰ λογιστικὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ κρατῶνται παρ' ἑκάστῳ ὑπουργείῳ καὶ παρ' ἑκάστῳ ἐπιτρόπῳ τῶν ὑπουργείων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Λογιστικὸν τῶν ταμιῶν καὶ εἰσπρακτόρων.

Τὸ κεφάλαιον τοῦτο (ἄρθρ. **138—209**) διαιρεῖται εἰς ἓξ παραγράφους καὶ πραγματεύεται,

Περὶ τῶν βιβλίων, ἐγγραφῶν καὶ ἐλέγχου.

Περὶ τῆς ἀποδόσεως λογαριασμῶν καὶ περὶ τῆς εὐθύνης.

α'. Τῶν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν·

β'. Τῶν εἰδικῶν ταμιῶν.

γ'. Τῶν εἰσπρακτόρων·

δ'. Τῶν εἰσπρακτόρων δημοσίων φόρων εἰς εἴδη·

ε'. Τοῦ κεντρικοῦ ταμείου.

Περιέχει δ' ἐπὶ τέλους γενικὰς διατάξεις ἀφορώσας ὅλους ἐν γένει τοὺς ἀνωτέρω ὑπολόγους.

α'. Περὶ ἐγκαθιδρύσεως,

β'. Περὶ βιβλίων ἐγγραφῶν καὶ ἐλέγχου,

γ'. Περὶ ἀποδόσεως λογαριασμῶν,

δ'. Περὶ εὐθύνης, καὶ

ε'. Περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'.

Γενικὸν Λογιστήριον.

Εἰς μοναδικὸν ἄρθρον, τὸ **210**, ἐκτίθενται ἐν περιλήψει τὰ κυριώτερα καθήκοντα τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου, ἐν πλήρει ἰσχύϊ ὑπάρχοντος τοῦ ἀπὸ **17** Σεπτεμβρίου **1842** καταστατικοῦ αὐτοῦ, εἰς ὃ ἐν ἐκτάσει ἀναπτύσσονται.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Λογιστικὸν δικαστικὸν καὶ ἔλεγχος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Τὸ Γ'. μέρος διαιρεῖται εἰς δύο κεφάλαια· τὸ πρῶτον διαγράφει ἐν περιλήψει τὸν δικαστικὸν ἔλεγχον τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, καὶ τὸ δεύτερον, τὸν διοικητικόν. Τὰ καθήκοντα αὐτοῦ τοῦ σώματος, ἐξασκοῦντος οὐσιώδη ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τοῦ Κράτους, διαγράφονται λεπτομερέστερον εἰς τὸ ἀπὸ **27** Σεπτεμβρίου **1833** καταστατικόν.

Ὁ δικαστικὸς ἔλεγχος (ἄρθρ. **211—215**) ἀφορᾷ τὴν ἐκδίκασιν τῶν μερικῶν λογαριασμῶν τῶν ὑπολόγων, ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ συνέδριον ἐκδίδει ἀποφάσεις ἐκτελεστάς.

Ὁ διοικητικὸς ἔλεγχος αὐτοῦ (ἄρθρ. **216—223**) συνίσταται

εἰς τὴν παράθεσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐκδικασθέντων μερικῶν λογαριασμῶν, πρὸς τοὺς παρὰ τῶν ὑπουργῶν δημοσιευθέντας γενικοὺς λογαριασμοὺς καὶ τοὺς ἀπολογισμοὺς τῶν κλεισθεισῶν χρήσεων, οἵτινες εἶχον ἤδη ἐξελεγχθῆ παρὰ τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, περὶ ἧς ἐγένετο λόγος εἰς τὸ Κεφάλαιον ΙΑ'.

Περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ ἐλέγχου τούτου τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἐκδίδει διαδηλώσεις δημοσιευομένας διὰ τοῦ τύπου καὶ ὑποβαλλομένας εἰς τὸν Βασιλέα καὶ εἰς τὰς Βουλάς.

Ὁ διοικητικὸς οὗτος ἔλεγχος ἔχει σκοπὸν νὰ περιβάλῃ μὲ νέας ἐγγυήσεις τὸν δημόσιον πλοῦτον ἐναντίον τῶν ἐνδεχομένων παρεκτροπῶν τῶν διατακτῶν ὑπουργῶν.

Διῆλθον, Κύριοι, μὲ τὴν δυνατὴν σαφήνειαν καὶ συντομίαν τὰς κυριωτέρας διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου παλαιὰς καὶ νέας. ἀφοῦ μελετήσητε τὰ καθέκαστα, θέλετε καταναήσει τὴν ἀληθῆ ἀξίαν τοῦ ἔργου, θέλετε πεισθῆ ὅτι ποτὲ τὰ οἰκονομικὰ τῆς πατρίδος δὲν δύνανται νὰ λάβωσιν ἀξιόχρεων διεύθυνσιν ἄνευ τῶν ἐγγυήσεων, τὰς ὁποίας καθιεροῖ τὸ νομοσχέδιον. Τὰς πλειοτέρας διατάξεις αὐτοῦ ἠρύσθημεν ἀπὸ τὴν νομοθεσίαν ἄλλων εὐνομουμένων ἐθνῶν καὶ κατ' ἐξοχὴν τῆς Γαλλίας· μέγα δὲ μέρος αὐτῶν ὀφείλομεν εἰς τὴν ἐπιτόπιον πεῖραν. Ἐπιψηφίζοντες τὸ νομοσχέδιον, ἀνεγείρετε μνημεῖον αἰώνιον τῆς περὶ τὴν τακτοποίησιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ κράτους ἰδιαιτέρας μερίμνης σας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰανουαρίου 1851.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΗ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

«Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῆ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Νοεμβρίου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ἡ διοίκησις τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων, καὶ τὸ λογιστικὸν ἐν γένει τοῦ Κράτους κανονίζονται διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὡς ἑρεξῆς·

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Λογιστικὸν Νομοθετικόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 2. Τὰ δημόσια ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἑκάστης χρήσεως προσδιορίζονται διὰ τῶν ἐνιαυσίων οἰκονομικῶν νόμων καὶ ἀποτελοῦν τὸν γενικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 3. Ἀνήκουσιν εἰς τὴν χρῆσιν τὰ ἔσοδα μόνα ἐκεῖνα, ὅσα παράγονται ἀπὸ δικαιώματα τοῦ δημοσίου, ἀποκτηθέντα ἐντὸς τοῦ ἔτους τοῦ ὁμωνύμου τῆς χρήσεως, ἐπίσης καὶ τὰ ἔξοδα μόνα ἐκεῖνα, ὅσων αἱ ὑπηρεσίαι ἐκτελοῦνται ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 4. Ἡ διάρκεια ἑκάστης χρήσεως παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους διὰ τὴν εἴσπραξιν καὶ τὴν πληρωμὴν ὅλων τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Ἄρθρον 5. Ὁ γενικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους ὑποβάλλεται εἰς τὰς Βουλὰς διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ,

ψηφίζεται καὶ κυροῦται ἐντὸς τῆς Σύνόδου τῆς ληγούσης πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔτους, τοῦ ὁποίου φέρει τὸ ὄνομα ὁ προϋπολογισμός.

Ἐν περιπτώσει δὲ διαλύσεως τῆς Βουλῆς πρὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ψηφίζεται οὗτος κατὰ τὴν ἐπομένην Σύνοδον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. Ἔσοδα.

Ἄρθρον 6. Ἡ εἴσπραξις τῶν δημοσίων χρημάτων ἀνατίθεται ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διοριζομένους ταμίας, εἰδικοὺς ταμίας καὶ εἰσπράκτορας, καὶ ἐνεργεῖται δυνάμει τίτλου ἐννόμως συντεταγμένου.

Ἄρθρον 7. Πᾶσα εἴσπραξις δημοσίων χρημάτων θεωρεῖται ὡς μηδόλως γενομένη, ἂν δὲν γείνῃ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ταμίου ἢ εἰσπράκτορος, ἐπὶ ἀποδείξει αὐτοῦ, κατὰ τοὺς κανονισμένους τύπους ἐκδεδομένῃ. Συγχωρεῖται μολοντοῦτο ἡ εἰς οἱονδήποτε ἐπαρχιακὸν ταμεῖον παράδοσις χρημάτων ἐκ μέρους δημοσίων ὀφειλετῶν, διὰ νὰ συμψηφισθῶσιν εἰς τὸ ἁρμόδιον ταμεῖον μὲ τὸ χρέος αὐτῶν.

Ταμίας ἢ εἰσπράκτωρ ἐκδοὺς ἀπόδειξιν χειρόγραφον ἢ καὶ ἔντυπον παρὰ τοὺς κανονισμένους τύπους, καταδιώκεται ποινικῶς ὡς ἔνοχος ὑπεξαιρέσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. Ἔξοδα.

1. Πιστώσεις τακτικαί.

Ἄρθρον 8. Ὁ οἰκονομικὸς Νόμος χορηγεῖ τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις διὰ τὰ προϋπολογισθέντα ἔξοδα ἑκάστης χρήσεως, τὰ ὁποῖα πληρώνονται ἐκ τῶν χρηματικῶν πόρων τῶν διαλαμβανομένων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐσόδων.

Ἄρθρον 9. Πᾶσα αἴτησις πιστώσεως δι' ἔξοδον μὴ προβλεφθὲν ἐν τῷ οἰκονομικῷ Νόμῳ, πρέπει νὰ καταδεικνύῃ καὶ τὸν χρηματικὸν πόρον, ἐκ τοῦ ὁποίου θέλει πληρωθῇ.

Ἄρθρον 10. Οἱ ὑπουργοὶ δὲν δύνανται, ἐπὶ προσωπικῇ αὐτῶν εὐθύνῃ, νὰ ἐξοδεύσωσιν ἐπέκεινα τῶν χορηγηθεισῶν εἰς ἕκαστον αὐτῶν πιστώσεων.

Ἄρθρον 11. Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς δὲν δύναται, ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτοῦ εὐθύνῃ, νὰ ἐπιτρέψῃ πληρωμὰς ὑπερβαινούσας τὰς χορηγηθείσας εἰς ἕκαστον ὑπουργὸν πιστώσεις.

Ἄρθρον 12. Οἱ ὑπουργοὶ δὲν δύνανται δι' οἱουδήποτε εἰδικοῦ πόρου ν' αὐξήσωσι τὸ ποσὸν τῶν προσδιορισθεισῶν διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας των πιστώσεων· ἐπομένως, ὅταν κινητόν τι ἢ ἀκίνητον εἰς τὴν διάθεσίν των εὑρι-

σκόμενον πωληθῇ, τὸ τίμημα αὐτοῦ θεωρεῖται ὡς δημόσιον ἔσοδον καὶ καταλογίζεται εἰς τὴν τρέχουσαν χρῆσιν. Εἰς τὰ ἔσοδα ἐπίσης καταλογίζονται τὰ ἐπιστρεφόμενα εἰς τὸ δημόσιον χρήματα διὰ πληρωμὰς ἐνταλμάτων ἀκαταλλήλως ἢ κατὰ λάθος ἐκδοθέντων, ὅταν ἡ ἐπιστροφὴ αὐτῶν γίνηται μετὰ τὸ κλείσιμον τῆς χρήσεως.

Ἄρθρον 13. Ὅσα δὲ χρήματα ἐπιστρέφονται, διαρκούσης τῆς χρήσεως, καθ' ἣν ἔγεινεν ἡ πληρωμή, δύνανται νὰ ἐπαναχθῶσιν εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ ἐντείλαντος τὴν πληρωμὴν ὑπουργοῦ, ὅταν οὗτος τὸ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, καὶ ἀποδείξῃ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν χρημάτων καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπαναγωγῆς τῆς πιστώσεως.

Ἄρθρον 14. Οἱ ὑπουργοὶ ἐκδίδουν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ἔνταλμα πληρωμῆς διὰ τὸ τίμημα τῶν ἐκ μέρους ἄλλων ὑπουργῶν παραχωρουμένων αὐτοῖς πραγμάτων διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἡ ἀπόδοσις τῶν προκαταβολῶν, ὅσας κάμουν οἱ ὑπουργοὶ διὰ λογαριασμὸν ὁ εἷς τοῦ ἄλλου, ἐνεργεῖται δι' ἐνταλμάτων χρηματικῶν, ἐκδιδομένων ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν, εἰς ὃν ἀνήκει τὸ ἔξοδον πρὸς ὄφελος τοῦ προκαταβαλόντος, ὅστις προσθέτει πάλιν εἰς τὰς πιστώσεις του τὴν ἀποδιδομένην αὐτῷ ποσότητα. Ὅταν ὅμως ἡ ἐπαναγωγὴ αὐτῆς εἰς τὰς πιστώσεις δὲν εἰμπορῇ νὰ λάβῃ χώραν, τότε τὸ ἔνταλμα ἐκδίδεται πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου καὶ καταλογίζεται ἡ ποσότης εἰς τὰ ἔσοδα τῆς τρεχούσης χρήσεως.

2. Πιστώσεις συμπληρωτικαί.

Ἄρθρον 15. Ὅταν αἱ ψηφισθεῖσαι διὰ τοῦ οἰκονομικοῦ νόμου τακτικαὶ πιστώσεις ἀποδειχθῶσιν ἀνεπαρκεῖς ἄνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας, χορηγοῦνται ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν παρὰ τοῦ Βασιλέως πιστώσεις συμπληρωτικαί, ἀλλὰ δι' ἐκείνας μόνον τὰς δαπάνας τὰς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων προβλεφθείσας καὶ ῥητῶς ἐν τῷ οἰκονομικῷ νόμῳ κατονομασθείσας, ὡς ἐπιδεκτικὰς τοιαύτης αὐξήσεως.

Ἄρθρον 16. Τὰ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν ἐκδιδόμενα Βασ. διατάγματα, δι' ὧν ἀνοίγονται εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιστώσεις δι' οἱανδήποτε αἰτίαν, τότε μόνον ἐκτελοῦνται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, ὅταν ἐκδοθῶσιν ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου· προσυπογράφονται δὲ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ καὶ δημοσιεύονται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 17. Ὅλα τὰ τοιαῦτα περὶ πιστώσεων Β. διατάγματα συγκεφαλαιούμενα εἰς ἓν καὶ μόνον νομοσχέδιον, ὑποβάλλονται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν εἰς τὰς Βουλὰς πρὸς ἐπικύρωσιν ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῶν Συνόδῳ καὶ πρὸ τῆς παρουσιάσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ.

3. Πιστώσεις ἔκτακτοι.

Ἄρθρον 18. Διὰ τὰς ἐκτάκτους καὶ κατεπειγούσας ὑπηρεσίας τὰς μὴ προβλεφθείσας ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἀνοίγονται ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν διὰ Β. διαταγμάτων πιστώσεις ἔκτακτοι, κατὰ τὰς διατυπώσεις τὰς ὁρισθείσας εἰς τὸ ἄρθρον 16, ἡ δὲ ἐπικύρωσις αὐτῶν γίνεται κατὰ τὸ ἄρθρον 17.

Ἄρθρον 19. Διὰ πᾶσαν ἔκτακτον πίστωσιν χορηγουμένην εἰς ὑπουργὸν δι' ὑπηρεσίαν, μὴ προβλεφθεῖσαν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ὑπουργείου του, προστίθεται κεφάλαιον ἰδιαίτερον εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει.

4. Εἰδικότης τῶν πιστώσεων κατὰ χρῆσιν, κεφάλαιον καὶ ἄρθρον.

Ἄρθρον 20. Αἱ διὰ τοῦ οἰκονομικοῦ νόμου χορηγούμεναι πιστώσεις δι' ἔξοδα μιᾶς χρήσεως δὲν συγχωρεῖται νὰ διατεθῶσιν εἰς ἔξοδα ἄλλης χρήσεως.

Ἄρθρον 21. Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων ἑκάστου ὑπουργείου διαιρεῖται εἰς εἰδικὰ κεφάλαια· ἕκαστον κεφάλαιον περιέχει ὁμοφυεῖς ὑπηρεσίας καὶ διαιρεῖται εἰς ἄρθρα.

Ἄρθρον 22. Τὰ προσδιωρισμένα διὰ τοῦ νόμου εἰς ἕκαστον τῶν ἄρθρων ποσὰ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἄλλα ἄρθρα.

5. Ὑπηρεσίαι χρήζουσαι εἰδικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 23. Κατασκευὴ ὁδοῦ, διώρυγος, γεφύρας, λιμένος, δημοσίου καταστήματος ἢ ἄλλου ὁποιουδήποτε κτιρίου, ὑπερβαίνουσα τὸ ποσὸν δραχμ. 3,000, δὲν ἐκτελεῖται δαπάνῃ τοῦ δημοσίου, εἰμὴ δυνάμει εἰδικοῦ νόμου ἢ πιστώσεως χορηγηθείσης ἐπὶ εἰδικοῦ κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου. Ἡ αἴτησις περὶ τῆς πρώτης πιστώσεως δι' ἔξοδα τοιαύτης κατασκευῆς πρέπει νὰ συνοδεύηται μὲ τακτικὸν ὑπολογισμὸν τῆς ὁλικῆς δαπάνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Χρηματικαὶ μηνιαῖαι αἰτήσεις.

Ἄρθρον 24. Καθ' ἕκαστον μῆνα ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ τῶν ἄλλων ὑπουργῶν, προκαλεῖ Βασ. διάταγμα, προσδιορίζον τὸ χρηματικὸν ποσόν, τὸ ὁποῖον ἕκαστος δύναται νὰ διαθέσῃ κατὰ τὸν ἑφεξῆς μῆνα ἐπὶ τῶν ψηφισθεισῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ του, ἀναλόγως τῶν χρηματικῶν πόρων τοῦ δημοσίου ταμείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἐκκαθάρισις τῶν ἐξόδων.

1. Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 25. Κανὲν ἔξοδον δὲν ἐκκαθαρίζεται, οὔτε ἀναγνωρίζεται ὡς χρέος δημόσιον, εἰμὴ παρὰ τῶν ὑπουργῶν ἢ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῶν.

Ἄρθρον 26. Οἱ τίτλοι τῆς ἐκκαθαρίσεως ἑκάστου ἐξόδου πρέπει νὰ παρέχωσι τὴν ἀπόδειξιν, ὅτι ὑπάρχει κεκτημένον δικαίωμα εἰς πιστωτὴν τοῦ κράτους, καὶ νὰ ἦναι συντεταγμένοι κατὰ τὰς διατυπώσεις, τὰς ὁριζομένας διὰ τῶν εἰδικῶν κανονισμῶν ἑκάστης ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 27. Κάμμία συμφωνία περὶ τόκων ἢ προμηθείας τραπεζικῆς δὲν δύναται νὰ συνομολογηθῇ οὔτε νὰ γείνῃ δεκτὴ ἀπὸ τοὺς διατάκτας τῶν ἐξόδων πρὸς ὄφελος προμηθευτοῦ, διαχειριστοῦ ἢ ἐργολάβου, λόγῳ προσωρινοῦ δανείου ἢ προκαταβολῆς, ἕνεκα ὑπηρεσίας ἐκτελουμένης ἐντὸς τοῦ Βασιλείου.

Ἄρθρον 28. Προπληρωμαὶ εἰς ἐργολάβους ἢ προμηθευτὰς δὲν συγχωροῦνται· αἱ δὲ εἰς λογαριασμὸν πληρωμαὶ πρέπει νὰ ἦναι πάντοτε κατὰ τὸ ἓν τρίτον κατώτεραι τοῦ τιμήματος τοῦ τελεσθέντος μέρους τῆς ἐργασίας ἢ προμηθείας.

2. Προσωπικόν.

Ἄρθρ. 29. Ὑπάλληλος ὑπηρετῶν εἰς διαφόρους ἐμμίσθους θέσεις δὲν λαμβάνει εἰμὴ ἕνα μόνον μισθόν, τὸν τῆς μᾶλλον μισθοδοτουμένης· δύναται δὲ νὰ λάβῃ καὶ ἐπιμίσθιον διὰ τὰς προσθέτους ὑπηρεσίας, ὁπόταν καὶ ὅπως ῥητὸς νόμος τὸ ἐπιτρέπῃ.

Ἄρθρον 30. Τῶν ἀπόντων ἐπ' ἀδείᾳ ὑπαλλήλων ἐλαττοῦται κατὰ τὸ ἥμισυ ὁ μισθός· παύει δὲ ὁλοτελῶς, ὅταν ἡ ἄδεια ἦναι διὰ ξένην ἐπικράτειαν, ἢ ὅταν ἡ ἀπουσία παρατείνηται πέραν τοῦ ἑνὸς μηνός.

Τὸ εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου ἐλαττούμενον ἥμισυ τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑποδεεστέρων ὑπαλλήλων τῶν γραφείων, διατίθεται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ δι' ἀντιμισθίαν προσωρινοῦ ἀντικαταστάτου ὁσάκις ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας τὸ ἀπαιτήσει.

Ἐξαιροῦνται τῆς ἀνωτέρω διατάξεως·

α) Οἱ κωλυόμενοι ἕνεκα ἀσθενείας, πιστοποιουμένης παρὰ

δύο ἐπιστημόνων ἰατρῶν, ὁπότε ἡ ἄδεια ἀπουσίας δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ τρεῖς μῆνας.

δ') Οἱ δυνάμει εἰδικῶν τῆς ὑπηρεσίας κανονισμῶν ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνῃ διορίζοντες καὶ μισθοδατοῦντες ἀναπληρωτήν, τῶν ὁποίων ἡ μισθοδοσία ἐξακολουθεῖ νὰ ἦναι πλήρης ἐπὶ δύο μῆνας κατὰ μέγιστον ὅρον.

Ἄρθρον 31. Ὁ μισθὸς τῶν παραιτουμένων ἢ ἀπολυομένων τῆς ὑπηρεσίας ὑπαλλήλων παύει ἀφ' ἧς παραδοθῇ εἰς αὐτοὺς τὸ περὶ παραιτήσεως ἢ ἀπολύσεως τῆς ὑπηρεσίας ἔγγραφον, παρεκτὸς ἂν διαταχθῶσι νὰ ἐξακολουθήσωσι τὰ καθήκοντά των μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ διαδόχου των.

Τῶν παραιτουμένων ἢ ἀπολυομένων τῆς ὑπηρεσίας ἐπαρχιακῶν ταμιῶν ἐξακολουθεῖ ὁ μισθὸς μέχρις οὗ παραδώσωσι τὴν ὑπηρεσίαν ἐν γένει καὶ συνταξώσι τοὺς διὰ τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον λογαριασμούς των.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν προσδιορίζει ἑκάστοτε προθεσμίαν διὰ τὴν παράδοσιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὴν σύνταξιν τῶν λογαριασμῶν, οὐδέποτε ὑπερβαίνουσαν τὰς ἓξ ἑβδομάδας· δὲν διατάσσει δὲ τὴν πληρωμὴν τοῦ μισθοῦ πρὶν ἀποπερατωθῶσιν αἱ ἀνωτέρω ἐργασίαι.

Ἄρθρον 32. Δημοσίου ὑπαλλήλου, ἐγκαταλείποντος τὴν θέσιν του ἄνευ ἀδείας, ὁ μισθὸς παύει, ἐφαρμοζομένων πρὸς τούτοις κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν κατὰ νόμον ποινῶν.

3. Ὑλικόν.

Ἄρθρον 33. Ὅλαι αἱ διὰ λογαριασμὸν τῆς κυβερνήσεως ἐργασίαι καὶ προμήθειαι γίνονται διὰ δημοσίου διαγωνισμοῦ· ἐξαιροῦνται τῆς ἀνωτέρω διατάξεως αἱ ἑξῆς περιπτώσεις.

α) Ὅταν πρόκειται περὶ ἐργασίας ἢ προμηθείας, μὴ ὑπερβαινούσης τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 1,000.

β') Ὅταν αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἀπαιτουμένην ἰδιαιτέραν τεχνικὴν ἐπιτηδειότητα δὲν ἦναι ἐπιδεκτικαὶ διαγωνισμοῦ.

γ') Ὅταν τὸ κατεπείγον τῆς προμηθείας ἢ ἐργασίας δὲν συγχωρῇ τὴν χρονοτριβὴν τοῦ διαγωνισμοῦ.

δ') Ὅταν ἕνεκα δημοσίου συμφέροντος εἰδικὸν Βασ. διάταγμα ἐπιτρέψῃ νὰ μὴ γίνῃ διαγωνισμός.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ ἄνευ διαγωνισμοῦ συμφωνία πρέπει νὰ στηρίζηται εἰς ὑπολογισμὸν καὶ εἰς ἠτιολογημένην ἀπόφασιν ἢ πρόταση τοῦ ὑπουργοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ς'.

Ἐντολὴ πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.

Ἄρθρον 34. Ἔξοδον διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου δὲν πληρώνεται, ἂν δὲν ἐκδοθῇ χρηματικὸν ἔνταλμα παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ.

Ἄρθρον 35. Τὰ πρὸς πληρωμὴν τῶν δημοσίων ἐξόδων ἐντάλματα πρέπει νὰ στηρίζωνται εἰς πίστωσιν κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις χορηγηθεῖσαν, καὶ νὰ μὴν ὑπερβαίνωσι τὸ κατὰ τὰς μηνιαίας διανομὰς διαθέσιμον ποσόν.

Ἄρθρον 36. Χρηματικὸν ἔνταλμα δὲν ἐκδίδεται εἰμὴ δι' ἔξοδα ἐγκεκριμένα διὰ νόμων καὶ διαταγμάτων. Οἱ ἐκδόται τῶν ἐνταλμάτων εἶναι διὰ πᾶσαν κατὰ τοῦτο παράβασιν ὑπεύθυνοι πρὸς τὸ δημόσιον.

Ἄρθρον 37. Εἰς πᾶν χρηματικὸν ἔνταλμα πρέπει νὰ ἐπισυνάπτωνται, ὑπὸ εὐθύνην τοῦ ἐκδίδοντος αὐτό, ἔγγραφα, βεβαιοῦντα ὅτι δι' αὐτοῦ ἀποδίδεται ὁλικῶς ἢ ἐν μέρει κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις ἀποδεδειγμένον χρέος τοῦ κράτους.

Ἄρθρον 38. Τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα προσδιορίζονται δι' ἑκάστην ὑπηρεσίαν ἀπὸ τὸν ἁρμόδιον ὑπουργόν, συνεννοούμενον μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν· βάσεις δὲ αὐτῶν εἶναι·

Διὰ μὲν τὰ ἔξοδα τοῦ προσωπικοῦ.

Μισθούς, ἐπιμίσθια, ἀποζημιώσεις, συντάξεις καὶ βοηθείας.

Καταστάσεις κατ' ὄνομα δηλοῦσαι τὸν βαθμόν, τὸ ὑπούργημα, τὴν παρουσίαν ἢ ἀπουσίαν, τὴν τελεσθεῖσαν ὑπηρεσίαν, τὴν διάρκειαν αὐτῆς, τὸ δυνάμει νόμου, διατάγματος, κανονισμοῦ ἢ ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ὀφειλόμενον ποσόν.

Διὰ δὲ τὰ ἔξοδα τοῦ ὑλικοῦ.

Ἀγορὰς καὶ ἐνοίκια ἀκινήτων ἢ κινητῶν, ἀγορὰς τροφῶν καὶ ὑλικοῦ, ἐργασίας πρὸς ἀποζήρανσιν γαιῶν, πρὸς κατασκευήν, διατήρησιν καὶ ἐπισκευὴν κτιρίων, ὁδῶν, γεφυρῶν καὶ διωρύγων, ἢ πρὸς κατασκευήν, διατήρησιν ἢ ἐπιδιόρθωσιν κινητῶν.

1. Ἀντίγραφα ἢ ἀποσπάσματα ἀνηκόντως ἐπικυρωμένα νόμων, Β. διαταγμάτων ἢ ἀποφάσεων ὑπουργικῶν, συμφωνητικῶν περὶ ἀγορᾶς, προτάσεων καὶ πρακτικῶν δημοπρασίας, ἐνοικιαστηρίων καὶ συμφωνητικῶν.

2. Λογαριασμοὶ ἐκκαθαρισμένοι τῶν παραδοθέντων, βεβαιοῦντες τὴν τελεσθεῖσαν ὑπηρεσίαν καὶ τὸ εἰς λογαριασμὸν ἢ ἐξόρλησιν ὀφειλόμενον ποσόν.

3. Ἀποδείξεις τῆς παραλαβῆς τῶν πραγμάτων.

Ἄρθρον 39. Ὁ διατάκτης δὲν εἰμπορεῖ οὐδέποτε νὰ ἐκπληροῖ καὶ χρέη ταμείου.

Ἄρθρον 40. Πᾶς ὑπάλληλος ἐπιφορτισμένος χρηματικὴν διαχείρισιν καταστατίνεται ὑπόλογος, ἅμα δι' ἀποδείξεώς του λάβῃ εἰς χεῖράς του δημόσια χρήματα.

Πᾶς διαχειριστὴς δημοσίων χρημάτων, πᾶς ταμίας διατελεῖ ὑπὸ τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργόν, προτείνεται παρ' αὐτοῦ, δίδει λόγον τῶν πράξεών του εἰς αὐτὸν καὶ εἶναι ὑπόλογος ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Οἱ διαχειρισταὶ τῶν εἰδικῶν ταμείων τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, τῶν προξενείων καὶ τῶν ταχυδρομείων διατελοῦσι συγχρόνως καὶ ὑπὸ τοὺς ἁρμοδίους ὑπουργούς, προτείνονται δὲ παρ' αὐτῶν καὶ δίδουν λόγον τῶν πράξεών των καὶ εἰς αὐτούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Πληρωμὴ τῶν ἐξόδων.

1. Πληρωμαὶ εἰς πιστωτὰς τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 41. Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς φροντίζει νὰ πληρόνηται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν προσδιωρισμένον ἀπὸ τὸν διατάκτην τόπον πᾶν χρηματικὸν ἔνταλμα, ὅταν δὲν ὑπερβαίνῃ τὸν ὅρον τῆς πιστώσεως, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐξεδόθη.

Ἄρθρον 42. Ἐνταλματος πληρωμὴ δὲν ἀναβάλλεται, εἰμὴ ὅταν ὁ ταμίας βεβαιωθῇ, ὅτι τὰ ἐπισυναπτόμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα εἶναι ἐλλειπῆ ἢ κατ' οὐσίαν λανθασμένα.

Ὑπάρχει κατ' οὐσίαν λάθος, ὅταν ἡ ποσότης τοῦ ἐντάλματος δὲν ἦναι σύμφωνος μὲ τὴν προκύπτουσαν ἐκ τῶν ἐπισυνημμένων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, ἢ ὅταν τὰ ἔγγραφα ταῦτα δὲν ἦναι τοῦ κατὰ τὰς ὁδηγίας προσδιωρισμένου εἴδους.

Ὅταν ὁ ταμίας ἀρνηθῇ πληρωμήν, ὀφείλει νὰ αἰτιολογήσῃ ἐγγράφως τὴν ἄρνησίν του καὶ εἰς τὸν κομιστὴν τοῦ ἐντάλματος καὶ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν.

Ἐὰν, καὶ τούτου γενομένου, ὁ ἐκδότης τοῦ ἐντάλματος ἀπαιτήσῃ ἐγγράφως καὶ ὑπὸ εὐθύνην του τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ,

ὁ ταμίας πληρόνει μὲν χωρὶς περαιτέρω ἀναβολήν, ἀλλ' ὀφείλει νὰ ἐπισυνάψῃ εἰς τὸ ἔνταλμα ἀντίγραφον τῆς πρὸς ἄρνησιν αἰτιολογίας του καὶ τὸ πρωτότυπον τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ διατάκτου, καὶ ν' ἀναφέρῃ τὰ περὶ τούτου ἀμέσως εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν.

2. Προκαταβολαὶ εἰς τὸ στρατιωτικὸν καὶ ναυτικόν.

Ἄρθρ. 43. Μεχρισοῦ ἡ ὑπηρεσία τῶν στρατιωτικῶν ταμείων ὑπαχθῇ καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὰς γενικὰς τοῦ παρόντος νόμου διατάξεις, δίδεται ἁπαξ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν προκαταβολὴ δραχμῶν 500,000 διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν στρατιωτικῶν ταμείων.

Πᾶσα δὲ μετὰ ταῦτα πληρωμὴ στρατιωτικῶν ἐξόδων πρέπει νὰ γίνηται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Εἰς τὴν τεταγμένην προθεσμίαν περὶ παρουσιάσεως τοῦ ἐτησίου λογαριασμοῦ, τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ καὶ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον κατάστασιν, ἐμφαίνουσαν κατὰ ταμεῖα τὴν ὕπαρξιν τῶν ἀνωτέρω προκαταβολῶν, στηριζομένην εἰς πρωτόκολλα καταμετρήσεως τῶν εἰς τὰ ταμεῖα ταῦτα ὑπολοίπων κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου.

Ἄρθρ. 44. Ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαγεγραμμένους ὅρους δίδεται καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν προκαταβολὴ δραχμῶν 100,000.

3. Πληρωμαὶ διαφόρων δημοσίων ἐξόδων.

Ἄρθρ. 45. Προπληρωμαὶ ἐπιτρέπονται μόνον·

α) Διαταγῇ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, διὰ καλλιέργειαν δημοσίων κτημάτων καὶ διὰ δημόσια ἔργα, δι' ἐπιστασίας ἐκτελούμενα·

β') Ἰδίᾳ τῶν ταμιῶν ἁρμοδιότητι, δι' ἔξοδα κατασχέσεως κτημάτων κινητῶν καὶ ἀκινήτων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, δι' ἔξοδα ἀποστολῆς καὶ παραλαβῆς δημοσίων χρημάτων καὶ χαρτοσήμου, καὶ διὰ δικαιώματα καὶ προμήθειαν χαρτοσήμου.

Ἄρθρ. 46. Τὰ διαταγῇ τοῦ ὑπουγείου τῶν Οἰκονομικῶν προπληρονόμενα διὰ καλλιέργειαν δημοσίων κτημάτων, καὶ διὰ δημόσια ἔργα, ἐκτελούμενα δι' ἐπιστασίας, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῶσι τὰς 2,000 δραχμάς.

Ὁ ὑπάλληλος, πρὸς τὸν ὁποῖον γίνεται ἡ προπληρωμή, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν πληρώσαντα ταμίαν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῆς χρήσεως τῶν πληρωθέντων χρημάτων.

Δὲν συγχωρεῖται δὲ νέα προπληρωμή, οὔτε ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω

προσδιορισθέντος ὅρου τῶν 2,000 δραχ. εἰμὴ καθ' ὅσον ἐδικαιολογήθη ὁλοσχερῶς ἡ χρῆσις τῆς πρώτης προπληρωμῆς, ἢ ἐὰν τὸ μὴ δικαιολογηθὲν ποσὸν τῆς προπληρωμῆς ἔμεινεν εἰς χεῖρας τοῦ διαχειριστοῦ ὑπαλλήλου ὀλιγώτερον τοῦ ἑνὸς μηνός.

Ἄρθρ. 47. Τὰ διὰ τακτικῶν ἀποδείξεων προπληρονόμενα ἰδίᾳ ἁρμοδιότητι τοῦ ταμίου, δι' ἔξοδα κατασχέσεως τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, εἰσπράττονται ἀπὸ τὰ πρῶτα χρήματα τῶν ἐκποιηθέντων κτημάτων.

Ἄρθρ. 48. Ἀναστολὴ ἐκποιήσεως τῶν κτημάτων τῶν δημοσίων ὀφειλετῶν δὲν συγχωρεῖται, εἰμὴ ὅταν μετὰ τῆς πληρωμῆς τοῦ ὁλικοῦ χρέους των ἀποδοθῶσιν ἀμέσως καὶ τὰ προπληρωθέντα ἔξοδα κατασχέσεως.

Ἄρθρ. 49. Ἀναστολὴ ἐκποιήσεως τῶν κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, καὶ παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διαταχθεῖσα, δὲν γίνεται εἰμὴ ἀφ' οὗ εἰσαχθῶσι προηγουμένως εἰς τὸ ταμεῖον τὰ προπληρωθέντα δι' ἔξοδα κατασχέσεως.

Ἄρθρ. 50. Ἔξοδα κατασχέσεως, κατασταθέντα ὁριστικῶς εἰς βάρος τοῦ δημοσίου, καταλογίζονται εἰς τὰ δημόσια ἔξοδα, καὶ συμψηφίζονται δι' ἐνταλμάτων ἐπιμελείᾳ τῶν ταμιῶν.

Ἄρθρ. 51. Δι' ὅλας τὰς λοιπὰς προπληρωμάς, τὰς γενομένας ἰδίᾳ τοῦ ταμίου ἁρμοδιότητι, προκαλεῖται παρὰ τῶν ταμιῶν κατὰ μῆνα ἡ ἔκδοσις τῶν ἐνταλμάτων ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ἀπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως, καὶ κύρωσις αὐτοῦ.

1. Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 52. Ὁ ἀπολογισμὸς ἑκάστης χρήσεως κυροῦται δι' ἰδιαιτέρου νόμου.

Οἱ λογαριασμοὶ τῶν ὑπουργείων ἐπισυνάπτονται εἰς τὸ προτεινόμενον σχέδιον τοῦ νόμου τούτου.

Ἄρθρ. 53. Τὸ περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ ἑκάστης χρήσεως σχέδιον νόμου, καὶ οἱ πρὸς ὑποστήριξιν αὐτοῦ λογαριασμοὶ ἑτοιμάζονται ἐντὸς τῶν τριῶν πρώτων μηνῶν τοῦ ἀμέσως μετὰ τὸ κλεισιμον τῆς χρήσεως ἑπομένου ἔτους, καὶ παρουσιάζονται εἰς τὰς Βουλάς.

Ἄρθρ. 54. Ὁ περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως νόμος ὑποβάλλεται εἰς τὰς Βουλὰς κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν καὶ τὸν αὐτὸν τύπον, ὡς καὶ ὁ προϋπολογισμός.

2. Ἔσοδα.

Ἄρθρ. 55. Ὁ ἀπολογισμὸς ὁ ἐπισυναπτόμενος εἰς τὸ περὶ κυρώσεως αὐτοῦ νομοσχέδιον δεικνύει ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα·

α') Τὰ προϋπολογισθέντα,

β') Τὰ βεβαιωθέντα εἰσπρακτέα,

γ') Τὰ εἰσπραχθέντα· καὶ

δ') Τὰ εἰσπρακτέα ὑπόλοιπα.

3. Εἰσπρακτέα κλεισμένων χρήσεων.

Ἄρθρ. 56. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς προσαρτᾷ κατ' ἔτος εἰς τὸν γενικὸν λογαριασμόν του καταστάσεις κατ' ἄρθρον τῶν εἰσπραχθέντων ποσῶν, ἀπέναντι τῶν εἰσπρακτέων ὑπολοίπων ἑκάστης κλεισμένης χρήσεως, τῶν μετατεθέντων εἰς τὰς ἀκολούθους χρήσεις.

Ἄρθρ. 57. Τὰ εἰσπραττόμενα ποσὰ ἀπέναντι τῶν ὑπολοίπων τῶν κλεισθεισῶν χρήσεων ἐγγράφονται εἰς τὸν λογαριασμὸν τῆς τρεχούσης εἰς ἰδιαίτερα ἄρθρα, ἀποτελοῦντα χωριστὸν κεφάλαιον.

4. Ἔξοδα.

Ἄρθρ. 58. Ὁ ἀπολογισμὸς ὁ ἐπισυναπτόμενος εἰς τὸ περὶ κυρώσεως αὐτοῦ νομοσχέδιον δεικνύει ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα·

α') Τὰς κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον ἐγκριθείσας πιστώσεις,

β') Τὰ ἀναγνωρισθέντα εἰς βάρος τοῦ δημοσίου ἔξοδα,

γ') Τὰ πληρωθέντα· καὶ

δ') Τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα.

5. Κλεῖσις τῶν πιστώσεων.

Ἄρθρ. 59. Ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς χρήσεως ἐκκαθαρίζονται καὶ τὰ περὶ τῆς πληρωμῆς αὐτῶν ἐντάλματα ἐκδίδονται παρὰ τῶν ὑπουργῶν μέν, ἐντὸς ἐννέα μηνῶν (μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου) μετὰ τὸ ὁμώνυμον τῆς χρήσεως ἔτος, παρὰ τῶν δευτερευόντων δὲ διατακτῶν, ἐντὸς τριῶν μηνῶν (μέχρι τῆς 31 Μαρτίου).

Ἄρθρ. 60. Τὰ ἐφ' ἑκάστης χρήσεως ἐκδιδόμενα ἐντάλματα εἶναι δεκτὰ εἰς τὰ ταμεῖα, τῶν μὲν ὑπουργῶν μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ δευτέρου ἔτους αὐτῆς, τῶν δὲ δευτερευόντων διατακτῶν μέχρι, τέλους Ἀπριλίου.

Ἄρθρ. 61. Ἐὰν οἱ πιστωταὶ δὲν ζητήσωσι τὴν πληρωμήν των, ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν, τὰ ὑπὲρ αὐτῶν ἐκδοθέντα χρηματικὰ ἐντάλματα ἀκυροῦνται ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων των, καὶ ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐκδόσεως νέων ἐνταλμάτων μέχρι τῆς παραγραφῆς.

Ἄρθρ. 62. Αἱ πιστώσεις ἢ τὰ μέρη τῶν πιστώσεων, τῶν

ὁποίων δὲν ἔγινε χρῆσις μέχρι 31 Ὀκτωβρίου διὰ πραγματικῶν πληρωμῶν, ἀκυροῦνται εἰς τὰ βιβλία τῶν διαφόρων ὑπουργείων.

6. Πληρωτέα ὑπόλοιπα καὶ παραγραφὴ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 63. Αἱ πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ἐξόδων τῆς κλεισθείσης χρήσεως πληρωμαὶ γίνονται ἀπὸ τὰ χρηματικὰ κεφάλαια τῆς τρεχούσης χρήσεως.

Ἄρθρ. 64. Οἱ ὑπουργοὶ ἐκδίδοντες, ἐντάλματα ἐπὶ τῆς τρεχούσης χρήσεως διὰ λογαριασμοὺς τῶν κλεισθεισῶν, ὀφείλουσι νὰ μὴν ὑπερβαίνωσι τὰς κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον πιστώσεις, αἵτινες ἠκυρώθησαν μὲν διὰ τοῦ περὶ ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως νόμου, ἀφορῶσι δὲ κατὰ τὸ κλείσιμον τῆς χρήσεως γνωστὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα.

Τὰ ἐντάλματα ταῦτα ἐκδίδονται ἐπὶ εἰδικοῦ κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ ἑκάστου ὑπουργείου.

Εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως ἑκάστου ἔτους μεταφέρεται τόση ποσότης ἐκ τῶν ἀκυρωθεισῶν πιστώσεων, ὅση ἀπαρτίζουν τὰ καθ' ὅλον τὸ ἔτος πληρωθέντα ἐντάλματα διὰ τὰς κλεισθείσας χρήσεις. Προστίθεται δὲ ἡ ποσότης αὕτη εἰς τὰς δι' ἐκείνην τὴν χρῆσιν νομοθετημένας πιστώσεις.

Ἄρθρ. 65. Πρὸς πληρωμὴν χρέους ἀποχρώντως ἀποδεδειγμένου κλεισμένης τινος χρήσεως, μὴ συμπεριλαμβανομένου δὲ εἰς τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα κατὰ τὸν ἀπολογισμὸν αὐτῆς, ἀπαιτεῖται συμπληρωτικὴ ἐπὶ τῆς τρεχούσης χρήσεως πίστωσις, καταλογιζομένη εἰς τὸ κεφάλαιον, *κλεισμέναι χρήσεις*.

Ἄρθρ. 66. Οἱ ἐνιαύσιοι λογαριασμοὶ τῶν ὑπουργῶν καὶ ὁ γενικὸς λογαριασμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως περιέχουν ἰδιαίτερον πίνακα παριστάνοντα κατὰ κλεισθεῖσαν χρῆσιν καὶ κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον ἐξόδων, τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα μέρος τῶν ἀκυρωθεισῶν πιστώσεων, τὰ νέα χρέη διὰ τὰ ὁποῖα ἠνοίχθησαν συμπληρωτικαὶ πιστώσεις, καὶ τὰς γενομένας πληρωμὰς μέχρι τέλους τῆς πρὸς παραγραφὴν προθεσμίας.

Ἄρθρ. 67. Παραγράφεται πρὸς ὄφελος τοῦ κράτους καὶ ἐξαλείφεται πᾶν χρέος δημόσιον, ἐὰν δι' ἔλλειψιν ἀποχρώσης δικαιολογήσεως δὲν ἀνεγνωρίσθη, δὲν διετάχθη ἡ πληρωμὴ αὐτοῦ καὶ δὲν ἐπληρώθη ἐντὸς πέντε ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς χρήσεως.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἰσχύει εἰς τὰς περιστάσεις, διὰ τὰς ὁποίας νόμοι, εἰδικὰ διατάγματα, ἢ συμβόλαια προσδιώρισαν μακροτέραν ἢ συντομωτέραν προθεσμίαν παραγραφῆς.

Ἄρθρ. 68. Δὲν ἰσχύει προσέτι ὡς πρὸς τὰ χρέη, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπληρώθησαν ἐντὸς τῆς προσδιωρισμένης προθεσμίας δι' ἐμπόδια προελθόντα ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν, ἢ τῶν ὁποίων ἡ πληρωμὴ ἀνεβλήθη δι' ἀρξαμένην δίκην.

Ἕκαστος πιστωτὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ ἀπὸ τὸν ἁρμόδιον ὑπουργὸν ἀποδεικτικὸν περὶ τῆς ἐμπροθέσμου αἰτήσεώς του καὶ τῆς παρουσιάσεως τῶν τίτλων τοῦ δικαιώματός του.

Ἄρθρ. 69. Μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἀπολογισμοῦ πάσης χρήσεως οἱ διατάκται ὑπουργοὶ συντάττουσιν ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν μέχρι τῆς κλείσεως αὐτῆς μὴ πληρωθέντων χρεῶν. Παρομοίους καταλόγους συντάττουν καὶ διὰ τὰ νέα χρέη, τὰ ὁποῖα ἤθελον προστεθῇ εἰς τὰ πληρωτέα ταῦτα ὑπόλοιπα, δυνάμει συμπληρωτικῶν πιστώσεων κατὰ τὸ ἄρθρ. 65· οἱ κατάλογοι αὐτοὶ συντάσσονται καθ' ὅμοιον τύπον καὶ στέλλονται διπλοῖ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρ. 70. Τῶν κατὰ τοὺς λογαριασμοὺς ἑκάστου ὑπουργείου μενόντων πληρωτέων ἐξόδων, διὰ τὰ ὁποῖα ὑπῆρχον πιστώσεις, συγχωρεῖται νὰ διαταχθῇ ἡ πληρωμὴ παρὰ τῶν ὑπουργῶν ἀπὸ τὰ κεφάλαια τῆς τρεχούσης χρήσεως καὶ πρὶν τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς κλεισθείσης χρήσεως νόμου.

Ἄρθρ. 71. Τὰ ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῆς κλεισθείσης χρήσεως ἐκδιδόμενα ἐντάλματα ἰσχύουν μόνον μέχρι τέλους τοῦ ἔτους, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐξεδόθησαν. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας αὐτῆς εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρα, καὶ οἱ ὑπουργοὶ δὲν ἐκδίδουν ἄλλα περὶ τῆς πληρωμῆς αὐτῶν ἐντάλματα, εἰ μὴ ἐπὶ νέᾳ τοῦ πιστωτοῦ αἰτήσει.

Ἄρθρ. 72. Τὰ νέα ταῦτα ἐντάλματα πληρώνονται, ἀφοῦ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς πληροφορηθῇ προηγουμένως ὅτι ἡ δαπάνη, τῆς ὁποίας διατάσσεται ἡ πληρωμή, συμπεριλαμβάνεται εἰς τοὺς συνταχθέντας κατὰ τὸ ἄρθρον 69 καταλόγους, καὶ ὅτι ὑπάγεται εἰς τὰς πιστώσεις, αἵτινες ἔμειναν διαθέσιμοι διὰ τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα.

Ἄρθρ. 73. Εἰς τὴν λῆξιν τῆς πενταετοῦς περιόδου τῆς προσδιορισθείσης κατὰ τὸ ἄρθρον 67 διὰ τὴν τελείαν ἐξόφλησιν τῶν ἐξόδων τῶν κλεισθεισῶν χρήσεων, αἱ διωρισμέναι διὰ τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα πιστώσεις ἀκυροῦνται ὁριστικῶς, καὶ ἡ χρῆσις παύει τοῦ ν' ἀποτελῇ ἰδιαίτερον κεφάλαιον εἰς τὸ λογιστικὸν τῶν ὑπουργείων.

Ἄρθρ. 74. Διὰ τὰ μετὰ τὴν ἀνωτέρω προθεσμίαν τυχὸν

πληρωτέα ἔξοδα τῶν κλεισθεισῶν χρήσεων, προερχόμενα ἀπὸ χρέη ἐξαιρούμενα τῆς παραγραφῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 67 καὶ 68, ἢ ὑποκείμενα εἰς εἰδικὰς παραγραφάς, δὲν ἐκδίδονται χρηματικὰ ἐντάλματα πρὶν χορηγηθῶσιν ἐπὶ τούτῳ ἔκτακτοι πιστώσεις κατὰ τοὺς νομίμους τύπους.

Τὰ χρέη ταῦτα καταλογίζονται εἰς τὴν τρέχουσαν χρῆσιν ὑπὸ ἰδιαίτερον κεφάλαιον ε΄ ἐξόδα παραγεγραμμένων χρήσεων ρ. Ἐὰν δὲν πληρωθῶσι μέχρι τῆς κλείσεως τῆς χρήσεως, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐχορηγήθη ἡ ἔκτακτος πίστωσις, ἡ πίστωσις αὕτη ἀκυροῦται καὶ νέον ἔνταλμα δὲν ἐκδίδεται, εἰμὴ δυνάμει νέας πιστώσεως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου.

Ἄρθρ. 75. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κοινοποιεῖ εἰς τὸ συνέδριον τὸ ἓν τῶν δύο ἀντιτύπων τῶν παρὰ τῶν ὑπουργῶν συνταχθέντων ὀνομαστικῶν καταλόγων, κατὰ τὸ ἄρθρον 69, μετὰ τοῦ καταλόγου τῶν ἐξωρλημένων ἐνταλμάτων.

Μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐγγράφων τούτων τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον βεβαιοῖ διὰ τῶν δηλώσεών του τὴν τακτικὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ ἐξορλήσεως τῶν ἐξόδων τῶν κλεισθεισῶν χρήσεων διατάξεων τῶν ἄρθρων 64, 65 καὶ 66.

7. Παραγραφαί, κατασχέσεις καὶ εἰδικαὶ διατάξεις περὶ χρεῶν τινων τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 76. Συνταξιοῦχοι, ἀποδημοῦντες ἐκτὸς τοῦ κράτους πλέον τῶν τριῶν μηνῶν ἄνευ ἀδείας, δὲν λαμβάνουν σύνταξιν κατὰ τὸ ἐπέκεινα τῆς τριμηνίας διάστημα τῆς ἀπουσίας των.

Ἄρθρ. 77. Ἄδειαι ἀπουσίας δίδονται δι' ἓξ μὲν μῆνας παρὰ τοῦ ἁρμοδίου νομάρχου, δι' ἐννέα δὲ, παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ διὰ μακρότερον διάστημα χρόνου, παρὰ τοῦ Βασιλέως.

Ἄρθρ. 78. Αἱ συντάξεις τῶν ὁποίων ἡ πληρωμὴ δὲν ζητηθῇ ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη, λογιζόμενα ἀπὸ τῆς τελευταίας πληρωμῆς, διαγράφονται.

Ἄρθρ. 79. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαγραφεῖσα σύνταξις δύναται ν' ἀνανεωθῇ διὰ Βασ. διατάγματος, ἐὰν παρουσιασθῇ αὐτοπροσώπως ὁ συνταξιοῦχος.

Ἄρθρ. 80. Οἱ κληρονόμοι καὶ δικαιοδόχοι τῶν συνταξιούχων, ὅσοι δὲν προσαγάγωσι πιστοποιητικὸν τῆς ἀποβιώσεως τοῦ δικαιοπαρόχου αὐτῶν ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποβιώσεως αὐτοῦ, ἐκπίπτουν παντὸς δικαιώματος ἐπὶ τῶν καθυστερημάτων τῆς συντάξεως αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 81. Χρημάτων κατατεθειμένων εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον λόγῳ ἐγγυήσεως, οἱ δεδουλευμένοι τόκοι, ὅταν ἐν διαστήματι πέντε ἐτῶν δὲν ζητηθῶσι, παραγράφονται.

Ἄρθρ. 82. Ἀπαιτήσεις περὶ ἀποδόσεως φόρου ἢ ἄλλου δικαιώματος, παρὰ τὸ δέον πληρωθέντος εἰς τὸ δημόσιον, παραγράφονται μετὰ δύω ἔτη ἀπὸ τῆς πληρωμῆς.

Ἄρθρ. 83. Ὅσα χρήματα παραδοθῶσιν εἰς ταμεῖα τοῦ κράτους διὰ νὰ πληρωθῶσιν ἀπὸ ἄλλα ταμεῖα εἰς ὡρισμένα πρόσωπα, ἐν διαστήματι δὲ τριῶν ἐτῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας παρεδόθησαν, δὲν ἀναζητηθῶσιν ἀπὸ τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ἐπ' αὐτῶν, μεταβαίνουσιν ὁριστικῶς εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

Ὀφειλέται τοῦ δημοσίου πληρώσαντες εἰς ταμεῖον τοῦ κράτους χρήματα διὰ νὰ συμψηφισθῶσιν εἰς ἄλλο ταμεῖον, ἐὰν ἐν διαστήματι ἓξ μηνῶν δὲν παρουσιάτωσι τὰ γραμμάτια πρὸς συμψηφισμὸν, ὑπάκεινται εἰς πρόστιμον 5 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ γραμματίου, αὐτοδικαίως ἐκπιπτόμενον ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου.

Ἄρθρ. 84. Τὰ χρηματικὰ γραμμάτια καὶ τὰ γραμμάτια συμψηφισμοῦ εἶναι δεκτὰ εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ κράτους, ἐὰν παρουσιασθῶσιν εἰς αὐτὰ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, τότε μόνον γίνονται δεκτὰ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ὅταν προσηκόντως θεωρηθῶσιν ἀπὸ τὸ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν γενικὸν λογιστήριον.

Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας χρηματικοῦ γραμματίου ἢ γραμματίου συμψηφισμοῦ, ἐπιτρέπεται νὰ ἐκδοθῇ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ταμίου ἀντίγραφον αὐτῶν. Ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα ἀντίγραφα τότε μόνον εἶναι δεκτὰ εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ κράτους, ὅταν προσηκόντως θεωρηθῶσιν παρὰ τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου καὶ διαταχθῇ παρ' αὐτοῦ ἡ πληρωμὴ ἢ ὁ συμψηφισμός των.

Ἄρθρ. 85. Πᾶσα κατάσχεσις χρημάτων ὀφειλομένων ἀπὸ τὸ δημόσιον, πᾶσα κοινοποίησις τῆς παραχωρήσεως ἢ μεταβιβάσεως αὐτῶν εἰς τρίτα πρόσωπα, καὶ ἐν γένει πᾶσα πρᾶξις τείνουσα νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν πρέπει νὰ γίνηται παρὰ τοῖς ταμίαις ἐκείνοις, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐκδίδονται τὰ περὶ πληρωμῆς αὐτῶν ἐντάλματα, ἀλλ' εἰδοποιεῖται συγχρόνως καὶ τὸ ὑπουργεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγεται ἡ δαπάνη ἐπὶ τῆς πληρωμῆς τῆς ὁποίας γίνεται ἡ κατάσχεσις.

Πᾶσα κατάσχεσις ἢ κοινοποίησις γενομένη κατ' ἄλλον τρόπον εἶναι ἄκυρος, καὶ θεωρεῖται ὡς μηδέποτε λαβοῦσα χώραν.

Ἄρθρ. 86. Αἱ εἰρημέναι κατασχέσεις ἢ κοινοποιήσεις ἔχουν

κῶρος καὶ φέρουν ἀποτελέσματα μόνον ἐπὶ πέντε ἔτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐγένοντο, ἐκτὸς ἐὰν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἀνανεωθῶσιν· ὁποιαδήποτε πρᾶξις, σύμβασις ἢ δικαστικὴ ἀπόφασις καὶ ἂν λάβῃ χώραν ἐν τῷ μεταξὺ ἐπ' αὐτῶν, δὲν μεταβάλλει τὴν ἀνωτέρω διάταξιν, ἑπομένως μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν πέντε ἐτῶν διαγράφονται.

Ἄρθρ. 87. Αἱ κατασχέσεις χρημάτων, λόγῳ ἐγγυήσεως κατατεθειμένων, ὅταν μὲν ἀφορῶσι τὸ κεφάλαιον αὐτό, γίνονται παρὰ τῷ κεντρικῷ ταμείῳ, ὅταν δὲ ἀφορῶσι τοὺς τόκους, γίνονται παρὰ τοῖς ταμείοις, ὅθεν πληρόνονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Λογαριασμοὶ Ὑπουργῶν.

1. Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρ. 88. Ἐντὸς τῶν πρώτων τριῶν μηνῶν ἑκάστου ἔτους, οἱ ὑπουργοὶ δημοσιεύουν διὰ τοῦ τύπου τοὺς λογαριασμοὺς τῆς διαχειρίσεως τοῦ προηγουμένου ἔτους, καὶ τοὺς παρουσιάζουν ἀμέσως εἰς τὰς Βουλάς, ἐὰν ὦσι συνηγμέναι, εἰ δὲ μή, εἰς τὴν προσεχῆ αὐτῶν Σύνοδον.

Ἄρθρ. 89. Οἱ λογαριασμοὶ οὗτοι ἐπισυνάπτονται εἰς τὸ περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς λῆξεως χρήσεως νομοσχέδιον.

Ἄρθρ. 90. Οἱ λογαριασμοὶ ἑκάστης χρήσεως πρέπει πάντοτε νὰ συντάττωνται καθ' ὁμοιόμορφον τύπον, μὲ τὰς αὐτὰς τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτῆς διαιρέσεις, ἐκτὸς τῶν εἰς τοῦτον μὴ διαλαμβανομένων ἐκτάκτων ἐξόδων, διὰ τὰ ὁποῖα προστίθενται χωριστὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα.

Ἄρθρ. 91. Ὁ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν συντασσόμενος γενικὸς λογαριασμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, καὶ ὅλα τὰ πρὸς ὑποστήριξιν καὶ διασάφησιν αὐτοῦ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους συντασσόμενα ἔγγραφα, δημοσιεύονται διὰ τοῦ τύπου ἐντὸς τῶν τεσσάρων μηνῶν τοῦ ἑπομένου ἔτους καὶ παρουσιάζονται εἰς τὰς Βουλάς.

Ἄρθρ. 92. Οἱ λογαριασμοὶ τῶν ὑπουργείων συντάσσονται κατὰ τοὺς ἑξῆς κανόνας.

2. Γενικὸς λογαριασμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως.

Ἄρθρ. 93. Οἱ κατ' ἔτος συντασσόμενοι λογαριασμοὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως διαλαμβάνουν ὅλας τὰς περὶ τὴν εἴσπραξιν καὶ χρῆσιν τῶν δημοσίων χρημάτων πράξεις, καὶ καταδεικνύουν τὴν κατάστασιν ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν, ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα, κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ γενικὸς οὗτος λογαριασμὸς συνοδεύεται ἀπὸ τοὺς ἑξῆς ἀναλυτικοὺς λογαριασμούς.

α. Λογαριασμοὶ τῶν δημοσίων φόρων καὶ εἰσοδημάτων.

Ὁ λογαριασμὸς οὗτος φανερόνει κατ' ἔτος, κατὰ χρῆσιν, κατ' ἄρθρον ἐσόδου καὶ κατ' εἶδος εἰσπράξεως,

1. Τὰ εἰς βάρος τῶν φορολογουμένων ἢ ἄλλων δημοσίων ὀφειλετῶν βεβαιωθέντα εἰσπρακτέα,

2. Τὰ ἐκ τούτων εἰσπραχθέντα καὶ

3. Τὰ εἰσπρακτέα ὑπόλοιπα.

Δι' ἕκαστον ἄρθρον τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων ἐπισυνάπτονται διὰ τὴν λῆξασαν χρῆσιν πίνακες καταδεικνύοντες λεπτομερέστερον τ' ἀντικείμενα, ἐκ τῶν ὁποίων ἐπήγασαν τὰ εἰσοδήματα ταῦτα.

β'. Λογαριασμοὶ τῶν δημοσίων ἐξόδων.

Ὁ λογαριασμὸς οὗτος ἀνακεφαλαιοῖ τοὺς λογαριασμοὺς τῶν διαφόρων ὑπουργείων, καὶ παριστάνει κατ' ἔτος, κατὰ χρῆσιν, καθ' ὑπουργεῖον, κατὰ κεφάλαιον καὶ κατ' ἄρθρα·

1. Τὰ πληρωτέα εἰς πιστωτὰς τοῦ Κράτους δι' ὑπηρεσίας τελεσθείσας ἐντὸς τοῦ ἔτους,

2. Τὰ πληρωθέντα καὶ

3. Τὰ πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ἐξόδων πληρωτέα ὑπόλοιπα.

γ'. Λογαριασμοὶ τῶν χρηματικῶν πράξεων.

Ὁ λογαριασμὸς οὗτος παριστάνει·

1. Τὴν καθ' ὅλον τὸ ἔτος μεταξὺ τῶν ὑπολόγων κίνησιν κεφαλαίων (ἀποστολὴν καὶ παραλαβὴν μετρητῶν.)

2. Τὴν ἔκδοσιν καὶ ἐξαργύρωσιν χρηματικῶν γραμματίων,

3. Τὴν ἔκδοσιν καὶ ἐξαργύρωσιν γραμματίων ἐπὶ συμψηφισμῷ,

4. Τὰς ἐκτὸς τῶν προϋπολογισμῶν γενομένας εἰσπράξεις καὶ πληρωμάς, καὶ τέλος

5. Τὸ ὑπερβάλλον τῶν εἰσπράξεων ἢ τῶν πληρωμῶν, τὸ προκύπτον ἐκ τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Ἡ ἔκθεσις τῶν διαφόρων τούτων πράξεων ἀρχεται ἀπὸ τὰ κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἔτους ὑπάρχοντα εἰς χεῖρας τῶν διαφόρων ὑπολόγων χρήματα, καὶ τελειόνει μὲ τὰ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου μένοντα διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος.

Ὁ χρηματικὸς λογαριασμὸς συνοδεύεται μὲ ἀναλυτικὸν πίνακα τοῦ ἐκ τῶν ἀνωτέρω πράξεων προκύπτοντος ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ χρέους τοῦ δημοσίου.

δ'. Λογαριασμὸς τῶν προϋπολογισμῶν.

Ὁ Λογαριασμὸς οὗτος σύγκειται,

1. Ἀπὸ τὸν ἀπολογισμὸν τῆς κλεισθείσης χρήσεως, καὶ

2. Ἀπὸ τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς τρεχούσης· καταδεικνύει δὲ ἀφ' ἑνὸς μὲν,

Τὴν μὲ τὰ προϋπολογισθέντα ἔσοδα παράθεσιν τῶν βεβαιωθέντων εἰσπρακτέων καὶ τῶν εἰσπραχθέντων, ἀφ' ἑτέρου δὲ,

Τὴν μὲ τὰς χορηγηθείσας πιστώσεις παράθεσιν τῶν ἐκκαθαρισθέντων ἐξόδων καὶ τῶν πληρωθέντων ἐνταλμάτων.

ε. Λογαριασμὸς τῶν ειδικῶν ὑπηρεσιῶν.

Οἱ λογαριασμοὶ οὗτοι παριστάνουσι τὰς ἐνιαυσίους πράξεις καὶ τὴν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους κατάστασιν τῶν διαφόρων ειδικῶν ὑπηρεσιῶν, ὅσαι ἔχουν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον σχέσιν μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν οἰκονομικῶν νόμων.

Εἰς τὸν ειδικὸν λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου χρέους σημειοῦνται χωριστὰ τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι αὐτοῦ.

3. Λογαριασμὸς τῶν ἐξόδων ἑκάστου ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 94. Οἱ κατ' ἔτος παρὰ τῶν ὑπουργῶν δημοσιευόμενοι καὶ εἰς τὰς Βουλὰς ὑποβαλλόμενοι λογαριασμοὶ περιέχουν λεπτομερῆ ἀνάπτυξιν τῶν συνοπτικῶς εἰς τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως ἐκτεθειμένων.

Σύγκεινται δὲ,

1. Ἀπὸ γενικὸν πίνακα καταδεικνύοντα κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τὸν ἀπολογισμὸν τῆς κλεισθείσης χρήσεως, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου προτείνεται ὁ περὶ κυρώσεως αὐτοῦ νόμος.

2. Ἀπὸ ἀναλυτικοὺς πίνακας, ἐξηγοῦντας λεπτομερῶς δι' ἑκάστην ὑπηρεσίαν τὰ ἐκκαθαρισθέντα ἔξοδα, τὰ πληρωθέντα καὶ τὰ κατὰ τὴν κλεῖσιν τῆς χρήσεως πληρωτέα ὑπόλοιπα.

3. Ἀπὸ συγκριτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων τῆς κλεισθείσης χρήσεως μετὰ τῆς ἀμέσως προηγηθείσης, ἐξηγοῦντα κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τὰ αἴτια τῆς φαινομένης διαφορᾶς.

4. Ἀπὸ τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τρεχούσης χρήσεως.

5. Ἀπὸ πίνακα τῶν διὰ τὰς κλεισθείσας καὶ μήπω παραγραφείσας χρήσεις πληρωμῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 66 διαταχθέντα.

6. Ἀπὸ τοὺς λογαριασμοὺ „ τοῦ ὑλικοῦ καὶ

7. Τέλος ἀπὸ τοὺς διαφόρους πίνακας καὶ καταστάσεις, περὶ ὧν πραγματεύεται τὸ ἑπόμενον κεφάλαιον.

Οἱ λογαριασμοὶ τῶν ὑπουργῶν καὶ ὅλα τὰ συνοδεύοντα τὸν

ἀπολογισμὸν τῆς κλεισθείσης χρήσεως ἔγγραφα δημοσιεύονται χωριστὰ, ἐπιμελείᾳ ἑκάστου αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ειδικοὶ κατάλογοι δημοσιευόμενοι μετὰ τῶν ἀπολογισμῶν.

1. *Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν.*

Ἄρθρ. 95. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν παρουσιάζει κατ' ἔτος εἰς τὰς Βουλὰς κατάλογον, ἐμφαίνοντα τὸ ἐκ τῶν προξενικῶν δικαιωμάτων ἐτήσιον εἰσόδημα τῶν ἀμίσθων προξένων.

2. *Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης.*

Ἄρθρ. 96. Κατάλογος τῶν εἰς πολιτικὰς καὶ ἐγκληματικὰς δίκας μὴ εἰσπραχθέντων δικαιωμάτων διὰ πενίαν τῶν διαδίκων παρουσιάζεται κατ' ἔτος, ἐμφαίνων κατ' ἐπαρχίαν καὶ δῆμον τὸ ποσὸν αὐτῶν.

3. *Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν.*

Ἄρθρ. 97. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους παρουσιάζεται εἰς τὰς Βουλὰς γενικὸς πίναξ, παριστάνων κατ' ἐπαρχίαν, κατὰ δῆμον καὶ κατὰ κεφαλαιώδεις διαιρέσεις τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος προϋπολογισθέντα ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἑκάστου δήμου καὶ τοὺς πόρους, ἐκ τῶν ὁποίων πηγάζουν τὰ ἔσοδα.

Ἄρθρ. 98. Διὰ πᾶσαν, δημοσίᾳ δαπάνῃ, κατασκευὴν ὁδοῦ, γεφύρας, διώρυγος, καταστημάτων καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων, ἅτις δὲν ἀπεπερατώθη ἐντὸς τοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἐνεκρίθη νὰ γίνῃ, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς Βουλὰς ἰδιαιτέρα ἔκθεσις, φανερώνουσα τὴν κατάστασιν τῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς γενομένης δαπάνης· ταύτης δὲ, κατὰ σύγκρισιν μὲ τὰς δοθείσας πιστώσεις.

4. *Ὑπουργεῖον Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως.*

Ἄρθρ. 99. Ἰδιαίτεροι ὀνομαστικοὶ κατάλογοι τῶν ἐν ἐκπαιδευτικοῖς καταστήμασιν ἐντὸς ἢ καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, δημοσίᾳ δαπάνῃ, σπουδαζόντων, καθὼς καὶ διὰ τοὺς ἐκ κληροδοτημάτων διατηρουμένους ὑποτρόφους, θέλουν παρουσιάζεσθαι κατ' ἔτος, φανερώνοντες τ' ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἑκάστου αὐτῶν, τὴν πατρίδα του καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ φροντίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 100. Πίναξ λεπτομερὴς τῶν δαπάνων τῆς Κυβερνήσεως διατηρουμένων ἀλληλοδιδακτικῶν ἢ Ἑλληνικῶν σχολείων, καὶ τῶν εἰς δημοτικὰ χορηγουμένων βοηθημάτων, θέλει ὁμοίως συντάσσεσθαι κατ' ἔτος, παριστάνων ἐν συνόψει τὰ καταβαλ-

λόμενα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐξοδα καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκπαιδευομένων εἰς ταῦτα μαθητῶν.

5. Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρ. **101.** Ὀνομαστικὸς κατάλογος τῶν εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον, δαπάναις τῆς Κυβερνήσεως ἢ καὶ τῶν συγγενῶν αὐτῶν, διατελούντων νέων παρουσιάζεται κατ' ἔτος, διαλαμβάνων τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἑκάστου, τὴν πατρίδα αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν συγγενῶν του.

6. Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρ. **102.** Τῶν καθ' ἕκαστον ἔτος γενομένων ἐκποιήσεων, παραχωρήσεων, προικοδοτήσεων καὶ ἄλλων ἀπαλλοτριώσεων δημοσίων κτημάτων παρουσιάζονται εἰς τὰς Βουλὰς ἰδιαίτεροι πίνακες, φανερόνοντες τὰ ὀνόματα τῶν λαβόντων, τὸν τόπον τῆς γεννήσεως αὐτῶν, τὴν κατοικίαν, τὸ εἶδος τοῦ κτήματος καὶ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. **103.** Παρόμοιος πίναξ παρουσιάζεται καὶ διὰ τὰ εἰς τὸ δημόσιον κατακυρούμενα κτήματα κατὰ συνέπειαν τοῦ νόμου τῆς καταδιώξεως· τῶν τοιούτων κτημάτων καταδεικνύεται, καθ' ὅσον εἶναι δυνατόν, τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα.

Ἄρθρ. **104.** Γενικὸς πίναξ παρουσιάζεται προσέτι διὰ τὰ καθυστεροῦντα ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν παρελθουσῶν χρήσεων, καταδεικνύων κατ' ἐπαρχίαν, κατ' ὄνομα ἢ κατὰ φορολογικὸν πίνακα τὰ καθυστερήματα ἐξ ἑκάστου εἴδους εἰσοδημάτων, καὶ ὀνομαστὶ τὰ ἐκ τούτων ἀναγνωριστέα παραλείμματα.

Ἄρθρ. **105.** Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πίνακος τούτου γίνονται κατ' ἔτος προτάσεις περὶ ὁριστικῆς ἀναγνωρίσεως παραλειμμάτων (non valeurs) τόσον τῆς χρήσεως, τῆς ὁποίας μέλλει νὰ κυρωθῇ ὁ ἀπολογισμός, καθὼς καὶ τῶν πρὸ αὐτῆς. Πᾶσα δὲ πρότασις περὶ παραλειμμάτων πρέπει νὰ περιέχῃ λεπτομερῆ ἔκθεσιν τῶν πρὸς εἰσπραξιν ἐνεργηθέντων μέτρων καὶ τῶν λόγων, ἐφ' ὧν στηρίζεται τὸ ἀδύνατον τῆς εἰσπράξεως τῶν ὀφειλομένων.

7. Διατάξεις κοιναὶ εἰς διάφορα Ὑπουργεῖα.

Ἄρθρ. **106.** Ἕκαστον ὑπουργεῖον παρουσιάζει εἰς τὰς Βουλὰς γενικὸν πίνακα τῶν εἰς τὴν διάθεσίν του ἀκινήτων ἐθνικῶν κτημάτων, ἐμφαίνοντα τὴν κατάστασιν καὶ χρῆσιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. **107.** Ἕκαστον ὑπουργεῖον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπληρώθησαν χρήματα, λόγῳ συνδρομῆς πρὸς τύπωσιν βιβλίων, χαρτῶν, εἰκόνων καὶ τῶν τοιούτων, ἐπισυνάπτει εἰς τὸν ἐνιαύσιον λογαριασμὸν αὐτοῦ κατάστασιν, ἐμφαίνουσαν τὸ ποσὸν τῶν ἀγορασθέντων ἀντιτύπων καὶ τὴν χρῆσιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. **108.** Διὰ τοὺς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους σπουδαστάς, ἐκτὸς τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὰ ἄρθρ. **99** καὶ **101**, παρουσιάζει ἕκαστος ὑπουργὸς ὀνομαστικοὺς καταλόγους, καθ' ὅσον ἡ δαπάνη ἐπιβαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. **109.** Εἰς ἑκάστην σύνοδον τῶν Βουλῶν παρουσιάζεται κατάλογος τῶν ἐντὸς ἐνεργείας ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, ἐμφαίνων τὸ ὄνομα, τὸν βαθμόν, τὴν πατρίδα, τὴν κατοικίαν καὶ τὸν μισθὸν ἑκάστου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ.

Διοικητικὴ προιξέτασις καὶ ἔλεγχος τῶν λογαριασμῶν τῶν Ὑπουργείων.

Ἄρθρ. **110.** Οἱ λογαριασμοὶ τῶν ὑπουργείων συντάσσονται κατὰ τὰς εἰς τὰ βιβλία αὐτῶν ἐπισήμους ἐγγραφάς, στηριζομένας εἰς δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, ἐξελέγχονται δὲ παραβαλλομένων τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν μετὰ τοῦ καθολικοῦ τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου.

Ἄρθρ. **111** Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους διορίζεται παρὰ τοῦ Βασιλέως, κατὰ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἐπιτροπὴ ἐκ δύω μελῶν τῆς Γερουσίας, δύω τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων καὶ ἑνὸς τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὸ καθημερινὸν καὶ τὸ καθολικὸν τοῦ Γενικοῦ λογιστηρίου μέχρι τῆς 31 τοῦ ἰανουαρίου καὶ νὰ βεβαιώσῃ, ὅτι οἱ λογαριασμοὶ τῶν διαφόρων ὑπουργείων συμφωνοῦν, κατὰ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν, μὲ τὰς ἐγγραφὰς τοῦ λογιστηρίου. Τῆς ἐργασίας ταύτης συντάσσεται τακτικὸν πρωτόκολλον, καὶ διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ὑποβάλλεται εἰς τὰς Βουλάς.

Ἄρθρ. **112.** Εἰς τὴν λογιστικὴν ταύτην ἐπιτροπὴν παρουσιάζεται διὰ τὴν χρῆσιν, τῆς ὁποίας πρόκειται νὰ κυρωθῇ ὁ ἀπολογισμός, πίναξ συγκριτικὸς παραθέτων τοὺς παρὰ τῶν ὑπουργείων δημοσιευθέντας λογαριασμούς, μὲ τὰ ἀποτελέσματα μὲν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ὡς πρὸς τὸ πρῶτον ἔτος τῆς χρήσεως, μὲ τὰς καταστάσεις δὲ τῶν ὑποβληθέντων εἰς τὴν ἐξέλεγξιν αὐτοῦ λογαριασμῶν ὡς πρὸς τὸ δεύτερον ἔτος.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐξελέγχει τὸν πίνακα τοῦτον καὶ ἐκθέτει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεώς της διὰ ἀναφορᾶς, ὑποβαλλομένης παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὰς Βουλάς.

Ἄρθρ. **113.** Κάτωθι τοῦ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένου πίνακος ἡ ἐπιτροπὴ πιστοποιεῖ τὴν ὀρθότητα αὐτοῦ καὶ τὴν συμφωνίαν του μὲ τοὺς παρὰ τῶν ὑπουργῶν δημοσιευθέντας λογαριασμοὺς τῆς κλεισθείσης χρήσεως· ἐπισυνάπτει δὲ αὐτὸν εἰς τὴν ἔκθεσίν της.

Ἄρθρ. **114.** Ἡ λογιστικὴ ἐπιτροπὴ ἐξελέγχει ἐπίσης καὶ κλείει κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους τὰ βοηθητικὰ βιβλία τοῦ ἀνεγνωρισμένου δημοσίου χρέους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Εἰδικαὶ διατάξεις περὶ τοῦ δημοσίου χρέους.

1. Δάνεια.

Ἄρθρ. **115.** Παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείῳ κρατεῖται γενικὸν βιβλίον τοῦ δημοσίου χρέους, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγγράφονται ἐν λεπτομερείᾳ ὅλα τὰ ἐννόμως ἀναγνωριζόμενα χρέη τῆς ἐπικρατείας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταδεικνύηται ἀκριβῶς δι' ἕκαστον κατηγορίας χρέος ἰδιαιτέρως·

1. Τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον,

2. Ἡ ἐποχὴ ἀφ' ἧς ἀναγνωρίσθη, καὶ ἑπομένως λογίζεται ὁ τόκος αὐτοῦ καὶ

3. Τὸ ἑκάστοτε διὰ τοῦ χρεωλυτικοῦ κεφαλαίου ἐξαγοραζόμενον ἢ ἄλλως πως ἐξοφλούμενον μέρος αὐτοῦ.

Ἄρθρ. **116.** Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους συντάσσεται γενικὴ κατάστασις τοῦ δημοσίου χρέους, ἐμφαίνουσα τὴν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐλάττωσιν ἢ καὶ αὔξησιν αὐτοῦ, καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὰς Βουλὰς συνωδευμένη μὲ ἀναλυτικὴν ἔκθεσιν· ἀντίγραφον τῆς καταστάσεως ταύτης μὲ τὰ δικαιολογητικὰ αὐτῆς ἔγγραφα ὑποβάλλεται μετὰ τῶν ἐνιαυσίων λογαριασμῶν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον πρὸς ἐξέλεγξιν.

2. Συντάξεις.

Ἄρθρ. **117.** Ὅλαι αἱ ἀπὸ τὸ ταμεῖον τῆς ἐπικρατείας χορηγούμεναι συντάξεις εἶναι ἐγγεγραμμέναι εἰς τὸ μητρῶον τῶν συνταξιούχων, κρατούμενον παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείῳ.

Ἄρθρ. **118.** Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς δὲν συγχωρεῖ νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὸ μητρῶον τῶν συνταξιούχων οὐδεὶς, τοῦ ὁποίου ἡ σύνταξις δὲν εἶναι ἐγκεκριμένη δι' εἰδικοῦ νόμου ἢ διὰ Βασ. διατάγματος, στηριζομένου εἰς γενικὸν νόμον καὶ περιλαμβάνοντος τοὺς λόγους δι' οὓς χορηγεῖται ἡ σύνταξις.

Οἱ εἰδικοὶ περὶ συντάξεων νόμοι καὶ τὰ περὶ τούτων Βασ. διατάγματα προκαλοῦνται ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἁρμοδιότητα ὑπάγεται ὁ τιθέμενος ὑπὸ σύνταξιν.

Ἄρθρ. **119.** Ὅλαι αἱ συντάξεις ἐν γένει καταλογίζονται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, διαιρούμεναι εἰς συντάξεις στρατιωτικῶν, ναυτικῶν, ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν.

Ἄρθρ. **120.** Εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον ὑποβάλλεται κατ' ἔτος, μετὰ τῶν ἐνιαυσίων λογαριασμῶν, καὶ ἰδιαίτερος λογαριασμὸς τῶν ἐπιγινομένων ὡς πρὸς τὰς συντάξεις αὐξήσεων ἢ ἐλαττώσεων, συνωδευμένος μ' ὅλα τ' ἀπαιτούμενα πρὸς δικαιολόγησιν τῆς παραδοχῆς τῶν νέων συντάξεων ἔγγραφα, ἀποδεικτικὰ καὶ νόμους.

Ἄρθρ. **121.** Διὰ τὰς κατωτέρω τῶν τριάκοντα δραχμῶν συντάξεις συγχωρεῖται νὰ συντάσσωνται τὰ ἐπιτροπικὰ τῶν συνταξιούχων ἐνώπιον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἐπὶ ἀσήμου χάρτου, τηρουμένων ὅμως κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν συνήθων τύπων περὶ τὴν ἐνώπιον συμβολαιογράφων σύνταξιν τῶν ἐπιτροπικῶν.

Ἄρθρ. **122.** Ζῶντος τοῦ συνταξιούχου, δὲν συγχωρεῖται νὰ γείνῃ κατάσχεσις ἢ ἄλλως νὰ ἐμποδισθῇ ἡ πληρωμὴ τῆς συντάξεως αὐτοῦ, ἐὰν δὲν ἦναι ἀνωτέρα τῶν **18** δραχμῶν.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρων τοῦ ποσοῦ τούτου ἐφαρμόζονται αἱ γενικαὶ περὶ κρατήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διατάξεις, καθ' ὅσον μόνον ἀφορᾷ τὸ ἐπέκεινα τῶν **18** δραχμῶν ποσόν.

Ἄρθρ. **123.** Διὰ χρέη πρὸς τὸ δημόσιον ἢ δι' ὀφειλομένην διατροφὴν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ πολιτικοῦ νόμου, εἰς σύζυγον, ἀνιόντας ἢ κατιόντας συγχωρεῖται ἡ κατάσχεσις τῶν συντάξεων παντὸς ποσοῦ, οὐχὶ ὅμως πλέον τοῦ τεταρτημορίου αὐτῶν.

Ἄρθρ. **124.** Δὲν συγχωρεῖται εἰς κανένα νὰ λαμβάνῃ ἄνευ νόμου διπλῆν σύνταξιν, εἴτε ἰδίῳ ὀνόματι εἴτε ὡς δικαιοδόχος ἄλλου ἐκλιπόντος συνταξιούχου, εἴτε σύνταξιν καὶ μισθὸν ὑπηρεσίας ἐν ταυτῷ. Ἀλλ' εἰ μὲν ὁ μισθὸς εἶναι ἀνώτερος, παύει ἡ σύνταξις μεχρισοῦ διαρκεῖ ὁ μισθός, εἰ δὲ εἶναι ἴσον τὸ ποσὸν τῆς τε συντάξεως καὶ τοῦ μισθοῦ, δύναται ὁ συνταξιοῦχος νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῶν δύω.

Ἄρθρ. **125.** Ὅστις συνταξιοῦχος παραδῇ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου, καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον πληρωθῇ πλέον τῆς μιᾶς συντάξεως, ἢ λάβῃ συγχρόνως μισθὸν καὶ σύνταξιν, ὁ τοιοῦτος φωραθεὶς, διαγράφεται ἀπὸ τῶν καταλόγων τῶν συνταξιούχων, καταδιώκεται δὲ καὶ δι' ὅσα ἀνοικείως ἔλαβεν.

Ἄρθρ. **126.** Ἡ πληρωμὴ τῶν συντάξεων γίνεται ἐπὶ προσαγωγῇ πιστοποιητικοῦ τῆς ταυτότητος τῶν συνταξιούχων, ἐκδιδομένου ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δημάρχου.

Οἱ ἐκδίδοντες δήμαρχοι ἢ οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταὶ τούτων

τὰ πιστοποιητικὰ τῆς ταυτότητος καθίστανται ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ περιεχομένου τῶν πιστοποιητικῶν.

3. Ἐγγυοδοσίαι.

Ἄρθρ. **127.** Ὅλαι αἱ λόγῳ ἐγγυήσεως χρηματικαὶ καταβολαὶ δημοσίων ὑπαλλήλων δι' ἐγγύησιν τῆς ὑπηρεσίας, ἐργολάβων ἢ ἐπιχειρητῶν ἐγγράφονται εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν κοινὸν λογαριασμόν, τοῦ ὁποίου ἡ ἀνάπτυξις γίνεται εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον τῶν ἐγγυήσεων, κρατούμενον παρὰ τῷ γενικῷ λογιστηρίῳ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρ. **128.** Εἰς τὸ αὐτὸ βιβλίον ἐγγράφονται καὶ αἱ δι' ὑποθήκης ἀκινήτων κτημάτων χορηγούμεναι ἐγγυήσεις εἰς τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς οἱ νόμοι ἢ εἰδικὰ διατάγματα διατάττουσι τοῦτο.

Ἄρθρ. **129.** Ἐπὶ πάσης χρηματικῆς ἐγγυήσεως οἱ δανείσαντες τὰ χρήματα εἰς τοὺς ἐγγυοδότας ἔχουν προνόμιον μετὰ τὸ δημόσιον.

Ἄρθρ. **130.** Εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον ὑποβάλλεται κατ' ἔτος πρὸς ἔλεγχον, μετὰ τῶν ἐνιαυσίων λογαριασμῶν, καὶ ἰδιαίτερος λογαριασμὸς τῶν εἰς χρήματα ἐγγυήσεων, καθὼς καὶ τῶν δι' ὑποθήκης ἀκινήτων, ἔτι δὲ καὶ τῶν ἀποδοθέντων κεφαλαίων, συνωδευμένος μὲ ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Δάνεια καὶ προκαταβολαί.

Ἄρθρ. **131.** Ὅλα τὰ διδόμενα ἀπὸ τὸ δημόσιον δάνεια μὲ τόκον ἢ χωρὶς τόκον, καθὼς καὶ αἱ παντὸς εἴδους προκαταβολαί, ἐγγράφονται εἰς ἕνα κοινὸν λογαριασμόν, τοῦ ὁποίου ἡ ἀνάπτυξις γίνεται εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον, κρατούμενον παρὰ τῷ γενικῷ λογιστηρίῳ τῶν οἰκονομικῶν.

Ἄρθρ. **132.** Τὰ εἰδικὰ διατάγματα, διὰ τῶν ὁποίων ἐγκρίνεται νὰ δοθῇ τὸ δάνειον ἢ ἡ προκαταβολή, προκαλούμενα καὶ προσυπογραφόμενα ἀπὸ τὸν ἁρμόδιον ὑπουργόν, καινοποιοῦνται πάντοτε εἰς τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, ὅστις μόνος ζητεῖ ἑκάστοτε ἔκτακτον πίστωσιν καὶ ἐντέλλεται τὴν πληρωμήν.

Ἄρθρ. **133.** Κατ' ἔτος ὑποβάλλεται εἰς τὰς Βουλὰς καὶ πέμπεται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον πρὸς ἔλεγχον, μετὰ τῶν ἐνιαυσίων λογαριασμῶν, κατάστασις ὅλων τῶν δανείων καὶ προκαταβολῶν.

Ἡ κατάστασις αὕτη θέλει καταδεικνύει κατ' ἔτος καὶ κατ' ὄνομα·

1. Τὰ δανεισθέντα,

2. Τὴν προθεσμίαν τῆς πληρωμῆς,
3. Τὰ πληρωθέντα εἰς ἐξόφλησιν ἢ λογαριασμόν,
4. Τὰ μένοντα ὀφειλόμενα καὶ
5. α'. Τὰ ἐπὶ προκαταβολῇ δοθέντα,
   β'. Τὰ συμψηφισθέντα ἐξ αὐτῶν καὶ
   γ'. Τὰ μένοντα ὑπόλοιπα.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Λογιστικὸν Διοικητικόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Λογιστικὸν τῶν διατακτῶν.

Ἄρθρ. **134.** Εἰς ἕκαστον ὑπουργεῖον ὑπάρχει εἰδικὸν ἐπὶ τῶν ἐξόδων λογιστήριον, τὸ ὁποῖον ἐγγράφει τὰ περὶ τὴν χορήγησιν τῶν πιστώσεων, τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐξόδων του, τὴν ἔκδοσιν τῶν ἐνταλμάτων καὶ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν.

Διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν ἀνωτέρω πράξεων κρατοῦνται εἰς ἕκαστον ὑπουργεῖον καθημερινὸν καὶ καθολικὸν κατὰ τὴν διπλογραφικὴν μέθοδον μετὰ τῶν ἀναγκαίων βοηθητικῶν.

Εἰς τὴν κράτησιν τῶν βιβλίων τηροῦσιν ὅλα τὰ ὑπουργεῖα τοὺς αὐτοὺς κανόνας καὶ τοὺς αὐτοὺς τύπους, τὰ δ' ἀποτελέσματα αὐτῶν συναρτῶνται ἀλληλοδιαδόχως μὲ τὰς ἐγγραφὰς τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου καὶ μὲ τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, ὅστις εἶναι ἡ βάσις τοῦ περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ νόμου.

Ἄρθρ. **135.** Οἱ ἐπίτροποι τῶν ὑπουργῶν διατάκται, εἰς τοὺς ὁποίους μεταβιβάζεται μέρος τῶν χορηγηθεισῶν εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιστώσεων, κρατοῦν βιβλίον τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων, καθημερινὸν τῶν ἐνταλμάτων, καὶ βιβλίον κατ' ἄρθρον τῶν ἐξόδων, ὅπου παρατίθενται καὶ αἱ δοθεῖσαι εἰς αὐτοὺς πιστώσεις.

Ἄρθρ. **136.** Ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου ἑκάστου μηνὸς οἱ ἐπίτροποι τῶν ὑπουργῶν διατάκται, ἀφοῦ βεβαιωθῶσι περὶ τῆς ὀρθότητος τῶν βιβλίων των, διευθύνουν εἰς τοὺς ἁρμοδίους ὑπουργοὺς κατάστασιν τῶν κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα πράξεών των.

Ἄρθρ. **137.** Εἰς τὴν προσδιωρισμένην ἐποχήν, διὰ τὴν παῦσιν τῆς πληρωμῆς ἐξόδων ἑκάστης χρήσεως, οἱ ἐπίτροποι τῶν ὑπουργῶν διατάκται συντάσσουν καὶ διευθύνουν εἰς ἕκαστον ὑπουργεῖον γενικὴν κατάστασιν τῶν δι' ὅλην τὴν χρῆσιν ταύτην πράξεών των καὶ κλείουν τὰ βιβλία αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Λογιστικὸν τῶν ταμιῶν καὶ εἰσπρακτόρων.

1. Ἐπαρχιακοὶ ταμίαι.

Ἄρθρον **138.** Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι εἰσπράττουν ἀπ' εὐθείας οἱ ἴδιοι ἢ δι' εἰσπρακτόρων τὰ δημόσια καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἔσοδα, τῶν ὁποίων ἡ εἴσπραξις ἀνατίθεται εἰς αὐτούς, παραλαμβάνουν εἰς τὰς ὡρισμένας προθεσμίας ἀπὸ τοὺς εἰδικοὺς ταμίας (τελώνας, ἀλαταποθηκαρίους κλ.) ὅλα τὰ παρ' αὐτῶν συναζόμενα εἰσοδήματα, δέχονται χρήματα διὰ λογαριασμὸν ἄλλων ταμιῶν καὶ ἐκδίδουν, ἀδείᾳ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, χρηματικὰ γραμμάτια εἰς βάρος ἄλλων ταμιῶν.

Ἄρθρον **139.** Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι πληρόνουν τὰ πρὸς αὐτοὺς ἐντάλματα, καὶ τὰ ἀδεια τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου ἐκδιδόμενα ἐπὶ τοῦ ταμείου των χρηματικὰ γραμμάτια τοῦ κεντρικοῦ ἢ ἄλλων ταμιῶν καὶ ἐξόφλησιν, συμψηφίζοντες τὰ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 7 ἐκδιδόμενα πρὸς αὐτοὺς γραμμάτια συμψηφισμοῦ.

Ἄρθρον **140.** Τὰ περισσεύοντα εἰς τὰ ταμεῖα των χρήματα ἀποστέλλουν κατὰ περιόδους εἰς τὸ κεντρικὸν ἢ εἰς ἄλλα ταμεῖα, κατὰ τὰς γενικὰς ἢ εἰδικὰς διαταγὰς τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου.

Α'. Βιβλία, ἐγγραφαὶ καὶ ἔλεγχος.

Ἄρθρον **141.** Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι κρατοῦν τὰ ἑξῆς βιβλία·

1. Πρωτοσημείωσιν,
2. Διπλότυπον ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς εἰσπρακτέων,
3. Βιβλίον ἐγγραφῆς τῶν εἰσπρακτέων,
4. Τριπλότυπον γραμματίων παραλαβῆς,
5. Ὅμοιον τῶν χρηματικῶν γραμματίων,
6. Καθημερινὸν τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ βιβλίον ταμείου,
7. Καθολικόν,
8. Βιβλίον τῶν ἐπιτροπικῶν ἐνταλμάτων,
9. Τ' ἀναγκαῖα βοηθητικὰ βιβλία.

Κρατοῦν πρόσθετι καὶ τὰ περὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ χαρτοσήμου κανονισμένα βιβλία.

Ἄρθρον **142.** Οἱ ταμίαι ἐκδίδουν διὰ πᾶσαν εἴσπραξιν δημοσίου εἰσοδήματος γραμμάτιον παραλαβῆς, ἐκκοπτόμενον ἀπὸ τὸ τριπλότυπον βιβλίον, καὶ ἂν δὲν ἤθελε ζητηθῇ ἀπὸ τὸν πληρωτήν· ἕκαστον γραμμάτιον ἀνάγεται εἰς ἓν καὶ μόνον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Διὰ πᾶσαν λῆψιν χρημάτων ἐξ ἀποστολῆς ἄλλων ταμιῶν ἢ πρὸς συμψηφισμὸν εἰς ἄλλον ταμίαν, ἐκδίδουν ὁμοίως γραμμάτια παραλαβῆς· διὰ δὲ τὰ ἀδεία τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν λαμβανόμενα χρήματα, διὰ νὰ πληρωθῶσιν εἰς ἄλλα ταμεῖα, ἐκδίδουν χρηματικὰ γραμμάτια.

Τὰ γραμμάτια παραλαβῆς, τὰ χρηματικὰ γραμμάτια στηρίζονται εἰς γραμμάτια παραδόσεως.

Ἄρθρον **143.** Τὰ τριπλότυπα γραμμάτια παραλαβῆς θεωροῦνται ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν μετὰ τὴν ἔκδοσίν των, τὰ μὲν τοῦ κεντρικοῦ ταμείου παρὰ τοῦ ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν διωρισμένου ὑπαλλήλου, τὰ δὲ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων παρὰ τῶν ἁρμοδίων διοικητικῶν ἀρχῶν ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτων, παρὰ τῶν δημοτικῶν.

Οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν θεώρησιν τῶν γραμματίων ἀποκόπτουσιν ἀπ' αὐτῶν τὰ παραρτήματα, καταχωρίζουσιν αὐτὰ εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον καὶ τὰ ἀποστέλλουσιν εἰς τὸ γενικὸν λογιστήριον κατὰ μῆνα συνωδευμένα μὲ κατάλογον.

Γραμμάτια παραλαβῆς, μηδόλως ἢ ἐκπροθέσμως θεωρηθέντα, δὲν ἀποτελοῦσιν ἀπόδειξιν κατὰ τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον **144.** Τὰ βιβλία τῶν τριπλοτύπων γραμματίων παραλαβῆς ἀριθμοῦνται καὶ μονογράφονται παρά τινος τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ διοριζομένου.

Ἄρθρον **145.** Ὅλαι αἱ πράξεις τῶν ταμιῶν ἐγγράφονται ἐν λεπτομερείᾳ, ἅμα τελεσθῶσιν εἰς τὴν πρωτοσημείωσιν· περὶ τὸ τέλος ἑκάστης ἡμέρας καταχωρίζονται εἰς τὸ καθημερινόν, κρατούμενον ἰδιοχείρως παρ' αὐτῶν, εἰς τὸ καθολικὸν καὶ εἰς τὰ ἁρμόδια βοηθητικὰ βιβλία.

Ἄρθρον **146.** Τὰ βιβλία τῶν ταμιῶν πρέπει νὰ ἦναι ἐνήμερα, αἱ δὲ ἐγγραφαὶ νὰ ἀκολουθῶσιν ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης, κατὰ τάξιν καὶ συνέχειαν χωρὶς χάσματα, χωρὶς παρεισγραφάς, χωρὶς ξύσματα· ἅμα δὲ ἐγγραφῇ τι νὰ μὴ γίνηται ἐπ' αὐτοῦ ἡ παραμικρὰ μεταβολὴ ἢ ἀλλοίωσις· ἂν δὲ συμβῇ λάθος τι, νὰ διορθόνηται διὰ νέας ἐγγραφῆς.

Β'. Ἀπόδοσις λογαριασμῶν.

Ἄρθρον **147.** Ἕκαστος ἐπαρχιακὸς ταμίας διευθύνει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον κατὰ πᾶσαν πρώτην, ἑνδεκάτην καὶ εἰκοστὴν πρώτην τοῦ μηνὸς ἀντίγραφον τῆς μερίδος τοῦ λογιστηρίου διὰ τὸ λῆξαν δεκαήμερον, εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ

μηνός, γενικὴν κατάστασιν καὶ ὅλα τὰ λογιστικὰ ἔγγραφα τῶν εσόδων καὶ ἐξόδων.

Ἄρθρον 148. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι ἀπαδίδουν λογαριασμὸν περιλαμβάνοντα ὅλας τας πράξεις τῆς ἐνιαυσίου διαχειρίσεώς των· τὰ πρὸς ὑποστήριξιν αὐτοῦ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα οἱ ταμίαι ὀφείλουν νὰ παρουσιάζωσι, προσδιορίζει τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον.

Ἄρθρον 149. Ὁ λογαριασμὸς ἑκάστου ἐπαρχιακοῦ ταμίου πρέπει νὰ παριστάνῃ·

1) Τὰ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ ἔτους μετρητά, τὰ ὑπόλοιπα τῶν διαρκῶν λογαριασμῶν ληψοδοσίας, τὰ τῶν εἰσπρακτέων καὶ τὰ τῶν ἀνοιχθεισῶν ἐπὶ τοῦ ταμείου του πιστώσεων.

2) Τὰ ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀνατεθέντα εἰς αὐτὸν εἰσπρακτέα, τὰς ἀνοιχθείσας πιστώσεις καὶ τὰ πραγματοποιηθέντα ἔσοδα καὶ ἔξοδα πάσης φύσεως.

3) Τὰ κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ ἔτους μετρητά, τὰ ὑπόλοιπα τῶν διαρκῶν λογαριασμῶν ληψοδοσίας, τὰ τῶν εἰσπρακτέων καὶ τὰ τῶν ἀνοιχθεισῶν ἐπὶ τοῦ ταμείου του πιστώσεων.

4) Κατάστασιν ἀναλυτικὴν τῶν μηκέτι ἀπολαφθεισῶν προπληρωμῶν διὰ ἔξοδα κατασχέσεως, περιέχουσαν καὶ τοὺς λόγους τῆς καθυστερήσεως.

Ἄρθρον 150. Ὁ ἐνιαύσιος λογαριασμὸς τῶν ταμιῶν στέλλεται εἰς τὸ γενικὸν λογιστήριον, συνωδευμένος μὲ ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα· τὸ δὲ λογιστήριον, ἀφοῦ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ὀρθότητός του, τὸν διευθύνει εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον.

Γ'. Εὐθύνη.

Ἄρθρον 151. Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἔγκαιρον εἴσπραξιν τῶν ἀνατεθέντων εἰς αὐτοὺς εἰσπρακτέων· ἑπομένως ὀφείλουν νὰ δικαιολογήσωσι πᾶσαν καθυστέρησιν ἐνώπιον τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν κατὰ τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

Ἄρθρον 152. Ἡ καθυστέρησις δικαιολογεῖται ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι οἱ ταμίαι ἔλαβον ἐγκαίρως κατὰ τῶν ὀφειλετῶν ὅλα τὰ μέτρα, ὅσα συγχωρεῖ ὁ περὶ καταδιώξεως νόμος, ἢ ὅτι κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν ἀνεβλήθη ἡ εἴσπραξις, παραχωρηθείσης προθεσμίας εἰς τοὺς ὀφειλέτας.

Ἄρθρον 153. Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι ὀφείλουν νὰ ὑποβάλλουν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ἐντὸς τοῦ Νοεμβρίου ἑκάστου ἔτους κατάστασιν τῶν καθυστερούντων τῆς χρήσεως τοῦ προηγουμένου, καὶ νὰ δικαιολογήσωσι τὴν καθυστέρησιν αὐτῶν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον.

Τὸ ὑπουργεῖον ἀποφασίζει περὶ τῆς εὐθύνης τῶν ὑπολόγων, καὶ, ἐκδίδον ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου τὰς ἀποφάσεις του, διατάσσει τὴν ἄμεσον κατάθεσιν τῶν ποσῶν, διὰ τὴν καθυστέρησιν τῶν ὁποίων δὲν ἔδωκεν ἀποχρώσας δικαιολογήσεις· οἱ ὑπόλογοι δύνανται νὰ ἐκκαλέσωσιν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τὰς κατ' αὐτῶν ἀποφάσεις τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν.

Ὅσα ἐκ τῶν καθυστερούντων εἰσοδημάτων γίνωσι δεκτὰ παρὰ τοῦ ὑπουργείου ὡς παραλείμματα, καὶ ὅσα μέλλουν νὰ μεταφερθῶσιν εἰς τὴν ἀκόλουθον χρῆσιν, σημειοῦνται διακεκριμένως εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ταμιῶν.

Ἄρθρον 154. Ὅταν πληρώσωσιν ἐξ ἰδίων των τὰ ὀφειλόμενα ἀπὸ χρεώστας πρὸς τὸ δημόσιον, ἀντικαθίστανται οἱ ταμίαι εἰς ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου, καὶ ἐνεργοῦν αὐτὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καταδιώξεως νόμου.

Ἄρθρον 155. Πρὸ τῆς πληρωμῆς τῶν πρὸς αὐτοὺς ἐκδιδομένων ἐνταλμάτων, ἢ πρὸ τῆς θεωρήσεώς των διὰ νὰ πληρωθῶσιν, οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι ὀφείλουν ὑπὸ εὐθύνην των νὰ βεβαιωθῶσιν, ὅτι εἶναι ἐπισυνημμένα ὅλα τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς δαπάνης δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, καὶ ὅτι εἶναι ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τὸν ἁρμόδιον διατάκτην, καὶ ἐξωφλημένα ἀπὸ τὸν ἴδιον ἐκεῖνον, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐξεδόθησαν.

Ὡς πρὸς τὰ παρὰ τῶν ἐπιτρόπων διατακτῶν ἐκδιδόμενα ὀφείλουν πρὸς τούτοις νὰ βεβαιωθῶσιν, ὅτι τὸ ποσὸν αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὴν δι' ἐπιτροπικοῦ ἐντάλματος μεταβιβασθεῖσαν πίστωσιν.

Ἄρθρον 156. Ἐὰν οἱ λήπτορες ὦσι ἀγράμματοι, ὁ πληρῶν ταμίας μνημονεύει τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἐνταλματος· δύο δὲ μάρτυρες, ὁμολογουμένως ἐγνωσμένοι καὶ παρόντες, πιστοποιοῦν μετ' αὐτοῦ τὴν πληρωμήν, ὅταν τὸ ποσὸν αὐτῆς δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 50 δραχμάς· ἀνωτέρας ποσότητος ἡ ἐξόφλησις γίνεται ἐνώπιον συμβολαιογράφου.

Ἄρθρον 157. Πᾶν ἔνταλμα μὴ ἔχον τὰ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα προσόντα, καταλογίζεται εἰς βάρος τοῦ πληρώσαντος αὐτὸ ταμίου.

Ἂν ὅμως τὰ ἐπισυνημμένα εἰς ἔνταλμα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα ἤρκουν μὲν νὰ τὸ καταστήσωσι παραδεκτὸν ὡς πρὸς τὸν ταμίαν, ἐξ ἄλλων δὲ περιστάσεων μὴ ὑπαγομένων εἰς αὐτοῦ τὴν

ἐξέλεγξιν ἤθελεν ἀποδειχθῆ ἀπαράδεκτον, τότε εἶναι ὑπεύθυνος ὁ ἐκδοὺς αὐτὸ διατάκτης.

Ἄρθρον **158.** Ὅταν τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἀποβλέψῃ πληρωμὴν παρὰ κανόνας γενομένην, εἰ μὲν τὸ ἔνταλμα εἶναι ἐκδεδομένον παρὰ δευτερεύοντος διατάκτου, ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν συνεννοούμενος, ἂν ὑπάρχῃ ἀφορμή, καὶ μετὰ τοῦ ἐντολέως ὑπουργοῦ, ἀποφασίζει ἂν πρέπῃ νὰ γείνῃ ἀναγωγὴ κατὰ τοῦ λήπτου ἢ τοῦ διατάκτου, ἢ νὰ ἐνεργηθῇ ἢ κατὰ τοῦ ταμίου ἀπόφασις τοῦ συνεδρίου· εἰ δὲ τὸ ἔνταλμα εἶναι ἐκδεδομένον ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ, παραπέμπεται ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, διὰ ν' ἀποφασίσῃ, καὶ εἰδοποιεῖται ὁ Βασιλεύς.

Ἄρθρον **159.** Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα περὶ ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ λήπτου ἢ τοῦ διατάκτου, λαμβάνουν χώραν καὶ ὅταν κατὰ τὸ ἄρθρον **157** ἔγεινε μὲν τὸ ἔνταλμα δεκτὸν ὡς πρὸς τὸν ταμίαν, ἀνεγνωρίσθη δὲ ὑπεύθυνος ὁ διατάκτης.

Ἄρθρον **160.** Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι εἶναι ὡσαύτως ὑπεύθυνοι διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν εἰσπρακτόρων, καὶ χρεωστοῦν ν' ἀναπληρώσι πᾶν ἔλλειμμα ἀνακαλυφθὲν εἰς τὴν διαχείρισίν των.

2. Εἰδικοὶ ταμίαι.

Ἄρθρον **161.** Οἱ εἰδικοὶ ταμίαι (τελῶναι, ἁλαταποθηκάριοι, κ.τ.λ.) ἐκκαθαρίζουν καὶ καταλογίζουν τοὺς φόρους, ὅταν δὲν ἦναι καταλογισμένοι ἀπὸ ἄλλην ἀρχήν, φανερόνουν εἰς τοὺς φορολογουμένους τὸ ὀφειλόμενον ἀπ' αὐτοὺς ποσόν, εἰσπράττουν τὰ χρήματα καὶ ἐκδιάζουν, χρείας τυχούσης, τὴν πληρωμὴν κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ περὶ καταδιώξεως νόμους καὶ κανονισμούς.

Ἄρθρον **162.** Τὰ εἰσπραττόμενα παρ' αὐτῶν χρήματα παραδίδονται εἰς τοὺς ταμίας κατὰ δεκαήμερον. Ἐὰν ὅμως ἡ εἰς ἓν ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀνήκουσα εἴσπραξις ἦναι μικροτέρα τῶν ἑκατὸν δραχμῶν, ἡ παράδοσις γίνεται κατὰ μῆνα.

ά. Βιβλία, ἐγγραφαὶ καὶ ἔλεγχοι.

Ἄρθρον **163.** Πᾶς εἰδικὸς ταμίας ὀφείλει νὰ ἐγγράφῃ ὅλας τὰς πράξεις τῆς διαχειρίσεώς του εἰς τὰ διὰ τῶν κανονισμῶν ἑκάστης ὑπηρεσίας προσδιωρισμένα βιβλία.

Ἄρθρον **164.** Διὰ πᾶσαν εἴσπραξιν ὀφείλουν νὰ ἐκδίδουν ἀποδεικτικόν, ἐκκοπτόμενον ἀπὸ βιβλίαν διπλότυπον, καὶ νὰ παραδίδουν αὐτὸ εἰς τὸν πληρωτήν, καὶ ἂν δὲν ἤθελε τὸ ζητήσει.

Τοῦ κανόνος τούτου ἐξαιροῦνται αἱ λιανικαὶ εἰσπράξεις τελῶν τοῦ χαρτοσήμου καὶ τὰ ταχυδρομικὰ τέλη.

Ἄρθρ. **165.** Οἱ εἰρημένοι ὑπόλογοι παραδίδοντες ἢ ἀποστέλλοντες εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα χρήματα ἢ ὁμολογίας φορολογουμένων ὀφειλῶν νὰ λαμβάνωσι διὰ μὲν τὰ χρήματα γραμμάτια παραλαβῆς, διὰ δὲ τὰς ὁμολογίας, διπλότυπον εἰσπρακτέων.

Ἄρθρον **166.** Οἱ προϊστάμενοι ἐξελέγχουν τὴν διαχείρισιν τῶν ὑπ' αὐτοὺς διατελούντων, ἐπιθεωροῦντες τὰ βιβλία αὐτῶν, καταμετροῦντες τὰ εἰς χεῖράς των χρήματα καὶ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰ διαπιστωτικὰ ἔγγραφα τοῦ λογαριασμοῦ αὐτῶν κατὰ τὰ περὶ ἑκάστης ὑπηρεσίας εἰδικῶς ὡρισμένα.

Β'. Ἀπόδοσις λογαριασμοῦ.

Ἄρθρ. **167.** Οἱ εἰδικοὶ ταμίαι χρεωστοῦν νὰ διευθύνωσι κατὰ μῆνα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν κατάστασιν τῶν εἰσπράξεων, πληρωμῶν καὶ παραδόσεων αὐτῶν τε καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς διατελούντων.

Ἄρθρ. **168.** Οἱ προϊστάμενοι εἶναι ἀπ' εὐθείας ὑπόλογοι εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον καὶ παρουσιάζουν κατ' ἔτος γενικὸν λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεώς των ἐπ' ὀνόματι καὶ ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ των.

Γ'. Εὐθύνη.

Ἄρθρ. **169.** Πᾶς προϊστάμενος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τῶν ὑπ' αὐτὸν διατελούντων, τὰ ὁποῖα προσλαμβάνει εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ διαχείρισιν· ἡ εὐθύνη αὕτη δὲν ἐκτείνεται καὶ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῶν ἐσόδων τῶν ὑπ' αὐτὸν διατελούντων, τοῦ ὁποίου δὲν ἠδύνατο ὁ προϊστάμενος νὰ ἐπιβλέψῃ τὴν παράδοσιν ἢ τὴν τακτικὴν χρῆσιν.

Ἄρθρ. **170.** Ὅταν ὁ ὑπόλογος ἀναπληρώσῃ ἐξ ἰδίων του ἔλλειμμα τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπαλλήλων του, ἀντικαθίσταται εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῶν ὑπεγγύων χρημάτων ἢ κτημάτων τοῦ προσώπου καὶ τῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου ὑπαλλήλου.

Ἄρθρ. **171.** Ὅλοι οἱ ὑπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διατελοῦντες ὑπόλογοι εἶναι ὑπεύθυνοι δι' ὅσα ἐπιτρέπονται νὰ εἰσπράξωσι δικαιώματα τοῦ δημοσίου. Χρεοῦνται ἑπομένως εἰς τοὺς ἐνιαυσίους λογαριασμούς των διὰ τὸ ὅλον αὐτῶν, καὶ ὀφείλουν ν' ἀποδεικνύωσι τὴν ἐντελῆ εἴσπραξίν των, καὶ τὴν ἔγκαιρον παράδοσιν εἰς τὰ ἁρμόδια ταμεῖα.

Ἄρθρ. **172.** Οἱ εἰδικοὶ ταμίαι ἀπαλλάττονται τῆς εὐθύνης ὅταν ἀποδείξωσιν ὅτι ἔλαβον ὅλα τὰ μέτρα καὶ ἐνήργησαν ἐν-

δέοντι καιρῷ ὅλας τὰς καταδιώξεις κατὰ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου συμφώνως μὲ τὸν νόμον.

3. Εἰσπράκτορες.

Ἄρθρ. 173. Οἱ εἰσπράκτορες συνάζουν τὰ ὀφειλόμενα ἀπὸ ἕνα ἕκαστον τῶν φορολογουμένων ἢ ἄλλων ὀφειλετῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παραδιδομένων εἰς αὐτοὺς φορολογικῶν πιττακίων ἢ ἄλλων τίτλων, καὶ ἐνεργοῦν, χρείας τυχούσης, τὴν κατάδιωξιν αὐτῶν, κατὰ τὰς διαταγὰς τῶν προϊσταμένων ταμιῶν.

Ἄρθρ. 174. Οἱ ταμίαι προσδιορίζουν τὰς περιόδους, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ παραγγελιοδόχοι αὐτῶν εἰσπράττουσι τὰ ὀφείλουν νὰ παραδίδουν εἰς αὐτοὺς τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα. ἀλλὰ δὲν συγχωρεῖται ποτὲ νὰ ὑπερβαίνῃ ἑκάστη περίοδος ἕνα μῆνα.

ά. Βιβλία, ἐγγραφαὶ καὶ ἔλεγχος.

Ἄρθρ. 175. Διὰ πᾶσαν εἰσπραξιν ὀφείλουν νὰ ἐκδίδουν ἀποδεικτικόν, ἐκκοπτόμενον ἀπὸ βιβλίον διπλότυπον, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει καὶ ὡς βιβλίον ταμείου· τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο ἐπιδίδεται καὶ ἂν δὲν ἤθελε ζητηθῇ ἀπὸ τὸν πληρωτήν.

Ἄρθρ. 176. Οἱ εἰσπράκτορες παραδίδοντες τὰ χρήματα εἰς τοὺς ἐντολεῖς αὐτῶν ταμίας λαμβάνουσιν ταχτικὰ γραμμάτια παραλαβῆς, πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ὁποίων οἱ ταμίαι ἐξελέγχουν τὸ ἀκριβὲς τῆς εἰσπράξεως.

δ'. Ἀπόδοσις λογαριασμοῦ.

Ἄρθρ. 177. Οἱ εἰσπράκτορες δίδουν λόγον τῆς διαχειρίσεώς των εἰς μόναν τοὺς ἐντολεῖς αὐτῶν ταμίας, εἰς τοὺς ὁποίους καὶ παραδίδουν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἢ τῆς διαχειρίσεώς των, ὅλα των τὰ βιβλία.

γ'. Εὐθύνη.

Ἄρθρ. 178. Οἱ εἰσπράκτορες εἶναι ὑπεύθυνοι πρὸς τοὺς ταμίας· οὗτοι δὲ πρὸς τὸ δημόσιον.

4. Εἰσπράκτορες δημοσίων φόρων εἰς εἴδη.

Ἄρθρ. 179. Οἱ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως δημοσίων φόρων εἰς εἴδη διοριζόμενοι ἐπιστάται, ἐκκαθαρίζουν καὶ καταλογίζουν τὸν παρ' ἑκάστου φορολογουμένου ὀφειλόμενον φόρον, καὶ φροντίζουν περὶ τῆς εἰσπράξεως καὶ τῆς εἰς τὰς κεντρικὰς ἀποθήκας μετακομιδῆς αὐτῶν, ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ νόμου προσδιοριζομένης προθεσμίας.

Ἄρθρ. 180. Οἱ ἀποθηκάριοι τῶν κεντρικῶν ἀποθηκῶν παραλαμβάνουσι τὰ εἰς εἴδη ἀποδιδόμενα φόρους, καὶ διαθέτουν αὐτοὺς κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου.

ά. Βιβλία, ἐγγραφαὶ καὶ ἔλεγχος.

Ἄρθρ. 181. Οἱ ἐπιστάται τῶν εἰς εἴδη ἀποδιδομένων φόρων συντάσσουν ὀνομαστικοὺς καταλόγους τῶν φορολογουμένων καὶ ἐκδίδουν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν διτλότυπα φορολογίας. κρατοῦν δὲ καθημερινὸν βιβλίον τῶν εἰσπραττομένων καὶ τῶν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην μετακομιζομένων εἰδῶν.

Ἄρθρ. 182. Οἱ κεντρικοὶ ἀποθηκάριοι κρατοῦν διὰ τὰ προϊόντα τῶν φόρων βιβλίον ἀποθήκης καὶ διπλότυπον βιβλίον ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς τῶν ἀποταμιευομένων εἰδῶν.

Ἄρθρ. 183. Τὸ ἀκριβὲς τῆς φορολογίας καὶ τῆς εἰς τὰς κεντρικὰς ἀποθήκας μετακομιδῆς τῶν προϊόντων ἐξελέγχεται παρὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων.

δ'. Ἀπόδοσις λογαριασμοῦ.

Ἄρθρ. 184. Εἰς τὸ τέλος τῆς φορολογίας οἱ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ἐπιστάται δίδουν γενικὸν λογαριασμὸν εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους, οἵτινες ἐξετάζουν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῶν διὰ πράξεως τῶν ἐπὶ τῶν πράξεων τούτων ἀποφαίνεται ὁριστικῶς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. 185. Οἱ ἀποθηκάριοι τῶν κεντρικῶν ἀποθηκῶν ἀποστέλλουν διὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὰς παρ' αὐτοῦ προσδιοριζομένας ἐποχὰς κατάστασιν τῶν ἐν τῇ ἀποθήκῃ εἰδῶν. Εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ἔτους οἱ κατὰ τὴν ἐκκένωσιν τῶν ἀποθηκῶν, καθὼς καὶ ὅταν παυθῶσι τῆς ὑπηρεσίας δίδουν διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ γενικὸν λογαριασμὸν συνωδευμένον μὲ τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, ἐπὶ τῶν παρουσιαζομένων ἐλλειμμάτων τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἀποφαίνεται ὁριστικῶς· αἱ ἀποφάσεις τοῦ ὑπουργείου πρέπει νὰ ἦναι αἰτιολογημέναι.

Ἄρθρ. 186. Οἱ λογαριασμοὶ τῶν ἀποθηκαρίων δικάζονται ἀπὸ τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ὡς μετὰ δὲ ἔλεγχον αὐτῶν πραγματοῦνται καὶ οἱ γενικοὶ λογαριασμοὶ τῶν ἐπιστατῶν ἐξελεγμένοι κατὰ τὸ ἄρθρ. 18.

3. Εὐθύνη.

Ἄρθρ. 187. Οἱ ἐπιστάται εἶναι πρωτοτύπως ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκκαθάρισιν καὶ τὸν καταλογισμὸν καὶ διὰ πᾶσαν

παράλειψιν φόρων, τὴν ἔγκαιρον εἴσπραξιν αὐτῶν καὶ τὴν μετακομιδὴν των εἰς τὰς κεντρικὰς ἀποθήκας.

Ἀρ'ρ. **188.** Οἱ ἀποθηκάριοι εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν καλὴν διατήρησιν καὶ τὴ· ἀκριβῆ διαχείρισιν τῶν ἐν τῇ ἀποθήκῃ εἰδῶν.

Ἄρθρ. **189.** Οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐπιτήρησιν καὶ ἐξέτασιν ὅλων τῶν πράξεων τῶν ἐπιστατῶν καὶ ἀποθηκαρίων.

5. Κεντρικὸν ταμεῖον.

Ἄρθρ. **190.** Τὸ κεντρικὸν ταμεῖον, κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, παραλαμβάνει τὰ τῶν ἄλλων ταμείων διαθέσιμα χρήματα, καὶ ἐφοδιάζει μὲ χρήματα ὅσα ταμεῖα ἔχουν ἀνάγκην.

Ἄρθρ. **191.** Διευθύνει τὰ τῆς γενικῆς ἀποθήκης τοῦ χαρτοσήμου. ἔχει τὴν φροντίδα τῆς ἀποστολῆς χαρτοσήμου εἰς τὰ λοιπὰ ταμεῖα καὶ δίδει κατ' ἔτος γενικὸν λογαριασμὸν περὶ αὐτοῦ.

Ἄρθρ. **192.** Γκπληροῖ χρέη ἐπαρχιακοῦ ταμίου εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς πρωτευούσης τοῦ Βασιλείου· ὅλαι ἐπομένως αἱ περὶ καθηκόντων, βιβλίων, ἐγγράφων, ἐλέγχου, ἀποδόσεως λογαριασμῶν καὶ εὐθύνης τῶν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὸν κεντρικὸν ταμίαν.

Ἄρθρ. **193.** Ἐκ τῶν συγκεντρουμένων εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον χρημάτων, ὅσα ὑπερβαίνουν τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ κατατίθενται εἰς ἀποθηματικὸν τρικλειδον ταμεῖον. καὶ τὸ μὲν τῶν κλειδίων κρατεῖται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ δὲ παρὰ τοῦ κεντρικοῦ ταμίου, καὶ τὸ τρίτον παρὰ τοῦ ὑποταμίου.

6. Γενικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τοὺς ὑπολόγους ἐν γένει.

ἀ. Ἐγκατάστασις.

Ἄρθρ. **194.** Πᾶς ὑπόλογος ὀφείλει νὰ δώσῃ ἐγγύησιν εἰς χρήματα ἢ κτήματα, ἐξαιρουμένων τῶν εἰσπρακτόρων, οὔτε συγχωρεῖται νὰ ἀναλάβῃ τὰ χρέη του πρὶν παρουσιάσῃ ἀπόδειξιν τῆς ὀφειλομένης ἐγγυήσεως καὶ δώσῃ τὸν ὅρκον του εἰς τὴν διωρισμένην ἀρχήν.

Οἱ ἰδιαίτεροι νόμοι ἑκάστης ὑπηρεσίας προσδιορίζουν τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως.

β'. Βιβλία, ἐγγραφαὶ καὶ ἔλεγχος.

Ἄρθρ. **195.** Τὰ βιβλία τῶν ὑπολόγων, ἐκτὸς τῶν βοηθητικῶν, μονογραφοῦνται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις δύναται νὰ ἀναθέσῃ τὴν μονογράφησιν αὐτῶν εἰς ἐπίτροπόν του.

Ἡ μονογράφησις συνίσταται εἰς τὴν ἐν ἑνὸς ἑκάστου φύλλου δι' ἀραβικῶν χαρακτήρων σημείωσιν τοῦ ἀξιοντος ἀριθμοῦ τῶν σελίδων καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ τελευταίου φύλλου βεβαίωσιν τοῦ ποσοῦ αὐτῶν· εἰς ἕκαστον φύλλον τίθεται ἡ μονογραφή, ἥτοι τὰ ἀρχικὰ γράμματα τοῦ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ὑπουργοῦ ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ, εἰς δὲ τὸ πρῶτον καὶ τελευταῖον ὁλόκληρος ἡ ὑπογραφὴ αὐτοῦ.

Ἄρθρ. **196.** Ὅλα ἐν γένει τὰ βιβλία τῶν ὑπολόγων εἴτε καὶ μὲ σὺν ἰδιοκτησίαν τοῦ δημοσίου, κλείονται κατὰ τὴν 31 δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους. ἢ κατὰ τὴν ἐπαυξὴν τῆς παύσεως ἢ μεταθέσεως τῶν ὑπολόγων· τὸ κλεισιμον γίνεται ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς ἢ δημοτικῆς ἀρχῆς, ἥτις καταμετρᾷ συγχρόνως τὰ ἐν τῷ ταμείῳ μετρητὰ καὶ βεβαιοῖ τὴν πρᾶξιν ταύτην διὰ τακτικοῦ πρωτοκόλλου.

Ἄρθρ. **197.** Οἱ ὑπόλογοι ὀφείλουν ἀπαραιτήτως νὰ καταμετρῶσι τὰ εἰς τὸ ταμεῖον των χρήματα κατὰ πᾶσαν δεκάτην εἰκοστὴν καὶ τελευταίαν ἡμέραν τοῦ μηνός, καὶ νὰ βεβαιώσι διὰ τῆς ὑπογραφῆς των ἐπὶ τοῦ καθημερινοῦ αὐτῶν, ὅτι τὸ ποσὸν τῶν εἰς χεῖρας των χρημάτων εἶναι ἀκριβῶς σύμφωνον μὲ τὸ ἐπὶ τοῦ βιβλίου των καταλειπόμενον ὑπόλοιπον· ἀναμίξις ἰδιωτικῶν χρημάτων μὲ τὰ δημόσια ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς.

Ἄρθρ. **198.** Οἱ ὑπόλογοι ὀφείλουν, ἐπὶ ποινῇ προσωρινῆς παύσεως, νὰ ὑποβάλλουν εἰς τοὺς πρὸς ἐπιθεώρησιν τοῦ ταμείου των παρουσιαζομένους ἀπεσταλμένους τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ἢ τὰς διοικητικὰς ἀρχάς, ὅλα τὰ βιβλία καὶ ἔγγραφα τῆς ὑπηρεσίας των, νὰ ἐκθέτωσι καὶ καταμετρῶσιν ἐνώπιον αὐτῶν τὰ εἰς χεῖρας των χρήματα, νὰ δίδωσιν ὅλας τὰς ζητουμένας πληροφορίας καὶ διασαφήσεις καὶ νὰ ὑπογράφωσι μετὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τὸ τῆς ἐπιθεωρήσεως πρωτόκολλον εἰς διπλοῦν, τὸ ἓν τῶν ὁποίων μένει παρ' αὐτοῖς.

Ἄρθρ. **199.** Πᾶσα ἔλλειψις χρημάτων ἢ χαρτοσήμου ἀναραιωμένη, εἴτε κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ ταμείου, εἴτε κατὰ τὴν παρὰ τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου ἐπιδιόρθωσιν τῶν λογαριασμῶν του, ἀναπληροῦται, καταβαλλομένου τοῦ ποσοῦ τῆς ἐλλείψεως παρὰ τοῦ ταμίου ἐντὸς **21** ὡρῶν· εἰς ἐναντίαν περίστασιν ὁ ὑπόλογος ταμίας ἀπολύεται ἀμέσως τῆς ὑπηρεσίας, ἐνεργεῖται

ἡ προσωπικὴ αὐτοῦ κράτησις, ἀποζημιοῦται τὸ δημόσιον ἀπὸ τὴν ἐγγύησιν καὶ τὴν ἄλλην αὐτοῦ περιουσίαν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καταδιώξεως τῶν δημοσίων ὀφειλετῶν νόμου.

Πᾶν φαινόμενον πλεόνασμα μένει εἰς τὸ ταμεῖον μέχρις οὗ ἀποδειχθῇ ἡ αἰτία αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 200. Διὰ πᾶσαν ἕλλειψιν τίτλων νομίμου ἀπαιτήσεως τοῦ δημοσίου, ἐφαρμόζονται ἀπαραλλάκτως αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

γ'. Ἀτελόδοσις λογαριασμοῦ.

Ἄρθρον 201. Ἕκαστος ὑπόλογος, καθὼς ὑπεύθυνος τῆς ἰδίας αὐτοῦ διαχειρίσεως, δίδει λόγον αὐτῆς.

Εἰς περίστασιν μετὰ ἑξαμηνίαν ἢ πανσεσκαμηνίαν ὁ ἐνιαύσιος λογαριασμὸς διαιρεῖται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαχειρίσεως ἑκάστου τῶν ὑπολόγων, καὶ ἕκαστος αὐτῶν δίδει ἰδικιτέρως τὸν λογαριασμὸν τῶν ἰδίων του πράξεων.

Οἱ λογαριασμοὶ τῆς διαχειρίσεως συντασσόμενοι εἰς τριπλοῦν πέμπονται, συνωδευόμενοι μὲ τὰ ἐξηγητικὰ φύλλα καὶ λοιπὰ στοιχεῖα ἐλέγχου, εἰς τὸ γενικὸν λογιστήριον ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν μετὰ τὸ τέλος τῆς διαχειρίσεως.

Μετὰ τὴν ἐξέλιξιν αὐτῶν παρὰ τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου, τὸ μὲν μένει παρ' αὐτῷ, τὸ δεύτερον ἐπιστρεφόμενον παρ' αὐτοῦ ὡς ὀρθὸν ἢ διορθωμένον, μεταβιβάζεται μετὰ τῶν ἐξηγητικῶν φύλλων καὶ λοιπῶν στοιχείων ἐλέγχου εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἐντὸς τριῶν μηνῶν, τὸ τρίτον ἐπίσης ἐπιβεβαιωμένον ὡς ὀρθὸν ἢ διορθωμένον ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ὑπόλογον, ὅστις ὀφείλει νὰ συνταξῃ ἀμέσως ἄλλο ἀπαραλλάκτως, καὶ ἐπιβεβαιωμένον διὰ τῆς ὑπογραφῆς του νὰ τὸ ὑποβάλῃ εἰς τὸ συνέδριον.

δ'. Κύρωσις.

Ἄρθρ. 202. Πᾶς ὑπόλογος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐν ἀσφαλείᾳ τήρησιν τῶν ἐν τῷ ταμείῳ τῶν δημοσίων χρημάτων, καὶ ὀφείλει ἢ αὐτὸς νὰ διανυκτερεύῃ ὅπου εἶναι τὸ ταμεῖον, ἢ ἄλλος ὑπ' εὐθύνην του· οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι ὀφείλουσι συγχρόνως νὰ ζητῶσι καὶ στρατιωτικὴν φρουράν.

Ἄρθρ. 203. Πᾶς ὑπόλογος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀνελλειπῆ παράδοσιν εἰς τὸ ἀριθμὸν ταμείων τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀποστελλομένων δημοσίων χρημάτων, καὶ δύναται δι' ἀσφάλειάν του νὰ διορίζῃ ἐπίτροπόν του νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἀποσφράγισιν τῶν κιβωτίων καὶ σάκκων καὶ εἰς τὴν καταμέτρησιν.

Διὰ τὰ καθ' ὁδὸν ἐνδεχόμενα δὲν εἶναι ὑπεύθυνος, εἰμὴ ἐὰν

ἐνέχεται ἕνεκεν ἁμαρτήματος ἢ ἀμελείας· δὲν γίνεται μολονοτοῦτο δεκτὸν εἰς πίστωσίν του τὸ ἀποσταλὲν ποσὸν, εἰμὴ ἐὰν συνεμορφώθη ἀκριβῶς μὲ τὸν περὶ ἀποστολῆς δημοσίων χρημάτων κανονισμόν, καὶ ὑπάρχει κατ' αὐτὸν συντεταγμένον τὸ πρωτόκολλον.

Ὁ παραλαμβάνων ταμίας καθίσταται μόνος ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν τυχὸν ἀνακάλυψθεῖσαν ἔλλειψιν, ἐὰν δὲν μεταπαλέσῃ τὸν ἐπίτροπον τοῦ ἀποστείλαντος νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἀποσφράγισιν καὶ καταμέτρησιν, καὶ δὲν συνεμορφώθη ἀκριβῶς μὲ τὸν κανονισμόν· ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ ἄλλου κωλύματος τοῦ ἐπιτρόπου, ὁ παραλαμβάνων ταμίας ὀφείλει νὰ προσκαλέσῃ ἐγγράφως τὸν εἰσαγγελέα τῶν πρωτοδικῶν ἢ, ὅπου τοιοῦτοι δὲν ὑπάρχουν, τὸν εἰρηνοδίκην, διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἀποσφράγισιν ἀντὶ τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ ἀποστέλλοντος ταμίου.

Ἄρθρ. 204. Οὐδεὶς ὑπόλογος δύναται ν' ἀπομακρυνθῇ τῆς ἕδρας αὐτοῦ ἄνευ ἀδείας τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς.

Πᾶς δ' ἐπ' ἀδείᾳ ἀπομακρυνόμενος ἢ κωλυόμενος νομίμως, ὀφείλει ν' ἀντικαταστήσῃ τοποτηρητήν, ἐπὶ ἰδίᾳ μὲν αὐτοῦ εὐθύνῃ, ἀλλὰ μὲ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν κατεπειγούσῃ περιστάσει δύναται νὰ δώσῃ ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ἄδειαν ἑκταημέρου ἀπουσίας, καὶ νὰ ἐγκρίνῃ τὸν τοποτηρητήν, ἀλλ' ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρ. 205. Ἀτελῶς τῆς ποινικῆς καταδιώξεως, ἕκαστος ταμίας εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνος ἕνεκεν ἁμαρτήματος ἢ ἀμελείας διὰ πᾶσαν ὑπεξαίρεσιν, κλοπὴν ἢ λῄστευσιν δημοσίων χρημάτων ἢ χαρτοσήμου.

α. Ἐὰν δὲν ἐφρόντισε νὰ φρουρῆται τὸ ταμεῖον ἀπὸ τὴν ἀναγκαίαν στρατιωτικὴν φυλακήν.

β. Ἐὰν ὀφείλων νὰ διανυκτερεύῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἢ ἄλλος ὑπὸ εὐθύνην του, ὅπου εἶναι τὸ ταμεῖον, δὲν ἐξεπλήρωσε τὸ καθῆκον τοῦτο.

γ'. Ἐὰν παρέλειψε ν' ἀποστείλῃ εἰς τὰς τεταγμένας προθεσμίας τὰ περισσεύοντα τοῦ ταμείου χρήματα.

δ'. Ἐὰν δὲν ἐτήρησεν ἀκριβῶς τὰς περὶ ἀποστολῆς δημοσίων χρημάτων διατάξεις κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 3,

ε. Ἐὰν μὴ καταβαλὼν πρὸς φύλαξιν καὶ ἐξασφάλισιν τῶν δημοσίων χρημάτων καὶ τοῦ χαρτοσήμου ἰδιαιτάτην ἐπιμέλειαν ὡς ἰδίων αὐτοῦ πραγμάτων, ἔγεινεν ἐκ πράξεως ἢ παραλείψεως αὐτοῦ ζημία εἰς τὸ δημόσιον.

Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον δικάζει τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐξ ἁμαρτήματος ἢ ἀμελείας ἔνοχην τῶν ὑπολόγων. Δύναται δὲ ἐπὶ τούτῳ νὰ ἐνεργήσῃ καὶ ἀπ' εὐθείας καὶ διὰ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ διὰ τῶν εἰσαγγελέων καὶ ἄλλας ἐξετάσεις παρὰ τὰς ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τούτων, ἰδίᾳ ἀμοιβαιότητι ἤδη γενομένας.

Ε'. Ποινικαὶ ποιναί.

Ἄρθρ. 206. Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὡρισμένων, καθὼς καὶ ἕνεκα ἀτιμίας ἢ ἀμελείας περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, οἱ ὑπόλογοι ὑπόκεινται εἰς ποινικὰς ποινάς, ἐπιφυλαττομένων καὶ τῶν βαρυτέρων ποινῶν διὰ τὰς περιστάσεις ὅσας προβλέπει ὁ ποινικὸς νόμος.

Ἄρθρ. 207. Αἱ ποινικαὶ ποιναὶ εἶναι.

1. Ἐπίπληξις.
2. Πρόστιμον 5—300 δραχμῶν.
3. Παῦσις.

Αἱ κατὰ τὰ ἐδάφια 1 καὶ 2 ποιναὶ ἐπιβάλλονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἢ παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἰς τὰς προβλεπομένας περιπτώσεις τῶν ἄρθρ. 17 καὶ 38 τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβ. (9 Ὀκτωβρίου) 1833 Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 208. Ἐὰν ἐκ τῶν πράξεων ὑπολόγου τινὸς κινδυνεύῃ τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἢ ἀνακαλυφθῶσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἀταξίαι δίδουσαι εὔλογον ὑπόνοιαν κατακρίσεως, ἢ ἐμποδίζουσαι τὸν ἔλεγχον τῶν πράξεων αὐτοῦ, ὁ προϊστάμενος αὐτοῦ ἢ ἡ ἁρμοδία διοικητικὴ ἀρχὴ ἔχουν τὴν ἄδειαν καὶ τὸ χρέος νὰ παύσωσι προσωρινῶς αὐτὸν καὶ νὰ ζητήσωσιν ἀμέσως τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν· Ὀφείλουν δὲ νὰ λάβωσι συγχρόνως μέτρα περὶ ἐξασφαλίσεως τῶν δημοσίων χρημάτων καὶ ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 209. Πῶς ὑπόλογος ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας.

1. Ἐὰν δὲν ἀναπληρώσῃ ἐντὸς 24 ὡρῶν τὸ ἀνακαλυφθὲν ἔλλειμμα τοῦ ταμείου του κατὰ τὸ ἄρθρ. 199,

2. Ἐὰν δὲν πληρώσῃ εἰς τὸ ταμεῖον τὸ δι' ἀποφάσεως τοῦ συνεδρίου καταλογισθὲν εἰς βάρος του ποσόν,

3. Εἰς τὰς ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ὡρισμένας περιστάσεις,

4. Ἐὰν ἀπομακρυνθῇ τῆς ἕδρας αὐτοῦ ὑπὲρ τὰς 24 ὥρας χωρὶς νὰ δώσῃ εἴδησιν εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχήν, ἢ ὑπὲρ τὰς 3 ἡμέρας χωρὶς νὰ λάβῃ ἄδειαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'.

Γενικὸν Λογιστήριον.

Ἄρθρ. 210. Τὸ γενικὸν λογιστήριον παραλαμβάνει τὰ στοιχεῖα τῆς λῃξοδοσίας τῶν διαφόρων ὑπολόγων, περὶ τῶν ὁποίων πραγματεύονται τὰ κεφάλαια ΙΔ' καὶ ΙΕ', ἐξελέγχει αὐτὰ διὰ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, τὰ συγκεφαλαιοῖ καὶ τὰ ἐγγράφει εἰς τὰ βιβλία του.

Τὰ βιβλία ταῦτα κρατοῦνται κατὰ τὴν διπλογραφικὴν μέθοδον εἰς καθημερινόν, καθολικὸν καὶ βοηθητικὰ βιβλία, περιέχοντα τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐν ἐκείναις ἐγγραφῶν.

Οἱ ἐνιαύσιοι λογαριασμοὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπολόγων, ἀφοῦ ἀναγνωρισθῶσι παρὰ τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου ὀρθῶς ἔχοντες, μεταβιβάζονται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον μὲ γενικὰς ἀνακεφαλαιώσεις καθ' ὑπολόγους καὶ κατ' εἶδος ὑπηρεσίας.

Ὁ ἐνιαύσιος γενικὸς λογαριασμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, ὁ ἀπολογισμὸς τῆς χρήσεως καὶ ὅλοι οἱ συνοδεύοντες αὐτοὺς ἐξηγητικοὶ πίνακες, συντάσσονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγραφῶν τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου. Ἀναλυτικοὶ πίνακες τῶν γενικῶν τούτων ἀποτελεσμάτων διευθύνονται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ βεβαιώσῃ τὴν ἀκρίβειαν καὶ συμφωνίαν των μὲ τὰς ἀποφάσεις του ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν τῶν ὑπολόγων.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Λογιστικὸν δικαστικόν.

Ἔλεγχος ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Ἔλεγχος δικαστικός.

Ἄρθρ. 211. Οἱ κατ' ἔτος παρουσιαζόμενοι λογαριασμοὶ ὅλων τῶν ὑπολόγων δικάζονται ἀπὸ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Ἄρθρ. 212. Μετὰ τὴν παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐξέλεγξιν τῶν λογαριασμῶν ἐκδίδονται ἀποφάσεις δι' ὧν βεβαιοῦται ὅτι ἔχουν ὀρθῶς ἢ ὅτι ὑπάρχει ἔλλειμμα εἰς βάρος τοῦ ὑπολόγου ἢ εἰς πίστωσιν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 213. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ συνεδρίου οἱ ὑπόλογοι ἀπαλλάττονται πάσης εὐθύνης πρὸς τὸ δημόσιον διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς ὁποίας ἐδικάσθη ὁ λογαριασμός, καὶ ἡ δοθεῖσα παρ' αὐτῶν ἐγγύησις μένει διὰ τὴν μετὰ ταῦτα ὑπηρεσίαν των, ἀποδίδεται δ' εἰς αὐτοὺς μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπὶ τῆς τελευταίας διαχειρίσεως των ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 214. Τῶν ἀποφάσεων τοῦ συνεδρίου συγγωρεῖται ἀνα-

θεώρησις καὶ προσφυγὴ πρὸς ἀναίρεσιν ὑπὸ τοὺς διαγραφομένους ἐν τῷ καταστατικῷ αὐτοῦ ὅρους.

Ἄρθρ. 215. Ἡ δικαιοδοσία τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου δὲν ἐκτείνεται εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν ἐπὶ τῶν διατακτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

Ἔλεγχος διοικητικός.

Ἄρθρ. 216. Ὁ ἐνιαύσιος λογαριασμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως συνοδεύεται μὲ τὰς πράξεις τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἐπὶ τοῦ ἐνιαυσίου λογαριασμοῦ τοῦ προλαβόντος ἔτους.

1. Ἐνιαυσία ἔκθεσις πρὸς τὸν Βασιλέα.

Ἄρθρ. 217. Κατὰ πᾶν ἔτος τὸ γενικὸν ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ὑποβάλλεται εἰς τὸν Βασιλέα.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸν Φεβρουάριον μῆνα τὸ Συνέδριον διορίζει ἐκ τῶν μελῶν του ἐπιτροπὴν διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς παρατηρήσεις, αἵτινες προέκυψαν ἀπὸ τὴν παραβολὴν τῶν ἐσόδων μὲ τοὺς φορολογικοὺς νόμους, καὶ τῶν ἐξόδων μὲ τὰς χορηγηθείσας εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιστώσεις καὶ τὰς περὶ μεταρρυθμίσεων καὶ βελτιώσεων σκέψεις αὐτοῦ καὶ συνταχθῇ σχέδιον ἐκθέσεως, τὸ ὁποῖον, ἀφοῦ συζητηθῇ ἐν γενικῇ συνεδριάσει καὶ ἐγκριθῇ, ὑποβάλλεται εἰς τὸν Βασιλέα.

Ἄρθρ. 218 Ἡ ἀνωτέρω ἔκθεσις δημοσιεύεται διὰ τοῦ τύπου καὶ ἀντίτυπα αὐτῆς διανέμονται εἰς τὰς βουλάς.

2. Δημόσιαι διακηρύξεις τοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρ. 219. Τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐξελεγχθέντων παρ' αὐτοῦ λογαριασμῶν τῶν ὑπολόγων βεβαιόνει καὶ πιστοποιεῖ τὴν ὀρθότητα τῶν παρὰ τῶν ὑπουργῶν δημοσιευθέντων γενικῶν λογαριασμῶν.

Ἄρθρ. 220. Πρὸς εὐκολίαν τῆς ἐργασίας ταύτης τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον διαβιβάζει εἰς τὸ συνέδριον ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς μετὰ τοῦ γενικοῦ λογαριασμοῦ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, καὶ ἀναλυτικοὺς καθ' ὑπολόγους, πίνακας τῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένων ἐσόδων καὶ ἐξόδων πάσης φύσεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 210.

Ἄρθρ. 221. Τὸ συνέδριον, ἀφοῦ παραθέσῃ τὰ ἀνωτέρω ἔγγραφα μὲ τοὺς ἐξελεγχθέντας λογαριασμοὺς τῶν ὑπολόγων, ἐκδίδει ἐν γενικῇ συνεδριάσει διακήρυξιν, ὅτι ὁ ἐνιαύσιος γενικὸς λογαριασμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως συμφωνεῖ μὲ τὰς ἀποφάσεις του.

Ἄρθρ. 222 Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αὐτῶν ἐγγράφων τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἐκδίδει ὡσαύτως ἐν γενικῇ συνεδριάσει ὁμοίαν διακήρυξιν περὶ τῆς ὀρθότητος τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς κλεισθείσης χρήσεως, ὅστις ἐξηλέγχθη ἤδη προσωρινῶς ἀπὸ τὴν διοριζομένην κατὰ τὸ ἄρθρ. 111 τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτροπήν, καὶ εὑρίσκεται ἐπισυνημμένος εἰς τὸ πρωτόκολλον αὐτῆς.

Ἄρθρ. 223. Αἱ διακηρύξεις συζητοῦνται ἐν γενικῇ συνεδριάσει καὶ, ἀφοῦ ἀκουσθῇ ὁ ἐπίτροπος τῆς ἐπικρατείας, ἀποφασίζεται ἡ ἔκδοσις αὐτῶν. Συγχρόνως δὲ προσδιορίζεται ἡμέρα καθ' ἣν ἐκφωνοῦνται παρὰ τοῦ προέδρου ἐπισήμως.

Ἅμα ἐκφωνηθῶσι διευθύνονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ δημοσιευθῶσι διὰ τοῦ τύπου καὶ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς βουλάς.

Ὅλαι αἱ ἀνωτέρω πράξεις πρέπει νὰ ἦναι ἀποπερατωμέναι τὴν ά. Φεβρουαρίου ἑκάστου ἔτους.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Γενικὴ διάταξις.

Ἄρθρ 224. Ὅλαι αἱ εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀντιβαίνουσαι διατάξεις ἀκυροῦνται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

ΠΙΝΑΞ.

Διάταξις γενική (Ἄρθρον 1.)

ΜΕΡΟΣ Α'.

Λογιστικὸν Νομοθετικόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Γενικὸς Προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους.
» Β'. Ἔσοδα.
» Γ'. Ἔξοδα.
1. Πιστώσεις τακτικαί.
2. Πιστώσεις συμπληρωτικαί.
3. Πιστώσεις ἔκτακτοι.
4. Εἰδικότης τῶν πιστώσεων κατὰ χρῆσιν, κεφάλαιον καὶ ἄρθρον.
5. Ὑπηρεσίαι χρήζουσαι εἰδικοῦ Νόμου.
» Δ'. Χρηματικαὶ μηνιαῖαι αἰτήσεις.
» Ε'. Ἐκκαθάρισις τῶν ἐξόδων.
1. Γενικαὶ διατάξεις.
2. Προσωπικόν.
3. Ὑλικόν.
» Ϛ'. Ἐντολὴ πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.
» Ζ'. Πληρωμὴ τῶν ἐξόδων.
1. Πληρωμαὶ εἰς πιστωτὰς τοῦ Δημοσίου.
2. Προκαταβολαὶ εἰς τὸ Στρατιωτικὸν καὶ Ναυτικόν.
3. Προπληρωμαὶ διαφόρων δημοσίων ἐξόδων.
» Η'. Ἀπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως καὶ κύρωσις αὐτοῦ.
1. Γενικαὶ διατάξεις.
2. Ἔσοδα.
3. Εἰσπρακτέα κλεισμένων χρήσεων.
4. Ἔξοδα.
5. Κλεῖσις τῶν πιστώσεων.
6. Πληρωτέα ὑπόλοιπα καὶ περιγραφὴ αὐτῶν.
7. Περιγραφαί, κατασχέσεις καὶ εἰδικαὶ διατάξεις περὶ χρεῶν τινων τοῦ Δημοσίου.
» Θ'. Λογαριασμοὶ Ὑπουργῶν.
1. Γενικαὶ διατάξεις.
2. Γενικὸς λογαριασμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως.
α. Λογαριασμὸς τῶν δημοσίων φόρων καὶ εἰσοδημάτων.
β. Λογαριασμὸς τῶν δημοσίων ἐξόδων.
γ'. Λογαριασμὸς τῶν χρηματικῶν πράξεων.
δ'. Λογαριασμὸς τῶν προϋπολογισμῶν.
ε'. Λογαριασμὸς τῶν εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν.
3. Λογαριασμὸς τῶν ἐξόδων ἑκάστου ὑπουργείου.

» Ι'. Εἰδικοὶ κατάλογοι δημοσιευόμενοι μετὰ τῶν ἀπολογισμῶν.
1. Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν.
2. » Δικαιοσύνης.
3. » Ἐσωτερικῶν.
4. » Ἐκκλησιαστικῶν κλπ.
5. » Στρατιωτικῶν.
6. » Οἰκονομικῶν.
7. Διατάξεις κοιναὶ εἰς διάφορα ὑπουργεῖα.
» ΙΑ'. Διοικητικὴ προέξετασις καὶ ἔλεγχος τῶν λογαριασμῶν τῶν ὑπουργείων.
» ΙΒ'. Εἰδικαὶ διατάξεις περὶ τοῦ δημοσίου χρέους.
1. Δάνεια.
2. Συντάξεις.
3. Ἐγγυοδοσίαι.
» ΙΓ'. Δάνεια καὶ προκαταβολαί.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Λογιστικὸν Διοικητικόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'. Λογιστικὸν τῶν διατακτῶν.
» ΙΕ'. Λογιστικὸν τῶν ταμείων καὶ εἰσπρακτόρων.
1. Ἐπαρχιακοὶ ταμίαι.
α. Βιβλία ἐγγραφαὶ καὶ ἔλεγχος.
β'. Ἀπόδοσις λογαριασμῶν.
γ'. Εὐθύνη.
2. Εἰδικοὶ ταμίαι.
α. Βιβλία, ἐγγραφαὶ καὶ ἔλεγχος.
β'. Ἀπόδοσις λογαριασμῶν.
γ'. Εὐθύνη.
3. Εἰσπράκτορες.
α. Βιβλία, ἐγγραφαὶ καὶ ἔλεγχος.
β'. Ἀπόδοσις λογαριασμῶν.
γ'. Εὐθύνη.
4. Εἰσπράκτορες δημοσίων φόρων εἰς εἶδη.
α. Βιβλία, ἐγγραφαὶ καὶ ἔλεγχος.
β'. Ἀπόδοσις λογαριασμῶν.
γ'. Εὐθύνη.
5. Κεντρικὸν ταμεῖον.
6. Γενικοὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τοὺς ὑπολόγους ἐν γένει.
α. Ἐγκαθίδρυσις.
β'. Βιβλία, ἐγγραφαὶ καὶ ἔλεγχος.
γ'. Ἀπόδοσις λογαριασμῶν.
δ'. Εὐθύνη.
ε'. Πειθαρχικαὶ ποιναί.
» ΙϚ'. Γενικὸν λογιστήριον.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Λογιστικὸν δικαστικὸν, ἔλεγχος ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'. Ἔλεγχος δικαστικός.
» ΙΗ'. Ἔλεγχος διοικητικός.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Γενικὴ διάταξις (Ἄρθρον 224.) »

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν ἐφορειῶν τοῦ Κράτους νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Α. ΓΙΟΥΡΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ἀνάργυρος Α. Χ. Ἀναργύρου.

Ἄνερ. Πέπας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Λ'.

Τῆς 29 Ἰανουαρίου 1851.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Προσελθὼν πρῶτον ὁ τρίτος βουλευτὴς Οἰτύλου Σταυριανὸς Καπετανάκης, ἔδωκε τὸν παρὰ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ὁρκοδοσίας.

Ἐξέθηκεν ἀκολούθως ὁ πρόεδρος, ὅτι περιττὸν κρίνων νὰ ἱστορήσῃ πρὸς εἰδότας τὴν δυσάρεστον σκηνὴν, ἥτις συνέβη αὐτῷ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς 25 Ἰανουαρίου, ἀρκεῖται λέγων, ὅτι ἀνήγγειλε τὴν περίστασιν πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸν, ἐξαιτούμενος τὴν ἀποχρώσαν ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς ἱκανοποίησιν· ὅτι ὁ ὑπουργὸς μετ' εὐγενείας φερόμενος οὐ μόνον ἀπήντησεν, ὅτι ἔθηκεν ἤδη εἰς κράτησιν τοὺς ἀξιωματικοὺς, ἀλλὰ καὶ ἀρῆκεν εἰς τὸ προεδρεῖον νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἀναγκαίας ποινῆς· καὶ ὅτι αὐτὸ θεωρῶν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον εἶναι ἁρμόδιον νὰ ἐπιβάλλῃ τοιαύτας ποινὰς, ἀνέθηκεν εἰς αὐτὸ νὰ ἀποφασίσῃ καὶ ἐφαρμώσῃ τὴν ἀναγκαίαν ἱκανοποίησιν.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἀποδεξαμένη τὸ μέτρον τοῦτο, ἀπεφήνατο νὰ διακοινωθῇ εἰς αὐτὴν ὑπὸ τοῦ προεδρείου τὸ ἀποτέλεσμα.

Προσελθὼν μετὰ ταῦτα ὁ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Γυθείου εἰσηγητὴς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Περὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Γυθείου.

« Τὸ πέμπτον τμῆμα λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ ἔγγραφα τῆς βουλευτ. ἐκλογῆς Γυθείου, καὶ διεξελθὸν αὐτὰ σύμφωνα μὲ τὸν κανονισμὸν, ἐξήγαγεν, ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη σύγκειται ἐκ πέντε δήμων, καὶ ὅτι κατὰ τὰ ἐκλογικὰ ἔγγραφα ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη σύμφωνα μὲ τὰς διατυπώσεις τοῦ νόμου, ὅτι αἱ κατὰ τὴν διαλογὴν ἐπενεχθεῖσαι ἐνστάσεις κατὰ τῆς ἐκλογῆς δὲν στηρίζονται εἰς οὐδεμίαν ἀπόδειξιν, καὶ ὅτι κατὰ τοὺς ὁριστικοὺς καταλόγους 5544 χαίρουν τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν, ἐκ τῶν ὁποίων 2743 μόνον ἐψηφοφόρησαν.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ λαβόντες τὰ εἰσιτήρια ἔχουσι τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα καὶ ἔλαβον τὴν νόμιμον πλειοψηφίαν, διότι ὁ μὲν Κ. Δ. Πετροπουλάκης ἔλαβε ψήφους 2011, ὁ δὲ Πέτρος Τσανετάκης 1621, διὰ ταῦτα προτείνει, κατὰ πλειοψηφίαν, νὰ κηρύχθῃ ἡ Βουλὴ ἔγκυρον τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν Γυθείου, καὶ ν' ἀναγνωρίσῃ νομίμους βουλευτὰς αὐτῆς τοὺς ΚΚ. Δ. Πετροπουλάκην καὶ Π. Τσανετάκην.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ἰανουαρίου 1851.

Ὁ εἰσηγητὴς Σ. Κοπανίτζας. »

Ἐπὶ ταύτης τῶν μὲν παρατηρούντων, ὅτι μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Δ. Πετροπουλάκη ἀντιρρήσεως, πρέπει νὰ ἐρωτηθῇ ἀμέσως τὸ Σῶμα περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως ἢ μὴ αὐτοῦ, νὰ ἀναβληθῇ δ' ἐπὶ τὴν αὔριον ἡ περὶ τοῦ ἑτέρου τῶν βουλευτῶν Π. Τσανετάκη ἀπόφανσις, καθ' ὅσον ἡ μειοψηφία τοῦ τμήματος ἔχει, φαίνεται, διαταγμούς τινας περὶ τούτου· τῶν δὲ διϊσχυριζομένων, ὅτι ἡ ἔκθεσις μηδεμίαν ποιοῦσα διάκρισιν, συνίστησιν ἐν γένει ὡς ἐπικυρωτέαν τὴν ἐκλογήν, καὶ ὅτι δὲν πρέπει διὰ τοῦτο νὰ διακρίνῃ ἡ Βουλὴ οὐδέτεραν τῶν περὶ ὧν πρόκειται βουλευτῶν. Εἰς μὲν παρετήρησεν ὅτι καθήκον εἶχεν ὁ εἰσηγητὴς νὰ παρεμβάλῃ ἐν τῇ ἐκθέσει καὶ τοὺς κατὰ τοῦ ἑτέρου τῶν βουλευτῶν

λόγους τῆς μειονοψηφίας, καὶ ὅτι, μὴ γενομένου τούτου, δύναται καὶν νὰ ἐκθέσῃ ἤδη τοὺς λόγους αὐτῆς ἡμειονοψηφία. Ὁ δὲ εἰσηγητὴς ἀπήντησεν, ὅτι κυρίως δὲν ἀντιπροσωπεύει ὁ εἰσηγητὴς ἢ τὴν γνώμην τῆς ἐν τῷ τμήματι πλειονοψηφίας καὶ αὐτὴν μόνην ἐκφράζει ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ· ἂν δὲ ὑπάρχῃ τυχὸν καὶ μειονοψηφία, δύναται αὕτη νὰ ἐκθέσῃ εἰδικῶς τοὺς λόγους, ἐξ ὧν ὁρμᾶται εἰς τὴν ἐναντίαν ἰδέαν.

Ἀντέκρουσεν τοῦτον ἄλλος, εἰπών, ὅτι, καθ' ἃ ὁ κανονισμὸς ὁρίζει, ἡ ἔκθεσις πρέπει νὰ περιέχῃ, ἐκτὸς τῶν λόγων τῆς πλειονοψηφίας, καὶ τὰ παρὰ τῶν μειονοψηφούντων μελῶν προτεινόμενα· ὅτι, ἐπειδὴ ἡ περὶ ἧς πρόκειται ἔκθεσις οὐδεμίαν φέρει κατὰ τοῦ ἑνὸς τῶν βουλευτῶν ἀντίρρησιν, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ἡ Βουλὴ οὐδ' ἐπὶ μίαν ἡμέραν νὰ ἀποκλείσῃ αὐτὸν τῆς βουλευτικῆς ἀντιπροσωπείας, καὶ ὅτι, ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἀπαιτοῦνται ἐπιτόπιοι περὶ τοῦ δευτέρου τῶν βουλευτῶν πληροφορίαι, δὲν πρέπει βεβαίως νὰ ἀποκλεισθῇ ἐπὶ τοσοῦτον ὁ ἄλλος, ἕως ἂν ἔλθωσιν αἱ πληροφορίαι αὗται.

Ἀλλ' ἕτερος ἀντεῖπε πρὸς τοῦτον, ὅτι ὁ εἰσηγητὴς ἀνήκων εἰς τὴν πλειονοψηφίαν ἀντιπροσωπεύει πάντοτε τὴν ἰδέαν αὐτῆς, ἥτις δύναται ἄλλως νὰ μὴ θεωρήσῃ ἰσχυρὰ τὰ ὑπὸ τῆς μειονοψηφίας λεγόμενα· ὅτι πᾶσα τοιαύτη διαφωνία συμβιβάζεται συνήθως ἐντὸς τοῦ τμήματος, καὶ ἡ παραλείπονται αἱ τῆς μειονοψηφίας ἐνστάσεις, ἢ ἂν ἐμμείνῃ αὕτη, ὑποβάλλει ἰδίαν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἔκθεσιν· ὅτι, κατὰ τὴν ἀνὰ χεῖρας ἔκθεσιν, ἀγνοεῖται κυρίως τίς τῶν ὑποψηφίων ἀμφισβητεῖται καὶ δὲν πρέπει ἡ Βουλὴ τυχαίως ἀποφαινομένη, νὰ παραδεχθῇ τὸν ἕτερον τούτων· καὶ ὅτι τέλος πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἐπὶ τὴν αὔριον τὸ ὅλον τῆς ἐκλογῆς, ἵνα διὰ τῆς συζητήσεως καταδειχθῇ τίς τῶν ὑποψηφίων ἔχει τὴν πλειονοψηφίαν.

Μετ' ἄλλον προσθέντα, ὅτι ἐν τῇ ἐκθέσει ὑπάρχει μάλιστα δισταγμὸς καὶ κατὰ τοῦ πρώτου τῶν ὑποψηφίων, ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ὁ μέχρι τοῦδε τρόπος τῶν βουλευτικῶν ἐξελέγξεων δὲν ἦτον κατάλληλος καὶ διὰ τοῦτο συνέβη ἐνταῦθα ἀνωμαλία, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ὁποίας νομίζει λίαν μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως νὰ δίδηται καιρὸς εἰς τοὺς βουλευτὰς ἐπὶ ἓξ τοὐλάχιστον ὥρας, ὅπως μελετῶσι τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκλογὴν ἔγγραφα ὁπόταν ἀπαιτεῖται ἀναβολή τινος ἐκλογῆς, εὔλογον εἶναι νὰ ἀναβάλληται παραχρῆμα, καθ' ὅσον ἀρτίως ἔτι ἐπεψηφίσθη

ἐκλογή τις, πρὶν ἢ δυνηθῶσιν οἱ πλεῖστοι τῶν βουλευτῶν νὰ ἐννοήσωσι τὰ κατ' αὐτὴν διατρέξαντα.

Τέλος παρατηρήσαντος ἄλλου, ὅτι ἂν ὑπῆρχεν ἀντίρρησις κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἀμφοτέρων τῶν βουλευτῶν, δικαία ἦτον ἡ περὶ ἀναβολῆς πρότασις, ἀλλὰ, μὴ ὑπαρχούσης τοιαύτης, δὲν εἶναι δίκαιον δι' ἁπλῆν ἔνστασιν νὰ ἀναβληθῇ ἡ περὶ τοῦ ἑτέρου τῶν ὑποψηφίων ἀπόφανσις τῆς Βουλῆς, ἐρωτηθεῖσα αὕτη, ἀνέβαλεν ἐπὶ τὴν αὔριον τὴν ὁλοσχερῆ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς συζήτησιν.

Προσελθὼν δὲ ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἀνέγνω ἐν ὀνόματι τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, κωλυομένου δι' ἀσθένειαν, νομοσχέδιον περὶ τροπολογίας τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμου, καταθεὶς συνάμα καὶ ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπ' ἀρίσιν τῆς Βουλῆς τὸ περὶ τροπολογίας τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμου νομοσχέδιον, ὅπως ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας.

Διὰ τῆς ὑποβαλλομένης ἐκθέσεώς μου πρὸς τὴν Γερουσίαν ἐξετέθησαν οἱ λόγοι οἱ ὑπαγορεύσαντες τὴν σύνταξιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου· τοὺς λόγους τούτους δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι καὶ ἡ Βουλὴ θέλει ἐκτιμήσει δεόντως, καλύτερον διὰ τοῦ προτεινομένου νόμου θέλουσιν ἐκλείψει τὰ προσκόμματα, ἅτινα παρουσιάζονται εἰς τὴν συγκρότησιν τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων.

Τὸ προκείμενον νομοσχέδιον ὑπεβλήθη εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Γερουσίας ὡς ἔχει, ἐκτὸς τῶν ἑφεξῆς τροποποιήσεων, τὰς ὁποίας ἔκρινεν εὔλογον νὰ ἐπιφέρῃ, αἵτινες εἶναι σημειωμέναι. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ νομοσχεδίου, προσεθήκατε τὴν φράσιν « ἡ δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ συμπλήρωσις τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτοῦ πρὸς συνεδρίασιν. »

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 6 τὴν φράσιν « μένοντος καὶ τοῦ ἐπιλαχόντος κατ' ἐκείνην μόνην τὴν σύνοδον » καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 8 ἀντικατέστησε τὴν λέξιν τῆς ἐνάρξεως διὰ τῆς φράσεως « ἀπὸ τὴν ὁρισθεῖσαν πρὸς ἔναρξιν. »

Ἐπὶ τῶν ἐτεροχειρίτων ὑπὸ τῆς Γερουσίας προσθηκῶν ἐπὶ τῶν ἄρθρ. 3 καὶ 8 δὲν ἔχω ἀντίρρησιν τι α.

Κατ' ἐμὲ δὲ δὲν θεωρεῖται ὁ, ἢ μόνη ἡ ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 6 ἐπε-

νεχθεῖσα πρόσθηκη τῆς φράσεως ε μ ένο ν τ ο ς κ α ὶ τ ο ῦ ἐ π ι λ α χ ό ν τ ο ς κ α τ ' ἐ κ ε ί ν η ν μ ό ν η ν τ ὴ ν σ ύ ν ο δ ο ν » πρῶτον, διότι, προσδιωρισμένου ὄντος κατὰ τὸν ὑρεττῶτα νόμον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν ἑκάστου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, θεωρεῖται ἄτοπον καὶ ἀσύμφωνον εἰς τὸ γράμμα τοῦ νόμου τοῦ νὰ μένῃ εἰς τὸ συμβούλιον καὶ τὸ ἐπιλαχὸν μέλος μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ κυρίου εἰς τὴν θέσιν του, καὶ δεύτερον, διότι τοιαῦται ἐλλείψεις, ὁποίας προβλέπουσι τὰ ἄρθρα 2, 3 καὶ 4 τοῦ νομοσχεδίου ἐνδέχεται νὰ συμβαίνωσι καὶ ἐκ προθέσεως ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς μεταβολῆς τῆς πλειονοψηφίας τοῦ συμβουλίου, ὅπερ δύναται καὶ νὰ κατορθωθῇ διὰ τῆς εἰσόδου καὶ τῶν ἐπιλαχόντων μελῶν, καὶ τοιουτοτρόπως τὸ μέτρον τοῦτο νὰ καταστραθῇ μέσον διαστροφῆς· ἴσως δὲ δὲν εἶναι περιττὸν νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ περιττὸν τῆς δαπάνης, μὲ τὴν ὁποίαν θέλουν ἐπιβαρύνεσθαι τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα διὰ τοῦ πλεονασμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν, ὡς ἐκ τῆς ἀντιμισθίας τὴν ὁποίαν προβλέπει ὁ νόμος.

Διὰ τοὺς ἐκτεθέντας τούτους λόγους πέπεισμαι, ὅτι ἡ Βουλὴ, εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ πρόκειμένου νομοσχεδίου, θέλει παραλείψει τὴν προστεθεῖσαν ὑπὸ τῆς Γερουσίας ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6 φράσιν « μ ένο ν τ ο ς κ α ὶ τ ο ῦ ἐ π ι λ α χ ό ν τ ο ς κ α τ ' ἐ κ ε ί ν η ν μ ό ν η ν τ ὴ ν σ ύ ν ο δ ο ν. »

Ὅτι δὲ τὸ προκείμενον νομοσχέδιον θεωρεῖται σπουδαῖον καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ συζήτησις αὐτοῦ, ἀπόδειξις εἶναι ὅτι ἐκ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ἅτινα διετάχθη διὰ Βασ. Διατάγματος νὰ συνέλθωσι κατὰ τὸν Νοέμβριον π. ε. συνῆλθον μέχρι τοῦδε, καθ' ἃς ἔχω πληροφορίας τὰ ἑξῆς.

Ἐκ τοῦ Νομοῦ Κυκλάδων.

Ἄνδρου, Τήνου, Κέας καὶ Θήρας.

Ἐκ τοῦ Νομοῦ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.

Ἄργους, Σπετσῶν, Ἐρμιονίδος καὶ Ναυπλίας.

Ἐκ τοῦ Νομοῦ Ἀρκαδίας.

Μαντινείας, Μεγαλοπόλεως καὶ Κυνουρίας.

Ἐκ τοῦ Νομοῦ Μεσσηνίας.

Καλαμῶν, Μεσσήνης καὶ Πυλίας.

Ἐκ τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.

Πατρῶν καὶ Αἰγιαλείας.

Ἐκ τοῦ Νομοῦ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.

Δωρίδος καὶ Παρνασσίδος.

Ἐκ τοῦ Νομοῦ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας.

Μεσολογγίου, Τριχωνίας, Ναυπακτίας, Ξηρομέρου, Βάλτου καὶ Βονίτσης.

Ἐκ τοῦ Νομοῦ Εὐβοίας.

Χαλκίδος καὶ Ξηροχωρίου.

Ἐκ τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

Ἀττικῆς καὶ Αἰγίνης.

ὥστε δὲν συνεκροτήθησαν μέχρι τοῦδε τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια τῶν ἐπαρχιῶν Σύρου, Νάξου, Μήλου, Ὕδρας, Τροιζηνίας, Κορινθίας, Γορτυνίας, Τριπολίας, Ὀλυμπίας, Καλαβρύτων, Ἠλείας, Δωρίδος, Φθιώτιδος, Κορυτανίας, Μεγαρίδος, Θηβῶν, Λεβαδείας Λακεδαίμονος, Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, Οἰτύλου καὶ Γυθείου, διὰ τὴν συγκρότησιν τῶν ὁποίων δὲν ἔφερον κανὲν ἀποτέλεσμα ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε ληφθέντα μέτρα παρὰ τῶν ἁρμοδίων διοικητικῶν ἀρχῶν.

Ἐντεῦθεν δὲ ἔπεται ὅτι, ἐὰν δὲν πραγματοποιηθῇ ὅσον οὔπω ἡ συγκάλεσις καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν τούτων συμβουλίων διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα προβλέπει τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον, θέλει ἐφαρμοσθῇ ἐξ ἀνάγκης ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐνόρκων τῶν τελευταίων τούτων ἐπαρχιῶν, τῶν ὁποίων τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια δὲν συνῆλθον, τὸ ἔκτακτον μέτρον τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων, καθ' ὃν τρόπον ἐγένετο καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰανουαρίου 1851.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ καὶ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ὅπως ἐψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Γερουσίας, καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἄρθρ. 1. Διὰ νὰ ἔχωσι κῦρος αἱ πράξεις ἐπαρχιακοῦ τινος συμβουλίου ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι παρὸν τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων.

Ἄρθρ. 2. Δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς τεταγμένης πρὸς ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν ἐπαρχιακοῦ τινος συμβουλίου, ὁ νομάρχης ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ τὰ μέλη αὐτοῦ διὰ νὰ παρευρεθῶσι εἰς τὸν τόπον τῆς συνόδου. Πᾶν μέλος ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, ταχτικῶς προσκληθὲν διὰ κλήσεως ἐγγράφου, ἐπιδιδομένης διὰ διοικητικοῦ

κλητῆρος, βεβαιοῦντος κατὰ τοὺς νομίμους τύπους τὴν ἐπίδοσιν ἢ τὴν ἄρνησιν τῆς παραλαβῆς, ὀφείλει νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου.

Ὅστις, ἄνευ νομίμου αἰτίας δὲν παρουσιασθῇ, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 50 μέχρις 100 δραχμῶν, καὶ καλεῖται εἰς ἀναπλήρωσιν αὐτοῦ ὁ κατὰ τὸ ἄρθρ. 18 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμου ἐπιλαχών, ὅστις ἐκπληροῖ τὰ χρέη τούτου καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συνόδου.

Ἄρθρ. 3. Οἱ ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι ὀφείλουσι νὰ παρευρίσκωνται εἰς ὅλας τὰς συνεδριάσεις, κατὰ τὰς τεταγμένας ὑπὸ τοῦ προέδρου ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ὅστις δὲν παρευρεθῇ, εἰς μίαν τῶν συνεδριάσεων ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 10—20 δραχμῶν.

Ἐὰν ὑποπέσῃ καὶ δευτέραν φορὰν εἰς τὴν αὐτὴν ἔλλειψιν, ἀποκλείεται τοῦ συμβουλίου διὰ τὴν ἐνεστῶσαν σύνοδον, καὶ καλεῖται εἰς ἀναπλήρωσιν ὁ ἐπιλαχών.

Ἄρθρ. 4. Πᾶς ἐπαρχιακὸς σύμβουλος, ὅστις εἰς δύο κατὰ συνέχειαν συνόδους ἤθελεν ὑποπέσει εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων προβλεπομένας ἐλλείψεις, ὑποβάλλεται εἰς τὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἄρθροις διαγραφομένας ποινάς, καὶ ἀποβάλλεται τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου δι' ὅλην τὴν περίοδον.

Ἄρθρ. 5. Εἰς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῶν ἄρθρ. 2, 3 καὶ 4 περιπτώσεις ἀποφασίζει τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον περὶ τοῦ ἐπιβληθησομένου προστίμου καὶ περὶ τῆς ἀποκλείσεως.

Εἰς περίπτωσιν δέ, καθ' ἣν δὲν εἶναι συγκεκροτημένον τοῦτο, ἢ δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ συμπλήρωσις τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτοῦ πρὸς συνεδρίασιν, αἱ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις προβλεπόμεναι ποιναὶ ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ νομάρχου· ἡ καθ' ὅλην δὲ τὴν περίοδον ἀποβολὴ ἐκ τοῦ συμβουλίου, γίνεται δι' ἀποφάσεως πάντοτε αὐτοῦ τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 6. Ὁ κατὰ τὰ ἄρθρ. 2, 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος νόμου τιμωρούμενος ἐπαρχιακὸς σύμβουλος, δύναται νὰ ἐκθέσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου τὰ δικαιολογήματα αὐτοῦ, ὅπερ κρίνει καὶ ἀποφασίζει ἐπ' αὐτῶν. Ἐὰν δὲ ταῦτα ἦναι ἰσχυρὰ ἀπαλλάσσεται τῆς ψηφισθείσης κατ' αὐτοῦ ποινῆς τοῦ προστίμου, τῆς ἀποκλείσεως ἢ ἀποβολῆς καὶ ἐπανέρχεται ἀμέσως εἰς τὴν θέσιν του, μένοντος καὶ τοῦ ἐπιλαχόντος κατ' ἐκείνην μόνην τὴν σύνοδον.

Ἄρθρ. 7. Ὡς νόμιμα δικαιολογήματα ἀπουσίας θεωροῦνται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 25 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ σημειούμενα.

Ἄρθρ. 8. Ἐὰν μετὰ παρέλευσιν δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τὴν ὁρισθεῖσαν πρὸς ἔναρξιν τῆς συνόδου ἐπαρχιακοῦ τινος συμβουλίου δὲν συγκροτηθῇ ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ἕνεκα οἱουδήποτε λόγου, τότε ἀντὶ τῶν ἀπόντων καλοῦνται οἱ ἐπιλαχόντες.

Ἄρθρ. 9. Ἡ ἀπαιτουμένη δαπάνη διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν συνερχομένων ἐπαρχιακῶν συμβούλων καὶ τὰ ἔξοδα γραφείου καὶ καταστήματος διανέμεται παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων εἰς τοὺς ἀρμοδίους δήμους κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀμέσων δημοσίων φόρων, προκαταβάλλεται παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ ἀποδίδεται ἐκ τῶν πρώτων εἰσπράξεων τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἄρθρ. 10. Διὰ τὰ ἐπαρχιακὰ ἔξοδα προσδιορίζεται κατὰ τριετίαν διανόμου ὁ ἀνώτερος ὅρος τῶν ἐπαρχιακῶν φόρων, τοὺς ὁποίους τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια διανέμουσιν εἰς τοὺς δήμους κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀμέσων δημοσίων φόρων ἑνὸς ἑκάστου. Ὁσαύτως δέ, ἐὰν τὰ χρηματικὰ μέσα δὲν ἐπαρκῶσι διὰ τὴν ὁδοποιΐαν, τότε ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιληφθῇ προσωπικὴ ἐργασία, ἥτις διανέμεται παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων εἰς τοὺς δήμους κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν.

Ἀντὶ τῆς προσωπικῆς ταύτης ἐργασίας, ἐπιτρέπεται ἡ ἀπόδοσις τῆς τιμῆς τῆς ἐργασίας προσδιοριζομένης ἐπίσης ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 11. Ἡ ἐκβίασις τῆς ἀποτίσεως τῶν καθυστερούντων ἐπαρχιακῶν φόρων θέλει γίνεσθαι ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ ἡ τῶν δημοτικῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ τούτων νόμου.

Ἄρθρ. 12 Ἐὰν ἐπαρχιακόν τι συμβούλιον, νομίμως συγκαλεσθέν, δὲν συνῆλθεν, ἢ συνελθὸν δὲν ἐκπληρώσῃ τὰ ἀνατεθειμένα αὐτῷ καθήκοντα, ἢ διαλυθῇ πρὸ τῆς ἐκπληρώσεως τούτων, τότε ὁ Νομάρχης ἀναλαμβάνει τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνατεθειμένων εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον καθηκόντων, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐνόρκων, τὴν κατὰ δήμους διανομὴν τῶν ἐπαρχιακῶν φόρων, συμφώνως μὲ τὸ ἀνωτέρω 10 ἄρθρον, καὶ τὴν κατὰ δήμους διανομὴν τῶν νεοσυλλέκτων κατὰ τὸν περὶ ἀπογραφῆς νόμον.

Ἄρθρ. 13. Τὰ πειθαρχικὰ πρόστιμα ὡς καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ χαρτοσήμου εἰσπράττονται ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους ταμίας τοῦ δημοσίου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καθυστερούντων νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας

καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰανουαρίου 1851.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ἡ Βασίλισσα
ΑΜΑΛΙΑ

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ἀνηγγέλθη ἔπειτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν οἰκονομικῶν ἐφορειῶν Νομοσχεδίου· λαβὼν δέ τις τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, ἐξεθηκεν, ὅτι ἅπασαι αἱ καλῶς ὠργανισμέναι Κυβερνήσεις, ἐκτὸς τῆς ἄλλης οἰκονομίας, ὡς βάσιν ἐθεώρησαν τοῦ κοινοῦ πλούτου τὴν αὐτάρκη ἐξοικονόμησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπαλληλίας, διότι ἂν ἡ χορηγουμένη μισθοδοσία δὲν ἐπαρκῇ, ὁ ὑπάλληλος ἐκεῖνος ἢ βαθμηδὸν τηκόμενος καθίσταται ἀνίκανος, ἢ καταφεύγει καὶ εἰς ἄλλα συγχρόνως ἔργα, ἢ λαμβάνων ὡς σύθημα τὴν ἀπάτην, περιπίπτει εἰς καταχρήσεις, καὶ ἡ πολιτικὴ αὕτη νόσος ὁσημέραι μεγαλυνομένη καθίσταται ἡ συμφορὰ τῶν ἐθνῶν μάστιξ. Ἐκ τούτου ἐθεώρησαν συμφέρον αἱ Κυβερνήσεις νὰ χορηγῶσιν ἀφθόνως εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν ὑπαλλήλων μισθοδοσίας· ἐκ τούτου ἐπήγασεν ἔπειτα καὶ ἡ περὶ συντάξεων τῶν ὑπαλλήλων ἀρχή, ἵνα μὴ βραδύτερον λιμοκτονῶσι τὰ τέκνα αὐτῶν. Ἐντεῦθεν λοιπὸν κηρύττεται καὶ οὗτος ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, θεωρῶν ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε μισθοδοσία τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων δὲν ἐπήρκει. Ἐὰν δ' ἐπερωτήσῃ τις αὐτὸν πόθεν θέλουσιν οἰκονομηθῇ αἱ ἀπαιτούμεναι πρὸς τοῦτο αὐξήσεις, λέγει ὅτι οὐ μόνον ἐσκέφθη ἤδη περὶ τούτου ὁ ὑπουργὸς, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν γινομένων ὑπολογισμῶν καθεὶς πείθεται ὅτι θέλουσι παύσει τοῦ λοιποῦ αἱ καθυστερήσεις. Παρατηρῶν ὅμως ταῦτα, δὲν φρονεῖ, ὅτι διὰ μόνης μικρᾶς τῶν μισθῶν αὐξήσεως θέλει παύσει παρ' ἡμῖν ἡ ὀλεθρία τῶν καταχρήσεων μάστιξ, διὸ ἀπαραιτήτως νομίζει ὅτι ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο καὶ μονιμότης τῶν ὑπαλλήλων ἀσάλευτος καὶ εὔστοχος αὐτῶν ἐκλογή. Ἀλλ' ἐὰν ἡ ἐκλογὴ αὕτη δὲν ἀπόκειται εἰς τὸ νομοθετικὸν Σῶμα, δύναται ὅμως νὰ εὐχηθῇ ἡ Βουλὴ, ὅπως καλῶνται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἡ ἱκανότης, ὅπου καὶ ἂν ἤθελεν εὑρεθῇ. Ἄλλως τε, ὡς διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων ἐτέθη φραγμός τις κατὰ τῆς ἀνικανότητος καὶ δὲν ἐγείρονται πλέον μεγάλα παράπονα, οὕτω δύναται καὶ ἐνταῦθα νὰ συντελέσῃ τὸ Σῶμα εἰς τὸ νὰ τεθῇ φραγμὸς κατὰ τῆς ἀνικανότητος. Αἱ συνταγματικαὶ Κυβερνήσεις δὲν περιώρισαν εἰς στενὸν κύκλον τὴν ἐκλογὴν τῆς ὑπαλληλίας, ἀλλ' ἐξέτειναν ταύτην ἐν γένει ἐπὶ τῆς ἱκανότητος· οὕτω παραλεχθεῖσα τὴν ἀρχὴν ταύτην, ἐμεγαλύνθη τοσοῦτον ἡ περικλεὴς Ῥώμη, εἰς δὲ τὴν Ἑσπερίαν Εὐρώπην, οὐ μόνον ἀπαιτεῖται ἀπολυτήριον πανεπιστημίου, ἀλλὰ καὶ πρακτικαὶ ἐξετάσεις, διὰ νὰ διορισθῇ τις ὑπάλληλος. Διὸ συμπεραίνει ὅτι δέχεται τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομαρχειδίου ὑπὸ τοὺς ὅρους, ἃ. τοῦ νὰ τεθῇ ἐπιτροπή τις ἐξετάζουσα ἂν ὁ ἀπαιτῶν θέσιν ἐκτὸς τῆς συνήθους παιδείας, ἔχῃ καὶ γνῶσιν τῶν ἀναγκαίων νόμων· καὶ β'. τοῦ νὰ μὴ δύναται οὐδεὶς τῶν ὑπὲρ τὰς 1000 δραχμὰς ὑπολόγων, καθ' ὧν ἐξεδόθῃ ἀπόφασις, νὰ λαμβάνῃ ὑπηρεσίαν τινά.

Ἀπήντησεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι, ἂν καὶ αἱ ἀνωτέρω παρατηρήσεις δὲν ἐξετέθησαν ἐν οἰκείῳ τόπῳ, οὐχ ἧττον τὰς εὐχὰς ταύτας ἐξέφρασεν ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς ἡ ἐπιτροπή. Ἀλλ' ἤδη πρόκειται νὰ καθιερωθῶσιν ἀρχαί τινες οὐσιώδεις, καὶ ταύτας ἀναπτύσσων, παρατηρεῖ, ὅτι ἃ. ζητεῖται ἡ κατ' ἐπαρχίας καθιέρωσις οἰκονομικῆς ἀρχῆς διηνεκοῦς καὶ ἀδιαλείπτως ὑφισταμένης, ἵνα, καὶ τοῦ ἐρόρου ἀπόντος, ἀντιπροσωπεύῃ αὐτὸν τὸ γραφεῖον, καθόσον μάλιστα διὰ τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως συνεχεῖς γενῶνται παρὰ τῶν πολιτῶν αἰτιάσεις· β'. μὴ ὑπαρχόντων ταμείων μέχρι τοῦδε γραφείων, λαμβάνονται πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ὑπάλληλοι μὴ πληρονόμενοι ἐπὶ τῇ βάσει νόμου τινός, καὶ τὸ ἄτοπον τοῦτο ἐπανορθοῦν τὸ νομοσχέδιον, προτίθεται ἵνα καθιερωθῶσιν αἱ πληρωταί· καὶ γ'. προτείνεται ἡ αὔξησις τῆς μισθοδοσίας τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, ἐπειδὴ οὐ μόνον πρέπει νὰ ἔχωσιν ἀνάλογον οὗτοι τὴν ἀντισφαίραν, ἵνα μὴ καταναγκάζωνται εἰς ἀπάτας, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴν ἀγνοῶσιν, ὅτι διὰ μικρὸν ὄφελος δύνανται νὰ στερηθῶσι τῆς θέσεως αὐτῶν διαρκῶς. Ἂν λοιπὸν ἀναγνωσθῇ ἡ Βουλὴ τὸ σπουδαῖον τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων, πρέπει νὰ παραδεχθῇ ἤδη τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, ἀποκειμένου εἰς ἕκαστον νὰ προτείνῃ οἱανδήποτε θέλει τροποποίησιν ἐπὶ τῶν καθέκαστα.

Ἐπὶ τούτοις ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Κουμουνδοῦρον καὶ Δ. Χρυσανθοπούλου, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη, κατὰ τὸ ὑπὲρ προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεί, διὰ ψήφων 73.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐφορειῶν Νομοσχεδίου καὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτρ. Ὀρεινός		Σπῦρος Νήλιος	
Λεων. Χρυσανθοπυλος	Ν.	Ἰωαννης Κλίμακας	
Δημήτριος Γιαννούλης	Ν.	Π. Ζάνος	
Λεωνίδας Ἐμπειρίκος	Ν.	Γρηγόριος Κορριωτάκης	Ν.
Πέτρος Καμπάνης	Ν.	Γεωργ. Περιωτὴς	
Δημήτριος Τσοκρης		Κωνσταντῖνος Ναταγὲς	Ν.
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν.	Ἰωάννης Παχλας	
Γεώργ. Τσόκρης		Αναγνώστ. Π. Ἰωάννου	Ν.
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Βασ. Νικολαΐδης	Ν.
Γεώργιος Σκοῦρος	Ν.	Πέτρος Δελιγιαννης	Ν.
Σταῦρος Βλάχος	Ν.	Νικόλαος Μπούκουρας	Ν.
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν.	Λάμπρος Ροΐλός	Ν.
Ἀνδρέας Ἴσκος	Ν.	Κωνστ. Λαμπρυνόπουλος	Ν.
Δημήτριος Σκυλοδῆμος	Ν.	Νικόλαος Δελιγιάν ης	Ν.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	Ν.	Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	
Παναγιωτης Λαζαρῆς		Γεωργιος Παναγιωτοπουλος.	
Θεόδωρος Γρίβας		Γεώργιος Παπασπυρόπουλος	Ν.
Σταῦρος Γρίβας	Ν.	Ἐμ. Κορομάνος	Ν.
Κωνστ. Γριβογεώργης	Ν.	Νικόλ. Ματθαίου	Ν.
Δ. Πετροπουλάκης		Ἀναγνώστ. Κοτάκης	Ν.
Π. Τζανετάκης		Σ. Κοπανίτσας	Ν.
Βασίλειος Σκαλτσοδῆμος		Ἀναστ. Κορριωτάκης	
Ἀναγνώστης Παπαθανασίου	Ν.	Παρασ. Ματάλας	Ν.
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Ἐμ. Μελετόπουλος	Ν.
Ἰω. Εὐγενίδης	Ν.	Σταῦρος Μαυροδῆμος	
Ἀνδρέας Πέπας		Ἠλίας Δωΐλας	Ν.
Σταμάτιος Μήτσας		Θεόδωρος Πετρινός	
Γεώργιος Βελῆς	Ν.	Κωνστ. Μανέτας	
Δημήτριος Ζῶτος	Ν.	Παναγι της Βαρδογλης	
Γεώργιος Ἰω. Γιαλδάσης	Ν.	Δημή ριος Γ. Φιλάρετος	
Μιχαὴλ Σισίνης	Ν.	Ἀναγν. Δεδόπουλος	
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	Ν.	Νικόλαος Μπούτουνας	
Στέφ. Στεφανόπουλος		Δημήτριος Σακελαριάδης	Ν.
Ἀνδρέας Αὐγερινός			

Γεώργιος Γουλιμῆς	Ν.	Δημήτρ. Κουμανιώτης	Ν.
Ἀλεξανδρ. Κουμουνδουράκης	Ν.	Σιδέρης Πράτζικας	Ν.
Χρῆστος Οἰκονομίδης	Ν.	Παν. Πετρινός	
Κωνστ. Λυμπεροπουλος	Ν.	Ἀναργύρος Χ. Ἀναργύρου	
Κωνστ. Προβελέγγιος	Ν.	Νικόλαος Χ. Ἀναργύρου	Ν.
Ἐμ. Μοδινός	Ν.	Ἀναγνώστ. Τατόπουλος	
Δημ. Δημητρακόπουλος		Κωνσταντ. Δαρειώτης	Ν.
Γεώργ. Κάνδιας		Δημήτριος Χρηστίδης	Ν.
Φραγκίσκος Μαῦρος	Ν.	Ἀνδρέας Μάμουκας	Ν.
Ἰωάννης Φαρμάκης	Ν.	Ζακῆς Μαραγκός	Ν.
Α. Παπαδημητριάδης	Ν.	Μιχαὴλ Σολομός	Ν.
Ν. Σισμάνης	Ν.	Εὐστράτιος Παρίσης	Ν.
Κωνστ. Ἀξελός	Ν.	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν.
Χρῆστος Στ. Ἀντωνόπουλος		Δημήτριος Δρόσος	Ν.
Νικόλ. Πιτράκος		Δημήτριος Πολυχρονόπουλος	Ν.
Γρηγ. Πατριαρχέας	Ν.	Νικόλαος Πονηρόπουλος	Ν.
Σταυρ. Καπετανάκης	Ν.	Ἀναγν. Παπατσώρης	Ν.
Δημ. Πικουλάκης		Γεώργ. Ι. Στάϊκος	Ν.
Χαράλ. Χριστόπουλος	Ν.	Ἀθανάσιος Καστανᾶς	
Ζ. Α. Ζαρειφόπουλος		Ἰωάννης Δαμιανός	Ν.
Νικόλ. Μοσχούλας		Λάζαρος Α. Γιουρδῆς	
Γεώργιος Α. Ράλλης	Ν.	Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	Ν.
Νάκος Πανουριᾶς		Δημήτριος Μητσάκης	
Παπᾶ Κώνστας Τσαμαλας	Ν.	Γεώργιος Ἀποστολίδης	Ν.
Περικλῆς Καλαμογδάρτης	Ν.	Χρῆστος Κικίδης	Ν.

Ἀναγνωσθέντος οὕτω τοῦ 1 ἄρθρου, παρετήρησέ τις ἐπ' αὐτοῦ ὅτι, ἂν καὶ ἡ ὑπουργικὴ ἔκθεσις ἀναφέρῃ ὅτι ἐγένοντο τρεῖς οἰκονομικῶν ἐφορειῶν τροποποιήσεις κατὰ τὰς ἐπαρχίας Ξηροχωρίου, Τήνου καὶ Κύμης, ἀκριβῶς ὅμως ἐγένετο αὔξησις δύω ἐφορειῶν, τῶν τοῦ Ξηροχωρίου καὶ Τήνου, εἰς δὲ τὴν τῆς Κύμης προσετέθη ἁπλῶς ἡ Σκύρος· ὥστε ὑπαρχουσῶν μέχρι τοῦδε οἰκονομικῶν ἐφορειῶν, κατὰ τὸν ἐν ἰσχύϊ τοῦ **1845** νόμον, τριάκοντα ἐννέα, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν αὐξάνεται ἤδη κατὰ δύω. Ἐνῷ δὲ τοῦτ' αὐτὸ ἐπιβεβαιοῖ καὶ ὁ β'. συγκριτικὸς πίναξ καὶ ἔπρεπε νὰ ἦναι **41** μόνον αἱ ἐφορεῖαι, τὸ νομοτέχνιον ἀναβιβάζει αὐτὰς εἰς **43**. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ ἀρχικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐφορειῶν εἶναι **39** καὶ οὐχὶ **41**, ὡς ὁ πρῶτος πίναξ διαλαμβάνει, παρακαλεῖ τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν νὰ ἐπεξηγήσῃ διατί ἐνῷ δικαιολογεῖ τὴν προσθήκην τῶν δύω ἐφορειῶν, σιωπᾷ περὶ τῶν λοιπῶν.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἀληθῶς δύω ἐφορειῶν ἡ προσθήκη

ἀναφέρεται ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ, ἡ τοῦ Ξηροχωρίου καὶ Τήνου, ἀλλ' ὑπάρχουσι δύω ἔτι ἐφορεῖαι, αἱ τοῦ Οἰτύλου καὶ Γυθείου, αἵτινες δι' ἰδιαιτέρου καθιερώθησαν νόμου χάριν τῶν λακωνικῶν προϊόντων. Τὰς ἐφορείας λοιπὸν ταύτας φερούσας τὴν ἐπωνυμίαν Βέργης καὶ Κακοσκαλίου, καθιεροῖ ἤδη τὸ νομοσχέδιον φερωνύμως.

Προσέθηκεν ἕτερος ὅτι, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ **1845** ὁριζομένων **39** ἐφορειῶν, τῷ ὄντι εἶχε θεωρηθῇ βραδύτερον ἀναγκαία καὶ ἡ προσθήκη τῶν ἀνωτέρω δύω ἐφορειῶν· διὸ εσημειοῦτο ἡ δαπάνη αὐτῶν κατ' ἔτος εἰς τοὺς προϋπολογισμούς, ἡ δὲ Βουλὴ ἐψήφιζεν αὐτὴν ἐξ ἀνάγκης, δι' οὓς ἀνέφερεν ὁ ὑπουργὸς λόγους, ὥστε καλῶς ποιῶν ἤδη προέθετο νὰ νομιμοποιήσῃ καὶ τὰς ἐφορείας ταύτας.

Ἐπὶ τούτοις, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὸ **1** ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ὡς καὶ τὸ μετ' αὐτὸ **2** ἄρθρον, μεθ' ἃ γενομένης ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεως ἔχουσι δ' οὕτω·

ΚΕΦ. Α.

Περὶ συστάσεως ἐφορειῶν καὶ διαρέσεως αὐτῶν.

« Ἄρθρ. **1.** Καθίστανται καθ' ὅλον τὸ Κράτος τεσσαράκοντα » τρεῖς οἰκονομικαὶ ἐφορεῖαι.

« Ἄρθρ. **2.** Ἑκάστη ἐφορεία περιλαμβάνει μίαν ἢ καὶ πλειο» τέρας ἐπαρχίας. »

Ἀναγνώσθη ἔπειτα τὸ **3** ἄρθρον, ἐφ' οὗ παρετήρησέ τις, ὅτι αἱ ἐπαρχίαι Βονίτσης, Γόρτυνος, Καλαβρύτων καὶ Τριφυλίας κακῶς ὑπήχθησαν εἰς οἰκονομικὰς ἐφορείας γ'. τάξεως, καὶ εἶναι δίκαιον νὰ ὑπαχθῶσι κἂν εἰς τὰς τῆς β'., καθ' ὅσον καὶ πληθυσμὸν καὶ ἔκτασιν πολλὴν ἔχουσι καὶ εἰσοδήματα παράγουσιν ἄρθρα.

Ἐπανέγκας ἕτερος ὅτι οὐδὲν πλεονέκτημα προσαποκτᾷ ἐπαρχία τις, ἂν ἡ ἐν αὐτῇ ἐφορεία ὑπάγηται μεταξὺ τῶν πρώτων, οὐδὲ βλέπει ὅτι ἐπισυμβαίνει ὑφεσίς τις τῆς ὑπολοίπου ἑνὸς μιᾶς ἐπαρχίας, ἂν τοὐναντίον ἡ ἐν αὐτῇ ἐφορεία κατατεθῇ ὡς πρὸς τὴν τάξιν. Διὰ τοῦτο ἀ. τάξεως ἐφορειακὸν κάθισμα ἔστω μόνον, ὑπὲρ ὧν λόγοι ὑπηρεσίας ὑπηγόρευσαν τοῦτο, ὅτοι ἀρθονία γαιῶν ἐθνικῶν. Ὑπάρξις δημοσίων κατασκημάτων καὶ ἄλλη δημοσία ἀνάγκη. Ἂν δὲ ἡ ἐπαρχία Γόρτυνος ἔχῃ, ὡς εἶπον, πολὺν πληθυσμόν, ἀποτέλεσμα τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι ἡ ἀποστολὴ τεσσάρων αὐτῆς ἀντιπροσώπων, ἐνῷ τὸ Ἄργος, φέρ' εἰπεῖν, ὡς παράγον **14** εἰδῶν προϊόντα, ὡς ἔχον τὸ κατάστημα τῆς Τιρύνθου, τοῦ ἱπποφορβείου κλπ. πρέπει ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ὑπηρεσίας νὰ ἔχῃ καὶ ἀ. τάξεως ἐφορείαν.

Ἄλλως τε, ἐνῷ δὲν ὠφελεῖ τὰς ἐπαρχίας ἡ ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἐφορειῶν αὔξησις τῆς δαπάνης, καὶ ὁ ὑπουργὸς μετὰ πολλῆς φειδοῦς ἐνήργησεν αὐξήσεις τινάς, δὲν εἶναι πρέπον νὰ ἐπιζητῶμεν ἄνευ λόγου καὶ ἄλλας.

Μετὰ τὸν πρὸ αὐτοῦ ἀπαντήσαντα, ὅτι καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Γόρτυνος οὐ μόνον πολλαὶ ὑπάρχουσιν ἐθνικαὶ γαῖαι, ἀλλὰ καὶ ἑνδεκα περιλαμβάνονται δῆμοι, μεθ' ὧν ἡ οἰκονομικὴ ἐφορεία πρέπει νὰ ἔχῃ διηνεκῆ συνεννόησιν, ἐπροτάθη ἵνα ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἂν παραδέχηται τὴν περὶ προϋπολογισμοῦ πρότασιν τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων ἐφορειῶν.

Ἀλλ' ἀντειπόντος τινὸς ὅτι κατὰ τὸ **16** ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ἡ Βουλὴ δὲν δύναται ν' ἀποφανθῇ περὶ αὐξήσεως δαπανῶν· ἄλλων δ' ἀντικρουσάντων ὅτι ἐνταῦθα δὲν πρόκειται εἰμὴ περὶ προϋπολογισμοῦ δημοσίων ἀρχῶν, καὶ ὑποστηριξάντων μάλιστα τὴν ὑπὸ συζήτησιν πρότασιν, λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἀντικρούων τὴν ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσαν ἰδέαν τὸ ὅτι δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ἡ Βουλὴ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐλαχίστην αὔξησιν δαπανῶν, τοσοῦτῳ μᾶλλον δὲν παραδέχεται ταύτην, καθ' ὅσον ἀντιβαίνει εἰς αὐτὸ τῆς Βουλῆς τὸ πνεῦμα, ὅτις εἰς πᾶσαν περίστασιν δύναται προκειμένου περὶ κοινωφελοῦς ἔργου νὰ ἐπαυξάνῃ τὰς δαπάνας· ἡ Βουλὴ λοιπὸν εἶναι ἐλευθέρα εἰς τοῦτο, καὶ μόνον ἕνα περιορισμὸν θεωρεῖ ἐν ἑαυτῇ τὸ νὰ μὴ δύνηται νὰ ψηφίζῃ αὐξήσεις ὑπὲρ προσώπων. Κακῶς δ' ἐπίσης ἐρρέθη ὅτι ὁ βαθμὸς τῶν ἐφορειῶν δὲν ὑπαγορεύεται ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ, καὶ λέγει μάλιστα ὅτι ὁ πληθυσμὸς ἀπορασίζει τὰ τῆς βαθμολογίας, διότι ἡ μὲν παραγωγὴ προέρχεται ἀπὸ τῶν προσώπων, ὁ δὲ ὑπάλληλος δὲν πρέπει ὑπὲρ τοῦ δημοσίου μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τοῦ ἰδιώτου νὰ προνοῇ. Εἰς Γόρτυναν λοιπόν, ἐπαρχίαν **50,000** κατοίκων ἐχούσαν, δὲν ἐπαρκοῦσι τὰ μέσα γ'. τάξεως ἐφορείας, διότι τὰ πρόσωπα καὶ οὐχὶ τὸ ἔδαφος τῶν γαιῶν καθιστῶσι τὸ δυσχερὲς τῆς ὑπηρεσίας· ἄλλως τε, ἡ ποικιλία τῶν διαφόρων ἔργων, πολλὴν ἐπισπῶσα τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς προσοχήν, κυρίως ἐνυπάρχει εἰς τὰς πολυπληθεῖς ἐπαρχίας, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν Μεσόγειαν, ὅπου ἂν δὲν ἀκμάζῃ ἡ γεωγία, θάλλει ὅμως ὁ ποιμενικὸς βίος καὶ τοσα τὰ ὑπάρχοντα ἐπὶ ἡδυσμάτων. Συμπεραίνει λοιπὸν ὅτι ἡ ἐπαρχία Γόρτυνος, ὡς ἔχουσα καὶ πληθυσμὸν μέγαν καὶ ἐπιτηδεύματα ἄρθονα, πρέπει νὰ ἔχῃ β'. τάξεως ἐφορείαν.

Τοῦτον ἀντικρούων ὁ πρὸ αὐτοῦ εἶπεν, ὅτι δὲν εἶναι ὁ πληθυσμὸς τῶν κατοίκων, ὅστις συνεπιφέρει καὶ τὴν αὔξησιν τῆς

ἐργασίας, ὡς ἐκεῖνος διατείνεται, διότι ἡ ἐπαρχία Ναυπλίας καὶ Ἄργους ἂν καὶ ἔχῃ 42,000 μόνον κατοίκους, ὀλιγωτέρους δηλαδὴ τῶν τῆς Γόρτυνος, παρέχει ὅμως πλειοτέρας καὶ ἐπιπονωτέρας ἐργασίας διότι ἐκεῖ ὑπάρχει ἐφετεῖον, ὅπου διεκδικοῦνται πλεῖσται ὑποθέσεις δικαστικαὶ μεταξὺ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν, εἰς ἃς ὁ ἔφορος, ὡς ἀντιπροσωπεύων τὸ δημόσιον, λαμβάνει ἐνεργὸν μέρος, ὑπάρχουσι γαῖαι ἐθνικαὶ μεγάλης ἐκτάσεως, ὑπάρχουσι τὰ κατατήματα τοῦ ἱπποφορβείου καὶ τοῦ ἀγροκηπίου ἅτινα ἐλλείπουσιν εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν, πλειοτέρους περιέχουσαν κατοίκους· ἄλλως τε ἐνταῦθα δὲν πρόκειται περὶ ὑπολήψεως τῆ ἐπαρχίας, ἀλλὰ περὶ ἀντικειμένων ἀφορώντων ἀποκλειστικῶς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὁποίας τὸ προκείμενον νομοσχέδιον κατέταξε τὰς ἐφορείας εἰς διαφόρους τάξεις· οὕτω π. χ. ἡ ἐπαρχία Σύρου ἔχει πληθυσμὸν μὲν ἀνώτερον ἴσως πάσης ἄλλης ἐπαρχίας τοῦ κράτους, ἡ ἐργασία ὅμως τοῦ ἐφόρου αὐτῆς εἶναι ὀλιγωτέρα πολλῶν ἄλλων ἐφόρων. Ἐσφαλμένως λοιπὸν ὁ προλαλήσας μετεχειρίσθη τὸν πληθυσμὸν ὡς τὸν πήχυν, δι' οὗ πρέπει νὰ μετράται καὶ ἡ ἐργασία τῶν ὑπαλλήλων.

Ἀπενέλαβεν ὁ προαγορεύσας προσθεὶς ὅτι δὲν συμφωνεῖ μετ' αὐτοῦ διότι ἐλάβεν ὑπ' ὄψι μόνην τὴν ἐργασίαν την περιστρεφομένην πρὸς τὴν διεξαγωγὴν ὑποθέσεων τοῦ δημοσίου, ἐνῷ αὐτὸς θεωρεῖ ὡς οὐσιωδεστάτου μέρος τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐφόρου καὶ τὴν διευκόλυνσιν τῶν ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων, αἵτινες εἶναι ἡ πρώτη καὶ κυριωδεστέρα πηγὴ τοῦ δημοσίου πλούτου, καὶ ὑπὸ τοιαύτην ἐποψιν ὁ πληθυσμὸς τῶν κατοίκων συνεπιφέρει βεβαίως καὶ αὔξησιν τῆς ἐργασίας· διότι τίς δύναται νὰ εἴπῃ, ὅτι ἀπαιτεῖται ἡ αὐτὴ ἐργασία πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων δέκα ποιμένων, ὅση καὶ πρὸς διεξαγωγὴν 1000; Ἐκτὸς δὲ τούτου, καθ' ἃ ὁ Ὑπουργὸς εἶπεν, ὁ ἔφορος ἀπαιτεῖται καὶ νὰ περιοδεύῃ καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν πρὸς ἐπιτήρησιν τῆς ἀκριβοῦς βεβαιώσεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων, καὶ ἄλλων οὐσιωδῶν ὑποθέσεων· ἀλλὰ τίς θέλει ἀντείπει, ὅτι ἡ περιοδεία δὲν εἶναι ἀσυγκρίτως δυσκολωτέρα καὶ δαπανηροτέρα εἰς ἐπαρχίας ὀρεινὰς, ὡς τὴν τῆς Γόρτυνος, ἀπὸ τὴν εἰς ἐπαρχίας πεδινὰς ἢ παραλίους; Συμπεραίνει λοιπὸν, ὅτι ὡς μέτρον τῆς ἐργασίας τοῦ ἐφόρου πρέπει νὰ λαμβάνηται ὄχι μόνον ὁ πληθυσμὸς τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας, ἀλλὰ καὶ ἡ θέσις αὐτῆς, καὶ ἐπομένως νομίζει, ὅτι ἡ Γόρτυς, πρέπει νὰ συγκαταρίθμηθῇ μεταξὺ τῶν τῆς β'. τάξεως ἐφορειῶν.

Παρετήρησε δ' ἕτερος, ὅτι ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ διαχειριστὴς τοῦ δημοσίου πλούτου, καὶ διὰ τοῦτο ὁ νομοθέτης λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν κατ' ἐπαρχίας μείζονα ἢ ἐλάσσονα αὔξησιν τοῦ δημοσίου πλούτου, καὶ τὴν κατὰ συνέπειαν μεγαλειτέραν ἢ ὀλιγωτέραν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, ποῦ μὲν ἔδωκε καὶ προσωπικὸν πλειότερον, καὶ μισθὸν καὶ βαθμὸν ἀνώτερον, ποῦ δὲ καὶ προσωπικὸν ὀλιγώτερον καὶ μισθὸν μικρότερον· δὲν πρόκειται ἐπομένως νὰ τιμήσωμεν ἐξαιρετικῶς ἐπαρχίαν τινὰ καταττόντες αὐτὴν μεταξὺ τῶν τῆς ἁ. καὶ β'. τάξεως ἐφορειῶν, οὐδὲ βλέπει ὁποῖον θέλει εἶσθαι τὸ ὄρελος εἰς οἱανδήποτε ἐπαρχίαν, ἐὰν καὶ τοι μὴ πάροχον πολλῶν ἐργασιῶν, τὴν καταταξωμεν εἰς τὴν ἁ. τάξιν. Ὁ Ὑπουργὸς, ὅστις εἶναι ὁ ἀρμοδιώτερος εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐργασίας, παρέστησε διὰ τοῦ νομοσχεδίου του, ὅτι εἰς τὴν δεῖνα ἐπαρχίαν ἀρκοῦσι τόσα πρόσωπα πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας, ἐπομένως δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ λάβωμεν ἡμεῖς ὑπ' ὄψιν καὶ τὸν πληθυσμὸν αὐτῆς, ἐκτὸς ἂν θέλωσι τινες ν' αὐξήσωσιν ἄνευ λόγου τὰ ἔξοδα, ὁπότε οὐδ' ἡ ἐπιτροπὴ, ἧς ἀποτελεῖ μέρος καὶ αὐτὸς, οὐδὲ τὸ Ὑπουργεῖον δυσκολεύονται νὰ παραδεχθῶσι τὴν πρότασιν τοῦ Βουλευτοῦ Γόρτυνος.

Παρατηρήσαντος δέ τινος τῶν προαγορευσάντων, ὅτι ἡ ἐπαρχία Σύρου, καὶ τοι παρέχουσα εὐτελῆ τινα καὶ εὐάριθμα προϊόντα, κατετάχθη μεταξὺ τοῦτο εἰς τὴν β'. τάξιν, ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀπήντησεν ὅτι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σύρου ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἔξοδα, εἰς ἃ ὁ ὑπάλληλος ἀναγκάζεται νὰ ὑποκύψῃ, ὅτι διὰ τὸ ὕδωρ ἀπαιτεῖται μηνιαία δαπάνη τριάκοντα δραχμῶν, τὸ δ' ἐνοίκιον καὶ τὰ τρόφιμα εἶναι ἀσυγκρίτως δαπανηρότερα ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην ἐπαρχίαν, ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ἔχει καὶ φόρους οἰκοδομῶν καὶ ἐπιτηδεύματα περισσότερα τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν, ἡ βεβαίωσις τῶν ὁποίων ἐκτεταμένην καὶ σπουδαίαν ἀπαιτεῖ ἐργασίαν. Δι' ἀμφοτέρους λοιπὸν τοὺς λόγους ἔπρεπε νὰ καταταχθῇ, ἂν ὄχι μεταξὺ τῶν τῆς α. τάξεως, τοὐλάχιστον μεταξὺ τῶν τῆς δευτέρας· ἐπὶ τῇ αἰτήσει δέ τινος ἵνα συστηθῇ ἰδιαιτέρα ἐφορεία εἰς τὴν ἐπαρχίαν Βάλτου, παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ πῶς, ἀφ' οὗ ὁ ὑπουργὸς διὰ τοῦ νομοσχεδίου παρέστησεν εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι καὶ μὲ ὀλιγώτερον προσωπικὸν καὶ μὲ βαθμὸν κατώτερον δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, ἡ Βουλὴ ἐμμένει νὰ προκαλῇ αὔξησιν μισθοῦ καὶ προσωπικοῦ βαθμοὺς δ' ἀνωτέρους.

Ἐπὶ τούτοις ἐρωτήσαντος τοῦ προέδρου, ἂν ἡ Βουλὴ παραδέχηται τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Γόρτυνος περὶ κατατάξεως τῶν ἐφορειῶν Γόρτυνος, Τριφυλλίας, Καλαβρύτων καὶ Βονίτσης εἰς τὴν 6. τάξιν, ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε ταύτην μὴ ἀναστᾶσα. Ἀφ' οὗ δὲ καὶ ὁ προτείνας τὴν σύστασιν ἰδιαιτέρας ἐφορείας εἰς Βάλτον ἀπέσυρε τὴν πρότασιν ὡς ἀντικειμένην εἰς τὸ ά. ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, τὸ προσδιορίζον τὸ ποσὸν τῶν ἐφορειῶν εἰς τεσσαράκοντα τρεῖς, ἡ Βουλή, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, παρεδέχθη τὸ ἄρθρ. 3 δι ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἔχον οὕτω·

«Ἄρθρ. 3. Αἱ ἐφορεῖαι διαιροῦνται εἰς τέσσαρας τάξεις ὡς ἀκολούθως.

Α. Τάξεως.

Ἀττικῆς, Ἠλείας, Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης, Κορινθίας, Λακεδαίμονος, Ναυπλίας καὶ Ἄργους, Πατρῶν, Φθιώτιδος.

Β'. Τάξεως.

Θηβῶν, Λεβαδείας, Λοκρίδος, Μαντινείας, Σύρου καὶ Κέας.

Γ'. Τάξεως.

Αἰγιαλείας, Βονίτσης καὶ Βάλτου, Γόρτυνος, Γυθείου, Δωρίδος, Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, Ἠυρυτανίας, Καλαβρύτων, Κυνουρίας, Καρυστίας, Μεγαλοπόλεως, Μεσολογγίου, Ναυπακτίας, Οἰτύλου, Ὀλυμπίας, Παρνασσίδος, Πυλίας, Τριφυλίας, Τριχωνίας, Χαλκίδος·

Δ'. Τάξεως.

Ἄνδρου, Θήρας, Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης, Μήλου Νάξου, Ξηροχωρίου, Σκοπέλου, Σπετσῶν καὶ Ἐρμιονίδος, Τήνου, Ὕδρας καὶ Τροιζηνίας.

Ἡ Νῆσος Σκύρος ὑπάγεται εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ἐφορείας Καρυστίας.»

Ἀναγνωσθέντος μετὰ ταῦτα τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ νομοσχεδίου, ὑπέβαλέ τις τὴν ἔφεξιν ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίαν.

«Ἑκάστη ἐφορεία διευθύνεται παρ' ἑνὸς ἐφόρου, ὅστις διορίζεται ἀφοῦ ὑποβληθῇ εἰς τὰς διατεταγμένας ἐξετάσεις παρὰ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἀπὸ τὸν πρόεδρον ἢ τούτου κωλυομένου, τὸν ἀντιπρόεδρον τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, τὸν κεντρικὸν ταμίαν καὶ ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον τμηματάρχην τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ Βασ. διατάγματος θέλουν κανονισθῆ τὰ τῶν ἐξετάσεων.»

Τὴν πρότασιν ταύτην ἀντικρούσας ἕτερος, εἶπεν, ὅτι αἱ σχέσεις τοῦ εἰσαγαγόντος αὐτὴν δὲν εἶναι μὲν ἐντελῶς ἀπορ-

ριπτέαι, εἶναι ὅμως ἀτελεῖς, διότι ἐνῷ ἀπαιτεῖ ὁ διορισθησόμενος ἔφορος νὰ ὑποβάλληται προηγουμένως εἰς ἐξετάσεις ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἐπὶ τούτῳ συγκεκροτημένης, δὲν ὁρίζει τινὰς καὶ ὁποίας ἐξετάσεις θέλει δώσει αὐτός. Ἄλλως τε, γενομένης δεκτῆς τῆς τροπολογίας ἐρωτᾶ τὸν προτείνοντα, θέλουσι παύσει οἱ μέχρι τοῦδε οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι ὡς μὴ ὑποκύψαντες εἰς ἐξετάσεις; Καὶ τούτου δοθέντος, συμφέρει νὰ ἀναστηλῇ ἡ ὑπηρεσία ἐωσοῦ οἱ διάδοχοι αὐτῶν παρασκευασθέντες ὑποβληθῶσιν εἰς ἐξετάσεις; Διὰ ταῦτα περιορίζεται μόνον ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀπαιτήσεως εἰς τὸ νὰ παρακαλέσῃ τὸν ἀρμόδιον ὑπουργὸν νὰ ἐπιστήσῃ ὅλην αὐτοῦ τὴν προσοχὴν εἰς τὴν ἐκλογὴν τιμίων καὶ ἱκανῶν προσώπων. Ἄλλως τε παρατηρεῖ, ὅτι ἀφοῦ ἡ βουλὴ ἀναγνωρίσασα, τὴν κακὴν κατάστασιν τῶν ἐφορειῶν, τὸ ἀνεπαρκὲς τοῦ τε προσωπικοῦ καὶ τῆς μισθοδοσίας, χορηγεῖ σήμερον εἰς τὸν ὑπουργὸν πᾶν ὅ,τι αὐτὸς ἀπήτησε πρὸς τελειοποίησιν τοῦ οὐσιώδους αὐτοῦ κλάδου τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας, εἶν' ἐπάναγκες νὰ ἀπαιτήσῃ καὶ αὐτὴ τὴν βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς τοῦ Κράτους καταστάσεως, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐξαιτεῖται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ νὰ δώσῃ αὐτῇ, ἐντὸς τετσάρων τὸ πολὺ μηνῶν, ἀκριβεῖς καὶ θετικὰς πληροφορίας περὶ τῶν προκυψουσῶν ἐκ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου ὠφελειῶν ἐπὶ διαφόρων οὐσιωδῶν ἀντικειμένων τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας.

Μετ' αὐτὸν λαβὼν τὸν λόγον ὁ τὴν τροπολογίαν παρουσιάσας παρετήρησεν, ὅτι εἰς τὴν σύνταξιν αὐτῆς ὡρμήθη ἀπὸ μόνην τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ἴδῃ τὴν ὑπηρεσίαν τακτοποιουμένην· πρὸς τί λοιπόν, ἠρώτησεν, ἡ αὔξησις τῆς μισθοδοσίας, ἀφοῦ ὁ ὑπάλληλος δὲν γνωρίζῃ τὴν γλῶσσαν του καὶ τὰ διάφορα ἀντικείμενα τῆς ὑπηρεσίας ἐκείνης, τὴν ὁποίαν θέλει διεξαγάγει; δὲν ἐννοεῖ δὲ ἀπολύτως ὁ ὑπάλληλος νὰ ἦναι μόνον ἱκανός, ἀλλ' ἀπαιτεῖ συγχρόνως νὰ ἦναι καὶ τίμιος, καὶ ὅταν ὁ ὑπάλληλος ἔχῃ ἀμφότερα τὰ πλεονεκτήματα, τότε μόνον δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν βελτίωσιν εἰς τε τὴν ὑπηρεσίαν καὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἡμῶν κατάστασιν.

Ἀντιπαρετήρησεν ὁ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι ὄντος τοῦ ὑπουργοῦ ὑπευθύνου διὰ τὰς πράξεις τῶν ὑπαλλήλων του, δὲν δύναται ἡ βουλὴ νὰ τῷ ἐπιβάλῃ τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα αὐτὸς θὰ μεταχειρισθῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, διότι τότε ἀφαιρεῖ ἀπὸ αὐτὸν πᾶσαν εὐθύνην καὶ ἂν ποτε φωραθῇ τις τῶν ὑπαλλήλων του καταχραστής, ἡ δὲ Βουλὴ θελήσῃ νὰ κατηγορήσῃ διὰ τοῦτο τὸν ὑπουργὸν ὡς ὑπεύθυνον, ὁ ὑπουργὸς δύναται εὐλόγως νὰ εἴπῃ, ὅτι ὁ

ὑπάλληλος αὐτὸς διωρίσθη, ἀφοῦ πρῶτον ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς κατὰ νόμον συστημένης ἐπιτροπῆς, καὶ ἐπομένως δὲν ὀφείλει νὰ δώσῃ λόγον διὰ τὰς καταχρήσεις αὐτοῦ.

Παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν διὰ τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἐκθέσεώς του ἔθεσε τὴν βουλὴν εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν τοῦ νὰ γνωρίσῃ τὴν σημερινὴν οἰκονομικὴν τοῦ κράτους κατάστασιν, προσθεὶς ὅτι, ἀφ' ἧς ἀνεγνώσθη ἡ ἀνωτέρω ἔκθεσις, ὁ ὑπουργὸς ἐτέθη ἐκτὸς παντὸς εὐθύνης, διότι ὑπέδειξεν ἡμῖν τὰς ἀφορμὰς τῆς τοιαύτης καταστάσεως, τὴν ἔλλειψιν δηλαδὴ τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ, καὶ τὸ ἀνεπαρκὲς τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων· τὴν ἀνάγκην τῆς θεραπείας ἀμφοτέρων αὐτῶν τῶν ἐλλείψεων συμμεριζόμενος καὶ αὐτὸς, δὲν παραδέχεται, ὅτι μόνη ἡ αὔξησις τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῆς μισθοδοσίας δύναται νὰ καταστήσῃ τὸν ὑπάλληλον τίμιον, οὔτε ἡ διὰ τῆς παρουσιασθείσης τροπολογίας ἐπιβαλλομένη εἰς τὸν ὑπάλληλον ὑποχρέωσις τοῦ νὰ δίδῃ πρὸ τοῦ διορισμοῦ του ἐξετάσεις· ἀπαιτεῖται πρὸ παντὸς ἄλλου ἡ παραδειγματικὴ τιμωρία τῶν καταχραστῶν, ἄνευ τῆς ὁποίας ὅσῳ καὶ ἂν αὐξήσωμεν τὸ προσωπικὸν καὶ τὴν μισθοδοσίαν, δὲν θέλομεν κατορθώσει ἄλλο εἰμὴ νὰ πληρώσωμεν εἰς τοὺς ὑπάρχοντας ὑπαλλήλους τὰ δίδακτρα διὰ νὰ διδάξωσι καὶ εἰς τοὺς νέους τὸν τρόπον τοῦ καταχράσθαι· χορηγοῦντες λοιπὸν σήμερον τῷ ὑπουργῷ τὴν αἰτηθεῖσαν αὔξησιν τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῆς μισθοδοσίας, ὀφείλομεν ν' ἀπαιτήσωμεν παρ' αὐτοῦ εἰλικρινῆ καὶ ἀμερόληπτον καταδίωξιν τῶν καταχραστῶν καὶ ἐκλογὴν τιμίων καὶ ἱκανῶν προσώπων, παροτρύνοντες, ὅτι τότε μόνον δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ τὸ ἔθνος ὁλόκληρον τὴν ἐπιθυμητὴν βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς τοῦ κράτους καταστάσεως.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται τὴν τροπολογίαν τοῦ βουλευτοῦ Αἰγίου, αὕτη δ' ἀπήντησεν ἀποφατικῶς μὴ ἀναστᾶσα. Ἀκολούθως, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, παρεδέχθη τὸ ἄρθρ. 4 κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως.

« Ἄρθρ. 4. Ἑκάστη ἐφορεία διευθύνεται παρ' ἑνὸς ἐφόρου. »

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 5 παρετήρησέ τις, ὅτι διὰ τοῦ § 3 παραβιάζεται ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου, προτιθεμένη τὴν διατηρῆ ὕπαρξιν οἰκονομικῆς ἀρχῆς ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς ἐπαρχίας, καὶ ἐζήτησε νὰ τεθῇ ἀντὶ τῆς λέξεως « εἰς γραφεῖς, ὅπου καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἀνάγκη τὸ καλέσῃ » ἡ λέξις « εἰς γραμματεῖς », ἀφαιρουμέ-

νης τῆς ἄλλης περικοπῆς, ἐρωτηθεῖσα δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρ. 5 ὡς ἐτροπολογήθη, ἔχον οὕτως·

« Ἄρθρ. 5. Καθίστανται παρ' ἑκάστῃ ἐφορείᾳ

Α'. καὶ Β'. τάξεως.

Εἷς γραμματεὺς, εἷς πρωτοκολλιστὴς, εἷς ἢ δύω γραφεῖς, εἷς κλητήρ.

Γ'. τάξεως.

Εἷς γραμματεὺς, εἷς πρωτοκολλιστὴς, εἷς κλητήρ.

Δ'. τάξεως.

Εἷς γραμματεύς.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6 παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι, κατὰ τὸ σύνταγμα, ἅπαντες οἱ ὑπάλληλοι διορίζονται καὶ παύονται ὑπὸ τοῦ βασιλέως. Ἐπειδὴ δὲ ἐνταῦθα καθιεροῦμεν ἐξαίρεσίν τινα ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν τῶν ἐν αὐτῷ μνημονευομένων ὑπαλλήλων, ὀφείλομεν νὰ ἐπεκτείνωμεν τὴν ἐξαίρεσιν αὐτῶν καὶ διὰ τὰς παύσεις· κρίνει δὲ ἀναγκαῖον νὰ δοθῇ καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους αὐτοὺς ἡ μικρὰ ἐγγύησις, διὰ τοῦ νόμου τοῦ 1845 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ὑπουργείων διδομένη εἰς τοὺς γραφεῖς αὐτῶν, τοὐτέστι νὰ μὴ παύωνται εἰμὴ διὰ Β. διαταγμάτων ὅταν διαρκῶς ὑπηρετήσωσι δύω ἔτη.

Παραδεχθέντος δὲ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τὰς παρατηρήσεις ταύτας, μετὰ τὴν λέξιν «διορίζονται» προσετέθησαν καὶ αἱ λέξεις καὶ παύονται». Ἐν δὲ τῷ τέλει τοῦ ἄρθρου προσετέθη καὶ ὁ ἀκόλουθος παράγραφος « ἀλλ' ὅταν οἱ πρωτοκολλισταὶ καὶ οἱ γραφεῖς διετηρήθησαν ὑπηρετοῦντες διαρκῶς δύο κατὰ συνέχειαν ἔτη, δὲν δύνανται ν' ἀπολυθῶσιν εἰμὴ διὰ Β. διατάγματος.» Ἐρωτηθεῖσα ἐπομένως ἡ Βουλὴ, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρ. 6 ὡς ἐτροπολογήθη, ἔχον οὕτως·

« Ἄρθρ. 6. Οἱ πρωτοκολλισταὶ, οἱ γραφεῖς καὶ οἱ κλητῆρες τῶν ἐφορειῶν διορίζονται καὶ παύονται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ.

Ἀλλ' ὅταν οἱ πρωτοκολλισταὶ καὶ οἱ γραφεῖς διετηρήθησαν ὑπηρετοῦντες διαρκῶς δύο κατὰ συνέχειαν ἔτη, δὲν δύνανται ν' ἀπολυθῶσιν εἰμὴ διὰ Β. διατάγματος.»

Παρατηρήσαντος δέ τινος ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 7, ὅτι οἱ ἔφοροι ἂν ὦσιν ἀνωτέρου βαθμοῦ τῶν ἐπάρχων, δὲν πρέπει νὰ ἔπωνται αὐτοῖς, ἀντεῖπεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ὡς ἀντιπροσωπεύουσαι τὴν ὅλην κυβέρνησιν κατὰ τὰς τελετὰς, ἀπαιτεῖται καὶ νὰ προηγῶνται τῶν ἄλλων, καὶ ἂν ἀνωτέρου ὦσι βαθμοῦ· μολονότι ἡ ἀνωμαλία αὕτη εἰς μόνον δύω ἐπαρχίας θέλει

ἀπαντηθῇ, τὴν Κορινθίαν καὶ Πλείαν, τὰς ὁποίας ἠναγκάσθη νὰ καταταξῃ εἰς τὴν ά. τάξιν διὰ τὸ πολυάσχολον τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὸ προσοδοφόρον αὐτῶν. Ἐπανέλαβε δὲ ὁ προαγορεύσας, ὅτι θεωρεῖ ἀπαλειπτέαν τὴν ὅλην περίοδον « οἱ ἔφοροι ὁποιουδήποτε καὶ ἂν ὦσι βαθμοῦ κ.τ.λ. » διότι ἐν τῇ ὥρᾳ τῶν τελετῶν ὁ ἔπαρχος εὑρίσκεται εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, καὶ κατὰ συνέπειαν θεωρεῖται ἀνώτερος παντὸς ἄλλου ὑπαλλήλου καὶ ἀνώτερον ἔχοντος βαθμόν. Ἑπομένως διὰ τῆς προσθήκης αὐτῆς δὲν θέλομεν κατορθώσει ἄλλο τι, εἰμὴ νὰ θέσωμεν εἰς ἀμφιβολίαν ἄλλους ὑπαλλήλους ἀνώτερον ἔχοντας βαθμὸν τοῦ ἐπάρχου, περὶ τοῦ ἂν πρέπῃ καὶ οὗτοι νὰ ἔπωνται ἢ νὰ προηγῶνται τῶν ἐπάρχων· διὰ τοῦτο θεωρεῖ ἀσυνεπῆ καὶ ὅλως περιττὴν τὴν διάταξιν αὐτήν.

Μετὰ ταῦτα, τινῶν μὲν συμφωνούντων εἰς τὴν ἐξάλειψιν τῆς διατάξεως ταύτης, ἄλλων δὲ, ἐν οἷς καὶ ὁ ὑπουργὸς, θεωρούντων αὐτὴν ἀναγκαίαν, καὶ ἐπιμένοντος τοῦ προτείναντος εἰς τὸ ν' ἀπορανθῇ ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα αὕτη, ἀπέρριψε τὴν πρότασιν αὐτοῦ μὴ ἀναστᾶσα· παραδέχθη δὲ ἀκολούθως, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, τὸ ἄρθρ. 7 δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἔχον οὕτω.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ βαθμολογίας, μισθοδοσίας καὶ ἐπιχορηγήσεως τῶν Ἐφόρων.

« Ἄρθρ. 7. Οἱ ἔφοροι ά. τάξεως ἔχουσι βαθμὸν τιμηματάρχου ϛ'. τάξεως· οἱ τῆς ϛ'. τάξεως, ὑπουργ. γραμματέως ά. τάξεως· οἱ τῆς γ'. καὶ δ'. τάξεως, ὑπουργικοῦ γραμματέως ϛ'. τάξεως. Οἱ ἔφοροι ὁποιουδήποτε καὶ ἂν ὦσι βαθμοῦ ἔπονται τοῖς ἐπάρχοις. »

Ἀναγνωσθέντος μετὰ ταῦτα τοῦ ἄρθρ. 8, ἐζητήθη ἡ ἀπαλειψις τῶν λέξεων « περὶ μισθοδοσίας καὶ ἐπιχορηγήσεως » διότι αἱ λέξεις αὗται ἐτέθησαν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Κεφαλαίου Γ'. αἵτινες καὶ ἐξηλείφθησαν ὡς περιτταί.

Παρετήρησε δ' ἕτερος, ὅτι κατὰ συνέπειαν τῆς ἐν τῷ 5 ἄρθρῳ γενομένης τροπολογίας ἐπὶ τῶν γραφέων τῶν τῆς δ'. τάξεως ἐφορειῶν, πρέπει καὶ ἐνταῦθα ἀντὶ τῆς φράσεως « ὁ γραφεὺς ἐφορείας δ'. τάξεως » νὰ τεθῇ ἡ φράσις « ὁ γραμματεὺς ἐφορείας δ'. τάξεως, » νὰ ἐκλείψῃ δὲ ὡς περιττὸς καὶ ὁ τελευταῖος παράγραφος λέγων « οἱ μισθοὶ τῶν γραφέων κτλ. » ἡ δὲ παρατήρησις αὕτη ἐγένετο δεκτὴ ὡς σύμφωνος μὲ τὴν ἐν τῷ ἄρθ. 5 γενομένην τροπολογίαν.

Ἐξέθηκεν Ἕτερος, ὅτι αἱ μισθοδοσίαι τῶν ὑπαλλήλων πρέπει νὰ ὦσιν ὡρισμέναι καὶ ὄχι ἐπιδεκτικαὶ αὐξομειώσεων, καὶ διὰ

τοῦτο πρέπει νὰ ὁρισθῶσι καὶ ἐνταῦθα τῶν μὲν πρωτοκολλιστῶν ἐφορειῶν Α'. τάξεως εἰς δραχ. 90, τῶν τῆς Β'. εἰς δρ. 75, τῶν τῆς Γ'. εἰς 65 καὶ οὕτω καθεξῆς· νὰ λείψωσι δὲ οἱ ἀριθμοὶ 80 ἢ 100, 70 ἢ 80 κτλ. Ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς ἀντικρούων τὴν πρότασιν εἶπεν, ὅτι ἡ ἱκανότης καὶ ἐπιμέλεια πρέπει ν' ἀμοίβωνται διὰ ν' ἀναπτύσσωνται εὐκολώτερον, ὅτι ὁ πρωτοκολλιστὴς τῆς ἐφορείας εἶναι πρόσωπον οὐσιῶδες καὶ δὲν πρέπει νὰ μετακινῆται πρὸς βλάβην τῆς ὑπηρεσίας· ἑπομένως πῶς ἄλλως θέλει δυνηθῇ ν' ἀμείψῃ ἕνα τοιοῦτον ὑπάλληλον ἀναδειχθέντα φιλότιμον καὶ ἱκανὸν, μὴ δυνάμενος νὰ τὸν προβιβάσῃ ὡς ἀναγκαῖον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν, παρὰ διὰ μικρᾶς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ του;

Μετὰ μικρὰν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω προτάσεως ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ, ἀπέρριψε μὴ ἀναστᾶσα ταύτην· ἐρωτηθεῖσα ἑπομένως ἂν παραδέχηται τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ νομοσχεδίου ὡς διορθώθη σύμφωνα μὲ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 γενομένην τροπολογίαν, παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως·

« Ὁ ἔφορος ά. τάξεως λαμβάνει μηνιαῖον μισθόν.

	Δραχ.	250
Ὁ τῆς ϛ'. τάξεως	. . . . .	200
Ὁ τῆς γ'.	»	150
Ὁ τῆς δ'.	»	120
	Ὁ γραμματεὺς ἐφορείας ά. τάξεως . .	140
Ὁ τῆς ϛ'. τάξεως	. . . . .	120
Ὁ τῆς γ'.	»	100
Ὁ τῆς δ.	»	90
	Ὁ πρωτοκολλιστὴς ἐφορείας ά. τάξεως .	80 ἢ 100
Ὁ τῆς ϛ'. τάξεως	. . . . .	70 ἢ 80
Ὁ τῆς γ'.	»	60
	Ὁ γραφεὺς ἐφορείας ά. τάξεως . . .	60 ἢ 70
Ὁ τῆς ϛ'. τάξεως	. . . . .	50 ἢ 60
Ὁ κλητὴρ ἐφορείας ά. τάξεως		δραχ. 30
Ὁ τῆς . . . . . ϛ'.	. . . . .	25
Ὁ τῆς . . . . . γ'.	. . . . .	20 »

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἂν παραδέχηται τὸ ἄρθρ. 9, παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως. »

« Ἄρθρ. 9. Δι' ἔξοδα γραφείου, ἐνοικίων, θερμάνσεως κλπ. χορηγοῦνται μηνιαίως καὶ ἄνευ λογοδοσίας·

Εἰς τὸν ἔφορον ά. τάξεως δραχ. 50

Εἰς τὸν τῆς » ϛ΄. » 40
Εἰς τὸν τῆς » γ΄. » 30
Εἰς τὸν τῆς » δ΄. » 25

Τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τῶν ἐφόρων ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν κανονίζονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, καὶ πληρόνονται ἀπὸ τὸ δημόσιον.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ **10** ἄρθρου παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ ἐν αὐτῷ διάταξις ὑπάρχει ἀπαράλλακτος ἐν τῷ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ἐφόρων νόμῳ τοῦ **1845**, ἀλλὰ τότε ἐθεωρεῖτο ἀναγκαία, διότι πρὸ τοῦ **1843** ἦσαν ἐκδεδομένα ἄλλα διατάγματα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἔμελλε νὰ κανονίσῃ τὰ καθήκοντα τῶν ἐφόρων τὸ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ νόμῳ τοῦ **1845** μνημονευόμενον διάταγμα, ἀλλ' ἤδη ἀφοῦ τὸ διάταγμα αὐτὸ ἐξεδόθη καὶ εἶναι σήμερον ἐν ἰσχύϊ, δὲν δυνάμεθα πλέον νὰ τὸ μεταβάλωμεν εἰμὴ διὰ νόμου.

Εἰς ταῦτα ἀντέταξεν ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, ὅτι εἰς συνταγματικὰς πολιτείας δὲν δύνανται νὰ ὁρισθῶσι διὰ διατάγματος καθήκοντα, μὴ ὁρισθέντα διὰ νόμου ἀλλ' ἐπειδὴ πιθανὸν νὰ θεωρήσῃ ἀναγκαίαν μεταβολήν τινα ἐπὶ τοῦ ὑπάρχοντος διατάγματος ἐπὶ τῇ βάσει πάντοτε τῶν κειμένων νόμων, διὰ τοῦτο εθεώρησεν ἀναγκαίαν τὴν ἐν τῷ ἄρθρ. **10** διάταξιν.

Παρετήρησε δ' ἕτερος ὅτι, ἀφοῦ οἱ νόμοι οἱ ληφθέντες ὑπ' ὄψιν εἰς ἣν σύνταξιν τοῦ διατάγματος τοῦ **1845** κατηργήθησαν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, ἕπεται ὅτι καὶ τὸ διάταγμα αὐτὸ δὲν ὑρίσταται πλέον. Διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ἕτερον διάταγμα ὁρίζον τοὺς νόμους τοὺς μὴ καταργηθέντας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων στηρίζεται τὸ προκείμενον νομοσχέδιον.

Προσέθηκέ τις, ὅτι ἐπειδὴ ὁ νόμος τοῦ **1845** καταργεῖται, καὶ ἐπειδὴ ἡ διάταξις αὕτη εἶναι ἀναγκαία, διὰ νὰ ἰσχύῃ, ἔπρεπε νὰ τεθῇ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ.

Ἐπανέλαβεν ὁ ἐνιστάμενος, ὅτι ὁ ἐν ἰσχύϊ τοῦ **1845** νόμος, κανονίζων ἐν γένει τὰ καθήκοντα τῶν ἐφόρων, ἔδωκεν ὕπαρξιν εἰς τὸ περὶ τούτων ὑπάρχον διάταγμα, ὅπερ δὲν λαμβάνει, ὡς ἐνταῦθα, ὑπ' ὄψιν τὰ πρόσωπα καὶ τὸν βαθμὸν τῶν ἐφόρων. Ὑπάρχοντος λοιπὸν τοῦ νόμου τοῦ **1845**, ἂν θέλῃ ὁ ὑπουργὸς νὰ τροποποιήσῃ τὸ περὶ καθηκόντων τῶν ἐφόρων ἀνωτέρω διάταγμα, δὲν δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο εἰμὴ διὰ νόμου· διὸ ἐπιμένει φρονῶν ὅτι πρέπει νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον.

Ἀλλ' ἀντιπόντος τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ὡς ὁ νόμος ἐκεῖνος τοῦ

1845 ἔδωκε τὸ δικαίωμα εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ περὶ καθηκόντων τῶν ἐφόρων διατάγματος, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δύναται καὶ ἐνταῦθα νὰ ἐκδοθῇ διάταγμα νέον, ἂν ἡ ἀνάγκη ἀπαιτήσῃ νὰ τροποποιηθῇ τὸ ὑπάρχον· καὶ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἀπαντήσαντος ὅτι ἄνευ νόμου δὲν δύναται νὰ γίνῃ τοῦτο, καθόσον τὰ καθήκοντα τῶν ἐφόρων ἐκανονίσθησαν ἤδη ἐπὶ τῇ βάσει ὑπαρχόντων νόμων καὶ διαταγμάτων· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα δὲν παρεδέχθη τὴν περὶ ἀπαλείψεως τοῦ **10** ἄρθρου πρότασιν τοῦ ἐνιστ/μένου. Ἀκολούθως ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως ὡς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ κεῖται· ἔχει δ' οὕτως.

« Ἄρθρ. **10.** Τὰ καθήκοντα τῶν ἐφόρων καὶ αἱ σχέσεις αὐτῶν
« πρὸς τὰς λοιπὰς ἀρχὰς κανονίζονται διὰ Βασ. διατάγματος
« ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καθεστώτων νόμων καὶ Β. διαταγμάτων. »

Ἀναγνωσθέντος τοῦ **11** ἄρθρου, παρετηρήθη νὰ σαφηνισθῇ εἰς τὰ πρακτικά, ὅτι οἱ πρωτοκολλισταὶ μηδέποτε ἀναπληροῦντες τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ἀναπληροῦσι μόνον τὸν γραμματέα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ κύρια χρέη αὐτοῦ.

Οὕτω δ' ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τοῦτο τε καὶ τὰ μετ' αὐτὸ ἄρθρα **12** καὶ **13** δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτως·

« Ἄρθρ. **11.** Τοὺς ἐφόρους ἀπόντας ἢ κωλυομένους ἀναπλη-
» ροῦσιν οἱ γραμματεῖς. Τοὺς γραμματεῖς ἀπόντας ἢ κωλυο-
» μένους ἀναπληροῦσιν οἱ πρωτοκολλισταί.

« Ἄρθρ. **12.** Αἱ ἕδραι τῶν ἐφόρων προσδιορίζονται διὰ Βασ.
» διατάγματος.

« Ἄρθρ. **13.** Οἱ ἀπὸ **16** Μαΐου **1845** ΣΤ΄. καὶ ἀπὸ **26**
» Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ΜΕ. νόμοι καὶ πᾶσα ἄλλη διά-
» ταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον. καταργοῦνται. »

Ἐγκριθέντος δὲ καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἐγένετο ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Δ. Δρόσον καὶ Κ. Δαγρὲν, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου διὰ ψήφων **70**, ἀρνουμένων **3**· ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κ. τ. λ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ συστάσεως Ἐφορειῶν καὶ διαιρέσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. **1.** Καθίστανται καθ' ὅλον τὸ Κράτος τεσσαράκοντα τρεῖς οἰκονομικαὶ Ἐφορεῖαι.

Ἄρθρ. 2. Ἑκάστη Ἐφορεία περιλαμβάνει μίαν ἢ καὶ πλειοτέρας ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 3. Αἱ Ἐφορεῖαι διαιροῦνται εἰς τέσσαρας τάξεις ὡς ἀκολούθως.

Α΄. τάξεως

Ἀττικῆς, Ἠλείας, Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης, Κορινθίας, Λακεδαίμονος, Ναυπλίας καὶ Ἄργους, Πατρῶν, Φθιώτιδος.

Β΄. τάξεως.

Θηβῶν, Λεβαδείας, Λοκρίδος, Μαντινείας, Σύρου καὶ Κέας.

Γ΄. ταξεως.

Αἰγιαλείας, Βονίτσης καὶ Βάλτου, Γόρτυνος, Γυθείου, Δωρίδος, Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, Εὐρυτανίας, Καλαβρύτων, Κυνουρίας, Καρυστίας, Μεγαλοπόλεως, Μεσολογγίου, Ναυπακτίας, Οἰτύλου, Ὀλυμπίας, Παρνασσίδος, Πυλίας, Τριφυλίας, Τριχωνίας, Χαλκίδος.

Δ΄. τάξεως.

Ἄνδρου, Θήρας, Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης, Μήλου, Νάξου, Ξηροχωρίου, Σκοπέλου, Σπετσῶν καὶ Ἐρμιονίδος, Τήνου, Ὕδρας καὶ Τροιζηνίας.

Ἡ νῆσος Σκύρος ὑπάγεται εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Ἐφορείας Καρυστίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ διευθύνσεως τῶν Ἐφορειῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 4. Ἑκάστη Ἐφορεία διευθύνεται παρ' ἑνὸς ἐφόρου.

Ἄρθρ. 5. Καθίστανται παρ' ἑκάστῃ Ἐφορείᾳ

Α καὶ Β΄. τάξεως.

Εἷς γραμματεὺς, εἷς πρωτοκολλιστὴς, εἷς ἢ δύω γραφεῖς εἷς κλητήρ.

Γ΄. Τάξεως

Εἷς γραμματεὺς, εἷς πρωτοκολλιστὴς, εἷς κλητήρ.

Δ΄. Τάξεως

Εἷς γραμματεύς.

Ἄρθρ. 6. Οἱ πρωτοκολλισταὶ, οἱ γραφεῖς καὶ οἱ κλητῆρες τῶν Ἐφορειῶν διορίζονται καὶ παύονται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ. Ἀλλ' ὅταν οἱ πρωτοκολλισταὶ καὶ οἱ γραφεῖς διετηρήθησαν ὑπηρετοῦντες διαρκῶς δύω κατὰ συνέχειαν ἔτη, δὲν δύνανται ν' ἀπολυθῶσιν εἰμὴ διὰ Β. διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Περὶ βαθμολογίας, μισθοδοσίας καὶ ἐπιχορηγήσεως τῶν Ἐφόρων.

Ἄρθρ. 7. Οἱ Ἔφοροι Α΄. τάξεως ἔχουσι βαθμὸν τμηματάρχου

Β΄. τάξεως. Οἱ τῆς Β΄. ὑπουργ. γραμματέως Α΄. τάξεως. Οἱ τῆς Γ΄. καὶ Δ΄. τάξεως ὑπουργικοῦ γραμματέως Β. τάξεως. Οἱ ἔφοροι ὁποιουδήποτε καὶ ἂν ὦσι βαθμοῦ ἔπονται τοῖς ἐπάρχοις.

Ἄρθρ. 8. Ὁ ἔφορος Α΄. τάξεως λαμβάνει

μηνιαίον μισθὸν	δρ.	250
Ὁ τῆς Β΄. τάξεως	»	200
Ὁ τῆς Γ΄. τάξεως	»	150
Ὁ τῆς Δ΄. τάξεως	»	120
Ὁ γραμματεὺς Ἐφορείας Α΄. τάξεως . .	»	140
Ὁ τῆς Β΄. τάξεως	»	120
Ὁ τῆς Γ΄. τάξεως	»	100
Ὁ τῆς Δ΄. τάξεως	»	90
Ὁ πρωτοκολλιστὴς Ἐφορείας Α΄. τάξεως .	»	80 ἢ 100
Ὁ τῆς Β΄. τάξεως	»	70 ἢ 80
Ὁ τῆς Γ΄. τάξεως	»	60
Ὁ γραφεὺς Ἐφορείας Α΄. τάξεως	»	60 ἢ 70
Ὁ τῆς Β΄. τάξεως	»	50 ἢ 60
Ὁ κλητὴρ Ἐφορείας Α΄. τάξεως	»	30
Ὁ τῆς Β΄. τάξεως	»	25
Ὁ τῆς Γ΄. τάξεως	»	20

Ἄρθρ. 9. Δι' ἔξοδα γραφείου, ἐνοικίων, θερμάνσεων κλπ. χορηγοῦνται μηνιαίως καὶ ἄνευ λογοδοσίας·

Εἰς τὸν ἔφορον Α΄. τάξεως	»	50
Εἰς τὸν τῆς Β΄. τάξεως	»	40
» » » Γ΄. »	»	30
» » » Δ΄. »	»	25

Τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τῶν ἐφόρων ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν κανονίζονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, καὶ πληρώνονται ἀπὸ τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρ. 10. Τὰ καθήκοντα τῶν ἐφόρων καὶ αἱ σχέσεις αὐτῶν πρὸς τὰς λοιπὰς Ἀρχὰς κανονίζονται διὰ Β. διατάγματος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καθεστώτων νόμων καὶ Β. διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 11 Τοὺς ἐφόρους ἀπόντας ἢ κωλυομένους ἀναπληροῦσιν οἱ γραμματεῖς. Τοὺς γραμματεῖς ἀπόντας ἢ κωλυομένους ἀναπληροῦσιν οἱ πρωτοκολλισταί.

Ἄρθρ. 12. Αἱ ἕδραι τῶν ἐφόρων προσδιορίζονται διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρ. 13 Οἱ ἀπὸ 16 Μαΐου 1845 ΣΤ΄ καὶ ἀπὸ 26 Ὀκτω-

βρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ΜΕ νόμοι, καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα Νόμον, καταργοῦνται.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ Οἰκονομ. ἐφορειῶν, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός . . .	Στέρ. Στεφανόπουλος . . . .
Λεωνίδ. Χρυσανθόπουλος Ν.	Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . .
Δημήτριος Γιαννούλης . Ν.	Σπῦρος Μίλιος . . . . .
Δεωνίδας Ἐμπειρίκος . . Ν.	Ἰωάν. Κλίμακας . . . .
Πέτρος Καμπάνης . . Ν.	Γρηγόριος Κορφιωτάκης . Ν.
Δημήτριος Τσόκρης . .	Γεώργιος Περωτής . . . .
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . Ν.	Κωνστ. Νταγρές . . . Ν.
Γεώργιος Τσόκρης . . .	Ἰωάννης Βάχλας . . . . .
Ἀνδρέας Μεταξᾶς . . .	Ἀναγνώστης Π. Ἰωάννου . Ν.
Γεώργιος Σκοῦρος . . . Ν.	Βελ. Νικολαΐδης . . Ν.
Σταῦρος Βλάχος . . . Ν.	Πέτρος Δελιγιάννης . .
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . Ν.	Νικόλαος Μπούκουρας ἐρνήθη .
Ἀνδρέας Ἴσκος	Δάμπρος Ῥοΐλός . . . .
Δημήτριος Σκυλοδῆμος . Ν.	Κωνστ. Λαμπρινόπουλος . .
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς . Ν.	Νικόλαος Δελιγιάννης . . .
Παναγιώτης Λαζαρῆς . .	Εὐστ. Οἰκονομόπουλος . . .
Θεόδωρος Γρίβας . . .	Γεώργιος Πανατριφτόπουλος.
Σταῦρος Γρίβας	Γεώργ. Παπασπυρόπουλ. Ν.
Κωνστ. Γριβογεώργης . .	Ἐμ. Καραμάνος . . . Ν.
Δ. Πετροπουλάκης	Νικόλαος Ματθαίου . . Ν.
Π. Τζαννετάκης	Ἀναγν. Κοντάκης . . . Ν.
Βασίλειος Σκαλτσοδῆμος . .	Σ. Κοπανίτσας . . . . Ν.
Ἀναγνώστ. Παπαθανασίου Ν.	Ἀναστ. Κορφιωτάκης . . Ν.
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . .	Παρασ. Ματάλας . . Ν.
Ἰω. Εὐγενίδης . . . . Ν.	Ἐμ. Μελετόπουλος . . Ν.
Ἀνδρέας Πέπας . . . . Ν.	Στάμος Μαυροδῆμος . . .
Σταμάτιος Μήτσας	Ἠλίας Δωΐλας . . . Ν.
Γεώργιος Βελῆς . . . . Ν.	Θεόδωρος Πετρινός . . . .
Δημήτριος Ζῶτος . . . Ν.	Κωνσταντῖνος Μανέτας . . .
Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης . Ν.	Παναγιώτης Βάρβογλης . .
Μιχαὴλ Σισίνης . . . Ν.	Δημήτριος Γ. Φιλάρετος . .
Δύσανδρος Βιλαΐτης . . Ν.	Ἀναγν. Δεδόπουλος . . Ν.

Νικόλαος Μπούτουνας . Ν.	Περικλῆς Καλαμογδάρτης .
Δημήτριος Σακελλαριάδης Ν.	Δημήτριος Κουμανιώτης Ν.
Γεώργ. Γουλιμῆς . . . Ν.	Σιδέρης Πράτσικας . . Ν.
Ἀλέξ. Κουμουνδουράκης Ν.	Παν. Πατρινός . . . . .
Χρῆστος Οἰκονομίδης . .	Ἀνάργυρος Χ. Ἀναργύρου Ν.
Κωνστ. Αιμπερόπουλος . Ν.	Νικόλαος Χ. Ἀναργύρου . Ν.
Κωνστ. Προβελέγιος Ν.	Ἀναγνώστ. Τατόπουλος . .
Ἐμ. Μοδινός . . . . . Ν.	Κωνστ. Δαρειώτης . . . Ν.
Δημ. Δημητρακόπουλος . Ν.	Δημήτριος Χρηστίδης . . Ν.
Γεώργιος Κάνδυας	Ἀνδρέας Μάμουκας . . Ν.
Φραγκίσκος Μαῦρος . . Ν.	Ζαννῆς Μαραγκός . . . Ν.
Ἰωάννης Φαρμάκης . . Ν.	Μιχαὴλ Σολομός . . . Ν.
Α. Παπαδημητριάδης . Ν.	Εὐστράτ. Παρίσης . . Ν.
Ν. Σισμάνης . . . . . Ν.	Ἰωάννης Σαγρέδας . . . Ν.
Κωνστ. Ἀξελός . . . Ν.	Δημήτριος Δρόσος . . . Ν.
Χρῆστ. Στ. Αντωνόπουλος .	Δημήτριος Πολυχρονόπουλος.
Νικόλ. Πιεράκος . . . Ν.	Κυριάκος Πονηρόπουλος . Ν.
Γρηγ. Πατριαρχέας . Ν.	Ἀναγν. Παπατσώρτς . Ν.
Σταῦρ. Καπετανάκης . . Ν.	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . Ν.
Δημ. Πικουλάκης . . .	Ἀθανάσιος Καστανᾶς . .
Χαράλ. Χριστόπουλος . . .	Ἰωάννης Δαμιανός . . Ν.
Ζ. Α. Ζαρειφόπουλος . . .	Λάζαρος Λ. Γιουρδῆς . . Ν.
Νικόλαος Μοσχούλας . . .	Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς . . Ν.
Γεώργ. Α. Ράλλης	Δημήτριος Μητσάκης . .
Νάκος Πανουριᾶς . . . Ν.	Γεώργιος Ἀποστολίδης . Ν.
Παπα Κώνστ. Τσαμάλας Ν.	Χρῆστος Κικίδης . . . Ν.

Πρὸς τὸν ἐκ Νάξου βουλευτὴν Δ. Δημητρακόπουλον ἐγράφη, αἰτήσει αὐτοῦ, μηνιαία ἄδεια ἀπουσίας.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διακοινώσας, ὅτι ὁ πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου εἰδοποιεῖ τὴν Βουλήν, ὅτι αὔριον τὴν 8 π. μ. τελεῖται ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας Εἰρήνης μνημόσυνον τῶν ἀοιδίμων εὐεργετῶν τοῦ ἀνωτέρω καταστήματος, ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικείμενα τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως θέλουσιν εἶναι ἀ. ἡ συζήτησις τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Γυθείου· β'. ἡ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προβιβασμοῦ εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς· γ'. ἡ τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων· δ'. ἡ τοῦ περὶ ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας Λόϋδ· ε. ἡ τοῦ περὶ ὁδοποιίας· καὶ ς'. ἡ τοῦ περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων.

Μετὰ δὲ τοῦτο διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 4 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. Α. ΓΙΟΥΡΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀνάργ. Α. Χ. Ἀναργύρου.
Δημ. Γ. Φιλάρετος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΑ'.

Τῆς 31 Ἰανουαρίου 1851.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν ΚΚ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Προσελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς μειονοψηφίας τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξελίγξεως τῆς ἐκλογῆς Γυθείου τμήματος, ἀνέγνω ἔκθεσιν, ἔχουσαν οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἔκθεσις τῆς μειοψηφίας τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Γυθείου.

Τὰ πρακτικὰ τῆς ἐπαρχίας Γυθείου διεξελθὼν μετ' ἐπιμελείας, παρετήρησα, ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη ἔχει πληθυσμὸν 11071 ψυχῶν, καὶ δικαιοῦται νὰ δώσῃ δύο βουλευτάς· σύγκειται δ' ἀπὸ πέντε δήμους καὶ ἔχει ψηφοφόρους 6240, ἐξ ὧν ἐψηφοφόρησαν εἰς μὲν τὸν δῆμον Καρυουπόλεως . . . 404
Εἰς τὸν τῆς Λαγείας 622
Εἰς τὸν τοῦ Κολοκυνθίου 320
Εἰς τὸν τοῦ Γυθείου 501
καὶ εἰς τὸν τοῦ Μαλευσίου 896

Ἐκ τούτων ἔλαβον, ὁ μὲν Κύριος Πετροπουλάκης ψήφους 2000, ὁ δὲ Κύριος Π. Τζαννέτακης 1620, ὁ Κύριος Γ. Τζιγκαράκης 947 καὶ ὁ Κύριος Β. Ζερβομπεάκος 920.

Κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἐδόθησαν διάφοροι ἐνστάσεις, ὧν αἱ μὲν ἀφορῶσαι τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς τῶν δήμων Κολοκυνθίου, Καρυουπόλεως, Γυθείου καὶ Μαλευσίου δὲν ἔχουν τόσην βασιμότητα, εἰς δὲ τὸν δῆμον Λαγείας βασίζονται, διότι εἰς τὸν δῆμον αὐτὸν ἔλαβον χώραν πολλαὶ οὐσιώδεις παρανομίαι· ταυτέστιν ὁ ἐκλογικὸς κατάλογος φέρει ἀριθμὸν ὀνομάτων, ὅσαι ψυχαὶ ἄρρενες εἰς τὸν δῆμον, αὐτὸν δὲν ὑπάρχουσιν, ἡ ψηφοφορία διήρκεσε μόνον ἓξ ἡμέρας· τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας ἐπλαστογραφήθησαν· εἰς δὲ τὴν κάλπην ἐρρίφθησαν πλέον τῶν 500 ψηφοδελτίων ἀπό τινα μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς· ὥστε, ἀκυρουμένης τῆς ψηφοφορίας τῆς Λαγείας, ὁ μὲν Πετροπουλάκης λαμβάνει τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας τῶν τεσσάρων δήμων, ὁ δὲ Τζαννετάκης ὄχι.

Διὰ τοὺς ἐκτεθέντας ὅθεν λόγους ἡ μειονοψηφία τοῦ ἐ. τμήματος τῆς Βουλῆς γνωμοδοτεῖ, τὸ νὰ κηρυχθῇ ἔγκυρος μὲν ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῶν τεσσάρων δήμων τῆς ἐπαρχίας Γυθείου, καὶ ν' ἀναγνωρισθῇ νόμιμος βουλευτὴς ὁ Κ. Πετροπουλάκης, ἔχων τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, νὰ κηρυχθῇ δ' ἄκυρος ἡ ἐνέργεια τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Λαγείας, καὶ νὰ διαταχθῇ ἡ ἐπανάληψις αὐτῆς διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἑτέρου βουλευτοῦ Γυθείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰανουαρίου 1851.

Ὁ Εἰσηγητὴς Κ. Λαμπρενόπουλος.»

Ἀναγγείλαντος ἐπομένως τοῦ προέδρου ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Γυθείου, καὶ τοῦ περὶ προβιβασμοῦ εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς νομοσχεδίου, λαβὼν τὸν λόγον ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐκθέσεως τῆς μειοψηφίας ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Γυθείου, παρετήρησεν, ὅτι καὶ αὐτὸς θεωρεῖ ἀνισχύρους καὶ χωρὶς βάσιν τὰς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν λοιπῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Γυθείου γενομένας ἐνστάσεις, καθόσον ὅμως ἀφορᾷ τὴν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Λαγείας ἔνστασιν, ὅτι δὲν ἐψηφοφόρησαν εἰμὴ μόνον 172, θεωρεῖ αὐτὴν ἰσχυράν, διότι ἡ ἀλήθεια τῆς ἐνστάσεως ταύτης ἐξάγεται α'. ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον, εἰς τὸν ὁποῖον προσετέθησαν ἀκολούθως φύλλα, διακρινόμενα ἀπὸ τὴν διαφορὰν τοῦ χαρακώματος καὶ τοῦ χάρτου, καὶ ἐνεγράφησαν ὀνόματα, ἅτινα πραγματικῶς δὲν ἐψηφοφόρησαν· β'. ἀπὸ τὴν νόθευσιν τῆς κάλπης, τὴν ὁποίαν μετέφεραν εἰς πλοιάριόν τι, καὶ ἐκεῖ ἔρριψαν ἐν αὐτῇ νόθα ψηφοδέλτια, διὸ καὶ αἱ ὀπαὶ ἐφαίνοντο μετὰ ταῦτα βεβλαμμέναι· ταῦτα δὲ βεβαιοῖ καὶ ἡ ἔκθεσις τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐπάρχου, καὶ ἑπομένως, ἐπειδὴ, μὴ θεωρουμένης τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου αὐτοῦ νομίμου, ἀλλοιοῦται τὸ ἀποτέλεσμα ὡς πρὸς τὸν Π. Τζαννετάκην, μὴ ἀναδεικνυόμενον βουλευτὴν δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας, θεωρεῖ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Γυθείου ἔγκυρον διὰ μόνον τὸν Δ. Πετροπουλάκην.

Παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ἐκλογὴ τῶν λοιπῶν τεσσάρων δήμων μένει ἀπρόσβλητος, αἱ δὲ ψῆφοι τῶν δήμων αὐτῶν ἀποτελοῦσι τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, καὶ ἐπειδὴ κατὰ τοῦ ἑτέρου τῶν βουλευτῶν οὐδεμία ἐγένετο ἔνστασις, θεωρεῖ δίκαιον

νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὸν Πετροπουλάκην ὡς νόμιμον βουλευτὴν Γυθείου, καὶ ἀκολούθως νὰ συζητηθῇ τὸ νόμιμον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δευτέρου.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ἔκθεσις τῆς μειοψηφίας προσβάλλει μόνον τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Λαγείας, ζητεῖ νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἂν παραδέχηται ὡς νόμιμον τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου αὐτοῦ, ναὶ ἢ ὄχι.

Παρετήρησε δ' ἕτερος, ὅτι, μὴ ἀναπτυχθέντος ἐν ἐκτάσει ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς μειοψηφίας, ἀλλὰ περιορισθέντος μόνον νὰ προτιμήσῃ τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Λαγείας, περιορίζεται καὶ αὐτὸς εἰς τὸ ν' ἀντικρούσῃ τοὺς διϊσχυρισμοὺς τοῦ εἰσηγητοῦ, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν ὁ νόμος ἀνέθηκεν ὁλόκληρον τὴν διεξαγωγὴν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Τὸ πρωτόκολλον δ' αὐτὸ βεβαιοῖ, ὅτι ἐψηφορόρησαν 622 ψηφοφόροι, καὶ ὄχι 172 κατὰ τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ εἰσηγητοῦ, καὶ ὅτι εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς διετηρήθησαν ἅπασαι αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμεναι διατυπώσεις· ἑπομένως παραδέχεται ὡς νόμιμον τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Λαγείας.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι ἐάν τις παρατηρήσῃ τὸν κατάλογον τῶν ψηφοφόρων, θέλει ἀναγνωρίσει τὸ πλαστὸν αὐτοῦ, ἀποδεικνυόμενον ἀπὸ τὴν προσθήκην νέου χάρτου καὶ τὰς μεταβολὰς καὶ προσθήκας τῶν ἀριθμῶν, ἐφ' ᾧ ὑποστηρίζεται τὴν ἔκθεσιν τῆς μειονοψηφίας.

Ἐπαναλαβὼν τὸν λόγον ὁ εἰσηγητὴς, προσέθηκεν, ὅτι ἐπὶ τοῦ ἰδίου ζητήματος ἀπεφάνθη ἡ Βουλὴ καὶ κατὰ τὸ 1847, ὅτι ὁ δῆμος Λαγείας περιέχων 2000 κατοίκων, δὲν δύναται ποτὲ νὰ παρέχῃ 700 ψηφοφόρους· ὅτι, ὅταν ὁ κατάλογος τῶν ψηφορόρων ὑπεγράφη ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν, ἦσαν ἄλλοι ἀριθμοὶ καὶ ἄλλος χάρτης, καὶ ὅτι ἀκολούθως πλαστογραφήσαντες αὐτὸν, καὶ τοὺς ἀριθμοὺς μετέβαλον καὶ χάρτην προσέθηκαν, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν μένει οὐδεμία ἀμφιβολία περὶ τοῦ ἀνόμου τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Λαγείας· λυπεῖται δὲ, διότι δὲν ὑπάρχουν μεταξὺ τῶν ἐν τῇ Βουλῇ ἐγγράφων τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Γυθείου καὶ αἱ συνοδεύσασαι αὐτὰ ἐκθέσεις τοῦ τε νομάρχου καὶ ἐπάρχου, αἵτινες ἠδύναντο πλειότερον νὰ πείσωσι τὴν Βουλὴν ὡς πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῶν διϊσχυρισμῶν του.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι δὲν εἶδε μὲν τὰ ἔγγραφα τὰ συγκροτοῦντα τὴν ἐκλογὴν Γυθείου, ἐξ ὅσων ὅμως ἐρρέθησαν, ἐξήγαγεν, ὅτι ἔγγραφόν τι τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὸν ἔπαρχον Γυθείου

περιορίζει τοὺς εἰς τὸν δῆμον Λαγείας ψηφοφορήσαντας εἰς μόνον 172, ἀντὶ 700 ὅσοι φαίνονται ἐν τῷ καταλόγῳ ὡς ψηφοφορήσαντες. Μολονότι δὲ δὲν δύναται νὰ πιστεύσῃ πλειότερον εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐπάρχου παρὰ εἰς τὸν κατάλογον, παραδέχεται ὅμως ὡς ἀληθῆ τὴν βεβαίωσιν τοῦ ἀντιπροσώπου, καὶ ἀφαιρῶν τὰς 452 ψήφους, παρατηρεῖ, ὅτι καὶ οὕτω ἀποδείκνυται πλειοψηφῶν ὁ Π. Τζαννετάκης, μὴ ἀλλοιουμένου μηδόλως τοῦ ἀποτελέσματος. Ἐὰν ὅμως ὑπάρχῃ νόθευσίς τις καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἄλλων δήμων, μεταβάλλουσα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὅλης ἐκλογῆς, τότε ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἔλθῃ εἰς συζήτησιν ἄλλην περὶ τοῦ κύρους ἐν γένει τῆς ἐκλογῆς.

Ἐπανέλαβε δ' ἕτερος, ὅτι μηδόλως ἐνδιαφερόμενος εἰς τὴν παραδοχὴν ἢ μὴ τῶν προσώπων, ἀλλ' ἐξετάζων τὸ ἔγκυρον ἢ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς, ὀφείλει νὰ στηρίξῃ τὴν πεποίθησίν του εἰς αὐτὸ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν νόμον θεωρεῖ ἰσχυρότερον καὶ ἀπὸ τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ τοῦ νομάρχου καὶ τοῦ ἐπάρχου, πολλῷ δὲ μᾶλλον ἀπὸ τὴν τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὸν ἔπαρχον, οὐδεμίαν πολιτικὴν σημασίαν ἔχοντος, δυναμένου ἀνευθύνως νὰ ψευσθῇ, καὶ μηδὲ γνωριζομένου ὑπὸ κανένα τίτλον πολιτικῆς θέσεως· τὸ πρωτόκολλον λοιπὸν τῆς ἐπιτροπῆς λαμβάνων ὑπ' ὄψιν, παρατηρεῖ, ὅτι οὐδεμία δολίευσις ἢ παρατυπία ἐγένετο κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Λαγείας, καὶ κατὰ συνέπειαν θεωρεῖ αὐτὴν ὡς νόμιμον.

Πρὸς τοῦτον ὁ εἰσηγητὴς παρετήρησεν, ὅτι ἐὰν μόνη ἀπόδειξις τοῦ παρανόμου τῆς ἐκλογῆς Λαγείας ὑπῆρχεν ἡ ἔκθεσις τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐπάρχου, οὐδ' αὐτὸς ἤθελεν ἐπιμένει, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς διαφωνοῦσι μεταξύ των, τινὰ ἐξ αὐτῶν ἀναφέροντα ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ὅτι ἐνώπιόν των ἐρρίφθησαν εἰς τὴν κάλπην 500 νόθα ψηφοδέλτια, ἀφ' οὗ ἡ ἔχουσα εἰς τοῦτο συμφέρον μερὶς ἐδέσμευσεν ἓν ἀναντιούμενον τῶν μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ κατόπιν ἐπλαστογράφησε τὸ μέρος τοῦτο τῶν πρακτικῶν. Μετά τινα περὶ τ' αὐτὰ περιστραφεῖσαν συζήτησιν ἠρώτησεν ὁ πρόεδρος, ἂν ἡ Βουλὴ παραδέχηται τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Λαγείας ὡς νόμιμον, καὶ γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ἐπὶ τῇ αἰτήσει δέκα βουλευτῶν, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Λαμπρινόπουλον καὶ Στεφανόπουλον, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν ὡς νόμιμον, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον διὰ ψήφων 50 κατὰ 19. Παρεδέχθη ἀκολούθως δι' ἀναστάσεως ὡς νόμιμον τὴν ἐκλογὴν τῆς

ἐπαρχίας Γυθείου, ὁ δὲ πρόεδρος ἐκήρυξε νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Δ. Πετροπουλάκην καὶ Π. Τζαννετάκην.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ ὡς νόμιμον τὴν ψηφοφορίαν τοῦ δήμου Λαγείας τῆς ἐπαρχίας Γυθείου, καὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	. . .	Γρηγόριος Κορφιωτάκης	.
Λεωνίδ. Χρυσανθόπουλος	O.	Γεώργιος Περωτής	. . N.
Δημήτριος Γιαννούλης	. N.	Κωνσταντῖνος Νταγρές	N.
Λεωνίδας Ἐμπειρίκος	. . .	Ἰωάννης Βάχλας	. . . .
Πέτρος Καμπάνης	. . .	Ἀναγνώστης Π. Ἰωάννου	. N.
Δημήτριος Τσόκρης	. . .	Βελ. Νικολαΐδης	. . . N.
Ἀνδρέας Δανόπουλος	. . O.	Πέτρος Δελιγιάννης	. . .
Γ. Τσόκρης	. . . . .	Νικόλαος Μπαΰκουρας	. . O.
Γεώργιος Σκοῦφος	. . . N.	Ἀμπρος Ῥοΐλός	. . . O.
Σταῦρος Βλάχος	. . . N.	Κωνστ. Δαμπρινόπουλος	O.
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	. N.	Νικόλαος Δελιγιάννης	. . O.
Ἀνδρέας Ἴσκος	. . . . .	Εὐστρ. Οἰκονομόπουλος	.
Δημήτριος Σκυλοδῆμος	. N.	Γεώργιος Πανοπριφτόπουλος	
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	. N.	Γεώργιος Παπασπυρόπουλος	
Παναγιώτης Λαζαρῆς	. .	Ἐμ. Καραμάνος	. . . .
Θεόδωρος Γρίβας	. . . N.	Νικόλαος Ματθαίου	. . O.
Σταῦρος Γρίβας	. . . .	Ἀντ. Κοντάκης	. . . N.
Κωνστ. Γριβογεώργης	. N.	Ἐμ. Μελετόπουλος	. . N.
Βασίλειος Σκαλτσοδῆμος	.	Σ. Κοπανίτσας	. . . . N.
Ἀναγνώστης Παπαθανασίου	N.	Ἀντ. Κορφιωτάκης	. . O.
Ἐλευθέρ. Καλογερᾶς	. . N.	Παρασκ. Ματάλας	. . . N.
Ἰωάν. Εὐγενίδης	. . . N.	Στάμος Μαυροδῆμος	. . .
Ἀνδρέας Πέπας	. . . . O.	Ἠλίας Δωΐλας	. . . . .
Σταμάτιος Μήτσας	. . .	Θεόδωρος Πετρινός	. . .
Γεώργιος Βελῆς	. . . N.	Κωνσταντῖνος Μανέτας	. .
Δημήτριος Ζῶτος	. . . .	Παναγιώτης Βάρβογλης	. .
Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης	N.	Δημήτριος Γ. Φιλάρετος	.
Μιχαὴλ Σισίνης	. . . N.	Ἀναγν. Δεδόπουλος	. . N.
Λύσανδρος Βιλαέτης	. . N.	Νικόλαος Μπούτουνας	. .
Στέφαν. Στεφανόπουλος	. N.	Δημήτριος Σακελλαριάδης	N.
Ἀνδρέας Αὐγερινός	. . .	Γεώργος Γουλιμῆς	. . N.
Σπῦρος Μίλιος	. . . .	Ἀλέξ. Κουμουνδουράκης	.
Ἰωάννης Κλίμακας	. . .	Χρῆστος Οἰκονομίδης	. N.

Κωνστ. Λιμπερόπουλος	N.	Παν. Πατρινός	. . . . O.
Κωνστ. Προβελέγιος	. O.	Ἀνάργυρος Χ. Ἀναργύρου	O.
Ἐμ. Μοδινός	. . . . O.	Νικόλαος Χ. Ἀναργύρου	.
Δημ. Δημητρακόπουλος	.	Ἀναγνώστ. Τατόπουλος	. N.
Γεώργιος Κάνδυας	. . .	Κωνστ. Δαρειώτης	. . N.
Φραγκίσκος Μαῦρος	. . N.	Δημήτριος Χρηστίδης	. .
Ἰωάννης Φαρμάκης	. . N.	Ἀνδρέας Μάμουκας	. . N.
Α. Παπαδημητριάδης	. N.	Ζαννῆς Μαραγκός	. . . O.
Ν. Σισμάνης	. . . .	Μιχαὴλ Σολομός	. . . N.
Κωνστ. Ἀξελός	. . . . N.	Εὐστράτιος Παρίσης	. . N.
Χρῆστος Στ. Ἀντωνόπουλος		Ἰωάννης Σαγρέδος	. . . O.
Νικόλαος Πιεράκος	. . N.	Δημήτριος Δρόσος	. . . O.
Γρηγόρ. Πατριαρχέας	. .	Δημήτρ. Πολυχρονόπουλος	.
Σταῦρος Καπετανάκης	N.	Κ. Πανηράπουλος	. . . N.
Δημ. Πικουλάκης	. . . N.	Ἀναγνώστ. Παπατσώρης	N.
Χαράλ. Χριστόπουλος	. .	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	. . N.
Ζ. Α. Ζαρειφόπουλος	. .	Ἀθανάσιος Καστανᾶς	. . N.
Νικόλ. Μοσχούλας	. . .	Ἰωάννης Δαμιανός	. . .
Γεώργ. Α. Ράλλης	. . .	Λάζαρος Α. Γιουρδῆς	. .
Νάκος Πανουριᾶς	. . . O.	Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	. . N.
Παπᾶ Κώνστας Τσαμάλας	N.	Δημήτριος Μητσάκης	. .
Περικλῆς Καλαμογδάρτης	O.	Γεώργιος Ἀποστολίδης	. O.
Δημ. Κουμανιώτης	. . . N.	Χρῆστος Κικίδης	. . . N.
Σιδέρης Πράτσικας	. . N.		

Προσελθόντες ἔπειτα οἱ ἀνωτέρω δύο βουλευταὶ, ἔδωκαν τὸν παρὰ τοῦ ἄρθ. 57 τοῦ Συντάγματος ἀπαιτούμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ τῆς ὁρκοδοσίας αὐτῶν πρωτόκολλον, ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης προσαρτώμενον.

Ἀρξαμένης ἑπομένως τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ προβιβασμοῦ εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς, καὶ μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ὑπαρχούσης, ἐγένετο ἐπ' αὐτῆς ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Δαγρὲ καὶ Π. Δωΐλα, ἐξ ἧς συνήχθη, ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, παμψηφεὶ διὰ ψήφων 70.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, περὶ προβιβασμοῦ εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινὸς . . .
Λεωνίδας Χρυσανθόπουλος Ν.
Δημήτριος Γιαννούλης . Ν.
Λεωνίδας Ἐμπειρίκος . .
Πέτρος Καμπάνης . .
Δημήτριος Τσόκρης . . .
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . Ν.
Γεώργιος Τσόκρης . . .
Ἀνδρέας Μεταξᾶς . . . .
Γεώργιος Σκοῦφος . .
Σταῦρος Βλάχος . . . Ν.
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . Ν.
Ἀνδρέας Ἴσκος . . . .
Δημήτριος Σκυλοδῆμος . Ν.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς . Ν.
Παναγιώτης Λαζαρῆς .
Θεόδωρος Γριβας . . .
Στα ρος Γρίβας . . . . Ν.
Κωνστ. Γριβογεώργης . Ν.
Α. Πετροπουλάκης
Πέτρος Ζαννετάκης Ν.
Βασίλειος Σκαλτσοδῆμος
Ἀναγνώσ. Παπαθανασίου Ν.
Ἐλευθέρ. Καλογερᾶς . . Ν.
Ἰω. Εὐγενίδης . . . . Ν.
Ἀνδρέας Πέπας . . . .
Σταμάτιος Μήτσας . . .
Γεώργιος Βελῆς . . . Ν.
Δημήτριος Ζῶτος . . . Ν.
Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης Ν.
Μιχαὴλ Σισίνης . . . . .
Λύσανδρος Βιλαέτης . . Ν.
Στέφ. Στεφανόπουλος . . Ν.

Ἀνδρέας Αὐγερινὸς . .
Σπῦρος Μίλιος . . . . Ν.
Ἰωάννης Κλίμακας . . Ν.
Γρηγόριος Κορφιωτάκης
Γεώργιος Περωτὴς . . Ν.
Κωνσταντῖνος Νταγρὴς . Ν.
Ἰωάννης Βάχλας . . .
Ἀναγνώστης Π. Ἰωάννου . Ν.
Βελισ. Νικολαΐδης . . Ν.
Πέτρος Δελιγιάννης . . .
Νικόλαος Μπούκουρας . Ν.
Λάμπρος Ροΐλὸς . . Ν.
Κωνστ. Λαμπρινόπουλος Ν.
Νικόλαος Δελιγιάννης . .
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος .
Γεώργ. Πανοπριστόπουλος .
Γεώργ. Παπασπυροπουλος
Ἐμ. Καραμάνος . . .
Νικόλ. Ματθαίου . . . Ν.
Ἀναγν. Κοντάκης . . . Ν.
Ἐμ. Μελετόπουλος . . Ν.
Σ. Κοπανίτσας . . . Ν.
Ἀνδρέας Κορφιωτάκης . Ν.
Παρασκ. Ματάλας . . Ν.
Στάμος Μαυροδῆμος .
Ἠλίας Δωΐλας . . . Ν.
Θεόδωρος Πετρινὸς . .
Κωνσταντῖνος Μανέτας . .
Παναγιώτης Βάρβογλης .
Δημήτριος Γ. Φιλάρετος
Ἀναγ. Δεδόπουλος . .
Νικόλαος Μπούτουνας .
Δημήτριος Σακελλαριάδης Ν.
Γεώργιος Γουλιμῆς . . Ν.

Ἀλέξαν. Κουμουνδουράκης
Χρῆστος Οἰκονομίδης . Ν.
Κωνστ. Λιμπερόπουλος . Ν.
Κωνστ. Προβιλέγιος . . Ν.
Ἐμ. Μοδινὸς . . . .
Δημ. Δημητρακόπουλος . Ν.
Γεώργ. Κάνδυας . . . .
Φραγκίσκος Μαῦρος . . Ν.
Ἰωάννης Φαρμάκης . . Ν.
Α. Παπαδημητριάδης . Ν.
Ν. Σισμάνης . . . . Ν.
Κωνστ. Ἀξελὸς . . . Ν.
Χρῆστος Στ. Ἀντωνόπουλος
Νικολ. Πιεράκος Ν.
Γρηγ. Πατριαρχέας Ν.
Σταυρ. Καπετανάκης
Δημ. Πικουλάκης
Χαράλ. Χριστόπουλος . .
Ζ. Α. Ζαρειφόπουλος .
Νικόλαος Μοσχούλας . .
Γεώργιος Α. Ράλλης . .
Νάκος Πανουριᾶς . . . Ν.
Παπακώνσ. Τσαμάλας Ν.
Περικλῆς Καλαμογδάρτης Ν.
Δημήτριος Κουμανιώτης Ν.

Σιδέρης Πράτσικας . . Ν.
Παν. Πατρινὸς . . . .
Ἀναργυρος Χ. Ἀναργύρου Ν.
Νικόλαος Χ. Ἀναργύρου Ν.
Ἀναγνώστης Τατόπουλος Ν.
Κωνσ. Δαρειώτης . . Ν.
Δημήτριος Χρηστίδης . Ν.
Ἀνδρέας Μάμουκας . . Ν.
Ζαννῆς Μαραγκὸς . . . Ν.
Μιχαὴλ Σολομὸς . . Ν.
Εὐστράτιος Παρίσης . .
Ἰωάννης Σαχρέδος . . .
Δημήτριος Δρόσος . . . Ν.
Δημήτρ. Παλυχρονόπουλος Ν.
Κυριάκος Πανηρόπουλος . Ν.
Ἀναγν. Παπατσώρης . . Ν.
Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . Ν.
Ἀθανάσιος Καστανᾶς .
Ἰωάννης Δαμιανὸς . . Ν.
Λάζαρος Α. Γιουρδὴς . Ν.
Ἰωάννης Γ. Κριεζὴς . . Ν.
Δημήτριος Μητσάκης . .
Γεώργιος Ἀποστολίδης . Ν.
Χρῆστος Κικίδης . . . Ν.

Ἀνεγνώσθησαν οὕτω τὰ ἄρθ. 1, 2 καὶ 3, καὶ μηδενὸς λαβόντος τὸν λόγον, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὰ δι' ἀναστάσεως, ἔχουσι δ' οὕτως.

«Ἄρθρ. 1. Οὐδεὶς προβιβάζεται δεκανεὺς, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ ἐν ἐνεργείᾳ τοὐλάχιστον ἓξ μῆνας στρατιώτης εἴς τι τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ.

Ἄρθρ. 2. Οὐδεὶς προβιβάζεται λοχίας ἢ σιτιστὴς, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ ἐν ἐνεργείᾳ τοὐλάχιστον ἓξ μῆνας δεκανεὺς εἴς τι τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ, οὐδὲ ἐπιλοχίας, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ ὡσαύτως τοὐλάχιστον ἓξ μῆνας λοχίας ἢ σιτιστής.

Ἄρθρ. 3. Οὐδεὶς προβιβάζεται ἀνθυπασπιστὴς, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ ἐν ἐνεργείᾳ τοὐλάχιστον ἓν ἔτος ἐπιλοχίας ἢ δύο ἔτη λοχίας εἴς τι τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ, καὶ εὐδοκιμήσῃ εἰς τὰς περὶ τούτου ἀπαιτουμένας ἐξετάσεις, ἢ ἐὰν δὲν ἦτον μαθητὴς στρατιωτικῆς σχολῆς καὶ εὐδοκιμήσῃ εἰς τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθ. 4 παρετήρησεν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι προσετέθη ἐν τῷ τέλει τοῦ § 3 ἡ λέξις « ἀνθυπολοχαγοῦ » πρὸς περισσοτέραν σαφήνειαν τοῦ ὅτι μόνον διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ δὲν ἀπαιτοῦνται ἐξετάσεις· μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθ. 4, προστεθείσης τῆς λέξεως « ἀνθυπολοχαγοῦ, » ἔχει δ' οὕτως·

« Ἄρθρ. 4. Οὐδεὶς προβιβάζεται ἀνθυπολοχαγὸς,

α'. Ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ τοὐλάχιστον ἓν ἔτος ἀνθυπασπιστής.

β'. Ἐὰν δὲν εὐδοκιμήσῃ εἰς τὰς περὶ τούτου ἀπαιτουμένας ἐξετάσεις.

Οἱ διὰ τῶν ἀπολυτηρίων ἐξετάσεων ἐξερχόμενοι τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς ἀνθυπασπισταὶ δὲν ὑποβάλλονται εἰς νέας ἐξετάσεις πρὸς προβιβασμὸν ἀνθυπολοχαγοῦ.

Ἐν ἐλλείψει ἀνθυπασπιστῶν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν χρεωουσῶν θέσεων ἀνθυπολοχαγοῦ, οἱ ἐπιλοχίαι οἱ ἐκπληρώσαντες ἐπὶ δύο ἔτη τὰ καθήκοντα τοῦ βαθμοῦ των, καὶ οἱ λοχίαι οἱ ἐκπληρώσαντες ἐπὶ τρία ἔτη αὐτὰ εἴς τι τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ, ἔχουν δικαίωμα πρὸς προβιβασμὸν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ, ὑποβαλλόμενοι εἰς τὰς περὶ τούτου ἀπαιτουμένας ἐξετάσεις. »

Ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθ. 5 καὶ μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ὑπαρχούσης, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως, κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως·

« Ἄρθρ. 5. Οὐδεὶς προβιβάζεται ὑπολοχαγὸς, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ τοὐλάχιστον δύο ἔτη εἰς τὸν βαθμὸν ἀνθυπολοχαγοῦ. »

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 6 παρατηρήσαντός τινος, ὅτι δὲν γίνεται λόγος περὶ τῶν λοχαγῶν β'. τάξεως, ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἡ α'. καὶ β'. τάξις δὲν εἶναι διάκρισις βαθμοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ἐνόμισε περιττὴν τὴν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ διαστολήν.

Ἀκολούθως, ἐρωτήσαντος τοῦ προέδρου, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρ. 6 κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως·

« Ἄρθρ. 6. Οὐδεὶς προβιβάζεται λοχαγὸς, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ τοὐλάχιστον τρία ἔτη εἰς τὸν τοῦ ὑπολοχαγοῦ. »

Ἀνεγνώσθησαν δὲ καὶ τὰ ἄρθρ. 7, 8 καὶ 9, καὶ μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως γενομένης, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτως·

« Ἄρθρ. 7. Οὐδεὶς προβιβάζεται ταγματάρχης, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ τοὐλάχιστον τέσσαρα ἔτη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ λοχαγοῦ.

Ἄρθρ. 8. Οὐδεὶς προβιβάζεται ἀντισυνταγματάρχης, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ τοὐλάχιστον τρία ἔτη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου.

Ἄρθρ. 9. Οὐδεὶς προβιβάζεται συνταγματάρχης, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ τοὐλάχιστον δύο ἔτη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου. »

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθ. 10 παρετήρησεν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι πρὸς περισσοτέραν σαφήνειαν ἡ ἐπιτροπὴ μετέβαλε τὸ ἄρθ. τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἀκολούθως·

« Ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀντισυνταγματάρχου καὶ περαιτέρω οὐδεὶς προβιβάζεται, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ κλ. » Ἀλλὰ παρατηρήσαντός τινος, ὅτι τὸ νομοσχέδιον εἶναι ἀρκούντως σαφὲς, ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέσυρε τὴν τροπολογίαν· ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθ. 10 κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως.

« Ἄρθρ. 10. Οὐδεὶς προβιβάζεται εἰς βαθμὸν ἀνώτερον τοῦ συνταγματάρχου, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ τοὐλάχιστον τρία ἔτη εἰς τὸν ἀμέσως ὑποδεέστερον βαθμόν. »

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 11 παρετήρησεν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ἐν τῷ τέλει προσετέθη καὶ τὸ α ἢ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς τοὺς μᾶλλον εὐδοκιμήσαντας εἰς τὰς περὶ προβιβασμοῦ ἐξετάσεις διότι διὰ τῆς προσθήκης αὐτῆς ἐνόμισεν ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι ἀμείβεται ἡ ἱκανότης καὶ ἐμψυχοῦται ὁ ζῆλος τῶν ὑπαξιωματικῶν εἰς τὴν μετ' ἐπιμελείας ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν των, περιςέλλεται δὲ ἡ καταχρησις τῆς διὰ συμπαθειῶν προτιμήσεως τοῦ ἀνικάνου ἢ τῆς παραβλέψεως τοῦ ἱκανοῦ.

Ἐρωτήσαντος δέ τινος τί ποτ' ἐννοεῖ ὁ ὑπουργὸς διὰ τῶν λέξεων « ὅπλον καὶ κλάδους » ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι διὰ μὲν τῆς πρώτης ἐννοεῖ τὸ πυροβολικὸν, ἱππικὸν καὶ πεζικὸν, διὰ δὲ τῆς δευτέρας, τὸν μάχιμον ἀξιωματικὸν, τὸν ἐπὶ τῆς ὑγείας καὶ τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν.

Παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι θεωρεῖ περιττὴν τὴν προσθήκην τῆς ἐπιτροπῆς, διότι τὸ ἄρθρον 15 τοῦ νομοσχεδίου προβλέπει τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ὑπὸ γενικωτέραν μᾶλιστα ἔποψιν.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι θεωρεῖ προτιμότερον νὰ μένῃ ἡ προσθήκη αὕτη τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς πλειοτέραν τε σαφήνειαν καὶ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ στρατιώτου.

Τοῦ δ' ὑπουργοῦ εἰπόντος, ὅτι τῷ εἶναι ἀδιάφορον, ἐὰν ἡ Βουλὴ παραδεχθῇ ἢ ὄχι τὴν προσθήκην αὐτὴν, ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος, ὅτι ἡ Βουλὴ πολλάκις, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ καταστάσεως τοῦ στρατοῦ νομοσχεδίου, ἀπεράνθη, ὅτι πᾶν δικαίωμα πρέπει νὰ κανονίζηται διὰ νόμου· ἐξ αὐτῆς λοιπὸν τῆς ἀρχῆς ὁρμηθεῖσα καὶ ἡ ἐπιτροπὴ, ἔκαμε τὴν ἀνωτέρω προσθήκην.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει δὲ ἄλλου περὶ τοῦ ἂν ἡ ἐκλογὴ θὰ γίνηται κατὰ προτίμησιν τῆς ἱκανότητος, ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς καταφατικῶς.

Ἐπιμενούσης δὲ τῆς μὲν ἐπιτροπῆς εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς προσθήκης, ἄλλων δὲ εἰς τὴν ἀφαίρεσιν αὐτῆς ὡς περιττῆς, ἡ

Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπέρριψεν αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα, παρεδέχθη δὲ τὸ ἄρθρ. 11 δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἔχει δ' οὕτως.

«Ἄρθρ. 11. Αἱ χηρεύουσαι θέσεις ἀνθυπολοχαγῶν ἀπονέμονται ἐν ἑκάστῳ ὅπλῳ καὶ κλάδῳ, τὰ μὲν δύο τρίτα αὐτῶν κατ' ἀρχαιότητα, τὸ δ' ἕτερον τρίτον, κατ' ἐκλογήν, εἰς τοὺς ἀνθυπασπιστὰς ἢ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς αὐτοῦ.»

Ἀναγνωσθέντα δὲ ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ μηδεμιᾶς παρατηρήσεως καὶ τὰ ἄρθ. 12, 13 καὶ 14 δι' εἰδικῆς ἕκαστον ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτως.

«Ἄρθρ. 12. Αἱ χηρεύουσαι θέσεις ὑπολοχαγῶν καὶ λοχαγῶν ἀπονέμονται ἐν ἑκάστῳ ὅπλῳ καὶ κλάδῳ, τὰ μὲν δύο τρίτα αὐτῶν κατ' ἀρχαιότητα, τὸ δὲ ἕτερον τρίτον, κατ' ἐκλογήν, εἰς τοὺς ἀνθυπολοχαγοὺς καὶ ὑπολοχαγοὺς αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 13. Αἱ χηρεύουσαι θέσεις ταγματαρχῶν ἀπονέμονται ἐν ἑκάστῳ ὅπλῳ καὶ κλάδῳ, ἐξ ἡμισείας μὲν κατ' ἀρχαιότητα, ἐξ ἡμισείας δὲ κατ' ἐκλογήν, εἰς τοὺς λοχαγοὺς αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 14. Πάντες οἱ βαθμοὶ οἱ ἀνώτεροι τοῦ ταγματάρχου ἀπονέμονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ Βασιλέως.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ 15 ἄρθρ. παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἐπειδὴ ὡς ἔχει ἤδη τὸ ἄρθρον οὐδεμίαν ποιεῖ διάκρισιν περὶ ἀρχαιότητος, τροπολογῶν αὐτό, προτείνει νὰ προστεθῶσι μετὰ τὰς λέξεις «τὰ πρὸς προβιβασμὸν» καὶ αἱ λέξεις «κατ' ἀρχαιότητα ἐν τοῖς τεχνικοῖς ὅπλοις τοῦ στρατοῦ, τὰ» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ ἄρθρῳ, μεταβαλλομένης μόνου, κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, τῆς λέξεως «ὁρίζονται» εἰς «θέλουν ὁρισθῆ.» Προτείνει δὲ τὴν ἀνωτέρω τροπολογίαν, ἵνα οἱ εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ ἀνήκοντες τάγματα, μὴ ἐπαναπαυόμενοι εἰς τὴν ἀπὸ τῆς ἁπλῆς ἀρχαιότητος προαγωγὴν, φροντίζωσι νὰ τελειοποιῶν ἑαυτοὺς διὰ μελέτης καὶ σπουδῆς συχνοτέρας. Οὕτως ἄρα οὐχ ἧττον μὲν ἀφορᾷ τὸ ἄρθρ. τὴν ἀρχαιότητα, ἀλλ' ἀποδίδονται εἰς αὐτὴν καὶ ἰδιότητές τινες ἀναγκαῖαι.

Μετά τινα παρατηρήσαντα ὅτι ἀφοῦ τὸ ἓν τρίτον τῶν προβιβασμῶν ἀνατίθεται κατ' ἐκλογὴν εἰς τὸν βασιλέα, ἐνυπάρχει ἀντίφασίς τις τὸ νὰ προστεθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ ἰδέα τις ἄλλη ἐπιφέρουσα τὸ ἀναπληροῦν τὸν εἰσηγητὴν μέλος, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ παραδέχεται τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ προταθεῖσαν τροπολογίαν, καθ' ὅσον, μηδόλως παραβλέπουσα τὴν ἀρχαιότητα, προτίθεται τὴν ὑθικὴν τῶν ἐν τοῖς τεχνικοῖς ὅπλοις μόρφωσιν.

Ἄλλων δέ τινων εἰπόντων, ὅτι καὶ οἱ στρατιωτικοὶ ἰατροὶ πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἐξετάσεις, ὡς καὶ ἐν Γαλλίᾳ δὲν προβιβάζεται ἰατρὸς κατά τε τὸν στρατὸν καὶ τὸ ναυτικὸν, πρὶν ἢ ὑποστῇ νέας ἐξετάσεις· καὶ ὅτι ἂν λαβόντες ἁράπαξ τὸ δίπλωμα, ἴδωσιν ἑαυτοὺς ἐξησφαλισμένους ἐν τῷ στρατῷ, ἐνδέχεται νὰ παραμελήσωσι τὴν διὰ τῆς μελέτης τελειοποίησιν τῆς ἐπιστήμης αὐτῶν· ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι ἡ Γαλλικὴ αὕτη διάταξις, ἂν ὑπάρχῃ ἔτι, ἀφορᾷ τοὺς ἐπιστημονικοὺς μόνον ἐκείνους, οἵτινες λαμβάνουν ἁπλοῦν ἀποδεικτικὸν ὅτι ἔχουσι τὴν ἱκανότητα νὰ ἐπαγγέλλωνται τὸν ἰατρὸν· ἀλλ' ἰατρὸς ὑποβὰς ἀκαδημαϊκὰς ἐξετάσεις καὶ λαβὼν δίπλωμα ἐπιστήμης δὲν ἁρμόζει νὰ ὑποβάλληται εἰς νέας ἐξετάσεις.

Μετά τινας ἔτι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου παρατηρήσεις, διασαφήσαντος τοῦ ὑπουργοῦ ὅτι τεχνικὰ ὅπλα ἐννοεῖ μόνον τὸ μηχανικόν τε καὶ πυροβολικόν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ὡς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐτροπολογήθη· ἔχει δὲ οὕτως.

«Ἄρθρ. 15. Τὰ πρὸς προβιβασμὸν κατ' ἀρχαιότητα ἐν τοῖς τεχνικοῖς ὅπλοις τοῦ στρατοῦ, τὰ κατ' ἐκλογὴν καὶ δι' ἐξετάσεων προσόντα θέλουν ὁρισθῆ διὰ διοικητικοῦ κανονισμοῦ.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ 16 ἄρθρου προταθέντος νὰ μεταβληθῇ ἡ φράσις «ἐκ τοῦ ὑποδεεστέρου βαθμοῦ» εἰς «ἐκ τῆς τοῦ ὑποδεεστέρου βαθμοῦ» ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν διαφορὰν ταύτην· ἔχει δ' οὕτως.

«Ἄρθρ. 16. Ἡ ἀρχαιότης τοῦ βαθμοῦ προσδιορίζεται ἐκ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ διατάγματος, ἐν περιπτώσει δὲ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας, ἐκ τῆς τοῦ ὑποδεεστέρου βαθμοῦ.»

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 17 ἄρθ. μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ μὲν ὑπουργὸς παρεδέχθη ταύτην, ἐπρότεινε δέ τις νὰ τεθῶσι πρὸς πλειοτέραν σαφήνειαν αἱ ἐν αὐτῇ λέξεις «εἰδικῆς ὑπηρεσίας ἢ ἀποζωλῆς» μετὰ τὰς λέξεις «τεχνικῆς ὑπηρεσίας,» νὰ μεταβληθῇ δὲ καὶ τὸ «ξένης» εἰς «ξένων.»

Οὕτω δ' ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη ἡ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν ἀνωτέρω διόρθωσιν τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν οὕτως.

«Ἄρθρ. 17. Ὅταν ἀξιωματικός τις παύσῃ ν' ἀνήκῃ εἴς τινα τῶν θέσεων τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων, ὁ χρόνος καθ' ὃν μένει ἄνευ θέσεως δὲν λογίζεται ὑπὲρ τῆς ἀρχαιότητός του, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων διαλύσεως σώματος, καταργήσεως θέσεως, ναυτικῆς ὑπηρεσίας, τεχνικῆς ἐνασχολήσεως, εἰδικῆς ὑπηρεσίας ἢ ἀποστολῆς, εἰ καὶ ξένων τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.»

Ὡσαύτως δὲ ἀναγνωσθείσης καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ 18 ἄρθρ. τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ μὲν ὑπουργὸς παρεδέχθη ταύτην, ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἐπεψήφισεν αὐτὴν δι' ἀναστάσεως, ἔχουσαν ὡς ἑρεξῆς.

«Ἄρθρ. 18. Οἱ αἰχμάλωτοι ἀξιωματικοὶ διατηροῦσι τὰ πρὸς προβιβασμὸν κατ' ἀρχαιότητα δικαιώματά των, διὰ μόνον τὸν πρὸ τῆς αἰχμαλωσίας των, ἀμέσως ἀνώτερον βαθμόν.»

Ἀναγνωσθέντα μετὰ τοῦτο καὶ τὰ ἄρθρα 19 καὶ 20, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἕκαστον ἀναστάσεως, ἔχουσι δ' οὕτως.

«Ἄρθρ. 19. Ὁ πρὸς προβιβασμὸν ἀπὸ βαθμοῦ εἰς βαθμὸν ἀπαιτούμενος χρόνος ὑπηρεσίας ἐλαττοῦται κατὰ τὸ ἥμισυ ἐν πολέμῳ.

Ἄρθρ. 20. Ὁ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁρισθεὶς πρὸς προβιβασμὸν χρόνος ὑπάγεται εἰς τὰς ἑπομένας ἐξαιρέσεις,

ά. Δι' ἀνδραγάθημα πασιφανῶς ἀποδεδειγμένον καὶ δημοσιευμένον δι' ἡμερησίου διαταγῆς τοῦ στρατοῦ.

β'. Ἂν ἄλλως πως δὲν ἦναι δυνατὸν νὰ πληρωθῶσιν αἱ χρεύουσαι θέσεις ἐν τοῖς ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ σώμασιν.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ 21 ἄρθρου παρετήρησέ τις ὅτι, ἀφοῦ ἡ Βουλὴ τοσαύτας εἰζήτησεν ἀσφαλείας ὑπὲρ τοῦ νομίμου προβιβασμοῦ αὐτῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐγγυπράσκουσιν ὑπηρετοῦντες ἐν τῷ στρατῷ, ἀπαραίτητον εἶναι νὰ πληροφορηθῇ ἤδη ἂν ἡ ὁλεθρία αρχὴ τῶν ἐπιτίμων βαθμῶν θέλῃ ἀκολουθήσει καὶ εἰς τὸ μέλλον. Καὶ ἂν μὲν ὑπάρχῃ τοιαύτη τις πρόθεσις, ἀνάγκη νὰ προστεθῇ ἐν τῷ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρῳ, ὅτι ἡ ἀρχὴ αὕτη καταργεῖται διὰ παντός· ἂν δὲ τὸ ὑπουργεῖον ἀποκρούῃ ταύτην, πρέπει νὰ διαβεβαιώσῃ περὶ τούτου τὸ Σῶμα.

Ἀπήντησεν ἄλλος εἰπών, ὅτι ἡ περὶ ἐπιτίμων βαθμῶν ἀρχὴ δὲν εἶναι ἀξία τῶν φόβων τοῦ ἀγορεύσαντος, ἐπειδὴ ἔχομεν ἤδη δύω νόμους ἐν ἐνεργείᾳ, τὸν περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τὸν ἀνὰ χεῖρας· κατ' αὐτοὺς δὲ, δὲν δύναται νὰ λάβῃ βαθμὸν ὁ πολίτης, ἐὰν, μὴ καταταχθεὶς στρατιώτης, δὲν διῆλθε τὸν πρὸς βαθμολογίαν ἀπαιτουμένον χρόνον. Ἄλλως τε, ὁ προκείμενος νόμος ὁρίζει ῥητῶς, ὅτι ἅπαντες οἱ εἰς αὐτὸν ἀντιβαίνοντες ὁρισμοὶ καταργοῦνται· ὥστε διὰ τοὺς λόγους τούτους δὲν εἶναι δίκαιοι οἱ φόβοι τοῦ ἀγορεύσαντος.

Μετ' ἄλλον ἐπενεγκόντα, ὅτι πρὶν ἡ προτείνῃ τις τὴν κατάργησιν τῆς περὶ ἐπιτίμων βαθμῶν ἀρχῆς, πρέπει νὰ ἐξετάσῃ πρῶτον καὶ δικαιώσῃ ἐν γένει τὰς κατὰ τὸν ἀγῶνα θυσίας. Ἀπήντησεν ὁ τὴν κατάργησιν προτείνας, ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ

τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνισθέντας, ἡ ἐν Ἀθήναις Συνέλευσις προνοοῦσα, ἐψηφίσατο νὰ συστηθῇ ἐπιτροπὴ, ἔργον ἔχουσα τὴν ἀνταμοιβὴν τούτων. Τὴν δικαίαν λοιπὸν ταύτην ἀπόφασιν ἐκτιμῶν καὶ αὐτὸς, ἐννοεῖ ὅτι πρέπει νὰ ἀνταμειφθῶσιν οἱ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνισθέντες· ἀλλὰ δὲν παραδέχεται διὰ τοῦτο ὅτι πρέπει νὰ λαμβάνωνται ἀπὸ τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου των ἁπλοῖ πολῖται καὶ ἀμέτοχοι τοῦ ἀγῶνος, οἵτινες ἀστράτευτοι καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις, νὰ λαμβάνωσι χάριν συμπαθειῶν μόνον ὅ,τι αἵματος χύσις ἢ ὑπηρεσία μακρὰ χορηγεῖ. Ποῦ μένει τότε ὁ ζῆλος τοῦ ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη μοχθοῦντος στρατιωτικοῦ; τί γίνεται ἡ εὐγενὴς καθ' ὅλων τῶν ἀγώνων φιλοτιμία του; Μαρασμὸς μόνον ἡ ἀπελπισία διαδέχεται τὰς ἀρετὰς ταύτας. Διὸ ἐπιμένει ὅτι πρέπει νὰ ὁρισθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ ἡ κατάργησις τῶν τοιούτων βαθμῶν.

Καὶ ἄλλου δὲ προσθέντος, ὅτι κατὰ τὸ ἀνὰ χεῖρας νομοσχέδιον, οὐ μόνον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διανεμηθῶσι τοιοῦτοι βαθμοὶ, ἀλλὰ καὶ περιττὸν εἶναι νὰ γίνῃ περὶ τούτου μνεία, καθ' ὅσον αὐτὸ τὸ Σύνταγμα λέγει, ὅτι οὐδεὶς διορίζεται εἰς θέσιν μὴ νενομοθετημένην· ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι ἂν καὶ συμφωνεῖ ὅτι πολλάκις ἐγένοντο πολλαὶ περὶ τὴν διανομὴν τῶν βαθμῶν τούτων καταχρήσεις, δὲν φρονεῖ ὅμως ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ καταργηθῶσι· γνωστὸν δὲ εἶναι ὅτι πολλάκις μὴ ἐπαρκοῦντος τοῦ στρατοῦ νὰ προλάβῃ ἢ ἀπωθήσῃ ἐκτάκτους τινὰς περιστάσεις, οἱ πολῖται καλούμενοι ἐστρατολόγησαν ἄνευ ἐξόδων, διεκινδύνευσαν ἄνευ ὑποχρεώσεως καὶ οὐσιωδῶς συνετέλεσαν ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἀσφαλείας καὶ τάξεως. Πρέπει διὰ τοῦτο αὐτὸς, φερ' εἰπεῖν, ὁ ἀγορεύων καὶ τοσοῦτοι ἄλλοι νὰ παραβλεθῶσι, διότι δι' ἰδίας δαπάνης καὶ ζήλου ἔδραμον ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἀσφαλείας; Ἀλλὰ πᾶν ἴχνος προθυμίας ἐκλείπει τότε καὶ ἐν ὁμοίᾳ περιστάσει οὐδεὶς θέλει πεισθῇ νὰ συντελέσῃ ὑπὲρ τῆς τάξεως.

Μετ' ἄλλον δὲ παρατηρήσαντα, ὅτι ὀφείλει νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ, ὅτι βαθμοὶ ἐπίτιμοι δὲν δίδονται καὶ ὅσοι ἐδόθησαν εἰσὶν ἄκυροι· ἐπέφερε τέλος ὁ τὴν κατάργησιν αὐτῶν προτείνας, ὅτι ἀναλαβὼν τὴν ἰδέαν αὐτοῦ ὡς ἐμπεριεχομένην ἐντὸς τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐπὶ τούτοις, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τοῦτο τε τὸ ἄρθρον, ὡς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἔχει, καὶ τὰ μετ' αὐτὸ 22, 23 καὶ 24 δι' εἰδικῆς ἕκαστον ἀναστάσεως· ἔχουσι δ' οὕτως·

«Ἄρθρ. 21. Ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἀπονέμεται βαθμὸς ἀνώτερος τοῦ προσδιωρισμένου εἰς τὴν θέσιν.

Ἄρθρ. 22. Ἅπαντες οἱ προβιβασμοὶ ἀξιωματικῶν δημοσιεύ-

ονται ἀμέσως διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καταδεικνυομένου τοῦ τρόπου καὶ τῶν περιστάσεων τοῦ προβιβασμοῦ.

Ἄρθρ. 23. Οὐδεὶς ἀξιωματικὸς τεθεὶς ἐν ἀποστρατείᾳ ἢ μετατεθεὶς εἰς ἀπόταξιν, προβιβάζεται ἢ ἀνακαλεῖται εἰς τὸν στρατόν.

Ἄρθρ. 24. Ὁ παρὼν νόμος ἐφαρμόζεται εἰς ἅπαντα τὰ ὅπλα καὶ τοὺς κλάδους τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ὡς πρὸς τοὺς ἐν ἑκάστῳ αὐτῶν ἀντιστοιχοῦντας βαθμούς.»

Ἀναγνώσθη ἔπειτα τὸ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προστεθὲν ὡς 25 ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ὁ ὑπουργὸς ἀπεδέχθη, εἰπὼν μόνον νὰ μεταβληθῶσιν αἱ λέξεις «διὰ Β. διατάγματος» εἰς «διὰ διοικητικοῦ κανονισμοῦ» ὡς καὶ ἐν τῷ 15 ἄρθρῳ ὑπάρχει.

Ἀλλ' ἀντικρούων τὸ ἄρθρον, εἷς μὲν παρετήρησεν ὅτι διὰ τῆς ἐν αὐτῷ λέξεως «ὀργανισμός» δὲν ἐννοεῖται ἡ ὀχηματισμὸς τῶν ταγμάτων, ὁ κανονισμὸς τῶν θέσεων κλπ. ταῦτα δὲ ὡς νομοθετικὰ ἔργα δὲν πρέπει νὰ ἀνατεθῶσιν εἰς διατάγματα. Ἄλλος δ' ἀντεῖπεν, ὅτι οὐδεὶς ἐπισυμβαίνει ἐκ τούτου φόβος, ἐπειδὴ οὐχὶ ἐφάπαξ ἀλλ' ἐτησίως κανονίζουσα τὴν δύναμιν τοῦ στρατοῦ ἡ Βουλὴ, δύναται νὰ προλάβῃ πᾶν ἄτοπον.

Καὶ ἄλλος προσέθηκεν, ὅτι ὁ μὲν ἐτησίως ὑποβαλλόμενος νόμος ὁρίζει ἁπλῶς τὸν ἀριθμὸν τοῦ στρατοῦ, τὸ δὲ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον ἐπιτρέπει τὴν τροποποίησιν τῶν ταγμάτων, καὶ ἐντεῦθεν θέλουσι περισσεύει ἀξιωματικοί. Ἄλλως τε, ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τούτῳ πρόκειται περὶ βαθμολογίας καὶ οὐχὶ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ, ὥστε εἶναι πάντῃ ἄσχετον τὸ προτεινόμενον ἄρθρον.

Ἐπιμένοντος δὲ ὑπὲρ τοῦ ἄρθρου, τοῦ ὑπουργοῦ, ἐπέφερεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀντικρούσας, ὅτι ἂν ἡ Βουλὴ ἐγκρίνῃ τὴν διάταξιν ταύτην, περιττὸν εἶναι πλέον νὰ ἐλπίζῃ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τοῦ περὶ δυνάμεως τοῦ στρατοῦ νόμου· διότι ὁσάκις ὑπουργός τις ἔχει ἀνάγκην νὰ διαθέσῃ πρόσωπα φιλικά, ὑποδιαιρεῖ ὡς θέλει τὰ τάγματα καὶ πολλαπλασιάζων αὐτά, διορίζει τοὺς φίλους αὐτοῦ. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει δὲν δύναται ἡ Βουλὴ ἢ νὰ ἀναγνωρίζῃ τὰ τάγματα ταῦτα, διότι αὐτὴ θέλει εἶναι ἡ ἀναγνωρίσασα εἰς τὴν νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν τὸ δικαίωμα τοῦ ὀργανίζειν τὰ τάγματα.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι τὸ 16 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος προβλέπων τὰ περὶ τούτου, ὥρισεν ὅτι ὁ προσδιορισμὸς τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως κλπ. ψηφίζεται παρὰ τῆς Βουλῆς· λέγων δὲ *ἐτήσιον προσδιορισμὸν*, δὲν ἐννοεῖ τὸ νὰ προσδιορίζηται ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατιωτῶν, ἀλλὰ τῶν τε ὑπαξιωματικῶν καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ταγμάτων. Ἀρ' οὖ λοιπὸν τοῦτο εἶναι αὐτόχρημα νομοθετικὸν ἔργον, τί ἄλλο ζητεῖται διὰ τοῦ ἄρθρου ἢ νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὴν νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν;

Ἄλλος προκαλῶν τὸν ὑπουργὸν εἰς ἐξήγησιν εἶπεν, ὅτι ἀφ' οὗ διά τε τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου καὶ τοῦ ἀνὰ χεῖρας ἡ Βουλὴ ἀσχολεῖται περὶ τὸν ὀργανισμὸν τοῦ στρατοῦ, προκαλεῖ τήν τε ἐπιτροπὴν καὶ τὸν ὑπουργὸν νὰ ἐξηγήσωσιν ἂν μένῃ τί ἀνοργάνιστον, διὰ νὰ ἴδῃ τὸ σῶμα ἂν ἦναι καθῆκον αὐτοῦ ἢ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἀποδεχόμενος τὸ ἄρθρον, εἶπεν, ὅτι ὁ ὀργανισμὸς τοῦ στρατοῦ καὶ κλπ. θέλουσιν ὁρίζεσθαι διὰ διοικητικοῦ κανονισμοῦ, αἱ δὲ βουλαὶ ἔχουσιν ἀνὰ χεῖρας τρία, ὡς εἰπεῖν, ὅπλα· τὸν περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως νόμον, καὶ δι' αὐτοῦ δύνανται νὰ ἐμβαίνωσιν εἰς πᾶν εἶδος λεπτομερείας, τὸν προϋπολογισμὸν, διὰ τοῦ ὁποίου εἰς αὐτὰς ἀπόκειται νὰ ἐπιψηφίζωσι τὰς δαπάνας, καὶ τὸν περὶ ἀπογραφῆς νόμον, καθ' ὃν δύνανται νὰ προσδιορίζωσιν ὅσους θέλουσιν ἀπογράφους. Εἰς τὸ ὑπουργεῖον λοιπὸν πρόκειται νὰ δοθῇ ἁπλῶς τὸ δικαίωμα τοῦ διαθέτειν τὸν στρατὸν προσφυέστερον, ἤτοι τοῦ νὰ μορφώνῃ τὴν δύναμιν εἰς μοῖραν, τάγμα, ἑνωμοτίας καὶ ὅ,τι ἄλλο.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι τοῦτο εἶναι ὅλως νομοθετικὸν ἔργον, ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἐπειδὴ ὅλαι αἱ ἀναφυόμεναι ἐνστάσεις προέρχονται ἐκ τοῦ φόβου μὴ Κυβέρνησίς τις καταχρασθῇ τῆς τροποποιήσεως τῶν ταγμάτων, παρατηρεῖ ὅτι εὐκόλως δύναται τὸ σῶμα νὰ περιστείλῃ τοιαύτην Κυβέρνησιν. Διότι, ἂν ἐπέρχηται πολλάκις ἡ ἀνάγκη τῆς αὐξήσεως τοῦ στρατοῦ, ἡ Βουλὴ εἶναι ἡ ψηφίζουσα τὴν δύναμιν κατ' ἔτος καὶ καθ' ὅπλον· ἂν δ' ὑποτεθῇ ποτε ὅτι ὑπουργός τις πολλαπλασιάζει τὰ τάγματα ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ, ἐπέρχεται μετ' ὀλίγον ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ἡ Βουλὴ δὲν ἀναγνωρίζει τοιαύτας δαπάνας. Διὸ συμπεραίνει ὅτι οὐδεὶς φόβος εὔλογος ὑπάρχει ἐνταῦθα.

Ἀντικρούσαντος ἄλλου, ὅτι ὑπουργός τις δύναται, ἐλαττόνων τὸν ἀριθμὸν ἑνὸς τάγματος, νὰ πολλαπλασιάζῃ αὐτὸ καὶ προσθέτῃ ἔπειτα ὅσους θελήσῃ ἀξιωματικούς· ὅτι δύναται παρεμβάλλων τοῦτο εἰς τὸ περὶ δυνάμεως τοῦ στρατοῦ νομοσχέδιον, νὰ διϊσχυρισθῇ ὅτι ὡρμήθη ἐξ ἰσχυρῶν λόγων, καὶ νὰ ἐπιψηφισθῇ οὕτω εἴς τε τὸν ἀνωτέρω νόμον καὶ τὸν προϋπολογισμόν· καὶ ὅτι ἄλλως, οὐ μόνον παραβιάζεται ἡ περὶ τούτου διάταξις τοῦ

Συντάγματος, ἀλλ' οὐδ' ὁ οἰκεῖος τόπος εἶναι νὰ γίνῃ μνεία περὶ ὀργανισμοῦ ἐν τῷ περὶ βαθμολογίας νομοσχεδίῳ. Ἐπέφερεν ὁ ὑπουργὸς εἰπών, ὅτι τὸ προκείμενον ἄρθρον δὲν ἔχει ἢ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν, ἣν καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου· ἐπειδὴ τοῦτο μὲν προνοεῖ περὶ προβιβασμοῦ εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς, τὸ δὲ ἄρθρον ἀναφέρει ῥητῶς περὶ στρατιωτικῆς ἱεραρχίας, ὅπερ ἐστὶν αὐτὴ ἡ βαθμολογία. Διὰ τοῦ ἄρθρου λοιπὸν τούτου εἴμεθα ἐντὸς τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου καὶ δύναται μόνον πρὸ τῶν λέξεων « ὁ ὀργανισμὸς τοῦ στρατοῦ » νὰ τεθῶσιν αἱ λέξεις « ἡ στρατιωτικὴ ἱεραρχία. »

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον τῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ προταθεῖσαν μεταβολήν· ἐπίσης δὲ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ 25 ἄρθρον, μεταβληθὲν ἤδη εἰς 26. ἔχουσι δ' οὕτως·

» Ἄρθρ. 25. Ἡ στρατιωτικὴ ἱεραρχία καὶ ὁ ὀργανισμὸς τοῦ » στρατοῦ ὁρίζονται διὰ διοικητικοῦ κανονισμοῦ. »

» Ἄρ. 26. Ἰδιαίτερος νόμος θέλει κανονίσει τὰ τῆς φάλαγγος. »

Τέλος ἀναγνωθεῖσα καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ 26 ἄρθρου, γενομένου 27, τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς, ἀποδεχομένου τοῦ ὑπουργοῦ, ἐγένετο δεκτὴ δι' ἀναστάσεως, ἔχουσα οὕτως.

« Ἄρθρ. 27. Ἅπαντα τὰ εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀντιβαίνοντα Β. διατάγματα καταργοῦνται, ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 12 ὅρων τοῦ περὶ σχηματισμοῦ τῆς χωροφυλακῆς νόμου, ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1833. »

Ἐγκριθέντος ἔπειτα καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἐγένετο ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σ. Βλάχον καὶ Α. Βιλαέτην, ἐξ' ἧς συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη, κατὰ τὸ ᾧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου διὰ ψήφων 69 κατὰ 1. ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τάδε.

Ἄρθρ. 1. Οὐδεὶς προβιβάζεται δεκανεὺς, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ ἐν ἐνεργείᾳ τοὐλάχιστον ἓξ μῆνας στρατιώτης εἴς τι τῶν σωμάτων τοῦ Στρατοῦ.

Ἄρθρ. 2. Οὐδεὶς προβιβάζεται λοχίας ἢ σιτιστὴς, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ ἐν ἐνεργείᾳ τοὐλάχιστον ἓξ μῆνας δεκανεὺς εἴς τι τῶν

σωμάτων τοῦ Στρατοῦ· οὐδὲ ἐπιλοχίας, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ ὡσαύτως τοὐλάχιστον ἓξ μῆνας λοχίας ἢ σιτιστής.

Ἄρθρ. 3. Οὐδεὶς προβιβάζεται ἀνθυπασπιστὴς, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ ἐν ἐνεργείᾳ τοὐλάχιστον ἓν ἔτος ἐπιλοχίας ἢ δύο ἔτη λοχίας εἴς τι τῶν σωμάτων τοῦ Στρατοῦ, καὶ εὐδοκιμήσῃ εἰς τὰς περὶ τούτου ἀπαιτουμένας ἐξετάσεις, ἢ ἐὰν δὲν ἦτον μαθητὴς τῆς στρατιωτικῆς Σχολῆς, καὶ εὐδοκιμήσῃ εἰς τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις.

Ἄρθρ. 4. Οὐδεὶς προβιβάζεται ἀνθυπολοχαγὸς,

α'. Ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ τοὐλάχιστον ἓν ἔτος ἀνθυπασπιστής·

β'. Ἐὰν δὲν εὐδοκιμήσῃ εἰς τὰς περὶ τούτου ἀπαιτουμένας ἐξετάσεις.

Οἱ διὰ τῶν ἀπολυτηρίων ἐξετάσεων ἐξερχόμενοι τῆς στρατιωτικῆς Σχολῆς ἀνθυπασπισταὶ δὲν ὑποβάλλονται εἰς νέας ἐξετάσεις πρὸς προβιβασμὸν ἀνθυπολοχαγοῦ.

Ἐν ἐλλείψει ἀνθυπασπιστῶν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν χρευουσῶν θέσεων ἀνθυπολοχαγοῦ, οἱ ἐπιλοχίαι οἱ ἐκπληρώσαντες ἐπὶ δύο ἔτη τὰ καθήκοντα τοῦ βαθμοῦ των, καὶ οἱ λοχίαι οἱ ἐκπληρώσαντες ἐπὶ τρία ἔτη αὐτὰ εἴς τι τῶν σωμάτων τοῦ Στρατοῦ ἔχουν δικαίωμα πρὸς προβιβασμὸν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ, ὑποβαλλόμενοι εἰς τὰς περὶ τούτου ἀπαιτουμένας ἐξετάσεις.

Ἄρθρ. 5. Οὐδεὶς προβιβάζεται ὑπολοχαγὸς, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ τοὐλάχιστον δύο ἔτη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ.

Ἄρθρ. 6. Οὐδεὶς προβιβάζεται λοχαγὸς, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ τοὐλάχιστον τρία ἔτη εἰς τὸν τοῦ ὑπολοχαγοῦ.

Ἄρθρ. 7. Οὐδεὶς προβιβάζεται ταγματάρχης, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ τοὐλάχιστον τέσσαρα ἔτη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ λοχαγοῦ.

Ἄρθρ. 8. Οὐδεὶς προβιβάζεται ἀντισυνταγματάρχης, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ τοὐλάχιστον τρία ἔτη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου.

Ἄρθρ. 9. Οὐδεὶς προβιβάζεται συνταγματάρχης, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ τοὐλάχιστον δύο ἔτη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου.

Ἄρθρ. 10. Οὐδεὶς προβιβάζεται εἰς βαθμὸν ἀνώτερον τοῦ συνταγματάρχου, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ τοὐλάχιστον τρία ἔτη εἰς τὸν ἀμέσως ὑποδεέστερον βαθμόν.

Ἄρθρ. 11. Αἱ χρεύουσαι θέσεις ἀνθυπολοχαγῶν ἀπονέμονται ἐν ἑκάστῳ ὅπλῳ καὶ κλάδῳ, τὰ μὲν δύο τρίτα αὐτῶν κατ' ἀρχαιότητα, τὸ δ' ἕτερον τρίτον, κατ' ἐκλογὴν, εἰς τοὺς ἀνθυπασπιστὰς ἢ ὑπαξιωματικοὺς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 12. Αἱ χηρεύουσαι θέσεις ὑπολοχαγῶν καὶ λοχαγῶν ἀπονέμονται ἐν ἑκάστῳ ὅπλῳ καὶ κλάδῳ, τὰ μὲν δύο τρίτα αὐτῶν κατ' ἀρχαιότητα, τὸ δ' ἕτερον τρίτον, κατ' ἐκλογὴν, εἰς τοὺς ἀνθυπολοχαγοὺς καὶ ὑπολοχαγοὺς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 13. Αἱ χηρεύουσαι θέσεις ταγματαρχῶν ἀπονέμονται ἐν ἑκάστῳ ὅπλῳ καὶ κλάδῳ, ἐξ ἡμισείας μὲν κατ' ἀρχαιότητα, ἐξ ἡμισείας, δὲ κατ' ἐκλογὴν εἰς τοὺς λοχαγοὺς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 14. Πάντες οἱ βαθμοὶ οἱ ἀνώτεροι τοῦ ταγματάρχου, ἀπονέμονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ Βασιλέως.

Ἄρθρον 15. Τὰ πρὸς προβιβασμὸν κατ' ἀρχαιότητα ἐν τοῖς τεχνικοῖς ὅπλοις τοῦ Στρατοῦ, τὰ κατ' ἐκλογὴν καὶ δι' ἐξετάσεων προσόντα θέλουν ὁρισθῆ διὰ διοικητικοῦ κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 16. Ἡ ἀρχαιότης τοῦ βαθμοῦ προσδιορίζεται ἐκ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ διατάγματος, ἐν περιπτώσει δὲ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας, ἐκ τῆς τοῦ ὑποδεεστέρου βαθμοῦ.

Ἄρθρον 17. Ὅταν ἀξιωματικός τις παύσῃ νὰ ἀνήκῃ εἴς τινα τῶν θέσεων τῶν Στρατιωτικῶν σωμάτων, ὁ χρόνος καθ' ὃν μένει ἄνευ θέσεως δὲν λογίζεται ὑπὲρ τῆς ἀρχαιότητός του, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων διαλύσεως σώματος, καταργήσεως θέσεως, ναυτικῆς ὑπηρεσίας, τεχνικῆς ἐνασχολήσεως, εἰδικῆς ὑπηρεσίας ἢ ἀποστολῆς, εἰ καὶ ξένων τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρον 18. Οἱ αἰχμάλωτοι ἀξιωματικοὶ διατηροῦσι τὰ πρὸς προβιβασμὸν κατ' ἀρχαιότητα δικαιώματά των διὰ μόνον τὸν πρὸ τῆς αἰχμαλωσίας των ἀμέσως ἀνώτερον βαθμόν.

Ἄρθρον 19. Ὁ πρὸς προβιβασμὸν ἀπὸ βαθμοῦ εἰς βαθμὸν ἀπαιτούμενος χρόνος ὑπηρεσίας ἐλαττοῦται κατὰ τὸ ἥμισυ ἐν πολέμῳ.

Ἄρθρον 20. Ὁ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁρισθεὶς πρὸς προβιβασμὸν χρόνος ὑπάγεται εἰς τὰς ἑπομένας ἐξαιρέσεις.

α'. Δι' ἀνδραγάθημα πασιφανῶς ἀποδεδειγμένον καὶ δημοσιευμένον δι' ἡμερουσίου διαταγῆς τοῦ Στρατοῦ.

β'. Ἂν ἄλλως πως δὲν ἦναι δυνατὸν νὰ πληρωθῶσιν αἱ χηρεύουσαι θέσεις ἐν τοῖς ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ σώμασιν.

Ἄρθρον 21. Ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἀπονέμεται βαθμὸς ἀνώτερος τοῦ προσδιωρισμένου εἰς τὴν θέσιν.

Ἄρθρον 22. Ἅπαντες οἱ προβιβασμοὶ ἀξιωματικῶν δημοσιεύονται ἀμέσως διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καταδεικνυομένου τοῦ τρόπου καὶ τῶν περιστάσεων τοῦ προβιβασμοῦ.

Ἄρθρον 23 Οὐδεὶς ἀξιωματικὸς τεθεὶς ἐν ἀποστρατείᾳ ἢ μετατεθεὶς εἰς ἀπόταξιν προβιβάζεται ἢ ἀνακαλεῖται εἰς τὸν Στρατόν.

Ἄρθρον 24. Ὁ παρὼν νόμος ἐφαρμόζεται εἰς ἅπαντα τὰ ὅπλα καὶ τοὺς κλάδους τοῦ Στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, ὡς πρὸς τοὺς ἐν ἑκάστῳ αὐτῶν ἀντιστοιχοῦντας βαθμούς.

Ἄρθρον 25. Ἡ στρατιωτικὴ ἱεραρχία καὶ ὁ ὀργανισμὸς τοῦ Στρατοῦ ὁρίζονται διὰ διοικητικοῦ κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 26. Ἰδιαίτερος νόμος θέλει κανονίσει τὰ τῆς Φάλαγγος.

Ἄρθρον 27. Ἅπαντα τὰ εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀντιβαίνοντα Βασιλ. διατάγματα καταργοῦνται, ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 ὅρων τοῦ περὶ σχηματισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς νόμου ἀπὸ 1. Ἰουνίου 1833.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῆ καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ προβιβασμοῦ εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	. . .	Θεόδωρος Γρίβας	. . .
Λεὼν Χρυσανθόπουλος	. .	Σταῦρος Γρίβας	. . . N.
Δημήτριος Γιανναύλης	. N.	Κων. Γριβογεώργης	. .
Λεωνίδας Ἐμπειρίκος	. . .	Δ. Πετροπουλάκης	. . N.
Πέτρος Καμπάνης	. . . .	Π. Τζαννετάκης	. . . N.
Δημήτριος Τσόκρης	. . .	Βασίλ. Σκαλτσοδήμος	. .
Ἀνδρέας Δανόπουλος	. . N.	Ἀναγνώς. Παπαθανασίου	N.
Γεώργιος Τσόκρης	. . . .	Ἐλευθέρ. Καλογερᾶς	. . N.
Γεώργιος Σκοῦρος	. . . N.	Ἰωάν. Εὐγενίδης	. . . N.
Σταῦρος Βλάχος	. . . N.	Ἀνδρέας Πέπας	. . . N.
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	. N.	Σταμάτιος Μήτσας	. . .
Ἀνδρέας Ἴσκος	. . . . .	Γεώργιος Βελῆς	. . . N.
Δημήτριος Σκυλοδήμος	. N.	Δημήτριος Ζῶτος	. . . N.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	. . N.	Γεώρ. Ἰωάν. Γιολδάσης	N.
Παναγιώτης Ἀξιαρῆς	. .	Μιχαὴλ Σισίνης	. . . N.

Αὐσανδρος Βιλαέτης . . N.
Στέρ. Στερανόπουλος . .
Ἀνδρέας Αὐγερινὸς . . .
Σπῦρος Μῖλιος . . . . N.
Ἰωάννης Κλίμακας . . . N.
Γρηγόριος Καρφιωτάκης . .
Γεώργιος Περωτὴς . . .
Κωνς. Νταγρὲς . . . . N.
Ἰωάννης Βάχλας . . . .
Ἀναγνώστης Π. Ἰωάννου . N.
Βτλ. Νικολαΐδης . . . N.
Πέτρος Δελιγιάννης . .
Νικόλαος Μπούκουρας . . N.
Λάμπρος Ροΐλὸς . . . N.
Κωνς. Λαμπρινόπουλος . N.
Νικόλαος Δελιγιάννης . .
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος . .
Γεώρ. Πανοπριφτόπουλος .
Γεώρ. Παπασπυρόπουλος .
Ἐμαν. Καραμάνος . . . .
Νικόλαος Ματθαίου . . N.
Ἀναγν. Κοντάκης . . . N.
Ἐμ. Μελετόπουλος . . .
Σ. Κοπανίτσας . . . . N.
Ἀντ. Κορφιωτάκης . . . N.
Π. Ματάλας . . . . . N.
Στάμος Μαυροδῆμος . . .
Ἠλίας Δωΐλας . . . . N.
Θεόδωρος Πετρινὸς . . .
Κωνσταντῖνος Μανέτας . .
Παναγιώτης Βάρδογλης . .
Δημήτριος Γ. Φιλάρετος .
Ἀναγν. Δεδόπουλος . . .
Νικόλαος Μπούτουνας . .
Δημήτριος Σακελλαριάδης N.
Γεώργιος Γουλιμῆς . . N.
Ἀλέξ. Κουμουνδουράκης . .
Χρῆστος Οἰκονομίδης . .
Κωνς. Λιμπεράπουλος . N.
Κωνς. Προβελέγιος . . N.
Ἐμ. Μοδινὸς . . . . . N.
Δημ. Δαμητρακόπουλος . N.
Γεώρ. Κάνδυας . . . . .
Φραγκῖσκος Μαῦρος . . N.
Ἰωάννης Φαρμάκης . . . N.
Α. Παπαδημητριάδης . N.
Ν. Σισμάνης . . . . . N.
Κωνς. Ἀξελὸς . . . . N.
Χρῆς. Στ. Ἀντωνάπουλος .
Νικ. Πιεράκος . . . . N.
Γρηγ. Πατριαρχέας . . N.
Σταῦρ. Καπετανάκης . . N.
Δημ. Πικουλάκης . . . .
Χαράλ. Χριστόπουλος . .
Ζ. Α. Ζαρειφόπουλος . . .
Νικόλαος Μασχούλας . . .
Γεώργιος Α. Ράλλης . . .
Νάκος Πανουριᾶς . . . N.
Παπᾶ Κώνστας Τσαμάλας N.
Περικλῆς Καλαμογδάρτης N.
Δημήτ. Κουμανιώτης . N.
Σιδέρης Πράτσικας . . . N.
Παν. Πατρινὸς . . . . N.
Ἀνάργυρος Χ. Ἀναργύρου . N.
Νικόλαος Χ. Ἀναργύρου . .
Ἀναγν. Τατόπουλος . . .
Κωνς. Δαρειώτης . . . O.
Δημήτριος Χρηστίδης . . N.
Ἀνδρέας Μάμουκας . . N.
Ζαννῆς Μαραγκὸς. . . . N.
Μιχαὴλ Σολομὸς . . . N.
Εὐστράτιος Παρίσης . . N.
Ἰωάννης Σαγρέδος . . . N.
Δημήτριος Δρόσος . . . N.
Δημ. Πολυχρονόπουλος . .
Κυριάκος Πονηρόπουλος N.
Ἀναγ. Παπατσώρης . . N.
Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . N.
Ἀθανάσιος Καστανᾶς .
Ἰωάννης Δαμιανὸς . . . N.

Λάζαρος Α. Γιουρδὴς . . N.
Ἰωάννης Γ. Κριεζὴς . . N.
Δημήτριος Μητσάκης . . .
Γεώργιος Ἀποστολίδης . N.
Χρῆστος Κικίδης . . . N.

Ἐγένετο μετὰ ταῦτα ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Σκούφου καὶ Κ. Ἀξελοῦ κλήρωσις συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ προσεχεῖ ἑορτῇ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεως τῆς Βασιλίσσης, ἔλαχον δὲ οἱ ΚΚ. Εὐς. Παρίσης, Π. Καλαμογδάρτης, Ν. Πανουριάς, Γ. Κ. Βελῆς, Ἐμμ. Μοδινός, Α. Π. Ἰωάννου, Α. Κονδάκης, Ν. Ματθαίου, Κ. Δαγρὲς καὶ Σ. Βλάχος.

Τελευταῖον ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων νομοσχεδίου, διέλυσεν ἐν ὥρᾳ 4 Μ. Μ. τὴν συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Α. ΓΙΟΥΡΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀνάργυρος Α. Χ. Ἀναργύρου
Δημ. Γ. Φιλάρετος.

Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

«Σήμερον τὴν 31 τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ πρώτου ἔτους, προσελθόντες ἐν τῷ βουλευτηρίῳ οἱ κατωτέρω Κ. Κ. βουλευταί, ὤμοσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 57 τοῦ Συντάγματος διαγραφόμενον ὅρκον ὡς ἀκολούθως.

» Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπό τε τῶν ὁρκισθέντων, τοῦ προεδρείου καὶ τοῦ ἱερέως.

Οἱ ὁρκισθέντες βουλευταί
Δ. Πετροπουλάκης. Π. Τσαννιτάκης.

Ὁ ἱερεὺς
Παΐσιος.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Α. ΓΙΟΥΡΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀνάργ. Α. Χ. Ἀναργύρου. »

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΒ'.

Τῆς 5 Φεβρουαρίου 1851.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν ΚΚ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐγένετο ὑπό τε τοῦ ἀντιπροέδρου καὶ τῶν γραμματέων, ἐπιτηρούντων τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Δαρειώτου καὶ Σ. Στεφανοπούλου, ἡ μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων τῶν ΚΚ. βουλευτῶν ὡς ἀκολούθως.

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον 1851.

Α.	Β.	Γ.
Α. Κονδάκης	Δ. Τσόκρης	Α. Ἐμπειρίκος
Μ. Σολομός	Α. Παπ. Ἀθανασίου	Α. Ῥοΐλός
Δημ. Σκυλοδῆμος	Α. Καστανᾶς	Α. Βιλαΐτης
Γ. Παπασπυρόπουλος	Σ. Πράτσικας	Θ. Γρίβας
Γ. Ἀποστολίδης	Ζ. Μαραγκὸς	Ν. Σισμάνης
Δ. Δρόσος	Δ. Δημητρακόπουλος	Ι. Σαγρίδος
Α. Χρυσανθόπουλος	Ἀντ. Γεωργαντᾶς	Ν. Χ. Ἀναργύρου
Ν. Μοσχούλας	Ἀν. Κορφιωτάκης	Ν. Μπούντουνας
Π. Δελιγιάννης	Ι. Βάχλας	Δ. Ζῶτος
Γ. Γουλιμῆς	Ν. Μπαΐκουρας	Γ. Περωτὴς
Χ. Κικίδης	Γ. Κ. Βελῆς	Π. Ματάλας
Ν. Ματθαίου	Σ. Βλάχος	Ζ. Ζαρειφόπουλος
Π. Πατρινὸς	Δ. Μητσάκης	Ἠλ. Δωΐλας
Γ. Ι. Στάικος	Α. Δεδόπουλος	Σ. Μήτσας
Εὐς. Οἰκονομόπουλος	Σ. Στεφανόπουλος	Μ. Σισίνης
Σ. Μῖλιος	Α. Δανόπουλος.	Ι. Εὐγενίδης.
Δ. Χρηστίδης.		

Δ.	Ε.	Τ.
Κ. Μανέτας	Θ. Πετρινὸς	Γ. Ῥάλλης
Π. Τσαννετάκης	Δ. Ὀρεινὸς	Ἐμμ. Καραμάνος
Ν. Πανουριᾶς	Χρ. Οἰκονομίδης	Γρ. Πατριαρχέας
Δ. Σακελλαριάδης	Α. Αὐγερινὸς	Χ. Χριστόπουλος
Α. Παπαδημητριάδης	Παπακώνς. Τσαμάλας	Ι. Π. Ἰωάννου
Α. Μάμουκας	Κ. Λιμπερόπουλος	Στεῦρος Γρίβας
Δ. Κομμανιώτης	Σ. Μαυροδῆμος	Ἀλ. Κουμουνδουράκης
Β. Σκαλτσοδῆμος	Ν. Πιεράκος	Κ. Προβελέγιος
Ἀναγ. Τατόπουλος	Α. Μεταξᾶς	Δ. Πετροπουλάκης
Κ. Λαμπρινόπουλος	Α. Πίπος	Π. Καμπάνης
Φ. Μαῦρος	Ἐμμ. Μελιτόπουλος	Ἰω. Φαρμάκης

Ν. Δελιγιάννης	Σ. Κοπανίτσας	Εὐστ. Παρίσης
Β. Νικολαΐδης	Δ. Γιαννούλης	Κ. Δαρειώτης
Δ. Πολυχρονόπουλος	Γρ. Κορφιωτάκης	Ι. Κλίμακας
Γ. Σκοῦφος	Ι. Κριεζῆς	Κ. Γριβογεώργης
Π. Ἀλεξανδρῆς	Γ. Τσόκρης.	Ι. Δαμιανός.
Κ. Ἀξελὸς.		

Ζ.		
Δ. Γ. Φιλάρετος	Ἐλ. Καλογερᾶς	Δ. Καλλιφρονᾶς
Π. Βάρδογλης	Π. Καλαμογδάρτης	Λ. Γιουρδῆς
Ἀνάρ. Χ. Ἀναργύρου	Α. Ἴσκος	Γ. Γιολδάσης
Κ. Πονηρόπουλος	Γ. Παπαφιλιππόπουλος	Κ. Δαγρὶς
Ἐμ. Μοδινός.	Α. Παπατσώρης.	Χ. Ἀντωνόπουλος.

Ἀνηγγέλθη ὀκταήμερον ἐκ μέρους τῆς αὐλῆς πένθος ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ δουκὸς Γουστάβου Βιλέλμου τῆς Μεκλεμβούργης.

Προσῆλθε τις τῶν βουλευτῶν εἰς τὸ σῶμα τὸν Α. τόμον τοῦ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Ν. Ι. Σαριπόλου ἐκδοθέντος συγγράμματος τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου, εἰπὼν ὅτι παραδίδοὺς μετ' αὐτοῦ καὶ ἀναφορὰν τοῦ ῥηθέντος καθηγητοῦ, ταύτην μὲν συνίστησιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν, τὸ δὲ σύγγραμμα, εἰς τὴν μελέτην καὶ προσοχὴν τῶν βουλευτῶν πάντων.

Προσελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ ἐξοφλήσεως τῶν ἐκ μέρους τῶν δήμων χρεῶν, ἔχοντα οὕτως·

ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν χρεῶν τῶν Δήμων.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

«Μετὰ τὴν σύστασιν τῶν δήμων παρατηροῦσα ἡ Κυβέρνησις ὅτι πολλαὶ κοινότητες ἕνεκα τῶν ἐξαιρετικῶν περιστάσεων, εἰς ἃς εὑρέθησαν, ἦσαν βεβαρυμέναι μὲ χρέη ὑπέρογκα, τῶν ὁποίων ἡ ἀπόσβεσις ἐὰν ἐπεσπεύδετο κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. δικονομίας ἤθελε φέρει εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὴν παραλυσίαν, καὶ καταστήσει τοὺς δήμους ἀνικάνους πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν νέων ὑποχρεώσεών των καὶ τὴν πραγματοποίησιν τῶν κοινωφελῶν τοῦ νόμου σκοπῶν, καὶ θεωροῦσα ἐπάναγκες, μέχρις οὗ ἄλλο ἤθελε ληφθῇ καταλληλότερον μέτρον, τὸ νὰ ἀπαλλαχθῶσιν οἱ δῆμοι ἐκ τῆς ὑποχρεώσεως, τὴν ὁποίαν οἱ χρηματικοὶ πόροι των καὶ ἡ ἐνδεια των καθίστα ἀπραγματοποίητον· ἐπιθυμοῦσα δ' ἄλλως τε νὰ συμβιβάσῃ ὡς πρὸς τὰ γενόμενα ἐπὶ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως καὶ μέχρι τῆς εἰς δήμους μετασχηματίσεως τῶν κοινοτήτων χρέη των, τὰς ἀπαιτήσεις τῶν δανειστῶν μὲ τὴν ἄπορον κατάστασιν τῶν δήμων, εἶχε προκαλέσει τὸν ἀπὸ 23

Ἰουνίου 1837 νόμον, ὅστις ἐκανόνισε μὲν τὸ παρελθὸν, ἐσιώπησεν ὅμως ὡς πρὸς τὸ μέλλον καὶ τὰ μετὰ ταῦτα χρέη τῶν δήμων. Ὡς ἐκ τούτου δὲ οἱ διάφοροι πιστωταὶ τῶν δήμων ἐνεργοῦντες ἀπεριορίστως τὰ ἐκδικαστικὰ μέτρα των, ἐπεξέτεινον τὰς δικαστικὰς κατασχέσεις των ἐφ' ὅλων ἐν γένει τῶν κεφαλαίων τῶν ἐτησίων προϋπολογισμῶν τῶν δήμων, καὶ ἔφερον τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς εἰς παντελῆ ἀμηχανίαν.

Ἡ σιγὴ αὕτη τοῦ νόμου καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ θέσις τῶν δήμων ἔθεσαν εἰς ἀμφιβολίας τινὰ τῶν δικαστηρίων, καθόσον, κατὰ τὸν περὶ δήμων νόμον, δὲν δύναται νὰ γίνῃ κανὲν ἔξοδον, νὰ ἐνεργηθῇ κἀμμία πληρωμὴ, ἐὰν δὲν προεβλέφθη ἀπὸ τὸν τοῦ ἔτους ἐκείνου προϋπολογισμόν. Πρὸς δὲ, ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὰς ἀμφιβολίας των καὶ ἡ περίπτωσις, ὅτι ἀφοῦ κατὰ τὴν νομοθεσίαν μας δὲν δύναται ἀπ' εὐθείας νὰ κινηθῇ ἀγωγὴ κατά τινος δήμου πρὸς ἐπιδίωξιν ἀπαιτήσεώς τινος, ἐὰν προηγουμένως δὲν γίνῃ αἴτησις περὶ θεραπείας εἰς τὴν προϊσταμένην διοικητικὴν Ἀρχὴν, πολλῷ μᾶλλον δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἀμέσως κατάσχεσις ἐπὶ εἰσοδήματος τοῦ δήμου, ὅπερ προεβλέφθη διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ του διὰ τὴν θεραπείαν ἄλλης ἀνάγκης. Ἕνεκα δὲ τούτου τὰ δικαστήρια διεφώνησαν ὡς πρὸς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος· μ' ὅλον ὅτι δὲ ὁ Ἄρειος Πάγος καθιέρωσε τὴν νομολογίαν, ὅτι οὔτε ἐπὶ τοῦ ὅλου τῶν κεφαλαίων τῶν δημοτικῶν προϋπολογισμῶν, οὔτε ἐπὶ τῶν τῆς τρεχούσης χρήσεως δύναται νὰ ἐνεργηθῇ κατάσχεσις, δὲν ἔπαυσαν μολονοῦτο αἱ τοιαῦται κατασχέσεις, αἵτινες ἐνεργούμεναι ἀπεριορίστως καὶ ἀκανονίστως, φέρουν, ὡς εἴρηται, εἰς ἀμηχανίαν τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς καὶ ἐμποδίζουν τὴν πραγματοποίησιν τοῦ κοινωφελοῦς σκοποῦ τοῦ ἀνωτέρω νόμου.

Τὸ ὑπουργεῖον ἐπομένως θεωροῦν ἀναγκαῖον νὰ ληφθῇ νομοθετικὴ πρόνοια περὶ τοῦ ζητήματος, καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ ἐξασφαλίσῃ μὲν ἀφ' ἑνὸς τὰ προσδιωρισμένα διὰ διαφόρους κοινωφελεῖς σκοποὺς καὶ ἀνάγκας κεφάλαια τῶν προϋπολογισμῶν τῶν δήμων, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ καταστήσῃ ἀσφαλεστέραν καὶ κανονικὴν τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀπαιτήσεων τῶν πιστωτῶν των, συνέταξε τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον, κατάλληλον, ὡς νομίζει, εἰς τὴν θεραπείαν τῶν ἐκτεθέντων, καὶ ὑποβάλλον τοῦτο ὑπ' ὄψιν σας, δὲν διστάζει ποσῶς νὰ πιστεύσῃ ὅτι θέλει τύχει τῆς ἀπαιτουμένης ἐπιψηφίσεώς σας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Φεβρουαρίου 1851.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσ. Ὑπουργὸς Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ἐξοφλήσεως τῶν χρεῶν τῶν δήμων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῇ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργῶν καὶ ὑποστηριχθῇ ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ἀπαγορεύεται πᾶσα συντηρητικὴ κατάσχεσις ἐπὶ τῶν ἐτησίων προσόδων τῶν δήμων, τῶν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ δι' εἰδικῶν πράξεων ὁρισθεισῶν διὰ χρέη μετὰ τὴν σύστασίν των γενόμενα.

Ἄρθρ. 2. Οἱ ἔχοντες κατά τινος δήμου ἀπαιτήσεις, στηριζομένας εἰς ἐντάλματα, κατὰ νόμιμον τύπον ἐκδεδομένα, εἰς δικαστικὰς τελεσιδίκους ἀποφάσεις ἢ ἄλλα ἐκτελεστὰ ἔγγραφα, ὀφείλουν ἓξ μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου ἔτους νὰ κάμνωσι πρὸς τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον τὴν περὶ πληρωμῆς αἴτησίν των δι' ἀναφορᾶς, ἢ δι' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν κατὰ τοὺς νομίμους τύπους γενομένης.

Ἄρθρ. 3. Ἐὰν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ, λαβοῦσα τὴν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἀναφορὰν ἢ τὴν πρὸς πληρωμὴν ἐπιταγὴν, δὲν φροντίσῃ νὰ καταχωρηθῶσι τ' ἀπαιτούμενα ποσὰ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἀμέσως ἑπομένου ἔτους, ἢ ἀρνῆται τὴν πληρωμὴν τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τεθεισῶν ποσοτήτων, οἱ πιστωταὶ τοῦ δήμου ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κάμνωσι κατάσχεσιν ἐπὶ τοῦ περιττεύματος τῶν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων προσόδων τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους ἐκείνου.

Ἄρθρ. 4. Μεταξὺ πλειόνων δανειστῶν ἐκπληρωσάντων τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 2. γίνεται κατάταξις κατὰ εἰδικώτερον ἐν τοῖς ἄρθροις 936 καὶ ἑπόμεν. τῆς Πολιτ. δικονομ. ὡρισμένα.

Ἄρθρ. 5. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου 1837 τοῦ περὶ χρεῶν τῶν κοινοτήτων νόμου φυλάττουν τὴν ἰσχύν των, καθόσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Φεβρουαρίου 1851

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Γ. Νοταρᾶς.

Προσελθὼν ἀκολούθως ὁ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Κέας εἰσηγητὴς τοῦ Γ'. τμήματος, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω·

Τὸ τρίτον τμῆμα τῆς Βουλῆς

« Συνελθὼν ἐν τῷ δωματίῳ τῶν διασκέψεών του, λαβὸν ὑπ' ὄψιν καὶ διεξελθὸν ἅπαντα τὰ ἀφορῶντα τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν Κέας ἔγγραφα, Παρατηρεῖ,

Ὅτι κατὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν τριῶν δήμων τῶν ἀποτελούντων τὴν ἐπαρχίαν Κέας ἤτοι τῆς Σερίφου, Δρυοπίδος καὶ Κύθνου, δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ἔνστασις, ἐνῷ κατ' ἐκείνης τοῦ δήμου Κέας ἐγένοντο διάφοροι λίαν οὐσιώδεις, καὶ αἵτινες, κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμον, ἀποκαθιστῶσιν ἄκυρον αὐτήν· δηλ. ὅτι ἡ κάλπη παρεβιάσθη, καὶ ὅτι ἐξαχθέντα ἐξ αὐτῆς πλέον τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ψηφοδέλτια ἐνοθεύθησαν ὑπὲρ τοῦ Μ. Παγκάλου καὶ Ἐμμ. Ἀντίπα· τὸ περιστατικὸν δὲ τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐπιβεβαιοῖ μὲν ἡ πλειονοψηφία, ἀρνεῖται δὲ ἡ μειονοψηφία τῶν ἐπὶ τῆς διαλογῆς ἐπιτροπῶν, συνομολογοῦσα ὅμως, ὅτι δύο ἐπὶ τῆς ὁπῆς τῆς κάλπης σφραγῖδες φαίνονται τωόντι οὐχὶ εἰς κατάστασιν ἀλύμαντον, ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τῶν φερομένων ἐπὶ τῶν ψηφοδελτίων σβυσμάτων καὶ σχισμάτων, ἐκ τῆς συμπαραβολῆς τῶν ἐπὶ τοῦ προσαχθέντος ἐπιβλήματος τῆς κάλπης σφραγίδων, πρὸς τὰ ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἐκτυπώματα, δύο τῶν ὁποίων φαίνονται ὅλως μεταβεβλημέναι, καὶ αἵτινες ἀφαιρεθεῖσαι ἀποκαθιστῶσιν εὐκόλων τὴν νόθευσιν, ὡς ἐκ τῆς ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Κέας καταθέσεως διακοσίων ὀκτὼ ψηφοφόρων καὶ ἑκατὸν δέκα ἓξ ἔτι ἐνισταμένων, ὅτι τὰ ψηφοδέλτιά των καθαρὰ ἐρρίφθησαν εἰς τὴν κάλπην ὑπὲρ τοῦ Κολποδίνου καὶ Λευϊτικοῦ, περιστατικὰ τὰ ὁποῖα ἐπροξένησαν μὲν ἀληθῆ τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ Μ. Παγκάλου ὅτι, θελήσει τῶν ψηφοφόρων πρὶν ἢ ῥιφθῶσιν εἰς τὴν κάλπην τὰ ψηφοδέλτια μετεβλήθησαν τὰ ὀνόματα.

Ἐκτὸς ὅμως τούτων, εἰς τὴν περὶ ἧς πρόκειται κάλπην εὑρέθησαν περισσεύσαν τῶν ψηφορορησάντων ὀκτὼ ψηφοδέλτια, εἰς ἐκείνην δὲ τοῦ δήμου Δρυοπίδος ἕν, τὸ ὅλον ἐννέα, τὰ ὁποῖα προστεθέντα ἀνεβίβασαν τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπὲρ τοῦ Μ. Παγκάλου ψήφων εἰς **1013**, ἀφαιρουμένων δὲ, εἰς ψήφους **1004**, ἐνῷ διὰ νὰ ἔχῃ τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, ἀπαιτοῦνται ψῆφοι, αἱ δὲ ἐννέα ψῆφοι ἐπειδὴ μεταβάλλουν τὸ ἀποτέλεσμα,

δὲν δύνανται νὰ ὑπολογισθῶσι κατὰ τὸν νόμον. (Πρακτικὰ τῆς συνελεύσεως σελ. **247, 637**).

Διὰ νὰ φθάσῃ ὅμως εἰς τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ ἡ μειονοψηφία, ἐπειδὴ ἡ πλειοψηφία κηρύττουσα ἀκυρωτέαν τὴν κάλπην, ἐπέμενεν νὰ μὴν ὑπολογισθῶσι τοὐλάχιστον αἱ **157** νοθευμέναι ψῆφοι, κατελόγισε διὰ **23** τῶν νενοθευμένων ψηφοδελτίων, τὴν δὲ διαλογήν της ὑπὲρ τοῦ Μόσχ. Φ. Παγκάλου ἐνήργησε, παρόντος τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ νομάρχου, καὶ μὴ παραπονεθέντος τοῦ ὑπὲρ οὗ ἐγένετο· ἐν τούτοις ἡμέρας τινὰς, ἀφ' ἧς τὸ τμῆμα ἐπελήφθη τῆς ἐκλογῆς, ἠγέρθησαν παράπονα παρὰ τοῦ ῥηθέντος Παγκάλου, ὅτι ψῆφοι τινὲς δὲν κατελογίσθησαν εἰς ὄνομά του παρὰ τῆς φίλης του μειονοψηφίας· ἐνεργηθείσης δὲ κατὰ συνέπειαν δικλογῆς παρὰ τοῦ τμήματος, εὑρέθησαν **23** περίπου ἔτι ψηφοδέλτια φέροντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ, γεγραμμένα διὰ μιᾶς χειρὸς, ἄνωθεν τῶν ὀνομάτων τῶν ἀντιπάλων του Λευϊτικοῦ, Παγκάλου καὶ Κολποδίνου, καὶ οὐχὶ καὶ ἐκεῖνο τοῦ συναδέλφου του Ἀντίπα ὡς εἰς τὰ λοιπὰ ἐσβεσμένα ψηφοδέλτια.

Αἱ ψῆφοι αὐταὶ ἔλαβον ὕπαρξιν κατόπιν μεταγενεστέρας ἀναντιῤῥήτως νοθεύσεως, διότι ἄλλως ἤθελον φέρει καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἐμμ. Ἀντίπα, διότι ἡ μειονοψηφία οὖσα ὑπὲρ τοῦ Μ. Παγκάλου καὶ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων του, δὲν ἠδύνατο νὰ τὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ αὐτὸν, καὶ νὰ τὰ προσθέσῃ εἰς ὄνομα τοῦ ἀντιπάλου του Λευϊτικοῦ, ὅστις λαβὼν κατὰ τὴν ἐν Κέᾳ διαλογὴν τεσσαράκοντα ἐννέα ψήφους, ἀναραίνεται ὡς λαβὼν κατὰ τὴν ἐν τῷ τμήματι διαλογὴν **15** μόνον, διότι καὶ ὁ Μόσχος Πάγκαλος παρὼν καὶ οἱ φίλοι του, ἤθελον κάμει ἔνστασιν τοιαύτην, διότι τὸ παράπονον αὐτὸ ἠγέρθη μεθ' ἡμέρας ἀφοῦ διελύθη, ὅτι οὔτε αὐτὸς ἔχει τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, καὶ διότι ἀναραίνονται ἤδη περισσότερα νοθευμένα ψηφοδέλτια, ἀφ' ὅσα αἱ ἐπὶ τῆς διαλογῆς ἐπιτροπαὶ σημειοῦν.

Ἐν τούτοις ἡ διαφορὰ τῆς διαλογῆς αὐτῶν, τὸ παράπονον τῶν ἀντιθέτων τοῦ Μ. Παγκάλου ὅτι ἐνοθεύθησαν καὶ ἀντηλλάγησαν ὑπὲρ τὰ τετρακόσια ψηφοδέλτια, καὶ ἡ ἰδέα ὅτι ἦτο φυσικώτερον δῆθεν, λαβούσης χώρας νοθεύσεως, ν' ἀντικατασταθῶσι καὶ οὐχὶ νὰ διαγραφῶσι τὰ ψηφοδέλτια, ἐγέννησαν τὴν ἰδέαν ἐκ μέρους τινῶν εἰς ἀποστολὴν ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέτασιν, ἀλλὰ τεθείσης εἰς ψηφοφορίαν, διὰ ψήφων ἑπτὰ πρὸς ἕξ, ἀπερρίφθη.

Μετὰ τοῦτο προταθέντος ν' ἀποφανθῇ τὸ τμῆμα, ἂν ἡ ἐκλογὴ τοῦ δήμου Κέας ἦναι ἔγκυρος καὶ νόμιμος βουλευτὴς ὁ Μ. Πάγκαλος, διότι οὐδεὶς τῶν λοιπῶν ψηφοφορηθέντων ἔλαχε

τῆς ἀπολύτου ψηφοφορίας, ὁ δὲ Ἐμμανουὴλ Ἀντίπας, καὶ μ' ὅλας αὐτὰς τὰς μεταβολὰς καὶ νοθεύσεις ἐλλείπει τεσσαράκοντα περίπου ψήφων, ὥστε καὶ ἐπικυρωθείσης ἢ μὴ τῆς ἐκλογῆς, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ οὐδὲν δι' αὐτὸν ἀποτέλεσμα, παρετήρησάν τινες, ὅτι ἡ νόθευσις τῆς κάλπης δὲν ἀποδεικνύεται, καθότι αἱ προσαχθεῖσαι σφραγίδες δὲν φαίνονται λελυμασμέναι, ἀλλὰ τὸ συμπέρασμα τοῦτο τὸ ἐξάγουν οἱ θέλοντες ν' ἀποδείξουν τὴν νόθευσιν ἐξ **147** ψηφοδελτίων, τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν ἐν τῇ κάλπῃ, καὶ ἦσαν διαγεγραμμένα τὰ ἐπ' αὐτοῖς ὀνόματά των καὶ προσθεμένα ἐκεῖνα τοῦ Μόσχου καὶ Ἀντίπα.

Ὅτι ἡ περίστασις αὕτη δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων, αἵτινες δύνανται νὰ παράξουν τὸν τῆς νοθεύσεως λόγον, καθότι οἱ ἐκλογεῖς δύνανται νὰ μεταβάλλουν τὰς ψήφους των κατὰ τὸ δοκοῦν, καὶ καθόσον μάλιστα διϊσχυρίζονται, ὅτι τοῦτο ἐγένετο ὑπό τινος τῶν ἐν Κέᾳ κομματαρχῶν πρὸς ἐξαπάτησιν τοῦ Κολποδίνου, ὅστις εἶχεν ἐμπιστευθῇ εἰς αὐτὸν ψηφοδέλτια φέροντα διάφορα διακριτικὰ σημεῖα.

Ὅτι, ἂν ἐλάμβανε χώραν νόθευσις ἐκ μέρους τοῦ προέδρου τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ὡς τὸν κατηγοροῦν, οὗτος ἠδύνατο μὲ περισσοτέραν εὐκολίαν καὶ καλλίτερα νὰ ῥίψῃ νέα μονογεγραμμένα ὑπ' αὐτοῦ καὶ νὰ ἐξαφανίσῃ τὰ ἤδη ὡς νόθα κατηγορούμενα ψηφοδέλτια· ἀλλ' αἱ ἀμφιβολίαι αὗται ἀποδεικνύονται ἀνυπόστατοι κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, διότι δὲν κατηγορεῖται ὁ πρόεδρος ῥητῶς ὡς παρασταθεὶς εἰς τὴν νόθευσιν, καὶ διότι, κατὰ τὰς ἐνστάσεις τῶν ψηφοφόρων, τὰ ὑπὲρ τοῦ Κολποδίνου ψηφοδέλτια ὑπερέβαινον τὰ τετρακόσια, καθὼς καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ Λευϊτικοῦ καὶ Σ. Παγκάλου, ἐξ ὧν διακόσια μόνον περίπου εὑρέθησαν ἐντὸς τῆς κάλπης, τὰ **157** τῶν ὁποίων νοθευμένα· δὲν ἐδύναντο δὲ ν' ἀνταλλάξωσιν ἅπαντα, διότι ἡ νόθευσις ἤθελεν εἶσθαι πλέον καταφανής, καὶ διότι δὲν ἠδύνατο ἤδη νὰ προταθῇ τὸ προτεινόμενον ὡς εὔλογον αὐτὸ ἐπιχείρημα· ἄλλως οὐδεμία παρουσιάσθη κατὰ τῆς δευτέρας νοθεύσεως ἀντιλογία.

Ἐπειδὴ ἡ κάλπη τοῦ δήμου Κέας ἔχει οὐσιώδη ἐπιῤῥοὴν καὶ ἄνευ αὐτῆς δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἐκλογικὸν ἀποτέλεσμα, οὔτε ἔχει τις τῶν ψηφοφορηθέντων τὴν κατὰ νόμον πλειονοψηφίαν, διὰ ταῦτα τὸ τμῆμα, κατὰ πλειονοψηφίαν, προτείνει νὰ κηρυχθῇ ἄκυρος ἡ ἐκλογὴ τοῦ δήμου Κέας καὶ νὰ διαταχθῇ ἡ ἐπανάληψίς της, ἡ δὲ μειονοψηφία ἐπιμένει ν' ἀποσταλῇ ἡ ἐπιτροπή.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **1** Φεβρουαρίου **1851**.

Ὁ εἰσηγητὴς Α. Κουμουνδουράκης.

Προκειμένου δὲ νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ταύτης συζήτησις, εἰς μὲν ἐπρότεινε νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ ἡ ἔκθεσις, ὁ δὲ πρόεδρος ἀπήντησεν, ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καθιερωθεῖσα ἀρχὴ εἶναι τὸ νὰ συζητῆται μὲν ἀμέσως πᾶσα βουλευτικὴ ἐκλογή, καθ' ἧς ἀντίῤῥησις δὲν ὑπάρχει, νὰ ἀναβάλλωνται δὲ μόνον ἐκεῖναι, ὧν τὰ καθ' ἕκαστα προκαλοῦσι συζήτησιν. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀναβληθῇ μόνον καὶ ἡ παροῦσα, πᾶς δὲ τῶν βουλευτῶν δύναται νὰ συμβουλευθῇ, ἂν θέλῃ, τὴν ἔκθεσιν.

Ἐπὶ τούτοις ἀναβληθείσης ἐπὶ τὴν αὔριον τῆς συζητήσεως, ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων νομοσχεδίου.

Λαβὼν δέ τις τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, παρετήρησεν ὅτι τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον τρία τινὰ κυρίως ἀναπτύσσει, τὴν ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως τῶν ἐξόδων, τὴν ἐκ τούτου μέχρι τοῦδε ἄτακτον κατάστασιν τῶν ταμείων καὶ τὰ προτεινόμενα εἰς κατάπαυσιν ταύτης σωτήρια μέσα. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι μετὰ πολλῆς εἰλικρινείας τε καὶ εὐφραδείας ἐκτίθησιν ὁ ὑπουργὸς τοὺς λόγους, ἐξ ὧν ὡρμήθη εἰς τὴν προκειμένην τῶν ταμείων μεταῤῥύθμισιν, ἀλλ' οἱ λόγοι οὗτοι ὅσῳ μᾶλλον ἀξιόπιστοι εἶναι, τοσούτῳ καθίστανται λυπηροί. Διότι λέγων ὁ ὑπουργὸς διὰ τῆς ἐκθέσεως, ὅτι οὐδεμία εἰσπραξις τῶν ἐγγείων φόρων ἐνεργεῖται ἐγκαίρως, ἐπιβεβαιοῖ ὅτι τοιαύτη τις εἴσπραξις δὲν ἐνηργήθη ποσῶς καὶ ἀποτέλεσμα τούτου ἡ μεγάλη καθυστέρησις **26.683000** δραχμῶν. Ἐπίσης δὲ καὶ ἐκ τῆς ὁμολογίας, ὅτι ἀξιόχρεως ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεως τῶν φόρων δὲν ὑπάρχει, ἐξάγεται ὅτι ἀνεξελέγκτως ἐνεργεῖται μέχρι τοῦ νῦν ὁ οὐσιωδέστατος οὗτος κλάδος τοῦ κοινοῦ πλούτου, καὶ ἐντεῦθεν πᾶς τις δύναται νὰ ἐννοήσῃ ποία ἡ ὑλικὴ τοῦ ἔθνους κατάστασις. Ἄλλως τε, τὸ νὰ λέγῃ ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἡ μεταξὺ εἰσπρακτόρων καὶ ταμιῶν λογοδοσία κατέστη γόρδιος δεσμὸς, δὲν ἐμφαίνει ἄλλο, ἢ ὅτι ὁ δεσμὸς οὗτος οὐχὶ διὰ τῶν χειρῶν, ἀλλὰ διὰ μόνης τῆς σπάθης δύναται νὰ λυθῇ. Καὶ ὁμολογεῖ μὲν οὗτος ὅτι ἔλλειπε τὴν λύσιν ταύτην διὰ τοῦ ἀναχείρας νομοσχεδίου μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέλλον, ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς οὐδὲν ὑπόσχεται διὰ τῆς ἐκθέσεως ὡς πρὸς τὸ ἐνεστὼς καὶ τὸ παρελθόν. Ἐκ τῆς τοιαύτης δὲ μεταξὺ εἰσπρακτόρων καὶ ταμιῶν περιπλοκῆς ἐξάγεται, ἢ ὅτι ἀποσταλέντες ὑπὸ τῶν ταμιῶν οἱ εἰσπράκτορες κατεκράτησαν τὰ παρ' αὐτῶν εἰσπραχθέντα χρήματα, ἢ ὅτι ἀπέδωκαν μὲν ταῦτα πρὸς τοὺς ταμίας, οὗτοι

δ' ἀρνοῦνται ὅτι τὰ ἔλαβον. Καὶ ἐν τούτοις ποία ἡ ἐκ τούτου συνέπεια; ἡ μὲν Βουλὴ οὐδὲ δύναται νὰ εὕρῃ τὸ μέσον, οὐδὲ τῶν καθηκόντων της θεωρεῖ νὰ λύσῃ τὸν τοιοῦτον δεσμόν, τὸ δὲ ὑπουργεῖον ἐπισήμως ὁμολογεῖ ὅτι ἀδύνατον εἶναι νὰ διακρίνῃ τίς ὁ πληρώσων. Καὶ ἄλλο δὲ δεινότερον τούτου συμβαίνει, ἐπειδὴ, κατὰ τὴν ὑπουργικὴν ἔκθεσιν, πολλοὶ τῶν φορολογουμένων καὶ τοι ἐξοφλήσαντες, διατελοῦσιν ὄντες ἐγγεγραμμένοι ὡς ὀφειλέται τοῦ δημοσίου. Ἀλλ' ἡ περίστασις αὕτη, τοσοῦτον καθ' ἑαυτὴν ἄτοπος, δὲν ἔπρεπε νὰ ὁμολογηθῇ μόνον, ἀλλ' ὀφείλει νὰ ὑποδείξῃ ὁ ὑπουργὸς τίς ὁ τρόπος, καθ' ὃν δύνανται νὰ ἀποδειχθῶσιν οἱ ἐξοφλήσαντες καὶ πῶς θέλει ἀποσβεσθῇ τὸ ἐπ' ὀνόματι των σημειούμενον χρέος. Διότι πολλοί, ἀδίκως ἐγγεγραμμένοι ἔτι ὡς ὀφειλέται, προσκαλούμενοι εἰς νέαν ἐξόφλησιν, ἀρνοῦνται κατὰ φυσικὸν λόγον, καὶ οὕτως ἀποστελλόμενοι εἰς φυλάκισιν, διάζονται μετ' ὀλίγον νὰ πληρώσωσιν αὖθις. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων, προστίθησιν ὁ ὑπουργὸς ἐν τῇ ἐκθέσει, ὅτι ἕτεροι πάλιν μικρὰ ὀφείλοντες καταζητοῦνται νὰ πληρώσωσι ποσότητας ἀνωτέρας, καὶ τοῦτο δὲν ἠδύνατο βέβαια οὐδεὶς νὰ πιστεύσῃ, ἂν αὐτὸς ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς δὲν τὸ ὡμολόγει. Ἀλλ' ἐνῷ τοιαύτη εἶναι παρ' ἡμῖν ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων, ὁ ὑπουργὸς καὶ ἄλλην ἀναφέρει πικρὰν ἔλλειψιν, λέγων, ὅτι οἱ εὐτελῆ μόνον καθυστεροῦντες ποσὰ καταδιώκονται, οἱ δὲ μεγάλοι ὀφειλέται διαφεύγουσι πολλάκις ἀκαταζήτητοι. Διὰ τί ἄραγε τοῦτο; Ἐπὶ ἓξ ἔτη συνεδριάζουσαι αἱ βουλαί, ἀνεγνώρισαν ἴσως ἐξαιρετικόν τι δικαίωμα ὑπὲρ τῶν μεγάλων τούτων ὀφειλετῶν; Τί; εἶχε τὸ καθῆκον νὰ καταδιώξῃ αὐτούς; τίς, ἐκτὸς τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ τῶν ὑπαλλήλων του; Διὰ τί δέ, ἐνῷ πᾶν μέσον κεῖται εἰς χεῖρας τῆς Κυβερνήσεως καὶ κατ' αὐτῶν τῶν μέσων οὐδεὶς δύναται ν' ἀντιτείνῃ, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔθηκεν εἰς ἐνέργειαν ταῦτα; Καὶ ἔπειτα εἶναι δίκαιον ἡ ἔλλειψις αὕτη νὰ φέρηται ἤδη ὡς ἐπιχείρημα καὶ αἱ βουλαὶ δι' αὐτὸ τοῦτο νὰ ἐπιψηφίσωσι τὸν προκείμενον νόμον; Ἀλλ' ἐνῷ διὰ τῆς ὁμολογίας ταύτης ὁ ὑπουργὸς λέγει ὅτι οἱ μικροὶ ὀφειλέται, οἱ ἐνδεεῖς καὶ στερούμενοι μέσων καταδιώκονται, ἐκ τούτου δὲ νομοθετεῖται σχεδὸν εἶδος προνομίου ὑπὲρ τῶν μεγάλων· ἐξηγῶν ἔπειτα τὸ εὐγενὲς τῶν αἰσθημάτων αὐτοῦ, προστίθησιν, ὅτι αἴσθημα δικαιοσύνης πρὸς τοὺς διοικουμένους καὶ αὐτὰ τοῦ δημοσίου τὰ συμφέροντα τὸν ἠνάγκασαν νὰ ἐξέλθῃ τῆς σφαλερᾶς ταύτης θέσεως. Καὶ φρονεῖ μὲν ὁ ὑπουργός ὅτι πρέπει νὰ αὐξήσῃ πρὸς τοῦτο τήν τε δια-

χειρῶν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν ἀπαιτουμένην αὐτῶν ἀμοιβήν, ἀλλὰ ποῦ ἀπαντᾶται ἐνταῦθα ἡ ὑπὲρ τῶν διοικουμένων ῥηθεῖσα δικαιοσύνη; Ἰδοὺ ὁ λόγος, δι' ὃν ἀνέβη κυρίως τὸ βῆμα καὶ ἀπαιτεῖ νὰ ἐξηγήσῃ πρὸς τοῦτον ὁ ὑπουργός, ποῦ ἡ δικαιοσύνη αὕτη καὶ ποῖα τὰ πρὸς πραγματοποίησιν μέσα. Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς τρέφει ἀναμφιβόλως τὰ αὐτὰ μεθ' ἡμῶν αἰσθήματα ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, ἡ παραδοχὴ ὅμως τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νόμου θέλει φέρει κενὴν μόνον τὴν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἔκφρασιν τοῦ αἰσθήματός του. Ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς προστίθησιν, ὅτι ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ θέλουσι λαμβάνει οἱ εἰσπράκτορες καὶ ποσοστόν τι ἐκ τῶν εἰσπράξεων, διὰ νὰ εἰσπράττωσι προθυμότερον τὰς καθυστερήσεις. Παρατηρεῖ ὅμως ὅτι ἂν καὶ αἱ καθυστερήσεις αὗται προέρχονται κατὰ μέρος ἐκ τοῦ λαοῦ, οὐχ' ἧττον ὀφείλομεν αὐτὰς καὶ εἰς τοὺς ἐν ἰσχύι, οὐδεὶς δὲ δύναται ν' ἀμφιβάλλῃ, ὅτι οἱ εἰσπράκτορες, ἀπέχοντες τούτων, θέλουσι καταδιώκει τοὺς μικροὺς ὀφειλέτας καὶ ὑποβάλλει εἰς νέαν ἐξόφλησιν, ἵνα λαμβάνωσι καὶ αὐτοὶ τὸ ἐκ τῶν εἰσπραττομένων δικαίωμα. Ἐντεῦθεν πανταχόσε τοῦ Κράτους αἱ φυλακαὶ γέμουσι τοιούτων ὀφειλετῶν, οἱ χωροφύλακες παραβιάζοντες καὶ αὐτὸ τὸ ἄσυλον τῆς οἰκίας, συλλαμβάνουσι τοὺς πολίτας, καὶ ὡς πρὸς τοῦτο συμβαίνει σχεδὸν ὅ,τι καὶ πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας, ὅτε ἔξωθεν τῶν ναῶν παραμένοντες οἱ Ὀθωμανοὶ, συνελάμβανον δι' ἀπότισιν δῆθεν χρέους τοὺς ἐκεῖθεν ἐξερχομένους! Ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς λέγει πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη δὲν εἶναι μοναδικὸν ἀποτέλεσμα τοῦ ἐν ἰσχύι ὑπάρχοντος νόμου, ἀλλ' ἰδίως αὐτοῦ τοῦ ἐπικρατοῦντος φορολογικοῦ συστήματος. Τὸ κατ' αὐτὸν ὅμως, συμφωνῶν εἰς τὸ πρῶτον, δὲν παραδέχεται ἀφ' ἑτέρου, ὅτι ἔφερε τὴν κατάστασιν ταύτην τὸ ἤδη φορολογικὸν σύστημα. Αὐτὸ τὸ σύστημα ὑπῆρξε πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων εἰς τὴν Ἑλλάδα, αὐτὸ ἠσπάσθησαν αἱ κατὰ καιροὺς προσωρινὰι Κυβερνήσεις, αὐτὸ ἔπειτα ὁ Κυβερνήτης, ἡ ἀντιβασιλεία, ὁ Βασιλεύς· αὐτὸ τέλος εἶναι καὶ σήμερον εἰς ἐνέργειαν. Καὶ μέχρι μὲν τοῦ 1843, ὅτε τὸ σύστημα τοῦτο μίαν διαφορὰν εἶχε, τὸ νὰ ἐνοικιάζωνται διὰ χρημάτων αἱ πρόσοδοι, ἔρθανον αἱ καλυτερήσεις εἰς ἔνδεκα μόλις ἑκατομμύρια, ἂν καὶ ἡ διὰ χρημάτων ἐνοικίασις ἐπροκάλει τὸ ἥμισυ μόνον τῆς ἐκ μέρους τῶν ἐνοικιαστῶν ἀποτίσεως τῶν χρεῶν των καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀπέφευγε τὸ νὰ ἐκποιῇ τὰς ἰδιοκτησίας αὐτῶν. Ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὴν μεταβολὴν πρῶτος ἐπιψηφίσθη νόμος, ἡ ἄμεσος τῶν ἐγγείων φόρων εἰσπραξις, καὶ

ὑπὲρ τοῦ νόμου τούτου καὶ αὐτὸς ὁ ἀγορεύων ἐψηφοφόρησεν· Ἐν ᾧ δ' ἐζήτησαν τότε τὸν νόμον οἱ ὑπουργοί, διὰ νὰ παύσωσιν ὡς ἔλεγον, αἱ καθυστερήσεις, πόθεν συνεσωρεύθησαν αὗται; ἀπὸ τῶν δημητριακῶν καρπῶν; ἀλλ' εἰσέπραττεν αὐτοὺς τὸ δημόσιον· ἀπὸ τῶν τελωνείων; ἀλλ' οὐδεὶς δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ τοῦτο. Καὶ ἐν τούτοις τὸ ἀνωτέρω σύστημα τῆς εἰσπράξεως διήρκεσε μέχρι τοῦ **1846**, ἑωσοῦ συνεισθαισθεῖσα ἡ Κυβέρνησις ὁποῖαι συμβαίνουσιν ἐξ αὐτοῦ καταχρήσεις, ἐζήτησε παρὰ τῶν Βουλῶν καὶ ἀπεφασίσθη ἡ κατ' εἶδος ἐνοικίασις τῶν προσόδων, ἐξασφαλίσασα δὲ τὸ σύστημα τοῦτο καὶ διὰ πολλῶν μέτρων ἄλλων, ἐπόμενον ἦτον ὅτι δὲν ἤθελεν ἔχει καθυστερήσεις ἢ ἐκ μόνων τῶν ζημιουμένων τυχὸν **200—400** χιλιῶν. Καὶ ὅμως αἱ καθυστερήσεις ηὔξησαν τοσοῦτον ἀπὸ τοῦ **1847**, ὥστε εἰς πᾶν ἄλλο ἢ εἰς τὸ φορολογικὸν σύστημα δύναται νὰ ἀποδοθῇ ἡ αἰτία, καθ' ὅσον ἄλλως τὴν ἐκτίμησιν ἐπὶ τῶν ἀμπέλων διετέχθη ἀπὸ τοῦ **1844** ἡ ἐκ τῶν δηλώσεων εὐκολία, ἐπίσης δὲ καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ ποιμνιακοῦ φόρου καὶ τῶν μελισσίων. Ἀφ' οὗ λοιπὸν τοσαῦται ἐδόθησαν εἰς τοὺς ταμίας εὐκολίαι, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν πάντες, ὅτι τὸ κακὸν ἀπορρέει ἐκ μόνης τῆς κακῆς τῶν προσώπων ἐκλογῆς, γινομένης συνήθως, δὲν λέγει λόγῳ συμφέροντος, ἀλλὰ χάριν συγγενικῶν σχέσεων ἢ φιλίας, καὶ ὅταν πάσχωμεν οἰκονομικῶς, τὸ ἔθνος πάσχει κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν καρδίαν. Διὸ ἀπαιτοῦνται μέτρα καὶ σύντονα καὶ ὀρθά, ἐπειδὴ ἄλλως πᾶσα ἐξόδων αὔξησις εἶναι ἀνωφελὴς καὶ ἡ κατάστασίς μας δὲν θέλει μεταβληθῇ. Καὶ δὲν ἐννοεῖ μὲν ὅτι πρέπει νὰ θέσωσιν αἱ βουλαὶ ἐπιτροπὰς, δι' ὧν νὰ γίνηται ἡ ἐκλογὴ τῶν προσώπων, ἀλλ' ἀφίνοντες ἐλεύθερον τὸ δικαίωμα τοῦτο τοῦ ὑπουργοῦ, ἔνθεν μὲν νὰ παύσωμεν ἡμεῖς τὰς ὑπὲρ προσώπων συστάσεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ μένωσιν ἀνένδοτοι πρὸς ταύτας οἱ ὑπουργοί, διότι ἄλλως ἡ θέσις μας θέλει ἀποβῇ δεινοτέρα. Τελευταῖον παύων ἐξαιτεῖται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ νὰ διασαφήσῃ ποῖον θέλει λάβει μέτρον ὑπὲρ τῶν καταδιωκομένων ἐπὶ διπλῇ ἢ ἀνωτέρᾳ τῆς ἀληθοῦς πληρωμῇ, καὶ ποῖον κατὰ τῶν μεγάλων τοῦ δημοσίου ὀφειλετῶν, οὓς μετὰ τῆς αὐτῆς παῤῥησίας δύναται νὰ κατονομάσῃ.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἰπὼν, ὅτι ἀληθῶς ἡ ἔκθεσις αὐτοῦ ἔχει πρωτότυπόν τινα χαρακτῆρα, διότι μεθ' ὅλης τῆς εἰλικρινείας ἀνέπτυξε πᾶν ὅ,τι ἐλλειπὲς εὗρε, καὶ διαδηλώσας τὰς πληγὰς ὑπέδειξε καὶ τὰ πρὸς ἴασιν μέσα. Ἀλλ' εἰς τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ εἶπε πλειότερόν τι τῶν ἐκ-

τεθέντων, ἤτοι, ὅτι ἀπαιτοῦνται πρὸς ἐντελῆ τοῦ κακοῦ θεραπείαν, ἐκτὸς τοῦ ἀνὰ χεῖρας νόμου καὶ τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ἐφόρων, α.) συμπλήρωσις τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου, β'.) τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου καὶ γ'.) γενικὸς λογιστικὸς ἔλεγχος. Καὶ μέχρι τοῦδε μὲν ἡ Βουλὴ ἐπιψηφίσασα τὸν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ἐφόρων νόμον, ἔχει ἤδη ὑπ' ὄψιν καὶ τὸν προκείμενον, ἀλλὰ πρὸς πλήρη τούτων ἐφαρμογὴν ἀπαιτεῖται καὶ ὁ περὶ συμπληρώσεως τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου νόμος, ὃν θέλει ὑποβάλει μετ' οὐ πολὺ εἰς τὸ σῶμα. Καὶ ἐπροκλήθη μὲν νὰ ἐξηγήσῃ ποία ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ὑπὲρ τῶν διοικουμένων ἀναγκαίας δικαιοσύνης, ἁπάντων δὲ παρατηρεῖ, ὅτι ὑπάρχουσιν ἀληθῶς εἰς τὰς ἐπαρχίας αἱ βεβαιοῦσαι ἀρχαὶ, ἤτοι οἱ ἔφοροι, καὶ αἱ παραλαμβάνουσαι, οἱ ταμίαι, ἀλλ' ὅτε ὑπάλληλός τις δύναται νὰ φυλακίζῃ ὡς θέλει τοὺς πολίτας, νὰ εἰσπράττῃ ἢ ὄχι τὰ ὀφειλόμενα, καὶ δι' ὅλην ταύτην τὴν δικαιοδοσίαν εἰς οὐδένα νὰ ὑπόκηται ἔλεγχον, ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἀτέλεια τῆς ἀνθρωπίνου αὐτοῦ φύσεως δύναται νὰ περιπέσῃ εἰς καταχρήσεις. Χαλινὸς λοιπὸν τῶν παρεκτροπῶν τούτων εἶναι πανταχοῦ τῆς Εὐρώπης, καὶ ἰδίως εἰς τὴν Γαλλίαν, τὸ γενικὸν λογιστήριον, ὁ διαρκὴς καὶ ἀκοίμητος οὗτος ἔλεγχος τῶν εἰσπράξεων· ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀνεπαρκοῦς τῶν παρ' ἡμῖν μέσων, ὁ ἔλεγχος οὗτος καθίσταται ἀτελεσφόρητος. Οὕτω π. χ. ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος βεβαιόνει τὸ εἰσπρακτέον, ὁ δὲ ταμίας εἰσπράττει ποσότητά τινα, ἄθροισμα διαφόρων μικρῶν χρεῶν, ἀλλ' ἐν ᾧ εἶναι ἀνάγκη αἱ εἰσπράξεις αὗται νὰ ἐγγράφωνται καὶ εἰς τὰ βιβλία τοῦ κεντρικοῦ λογιστηρίου, διὰ νὰ ὑπόκειται εἰς ἔλεγχον ὁ ταμίας, ὁ ἔλεγχος οὗτος δὲν ὑπάρχει σήμερον, ἡ Κυβέρνησις ἀγνοεῖ τὰς πράξεις τῶν ταμιῶν καὶ οὗτοι ἐνεργοῦσι κατ' ἰδίαν συνείδησιν· ἐννοεῖται δὲ ὅτι ὡς ἄνθρωποι, συνδέοντες σχέσεις ἢ ὑποκείμενοι εἰς ἀνάγκας, δύνανται νὰ περιπίπτωσιν ἐκ τούτου εἰς πολλὰς ἀδικίας. Τὸ λογιστήριον λοιπὸν εἶναι ὁ καταπαύσων αὐτὰς χαλινὸς, καὶ ὅταν δὲν ἀγνοῇ ὁ ταμίας ὅτι ἀδιαλείπτως ἐποπτεύει αὐτὸν ἄγρυπνος ὁ ὀφθαλμὸς τῆς Κυβερνήσεως, δὲν μένει ἀμφιβολία ὅτι παύει τοῦ λοιποῦ παντὸς ἀδικήματος. Διὸ ἐγίνοντο μὲν ἄχρι τοῦδε πολλὰ ἀδικήματα, ἀλλ' ἐν ᾧ ἠλαττώθησαν ἤδη ταῦτα, ἐλπίζει νὰ καταπαύσωσιν ἐντελῶς, ἅμα εἰσαχθέντος τοῦ περὶ τούτου νομοσχεδίου, καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ὑπὲρ τῶν διοικουμένων ἐκφρασθείσης ἰδέας τοῦ ὑπουργοῦ. Ἄλλως ὅμως ἀπαιτεῖται, ὡς εἶπε, πρὸς τοῦτο καὶ πολυχειρία ταμιακῶν ὑπαλλήλων, διότι, ὡς συμβαίνει σήμερον, ὁ μὲν εἰσπράκτωρ

ὑπιβ άλλων εἰς πληρωμὴν τοὺς ὀφειλέτας, δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι εἰσέπραξεν ὀλιγώτερα, ὁ δὲ ταμίας δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐξακριβώτῃ τὰς εἰσπράξεις αὐτοῦ. Καὶ ἀληθῶς, ὅταν διὰ δέκα χιλιάδας ὀφειλετῶν ἕκαστος ταμίας κρατῇ κατάλογον ὀνομάτων, διότι ἕκαστον τούτων ἐπαναλαμβάνεται καὶ δεκάκις λόγῳ διαφόρων χρεῶν· εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπαρκέσῃ ὁ ταμίας εἰς ἐξακρίβωσιν, ἐκ τῶν κειμένων ὁρμώμενος μέσων; Μόλις λοιπὸν τὸ ἤδη καθιερούμενον προσωπικὸν θέλει ἐπαρκέσει πρὸς ἐπανόρθωσιν τούτων πάντων καὶ ἴσως βραδύτερον μάλιστα θεωρηθῇ ἀναγκαῖον νὰ αὐξηθῇ ἔτι. Ἀλλ' ἂν ὁ προαγορεύσας εἶπεν, ὅτι ἀπαιτεῖται καὶ εὔστοχος τοῦ προσωπικοῦ ἐκλογή, παρατηρεῖ ὅτι δὲν εἶναι ζήτημα τοῦτο, καὶ ἂν ἦναι καθῆκον διὰ τὸν τυχόντα, πολὺ μᾶλλον δι' αὐτὴν τὴν Κυβέρνησιν τὸ νὰ θέσῃ κατάλληλα πρόσωπα. Ἐνταῦθα λοιπὸν ἀπαιτοῦνται κυρίως ἡ τῆς ὑπηρεσίας πολυχειρία καὶ ἡ ἀνάλογος τῶν μισθῶν αὔξησις, διότι τὸ μέχρι τοῦδε ὀλιγαρκὲς τῆς μισθοδοσίας ἐκάλεσε μικρὰν πολιτῶν τάξιν εἰς τὸν οἰκονομικὸν κλάδον καὶ ἤδη διὰ τῆς γενομένης αὐξήσεως θέλουσι προσέλθει ἀνώτερα πρόσωπα. Καὶ ἀληθῶς διὰ τῶν ἤδη ὑπαρχόντων μέσων μὴ δυνάμενοι νὰ καλέσωμεν τοὺς καταλλήλους εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πολίτας, αἰωπηλῶς ὑποφωνοῦμεν πρὸς τοὺς ὑπάρχοντας νὰ οἰκονομήσωσιν ὡς δύνανται τὰς ἀνάγκας των, ἕκαστος δὲ δύναται νὰ συμπεράνῃ ποῖαι αἱ ἐκ τούτου συνέπειαι. Δύω ἤδη μῆνας εἰς μάτην ἀναζητεῖ τὸ διὰ τὸ πολύχρυσον τελωνεῖον τῆς Σύρου καταλληλον πρόσωπον, καὶ ὅμως ἀφοῦ εἰς πολλὰ τῶν ἀνωτέρων προσώπων ἐπρότεινε τὴν θέσιν ταύτην, οὐδεὶς ἐδέχθη ἀντὶ τῆς μέχρι τοῦδε μισθοδοσίας, καὶ εὐγνωμόνως ἤθελε δεχθῆ τοιαύτην ἀπὸ μέρους βουλευτοῦ τινος σύστασιν. Δύω ἐπίσης μῆνας ἐπιζητεῖ καταλληλον ἄλλο πρόσωπον δι' ἑτέραν οὐχ ἧττον οὐσιώδη ὑπηρεσίαν, καὶ ὅμως διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους δὲν ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ τὸ πρόσωπον τοῦτο. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ περὶ τοῦ φορολογικοῦ συστήματος ἐκτεθέντα, παρατηρεῖ ὅτι ἠρκέσθη εἰπὼν μόνον, ὅτι διὰ νὰ προτείνῃ Κυβέρνησίς τις τροποποίησιν εἰς τὸ σύστημα, πρέπει νὰ ἔχῃ βάσιν ἐδραίαν, καὶ αὕτη εἶναι τὸ νὰ ἐπαρκῇ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν διὰ τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν· ὅτι πρέπει νὰ δύναται νὰ εἰσπράττῃ ἐγκαίρως καὶ ἐπ' ἀκριβείᾳ τοὺς φόρους· καὶ ὅτι πρέπει συγχρόνως νὰ ἔχῃ τὴν ἰσχὺν τοῦ καταστέλλειν ὅλα τὰ μέσα τῶν καταχρήσεων. Εἰς αὐτὰ λοιπὸν ταῦτα ἐνασχολούμενος πρὸ πολλοῦ στοιχεῖα, τῶν ὁποίων εἶναι τὰ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ λόγου μνησθέντα πέντε νομοσχέδια, ἐλπίζει

νὰ φθάσῃ ὁσονοῦπω τὸν σκοπὸν, ὃν τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου καὶ τῶν διοικουμένων ἀπαιτοῦσι.

Παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ προαγορεύσαντος τὰς παρατηρήσεις, καὶ ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν καὶ ἀγόρευσιν τοῦ ὑπουργοῦ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ συμπεραίνεται, ἡ ἀθλιότης τῆς οἰκονομικῆς τοῦ κράτους καταστάσεως, ἣν τινα εἰς τέσσαρας κυρίως αὐτὸς ἀποδίδει ἀφορμὰς, α'. τὸ ἀνεπαρκὲς τοῦ προσωπικοῦ, β'. τὸ εὐτελὲς τῆς μισθοδοσίας, γ'. τὸ ὅλως πρασωρινὸν τῶν θέσεων, καὶ δ'. τὴν ἀτιμωρησίαν τῶν καταχραστῶν, διότι, ὅπως σήμερον ἀνεπτύχθη ἡ ταμιακὴ ὑπηρεσία, τὸ ἐνυπάρχον προσωπικὸν εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσῃ, τὸ δ' εὐτελὲς τῆς μισθοδοσίας μακρύνει τῆς ὑπηρεσίας τοὺς ἱκανοὺς καὶ τιμίους, μὴ δεχομένους ὑπηρεσίαν τοσαύτας ἐχούσαν εὐθύνας ἐπὶ τοσοῦτον εὐτελεῖ ἀντιμισθίᾳ· οὐδεὶς δὲ φιλοτιμεῖται νὰ ὑπηρετήσῃ μετὰ ζήλου καὶ τιμιότητος, ἔχων ὑπ' ὄψιν, ὅτι σήμερον ἡ αὔριον θέλει παυθῇ, μηδόλως λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν διαγωγῆς του, καὶ τελευταῖον τὸ ἀτιμώρητον ἐνεθάρρυνε καὶ ἐπολλαπλασίασε τοὺς καταχραστάς. Ἐπειδὴ δὲ τῶν πρώτων δύω ἡ θεραπεία εἶναι ἔργον τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν ὑπουργὸν τὰ πρὸς τοῦτο καταλληλα μέσα διὰ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ παρόντος νομοσχεδίου, ἀλλὰ ν' ἀπαιτήσῃ παρ' αὐτοῦ τὴν ἄμεσον θεραπείαν τῶν δύω ἄλλων τῆς τοιαύτης καταστάσεως ἀφορμῶν.

Ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος, ὅτι συμφωνεῖ μὲν καὶ αὐτὸς εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ἱκανῶν καὶ τιμίων ὑπαλλήλων, μὴ ἐννοῶν ὅμως διὰ τούτου νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὸν ὑπουργὸν τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μὴ παύῃ καὶνὰ μὴ μεταθέτῃ τὸν ὑπάλληλον κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ ἁπλῶ πολυετοῦς ὑπηρεσίας ἢ οἰκιακῶν ἀναγκῶν, διότι ἡ ἰδέα αὕτη δὲν συνεπάγει καὶ τὴν ἄλλην τῆς ἱκανότητος καὶ τιμιότητος, καὶ διότι τὸ παρελθὸν μᾶς διδάσκει, ὅτι δὲν εἶναι ἡ μονιμότης μόνη τοῦ ὑπαλλήλου, ἥτις δύναται νὰ βελτιώσῃ τὴν ὑπηρεσίαν.

Μετὰ τὸν πρὸ αὐτοῦ ἐπαναλαβόντα, ὅτι ζητῶν τὴν μονιμότητα τῶν ὑπαλλήλων, δὲν ἐννοεῖ αὐτὴν εἰμὴ μόνον διὰ τὴν ἱκανότητα καὶ τιμιότητα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀναπτύξαντας· ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Σ. Κοπανίτσα καὶ Ν. Ματθαίου, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ταύτην παμψηφεὶ διὰ ψήφων 76.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν ταμείων νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι ;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	. . . .	Σπῦρος Μίλιος	. . . . Ν'
Λεωνίδας Χρυσανθόπουλος	.	Ἰωάννης Κλίμακας	. . . Ν'
Δημήτριος Γιαννούλης	. Ν.	Γρηγόριος Κορφιωτάκης	. .
Λεωνίδας Ἠπιρίκος	.	Γεώργιος Περωτὴς	. . Ν.
Πέτρος Καμπάνης	. . .	Κωνσταντῖνος Νταγρές	. Ν.
Δημήτριος Τσόκρης	. . .	Ἰωάννης Βάχλας	. . . . Ν.
Ἀνδρέας Δανόπουλος	. . Ν.	Ἀναγνώστης Π. Ἰωάννου	. Ν.
Γεώργιος Τσόκρης	. . . .	Β. Νικολαΐδης	. . . . .
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	. . . .	Πέτρος Δελιγιάννης	. . Ν.
Γεώργιος Σκοῦφος	. . . Ν.	Νικόλαος Μπούκουρας	. Ν.
Σταῦρος Βλάχος	. . . . Ν.	Λάμπρος Ῥοῦλός	. . . Ν.
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	. . Ν.	Κων. Λαμπρινόπουλος	. .
Ἀνδρέας Ἴσκος	. . .	Νικόλαος Δελιγιάννης	. Ν.
Δημήτριος Σκυλοδῆμος	. . Ν.	Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	. Ν.
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	. . Ν.	Γεώργιος Πανοπριφτόπουλος	.
Παναγιώτης Ἀλεξαρῆς	. . .	Γεώργιος Παπασπυρόπουλος	.
Θεόδωρος Γρίβας	. .	Ἐμμ. Καραμάνος	. . . .
Σταῦρος Γρίβας	. . . Ν.	Νικόλαος Ματθαίου	. . Ν.
Κων. Γριβογεώργης	. . Ν.	Ἀναγ. Κοντάκης	. . .
Δ. Πετροπουλάκης	. . . Ν.	Σ. Κυπανίτσας	. . . Ν.
Π. Τζαννετάκης	. . . .	Ἀν. Κορφιωτάκης	. . . . Ν.
Βασίλειος Σκαλτσοδῆμος	Ν.	Π. Ματάλας	. . . . Ν.
Ἀναγνώστης Παπαθανασίου	Ν	Ἐμμ. Μελετόπουλος	. . . Ν.
Ἐλευθέρ. Καλογερᾶς	. . . Ν.	Σταῦρος Μαυροδῆμος	. . Ν.
Ἰω. Εὐγενίδης	. . . . Ν.	Ἠλίας Δωΐλας	. . . . Ν.
Ἀνδρέας Πέπας	. . . . .	Θεόδωρος Πετρινός	. . . .
Σταμάτιος Μήτσας	. . . .	Κωνσταντῖνος Μανέτας	. .
Γεώργιος Βελῆς	. . . .	Παναγιώτης Βάρδογλης	. .
Δημήτριος Ζῶτος	. . . Ν.	Δημήτριος Φιλάρετος	. . Ν.
Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης	.	Ἀναγ. Διδόπουλος	. . . Ν.
Μιχαὴλ Σισίνης	. . . .	Νικόλαος Μπούτουνας	. Ν.
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	. . Ν.	Δημήτριος Σακελλαριάδης	.
Στέφ. Στεφανόπουλος	. . Ν.	Γεώργιος Γουλιμῆς	. . Ν.
Ἀνδρέας Λύγερινός	. . . .	Ἀλέξανδ. Κουμουνδουράκης	Ν.

Χρῆστος Οἰκονομίδης	. . Ν.	Σιδέρης Πράτσικας	. . Ν.
Κωνσταν. Δημπερόπουλος		Παν. Πατρινός	. . . . Ν.
Κωνσταν. Προβελέγιος	. Ν.	Ἀνάργυρος Χ. Ἀναργύρου	. Ν.
Ἐμμ. Μοδινός	. . . . Ν.	Νικόλαος Χ. Ἀναργύρου	. .
Δημ. Δημητρακόπουλος	. .	Ἀναγνώστης Τατόπουλος	. Ν.
Γεώργιος Κάνδυας	. . . .	Κων. Δαρειώτης	. . .
Φραγκίσκος Μαῦρος	. . . Ν.	Δημήτριος Χρηστίδης	. Ν.
Ἰωάννης Φαρμάκης	. . . Ν.	Ἀνδρέας Μάμουκας	. . . Ν.
Α. Παπαδημητριάδης	. . Ν.	Ζεννῆς Μαραγκός	. . . Ν.
Ν. Σισμάνης	. . . . . Ν.	Μιχαὴλ Σολομός	. . . Ν.
Κων. Ἀξελός	. . . . Ν.	Εὐστράτιος Παρίσης	. . . Ν.
Χρῆστος Στ. Ἀντωνόπουλος	.	Ἰωάννης Σαγρέδος	. . . . Ν.
Νικόλ. Πιεράκος	. . . . .	Δημήτριος Δρόσος	. . . Ν.
Γρηγ. Πατριαρχέας	. . . Ν.	Δημήτριος Πολυχρονόπουλος	Ν.
Σταῦρ. Καπετανάκης	. . .	Κυριάκος Πονηρόπουλος	. Ν.
Δημ. Πικουλάκης	. . . . .	Ἀναγ. Παπατσώρης	. . . Ν.
Χαράλ. Χριστόπουλος	. . Ν.	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	. . . Ν.
Ζ. Α. Ζαρειφόπουλος	. . .	Ἀθανάσιος Καστανᾶς	. . Ν.
Νικόλαος Μοσχούλας	. . .	Ἰωάννης Δημιανός	. . . Ν.
Γεώργιος Α. Ῥάλλης	. .	Λάζαρος Α. Γιουρδῆς	. . Ν.
Νάκος Πανουριᾶς	. . . Ν.	Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς	. . . Ν.
Παπᾶ Κώνστας Τσαμάλας	Ν.	Δημήτριος Μητσάκης	. . Ν.
Περικλῆς Καλαμογδάρτης	. Ν.	Γεώργιος Ἀποστολίδης	. . Ν.
Δημήτριος Κουμανιώτης	. Ν.	Χρῆστος Κικίδης	. . . . Ν.

Οὕτως ἀναγνώσθη τὸ 1 ἄρθρον, καὶ μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ὑπαρχούσης, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως·

«Ἄρθρ. 1. Ὁ περὶ ἐπαρχιακῶν ταμείων νόμος τῆς 9 Αὐγούστου 1845 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρ. 2 παρετήρησέ τις, ὅτι ἀφ' οὗ ὁ ὑπουργὸς διὰ τὴν μεταξὺ Χαλκίδος καὶ Ξηροχωρίου ἀπόστασιν, καὶ πρὸς εὐκολίαν τῶν κατοίκων, ἐσύστησεν ἐν Ξηροχωρίῳ ἰδίαν ἐφορείαν, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, καὶ διότι τὸ Ξηροχώριον συγκοινωνεῖ διὰ τοῦ ταχυπλόου μετὰ τῶν Βορείων Σποράδων, καὶ εὐκολύνεται οὕτως ἡ μεταφορὰ τῶν δημοσίων χρημάτων τῶν ταμείων τῶν νήσων, θεωρεῖ ἔτι ἀναγκαιοτέραν τὴν σύστασιν καὶ ταμείου ἰδίου, καθόσον τὸ τοιοῦτον δὲν θὰ ἐπιφέρῃ καὶ αὔξησιν ἐπαισθητὴν εἰς τὰς δαπάνας τοῦ δημοσίου.

Άλλ' ἀντειπόντος ἄλλου, ὅτι τὸ Ξηροχώριον ἐκ δύω μόνον σύγκειται δήμων, ὅπου μεταβαίνοντες οἱ εἰσπράκτορες θέλουσιν εὐκόλως εἰσπράττει τὰ ἀπὸ φόρους πηγάζοντα χρήματα, καὶ ὅτι δὲν βλέπει διὰ τοῦτο τὴν ἀνάγκην συστάσεως ἰδιαιτέρου ταμείου πρὸς αὔξησιν ματαίαν τῶν δαπανῶν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρ. 2 κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἔχον οὕτω·

« Ἄρθρ. 2. Τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις.

Α'. Τάξεως εἶναι τὰ Ταμεῖα.

1 Ἠλείας. 2 Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης. 3 Κορινθίας. 4 Λακεδαίμονος. 5 Μαντινείας. 6 Ναυπλίας καὶ Ἄργους. 7 Πατρῶν. 8 Σύρου. 9 Φθιώτιδος.

Β'. Τάξεως τὰ Ταμεῖα.

1 Βονίτσης Ξηρομέρου καὶ Βάλτου. 2 Γόρτυνος. 3 Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς. 4 Θηβῶν. 5 Καλαβρύτων. 6 Λεβαδείας. 7 Λοκρίδος. 8 Μεσολογγίου. 9 Παρνασσίδος. 10 Πυλίας. 11 Τριφυλίας. 12 Χαλκίδος καὶ Ξηροχωρίου.

Καὶ Γ'. τάξεως τὰ Ταμεῖα.

1 Αἰγιαλείας, 2 Ἄνδρου, 3 Γυθείου καὶ Οἰτύλου, 4 Δωρίδος, 5 Εὐρυτανίας, 6 Θήρας, 7 Καρυστίας, 8 Κέας, 9 Κυνουρίας, 10 Μεγαλοπόλεως, 11 Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης, 12 Μήλου, 13 Νάξου, 14 Ναυπακτίας, 15 Ὀλυμπίας, 16 Σκοπέλου, 17 Σπετσῶν καὶ Ἐρμιονίδος, 18 Τήνου, 19 Τριχωνίας, 20 Ὕδρας καὶ Τροιζηνίας. »

Ἀνεγνώσθησαν ἐπομένως τὰ ἄρθρα 3. 4, 5, 6, 7, 8 καὶ 9 καὶ μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως γενομένης, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη ἓν ἕκαστον τούτων δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτως·

« Ἄρθρ. 3. Τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ἕδρεύει εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου καὶ ἐκπληροῖ συγχρόνως καὶ καθήκοντα ἐπαρχιακοῦ ταμείου ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀττικῆς.

Ἄρθρ. 4. Αἱ ἕδραι τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων προσδιορίζονται διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρ. 5. Εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα Πυλίας, Αἰγιαλείας, Ἄνδρου, Μεγαρίδος, Νάξου, Ναυπακτίας καὶ Σκοπέλου δύναται νὰ ἀνατεθῇ καὶ ἡ ὑπηρεσία τῶν εἰς τὰς ἕδρας αὐτῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 6. Τὸ κεντρικὸν ταμεῖον διευθύνεται ὑφ' ἑνὸς κεντρικοῦ ταμίου ἔχοντος βαθμὸν νομάρχου.

Ἄρθρ. 7. Τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα διευθύνονται ἀπὸ ἐπαρχιακοὺς ταμίας.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι α. τάξεως ἔχουν βαθμὸν ὑπουργικοῦ τμηματάρχου β'. τάξεως.

Οἱ τῆς β'. τάξεως ταμίαι ἔχουν βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως πρώτης τάξεως. καὶ

Οἱ τῆς γ'. τάξεως ταμίαι ἔχουν βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως δευτέρας τάξεως.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι, ὁποιουδήποτε καὶ ἂν ὦσι βαθμοῦ, ἔπονται τοῖς ἐπάρχοις.

Ἄρθρ. 8. Εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ὑπάρχουν προσέτι·

Εἷς ὑποταμίας μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ τμηματάρχου πρώτης τάξεως.

Δύω γραμματεῖς μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως.

Τρεῖς γραφεῖς μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραφέως, καὶ δύω κλητῆρες.

Ἄρθρ. 9. Εἰς τὰ ταμεῖα πρώτης τάξεως ὑπάρχουν εἷς γραμματεὺς καὶ δύω γραφεῖς. Εἰς τὰ τῆς δευτέρας τάξεως, εἷς γραμματεὺς καὶ εἷς γραφεύς, καὶ εἰς τὰ ταμεῖα τρίτης τάξεως, εἷς γραμματεὺς μόνον. »

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 10 παρετήρησέ τις, ὅτι διὰ διατάγματος δὲν δύναται ὁ ὑπουργὸς νὰ ἐλαττώσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῷ παρόντι νομοσχεδίῳ προσδιοριζομένων εἰσπρακτόρων, ἀλλὰ μόνον τὸν αὐξηθέντα ἀριθμὸν ὅταν παρουσιασθῇ ἀνάγκη.

Προσέθηκε δ' ἕτερος, ὅτι θεωρεῖ προτιμότερον ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ καταλόγου, τοῦ ὁρίζοντος τὸ ποσὸν τῶν παρ' ἑκάστῳ ταμείῳ εἰσπρακτόρων, ἀλλ' ὑποκειμένου εἰς αὔξησιν κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, νὰ τεθῇ ἡ ἀκόλουθος διάταξις· « ὁ ὑπουργὸς δύναται νὰ διορίσῃ ἀνὰ δύω ἢ τέσσαρας εἰσπράκτορας παρ' ἑκάστῳ ταμείῳ· ὁσάκις δὲ παρουσιασθῇ ἀνάγκη αὐξήσεως, νὰ προκαλῇ ἐπὶ τούτῳ Βασ. διάταγμα. »

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἡ Βουλὴ δίδουσα εἰς τὸν ὑπουργὸν τὸ δικαίωμα ν' αὐξάνῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰσπρακτόρων διὰ διατάγματος καθίστησι τὸ δικαίωμα τοῦτο ὅλως ἀπόλυτον, ἐνῷ ὤφειλε νὰ περιορίσῃ αὐτὸ πλειότερον τοῦ νομοσχεδίου.

Προσθέντος δ' ἄλλου, ὅτι ὁ προσδιορισμὸς τῶν θέσεων εἶναι ὅλως ἔργον τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, καὶ ἐπομένως ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει ν' ἀρήσῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν,

ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι ὁ διορισμὸς τῶν εἰσπρακτόρων εἶναι ἔργον τῆς κυβερνήσεως, ἥτις λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, ὥρισεν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ καὶ τὸ ποσὸν αὐτῶν παρ' ἑκάστῳ ταμείῳ· ἐὰν δὲ δυνάμει τοῦ διὰ τοῦ νομοσχεδίου χορηγουμένου αὐτῇ δικαιώματος αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, θέλει συνεπαυξήσει καὶ τὴν δαπάνην, καὶ τότε ἡ Βουλὴ συζητοῦσα τὸν προϋπολογισμόν, καὶ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπὶ τῆς αὐξήσεως αὐτῆς ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ, δύναται ν' ἀπορρίψῃ ἢ νὰ παραδεχθῇ ταύτην, ἐφ' ὅσον εὕρει ἀρκούντως ἰσχυροὺς τοὺς προκαλέσαντας τὴν αὔξησιν λόγους.

Ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος, ὅτι διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου τούτου ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν ἓν δικαίωμα αὐτῆς, διότι, κατὰ τὸ σύνταγμα, ὁ προσδιορισμὸς οἱασδήποτε θέσεως εἶναι τῶν Βουλῶν ἔργον, καὶ ἑπομένως ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ὁρίσῃ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰσπρακτόρων κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας ἤθελε τῇ ὑποδείξει ὁ ἁρμόδιος ὑπουργός.

Παρετήρησεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι οὐδεὶς ἠρνήθη εἰς τὴν Βουλὴν τὸ δικαίωμα τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν θέσεων, διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ νομοσχέδιον ὁρίζει τὸν ἐλάχιστον ὅρον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσπρακτόρων, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνδέχεται ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας νὰ προκαλέσῃ τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ, ὁ ὑπουργὸς ἐξαιτεῖται νὰ τῷ χορηγηθῇ διὰ νόμου ἡ ἄδεια τῆς αὐξήσεως, ἐπιφυλαττομένου εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἀνάγκην αὐτὴν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἐνῷ ἡ Βουλὴ χορηγεῖ εἰς αὐτὸν 300 περίπου χιλιάδας δραχμῶν, διὰ νὰ τὰς διαθέσῃ κατ' ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξιν τῶν ἐγκτητικῶν φόρων, ἄνευ παραβιάσεως τῶν ὅρων τοῦ συντάγματος, ἀπορεῖ πῶς, ἐπιτρέπουσα σήμερον εἰς τὸν ὑπουργὸν ν' αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰσπρακτόρων καθ' ἕνα ἢ δύω ἢ καὶ πλειοτέρους πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, νομίζει, ὅτι παραβιάζει ἀρχὴν τοῦ συντάγματος· ἄλλως τε, ἐὰν ἡ Βουλὴ ὁρίσῃ τὸν ἀνώτατον ἀριθμὸν τῶν εἰσπρακτόρων, τότε ὁ ὑπουργὸς θὰ δύναται ἀνευθύνως καὶ ἄνευ ἴσως ἀνάγκης νὰ ἐξαντλῇ ὁλόκληρον τὸ χορηγηθὲν αὐτῷ δικαίωμα, ἐν ᾧ, κατὰ τὸ νομοσχέδιον, δὲν θὰ δύναται νὰ κάμῃ τοῦτο, εἰμὴ ὅταν ἴδῃ ἀπαραίτητον τὴν ἀνάγκην ὑπὸ ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην.

Παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι δὲν πρόκειται ἐνταῦθα περὶ ἐμπιστοσύνης χρηματικῆς διαχειρίσεως, ἀλλὰ περὶ ἀρχῆς καθιερωμένης

ὑπὸ τοῦ συντάγματος, τὴν ὁποίαν παραβιάζει ἡ διάταξις τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρου· ὑπάρχει δὲ διαφορὰ μεταξὺ τῶν θέσεων τῶν εἰσπρακτόρων καὶ τῶν θέσεων ἐπὶ τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων, ἃς ἀνέφερεν ὁ ὑπουργὸς, διότι αὗται μὲν εἰσὶ προσωρινὰι, ἀνανεούμεναι κατ' ἔτος διὰ τοῦ φορολογικοῦ νόμου καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, αἱ δὲ σήμερον νομοθετούμεναι εἰσὶ διαρκεῖς καὶ μόνιμοι, καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ ἀναγκαῖον τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ, χωρὶς ὁ ὑπουργὸς νὰ δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ αὐτὸν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ.

Ἄλλος ἠτήσατο τὸν διὰ νόμου προσδιορισμὸν τῶν θέσεων τῶν εἰσπρακτόρων σύμφωνα μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ συντάγματος καθιερωθεῖσαν ἀρχὴν, τὴν ὁποίαν ἡ πεῖρα ὑπαγόρευσεν, εἰπὼν, ὅτι ἐν Γαλλίᾳ ἄλλοτε, μὴ ὑπάρχοντος αὐτοῦ τοῦ περιορισμοῦ ἐν τῷ συντάγματι, οἱ ὑπουργοὶ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐδημιούργουν τὰς *ὠφελίμους* ὀνομαζομένας τότε θέσεις διὰ τοὺς οἰκείους καὶ φίλους των· ἀπόκειται δὲ εἰς τὸν ὑπουργὸν νὰ διορίσῃ ὅσους ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας ὑπαγορεύσει, ἐντὸς πάντοτε τοῦ διὰ νόμου ὁρισθέντος ἀριθμοῦ.

Ἐπαναλαβόντος τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἀφ' οὗ διὰ νόμου τῷ ἐπιτραπῇ ἡ κατ' ἀνάγκην αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσπρακτόρων, οὐδόλως ἐννοεῖ πῶς παραβιάζεται τὸ σύνταγμα, ἐνῷ αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος θέσεις δὲν εἶναι θέσεις ὑπαλλήλων, ἀλλ' ὑπηρετῶν, περιοδικῶς ἢ κατ' ἀνάγκην διοριζομένων. Ἐπέφερεν ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσας, ὅτι δὲν πρόκειται ἐνταῦθα περὶ διακρίσεως ὑπαλλήλου ἢ δημοσίου ὑπηρέτου, ἀλλὰ περὶ ὑποχρεώσεως ἀρχῆς τοῦ συντάγματος, διότι καὶ τῶν ὑπουργείων καὶ τῶν ἐφορειῶν οἱ κλητῆρες ὑπηρέται εἰσὶ τοῦ δημοσίου, καὶ ὅμως διὰ νόμου ἡ Βουλὴ προσδιώρισε τὰς θέσεις αὐτῶν, ὥστε διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἀπαιτεῖ καὶ ἐνταῦθα νὰ προσδιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν θέσεων, ἵνα κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ψηφίζῃ ἐν γνώσει τὴν ζητουμένην δαπάνην.

Ἐπανέλαβεν ἕτερος, ὅτι τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικείμενον εἶναι νομοθετικὸν, καὶ ἂν μὲν πρόκηται νὰ χορηγήσῃ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν τὰ ἴδια δικαιώματα, διότι οὕτως ἔδοξεν αὐτῇ, τοῦτο εἶναι ἄλλο ζήτημα· ἐὰν ὅμως θέλωμεν νὰ τηρήσωμεν τὸ σύνταγμα, δὲν δυνάμεθα ν' ἀφήσωμεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ὑπουργοῦ οὐδ' ἑνὸς τὸν διορισμὸν εἰς θέσιν μὴ ὁρισθεῖσαν διὰ νόμου· ἐὰν δ' ὁ ὑπουργὸς προβλέπῃ, ὅτι θέλει παρουσιασθῇ ἀνάγκη αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν εἰσ-

πρακτόρων, ἂς ζητήσῃ παρὰ τῆς Βουλῆς τὸν ἀνώτατον ὅρον διὰ νὰ τὸν ψηφίσῃ, οὐχὶ ὅμως νὰ ἐπιτρέψῃ ποτὲ εἰς αὐτὸν νὰ διορίζῃ κατὰ βούλησιν, ἔστω καὶ ἕνα.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἐνῷ τινες ἐκ τῶν προαγορευσάντων θεωροῦσι τὰς θέσεις τῶν εἰσπρακτόρων ὡς θέσεις, αἵτινες πρέπει νὰ νομοθετῶνται, ἀρνοῦνται ἀφ' ἑτέρου νὰ κανονίσωσι τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, χωρὶς νὰ προσδιορίσωσι τήν τε ἕδραν τοῦ εἰσπράκτορος, καὶ τὴν μισθοδοσίαν αὐτοῦ, ὡς πράττουσι καὶ διὰ τὰς λοιπὰς νενομοθετημένας θέσεις. Ἐκ τούτου καθίσταται πρόδηλον ὅτι ἡ θέσις τοῦ εἰσπράκτορος δὲν εἶναι ἐκ τῶν διὰ νόμου νομοθετουμένων, καὶ τοῦτο ἐπιβεβαιοῦται καὶ ἀπὸ τὴν διάταξιν τοῦ ἀκολούθου ἄρθρου, καθ' ὃ οἱ εἰσπράκτορες διορίζονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ, ὡς τοῦτο γίνεται καὶ διὰ τοὺς ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ἐπιστάτας, ἀποθηκαρίους καὶ λοιποὺς· νομίζει μάλιστα, ὅτι ὁ ὑπουργὸς οὐδόλως ὤφειλε ν' ἀναφέρῃ αὐτοὺς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, δυνάμενος νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνήκουσαν δαπάνην διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Μετὰ μικρὰν δ' ἔτι συζήτησιν, ἐπαρουσιάσέ τις τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 10, ἔχουσαν οὕτως·

«Ὑπάρχουσι προσέτι διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν δημοσίων φόρων » εἰσπράκτορες, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων δύναται ν' αὐξήσῃ κατὰ » τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας διὰ Β. διατάγματος μέχρι τῶν « 150. » Ἐρωτήσαντος ἀκολούθως τοῦ προέδρου ἂν ἡ Βουλὴ παραδέχηται ταύτην ὑποστηριχθεῖσαν καὶ ὑπ' ἄλλων, ἀπέβλυσεν αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα. Ἀκολούθως δ' ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρ. 10 δι' ἀναστάσεως, κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως·

«Ἄρθρ. 10. Ὑπάρχουν προσέτι διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν δημοσίων φόρων εἰσπράκτορες :

Εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον			4
Εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν	»	Αἰγιαλείας	2
»	»	Ἄνδρου	3
»	»	Βονίτσης κτλ.	3
»	»	Γόρτυνος	4
»	»	Δωρίδος	2
»	»	Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς	2
»	»	Εὐρυτανίας	2
»	»	Ἠλείας	4
»	»	Θηβῶν	3
»	»	Θήρας	4
»	»	Καλαβρύτων	4

Εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν	ταμεῖον	Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης	4
»	»	Καρυστίας	3
»	»	Κέας	2
»	»	Κορινθίας	4
»	»	Κυνουρίας	4
»	»	Λακεδαίμονος	4
»	»	Λεβαδείας	3
»	»	Λοκρίδος	3
»	»	Μαντινείας	4
»	»	Μεγαλοπόλεως	2
»	»	Μεγαρίδος κτλ.	3
»	»	Μεσολογγίου	2
»	»	Μήλου	3
»	»	Νάξου	4
»	»	Ναυπακτίας	2
»	»	Ναυπλίας καὶ Ἄργους	4
»	»	Ὀλυμπίας	2
»	»	Παρνασσίδος	3
»	»	Πατρῶν	3
»	»	Πυλίας	3
»	»	Σκοπέλου	3
»	»	Σπετσῶν καὶ Ἑρμιονίδος	3
»	»	Σύρου	2
»	»	Τήνου	3
»	»	Τριφυλίας	4
»	»	Τριχωνίας	2
»	»	Ὕδρας καὶ Τροιζηνίας	3
»	»	Φθιώτιδος	3
»	»	Χαλκίδος καὶ Ξηροχωρίου	3
			125

Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσπρακτόρων δύναται νὰ αὐξήσῃ καὶ νὰ ἐλαττωθῇ κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας διὰ Β. διατάγματος.»

Ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρ. 11 καὶ μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως γενομένης, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως·

«Ἄρθρ. 11. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον προσδιορίζει τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας τῶν εἰσπρακτόρων.»

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 12 παρετήρησεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ προσέθηκε καὶ δεύτερον ἐδάφιον, ἔχον οὕτως· « οἱ εἰσπράκτορες διορίζονται ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῶν ταμιῶν. » καὶ τοῦτο,

διότι ὁ νόμος θεωρεῖ τοὺς ταμίας ὑπευθύνους διὰ τὰς ἐλλείψεις τῶν εἰσπρακτόρων, καὶ ἐπομένως εἶναι δίκαιον νὰ ζητῆται καὶ αὐτῶν ἡ γνώμη.

Μετὰ τοῦ εἰσηγητοῦ συμφωνήσας καὶ ὁ ὑπουργὸς ἐπρότεινεν ὄχι μόνον νὰ ζητῆται ἁπλῶς ἡ γνώμη τοῦ ταμίου, ἀλλ' αὐτὸς μάλιστα καὶ νὰ προτείνῃ τὰ πρόσωπα, διότι θεωρεῖ δίκαιον, ἀφ' οὗ ζητεῖται παρὰ τῶν ταμιῶν ἐγγύησις διὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ εἰσπράκτορος, νὰ ἔχωσι τοὐλάχιστον αὐτοὶ τὸ δικαίωμα τοῦ προτείνειν τούτους.

Ἀντικρούων ἄλλος τὸν ὑπουργὸν, ὑπεστήριξε τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον, εἰπών, ὅτι ἐὰν δώσωμεν εἰς τοὺς ταμίας τὸ δικαίωμα τοῦ προτείνειν τοὺς εἰσπράκτορας, αὐτοὶ θέλουσιν ἐκλέξει πρόσωπα φίλα καὶ σχετικὰ, μεθ' ὧν εὐκολώτερον συνεννοεῖσθαι θέλουσι εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν καταχρηστικῶν διαθέσεών των· ἐν ᾧ, ἂν διορίζωνται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ, καὶ αὐτοὶ θὰ φοβῶνται νὰ καταχρασθῶσιν ἐπιβλεπόμενοι μετ' αὐστηρότητος ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου αὐτῶν ταμίου, καὶ ὁ ταμίας δὲν θὰ τολμᾷ νὰ ἔρχηται εἰς συνεννόησιν μετ' αὐτῶν.

Μετὰ τὸν εἰσηγητὴν παρατηρήσαντα, ὅτι, γενομένης δεκτῆς τῆς γνώμης τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ νὰ διορίζωνται οἱ εἰσπράκτορες ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ταμίου, θεωρεῖ περιττὴν τὴν ὁποίαν παρ' αὐτῶν ἐζήτησεν ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τῆς ἐκθέσεώς της ἐγγύησιν, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὅλη ἡ εὐθύνη ἐπιβαρύνει μόνον τὸν ταμίαν. Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι παραδέχεται μὲν τὴν προσθήκην τῆς ἐπιτροπῆς, δὲν συμφωνεῖ ὅμως μὲ τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργοῦ, ζητήσαντος νὰ διορίζωνται οἱ εἰσπράκτορες ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ταμίου καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει, διότι ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει θεωρεῖ τὸν ὑπουργὸν ὑπόχρεων νὰ παραδεχθῇ τὸν ὑπὸ τοῦ ταμίου προταθέντα, καί τοι μὴ ἔχοντα ἴσως τὰ προσόντα ἱκανοῦ καὶ τιμίου ὑπαλλήλου, ἀλλ' ἐπιβληθέντα εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν τοῦ τόπου, ἐν ᾧ τὴν γνωμοδότησιν δὲν θεωρεῖ ὑποχρεωτικὴν εἰς τὸν ὑπουργὸν, δυνάμενον νὰ παραδεχθῇ ἢ ν' ἀπορρίψῃ αὐτὴν, ὅταν ἐξετάσας πληροφορηθῇ, ὅτι τὸ συνιστώμενον πρόσωπον ἦταν ἢ ὄχι ἐπάξιον τῆς ἐπιδοκιμασίας του· δὲν παραδέχεται ὅμως νὰ ἐλλείψῃ διόλου καὶ ἡ γνωμοδότησις, διότι τότε οὐδεὶς δύναται νὰ θεωρήσῃ τὸν ταμίαν ὑπεύθυνον διὰ πράξεις προσώπου, τὸ ὁποῖον τῷ ἐπεβλήθη ἄνευ

τῆς συγκαταθέσεώς του· ἀπαιτεῖ δὲ συγχρόνως κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐγγύησιν τῶν εἰσπρακτόρων.

Ἐπανέλαβεν ὁ ὑπουργὸς πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης του, ὅτι ἡ πρότασις τοῦ ταμίου δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν ὑπουργὸν, ὅστις ἂν κακὰς λάβῃ πληροφορίας περὶ τοῦ προτεινομένου προσώπου, δύναται ν' ἀπορρίψῃ τὴν πρότασιν καὶ προσκαλέσῃ τὸν ταμίαν νὰ προτείνῃ ἕτερον· θεωρεῖ ὅμως αὐτὴν ἀναγκαίαν, διότι ὁ ταμίας καὶ ὡς ἔχων εὐθύνας, καὶ ὡς ἔγγυος εἰς τὸν τόπον καὶ συμφέρον ἔχει καὶ εἰς καλλιτέραν εἶναι θέσιν ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν νὰ γνωρίσῃ τοὺς δυναμένους ἐπιτυχῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς νὰ διεξαγάγωσι τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ εἰσπράκτορος.

Ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος, ὅτι εἴδε ταμίας μετατεθέντας εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν, ν' ἀκολουθῶνται ἀπὸ τοὺς εἰσπράκτορας τοῦ ταμείου, τὸ ὁποῖον διεύθυνον πρότερον, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ διορισθῶσι, τῇ προτάσει αὐτῶν ἐκ νέου εἰσπράκτορες τοῦ ταμείου, εἰς ὃ αὐτοὶ μετετέθησαν, διὰ νὰ καταχρῶνται ἐκ συνεντοήσεως καὶ ἐν ἀσφαλείᾳ τῶν δημοσίων χρημάτων, χωρὶς ποτὲ οὔτε νὰ καταγγέλλωνται οὔτε νὰ ἐξελέγχωνται αἱ πράξεις των· διὰ τοῦτο θεωρεῖ προτιμότερον τὸ νὰ διορίζωνται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι καί τοι ὁ προτείνων ταμίας δὲν ἔπεται, ὅτι αὐτὸς διορίζει τὸ προσωπικὸν τῶν εἰσπρακτόρων, θεωρεῖ ὅμως ἀναγκαιοτάτην τὴν παραδοχὴν τῆς προτάσεως τοῦ ὑπουργοῦ, διότι ὁ δικαστικὸς ὀργανισμὸς, τὸ τελειότερον ἔργον, τοῦ ὁποίου τὰ πλεονεκτήματα καθ' ἑκάστην γίνονται ἐπαισθητὰ, ἀπαιτεῖ ὥστε οἱ κατώτεροι ὑπάλληλοι νὰ προτείνωνται ἀπὸ τοὺς ἀμέσως διευθύνοντας τὴν ὑπηρεσίαν, ὡς ὄντας εἰς θέσιν νὰ γνωρίσωσι τὴν καταλληλότητα καὶ ἀξίαν ἑκάστου προσώπου. Πολλάκις, ἐξηκολούθησεν ὁ ὑπουργὸς ἐνδίδων εἰς συστάσεις, διάζεται νὰ διορίσῃ εἰς ὑπηρεσίαν πρόσωπον, τοῦ ὁποίου τὰ προηγούμενα παρέχουσιν ἰσχυρὰς ὑπονοίας καὶ τὰ ὁποῖα λανθάνουσι τὸν ὑπουργὸν, ἐν ᾧ ἂν ζητηθῇ ἡ ἐπὶ τούτῳ γνωμοδότησις τοῦ ἀμέσως προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας ἐκείνης, ὑπάρχει πιθανότης, ὅτι γνωρίζων αὐτὸς ἐκ τῆς θέσεώς του τὴν διαγωγὴν τοῦ συνισταμένου, δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ὑπουργὸν διὰ τῶν παρατηρήσεών του ἀπὸ τοιοῦτον ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν διορισμόν.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι ἡ πρότασις τοῦ ταμίου δὲν καθιστᾷ αὐτὸν ὑπεύθυνον διὰ τὰς πράξεις τοῦ προτεινομένου, καθόσον ὁ νόμος θεωρεῖ αὐτὸν ὑπεύθυνον διὰ μόνας αὐτοῦ τὰς πράξεις,